

विनाप्रयोजनोद्देशोपसंस्कारमात्रेण कृतकार्यकुलालचक्रं यथायावद्देवशयं प्रसूतं धर्मतितयेत्यर्थः ॥ ९ ॥ सत्त्वं निर्वातं न मनस्तदीयं संस्कारवेगमागतोऽन्यतः सन् रागादिदोष
 क्षयान्नोच्छृंखलप्रवृत्तिप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ प्रवोदति ॥ १० ॥ एवं प्रश्रुतमाधावहुकत्वोपि पथ्यं वदितव्यमिति न्यायेन प्रागुक्तमेवं संकल्पस्यागादिश्रेयःसाधनमित्युद्धोष
 यन्पुनः पुनराह ॥ ऊर्ध्वबाहुद्विरित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ अवेदनं दृश्यदर्शननिर्मुक्तमात्मतत्त्वतदेव मुख्योऽसंकल्पः ॥ १३ ॥ तूष्णीं संकल्पचेष्टाविना ॥ १४ ॥ प्राक्तनसंकल्पप्रयु
 क्तक्रियावशतोदवावत्तक्षयव्यवहारसिद्धौ प्रागुक्तं दृष्टान्तं पुनराह ॥ गम्येति ॥ १५ ॥ अवेदनमसंकल्प इति युक्तं द्वावहारकालेषु पादयति ॥ सर्वेति ॥ १६ ॥ यथा स्व
 तश्चेष्टितोन्मुक्तशान्त्यं बालवृणवाद्यादिप्रवाहपतितवृणान्तरसंयोगविशेषादिकार्ये स्पंदतेतद्वत् ॥ १७ ॥ यथा परेषां कौतुकार्थवृत्त्यादि कुर्वन्तं वस्थितस्य दारुपुत्रिकायां वस्थानटवच्छे
 निःसंकल्पप्रवोहेण चक्रं प्रसूतयेत्या ॥ स्पंदस्वकर्मस्वनयप्राक्संस्कारवशात्तथा ॥ १८ ॥ अविद्यमानचित्तत्वं सत्त्वस्वस्वकारमागतः ॥
 प्रवाहपतितेष्वेव स्पंदस्वस्वेषुकर्मसु ॥ १९ ॥ ऊर्ध्वबाहुद्विरित्येव न च कश्चिच्छृणोति मे ॥ असंकल्पः परं श्रेयः स किमंतर्न भाव्यते ॥ ११ ॥
 अहो मोहस्य माहात्म्यं यदयं सर्वदुःखहा ॥ चिन्तामणिविचाराख्यो ह्यस्योपित्यज्यते जनैः ॥ २० ॥ अवेदनमसंकल्पस्तन्मयेनैव भूयताम् ॥
 एतावत्परमं श्रेयः स्वयमेवानुभूयताम् ॥ २१ ॥ किल तूष्णीं स्थितेनैव तत्प्रदं प्राप्यते परम् ॥ परमं यत्र साध्याज्यमपिरामल्लणायेते ॥ २२ ॥ ग
 म्यदेशं कनिष्ठस्य यापांथस्य पादयोः ॥ स्पंदो विगतसंकल्पस्तथा स्पंदस्वकर्मसु ॥ २३ ॥ सर्वकर्मफलाभोगमलं विस्मृत्य सुभवत् ॥ प्र
 वाहपतिते कार्ये स्पंदस्वगतवेदनम् ॥ २४ ॥ स्पंदस्वाकृतसंकल्पसुखदुःखान्यभावाय न ॥ प्रवाहपतिते कार्ये चेष्टितोन्मुक्तशय्यवत् ॥ २५ ॥
 रसभावनमंतस्ते मालं भवतुकर्मसु ॥ दारुचक्रं मयस्येव परार्थमिव कुर्वतः ॥ २६ ॥ नीरसा एव ते संतु स मस्तौ द्वियसंविदः ॥ आकारमात्र
 संलक्ष्यो हेमंतो लता इव ॥ २७ ॥ बोधार्कपातरसया स्पंदनपटुर्गसत्तया ॥ यत्र स्पंदोपमस्ति प्रवह्येव शिशिरेद्धुमः ॥ २८ ॥ चिदांतर
 सान्येव प्रवृत्तान्यपि धारय ॥ स्वयत्नेनैन्द्रियाण्याशुहेमंतं तु स्मरुनिव ॥ २९ ॥ सरसैर्द्रियवत्ते स्ते कुर्वतोऽकुर्वतस्तथा ॥ संसारानर्थसार्थी
 यं न कदाचन शाम्यति ॥ ३० ॥ निःसंकल्पमरुज्ज्वालायां त्रावुस्पंदवधदि ॥ स्पंदं सतदनं तां श्रेयसे परिकल्पसे ॥ ३१ ॥ एतदेव परं धैर्यं ज
 न्मज्वरनिवारणम् ॥ यदवासनमभ्यस्ता निजकर्मसुकृता ॥ ३२ ॥

गारादिरसभावनं नास्ति तद्वत्तत्वापि कुर्वतो विषयमुखे भूयस्वैव रसभावनं कौतुकवृद्धिर्माभूदित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पटुर्गः पंचकोशसंवलितचिदाभासः समनस्कः प्राण
 नैन्द्रियवर्गः कर्मैन्द्रियवर्गो ज्ञानकर्मैन्द्रियसंहितांतः करणचतुष्टयम् पादकौशिकं शरीरं चेति पटुपटुर्गसोपासत्तया ॥ वह्यो बोधितः शिशिरेद्धुमद्वनीरसः ॥ २० ॥ न
 पटुर्गस्य कथं जीवन्तं प्राह ॥ चिदिति ॥ अनावरणभूमानंदरूपा चिदेवांतरो जीवन्पुष्ट्या दिहतरसो धैर्यं तां निप्रवृत्तानि स्मृता वाटाद्यामास्ताहे प्रवृत्तानि स्मृता ज्ञेयं

निहृष्यतेऽग्रमथमसर्वैशिवमयंजगत् ॥ कर्मबीजं तथा चिप्यसमूलं विनियार्थते ॥ १ ॥ सर्वैशिवमयं शांतमनंतं प्राग्वाप्त्यतामिति यदुक्तं तदग्रमपपादयितुं प्रतिजानीते ॥ अद्वैतैक्यमिति ॥ आत्मनि पारमार्थिकस्य भावे तत्त्वदृष्ट्या अवस्थितम् ॥ १ ॥ यद्यद्विचित्रास्त्यंतं तच्चिद्विवर्तत्वाच्चिन्मयमित्यंतं करणचतुष्टये क्रमेण दर्शयति ॥ मनदति ॥ त्रयमंहि चितश्रेत्योन्मुखत्वं लक्षणं मनसं चिद्धात्मेव तत्तत्तदभिमानाध्यवसायस्मरणकामसंख्यादिष्टमयस्तथैव चिद्धात्माः सर्वानुभवसिद्धाः ॥ तथा चिच्चेत्यसंबंधलक्षणः कालश्रेत्याकारत्वाक्रियानामसंस्थानसंहितं सर्वभंतं करणसंस्तरणाज्ञात्वात्क्षिब्धत्वाच्छिवमयमिति बोद्धुं शक्यमित्यर्थः ॥ २ ॥ एवबहिर्दिश्यतद्वारकवास्यदर्शनतद्विषयेष्वपि चिद्धात्माभिप्रयुक्तैवापरोक्षप्रेक्षितत्रापिशिवमयत्वमेव विवेकिभिर्दृष्टशक्यमित्याशयेनाह ॥ शिवेति ॥ रूपालोकयहणशब्दाद्यालोचनानामप्युपलक्षणम् ॥ मनःकमावाह्यसविद्याभिप्रयुक्तैवापरोक्षप्रेक्षितत्रापिशिवमयत्वमदृष्टं निशिवएव सर्वत्रिपुटीरूपेण प्रथमेन ततो वस्तंतरमस्तीत्याह ॥ ३ ॥ तदेव विशदयति ॥ मात्रि

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अद्वैतं विमननं शांतमालम्ब्य वस्यतम् ॥ यथापंकमयं सैन्यं तथा शिवमयं जगत् ॥ १ ॥ मनोहंकारबुद्ध्यादिचित्तमेव च तन्मयम् ॥ कालाकारक्रियाश्च दशक्तिः संदर्भसंयुतम् ॥ २ ॥ शिवपंकमया एव रूपालोकमनः क्रमाः ॥ तन्मयत्वादनंतत्वादतः किं केन चेत्येत ॥ ३ ॥ मातृमेयप्रमाणं देशकालौ दिगादि च ॥ भावाभावाविवर्त्तादि शिवपंकमयात्मकम् ॥ ४ ॥ अहंमेत्यतः साराब्जेतरत्यरमेभ्यरात् ॥ असंसक्तमस्ति पुहाशिलोदरमौनवत् ॥ ५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ अहंमेत्यसद्रूपज्ञस्याभावयतः प्रभो ॥ अशुभं कर्मणां त्यागादनुष्ठानाच्चैर्द्विशुभम् ॥ ६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ पृच्छामि यदहंतत्त्वं कथया शुभमानघ ॥ यदि जानासि तत्त्वेन कर्मतावत्किमुत्तरं ॥ ७ ॥ विस्तारः कर्मणः कीदृङ्मूलं तस्य च किं भवेत् ॥ नाशनीयं च निपुणं कथं कथयनाश्रये ॥ ८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यन्नाशनीयं निपुणं तन्नूनं च विनाश्रये ॥ मूलकापेण भगवन्नाशाखादिविकर्त्तनैः ॥ ९ ॥

[illegible]

तत्र स्व रूपं तन्नाशप्रकारं च रामः स्वाभिप्रेतमाह ॥ शुभाशुभमिति ॥ पुण्यपाप रूपमिति यर्थः ॥ १० ॥ तृतीयप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ कर्मवृक्षस्येति ॥ तत्रादौ अथ कर्मणामालेत्ये
तदेवमुक्त्यमतो हि कर्मण्युत्तिष्ठतीति श्रुत्या निष्कण्ड्यदर्शितं मूलं प्रथमं दर्शयति ॥ ब्रह्मन्मिति ॥ यस्य निकारोपेण अनशनादिना मरणेनेति यावत् ॥ ११ ॥ ऐहिककर्ममूलं देहप्राक्त
न कर्मणो विस्तारोपि भवतीति द्वितीयप्रश्नमपि तस्य कर्मवृक्षतया वर्णनेन समाधत्ते ॥ देहस्तावदित्यादिना ॥ विचित्राभिर्हस्ताद्यं लक्षणानिर्लताभिः शाखाभिरचितो विराजमा
नः ॥ १२ ॥ तस्य प्राक्तनं कर्म बीजम् ॥ १३ ॥ मुहूर्त्तप्रतिमूर्त्तकालरूपेणोपमर्कटेन हर्षविषादो गजरादिविकारचेष्टाभिर्ध्वंसिताकृतो निर्द्रालक्षणे हेमंतजठरेलीनाः संकुचिताः
स्वमलक्षणादलोद्गतयः पर्णनिर्गमायस्य ॥ १४ ॥ स्वस्य वार्धकलक्षणे शरीरादिविशिष्टाः शीर्णाश्चैव ह्येष्टास्तल्लक्षणाः पर्णसंततयोयस्य ॥ कलत्रं जायादिपौष्य

॥ १० ॥ कर्मवृक्षस्य वक्ष्यामि ब्रह्मन्मूलानि मे शृणु ॥
शुभाशुभं नाशनीयं स्वकर्मखलुधीमता ॥ मूलकापविनाशेन तच्च नष्टं भवत्यलम् ॥ १० ॥ कर्मवृक्षस्य वक्ष्यामि ब्रह्मन्मूलानि मे शृणु ॥
यन्नि कारोपेण निर्मूलो न समुत्तमः प्ररोहति ॥ ११ ॥ देहस्तावदयं ब्रह्मन्कर्मवृक्षः समुत्थितः ॥ रूढः संसारविपिने विचित्रांगलतां चितः ॥ १२ ॥
कर्मबीजं तरोरस्य मुखदुःखफलावलेः ॥ क्षणतारुण्यकांतस्य जराकुसुमहासिनः ॥ १३ ॥ मुहूर्त्तप्रतिकालोत्पन्नमर्कटध्वंसिताकृतः ॥ निर्द्रा
हेमंतजठरेलीनस्वप्नदलोद्गतेः ॥ १४ ॥ स्ववार्धकशरच्छां तशीर्णैर्हापणं संततेः ॥ जगज्जंगलजातस्य कलत्रोपलुणावलेः ॥ १५ ॥ पल्लवा
वयवाहस्तपादपृष्ठादयोऽरुणाः ॥ पत्राणितनुवृत्तानि सुरेखाणि चलानि च ॥ १६ ॥ अरुणाः प्रवनालोला मृद्वो मसृणमूर्त्तयः ॥ स्वाच
स्थिदिग्धसरसा अंगुल्यो बालपल्लवाः ॥ १७ ॥ मृद्वो मसृणतीक्ष्णा ग्रावत्तारूढाः पुनः पुनः ॥ द्वितीयेंदु कलाकाराः कलिकानखपंक्तयः
॥ १८ ॥ कर्मणः परिफुल्लस्य देह रूपतयेति हि ॥ कर्मद्वियाणि मूलानि दुष्टानि ग्रंथि मंति च ॥ १९ ॥ स्थिरास्थिग्रंथिनश्चानि पंक्तमन्नात्मका
नि च ॥ वासनारसपीतानि निजरक्त रसानि च ॥ २० ॥ गुल्फवंति दृढांगानि सुलवंचिमसृणानि च ॥ तेषामपि च मूलानि विद्विबुद्धीं द्विधा
णि हि ॥ २१ ॥

वर्गस्तद्रूपा उपसमीपप्ररूढा वृणावलिः कक्षोयस्य ॥ १५ ॥ हस्तयोः पादयोश्च पृष्ठानि मृदूनि आदिपदादौ षोडशोऽङ्गुलानि ॥ १६ ॥ अंतःस्नाद्वस्थिदिग्धत्वात्सरस्य अंगुल्यस्तस्य पवनलोला बालपल्लवाः ॥ १७ ॥
अल्पारुणानितनुवृत्तानि सुरेखाणि च हस्तपादतलानि ईषत्कठोरत्वात् पत्राणि ॥ १८ ॥ इति देहवृक्षरूपतया परिफुल्लस्य प्ररूढस्य प्राक्तनकर्मणः कर्मद्वियाणि मूलानि ॥ तेषु तल्लक्षणां
लिन्ना अपि पुनः पुनारूढाः प्रादुर्भूतानखपंक्तयस्तस्य कलिकाः कोरकाः ॥ १९ ॥ इति देहवृक्षरूपतया परिफुल्लस्य प्ररूढस्य प्राक्तनकर्मणः कर्मद्वियाणि मूलानि ॥ तेषु तल्लक्षणां
वृदर्शयति ॥ दुष्टानीति ॥ तेषु यानि सच्छिद्राणि तान्यासंगकामादिसर्पदुष्टानि ग्रंथि मंति ॥ १९ ॥ तानि पुनर्यथा योगं विनिर्नाष्ट ॥ स्थिरेति ॥ पंक्तो नाडो
षु पूर्णो नरसत्तन्मन्त्रालयकानि ॥ २० ॥ तत्र पादौ द्वयाणि गुल्फवंति ॥ सुलवंचि शोभनत्वकंसं दतानि अतएव मसृणानि ॥ तेषां मूलानि तरण्याह ॥ तेषामपीति ॥ २१ ॥

सुदूरस्थपिपयप्रत्यपिजातानि प्रादुर्भूतानि देहाद्वाहिर्विपयदेशंगत्वापिपहीतुमस्यार्थानीत्यर्थः ॥ पंचस्तंबानिनेत्रगोलकादिपंचविधस्थानाश्रितानि कर्मेन्द्रियवेदस्वस्वविषयवा
सनापंकमग्नानि ॥ अतएवतत्ररसवति ॥ महानिनिपहीतुमशक्यानि ॥ २२ ॥ पंचेंद्रियत्वोत्तराभिः शिराभिरंतराकृष्टाउपभोगोत्तरमुक्ताश्च अनंतराहूपादिरसद्रवायेन ॥ २३ ॥
तस्य मनसोपिमूलं चेत्योन्मुखीचिदाभासावेन चेत्यप्रवणायते जोबन्धप्रविष्टाचिन्तदालकम् ॥ तत्र चेत्यांशस्य चेतनमविद्याशबलाचिन्मूलम् ॥ २४ ॥ चितिश्रिदाभासांशस्य
नुर्विवभूतं ब्रह्म चैतन्यमेवमूलम् ॥ २५ ॥ वेदनं चेत्योन्मुखचित् ॥ तच्चाहंकारादितादात्म्यापन्नकं त्वंस्वरूपमहमिति चेतयित्वा क्रियात्मकस्य देहसंस्तफलाय प्रवर्तते ॥ २६ ॥ चे
तनं जीवचिदेव ॥ २७ ॥ एतज्जीवचैतन्यमहंकारादिसंवलनेन कर्तृचेतनोहमिति शब्दाभ्यावनयोद्धयायदिसंवलितं तदेवेत्यर्थः ॥ कर्मणां बीजतांमूलताम् ॥ २८ ॥ तदे

सुदूरमपि जातानि पंचस्तंबानि तांनु ॥ वासानापंकमग्नानिरसवंति महानि च ॥ २२ ॥ तेषां मूलं बृहत्संभमनोव्याप्तजगन्नयम् ॥ पंच
स्त्रोतः शिराकृष्टमुक्तानंतरसद्रवम् ॥ २३ ॥ तस्य मूलं विदुर्जीवं चेत्योन्मुखचित्दालकम् ॥ चेत्यस्य चेतनं मूलं सर्वमूलैककारणम् ॥ २४ ॥
चितेस्तु ब्रह्म मूलं यस्य स्य मूलं न विद्यते ॥ अनाख्यत्वादं तत्वाच्छुद्धत्वात्सत्यरूपिणः ॥ २५ ॥ सर्वेषां कर्मणां भवेदं वीजमुत्तमम् ॥ स्वरू
पंचेतयित्वा तस्ततः स्यंदः प्रवर्तते ॥ २६ ॥ मुनेचेतनमेवायं कर्मणां बीजमुच्यते ॥ तस्मिन्सति महाशाखोजायते देहशाल्मलिः ॥ २७ ॥
एतच्चेतनशब्दार्थभावनावलितं यदि ॥ तत्कर्म बीजतामेति नोचेत्सत्यरमंपदम् ॥ २८ ॥ चितिश्रितेन शब्दार्थभावनावलितायदि ॥ तत्क
र्म बीजतामेति नोचेदाद्यं परंपदम् ॥ २९ ॥ तस्माद्देदनमेवेह कर्मकारणमाकृतेः ॥ यदेतत्कर्मणां प्रोक्तं त्वयैवोक्तं मुनीश्वर ॥ ३० ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अस्य राघवसूक्ष्मस्य कर्मणो वेदनात्मनः ॥ कस्यागः किमनुष्ठानं यावद्देहमिति स्थितम् ॥ ३१ ॥ यच्चेत्येतेन तेनाशु
बाहिरं तत्र भूयते ॥ सत्याकारमसत्यं वा भवत्वाहितं विभ्रम् ॥ ३२ ॥ न चेत्येते चेत्तदलं भ्रमादस्माद्दिमुच्यते ॥ भ्रमः सत्योस्त्वसत्योवाकिं
विचारणयानया ॥ ३३ ॥ एतच्चेतनं मेवातिर्विकसत्युद्भवभ्रमैः ॥ वासनेच्छाभनः कर्मसंकल्पाद्यभिधात्मभिः ॥ ३४ ॥

वस्यटमाह ॥ चित्तिरिति ॥ वलितो वेदिता ॥ तत्भावनासंवलितरूपम् ॥ २९ ॥ उक्तार्थस्य प्रामाणिकता सिद्धये गुरुवाक्यसंवादित्वोक्त्योपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ आकृ
तेर्देहाद्यहंभावाकारस्य स्वस्य वेदनमेव कर्मणां कारणम् ॥ मया यदेतत्कर्मणां मूलं प्रोक्तं तत्वाक्यैवोक्तं त्वत्त्वचनमालंघ्यैवेवं मया प्रोक्तमित्यर्थः ॥ ३० ॥ एवं त्वया वर्णितं कर्म मूलं
न तूष्णीमवस्थानेने देहयोगेन वात्यक्तुं शक्यमिति न त्वदुल्लेखितरीत्या कर्म निरति ॥ संभवतीत्याशयेन वसिष्ठ उवाच ॥ ३१ ॥ तस्मिन्सति बाह्यां
तरदृश्याध्यासो दुर्निवारदृश्याह ॥ यदिति ॥ यद्येतेन वासाभ्यंतरं वा चेत्येतेन तेन दृश्येन भूयते उद्भवः प्राप्यते ॥ ३२ ॥ सुषुप्तादिकालेन चेत्येते चेत् ॥ तीर्णो
हितदासर्वाज्जो कान्तरुदयस्य भवतीति श्रुतेस्तथैवानुभवाच्चेति प्रावः ॥ नन्वसत्यभ्रमेणास्य काक्षितिस्तत्राह ॥ भ्रम इति ॥ बाधाभावे असत्यदुःखस्याप्यनुभवे सत्यविशेषादिति

ननु हि प्रबोधेन सप्रतिबिम्बहेतुपाधि निर्गसनीयस्तत्राह ॥ प्रबुद्धस्येति ॥ ३५ ॥ तस्मान्न तूष्णीं भावेन देहत्यागेन तत्राकर्मापरमः कर्मत्यागः किंतु यथा प्राप्तमव्यवहारकाले व्यस-
नानुत्तिष्ठति प्रबोधेन सप्रतिबिम्बहेतुपाधि निर्गसनीयस्तत्राह ॥ प्रबुद्धस्येति ॥ ३५ ॥ तस्मान्न तूष्णीं भावेन देहत्यागेन तत्राकर्मापरमः कर्मत्यागः किंतु यथा प्राप्तमव्यवहारकाले व्यस-
गाद्विभीयकूटस्थचिन्मात्रोहैर्वाकिंचित्करोमीति निष्क्रियात्मस्वभावस्थित्या कर्मशब्दार्थभावनाया अभावने अनुद्भवसति विनापि धर्मे कर्मत्वविकल्पगुस्तज्य केवलं स्वयमे-
व भवतीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ इतो न्यथा तु कर्मत्यागो दुष्कर इत्याह ॥ असंभवतीति ॥ ३७ ॥ बोधात्सर्वद्वैतबाधेन कर्मणोपि बाधलक्षणस्यागस्तु कुर्वतोप्यत्रिद्वैतशयेनाह ॥ बोधादि-
ति ॥ इदं तासंचित्तेरुत्तरप्रतिभासस्य स्वयमेवाविलयनाद्वाधानुयत्यंतासंचतं जगत्स्यागम् ॥ ३८ ॥ ननु बोधाद्वैतबाधेन कर्मणोपि बाधलक्षणस्यागस्तु कुर्वतोप्यत्रिद्वैतशयेनाह ॥ बोधादि-
साचेव यदृक्स्वभावोत्पन्नानि वा विद्यते ॥ उपाधिबाधे चिदाभासस्य पृथगनवस्थानादिति भावः ॥ यत्तु चिदाभासत्वरूपवेद्योन्मुखत्वं संत्यज्य शुद्धचिदात्मकरूपं शिष्टं तन्वद्वैत-
वेदनं यतस्तत्कर्मक्रियानो येन भावत्युद्धृतं विदधात्वर्थः स्यादित्यर्थः ॥ किंतु ब्रह्मैवेत्याह ॥ वेद्योन्मुखत्वमिति ॥ ४० ॥ यत्तु चिदाभासत्वरूपवेद्योन्मुखत्वं संत्यज्य शुद्धचिदात्मकरूपं शिष्टं तन्वद्वैत-
प्रबुद्धस्याप्रबुद्धस्य देहिना देहगेहे ॥ आदेहं विद्यते चित्तं त्यागस्तस्य न विद्यते ॥ ३५ ॥ जीवतांतस्य संत्यागः कथं नामोपपद्यते ॥ केवलं
कर्मशब्दार्थभावनाभावेनेति ॥ ३६ ॥ कर्माकर्मात्मत्वमुत्सृज्य स्वयमेव भवत्यजम् ॥ असंभवति संत्यागे कर्मणो यः करोति हि ॥ ३७ ॥
इदं कर्तव्यता त्यागं किंचित्तेन तत्कृतम् ॥ बोधादिदं तासंचित्तेः स्वयं विलयनात्तु यत् ॥ ३८ ॥ जगत्संविदु स्यागमसंगमोक्षमेव च ॥
वेदनं सति संवेद्येसर्गादावेव घट्टक ॥ ३९ ॥ नोत्पन्ना विद्यते नैव तस्मात्किं केव वेदनम् ॥ वेद्योन्मुखत्वं संत्यज्य रूपं यदृक्वेदनस्य वै ॥ ४० ॥ न
वेदनं तन्नो कर्म तच्छांतं ब्रह्म कथ्यते ॥ येन तं प्रोच्यते कर्म संस्त्याग्न वि कासितम् ॥ ४१ ॥ अचेतनं विदुर्मोक्षं ज्ञं प्रत्येवोपदेशगीः ॥ त्यागो
हिकर्मणां तस्मादादेहं नोपपद्यते ॥ ४२ ॥ यैस्तु संपूज्यते कर्म तन्मूलं तैर्न मुच्यते ॥ मूलं स्वकर्मणः संविष्मनसो वासनात्मनः ॥ ४३ ॥ साचा-
देहं समुच्छेत्तु मृते बोधांशक्यते ॥ रामकेवलमेपांतः कर्म मूलकरा परा ॥ ४४ ॥ सूक्ष्मसंविदं संविद्या स्वयत्नेन निरुह्यते ॥ येन संविदं सं-
विरया स्वयत्नेन विचार्यते ॥ ४५ ॥

तेपांज्ञं वि-
विरया स्वयत्नेन विचार्यते ॥ ४५ ॥ अतएव मोक्षमचेतनं चिदाभासशून्यमेव विदुर्ननु भवति विचार्यते ॥ ४५ ॥ अतएव मोक्षमचेतनं चिदाभासशून्यमेव विदुर्ननु भवति विचार्यते ॥ ४५ ॥
यत्तत्संस्त्या बुद्ध्यायुपाधिकारकव्यापारेण जलादौ प्रतिविमिव वि कासितम् ॥ ४१ ॥ अतएव मोक्षमचेतनं चिदाभासशून्यमेव विदुर्ननु भवति विचार्यते ॥ ४५ ॥
वेकिनं शिष्यं प्रति उपदेशगीरुपदेशवाणी च इति एवं ह वैव श्रूयत इत्यर्थः ॥ इत्थं च यावद्देहं सुखेन व्यवहारः सिद्ध इत्याशयेनाह ॥ त्याग इति ॥ ४२ ॥ वासनात्मनो मनसः संबन्धि-
नी चिदाभाससंविद ॥ ४३ ॥ कर्ममूला न्यन्यापि कामवासनादीनिकरोतीति कर्ममूलकरा परा कर्तृत्वात्तत्कारिषु श्रेष्ठा च ॥ ४४ ॥ तस्मान्मनुस्त्वैव कर्मत्यागोपाय इत्याशये-
नोपसंहरति ॥ सूक्ष्मेति ॥ येन चिदाभासत्वरूपं संविद्या मूलाज्ञानेन सह स्वयत्नेन तत्त्वं बुद्ध्या विचार्यते तत्त्वमूलका पक्षेति भावः ॥ कचिरपुस्तके येनेत्याद्युत्तराद्धे-
न पठ्यत एव तदनेन संस्तुतिदृष्टस्य तत्त्वज्ञानेन सर्वबाधलक्षणो मूलकापो वितन्यते येन निरुह्यत इति परेण योज्यम् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ न विद्यते चेतना चिदाभासो यत्र तथा विधभाशमेकमन्यस्तजतीय भेदे रिरिदमर्थे ह्येतद्वैवमुक्तं राशस्ति ते देव सर्वेषामस्मदा विचेन नानां सारं पारमार्थिकं रूपमा
 हुं ह्येति विदुस्तस्यर्थः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठः ॥ तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ अत्यंतं मार्जिते वेद्ये यथा तत्त्वमवेद नम् ॥ निष्कथं चापि विदुषां तथोपा
 यदहो व्यथे ॥ १ ॥ अवेद नं विदुषो क्षिंचितक्षयमकृत्रिममित्युक्तं तत्राभः शंकेते ॥ अवेद नमिति ॥ यद्यपि वेद्योन्मुखत्वं संत्यज्य रूपं यद्वेद नस्यैव न वेद नंत नो कर्म तच्छांतं ब्रह्म
 कथ्यत इति प्रागुक्तत्वात्प्राशङ्गिकाया उत्थानं संभवति तथाप्येतं संविदसं विद्या निरुक्त्यते इत्युक्तं तन्नाश एवोक्तः स च तच्छांतं ब्रह्म कथ्यत इति प्रागुक्त्या सह विरुद्धः सतोऽसत्त्वायो
 गादिति संभवत्येव प्रश्नः ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति न प्रेत्य संज्ञास्तीत्युक्ते अत्रैवमात्राग्नानमनुहन्त प्रेत्य संज्ञास्तीति त्रैयीय प्रश्न इति ॥ १ ॥ अत एव न वा अरे
 मोहं ब्रवीम्य विनाशो वारेऽयमात्मा अनुच्छिन्ति धर्मो माया संस्य शस्त्वस्य भवतीति याज्ञवल्क्य ब्रह्मसिद्धोपि समाधत्ते ॥ २ ॥ कथं सुकृतं दाह ॥ एतावति ॥ एतो संसा
 तेन संसृतिवृक्षस्य मूलं कापो वितन्यते ॥ ४६ ॥ अचेतना काशमनन्यदेकं ते देवमस्ति त्विदमर्थं हीनम् ॥ तद्व्योम रूपं यत एतदेवं निरामयंचे
 तनसारमाहुः ॥ ४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० उ० कर्मवोजदाहयोगोपदेशो नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ अवे
 दनं वेद नस्य मुनींद्रक्रियते कथम् ॥ नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ नासतो विद्यते भावो नाभावो
 विद्यते सतः ॥ यदा तदैव सुकरं वेद नं विद नं स्वयम् ॥ २ ॥ एतैर्वेद नशब्दार्थैरज्जुसर्पभ्रमोपमौ ॥ असत्या बुद्धितौ विद्विन्मृगदृष्टौ ॥ भ्रमासमौ
 ॥ ३ ॥ अवोधस्त्वनयोः श्रेयान्न बोधो दुःखाय चैतयोः ॥ तस्मात्स देव बुद्ध्या स्वमाऽसद्बुद्ध्या स्वराय च ॥ ४ ॥ जंतोर्वेद नशब्दार्थं बोधो दुःखकरः
 परः ॥ निष्कृत्य ज्ञानशब्दार्थं बोधं तिष्ठ यथा स्थितम् ॥ ५ ॥ सर्वावबोधो धावसरे ज्ञानिशब्दार्थं यो रिह ॥ निर्वणिो दय इत्येव परमो मिति शाम्यताम्
 ॥ ६ ॥ शुभाशुभात्मकं मत्स्वनाशनीयं विवेकिनः ॥ तन्नास्तीत्यवबोधेन तत्त्वज्ञानेन सिध्यति ॥ ७ ॥ अकर्ममूलं निरुपेक्षाऽस्वसारः परिशाम्यति ॥
 सुविचारितमन्विष्टं यावत्कर्म न विद्यते ॥ ८ ॥ चिद्रूपो विल्वमज्जातश्चित्तसंज्ञां यदात्मनि ॥ करोति तद्यथा विल्वान्न स्वल्पमपि भिद्यते ॥ ९ ॥
 रदशाप्रसिद्धी ॥ यत्र हितैव भवति तदितरदतरं परम्यति यत्र त्वस्य सर्वमात्मिवाभूत्तत्वेन कं परम्यति यत्रान्यान्यस्य यतिनान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमेत्यादि श्रुतिपुत्रयोनि
 पिदृत्त्वादिति भावः ॥ ३ ॥ अत एव वेद न यदिति त्रिपुटी साक्षिण त्रिपुटी निरुतिरेव मोक्षदत्ताशयेनाह ॥ अवोधस्त्विति ॥ स दविनाशिकुटस्थत्वात् रूपमेव बुद्ध्या स्व असत त्रिपुष्टं तं
 तत्त्वस्यायुपहितं चिदाभासमात्मैति बुद्ध्या ह्य ॥ ४ ॥ परिच्छिन्ने तस्मिन्नात्मता बुद्धिरेव सर्वेषामनर्थं हेतुरित्याह ॥ जंतोरिति ॥ निष्कृत्य स मूलं छित्त्वा ॥ ५ ॥ व्यवहारकाले त
 स्य कथमुच्छेदः कार्यस्तत्राह ॥ सर्वेति ॥ सर्वा त्रिपुटी बोधलक्षणव्यवहारवसरेऽपि व्यावहारिकज्ञानिशब्दार्थयोः परमन्यतत्र यथायोगं सर्वार्थपरं कुटस्थचित्तमन्नात्र सर्वशब्दपरेण ओ
 मित्यनेन लक्षयित्वा स एवात्मानिर्वाणो दय इत्येव ब्रह्मशास्त्रान्तं निर्विक्षेपं व्यवाक्यतामित्यर्थः ॥ ६ ॥ ईदृशो धव्यवहारो देवोत्तरपूर्वयोः शुभाशुभायोरश्लेषविनाशौ सिद्ध्यत इत्याह ॥
 शुभेति ॥ ७ ॥ कुटस्थत्वात् दर्शनमेव सर्वकर्ममूलं वेद नोच्छेदेन सर्वकर्म बाध इत्याह ॥ कर्मेति ॥ यावत्स मूलं स फलं स शास्त्रोपशास्त्रपत्रमुप्यं च सर्वकर्म न विद्यते ॥ ८ ॥ यथाचित्त्व
 मज्जात्वांतर्धद्वादि करोति तद्विद्वत्त्वायथानिर्णयेतथा चिद्रूपोपात्तं त्रिपुटी निरुतिरेव मोक्षदत्ताशयेनाह ॥

नूलोकसन्निवेशांतगतो जंबूद्वीपादिसिन्निवेशो यथा भुवनपृथक् ॥ नञ्ज्योमतदंतर्गतं भूतभुवनाथौ दिचपरस्मात्सामान्यान् पृथक् ॥ १० ॥ तदर्थयोश्चित्तशब्दार्थयोस्त
नूलोकसन्निवेशांतगतो जंबूद्वीपादिसिन्निवेशो यथा भुवनपृथक् ॥ नञ्ज्योमतदंतर्गतं भूतभुवनाथौ दिचपरस्मात्सामान्यान् पृथक् ॥ १० ॥ तदर्थयोश्चित्तशब्दार्थयोस्त
इत्येवाच्चिन्मात्रार्थकचित्तिधात्वर्थत्वात् ॥ ११ ॥ अतद्भावं ग्राहकत्वस्मर्त्तृत्वधर्मद्वयशून्यम् ॥ १२ ॥ कुतस्तच्छून्यं तदाह ॥ चेतनमिति ॥ चेतयतीति चित्तिव्युत्पत्त्या हि चेतन
मर्थप्रकाशनंचितः कर्मक्रियेत्यवगम्यते ॥ तच्च कूटस्थायाश्चित्तो निर्मलं भ्रमयक्षवन्मिथ्यैव देहेतुकं मिथ्या रूपमुदेतितन्नोदितमेव अतो न क्रिया रूपमन्यत्तत्र विद्यत इति विकल्प
मात्रं तथा व्युत्पादनमित्यर्थः ॥ १३ ॥ एवं चेतनक्रियाया अपृथक्चेतद्विवक्षाणा मपि तस्मिद्धमित्याह ॥ चेतनमिति ॥ यदा चेतनं कर्म अहेतुकमिति अनिलतरस्पंदवदपृथक्त्वादविहि
जाग्रतिअंतःस्वमुखपुरोश्चैतैवार्थधीरित्यर्था अप्यात्मैव न पृथगित्यर्थः ॥ १४ ॥ सर्वकर्मविस्तारो देह एव ॥ अयं कर्मणामात्मेत्येतदिति श्रुतेः ॥ स एव ब्रूलतः अहंतात्मा शाखातः
नयथा सन्निवेशांतः सन्निवेशस्ततः पृथक् ॥ नयानभो र्थादिपृथङ्ङपरस्मान्मानागपि ॥ १० ॥ यदेवां भस्ते देवां तद्रवत्वमपृथग् यथा ॥ चि
त्वमेव तथा चित्तं तद्रूपत्वात्तदर्थयोः ॥ ११ ॥ यथा द्रवत्वंपयसि यथा लोकाश्च तेजसि ॥ तथा ब्रह्मण्यतद्भावं चित्त्वं चित्तं च विद्यते ॥ १२ ॥
चेतनं कर्म तस्सांतं निर्मलं भ्रमयक्षवत् ॥ उदेत्यहेतुकं चेन्नोदितं तन्न विद्यते ॥ १३ ॥ चेतनं कर्म तच्चेतद्भाति स्पंद इवानिलः ॥ अहेतुकं
चेतनं कर्म तस्सांतं निर्मलं भ्रमयक्षवत् ॥ उदेत्यहेतुकं चेन्नोदितं तन्न विद्यते ॥ १३ ॥ चेतनं कर्म तच्चेतद्भाति स्पंद इवानिलः ॥ अहेतुकं
यदात्मैतद्दहिरंतश्चासार्थधीः ॥ १४ ॥ विस्तारः कर्मणां दिहः सोहंतात्मा स संस्थतिः ॥ अचेतनानहंत्वेन शास्त्रागएव कृतो भवेत् ॥ ना
तनादन्तात्मा भूत्वा ज्ञोप्युपलोपमः ॥ संसारमूलकपणंकुरुक्रोडमुखाग्रवत् ॥ १५ ॥ कर्मबीजकलाकोशागएव कृतो भवेत् ॥ ना
न्यथा राघवांतस्ते शांतमस्तु सदा स्थितम् ॥ १७ ॥ कर्मबीजकलागएव तस्मादितरात्मनि ॥ अविद्यमाने जीवस्य तज्ज्ञैर्विदितवस्तुभिः
॥ १८ ॥ शतैर्न गृह्यते किंचिन्न च संत्यज्यते पिच ॥ त्यागादानेन जानंतिततसैः शांतमानसम् ॥ १९ ॥ आकाशशून्य हृदयैर्ज्ञैर्यथा स्थित
मास्यते ॥ क्रियते च यथा प्राप्तां नाप्येतैः क्रियते पिच ॥ २० ॥ प्रवाहपतितं सर्वस्पंदं तेशांतमानसम् ॥ तेषां कर्मैर्द्विषाण्येव मर्द्धं सुसुवाल
वत् ॥ २१ ॥

संस्थतिः अचेतनं चिदाभासात्मकक्रियाबाधस्तद्विक्षणेनानहंत्वेन मूलोच्छेदेन साखः सशाम्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ चिदाभासोच्छेदेन जीवस्यात्मना शोद्यत इति न मतं व्याक्तुं स ब्रह्म
भावो नानंतात्मा भूत्वा स्वानर्थसंसारमूलोच्छेदं परमपुरुषार्थसंपादितवानित्याह ॥ अचेतनादिति ॥ क्रोडो वराहस्तन्मुखाग्रं यथा मुस्तादिमूलकपणं करोति तद्वत् ॥ १६ ॥ नान्य
था हेराघव अतः कारणान्ते अंतः सदा स्थितं वेदनात्मकं कर्म मूलं शांतमस्तु ॥ १७ ॥ एतस्मिन् कर्मबीजकलागएव कृते जीवस्य इतरात्मनि ब्रह्मात्मत्वातिरिक्ते चिदाभासात्मनि तद्गृह्य
प्रपंचात्मनि च अविद्यमाने जाते तज्ज्ञैः शतैः किंचिन्न गृह्यते न त्यज्यते चेति परेणान्वयः ॥ यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं परधेदिति श्रुतेरिति भावः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
यानदीप्रवाहपतितं तृणकाठादिसर्वस्पंदं ते एव तेषां कर्मैर्द्विषाणि शांतमानसं विनापि मनोविकारं स्पंदे इति विपरिणम्यते ॥ २१ ॥

॥ ४६ ॥ न विद्येते चेतनं चिदाभासो यत्र तथा विधमाकाशेकमन्यस्तजानीयमैरिदमर्थं ईदृशं नितद्वलैवेवमुक्तदशा अस्ति ते देवसर्वेषामस्मदादिवेतेनानां सारं पारमार्थिकरूपमा
ब्रह्म विददत्यर्थः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठः ॥ तात्पर्यप्रकाशे निर्वोणप्रकरणे उत्तराद्वितीय सर्गः ॥ २ ॥ अत्यंतमाजिते वेद्ये यथा तत्त्वमवेदनम् ॥ निःक्रयं चापि विदुषां तथा यो
यददोष्यते ॥ १ ॥ अवेदनं विदुषोऽंशं चित्तक्षयमकृत्रिममित्यदुक्तं च रामः शक्नोते ॥ अवेदनमिति ॥ यद्यपि यो न्मुखत्वं सत्यज्यरूपं यद्वेदनस्यैव न वेदनं तन्मोक्तं तद्विदुषां
कथ्यत इति प्रागुक्तत्वात् आस्थाः शंकाया उत्थानं संभवति तथाप्येते सर्वे विदुषाः नित्यं निरुक्त्येते देवस्य तात्तलीत्युक्ते अत्रैव मागवानमूहन्त प्रत्येयं सज्ञास्तीति मेघोपश्रव इति ॥ १ ॥ अतएव नवाअरे
मादिति संभवत्येवमश्रुः ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनयति न प्रत्येयं सज्ञास्तीत्युक्ते अत्रैव मागवानमूहन्त प्रत्येयं सज्ञास्तीति मेघोपश्रव इति ॥ १ ॥ अतएव नवाअरे
मोहं ब्रवीम्यविनाशरीचारेऽयमात्मा अनुच्छित्तिधर्माभावात् सत्स्य शस्त्रस्य भवतीति याज्ञवल्क्यवद्वसिष्ठोपि समाधत्ते ॥ नासत इति ॥ २ ॥ कथं सुकरं तदाह ॥ एताविति ॥ एतौ संसा
तेन संसृतिवत्स्य मूलकापो वितन्यते ॥ ४६ ॥ अचेतनाकाशमनन्यदेकं ते देवमस्ति विदमर्थहीनम् ॥ तद्व्योमरूपं यतएतदेवं निरामयं च
तनसारमाहुः ॥ ४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० उ० कर्मवर्जजदाहयोगोपदेशो नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ श्रीराम उवाच ॥ अवे
दनं वेदनस्य मुनीन्द्रक्रियते कथम् ॥ नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ १ ॥ एतौ वेदनशब्दार्थैरज्जुसर्पभ्रमोपमौ ॥ असत्या बुद्धितौ विद्विष्टगुणं भ्रमासमौ
विद्यते सतः ॥ यदा तदेव सुकरं वेदना वेदनं स्वयम् ॥ २ ॥ एतौ वेदनशब्दार्थैरज्जुसर्पभ्रमोपमौ ॥ असत्या बुद्धितौ विद्विष्टगुणं भ्रमासमौ
॥ ३ ॥ अयोधस्त्वनयोः श्रेयान्न बोधो दुःखाय चैतयोः ॥ तस्मात्सदेव बुद्ध्यस्व माऽसद्बुद्ध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ जंतोर्वेदनशब्दार्थबोधो दुःखकरः
परः ॥ निष्कृत्य ज्ञानशब्दार्थबोधं तिष्ठ यथा स्थितम् ॥ ५ ॥ सर्वान् बोधावसरे ज्ञानशब्दार्थयोरिह ॥ निर्वर्णो दय इत्येव परमो मिति शास्त्रम्यताम्
॥ ६ ॥ शुभाशुभात्मकमस्वनाशनीयं विवेकिना ॥ तन्नास्तीत्यवबोधेन तत्त्वज्ञानेन सिध्यति ॥ ७ ॥ कर्ममूलनिकापेण संसारः परिशाम्यति ॥
सुविचारितमन्विष्टं यावत् कर्म न विद्यते ॥ ८ ॥ चिद्रूपो ब्रह्ममज्जातश्चित्तसंज्ञां यदात्मनि ॥ करोति तद्यथा विल्वान्न स्वस्य मपि भिद्यते ॥ ९ ॥
रक्षाप्रसिद्धी ॥ यत्र हि तैव भवति तद्विरदतरं परस्यति यत्र त्वस्य सर्वमैवाभूत्तत्वेन कं पश्येत् यत्र नान्यस्य तिनान्यच्छृणोति नान्यभूतानां तिसभूतयादिश्रुतिपुष्टयोरिति
पिद्धत्वादिनिभावः ॥ ३ ॥ अतएव वेदनघटिनत्रिपुटी साक्षिणविपुटी निवृत्तिरेव मोक्षदत्ता शयेनाह ॥ अबोधस्त्विति ॥ सर्वविनाशिकुटस्थाल्पमेव बुद्ध्यस्य असतत्रिपुट्यंतं
तदवस्थां युपहितं चिदाभासं मात्मेति बुद्ध्यस्य ॥ ४ ॥ परिच्छिन्ने तस्मिन्नात्मता बुद्धिरेव सर्वेषामनर्थहेतुरित्याह ॥ जंतोरिति ॥ निष्कृत्यसमूलं छित्त्वा ॥ ५ ॥ व्यवहारकालेन
स्य कथमुच्छेदः कार्यत्वात् ॥ सर्वं ॥ सर्वत्रिपुटी बोधलक्षणव्यवहारावसरे विषयावहारिकज्ञानिशब्दार्थयोः परमन्यतत्रयथायोगं सर्वार्थपरं कुटस्थविन्मांसं सर्वशब्दपरेण ओ
मित्येनेन लक्षयित्वा स एवात्मानिर्वर्णो दय इत्येव शास्त्रम्यतानि विक्षेपव्यवहारादिविषयवर्जयतामित्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं शब्दो धव्यवहारादेवोत्तरपूर्वयोः शुभाशुभाश्रये विनाशो विद्यत इत्याह ॥
शुभेति ॥ ७ ॥ कुटस्थाल्पदर्शनमेव सर्वकर्ममूलं वेदनेच्छेदेन सर्वकर्मवर्जं बोधदत्त्याह ॥ कर्मेति ॥ यावत्समूलं सफलं स शास्त्रोपशाल्यपत्रव्यवचर्यवर्त्मविद्यते ॥ ८ ॥ यथा ब्रह्म
मज्जास्वतंत्र्यं यदादिको नितद्विज्ञाकाशान्न विद्येतेनानां सारं पारमार्थिकरूपमा

ग्लोकसन्निवेशोतगोतंजंबूपादिसिन्निवेशोयथाभुवनपृथक् ॥ नभोव्योमतदंगतंभूतभुवनाथोदिवपरस्मात्सन्मात्रान्पृथक् ॥ १० ॥ तदर्थयोश्चिच्चिच्चिशब्दार्थयोस्त
नयथासन्निवेशांतःसन्निवेशस्ततःपृथक् ॥ नयानभोर्थादिपृथङ्परस्मान्मनागपि ॥ १० ॥ यदेवांभस्तदेवांतद्रवत्वमपृथग्यथा ॥ चि
त्वमेवतथाचिन्ततद्रूपत्वात्तदर्थयोः ॥ ११ ॥ यथाद्रवत्वंपयसियथाभूलोकश्चतेजसि ॥ तथाब्रह्मण्यतद्भावंचिच्चिन्तचिन्तचिद्विद्यते ॥ १२ ॥
चेतनं कर्म तत्त्वांतर्निर्मलं भ्रमयक्षवत् ॥ उदेत्यहेतुकं तच्चेन्नोदितं तन्न विद्यते ॥ १३ ॥ चेतनं कर्म तच्चैतद्भाति स्पंद इवानिलः ॥ अहेतुकं
चेतनं कर्म तत्त्वांतर्निर्मलं भ्रमयक्षवत् ॥ उदेत्यहेतुकं तच्चेन्नोदितं तन्न विद्यते ॥ १३ ॥ चेतनं कर्म तच्चैतद्भाति स्पंद इवानिलः ॥ अहेतुकं
यदात्मैतद्वहिरंतश्च सार्थधोः ॥ १४ ॥ विस्तारः कर्मणां देहः सोहंतात्मा स संस्थितिः ॥ अचेतनानहंत्वेन शाम्यत्यस्पंदं दवातवत् ॥ १५ ॥ अचे
तनादंततात्मा भूत्वा ज्ञोप्युपलोपमः ॥ संसारमूलकं षण्णं कुरुक्रोडमुखाग्रवत् ॥ १६ ॥ कर्मबीजकलाकोशत्यागाएवंकृतो भवेत् ॥ ना
न्यथाराघवांतस्ते शांतमस्तु सदास्थितम् ॥ १७ ॥ कर्मबीजकलात्यागेत्वेतस्मादितरात्मनि ॥ अविद्यमाने जीवस्य तज्ज्ञैर्विदितवस्तुभिः
॥ १८ ॥ शान्तैर्न गृह्यते किंचिन्न च संत्यज्यते पिच ॥ त्यागादानेन जानंतिततस्तैः शांतमानसम् ॥ १९ ॥ आकाशशून्यत्वादयैर्ज्ञैर्यथास्थित
मास्यते ॥ क्रियते च यथाप्राप्तं नाप्येतैः क्रियते पिच ॥ २० ॥ प्रवाहपतितं सर्वस्पंदं ते शांतमानसम् ॥ तेषां कर्मैर्द्रियाण्येव भर्जं संसुप्तबाल
वत् ॥ २१ ॥

संस्थितिः अचेतनं चिदाभासात्मकक्रियाबाधस्तद्वक्षणो नानहंत्वेन मूलोच्छेदेन स शाखः स शास्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ चिदाभासोच्छेदेन जीवस्यात्मनाशो यत्तदिति न मतं व्यक्तं तु स ब्रह्म
भावेनानंतात्मा भूत्वा त्वानर्थसंसारमूलोच्छेदं परमपुरुषार्थसंपादितवानित्याह ॥ अचेतनादिति ॥ क्रोडो वराहस्तन्मुखाग्रं यथा मुस्तादिमूलकपणं करोति तद्वत् ॥ १६ ॥ नान्य
थाहेराघवतः कारणान्ते अंतःसदास्थिते वेदनात्मकं कर्म मूलं शांतमस्तु ॥ १७ ॥ एतस्मिन् कर्मबीजकलात्यागे कृते जीवस्य इतरात्मनि ब्रह्मात्मत्वातिरिक्ते चिदाभासात्मनि तद्वत्
प्रपंचात्मनि च अविद्यमाने जाते तज्ज्ञैः शांतैः किंचिन्न गृह्यते न त्यज्यते चेति परेणान्वयः ॥ यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति श्रुतेरिति भावः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

यानदीप्रवाहपतितं तृणकाष्ठानि सर्वस्पंदं ते एव तेषां कर्मैर्द्रियाणि शांतमानसं विनापि मनोविकारं स्पंदं ते इति विपरिणम्यते ॥ २१ ॥

निर्वासनेनिर्विपर्येसेनिरतिशयानन्दोऽस्माभोगप्रवृत्त्याःकरणवृत्तयोनीरसारागशून्याःशान्तिज्ञाननिपुणाःस्वस्वविषयप्रकाशोऽसमर्थादिवभूत्वा ॥ २ ॥ प्रागुक्तवेदनमेवकर्मणस्यागः ॥ इतरेणजीवनादृष्टाक्षिप्तदेहादिस्यंदहूपेणकर्मणा ॥ ३ ॥ अनुल्लेखंकृताकृतप्रतिसंधानशून्यम् ॥ २ ४ ॥ ५ ॥ अत्यागंमूलत्यागारहितंकिमिदंयस्यममात्ररूपम् ॥ तथाचोक्तं भगवता ॥ कर्भेद्रियापिंसंयम्ययस्तेमनसास्परन् दंद्रियार्थान्विभूढात्माभिध्याचारःसउच्यतेइति ॥ २ ६ ॥ २ ७ ॥ इतिप्रागुक्तरीत्यासमूलमुत्तुज्य ॥ २ ८ ॥ अतन्मयास्तदभिमानलक्षणविकारशून्याः ॥ क्षीवामदिरोन्मत्तादिव यत्रेणसंचारिताःकाष्ठादिप्रतिभादिवच ॥ २ ९ ॥ व्यसनेनआसक्त्यतिशयेनउपहृताःस्वदेहाद्यप्रतिसंधानप्राप्तादिवेत्युल्लेखाः ॥

रसेनिर्वासनेलब्धेरसाअध्यतिनीरसाः ॥ नांतस्तिष्ठन्तिनवहिरज्ञाननिपुणाइव ॥ २ ॥ कर्मणोवेदनंत्यागःसचसिद्धःप्रबोधतः ॥ अवस्तुनेतरेणार्थःकिंकृतेनाकृतेनवा ॥ २ ३ ॥ अवेदनमसंवेद्यदवासनमासितम् ॥ शांतंसममनुल्लेखंसकर्मत्यागउच्यते ॥ २ ४ ॥ अपुनःस्मरणंसम्यक्चिरविस्मृतकर्मतन् ॥ स्थितंस्तंभोदरसंसकर्मत्यागउच्यते ॥ २ ५ ॥ अत्यागंत्यागमित्येकुर्वतेव्यर्थयोधिनः ॥ साभुंक्तेताम्यशूनज्ञान्कर्मत्यागपिशाचिका ॥ २ ६ ॥ समूलकर्मसंत्यागेनैवयेशांतिमास्थिताः ॥ नैवतेपांरुतेनार्थोनाकृतेनेहकश्चन ॥ २ ७ ॥ समूलमुद्बृहदर्मर्वाजकलामिति ॥ नित्यमेकसमाधानास्तज्ज्ञास्तिष्ठंत्यतःसुखम् ॥ २ ८ ॥ प्रवाहपतितेकार्येऽपत्संपदाअतन्मयाः ॥ भानाइवक्षीवायंत्रसंचारिताइव ॥ २ ९ ॥ मोक्षलक्ष्म्याविलासिन्याव्यसनोपहृताइव ॥ अर्द्धसुमप्रबुद्धाभाःकामप्यवनिमागताः ॥ यत्समूलंपरित्यक्तंत्यक्तमितिकथ्यते ॥ अमूलकापत्त्यागोयःसशाखालवनोपमः ॥ ३ १ ॥ अरुष्टमूलशाखाग्रलवनःकर्मपादनःशाखासहसेणदुःखायपरिवर्द्धते ॥ ३ २ ॥ अवेदनात्मनानेनकर्मत्यागोंगसिद्ध्यति ॥ क्रमेणेतेरेणातएतदेवाहरन्भव ॥ ३ ३ ॥ कर्मसंत्यागमकृत्यान्यत्सुकुर्वते ॥ अत्यागंत्यागरूपात्मगगनंमारयंतिते ॥ ३ ४ ॥ बोधात्मकतयाकर्मत्यागःसंपद्यतेस्वयम् ॥ दग्धानिरिच्छोच्चैरक्रियैवभवेत्क्रिया ॥ ३ ५ ॥ बुद्धींद्रियेहितंकर्मसफलरसभावनात् ॥ वेष्टितव्यंकुदाघेवस्यंदोन्योनिष्फलोंगजः ॥ ३ ६ ॥

मूयवर्तिनंपंचम्यादिभूमिकाम् ॥ ३ ० ॥ ३ १ ॥ नक्तमुन्मलितंमूलंयत्रतथाविधंशाखापलवनंयस्य ॥ ३ २ ॥ तेनप्रागुक्तेनकमेणाहरन्भ्यस्यन्भवतिष्ठ ॥ ३ ३ ॥ ३ ४ ॥ निरिजीविन्मुक्तक्रियाउच्चैर्महर्भापिदग्धबीजेत्यक्रियैव ॥ नहिमहानपिदग्धंतुःपटाभासःपटोभवतीतिभावः ॥ ३ ५ ॥ बुद्धिसहितैरिंद्रियैर्भोगासक्तिसभावनादीहितंनिष्पादेत ॥ यथाकुदावोष्टितव्यंकूपकांतरसभावनाज्जलोद्धरणसेवेनादिरूपात्तस्यसंपत्त्यासफलनतुदथाचेष्टामात्रात्तद्वदन्योऽगजःकायचेष्टामात्ररूपःस्पंदोनिष्फलः ॥ ३ ६ ॥

शाम्यतु धनादिसंपदपचयेनदीर्घोऽस्तु उदयंतदुपचयमभ्येतुवा ससमएवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ गेहेमेवेत्येतत्श्लोकस्यपूर्वाद्धैवर्णयति ॥ परिशोतिदिवाभ्याम् ॥ ३९ ॥ नित्रो
 णंज्ञानाग्निनासहोपरतंदृश्यस्य ॥ ४० ॥ तदुत्तरार्धवर्णयति ॥ अनंतेतित्रिभिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विविधैः कार्यैरवश्यकर्तव्यैरर्जनव्ययप्रवासकलहादिविभिः सदैवलोकभाभोह
 शोकत्रयोसत्त्यादिविकारदशामयी ॥ पुरंशाखानगरं ॥ पत्तनं महानगरं ॥ मंडलान्यवार्तरदेशाः ॥ मलिनहृदिदृशी अमलास्फुटा सर्वा महीमुकुरकोशेद्वयप्रतिविंबिता भवत्ये
 वेत्यज्ञस्यनारण्येपिविभ्रांतिबुधमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमं १० ॥ तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धतृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ इहाहं ते वसंसारमूल
 शोकत्रयोसत्त्यादिविकारदशामयी ॥ ४५ ॥ गेहेमेवोपशान्तस्य विजननदूरकानन
 कर्मत्यागोस्थिते बोधाज्जीवन्मुक्तो विवासनः ॥ गृहेतिष्ठत्वरण्येवाशाम्यत्वभ्येतुवोदयम् ॥ ४६ ॥ अशान्तस्य अप्यरण्यानी विजनासजनापुरी ॥ ४७ ॥ अनंतसंकल्पवतो हृदयस्थजग
 म् ॥ अशान्तस्य अप्यरण्यानी विजनासजनापुरी ॥ ४८ ॥ परिशान्तमतेर्ज्ञस्य स्वप्नेप्यप्राप्तमानवा ॥ निर्मलावितता हृद्या हृदये वनभूमिका
 ॥ ४९ ॥ ज्ञस्यनिर्वाणहृदयस्य निस्पंदार्थानभोमयी ॥ शान्तशेषविशेषार्थाजगदेव महाटवी ॥ ५० ॥ अनंतसंकल्पवतो हृदयस्थजग
 त्स्थितेः ॥ हृदये वावर्त्तते भूमिरज्ञस्य खिलसागरा ॥ ५१ ॥ जनस्याज्ञस्य दीनस्य विविधद्वंद्वसंकटा ॥ सारं भावि विधाकारा हृदये वनभूमि
 ली ॥ ५२ ॥ विविधकार्यविकारदशामयी सपुरपत्तनमंडलपर्वता ॥ मुकुरकोश इव प्रतिविंबिता हृदि भवत्यमलामलिने मही ॥ ५३ ॥ ॥ इह
 वा ० महारा मायणे वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनिर्वाणप्रकरणे उ ० दृश्यापशमयोगोपदेशो नाम तृतीयः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सा
 हंतादिजगच्छान्तौ बोधे संविकलालमनि ॥ संशान्तदीपसंकाशस्यागः सिद्ध्यति नान्यथा ॥ ५५ ॥ न त्यागः कर्मसंन्यागो बोधस्याग इति स्मृ
 तः ॥ अजगत्प्रतिभैकाल्मायो न हंता दिव्ययः ॥ ५६ ॥ अयं सोहमिदं तन्म इति निःश्लेह दीपवत् ॥ शान्ते परमनिर्वाण प्रबोधो धाम्नेति शिष्यते ॥ ५७ ॥ बोधा
 अयं सोहमिदं तन्मे शान्तमित्येव यस्य नो ॥ न ज्ञानं तस्य नो शान्तिर्न त्यागो न च निर्द्वितीः ॥ ५८ ॥ ममेदमयमेवाहमित्येतावति यः क्षयः ॥ बोधा
 त्मा शिवमाशान्तं तस्मादन्यन्न विद्यते ॥ ५९ ॥ अहंमंशे विदाक्षीणे सर्वमेव क्षयं गतम् ॥ नाकिंचिच्चक्रचित्क्षीणां निर्वाणैकघनं स्थितम् ॥ ६० ॥
 भिर्युपवर्णयते ॥ तत्त्यागश्चानहंभावभावनादात्मबोधतः ॥ १ ॥ दृगालनः सर्वदृश्यत्यागो हि मोक्षः सत्संज्ञहृदये दीपनिर्वाणवत्तत्त्वबोधेन सर्वदृश्यमूलान्नानवाधे सिद्ध्यति नान्य
 धेत्याह ॥ साहंतादीति ॥ १ ॥ न विद्यते जगत्प्रतिभायस्मिंस्तथाविधएकालैव परिशिष्टो मुख्यः सर्वत्यागलक्षणो मोक्ष इत्यर्थः ॥ २ ॥ सपामप्रसिद्धोऽयं देहादिदृश्यरूपा एवाहं
 तदेहादिसंबद्धं भोग्यं जगन्मे इति एतस्मिंस्तादात्म्यसंसर्गाध्यासलक्षणाद्विविधबोधे निःश्लेह दीपवत्समूलशान्तिप्रकटो बोधश्चैतन्यमेवात्मा इति परिशिष्यते स एव निर्वाणमोक्ष इ
 त्यर्थः ॥ ३ ॥ उक्तमर्थव्यतिरेकमुखेनापि द्रष्टव्यं ॥ अयमिति ॥ ४ ॥ एतावति एतावतो यः क्षयः ॥ पृथगर्थसप्तमी ॥ सर्वो धात्मैव ॥ अप्यस्तवाधस्याधिष्ठानभावनत्वादिति
 भावः ॥ ५ ॥ विदातत्त्वबोधेन ॥ सर्वममतास्पदं जगत् ॥ सर्वनाशे सर्वस्वनाशो रूपासमाधत्ते ॥ नाकिंचिदिति ॥ पारमार्थिकरूपेण सर्वं स्थितमेव ॥ ६ ॥

अहंबुद्धिनाशो मुलभउपायमाह ॥ अहंविदिति ॥ अहंविदित्वाहंभावभावनाम् ॥ अविघ्नतदिति ॥ नेदंरजनिमितिबुद्ध्यारजताध्यासबाधेनविघ्नादर्शनादितिभावः ॥ इयमु
 क्तिः ॥ इयमियतीकदर्थनावहुसाधनसपादनश्रान्तिःकिमिवकिमर्थमित्यर्थः ॥ ७ ॥ नन्वनहंबुद्धिरपिद्वैतत्वादहंबुद्धिबद्धासएव साकेनशाम्यतीतिचेत्केनसहकतकरेणुरिव
 अहंबुद्ध्यासहस्यतएवचिदात्मनिसाराभ्यामीतिसोपपत्तिकमाह ॥ अहमिति ॥ चित्त्वात्परमार्थचिरस्यभावात् ॥ ८ ॥ भ्रमतत्साधनतरफलतदाश्रयाणामज्ञानमात्र
 विलासत्वादज्ञाननिवृत्तौनगृथगवस्थानमस्तीत्याह ॥ नेति ॥ अनालोकनमज्ञानम् ॥ ९ ॥ यदायदाहंभावोदयप्रसक्तिलदातानुल्यकालमेवतद्विरुद्धाअनहंभाववदु
 द्धिरुक्त्यायेत्याह ॥ येनेवेति ॥ ११ ॥ एवमजस्रसावधानमुपस्थापितेनानहंभावेनअहंभावमाशुनभोर्थेनखपुण्यादिनानुर्थनिर्व्यानिर्वचनार्हतामीत्यारोशरासनाहृदोजन
 अहंविदनहंविदित्वादेवशाम्यत्यविघ्नतः ॥ एतावन्मात्रसाध्येयंकिमिवेयंकदर्थना ॥ ७ ॥ अहंनाहमितिआतिनिचचित्त्वादितेस्तिसा ॥ चि
 त्त्वाकाशविशदमतःकृपाभ्रमस्थितिः ॥ ८ ॥ नभ्रमोभ्रमणैवनास्वैवसर्वनिर्वाणमात्रकम् ॥ १० ॥ येनैवाशुनिमेपेणत्वहमित्येवचेत
 ति ॥ तेनैवनाहमित्येवचेतित्वाशुनशोध्यते ॥ ११ ॥ अहंभावनभोर्थेननिर्वाप्यारूढवाणवत् ॥ अजस्रमाशुवाक्षीणंतिष्टावपृथ्व्यतत्पदः
 ॥ १२ ॥ सनभोर्थांमहंतांत्वेचेतन्नवमनारतम् ॥ सर्वभावैरनारूढोभवतीर्णभवतीर्णवः ॥ १३ ॥ स्वभावमात्रविजयेस्वयंस्यनवीरता ॥
 तस्योत्तमपदप्राप्तोपशोर्ब्रह्मिकथेयका ॥ १४ ॥ पङ्क्तौनिर्जितःपूर्वेयेनोत्तमविदास्वतः ॥ भाजनंसमहार्थानिनेतरोनरगर्हभः ॥ १५ ॥
 यस्यस्वातर्मनोवृत्तिर्जीयमानाजिताथवा ॥ विषयःसविवेकानांसपुमानितिकथ्यते ॥ १६ ॥ अर्थोदपदिवांभोर्धोयोयआपततित्व
 यि ॥ तस्मादेवपलायसनाहमित्येवभावयन् ॥ १७ ॥ नाहमस्तीतिबुद्धापिसोपपत्तिकमप्यलम् ॥ जानानोज्ञानिमानांचकिमज्ञाहवमुत्थ
 सि ॥ १८ ॥ नज्ञेयमर्थतोस्तीहेद्भीवकटकादिता ॥ आतिमात्राहतेसाचशाम्यत्यस्मरणेनेते ॥ १९ ॥ योयोभावउदयंतस्त्वयिस्पंदइवा
 निले ॥ नाहमस्मीतिचिदृच्यतमतनाधारतानय ॥ २० ॥

बाणदवअपराङ्मुखःअवदध्दंढमालंबितंतद्वलपदयेनतथाविधःसन्क्षीणंशाश्वतंतिष्ठ ॥ १२ ॥ नभोर्थैःसमानांसनभोर्थांम् ॥ समानस्यच्छंदस्यमूर्द्धप्रश्रुत्युदकैष्वितिसः ॥ १३ ॥
 त्वभावःस्वाभाविकाज्ञानमयुक्तोहंभावस्त्वन्मात्रविजये ॥ १४ ॥ काभायारिपङ्क्तः ॥ १५ ॥ मध्यमाधिकारिणोजायमाना ॥ उत्तमाधिकारिणोजिता ॥ पुमान्पुरुषार्थसा
 धनेनसफलीकृतपुंजन्मा ॥ १६ ॥ अंभोर्धोप्रक्षिप्तादपदेवितिनाहमित्यसंगतभावनयातदसंस्पर्शएवाश्रयपलायनम् ॥ १७ ॥ सोपपत्तिकज्ञमिरूपकंसुरखंजानानःअनुभवन्
 पिक्किमुससिममस्येवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ अर्थतउपपत्तिलेक्षेयनास्तिवाचारंभ्रणन्यायाद्युपपत्तीनांत्वयाज्ञातत्वादित्यर्थः ॥ १९ ॥ अथवाकिमुपपत्तिसहस्रैर्नाहमितिदर्शन
 मेकमेवाभ्यस्तंसर्वभातिपरिहरिव्यतीत्याह ॥ योयदिति ॥ २० ॥

इति एवं रूपेणानहं भावेनयेन न जितः निरर्थकं निष्फलं अनर्थं नास्ति कथयथा चरणपादके अस्मिन् व्याप्त्या शब्दे अनधिकारी स किमर्थं प्रवर्त्तते ॥ २१ ॥ त्वयि परमात्मनि
सति ते देतुं नान्यत् ॥ २२ ॥ असर्गः कूटस्थो द्वयचिन्मात्रभावस्तत्संविदापरे परमात्मनि अस्तौ विलीनस्तद्भावं प्राप्तः सन् विराजते ॥ यथा स्त्री जिह्वा लपितः सर्पादि रुर्योऽपि बोधा-
तस्तज्जिविलीनः स्त्रक्सन्निवेशविशेषेण कंठधृतः शोभते तद्वत् ॥ २३ ॥ बोधेन जगतो जीवस्य च परमात्मरूपसन्निवेशविशेषोऽत्यन्तरिभ्युपगता चेत्तदुत्तरे भावविकारा अपिश्रुतिरिति
तज्जिविलीनः स्त्रक्सन्निवेशविशेषेण कंठधृतः शोभते तद्वत् ॥ २३ ॥ कल्पितस्य बाधेनाधिष्ठानात् तापत्तिर्नोत्पन्नैव च त्वपूर्णशक्तिश्चैव तत्पदलक्ष्ये परेत्यत्र
जीवजगद्बाध्वंसादिभिश्च द्वैतापत्तिस्तत्राह ॥ परमात्मात्विति ॥ कल्पितस्य बाधेनाधिष्ठानात् तापत्तिर्नोत्पन्नैव च त्वपूर्णशक्तिश्चैव तत्पदलक्ष्ये परेत्यत्र
न ज्ञानमिति न द्वैतापत्तिरिति भावः ॥ २४ ॥ अहमादित्रिषु दीर्घा धेतुर्मरिच्छेदप्रयुक्तजीवभावा पगमात्पूर्णशक्तिर्वचस्पदलक्ष्यं परमेव तच्च पूर्णशक्तिश्चैव तत्पदलक्ष्ये परेत्यत्र
लोभोलज्जामदो मोहो येनादाविति नोजिताः ॥ निरर्थकमनर्थस्मिन् सकिमर्थं प्रवर्त्तते ॥ २५ ॥ अहंत्वंपवनं स्पंद इव स्वप्नस्य यसि संस्थितम् ॥
परमात्मनितन्मान्यदेतत्स्पंद इवानिले ॥ २६ ॥ असर्गसंविदा सर्गः परेऽस्तौति विराजते ॥ सन्निवेशविशेषेण दुर्गाया पि हि शोभते ॥ २७ ॥
परमात्मानुनोदेति नास्तं यातिकदाचन ॥ न चास्मादन्यदस्मीति कोभावोऽभाव एव वा ॥ २८ ॥ परंपरे पूर्णपूरणं शांतं शतेशिवं शिवे ॥ इ-
त्येव मात्रं विततं नाहं न च जगन्मयीः ॥ २९ ॥ अनिवाणे विनिर्वाणं शांतं शतेशिवं शिवम् ॥ निर्वाणमप्यनिर्वाणं स न भोऽर्थं न वापितम्
योऽङ्कुरः ॥ तस्मिन्निर्मूलतां याते जगन्निर्मूलतांगतम् ॥ ३० ॥ जगत्पदार्थसार्वभौमत्वं ॥ व्यामलः परमादर्शस्तच्छांतौ स-
प्रसीदति ॥ ३१ ॥ अहमर्थः परे वा यौ स्पंदस्तत्त्वशमे तु तत् ॥ अनिर्देश्य मनाभास मनंतमजमव्ययम् ॥ ३२ ॥ अहमर्थः पुरोद्रव्यप्रतिबिंब-
प्रदश्चित्ति ॥ तच्छांतौ सा निराभास मनंतमजमव्ययम् ॥ ३३ ॥ अहमर्थो बुद्धेक्षणो परमार्थ शरन्नभः ॥ पर्यान्तं यालक्ष्म्या स्वच्छया
वे स्थितमित्येतावन्मात्रं यथा स्थितं तत्त्वबोधेन विततं तत्पूर्वकिंचिदुत्पादितमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ननु प्रदीपनिर्वाणवत्साक्षात् विद्यानिर्वाणज्ञानफलं निष्पन्नमित्यवश्यं वाच्यं अन्यथा
ज्ञानस्य नैष्कल्यात् प्रसंगात्तत्राह ॥ अनिर्वाणे इति ॥ सत्यनिर्वाणज्ञानफलं तथापि तदत्यन्ताप्रसिद्धमनिर्वाणं निश्चायिनिराणात्तदनिर्वाणोऽप्येव ब्रह्मणि निर्वाणमित्यशांते शांतमितिनानर्थं नि-
वृत्तिरूपज्ञानफलमपूर्वम् ॥ एवं शिवे नित्यसिद्धनिरतिशयानन्दे शिवमानं दावा मिलक्षणफलमपि नापूर्वमितिन ज्ञानफले न द्वैतापत्तिः ॥ यदि प्रतीचि वंधो ब्रह्मणि विद्यदादिपदार्थश्च स-
त्यः स्यात्तदा तन्निर्वाणप्रदीपनिर्वाणवदपूर्वस्यात् ॥ इदं तुरज्जुसर्पनिर्वाणवत्प्रतीचो वंधनिर्वाणमनिर्वाणमेव ॥ तद्ब्रह्मापि वासनभोऽर्थं विद्यदादिसत्यार्थसाहितं वस्तुतो न भवत्येवेति तन्नि-
वृत्तिरपि न द्वैतापादिकेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ अनहं भावनाया असक्ततां वारयति ॥ शब्देति ॥ ३६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ परमात्मलक्षण आदर्शोऽहमर्थो नाहंकारेण मुखवाप्येण प्रसिद्धा दर्श इव व्या-
मलो व्याप्तमलो मालिनो भातीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ अनंतमद्वयमाकाशमात्रं च ॥ ३८ ॥ बाह्यानर्थदर्शनं निष्पहंकार एव हेतुरित्याह ॥ अहमर्थ इति ॥ सांचित् ॥ ३९ ॥ ३९ ॥

हे अंग अव्यक्तमना विभूतस्वभावां चिरमहमर्थताममलसंपर्का जीवतामतामपन्नब्रह्महेमश्रवणाद्युपायनिष्ठसमहर्ममलोन्मुक्तचेत्ते देवपरंपरमाभासमतिभास्वरमतएव कांतिम
न ब्रह्महेमसंपन्नम् ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्ययत इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ ३३ ॥ अहंता निवृत्तौ भमकेन शब्देन व्यपदेशादिति चेद्यथा समुद्रे विलीनायाः संधवकरकाद्यंश्रि
यः करकाद्यभिधानिदृश्या अव्यपदेशयता ह तत्त्वपीत्याह ॥ यथेति ॥ ३४ ॥ तस्य ब्रह्मादिना भ्राव्यपदेशोऽपि दत्तरपदार्थवत् अहंत्वलक्षणात्म्यत्वात् यद्बहुचलक्षणं प्रवृत्तिनि
मित्तं परिकल्प्य प्रवृत्तौ न वस्तुवत् चेत्तेत्याह ॥ अस्तीति ॥ यथा शांततरंगादिजलस्य आवेन स्थितया क्तनसमुद्रतरंगादि रूपेणांतःसदिवावभासमानंतरंगसमुद्रादिव्यपदेशभाक्जलत्व
भावेनाव्यपदेशयेव तद्वदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ अभावनाद्भावनामूलाज्ञाननाशात् ॥ तत्तार्ह्यं ॥ ३६ ॥ अहमर्थस्य जगदीजतामुपपादयितुं तदुद्भवप्रकारमाह ॥ सति ॥ सत्काल

अहमर्थमलोन्मुक्तमव्यक्ततामंगचेत् ॥ तत्परंपरमाभाससंपन्नं हेमकांतिमन् ॥ ३३ ॥ यथानिरभिधार्थश्रीर्भजत्यव्यपदेश्यताम् ॥ त
यानहंताहंतेयं ब्रह्मत्वमधिगच्छति ॥ ३४ ॥ अस्त्यहंत्वोस्थितं ब्रह्मसनामेव पदार्थवत् ॥ शांतवत्सदिवाभासंतद्वत्सव्यपदेशवान् ॥ ३५ ॥
अहमर्थोजगद्दीजं यद्विदग्धमभावनात् ॥ तदहंत्वं जगद्विदग्धत्वादेः कलनैवका ॥ ३६ ॥ सद्ब्रह्मशिवमात्मेति परेनामकलंकिता ॥ उदस्यहंता
कुंभत्वादिव च द्वातुविस्मृतिः ॥ ३७ ॥ अहमर्थोऽदियं बीजात्सत्ताविचलतोऽत्यता ॥ यस्यां जगंत्यनंता निफलान्यायां नियांति च ॥ ३८ ॥ सा
द्रयद्व्यूर्वी नदीसैयं रूपालोकं पणादिका ॥ अहमर्थस्य मरिचबीजस्यांतश्चमल्लतिः ॥ ३९ ॥ द्यौः क्षमावायुराकाशं पर्वताः सरितो दिशः ॥
इत्यामोदोहमर्थोऽग्रकुसुमस्य विकसिनः ॥ ४० ॥ अहमर्थः प्रविस्तृतः प्रकटीकुरुते जगत् ॥ सद्रूपालोकमननं प्रवृत्त इव वासरः ॥ ४१ ॥ प्र
वृत्तेन दिनेनार्यः प्रकटीक्रियते यथा ॥ ४२ ॥ अहमित्यर्थदुस्तैललवोऽन्नक्षणिवारिणि ॥ प्रस्ततो
यस्य द्वाभ्येतन्निजगच्चक्रकं स्थितम् ॥ ४३ ॥ उन्मेषमात्रेणाहंता जगंत्यनुभवत्यहो ॥ न निमेषेण ह गिवसत्यानीत्यप्यसंत्यलम् ॥ ४४ ॥

त्रयावाध्यम् ब्रह्म अपरिच्छिन्नम् शिवं निरतिशयानंदम् आत्मा अपरोक्षचिदेकरसमित्येवं स्वभावे परेन मननामश्रुतां भाषित्वा भवानां संकोचस्तेन कलंकिता संजातमालिन्या
अतएव सृष्टं नाकारपरिच्छेदान्तरस्वभावविस्तृतिरिव स्वभावचतुष्टयप्रतिबंधान्भूत्या समष्ट्यहंता उदेति ॥ ३७ ॥ तस्मादहमर्थाद्वीजादियदृश्यसत्तालक्षणाविवलता उत्पि
ता ॥ व्यष्टिभावेनानंतान्यसंख्यानि ॥ ३८ ॥ तदेव प्रपंचयति ॥ साद्रीत्यादिना ॥ अदिभिरव्यभिक्तिर्वीभिर्नदीभिश्च सहिता सा द्रव्यव्यूर्वी नदी ॥ बहिरिद्विधैरार्थालोचनं रूपालो
को मनस्तद्वोचरकामसंकल्प्यादिवृत्तय एषणास्तदादिका ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मेरोः परभागे सद्रूप एव वासरः प्रविस्तृतः सद्युगत् एव रूपस्यालोकं मननं च यथा निमित्तभावेन करोति तद्वत्
॥ ४१ ॥ अयोर्यो रूपदिः ॥ निर्भीयत उति ॥ मिथ्यार्थस्य भानमेव निर्माणमित्याशयः ॥ ४२ ॥ तैलस्य लवोर्विदुः ॥ चक्रकंचकाकाराभासः ॥ ४३ ॥ दृक्पट्टचक्षुरिव असंति

तेवदृढीकर्तुं पुनराह ॥ अहमर्थेदति ॥ सुषुप्तिमरणमूर्च्छासु तिरोभूयस्थिते मोक्षे मूलतः परिक्षीणे च सति नानुभूयते ॥ समाधौ अंतर्भूयसाक्षात्कारेण परिक्षीणे इति वा ॥ तारककना
 निकायाम् ॥ ४५ ॥ निरंशत्वं निःशेषताम् ॥ ४६ ॥ साधनफलयोगरतिमुलभता दर्शयति ॥ स्वसंविदिति ॥ स्वसंविदप्रकाशचिदात्मा तस्य भावना तदाकारवृत्तिमात्रासिद्धि
 स्तावन्मात्रसाध्येन तु जडेष्विव तत्फलव्याप्तिप्रयत्नापेक्षास्तीति साधने अतिमुलभता ॥ सिद्धमात्रात्मनीति फलेप्युत्पादनप्रयत्नानपेक्षत्वादिमुलभता सूचिता ॥ अभीमहं भावादि
 भ्रातिम् ॥ कदिकारादक्लिन्न इति ङीष् ॥ ४७ ॥ पुरुषांतरादि बाह्यसाधनानपेक्षत्वाद्यतिमुलभता माह ॥ स्वेति ॥ ४८ ॥ इदानीं सर्वोपदेशसिद्धांतसारं संक्षिप्य दर्शयन्नुपसं
 हरति ॥ विस्तृत्येति ॥ हे राम त्वं प्रथमं व्यवहृत्वा विस्तृत्य विष्वक् सर्वतः प्रसिद्धः शैलान्तरिक्षातिजलधयश्चरुद्धायुश्च तन्मार्गा आकाशश्चेत्येवं रूपः प्ररिता शेषविश्वः परिस्तुति वि
 अहमर्थं प्रविस्तृते संसारोत्पद्यन् भूयते ॥ नांतर्भूय परिक्षीणे लोचनस्येव तारके ॥ ४५ ॥ अहमंशे निरंशत्वं नीति शब्दतः संविदा ॥ ४७ ॥ स्वयं
 मशेषेण संसारमृगलृणिका ॥ ४६ ॥ स्वसंविद्भावना मात्रासाध्यं स्मिन्वरस्तु निःसिद्धमात्रात्मनि स्वैरंमाखेदं गच्छ माभ्रमीम् ॥ ४७ ॥ स्वयं
 तन्मात्रं साध्यादसहायादिसाधनात् ॥ अनहं वेदना न्नान्यच्छ्रेयः पश्चादिति न घ ॥ ४८ ॥ विस्तृत्याहं त्वमास्वप्रविस्तुति विभवः प्ररिता शेष
 विश्वो विष्वक् शैलान्तरिक्षाक्षितिजलधिमरुन्मार्गं रूपो मलात्मा ॥ स्वस्थः शांतो विशोकः करणमलकलावर्जितो निःप्रपंचो निःसंसारश्चरा
 त्मा सकलमसकलं चेति सिद्धांतसारः ॥ ४९ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० उ० अहंता निरासोनामचतुर्थः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसि
 षु उवाच ॥ स्वभावसंविजित्यादा विद्विद्याणां सचेतसाम् ॥ प्रवर्तते विवेके यः सर्वतस्याशुसिध्यति ॥ १ ॥ स्वभावमात्रं येनांतर्नजितं द
 ग्धबुद्धिना ॥ तस्योत्तमपदप्राप्तिः सिकता तैलदुर्लभा ॥ २ ॥ शुद्धेऽत्योप्युपदेशो हि निर्मलैतैलं विंदुवत् ॥ लगत्युत्तानचित्तेषु नादर्शइव भौ
 क्तिकम् ॥ ३ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ मम पूर्वभृशुंडेन कथितं मे रूढं नि ॥ ४ ॥ पुराभृशुंडः कस्मिंश्चित्पृष्ट आसीत् कथांत
 रे ॥ मया कदाचिदं कति मेरोः शिखरकोटरे ॥ ५ ॥ मुग्धबुद्धिमानात्मज्ञं कंलं सुचिरजीवितम् ॥ स्मरसीति मया पृष्टेनोक्तं तेनेदं भंगमे ॥ ६ ॥
 भवः सत्समष्टिभावेनास्व ॥ तदन्तरं निःसंचारः स्थावरश्चरत्मा चेति सकलं निःप्रपंचं ब्रह्मैवेति बाधित्वा निःप्रपंचः करणैर्मलैः कलाभिश्च वर्जितः सन् स्वस्थः शांतो विशोकोऽमला
 त्मा आस्वेत्यध्यारोपापवादाभ्यां निःप्रपंचात्मपरिशेष एव सर्ववेदांतसिद्धांतसार इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तत्त्वार्थप्रकाशो नि० उत्तरार्द्धं चतुर्थः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ॥
 शास्त्रं जितेन्द्रियेष्वेव सकलं नेतरेष्विति ॥ वसिष्ठेन भृशुंडोक्ता विद्याधरकथोच्यते ॥ १ ॥ सचेतसांसमनस्कानां विद्विद्याणां स्वं विषयानुधावनलक्षणं स्वभावमादौ विजित्य पश्चा
 यो नित्या नित्यवस्तुविवेकादिसाधने प्रवर्तते तस्यैव सर्वशास्त्राचार्योपदेशफलं प्रसिद्धातिनान्यस्येत्यर्थः ॥ १ ॥ सिकतानिष्पीडनश्चमद्वचिराभ्यस्तोपि श्रवणादि निर्णयफल इत्यर्थः
 ॥ २ ॥ निर्मले वसादौ तैलं विंदुवद्गति अंतर्निविशते ॥ उत्तानमगंभीरं साधनं चतुष्टय रिक्तं चिंतयेषानेषु ॥ ३ ॥ ॥ कथाने अख्यालकथाप्रस्तावे ॥ ५ ॥ मुग्धबुद्धिरज्ञोऽवश्य
 मजितेन्द्रियो वयाश्रमश्च विष्यतीति तादृशस्यैव प्रश्नः ॥ ६ ॥

सुयुवेदितः आर्जुनैर्द्विद्वेः खेदं प्रापितः अतएव शुष्को विश्रांतिरसहीनः ॥ तपसानियमेनयमेनच शुष्कदतिरेणाच्योवा ॥ आर्यः आयुर्वद्धिहेतुसदाचारसंपन्नः ॥ ७ ॥ ८ ॥
 औचित्याच्चिराभ्यस्ततपोनियमदेर्वेकोदयावश्यतावान् ॥ यथाविदूरगुर्विशेषस्यजलदोदयाद्विदूर्यत्नमुद्रवतिनद्वत् ॥ ९ ॥ विवेकस्वरूपमेवदर्शयति ॥ पुनरिति ॥ अरामामात्र
 नदतिविभावयन्लज्जेतिर्धिण्णदित्यावन् ॥ १० ॥ पंचप्राणादशोदियाणिमनोबुद्धिद्विस्थूलदेहस्थेष्टादशमयथीत्वापुरीम् ॥ उपोक्षाचिरवोद्धांश्रांतः विरक्तआलामनोयस्य
 ॥ ११ ॥ अवसरतः प्रश्नसंश्रयस्येत्यर्थः ॥ १२ ॥ तत्रस्वखेदेनूनिद्रियादिदोषान्विस्तरेणोत्तरत्रवणयिष्यन्पक्रमते ॥ मृदूनीतिद्विभ्याम् ॥ स्वस्वविषयेषुशीघ्रानुप्रवेशित्वा
 मृदूनिप्रवेशोत्तरकालं परित्यापीनिततश्चालयितुमशक्यत्वाद्दुष्यञ्चोपिदृढबलानिस्वशरीरानुप्रविष्टशरदिशस्त्राणीन्द्रियाणिचतुर्ह्यानीत्यर्थः ॥ १३ ॥ इमानीन्द्रियाणिहाद्वानि

सुशुण्डउवाच आसीद्विद्याधरः पूर्वमनात्मज्ञः सुखेदितः ॥ लोकालोकांतरशृंगेशुष्कआर्योविचारवान् ॥ ७ ॥ तपसाबहुरूपेणयमेननि
 यमेनच ॥ अक्षीणायुरतिष्ठत्सपुराकल्पचतुष्टयम् ॥ ८ ॥ ततश्चतुर्थकल्पतिविवेकस्तस्यचोदभूत् ॥ विदूरस्येववैदूर्यमौचित्याज्जलदोद
 यात् ॥ ९ ॥ पुनर्नृतिः पुनर्जन्मजराभेतिविभावयन् ॥ लज्जेऽहंताकिमेकस्यान्स्थिरमित्यवस्थसः ॥ १० ॥ मामाजगामसंप्रपुमष्टादश
 मय्योपुरीम् ॥ स्वामुपोत्याविरक्तात्मासंसारसतांगतः ॥ ११ ॥ समत्समीपमागत्यकृतोदारनमस्तुतिः ॥ मत्पूजितोवसरतउवाचेदम
 निदितम् ॥ १२ ॥ विद्याधरउवाच मृदूनिपरितापीनिहृदृढबलानिच ॥ छंदेभेदचत्साणिस्वशस्त्राणीन्द्रियाणिच ॥ १३ ॥ पर्याकुलानि
 मलिनानिविपस्त्रदानिदुःखोर्मिमंतिगुणकाननपावकत्वात् ॥ हार्दाधकारगहनानितमोमयानिजित्वेन्द्रियाणिसुखमेतिचकिंममार्थः
 ॥ १४ ॥ ॥ इ० वासिष्ठम् ० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणेउ० विद्याधरोपाख्यानेविद्याधरप्रश्नोनामपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ विद्याधरउवाच
 यदुदारमनायासंक्षयातिशयवर्जम् ॥ पदंपावनमार्धतरहिनंतदृष्टाशुमे ॥ १ ॥

तद्विहृतान्यंधकारगहनानिसांधकाराण्यनि कामादिभक्तैः पर्याकुलानि प्राणमनोदेहहृदयेष्वशानायादिपटुर्भिर्मति दैवाकचिदंकुरितस्त्यशममदमादिगुणकाननस्यपावकत्वा
 द्वाहकत्वादूर्मिमत्वेपिनशीतलानि ईदृशानीन्द्रियाणिचकारात्तदुपाश्रयंमनश्चजित्वासुखमेतिनभोगैः ॥ अतोमयैवाधरभोगलक्षणैरर्थैः किंप्रयोजनम् ॥ तद्विरक्तोजिज्ञासुः
 शरणागतोस्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेउत्तरार्द्धेपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दिव्यभोगप्रसक्तेनचिरंस्वेनपरीक्षि
 ताः ॥ नन्दविद्याधरोक्तविषयैर्निर्गन्तव्यः ॥ १ ॥ अन्त्याधनजपयग्यसंस्काराजलचिन्तायमेवमरणनोपनिवेशात् ॥ मतिरिति ॥ मयैकप्राणिमद्विजन्तुं कतिरतिशयानन्द

तद्विभ्रानेवकुतोनागमस्तत्राह ॥ एतावन्तमिति ॥ आत्मनोयमसस्तीवतरैराग्यलक्षणात्पसादात् ॥ २ ॥ मनोमहामयेनकामेनोत्तमम् अज्ञानवृत्तिषुदुर्वासनास्तुब्धम् दुरन्ताहु
रुच्छेदादहंकारमणिगणित्यनालम्बित्वापरिज्ञानान्निमित्तादित्यर्थः ॥ मोहादुद्वेगवृत्ति
कृतापादोनेत्रापंचमी ॥ ३ ॥ ननुविद्याधराः सर्वविद्याश्रयत्वाद्विद्यावलदेवसर्वदुःखनिरासमर्थमणिमंत्रसायनादिसिद्धिभिरिमाद्यैश्वर्यैश्वर्ययुक्ताः श्रूयन्तेतत्किमेवंश्रीमति
त्वयिकामादिदुःखशतनाः कातरताकार्पण्यादिदोषाश्च निपतिताः येनदेवयोनिश्रेष्ठत्वान्यान्यतमोपलब्धिकटाकयोनिमपिमांशरणागतोसिपृच्छसिचतत्राह ॥ श्रीमत्यपी
ति ॥ सर्वविद्यासिद्ध्यादिश्रीमत्यप्यात्मविद्याशून्येकामकोषेप्यासूयादिदुःखशतनाः कातर्यादिदोषाश्च अपतंयेव अजितेन्द्रियत्वादितिभावः ॥ पंकजपक्षे श्रीमति लक्ष्म्याधारेणु
॥ २ ॥ मनोमहामयोत्तमं क्षुब्धमज्ञानवृत्तिषु ॥ मामुद्ध

॥ सर्वविद्यासिद्ध्यादिश्रीमरुप्यात्माविद्याशैत्यकानकापुत्रा ॥
 एतावंतमहंकालंसुम आसंजडालमकः ॥ इदानींसंप्रबुद्धोस्मिप्रसादादालमनोमुने ॥ २ ॥ मनोमहामयोत्तसंधुमज्ञानवृत्तिषु ॥ मामुद्ध
 रदुरंतंमोहादहमितिस्थितात् ॥ ३ ॥ श्रीमत्यपिपतंत्याशुशतनाःकातरादयः ॥ गुणवत्युग्रपत्रेपितुहिनानीवपंकजे ॥ ४ ॥ जायंतंच
 ध्रियंतंचकेवलंजीर्णजंतवः ॥ नधर्मायनमोक्षायमशकाइवपंकजे ॥ ५ ॥ भावैस्तेरेवैरेवतुच्छालंभविडंबनैः ॥ चिरेणपरिखिन्नाःस्मो
 विप्रलंभाःपुनःपुनः ॥ ६ ॥ नांतोस्यस्यनचस्थैर्यावस्थाऽविश्रांतमानसम् ॥ अमंतोभोगभंगेषुमरुभूमिष्विवाध्वनः ॥ ७ ॥ आपातमधुरा
 रंभाभंगुराभवहेतवः ॥ अचिरेणविकारिण्योभीषणाभोगभूमयः ॥ ८ ॥ मानावमानपरयादुरहंकारकांतया ॥ नरमेवामयातातहत
 विद्याधरश्रिया ॥ ९ ॥ दृष्टाश्चैत्ररथोद्यानभुवःकुसुमकोमलाः ॥ कल्पवृक्षलतादत्तसमस्तविभवश्रियः ॥ १० ॥ वित्ततंमेरुकुंजेषुविद्या
 धरपुंरुषुच ॥ विमानवरमालासुवातस्कंधस्थलीषुच ॥ ११ ॥

धरपुरुषुच ॥ विमानवरमालासुवातरत्नगङ्गा
णवतिसंतुमतिस्वाश्रयसंज्ञेहजलविमुखत्वात्तत्कणैरलेव्यत्वाच्चोयाणिस्नेहेनिष्ठुराणिपत्राणियस्यतादृशेषि ॥ ४ ॥ ज्ञानाभावेदेवयोनीनांभशकादियोनिसाम्यमेवधर्माधि
काराभावादितिसूचयन्स्ववैराग्यहेतुंसर्वत्रदोषदर्शनंप्रपंचयति ॥ जायेतेइत्यादिना ॥ ५ ॥ भावैःशब्दादिविषयैस्तैस्तैःसहस्रशःपूर्वभूक्तेरेवतुच्छतमसुखलवार्थीयआलंभोविष
येद्रियस्पर्शीस्तल्लक्षणेर्विडंबैर्वचनोपायैर्विप्रलंभाः कर्मणिघञ् विप्रलब्धावचित्तः संतः ॥ तुच्छानैरिति पाठेतुच्छानां क्षुद्रजंतुनामप्यनैरुपभोग्यभूतैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ अविश्रांत
मानसं यथास्यात्तथा भोगभोगेषु भंगेषु भोगेषु धमतो ममास्य संसारा ध्वनोऽतो नास्ति स्थैर्यं यावस्थानं स्थैर्यावस्था च नास्ति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ननु बहुतरुण्याजितया विद्या धरसंपदैव त
वकुतो न विश्रांतिस्तच्चाह ॥ मानेति ॥ मानः स्लोक्तकर्षापादनभिमानः अपमानः परापकर्षापादनम् तदेव परं श्रेष्ठं यस्याम् ॥ दुष्टः अहंकारो येषां ते पांकां नाराम्यया ॥ अतएव वाम
याविवेकिनां प्रतिकूलयास्त्रियाच ॥ तत्पक्षेपि विशेषणो ज्ये ॥ ९ ॥ सर्वत्र भुक्तभोगतया वैरस्यंप्रकटयति ॥ दृष्टा इत्यादिना ॥ १० ॥ ११ ॥

हारादिभूषितानां हाराविलासाविहारचमत्कारायास्तु ॥ १२ ॥ आधयोमानसदुःखानिद्विपोष्मणादग्धम् ॥ अधुनाविवेकोदयकाले विज्ञातं न प्राक् ॥ १३ ॥ कीदृशेन विवेके
नर्किककंदकथज्ञातंतदथमंचसुरादिपुदंशयति ॥ रूपेत्यादिना ॥ गृध्रेण सावित्रीक्षमाणेन ॥ गृध्रेण सावित्रीक्षमाणेन ॥ सावभासेन वासांतरप्रकाशसहकृतेन ॥ दोषाय
स्वविषयासंगेन नोदूषणाय ॥ १४ ॥ वनितापिह दंदं वत्साभरणानुलेपनादिकमेव गुणावहंशो भाकल्भकं इदं कर्मासास्थिकेशादिन इति विकल्पनं विवेचनं मुक्ताविनाधावति
चक्षुरतिशेयः ॥ १५ ॥ तद्विषयासंगदूषितं रागाधंचेत प्रदीप रूपरागांधपतंगवत्परस्मैलुक्टाय मरणाय नार्थाय निर्दिष्टा निदुर्व्यसना नितदुन्मुखसत्त्वानां विधानां वधानां विध
बंधनकारायापदं वशयावदायतितावद्विरतिमुपरमं नयातीत्यर्थः ॥ १६ ॥ चक्षुष्युक्तदोषघाणादिष्वपि दर्शयति ॥ १७ ॥ यथा कश्चिदतिदोषेण वैरिणा वलाद्विशी

विश्रान्तं सुरसेनासुकांताभुजलतासुच ॥ हारिहरविलासासुलोकापलपुरीपुच ॥ १२ ॥ नर्कचिदुचितं साधुसर्वमाधिविपोष्मणा ॥ द
ग्धं भस्मायते तात विज्ञातमधुना मया ॥ १३ ॥ रूपालोकनलोलेन वनिताननगुधुना ॥ सावभासेन दोषा यदुःखं नीतोस्मि चक्षुषा ॥ १४ ॥
इदं गुणावहं न दमिति मुक्ताविकल्पनम् ॥ रूपमात्रानुसारित्वादवस्तुन्यपि धावति ॥ १५ ॥ तावदायाति विरतिं न वशं यावदापदम् ॥ ना
नार्थं धपरंचेतः परानर्थं हितोन्मुखम् ॥ १६ ॥ घ्राणमेतदनार्थाय धावच्चैवाभितः स्फुटम् ॥ न निवारयितुं तात शक्नोमीह हयं यथा ॥ १७ ॥
गंधोदकप्रणालेन मुखव्यासानुपातिना ॥ वैरिणे वातिदोषेण घ्राणेनास्मि नियोजितः ॥ १८ ॥ चिरं सनयाचाह मनयानयहीनया ॥ ग
जगोमासुगुप्तेषु दुःखादिष्वलमाहृतः ॥ १९ ॥ निरोद्धुं न च शक्नोमि स्पर्शं लंपटं तां त्वचः ॥ ग्रीष्मकालसमिद्धस्य तापमंशुमतो यथा ॥ २० ॥
शुभशब्दरसार्थान्यो मुनेः श्रवणशक्तयः ॥ मां योजयंति विषमे तृणे च्छाहरिणं यथा ॥ २१ ॥ प्रणताः प्रियकारिण्यः प्रदुःखसमीरिताः ॥
वायगेयरवोन्मिश्राः शुभशब्दश्रियः श्रुताः ॥ २२ ॥ श्रियः खियोदिशश्चैव तदाश्वां भोधिभूयताम् ॥ दृष्टा विभवहारिण्यः प्रकणन्मणिभू
णाः ॥ २३ ॥ चिरमास्वादिताः स्वादुचमत्कारमनोरमाः ॥ प्रदुकांताजनानीताः पट्टसागुणशालिनः ॥ २४ ॥

कतो दुर्गंधोदकवेह नगरप्रणाले सदासंचरति नियोजितो भवति तद्वदहमपि श्लेष्मादिदुर्गंधोदकप्रणालेनासाविलेनियोजित इत्यर्थः ॥ १८ ॥ नयोऽस्य साक्ष्यविभागपरशालंतद्धीन
या ॥ कमिकीटपश्यादियोनिलक्षणेषु दुःखादिषु ॥ सुरापा रुमयो भवत्यस्य भक्षिणश्चेत्यादिस्थिति रिति भावः ॥ यत्र वलवतां जो बुद्धिमतां गोमायुश्च श्रेष्ठतितयोरिव गोमूत्रा
सक्तिर्नान्यस्येति तथोक्तिः ॥ १९ ॥ २० ॥ शब्दरसशब्दास्वादनम् ॥ हरिणपक्षे विषमे तृणादृतकूपे ॥ २१ ॥ तर्हि कितवत्प्रापदयः शब्दाता विषया दुर्लभा येन तदर्थमनर्थं प्रा
प्नोतेत्याह ॥ प्रणतादयः दिना ॥ प्रदुःखभूत्यजने रितत्वादेव प्रणत आयाः ॥ २२ ॥ विशेषेण श्रियादिचतुष्टये साधारणे योज्ये ॥ २३ ॥ षड्विंशो गंध्यानायथा योग्यमेतलनपाकचातु

कौशेयादयः षट्त्वग्विषयाः ॥ २५ ॥ वधूमखानि ओषध्यश्रंदनशीरागुर्वादयः पुष्पाणि समालंभनं कर्पूरकस्तूरीपौष्कलकादीनां मेलनं तद्भूमयस्तत्प्रभावाः ॥ २६ ॥ भूयाभूयः स
व्यमानं संशुष्कं काष्ठमिव विरसं संपन्नं तत्र वांताशनप्राये जाते किमज्जायते ॥ २७ ॥ वैरस्येनैव तज्जिहासानुत्तुल्येत्याह ॥ भुक्तेति ॥ २८ ॥ किमवाप्यते न किंचिदित्यर्थः ॥ २९ ॥ इत्थं सति
येषां हिरण्यकशिपुप्रभृतीनां विनाशनां विनाशसाधनं नासीत् प्राजगत्प्रसिद्धम् ॥ नशुष्केण न चार्द्रेणेत्यादिव प्रार्थने सर्वप्रसिद्धवधसाधनप्रतिपेधादिति भावः ॥ ३० ॥ इत्थं सति
किंकार्यं तदाह ॥ प्राप्तेनेति ॥ कट्या इन्द्रियप्राणमनःसंयमादिश्रमसाध्ययापि चेष्टया ॥ ३१ ॥ विरभुक्तमहाभोगानामपि पुंसां भोगकाले अपगते अभुक्तजोगेभ्यः पुरुषांतरे

कथयति ॥ कष्टयाद्विप्रप्राणमनःसंयमाद्भ्रान्तता ॥
कार्यतदाह ॥ प्राप्तेनेति ॥ निर्विघ्नमभितःस्पृष्टाशुभाभोगभूमिषु ॥ २५ ॥ वधूसुरौपधीपुष्पसमालम्बनभूमयः ॥
कौशेयकामिनीहारकुसुमास्तरणानिलाः ॥ निर्विघ्नमभितःस्पृष्टाशुभाभोगभूमिषु ॥ २५ ॥ वधूसुरौपधीपुष्पसमालम्बनभूमयः ॥
अनुभूतामुनेगंधामंदानिलसमीरिताः ॥ २६ ॥ श्रुतंस्पृष्टतथादृष्टभुक्तंघ्रातंपुनः ॥ संशुष्कविरसंभयःकिंभजामिवदायुमे ॥ २७ ॥
भुक्तावर्षसंस्थाणिदुर्भागपटलीमिमाम् ॥ आव्रह्मस्तंबपर्यंतंनत्तिरुपजायते ॥ २८ ॥ साम्राज्यंसुचिरंकृत्वा तथाभुक्तावधूगणम् ॥
भुक्तावरवलान्युच्चैः किमपूर्वमवाप्यते ॥ २९ ॥ येषांविनाशनंनासीद्यैर्भुक्तंभुवनत्रयम् ॥ तेपितेप्यचिरैणैवसंभस्सपदंगताः ॥ ३० ॥
भङ्गापरवलान्युच्चैः किमपूर्वमवाप्यते ॥ २९ ॥ येषांविनाशनंनासीद्यैर्भुक्तंभुवनत्रयम् ॥ तेपितेप्यचिरैणैवसंभस्सपदंगताः ॥ ३० ॥
प्राप्तेनयेनोभूयःप्राप्तव्यमवशिष्यते ॥ तत्प्राप्तौयत्नमातिष्ठेत्कष्टयापिहिचेष्टया ॥ ३१ ॥ येनकांताश्चिरंभुक्ताभोगास्तस्येहजंतुभिः ॥ ह
ष्टोनकस्याचिन्मूर्ध्नि तरुव्यामप्लवश्रवा ॥ ३२ ॥ चिरमासुदुरंतासु विषयाण्यराजिषु ॥ इन्द्रियैर्विप्रलब्ध्यास्मिधूर्तवालैरिवार्भकः ॥ ३३ ॥
अद्यत्वेतेपरिज्ञाता मया स्वाविपचारयः ॥ कष्टा इन्द्रियनामानां वंचयित्वा तु मां पुनः ॥ ३४ ॥ संसारजंगले शून्ये दग्धं न रक्ष्य गं शठाः ॥ आत्मा
स्याश्वास्य निघ्नान्ति विषयेन्द्रियलुब्धकाः ॥ ३५ ॥ विषमाशी विषैरेभिर्विषयेन्द्रियपन्नगैः ॥ येन दग्धान दृष्टा स्ते द्वित्रा एव जगत्यपि ॥ ३६ ॥

भोगभीमेभवलितातृष्णातरलवागुराम् ॥ लामाप्रफरसागढ्वातः ३७ ॥
भ्योनकाश्चिद्विशेषोदृश्यतइत्याह ॥ येनेति ॥ येनेनचिरंकांतराभोगाश्चिरंभुक्तास्तादृशस्यपुंसोमध्येकस्यचिदपिभूतंभ्रंसंजातःकल्पतरुःकैश्चिदपिजंतुभिर्नदृष्टोयेनसत
च्छायायांसदैवपूर्णकामोविश्राम्येत् ॥ नापितस्यगुदेव्योमप्लवोविमानादिसंजातोदृष्टोयेनससदैवसर्वत्रविहरेदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ अर्मकःसाधुरितिशेषः ॥ ३३ ॥ शब्दादित्रि
षयात्मकानांभूतानामेवमनसोबाहिराकर्षणनस्वभोगायश्रोत्रादींद्रियभावेनावस्थानादंद्रियनामानःस्वविषयारयोमयाअथपरिज्ञातादित्यन्वयः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आशीत्रि
वैर्दृष्टित्रिवैः ॥ येनदृष्टानदग्धाश्चेतथाविधाःपुरुषाःसर्वजगत्यापिद्वित्राएवसंभाव्यंतइतिशेषः ॥ ३६ ॥ अवश्यजेतव्यताप्रदर्शनार्थेद्रियाण्येवशत्रुसेनावेनरूपयति ॥ भोगे
त्यादित्रिभिः ॥ भोगाएवभीमाद्भगजस्त्वैर्लितानाम् ॥ ३७ ॥

द्वानिश्रीतोष्णादीनि ॥ अङ्कारेणसेनापतिना अनुपालिताम् ॥ ३८ ॥ शरीरलक्षणस्यनगरस्यसीमातिपुगताभाक्रम्यस्थिताम् ॥ ३९ ॥ मत्तस्यैरावणदंतिनैरावतस्य ॥ कर
दस्यकुम्भस्योद्वेदोविदारणम् ॥ ४० ॥ सत्वस्यधैर्यस्य ॥ श्रियोविश्रातिसंपदः ॥ इन्द्रियाणामाक्रमणजयः ॥ सीमातोऽवधिः पराकाष्ठेतियावत् ॥ महतातत्त्वविदामपि ॥ ४१ ॥
उत्तमतीमान्यताम् ॥ ४२ ॥ यत्नउपायश्चेदस्ति तत्तर्हि जयामि ॥ ४३ ॥ एकएवोपायो मयाज्ञातोस्तीत्याह ॥ इन्द्रियेति ॥ ४४ ॥ इतः प्रभृति तुल्यैर्विशेषणैः पल्लव

इन्द्रजातरथव्याप्तामहंकारानुपालिताम् ॥ चेष्टातुरंगमाकीर्णिकामकोलाहलाकुलाम् ॥ ३८ ॥ शरीरसीमांतगतांदुरिन्द्रियपताकिनी
म् ॥ ये जेतुमुत्थितास्नाततएवेह हि सद्गताः ॥ ३९ ॥ सुसाध्यः करटोद्भेदो मत्तैरावणदंतिनः ॥ नोत्पथप्रतिपन्नानां स्त्रीन्द्रियाणां विनिग्रहः
॥ ४० ॥ पौरुषस्य महत्त्वस्य सत्वस्य महतः श्रियः ॥ इन्द्रियाक्रमणं साधोसीमांतमहतामपि ॥ ४१ ॥ तावदुत्तमतामेति पुमानपि दिवौक
साम् ॥ कृपणैरिन्द्रियैर्यावन्तृणवन्नापकृप्यते ॥ ४२ ॥ जितेन्द्रियमहासत्त्वायेतएव नराभुवि ॥ शेषानहमिमान् मन्ये मांसयंत्रगणांश्च लान्
॥ ४३ ॥ मनःसेनापतेरसेनामिमामिन्द्रियपंचकम् ॥ जेतुंचेदस्ति मे यत्नोजयामि तदलं मुने ॥ ४४ ॥ इन्द्रियोत्तमरोगाणां भोगाशावर्जना
हते ॥ नौपधानिनतीर्थानिनचमंत्राश्च शांतये ॥ ४५ ॥ नीतोस्मि परमं खेदमभिधावद्भिरिन्द्रियैः ॥ एकएव महारण्येतस्करैः पथिको यथा
॥ ४६ ॥ पंचकंवत्प्रसन्नानिमहादौर्भाग्यवंति च ॥ गंधिशैवलतुच्छानि पल्वलानीन्द्रियाणि च ॥ ४७ ॥ दुरतिक्रमणीयानि नीहारगहनानि
च ॥ जनितांतं फज्जालानि जंगलानीन्द्रियाणि च ॥ ४८ ॥ पंकजानि सरंध्राणि सुदुर्लक्ष्यगुणानि च ॥ ग्रंथिमंति जङ्गानि नृणालानीन्द्रिया
णि च ॥ ४९ ॥ रुक्षाणि रत्नलुब्धानि कल्लोलवलितानि च ॥ दुर्ग्रहग्राह्योराणि क्षारांबूनीन्द्रियाणि च ॥ ५० ॥ बांधवोद्देगदायीनि देहांतरक
राणि च ॥ करुणाक्रंदकारीणि मरणानीन्द्रियाणि च ॥ ५१ ॥ अविवेकिष्वभिन्नाणि मिन्नाणि च विवेकिषु ॥ गहनानंतशून्यानि काननानी
न्द्रियाणि च ॥ ५२ ॥

लादिसाम्येन्द्रियाणिवर्णयति ॥ पंचकवंतीत्यादिना ॥ गंधिभिर्भौवलतुल्यैर्मालिन्यैस्तुच्छानि कुत्सितानि ॥ ४७ ॥ नीहारैर्जडिर्द्वैभ्यश्च गहनानि ॥ आतंकोप्रयम् ॥ ४८ ॥ पं
काम्मलाज्जातानि ॥ गुणावासानां तवश्च सुस्मृतमलान्तुर्लक्ष्याः ॥ जडगानि जडदेहावयवभयाणि ॥ लडयोरभेदाज्जलंगानि च ॥ ४९ ॥ निधुरत्वादसुखस्पर्शत्वाच्च
रुक्षाणि ॥ कल्लोलैः बह्वभिर्भिरुधिभिश्च ॥ क्षारांबूनि सप्तद्रज्जलानि ॥ ५० ॥ गहनानि निधुरवगाहानि ॥ अनतानि निरवधीनि जनविष्यतिरुच्यगनि च ॥ ५१ ॥

[illegible]

न हि दृष्टदृष्टलक्षणसंबन्धयोगेऽन्यतापत्तिः किं नु सुखदुःखवैषम्यप्रयोजककल्पितदोषांशानि दृष्ट्या वास्तवपरमकल्याणब्रह्मभावेन पूर्णतया सर्वमस्यैवेत्याशयेनाह ॥ नाह
 मिनि ॥ ७ ॥ दृश्यमात्रस्य अवोपधरूपत्वमुक्तमुपपादयति ॥ किमिति ॥ किमुपमां प्रसिद्धादज्ञानादहंकारादिभावेन च नीभूता ज्ञायस्वमलक्षणं जगज्जातमथवा जनुकाठिन्या
 दिव विलीना ज्ञापदादिलक्षणज्जातः सौ पुमी अज्ञता जातादिति विचार्यापि विनिगमकाभावात्कार्यकारणभावव्यवस्थानोविद्यः ॥ अतः काठिन्यद्रवस्य योर्धृतस्यैवैकत्वात्
 वंस्यज्ञानमात्रत्वमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्य विवर्तनदर्शनमेव त्यागः बाधितस्य जगतस्तुच्छता विभावेन किंचिद्ब्रह्म अधिष्ठानरूपतापत्तिविभावेन तु सर्वमेव ब्रह्मेत्याह ॥ मृगतृणेति
 ॥ ९ ॥ उक्तमाशयं विशदयंस्तत्प्रतिभासमपि निराचटे ॥ मृगतृणेति ॥ तदभावात्प्रतिभास्याभावात् ॥ न हि घटाभावप्रकाशसत्त्वेष्विघटप्रकाशशब्दार्थोस्तीति भावः ॥ १० ॥
 अनंतरूपस्य जगतः प्रातिस्विकरूपेण निरसितुमशक्यत्वाद्धीजदोहैव निरासदिति वक्तुमहंकारबीजत्वेन जगत्तत्त्वभवनरुत्वेन वर्णयति ॥ विश्वेत्यादिना ॥ ११ ॥ इन्द्रियरसो विप
 नाहंत्वमस्ति न जगदिति निश्चयिनस्तव ॥ सर्वमस्ति शिवं तच्च न दुःखाय सुखायते ॥ ७ ॥ किमज्ञत्वाज्जगज्जातं जगतोऽथ किमज्ञता ॥ वि
 चार्यापीति नो विमृष्टकवादलमेतयोः ॥ ८ ॥ मृगतृणां बुवद्विश्वमवस्तुत्वात्सदप्यसत् ॥ यच्च दंभाति तद्ब्रह्म किंचिक्किंचिदेव वा ॥ ९ ॥
 मृगतृणां बुवद्विश्वं नास्तित्वमथवा स्ति च ॥ प्रतिभासोपि नास्त्यत्र तदभावादतः शिवम् ॥ १० ॥ विश्वबीजमहंत्वं विद्धितस्माद्विजायते ॥
 साद्व्यवस्थुर्वीनदीशदिजगज्जरठपादपः ॥ ११ ॥ अहंत्वबीजादणुतो जायते सौ जगद्गुहः ॥ तस्यैन्द्रियरसाढ्यानिमूलानि भुवनानि हि ॥ १२ ॥
 तारकाजालकलिकाऋक्षौघः कोरकोत्करः ॥ वासनागुच्छविसराः पूर्णचंद्रः फलालयः ॥ १३ ॥ स्वर्गादयो बृहद्गर्गमहाविटपकोटराः ॥
 मेरुमंदरसत्यादिगिरयः पन्नराजयः ॥ १४ ॥ सताब्ध्योऽग्रसुतयः पातालं मूलकोटरम् ॥ युगानि घुणवृंदानि पर्वाणि गुणपंक्तयः ॥ १५ ॥
 अज्ञानमुत्पत्तिमहीनराविहगकोटयः ॥ उपलंभो बृहत्संभोदो निर्वाणनिर्वृतिः ॥ १६ ॥ रूपालोकमनस्कारो विविधा मोददृत्तयः ॥ व
 नं विपुलमाकाशं शुक्तिजालं मुखत्वचः ॥ १७ ॥

यासंगस्तदाढ्यानि अधो भुवनानि तस्य द्युमस्य मूलानि ॥ १२ ॥ अश्विन्यादिसप्तविंशति तारकाजालं तस्य प्रधानकलिका ॥ तदन्यऋक्षौघः सृक्षमकोरकोत्करः ॥ प्राणिनां धर्मादि
 वासनापुष्पगुच्छसमूहाः ॥ फलालयः फलगुच्छाः ॥ १३ ॥ स्वर्गादयः स्वर्गहर्जनतपःसत्यलोकाख्या बृहतां लोकानां वर्गमहंतो विटपकोटराः शाखावलयगर्भदेशाः ॥ १४ ॥
 अपर्धुतयः आलवालपरिखाः ॥ युगानि कृतादीन्युत्तरोत्तरं धर्मपिष्टक्षरणाहुण्डानि ॥ तत्तद्युगवत्सरायननुं मासाद्युगपंक्तयो वक्ष्यशाखा मूलार्थुद्रवपर्वाणि ॥ १५ ॥ न
 राजीवाः ॥ उपलंभो चातिज्ञानमेव बृहत्संभः सर्वविटपाधारमध्यभागः ॥ तस्य तत्त्ववोधानि निर्वाणनिर्वृतिरेव दवो वनहृताशनः ॥ १६ ॥ इन्द्रियैरर्थोपलंभा रूपालोकाः मनसा त
 द्भो चारसंकल्पविकल्पामनस्काराश्च तस्य द्युमस्य विविधा आमोददृत्तयः सुगंधमसराः ॥ आकाशमव्याकृताकाशतस्य विपुलवनम् ॥ मुखत्वचोनेन घुणानि उत्तराधरोष्ठाश्च नेत्रहा
 स्यमुक्तोद्भेदशुक्तिजालमिव पृष्णोद्भेदनं प्रसवबंधनमिति यावत् ॥ १७ ॥

तस्यात्मसंविदेवजीवनहेतुरसप्रवाहः ॥ सूर्यचंद्राभ्यादीनांसंवर्गेणनिवर्तनः सूत्रात्वैवतस्यवातस्पंदः ॥ १८ ॥ मज्जनोन्मज्जेनप्रत्यहमुद्रास्तमयौतदुन्मुखाश्रंद्राकिंरुचयस्त
स्यरम्याःकुसुममंजर्यः ॥ सूर्येणसहभ्रमन्तिमिरमंधकारएवभ्रमराणांभ्रमणंभ्रमभ्रमोभ्रमतोभ्रमरादितयावत् ॥ १९ ॥ ईदृशोयंससारदृक्षःपातालंमूलतोमध्यतआशागणंदि
क्समूहमयतैतिरिक्षंचार्यवस्तुतोऽसदेवभ्रान्तिरूपसद्वन्तिष्ठति ॥ तस्यअहमर्थरूपेबीजेअनहंतालक्षणेनाग्निनाहेनेमज्जितेसतिजीवन्मुक्तिभोगायावत्तद्देहात्प्रतिभासमात्रेण ॥
॥ २० ॥ ॥ इतिवासिष्ठम० रा० तात्यर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेउ० सप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ २१ ॥
सतोप्यस्यसंसारदृक्षस्यपुनर्जन्मादिनारोहःप्ररोहोनास्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ इतिवासिष्ठम० रा० तात्यर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेउ० सप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥
इहसंसारदृक्षस्यज्ञानादुच्छेदयते ॥ संकल्पमंडपप्रायःसंसारउपवर्णयते ॥ १ ॥ वर्णितंसंसारदृक्षमनुवदति ॥ विद्याधरेति ॥ हेविद्याधरअथस्ननसप्तलोकसहिताधराआधा
रोमूलदेशोयस्य ॥ लोकोल्लोकांतगिरीणांकंदराणिअंतरालभागमंदिरंसारलवालवेदिर्यस्य ॥ दशदिगंतरेअंबरेचआचारेणतियग्विदपविस्तारेणचरेणऊर्ध्वविदपप्रसारेणत

विचित्रशाखाऋतवउपशाखादिशोदश ॥ संविद्रसमहापूरोवातस्पंदोनिवर्तनः ॥ १८ ॥ चंद्रार्कंरुचयोलोलात्मज्जनोन्मज्जनोन्मुखाः ॥
रम्याःकुसुममंजर्यस्तिमिरंभ्रमरभ्रमः ॥ १९ ॥ पातालमाशागणमंतरिक्षमापूर्यतिष्ठत्यसदेवसद्वन् ॥ तस्यानहंताग्निहेतुहमर्थबीजेपुन
र्नास्तिमतोपिरोहः ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि० उ० विद्याधरो० जगद्वक्षबीजवर्णनंनामसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ २१ ॥
भुशुंडउवाच ॥ विद्याधरधराधारोगिरिकंदरमंदिरः ॥ दिगंतरांबराचारसंचारचंचुरः ॥ १ ॥ ईदृशोयंजगद्वक्षोजायातेहंत्वबीज
तः ॥ बीजेज्ञानाग्निनिर्दग्धेनैवकिंचनजायते ॥ २ ॥ प्रेक्ष्यमाणंचतन्नास्तिकिलाहंत्वंकदाचन ॥ एतावदेवतज्ज्ञानमननैवप्रदत्त्यते ॥ ३ ॥
अहंत्वभावाच्चाहंत्वमस्ति संसारबीजकम् ॥ नाहंत्वभावान्नाहंत्वमस्तीतिज्ञानमुत्तमम् ॥ ४ ॥ सर्गादेववसर्गस्यकिलास्याभावयोग
तः ॥ कुतोहंत्वंकुतस्त्वं कुतोद्वित्वैक्यविभ्रमः ॥ ५ ॥ समाकर्ण्यगुरोर्विक्रयंतयेस्वयत्नतः ॥ संकल्पत्यागमामूलंपदप्रानौजयंतिते ॥ ६ ॥
रंधनाज्जयमाप्नोतिस्वशास्त्रेसूपरुक्तते ॥ विवेकीस्वविवेकिव्यतनादेवनान्यथा ॥ ७ ॥

अतत्रप्राणिसंचारेणचंचुरोऽतिचंचलः ॥ १ ॥ २ ॥ प्रेक्ष्यमाणंतच्चतःकिमिदंस्यादितिरत्नपरीक्षाविद्विश्यब्रह्ममात्रतयावधार्यमाणम् ॥ तदहंत्वम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ उत्पत्तिरेवयस्या
सतःसतोवानसंभवतितस्यस्थितिर्दूरनिरस्तोत्याह ॥ सर्गादेवेति ॥ ५ ॥ संसारःकालत्रयेपिनास्येवेत्युक्तार्थस्यदृढीकरणायसंकल्पयूतमंडपवर्णयिष्यन्भूमिकारंचयति ॥ सप्ता
कर्ण्येत्यादिना ॥ वक्ष्यमाणंप्राग्बहुशोवर्णितंचआमूलंसमूलंसंकल्पत्यागंकर्तुंगुरोस्तदुपायकमवेदंकवाक्यसमाकर्ण्यतदुक्तक्रमेणस्वयत्नतोयेयतंतैतत्त्वबोधप्राप्तौसत्यामसं
कल्पंतस्यैकैकव्याख्यंजयति ॥ ६ ॥ यथासुषुप्तसूपकारःस्वशास्त्रेसूपकारविद्याविशेषकतेसम्यग्भ्यस्तेनदुक्तप्रकारेणैवनानाभक्ष्यभोज्ययानारसायनानांरंधनात्पाकेननि
प्यादनात्क्षुत्तुंघ्रायजरादिजयंराजसन्मानाद्युक्तार्थंचामोतितद्वद्विवेकीअधिकारीगुरुशास्त्रोक्तमार्गेणयतनादेवस्वविवेकैकैकव्यपर्थंजयतिनान्यथेत्यर्थः ॥ ७ ॥

यतोयंसारःस्वमंद्रजालादिवद्भूतानचित्रमत्कारमात्रमतो न चितो बहिरस्तीत्याह ॥ चिदिति ॥ ८ ॥ विच्चमत्कारमात्रतामुपादयति ॥ संकल्पेति ॥ चित्रकृतश्चित्रकारस्यचि
 तेकल्पितं यच्चित्रंतद्वत् ॥ ९ ॥ जगतःसंकल्पमात्रतोद्भूतसंकल्पयुतमंडपाकारतांकल्पयति ॥ मंडपदत्यादिना ॥ १० ॥ अयेअधोमुखप्रतोभोरिवोध्यंगुलुयस्यतथावि
 धेनमणिसंभ्रसहस्रेणहतः ॥ अतएवकचिर्द्रिद्राद्युपसहस्राढ्यद्वकचित्कल्पसंध्याभाणीवसुंदरः ॥ ११ ॥ यत्रयस्मिन्मंडपेवास्तव्यानां निवसतांस्त्रीबालपुरुषादीनां क्रीडार्थं
 लोकोत्तराणि पातालस्वर्गादीनि तदाकाराः समुद्रकाः संपुटकास्तत्रतथास्थापिताः ॥ कीदृशास्ते ॥ अतरेनानादीपवर्तवनहस्यश्वदेवतियद्भरादिनानारचनयायुक्ताः ॥ १२ ॥
 भूतानि यानि संहस्रेणैर्वाजैः परैस्तदुपभोग्यैश्च आपूर्णाः ॥ तमसारिपुभिर्घातकैर्मणिप्रदीपसूयंचंद्रादिभिर्व्यवहारप्रद्वयसाधुघुमाः सशब्दाः ॥ क्वचित्तमोभिः क्वचित्प्रकाशै
 विच्चमत्कारमात्रं त्वं जगदिद्ब्रहीहनेतरत् ॥ नाशासु न ब्रहीर्नातेरेतत्क्वचन विद्यते ॥ ८ ॥ संकल्पोन्मेषमात्रेण जगच्चित्रं विलोक्यते ॥ तदनु
 म्नेपविलयि चित्ररुच्चित्तचित्रवत् ॥ ९ ॥ मंडपोस्ति महास्तंभो मुक्तामणि विनिर्मितः ॥ बहुयोजनलक्षाणि कांतकांचनचित्रितः ॥ १० ॥
 मणिसंभ्रसहस्रेण वृतो मे प्रोत मेरुणा ॥ इंद्रायुधसहस्राढ्यकल्पसंध्याभ्रसुंदरः ॥ ११ ॥ स्त्रीबालपुरुषादीनां वास्तव्यानामितस्ततः ॥ क्री
 डार्थं स्यापिता यत्र नानारचनयां तरे ॥ १२ ॥ भूतबीजपरापूर्णास्तमोरिपुसधुमाः ॥ तमः प्रकाशचित्राख्यालोकांतरसमुद्रकाः ॥ १३ ॥
 आमोदसुभगालोलजलदवल्लिपल्लवाः ॥ लीलापद्माकरेक्षीणां विलूनाः कल्पपादपाः ॥ १४ ॥ बालनिःश्यासचलिताः कंदुकानि कुला
 चलाः ॥ संध्यांबुदाः कर्णपूराश्चामराः शरदंबुदाः ॥ १५ ॥ कल्पांतकालजलदास्तालवंतपदंगताः ॥ भूतलंघूतफलकं वितानंतरकांबरम्
 ॥ १६ ॥ भूतशारपरवर्तयते दक्षाः शशिमानवः ॥ व्योमाजिरेजगद्भासपणे गृहनिवासिनाम् ॥ १७ ॥ इति संकल्पएवांतश्चिरभावनया
 यथा ॥ अग्रस्य दृश्योपमया सत्यता भिवगच्छति ॥ १८ ॥ तथैवायं जगद्रूपः संकल्पैरसुसमुत्थितः ॥ विच्चमत्कारमात्रात्मा विचित्ररुचि
 त्तचित्रवत् ॥ १९ ॥

अचित्रा आख्या अभिव्यायेयाम् ॥ १३ ॥ लीलापद्यायाः कीडालस्या आकरेयस्मिन्मंडपेक्षीणां मंडनाय विलूनालवनेन गृहीता आकल्पाः कर्णपूराद्यलंकाराभ्यस्तथावि
 धाः कल्पपादपाः कृताः ॥ १४ ॥ बालानां निःश्यासेनापि चलिता अंतिलघीयांसदतियावत् ॥ इंद्रशाः कुलाचला यत्र अर्थार्थाद्बालानामेव क्रीडाकंदुकानि कृताः ॥ संध्यांबुदा
 दिवधूनां कर्णपूराः कृताः ॥ शरदंबुदाश्च तासां हस्ते चाभराः कृताः ॥ १५ ॥ यत्र मंडपे भूतलं संपूर्णयूतफलकं कृतम् ॥ तारकासहितं मंत्रवितानं कृतम् ॥ १६ ॥ यत्र मंडपे व्योमलक्ष
 णे अजिरे च त्वरे जगतां भास आविर्भावितो भावादिप्रत्ययएव पणोयस्मिन् यूते कीडता गृहनिवासिनां मंडपस्याभिनां ब्रह्मादीनां तत्र भूतसाराणां चतुर्विधभूतपामाणं शारिकलानां
 पतः पुनर्जन्ममरणदिनाभ्रमणपरावर्त्तनस्तल्लक्षणेयुते राशिभावाच्च दिनवचदा अक्षाः कृताः ॥ १७ ॥ इति इंद्रो न मंडपे लीति संकल्पयितुः संकल्पएव अग्रस्य दृश्योपमया सत्यता

१ मलस्यसचतनत्यादिः कालतावभावात् ॥

अंबुव्यापिनः क्षीरस्यैव शुष्येपि परिपक्वद्वलरूपमेवानुपमतेपरिशिष्यतइत्याह ॥ चिद्रूपद्विद्वद्भाष्याम् ॥ ५ ॥ प्रत्यक्षिद्रूपं ब्रह्मचित्तौ लभ्यते इत्येवमिति चेत् ॥ ६ ॥ यथासुरासु-
 १: सहवर्त्तमानं पातालभूत्रिविष्टपमिव स्थितम् ॥ प्रीतिर्हृषकोऽधुःखजयपराजया दिवानाभा वैः पलायनानुधावनायाजवीभावैस्तत्तदनुहंप्रक्रियाकालमिव आकुलमपिरंगम-
 पिरंगमयं चित्रलिखितजगत्कुड्यकुड्यात्मनामौनं मुनिशरीरमिव निर्व्यापारमेव स्थिततामायाशवलचित्चित्रकाचितं जगदपिशुद्धचिदाकाशलक्षणकुड्ये निर्विकाराद्रूपतदात्म-
 नैव स्थितं जगद्भावेनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ अचेतनमन्यतजगद्रूपम् चेतनं परमार्थसद्ब्रह्मरूपवायदेव चित्तस्य तत्वरसतः कचित्तैतैव भूयते ॥ एवं यावन्नयोऽभयोर्व्युत्थानेन स-
 माधिनावायेदेव च्छसितकुर्वित्यर्थः ॥ ९ ॥ एतावांस्त्वज्ञेभ्यस्तत्त्वविदां विशेषः यथा मरुभूमौ महानद्यात्मना दृश्यमाना अर्काशवो मज्जनमरणादिभयजननात्तरणोपायादर्शना-
 द्वाप्तानामर्वाक्कुले निरोधकानमरुभूमितत्त्वज्ञानम् तद्वदेकविज्ञानेन तत्त्वतः सर्वविज्ञानाद्विदितवेदिना तत्त्वविदाजगद्रूपाश्चिच्चमलतयोप्यनिरोधिन्यदित्यर्थः ॥ उपपादितं चेदं लो-

चिद्रूपः सर्वभावानामंतर्बहिरसि स्थितः ॥ प्रसन्नांबुभरस्यांतर्बह्निश्चैव यथापयः ॥ ५ ॥ नाहमस्तीति चिद्रूपं चित्तौ चेच्छ्रमं गते ॥ न चान्यच्चै-
 तितं ब्रह्मरूपं केनोपमीयते ॥ ६ ॥ ससुरासुरपातालभूत्रिविष्टपमिवोपितम् ॥ नानाभावाजवीभावक्रियाकालमिवाकुलम् ॥ ७ ॥ ययारंग-
 मयं कुड्ये जगन्मौनमिव स्थितम् ॥ तथा चिच्चित्रकाचितं खेकुड्ये चात्मसंस्थितम् ॥ ८ ॥ तेनैव भूयते भूरियच्चित्तं कचित्तं स्वतः ॥ अचेतनं चे-
 तनं वायये च्छसितथाकुरु ॥ ९ ॥ चिच्चमलतयोर्व्योम्निस्फुरंत्येताजगत्तया ॥ अर्काशुवदराधिभ्यः स्वच्छाविदितवेदिनाम् ॥ १० ॥ ति-
 मिराक्रांतदृष्टीनां यथा केशोद्भूतादिखे ॥ स्फुरत्येवं जगद्रूपमनात्मन्येव तिष्ठताम् ॥ ११ ॥ एवं जगत्त्वमहमित्यवबोधरूपमाभासमान-
 मुदितं न च नोदितं च ॥ अर्काशुजालरचनानगराभमन्त्रकुड्यादिसत्यमिदमस्ति न खेलेतव ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि०
 उ० वि० चित्कचनयोगोपदेशो नानामनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ विदित्वं चेतनादेव चेतनेतरचेतन-
 म् ॥ जलेऽग्निरिव चिज्जाड्येनानोभिन्नेमनागपि ॥ ३ ॥

लोपाख्याने विलेखेण ॥ १० ॥ अज्ञानानुनिरोधिन्येवैवत्याशयेनाह ॥ तिमिरिति ॥ अनात्मनिसंसारे एव तिष्ठतामज्ञानम् ॥ ११ ॥ अर्काशुवदितिट्टांतं प्रकारोत्तरणापिवर्ण-
 यनुपसंहरति ॥ एवमिति ॥ आभासमात्रवर्णितचिच्चमलतयात्रमतोऽज्ञादशोदितं तत्त्वदृशानोदितम् ॥ चकारौ विकारांतराणामपि समुच्चयप्रतिपेधार्थो ॥ अर्काशुजालैरेव-
 चनानिर्माणस्य तथा विधं यद्वर्धनं नगरतदाभमन्त्रव्यवहारभूमौ कुड्यादिजगत् तच्च जगद्रूपेण खेलेतव सत्यं नास्ति अतो न चिन्निरोधकमित्यपरिच्छेदोऽर्थतः सिद्ध इत्यर्थः ॥ १२ ॥
 ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशो निर्वर्णप्रकरणे उत्तरार्द्धे नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ यथाभूतं स्थितं ब्रह्म निर्विकारमकारणम् ॥ नासीद्वज्रगत्कापिकदापीत्यु-
 पवर्ण्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मणि जगदपलापसिद्धयेतज्जाख्यमपलापितुजुह्वलेनाभिमतस्य चिच्चिद्रावमनुभावयति ॥ विद्धीत्यादिना ॥ हे विद्याधर त्वं चेतनेतरत्वेनाभिमतस्य जगत्तत्त्वेनादे-
 न जलेन न सङ्गर्गं निश्चि ॥ स्फुरदपलापमेव हि चेतनत्वम् ॥ तथादिजगद्रूपस्फुरतित हि चेतनमेव न चेतनेतरदिनि ॥ जलेन तिमिरविविधं जलान् चेतनाद्ब्रह्मस्तरमस्ति ॥ अतो अलरो-

जाड्यमात्रापलापेनैवजगदपलापसिद्ध्यानिर्विक्षेपंस्थीयतामित्याह ॥ तदिति। यंचयंत्रं परिच्छेदस्तद्वहितं यथास्यात्तथा ॥ चित्रकृच्चित्रचित्रस्थतज्जतिवत् गंधर्वनगराधिष्ठा
 नव्योममध्यवच्च ॥ २ ॥ येतुप्रलयेपिब्रह्मणिअचिद्रूपंजगतसूक्ष्मरूपेणास्येतिथुतिस्थतिवादास्तेमायाशानलस्यसर्वशक्तिवादास्त्यपिब्रह्मसत्तारोपदृष्ट्याभावाविफलत्वेसांप्र
 तिकजलसत्तयासत्ताव्यवहारवदित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ ३ ॥ वास्तवदृष्ट्यानुमायाएवासत्वाद्वितीयेनिर्विकारेक्षोभतदेत्वारेवासंभवाज्जडसर्गादिरुद्रयएवमसंभवती
 त्याह ॥ नेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अनवधारितिविशेषसर्वानुगतसत्तासामान्यरूपत्वात्किंचित् ॥ विशेषवाधेननुगतस्यसामान्यरूपतायाअपिनिवृत्तैरुह
 व्याह ॥ नैत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रयोजनोपेक्षात्तावादापिसर्गोनास्तीत्याह ॥ नित्यानंदतयेति ॥ कारणंक्रियानिमित्तंफलम् ॥ १० ॥
 व्यावधारणाच्चनकिंचित् ॥ चेतनावृद्धिस्तच्चिदाभासश्चनविद्येतयत्र ॥ ९ ॥ प्रयोजनोपेक्षात्तावादापिसर्गोनास्तीत्याह ॥ नित्यानंदतयेति ॥ कारणंक्रियानिमित्तंफलम् ॥ १० ॥
 तद्देवनावेदनयोरभेदात्स्वस्थमास्यताम् ॥ निर्यत्रमेवचित्रस्थज्ञमिवद्व्योममध्यवत् ॥ २ ॥ ब्रह्मण्यशेषशक्तिवादाच्चित्वंविद्येततथा ॥ अद्यु
 ब्धविमलेतोयेभाविफेनलवोयथा ॥ ३ ॥ नकारणंविनोदेतिसर्गादिब्रह्मणस्तथा ॥ ४ ॥ नचकार
 णमस्यत्रसर्गवृत्तावकारणे ॥ नातःसंजायतेकिंचिज्जगदादिनश्यति ॥ ५ ॥ अत्यंतंकारणाभावाच्चकिंचिज्जायतेजगत् ॥ भ्रशवंडिवव
 नास्येवहृष्टमप्यग्रतो जगत् ॥ ६ ॥ ब्रह्मानंतमजंशतंमतोस्तीदंनसर्गधीः ॥ कारणाभावतस्तेनब्रह्मैवेदमखंडितम् ॥ ७ ॥ अतःशिलोदशभोऽ
 सिव्योमकोशोपमोपिचाब्रह्मैकधनरूपत्वाद्जोनवयवोसिचा ॥ ८ ॥ ज्ञासिंकिंचिन्नाकिंचिद्वानिःशंकमलमास्यताम् ॥ अचेतनाचिदाभा
 सेशान्यतामात्मनात्मनि ॥ ९ ॥ नित्यानंदतयाजस्यकारणंनानास्तिकार्यकृत् ॥ सर्गाद्यसंभवेतस्माद्यदस्ति तदजंशिवम् ॥ १० ॥ अजोयेपांतु
 चिद्रूपोनास्तिमौख्यविलासिनाम् ॥ सर्गनाशेसमुत्पन्नंकिंतेपांप्राविचार्यते ॥ ११ ॥ यत्रयत्रपरंब्रह्मतत्रसंतिजगंतिहि ॥ जगच्छब्दार्थरू
 पेणमुक्तान्येवंविधानिच ॥ १२ ॥ तृणेकाष्ठेजलेकुड्येसर्वत्रैवपरंस्थितम् ॥ सर्वत्रैवचसर्गौघःपरिप्रोतःस्थितोमिथः ॥ १३ ॥ ब्रह्मणःकः
 स्वभावोसावितिवक्तुंनयुज्यते ॥ अनंतेपरमेतत्स्वत्वास्ववात्यसंभवान् ॥ १४ ॥ अभावसव्यपेक्षस्यभावस्यासंभवादपि ॥ पदंव
 ध्रंतितानंतेस्वभावाद्यादुरुक्तयः ॥ १५ ॥ अस्वत्वाभावयोनित्येनंतंत्यंतमसंभवान् ॥ स्वत्वभावेपुसिद्धेपुस्वभावोक्तिर्नतिष्ठति ॥ १६ ॥
 एवंतत्त्वदृशानित्यमुक्ततासिद्धिमुपपाद्यतदनभ्युपगमेनित्यबद्धताप्रसक्तिर्मूर्खाणांस्यादित्याह ॥ अजइति ॥ नेपामनिर्माक्षदोषानिवृत्तेःकिंप्राविचार्यते ॥ निष्कलामोक्षोपाय
 चितेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अर्द्धेप्रबुद्धदृष्ट्यायादृशीस्थितिस्तामाह ॥ यत्रयत्रेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ तर्हिमित्यासंस्वभावमेवास्तुब्रह्मनेत्याह ॥ ब्रह्मणइति ॥ स्वःस्वीयोभावोव्याव
 र्त्तकधर्मोहिस्वभावस्तस्यचधर्मताअस्वभावव्यावर्त्तकतयावाच्या ॥ अद्वयेतुब्रह्मणिस्वत्वास्वत्वयोरत्यंतसंभवान्स्वभावोन्योनिरूपयितुंशक्यइत्यर्थः ॥ १४ ॥ व्यावर्त्तके
 स्वशब्दासंघटनमुक्ताभावशब्दासंघटनमपिदर्शयति ॥ अभावेति ॥ १५ ॥ व्यावर्त्तकपुस्वत्वेषुचलोक्तस्वभावोक्तिःस्वभावशब्दप्रयोगेनतिष्ठतिअप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १६ ॥
 द्विशंकावारणायविशिनष्टि ॥ नित्येनंतेइति ॥ स्वतःसिद्धेष्वावर्त्तकेषुस्वत्वेषुचलोक्तस्वभावोक्तिःस्वभावशब्दप्रयोगेनतिष्ठतिअप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १६ ॥

२ स्थिरइत्यपिकचित्पाठः

१ दृश्यमित्यपिकचित्पाठः

यथाब्रह्मणिसर्गादिर्नसिद्धातीत्यद्वयताएवंप्रतीच्यम्यहंत्वत्वादिरेपीत्युभयशोधेअखंडतासिद्धेत्याशयेनाह ॥ नाहंत्वमिति ॥ १७ ॥ प्रेक्ष्यमाणंरत्नतत्त्ववच्छास्त्राचार्यानुभवैःपरीक्ष्य
तत्त्वदृशादृश्यमानम् ॥ १८ ॥ अनयादृशाज्जाह्यचित्स्वभावतामिवजीवजगद्भेदोप्यभेदात्मनामेवापन्नदतिप्रदर्शनायप्राक्तनाहेमकटकभेददृष्टांताःपर्यवसन्नादित्याशयेनोपसं
हरति ॥ भेददति ॥ संकल्योराहोःशिरदनिव्यपदेशवद्विकल्पमात्रंविद्वद्भिःकथितः ॥ कटकत्वंकटकाकारः ॥ १९ ॥ इतिश्रोवासिद्धम् ० मतस्यर्यप्रकाशेनि० उत्तरार्द्धेदशमःसर्गः
॥ १० ॥ दहेन्द्रियजासूर्णेनिर्विकारमनःस्थितिः ॥ देहादिदृश्यादृष्टशब्दद्वीकार्येतिवर्णयति ॥ १ ॥ निर्वरेवस्त्रायनावृतेअंगस्वेहेलयानिश्चाणिदियितायास्तारुण्यास्तनायं
गानिचबुध्यमानःसाक्षादनुभवन्पिकामदुःखभयादिविकारानुदयाद्यःसुखमःस्यात्सपरस्मिन्पदेस्थितः ॥ तादृशस्थितिर्नासिद्धिर्यतमिद्विजयात्मनिष्ठद्वीकार्येदत्यर्थः ॥ १ ॥

नाहंत्वंलभ्यतेसाधोबुद्ध्यालोकेनिरीक्षितम् ॥ असदेवकुतोप्येतद्द्वालयक्षइवोदितम् ॥ १७ ॥ मुक्तंत्वंहत्त्वशब्दार्थैर्लभ्यतेयच्चतत्परम् ॥ पु
क्तंत्वंहत्त्वशब्दार्थैर्प्रेक्ष्यमाणं विलीयते ॥ १८ ॥ भेदोजगद्ब्रह्महशोर्भेदः पर्यायशब्दार्थविलासतुल्यः ॥ संकल्पमात्रं कथितोनसत्योय
थानयोर्विकटकलहेद्योः ॥ १९ ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि० उ० विद्या० सर्गापवर्गप्रतिपत्तियोगोपदेशोनामदशमः सर्गः ॥ १० ॥
भृशुण्डउवाच ॥ शस्त्राणिदयितार्गानिलग्नान्यंगेनिरंवरे ॥ योबुद्ध्यमानः सुसमः सपरस्मिन्पदेस्थितः ॥ १ ॥ तावत्पुरुषयत्नेन धैर्येणा
भ्यासमाहरेत् ॥ यावत्सुपुनतोदेतिपदार्थोदयनंप्रति ॥ २ ॥ ययाभूतार्थतत्त्वज्ञमाधयोभ्रगताअपि ॥ नमनागपिलिंप्रतिपयांसीवसरो
रुहम् ॥ ३ ॥ शस्त्रांगनानांस्वंगलग्नान्यलमसंविदम् ॥ अलग्नानीवशांतात्मायः पस्थतिसपस्थति ॥ ४ ॥ विपंयथास्वांतरवदुर्धुणीभ
वतिस्वयम् ॥ नचदुर्धुणतानामविषादन्यास्तिकाचन ॥ ५ ॥ स्वरूपमजहत्त्वेवंजीवतामधितिष्ठति ॥ तथात्मातत्परिज्ञानमात्रिकप्रवि
लापिनीम् ॥ ६ ॥

अमुमेवार्थस्पटमाह ॥ तावदिति ॥ शस्त्रकान्तादिवाक्यपदार्थेभ्यो विकारोदयनमित्यात्वबुद्ध्या प्रतिक्षिप्य स्वात्मसुखमात्रविश्रान्तिरक्षणासुपुप्ततायावदुद्देति तावत् ॥ २ ॥ तत्त्वज्ञानप्रतिष्ठाया आध्यत्मसंस्पर्श एव लक्षणमित्याह ॥ यथेति ॥ न हि शुक्तिबाधे तद्वज्रतलाभापहारयोराधिर्दृश्यतदतिभावः ॥ ३ ॥ न भोयहृणदृष्टान्तार्थम् ॥ सपश्यतिससाक्षात्कारज्ञानवन्नितिरक्षणणेनवोप्यमित्यर्थः ॥ ४ ॥ न भ्यां तिकल्पितेन जीवभावेनास्य वास्तवनिर्विकारस्वभावोऽपगतद्वितितद्बाधमात्रेण तद्व्याभोग्युक्त एवेत्येतदुपपादनाय दृष्टान्तमाह ॥ न चेति ॥ यथा विपंविषयभावादप्रत्युत्तमेव पुणः कीटादिविकारगतमिति ध्रुणताविषादन्यान् तथा आत्मा ब्रह्मापि स्वतत्त्वपरिज्ञानमात्रिकभावाभ्यां जीवताजीवकारविबन्धमिति

१ दीर्घत्वमार्षम्

भातिमात्रमहं भाग्यश्रिद्विपत्तौ जगद्भयः ॥ तस्य मूलमविद्येति तत्क्षयकर्मदयति ॥ १ ॥ वक्ष्यमाणक्रमेण सहोच्छेदसिद्धये अविद्याया एवाहंभावलक्षणसूक्ष्मप्रपञ्चभावस्तस्यैव स्थूलप्रपञ्चरूपतेतिसर्वकल्पनानां च द्विवर्त्तमात्रतयैकतादर्शयति ॥ खएवेत्यादिना ॥ यथाखेव्योऽप्येवापरंब्योमसंपन्नमुत्पन्नमिति मनसा संकल्पनमेकस्यैव व्योम्नो भेदभाति माञ्चं तथा अज्ञाने आत्मनि सूक्ष्मप्रपञ्चालनोऽहंभावस्य भावनंकल्पनमित्यर्थः ॥ १ ॥ ननु दृष्टांतैककल्पयिता पुरुषस्तृतीयोऽस्ति तत्र कस्त्वृतीयस्तमाह ॥ खेखमिति ॥ निर्व्यपदेशि माञ्चं तथा अज्ञाने आत्मनि सूक्ष्मप्रपञ्चालनोऽहंभावस्य भावनंकल्पनमित्यर्थः ॥ २ ॥ दृष्टानेयथाखे अद्वयः खाल्मेवास्ति द्वितीयं तु खंकल्पकपुरुषस्य संक अविद्याविहितत्वात् सा दिवा तत एव शब्दादिना अव्यवहार्यमात्मरूपसद्वत्त्वस्ति तृतीयंकल्पकमित्यर्थः ॥ २ ॥ ननु दृष्टांतैककल्पयिता पुरुषस्तृतीयोऽस्ति तत्र कस्त्वृतीयस्तमाह ॥ खेखमिति ॥ निर्व्यपदेशि माञ्चं तथा अज्ञाने आत्मनि सूक्ष्मप्रपञ्चालनोऽहंभावस्य भावनंकल्पनमित्यर्थः ॥ ३ ॥ अतएव तत्परमसूक्ष्मसर्वस्थूलकल्पनाधिष्ठानं ब्रह्मास्तीति परिचेयमित्याह ॥ तत इति ॥ तस्य संवित्तिः कल्पना ॥

तेतोनानाहं नामाज्ञानादन्यदस्ति नाप्यनहं प्रपञ्चरूपमित्यर्थः ॥ ३ ॥ अतएव तत्परमसूक्ष्मसर्वस्थूलकल्पनाधिष्ठानं ब्रह्मास्तीति परिचेयमित्याह ॥ तत इति ॥ तस्य संवित्तिः कल्पना ॥
 भुशुंड उवाच ॥ खएव व्योमसंपन्नमिति संकल्पनं यथा ॥ आंतिमात्रमसद्रूपं तथाहंभावभावनम् ॥ १ ॥ खेखं जानामि भ्रातरं हं क
 ल्पयिता यथा ॥ तथा निर्व्यपदेश्यात्मसदस्य सा दिवा ततम् ॥ २ ॥ खेखाल्मेवास्ति चिद्रूपं तत्स्वकंबुद्ध्यते वपुः ॥ भासते यदिदं त्वेन नाहम
 स्मिन् चानहम् ॥ ३ ॥ ततश्चिद्रूपमस्तीह गन्धस्त्वूलं खमप्यलम् ॥ अणाविवमहामेकस्तत्संवित्तिर्हि खादिता ॥ ४ ॥ घनस्ततोऽचिदाभासः
 खादप्यतिरामणुः ॥ जानाति यत्स्वभावं तदेतत्सर्गतया स्थितम् ॥ ५ ॥ अहंता खादिताद्यात्मविदः प्रसरणं जगत् ॥ अंभो ब्रव प्रसरणं य
 थावत्तां दिवेष्टनम् ॥ ६ ॥ अचित्प्रसरणं शांतमस्पंदीवल्लवः ॥ निःस्पंदपवनाकारमाकाशत्वादयोपमम् ॥ ७ ॥ नदेशकालादिजगत्
 प्रसरेषु च युज्यते ॥ घनाच्छून्यान्निराभासाच्चिन्मात्राविसराहते ॥ ८ ॥ चिन्मात्रे प्रसृते कोले व्योम्नि नाविजले स्थले ॥ निद्रायां जाग्रति स्व
 प्ने भवेज्जगदिवोदितम् ॥ ९ ॥ प्रसरणात्प्रसरणेन च संभवतो विदः ॥ खादप्यत्यंतस्वच्छत्वाद्दक्षो भोदेः सदैव हि ॥ १० ॥

खादिता आकाशादिजगद्भूता ॥ ४ ॥ परमसौक्ष्म्यं तस्योक्तमुपपादयति ॥ घन इति ॥ खादाकाशादप्यतिरामणुरचिदाभासोऽज्ञानलक्षणोऽनादि विवर्त्तस्तत आत्मचित्तेः सका
 शात् घनः स्थूल एव तत्तादृशं परमसूक्ष्मचैतन्यमनाद्यहमिदमाकारवासनयोत्तरोत्तरस्थूलस्वभावकल्पनया जानाति ॥ एते देवसर्गतया आभासानि रूढमित्यर्थः ॥ ५ ॥ आत्मवि
 द आत्मचैतन्यस्याऽप्यात्ममहंताय धिलोक्तुं तया दिता पञ्चभूतता तदादिप्रसरणं विवर्त्तविस्तारो जगत्सर्गः ॥ ६ ॥ चित्प्रसरणस्याभावः अचित्प्रसरणं शांतं जगदुपरमः प्रलय इति या
 वत् ॥ ७ ॥ एवं सिद्धस्य देशकालादिजगतोऽवांतरकार्यसहस्रलक्षणे प्रसरेष्वपि चिन्मात्रमसराहते अन्यत्पार्याधिकं रूपं न युज्यते नोपपद्यते ॥ ८ ॥ तत्रोपपत्तिदर्शयति ॥ चि
 न्मात्रे इति ॥ निद्रायां प्रसिद्धस्य मे जाग्रति प्रसिद्धे मनोराज्यादित्वमेव ॥ ९ ॥ चित्तोजगदाकारपरिणामलक्षणे वास्तवः प्रसरण एव किं न स्यात्तत्राह ॥ प्रसरणेति ॥ क्षोभाः संचलनं

ननुसुरबुधः स्वभोगाद्यनुभवरूपाद्देहाद्यहंभावरूपाश्चविकाराश्चिदात्मानिदृश्यंतत्राह ॥ ३३ ॥ परेकूटस्थत्वभावे ॥ तथाचचिदाभासस्यैवभोगादिविभ्रमानकूटस्थत्मानेनइति
भावः ॥ ११ ॥ उक्तेऽर्थसंकल्प्यादिमनोदृश्यव्यतिरेकदर्शनप्रमाणमित्याह ॥ धीरिति ॥ धीर्ब्रह्मतात्मकमनोदृष्टिः ॥ श्रीः संपदभिमानलक्षणाहर्षात्मकमनोदृष्टिः ॥ कीर्त्तिः
स्वगुणख्यातिश्रवणजन्यातादृशदृष्टिः ॥ कांतिरिच्छा ॥ सर्वत्रमनोदृष्टिबोधैः पदैस्तद्वैतबोधाद्यविषयालक्ष्यते ॥ १२ ॥ ब्रह्मलक्षणादिदुर्विवात्स्फुरितायाजीवचिदाभासल
क्षणज्योत्स्नातदंशचाक्षुषादिज्ञानरूपंयदुत्तंतदधीनसिद्धिकत्वात्तद्व्यप्रायः सर्गईश्वराद्ब्रह्मणोनानिरिच्यते ॥ कुतः ॥ तद्विधारयोदिकालयोर्निरवयवेनिक्रियेचब्रह्मण्यसंभवा
त् ॥ सत्यादिदिशिर्मूर्तद्रव्यस्यक्रिययासर्गकालः कल्प्येत नचसाप्रागस्ति एवंप्रतिकालेदिगाद्युत्पत्तिः कल्प्येत नचप्रलयेसोस्ति क्रियातिरिक्तस्यतत्साधकस्याभावात् पूर्णक
दृष्टेक्रियायोगात् नचतयोरसतोः कस्यचिदन्यस्यावकाशोस्तीतिनब्रह्मव्यतिरिक्तसिद्धिरित्यर्थः ॥ १३ ॥ परेपरमेश्वरेएवंवर्णितदिशास्वाभिन्नजगदाकारेभासुरंयथास्यात्त
दृश्येतिनभोगादिनचैवात्मन्यसावहम् ॥ द्रवत्वमंभसीवांतरद्वितीयः परस्थितः ॥ ११ ॥ धोर्क्रोः श्रीर्भोः स्मृतिः कीर्त्तिः कांतिरित्यादिकं
ज्ञथेततिनभोगादिनचैवात्मन्यसावहम् ॥ १२ ॥ ब्रह्मेदुर्विबस्फुरितविज्रयोत्सांशास्तद्व्रवः ॥ दिक्कालासंभवात्सर्गोनेश्वरादतिरि
गणम् ॥ नपश्यतिविसंकल्पस्तमसीवपदान्यहः ॥ १२ ॥ ब्रह्मेदुर्विबस्फुरितविज्रयोत्सांशास्तद्व्रवः ॥ दिक्कालासंभवात्सर्गोनेश्वरादतिरि
च्यते ॥ १३ ॥ आधिमान्यः स्फुरत्येवंपरेस्फुरतिभासुरम् ॥ जगदाद्यात्मकंचित्तचक्रौघत्वमिवांभसि ॥ १४ ॥ मज्जनोन्मज्जनारवैविव
त्तावत्तैवेष्टनैः ॥ अन्धिन्नानुपदंक्षीणाभातिसर्गसरिच्चिरम् ॥ १५ ॥ यथावत्तैः पयोभातिधूमोभातियथाघनः ॥ तथाजडाल्मकतयात
तीयः सर्गएतयोः ॥ १६ ॥ दारुणिककचच्छेदेयथावत्तादिकंतथा ॥ अदिगादौपरेसर्गस्तदद्रूपवानयम् ॥ १७ ॥ संसारकदलीस्तंभा
द्विनासंकल्पपल्लवम् ॥ मृदुनोपिदृक्पट्कुरान्नकिंचिद्विभतैरम् ॥ १८ ॥ सहस्रखुरमूर्द्धाक्षिकरवक्रेहितोहितम् ॥ नानाद्रितनुदिग्देशस
रिमादेशमात्रकम् ॥ १९ ॥
यासर्वसाधारणसच्चिदानंदाल्मनास्फुरतिसितिकचिदेवदेहादौविशेषाभिमानेनतदनुकूलप्रतिकूलेषुहेयोपादेयतादिकल्पनेनआधिमान्योऽहंकारात्माअन्यद्वस्फुरतितत्सर्वजग
जीवबंधमोक्षादिकल्पनात्मकमंभसिचक्रावर्त्तौघद्वकल्पितंभातंचित्तमेवानुमात्रमप्यन्यदस्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥ दृष्टांतदार्ष्टान्तिकेरूपकैकैकल्योपपादयति ॥ मज्जेनेन ॥
अनुपदंतस्यस्तत्त्वसाक्षात्कारात्क्षीणासर्गलक्षणासरीचिसरित् ॥ १५ ॥ दूराद्भूमाशिर्यथाघनोनिबिडोमेघोवाभाति ॥ एतयोर्ब्रह्ममनसोस्तृतीयः सर्गोविषयत्वाज्जडाल्मना
यासत्यतयास्फुरणादजडाल्मकतयाचभातीतिशेषः ॥ १६ ॥ तदद्रूपवान्जडाजडरूपवान् ॥ १७ ॥ स्वतोमिथ्यात्वान्मृदुनोप्यधिष्ठानसत्तयादृषदिवक्त्राद्ब्रह्मात्स्फटिकः
लाप्रतिबिंबितकदलीस्तंभादंतरमसाम्यंनकिंचिद्विवेकदृशालभ्यते ॥ संकल्पकल्पितपल्लवैलक्षण्यकतमेवैसादृश्यनान्यदित्यर्थः ॥ १८ ॥ इदानींजगत्पटल्लिखितचित्रं
ज्यसादृश्येनवर्णयति ॥ सहस्रेत्यादिवर्तुर्भिः ॥ सहस्रसंख्यानिकरादिवक्त्रांनितदीहितानितदिगितानिचक्राहितानिवितर्कितानियत्र ॥ नानाविधाअद्रयस्तनवश्चतुर्विधः
राणिदिशोदेशाः सरितश्चप्रादेशमात्रमिवपरिच्छिन्नायत्र ॥ १९ ॥

अंतःशून्यमवस्तु आंतरावयवशून्यं च ॥ बहुभिरंगैः कार्यैरंजकद्रव्यैश्चोपरंजितम् ॥ विरागो विराग्यं विरुद्धवर्णमार्जनं नानात्रमेव तज्जनं निरासो यस्य ॥ २० ॥
 जडाल्मनापवनेन मूढाल्मनाप्रसिद्धवायुना च स्पंदनशीलम् ॥ परेण ब्रह्मचेतनेन दृष्टेतेन च चेतितम् ॥ २१ ॥ परमशो विचारः परेण आभर्श उपमर्दश्च तदसहम् ॥ २२ ॥ विकल्पांशो
 विकल्पदत्तौ मनसि प्रतिबिम्बभावेन पतितः अर्थशून्यत्वाद्वाप्यत्वाच्चासत्यरूपिणि ॥ २३ ॥ कथं प्रसरति तदाह ॥ तद्वेत्तेति ॥ तद्वेत्तं मनो लिखति शोभयतीति तद्वेत्तेऽस्मात्कामवासना
 स्तलक्षणस्य जालस्यानायस्य विसरैः समुद्भिन्नवद्धा ॥ पुत्रकलत्रादिपुत्रविसरतात्मेहेन संश्रयं यास्यात्तथा जडा मिथ्यात्वाद् अनुदया अनुसन्ना एव येशब्दस्पर्शादयोऽस्ते पांचवर्णे
 रात्वा दैतः प्रसरति स एव चित्रमहाराज्यत्वेन वर्णितः संसारद्वन्द्वः ॥ २४ ॥ एवरीत्या एषा आदिचिद्विज्ञा मिति विकल्पेनोन्मुखी जीवमिवापन्ना सत्यापि न परास्तरमात्म
 नोभ्यति रिक्ता ॥ भेदकोपाधीना विकल्पमात्रत्वे जीवपरशब्दोर्जलतो यशब्दवेदकार्थपर्यवसानादिति भावः ॥ २५ ॥ उपाध्यनुपवेशेनानात्मरूपव्याकर्तुं ह मर्थजीवस्य ब्रह्ममा
 त्रत्वेन द्वौ ग्यसर्गशब्दार्थो विब्रलमात्रं संपन्न इत्याह ॥ चिदादित्यदिति ॥ २६ ॥ जगतो राद्विशोरो वच्चिद्विकल्पमात्रताम विद्यामात्रतापर्यवसानादृष्टति नोपपादयति ॥ स्पंदालिका
 या मिति ॥ जलस्पंदेनैतत्प्रविचार्यताम् किं जलमेव स्पंदालना आस्ते उतान्यत् ॥ न द्वितीयः ॥ अन्यस्यानुपलंभात् अन्य एव स्पंदत इति हितदास्यात् स्पंदस्य जलपेक्षा नियमा
 अंतःशून्यमसारमात्मबुद्धरागोपरंजितम् ॥ स्फुरद्विरागविहितमार्जनमात्रतज्जनम् ॥ २० ॥ ससुरासुरगंधर्वविद्याधरमहोरगम् ॥ ज
 ङात्मपवनस्पंदिपरचेतनचेतितम् ॥ २१ ॥ पटोचित्रमहारान्यमिव भासुरसुंदरम् ॥ परमशो सहचारुविकल्पस्फूर्जितं जगत् ॥ २२ ॥
 स्पंदालमनिविकल्पांशो पतितः सत्यरूपिणि ॥ संवित्सरति भ्रातैर्तैलपिंदुरिव भ्रातृभिः ॥ २३ ॥ तद्वेत्ते जालविसरैः सर्वावर्त्तविवर्त्तनैः ॥
 विसरत्स्नेहसंमिश्रजडानुदयचर्वणीः ॥ २४ ॥ अहमित्यादिचिद्रूपे विकल्पेनोन्मुखी सती ॥ न पराद्व्यतिरिक्ते पाजलत्वादिवतो यता ॥ २५ ॥
 चिदादित्यः स्वआत्मैव सर्गइत्यभिधीयते ॥ भूत्वा ह मिति तेनान्योनसर्गोस्ति न सर्जकः ॥ २६ ॥ स्पंदालिकायां सत्तायां यथास्पंदो जलद्रवः ॥
 तथा चिदात्मा व्योमत्वेन व्योमत्वादिवेत्ति ॥ २७ ॥ देशकालादिनिर्माणपूर्वकं वेदनं विदः ॥ सर्गात्मकत्वात्तेनां बुद्रवसाभ्यं न दूरगम् ॥ २८ ॥
 भावप्रसंगाच्च ॥ न च समवायात्तनियमस्तस्य संबंधानवस्थया असिद्धेः ॥ आद्येतु कल्पे जलस्य स्पंदकृतं त्वानुपपत्तिः ॥ न हि स्पंदालास्पंदं करोति स्पंदस्यापि कृतं त्वापत्तेः ॥ न
 स्माज्जलद्रवो यथा स्पंदालिकायां स्वसत्तायामस्पंद एवेति स्पंदप्रत्ययो विकल्पमात्रं तथा चिदात्मा व्योमादिप्रपंचनिर्माणे पिनव्योमत्वे स्थितो न व्योमकर्त्तृत्वेन स्वस्यान्यस्य बाव्यो
 ममावादि केवेदिशक्तेः तीति जलद्रवो भेदविकल्पवद्विकल्पमात्रमेव तदित्यर्थः ॥ २७ ॥ ननु जलद्रवो भेदविकल्पे देशकालभेदो नियामकोऽस्ति पूर्वकाले पूर्वदेशे स्थितं जलमुत्तरकाले
 परदेशे उपलभ्यते ॥ उत्तरदेशप्राप्तिस्तत्क्रियापूर्विकैव शरादौ कुमेति जले पिद्रवणक्रियाभेदः कल्प्यते ॥ ब्रह्मणित्वत्वेन देशकालभेदोऽस्तीति न विद्यदादिभेदविकल्पे निर्मितमस्ती
 त्वंबुद्रवसास्पंदरापास्तमितीराकां समाधत्ते ॥ देशेति ॥ किमर्थं विद्यदादिसर्गविकल्पासंभवः सर्गात्मकत्वदशायाभाक्षिप्यते उत ब्रह्मदशायाम् ॥ द्वितीयेदं दृष्टापत्तिः ॥ न हि वयं ब्रह्म
 भावेनैकं चिद्विकल्पयोगीकर्मः ॥ सर्गात्मकत्वदशायां नु अन्ये सर्गकालः न्याक्त्तुल्यकाल इति कालविभागं संसारदेशभेदेनैककल्पनया निर्मितं न च विद्विदाल्मनो विद्यदादिविक
 ल्पेनैकं चिद्विकल्पयोगीकर्मः ॥ २८ ॥

देशकालभेदनिर्माणस्यापि देशकालांतरसापेक्षत्वादनवस्था एवं विकल्पानां मनोहंभावबुद्ध्यादिसाध्यत्वाद्विषयादिमर्गभेदविकल्पकालेतेषामसिद्धत्वात्कथं विकल्पनेत्याद्याश
काअपिअनुपपत्त्यादिदोषसहस्रभाजनाविद्यामात्रत्वाभ्युपगमादेवपरिहर्तव्यादित्याशयेनाह ॥ मनइति ॥ २९ ॥ केनकेनपौरुषेणकियतीसानशयतितदाह ॥ अर्द्धमिति ॥ नि
नयप्रणतिदानसन्मानादिवशीकृतैस्तत्त्वविद्भिः सहसंकथनात्प्रतिष्ठापयितुमभ्यस्तयोत्कटवैराग्यादिसाधनचतुष्टयसिद्ध्यापुत्रदारयनादियुगमताव्यासेहेतुभूतमर्द्धन
श्यतीत्यर्थः ॥ शास्त्रविचारणैः श्रवणादिभिः प्रमाणप्रमेयासंभावनादिरूपोदेहादिष्वहंतारूपश्चाविद्यायाविक्षेपशक्तिरूपोभागश्चतुर्थीशोनश्यति ॥ आत्मप्रत्ययतोब्रह्मात्मभाव

मनोहंभावबुद्ध्यादियैकचिन्नामवेदनम् ॥ अविद्याविद्विद्यत्वेनपौरुषेणाशुनश्यति ॥ २९ ॥ अर्द्धमिथःसंकथयाभागःशास्त्रविचार
णैः ॥ आत्मप्रत्ययतः शिष्टमविद्यायानिवर्तते ॥ ३० ॥ चतुर्भागात्मनिरुतेइत्यविद्याक्षयेक्रमात् ॥ समकालाच्चयच्छिष्टतदनामार्थस
न्मयम् ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ अर्द्धमिथःसंकथयाभागःशास्त्रविचारणैः ॥ आत्मप्रत्ययतोभागःकथंतस्यानिवर्तते ॥ ३२ ॥
समकालेकमाचेतिमुनिनाथकिमुच्यते ॥ तदनामार्थसञ्चेतिसच्चासञ्चेतिकिवद ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुजनेनविरक्तेन
संसारोत्तरणार्थिना ॥ सहचाप्यात्मविदुषासंस्तुतिप्रविचारयेत् ॥ ३४ ॥ यतःकुतश्चिदन्विष्यसविरागममत्सरम् ॥ जनंसज्जनमालम्बं
यत्नेनाराधयेद्बुधः ॥ ३५ ॥ संपन्नेसंगमेसाधोरविद्यार्धक्षयंगतम् ॥ विद्विद्वेद्यविदंश्रेष्ठज्येष्ठश्रेष्ठदशोदयात् ॥ ३६ ॥

साक्षात्काराच्चतुर्थभूमिकामारभ्योत्तरोत्तरमुपचीयमानात् शिष्टावरणशक्तिरूपश्चतुर्थभागश्चासृजोदयोत्तरंतमद्वकमान्वित्तैतदित्यर्थः ॥ ३० ॥ इतिप्राग्दर्शितप्रकाराद्भू
मिकाभ्याससमकालात्क्रमाद्विद्याक्षयेकृतेतसितयच्छिष्टतन्नामरूपरहितंसन्मात्रमेवपरमपुरुषार्थदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ संक्षेपोक्तंविस्तरणजिज्ञासूरागःपृच्छति ॥ अर्द्धमित्यादिना
॥ ३२ ॥ अनामार्थसन्मयमित्यत्रमयटाअसदंशस्यापिक्रोडीकारात्सच्चासञ्चेत्युक्तम् ॥ तत्रासदंशःकितद्वेदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ प्रश्नक्रमद्विसिष्टउत्तरमाह ॥ सुजनेनेति ॥ आत्म
विदुषासहचराब्दाद्विशब्दाच्चाप्येनापिमुक्षुणासहस्वबुद्ध्याचसंस्तुतिकेयार्थपर्यवसानाकिमूलाकिंसारकथमुत्तरणीयेतिचषविचारयेत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतरभूमिकाभ्यो
ज्येष्ठासाधनचतुष्टयसंपत्त्याचश्रेष्ठायाप्रथमभूमिकाप्रतिष्ठादशातदुदयादित्यर्थः ॥ ३६ ॥

चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ स्वयत्नतोनाशयेदितिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्राद्यमुपपादयति ॥ एकदन्ति ॥ एकउत्कटमुमुक्षालक्षणां गिलापउत्पन्नश्चेदयंपुरुषो वैराम्यादिसंपदाभोगभ्यस्त
त्साधनेभ्यश्चनिवार्यते ॥ अवश्यंनिर्ममः संन्यस्यतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ युगपत्प्राप्तौ तुल्यकालम् ॥ क्रमात्प्राप्तौ क्रमादपि ॥ ३९ ॥ पंचमप्रश्नस्याप्युत्तरमाह ॥ यदिति ॥ अर्थकि
याव्यवहारानर्हत्वादसन् अवाध्यपरमपुण्यार्थत्वात्सच्चेत्यर्थः ॥ ४० ॥ हेरामदंपरिशिटवस्तु आनंदैकधनं जरादिविकारशून्यं ब्रह्मैव जीवजगद्गुप्तं संकल्पो विकल्पस्तस्फुरणमा
त्रमित्यविद्यमानमेव ॥ त्वमेव मालानास्मत्तत्त्वबुद्ध्याव्यपगतमानादि त्रिपुटीमाहः सत्यनिर्वाणब्रह्मैव भूत्वानि रतिशयवृहत्त्वादेव परितो व्याप्त्या विहरन् स त्रिशोकमास्वतिष्ठेत्यर्थः
॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशेति ० उ० द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ मायाकार्येन देशोदरपक्षेत्यत्र वर्णयते ॥ दंष्ट्रस्याणूदरे राज्यकल्पनाख्यानि विलसः
॥ १ ॥ देशकालादिनिर्माणपूर्वकं देवं विदः सर्गात्मकत्वादिति यदुक्तं तस्योपपादनार्थे दंष्ट्रसरेण्वाख्यानं वक्तुं भूमिकारं चयति ॥ जगदित्यादिना ॥ देशकालादिनिर्माणपूर्वकं देवं

अर्द्धसज्जनसंपर्कादविद्याया विनश्यति ॥ चतुर्भांगस्तु शास्त्रार्थश्चतुर्भांगस्वयत्नतः ॥ ३७ ॥ एको भिलापउत्पन्नो भोगेभ्यश्च निवार्यते ॥ त
त्सयेयात्यविद्यायाश्चतुर्थीशः स्वयत्नतः ॥ ३८ ॥ साधुसंगमशास्त्रार्थस्वयत्नैः क्षीयते मलम् ॥ एकैकनाथसर्वैश्चतुल्यकालं क्रमादपि
॥ ३९ ॥ यदविद्यास्यैकात्मन किंचि किंचिदेव च ॥ शिष्यते तत्परं प्रादुरनामार्थमसच्च सत् ॥ ४० ॥ ब्रह्मेदं धनमजराद्यनंतमेकं संकल्प
स्फुरणमविद्यमानमेव ॥ बुद्धैर्व्यपगतमानमेयमोहो निर्वाणं परिहरन् विहरन्विशोकमास्व ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० म० वा० दे० मो० नि०
उ० विद्या० संकल्पसर्गयोरैक्यप्रतिपत्तिर्नामद्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ मुमुक्षु उवाच ॥ ॥ जगत्प्रसररूपस्य न देश उ
पयुज्यते ॥ न कालो धारणे स्तंभ आलोकस्यां वरेयया ॥ १ ॥ मनो मनन निर्माणमात्रमेतज्जगन्नयम् ॥ शांतं तुल्युल्लसच्छं वातांतः सौर
भादपि ॥ २ ॥ चिच्च मल्लतिमात्रस्य साधोजगदणोः किल ॥ वातांतः सौरभं मेरुरन्यानुभवयोगतः ॥ ३ ॥ यंप्रत्युदेति सर्गो यस्यैव न हि चे
तति ॥ पदार्थः सन्निवेशंस्वमिव स्वप्नं पुमानिव ॥ ४ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यद्वत्तदेव राजस्य त्रसरेणूदरे पुरा ॥ ५ ॥

मित्यंगीकृत्यवादः वस्तुतस्तु दृष्ट्या युगपदेव सद्देशकालाभ्यां जगत्प्रसररूपस्य मायिकसर्गस्य धारणेन भ्राकृतिः द्वादश उपयुज्यते यथा अंबरे युगपत्प्रसृतस्यालो कस्य धारणे स्तं
भो नोपयुज्येत तद्वदित्यर्थः ॥ १ ॥ वातांतः प्रसृतमति सूक्ष्मत्वाद्वातेनापि धारयितुं कथं यत्पितुं चाशक्यं यत्सौरभं संयोगतः सौरभं सौगंध्यं च तत्त्वादिपि शांतं तिरो भूतं तुल्युल्लसच्छं वातांतः सौर
चेत्यर्थः ॥ २ ॥ हे साधो चिच्च मल्लतिमात्रत्वेन दृष्टस्य जगदणोरपेक्षया वातांतं गतं सौरभमपि मेरुरिव स्थूलं किल ॥ अन्यानुभवयोगतः अत्रैरपि चक्षुर्माणादिसंयोगेनानुभूयमान
त्वादित्यर्थः ॥ ३ ॥ दृष्टस्यैव रूपस्य प्रपञ्चस्य तुल्यं स्वकल्पकदृगन्यगोचरितेत्यसाधारणत्वात्परमसौख्यमित्याह ॥ यत्प्रतीतिः ॥ यथा मानो रधिकपदार्थः स्वसन्निवेशे शेषसाक्षिणात्प्यय
त् ॥ ५ ॥

कश्चिच्चासौकल्यद्रुमश्चकिंचित्कल्पद्रुमस्तस्मिन्सर्वकल्पनाफलाधारेमायाशबलेब्रह्मणीतियावत् ॥ युगशाखायांशास्वाद्वयसंधौ ॥ जगद्ब्रह्मांडस्तद्रूपमुद्वरफलम् ॥ ६ ॥ तद्वृण
यति ॥ ससुरासुरेत्यादिना ॥ शैलैः कोलस्थानीधैर्मसलानिदृढानिपातालादिलोकत्रयलक्षणा निःश्यानिदुराधर्षाणिकपाटा निधयत्र ॥ यद्यप्युद्वररूपकैतः कपाटवर्णनमनुपयुक्तं
तथापिकल्पदक्षफलोद्वरफलकल्पकमनोदृष्ट्यनुसारित्वेनप्रसिद्धैवलक्षण्यकल्पनयाकथंचिद्विषयम् ॥ ७ ॥ चित्तश्चमल्लत्यारचनाशक्तिवैचित्र्येणवारु ॥ उच्चैर्बृहत् ॥ ८ ॥ बृहन्
प्रारवर्णितोयोब्रह्मतत्तुद्वरस्तस्मिन्वैद्याविर्भूतायाः सूक्ष्मजगत्सत्ताव्रततिकोटयस्तदंतर्गता ॥ समालोकः साक्षिचित्तेनसमुज्ज्वलम् ॥ ९ ॥ मोक्षद्वारंज्ञानमेवविकारसिआ
स्यंमुख्यस्य ॥ मात्रास्तन्मात्राणि ॥ तंरंतिऊर्ध्वंशुवमानानितारकाण्येवसीकरारसंकणानीहारकणावायत्र ॥ १० ॥ महाकल्यावसानेजरठंपकपातोन्मुखम् अथतदनंतरंका

क्वचित्कदाचित्कस्मिंश्चित्कल्पद्रुमेभवत् ॥ कस्यांचिद्युगशाखायांफलंजगदुद्वरम् ॥ ६ ॥ ससुरासुरभूतौघमशकाहितघुंघुम
म् ॥ शैलमांसलपातालद्युभूम्युग्रकपाटकम् ॥ ७ ॥ चिच्चमल्लतिचारुचैर्वासनारसपीवरम् ॥ विविधानुभवामादंचित्तास्वादमनोहर
म् ॥ ८ ॥ बृहद्वल्लतरूपौढसत्ताव्रतनिकोटिगम् ॥ अहंकारमहादंतंसमालोकसमुज्ज्वलम् ॥ ९ ॥ मोक्षद्वारविकास्यास्यंसरिदब्धिशिशा
द्वतम् ॥ मात्रापंचककोशस्यंतरत्तारकसीकरम् ॥ १० ॥ कल्पावसानजरठंकाककोकिलगाम्यथ ॥ पतितंशान्तिमायातंक्वाप्यंतावास
नंगतम् ॥ ११ ॥ तत्राभूदमराधीशः शक्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ क्षौद्रकुंभनिषण्णानांक्षुद्राणांमिवनायकः ॥ १२ ॥ गुरुपदेशस्वाभ्यासात्सक्षी
णावरणोभवत् ॥ महात्माभावितात्मापूर्वापरविदांवरः ॥ १३ ॥ नारायणादिपुतः कदाचिदीयशालिषु ॥ क्वचिदेवनिलीनेषुसत्स्वेक
स्ससुराधिपः ॥ १४ ॥ शस्त्रज्वालानलोद्गारैर्युध्यतमहासुरैः ॥ विजितस्तेर्महावीर्यैरतोव्यद्रवदाद्भुतम् ॥ १५ ॥ दिशोदशसुवेगेनदुद्रा
वाभिद्रुतोरिभिः ॥ नविश्रमास्पदंप्रापपरलोकइवाधमः ॥ १६ ॥ तद्भान्तदृष्टिष्वरिपुमनाक्छिद्रमवाप्यसः ॥ प्रशमंकायसंकल्पनीत्वास्वं
स्वांतरेबहिः ॥ १७ ॥ कमप्यर्काशुकोशस्यंचसरेणुविवेशसः ॥ संविद्रूपतयापद्मकोशमधुकोशयथा ॥ १८ ॥

कगामिकोकिलगामिवा ॥ यथाप्रसिद्धोद्वरमंतैकाकैः कोकिलैर्वाभक्ष्यतेतद्वदसच्छास्त्रकटुरवानुसारिण्याअविद्याकाक्याशास्त्रमधुरवानुसारिण्याविद्याकोकिलयावायस्य
मानंकापिअंतवासनामात्रशेषलक्षणनाशमवासनंब्रह्मावंगागतंभविष्यतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रतस्मिन्नुद्वरे ॥ क्षुद्राणांमधुमशकानाम् ॥ १२ ॥ भावितः अंतःसर्वकल्प
नावधिरात्मायेन ॥ १३ ॥ १४ ॥ शस्त्रज्वालानलानुद्धिभ्यतीतिशस्त्रज्वालानलोद्गाराः ॥ कर्मण्यण् ॥ ऊर्ध्वहेणगतिकारकर्पुर्वस्यापियहणादुपपदसमासः ॥ आसमंताद्भुतंशीघ्रम् ॥
॥ १५ ॥ सुवेगेनअतिजेवेन ॥ अधमः पापकृत ॥ १६ ॥ अरिषुमनागभान्तदृष्टिषुसत्सु ॥ तत्तदाच्छिद्रंनिलयनावसरं ॥ कायाकारंस्थूलाकारसंकल्पंस्वांतरेभूतसूक्ष्मप्रशमंनीत्वा
विलाप्याणुतरोभूत्वाबहिः कमपिचसरेणुविवेशेतरेणान्वयः ॥ १७ ॥ तदंतःप्रवेशसंकल्पसंविद्रूपतया ॥ १८ ॥

निर्वाणवर्हिर्गमनाभावम् ॥ अनिर्वृत्तिमिति वा छेदः ॥ १९ ॥ पद्यातिपद्यासनमध्ये ॥ स्वेखलोकप्रसिद्धिविष्टरेतिहासनम् ॥ २० ॥ गोवाटास्रजाः ॥ २१ ॥ तादृयति
स्नादृशसंकल्पोपहितः ॥ भुवनं मूलोक्तम् ॥ नद्यः दंशायाजानः अंतालक्षेत्रासीमास्तीस्त्वद्वर्त्तमानम् ॥ २२ ॥ अथतत्रसुरेशत्वे अतिष्ठदित्यपकृष्यान्वयः ॥ २३ ॥ २५ ॥

सतत्राशुविश्रामचिरादाश्वासमाययौ ॥ अथविस्मृतसंग्रामोनिर्वृत्तिसमुपागमत् ॥ १९ ॥ कल्पितं सद्यत्राथसक्षणादनुभूतवान्
॥ तस्मिन्सद्यनिपद्यतिरेमेस्वइवविष्टरे ॥ २० ॥ गृहस्थः सदृशयकल्पितं नगरं हरिः ॥ मणिमुक्ताप्रवालादिकृतप्राकारमंदिरम् ॥ २१ ॥
नगरतर्गतोपश्यत्ततो जनपदं हरिः ॥ नानाद्रिग्रामगोवाटपत्तनारण्यराजितम् ॥ २२ ॥ तादृयति श्वेतितवान्सशक्रोभुवनंततः ॥ सा
द्रव्यधुर्वीनदीशांतं सक्रियाकालकल्पनम् ॥ २३ ॥ तादृयति श्वेतितवान्सशक्रखिजगत्ततः ॥ सपातालमहीव्यामविष्टपाकादिपर्वतम्
॥ २४ ॥ तत्रातिष्ठसुरेशत्वे सभोगभरभूपितः ॥ पुत्रोवभूवतस्याथकुंदोनामाथर्वयवान् ॥ २५ ॥ ततो जीवितपथैतेत्यक्कादेहमनिर्दितः
॥ निर्वाणमाययौ शक्रो निःसंहइव दीपकः ॥ २६ ॥ कुंदल्लोक्यराजो भूज्जनयित्वासुतं निजम् ॥ कालेन जीवितस्य तिजगाम परमं प
दम् ॥ २७ ॥ तत्पुत्रोपितथैवाथरुत्वारज्ये सुतं निजम् ॥ जगाम जीवितस्य तिपावनं परमं पदम् ॥ २८ ॥ एवं पौत्रसहस्राणि समतीता
निर्मुदर ॥ तत्राद्यापि सुरेशस्य ये पाराज्ये स्थितौ शकः ॥ २९ ॥ इत्यद्यावदमरेश्वरवंश एव संकल्पिते जगति शक्रपदं विधत्ते ॥ तस्मिन्क्ष
तेपि गलितेपि हतेपि नष्टेकाप्यं वरे दिनकरातपपावनाणौ ॥ ३० ॥ ॥ इत्यापैवा० वा० दे० मो० नि० उ० विद्याधरोपाख्यानांतर्गतौ द्रो
॥ २३ ॥
पाख्याने तत्र सरेण्वंतरसर्गसंघर्षवर्णनं नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तस्य सुशस्यपौत्रसहस्राणि ये पाराज्ये अथाप्यं शक्रो नाम राजा स्थितः ॥ २९ ॥ इति वर्णितदिश आद्यावत् अथ तनकालपर्यंतं तसं कल्पिते च सरेण्वंते ज
गतिनद्वारा एव अमरेश्वरपदं शक्राज्यं विधत्ते पालयति ॥ काप्यं वरं नरे देवतस्मिन् दिनकरातपपावने अणौ तत्र सरेणी क्षते अपचिते गलिते नष्टेपि हितद्राज्यं न गलितमित्यर्थः ॥ ३० ॥
इति श्री बाणसिंह ० शास्त्रयेण काशी निर्वाणायकको उल्लाराष्ट्रं अष्टोत्तराश्विनः ॥ १३ ॥

नरकुलोत्पन्नशक्रस्य विसंततौ जगत्पथा ॥ तत्रोच्यते ब्रह्मदृष्टौ सर्वहृदयास्वशक्रता ॥ १ ॥ तस्य प्रागुक्तस्य शक्रस्य कुलजो वंशोद्भवः ॥ १ ॥ तस्य तत्र बहुहस्यतेः स्वगुरोरुपदेशगिरा
उदिताप्रतिभानंप्रतिभा आत्मतत्त्वसाक्षात्कारस्तद्रूपज्ञानसंप्राप्तिर्भूवेति शेषः ॥ २ ॥ आज्यपानां देवानाम् ॥ ३ ॥ यज्ञानामश्वमेधानाम् ॥ तस्य हि फलं तस्य वक्ष्यमाणान्विसंतता
वेतद्व्रत्तादेचराक्रताप्राप्तिरिति भावः ॥ ४ ॥ विसस्य पद्मनालस्य बालतनुस्तदंतरे ॥ तत्र विसंततौ कल्पिते ब्रह्मांडे राज्ययुद्धजयपराजयादीन्यन्यान्यपि दत्तांशानान्यनुभवभूवह किल
॥ ५ ॥ ब्रह्मनस्त्वं मायाशबलब्रह्मस्वभावम् ॥ ६ ॥ प्रणिधानेन समाधिना ॥ अशेषाणां विक्षेपकारणानां त्यागेन शांतीः ॥ ७ ॥ ८ ॥ श्रुतिमत्श्रोत्रेन्द्रियवन् ॥ ९ ॥ सर्वैर्द्रिया

भुशुंडउवाच ॥ तस्यशक्रस्यकुलजःकश्चिदासीत्सुराधिपः ॥ तत्रोत्तमगुणःश्रीमान्पाश्र्वात्यायस्यसातनुः ॥ १ ॥ अथैन्द्रकुलपुत्रस्य
तस्यतत्रबभूवह ॥ प्रतिभाज्ञानसंप्राप्तिर्वृहस्पतिगिरोदिता ॥ २ ॥ ततोविदितवेद्योसौयथाभ्रामानुवृत्तिमान् ॥ चकारजगतांराज्यमा
ज्यपानामधीश्वरः ॥ ३ ॥ युमुधेदानवैःसार्द्धमजयत्सर्वशत्रवान् ॥ शतंचकारयज्ञानामज्ञानोत्तीर्णमानसः ॥ ४ ॥ उवासकार्यवशतो
विसवालांतरेचिरम् ॥ अन्यान्यपिचवृत्तांतशतान्यनुबभूवह ॥ ५ ॥ कदाचिदासीत्तस्येच्छाप्रबोधबलशालिनः ॥ ब्रह्मतत्त्वमवेक्षेहं
थावद्भ्यानवानिति ॥ ६ ॥ सोपश्यत्प्रणिधानेनतत्तत्कांतसंस्थितः ॥ सवात्याभ्यंतरेऽशेषकारणत्यागशान्तधीः ॥ ७ ॥ सर्वशक्तिपरंब्रह्म
सर्ववस्तुमयंतम् ॥ सर्वथासर्वदासर्वसर्वैःसर्वत्रसर्वगम् ॥ ८ ॥ सर्वतःपाणिपादांतंसर्वतोद्विशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमहोकेसर्व
मावृत्यसंस्थितम् ॥ ९ ॥ सर्वेद्रियगुणैर्मुक्तंसर्वेद्रियगुणान्वितम् ॥ असक्तंसर्वभृच्चैवनिर्गुणगुणभोक्तृच ॥ १० ॥ बहिरंतश्चभूतानाम्
चरंचरमेवच ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयद्रूपस्थंचांतिकेचतत् ॥ ११ ॥ सर्वत्रचंद्रार्कमयंसर्वत्रैवधरामयम् ॥ सर्वत्रपर्वतमयंसर्वत्राब्धिमयं
तथा ॥ १२ ॥ सर्वत्रसारगुरुकंसर्वत्रैवभोमयम् ॥ सर्वत्रसंस्तुतिमयंसर्वत्रैवजगन्मयम् ॥ १३ ॥ सर्वत्रैवचमोक्षात्मसर्वत्रैवाद्यच्चि
न्मयम् ॥ सर्वत्रसर्वार्थमयंसर्वतःसर्ववर्जितम् ॥ १४ ॥ घटेपटेवटेकुड्येशकटेवानरेतथा ॥ धाद्विव्योक्षितरावद्रावनिलेसलिलेनले
॥ १५ ॥ नानाचारविचाराणिविविधावृत्तिमंतिच ॥ परमाण्वंशमात्रेपित्रिजगतिददर्शसः ॥ १६ ॥ मरिचस्यांतरेतैर्दृश्यंशून्यत्वमिव
चांतरे ॥ त्रिजगत्सत्यसतिचविद्येतच्चिन्मयात्मनि ॥ १७ ॥

णांगुणैर्लपादियहणशक्तिभिरन्वितम् ॥ परमार्थतः असक्तं व्यवहारतस्तु सर्वभृत् ॥ एवमग्रेऽपि ॥ १० ॥ ११ ॥ प्राचुर्यमयटः ॥ १२ ॥ अमप्राधान्येन संसृतिर्भावविकारप्राधान्येन जगदिति भेदव्यपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ धाम्नितेजसिगृहे च ॥ सः त्रिजगति ददर्शति परेणान्वयः ॥ १५ ॥ नानाविधाः प्राणिनामाचाराः शरीराविचारानसाश्च क्रियाभेदाद्येषु ॥ आदत्तयः स्वर्गनरकादेः पुनरागमनानि ॥ परमाणोरंशा ऊर्ध्वाधोमध्यादिभागस्तन्मात्रेऽपि ॥ १६ ॥ सति आविर्भावकालात्मनि असति तिरोभावकालात्मनि च ॥ १७ ॥

१ नरेन्द्रत्यपिक्वचिन्साठः

जावयन्प्रथम् ॥ मुक्तोभावो जीवभावो यथा ॥ तेन भागवासानाकास्थितेन वशकदेहेन शक्रो ननु समाध्यनुभूयमानसर्वात्मभावेनेत्यर्थः ॥ १८ ॥ एकत्रमायाशवलब्रह्मणि ॥ दम
 मस्मदीयत्वमायाचानुभूयमानसर्गब्रह्मांडम् ॥ १९ ॥ तत्सद्वर्तमानस्मिन्सर्गपातालभूम्यादिलोकदर्शनक्रमेण शक्रलोकं तिमनसा विचरन्संज्ञाशक्रदर्शनशक्राहंभावसं
 स्कारोद्बोधात्मकनाश्वमेधशतादृष्टफलावश्यभावाच्च शक्रतांगतः ॥ राजतांगजार्जकताम् ॥ राज्यराजकर्मकरादानपरिपालनादिचकार ॥ २० ॥ हे विधाधरकुलाधीशद
 ति अनयारीत्यातस्य वस्त्रेण वंर्ततेत्येदं द्रव्यकुले उत्पन्नस्सोऽद्यास्मिन्ब्रह्मांडेऽपि देवाद्भुत्वातिष्ठतीति विद्धि ॥ २१ ॥ तत एतादृशभावांतरंददेवीजमिव संस्काररूपेणास्थितस्य प्रा
 क्तनस्य मुख्यज्ञानयोगाभ्यासस्य योगाभ्यासस्थिते भाक्तनं विस्तर्तुं निवासादिस्वदृष्टान्तं मनुभूतवान् सस्मारेत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वशक्तौ ब्रह्मणि सर्वत्र सर्वसद्भावादीदृशशक्रसह
 इत्येवंभावयन्मुक्तभावयाशुद्धसंविदा ॥ शक्रः क्रमेण तेनैव तथैव ध्यानवानभूत् ॥ १८ ॥ ध्यानेन सर्वमेकत्र प्रस्यंश्चिरमुदारधीः ॥ ददर्श
 मम सौसर्गमस्मदीयं महामतिः ॥ १९ ॥ ततोऽस्मिन् विचरन्सर्गेशक्रंतिशक्रतांगतः ॥ चकार जगतां राज्यं दृष्टान्तं शतशो भितम् ॥ २० ॥
 विधाधरकुलाधीश इत्येव स देवराट् ॥ तस्यैद्रव्यकुलोपन्न इति विद्विद्यथा स्थितम् ॥ २१ ॥ ततोऽहदयर्वाजस्य प्राज्जुख्याभ्यासयोग
 तः ॥ विसवालनिवासादिदृष्टान्तं मनुभूतवान् ॥ २२ ॥ यथेपशक्रः कथितस्त्रसरेणूदरास्पदः ॥ विसवालास्पदश्चैतत्कुलजः कांतिमानथ
 ॥ २३ ॥ तथा शतसहस्राणितत्रेतश्चान्यत्र श्रवे ॥ तादृशव्यवहाराणि समतीतानि संति च ॥ २४ ॥ वहतीयमविच्छिन्नाचिरायैवंतरंगि
 णी ॥ तावद्वृक्षसरिसौंदार्यरूढं च तपदे ॥ २५ ॥ इति मायेयमादीर्घाप्रस्तुता प्रत्ययोन्मुखी ॥ सत्यावलोकमानातिविलयैकविलासि
 नी ॥ २६ ॥ यतः कुतश्चिन्मायेयं यन्न क्वचनवानघ ॥ यथा कथंचित्संपन्नमात्रैव परिहस्यते ॥ २७ ॥ अहंभावचमत्कारमात्रादृष्टिरीवांबु
 दान् ॥ जायेते मिहिकेवाशुप्रहसामात्रविनाशिनी ॥ २८ ॥ येनायताभिमतदर्शनद्रष्टृश्च मुक्तस्वभावमवभासनमात्मतत्त्वम् ॥ सर्वाथशू
 न्यमतएव च शून्यरूपमेकं स्वमात्रमिव मात्राविकल्पमेव ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० महाराभायणे वा० दे० मोक्षोपायेऽपि निर्वाणप्रकरणे उ० वि
 द्याधरोपाख्यानांतर्गतं द्राण्वाख्याने सर्गसंकल्पयोरैक्यप्रतिपादनं नाम चतुर्दशः सर्गः ॥ ३४ ॥

लाण्यपि सर्वत्र संतीति संभावयेत्याह ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ अप्यर्थेयशब्दः ॥ २३ ॥ २४ ॥ चतुर्थ्यादिषट्पद्यंत भूमिकास्वर्द्धेरुद्धेऽर्धमरूढे च तस्मिन् ब्रह्मपदे सति दयमायादतिप्र
 त्ययोऽनुभवं स्तुदुन्मुखी भवतीति परेणाच्ययः ॥ २५ ॥ २६ ॥ मायात्वादेन वैचित्र्ये हेतुविशेषाश्च तस्याह ॥ यतः कुतश्चिन्ने ॥ किं दत्तैश्चेतु कालदेशाक्रिया
 प्रकारनियमानावश्यकता सूच्यते ॥ २७ ॥ अथवा एक एवाहंकाराध्यास एतद्वैचित्र्ये नियतो हेतुरित्याह ॥ अहंभावेति ॥ मिहिकानीहारधूमदेवतिनाशे दृष्टांतः ॥ २८ ॥ ये
 न हेतुना मानुसं सर्वसाक्षिब्रह्म रूपमविकल्पसर्वविकल्परहितमेव परमार्थतः अतएव अहंकारावशादायतामिविलोपांनियानि अभिमतानि सविकल्पाः दर्शानि त्रिपुटीलक्षणैर्दि
 यकविकल्पाश्चैतैर्मुक्तस्य भावजायदवस्थाशून्यमिति यावत् ॥ अतएव वासानामभ्याससर्वार्थशून्यमतएव च प्रतियोग्यप्रसिद्धासर्वशून्यतालक्षणेन सीयुमाज्ञानेन च शून्यत्वमात्र
 मिव पूर्णमवभासनं चिद्रूपमात्मतत्त्वं परिशिष्टमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीबासिष्ठ उ० म० स० तात्पर्यप्रकाशेऽभि० प्रकरणे उ० चतुर्दशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तकुतस्तत्राह ॥ ब्रह्मणीति ॥ १५ ॥ संभवदपिकारणलोकैकं अवस्तुनितैति निव्याधियते ॥ प्रकृतेतुसर्गादौकारणं संभवतितत्संभवोपि नास्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ निर्वाणं किं वल्यलक्ष
णं चिच्चिन्मात्रं शिष्टम् ॥ १७ ॥ एवमुपपत्तिप्रतिष्ठिताज्जगदहंत्वयोरभावात् ॥ बाह्यारूपलोकादयः संसारा आंतराभनस्कारलक्षणाः संसाराश्च शान्ताः ॥ न च इतरत्तु भव्य
तिरिक्ते ह्येदं स्वमस्ति अतः शान्तमास्येत्यर्थः ॥ १८ ॥ शान्तिर्निर्दुःखविशेषम् ॥ १९ ॥ व्यपगतो वा साभ्यन्तरदृश्यकलनालक्षणः कलं को यस्य अत एव शुद्धः ॥ अध्यारोपेत्यन्य
मपि पूर्वतोपमानं भवति अपवादे तु जगद्ग्लान्दं मपि वापरमाणुरूपमाकाशतुल्यमेव भवतीत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठ ० म ० तास्य प्रपकाशो निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे पंचदशः
सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रुत्वा विद्याधरस्य आश्रममाधिरूपवर्णयति ॥ कथाशेषोपसंहारो न हं भावप्रशंसया ॥ १ ॥ संशान्तादृश्यसंविनित्त्यस्य माधिलक्षणो यश्चि
ब्रह्मण्यतिततेऽन्ते संकल्पो ह्येव वर्जिते ॥ अहंत्वकारणाभावात् न कदाचन सन्मयम् ॥ ५५ ॥ अवस्तुन्येति सर्गादौ न संभवति कारणम् ॥

अतो हंत्वादिनास्येव बंध्यासु तद्भवकचित् ॥ १६ ॥ तद्भावाज्जगन्नास्ति चित्त्वं जगदभावतः ॥ शिष्टं निर्वाणमेवातः शान्तमास्वयया सुख
म् ॥ १७ ॥ अभावादुपपत्तिस्थादेवं जगदहंत्वयोः ॥ रूपलोकमनस्काराः शान्तास्तवनचेतरत् ॥ १८ ॥ यन्नास्ति तत्तु नास्येव शेषं शान्त
मसिधुवम् ॥ संप्रबुद्धोसि माभूयो निर्मूलं भ्रांतिमाह ॥ १९ ॥ व्यपगतकलनाकलंकशुद्धः शिवमसि शान्तमसीश्वरोसि नित्यः ॥ खमपि
भवति पूर्वतोपमानं जगदपि वापरमाणुरूपमेव ॥ २० ॥ ॥ इ ० वा ० महारा मायणे वा ० दे ० मो ० निर्वाणप्रकरणे उ ० वि ० विद्याधरनि
र्वाणनाम पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ भृशुंड उवाच ॥ कथयत्येवमप्येवं स विद्याधर नायकः ॥ आसीत्संशान्तसंविनित्त्यः समाधिप
रिणामवान् ॥ १ ॥ प्रबोध्यमानोपि मया भूयो भूयस्तत्ततः ॥ न पपात पुरो हस्ये परं निर्वाणमागतः ॥ २ ॥ स प्राप परमं स्थानं तावन्मात्रप्र
बोधवान् ॥ केन चित्त्वाधिकेनांगयत्नेनातिशयैपिणा ॥ ३ ॥ अत उक्तं मयारामयदि शुद्धे हि चेत्तसि ॥ उपदेशः प्रसरति तैलं विंदु र्निवां भसि
॥ ४ ॥ नाहमित्यस्ति तेनांतं मनं भावयशान्तये ॥ एतावदुपदेशोक्तिः परमानेतरास्ति हि ॥ ५ ॥ एवैवाभ्यवमनसि पतिता प्रविलीयते ॥ उक्ता
नेमस्तृणादर्शमुक्ताफलमिवामलम् ॥ ६ ॥ भव्येतु शान्तमनसि लगत्यभ्येत्यविव्युतिम् ॥ प्रविश्यां तं विचारख्यामर्चिर्कर्मणो यथा ॥ ७ ॥

तत्पक्षीरोदकवच्चिदैकस्येन परिणामस्तद्वा ॥ १ ॥ पुरोगतदृश्ये शब्दादिविषयेन पपात ॥ २ ॥ मुख्याधिकारित्वात्तावन्मात्रेण मदुपदेशेन प्रबोधवान् ॥ श्रवणादुत्तिमनन निदिध्या
सनाद्यतिशयैपिणान् ॥ अगेति वसिष्ठसंबोधनम् ॥ ३ ॥ ददानीं वसिष्ठः प्राकृत्वो के र्थे विद्याधरचित्तमुदाहरणमिनिर्वाणं नत्वयया भृशुंडोक्तिमुक्तम्यरामं प्रस्थाह ॥ अत इत्यादि ॥ ४ ॥
कोसावुपदेशस्तमाह ॥ नाहमिति ॥ तै अंतः प्रत्यगात्मनि चिदैकसे अहमित्यंशो नास्ति अतोऽसंते मनं भावावयद्येत्येतावन् एतावत्येवोपदेशोक्तिः परमासारसंप्रबुधता ॥ ५ ॥ ६ ॥ ६ ॥
अविच्यार्ति अभ्येति ॥ अंतः प्रविश्य विचारारण्यां सर्वमोहादप्युदाहृत्य भावकणिगिरावो च ज्ञानमयी निरोधः ॥ ७ ॥ अथाचार्याः कश्चिदपि निदिध्यास्यन्ति अत्र नित्यं ॥ ७ ॥

तद्वदहं भावनवदेवमेदं भावनसंसारदक्षस्य मूलादशरंयतो रागादिशाखाप्रसरस्य कारणमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तदेवाह ॥ अहमिति ॥ आदावजावत्या एता ॥ दीर्घायुष्यस्य का
स्थाने ॥ इच्छाशाखास्थाने प्रवर्त्तते ॥ ९ ॥ एवं प्रागुक्तं प्रकृतं संन्यासमर्थं वसिष्ठः पुनर्भुण्डोक्ति कथामेवानुसरन् विद्याधरकथामुपसंहरति ॥ एवं विधाइति ॥ दीर्घायुष्यस्य का
स्थाने ॥ इच्छाशाखास्थाने प्रवर्त्तते ॥ १० ॥ अंतःशुद्धेस्तु चिराभ्यास एव ज्ञानकारणमिति नियमोऽस्येवेत्याशयेनाह ॥ अंतरिति ॥ सुचिरायाभ्यासेनांतःशुद्धमनस्कायेते परंपदज्ञानम् ॥
रणं तत्त्वज्ञानमेवेतीति शेषः ॥ १० ॥ अंतःशुद्धेस्तु चिराभ्यास एव ज्ञानकारणमिति नियमोऽस्येवेत्याशयेनाह ॥ १२ ॥ प्रथमतः सिद्धं भुण्डमापृच्छय अथो विद्याधरंगत्वात्तदुक्ति संवा
॥ ११ ॥ विहाय धिपो भुण्डः ॥ ऋष्यमूकगिरौ मंतगाश्रे मंतगं रापञ्जयान्मूकामेधानगर्जतीति प्रसिद्धिः ॥ १२ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तद्वच्छाप्रवर्त्तते ॥ इदमर्थ
दाय पुनस्तमप्यापृच्छय निश्चिंतार्थोऽहम् ॥ आस्पदं त्वाश्रमम् ॥ १३ ॥ हे राम मया लघुशीघ्रमेव बोधनेनोत्थमुत्पन्नं विद्याधरस्योपशमनं बलिभुजः काकस्य भुण्डस्य कथया उक्तं
अहं भावनमेवोच्चैर्वीजं दुःखाख्यशाल्मले ॥ ममेदं तद्वदादीति शाखाप्रसरकारणम् ॥ ८ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तद्वच्छाप्रवर्त्तते ॥ १० ॥ अंतः
शतानर्थकारिणी भवभारिणी ॥ ९ ॥ एवं विधामुनि श्रेष्ठमूढा अपि चिरायुषः ॥ भवंत्यनियमोऽख्यं गदीर्घायुष्यस्य कारणम् ॥ ८ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तद्वच्छाप्रवर्त्तते ॥ १० ॥ अंतः
शुद्धमनस्काये सुचिरायाभयप्रदम् ॥ मनागप्युपदिष्टास्ते प्राप्नुवंति परंपदम् ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मेरुमूर्द्धनि मामेव मुक्त्वा
सविहगाधिपः ॥ तूष्णीं बभूव मुक्तात्मा ऋष्यमूक इवांबुदः ॥ १२ ॥ अहमापृच्छय तं सिद्धं विद्याधरमथोपुनः ॥ प्राप्त आत्मास्पदं राममुनि
मंडलमंडितम् ॥ १३ ॥ एतत्तवाद्यकथितं बलिभुक्कथोक्तं विद्याधरोपशमनं लघुबोधनोऽथम् ॥ अस्मिन् भुण्डविहगेऽद्रसमागमे मेवै
कादेशे हि गतानि महायुगानि ॥ १४ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० ३० विद्याधरोपाख्याने विद्याधरनिर्वाणनाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनहं वेदनादेवं शुभाशुभफलप्रदा ॥ संसारफालिनी न निच्छांतरुपशाम्यति ॥ १ ॥ अनहं वेदनाभ्यासात्सम
लोषाश्मकांचनः ॥ भूत्वा शांत भवापीडो न नरः परिताम्यति ॥ २ ॥ अहं तापुटकोडी न परवोधबले रितः ॥ अहमित्यर्थं पाषाणेन जानिह्य
शुगच्छति ॥ ३ ॥
तवाद्यकथितम् ॥ अस्मिन् वर्णिते भुण्डविहगेऽद्रसमागमे मेजातेतदन्तरं मिह अस्मिन् कल्पे एकादशमहायुगानि दिव्ययुगानि गतानीत्यर्थः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठोऽमन्तात्
र्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उत्तराखण्डे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ अत्राहं बीजनिर्दाहानहं भाववाङ्मना ॥ देहादिसंस्तेः सम्यग्बाधेऽलीकत्वमीर्यते ॥ १ ॥ सर्वसंस्तेः
काममूलत्वादनहं भावेन प्रथमतः निवृत्तिमाह ॥ अनहमिति ॥ १ ॥ कामोपरमे लोभादिदोषक्षयद्वारा ग्यादिसंपदा सर्वमानसदुःखक्षयइत्याह ॥ अनहमिति ॥ २ ॥ साधनवतो
ऽवश्यं श्रवणादिना ज्ञानोदये ब्रह्मव्यतिरिक्ताहमर्थस्य बाधेनालीकत्वमेव पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ अहंतेति ॥ श्रवणादिना ज्ञाननिर्भयान्भ्यासेन अहंतालक्षणात्पमावृत्त्यपुट
कादेव वक्त्रज्ज्वालावदुडीन आर्विर्भूतो यः परब्रह्मसाक्षात्कारलक्षणो बोधस्तद्वलेन ईरितः क्षिप्तो निरस्त इति यावत् ॥ अहमादिदृश्यार्थं पाषाणोऽग्नियंत्राक्षिप्तपाषाण इवाशुक्लगच्छ
ति न जाने ॥ तुच्छत्वमेवापद्यत इति भावः ॥ ३ ॥

तत्कुलस्तत्राह ॥ ब्रह्मणीति ॥ १५ ॥ संभवदधिकारणलोकैकवस्तुनिनैतिनव्याप्रियते ॥ प्रकृतेतुसर्गदीकारणनसंभवतितत्संज्ञवोपिनास्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ निर्वाणैकवल्थलक्ष
णं चिच्छिन्नाग्रं शिष्टम् ॥ १७ ॥ एवमुपपत्तिप्रतिष्ठिताज्जगदहंत्वयोरभावात् ॥ बाह्यारूपालोकादयः संसारा आंतरामनस्कारलक्षणाः संसाराश्च शान्ताः ॥ न च दत्ततदुभयव्य
तिरिक्ते हेतुः स्वमस्ति अतः शान्तमास्तेत्यर्थः ॥ १८ ॥ शान्तिर्निदुःखविशेषम् ॥ १९ ॥ व्यपगतो बाह्याभ्यंतरदृश्यकलनालक्षणः कलं को यस्य अतएव शुद्धः ॥ अध्यारोपेवं न्य
मपि पर्वतोपमानं भवति अपवादो जगद्द्रष्टा इमपि वापरमाणुरूपमाकाशतुल्यमेव भवतीत्यर्थः ॥ २० ॥ ॥ दत्तिश्चिवा सिद्धः ० मन्तास्य प्रकाशो निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे पंचदशः
सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ श्रुत्वा विद्याधरस्यावस्यमाधिरुपवर्ण्यते ॥ कथाशेषोपसंहारो न हं भावप्रशंसया ॥ १ ॥ संशान्तादृश्यसंविस्तिथ्यसमाधिलक्षणेऽप्यथि

ब्रह्मण्यतिततेऽनंते संकल्पो ह्येव वर्जिते ॥ अहंत्वकारणाभावात्प्रकटाचनसन्मयम् ॥ १५ ॥ अवस्तुन्येति सर्गादौ न संभवति कारणम् ॥

अतो हंत्वादिनास्यैव च व्यासुत इव क्वचित् ॥ १६ ॥ तदभावाज्जगत्ति चित्त्वजगदभावतः ॥ शिष्टं निर्वाणमेवातः शान्तमास्वयथा सुख
म् ॥ १७ ॥ अभावादुपपत्तिस्थादेवं जगदहंत्वयोः ॥ रूपालोकमनस्काराः शान्तास्तवनचेतरत् ॥ १८ ॥ यन्नास्ति तत्तुनास्येव शेषं शान्त
मसिधुवम् ॥ संप्रबुद्धोऽसिमाभूयो निर्मूलां प्रतिमाहर ॥ १९ ॥ व्यपगतकलनाकलंकशुद्धः शिवमस्ति शान्तमसीश्वरोऽस्ति नित्यः ॥ स्वमपि
भवति पर्वतोपमानं जगदपि वापरमाणुरूपमेव ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० महाराजायणे वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे उ० वि० विद्याधरनि
र्वाणनामपंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ मुमुक्षु उवाच ॥ ॥ कथयत्येवमप्येवं स विद्याधरनायकः ॥ आसीत्संशान्तसंविस्तिः समाधिप
रिणामवान् ॥ १ ॥ प्रबोध्यमानोऽपि मया भूयो भूयस्ततस्ततः ॥ न पपात पुरोदृश्ये परं निर्वाणमागतः ॥ २ ॥ स प्राप परमं स्यान्तं तव न्मात्रप्र
बोधवान् ॥ केन चिन्नाधिकेनांगयत्नेनातिशयैषिणा ॥ ३ ॥ अत उक्तं मयारामयदि शुद्धे हि चेत्तसि ॥ उपदेशः प्रसरति तैलं विंदु रिवं भसि
॥ ४ ॥ नाहमित्यस्ति तेनांतं न भावयशांतये ॥ एतावदुपदेशोक्तिः परमानेतरास्ति हि ॥ ५ ॥ एवैवाभव्यमनसि पतिता प्रविलीयते ॥ उक्ता
नेमस्तृणादर्शो मुक्ताफलमिवामलम् ॥ ६ ॥ भव्ये तु शान्तमनसि लगत्यप्येत्यविव्युतिम् ॥ प्रविश्यांतां विचाराख्यामा चिरकं मणौ यथा ॥ ७ ॥

तत्पक्षीरोदकवच्चैकैरस्येन परिणामस्तद्वा ॥ १ ॥ पुरोगते दृश्ये शब्दादिविषयेन पपात ॥ २ ॥ मुख्यधिका रित्वात्तावन्मात्रेण मुमुक्षुपदेशेन प्रबोधवान् ॥ श्रवणादस्ति मनननिदिध्या
सनाद्यतिशयैषिणान् ॥ अग्रेति वसिष्ठसंबोधनम् ॥ ३ ॥ इदानीं वसिष्ठः प्राकृत्योक्तैरेव विद्याधरचित्तमुदाहरणभित्तिवर्णनत्वरया भूमुमुक्षुं ॥ अत इत्यादि ॥ ४ ॥
कोसावुपदेशस्तमाह ॥ नाहमिति ॥ ते अंतःप्रत्यगात्मनि चिदेकरसे अहमित्यंगो नास्ति अतोऽस्ति तेन भावावयदेयतावत् एतावत्येवोपदेशोक्तिः परमासारसंयभूना ॥ ५ ॥ ६ ॥
अविद्यंति अभ्येति ॥ अंतःप्रविश्य विचारण्यो सर्वमोहादण्यदा इह मां प्रविश्यां च जनयतीति शेषः ॥ यथा अर्कमणीस्यैकानेन विष्टं स्वर्णं चरित्रं दिव्या अनयति बद्ध ॥ ७ ॥

तद्वदहं भावनवेवमेदं भावनसंसारवक्षस्य भूलादिशरीरं यतो रागादिशाखाप्रसरस्य कारणमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तदेवाह ॥ अहमिति ॥ आदावाजावस्था एतान् ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 न्तद्वदहं भावनवेवमेदं भावनसंसारवक्षस्य भूलादिशरीरं यतो रागादिशाखाप्रसरस्य कारणमित्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं प्रागुक्तं प्रकृतसंभवासासमर्थ्यवसिष्ठः पुनर्भुण्डोक्तिकथां मेवानुसरन् विद्याधरकथामुपसंहरति ॥ एवमिदं विधादिति ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 स्थाने ॥ इच्छाशाखास्थाने प्रवर्तते ॥ १ ॥ एवं प्रागुक्तं प्रकृतसंभवासासमर्थ्यवसिष्ठः पुनर्भुण्डोक्तिकथां मेवानुसरन् विद्याधरकथामुपसंहरति ॥ एवमिदं विधादिति ॥ दीर्घायुष्यस्य का
 रणं तत्त्वज्ञानमेवेति विशेषः ॥ १० ॥ अंतःशुद्धेः सुचिराभ्यास एव ज्ञानकारणमिति नियमोऽस्येवेत्याशयेनाह ॥ अंतरिति ॥ सुचिराभ्यासेनांतःशुद्धमनस्कायेति परंपदज्ञानम् ॥
 ॥ ११ ॥ विहागधिपो भुण्डः ॥ ऋष्यमूकगिरौ मंतगाश्रे मंतगशापभ्यान्मूकामेधानगर्जतीति प्रसिद्धिः ॥ १२ ॥ प्रथमंतं सिद्धं भुण्डमापृच्छय अथो विद्याधरंगत्वात्तदुक्तिं संवा
 दाय पुनस्तमव्यापृच्छय निश्चितार्थोऽहम् ॥ आस्पदं त्वाश्रमम् ॥ १३ ॥ हे राम मया लघुशीघ्रमेव बोधनेनोत्थमुत्पन्नं विद्याधरस्योपशमनं वलिमुजः काकस्य भुण्डस्य कथया उक्तं
 अहं भावनमेवोच्चैर्वीजं दुःखाख्यशाल्मलेः ॥ ममेदं तद्वदादीति शाखाप्रसरकारणम् ॥ ८ ॥ अहमादौ ममेत्यंतस्तत इच्छाप्रवर्तते ॥ इदमर्थ
 शतानर्थकारिणी भवभारिणी ॥ ९ ॥ एवं विधामुनिश्रेष्ठमूढा अपि चिरायुषः ॥ भवंत्यनियमोऽद्यंगदीर्घायुष्यस्य कारणम् ॥ १० ॥ अंतः
 शुद्धमनस्काये सुचिराया भयप्रदम् ॥ मनागप्युपदिष्टास्ते प्राप्नुवंति परंपदम् ॥ ११ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मेरुमूर्द्धनि मामेव मुक्त्वा
 सविहगाधिपः ॥ तूष्णीं बभूव मुक्तात्मा ऋष्यमूक इवांबुदः ॥ १२ ॥ अहमापृच्छय तं सिद्धं विद्याधरमथोपुनः ॥ प्राप्त आत्मास्पदं राममुनि
 मंडलमंडितम् ॥ १३ ॥ एतत्तवाद्यकथितं बलिभुक्कथोक्तं विद्याधरोपशमनं लघुबोधनोऽथम् ॥ अस्मिन् भुण्डविहगेऽद्रसमागमे मेवै
 कादेशे हि गतानि महायुगानि ॥ १४ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० ३० विद्याधरोपाख्याने विद्याधरनिर्वाणनाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनहं वेदनादेवं शुभाशुभफलप्रदा ॥ संसारफलिनी न न भिच्छांतरुपशाम्यति ॥ १ ॥ अनहं वेदनाभ्यासात्सम
 लोषाश्मकांचनः ॥ भूत्वा शांत भवापीडो न नरः परिताम्यति ॥ २ ॥ अहं तापुटकाडो न परवोधबले रितः ॥ अहमित्यर्थपाषाणेन जननिष्ठा

श्रुगच्छति ॥ ३ ॥
 तवाद्यकथितम् ॥ अस्मिन् वर्णिते भुण्डविहगेऽद्रसमागमे मे जातेतदन्तरमिह अस्मिन् कल्पे एकादशमहायुगानि दिव्ययुगानि गतानीत्यर्थः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठोऽम० तात्पर्य
 र्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उत्तरार्द्धे षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ अत्राहं बीजनिर्दाहदानहं भाववक्रिना ॥ देहादिसंस्ततेः सम्यग्वाधेऽलीकत्वमीर्यते ॥ १ ॥ सर्वसंस्ततेः
 काममूलत्वादनहं भावेन प्रथमं तन्निवृत्तिमाह ॥ अनहमिति ॥ १ ॥ कामोपरमे लोभादिदोषक्षयद्वैराग्यादिसंपदा सर्वमानसदुःखक्षय इत्याह ॥ अनहमिति ॥ २ ॥ साधनवतो
 ऽवश्यश्रवणादिना ज्ञानोदये ब्रह्मव्यतिरिक्ताहमर्थस्य बाधेनालीकत्वमेव पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ अहंतेति ॥ श्रवणादिना ज्ञाननिर्मथनाभ्यासेन अहंता लक्षणात्पमादुयं त्रपुट
 कादेव वक्रिज्ज्वालावदुडो न आर्विर्भूतो यः परब्रह्मासाक्षात्कारलक्षणो बोधस्तद्वलेन ईरितः क्षिप्तो निरस्त इति यावत् ॥ अहमादिदृश्यार्थपाषाणोऽग्नियंत्राक्षितपाषाण इवाशुक्रगच्छ
 तिनजाने ॥ तुच्छत्वमेवापद्यत इति भावः ॥ ३ ॥

१ अयमर्थो मूलस्थदुःखाख्येत्यादिः ॥ २ उत्तरार्धस्थादीत्यस्यायमर्थः ॥

चरमसाक्षात्काररूपस्य हृदयस्य अहंकारादिनिराससमर्थमित्याशयेनाह ॥ अहंतेति ॥ अज्ञानाहंकारयोरिव स्थूलदेहस्यापि व्यतिरिक्तस्य तादृशब्रह्मैव निवर्त्तकमित्याशयेनाह ॥ अहंतेति ॥ १४ ॥ ब्रह्मैव चोर्विक्रान्तस्तद्वलेरितः ॥ पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्रेतिसमानाधिकरणसमासेवीराशब्दपरनिपातश्छांदसः ॥ १५ ॥ अहंताभावनादतिप्रतिफलितचित्तैवाहंनानाशदतिपक्षोवास्तित्याशयेनाह ॥ अहमर्थेति द्वाभ्याम् ॥ १६ ॥ उद्घर्णनब्रह्मविद्याधिकारिब्राह्मणायुक्तवर्णात्यरिपाकपांडुराच्च ॥ १७ ॥ अथत्रानवाधिताहंतादेशून्यताकिनुब्रह्मैतैवेत्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ अनहंतालक्षणेनाकर्त्रिमार्गेण परतंत्राब्रह्मतांस्कारणसूक्ष्मजलात्मतां च ॥ ८ ॥ तत्त्वज्ञानं विना तु न क्वापि कदापि कस्याचिदवस्थायां दिह स्याहंकारस्थवा आत्यंतिकोच्छेदस्तयोः परस्परबीजतया परस्परान्तःसत्त्वेन जगद्भावेन सर्वत्रोद्भाववर्जनादित्याह ॥ शयने इत्यादिना ॥ शयने शय्यायां स्थूलविद्वादाशवस्याप्राप्ताशयनादित्यनसमकेययत्स्थितापिशरीरलक्षणावदधाना अंतःस्थित उद्भूतोऽहंत्वनवांकुरो यस्य स्यात्तथाविधासतीक्ष्णणादिदंसंसारार्थमाशु
 अहंतापुटकोडीनवसर्वारवलेरितः ॥ १४ ॥ अहंतापुटकोडीनोत्रहसर्वारवलेरितः ॥ शरीरयंत्रपापाणानजानेकाशुगच्छति ॥ ५ ॥ अहमर्थहिमंत्वंतरनहंताचिदचिपा ॥ ७ ॥ अहमर्थान्नजानेकाशुगच्छति ॥ ६ ॥ अहंरसो विलीनोतरनहंताचिदचिपा ॥ शरीरपणाद्रुद्घर्णान्नजानेकाशुगच्छति ॥ ७ ॥ शरीरपणांन्निर्ष्पितस्त्वहंभावरसासवः ॥ अनहंता कर्मार्गेण परतामधिगच्छति ॥ ८ ॥ शयने कर्मेशैलेगृह्योधिस्थले जले ॥ स्थूलासूक्ष्मानिराकाररूपांतरगतापि च ॥ ९ ॥ यत्र तत्र स्थितासु सप्रबुद्धाभस्मतांगता ॥ धृतानीतानि मन्नाचदूरस्यानिकटासती ॥ १० ॥ शरीरवटधानांतःस्थिताहंत्वनवांकुरा ॥ शाखाजालंतनोत्याशु संसारारव्यमिदं क्षणान् ॥ ११ ॥ अहंत्ववटधानांतःस्थित देहवृहदुहमः ॥ संसारशाखानिवहं यत्र तत्र तनोत्यलम् ॥ १२ ॥ शाखाशतेद्भदलपुष्पफलद्रुमोस्ति बीजोदरे ननु दृशापरिदृश्यते सौ ॥ देहोऽस्य हंत्वकणिकांतरशेषदृश्यसंवित्परीत इति बुद्धिदृशैव दृष्टम् ॥ १३ ॥ देहादहंत्वमनवासवतो विचारैश्चिद्रूपममात्रवपुषोवपुषोऽथवाच्चे ॥ नाहंत्वबीजजठरादसतोभ्युदेति संसारदृष्टदृहवोधमहामिदग्धान् ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० उ० अहंत्वासत्तायोगोपदेशो नाम समसदशः सर्गः ॥ १७ ॥

सर्वदिग्ध्यापनशीलं शाखाजालंतनोतीति वृत्तीयेनान्वयः ॥ ९ ॥ ११ ॥ एवमहंत्वलक्षणवटधानांतःस्थितो देहमहाद्रुमोऽपि वोध्य इत्याह ॥ अहंत्वेति ॥ १२ ॥ उक्तमर्थं वटादिबीजदृष्टिर्नैवानुभावयति ॥ शाखेति ॥ यथा बीजोदरे शाखाशते दृक्कानि विराजमानानि दलानि पुष्पाणि फलानि च यस्य तथा विधोद्रुमोऽस्त्यतोऽसौ सत्त्वादेव बीजपुटं भित्त्वां कुरादिक्रमेण निर्गच्छन्त्यस्य संसर्गजैः परिदृश्यते ॥ नान्विति प्रसिद्धौ ॥ तथा अहंत्वलक्षणाया कणिकासूक्ष्मबीजंतदंतरशेषदृश्यसंविती देहोऽस्तीति सूक्ष्मबुद्धिलक्षणया दृशैव विद्वद्भिर्दृष्टमित्यर्थः ॥ १३ ॥ एवमविचारफलं सर्वद्वानिर्मोक्षमुक्त्वा विचारफलं मोक्षमाह ॥ देहादिति ॥ विचारैश्च अत्राणादिभिरन्तस्त्वबोधो धाच्चेद्बोधमात्रं वपुःस्वरूपं यस्य तथा विधस्य जीवन्मुक्तस्य विद्यमानादपि देहादहंत्वं तत्तादात्म्याभिमानमनवासवतः अथवा अदेहवतो विदेहमुक्तस्योच्चीर्निरतिशयानप्रेरति धितस्य पुंसो बोधमहामिदं अहंत्वबीजजठरान् संसारदृक्षोनाभ्युदेति ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीवाग्विष्णु ० म० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे उ० समसदशः सर्गः ॥ १७ ॥

उक्षमानान्यनंतानिपवनैःसर्वतोर्बरे ॥ मृतजीवमनःस्थानिवर्ण्यत्रजगतिहि ॥ १ ॥ देहोऽस्यहत्वकाणकारशेषदृश्यतामरमन्यत ॥ तद्य।
 दृशोसावुद्धिगितितदुभयंमृतजीववासनामयानंतजगद्भ्रुत्यादनेनसमर्थयितुंभूमिकारचयति ॥ मरणमिति ॥ मनोबुद्ध्यहंकारादिसर्वनाशात्मकमरणमितिपामरमन्यत ॥ तद्य।
 तुकुदाचिदपिनविद्यते कृतहानादिदोषप्रसंगात् ॥ किंतुमनुष्यादिशरीरात्मभावभोजकप्रारब्धक्षयेतदनुहूपसंकल्पयतिरोभावेद्वादिशरीराहंभावादिभोजककर्माद्भवेतदनुहूपत्वसं
 कल्पांतरस्यतद्भोजकादृक्षययर्थैर्पूर्वभावविस्तृतिमपेक्ष्यमृतिरित्यभिधीयतइत्यर्थः ॥ १ ॥ अस्वेवंकिततस्तत्राह ॥ पश्येति ॥ एवंचतत्तज्जीवसंकल्पकल्पितजगत्स्थामंदर
 मेरुप्रमृत्तयोद्विषुवातैःसर्वत्रउद्यंतैर्प्रवाह्यंतद्वयदेवमपिपश्येत्यर्थः ॥ २ ॥ उपयुपरिवर्हिहःयावतांजीवानांभोजकादृष्टसाम्यंतावतांश्लिष्टाएकीभावेनमिलिता अन्ये
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मरणंसर्वनाशात्मनकदाचनविद्यते ॥ स्वसंकल्पांतरस्थैर्यमृतिरित्यभिधीयते ॥ १ ॥ पश्येमेपुरउद्यंतइवमंदरमे
 रवः ॥ अरुढाअपिदिग्वातैःसरिद्विवितशैलवत् ॥ २ ॥ उपयुपर्यंतरतःकदलीदलपीठवत् ॥ श्लिष्टाश्लिष्टस्वरूपाःखेमिथःसंसृतयःस्थि
 ताः ॥ ३ ॥ श्रीरामउवाच ॥ पश्येमेपुरउद्यंतइतिवाक्यार्थमक्षतम् ॥ नकिंचिदवगच्छामियथावन्मुनिनायक ॥ ४ ॥ श्रीवशि
 ष्टउवाच ॥ प्राणस्याभ्यंतरेचित्तस्यभ्यंतरेजगत् ॥ विद्यतेविविधाकारंबीजस्यांतरिवद्भुमः ॥ ५ ॥ मृतेपुंसिनभोवातैर्मिलंतिप्रा
 णवायवः ॥ सरिज्जलैरिवांभोधिजलान्यात्मद्रुतानिहि ॥ ६ ॥ इतश्चेतश्चयांतीवतेषामंतर्जंत्यलम् ॥ व्योमवातविनुन्नानांसंकल्पैका
 त्मकान्यपि ॥ ७ ॥ सप्राणवातैःपवनैःस्फुरत्संकल्पगर्भितैः ॥ सर्वाएवदिशःपूर्णाःपश्चामीमाःसमंततः ॥ ८ ॥ अत्रैतेपश्यपश्चात्संकल्प
 जगतांगणे ॥ बुद्धिदृष्ट्यासमुद्यंतैःपुरोमंदरमेरवः ॥ ९ ॥ खवातैस्तमृतप्राणाःप्राणानामंतरेमनः ॥ मनसोतर्ज्जगद्विद्वितिलैतैलमिवस्थित
 म् ॥ १० ॥ खवातैःखसमाःप्राणायथोद्यंतैर्मनोमयाः ॥ उद्यंतैवैतथैतानितदंगानिजगंत्यपि ॥ ११ ॥ सभूतान्यंबरोव्यादिवंदानिजिज्ज
 गंत्यपि ॥ उद्यंतैचाप्यरुढानिपुरःसर्वत्रगंधवत् ॥ १२ ॥

पामश्लिष्टस्वरूपाः ॥ ३ ॥ उक्तमर्थमसंभावयन्रामःपृच्छति ॥ पश्येति ॥ यथावत्कथयेतिशेषः ॥ ४ ॥ मृतानांपुरुषाणांप्राणास्तावन्मस्युक्तामंतीतिलोकेवेदप्रसिद्धम् ॥
 तद्यदिप्राणाःसंततिर्हिप्राणस्याभ्यंतरेचित्तचित्तस्याभ्यंतरेजगदपिविद्यतेइतिसंभावयेत्यर्थः ॥ ५ ॥ संतुनामतथापिदिग्वातैःकथंप्रवाह्येतत्राह ॥ मृतेइति ॥ पुंसिमृतेसतिततउ
 क्तांताःप्राणवायवोवाह्यनमसिपूर्णैर्वातैःसहमिलंति ॥ यतस्तान्यप्यात्मनिद्रुतानिद्रवस्वभावानि अतःसमस्वभावानामेलेनेकैतैवभवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ अतोव्योमवातैर्विशेषेणनु
 न्नानामारुढानंतैर्षाप्राणानामंतर्गतानिजगंत्यपिइतश्चेतश्चयांतीवतेषामंतरेमनः ॥ मनसोतर्ज्जगद्विद्वितिलैतैलमिवस्थित
 प्राणाः ॥ १० ॥ ननुगुरुणिजगंतिकथंवातरुद्यंतैत्राह ॥ खवातैरेति ॥ तथाप्राणवेदेवतदंगानिजगंत्यपिखसमानिलघूनीत्युद्यंतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ सभूतानिचतुर्विधप्राणिंसहि
 तानि ॥ अरुढानिअरुढानि अप्रतिष्ठितानीतिवाचत् ॥ १२ ॥

दृष्ट्याचक्षुरादिनास्तीयस्वमदृष्टपुरुषत्तादृशपूरवद्भातादृशपूरांतगतनदीपूरवद्वा ॥ १३ ॥ उहंतदवेति यदुक्तम् तत्र द्रवफारार्थसमर्थनायाह ॥ कल्पनामात्रसारत्वादिति ॥ १४ ॥
यद्यपि तानि कल्पनान्मात्रान्यसंत्येवेति नोहंते तथापि तान्येवेति नोहंते तथापि तान्येवेति नोहंते तथापि तान्येवेति नोहंते तथापि तान्येवेति नोहंते तथापि तान्येवेति नोहंते तथापि तान्येवेति नोहंते
तत्सत्यतासांगदकस्याधिष्ठानचिदंशस्य सर्वगत्वात् यथा भवान्महद्व्याश्रयणधारणार्थक्रियाममर्थपुरुषोवर्त्तिसत्यस्तद्वेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अरूढानि वासनान्मात्रत्वादनानि विभू-
तानि रूढान्याविभूतानि चेत्यमुहंते नैव चोहंते ॥ १६ ॥ सौक्ष्म्येव हेने च सौख्ये अस्माभ्यश्चागुक्तमित्याह ॥ सौख्यमिति ॥ १७ ॥ अतएव त्रिजगद्भूमात्मना चित्तस्य स्पंदभेदयोरपि
नात्मनस्तद्वित्याह ॥ कुंभेदिति ॥ तदेवात्मनि नान्येति विशेषः ॥ १८ ॥ यथा मृत्तानां जगत्संकल्पमात्रत्वादसदित्येतन्वापि जगदसन् ॥ अतिरेकेव कलमुदितेव ॥ साधारणिरपि

तानि नुद्ध्यैव दृश्यते न दृष्टारद्युनंदन ॥ पुरःसंकल्परूपाणि स्वस्वप्नपुरं पुरवत् ॥ १३ ॥ सर्वत्र सर्वदा संति भूस्मृणा येव स्वादपि ॥ कल्पना-
मात्रसारत्वान्न चोह्यंते मनागपि ॥ १४ ॥ तान्येव दृढभावत्वात्स्वेपुलंकेपुतेष्वलम् ॥ सत्यान्येव चिदंशस्य सर्वगत्वाद्भवानिव ॥ १५ ॥
प्रतिविंबं पुराणीव पुरःप्राणसरिद्रये ॥ अरूढान्यपि चोह्यंते रूढान्यपि च नैव च ॥ १६ ॥ सौख्यमिति स मुह्यंते वातागस्यानि राघव ॥ जग-
ति प्राणसंस्थानिव्यामात्मकमयानितु ॥ १७ ॥ कुंभेदं शांतरं न ते यथांतव्यो घ्नितान्यता ॥ स्पंदनादिमये चित्ते तथैव त्रिजगद्भूमे ॥ १८ ॥
इत्थं न स जगद्वातिरसत्यैवोदितेव ते ॥ न विनश्यति नोदिते केवलं ब्रह्मरूपिणी ॥ १९ ॥ यदि वाप्युदितेव तैस्तत्तदस्यानलक्ष्यते ॥ तदंतःसं-
स्थितैः स्पंदोनाविकोशगतैरिव ॥ २० ॥ यथास्पंदो गलभ्रायानां व्यंतःसंस्थितैरपि ॥ नलक्ष्यते तथापृथ्यांतसंस्थैस्तन्मयैरपि ॥ २१ ॥
यथा योजनविस्तीर्णलघौ सन्नानुभूयते ॥ यत्तस्य पादपस्त्रं भेदपरमाणौ चथाजगत् ॥ २२ ॥

रमार्यातेन विनश्यति नोदेतीति तत्त्वदृष्ट्या ब्रह्मरूपिण्येवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ ननु यदि व्यवहारदृशा जगत्तद्भूती वाच्यं तत्र अवहमाने उदिते तर्हि वयं पृथिवीनिश्चलतया कथं पथ्यामस्तत्राह ॥
यदि वेति ॥ नोदिते एव यदि वा उदिते दत्ति पक्षस्तथापि वातः कृतंतं सद्भूमणपरिवर्त्तनादिकमभ्या-पृथिव्यास्तदंतःसंस्थितैरस्मान्मिनलक्ष्यते ॥ यथानाविजायमानः स्पंदस्तदंतःकोश-
गतैर्नैर्नलक्ष्यते तद्वदित्यर्थः ॥ २० ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ यथेति ॥ यथानाविअंतः संस्थितैरपि शब्दान्मयैरपि कीलाद्यैर्नोस्पंदो नलक्ष्यते तद्वदित्यर्थः पार्थिवदेहादिमयैर-
प्यस्माभिरित्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थं पश्ये मे पुर उहंतं द्रवमं द्रमेव दत्ति स्त्रोकिं रामा योपपाद्यत पुर्यंतरंतः कदलीदलपीठवदित्युक्तावप्येव बृहत्तः समवे शं प्रथमं बृहत्तोत्पत्तकल्पन-
यादशयति ॥ यथेति ॥ यथा योजनविस्तीर्णमपि स व्यलघौ पादपस्त्रं भेदं चित्रविगुहं च नादिनारचयितुं यत्तस्य यतमानस्य शिल्पिनो बुद्ध्या अल्पत्वकल्पनया तत्रानुभूयते तथा अं-
तरंतः पृथमतः भेदपरमाणौ जगद्द्विद्विकल्पनयाऽनुभूयते इत्यर्थः ॥ २२ ॥

आवाचिद्वद्वापि न्यायः ॥ ३० ॥
वृक्षशब्दार्थरहितब्रह्मदं त्रिजगत्तथा ॥ ३० ॥
संज्ञायायावत्सारव्यक्षयं लेशतो नुवर्त्तमाना मुढताऽस्यैवेत्यर्थः ॥ २५ ॥ अतएव सर्वज्ञस्यापि समष्टिजीवस्य हिरेण्यग्नस्यैव वस्त्वन्तरे वा त्रिजगद्दर्शनमित्याह ॥ सचेतनः
ति ॥ अवयवदेहात्मालौकिकपुरुषः ॥ जीवः समष्टिजीवः ॥ २६ ॥ मायोपहित ईश्वरस्त्वेव पश्यतीत्याह ॥ संविदात्मेति ॥ भो इति संबोधने न रामस्तस्मादर्थेति ॥ २७ ॥ ईश्वरः
प्रलयकाले कथं स्वातंत्र्यं जगत्पश्यति आह ॥ सचेतन इति चतुर्भिः ॥ अयः पण्डोयदिसचेतनः स्यात्तर्ह्ययथा स्वातंत्र्यं सृक्ष्मरूपेण स्थितं क्षुरसूच्यादिमावित्स्वविकारं पश्येत्तद्वदित्यर्थः ॥
जीवः स्थलीन सर्वसंस्कारोपहितः सन् ॥ २८ ॥ अधिष्ठानसमूहप्राधान्येन चित् आरोपितमृदादिरूपप्राधान्यविवक्षया अचिद्धा ॥ तात्पर्यपूर्ववदेव ॥ २९ ॥ उपहितप्राधान्येन
चित् आरोपितमृदादिरूपप्राधान्येन चिद्वाङ्कुरः ॥ एतावांस्तु विशेषः ॥ जीवसंस्कारोपहितरूपेण वृक्षशब्दार्थसहितं बुद्ध्यते तदनुपहिते ईश्वररूपेण तु तद्गहितमनादिसिद्धया विद्यया
वावाधितरूपमिति यावत् ॥ शेषं ग्राह्यम् ॥ ३० ॥

चित्तु आराधनां विनाशः ॥ शेषं प्राग्वत् ॥ ३० ॥

न मन्त्रमन्त्रैः शब्दभण्यमाह ॥ अभीराण्येति ॥ १०८ ॥ अर्ह्ययितव्यविभिरपहनुमशम्यम् ॥ आभासकामिष्यक्तिम् ॥ १०९ ॥ रजनस्वाम्यास्याभिष्यजकम् ॥ ११० ॥ १११ ॥
 मारत्याप्यापराश्रितमह ससगाभ्यारोपदशानुमन्यसर्व अपबाहदशानुअहृत्यारोपनिमित्तमर्हकारोपिमाह इतरनुद्यतरानाहृत्यप्यारोपापबाधभ्यातित्वविदितवतो
 यममजगत्तैः कृत्रिममायामपबाअनुअयबास्थिरमरुभिर्मालिषास्तुउभयथाप्यहगतज्वरोभ्रमानीत्यर्थ ॥ ११२ ॥ इतिश्रीबासिष्ठमन्तास्यपकाशेनि पू ५
 कादश मग ॥ १११ ॥ ११२ ॥ नदिर्नारागनि सगायत स्वच्छालभास्वरात् ॥ जनकाविस्थितिरामोगुरुभोक्तामिद्विषणीत् ॥ १ ॥ तेजनकावधोजीवन्मुक्ताअत सत्येपदे

जनताजीवनोपायंचिदात्मानमुपागत ॥ अक्षीरणवसभूतमशशंकमुपस्थितम् ॥ १०८ ॥ अहार्यममृतंसत्यचिदात्मानमुपास्महे ॥
 गच्छरूपमस्यशर्धैराभाममागतम् ॥ १०९ ॥ तरेवरहितं शांतचिदात्मानमुपागत ॥ आकाशकोशविशदसर्वलोकस्वरजनम् ॥ ११० ॥
 नरजननवाकाशचिदात्मानमुपागत ॥ महामहिमासदितरहितसर्वभूतिभि ॥ कलत्वेवाप्यक्तोरंचिदात्मानमुपागत ॥ १११ ॥ अस्त्रि
 लमिदमहमैवसर्वत्वहमपिनाहमयेतरच्चनाहम् ॥ इतिविदितवतो जगत्कृतमेत्यिरमथवास्तुगतज्वरोभ्रमामि ॥ ११२ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तनिश्चययोगोपदेशानामर्कादश सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिनिश्चयवत
 स्तमर्हांतोविगतेनस ॥ सत्या सत्येपदेशेनेममेसुखभवस्थिता ॥ १ ॥ इतिपूर्णधिषोधीरा समनीरागचेतस ॥ ननिदतिननदतिजी
 वितमरणतया ॥ २ ॥ इत्यलक्ष्यमत्कारानारायणभुजाइव ॥ ऋजव स्वलिताकाराअपराइवमेव ॥ ३ ॥ रेमिरेवनखंडपुद्गीपेपुनगरे
 पुत्र ॥ देवोपवनमालासुखगेषुसुराइव ॥ ४ ॥ अमु कुसुमपूर्णसुदोलांदोलचलासुच ॥ विचित्रवनलेखासुमेरुशृंगशिखासुच ॥ ५ ॥
 वक्रुर्विजितशत्रूणिचामरच्छत्रवतिच ॥ विचित्रायानिराज्यानिषिन्नाचारमयानिष ॥ ६ ॥ अनुजम्भुरिमान्सर्वान्नानाचारविचेष्टि
 तान् ॥ श्रुतिस्मृत्युदितारभामितिकर्तव्यतामिति ॥ आइदृशीरमणीयेपुल्लनाहास्यहारिपु ॥ विहाराहाररम्येपुभोगभोगेपुभूपिता ॥ ८ ॥

भाषितत्वरार्थेष्ववस्थिता ॥ १ ॥ बहिःपूणाधीशोचितत्वपदार्थोयेयाम् ॥ आतएवार्तबहिःस्थसमनीरागचेतस ॥ २ ॥ अलक्ष्येयुद्धमतमेपिलक्ष्यवेधनमथमत्कारोयेयाम् ॥ अ
 तपवनारायणभुजाइवस्थिता ॥ स्वलिताकारानमस्वभावाअपराभेरवइवस्थिताः ॥ ३ ॥ तेषोसमदृश्याविहारप्रपथयति ॥ रेमिरेवत्यादिना ॥ ४ ॥ शोक्तामामोदोदमैथ
 उातु ॥ ५ ॥ विचित्राअयासिवर्गयिपुनानि ॥ ६ ॥ यानाचारबहुविधशिष्टाचारालौकिचेष्टिताननु, उतामधमननुजगमु ॥ स्वयमप्यनुहितवर्तइत्यर्थ ॥ इतिहृदयेमेवकुंस्त्व
 मस्तिआरंभापयभायस्यालषाविधाभितिकषण्यतोसामयागादीभियावत ॥ अनुजम्भु ॥ ७ ॥ ईदृशीनिर्द्वारदृष्टबाधनमप्यजिः, रमणीयेपुभोगभोगेपुभुकायेपु ॥ ८ ॥

विविधुर्निर्वविधुः ॥ ९ ॥ चराचरभूतैः सहितेषु सर्वभूतनेषु विश्रान्ताः सुखिताः अखिला जंतवो धैः स्तथा विधेयज्ञा क्रिया कलापेषु गार्हस्थ्येषु च ॥ अथवा आत्मा सर्वभाभूतानालो
क ॥ यथैव क्षुधिता बाला मातरपर्यापासते एव सर्वान्निभूताभ्यां शिहोत्रमुपासते इत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ १० ॥ तेरुनिस्तेरुः ॥ ११ ॥ परुपाणि क्रूराणि क्लेशसहानि चित्तानि यासु
हृतवन्तैः शत्रुभिरुद्धतासु परिभूतासु द्वंद्वरीतिषु विपस्वि तियावत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ महदपि ऐश्वर्यमिति शेषः ॥ कुलशैला हिमवदादयः ॥ १४ ॥ जलराशि रिति व्यतिरेके दृष्टानतः ॥

विविधुश्चारुचूतासु मंदारवलितसु च ॥ अप्सरोर्गातपूर्णसु नंदनोद्यानभूमिषु ॥ ९ ॥ सचराचरभूतेषु विश्रान्ताः खिलजंतुषु ॥ यज्ञक्रिया
कलापेषु गार्हस्थ्येषु च यथाक्रमम् ॥ १० ॥ तेरुर्हतगजेन्द्रासु भ्रान्तभूरिशिवासु च ॥ भरीभांकारभीमासु संश्रामार्णववीथिषु ॥ ११ ॥ तस्युः प
रुषचित्तसु हृतवित्तोद्धतासु च ॥ संरंभक्षोभरीद्रोषसर्वासु द्वंद्वरीतिषु ॥ १२ ॥ मनस्तेषां तु नीरागमनुपाधिगतभ्रमम् ॥ असक्तं मुक्तमाशां
तं परं सत्त्वपदंगतम् ॥ १३ ॥ नममज्जुः ऋचिदपि संकटे पुमहत्स्वपि ॥ महदप्युपयाते पुकुलशैलाः सरःस्वि ॥ १४ ॥ नो हलासविलासि
न्याश्रियापरमकांतया ॥ परिपूर्णदुलक्षस्येव जलराशीरघूह ॥ १५ ॥ नमस्त्यौ दुःखशोकेन श्रीभूषेण वनस्थलम् ॥ जहर्षचनभोगौ वै
रवस्थायै रिवौषधी ॥ १६ ॥ तेहि केवलमव्यग्राः कुर्वतः काममंजरीः ॥ इथानिष्टफलं रामनाभिलेपुर्नतत्यजुः ॥ १७ ॥ नोदगुः कार्यसंपत्ता
वाक्कांतानास्तमाययुः ॥ जलपुर्नसुखप्राप्तौ मग्न्युर्नैव च संकटे ॥ १८ ॥ मुमुक्षुर्न विमोहे पुनममज्जुर्विपत्कर्मः ॥ नजहर्षः शुभैः शोकैरुरुदु
र्नभवानिव ॥ १९ ॥ प्राकृताचारसंप्राप्ते कुर्वतः कर्म केवलम् ॥ स्थिता विगतसंभमपराद्वमेवः ॥ २० ॥ तां त्वंहृष्टिमवपृभ्यराववाय
विनाशिनीम् ॥ अनहंकृत्य हंकारो विहरस्व यथाक्रमम् ॥ २१ ॥ यथाभूतामिमांमेव पश्यन्सर्गपरंपराम् ॥ मेरुस्थितो ध्विगंभीरः सममास्व
गतभ्रमः ॥ २२ ॥ चिन्मात्रं सर्वमेवेदमित्यभाभासतांगतम् ॥ नेह सत्यमसत्यं वाक्चिदस्ति न किंचन ॥ २३ ॥ महत्तामलमालंब्य त्यक्ते द
मवहेलया ॥ असक्तबुद्धिः सर्वत्र भवभव्य भवक्षयी ॥ २४ ॥ किंरोदिपि घनोद्देगं मूढवच्चानुशोचसि ॥ भ्रमस्युद्धांतचित्तश्च सौम्यावर्ते
तृणं यथा ॥ २५ ॥

दूढोपेति दीर्घः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अव्यग्राः कर्तृत्वाभिनिवेशरहिताः ॥ काम्यतदतिक्रामाभोगास्तल्लक्षणां मंजरी कुर्वतोऽनुभवंतः ॥ १७ ॥ शत्रुजयादिकार्यसंपत्तौ सत्यां न उद
गुस्तत्कर्षप्रापुः ॥ शत्रुभिराक्रान्ताश्च अस्तमपकर्षनाययुः ॥ १८ ॥ विमोहेषु विमोहे हेतुषु कच्छेषु ॥ विपदाक्रमैराक्रमणैः ॥ १९ ॥ प्रकृतएव प्राकृतः स्वस्ववर्णोचित आचरन्ते
न संप्राप्ते विषये ॥ २० ॥ अनहंकृतौ अहंकारनिष्कष्टशुद्धचिन्मात्रे अहंकार आत्मबुद्धिर्यस्य तथाविधः सत् ॥ २१ ॥ यथाभूता यथास्थिताम् ॥ मेरुरिव स्थितः स्थिरः ॥ २२ ॥
कीदृशतयथाभूतदर्शनदाह ॥ चिन्मात्रमिति ॥ २३ ॥ महत्ता ब्रह्मताम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

गणरा स्यादस्मृतिः ॥ २६ ॥ नञ्चयत्तमुपयस्यात्तदुल्लङ्घ्यताभयम् ॥ एकान्तबुद्धानिभित्तबुद्ध्यायत्तदहःस्मिन्पुत्रविटार्थविषयवाक्यसाधनश्रम्यद्वाराज्यप
रिगन्तान्दिरत्तम्यतयावदसितमृच्चिशिकरुष्ये ॥ २८ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम् ॥ तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेद्वावरा सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ वर्णितस्तत्त्व
वापनशमनादिलयक्रम ॥ द्वात्रोपेनतवकुपीठिकाप्रोपरुष्यते ॥ १ ॥ उपशमप्रकरणेवर्शितयवसिनाक्षयहेत्वोत्तानियोगक्रमयोमध्योत्तमाधिकाःरिषियेणज्ञानविलासेन
तामनादिलयत्तन्वाप्यरुनायोऽपिरामोभेदसम्भ्यमाधिकाःरिणाभुपकाराययोगक्रमेणापिवासनानाप्रकारस्त्रिज्ञासमानपृच्छति ॥ सम्भ्यगितिज्ञाम्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ पुष्टस्योत्त

श्रीरामउवाच ॥ अहोनुमगवन्भूतसम्यग्जातमलक्षय ॥ त्वत्पसादात्प्रयुक्तोऽस्मि सूर्यसगादिर्वायुजम् ॥ २६ ॥ आतिरत्नगतानूनमि
 द्दिकाग्रदीवमे ॥ संशान्ताविलसदेह रुरिव्येष्वनतव ॥ २७ ॥ व्यपगतमदमोहोमानमात्सर्यमुक्तश्चिरतरमुदितात्माशातशोकश्चिरे
 ण ॥ पुनरन्तरमगन्धुस्त्वज्ज्यैर्कांतयुध्यादिहृदसिसाधोतत्करिष्ये विशंकम् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० जीवन्मुक्तस
 ग्यनिरूपणनामद्वादश मर्ग ॥ १२ ॥ ॥ ६३ ॥ श्रीरामउवाच ॥ सम्यग्ज्ञानविलासेनवासनाविलयोदये ॥ जीवन्मुक्तपदेदमश्नू
 नविश्रान्तवानहम् ॥ १ ॥ प्राणस्पदनिरोधेनवामनाविलयोदये ॥ जीवन्मुक्तपदेदमश्नू नविश्रान्तवानहम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 संसारोत्तरणयुक्तिर्यागशब्देन कथ्यते ॥ ताविद्धि द्विकारं त्वचित्तोपशमधर्मिणीम् ॥ ३ ॥ आत्मज्ञानप्रकारस्याएक प्रकटितोऽमुवि
 द्वितीय प्राणसराधश्चतुर्गुणयोर्यमयोर्यते ॥ ४ ॥ श्रीरामउवाच ॥ सुलभत्वाददुःखत्वात्कतर शोभनोनयो ॥ येनावगतमात्रेणभूय
 क्षोभानवाधते ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ प्रफारोद्भावपिप्रोक्तोयोगशब्देनयद्यपि ॥ तथापि रूढिमायात प्राणयुक्तावसौ भ्रमम् ॥ ६ ॥
 एकोयोगस्तथाज्ञानसमारोत्तरणक्रमे ॥ समावुपायोद्भावोत्रोक्तोवेकफलप्रदो ॥ ७ ॥ असाध्यकस्यचिद्योग कस्यचिज्ज्ञाननिश्चय ॥
 ममत्वमिभत साधोऽनुसाध्योऽज्ञाननिश्चय ॥ ८ ॥ अज्ञानपुनरज्ञातस्वप्नेष्वपिनतद्भवेत् ॥ ज्ञानसर्वास्ववस्थासु नित्यमेव प्रवर्तते ॥ ९ ॥

गन्तुं सितोपिउपशमनकरणोक्तमेवराजयोगहृदयोगप्रकारद्वयस्यायन्यतिमानीत ॥ ससरोरितिद्वाम्याम् ॥ ३ ॥ १॥ तत्रप्रथमतयो कतरस्यसुकारत्वमितिविशेषोपपृच्छति ॥ सुलभत्यादि ॥ क्षोभोविक्षेप ॥ ५ ॥ प्राणयुक्तौ प्राणनिरोधे ॥ असीयोगशब्द ॥ १ ॥ ७ ॥ कस्यपिनुकुमारविषस्यप्राणसरोधु रवासहिष्णोर्हृदयोगोऽसाध्य ॥ कठोरपि सस्य विचारकुरालम्यज्ञाननिधयोऽसाध्य ॥ ममयुद्धचित्तस्यविचारकुरालस्यज्ञाननिधय सुसाध्योऽभिमतइत्यर्थ ॥ ८ ॥ विचारकुरालज्ञाहिज्ञानाज्ञानस्वरूपविवेकासाधर्म्यान् तनुप्राणकुरालस्यस्वप्नेष्यभाद्वितमित्याशयेनाह ॥ अज्ञानमिति ॥ प्रबलतेस्वतएवप्रथते ॥ तथाप्याज्ञानस्यसंविषसाक्षिणाप्रसिद्धत्वाज्ञानस्य स्वत्वप्रकारातया न्न पर्विहृदपथस्यप्राणप्रवारेवनिर्देहिनेकप्रभाज्ज्ञानमुकरयोगलनतयतिबुष्करइतिभावः ॥ ९ ॥

प्रशस्देशकालविषयादिवासाहेतुसुपेक्षत्वादपियोगोदुष्करइत्याह ॥ धारणेति ॥ धारणादेशोबासो गिरिकूटचंद्रतारादिहृदयकंठतालुमूलभूमध्यादिश्च ॥ आसनदेशस्तु
 समेशुचौशर्करावद्विबालुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनोकूलेनतुचक्षुषीङ्गेगुहानिरुद्धाश्रयणेप्रयोजयेदिति श्रुतिस्मृतिशास्त्रप्रसिद्धस्तत्साध्यत्वेनयोगः सुसाध्यतां
 नायाति ॥ निरुत्साहानामदमतीनामूर्खाणांपुरुषापसदानामिवनधीरस्यसमर्थस्ययतमानस्याधिका रिणः शास्त्रीयेसाधने सुसाध्यत्वकष्टसाध्यत्वविकल्पचिन्तायुक्तेत्याह ॥ अ
 श्वेति ॥ १० ॥ एवमवातरप्रश्ननिरस्यपूर्वप्रश्नोत्तरं वक्तुमुपक्रमते ॥ द्वावित्यादिना ॥ ११ ॥ प्राणापानतयाप्राणापानयोः समतासंपत्तिरूपेणरूढः प्रसिद्धः सिद्धिकामानांखे
 चरत्वाद्यनतसिद्धिदः ॥ ज्ञानकामानांतुबुद्धिदः साक्षात्कारहेतुः ॥ अतस्तश्चण्वित्यर्थः ॥ १२ ॥ तमेवसमाधिसुखविश्रांतिफलकीर्तनेनापिप्ररोचयन्त्याह ॥ मुरेति ॥ हेष्टपसुत
 त्वंचेतसाउद्युक्तचित्तेनमुखानिलस्यप्राणस्ययस्फुरणसचरणतनिरोधेनसमवतिसिद्ध्यातिथिप्रतिष्ठागतः सत्तदहप्रत्ययपेक्षयेपरपदेयोगश्चत्तद्वन्तिनिरोधस्तद
 धारणासनदेशादिसाध्यत्वेनसुसाध्यताम् ॥ नायातियोगोत्थयवाविकल्पोनैवशोभनः ॥ १० ॥ द्वावेवकिलशास्त्रोक्तौज्ञानयोगौरघू
 द्वाहातत्रोक्तंभवतेज्ञानमंतस्थंज्ञेयनिर्मलम् ॥ ११ ॥ प्राणापानतयारूढोदहदहगुहाशयः ॥ अनंतसिद्धिदः साधयोगोयंबुद्धिदः शृणु ॥ १२ ॥
 मुखानिलस्फुरणनिरोधसंभवस्थितिगतोत्पसुतचेतसाक्षये ॥ समाहितस्थितिरिहयोगसुक्तिः परपदेप्रगलितगीर्णिवत्स्यसि ॥ १३ ॥
 इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० ज्ञानविचारयोगोपदेशोनामत्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥
 अस्तितावदनंतस्यतस्यक्वचिदयंकिल ॥ जगद्रूपः परिस्पदोऽमृगलृणामराविव ॥ १ ॥ तत्रकारणतांयातोब्रह्माकमलसंभवः ॥ स्थितः पि
 तामहत्वेनसृष्टभूतभरभ्रमः ॥ २ ॥ तस्याहंमानसः पुत्रोवसिष्ठः श्रेष्ठचेष्टितः ॥ ऋक्षचक्रेध्रुवधृतेनिवसामियुगंप्रति ॥ ३ ॥ सोहंकदाचिदा
 स्यानेस्वर्गेतिष्ठच्छतक्रतोः ॥ श्रुतवान्भारदादिभ्यः कथांसुचिरजीविनाम् ॥ ४ ॥ कथाप्रसंगेकस्मिंश्चिदथतत्राभ्युवाचह ॥ शातातपो
 नाममुनिर्मानिमीमहामतिः ॥ ५ ॥ मेरोरीशानकोणस्थपद्मरागमयेदिवि ॥ अस्तिकल्पतरुः श्रीमाच्छृंगेचूतइतिश्रुतः ॥ ६ ॥
 भ्यासयुक्तिः समाहितस्थितिः सन्विगलितगीर्वाणगोचरनिरतिशयानदरूपोभूत्वा निवस्यसिस्थास्यसि ॥ १३ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०
 त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ सुरससच्छुतस्यात्रभृशुडस्यद्विदक्षया ॥ वसिष्ठगमनमेरुस्तच्छृंगंचात्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ प्रस्तुतंप्राणायामादियोगकमभृशुडोक्तिप्रपं
 चनेनवित्तराद्वर्णयिष्यन्भृशुडाल्यायिकामारमते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ तस्ययोगिविश्रांतिस्थानत्वेनवर्णितस्यपरमपदस्यक्वचिद्विद्यावतप्रदेशोपदोस्यविश्वभूतानीतिश्रुतेर्जगद्
 पोब्रह्माडाकारः परिस्पदोविवर्तः ॥ १ ॥ तत्रब्रह्मोडेभनुप्रजापतिप्रभृतीनांकारणतांयातः ॥ २ ॥ ऋक्षचक्रेनक्षत्रचक्रैसप्तर्षिलोके ॥ युगशब्देनयुगसमूहवैवस्वतमन्वतरलक्ष्यते
 ॥ ३ ॥ शतक्रतोरिदस्यआस्थानेसंभ्रायाम् ॥ ४ ॥ मौनीअल्पभाषिता ॥ मानीमाननार्हः प्रमाणकुशलश्च ॥ ५ ॥ यदुवाचतदाह ॥ मेरोरित्यादिना ॥ पद्मरागमयेऽंगेदिविन
 भोदेशेचूतइतिश्रुतोविश्रुतः कल्पतरुरस्ति ॥ ६ ॥

कल्पातटे मह्येत्तन्मयीभिः कल्पलताभिः भाते ॥ अ८॥ १ ॥ यतो विभ्रातमतिरूपशोभे ॥ १० ॥ तत्तथा विधिवीर्जजीविमसाथनदशायापुण्यं कलदशायापमवयपरमपुरुषाया
भ्युरपर्युक्तचमवेत् ॥ संभावनायां लिङ् ॥ ११ ॥ भूयोपिमयापृष्टेन तेन गता तापेन इति उक्तप्रकारेणैव भुशुहो वर्णित ॥ मनुक्तेः प्रशसाभाभत्वरकोपापरयति ॥ सत्यमुक्तवानिति
॥ १२ ॥ ११ ॥ १२ ॥ तद्वद्वर्गवर्णयति ॥ त्रैलोक्यकतिन ॥ गन्धासुखप्रयुक्तेन रसेन मेदेनैव ककुभा विरागणरजयल्लोहिनी कुर्वत् ॥ क्षीबाहिलोहिनाय नाना-
सिद्धा ॥ १३ ॥ कल्पार्तज्वलनाद्भुतानां ज्वालाणां पिष्टवृष्टिः सपन्नद्वेस्युल्लेखाः ॥ संचितरो गोपयितुम् ॥ इद्वनीलानां शिखादश ऊर्ध्वप्रच्छताः प्रभाएषधूनायस्येत्युल्लेखायामुप

तस्य कल्पतरोर्मूर्ध्नि दक्षिणस्कंधकोटरे ॥ कलधौ तलताप्रोते विपद्यते विहगालय ॥ ७ ॥ तस्मिन्निवसति श्रीमान् भुशुहो नाभवायस ॥ वी
तरागोद्गृह्लकोशे ब्रह्मेव निजपक्वे ॥ ८ ॥ सययाजगतां कोशे जीवती हस्रराश्विरम् ॥ चिरजीवी तथा स्वर्गेन भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥ सदी
पायु सनीरागः स श्रीमान् ममहामति ॥ सविश्रांतमतिशोभतः सकातः कालकोविदः ॥ १० ॥ सययाजीवति स्वर्गस्त्रये हयद्विजीव्यते ॥ त
द्रवेर्जीवितपुण्यदीर्घचोदयमेव च ॥ ११ ॥ इति तेन भुशुहो सौभूयःपृष्टेन वर्णित ॥ यथावदेव देवानां सभायां सत्यमुक्तवान् ॥ १२ ॥ कथाव
सरसशान्तावययाने सुरव्रजे ॥ भुशुहो विहगद्रुमहंयातः कुतूहलात् ॥ १३ ॥ भुशुहो संस्थितो यन्मरोऽभ्युगतदुत्तमम् ॥ स भ्रामवान् क्षणे
नाहप्यरागमयदृष्टत् ॥ १४ ॥ रत्नगौरिककतिनेन जसावद्विवर्चसा ॥ मध्वासवरसेनेव रजयत्कुम्भांगणम् ॥ १५ ॥ कल्पार्तज्वलनो
ज्वालापिण्डाद्रिभिव संचितम् ॥ इद्वनीलशिखाधूममालोकारुणितां धरम् ॥ १६ ॥ सर्वेयामेव रागाणां राशिभद्राविवस्थितम् ॥ सर्वसं
ध्याभ्रजालानां घनमेकमिवाकरम् ॥ १७ ॥ उक्ताति कुर्वतो मेरोर्ब्रह्मनाम्नेव निर्गतम् ॥ मूर्धानमगतकांतवाहवं जठरानलम् ॥ १८ ॥
सुमेरुवने द्येव नवालककरजितम् ॥ लीलया दातुं भिदुःखेनीत हस्तशिखांगुलिम् ॥ १९ ॥ ज्वालाभिरिव मालाभिरुणाभिः पयोमुखम् ॥
स्वगनुभिव सत्सर्पदरीलस्यमिव बाहवम् ॥ २० ॥

पतिः ॥ १९ ॥ सर्वेपाराणां लौहिस्यानोर्बोपाग्निनां रागाणां रश्मिच्छानां वा ॥ १७ ॥ ब्रह्मनाम्ना भुशुभया उक्ताति योनेन ब्रह्मरश्मिभिर्योनेन कुर्वतश्चिकीर्षतो मेरोर्जठ
राभ्यन्तं मूर्धानं निशिरः प्रदेशमागतं वाहवं ब्रह्माग्निं कस्य जठरानलमिव स्थितिमित्युल्लेखा ॥ १८ ॥ सुमेरुवने द्येवालीलायां कीर्तयितुं केन ईदुवादात्पुण्ड्रीनुलेनीतप्रसारितमलककर
सरजितं हस्तस्य शिखावस्त्रहर्षनगुलजानमिव ॥ १९ ॥ मालाभिरिव पयिताभिर्ज्वालाभिः स्वगनुभिव सत्सर्पद्विजितमगतप्ररोलस्यं पर्वतवाहकं दृश्यं वाहकत्वावस्थितो भाषाभुभि
पयोमुखेयस्कन्धाविर्धेन ब्रह्मनाम्नेव निर्गतम् ॥ मूर्धन्यपक्षे पयोनिर्गिरिदकमुल्लेखयन्नामेव सत्य ॥ २० ॥

कचद्रुलांशुः श्रवणाभिस्त्रिभिः श्रवणांगुलिभिस्ताराअश्विन्यादी स्पष्टस्पष्टागगयितुमिव आकाशं परिचुबत् व्यामुवादिबन्धनम् ॥ २१ ॥ मुरजावाद्यभेदाः ॥ भुवावनभूस्याभु-
तानापुटानावनलक्ष्मणावृत्यमडपमिवस्थितम् ॥ ध्वनत्पट्पट्पट्कभ्रमरसमूहोयस्मिन् ॥ २२ ॥ दत्तपक्त्वद्विकसत्यातालपत्राणामावहृद्यापंक्त्या ॥ उदारौ मुदमन्मथौ सर्वप्रा-
णिनायस्मिन् ॥ २३ ॥ तापसत्वेनोत्प्लेक्षते ॥ वरेति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पारऊर्वाविधिम् ॥ २७ ॥ सितहरितादिवर्णवर्णकुसुमराशिलक्षणे प्रतिदिननैरंगैरजकद्रव्यैर्दिविव्योभि-
विहितानिलिखितानीवअमलानिचित्राणि येन तथाविधममरयुवतिवर्गस्य लीलाचलक्रीडापर्वतभूतैरश्वशिरःशृगमहसप्राप्तवानिति प्राक्तनचतुर्दशश्लोकैः सर्वेषामन्वयः ॥ २८ ॥

ताराः स्रष्टुमिवाकाशमंगुलीभिस्त्रिभिः ॥ कचद्रुं शुनखाग्नाभिः परिचुबदिवोन्नतम् ॥ २१ ॥ गर्जजीमतमुरजं भूतानां तु मंडपम् ॥ ह-
सत्कुसुमगुच्छाढ्यं ध्वनत्पट्पट्पट्कम् ॥ २२ ॥ दंततालदलावहृद्यापरिहासादिवस्फुरन् ॥ दोलालालाप्सरादुंदमुदारमदमन्मथम् ॥ २३ ॥
शिलाविश्रांतविबुधमिथुनाश्रितकंदरम् ॥ वरांबरजिनं शुभ्रगंगायज्ञोपवीतिच ॥ २४ ॥ तापसं पिंगलमिव वेणुदंडधरं स्थितम् ॥ गंगा-
निर्झरनिर्झादिलतागृहगतामरम् ॥ २५ ॥ गंधर्वगीतसुभगमामोदमधुरानिलम् ॥ फुल्लहेमांबुजोत्तंसं तारारत्नविभूषितम् ॥ २६ ॥ व्यो-
मः परमिव प्रासंगं पिंगलं मरुवंशिरः ॥ २७ ॥ सितहरितपीतपाटलधवलैर्वनकुसुमराशिनवरंगैः ॥ दिवि विहितामलचित्रं लीलाचलममर-
युवतिवर्गस्य ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० भुशुंडोपाख्याने मेरुशिखरवर्णनं नाम चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ-
वाच ॥ ॥ कुसुमापूर्णकल्पाभ्रकुंतले तस्य मूर्ध्नि ॥ कल्यांगमहमद्राक्षं शाखाचक्रमिव स्थितम् ॥ १ ॥ पुष्परं पवभ्रवलितं रत्नस्तव कंदं तु-
रम् ॥ उत्सेधनिर्जिताकाशं शृंगेशृंगमिवार्पितम् ॥ २ ॥ ताराद्विगुणपुष्पौघं मेघद्विगुणपल्लवम् ॥ रश्मिद्विगुणरेपवभ्रं तद्विगुणमंजरीम्-
॥ ३ ॥ स्कंधेषु किन्नरीगीतद्विगुणभ्रमरस्वनम् ॥ दोलालालाप्सरोलोकद्विगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वणिप्रकरणे पू० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शृगेकल्पतरुश्रूतः पुष्पपक्ष्यादिसंपदः ॥ स्कंधे काककुलं तत्र भुशुंडश्चेहवर्णयते ॥ १ ॥
कुसुमापूर्णा निकल्पाभ्यानेयवकुंतलाः केशाद्यस्मिस्तथाविधेतस्य शृगस्य मूर्ध्नि शिरोदेशे प्राणिनामभिलषितार्थपूर्णाय कल्पंतं इति कल्पान्यंगानि शाखायवायस्य तथाविधप-
रितः समग्रस्य तशाखापक्त्वाच्छाखाचक्रमिव स्थितम् परवैचित्र्यमागतमित्यंतद्वादशश्लोकोक्तविशेषणविशिष्टमर्थोत्तातपोक्तचूततरुमहमद्राक्षमिति संबंधः ॥ १ ॥ पुष्परे-
गुलक्षणे रश्मैर्वलितं व्याप्तम् ॥ उत्सेधौ अन्यत्वं ॥ शृगे प्रावर्णितं मेरुशृगे ॥ २ ॥ न केवलमुत्सेधैर्नैव निर्जिताकाशं किंतु ताराद्विगुणपुष्पौघादिना पीत्याह ॥ तारेति ॥ तद्विद्वि-
गुणमंजरीमिति न द्यूतश्रैतिकपिनकपीति द्वयनिषेधश्छादसः कपोलोपः ॥ ३ ॥ दोलालालाप्सरोलोकद्विगुणीकृतपल्लवम् ॥ ४ ॥

कामद्वयत्वात्सर्वविहारार्थकृतविहगमवयव सिद्धगधवसपतौद्विगुणयथास्यासथाउत्थानिप्यन्त्रविहगमायस्मिन् ॥ रत्नकांतिलक्षणया अस्त्वनिहारद्विगुणयात्यवाद्यतोशुकपरि
द्वित्वगमवस्थितम् ॥ ५ ॥ औपत्यातिशयेन च द्विगुणागानि अतएव इति फलानियस्य ॥ स्कंधमूलेषु सतीति कस्यादि द्विगुणीकृतानि विषयाणि
यस्य ॥ १ ॥ १ ॥ अप्परोक्षक्षणेन गीतिमिलयस्त्वेन कटककणितैर्गुणानुत्साययद्गीता कुसुमानामांतराभकारा यस्य ॥ चकार प्राक्तनविशरणरत्नसमुच्चयाय ॥ ८ ॥ ज
गजालं प्रतोदोभिरम्यितम् ॥ अनेतानाभनवधनीनोरानामाशानां विशोपरिकम् ॥ ९ ॥ १० ॥ अशुर्किं द्रव्यवैरैर्भ्रम्याड्यमिषाधिकामभपूरकम् ॥ लतानां विलसन

मिद्धगधवसपातद्विगुणोत्थविहगमम् ॥ रत्नकांत्यच्छनीहारद्विगुणत्वग्वर्ताशुकम् ॥ ५ ॥ चंद्रविषयसमाभलेपद्विगुणां गव्यूहफलम् ॥ मू
लमंलीनकल्पाभ्रद्विगुणीरुतपवकम् ॥ ६ ॥ मुरसंवलितस्कंधपत्रविश्रांतिकनरम् ॥ निकुजकुजजीमूतकच्छसुमसुरादिकम् ॥ ७ ॥
स्वाकारविपुलभंगानुत्सायवलयस्वनै ॥ अप्सरोध्रमरीभिश्च गृहीतकुसुमांतरम् ॥ ८ ॥ सुरकिंनरगंधर्वविद्याधरवरान्वितम् ॥ जगज्जा
लमिवानंतदशाशाफाशपूरकम् ॥ ९ ॥ नीरधकलिकाजालनीरधचतुष्टयम् ॥ नीरधविकसत्पुष्पनीरधवनमालितम् ॥ १० ॥ नीरधम
जरीपुजनीरधमणिगुच्छकम् ॥ नीरधांशुकरब्राह्मणलताविलसनाकुलम् ॥ ११ ॥ सर्वत्रकुसुमापूरे सर्वत्रफलपल्लवै ॥ सर्वामोदरज पु
जे परवैचित्र्यमागतम् ॥ १२ ॥ तस्य कक्षेषु कुजे पुलतापने पुपवंसु ॥ पुष्पेष्वालसलीनान्विहगान्दृष्टवानहम् ॥ १३ ॥ निशानाथक
लावडकृणालशकलैर्धितान् ॥ अजुनाभोजिनीकदकवलान्ध्रक्षसारसान् ॥ १४ ॥ विरंचेरयहसानां पोतकान्तामगायिन ॥ उक्तर
वंदन्नुद्धोन्नतस्रविद्यानुशासनान् ॥ १५ ॥ उद्गीणमत्र निचयान् स्वाहाकारनिमग्नतान् ॥ अस्त्यनैकतद्विषुजनीलमेघसमोपमान् ॥ १६ ॥
दवैर्निरीक्षितान् त्रित्ययज्ञवैदिलतादलान् ॥ शुकाक्काशानवाच्छयामाच्छिच्छिच्छिखिशिखाशिखान् ॥ १७ ॥ गौरिरक्षितवर्हीचान्की
मारान्वरग्रहिण ॥ स्कंदोपन्यस्तनिशेषशेवविज्ञानकोविदान् ॥ १८ ॥

सास्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ कक्षेषु स्तुक्कधारावासाधिपु ॥ कुजेपुलतावतरास्त्रापेषु ॥ १३ ॥ विहगेषु विरोपमाह ॥ निशानाथेति ॥ निशाकरकलानां स्वाद्युणालशकलानीव
तोषितान्त्रार्थितान् तथा अजुनाभुजाभोजिनीकं वा अपिकबलानिपासायेयति याविधाय ब्रह्मवाहनश्रुतांस्सारसाग्रहसान् ॥ १४ ॥ उक्तरास्यवेदानां ब्रह्मस्यार्थालोचनस
हामत्वावुद्धोभिर्मभूतान्परापद्मलविपास्वनुशासनगुणमुत्वादिधिनाप्ययनेयेषाम् ॥ १५ ॥ अग्निबाह्वशुकालक्षणावयवमिति ॥ उद्गीर्णेत्यादिना ॥ अस्त्यनैस्त्रै नैकाभ्येकेका
निर्वहन्तुमानिनीलेभ्यामभरणत सनाउपमायेषाम् ॥ १६ ॥ यज्ञवदियुक्तास्तीर्णानां हितकुशलानां वलानीव स्वभावाद्गौरिराशुर्बिलहाहनश्रुतांशुकानां ईदृशवपि
निषवधानुपमये ॥ चयुरोपापमयमिति ॥ शिरानिष्यादिना ॥ पितृस्वित् अग्र-शिखेभ्यास्त्रा शिखायेषाम् ॥ १७ ॥ १८ ॥

व्योम्नेवजातानां तत्रैव नटानां मरणपर्यन्तं भूमावन्नवतरा अतएव बलाधिक्यान्वहतामत् एव व्योमपक्षिनाम्नाप्रसिद्धानां पक्षिजातिभेदानां नित्यं कीडाग्रहायत्वाद्धून् आबद्धनि
लयात्कृतनीडान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भूतौघप्राणिजातम् ॥ तत्र तस्मिन्क्षे ॥ २२ ॥ पुष्टानिघनानि पत्राण्यस्या ॥ २३ ॥ कालेदक्षिणशाखादर्शनानंतरकालेकाको
लाद्रोणकाकाराख्याः काकजातिभेदास्तेषां बल्यमडलम् ॥ कल्याभाणिसर्वमेघास्तदोघमिव स्थितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुण्यकृतां जनानां योषिताभोग्यानामप्सरसां स्वर्गैरनि
सुखभोगयोग्येस्कधकोठेरेति पूर्वेणान्वयः ॥ शाल्यादिगुणशालित्वादपरिक्षुभिताकाराः ॥ २६ ॥ मेघावातेन वायुना समेन समभागेन विभेद्यच्छित्वा अपसारिताः कोठेरेप्रवेशि

व्योम्नेवजातनष्टानां महतां व्योमपक्षिणाम् ॥ बंधूना बद्धनिलयाच्छरदभ्रसमाकृतीन् ॥ १९ ॥ विरंचिहंसजानन्यानन्याननिमिश्रुकोद्र
वान् ॥ कौमारबर्हिजानन्यानन्याननवरपक्षिजान् ॥ २० ॥ द्वितुंडांश्च भरद्वाजान् हेमचूडान्विहंगमान् ॥ कलविंकवलान्गुध्रान्कोकिलान्
क्रौंचकुक्कुटान् ॥ २१ ॥ भासचाषबलाकादीन् बहूनन्यांश्च राघव ॥ भूतौघं जगतीवाहं हृष्टं स्तत्र पक्षिणः ॥ २२ ॥ दक्षिणस्कंधशाखा
यां स्थितायां वैदवीयसि ॥ अथाहं हृष्टवान् पुष्टपत्रायां मंवरस्थितः ॥ २३ ॥ कालेकाकोलवलयं मंजरीजालमालितम् ॥ लोकालोकाचले
रण्ये कल्याभ्रौघमिव स्थितम् ॥ २४ ॥ तत्र पस्याम्यहं यावेदं कांतेस्कंधकोठेरे ॥ विचित्रकुसुमास्तीर्णैर्विविधामोदशालिनि ॥ २५ ॥ पुण्य
कृद्योषितां स्वर्गप्रियस्तव कवासिताः ॥ अपरिक्षुभिताकाराः सभायां वायसाः स्थिताः ॥ २६ ॥ विभेद्यमेघावातेन समेनैवापसारिताः ॥ तेषां
मध्ये स्थितः श्रीमान् भुशुंडः प्रोन्नताकृतिः ॥ २७ ॥ मध्येच काचखंडानां मिद्रनीलइवोन्नतः ॥ परिपूर्णमना मानीसमः सर्वांगसुंदरः ॥ २८ ॥
प्राणस्पंदावधानेन नित्यमंतर्मुखः सुखी ॥ चिरजीवीति विख्यातश्चिरजीविनयातया ॥ २९ ॥ जगद्विदितदीर्घायुर्भुशुंड इति विश्रुतः ॥ यु
गागमापायदशादर्शनं प्रादमानसः ॥ ३० ॥ प्रतिकल्पचंगणयन् खिन्नश्चक्रपरंपराम् ॥ जन्मनां लोकपालानां शर्वशक्रमरुत्वताम् ॥ ३१ ॥
संस्मर्त्ता समतीतानां सुरासुरमहीभूताम् ॥ प्रसन्नगंभीरमनाः पेशलः स्निग्धमुग्धवाक् ॥ ३२ ॥ अव्यक्तवक्ता विज्ञातानिर्ममो निरहं
तिः ॥ सुहृद्वंस्तथा मित्रं शत्रुपुत्रो गुरुप्रभुः ॥ सर्वदा सर्वथा सत्यं सर्वसर्वस्य संस्तवे ॥ ३३ ॥

तादिव ॥ २७ ॥ मानीमान्यः ॥ २८ ॥ प्राणस्पंदस्यावधानेन निरोधेन ॥ तथाप्रसिद्धतमया ॥ २९ ॥ ३० ॥ लोकपालप्रायपाठात् शर्वादेशानां शक्राद्द्राः मरुत्वतो मरुस्त
खा अग्नयस्तेषां जन्मनाचक्रपरंपरागणयन् खिन्नो निर्विण्णः ॥ ३१ ॥ पेशलश्चतुरः ॥ ३२ ॥ अव्यक्तानामस्फुटानां सूक्ष्मतमार्थानां स्फुटीकृत्यवक्ता ॥ यतस्तेषां विज्ञातामृत्योः
पुत्रदिवपरमप्रियः ॥ बुद्ध्यागुरोर्वृहस्पतेरपि प्रभुः समर्थः ॥ कुतोयसर्वेषां सुहृद्वदित्वाह ॥ सर्वदेति ॥ यतोयसर्वस्य प्राणिजातस्य सर्वारोपाधिष्ठानत्वात् सर्वथा सर्वप्रकरेणापि स
र्वदा सत्यसर्वस्य सत्त्वे वर्णनं प्रसंगे च सर्वमत इत्यर्थः ॥ ३३ ॥

पक्षपचिद्विशण्णानिपटानि ॥ तत्परीकस्यकुहरदराकाशरूपद्वय ॥ तस्यभूताकाशशकावाणायाह ॥ व्यबहारेवेति ॥ सरपक्षेद्विमध्यपुहरीकाणामाधारमूर्तकु
हरनिवातयस्य ॥ वयपक्षिणस्तयामवहारादिभ्योतिस्तेना ॥ नियततमव्याकटाशयधी ॥ १२ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रार्यप्रकारोनिर्वाणमकरणेपु० पचदश सर्गः ॥ १५ ॥
पुर नामवसिष्ठनपूजितनामनादिभि ॥ भुशुहजम्भकमरि कृतयशोपवर्णयेति ॥ १ ॥ अथअहृतस्यभुशुहस्यपुरस्वामअचत्तेनक्षधमिवअपतअघातरम् ॥ १ ॥ किंचिद्विज्ञो
भितमभदत्तेनद्विष्टोति ॥ बृक्षोभेति ॥ वायसानामास्थानसभा ॥ २ ॥ अशक्तिमवितकितासभावितागमनमपिमाभमम् ॥ अवसुद्धवाम्भिकालवर्धित्वादेवेतिआव ॥ ३ ॥

मौम्य प्रमन्त्रमधुरोरसवान्महात्माद्वय सरोवरद्ववातरस्वहरीत्य ॥ ह्युहरीककुहरव्यवहारवेत्तागर्भीर्यमच्छमजहव्यकटाशयश्री
॥ ३८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनि०पू०भुशुहोपास्थानेभुशुहदर्शननामपचदश सर्ग ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउ
वाच ॥ अयतस्याहमपतटीप्यमानवपु पुर ॥ किंचिद्विज्ञोभितसप्त स्वाब्जक्षत्रमिवाचले ॥ १ ॥ चुक्षोभवायसास्थाननीलोत्पलस
रममम् ॥ मत्पातमद्वानेनमृकपेनेवसागर ॥ २ ॥ अशक्तिमपिप्राप्तदर्शनान्मामनंतरम् ॥ भुशुहस्तुवसिष्ठोयप्राप्तइत्यवबुद्धवान् ॥ ३ ॥
पत्रपुंजाल्ममुत्तस्यौमेयगावडवाचलाताहमुनेस्वागतमितिप्रोवाचमधुरालरम् ॥ ४ ॥ सकल्पमात्रजाताभ्याकराभ्याकुसुमांजलिम् ॥
मत्यमाश्रुतदवादान्मपौहमिमिवोत्करम् ॥ ५ ॥ इदमासनमित्युक्कानवकल्पतरुच्छदम् ॥ उपानीतवतित्यक्तमृत्येवायसनायके ॥ ६ ॥
भुशुहउत्थितंस्वीयफलापक्षेपुपक्षिपु ॥ उपविष्टमुनिह्रस्वास्वानोन्मुखदृष्टिपु ॥ ७ ॥ समतात्वगर्वदेनभुशुहिनसमत ॥ तस्मिन्कल्पल
तापुंजेत्युपविष्टोहमामने ॥ ८ ॥ अथपापादिसपायभुशुहस्तुष्टमानस ॥ मामुवाचमहातेजा सौहृदान्मधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ ॥ भुशुहउ
वाच ॥ अहोभगवतास्माकप्रसादोर्दशितश्चिरात् ॥ दर्शनामृतसेकेनयत्सिकासुहृभावयम् ॥ १० ॥ मत्पुण्यचिरसप्ताप्रेरितेनत्व
याधुना ॥ मुनेर्मान्यकमान्येनकुतश्चागमनरुतम् ॥ ११ ॥ कश्चिदस्मिन्महामोहेचिरविहरतस्व ॥ अस्वद्वितेवसमतास्यिताचेतसिपाव
ने ॥ १२ ॥ किमर्यमयागमनक्षेत्रोनात्माकदर्थित ॥ वचनश्रवणोत्कानामाज्ञानोवकुमर्हमि ॥ १३ ॥

मेयशाव मय्योमेयद्वनित्यावत् ॥ ४ ॥ तदैवस्वागतोन्निकारपृष्ठ ॥ द्वियमेवैवशिशिशासारात्करमिष ॥ ५ ॥ त्यक्तमृत्येभृत्याहाराआसानयनयकृत्यात्यमेवासनमा
रादुपानीतवतीत्यप ॥ ६ ॥ उर्ध्वतोतपूवर्णयि ॥ स्वीयाकलाङ्गनियद्वयसरतपसायेपोतथाभिषेपुपक्षिपुतस्तभावायस्यु ॥ ७ ॥ ततस्तदनतरमईभुशुहेनसममुपविष्ट
॥ ८ ॥ यसांरोनुपटः ॥ समुद्रापुण्यदशायमाणान्कल्पदक्षसद्वितावा ॥ वयमितिभिरुज्जातिताघोतनायकाव्याख्यायामिषिबहुवचनम् ॥ १० ॥ कुल कल्याण्येवराज
॥ ११ ॥ महामाहमृताज्ञानकापभगति ॥ १२ ॥ आह्वापनवचनप्रदयेत्कानानक्तद्विगामी ॥ आज्ञाआह्वाप्यनर्थम् ॥ १३ ॥

मृष्टानि शोणोद्धेखनेन मणिवच्छेदितानि ॥ अतएव मालाद्याकारेण घटितानि ॥ देहेषु कान्तानि मनोरमाणि ब्रह्मादिशरीराणि तन्मयानि तद्विकारभूतानीत्यर्थः ॥ ७ ॥ निलानीर
दामेधाएव पण्डवानि दशायस्य ॥ अवरमाकाशदिश इति यावत् ॥ अवरवत्सम् ॥ ८ ॥ भ्रमतीभिः शिवांगनाभिः क्रोधीभिः पक्कैर्महामासैर्नरभिषेर्बल्योदनैश्च आकुलम् ॥ याम
नगरादिभ्यो बहिर्भूतम् ॥ भ्रमतीभिः शिवाभिः कल्याणवेषाभिरंगनाभिः पक्कैर्महद्भिर्दृष्टतमत्वात् शस्यैर्मसौ दनादिभ्यो ज्यैश्चाकुलव्यामसर्वदोषेभ्यो बहिर्भूतमित्यपिश्लेषादारोप्य
ते ॥ ९ ॥ मातरो वक्ष्यमाणाः प्रेम्णा बध्नतीति बधवः सदा क्रीडा सहाया ॥ १० ॥ चरतः पर्यायेण तत्तदंगभूषणाय प्रसर्पतः ॥ मट्टणा गकाः स्निग्धसर्वांगा ॥ दीप्यमानस्वर्णकांतयः
॥ ११ ॥ यस्य भ्रौरवग्रीवणमाचरितचरित्रम् ॥ तदेवावयुत्यो दाहरति हृवपातेत्यादिविशेषणैः ॥ १२ ॥ सत्यसंकल्पत्वात्कल्याणचित्तनैनैस्वस्थीकृतजगज्जातयेन तथा विधमत
एव स्वव्यापारसमाधिसंस्तस्थचेतो यस्य तथा विधस्य यस्य दृच्छया समाधिभगेयः करस्पदः सोऽप्यासुराणि पुराणि क्षिणोत्यसुरैस्सहनाशयतीत्यासुरपुरक्षयस्तथा विधो भवतीति वि
निर्मलानि जितेन्दुनिमृष्टानि घटितानि च ॥ ७ ॥ सुधाकरसुधाधौ तं नीलनीरदपह्वम् ॥ तारका
विंदुशबलं यस्य चांबरमंबरम् ॥ ८ ॥ भ्रमच्छिवांगनापक्कमहामांसो दनाकुलम् ॥ बहिर्भूतं गृह्यस्य श्मशानं हिमपांडुरम् ॥ ९ ॥ कपा
लमालाभरणाः पीतरक्तवसासवाः ॥ आंत्रसंगदामवलितबंधवो यस्य मातरः ॥ १० ॥ प्रस्फुरन्मूर्धमणयश्चरंतो मस्तृणांगकाः ॥ भुज
गावलया यस्य प्रकचत्कनकविषः ॥ ११ ॥ हृवपातदग्धशैलेंद्रजगत्कवललालसम् ॥ भ्रैरवाचरितं यस्य लीलासंज्ञासितासुरम् ॥ १२ ॥
स्वस्थीकृतजगज्जातस्वव्यापारस्थचेतसः ॥ च दृच्छया करस्यंदो यस्य आसुरपुरक्षयः ॥ १३ ॥ एकाग्रमूर्तयः स्नेहरागद्वेषविवर्जिताः ॥ स्वश
ना यस्य तेशैलाः सरसा अपि नीरसाः ॥ १४ ॥ शिरःखुराः खुरकराः करदंतमुखोदराः ॥ क्रक्षोष्टृजा हि वक्राश्च प्रमथा यस्य लालकाः ॥ १५ ॥
तस्य नेत्रत्रयोद्भासिवदनस्यामलप्रभाः ॥ यथा गणास्तथैवान्याः परिवारो हि मातरः ॥ १६ ॥ नृत्यंति मातरस्तस्य पुरोभूतगणानताः ॥
चतुर्दशविधानंतभूतजानैकभोजनाः ॥ १७ ॥
शेषः ॥ १३ ॥ यस्य समाधिकाले प्रसिद्धमैकाग्र्यपृथिवीशैलरूपतन्मूर्तिषु प्रत्यक्षदृश्यत इत्याशयेनाह ॥ एकायेति ॥ स्नेहरागद्वेषादिसर्वदोषविवर्जिताः रसापृथिवीरसोजलंचत
त्सहिता इति सरसा अपि स्वशनाः शोभनाशनतृमा इव नीरसा इव नीरसा अशनाया पिपासादिवृणा शून्यास्ते प्रसिद्धा मेरुहिमवदादयः शैला यस्य हरस्य एकाग्रभूता ध्यानमूर्तयः प्रसिद्धा इत्यर्थः
॥ १४ ॥ इदानीनं स्थगणान्सर्वगेषु सर्वशक्तिमतो वर्णयति ॥ शिर इति ॥ शिरासि खुराधावनस्वदनादि खुरशक्तिमति येषाम् ॥ तथा खुराश्च करा विचित्रशिल्पादिकरशक्तिमंतो ये
षाम् ॥ तथा कराश्च दंतमुखोदरचर्वणक्षणावपनादि शक्तिमतो येषाम् ॥ क्रक्षा मल्लका उष्ट्रा अजा अहयः सर्पास्तेषां मिव वक्राणि येषां तथा विधाः प्रमथा यस्य लालकाः क्रीडा सहा
या इत्यर्थः ॥ यथा गणास्तथैव सर्वांगेषु सर्वशक्तियोनानाकाराननाश्च मातरस्तस्य परिवारः ॥ १६ ॥ भुवनसंस्थया चतुर्दशविधानि स्वसंस्थया अनतानि भूतजानां न्येकं मुख्य
भोजनमनयासाम् ॥ १७ ॥

ब० १० दिश्रान्त ॥ अत परावत इष्टाणत ॥ सधारे अमययातयाधिधानीसवयलानामाविभावितीरोभावीतद्वन्मिभिसमायातस्वमात्मतस्वव जानातीति आविभावितीरोभावत
 २३ ॥ ५ ॥ वियमभूरं वदणोभिनर्दीणायानिबद्धपथास्यस्य साक्षात्कारमात्रात्सकलप्रयापहरंस्वयमल्लेखजगद्द्वारायनवशरीरमाश्रित अतएवसहजानवमहर्पयुक्तो
 भगुहृदयात्तारुयनायसतसेनसायागेनवदननाभिरामरूप सनिदमादेतिपरेणाभ्यय ॥ १ ॥ सभगुहोभामाप्रतिशुद्धभग्नमखिलनिजस्वरूपमनुजितसमयेणात्यक्तवि
 नयापनागम्यादादिरेकाएकवगकयपितुमयलगिरादेवद्वयमाणदमातमाह ॥ यथाभुग्ध सुदरोमेघ लानितेनस्वर्गाजितरेणमधुपमकरदधानरसिकभ्रमरप्रतितदेवाहृतह
 २ ॥ यथाचयागवयपूढप्रदानहरसिकययितदुक्तिर्नोपेरा किलनुवावाप्रभितिमाव ॥ ७ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भात्यर्थ० निर्वो० पू० सप्तवश सर्ग ॥ १७ ॥
 स्व जग्यनृमयादीहरलट्टणमातृका ॥ मातापोतोत्तराभ्यादाभृगुदेनाप्रघणिता ॥ १ ॥ तत्रकस्मिन्कुलेप्रभाक्कातइतिप्रथमप्रश्नस्योत्तरवक्तुभूमिकारचयति ॥ अलीत्या
 परिविश्रान्तधीर्ज्ञात परमानदघूर्णित ॥ आविभावितीरोभावतज्ज्ञाससारजन्मनाम् ॥ ५ ॥ सरभसवदनाभिरामरूप प्रियमधुरोचित
 गानद्वपवाथ्य ॥ स्वयमिवनवमाश्रितशरीरमकलभयापहरंप्रहर्षयुक्त ॥ ६ ॥ इदममलगिरासमाहशुद्धममृतमनुजितसमञ्जमक्रमे
 ण ॥ ययपितुमश्विलनिजस्वरूपमधुपमिवलनितेनमुग्धमेघ ॥ ७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० मुशुहोपाख्यानेमुशुहस्वरूपव
 र्णननाममन्दरा सर्ग ॥ १७ ॥ ५ ॥ ॥ मुशुहउवाच ॥ अस्यस्मिजगतिश्रेष्ठ सर्वनाकनिवासिनाम् ॥ देवदेवोहरोनामदेवदेवा
 भिवदित ॥ १ ॥ परपदश्रेणिनयनायस्याच्चक्षयकजनी ॥ विलासिनीशरीरार्धलताभूतरोरिव ॥ २ ॥ हिमहारसितायस्यलहरीलव
 कंभिता ॥ आवेष्टितजटाजूतागागकुसुममालिका ॥ ३ ॥ क्षीरसागरसमूत प्रस्रुतान्तननिर्झर ॥ प्रतिविद्यकर श्रीमान्यस्यषूढामणि
 शशी ॥ ४ ॥ अनारतशिरश्चद्रप्रभवंणाभृतीरुत ॥ यस्यैवनीलवत्कालकूर कंठेविभूषणम् ॥ ५ ॥ धूलिलेखानमाहावर्त्तस्वच्छपावकसम
 वम् ॥ परमाणुमयमस्मयस्यज्ञानजलंसितम् ॥ ६ ॥

रितम् ॥ नर्देवनाकनिशदिनीभ्यमशक्षाद्वाग्नेभ्यषट्कारिगुणैरुत्तमादधानामपिदेवद्वय्यज्जनास्यश्वेदेवानिर्दिष्टाविश्रित्यश्रित सवत सदाचरदितोनवस्कृतलुतयेतिचि
 त्तिशिराणे मर्वाशपितस्यैवोत्तरपरमावधित्वमितिर्वाङ्मयम् ॥ अनेनाथाहृदयमाणप्रज्ञाविचारमेगलमपिच्छन्नदोष्यम् ॥ १ ॥ यदुपदानाभेतिरिक्वयनानिययत्याः ॥ २ ॥ इ
 त्मिदमाहृदयमितालहृत्लक्षणलवकभितनापूरितार्गुकिनेतियावत् ॥ ३ ॥ प्रतिबिम्बकरोरुपणभूतशूढामणि ॥ ४ ॥ अनारतशिरश्चद्रस्याभृत्प्रसवेणनिरलविषरान्किरा
 धे स्थूलभूतानामस्मममनवेराकनेणपरममस्याप्यक्षयाग्रशोयात्परमाणुमय सितशुभ्र मत्वाक्षिचिन्माषलक्षणजलच्छावितत्वाज्ञानकलंकायालक्षणत्रयलप्यमायाश
 वनप्रज्ञाविभूषणमित्यनुषजते ॥ इति सप्तम्यनमजमिसिगोद्वन्द्वनविधिनिर्वाणवत्साध ॥ १ ॥

ध्वनंतःशैलागृहाश्चस्मिन्कर्मणि तथथा भवति तथा ॥ चंद्रोदयरागेणरजतरववन्ध्वनश्चसमुद्रवारीवजर्जुः ॥ ३४ ॥ चंद्रनादिनारक्तवसासवादिनावाचर्चितान्यनुलिप्तानि पु
ष्टान्यगानिशिरआदिखुरपर्यातानियथास्युस्तथापानपपुः ॥ ३५ ॥ तासामुन्मत्तदत्तान्येवकानिचिदभिलषन्नुपसंहरति ॥ पपुरिति ॥ पपु पेयानि ॥ अपुःपरस्पररक्षुः ॥ पर
स्परमुखेअग्नौवाअहौषु ॥ अपटत्तंपरिटत्तत्वाचारशिक्षयाअपगतसदृत्तंवा ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमंगत्पर्यप्रकाशेनि०पू०अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥
ब्राह्मीहस्यांचडयोगारस्वजन्यभ्रातृभिःसह ॥ ब्राह्म्याःप्रसादाज्ज्ञानमिःपितुःस्थानामिक्तुच्यते ॥ १ ॥ तासामानुषाम् ॥ बाहावाहनभूताश्चङ्गादयः ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन्नुत्सवे

अन्याजगुर्ध्वनच्छैलगृहमापानतोषिताः ॥ वारीवरवद्रंजज्जागन्मंडलकोटरे ॥ ३४ ॥ अन्याःपानंपपुःपुष्टचर्चितांगशिरःखुरम् ॥ ली
लाबुरगुरारावरणदाकाशकोटरे ॥ ३५ ॥ पपुरुदगुरथौचैःसत्तराजगुरुचुर्जहसुरपुरहौषुःपेतुरुच्चैर्वलगुः ॥ नष्टुरनिशमादुःस्वादुमां
संचंदव्यस्त्रिभुवनमपटत्तंचक्रुरुन्मत्तदत्ताः ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०भु०मातृव्यवहारवर्णनंनामाष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥
भुशुंडउवाच ॥ इत्युत्सवेवर्त्तमानेतासांवाहास्तउत्तमाः ॥ तथैवमत्ताजहसुर्नष्टुःपपुरप्यसृक् ॥ १ ॥ तत्रैकनासवोन्मत्ताःकाश्चिन्न
नष्टुरंवरं ॥ रथहंस्यःस्थिताब्राह्म्यःकाकश्चालंबुसारथः ॥ २ ॥ नृत्यतीनांचहंसीनांपिबंतीनामथासवम् ॥ तलेचाब्धितटानानुरतिःसम्य
गजायत ॥ ३ ॥ संजातरयोमत्ताःसर्वाहंस्यःक्रमेणताः ॥ रेमिरेसहकाकेनाप्यथमत्तास्तदाकिल ॥ ४ ॥ समानांकुलहंसीनांदयितोवा
यसस्त्वसौ ॥ क्रमेणारमतैकत्रयावदन्योन्यमीप्सितम् ॥ ५ ॥ अथतागर्भधारिण्योवभूवुरतितोषिताः ॥ देव्यश्चक्रुतनृत्यास्ताःसुप्रशां
तमथाययुः ॥ ६ ॥ ददुरोदनतांयातामीश्वरायप्रियामुमाम् ॥ भोजनायमहामायादेव्यस्ताःशूलपाणये ॥ ७ ॥ प्रियामंभोजनेदत्तेत्येवं
चशशिशेखरः ॥ बुध्वावभूवरुषितोयदामातृगणंप्रति ॥ ८ ॥ तदातास्तांसमुत्पाद्यस्वांगदानेनवैपुनः ॥ ददुर्भूयोविवाहेनपार्वतीमिंदुमौ
लये ॥ ९ ॥ ततोदेव्योहरश्चैवपरिवारस्तथैतयोः ॥ सर्वेसंतुष्टमनसःस्वांस्वामुपययुर्दिशम् ॥ १० ॥

ब्राह्म्योब्रह्मणीसवधिन्योरयहंस्यःअलंबुसायारथोवाहनभूतश्चङ्गाख्यःकाकश्चएकत्रस्थिताननृतुः ॥ २ ॥ अब्धितटानांवेलानांतलेसमभूप्रदेशेइतिउद्दीपनविभात्रोक्तिः ॥
रतिरनुरागः ॥ ३ ॥ मत्तत्वादेवोक्तदृष्टजानीनामपिहंसीनांनिकृष्टजानीनामपिकिकेनसहरतिरनुचितापिपपनेतिसूचनायापिशब्दः ॥ ४ ॥ एकत्रेतिवीप्सितम् ॥ एकैकस्यांह
स्यायावदन्योन्यमीप्सितमिच्छापूर्तिस्त्यावदरभतेत्यर्थः ॥ अथकृतोत्सवकृत्यास्तादेव्योमातरश्चस्वमायाचेष्टाविमर्शास्तुप्रशतमक्रुव्यंतरुद्रययुः ॥ ६ ॥ अतएवओदनतांया
तामुमांतस्मैर्दश्वरायभोजनायददुः ॥ ७ ॥ यद्वाशशिशेखरोमेप्रियाभोजनेदत्तेतिबुध्वामातृगणंप्रतिरुषितोवभूवतदातामातरस्तांपार्वतीत्यांगदानेनस्वत्यागैःशिरआद्यैकैकाव
यवकल्पनेनपुनरुत्पाद्यभूयोविवाहेनपाणिमहणविधिनाददुरितिद्वयोरन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एतयोर्देवीहरयोः ॥ मातृण्देव्यंशत्वेनैकीकारादेकशेषेद्विवचनम् ॥ १० ॥

रक्तमेरोयसाः आसबद्धवसरायेयासाध् ॥ शरीरावयवाः शबहलपादावयवाः अजोयासाध् ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्कल्पस्थानां तासां नामाभ्याह ॥ जयाचेत्यादिना ॥ देवतामात्र-
देव्याः ॥ २० ॥ मन्त्रात् क्रोष्ठ्यस्तु चामुद्रादित्यादिषु लस्यलेतासां पिबिरेकथमष्टादित्युच्येतथाह ॥ १ ॥ तासां मध्ये सप्तमीया विधेयतस्त्यास्तुवाहनवधाराभ्य-
काकोपि पद्यत इति परेणाभ्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति उक्तलक्षणाभातर ॥ कनापि बिहारे हेतुना ॥ २४ ॥ विधिकाप्यद्वारा साधोपरमार्थभूतस्वात्मतत्त्वप्रकाशकपानोत्सवम् ॥
बामस्रोतोबाधमार्गेण परास्वाराधनप्रकारस्तद्वृत्तास्तु ऽन्नाभानं रुद्रभूर्तिसेदमारोप्य लेनाभिताः ॥ गुणैर्लक्ष्मणमस्रोतोबाधभागस्तद्वृत्ताः सत्यआभिता इति वा ॥ २५ ॥ २६ ॥
स्वरोष्ट्राकारवदनारक्तमेदोवसासवा ॥ दिगंतरविहारिण्य शरीरावयवसज ॥ १८ ॥ वसतगिरिक्टेपुथ्योभिलोकांतरेषु च ॥ अवटेपु-
श्मशानेषु शरीरेषु च देहिनाम् ॥ १९ ॥ जयाचविजयाचैव जयतीचापराजिता ॥ सिद्धारक्तलंगुसाच उत्पलाचेति देवता ॥ २० ॥ सवां-
सामेवमातृणामष्टावेतालुनायिका ॥ आसामनुगतास्त्वन्यासासामनुगताः परा ॥ २१ ॥ तासां मध्ये महाहार्णां मातृणां मुनिनायक ॥
अलदुसेति विस्त्याता मातामानदधिपते ॥ २२ ॥ वषास्थितुर्ध्वं हस्त्यद्रनीलाचलोपम ॥ तस्यास्तुवाहनं काकोविष्णुः स्यागरुहायया
॥ २३ ॥ इत्यैश्वर्ययुक्तास्तामातरोरौ ब्रचंष्टिता ॥ कदाचिन्मिलिताव्योमिसर्वा केनापि हेतुना ॥ २४ ॥ उत्सवं परमचक्र परमार्थप्रकाश-
कम् ॥ वामस्रोतो गता एतास्तु बुंरुद्रमाश्रिता ॥ २५ ॥ पूजयित्वा जगत्सून्यौ देवौ तु बुंरुर्भरवौ ॥ विचित्राया कयाश्चक्रुर्मदिरामदत्तो-
पिता ॥ २६ ॥ अयेयमाययौ तासां कथावसरत कथा ॥ अस्मानुमापतिर्देव किंप्रसत्य वेहलया ॥ २७ ॥ प्रभावं दर्शयामोस्यपुनर्ना-
स्मास्त्वसौ यया ॥ दृष्टमात्रमहाशक्तिः करिव्यत्यवधीरणम् ॥ २८ ॥ इति निश्चित्य तादेव्यो विवर्णवदनांगिकाम् ॥ उमा मेव वशीरुत्यप्रो-
क्षयामासुराहता ॥ २९ ॥ मायया पद्धतां भर्तुरगाग्रगमुपागतम् ॥ तामालोलं च दिव्य शपुरोदनांगताम् ॥ ३० ॥ पार्वतीप्रोक्षण-
दिने तस्मिन्नात्रमहोत्सव ॥ वभूवतासां सर्वासामृत्युगेयमनोहर ॥ ३१ ॥ अत्यानदमनुद्दामरवमेवां वरयभौ ॥ दीर्घावयवविक्षेपवि-
कासिजघनोदरा ॥ ३२ ॥ अन्याजहस्तुरुदामतालस्वेढाघनारवम् ॥ लसद्गविकारचध्वनस्तगिरिकानना ॥ ३३ ॥

कथावसरतः परस्परबाधकथाप्रयुक्तच्छक्तमशब्दहेलनप्रसेनकथावाक् आयायो ॥ तामेवदर्शयति ॥ अस्मानिति ॥ २७ ॥ अयासीउभापतिर्दृष्टमाभनङ्गीराक्तिरस्म्य
भाबोयेनतयाभूत सपुअस्मानुहिरयपयापुनः अवधीरणमवहेलनानकरिष्यतिताअस्पथभार्वदर्शयामहस्यव्यय ॥ २८ ॥ उयाठशार्किकररीकृत्यत्वभूर्द्यतत्वारत्वास्वाभीनारू
त्वापक्षपयुगिबसभेनाजतामोसायास्तु ॥ विद्वज्वदभंगिकामित्येयवदनायनानावर्णतरापादेनमसहसापत्याजमाप्रोभितेतिपत्रिधानुनशम्यत्वापादनेवस्यते ॥ २९ ॥
रत्नबाहवडलनप्यय ॥ ओदनतानातकानुर्गुरोरिव ॥ भानूणानुभामूर्धितेनस्वात्मिभुक्त्यशापायोभास्यद्वासकीबालाचनत्वभूर्वहेकनादोयेति ॥ ओदनमनोओदकादि
सर्वजन्मभोज्यतेषेयाज्जानानाकनुमितिरोचः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ताकः अतराकः खेवार्किदनादकाभ्यावकारवकास्वाभ्याकावका ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तमेव राजत्वेन वर्णयति ॥ दृढ इत्यादिभिः ॥ जवूहीपलक्षणे आसने सिंहासने राजशैलानामिति शेषः ॥ अतएव शैलसंसदि चंद्रार्कलक्षणेन येन भ्रमयन् ॥ २९ ॥ तारीघाएव मालतीमाल्या नियस्य ॥ दिशएव दशायस्य तथा विधेमकमबरमाकाशमेवाबरवत्प्रत्यक्षस्य ॥ नागशब्दार्थभूतस्य सर्पजजातिद्वयस्य आधारः ॥ नाकनायका इन्द्रादय एव भूषणानियस्य ॥ ३० ॥ घनामेघास्तल्लक्षणेर्नीलश्चेतादिचारैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यते सेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयो देवर्षयो राजर्षयो देवाः पितरोगधर्वाः किन्नरा अप्सरसो विद्याधरा यक्षारक्षासि प्रमथा गुह्यकानां गच्छेति चतुर्दशविधानि भूतान्यतिविस्तीर्णत्वा न्मिथो न दृष्टानि पुराणि आस्पदानि च यत्र तथा स्यात्तथा उपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणे विवृतः कुलाद्रि सामंतैर्जवूहीपासेनोत्थितः ॥ राजा चंद्रार्कनयने भ्रमयच्छैलसंसदि ॥ २९ ॥ तारौघमालतीमाल्यो दिग्दर्शकं वारं वरः ॥ नागजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एष नित्यं दिभिः शीतैर्वीजितो घनचारैः ॥ ३१ ॥ षोडशस्य सहस्राणि योजनानामधः क्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्येते नागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशोति श्वसहस्राणि देहोस्य कंदुलोचनः ॥ पूज्येते नाकसदने सुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येन गृहस्थमिव बंधवाः ॥ उपजीवंति भूतानि मिथो दृष्टपुरास्पदम् ॥ ३४ ॥ अस्य त्वीशानदिग्भागो पद्मरागमयंबुहत् ॥ विद्यते शृंगमपरो दिवाकर इवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्ति पृष्ठे भूतौ घटतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः शिखरादर्शं प्रति विवर्तमानास्ति फुरन्मणिः ॥ ३६ ॥ तस्यास्ति दक्षिणस्कंधे शाखा कनकपल्लवाः ॥ रत्नस्तव कनीरंध्रा चंद्रविबोहस्तत्फलाः ॥ ३७ ॥ तत्र पूर्वमयानीडं कृतमासीत् स्फुरन्मणिः ॥ देव्यां ध्याननिषण्णायां यस्मिन् किल रमे सुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छन्नं रसायनफला न्वितम् ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विविहितालिदसंस्थितिः ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यन्तरं हृद्यं पूरितं कुसुमोत्करैः ॥ ४० ॥ तद्गच्छत सुतानीडं दुर्गनाकवतामपि ॥ भोगं मोक्षं च तत्र स्थानि विविधमलमाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वा स्माम्पिता तत्र चुचुं वाभ्याल्लिलिंगच ॥ ददौ देव्या यदानीतमस्मभ्यं च तदामिषम् ॥ ४२ ॥ तद्भुक्त्वा चरणौ देव्याः पितुश्चैवाभिवाद्य च ॥ विंध्यकच्छादयंत स्मास्थानादालंबुसान् पुताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुद्ध्य निर्गत्या बुदकोदरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्य वंदितव्यो मचारिणः ॥ ४४ ॥

दुमादर्शजगतः प्रतिविबुधस्थित कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविबानीबोहस्तंति फलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतो मणयो यस्मिन् तथा विंधनीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विहिता अलिदसंस्थितिर्बहिर्द्वारप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशैलैः ॥ ४० ॥ नाकवता देवानामपि दुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥ आलंबुसादलंबुसानिवासान् ॥ ४३ ॥ वदिताव्यो मचारिणो देवायैः ॥ ४४ ॥

१ नागजातिद्वयस्य स्याः स्थितिर्धौ स्मिन्नेव विधे आत्मा स्वहृदयस्य तिसमासे फलितो यमर्थः ॥ स्यादित्यत्र भावे किप्

अहवर्ग्योर्गभिण्य ॥ ११ ॥ वस्तुव्योर्गभिण्य ॥ १२ ॥ इति उक्ता तदनुपहायथारविहाय निर्विकल्पाख्ये स माधनेसमाधा ॥ १३ ॥ अजस्य विणोर्नाभिसरो जस्यति मूलैर्धरिष
 त्यकमलस्याकर उत्तित्स्थाने विषु ॥ १४ ॥ नाभिकमलस्य पृष्ठे त्रेकिसलयप्रवेशो ॥ १५ ॥ गर्भाकात्वापरिपक्वगणपद्विषेयेण द्विधा जग्मुर्अभिष्यत् ॥ यथासारवत्सारवति ॥
 व्यत्ययेनैव वचनम् ॥ प्रसोढान्वित्स्वर्णरत्नलपराभ्यामभिधेयतत्त्वम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 इति चिरमागधिता अस्मान्निर्तिशेष ॥ ३१ ॥ तया तादृशतत्त्वसाक्षात्कारफलेन अनुगृहीता स्म ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 अतस्त्वथोयमुज्ज्वलाद्वाह्याहस्यामुनीश्वर ॥ वत्तातकयथा मासु ब्राह्म्यादेव्यायथास्यितम् ॥ ११ ॥ ॥ ब्राह्म्युवाच ॥ ॥ हे वरस्य सांप्रत
 वत्सवत्यो मेरय रुमणि ॥ नममया भवत्यो हि स्वैरचरतां प्रतम् ॥ १२ ॥ इति गभालसाहमीरुक्कटिदेवीदयापरा ॥ निर्विकल्पममाधाने
 ब्राह्मीतम्यौयया सुखम् ॥ १३ ॥ अजनाभिमेरोजातवैरिचकमलाकरे ॥ गभालसाविचेरुत्ताराजहस्यामुनीश्वर ॥ १४ ॥ एव विपक्षग
 भालानाभिकमलपृष्ठे ॥ सुवतेस्मृदूयं हान्ययवक्ष्यइवांकुरान् ॥ १५ ॥ तानि कालसमासायतौ हान्येकविंशति ॥ गर्भाकात्वादि
 धाजग्मुर्ब्रह्माहानावसारवत् ॥ १६ ॥ अहभ्यस्तेभ्यएव हिजातावयमिमं मुने ॥ धातरश्च हतनयावायसाएकविंशति ॥ १७ ॥ ते संजा
 तागतावदितस्मिन्कमलपृष्ठे ॥ संजातयक्षा संपन्ना गणा इत्यनेक्षमा ॥ १८ ॥ माताभि सहस्रीभिर्ब्राह्मीभिर्गवतीत ॥ चिरमारा
 धितामम्यदसमाधिविरतामती ॥ १९ ॥ प्रसादपरया काले भगवत्यात स्वयम् ॥ तया गानुगृहीता स्मो येन मुक्तवयस्यिता ॥ २० ॥
 सरांतमनम शांता एकांतेभ्यानसास्थितौ ॥ तिष्ठामहतिनिश्चित्यपितुर्पार्थैव यंगता ॥ २१ ॥ आलिगितास्तन पित्रा पूजिता लबुसावय
 म् ॥ तया दृष्टा प्रसादेन सस्थितास्तनसयता ॥ २२ ॥ चढउवाच ॥ पुत्रा कच्चिदपर्यंतवासनातनुगृहितात् ॥ भवतो निर्गतानुनम
 स्मात्ससारजालकात् ॥ २३ ॥ नोचं ह्यभगवती तदिर्माभृत्य वत्सलाम् ॥ प्रार्थयामो ययायुयस्य यज्ञानपारगा ॥ २४ ॥ ॥ काका ऊचुः ॥
 तातज्ञातमलं ज्ञेयं ब्राह्म्यादेव्या प्रसादत ॥ कित्वेकांतस्थिते स्थानमभिर्वाछाम उत्तमम् ॥ २५ ॥ चढउवाच ॥ सर्वरक्षणधार
 समस्तसुरसत्रय ॥ अस्तित्वेव महोत्सेधो मे रुनामहीधर ॥ २६ ॥ लसच्चंद्राकदीपस्य भूतदं कलत्रिण ॥ ब्रह्माहमहपस्य तस्तप्त क
 नकनिर्मित ॥ २७ ॥ सौवणचद्रपीठाद्वोरभाङ्ग्य शिखरगुलि ॥ ध्वनहीपाब्धिवलयो भुवैवोन्नमितो मुज ॥ २८ ॥
 जिता अलङ्कृता ॥ संयता विनयादिगुणयुक्ता ॥ २९ ॥ ससारलक्षणाजालकात्पश्चिधनानायाच्यिर्गता कच्चिद्वितीष्टमये ॥ ३० ॥ तत्तदर्थम् ॥ श्रवयन्निव्यय ॥ ३१ ॥
 एकांतस्थितरक्षस्थानस्य योग्यस्थाननिवासमभिर्वाछाम ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 स्वयं दृश्यं भवत लोकोनप्यस्तन ॥ २० ॥ सीवर्णेन धर्माकारेण पीठमूलबधो गमसदोर्ना किमु लथा विषयकोम आकाशस्य रजयिरेणु लीयं किराक्या शिखराभ्येवा मुक्तयोमस्य
 व्यक्तेर्हीना आभ्ययश्च बलपायस्य ॥ ईदृशो जगत्पञ्चमिह कर्णोऽप्यजगद्विद्य ॥ २१ ॥

तमेवराजत्वेनवर्णयति ॥ दृढइत्यादिभिः ॥ जवूदीपलक्षणेआसनेसिंहासनेराजाशैलानामितिशेष ॥ अतएवशैलसप्तचिंद्रार्कलक्षणेनयनेभ्रमयत् ॥ २९ ॥ तारीघाएवमालतीमाल्यानियस्य ॥ दिशएवदशायस्यतथाविधमेकमबरमाकाशमेवाबरवत्प्रत्यस्य ॥ नागशब्दार्थभूतस्यसर्पजजातिद्वयस्यआधारः ॥ नाकनायकाइन्द्रादयएवभूषणानियस्य ॥ ३० ॥ घनामेघास्तल्लक्षणेर्नीलश्वेतादिचामरैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पूज्यतेसेव्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षयोदेवर्षयोराजर्षयोदेवाः पितरोगर्षवाः किन्नराअप्सरसोविद्याधरायक्षारक्षांसिप्रमथागुशकानागाश्चेतिचतुर्दशविधानिभूतान्यतिविस्तीर्णत्वान्मिथोनदृष्टानिपुराणिआस्पदानिस्थानानिचयत्रतद्यथास्यात्तथाउपजीवति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिखरलक्षणेवि

दृतःकुलाद्रिसामंतैर्जबूदीपासनेस्थितः ॥ राजाचंद्रार्कनयनेभ्रमयच्छैलसंसदि ॥ २९ ॥ तारौघमालतीमाल्योद्दिग्दशैकांबरंवरः ॥ नागजातिद्वयस्यात्मानाकनायकभूषणः ॥ ३० ॥ दिगंगनाभिरभितोरस्याभिः पुरभूषणैः ॥ एषनिस्यंदिभिः शीतैर्वीजितोघनचामरैः ॥ ३१ ॥ षोडशस्यसहस्राणियोजनानामधःक्षितौ ॥ स्थिताः पादाः प्रपूज्यंतेनागासुरमहोरगैः ॥ ३२ ॥ अशोतिश्वसहस्राणिदेहोस्याकैंदुलोचनः ॥ पूज्यतेनाकसदनेसुरगंधर्वकिन्नरैः ॥ ३३ ॥ चतुर्दशविधान्येनगृहस्थमिवबंधवाः ॥ उपजीवंतिभूतानिमिथोदृष्टपुरास्पदम् ॥ ३४ ॥ अस्यत्वीशानदिग्भागेपद्मरागमयंबृहत् ॥ विद्यतेशृंगमपरोदिवाकरइवोदितः ॥ ३५ ॥ अस्यास्तिपृष्ठेभूतौघदृतः कल्पतरुर्महान् ॥ जगतः शिखरादर्शेप्रतिविंबमिवस्थितः ॥ ३६ ॥ तस्यास्तिदक्षिणस्कंधेशाखाकनकपल्लवाः ॥ रत्नस्तवकनीरंध्राचंद्रविंबोह्रसफला ॥ ३७ ॥ तत्रपूर्वमयानीडंक्रुतमासीत्स्फुरन्मणिः ॥ देव्यांध्याननिषण्णायांयस्मिन्किलरमेमुताः ॥ ३८ ॥ रत्नपुष्पदलच्छत्रंरसायनफलान्वितम् ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विविहितालिंदसंस्थितिः ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैः संपूर्णकाकपुत्रकैः ॥ शीतलाभ्यंतरंरुद्धं पूरितंकुसुमोत्करैः ॥ ४० ॥ तद्वच्छतसुतानीडुर्गनाकवतामपि ॥ भोगंमोक्षंचतत्रस्थानिर्विघ्नमलमाप्स्यथ ॥ ४१ ॥ इत्सुक्तास्मान्पितातत्रचुचुंवाभ्याल्लिलिंगच ॥ ददौदेव्यायदानीतमस्मभ्यंचतदामिषम् ॥ ४२ ॥ तदुक्ताचरणौदेव्याः पितुश्चैवाभिवाद्यच ॥ विध्यकच्छादयंतस्मात्स्थानादालंबुसातपुताः ॥ ४३ ॥ क्रमेणाकाशमुह्यन्धनिर्गत्याबुदकोटरैः ॥ पवनस्कंधमासाद्यवंदितव्योमचारिणः ॥ ४४ ॥

इमादर्शजगतःप्रतिविंबमिवस्थित कल्पतरुः ॥ ३६ ॥ चंद्रविंबानीवोह्रसंतिफलानियस्याम् ॥ ३७ ॥ स्फुरतोमणयोयस्मिस्तथाविंधनीडम् ॥ ३८ ॥ चिंतामणिशलाकाभिर्विहिताअलिंदसंस्थितिर्बहिर्द्विप्रकोष्ठरचनायस्मिन् ॥ ३९ ॥ बुद्धिपूर्वसमाचारैर्विचारपूर्वव्यवहारशीलैः ॥ ४० ॥ नाकवतदिवानामपिदुर्गम् ॥ ४१ ॥ आमिषमांसम् ॥ ४२ ॥ आलंबुसादलंबुसानिवासात् ॥ ४३ ॥ वंदितान्योमचारिणोदेवायै ॥ ४४ ॥

१ नागजातिद्वयस्यस्थाः स्थितिर्यस्मिन्नेवविधआत्मास्वरूपयस्यतिसमासेफलितोयमर्थः ॥ स्यादत्यत्रभावेकिप्

अस्माद्युःकाद्युःकांतरात्स्वगतसुरमरावतीम् ॥ ३५ ॥ तत्रग्रहलोके ॥ ३६ ॥ गच्छेतिआज्ञायाआज्ञावानेनशिपावपृथितावर्धिता ॥ ३७ ॥ तपनवद्भास्वरा ॥ ३८ ॥ भोजनयथा
स्यात्तथाप्रवृत्तिनासरासमाधिपरादृतिपावत् ॥ ३९ ॥ उक्तमुपसहति ॥ आतादति ॥ हेमहानुभाबवयआता ॥ यथावयथाबद्धोदसप्राप्यस्थितिमेतस्यानिवासमाग
ताभ्येतदभ्रपयान्तरासवमविवर्धयथास्याभाषातेतुम्यमुक्तम् ॥ अतःपरोपेणावशिष्टेनकिंपदायुश्चेत्साधोदत्तस्वरासिर्किषेतिप्रश्रद्धयोत्तरेणाभ्येनवक्तव्यनिमित्तेनमांसम्य
गदुराधिआज्ञापयतइपितुम्यवदिव्यार्थान्यर्थ ॥ ५० ॥ इतिस्त्रीवासिष्ठम् ॥ तात्पर्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेषू एकोनविंशतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ प्रतिकल्प
अगताम्यंयादुर्गांनिधनतथा ॥ मलपेपिशुशुभोप्रत्स्वविषस्यैर्यमुक्तम् ॥ १ ॥ तत्ररुतस्वरासिर्किषेतिप्रश्रद्धाविलोकोत्तरवक्तुकाभोषह्यमाणबहुकल्पस्वजीवोक्तेरिमक
परिहृत्यदिनाधीशालोकांतरपुरगता ॥ स्वगमुह्ययता स्मोव्रह्मलोकमुनीश्वर ॥ ४५ ॥ प्रणामपूर्वतत्रैतदयावत्तपितुर्वचः ॥ मात्रैच
स्रगवत्येचद्वाह्यचाद्यनिवेदितम् ॥ ४६ ॥ ताभ्यासंज्ञेहमालिङ्ग्यगच्छतेत्याज्ञयैधिता ॥ वयरुतनमस्काराब्रह्मलोकद्विनिर्गता ॥ ४७ ॥
उद्धव्यलोकपालानांपुरीस्त्वनमस्वरा ॥ आकाशगामिनोलालापवनस्कधचारिण ॥ ४८ ॥ इमकल्पतरुप्राप्यनिजनीहंप्रविश्यम् ॥
दूरस्थवाधास्तिष्ठामोमुनेर्मौनमवस्थिता ॥ ४९ ॥ जातायथावयमिमस्थितिमागताश्रंसंप्राप्ययोधमुपशान्तिधियोयथावत् ॥ एतत्तदु
क्तमविखड्मलमयातेशेणमांसमनुशाधिमहानुभावा ॥ ५० ॥ ॥ इ० वा० वा० दं० मो० नि० पू० पु० ॥ आलयलामोनामएकोनविंशति
तमःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मुशुहउवाच ॥ ॥ आसीत्किंचितुराकल्पेजगद्यच्चिरमास्थितम् ॥ सन्निवेशेनचैतद्वदयापिचन
दूरगम् ॥ १ ॥ तदेतद्वत्तमभ्यासाद्वर्तमाननवर्णितम् ॥ मयामुनीन्द्रयोधायप्राग्जन्ममास्यदर्शिता ॥ २ ॥ अयमेकलितपुण्यैश्चिरकालो
पसंसृते ॥ निर्विघ्नमेवपस्यामिद्वधतमुनेत ॥ ३ ॥ इदंनीहमिमांशास्वामहंवायमयंद्रुम् ॥ अद्यपावनतांप्राप्तान्येतानितवदर्शनात्
॥ ४ ॥ इदमभ्यमिदंपादगृहीत्वाविहर्गापितम् ॥ नूनपावनतांनीत्वाशेषेणादिशचाशुभो ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इदमर्घ्यंषपा
द्यंभृयादुत्तवतिस्वयम् ॥ मुशुहविहरेतस्मिन्निदरामाहमुक्वान् ॥ ६ ॥

स्मरुथाप्यनिजनीहयविरपचेत्यापुक्तश्रुपूर्वोत्तरविरोधाशक्याभूवितिकम्यलक्ष्मेर्वादीनाप्रतिकम्यस्तस्यानसाम्यावैक्यवावइत्याशयवशयति ॥ आसीदित्यादिना ॥ पुरा
अस्मज्जम्हेतीकप्येयत्तुकिंज्जागतपदापखचिरमास्थिततत्सम्भिवेरोनअवयवस्यस्थानाकृत्यादिनाएतद्वृत्तएतत्कम्पीयवार्थवैवआसीम् ॥ अतस्तद्वर्षापिमदूरअग्नेद्वोपा
स्यदिहिनेमेबेतिबुद्ध्यादमकस्यतठमित्यादिनिर्देशादित्यर्थ ॥ १ ॥ तत्रस्याहुजतीतमपिकागद्वाव्यभ्यासार्हस्योनेजगताऐक्येयवर्णितम् ॥ २ ॥ तत्रयथकथापस्तावेपुजवि
लब्धोमाभूविनिप्रयनंपूमास्तीकारप्रार्थयितुंनुत्याअग्निमुसीकरोति ॥ अयेतिद्वौभ्याम् ॥ ३ ॥ इवार्शात्तामनुगतविर्दनीहय ॥ एतानीतिनपुसकमनपुसकेनेतिनपुसिकेकरोव ॥
॥ ४ ॥ रोषेजाबिष्टसेवाविपयेजनिमिसेनआविशपश्याम्भन्मित्यर्थ ॥ ५ ॥ गूयःक्षितीयवारम् ॥ जगत्तामसुष्टवान् ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ < ॥ तन् शरीराणि ॥ ९ ॥ अकलितात्मना अलक्षितस्वरूपेण ॥ १० ॥ स्कंधेषु माले वव्यूढा अर्का द्वाद्वादशादित्याः शशिनश्च यैस्तथा विधेषु वातस्कंधप्रवहादिमरुदति
 क्रामिषु प्रलयवायुभेदेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ पाषाणवद्दनीकृता निवारिण्यैस्तथा विधैरिदो करैरासन्नप्रलया बुदकरकापतैश्च ॥ १३ ॥ इह मेरुशिखरे विश्रान्तैः परशूनपिच्छदति
 क्षतधाराः कुर्वन्ति शिलीभूतानीहाराद्येभ्यस्तैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कच्छकालेषु महतामपि खेदः स भ्रावित किंपुनर्विहगाधमयो निजातस्य मम तथापि विवेकप्रभावात् न खेदप्रसक्तिरि
 तिवक्तुस्वयानिर्जीविकाया इतरजीविकापेक्षया फलुतामाह ॥ निरालम्बेति ॥ निरालम्ब आकाशस्तदास्पदा ॥ १६ ॥ ईदृशेषु फलुष्वपि भूतेषु योनिषु ॥ धात्रा आस्थया प्रीत्या
 भ्रातरस्ते विहंगेशतादृक् सत्त्वामहाधियः ॥ इह कस्मान्न दृश्यं ते त्वमेवैको हि दृश्यसे ॥ १७ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ तिष्ठतामिह नः कालो महा
 न तिगतो मुने ॥ युगानां पंक्तयः क्षीणा दिवसानां भिवानघ ॥ ८ ॥ एतावता यकालेन सर्व एव ममानुजाः ॥ तन्तूस्तृणमिव त्यक्त्वा शिवे परि
 णताः प्रदे ॥ ९ ॥ दीर्घायुषो महान्तोऽपि संतोऽपि बलिनोऽपि च ॥ सर्व एव निगीयंते कालेनाकलितात्मना ॥ १० ॥ ॥ श्रीविश्विष्ठ उवाच ॥ ॥
 स्कंधव्यूढा कंशशिषु वहस्त्वविरंतजवान् ॥ वातस्कंधातिवातेषु कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ ११ ॥ दग्धो दयास्तशैलेन्द्रवनव्यूहैरवेकरैः ॥ चिरम
 त्यंतमासन्नैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १२ ॥ इंदोरथ करैः शतैः पाषाणीकृतवारिभिः ॥ आसन्नकरकापतैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १३ ॥ अज
 स्रमिह विश्रान्तैः कल्पजीमूतमंडलैः ॥ परशुच्छेदनीहारैः कच्चित्तातनखिद्यसे ॥ १४ ॥ विपमैर्जागतैः क्षोभैरुच्चैस्तारपदस्थितः ॥ कथं न क्षो
 भमायाति कल्पद्वक्षो यमुन्नतः ॥ १५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ निरालम्ब आस्पदा ब्रह्मन् सर्वलोकावहेहिता ॥ तुच्छेयं सर्वभूतानां मध्ये विहग
 जाविका ॥ १६ ॥ ईदृशेषु च भूतेषु निजरेषु वनेषु च ॥ कल्पितास्थास्थितिर्धात्रा शून्ये वा व्योमवर्मनि ॥ १७ ॥ कथमस्यां प्रभोजातो जात
 स्य चिरजीविनः ॥ आशापाशानि बद्धस्य विहगस्य विशोकिता ॥ १८ ॥ वयंतु भगवन्नित्र्यमात्मसंतोषमास्थिताः ॥ न कदाचन नीरूपे मु
 ल्यामोजातविभ्रमैः ॥ १९ ॥ स्वभावमात्रसंतुष्टाः कष्टैर्मुक्ता विचेष्टितैः ॥ क्षिपामः केवलं कालमस्मिन् ब्रह्मन्निजालये ॥ २० ॥ न जीविता
 न्नमरणात्कर्मदहस्यरोधनम् ॥ यथास्थितं न तिष्ठामस्तथैवास्तंगतेहिताः ॥ २१ ॥ आलोकितालोकादृशादृष्टांतदृष्टयः ॥ नूनं संसृत्य क्तम
 स्माकं मनसा चंचलं वपुः ॥ २२ ॥ अनारतनिजालोके नित्यं चापरितापिनि ॥ कल्याणस्योपरि सदा वेद्विकालकलागतिम् ॥ २३ ॥
 स्थितिर्जीविका कल्पिता तच्चित्रमित्यर्थः ॥ इवार्थे वा शब्दः ॥ १७ ॥ १८ ॥ नीरूपेति स्वरूपे ॥ १९ ॥ कष्टैः क्लेशफलैः परपोडादिविचेष्टितैर्मुक्ताः ॥ २० ॥ जीविताज्जीविनात् ॥
 देहस्य कर्मैरेहिकामुष्मिकफलार्थी क्रियाम् ॥ नापि मरणाद्देहस्य रोधननाशवाच्छामेत्युभयत्र शेषः ॥ यथा इदानीं स्थितेन नित्यसिद्धिर्निरतिशयान्नात्मस्वभावेन तिष्ठामस्तथैवाग्र
 पितेनैवास्तंगतेहिताः पूर्णकामाः स्थास्याम इत्यर्थः ॥ २१ ॥ लोकानां दशाजन्ममरणाद्यनर्थदशा ॥ मिथ्यात्वनिर्णायिकाः स्वमादिदृष्टांतदृष्टयो दृष्टाः ॥ २२ ॥ तत्र तावत्कल्पा
 तपर्यंतं कल्पदक्षप्रभावादेव नास्माकं खेदप्रसक्तिरित्याह ॥ अनारतेत्यादिना ॥ कल्याणस्य कल्पदक्षस्य ॥ २३ ॥

प्रकाशवत्तत्वादिबिम्बयदिनरात्रिभिर्भागेप्रकथंकात्कलागतिर्वेत्तिताह ॥ १७ ॥ प्राणापानप्रवाहेणस्वरोदयशास्त्रमसिद्धोपायेनेत्यर्थ ॥ १४ ॥ मन स्थियं बलाद
 निमग्नवद्वयसक्तिरित्याशयनाह ॥ सारति ॥ १६ ॥ उद्गारण्यनिमायैरस्यच्चनिभिर्भ्रातृभूकाकद्वयनाहैवेधरभयप्रयजामि ॥ २७ ॥ धीरत्वादिपिनास्माकवेधप्रसक्तिरित्याह ॥
 वेति ॥ १८ ॥ इराकमयनृस्यर्षीयास्वपिदशामुशमासुबिनिमलोपल स्फटिकाविलाकाकारास्तदृशा ॥ १९ ॥ अगन्तव्यस्यभूयोविमर्शबिलादपिनत्वेदपसक्तिरित्याह ॥
 इयमिति ॥ २० ॥ आतस्यद्विधुबोधेयुधुवश्मयतस्यचतिभगवदर्थितदिशासर्वसाधारणेष्टुषोपरिह्वयतानिभ्ययाद्वानभयप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वाणीति ॥ वाअथवानधानया
 रत्नगुच्छप्रकाशाद्येवम्लन्कल्पलतागृहे ॥ प्राणापानप्रवाहेणवेद्यिकल्पमस्वद्वितम् ॥ २४ ॥ अविज्ञातदिवारानीत्यस्मिन्नुच्चै शिलोच्च
 ये ॥ जानामिनिजयायुध्यालोकफालरुमस्येतिम् ॥ २५ ॥ सारासारपरिच्छेदिबोधाद्विश्रांतिमागतम् ॥ निरस्तचापलशांतं सुस्थिरं मे
 मुनेमन ॥ २६ ॥ समारव्यवहारोत्प्रेरशापाशैरसन्मर्थे ॥ उद्गारैरिवभूकाकोनैवश्यद्वजान्यहम् ॥ २७ ॥ परोपशमधर्मिण्यावयमा
 लोक्शतीत्या ॥ पश्यतो जागतीमायां धियाधैयमुपागता ॥ २८ ॥ श्रीमास्वपिमहाबुद्धेशस्वचलबुद्धय ॥ विनिर्मलोपलाकारा सप्रा
 मास्तुयथारुमम् ॥ २९ ॥ इयमारमस्तुभगतरलाजागतीत्येति ॥ भूयोभूय परावृष्टानर्चकिञ्चनवाधते ॥ ३० ॥ सर्वाण्येवप्रयांत्येव
 समार्यातिचवानवा ॥ भगवन्मृतजालानिभयमस्माकमन्नकिम् ॥ ३१ ॥ मृतजालतरगिण्याविशत्या कालसागरे ॥ वयसंसारसरित
 स्तस्याअप्यनादता ॥ ३२ ॥ नाज्जामोनचगृहीमलिष्णामोनेहचस्थिता ॥ द्रुपादादृशाक्रूरावयमस्मिन्नुमंस्थिता ॥ ३३ ॥ वीत
 शोकभयायामेत्स्वादृशै पुरुषात्तमे ॥ तुष्टेनुगृहीता स्म सस्थिताविगतामया ॥ ३४ ॥ ततस्ततश्पर्यस्तलुठितनचवत्तिपु ॥ नापरामृ
 पृतत्वार्यं मरमाकभगवन्नन ॥ ३५ ॥ निर्विकारंगतलोभेचाल्मन्युपशमगते ॥ चित्तरंगा प्रबुद्धास्म पर्वणीविमहाभ्यय ॥ ३६ ॥ भवदा
 गमनाद्वसन्निर्दानीमुदिताशया ॥ मंदरोद्धृतसर्वार्गक्षीरोदयेनतन्यते ॥ ३७ ॥ नात परतरकिञ्चिन्मन्येकुशलमात्मन ॥ सतायदनुग
 म्येत्संत्यकसकलपणा ॥ ३८ ॥

निनवामायातिपरमायदोत्यर्थ ॥ ११ ॥ तपश्चक्षुस्यस्वस्वतदस्थनयासर्वभूतससारद्रवृत्तासाधराभावाच्चनभयप्रसक्तिरित्याह ॥ भूतेति ॥ ३२ ॥ व्यबहारमाधिक्षयेसकटक
 मधीवसावधानतयासरोरकमणाम्मुपुपादा ॥ नत्वेदृशाससारोच्छेदिवाननूरा ॥ ३३ ॥ महानामनुपहादपेनमत्वेदपसक्तिरित्याह ॥ धीतेति ॥ ३४ ॥ व्यबहारमाधिक्षय
 तयस्तत गयलमपरागादिबिम्बपुनलुठितम् ॥ ३५ ॥ चित्त सज्जतोब्रह्माकारदृष्टिबोदयद्विकबोधोधाएवतरगाययातयाविधा संत ॥ पर्येज्यह्वाब्जयवमजुद्धाः स्याः ॥ ३६ ॥
 मारगाव्यं दशार्नीजवदानममनादेतो ॥ येनाहोतनभीरोवक्षीरसागरोबहरोद्धृतसर्वार्गानिर्भयमात्मन्येतोनामृतेनमुदिताशया .संशयान्नाम्यर्थ ॥ स्वप्नतद्विषयिष्ठमवहर्वास्ते
 मय्यमवहर्वास्ते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

सर्वसारज्ञानम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ भवदवलोकनेनशातदुष्कृतं दुष्टप्रारब्धस्य तथा विधस्य मज्जन्म अयसफलं निरतिशयानंदफल युक्तमभूदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीवासि
 ष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू० विशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ कल्पवृक्षस्य माहात्म्यप्रलयधारणास्थितिः ॥ नियतिर्भूरिचित्रार्थस्तथा त्रयोपवर्ण्यते ॥ १ ॥
 स्वाश्रयकल्पवृक्षमाहात्म्योपवर्णने युगांतोत्पातादिषु स्वस्य खेदाप्रसक्तिप्रपचनमुखेन च तत्सरसि कचेति प्रश्नोत्तरं वक्तुमुपक्रमते ॥ युगक्षोभेऽप्यित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ यद्यपि
 धरया सह कल्पवृक्षस्यापि हरणविद्यत एव तथापि दिव्यप्रभावबलान्नाकपतेत्याशयः ॥ ३ ॥ सर्वतोदत्ताः साम्यायस्तभोपष्टभशिलावद्वयो यस्य तथा विधोऽमरपर्वतः ॥ अर्थाद्वारा
 आपातमात्ररम्येभ्यो भोगेभ्यः किमवाप्यते ॥ सत्संगं चिंतामणितः सर्वसारमवाप्यते ॥ ३९ ॥ स्निग्धगंभीरमस्तृणमधुरोदारधीरवाक् ॥
 त्रैलोक्यपद्मकोशेऽस्मिन्स्वमेकः षट्पदायसे ॥ ४० ॥ अधिगतपरमात्मनोपिमन्ये भवदवलोकनशांतदुष्कृतस्य ॥ मम सफलमिहाद्यज
 न्मसाधोसकलभयापहरोहि साधुसंगः ॥ ४१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वा० पू० भु० भुशुंडस्वरूपनिरूपणं नाम विंशति
 तमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ युगक्षोभेषु धारेषु वाक्यासु विषमासु च ॥ सुस्थिरः कल्पवृक्षोऽयं न कदाचन कंप
 ते ॥ १ ॥ अगम्योऽयं स मन्त्राणां लोकांतरविहारिणाम् ॥ भूतानां तेन तिष्ठामहसाधोऽसुखेन वै ॥ २ ॥ हिरण्याक्षो धरापीठद्वीपसप्तकवेष्टि
 तम् ॥ यदाजहार तरसानां कंपतदातरुः ॥ ३ ॥ यदालोलोऽथितव पूर्वभूवामरपर्वतः ॥ सर्वतोदत्तसाम्याद्रिस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ४ ॥
 भुजावष्टंभविनमन्मेरुर्नारायणो यदा ॥ मंदं प्रोद्धधारं द्वितदानां कंपतद्भुमः ॥ ५ ॥ यदासुरासुरक्षोभपतच्चंद्राकं मंडलम् ॥ आसीज्ज
 गदतिक्षुब्धं तदानां कंपतद्भुमः ॥ ६ ॥ उन्मूलिता द्रीं द्रिशिला यदोत्पातानिलावबुः ॥ आधूतमेरुतरवस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ७ ॥ यदाक्षीरोद
 लोत्साद्रिकंदरानिलकंपिताः ॥ कल्याभ्रपंकयश्चैरुस्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ८ ॥ यदासमंततो मेरुः कालनेमिभुजांतरं ॥ किंचिदुन्मूलितोति
 षुत्तदानां कंपतद्भुमः ॥ ९ ॥ पक्षीशपक्षपवना अमृताक्रांतिसंगरे ॥ यदावबुः पतत्सिद्धास्तदायं नापतद्भुमः ॥ १० ॥ यदाशेषाकृतं रुद्रो न
 समाप्तैकचेष्टिताम् ॥ ययौ गरुत्मान्ब्रह्मांडं तदानां कंपतद्भुमः ॥ ११ ॥

हेण पुनर्भूमिप्रतिष्ठापनदशाया मितिगम्यते ॥ ४ ॥ गुजेति ॥ अत्रापि चतुर्भुजोद्वाभ्यां भुजाभ्यां मेरुमवष्टभ्येतराभ्यां मंदं प्रोद्धधारेति गम्यते ॥ ५ ॥ सुरासुरयोः क्षोभस्तीव्रसंश्रम
 स्तेन पतच्चंद्राकं मंडलम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ क्षीराब्धौ लोलस्य मरुद्वैः कंदरानिलैरिव कंपिताः ॥ ८ ॥ कालनेमिभुजांतरे प्रकपितस्तारकामये संश्रमे प्रसिद्धः ॥ ९ ॥ अमृताक्रांतिरमृताह
 रणतदर्थे संगरे ॥ पतंतः सिद्धायेभ्यः ॥ १० ॥ गरुडस्य जातमात्रस्य सर्वलोकाः प्रकंपिताः प्रकंपिता मही सर्वा समद्वीपाश्च कंपिताः तदुत्पातान्निमज्जंती भुवनं विभवासि दधौ सह
 लैः शिरसां संकर्षणवपुर्हरदतिकथामनुहृत्याह ॥ येदति ॥ रुद्रः संकर्षणरुद्रः ॥ अद्यापि न स समाप्त एकं भूमिधारणलक्षणचेष्टितचरित्रस्य स्तथा विधोऽंशेषाकृतियदाययौ यदा
 चोद्धृत्य गरुत्मान्ब्रह्मांडं ययौ तदापि नाकपतेत्यर्थः ॥ ११ ॥

शीलानामग्धीर्नासक्तानर्नाभिगिनाचोत्पन्नादुःसहाः क्लृप्तानलशिखाः कणाग्निर्लैलात्याजउज्जगार ॥ सकृपणमुखाग्निविभेप्रलयस्यपुराणेपुनसिद्धे ॥ १२ ॥ दोस्तियत्वे
 ननुदृष्ट्याननिवासन ॥ १३ ॥ इदीभेपुनक्षधेव्यैकैयुक्प्रपससु ॥ तथाचतदानीप्रलयेभूलोकांतस्यशाहान्भेरुक्कष्यदक्षाविभिन्नाणप्रत्यारोतिभाव ॥ १४ ॥ कस्यतिसहस्रम
 हायुगपद्वेते ॥ १५ ॥ लब्धप्रकृतीनिनिन्द्यत्स्वभावाभिसर्वीगानियस्य ॥ १६ ॥ सामान्यतउक्तानाकारोस्थितिधारणाभेद्विशिष्यप्रपचयति ॥ प्रतपतीति ॥ अत्यतरीतल
 सव्ररिगबलम्याप्यपरिच्छेदजलालाषठणएवाहमस्मीमिचित्तेनितरधारणवारुणीधारणेत्युच्यते ॥ तयाह्विबलणालानसवामन्यतद्वति ॥ पार्वत्याविधारणाअप्येवमेवोसा ॥
 पृथिव्यादिपञ्चभूतधारणारकारसिद्ध स्वयमेवोत्पत्तार्धविलोनेकद्वयति ॥ १७ ॥ अचलमिति क्रियाविशेषणम् ॥ १८ ॥ घलेषामेवाल्लभ्येत्येतया विधत्सन्तनभिसिद्ध
 यदाकल्यानलशिखाः शैलाभ्यिसकलोल्लग्न ॥ शेष फणाभिसत्याजतदानाकपतद्भुम ॥ १२ ॥ एवरूपेद्रुमवरेतिष्ठतामापद कुत ॥
 अस्माकमुनिशार्दूलदौस्त्येनकिलापद ॥ १३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कल्पतेपुमहाद्देवहस्तूत्यातवायुषु ॥ प्रपतस्त्विदुभाके
 पुकर्यतिष्ठसिज्वर ॥ १४ ॥ ॥ श्रीशुशुहउवाच ॥ ॥ यदापपातकल्पतेव्यवहारोजगस्त्यतो ॥ कृतघ्नइवसन्मिन्नंतदानीहंत्यजान्य
 हन् ॥ १५ ॥ आकाशएवतिष्ठाभिविगताखिलकल्पन् ॥ लब्धप्रकृतिसर्वगोमनोनिर्वासनयथा ॥ १६ ॥ प्रतपंतियदादित्या शकली
 कृतभूधरा ॥ वारुणीधारणांयत्स्वातदातिष्ठाभिधीरधी ॥ १७ ॥ यदाशकलितार्द्रावातिप्रलयवायव ॥ पार्वतीधारणांयत्स्वास्वेतिष्ठा
 न्यचलतदा ॥ १८ ॥ जगद्भलितमेवदियात्येकाणवतांयदा ॥ वायवीधारणांयत्स्वासप्तुवेऽचलधीस्तदा ॥ १९ ॥ ब्रह्माहपारभासाद्यतत्त्वां
 तेविमलेपदे ॥ सुपुत्रावस्ययातावतिष्ठाभ्यचलरूपया ॥ २० ॥ यावत्पुनः कमलजं सृष्टिकर्मणिनिष्ठति ॥ तन्नप्रविश्यब्रह्माहंतिष्ठामिवि
 हगलये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ययातिष्ठसिपक्षीद्रधारणागिरसंहित ॥ कस्यतेपुतयाकस्मान्नान्येतिष्ठंतियोगिन ॥ २२ ॥
 ॥ मुशुहउवाच ॥ ॥ ब्रह्मन्नियतिरेपाहिर्दुर्ह्यथापारमेवरी ॥ मयेदशेनवेभाष्यभाष्यमन्येज्जुताहरी ॥ २३ ॥ नशक्यतेतोलयितुमवश्यम
 वितव्यता ॥ यद्ययातत्तयेतद्विस्वभावस्यपनिश्चय ॥ २४ ॥

वे ॥ १९ ॥ कियत्कालतथासुखसेतभाह ॥ ब्रह्मविति ॥ ब्रह्माहस्यलक्षसप्तमधेः पारपरभाषाभिभूतमभ्याकृतमासाद्यतत्त्वानां बहिरातीनां यद्वाधरातां नाना
 मादियाणां तानां वा अतिभूतास्येपरेसुपुनवेकरसन्निर्धकस्यसमाप्यदस्यया ॥ २ ॥ कियत्कालतादृशसमाधौ स्थितिरिति चेत्तथाह ॥ यावदिति ॥ तत्रपुनः सृष्टिकर्मणि विद्यया
 नावत्साकया लयेतत्कल्पदस्यस्यानापन्येतिहाभि ॥ २१ ॥ अन्येपियोगिनलयाकस्मान्निष्ठति किमर्थमाधिकारिकभारीरातरमुक्तिं वागच्छति तेनैव शरीरेण त्वां यवदुज्जोमति
 र्धीत्यपः ॥ २२ ॥ अथतत्तदालयारकथानुसारिणस्यलक्षकस्य रूपपादस्वरनियतिरेवप्यवस्थोहेतुमन्येप्याह ॥ ब्रह्ममिति ॥ २३ ॥ लोकयितुमशक्यमेवेति बुद्ध्यापरिच्छे
 त् ॥ यथापादयमारभ्योपस्मृतचयेव ॥ स्वभावस्यवियते ॥ २४ ॥

प्रतिकल्पयेत्तत्तत्तुनिगोपिभोजकादृष्टमूलभूतमस्तकल्पएवनिमिसमित्याह ॥ २५ ॥ मोक्षइददीर्घमपरिच्छेद्यमायुर्यस्यमोक्षेणजीवन्मुत्यावाउपलक्षितदीर्घमा
 युर्यस्य अतएवचिरतनार्थानानिर्देशविषयेनायकः श्रेष्ठः ॥ २६ ॥ दृष्टा प्रत्येकमेनेकविधाअनल्यावहवःसर्गणासगास्थितयोगमाप्रलयाआगमाउत्पत्तयश्चयेन ॥ अत्रास्मि
 स्वदृष्टेजगत्त्रमेचित्रमाश्रयभूतकिंस्मरसितद्वेद्वैत्यर्थः ॥ २७ ॥ हेबृहत्तर ॥ मेरोरधः ॥ २८ ॥ २९ ॥ दिवाधीशः सूर्यः मेरुप्रभाभिरविभक्तः अपृथग्भूतः पृथगसन्नितियाव
 त् ॥ दिवालोकोदिनहेतुः प्रकाशः ॥ ३० ॥ अर्धप्रकटसप्रकाशकोटरयस्य अतएवलोकोलोकमिवस्थितम् ॥ आढ्याः कचित्प्रकाशासपन्नाअद्रयोयस्मिन्नायाविधंभुवनम् ॥ ३१ ॥
 मत्संकल्पवशेनैवकल्पेकल्पपुनः पुनः ॥ अस्मिन्नेवगिरेश्चंगेतरुतिरिथंभवत्ययम् ॥ २५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्यंतमोक्षदीर्घासु
 भवन्निर्देशनायकः ॥ ज्ञानविज्ञानवान्धोरोयोगयोग्यमनोगतिः ॥ २६ ॥ दृष्टानेकविधानल्यसर्गसंगमागमः ॥ किंकिंस्मरसिकल्या
 णचित्रमस्मिन्मगत्त्रमे ॥ २७ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ ॥ बृहत्तराशिलावक्षामजातवर्णवीरुधम् ॥ अशैलवनवक्षौघांस्मरामीमांधरा
 मधः ॥ २८ ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ भस्मसारभरापूर्णासंस्मरामिधरामधः ॥ २९ ॥ अनुपन्नदिवाधीशामज्ञातशशि
 मंडलम् ॥ अविभक्तदिवालोकांसंस्मरामिधरामधः ॥ ३० ॥ मेरुत्वतलोद्योतैरधप्रकटकोटरम् ॥ लोकोलोकमिवाढ्याद्रिभुवनंसं
 स्मराम्यहम् ॥ ३१ ॥ प्रवृद्धासुरसंघामेक्षीयमाणान्तरामिह ॥ पलायमानामभितः संस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्भुगानिचाक्रां
 तामसुरैर्मत्तकाशिभिः ॥ दैत्यांतःपुरतांप्रानांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३३ ॥ अत्यंतारितांतसमस्तापरमंडलम् ॥ अजदेवत्रयी
 शेषांसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३४ ॥ चतुर्भुगार्धमपरंनोरंघ्रांवनपादैः ॥ अदृष्टेतरनिर्माणांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३५ ॥ एवंचतुर्भुगं
 साग्रंनोरंधैरचलैर्वताम् ॥ अप्रवृत्तजनाचारं संस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३६ ॥ दशवर्षसहस्राणिदृष्टतदैत्यास्थिपर्वतैः ॥ आकीर्णापरितः
 पूर्णांसंस्मरामिधरामिमाम् ॥ ३७ ॥ भयादंताहिताशेषवैमानिकनभश्चराम् ॥ द्यांचनिर्वक्षनिःशेषांसंस्मरामितमोमयीम् ॥ ३८ ॥ अ
 नगस्यामगस्याशामेकपर्वततांगताम् ॥ मत्तेविंध्यमहाशैलेसंस्मरामिजगत्कुटीम् ॥ ३९ ॥

पलायमानालक्षणयापलायमानजनाकीर्णाम् ॥ ३२ ॥ चतुर्भुगानीतिकालवाचित्वाद्व्यतसयोगेद्वितीया ॥ ३३ ॥ अत्यंतमतरितानिसमुद्रेणाच्छादितान्यंतक्रमेणसमस्तान्य
 परमंडलानिमेवतिरिक्तदेशायस्याम् ॥ मेरौचआजब्रह्मविण्णुरुद्धादेवत्रयीशिष्यतइतिशेषोयस्याम् ॥ ३४ ॥ चतुर्भुगानामर्धभुगद्वयपर्वतंतदृष्टक्षेत्रनिर्माणयस्याम्
 ॥ ३५ ॥ सामचतुर्थाशाधिकचतुर्भुगनीरंध्रानिर्विडैरचलैः पर्वतैर्वताम् ॥ पृथुचक्रवर्तिनाहिधनुष्कोढ्यापर्वतानुत्सार्यपश्चाद्भूमिः समीकृतेतिपुराणेषुप्रसिद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 द्यांअतरिक्षादिलोकानचकाराद्धरांचनिर्वक्षनिःशेषाम् ॥ निर्वक्षेतिपाठेदिवएवविशेषणम् ॥ ऋक्षाणिताराः ॥ तमोमयीतमः प्रचुरमित्यप्युभयविशेषणम् ॥ ३८ ॥ मलय
 ददुरसत्यादिविभाजकाभावादेकपर्वततांगताम् ॥ मत्तेमेरुस्पर्धयाअभिदद्धेसति ॥ ३९ ॥

॥ १० ॥ सरभे प्रभावातिशयैव दृष्टात् ॥ ११ ॥ आश्चर्यतिरमाह ॥ एकमेवेति ॥ यदा विराड्ब्रह्मादृशरीर उत्पन्नमात्रं स्वात्मतत्त्वं प्रयालोचयितुं कचित्कालसमाहितचित्तो भूत्वा
स्मादस्याभ्योच्ये ॥ पुरुषे सुरादिभिरसुरैश्चर्वाजितम् ॥ आलोकानोपकारात्स्वभावाभावेन निश्चयसमर्पितवत्त्वमकप्रमादम् ॥ १२ ॥ कल्पियुगसर्गस्थितिस्मरन्माह ॥
सुरापति ॥ सुरापात्राभ्यामप्यस्मिन् ॥ निपिद्धानि रितानुरादेवोद्येत्तथा विधायुक्ता अस्तच्छूदायस्मिन् ॥ यदुनाथा अनेकप्रवृत्तास्तस्य स्थिरीयस्मिन् ॥ १३ ॥ आश्चर्यतिरमा
ह ॥ श्चेति ॥ समुद्रनिमानु प्रिययत्तस्योत्सन्ने प्रागवस्थाया मिदं सिद्धम् ॥ छापुससग विनामानस्यास्तस्या स्वयेव सजाता भृग्वादिपुरुषा यस्मिन् ॥ १४ ॥ भुवि जले मन्त्रायां ज
लोकादिप्रकाराद्वत्तल्लोकप्यवहारमाधोपलक्षिते कालया स्थिति लोकास्मरन्माह ॥ अपूर्वतमिनि ॥ अप्योपस्था अमरा देवा मानवा योगसिद्धाश्च यस्मिन् ॥ १५ ॥ न विद्यते मध्यस्था अथ
एतां श्रान्यां श्रवत्तानान् भस्मराभिधदूनि ॥ किं तेन धदुनोक्तेन सारं सक्षेपत शृणु ॥ १६ ॥ असंख्यातात्मनून् ब्रह्मन्मराभि शतशो गता
न् ॥ सवान्तरं भयदुलांश्चतुर्गुणशतानि च ॥ १७ ॥ एकमेव स्वयं शृङ्खलपुरुषास्तु रवर्जितम् ॥ आलोकनिचयैवैकं कचित्सर्गस्मराम्यहम्
॥ १८ ॥ सुरापनाक्षणं भक्तनिपिद्धसुरशृङ्गकम् ॥ यदुनाथ सतीकं च कचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ १९ ॥ वक्षनीरधभृत्पृष्ठमकल्पितमहार्णव
म् ॥ स्वयं ज्ञातपुरुषं कचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ २० ॥ अपवतमभूमिचव्योमस्यामरमानवम् ॥ अचद्राकं प्रकाशाक्षयं कंचित्सर्गस्मरा
म्यहम् ॥ २१ ॥ अर्निद्रममहीपालममथ्यस्याधभोक्तमम् ॥ समर्मेधकपुचक कचित्सर्गस्मराम्यहम् ॥ २२ ॥ सर्गप्रारंभकलनाविभा
गो भुवनत्रये ॥ कुलपवतर्मस्यानं जद्वीपपृथक्स्थितम् ॥ २३ ॥ वर्णधर्मधियां स्त्रिषु विभागो मंदलावने ॥ ऋक्षचक्रकंसंस्थानध्रुव
निमाणमेव च ॥ २४ ॥ जन्मेदुमास्करादीनां मिद्रोपेद्रव्यवस्थितिम् ॥ द्विरण्याक्षापहरणं वराहोद्वरणं क्षिते ॥ २५ ॥ कल्पनपार्थिवानां
च वेदानयनमेव च ॥ मंदरोन्मूलनं चाव्ये रभृतार्थं भयनम् ॥ २६ ॥ अजातपद्मो गरुड सागराणां च संभव ॥ इत्यादि काया स्मृतय
स्त्वस्यातीतजगत्क्रमा ॥ धातुरपि पिहितात्मा तस्मर्थेति तासु को ग्रह ॥ २७ ॥

माउत्सनाश्वयस्मिन् ॥ अतएवासमअधानिककुम्भादिशाचक्राण्यस्मिन्निर्गच्छायास्यमन्त्ररातबरोपलक्षितजगत्स्थित्युक्ति ॥ ३६ ॥ एतत्कल्पवृक्षात्तत्स्वरं तु एतत्कल्याणु
 शोबूतामन्त्रीतिदपचयन्नाह ॥ सगपारभेत्यादिना ॥ सर्वेप्रार्थयमातपदानोपष्टश्लोकस्येवैरिषिदिनासातस्मर्यतिइत्यध्याख्य ॥ आवीसमभारंनार्थकलनाह ॥ सकल्पसतो
 मुबनप्रयदीपापवार्तापरदेशोदानविभजनविभागस्तत्कुलपवतानिस्त्यामयायोग्यप्रदेशाकम्बनततपृथक्स्थितंअबूहीपमषिष्यब्राह्मणादिवणानांतद्वर्माणार्थियांतसयो
 म्यदिपाभेदानां चट्टिरितिययायोगमोबोध्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सितेवरादेणोद्धरणम् ॥ ३९ ॥ देवदामवमनुष्यारिपुत्रत्येकंपार्थिवयानाकल्पनम् ॥ अस्त्याबतारेवेदानमन
 म् ॥ ५० ॥ स्वर्गतइतिस्तपःअवरयस्तं व्यापार्थमिष्टुनेककल्पापेक्षयाएतत्कल्पनाधनिष्यन्त्यारक्षणाभातीतजनकना ॥ बालिर्नदेयैकयाअस्यवयस्यैरेतत्कल्पकैरिषि
 भक्तावितिस्मर्तनवेन्यर्ह ॥ ५१ ॥

कल्यातेषु स्वदृष्टान्याश्चर्यतिराण्यपिवदन्नुपसंहरति ॥ गरुडवाहनमिति ॥ कलितंप्राप्तीं जीवितदीर्घायुर्नतथाविधः अह एतत्कल्पे प्रसिद्ध गरुडवाहनं विहगोत्तमो हंसस्तद्वाहनचतुर्मुखीभूयैवैत्यादिसर्गाधिकारनिष्पादयतकलितवान्दृष्टवान् ॥ तथा विहगवाहनब्रह्माण्डपञ्चमवाहनरुद्रीभूयसहाराधिकारकुर्वणकल्पितवान् ॥ एवमप्यमवाहनं रुद्रचगरुडवाहनं विष्णुशरीरधृत्वापालनाधिकारकुर्वणकलितवानिति महदाश्चर्यं रहस्यमेतदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वण ० पूर्वा ० एकविंशः सर्गः ॥ २ ॥ ७ ॥ वसिष्ठस्याष्टजन्मादिसमर्धसमसर्गका ॥ क्षीरोदमथनाद्याश्च भूयोदृष्टाद्दोदिता ॥ १ ॥ ततस्तदनतरं किंचिद्भूरप्यतीतकालेषु तथा अथ तनसर्गेषु जातेषु युग्मदादिषु भगीरथशुकाद्येतेषु स्मरणे कैवगणेनेति सप्तमे सर्वेषां सप्तम्यतानासवधः ॥ १ ॥ सनत्कुमारातेषु ब्रह्मर्षिषु भृगुगिरिभृश्रुतिपुंसिर्द्वापिषु ॥ स्कंदे अवदनादिषु शिव

गुरुवाहनंविहगवाहनंविहगवाहनं वपभवाहनं वपभवाहनम् ॥ इ० वा० वा० ॥ ५२ ॥ ॥ इ० वा० वा० ॥
दे० मो० नि० पू० भु० चिरजीवितवृत्तांतकथननामएकविंशःसर्गः ॥ २१ ॥ ॥ भुशुंडउवाच ॥ ततो जगति जातेषु भगवन्पुष्पदादिषु ॥
भरद्वाजपुलस्त्यात्रिनारदेन्द्रमरीचिषु ॥ १ ॥ पुलहोद्दालकाद्येषु क्रतुभृत्तुर्वगिरस्सुच ॥ सनत्कुमारभृंगीशस्कंदेभवदनादिषु ॥ २ ॥ गौरीस
रस्वतीलक्ष्मीगायत्र्याद्यासु भरिषु ॥ मरुमंदरकैलासहिमवद्दुरादिषु ॥ ३ ॥ हयग्रीवहिरण्याक्षकालनेमिवलादिषु ॥ हिरण्यकशिपुक्रा
थवलप्रद्वादकादिषु ॥ ४ ॥ शिविन्यंकुपथूलाख्यवैन्यनाभागकलिषु ॥ नलमांघातसगरदिलीपनहुपादिषु ॥ ५ ॥ आत्रेयव्यासवाल्मी
किशुकवात्स्यायनादिषु ॥ उपमन्युमणीमकीभगीरथशुकादिषु ॥ ६ ॥ अल्य कार्तिताकालंयुकिं चिहूरेषुकुपुचिन्त ॥ तथाद्यतनसर्गेपुष्कर
गेगणनैवका ॥ ७ ॥ मुनेतेब्रह्मपुत्रस्यजन्माष्टकमिदंकिल ॥ संस्मराम्यष्टमेसर्गेतस्मिंस्त्वंममसंगतः ॥ ८ ॥ कदाचिज्जायसेव्योमःकदा
चिज्जायसेजलात् ॥ कदाचिद्वायुतःशैलात्कदाचिज्जायसेऽनलात् ॥ ९ ॥ यादृशोयादृशाचारोयादृक्संस्थानदिग्गणः ॥ सर्गेयंतादृशाने
वत्रीन्सर्गान्संस्मराम्यहम् ॥ १० ॥ एकरूपखिलाचारसन्निवेशधरामरान् ॥ समकालान्स्थिरस्यैयंनिदशसर्गान्स्मराम्यहम् ॥ ११ ॥
अंतर्धानंगताधात्रीवारंपंचकमुद्धृता ॥ मुनेपंचसुसर्गेपुर्कर्मणैवपयोनिधेः ॥ १२ ॥ मंदराकर्पणविगपर्याकुलसुरासुरम् ॥ स्मरामिद्वा
दशंचेदममृतांभोधिंमथनम् ॥ १३ ॥

दर्शचेदममृतांभाधिर्मयनम् ॥ १३ ॥
 पाषंदेषु ॥ २ ॥ गौर्यादिषुतच्छक्तिषु ॥ मेवादिषुगिरिषु ॥ ३ ॥ हयभीवादिषुदानेवेषु ॥ हिरण्याक्षादिषुद्वैत्येषु
 ॥ ४ ॥ शिविप्रभृतिषुराजसु ॥ ५ ॥ आत्रेयादिषुमुनिषु ॥ ६ ॥ गणनैवकेतिनतवविस्मरसंभावनाप्यस्तीतिभावः ॥ ७ ॥ अष्टमेसर्गेजन्मनिकल्पेवाममसंगतोमयासहमितलः
 अञ्जः ॥ ८ ॥ किमष्टस्वपिजन्मसुब्रह्मपुत्रएवनेत्याह ॥ कदाचिदिति ॥ ९ ॥ सर्वेषुकल्पेषुतत्तदधिकारिपुरुषाणांसमाननामरूपत्वेपिनसर्वेषांपदार्थानंसर्वसन्निवेशाचारसाम्य
 नियमःकिंतुकाकतालीयन्यायेनकदाचित्ताम्यमित्याशयेनाह ॥ यादृशदिति ॥ १० ॥ समकालानुन्यायुः ॥ स्थिराणिअसुरैरविचालितानिस्थैर्याणिनियतकालतत्तत्पदाव
 स्थानानिदेवानायेषु ॥ ११ ॥ आचारसाम्यमुक्तातद्वैषम्याह ॥ अतर्धानिमिति ॥ अतर्धानजलेनिमज्जेनेनतिरोधानम् ॥ यात्रीभूः ॥ कूर्मैवोवनवराहेण ॥ १२ ॥ १३ ॥

रिव मगाद्धत्स्वरगद्गतीनिबल्लिपाह करदीकृतसर्वकणनृतियाबन् ॥ अथ पातालम् ॥ १४ ॥ बहुभिपरशुरामानारथ्यन्धी सर्गेतरेणव्यवधानेनापि ॥ १५ ॥ शीकःकीक
दरेभविरोपस्तद्राजतयागुद्धोदेनाल्यतद्राजपुत्रयेतियाबन् ॥ १६ ॥ धिरासुकल्पेयुर्भिरासत्याकाक्षिपुराणांविशोभायशहायम् ॥ प्रतिकल्प्यस्वायुर्वेतेचाष्टुपेषप्रसिद्धी
द्वोरसाम्परमसयी ॥ इरानोराकाणांचंद्रभीले कृतपराधानोपराद्यव्याप्यगिरिगुहासुनिरोधलक्षणास्वअभुजस्तभलक्षणाभ्याविधानान्दहान् ॥ १७ ॥ ज्यराणांमाहेभ्व
रव्यबाल्यम्यभेरानोप्रमथानोचमप्रकाश्आमपिपुनूरीयोत्साहजननेनयसकानिति याबन् ॥ सुरप्रमथमप्रकानितिपठेसुरमागुशानविशोपाम्भंतिछिब्वतीतिसुरमम

सर्वोपधिरमोपेतां नलिग्राहस्तदादिव ॥ वारत्रयहिरण्याक्षोनीतिवान्वसुधामघ ॥ १४ ॥ रेणुकाल्मजतांगत्वापष्ठवारमिमहरि ॥ बद्धु
सर्गतिरेणापि चकारक्षत्रियक्षयम् ॥ १५ ॥ शतफलियुगानां च हरेर्युद्धदशागतम् ॥ शीकराजतयैवाप्तस्मरामिमुनिनायक ॥ १६ ॥ त्रि
शब्धिपुरविक्सोभानद्वादशाध्वरसत्सयौ ॥ दशगुरुविधातांश्च ब्रह्मलीले स्मराम्यहम् ॥ १७ ॥ बाणार्यमष्टौ संश्रामान्ज्वरप्रमथमत्रका
न् ॥ विस्रोमितमुरार्नाकान् स्मरामिहरिशर्वयो ॥ १८ ॥ युगंप्रतिधियापुसांन्यूनाधिकतयामुने ॥ क्रियांगपाठवैचिष्ययुक्तान्वेदान्स्मरा
म्यहम् ॥ १९ ॥ एकार्यानिभमग्राणि यद्वृषाठानि मे न प ॥ पुराणानि प्रवर्तते प्रस्तुतानियुगप्रति ॥ २० ॥ पुनस्तानेव तानेव मन्या न पियुगे
युगे ॥ वेदादिदिविस्वरचितानि तिहासान् स्मराम्यहम् ॥ २१ ॥ इतिहासमहाश्रयमन्यराभायणाभिधम् ॥ अथलक्षप्रमाणं च ज्ञानशार्ङ्गं स्म
राम्यहम् ॥ २२ ॥ रामवद्व्यवहर्तव्यनरावणविलासवत् ॥ इतियत्रधियां ज्ञानहस्ते फलमिवापितम् ॥ २३ ॥ कृतवाल्मीकिना चैतदधुना
यत्करिष्यति ॥ अन्यद्यत्र कटलोके स्थितज्ञास्यसि कालत ॥ २४ ॥ वाल्मीकिना धाजीवेनेतेनैवान्येन वाकृतम् ॥ एतच्च द्वादशवारं क्रिय
ते विस्मृतिगतम् ॥ २५ ॥ द्वितीयमेतस्य सप्तभारतं नामनामत ॥ स्मरामि प्राकृतनव्यासरुतं जगति विस्मृतम् ॥ २६ ॥ व्यासाभिधेन जी
वेनेतेनैवान्येन वाकृतम् ॥ एतन्नुभयमवारं क्रियते विस्मृतिगतम् ॥ २७ ॥

धासुयाविधामप्रकाशप्रभाणिप्यित्यथ ॥ १८ ॥ युगमनियुगेयुगे ॥ कर्मप्रवचनीयेनपतिनावीप्सापोस्यते ॥ पुषामप्येषुपुरुषाणाधिध्याबुद्धीनाभ्यूनाधिकतयाब्रह्मचर्यगुरु
शुश्रूषामनिसमयनादिकियाणाशिषायगानेसावधानस्वरवर्णापुद्धारणलसणपाठानाभ्युनाधिकतारुतप्रभावैर्विचर्यमुक्ताम् ॥ १९ ॥ मतिद्वारापरातविमोक्षेदाहङ्गपाठानि
॥ २० ॥ वेदादिषुद्विप्यासाल्नीकिप्रभृतिभिन्नप्रविशामनु पुनस्तानेवभारतरामायणादीनिनिहासात् ॥ २१ ॥ महाराभायणाभिर्भ्रक्षणवासिष्ठविश्वामित्रादिभ्यज्यज्वरिष्ट
ज्ञातमाह ॥ २२ ॥ परएषब्रह्मसिष्ठरामसहस्रपमहारामायणद्वारिसातसहस्रमितकरिष्यतिबर्षिष्यज्ञानबलारुणम्लरामिन्मयिकास्तोकास्त्वसि ॥ २३ ॥ एतद्ब्र
ह्मवर्णमन्त्राद्वेदेषुब्रह्मकीयान्येवब्रह्मकीयानिकिनायाजिनेनयाकृतेनेवबर्षिष्यबर्षेपररोच्छेदोच्छेदकृताविनाशकानामाचुरल्लोकावर्षादंक्रियते ॥ २४ ॥ २५

॥ २८ ॥ २९ ॥ अधुनासनिहितवेतायुगे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अधुनाएतच्चतुर्गुणतर्गतद्वापराते ॥ ३२ ॥ बहिरिदंजायतइतिआतिरेवेत्याशयेनाह ॥ जगन्मयीति ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ प्रतिसर्गलोकादीनासन्निवेशादिसाम्यनियमोऽप्यौत्सर्गिकइत्याह ॥ समेति ॥ ३५ ॥ मन्वाद्यधिकारिपुरुषसन्निवेशचारित्र्यादिविषयसाम्यमौत्सर्गिकमेवेत्याह ॥ ता
 न्येवेति ॥ ३६ ॥ सश्रुतप्रख्याते ॥ ३७ ॥ अन्यएवसमाश्रयानिवासाः ॥ ३८ ॥ समाश्रयभेदेवप्रपचयति ॥ कदाचिदित्यादिना ॥ ३९ ॥ मलयैअचलस्थिरः ॥ ४० ॥ प्रा

आख्यानकानिशास्त्राणिनिवृत्तानियुगंप्रति ॥ विचित्रसंनिवेशानिसंस्मरामिमुनीश्वर ॥ २८ ॥ भूयस्तान्येवतान्येवतथान्यानियुगेषु
 गे ॥ साधोपदार्थजालानिप्रपञ्चामिस्मरामिवै ॥ २९ ॥ राक्षसक्षतयेविष्णोर्महीमवतरिष्यतः ॥ अधुनैकादशजन्मरामनामनामोभविष्य
 ति ॥ ३० ॥ नारसिंहेनवपुषाहिरण्यकशिपुहरिः ॥ जघानवारत्रितयंमृगेंद्रइववारणम् ॥ ३१ ॥ वसुदेवगृहेविष्णोर्भुवोभारनिवृत्तये ॥ अ
 धुनाषोडशजन्मभविष्यतिमुनीश्वर ॥ ३२ ॥ जगन्मयीआतिरियंनकदाचनविद्यते ॥ विद्यतेतुकदाचिच्चजलबुद्बुदवस्थिता ॥ ३३ ॥ द
 ष्यआतिरनित्येयमंतस्थासंविदात्मनि ॥ जायतेलीयतेचाशुलोवाचिरिवांभसि ॥ ३४ ॥ समैकसन्निवेशानिवहूनिविपमाणिच ॥ त
 थार्धसमरूपाणित्रिजगंतिस्मराम्यहम् ॥ ३५ ॥ तान्येवतादृक्कर्मणिताथान्याचरणानिच ॥ तत्कर्माणिताथान्यानिभूतानीहस्मराम्यहम्
 ॥ ३६ ॥ प्रतिमन्वंतरं ब्रह्मन्विपर्यस्तेजगत्क्रमे ॥ सन्निवेशेन्यथाजातेप्रयातेसंश्रुतेजने ॥ ३७ ॥ ममान्यान्येवमित्राणिअन्यएवचवंधवः ॥
 अन्यएवनवाभृत्यास्त्वन्यएवसमाश्रयाः ॥ ३८ ॥ कदाचिद्दहमेकांतविध्यकच्छकृतालयः ॥ कदाचित्सत्थनिलयः कदाचिद्दुरालयः ॥ ३९ ॥
 कदाचिद्विमवद्वासीकदाचिन्मलयाचलः ॥ कदाचित्पाक्तनैवसन्निवेशेनभूधरम् ॥ ४० ॥ चूतदक्षेचशाखायांप्राप्यनीडंकरोम्यहम् ॥
 अनाद्यंतेषुयातेषुयुगेषुमुनिनायक ॥ ४१ ॥ प्राक्तनैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ देहं त्यक्त्वा सुखं साधोनातः परिणतिं गतः ॥ ४२ ॥
 तदीयैवैवजातोयंसन्निवेशेनपादपः ॥ तातेजीवतिथैवाभूच्छोभास्यसुतरोस्तथा ॥ ४३ ॥ कृतप्राक्सन्निवेशोयमहंस्थितिमिहागतः ॥
 नेहाभूदुत्तरापूर्वककुम्भायंचभूधरः ॥ ४४ ॥ दिगुत्तराभूदन्यंपूर्वमेवमहीधरः ॥ एकैकदेहसंस्थानवीतब्रह्मनिशागमः ॥ ४५ ॥

प्येत्यस्यप्राक्तनेनभूधरमित्यनेनान्वयः ॥ अनाद्यतेषुअसंख्येषु ॥ ४१ ॥ अतः प्राक्तनसन्निवेशात्परिणतिसन्निवेशातरनगतः ॥ तर्हि त्वमिव पादपोपि किंचिदजीवीनित्याह ॥
 देहं त्यक्तेति ॥ ४२ ॥ एवचनपादपजीवैक्येयपितात्यर्थकिंतुशोभासन्निवेशासाम्यादेभोपचारइति सूचयन्नाह ॥ तातेचडे ॥ ४३ ॥ एवदिग्भूधरयोरेक्यप्रत्यभि
 ज्ञापिसन्निवेशासाम्यादेवेत्याह ॥ नेहेति ॥ ४४ ॥ पूर्वउत्तरादिक्अन्यैवाभूदियमन्या ॥ एवभूधरोप्यन्यएवाभूदित्यावृत्तिविपरिणामाभ्यामन्वयः ॥ तर्हितथैवत्वमपिप्रतिक
 ल्पमन्यः समानसन्निवेशश्च किंनस्यास्तत्राह ॥ एकेति ॥ अहएकश्चासौ एकैकदेहसंस्थानेनवीताब्रह्मनिशागमायस्यतथाविधः ॥ ४५ ॥

तत्तुजस्तप्राह ॥ ध्यानांतदति ॥ यत कल्पतिभागुत्तुधारापूर्वकंस्थिराकृतस्य ध्यानस्य निर्धिक्त्वपक्षमाधेतरे अधसनेपुनर्जातमेतसर्गमालोक्यस एवायमेक स एवायप्राप
 न्तिमस्य भिक्षायमानेतत्त्वे एव एनसर्गवेद्य ॥ यथा ह मय्यस्यात साधगाहिनीपत्य भिक्षुवनस्यादिति प्राव ॥ एषषष्ठसंस्थानादप्यथासंस्थानता भङ्गणादपितद्वटुर्मननारादित्यारा
 यगर्भरिपुत्राभूदर्थेयमित्युक्तिमुपपादयति ॥ विराभाध्यादयः अर्कसोमादुर्भक्षणांनक्षत्राणांमुद्रया लभया विनियतसंचाराच्च नियतोत्तरविक्षित्येतमेव वि
 स्थानका भविसिद्ध्यति ॥ ४९ ॥ सर्गतिरेतुना विरास्तस्मिन्मेरोर्येवाप्यथाप्रकारतरणस्थिते सति चित्रपटल्लिखितमेवाधधीना विरास्तत्परिवर्तनदृष अन्यथासंस्थानध्यस्तस्थिति
 यतीत्यय ॥ एव विरामानियतस्थित्यापि ध्यात्येतदनुसारि नियतावयवसंन्यवेशपटितस्य सर्वस्यापि जगतोऽनिर्ष्वनीयतालक्षणमिध्यात्वप्रतिज्ञातीत्याह ॥ नसवित्यादिना ॥
 ॥ ४९ ॥ आत्मन स्वंदवत्कारोमायिकक्षिप्ते पराक्तिलाक्षि प्राव ॥ जागतेपुपदार्थेपुर्विकृतप्यवस्थाव्यत्यासदृषकालकृतप्यवस्थाव्यत्यासोपि दृश्यतदत्येवपचयग्नरयति ॥
 ध्यानानितत्त्व एवैतसर्गमालोक्यवेद्यहम् ॥ अकटिक्लृप्तसंचाराग्नेर्वादिस्थानकादिश ॥ ४६ ॥ संस्थानमन्यथा तस्मिन् स्थितेयांतिदि
 शोन्यथा ॥ नसन्नासजगन्मन्येभ्रमयन्केवलधिय ॥ ४७ ॥ आत्मस्पदचमत्कारविभवोयविजृम्भते ॥ पुत्र पिबत्वमायातिमित्रयात्यरि
 र्तातया ॥ ४८ ॥ श्रीत्वचशतशोयातानुसंश्रैव स्मराम्यहम् ॥ कलौकृतपुगाचारान्कृतकलियुगस्थितिम् ॥ ४९ ॥ त्रेतायाद्वापरेवैवसस्मरा
 मिमुनीश्वर ॥ अष्टवेदवेदार्यानस्वसंकेतविहारिण ॥ ५० ॥ सर्गाभिरगलाचारान्कचित्काश्चित्स्मराम्यहम् ॥ ध्यातरिब्रह्मणो ब्रह्मसं
 रासुरमानुषम् ॥ ५१ ॥ वतुर्गुगसहस्रान्तिजगच्छुभ्यस्मराम्यहम् ॥ मनोमनननिर्माणान्यार्थिवाकारवर्जितान् ॥ ध्यामान्वायुमयैभूते
 शसर्गान्स्मराम्यहम् ॥ ५२ ॥ विचित्रसरयानविशेषदेशान्विचित्रकायांकुलभूतकोशान् ॥ विचित्रविन्यासविलासवेपान्स्मराम्यहब्रह्म
 दिनेश्वरोपान् ॥ ५३ ॥ इत्यर्पेवावांटे मांसोपायेपुनि ० पू ० भू ० चिरजीवितवर्णनानामद्वाविंश सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्री
 वसिष्ठ उवाच ॥ अयासीवायमश्रेष्ठोजिज्ञासार्थमिदमया ॥ भूय पृष्टोमहाबाहो कल्पवृक्षलताग्रके ॥ १ ॥ चरताजगत कोशोव्यव
 हारवतामपि ॥ कथंविहगराजेंद्रदेहंमृत्युर्नबाधते ॥ २ ॥

पुत्रदत्तादिना ॥ ४८ ॥ त्रेतायाद्वापरेवैवसस्मराम्यहम् ॥ कलियुगस्थितिमेवसक्षिप्यविद्योति ॥ अदृष्टेति ॥ ५० ॥ काश्चित्कृतयु
 गावापि ॥ तथाहि ॥ कृतयुगेपिपुच्छरेणलस्यत्रिकृत्यापुतेजयोविनापाराधमेकषष्ठेणसर्गायस्यनिषासनधमसिद्धम् ॥ ५१ ॥ ब्रह्मलघुचतुर्गुगसहस्रस्यतिअवसानेवेधसिज
 गत्पुंसंहारक्रेणाप्यशयित्वायोमनिद्राच्छलेनब्रह्मणपरमात्मनोप्यातारिसितसुहृदामनुपजगच्छुभ्यमसत्तामिषापन्यस्मरामीत्यर्थ ॥ एवमपलीनेपिजगत्सर्वेष्वभनोमननमिमा
 गाभूतागुत्तान्भूतवैवायुपार्षदैर्भाणिभिष्यामात्र ॥ ५२ ॥ उक्तसर्वसक्षिप्योपसंहरति ॥ विक्षिप्तेति ॥ अहब्रह्मविनेपुनकल्पपुर्विचित्रस्थानविशेषपुनकादेशापुनयावि
 धान्विचित्रकायांकुलभूतानांकाराभूतामृशोयान्सांस्सर्गान्स्मरामीत्यर्थ ॥ ५३ ॥ ॥ दन्तिश्रीवासिष्ठम तात्पर्येपकारोनि ० पू ० द्वाविंशतितम सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥
 स्यर्कमुपेयुरोपेनुरनृत्युर्नबाधते ॥ यत्सर्वेष्वभनोमननमिमागाभूतागुत्तान्भूतवैवायुपार्षदैर्भाणिभिष्यामात्र ॥ ५३ ॥ ॥ दन्तिश्रीवासिष्ठम तात्पर्येपकारोनि ० पू ० द्वाविंशतितम सर्ग ॥ २२ ॥ ॥ ५३ ॥

वाचालयतिमुखरयतिशृङ्खवाकपटुताप्रभमुखेनव्यापयतीति यावत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्र सर्वदोषाधारवासनान् शएवमुख्योमृत्युतरणोपायइत्याह ॥ दोषति ॥ यथात्यक्तहारा
 द्याभरणचोरानजिघासतितद्वदित्यर्थाद्व्यते ॥ ५ ॥ निःश्वासलक्षणोदेहदक्षच्छेदनाः क्रकचायेभ्यः सर्वासोदेहलतानादेहदक्षशाखाभूतहस्तपादादीनांघुणाः काष्ठकीटभूता आ
 वयोमनोव्यथा ॥ ६ ॥ शरीरतरो कोटरस्थसर्पौचभूता अतएवचित्तलक्षणाअर्पिता शिरसिफणाद्ये ॥ नदहंतिअर्थात्स्वविषाग्निना ॥ ७ ॥ नभुक्तेनदशति ॥ ८ ॥ शरीरां
 भोधेर्वाडवोडवाग्निभूतः ॥ अतएवपीताशेषविवेकावु ॥ ९ ॥ आकुलव्ययम् ॥ तिलानाराशिकर्मयत्रकत्रिउग्रमतिक्रियाविशेषणम् ॥ १० ॥ ब्रह्मात्मविश्रातिरेवात्यं
 भुशुंडउवाच ॥ ॥ जानन्नपिहिसर्वज्ञब्रह्मनजिज्ञासयेवमाम् ॥ पृच्छसिप्रभवोनित्यंभृत्यंवाचालयंतिहि ॥ ३ ॥ तथापियत्पृच्छसिमांत
 तेप्रकथयाम्यहम् ॥ आज्ञाचरणमेवाहुर्मख्यमाराधनं सताम् ॥ ४ ॥ दोषमुक्ताफलप्रोतावासनातंतुसंततिः ॥ त्वदिनग्रथितायस्यमृत्युस्तं
 नजिघांसति ॥ ५ ॥ निःश्वासदक्षक्रकचाः सर्वदेहलताघुणाः ॥ आधयोयंनभिंदतिमृत्युस्तंनजिघांसति ॥ ६ ॥ शरीरतरुसर्पौघाश्चतापि
 तशिरःफणाः ॥ आशायंनदहंत्यंतमृत्युस्तंनजिघांसति ॥ ७ ॥ रागद्वेषविषापूर्ः स्वमनोबिलमंदिरः ॥ लोभव्यालोभंभुंकेयंमृत्युस्तंनजि
 घांसति ॥ ८ ॥ पीताशेषविवेकांबुः शरीरांभोधिवादवः ॥ ननिर्दहतियकोपस्तंमृत्युर्नजिघांसति ॥ ९ ॥ यंत्रंतिलानांकठिनंराशिमुग्रमि
 वाकुलम् ॥ यंपीडयतिनानंगस्तंमृत्युर्नजिघांसति ॥ १० ॥ एकस्मिन्निर्मलेयेनपदपरमपावने ॥ संश्रिताचित्तविश्रांतिस्तंमृत्युर्नजिघां
 सति ॥ ११ ॥ वपुःखंडाभिपतितंशाखामृगमिवोदितम् ॥ नचंचलंमनोयस्यतंमृत्युर्नजिघांसति ॥ १२ ॥ एतेब्रह्मन्महादोषाः संसारव्या
 धिहेतवः ॥ मनागपिनलुपंतित्तिचित्तमेकं समाहितम् ॥ १३ ॥ आधिव्याधिसमुत्थानिचलितानिमहाभ्रमैः ॥ नविलुपंतितुःखानिचित्तमेकं
 समाहितम् ॥ १४ ॥ नास्तमेनिनचोदेतिनसंस्मृतिर्नविस्मृतिः ॥ नसुसंनचजाग्रत्स्याच्चित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १५ ॥ अधीकृतददाका
 शाः कामकोपविकारजाः ॥ चिंतानपरिहिंसंतित्तिचित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १६ ॥ नददातिनचादत्तेनजहातिनयाचते ॥ कुर्वदेवचकार्याणि
 चित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १७ ॥ येदुरर्थादुरारंभादुर्गुणादुरुदाहताः ॥ दुःक्रमास्तेनकृतंतिचित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १८ ॥ आभांतिविपुला
 र्थानिमहांतिगुणवंतिच ॥ सर्वाण्यवानुधावंतिचित्तंयस्यसमाहितम् ॥ १९ ॥

तिकमृत्युजयोपायइत्याशयेनाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ ११ ॥ वपुर्लक्षणेपुष्पितवनखडेअभिपतितः शाखामृगइवउदितमूर्जितम् ॥ १२ ॥ दोषानुपसंहरंस्त
 जयहेतुगुणान्वक्तुप्रथमसमाधानमेवमुख्यगुणइत्याशयेनतप्रशंसति ॥ एतेइत्यादिना ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्माणिकुर्वत्यथाशास्त्रव्यवहरदपि ॥ १७ ॥ दुष्टा
 अर्थाअर्जनीयधनादयः आरभ्यतइत्यारभाः कृषिगृहधनादयः ॥ गुणारागेद्वेषादयः उदाहृतामर्मप्रकाशनोक्तयः क्रमानीतयः नकृततिदुष्टफलेननपरितापयति ॥ १८ ॥
 आभातिप्रकाशमानानिविपुलार्थानिबहुलाभानिसर्वाण्येवसुखानीतिशेषः ॥ अनुधावतिअनुसरति ॥ १९ ॥

उत्तरकालिकसुसंस्कृतम् ॥ २ ॥ इतीदृशदशभोगाभिलाषदृष्ट्याऽनुमुक्तस्वात्मलाभलक्षणतत्परम् ॥ २० ॥ चित्तस्वविधुर्धुपुषाधिबिधुरतातदायिना ॥ अनेकत्वभेददृष्टिस्तल्लक्षणपिशारेणयस्तीत्यनदृष्टतत्परम् ॥ २१ ॥ आदीचरुसुखारभ्रभयेऽधर्षणकेपिगधुरम् अतेपथ्यसवहु खनिर्बर्भकक्षानतत्परम् ॥ २२ ॥ आयेतमप्यगसर्वावस्थास्तदुगतमालुषम् ॥ २३ ॥ नविषतेऽतन्तपयस्तातयाविधिसीप्राप्यनित्यनिरतिशयानन्दवत्स्य ॥ २४ ॥ अनुत्तमसौप्राप्यत्वभेदेतरल्लक्ष्यानित्यतादिप्रवचनेनसाधयति ॥ सा मरत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ एवलोकाभयस्याशुभ्रतामुक्तादद्विजगतएकत्वाद् ॥ सत्त्वगद्विती ॥ २८ ॥ क्रियाशब्देनतत्कलानिलक्ष्यते ॥ २९ ॥ चितापदमविमानसक्रियामात्रपतकलोपलक्षकम् ॥ ३० ॥ तन्मनस्तल्लक्षणस्यशीरोरकस्यसंस्पर्शोभनेभद्रायाभाषे ॥ ३१ ॥ अतिचिन्नाकारास्तुअयदुर्दृक्कहितसत्यमनपायिगतभ्रमम् ॥ दुरीहितदशोन्मुक्ततत्परंकारयेन्मन ॥ ३२ ॥ यददृष्टमशुदेनचित्तवैधुर्यदायिना ॥ अनेकत्वपिशचित्ततत्परंकारयेन्मन ॥ ३३ ॥ आदौमध्येतयातेचिचिरायपरमोचितम् ॥ यच्चारुमधुरपथ्यतत्परंकारयेन्मन ॥ ३४ ॥ यदनुत्तमसौप्रागत्यतत्परंकारयेन्मन ॥ ३५ ॥ सामरासुरगधवसविधाधरकिन्नरे ॥ ससुरभीगोस्वर्गेनकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ३६ ॥ सतरोसनराधिशेषपर्वतपुरव्रजे ॥ सांबुधौभूतलेतानकिचिच्छोभनस्थिरम् ॥ ३७ ॥ सनागेसासुरव्यूहसासुरभीगणेतया ॥ समस्तएवपातालैर्नकिचिच्छोभनस्थिरम् ॥ ३८ ॥ सस्वर्गससुरालोकेसपातालैःसदिकटे ॥ जगत्यस्मिन्सुसुस्मिन्किचिच्छोभनस्थिरम् ॥ ३९ ॥ आधिब्याधिविलोलासुदुःखौषधिलतासुच ॥ क्रियासुनित्यतुच्छासुर्नकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ४० ॥ तरलीकृतचित्तासुदृढयानंदिनीपुच ॥ चितासुधौविकारासुर्नकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ४१ ॥ हृत्परीदकसस्पदमदरेपुचलेष्वपि ॥ स्वसंकल्पविकल्पेपुर्नकिचित्सुस्थिरंशिवम् ॥ ४२ ॥ अनारतागमापायपरास्वसिशिरास्वति ॥ चित्राकारासुषेष्टासुर्नकिचित्सुस्थिरंशुभम् ॥ ४३ ॥ नवरमेकमहीतलराजतानचवरंविद्युधामररूपता ॥ नचवरधरणीतलनागतास्यतिमुपैतिहियन्नसर्तोमन ॥ ४४ ॥ नवरमाकुलगात्रविचारणनचवरपरकार्यविवेचनम् ॥ नवरमय्यकयाक्रमवर्णनंस्थितिमुपैतिहियन्नसर्तोमन ॥ ४५ ॥

त्पुङ्गुतासु अतएवासिशिरास्वसिधाराप्रायासुद्विद्याविषेष्टासु ॥ ४६ ॥ एवमशराश्वतत्वापुच्छताञ्चनजागतकिमपिबुधविधेकिमिच्छुष्णीयमित्याह ॥ नवरमित्यादिना ॥ एकाअनन्यराजतासमहीतलराजतानवरम् ॥ एवविषुधाअभिलतमायेअमरादृष्टदृष्टस्यावयसमृपतास्वर्गाग्यापापीन्यावत् ॥ धरण्याल्लेपातालैस्वर्धरणीधारणसमयोर्योपनागतापातालराग्यमपीतियावत् ॥ यमसतविवेकिर्नमनःस्थिरिपूर्णकामतयाबिभ्यतिमुवेनितयाविधंकिमपिनमनसीत्यय ॥ ४७ ॥ एवंदुःखद्वारिस्तत्वाच्चाकुलताहेतुनानाराक्षाणोचतुराधिपारस्थानाभोविचारर्नित्यपेसावर्धलक्षणपविद्व्यनयिनवरम् ॥ एवंपरेपाकापाणोर्बुद्धिद्वाराविषयविवेचनसावर्धलक्षणलोफानुरंजनसावध्यमयिनवरम् ॥ अस्याप्योनागताविक्रयानाकल्पवर्णनविक्रयार्थमपिबुद्धिबन्धन ॥ ४८ ॥

यदि अधिप्रचुरत्वाज्जीवितनवरतर्हि सर्वाधिनिवृत्तिमत्स्वान्तरणं वरं स्यात्तत्राह ॥ दृढमूढेति ॥ सर्वदुःखनिदानमूढतादाढ्यात्तदपिनवरमित्यर्थः ॥ तर्हि भोगेन सर्वदुःखक्षयकरत्वात्नरकोवरमस्त्विति चेन्नेत्याह ॥ नचेति ॥ नरकस्यापि पुनः पापजन्मावसानत्वात्तत्रापि सर्वदुःखक्षयइति भावः ॥ विष्टपं सर्वभुवनधिपत्यम् ॥ ३५ ॥ नरस्य विवेकिनः पुरुषस्य इति अनेन प्रकारेण विचार्यमाणानां विविधजगत्कामाः समस्ताः सर्वोपनिरम्याः ॥ हियस्माद्धेतोस्ते जगत्कामाश्चलतरकलनया अशाश्वतत्त्वबुद्ध्या आहिते गृहीते पदार्थे महान् कथंचिरस्थितिमात्यंतिकविश्रांतियातीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमः तात्पर्यप्रकाशे निर्वाणः पू० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ७४ ॥ देहनाडी क्रमोपेता षट्चक्रहृदयान्विता ॥ प्राणस्पदविभागाढ्या प्राणचित्ते हवर्णयते ॥ १ ॥ यदि जगति न किंचिच्छोभनस्थिरं तर्हि कितच्छोभनं स्थिरचयत्रिविवेकिनश्चित्तविश्रांतिस्तदाह ॥ एकैवेत्यादिना ॥ नवरमाधिमयं चिरजीवितं न च वरं मरणं दृढमूढता ॥ न च वरं नरको न च विष्टपं स्थितिमुपैति हि न क्वचिदाशयः ॥ ३५ ॥ इति विविधजगत्क्रमाः समस्ताः खलु मतिमूढतया नरस्य रम्याः ॥ चलतरकलनाहिते पदार्थे कथमुपयांति चिरस्थितिं महान्तः ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० भृशुंडोपाख्याने समाधानसंकल्पनिराकरणं नाम त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ भृशुंड उवाच ॥ एकैव केवलं दृष्टिर्निरापाया गतभ्रमा ॥ विद्यते सर्ववित्त्वेषु सर्वश्रेष्ठा समुन्नता ॥ १ ॥ आत्मचित्ता समस्तानां दुःखानामंतकारिणी ॥ चिरसंभृतदुःखप्रसंसारभ्रमहारिणी ॥ २ ॥ निष्कलंकमनोमार्गविपुलां गणचारिणी ॥ तथा समस्तदुःखानां चितानर्थविनाशिनी ॥ ३ ॥ ज्योत्स्नयेवांधकाराणामलमंतः प्रजायते ॥ सा स्वात्मचित्ता भगवन्सर्वसंकल्पवर्जिता ॥ ४ ॥ युष्मदादिपुसुप्रापदुष्प्रापैवास्मदादिषु ॥ समस्तकलनातीतं परां कोटिमुपागतम् ॥ ५ ॥ पदमासादयंत्येतत्कथं सामान्यबुद्धयः ॥ आत्मचित्ता विलासिन्यास्तस्याः सख्यो महामुने ॥ ६ ॥ किंचित्साम्यमुपायाता विज्ञानशशिशीतलाः ॥ आत्मचित्ता समानानां विविधानां मुनीश्वर ॥ ७ ॥ आत्मचित्ता वयस्यानां मध्यादकतमामया ॥ सर्वदुःखक्षयकरी सर्वसौभाग्यवर्धिनी ॥ ८ ॥ कारणं जीवितस्येह प्राणचित्ता समाश्रिता ॥ ९ ॥ इत्युक्तवंतं विहगं भृशुंड पुनरप्यहम् ॥ जानन्नपीदमव्यग्रः पृष्ठवान् कीदृयामुनिम् ॥ १० ॥ सर्वसंशयविच्छेदिन्नत्यंतचिरजीवित ॥ यथार्थं ब्रूहि मे साधो प्राणचित्ता किमुच्यते ॥ १० ॥ सर्वेषु विच्छेदेषु भूजानेषु मध्ये सर्वांशे श्रेष्ठानां समुन्नता सहस्रादुरोहेति यावत् ॥ १ ॥ आत्मचित्ता साक्षात्कारपर्यंत आत्मविचारः ॥ चिरमनादिकालादारभ्य कामकर्मवासनासंभृतस्य दुःस्वप्नकल्पस्य सारभ्रमस्य हरणशीला ॥ २ ॥ निरस्तमायादिकलका प्रत्यक्षप्रणमन एव मार्गो यत्र तथा विधेमनसोप्यमार्गे अगम्येवा निरतिशयभूमानदलक्षणे प्रत्यगात्मा गणे स चरणशीला ॥ तथा उपस्थित सर्वदुःखानां भाविदुःखानुसंधानप्रयुक्तचित्ता दिसर्वानर्थानां च विनाशिनी ॥ ३ ॥ अधकाराणां तत्कार्यभातिभिः सह परिगणनाद्बहुवचनम् ॥ अलमत्यतमतो नाशस्त्येति शेषः ॥ ४ ॥ दुष्प्रापैवेत्यवधारणे हेतुमाह ॥ समस्तेत्यादिना ॥ ५ ॥ सामान्यबुद्धयः अविशुद्धप्राकृतबुद्धयः ॥ तर्हि सातवकथमुलभाजतेति चेत्तत्सर्वीसमाश्रयणादित्याशयेन प्राणचित्तां वर्णयितुं पीठिकारचयति ॥ आत्मचित्तेत्यादिना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कीदृयाकौतुकेन ॥ ९ ॥ किंकीदृशी ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ भवन्तान्यानां पुष्पवर्दीनां सन्धिधादृशप्रवृत्तानपारिशिक्षितविशेषतः परिज्ञातपुनः प्रत्युत्तराणित्वद्वयश्रस्यप्रत्युत्तरवद्वानिालोडुत्तम ॥ १२ ॥ वेहगेहवर्णनक्रमेणवश्य
मागम ॥ १३ ॥ वातपित्तकफलक्षणप्रतिकारमहति स्थूणाविटभकाष्ठानियस्य ॥ १४ ॥ पुण्यटकप्राम्याख्यातम् । तत्पर्यटकप्राम्याश्रयस्य ॥ १५ ॥ अतः साक्षित
यात्यमयावपयमानदङ्गपरयसितासादनुभवसि ॥ सत्यौकणराज्जुलीहृदपलक्षणेचदगालिकेशिरोरुहेयस्मिन् ॥ शिरोरुहे केरीराच्छादनवत् ॥ १६ ॥ भुजीपाश्वेचउपमविरा
णिमरिररसनागमस्य ॥ दनाल्लिद्वैपंक्तिलक्ष्मणकसममालाभिभूयितप्रधानद्वारबिलस्य ॥ १७ ॥ रूपरसपङ्कणसवसाविपयोमलक्ष्मणम् ॥ ताश्रस्यशयति अतर्निवेद्यति
यानिर्मात्रियाणिमलक्ष्मणद्वारपालवत् ॥ तत्रत्यसर्वगम्यासासद्वारपालत्वमित्यधोद्वारयोरोपितद्वस्ववोध्यम् ॥ सर्वप्रसकुलेनलिगवेह्व्यामिद्वाराभ्यामेन आत्मालोके
नरलिनव्यामम् ॥ विरापतभजागेतारअरुणा कनीनिकलक्ष्मणयोरोलिद्वयोः रूप्यतमद्वारप्रकोष्ठयो रुतात्वाभिस्थितियस्मिन् ॥ इधोहवैर्नामपयोयदक्षिणेक्ष्मणुरूप नेषस्य
भुगुडउवाच ॥ ॥ भववेदान्तवैतासिमर्वसगयनागक ॥ मांमेतत्परिहासार्थमुनेष्टच्छसिवायसम् ॥ ११ ॥ अयवाभ्रवतामवभग
वन्यरिशिक्षितुम् ॥ पुनः प्रत्युत्तराणीदिकामेत्वतिरुपस्थिता ॥ १२ ॥ मुशुहजीवितकर्मुशुहस्वात्मलाभदम् ॥ शृणुप्राणसमाधानव
क्ष्यमाणमिदमया ॥ १३ ॥ पश्येदभगवन्वर्द्धदेहमनोरमम् ॥ त्रिप्रकारमहास्युर्णनवद्वारसमावृतम् ॥ १४ ॥ पुण्यटकलत्रेणतन्मात्र
स्वर्जनच ॥ अङ्कारदृश्येनमर्वत परिपालितम् ॥ १५ ॥ अतः पश्यसिसत्कणशज्जुलीचंद्रशालिकम् ॥ शिरारुहाच्छादनवद्विपुला
क्षिगवाक्षकम् ॥ १६ ॥ आस्यप्रधानमुद्धारमुजपाश्वोपमदिरम् ॥ दतालिकेसरस्त्रभिभूयितद्वारकोटरम् ॥ १७ ॥ अनारतंरूपरस
स्मशानद्वारपालवत् ॥ सकुलालोकवलितताराखिलरुतास्यति ॥ १८ ॥ रक्तमांसवसादिग्धश्रायुसततिवेष्टितम् ॥ स्थूलास्थिकासुस
यदसुतुब्जमुममाहितम् ॥ १९ ॥ इडाचपिंगलावासायंदहस्यमुनिनायक ॥ सुस्थितेकोमलेमध्येषाश्वकोष्ठेनिर्मलिते ॥ २० ॥ पद्मयु
ग्मत्रयंयनमस्थिर्मांसमयच्छु ॥ ऊर्ध्वाधोनालमन्योन्यमिलकोमलसद्वलम् ॥ २१ ॥ सेकेनविकसत्यंत्रसकलाकाशचारिणा ॥ श्वलं
तितस्यपनाणिच्छुद्व्याभातिवायुना ॥ २२ ॥

जापनविषादिद्विभुतेरितिभाव ॥ १८ ॥ रक्तमांसवसाभिवाहिरमृशोमयैरिवसिग्धमुपलेपेनोपचितम् ॥ त्वायकः शिरास्तस्मैतन्निर्बिष्टरुद्धम् अतएवसुकुब्जम् ॥ १९ ॥ अस्य
देहस्यमध्यद्वारपिंगलाचन्द्रिकोमलमूदनताब्धोवागवक्षिणवाश्वकाष्ठनिर्मलितेअनप्रिम्यके नासापटयोः प्राणसचार्लिगेनामिष्यक्तमुस्थिते ॥ २० ॥ तत्रसवमाणशक्तीना
मायप्रतुद्गममजिसहस्रमप्याकनाहीमिभेवसूलजालकपूरितानायकसंपुटिततनालपद्मयुग्मप्रधाकारलव्यद्वयप्रभयवशयति ॥ २१ ॥ तत्रसवमाणशक्तीना
नोभोप्यनालभागमये ॥ अन्योप्यसपुटीभावेनमिलल्लोमलमूलप्रतएवयुग्मप्रत्यक्यधकारम् ॥ २२ ॥ नासापादिविषादोतसकलेद्वाराकाशचारिणाश्चास्यापायमाद्वयुग्मते
कनैरिदमत्रैपनागिद्वानियस्यतम् ॥ एवमाणसचारिणपद्मयुग्मप्रधाणिद्वपल्लकुन्तीत्यथाद्वयते ॥ अतएवतस्यार्थस्यपद्मयुग्मप्रधाणिमाणापायनवापुनाभ्यामाभिसिर्तिष्यदुर्बलंतिप्रत्युद्गास
विश्वामोचनकुचंतिविकसतिवैष्यय ॥ २३ ॥

किततस्तत्राह॥चलत्स्विति ॥ परिवर्धतेपरितःप्रसारतापुरीतत्संबद्धसर्वनाडीच्छिद्रेषुप्रविश्यबहुलीभवतीत्यर्थः॥ यथाबहिरण्यादौलतापत्रजालेवातेनाहतेसतिवायुःपरितःप्रसरतिद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ एवद्विनीत सत्तदयपायुनाभिकठसर्वांगलक्षणमनेकधास्थानं कृत्वाकल्पयित्वाप्राणादिपचसज्ञः सञ्जुर्ध्वाधोवर्त्तमानाभुद्विसप्ततिसहस्रप्रतिशाखासुएकोत्तरशतनाडीषुप्रविश्यदेहेप्रसरतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ तदेवाह ॥ प्राणेति ॥ २५ ॥ तैःप्राणैःसहप्राणशक्तीनामपिसत्रगिप्रसरदर्शयति ॥ तत्पद्मेति ॥ २६ ॥ तासामन्तरस्यस्यदेहव्यापनायनाडीषुव्यापारमाह ॥ यातीति ॥ २७ ॥ तदयमेवमुल्यस्थानप्राणस्यैवमुल्यताअन्येतद्वृत्तिभेदास्तद्वारेणप्राणएवसर्वशरीरेंद्रियादिवेष्टा शक्तिभेदैःकरोतीत्याह ॥ सएषदत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ यत्रेहाप्रतिमादियत्रस्यमृत्यादिवेष्टाम् ॥ यात्रिकोयत्रसूत्रधारः ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वगमनमधोगमनमितिद्विविधसकेतवती ॥ ३१ ॥ एवसर्वमौपो

चलत्सुतेषुपत्रेषुसमरुत्यरिवर्धते ॥ वाताहतेलतापत्रजालेबहिरिवाभितः ॥ २३ ॥ वद्विनीतःसनाडीषुकृत्वास्थानमनेकधा ॥ ऊर्ध्वाधोवर्तमानासुदेहेस्मिन्प्रसरत्यथ ॥ २४ ॥ प्राणापानसमानाद्यैस्ततःसत्तदयानिलः ॥ संकैतैःप्रोच्यतेतज्ज्ञैर्विचित्राचारचेष्टितैः ॥ २५ ॥ तत्पद्मंयत्रान्नितयेसमस्ताःप्राणशक्तयः ॥ ऊर्ध्वाधःप्रस्ततादेहंचंद्रिंवादिवांशवः ॥ २६ ॥ यांत्यायांतिविकर्षतिहरंतिविहरंतिच ॥ उत्पतंतिपतंत्याशुताःप्राणशक्तयः ॥ २७ ॥ सएषतत्पद्मगतःप्राणइत्युच्यतेबुधैः ॥ अस्यकाचिन्मुनेशक्तिःप्रस्पंदयतिलोचने ॥ २८ ॥ काचिरस्पशंमुपादत्तेकाचिद्वहतिनासया ॥ काचिदन्नंजरयतिकाचिद्वक्तिकवचांसिच ॥ २९ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनसर्वमेवशरीरके ॥ करोतिभगवान्वायुयंत्रेहामिवयांत्रिकः ॥ ३० ॥ तत्रोर्ध्वाधोद्विसंकैतौप्रस्ततावनिलौमुने ॥ प्राणापानावितिख्यातौप्रकटौदौवरानिलौ ॥ ३१ ॥ तयोऽनुसरन्नित्यंमुनेगतमहंस्थितः ॥ शीतोष्णवपुषोर्नित्यंमंबरपांथयोः ॥ ३२ ॥ कलेवरमहायंत्रवाहयोःश्रमहीनयोः ॥ तद्दाकाशार्कशशिनोस्वर्माषोमस्वरूपयोः ॥ ३३ ॥ शरीरपुरपालस्यमनसोरथचक्रयोः ॥ अहंकारनृपस्यास्यप्रशस्येष्टुरंगयोः ॥ ३४ ॥

द्वातिकमुपवर्ण्यस्वक्रियमाणं प्राणांचितादर्शयति ॥ तयोरिति ॥ तयोर्यत्पुनरुत्तरणत्वाध्यात्मिकपरिच्छेदल्योगेनाधिदैविकसूत्राल्मरूपतदात्मभावधारणयाआसंगपाप्मदूषितसर्वद्वियव्रतपरित्यागेनन्माब्रवताचरणवागादींद्रियाणांहिवचनादिस्वस्वविषयव्यसनिताव्रतंतच्चासंगपाप्मदूषितमितिश्रमलक्षणेनमृत्युनाभग्नम् ॥ प्राणस्यतुमुखनासिकादिस्थानेषुसचरणमेवव्रततच्चनविषयासगदूषितमितिनश्रमात्मनाभज्यतइतिप्राणएवैकोव्रतभंगशून्योमृत्युनानभस्यते अतस्तदात्मताधारणतद्व्रतमात्राचरणलक्षणात्प्राणांचितनात्वस्यजितमृत्युतेत्याशयः ॥ इयचप्राणांचिताप्राणव्रतधारणसहिताबृहदारण्यकेअथातोव्रतमीमांसेत्यादिनातस्मादेकमेवव्रतचरेत्प्राण्याच्चैवापान्याच्चेनेत्याप्मास्युरामुवदितियद्विचरेत्समापिपयिषेत्तेनोएतस्यैदेवतायैसायुज्यसलोकताजयतीत्येतेनयथेनप्रपंचिताततएवावगंतव्या ॥ तयोरुपासनीयगुणान्तराण्यप्याह ॥ शीतोष्णवपुषोरित्यादिना ॥ ३२ ॥ अमहीनयोरिति ॥ तानिमृत्युःश्रमोभूत्वोपयेमेअथेममेवनामोद्यममध्यमःप्राणइतिश्रुतेरितिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

आरारीयाबजीवमच्छदयोरविच्छिन्नोपासनयो ॥ तथाचक्राक्षुत्तिवत्तत्तापयुधेस्त्वमापिपियेवेति ॥ नविच्छिद्यादितिहितवर्थ ॥ ३५ ॥ समरूपयोरिति ॥ अभ्यासा
 तिरापनवदितभृदादरापोडरागुलप्रदेशनामपरिमितसधारयोरित्यर्थ ॥ ३६ ॥ प्राणायामाभ्यासाभयोऽक्षमतत्वापादनाच्चनोक्तमणादिप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ सहस्रेति ॥
 अथबानाद्यनसचारोनेयुलनासिकासंधारद्वयकुजोनलक्ष्यनेत्राह ॥ सहस्रेति ॥ यथाकेरा-सहस्रधाभिन्मस्तावताणिभ्रातिष्ठतीतिभ्रुतेनाडीनामेघानिसूक्ष्मत्वादुलक्ष्येतदेक
 रनयोगनिःसुतरागुलक्षेत्रायाः ॥ ३७ ॥ धर्मितीप्राणाचितोबाणयिप्यमाणकारप्रभस्याबसरसंख्यन्युपसहरति ॥ अधिरतेति ॥ ऋदित्वाविस्त्यानेष्वविरतगतसचारोययो
 स्तयोमन्त्रो प्राणायानयोश्चास्तिनानाभ्युक्तप्रसव्याणोपास्तिप्रकरणेअनेकधाविहितनिर्वोपत्यगतप्रमत्वाग्रव्रतत्ववर्गाचनेकगुणविशिष्टागतिमनुसृत्यवश्यमाणप्रकरणे
 तयोममानुमरत प्राणायानाभिधानयो ॥ गर्तिशरीरमरुतोरशरीरमरुदयो ॥ ३५ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषुसदैवसमरूपयो ॥ सुषुप्तस
 स्थितस्येवधम्मनगच्छतिवासरा ॥ ३६ ॥ सहस्रविनिरुक्तांगाद्विसततुलवादपि ॥ दुर्लभ्याविद्यमानापिगति सूक्ष्मतरानयो ॥ ३७ ॥ अ
 विरतगतयोगनिर्विविद्वत्तद्विदमरुतोरनुसृत्यचोदितताम् ॥ नपुनरिहहिजायतेमहात्मन्मुदितमनापुरुष प्रणष्टपारा ॥ ३८ ॥ ॥ इ०
 वा० वा० दे० मो० नि० पू० सु० प्राणविचरणेनामचतुर्विंशतितम सर्ग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्यसकययन्यक्षीष्ट
 एतन्नपुनमया ॥ कीदृशीप्राणवातस्यगतिरित्येवराषव ॥ १ ॥ प्रमुहउवाच ॥ जानन्नपिभुनेसर्वकिमोष्टसिलीलया ॥ यथा
 पृष्टमहवन्मिष्टपुनत्रापिमहच ॥ २ ॥ प्राणोयमनिर्वाणमन्नस्पदशक्ति सदागति ॥ सवात्पाभ्यन्तरेदेहप्राणोयमुपरिस्थित ॥ ३ ॥ अ
 पानोप्यनिशमन्नस्यंदशक्ति सदागति ॥ सवात्पाभ्यन्तरेदेहत्वपानोयमवाकस्थित ॥ ४ ॥ जाग्रत्स्वप्नश्चैवप्राणायामोयमुत्तम ॥
 प्रवर्ततेयतस्तज्ज्ञतत्तावच्छ्रयेसेष्टु ॥ ५ ॥ वात्योन्मुखत्वप्राणानांयदृढबुजकोटरात् ॥ स्वरसेनास्तयमानान्तधीरारेचकविदु ॥ ६ ॥
 द्वादशांगुलपर्यन्तनात्यमाक्रमतामध ॥ प्राणानामंसंस्पर्शोयसपूरकउच्यते ॥ ७ ॥

वात्यप्रणष्टद्व्यपारासमुद्रपलसहस्रानेनजीवन्मुक्तोभूत्वाइहसारेपुनभायनइत्यर्थ ॥ द्वादशप्राणायुषालीनामविच्छिन्नाभुविस्तानाज्ञानद्वाराभुक्तिहेतुत्वभुतिपुमसि
 अत्रितिपोतनाय ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम तात्पर्यप्रकरणेनि० पू० चतुर्विंशतितम संग ॥ २४ ॥ ॥ ५५ ॥ प्राणायानगतिष्वधरेषकादिप्रकल्पनम् ॥
 प्राणायानोदयलप्यस्यानन्नसचवर्णयते ॥ १ ॥ ग्रन्थानसरप्रवानसुचितोभ्यतनीयप्राणगतिप्रकारशेषमयापृष्टइत्याह ॥ इत्यर्थमिति ॥ १ ॥ २ ॥ एक प्राणशब्दोक्तः अपरस्तुप्राण
 निर्निर्निर्यागिकलसुक्षणपर ॥ लक्षणानुसारौबोध्यस्थानमभिर्निर्यायति ॥ आयमुपरिस्थितइति ॥ ३ ॥ एवमपानपदमप्येकयौगिकपुर्ववत्सर्वम् ॥ ४ ॥ एवमपानोभेदप
 र्ण्यतद्वृत्तिव्यवहारः सर्वप्राणायामत्वसिद्धिचित्तनंदशयति ॥ आपतइत्यादिना ॥ ५ ॥ तच्छब्दयाम्बुधूपर्यंतप्रभ्यासगत्यधर्मातरेश्चकलेनचितनीयम् ॥ मूर्धादिषड्विंबादिरागुल
 पर्यंतलप्येवासापूरकत्वेनेत्याह ॥ वासेतिद्विगुण्याम् ॥ ६ ॥ ७ ॥

एववाद्वाद्देशादपानं अतः परापतति प्रविशति यो नासायादिमूर्धपर्यन्तो वा योऽस्पर्शस्तं द्विविधमप्यतः पूरकविदुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ इदानीमंतः कुभककल्पिता कल्पितासाधारण्येन लक्षयति ॥ अपानेदति ॥ अस्तगते प्रशान्तेति ॥ ९ ॥ बहिरपि चरेचकादीन् दर्शयितुमुपक्रमते ॥ रेचक इत्यादिना ॥ अपानस्योदयस्थानेनासायाद्विद्वाद्देशागुलपयति ॥ १० ॥ स्वतएव भवतीति स्वभावायेरेचकादयः प्रोक्ताः ॥ ११ ॥ अभ्युदितः अभिमुखं स्थितः ॥ तस्य वातस्य तत्र बाह्यप्रदेश एव बाह्यरूपादयश्च न नीयादिति शेषः ॥ १२ ॥ तत्र बाह्यान् चर्तव्यं तत्रापानस्यैकी भावेन निश्चलप्रायां स्थितिकुंभकत्वेन कल्पयति ॥ मृदंतरस्थेति सार्धेन ॥ १३ ॥ तस्य पूर्वप्राणभावेन हृदयादारभ्य नासापर्यन्ताया गतिस्तां बाह्यपूरक

बाह्यात्परापतत्यंतरपानेयत्वं वर्जितः ॥ योयंप्रपूरणः स्पर्शो विदुस्तमपि पूरकम् ॥ ८ ॥ अपानेऽस्तगते प्राणो यावन्नाभ्युदितो हृदि ॥ तावत्साकुंभकावस्थायो गिभिर्यानुभूयते ॥ ९ ॥ रेचकः कुंभकश्चैव पूरकश्च त्रिधा स्थितः ॥ अपानस्योदयस्थाने द्वादशां तादधा बहिः ॥ १० ॥ स्वभावाः सर्वकालस्याः सम्यग्यत्नविवर्जिताः ॥ ये प्रोक्ताः स्फारमतिभिस्ताच्छृणुत्वं महामते ॥ ११ ॥ द्वादशां गुलपर्यन्ताद्वाह्यादभ्युदितः प्रभो ॥ यो वातस्तस्य तत्रैव स्वभावात् पूरकादयः ॥ १२ ॥ मृदंतरस्थानिष्पन्नघटवद्यास्थितिर्बहिः ॥ द्वादशां गुलपर्यन्तेनासाग्रसमसंमुखे ॥ १३ ॥ व्योम्नि नित्यमपानस्य तं विदुः कुंभकं बुधाः ॥ बाह्योन्मुखस्य वायो र्यानसिकाग्रावधिर्गतिः ॥ १४ ॥ तं वात्पूरकं त्वाद्यं विदुर्यो गविदोजनाः ॥ नासाग्रादपि निर्गत्य द्वादशां तावधिर्गतिः ॥ १५ ॥ यावा योस्तं विदुर्धोरा अपरं वात्पूरकम् ॥ बहिरस्तगते प्राणे यावन्नापान उद्गतः ॥ १६ ॥ तावत्पूर्णसमावस्थं बहिष्कुंभकं विदुः ॥ यत्तदंतर्मुखत्वं स्यादपानस्योदयविना ॥ १७ ॥ तं वात्पूरकं विद्याच्चित्यमानं विमुक्तिदम् ॥ द्वादशां ताद्यदुत्थायरूपपीवरतापरा ॥ १८ ॥ अपानस्य बहिष्पुंमपरंपूरकं विदुः ॥ बाह्यानाभ्यंतरांश्चैतान् कुंभकादीनानां तामुक्तिदामया ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोपि वा ॥ २१ ॥

त्वेनापिकल्पयेदित्याह ॥ बाह्योन्मुखस्येति ॥ १४ ॥ ततो बहिरिति बाह्यपूरकांतरतया कल्पयति ॥ नासायादिति ॥ १५ ॥ बहिरित्यादि पूर्वोक्तानुवादः ॥ १६ ॥ वायोरचक ह्यकल्पनप्रकारमाह ॥ यत्तदिति ॥ उदयप्रस्पदविना ॥ तथा च प्रस्पदपूर्वक्षणे यदंतर्मुखत्वं प्रस्पदोन्मुखत्वं तमित्यर्थः ॥ १७ ॥ द्वादशां ताद्वाह्याद्वाद्देशागुलचरमभागात् ॥ नासापर्यन्तमपानस्य चलनेन स्वरूपाभिव्यक्त्यापीवरता ॥ १८ ॥ १९ ॥ बुद्ध्या उपप्राप्तस्य भूयोन जायत इत्यवस्थभाविज्ञानफलेन स्तुतिः ॥ अष्टाविति ॥ यद्यपि बहिरतश्चरेचकपूरकयोः प्रत्येकं द्वैविध्यकथनाकुंभकाभ्यां सह दश भवंति तथापि कुंभकयोः प्राधान्यादगाटकाभिप्रायेणेयमुक्तिः ॥ २० ॥ एतदभ्यासात्प्राणनिरोधोपिकाले भवतीत्याह ॥ गच्छत इति ॥ २१ ॥

कृत्यभो कृताभिमानोप्यनेनरथार्थाशयेताह ॥ यत्करोमीति ॥ २२ ॥ बाहदृष्टिपरित्यागार्दतरालदर्शनोदयेनपरमप्रप्तिरप्यनेनसिद्ध्यतीत्याह ॥ अभ्यषमिति ॥ अस्मिन्मार्गाद्विगतम्यपारोसप्तकमन्तएवबाहसमर्थपरिजडृत्यग्रह ॥ २३ ॥ २४ ॥ श्वहृतीश्वभमन्नायातद्वतक्षीरादावितियावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्राणापानयोरनुसरणमनुसारभितनेनयामपधत्तापुसांशरातमलगोहेनचिन्तेनअर्तवर्धयत्येवइत्यप्यगालनि ॥ २७ ॥ २८ ॥ प्राणस्याभ्युदयइत्यादिपूर्वोक्तानुषाब ॥ २९ ॥ ३० ॥ हृदयसस्त्यि एतेनिरोधमार्यातिप्ररुत्यातिचलानिला ॥ यत्करोतियदभ्यातिबुद्ध्यैवालमनुस्मरन् ॥ २२ ॥ कुंभकादीन्भरस्वातस्तत्रकर्तानि किंचन ॥ अय्यग्रमस्मिन्यापारेधात्यपरिजहन्मन ॥ २३ ॥ दिने कतिपरिरेवपदमाप्रोतिकेवलम् ॥ एनदभ्यसत पुंसोवात्येविपयवत्तिपु ॥ २४ ॥ नयग्रान्तिरितिचेत श्वहृतीवास्त्रणोयया ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्येस्थिता कृतबुद्धय ॥ २५ ॥ प्राप्तप्राप्तव्यमस्वितैरखिन्नास्ताएवहि ॥ तिष्ठता गच्छतानित्यस्वपताजाग्रतातया ॥ २६ ॥ एपाषेवेक्ष्यतेहृष्टिलन्बधनमाप्यते ॥ प्राणापानानुसरणप्राप्तबोधवतामलम् ॥ २७ ॥ संशातमलमोहेनस्वस्येनतरिहोप्यते ॥ सर्वरिभ्रान्सदास्वच्छ कुर्वन्वापिबुधोजन ॥ २८ ॥ प्राणापानगतिप्राप्यसुखस्य सुखमेधते ॥ प्राणस्याभ्युदयोवस्त्रम्यपन्नाद्बुद्धिस्थितात् ॥ २९ ॥ द्वादशांगुलपर्यतिप्राणोक्त्यात्ययबहि ॥ अपानस्योदयोवाद्याद्वादशातामहामुने ॥ ३० ॥ अर्जुनगतिरयामोजमध्येहृदयसंस्थिते ॥ प्राणोयद्यत्समायतिद्वादशतिनत्र पदे ॥ ३१ ॥ पदान्तस्मादपानोयत्वादेनिसमनतरम् यात्याकाशोन्मुख प्राणोवहत्यग्निशिखायया ॥ ३२ ॥ हृदाकाशोन्मुखोपानोनिबेवहतिवारिवत् ॥ अपानश्चद्रमादेहमाप्याययतिबा त्यत ॥ ३३ ॥ प्राणसूर्योभिरयवापचर्त्यतरिर्वपु ॥ प्राणोहिहृदयाकाशतापयित्वाप्रतिक्षणम् ॥ ३४ ॥ मुखाग्रगगनपश्चात्तापयत्यु त्तमोरवि ॥ अपानेन्दुमुखाग्रपुष्पावयित्वाहृदयरम् ॥ ३५ ॥ पश्चादाप्याययत्येपनिमेयसमनतरम् ॥ अपानशशिर्नोतस्याकलाप्राण विवस्वता ॥ ३६ ॥ यन्नग्रस्नातदासायपदंभूयोनशोष्यते ॥ प्राणाकस्यतथातस्यायन्नापानसितांशुना ॥ ३७ ॥ ग्रस्तातत्पदमासायन भूयोजन्मन्नाभ्र ॥ प्राणएवाकर्तायातिसबात्याभ्यतरैबरे ॥ ३८ ॥ आप्यायनकरीपश्चाच्छशितामधितिष्ठति ॥ प्राणएवेदुतांत्यक्का शरीराप्यायकारिणीम् ॥ ३९ ॥

ते अभाजमप्येकलग्निरपानस्येन्निरप ॥ प्राणोयधयस्मिन्वज्र-पदेसमायातिसमाप्यते ॥ ३० ॥ तस्मात्प्रत्यक्षपदात्प्राणानृतिउच्छति ॥ प्राणापानयोरधीनोभासकत्वं च
दुक्तप्रदीप्यरीत्याप्याधोमुखत्वप्रदर्शनिनोपपादयति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तयोः सुषुम्णप्रालम्बनाबाधित्येत्याशयेनाकप्युपपादयति ॥ प्राणइत्यादिना ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ कलाचरणोक्तानां ॥ यधयस्मिन्गोहोत्रमणिस्थित्यापस्तान्द्रभासाय ॥ ३५ ॥ यधयस्मिन्गोहारागुहपदीतनासाकारोऽपलक्षितमजलज्जिघृक्षमाणोभाकोनेनयस्तान्द्रभा
पदभासापत्यर्थः ॥ ३६ ॥ एकस्तीक्ष्णबायोऽप्यपिज्जमानिदयोर्दार्ढ्याद्व्यवर्तनीयइत्याह ॥ प्राणपदेयस्यादिना ॥ ३७ ॥ कान्ध्यायनकाप्यायोऽङ्गारकम् ॥ ३८ ॥

तत्र बहिर्दशांगुलपयति प्रवृत्त प्राणोऽयान्द्वयपरित्यज्य चद्रताशत्यनगतः साप्राणापानयो र्भव्यवस्थात्सर्वदेहादि हि प्राणलयादात्मनो निर्देहत्वनिश्चित्यत्वनिर्गन्तव्यत्वाद्वा
वास्तवस्य भावा सम्भावयितुं शक्यत्वादिचार्यते ॥ तत्र बाह्यकुम्भके देहादिदेशपरिच्छेदाभावाच्चद्रसूर्यात्मकप्रणापानक्रियाप्रयुक्तायुः कालपरिच्छेदाभावाच्चदेशकाले स्वात्मनि
प्रतिष्ठितेन योगिनानशोच्यते इत्यर्थः ॥ ४० ॥ एवमत्र कुम्भकेऽपि तद्दिप्रणापानसंयौ प्रतिष्ठितस्य मनसो निजाधिष्ठानपरमात्मतत्त्वबोधोऽवश्यभावाच्चान्जन्मादिप्रसक्तिरित्याह ॥ तद्दी
ति ॥ ४१ ॥ आत्मनो मनस आधारमधिष्ठानपरमात्मानम् ॥ अथ ब्राह्मद्वयस्य स्वात्मैव प्राणसूर्यः स एवापानात्मकचद्रतया उदयास्तमयनद्रश्मिभूतव्यानादिदृष्टिर्भेदाद्यात्मना वि
वर्त्तते नतद्वातिरिक्त कश्चिदस्तीत्युपासनस्वात्मदर्शने हेतुरित्याह ॥ सोऽद्यास्तमयमिति ॥ ४२ ॥ ननु किं तद्वात्मसाक्षात्कारेण बाह्यमसावहिरैवापरिच्छिन्नस्यात्मन आहतत्वात्तत्क्ष
याय बाह्यज्योतिरेव किनाचिष्यते तत्राह ॥ नेति ॥ ४३ ॥ हार्दित्विति ॥ बाह्यव्यातकल्पनापि हार्द्व्यातवशादेवेति तत्क्षयैर्यो र्थासिद्धइति भावः ॥ बाह्यज्योतिषावाह्यतमः क्षपणं
क्षणादायाति सूर्यत्वं संशोपणकरं पदम् ॥ अर्कतां संपरित्यज्य नयावच्चंद्रतांगतः ॥ ४० ॥ प्राणस्तावद्विचार्यतेऽदेशकालेन शोच्यते ॥ तद्दि
चंद्रार्कयोर्ज्ञात्वानित्यमस्तमयोदयम् ॥ ४१ ॥ आत्मनो निजमाधारं न भूयो जायते मनः ॥ सोऽद्यास्तमयं सेंदुं सरश्मिं सगमागमम् ॥ ४२ ॥
तदये भास्करं देवं यः पश्यति स पश्यति ॥ नक्षीणां परिक्षीणं बहिष्ठां सिद्धयतमः ॥ ४३ ॥ हार्दितुक्षपयेत्त्वांतं यक्षयं सिद्धिरुत्तमः ॥ बाल्ये तम
सि संक्षीणो लोका लोकः प्रजायते ॥ ४४ ॥ हार्दितु तमसि क्षीणे स्वालोको जायते मुने ॥ हार्दाधिकारक्षयं दंपरिज्ञातं विमुक्तिदम् ॥ ४५ ॥ सो
दयास्तमयं च लाक्षाणां कर्मवलोके यत् ॥ अपाने दुःप्रयात्यस्तं यत्र त्दृष्टपद्मकोटरे ॥ ४६ ॥ पदात्तस्मादुदेत्यंतः प्राणाकारो बहिरुन्मुखः ॥ अ
पाने संगते प्राणः समुदेति तद्दंबुजात् ॥ ४७ ॥ छायायां गलितां गायं तत्रैवाशुयथा तपः ॥ प्राणत्वस्तंगते वात्यादपानः प्रोदितः क्षणात्
॥ ४८ ॥ आतपे परितो नष्टे छायेवानुपदंतथा ॥ प्राणजन्मावनौ नष्टमपानं विद्धि सन्मते ॥ ४९ ॥ अपानजन्मभूमौ च प्राणं नष्टमवहिति ॥
असंगतवति प्राणे त्वपाने भ्युदयोन्मुखे ॥ ५० ॥ बहिः कुम्भकमालंब्य चिरं भूयो न शोच्यते ॥ अपाने संगते प्राणे किंचिदभ्युदयोन्मुखे ॥ ५१ ॥
अंतः कुम्भकमालंब्य चिरं भूयान शोच्यते ॥ प्राणरेचकमालंब्य अपानादूरकोटिगम् ॥ ५२ ॥ स्वच्छं कुम्भकमभ्यस्य न भूयः परितप्यते ॥
अपानरेचकाधारं प्राणपूरं तपस्थितम् ॥ ५३ ॥ स्वसंस्थं पूरकं दृष्ट्वानभूया जायते नरः ॥ प्राणापानावुभावं तयत्रैतौ विलयंगतौ ॥ ५४ ॥
तदालंब्य पदं शांतमात्मानं नानुत्पद्यते ॥ प्राणभक्षोन्मुखे पाने देशं कालं च निष्कलम् ॥ ५५ ॥

तुल्यपादिदर्शनहेतुरेव न बहिरात्मदर्शने हेतुरित्या
शयेनाह ॥ बाह्ये इति ॥ लोक्यत इति लोको जगद्गूढम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उक्ते बाह्यात कुम्भकप्रतिष्ठे प्रोचनाय प्रपचयिष्यन् भूमिकारचयति ॥ अपाने दुरित्यादिना ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उदयोन्मुखैव तैव निरोद्धव्येत्याशयः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अपानादपानोदयस्थानाद्वा दशांगुलस्थानादूरकोटिगो दशांगुल भागप्रसारिणमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ निःशे
षत्रायुरेचनास्वच्छम् ॥ नासाविवरेणातः प्रविशत्यपाने वा शेरचका वारप्राणस्य पूरणप्राणपूरस्तदर्थमतः आस्थितप्रविष्टस्वस्य देहातर्गतं पूरकं दृष्ट्वा उपाम्य ॥ ५३ ॥ यत्र हौदं
क्षणि ॥ ५४ ॥ इदानीमर्कता संपरित्यज्य नयावच्चंद्रतांगत इत्यत्र अदेशकालेन शोच्यते इति पदुक्तं द्विदृष्टवन्वाह्यकुम्भकोक्तस्य देशकालवाधस्य तात्कालिकेऽप्यनुकर्षदर्शयति ॥ प्राण
भक्षोन्मुख इत्यादिना ॥ बहिः प्राणलयाधिष्ठानचिंति अतः प्राणनिर्गमापदानि चिंति वा बाधेन देशकालचान्तदतर्कानि वस्तुजान च निष्कलं चिन्तान्ते केचित् किंचिदपि

५०१॥ ५०॥ इतरास्तीनाणापानाभ्यामर्हद्वनिगीणाविनिरीयेत्यथ ॥ नादशावस्थाप्राणापानसधियुषेसधप्राणिनामप्यलियोगिनल्लुतद्विदुनान्येइत्याह ॥ क्षणमित्यादिना ॥ ५८॥ गिरुयानिनन्दने ॥ ५९॥ ६॥ ण्वकियभेदभिन्यप्राणविताप्रकारमुक्तातन्निरुद्वनतरप्राणापानार्थातरतवधिष्ठानचिदात्मोपासनकृतम्यमित्याशयेनाह ॥ नृपस्योर्गत्यादिना ॥ सर्वप्राणापहिनप्राणापानस्यानत्याह ॥ नमप्राणमिति ॥ तर्हिकियाणलपोपलक्षितोपापानात्मासेन्याह ॥ नवापानमिति ॥ तथाचतत्परिचयार्थप्राणस्योपवर्धितमिन्मन्त्रनूपासनापाधितयजिभाब ॥ ६१॥ आत्मापदद्वत्यात्वादोमाधुर्यमिष ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ ६२॥ ६३॥ प्राणस्येति ॥ सउप्राविचाययहिरनवानभृयपरिशोध्यते ॥ अपानमक्षपणपरेप्राणेद्धटितयानहि ॥ ५६॥ देशकालचसप्रेक्ष्यनभूयोजायेतेमनः ॥ यत्रप्राणोत्पपानेनप्राणेनापानएवच ॥ ५७॥ निगीर्णोयहिरतथ्यदेशकालोचपक्षतौ ॥ क्षणमलगतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८॥ अयद्यनिदयात्म्यं कुम्भकृतत्यटविदु ॥ अयत्नासिद्धोत्पत्त्यकुम्भकपरमंपदम् ॥ ५९॥ एतत्तदात्मनोरुपशुद्धैपापरमेववित् ॥ एतत्तत्तत्सदाभामंतत्याप्यनशोध्यते ॥ ६०॥ पुष्पम्यातिरिवामोढप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणंनवापानंचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१॥ जलस्यातिरिवान्वाढमपानम्यांतरस्थितम् ॥ नमप्राणनवाप्राणचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२॥ प्राणक्षयस्यापानातस्यमपानक्षयकोटिगम् ॥ अपानप्राणयोर्मप्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६३॥ प्राणस्यप्राणनंप्रोचै परजीवस्यजीवनम् ॥ देहस्यधारणबुध्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६४॥ मनमोमननमत्ययुद्धरकावद्योधनम् ॥ अहंक्रतेरहंकारचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६५॥ यस्मिन्सर्वयत मर्वयत्सर्वसवतश्चयत् ॥ यत्रमवमर्यनित्यतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६६॥ आलोकालोकनपुण्यसवपावनम् ॥ नचभावनमन्यूनंतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६७॥ (अपानात्मगतोयत्रप्राणोनाभ्युदित क्षणम् ॥ कलाकलफरहिततच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ११॥) नापानोऽभ्युदितोयत्रप्राणश्रान्तमुपागत ॥ नामाग्रगनावर्ततच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६८॥ यत्रप्राणोलमायातियप्राणोक्तमेतिष ॥ यत्रदावप्यनुत्पन्नौतच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ६९॥ प्राणापानोद्वम्यानेयात्याभ्यतरमाभ्यते ॥ यंद्वयोगिपदाधारस्तच्चित्तत्वमुपास्महे ॥ ७०॥

साम्यनामद्वत्यादिभूत ॥ प्राणनादिप्यापोरनिमित्तमिति सपयायाय ॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ आलोकालोकनपुण्योतिषोयोति ॥ भावमनोबुद्ध्यादिविकीरनमनस्मीमवत् ॥ ६७॥ भावानप्यभ्युदय ॥ नूनमिति नित्यम् ॥ ६८॥ नासापोपलक्षितद्वारागुलप्रेक्षरागनआवस्यप्राणापानप्रवाहसधिस्य ॥ विरुद्धप्रवाहद्वयसधीसावत्ताम्रवति ॥ ६९॥ दर्शनविमोचनदशायापिभ्रमपदाय यत्रभ्योनिमूयोल्लययचच्छति तरेवाभ्यक्किरेधर्मसंप्राप्तमनुस्वर्णैर्देहिनिभूत्यर्थमनसिकृत्वाह ॥ यत्रप्राणदति ॥ ७०॥ येदेवाणापा नादवस्थानम्यानिभि पयसामप्येदेत्तिपदराधारान्मरुधिष्ठानयच्चित्तस्वतदित्यथ ॥ ७०॥

यथापानोपाधिरथाहृदमनातपरिच्छिन्नसत्प्राणापानसमाहार प्राणनापाननशक्तिर्भवति एवंकरणंतरशक्तीनामपि यच्छक्तिरूपं भवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुंभकभावेन तद्विसर्गरेचकादिभावेन चतदेव विवर्तत इति तदेवोपास्यमित्याह ॥ तदिति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परामर्शश्चालनतस्मिन्निमित्तभूततत्तावोधरूपचेत्यर्थः ॥ एवंप्राणोपास्तिफलमपि तदेवेत्युपास्यमित्याह ॥ यत्प्राप्यमिति ॥ ७३ ॥ इद्वियाणाविषयप्रदेशोपसर्पणस्पदस्तदुपभोगश्चानंदस्तयोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमावर्तः ॥ आपातदर्शदृशा तु सदाजीवोपाधिभूतेन प्राणादिषोडशकलागणेन परिवर्तितवोद्विष्टम् ॥ सम्यगनुभवः स्वनुभवः स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्य तथा विधपरमात्मपदमु

प्राणापानरथारूढं प्राणापानमनातम् ॥ यच्छक्तिरूपं शक्तीनां तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ त्वत्प्राणकुंभकं देवं बहिःप्राणानकुंभकम् ॥ पूरकांशविस्फुंयत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरामर्शसत्तावोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राप्यं प्राणमननात्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यत्प्राणपवनस्यंदोयस्यंदानंदं कारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनं परिवर्तितं च सदा कलागणेन ॥ स्वनुभवविभवं पदं तदग्र्यं सकलसुरप्रणतं परंप्रदो ॥ ७५ ॥ इदं वा ० वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनि ० पू ० भुशुंडोपाख्याने समाधिवर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ एषा हि चित्तविश्रान्तिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणानेन संप्राप्तस्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लाभिनिर्मेष्टमपि मे रुचिचालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोपि वा ॥ स्वप्नेऽपि न चलत्येव सुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुलोलसुजगत्स्थितिषु सुस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठामि स्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्ध्य ते वायुरपि वासल्लिंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानाद्विरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोऽस्मि पदमाधं महातपः ॥ ६ ॥ आमहाप्रलयाद्ब्रह्मन्मज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यञ्जीवामि धीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चिंतयामि कदाचन ॥ दृष्टिमा लंब्य तिष्ठामि वर्तमाना मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथा प्राप्तेषु कार्येषु परित्यक्तफलैः ॥ सुषुप्तसमया बुद्ध्या परितिष्ठामि केवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकारेण प्रपद्ये उपोसदित्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यश्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पू ० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इत्थं स्वस्यात्मविज्ञानं निरूप्य प्राणाचितया ॥ भुशुडेनात्र कथ्यते चिरजीवितहेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकारेण ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषु दृष्टानिष्टलक्षणसु स्थितो निर्विकल्पः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुप्रवहाख्योऽप्यतिश्वक्राधारः ॥ सलिलमहानदीनाम् ॥ गतेऽप्रवहणात्संरुद्धते संरुद्धो तापीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकं विपयजातम् ॥ ५ ॥ हे महातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिदृष्टिम् ॥ आत्मना मनसा ॥ ८ ॥ निरभिमानत्वेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

॥ ५९ ॥ १० ॥ इराकालीप्राणापानाभ्यां सहैव निगीर्णां वितिपरयेत्यथ ॥ तादृशावस्थाप्राणापानसंक्षिण्णेष्वध्यापिनामप्यस्ति यो गिनस्तुतिविदुर्नान्येदस्याह ॥ क्षणमित्यादिना ॥ ५८ ॥ विदुः यागिन इति शेषः ॥ ५९ ॥ १ ॥ एष कियामेव भिन्नप्राणवितामकारमुक्तातन्निष्ठं दयनतरप्राणापानायांतरदधिष्ठानचिदात्मोपासनकृतं व्यमित्यायेनाह ॥ पुण्यत्वादिना ॥ सकिप्राणोपहितनृपोपास्योनेत्याह ॥ नसप्राणमिति ॥ तर्हि कियणलपोपलक्षितोऽपानात्मासनेत्याह ॥ नवापानमिति ॥ तदाचतत्यरिषया धैराप्राणस्यातिवस्थितमिच्छुर्नृपासनापाधितयतिश्राव ॥ ६१ ॥ आत्मायतद्व्यात्वावोमाधुर्यमिव ॥ सप्राणसजीवम् ॥ अप्राणनिर्जीवम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ प्राणस्येति ॥ सउपाविचाययद्विरतर्वा नमूयपरिशोध्यते ॥ अपानमक्षगणपरेप्राणे रूढितयावहि ॥ ५६ ॥ देशकालवसंप्रेक्ष्य नभूयो जायेते मन ॥ यत्र प्राणोत्पपानेन प्राणेनापानएव च ॥ ५७ ॥ निगीर्णो यद्विरतश्च देशकालौ च पश्यती ॥ क्षणमस्तगतप्राणमपानोदयवर्जितम् ॥ ५८ ॥ अयन्नमिद्व्यात्यस्यं कुम्भकं तत्पदविदुः ॥ अयन्नसिद्धेत्यतस्य कुम्भकपरमपदम् ॥ ५९ ॥ एतत्तदाल्मनोरूपशुद्धे पापरमैव चित् ॥ एतत्तत्तत्सदाभासमेतव्याप्यनशोध्यते ॥ ६० ॥ पुण्यस्यांतरिवा मोक्षप्राणस्यांतरवस्थितम् ॥ नसप्राणं नवापानचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६१ ॥ जलस्यांतरिवात्वादपानस्यांतरस्थितम् ॥ नसप्राणं नवापानचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६२ ॥ प्राणक्षयस्योपातस्य मपानक्षयकाटिगम् ॥ ६३ ॥ अपानप्राणयोर्मध्यचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६४ ॥ प्राणस्य प्राणानं प्रोचै परजीवस्य जीवनम् ॥ देहस्य धारणवृथैव चिदात्मानमुपास्महे ॥ ६५ ॥ मनसो मननसत्यदुर्दरेकावयोधनम् ॥ अर्हकृतेरर्हकारचिदात्मानमुपास्महे ॥ ६५ ॥ यस्मिन् सर्वयत सर्वयत्सर्वसर्वतश्च यत् ॥ (अपानास्तगतो यत्र प्राणो नाभ्युठितः क्षणम् ॥ कलाकलंकरहितं तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ १ ॥) नापानोऽभ्युठितो यत्र प्राणश्चांतमुपागते ॥ ६६ ॥ यत्र प्राणोऽस्तमायाति यत्रापानोऽस्तमेति च ॥ यद्वेयोगिपदाधारस्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७० ॥

नस्य प्राणदत्त्वादिश्रुते ॥ प्राणनादित्यापारे निमित्तमिति सर्वपर्यायार्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ आलाकालोऽकनज्योतिषोऽप्येति ॥ भाविमनोबुद्ध्यादिविकारिनमनस्यी प्रवृत्तपूर्वभावाद्यप्यवतनच ॥ नूनमिति निश्चयः ॥ ७० ॥ मासापोपलक्षितद्वारागुलमेवागगनआवस्यः प्राणापानाद्यथाह सधियस्य ॥ विच्छिन्नप्रबाह्वयसधीसावस्यति ॥ ६८ ॥ नोद्वस्त्वनेयागिभिः पयनेगम्येतेन तिपदेव दधारस्तवधिष्ठानयश्चित्तस्वतदित्यथ ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ यत्र प्राणोऽस्तमायाति यत्रापानोऽस्तमेति च ॥ यद्वेयोगिपदाधारस्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७० ॥

यत्प्राणापानोपाधिरथाखण्डमनाततपरिच्छिन्नं सत्प्राणापानसमाहारः प्राणनापाननशक्तिर्भवति एवं कर्णांतरशक्तीनामपि यच्छक्तिरूपभवतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ प्राणापानकुम्भकभावेन तद्विसर्गचक्रादिभावेन च तदेव विवर्तत इति तदेवोपास्यमित्याह ॥ तद्वदिति ॥ ७२ ॥ प्राणापानयोः परमशरीरालनतस्मिन्निमित्तभूततत्तावोधेरूपचेत्यर्थः ॥ एवं प्राणापानोपासिफलमपि तदेवेत्युपास्यमित्याह ॥ यत्प्राप्यमिति ॥ ७३ ॥ इन्द्रियाणां विषयप्रदेशोपसर्पणस्पन्दस्तदुपभोगश्चानन्दस्तयोः कारणम् ॥ ७४ ॥ अखिलकलनाकलकहीनपरमार्थः ॥ आपातदर्शितृशानुसदाजीवोपाधिभूतेन प्राणादिषोडशकलागणेन परिवर्तितवेदितम् ॥ सम्यगनुभवः स्वानुभवः स एव विभवो निरतिशयैश्वर्ययस्य तथा विधं परमात्मपदमुच्यते ॥

प्राणापानरथारूढं प्राणापानमनाततम् ॥ यच्छक्तिरूपं शक्तीनां तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७१ ॥ तत्प्राणकुम्भकं देवं बहिःप्राणानकुम्भकम् ॥ पूरकांशविस्तृष्टं यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७२ ॥ प्राणापानपरमार्शसत्तावोधं विरूपकम् ॥ यत्प्राप्यं प्राणमननात्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७३ ॥ यत्प्राणपवनस्यंदोयत्स्यंदानंदं कारकम् ॥ कारणं कारणानां यत्तच्चित्तत्त्वमुपास्महे ॥ ७४ ॥ यदखिलकलनाकलकहीनं परिवर्तितं च सदा कलागणेन ॥ स्वानुभवविभवं पदं तदग्र्यं सकलसुरप्रणतं परंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इदं वा ० वा ० दे ० मोक्षोपाये पुनि ० पू ० भुशुंडोपाख्याने समाधिवर्णनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ भुशुंड उवाच ॥ ॥ एषा हि चित्तविश्रान्तिर्मया प्राणसमाधिना ॥ क्रमेणाननसंप्राप्ता स्वयमात्मनि निर्मले ॥ १ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य संस्थितोऽस्मि महामुने ॥ न च लामिनि मे पांशमपि मे रुचिचालतः ॥ २ ॥ गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतोऽपि वा ॥ स्वप्नेऽपि न चलत्येष सुसमाधिर्ममात्मनि ॥ ३ ॥ नित्या नित्या सुखोलासुखगस्थितिपुसुस्थितः ॥ अंतर्मुखोऽस्मि तिष्ठामि स्वकामेनात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ अपि संरुद्धते वायुरपि वासलिलंगते ॥ नैतस्मात्सुसमाधानाद्विरुद्धं संस्मराम्यहम् ॥ ५ ॥ प्राणापानानुसरणात्परमात्मावलोकनात् ॥ अशोकमनुजातोऽस्मि पदमाद्यं महातपः ॥ ६ ॥ आमहा प्रलयद्वह्नन्मज्जननिमज्जनम् ॥ अहमद्यापि भूतानां पश्यञ्जीवामि धीरधीः ॥ ७ ॥ न भूतं न भविष्यं च चिंतयामि कदाचन ॥ दृष्टिमा लंब्य तिष्ठामि वर्तमाना मिहात्मना ॥ ८ ॥ यथा प्राप्तेऽपुकार्येषु पुरित्यक्तफलैः ॥ सुषुप्तसमयाबुद्ध्यापरितिष्ठामि केवलम् ॥ ९ ॥

क्तप्रकरणप्रपद्ये उपासे इत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू ० पंचविंशतितमः सर्गः ॥ २५ ॥ ॥ इत्थं स्वस्यात्मविज्ञानं निरूप्य प्राणचित्तया ॥ भुशुंडेनात्र क्रथ्यते चिरजीवितहेतवः ॥ १ ॥ अनेनोक्तप्रकारेण ॥ १ ॥ मेरोर्विचलनविचालस्तस्मादपि ॥ २ ॥ ३ ॥ जगत्स्थितिषु दानिष्टलक्षणसु स्थितौ निर्विक्षेपः ॥ स्वकामेन स्वच्छेदेन ॥ ४ ॥ वायुः प्रवहणात्स रुद्धेन सरुद्धेतापीत्यर्थः ॥ विरुद्धव्युत्थापकं विपयजातम् ॥ ५ ॥ हे महातपः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वर्तमानानित्यवर्तमानस्वभावासाक्षिदृष्टिम् ॥ आत्मना मनसा ॥ ८ ॥ निरभिमानत्वेन सुषुप्तसमया ॥ ९ ॥

[illegible]

ईश-परेषामाक्रमणसमर्थोप्याकातिपरिभवंकरोमि ॥ एवंपरकृतेपरितापेसहनशीलत्वान्खेदवान् ॥ २९ ॥ पश्यद्भूपेचेतनप्रायेअस्मिन्शरीरेभासमानेप्यहंविदास्पदश्चि
 न्नात्रदर्शी ॥ एवचविदात्मन सर्वभूतेषुसाम्यात्सर्वभूतस्थत्वात्सन्भूतदृष्टस्वशरीरमिवपश्यामीत्यध्यातृत्ययोज्यम् ॥ ३० ॥ सर्वदासमाहित-सन्आशापाशविनुन्नायाश्चि त्तद
 ने-अतर्तद्विमस्पर्शप्रवेशनददामि ॥ ३१ ॥ बाह्यदृष्टिष्वियेसुप्त मन्जगत-असत्तापश्यामिअतस्तुप्रबुद्ध सन्आत्मन सत्ताकरवित्त्ववत्पश्यामीत्यन्वयः ॥ ३२ ॥ श्लथंशिथि
 लावयय क्षीणकृशाग क्षुब्धव्यापृतावयवक्षुण्णसंचूर्णितावयव सर्वमतीतानागतवर्त्तमानवस्तुनित्यनिर्विकारात्ममात्रत्वदशानववत्पश्यामि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भावाःकला
 नाभिविविक्तादीनामुपचयाअभावास्तत्क्षयाश्चतुर्षुनैवाभिनिविष्टोस्मि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ किंसर्वत्रजाड्यामनपोक्षैवाहुद्विस्तेनेत्याह ॥ घटइति ॥ ३८ ॥ उपसहरति ॥
 करोमीशोपिनाकांतिपरितापेनखेदवान् ॥ दरिद्रोपिनवांछामितेनजीवाम्यनामयः ॥ २९ ॥ पश्यद्भूपेशरीरेस्मिन्भूतस्थत्वात्माचिदास्प
 दः ॥ भूतद्वंदमहंसाभ्यात्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३० ॥ आशापाशविनुन्नायाश्चित्तवृत्तेःसमाहितः ॥ संस्पर्शनददाम्यंतस्तेनजीवाम्यना
 मयः ॥ ३१ ॥ असत्तांजगतःसत्तामात्मनःकरवित्त्ववत् ॥ सुप्तःप्रबुद्धःपश्यामितेनास्मिचिरजीवितः ॥ ३२ ॥ जीर्णीभिन्नंश्लथंक्षीणंक्षु
 ब्धंक्षुण्णक्षयंगतम् ॥ पश्यामिनववत्सर्वेतेनजीवाम्यनामयः ॥ ३३ ॥ सुखितोस्मिसुखापन्नेदुःखितोदुःखितेजने ॥ सर्वस्यप्रियमिन्नंच
 तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३४ ॥ आपद्यवलधरीरोस्मिजगन्मिन्नंचसंपदि ॥ भावाभावेषुनैवास्मितेनजीवाम्यनामयः ॥ ३५ ॥ नाहमस्मि
 नचान्योमेनाहमन्यस्यकस्यचित् ॥ इतिमेभावितंचित्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३६ ॥ अहंजगदहंव्योमदेशकालकमावहम् ॥ अहंक्रिये
 तिमेबुद्धिस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३७ ॥ घटश्चिपटश्चिद्वनंशकटंचचित् ॥ चित्सर्वमितिमेभावस्तेनजीवाम्यनामयः ॥ ३८ ॥ इत्य
 हंमुनिशार्दूलत्रिलोककमलालिकः ॥ भृशुंडोनामकाकोलःकथितश्चिरजीवितः ॥ ३९ ॥ ब्रह्माणवैविलुलितंत्रिजगत्तरंगमुत्पादनाद्य
 भिभवेनविभिन्नरूपम् ॥ आलीनमन्त्रमितमाकुलदृश्यमालोकयन्प्रकलयंश्चचिरंस्थितोस्मि ॥ ४० ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे०मो
 क्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०भृशुंडोपाख्यानेचिरजीवितहेतुकथनंनमर्षद्विशःसर्गः ॥ २६ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ भृशुंडउवाच ॥ एतत्ते
 कथितंब्रह्मन्यथास्मिदिहास्मिच ॥ त्वदाज्ञामात्रसिद्ध्यर्थंधाष्ट्येनज्ञानपारग ॥ १ ॥

इतीति ॥ मेरुकर्णिकावासित्वात्श्यामत्वाच्चत्रिलोककमलस्यअलिरिवअलिकः ॥ ३९ ॥ उत्पादनानिसर्गा आदिपदाहुद्विविपरिणामापक्षयास्तद्वृक्षणेनाभिभवेनपरस्परप्र
 तिघातेनविभिन्नानिवैचित्र्यप्राप्तानिरूपयिष्यतत् ॥ एवरीत्यापुन-पुनरुन्मभितमालीनचाकुलपरिधमत्साक्षिदृश्यबुद्धिमनइन्द्रियाणांदृश्यजगद्ब्रूथानकालेआलोकयन्समा
 धिकालेप्रकलयन्विलापयश्चिरस्थितोस्मीत्यर्थः ॥-४० ॥ ॥ इतिश्रीवा०तात्पर्य०नि०पू०षट्शःसर्गः ॥२६॥ ॥ ४१ ॥ भृशुडस्यप्रशसात्रिययासोस्तेनपूजनम् ॥ व
 सिष्ठस्यनभोगत्यास्रलोकाभिश्चवर्ण्यते ॥ १ ॥ यथायेनप्रकारेणअस्मिचिरजीवामि ॥ परमार्थतद्वहकार्यकरणसघातेयदस्मितच्चकथितमित्यर्थः ॥ धाष्ट्येनैवैयात्येन ॥ १ ॥

आत्मोदत्त सुदन्तान् ॥ १२ ॥ ये भवन्तप्रपश्यन्ति योदहरोधम्या ॥ यावदेषे तिस्रदहरोधिरस्थितिसार्धम्याभिप्रायम् ॥ १३ ॥ विधुधानदिवानां विदुषां भूतयोक्षानैर्भयं संपवोदृष्टा ॥ १४ ॥ यो लायन्नचिरमविप्यापियद्वांस्तस्य ह्योजनः कथं विद्यायततश्चापि भवानिबनसुलभ ॥ १५ ॥ वराशब्देषु बने ॥ वेणूनामप्यष्टमुक्ताकरेषु परिगणनात् ॥ १६ ॥ ८ ॥
 मध्याङ्गपदनमध्याङ्गिककर्मलक्ष्यम् ॥ स्मरविरसार्धपिलोकस्वरुहम् ॥ १७ ॥ १० ॥ मौक्तिकलक्षणेनार्धेण अर्धार्थजलेन ॥ ११ ॥ घ्निनेष्विष्येत्सुपमानानित्यशिवपूजा
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अहो नु विन्न भगवन् भवता भूषणश्रुते ॥ आत्मोदत्त प्रकथित परविस्मयकारणम् ॥ २ ॥ धन्यास्ते ये महात्मानाम्
 त्यंतश्चिरजीवनम् ॥ भवतं परिपश्यति द्वितीयमिव पद्मजम् ॥ ३ ॥ यावदपहशोधन्या स्वात्मोदत्तमस्वद्वितम् ॥ यथावत्यावनबुद्धे सर्वक
 थितवानसि ॥ ४ ॥ प्रश्नां तदिदं सुसर्वांस्तुष्टा विबुधभूतय ॥ भवानिव जगत्यास्मिन्महा नवलोकितम् ॥ ५ ॥ कथं विद्याप्यते कश्चिद्वत्वे
 ह हि महाजन ॥ न भवानिव प्रव्यात्मा सुलभो जगति क्वचित् ॥ ६ ॥ वराशब्दे हि किस्मिन् विज्ञायते मौक्तिककथया ॥ जगत्सर्वे हि किस्मिन् विद्व
 श्यते त्वाहशलाया ॥ ७ ॥ मया तु सुमहत्कार्यं मय संपादितं शुभम् ॥ पुण्यदेहविमुक्तात्मा यद्वानवलोकितम् ॥ ८ ॥ तदस्तु तव कल्याणप्रवि
 शात्सगुहं शुभम् ॥ मध्याङ्गसमयं यन्मे ब्रजामि सुमरविमम् ॥ ९ ॥ इत्याकण्य मुमुक्षुर्होसौ जग्राहो रथाय पादपात् ॥ सकल्पिताभ्या हस्ता
 भ्यामुपात्तं ह भवद्वम् ॥ १० ॥ कल्पद्वलताप्यकसरेण हि मत्पिपा ॥ तत्पात्रं मौक्तिकार्थेण पूरयामास पूर्णधी ॥ ११ ॥ तेनार्थपाद्य
 पुष्पेण त्रिनेत्रमिव मामसौ ॥ आपादमस्तकभक्त्या पूजयामास पूर्वज ॥ १२ ॥ अनुब्रज्या क्वदर्यं न स्वर्गेन्द्रालमिति बुवन् ॥ विष्टरादह
 सुत्याय तत खगवदाकुत ॥ १३ ॥ व्योम्नि योजनमाश्रितुमदनुब्रज्ययागत ॥ करकरेणावष्टभ्य बलात्सरोधित खग ॥ १४ ॥ मयियाते
 न्यदस्य ताया तोस्वगस्मृत्या मुनीनहम् ॥ निवृत्तोसौ विहर्गेन्द्रोदुस्त्यजास गति सताम् ॥ १५ ॥ अन्योन्यमपि किस्मिन् विद्वत्तरगकहं बुधौ ॥ व्योम
 गतो हं मुमुक्षुर्द्वेन मेरोः शृङ्गद्वये भवम् ॥ १६ ॥ सप्तर्षिर्महत्प्राप्य जायया परिपूजित ॥ याते रुरुत युगस्यादौ पुरावर्षशतद्वये ॥ १७ ॥ स
 मेव परतत्रैवोपरिभूयत ॥ १८ ॥ मध्ये त्रेता युगस्यास्य जातस्त्वरिपुमद्वन ॥ पुनरथाष्ट

परतापितस्य गम्यते ॥ पूषजश्चितन ॥ १९ ॥ हे स्वर्गेन्द्र अनुब्रज्या लक्षणेन क्वदर्येन प्रयेण अलमिति बुबुधन् इहाकुत उद्धीन ॥ १३ ॥ सरोधितो निर्बर्तित ॥ १४ ॥ १५ ॥ आ
 वा मयोप्यन्यमप्यदृष्टया तातो ॥ ततः अहस्वस्य मुमुक्षुस्तस्य त्वाया विच्छिन्नस्वर्गेनोपलक्षित सप्तर्षिर्ब्रह्मलप्यनुनीष्टरात्रिजितो ब ॥ १६ ॥ जायया अर्धभत्या ॥ उ
 कापापुण्ड्रसमने काठमाह ॥ याते इति ॥ १७ ॥ १८ ॥ गृह्यन्-मेरो ॥ १९ ॥

उपसहरति ॥ इतीति ॥ २० ॥ इतीति ॥ इतिदमासुमेतर्भुशुदस्यसत्कर्थाय प्रविचारयिष्यतिसिद्धास्मिन्नेवशरीरभावाजन्मादयस्तद्भैर्बहुलाअतएवाकुलायेजीवासौरास्थि
 ताइतिदमाप्रसिद्धामसत्सरितमायानदीतरिष्यति ॥ प्रसभमितिपौरुषप्राधान्यद्योतनार्थम् ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणेपू० सप्तविंशतितम
 सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ आख्यायिकाभिसवधोदेहानियतिवर्णनम् ॥ आपातभातिमात्रत्वदेहेश्चात्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ वर्णितायाभुशुडाख्यायिकायाः प्रकृतोपदेशमव
 धदर्शयति ॥ एवमित्यादिना ॥ १ ॥ प्राणाभ्यासोत्रप्राणस्यनिरोधउपास्तिर्वातपूर्विकाम् ॥ महर्णवडतिविपुल ससारोनिगीर्याव्यवसितः ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणापानावलोकि
 मिलितोभूदुशुंडोमेतथैवाजरूपवान् ॥ इतिसंकथितंचित्रंभुशुंडोदंतमुत्तमम् ॥ श्रुत्वाविचार्यचैवांतर्धुक्तंतसमाचर ॥ २० ॥ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिसुमतिभुशुंडसत्कर्थांयोविमलमतिःप्रविचारयिष्यतीह ॥ भवभयबहुलाकुलास्थितांसप्रसभमसत्सरितंत
 रिष्यतीति ॥ २१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० भुशुंडोपाख्यानसमाप्तिर्नामसप्तविंशतितमःसर्गः ॥ २७ ॥ ॥ ५ ॥
 श्रोवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंभुशुंडवत्तांतःकथितस्तेमयानघ ॥ अनयाप्रज्ञयातीर्णोभुशुंडोमोहसंकटात् ॥ १ ॥ एतांदृष्टिमवष्टभ्यस्वप्राणा
 भ्यासपूर्विकाम् ॥ भुशुंडवन्महाबाहोभवतीर्णमहार्णवः ॥ २ ॥ यथाज्ञाननयोगेनसंतताभ्यासजन्मना ॥ भुशुंडःप्राप्तवान्प्राप्यंतथासाद
 यतत्पदम् ॥ ३ ॥ असक्तबुद्धयःसर्वेभुशुंडवदवस्थितिम् ॥ प्राप्नुवंतिपरतत्त्वेप्राणापानावलोकिनः ॥ ४ ॥ एताविचित्राभवताश्रुताविज्ञा
 नदृष्टयः ॥ इदानींधियमालंब्ययेच्छसितथाकुरु ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्भवताभूमिभास्वताज्ञानरश्मिभिः ॥ हाइमुद्दाम
 दौरात्प्यंप्रमृष्टमखिलंतमः ॥ ६ ॥ प्रबुद्धाःस्मःप्रबुद्धाःस्मःप्रविष्टाःस्मःस्वमास्पदम् ॥ स्थिताःस्माज्ञातविज्ञेयाभवंतोत्यपराइव ॥ ७ ॥
 अहोभुशुंडचरितंपरंविस्मयकारकम् ॥ भगवन्भवताप्रोक्तमुत्तमार्थावबोधनम् ॥ ८ ॥ भुशुंडचरितेब्रह्मन्नेतस्मिन्कथितेत्यय ॥ यच्छ
 रंगृहंप्राक्तंमांसचर्मस्थिनिर्मितम् ॥ ९ ॥ तत्केननामरचितंकुतोवातत्समुत्थितम् ॥ कथंवास्थितिमायातंकोवातत्रावतिष्ठते ॥ १० ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ परमार्थावबोधायदोपापाकरणायच ॥ शृणुराघवतत्त्वनवक्ष्यमाणमिदंमया ॥ ११ ॥ अस्थिस्थूणंनवद्वारंरक्तमां
 सावलेपनम् ॥ शरीरसदनंरामनेकनचिदिदंरुतम् ॥ १२ ॥

नःउक्तोपास्तिशीलाः ॥ ४ ॥ यथेच्छसियोगपूर्विकामुपास्तिपूर्विकावास्त्रात्प्रतिष्ठांतथाकुरु ॥ ५ ॥ स्तायोगोपास्तीत्वदुपदेशश्रवणादेवस्वस्यतत्त्वबोधःसिद्धइतिसूचयन्
 राम कथाप्रसंजितदेहगृहस्वरूपमेवजिज्ञासमानपृच्छति ॥ भूमिभास्वताभूमावतीर्णेनसूर्येण ॥ उद्दामानिदौरात्म्यानिअनात्मस्वात्मत्वदर्शनानितस्युक्त
 दुश्चेष्टितानिचयस्यात्तथाविधहार्दतमः ॥ ६ ॥ अपराद्वितीयाभवतइव ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्तुर्निमित्तस्यस्थितिप्रकारस्यतदन स्थस्यस्यामिनश्चप्रश्नाः ॥ १० ॥ ११ ॥ तत्रा
 यस्योत्तरमाह ॥ अस्थीनि ॥ १२ ॥

नर्वाभरोत्सवेहस्यनिमातायुतिपुराणाभ्याधिकामसिद्ध जीबलुस्त्वकर्म्मोपभागायास्यानिमापकलौक्यमपलप्येतैतच्चाह ॥ आभासमाधमिति ॥ इत्यमेवविनैषनिर्मातारमि
त्ययानहिजलेचद्राभातोनिमातारमेयक्षेत्रेनार्यैर्मिरिककल्पितद्वितीयचद्रविषयमल्लहदित्यर्थ ॥ ईश्वरस्यनिर्मातृत्वतुष्ठीतनमुत्थम् ॥ पुरुषनि श्रुतितट्टांतदरानात् ॥ जीव
स्यनिमापयितृत्वमपितया अपुष्टिपूर्वत्वादनिटनिमापणायोगोक्तिर्भाष ॥ १३ ॥ वेहस्यमिष्यात्वतुष्ठीतिकालभाषस्थितिकत्याच्चद्रहित्ववेवसिद्धिमित्याह ॥ द्विचदेति। चद्र
द्वित्वद्विचद्रानस्यविधौसप्येवभवतिनान्यदा वेहोपिहियस्माभयेव बलुतलुसैवेसेकएवैदुरित्यन्वय ॥ १४ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वेहेति ॥ परमाथसवधिधानकतयाउपचा
रास्तत् ॥ १५ ॥ अस्त सत्त्वर्थाति ऋट्टातभाह ॥ स्वमदिति ॥ मुधामिष्येव ॥ नृद्रुदविधौनृद्रुदयतीतिस्त्वे ॥ इतरद्विधौशुद्धालम्बवर्गनसत्त्वे ॥ अलभ्यगृष्णकोवक्म ॥ १७ ॥

आभासमात्रमेवमित्यमेवावभासते ॥ द्विचंद्रविभ्रमाकारसटसच्चव्ययस्थितम् ॥ १३ ॥ द्विचंद्रदर्शनविधौचद्रहित्वसदेवहि ॥ वस्तुत
श्चेकएवैदु स्थितादेहस्यैवहि ॥ १४ ॥ देहप्रत्ययकालेहिदेहोयसमवस्थित ॥ असन्नेवचसत्तस्माद्योक्त सदसदालम्बक ॥ १५ ॥ स्वप्न
स्वप्नावयोध संस्वन्यदासमुधैवहि ॥ नृद्रुदोयुद्धदविधौसत्योमिष्यैवचान्यदा ॥ १६ ॥ देहदेहेहविधौसत्योत्यसत्यइतरद्विधौ ॥ प्रतिभास
विधौतावज्जलसदसदन्यदा ॥ १७ ॥ प्रतिभासविधौदेहसन्नसश्चान्यदास्मृत ॥ आभासमात्रमेवेदमित्यस्यप्रतिभासते ॥ १८ ॥ अय
नामाहमित्यंतगृहीतमननस्थितम् ॥ मासास्थिमयनिमाणदेहोहमिति विभ्रमम् ॥ १९ ॥ त्यजसकल्पनिर्माणदेहा मतिसहस्रश ॥ सुख
तल्पगतेयनस्वप्नदेहेनदिकृत्तान् ॥ २० ॥ परिभ्रमसिंहेरामसदेहलोक्कसस्थित ॥ जागरायामनोराज्येयनस्वर्गपुरांतरम् ॥ २१ ॥ परिभ्र
मसिमेरुवासदेहलोक्कसस्थित ॥ स्वप्नेष्वपिचय स्वप्नजनयेनमहीतटान् ॥ २२ ॥ परिभ्रमसिंहेरामसदेहलोक्कसस्थित ॥ मनोराज्यम
नोराज्येमहद्विभवभूमिषु ॥ २३ ॥ परिभ्रमसियेनहसदेहलोक्कसस्थित ॥ गतेदेहेर्मनोराज्येयाविचित्राजगक्रिया ॥ २४ ॥ प्रकरोपिम
हाद्याहोतेदंशलोक्कसस्थिता ॥ विलासिन्यानुरागिण्यायेनसकल्पकांतया ॥ २५ ॥ निर्वर्तियामितेहेनसदेहलोक्कसस्थित ॥ एतेरामयया
देहामनस सदसन्मया ॥ २६ ॥

प्रतिभासविधौविभ्रमसिधितार्यनिगमनत्वानौनरुस्यय ॥ १८ ॥ आभासभाषतामुपपादयत्प्रविभ्रमानत्याजयति ॥ अयमिति ॥ प्राग्वहीतदेहाकारमनमेवसस्कारदा
क्यालुन पुनर्देहाकारेणस्थितम् ॥ १९ ॥ त्यजतिपूर्वाभ्यापि ॥ सकल्पनिर्माणदेहानेवोदात्तत्यतेयामसत्यतादर्शयति ॥ सुखतत्त्वगतदस्यादिना ॥ २० ॥ जागरायोजगरे ॥ छा
दमधीत्यय ॥ २१ ॥ २२ ॥ मनोराज्यात कल्पितेमनोराज्यनिरसहृतीपुषिभ्रमभूमिषु ॥ आम्भूत समानाधिकरणजातीययोरीत्यात्मेकमन्येनभावच्छादित ॥ महर्तामिदं च
द्वितीयाविभ्रमभूमिषु ॥ २३ ॥ गते कल्पनादिकयमनुवर्तिनि ॥ २४ ॥ २५ ॥ निर्वर्तिसंयोगसुखंयासीतियोग्यतयावचनमायकालोक्ति ॥ एवमविष्यारत्नमनोराज्येदेहा
अप्युदाहायः ॥ तेभूमिष्यात्वसांक्त्यिकत्वादेर्निश्चितत्वात्त्वानुदेहिपथात्वसाधयति ॥ एतेदिति ॥ २६ ॥

अहताभ्यासविषयेदेहेदृशितो न्यायो ममताभ्यासगोचरे धनादावपि समदृश्यायेनाह ॥ २७ ॥ यानुदेलादी स्वामादिवधर्म्यमुद्विष्ट सा चिगनुत्तिमात्रान्वनृत्य
 लासाकल्पिकत्वादिप्रयुक्तेत्याशयेनाह ॥ दीर्घेति ॥ २८ ॥ अतएवास्त्यतस्वज्ञानेन वाध्यत्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ प्रबोधमिति ॥ २९ ॥ सम्यक् आत्ममात्रपरिशेषेण द्वय
 सि ॥ यथा अर्कोदये प्रबुद्ध स्वामार्थान्परयति तद्वत् ॥ ३० ॥ काचिदनिर्वचनीयामिथ्येवेत्यर्थः ॥ उक्तार्थे चानुगुणवृत्तिप्रकरणे विश्लेशकं सारयति ॥ यथेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ऐ

तथैव तादृशाचारादेर्होयं मनसः स्मृतः ॥ इदं धनमयं देहो देशयमिति विभ्रमः ॥ २७ ॥ तत्सर्वं चित्तवीर्यस्य संकल्पस्य विजृम्भितम् ॥ दीर्घं
 स्वप्नमिमं विद्धि दीर्घवाचित्तविभ्रमम् ॥ २८ ॥ दीर्घमप्यसि यदा परमात्मैच्छया स्वया ॥ २९ ॥
 द्रक्ष्यसि त्वं तदा सम्यगिदमर्कोदये यथा ॥ स्वप्नसंकल्पजालेन यथान्वैव जगत्स्थितिः ॥ ३० ॥ तथैव यं हि संकल्पकलनाकाचिद्वद्वि ॥ यथा
 पूर्वमयोत्यसिः प्रोक्ता कमलजन्मनः ॥ ३१ ॥ मनसः स्वयमेवातः संकल्पकलनाद्वत् ॥ विनिर्घटनोपेतं मनस्तत्रात्तविभ्रमम् ॥ ३२ ॥
 संकल्पकलनामात्रं तथैव दमवभासनम् ॥ यथा कल्पित आभासो मनसो ज्ञानांगनः ॥ ३३ ॥ देहादिचिन्तिनो देहः स्थितो न्यस्तद्वदेव हि ॥
 प्राक्प्रवाहचिराभ्यस्तो वासनातिशयेन यः ॥ ३४ ॥ तथैव दृश्यते देहस्तथा कल्पदृश्येन मनः ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संकल्पमालयमवचित् ॥ ३५ ॥
 अन्यथा भाव्यतरामभूचते तदिहान्यथा ॥ अयं सोऽहं ममायं नमंसाजडति भाविते ॥ ३६ ॥ स्तयाया भाव्यतरामभावनादादयं भवः ॥
 भावितं तीव्रवेगेन येदवाशुतद्वद्वि ॥ ३७ ॥ सर्वत्र दृश्यते रामकानि वात्यंतवद्भावा ॥ अहव्यावृत्तिरभ्यन्ता च यान्वने पुद्गल्यते ॥ ३८ ॥ तथा
 यं भावनाभ्यस्तः संभारोप्यवलोक्यते ॥ यथान्वभावनौक्षिप्रमहर्चदवभासते ॥ ३९ ॥ तथैव मन्यकालस्य मपि संलक्ष्यते स्थिरम् ॥ व्याम
 न्येव यथानापते मे दृश्यते सरित् ॥ ४० ॥ धराप्यविद्यमाना पिसं कल्पमदृश्यते तथा ॥ दृश्यते दृष्टिर्वैरूप्याद्यव्याजानि निपिच्छिका ॥ ४१ ॥
 तथैवैव जगद्दृष्ट्मी दुर्ज्ञानादवभासते ॥ दृश्यते समयादृष्ट्यानयव्याजानि निपिच्छिका ॥ ४२ ॥

द्वयोपाख्यानोक्तमपि स्मर्ते व्यमित्याह ॥ यथा कल्पित इति ॥ ३३ ॥ पूर्वदेहादुक्ताति जाले वाचितीतो यो देहः ॥ ३४ ॥ तत्राह कल्पदृश्येन तदाह मंस्थानमप्यन्वा ॥ पौरुषेण प्रयत्ने
 न मनः प्रत्यगुख्योक्त्यस्मदशने अयं देहजगदाकारः सकल्पश्चैव न न्ययः ॥ ३५ ॥ अन्यथा भाव्यतरामभ्यन्तरीति शेषः ॥ इति भावितयेवानुगुयतद्वति
 शेषः ॥ ३६ ॥ तदेव हि दृष्टयनेन निरणान्वयः ॥ ३७ ॥ अन्विष्यावृत्तिव्यापितयथाभ्यन्ता ॥ ३८ ॥ निमगीमप्यसंक्षणादिः अहं विगद्विदिकादयोऽवभासते ॥ ३९ ॥ स्थि
 रराश्वनम् ॥ व्योमनिमरुभूम्याकाशे ॥ सरित्पुनृतृणानदी ॥ ४० ॥ धराह अपि दृष्ट्यादवभासति ॥ पिच्छिकावहं मुष्टिः ॥ ४१ ॥ दुर्ज्ञानावभासम् ॥ ४२ ॥

भीतरपि स्वस्वस्येपुस्वमनोराज्यकल्पितइत्तिव्याप्राप्तिषु ॥ सम्यग्भाषयम् ॥ ४३ ॥ स्वप्नाव आत्मा ॥ सप्रतिबहिर्मुखवशायाय ॥ ४४ ॥ यद्विभेतिनदपि भयार्कनिर्दिष्टास्वा
 लम्पतिरिक्तमलीत्यर्थ ॥ य विभेति स एवार्कचिस्वरोप्यो विवेचनीयः ॥ ४५ ॥ अयमभयाविलक्षणमोह आद्यभयशुद्धालमिनदृश्यते ॥ तथाचमुति ॥ यमवदप्यभ्यालिकस्मा
 न्नुविभेतीति ॥ ततएवास्यभयवीयाय कस्माद्भाषेप्यन् द्वितीयाद्विभयं भवतीति ॥ केन तन्नुपायेनात्मा शुद्धातिताया ॥ सम्यगिति ॥ स्वप्नाव आत्मा ॥ ४६ ॥ पुनरशुद्धिप्राप्ति
 र्भक्तिवारयति ॥ नेति ॥ स्वप्नावत क्रीडनयोऽस्यातापतयायद्वीर्ततापाविनात्स्वरूपाभिष्यक्तौ पुनलाचत्वमिवेत्यर्थः ॥ कुनोऽस्य दर्शनमाधाच्छुद्धिरिति चेद्दृष्टमलस्याभासमाधत्वा
 रित्याह ॥ आभासमाधयेवति ॥ ४७ ॥ इति अस्माद्धतो सम्यगालोकनयेवाभ्यकलनायाऽस्यागोविक्तचित्तिरिति विबुधिरिति पूर्वेषां भय ॥ सम्यगीक्षणतर्हि कीदृशतयाह ॥ मरण
 सम्यग्दृष्ट्या जगद्दुष्मीलयेयं नावभासते ॥ भीकरभ्येतिनयया स्वसफल्यपुंसं भ्रमम् ॥ ४८ ॥ स्वसकल्ये हि मसारेन तयैति भयं सुधी ॥ स्व
 एव हि स्वभावोयमित्यसप्रतिभासते ॥ ४९ ॥ संसारसरणिस्थित्या कस्मात्कांनविभेति किम् ॥ स एव किंचित्सशोध्यः शुद्ध्या विमलताग
 ते ॥ ५० ॥ तस्मिन्नहमन्ते राममोहोयं जगत स्थित ॥ सम्यगालोकमात्रेण स्वभावः शुद्धिमुच्छति ॥ ५१ ॥ न गृह्णाति मलभूयस्तत्त्वतमि
 वकांशनम् ॥ आभासमात्रमेव दनसन्नासजगन्भयम् ॥ ५२ ॥ इत्यन्यकलनात्याग सम्यगालोकनं विदुः ॥ मरणजीवितं स्वर्गो ज्ञानम
 ज्ञानमेव च ॥ ५३ ॥ विदाभासाहतेनास्तीत्येकता सम्यगीक्षणम् ॥ त्वमहंतादिससारइति मेनदिशोक्ता ॥ ५४ ॥ सर्वस्वाभासमेवेति स
 न्यगालोकनं विदुः ॥ सदसन्मयसंसारियया भूताय दर्शनात् ॥ ५५ ॥ नास्तमेति न चोटेनिसम्यगालोकनाम्न ॥ निर्णयिसवभावानाम
 सत्वसत्त्वमेव च ॥ ५६ ॥ निष्कार्मशांतिमभ्येतिसम्यगालोकनाम्न ॥ न निर्दति न च लौतिनद्वयतिनशोचति ॥ ५७ ॥ शीतलांसत्यता
 मेतिसम्यगालोकनाम्न ॥ अवश्यमेव मर्तव्यं सर्वैरिव हि यधुभिः ॥ ५८ ॥ इति यधुवियोगे पुंकिं दयापरितप्यसे ॥ अवश्यमेव च मयाम
 तं ध्यमिति निश्चयः ॥ ५९ ॥ इत्यात्ममरणप्राप्तौ किमुधापरितप्यसे ॥ अवश्यमेव जातेन किंचित्सुविभवादि कम् ॥ ५५ ॥

मित्यादिता ॥ ६० ॥ चिराभासाद्यैककाशादृते विनापुण्यद्व्यामलीत्येकता चिन्माधपरिशेषः फलत सम्यगीक्षणमित्यर्थः ॥ त्वतास्वातिरिक्तेतनता ॥ अहंतास्वैहमाधपरि
 स्थित्येव तनता ॥ आदिपदास्वताइताभिमानविषयआध्यात्मिक कार्यकारणफलप संसारयत्यात्मानं लोकोत्तरेपुष्यययतीतिसारोपि यकलापस्तदाधारावरावि
 राधेति सर्वदृश्यजातयेमत्वबधिनपुण्यकूनसति किन्तु स्वाभासस्वरूपात्त्वस्वरूपयेवास्तीत्यन्वयः ॥ ६१ ॥ सम्यगालोकनफलमाह ॥ तदसंन्ययेति ॥ सद्ब्रह्म असतीमायात
 दुःप्रयोपानाके ॥ ६२ ॥ असत्त्वबाधम् ॥ सत्त्वमधिष्ठानसम्याधपरिशेषम् ॥ ६३ ॥ निष्कामज्जातकामत्वादकामम् ॥ ६४ ॥ शीतलामपरातितापप्रयाय ॥ स्वस्य मुक्तावपि
 बंधुजनानां पतिवत्तेलवीयराणादिदरनं जलापोदुर्बलमाह ॥ अक्षययेवेत्यादिता ॥ ६५ ॥ अक्षययेवेत्यादिता ॥ ६६ ॥ अक्षययेवेति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ ५६ ॥ आपत्तदार्ढ्यदुर्दशाया ॥ अथादिवशयायातामवतैव ॥ बृहतिवर्धते ॥ ५७ ॥ असदपि सदैव असदेवन कदाचित्त्वमापन्नमिति मायाविक्रियावैचित्र्यमात्रात्मकेन
पंचेकिमन्यदस्ति यस्य रिद्व्यते इत्यर्थः ॥ ५८ ॥ अह अहकारात्मानास्मि ॥ ५८ ॥ चित्रात्कामकर्मवासनाविद्यादोषादुत्थः ॥ चिदाभासश्चित्तकाशः ॥ अंगेति कोमलामत्रणे ॥
॥ ६० ॥ ये निष्ठे उदकफले निमित्तभूते यस्य स्मिन्परितापे इति क्रियाविशेषणम् ॥ ६१ ॥ अनुत्तमपदे स्थितो ब्रह्मवित्सर्वभावेषु नाशाताबाधपरिशिष्टां परतंब्रह्मतामेव आदत्ते स्वीक
रोति न प्रतीतिकालिकी खरताम् ॥ यथा तित्तिरीनीड निर्माणाय तृणानां मूलतः खरभागान्परित्यज्य मृद्वी तृणकोटिमेवादत्तेतद्वदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ एतदर्थससारस्य स्वरभागापरिहारार्थं
प्राप्तव्यं पुरुषेणेति हर्षस्यावसरोहिकः ॥ सर्वस्यैव हि संसारे नरस्य व्यवहारिणः ॥ ५६ ॥ अर्थायाताभवत्यापच्छोकस्यावसरोहिकः ॥ बृंह
त्युदेति स्फुरति बुद्बुदौ घट्टवार्णवे ॥ ५७ ॥ इदं हि जगतां जालं किमत्र परिदवना ॥ सत्सदेव सदैव तदसदेवासदेव हि ॥ ५८ ॥ क्रियावैचित्र्य
मात्रे तु किमन्यत्परिद्व्यते ॥ नाहमस्मिन्वाभूवं भविष्यामि न सोधुना ॥ ५९ ॥ देहोयं चित्रदोषोत्थः किमन्यत्परिद्व्यते ॥ देहाच्चेदन्यएवा
हं चिदाभासस्तदंगे ॥ ६० ॥ कौतौ मे स दसद्भावौ यन्निष्ठं परितप्यते ॥ इति निश्चयवत्त्वांतं सम्यग्ज्ञानात्मने मुनेः ॥ ६१ ॥ नास्तमेति न चो
देति न शांतं परितप्यते ॥ परतामेव नाशांतामनुत्तमपदे स्थितः ॥ ६२ ॥ आदत्तेति त्तिरीच्छीतृणकंठिमिवामलाम् ॥ एतदर्थमसत्येस्मि
न्नास्थाकार्यामनागपि ॥ ६३ ॥ सुरज्ज्वेव बलीवर्द्धो बध्यते जंतुरास्थया ॥ अतस्त्वया हृदमिदमिति निर्णीयबुद्धितः ॥ ६४ ॥ आस्थारहित
या बुद्ध्या विहर्तव्यमिहानघ ॥ कर्त्तव्यमेव कर्त्तव्यमकर्त्तव्यमुपेक्ष्यते ॥ ६५ ॥ आस्थानास्येपरित्यज्य लीलयैव महाधिया ॥ आभासमात्र
मेवेदयस्य च प्रतिभासते ॥ ६६ ॥ सौंस्तः शीतलतामेति दिनाते भुवनं यथा ॥ प्रतिभासं परित्यज्य षडार्थं षटलव्रजे ॥ ६७ ॥ आभासमात्र
सामान्यमिदमालोकयानघ ॥ आभासमात्रकंरामचित्तामशंकलं कितम् ॥ ६८ ॥ ततस्तदपि संत्यज्य निराभासो भवोत्तम ॥ चिदाका
शमयोनित्यं सर्वगः सर्ववर्जितः ॥ ६९ ॥ आभासस्य परित्यागे भवस्यैकांतनिर्मलः ॥ नाहमस्मिन्मे भोगाः सत्या इत्यभिभाषिते ॥ ७० ॥
नेदमांडवंरं व्यर्थमनर्थायावभासते ॥ अहमेव हि वा सर्वं चिदित्येवं विभाषिते ॥ ७१ ॥ नेदमांडवंरं व्यर्थमनर्थायावभासते ॥ दर्शनद्वयम
प्येतत्सत्यमत्यंतसिद्धिदम् ॥ ७२ ॥

म् ॥ ६३ ॥ इदमयमभूतब्रह्म इति उक्तयुक्त्या निर्णीय ॥ ६४ ॥ तर्हि किमास्थापरित्यज्य यथेष्टा चरणकर्त्तव्यं नेत्याह ॥ कर्त्तव्यमेवेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ लीलया अश्रमेण
॥ ६६ ॥ दिनाते सौंस्तापो परमे ॥ सर्वानुगतसन्मात्रदर्शने उपायमाह ॥ प्रतिभासमिति ॥ विशेषाकारमित्यर्थः ॥ षडार्थानि पंचभूतानां षट्संमूहस्तत्त्वके षट्प्रदादिविषयव्रजे
॥ ६७ ॥ चित्तस्य आमर्शेन विशेषकल्पनेन कलंकितमभूदतिशेषः ॥ ६८ ॥ तत्सन्मात्ररूपमाभासमपि सत्यज्य स्वात्मव्यतिरेकबुद्ध्या त्यक्त्वा निराभासस्त्रिपुटीभूत्यः सर्वगः पूर्णः ॥ ६९ ॥
निराभासता सिद्धुपायभूतचित्तनद्वयमाह ॥ नाहमित्यादिना ॥ अभिनो भावितो चित्तो सति ॥ ७० ॥ चित्तिसर्वबाधचिन्तनसर्वस्य चिदात्मभावचित्तनवेति द्वौ चिन्तने ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

ऐच्छिकसमुच्चयेप्यनयोर्न विरोधः फलतः एकैकस्यादित्यायेनाह ॥ ७३ ॥ रागादिवोपक्षययत्ने बाधितमद्वयसफलनाम्यस्मिन्मित्राह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 रिक्षयमेवमथानफलः सौमि ॥ यत्किंचिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ पदस्थितियम् ॥ ७७ ॥ किनामदु खफलमिति शेषः ॥ शास्त्रशालिनोपि मूलैर्निरोधः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अल्पप्रतिज्ञानुशुकाः ॥ एवायेदेशाच्च ॥ रागद्वेषकमसमूलमाह ॥ मदनमिति ॥ अन्यत आन्यस्मारवरयथासधमवादास्यकम् ॥ ७९ ॥ इति इत्यलब्धनटधनाविधिययेअ
 भिनिवेशात्तद्वद्वर्णार्थबधधनादित्यप्यवहारेणालक्षणारागद्वेषयोः कथा केमुच्छादित्यर्थः ॥ कुल्लुक्छादित्यादिना ॥ ८० ॥ मियविषयभावेनअप्रियाभावेनचअव
 यदेकमेतयोर्नसिरम्यतद्रामसंश्रय ॥ द्वाभ्यामेवायैवैताभ्यार्दरानाभ्यामिहानघ ॥ ८१ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिक्षयम् ॥ य
 किंचिदुदितलोकयत्रमस्यथवादिवि ॥ ८२ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिक्षयान् ॥ रागादिहतयाबुद्ध्यायाहग्रामविषेष्टितम् ॥ ८३ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमदानाविपरीतताम् ॥ द्वेषवोर्पोमिरुद्रासुगुणाश्चित्तवृत्तिषु ॥ ८४ ॥ पर्वकुर्वतिदग्धासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागोद्वे
 पश्चसर्पौद्वोनविलीनोमनोविलो ॥ ८५ ॥ आस्यकल्पतरोस्तस्मात्किनामांगनलभ्यते ॥ येहिर्ब्राह्मा स्वनियताविटग्धाशास्त्रशालिन ॥ ८६ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवेजनुकालेधिगन्तुतान् ॥ मदनमुक्तमन्येनधनन्यक्तमयान्यत ॥ ८७ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोश्चमा ॥ धना
 निधधवोमित्रपुनरायातियातिच ॥ ८८ ॥ किमेतपुनरप्राज्ञोरन्यतेवाविरज्यते ॥ प्रावाभावभवामोगा मायेयंपारमेश्वरी ॥ ८९ ॥ स
 साररचनामवसिक्तपातयत्यलम् ॥ नधनजननात्मासत्यराघववस्तुत ॥ ९० ॥ मय्येवमिथ्यावसितमितोदपरिलक्ष्यते ॥ आद्यं
 तयोभ्रममन्मथ्येप्यस्यिरमाधिमन् ॥ ९१ ॥ कथमतिरतिप्राज्ञोत्यन्यकल्पितस्वदुमे ॥ एरुनकल्पिताखेस्त्रीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ९२ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ मृत्ताजर्वजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ९३ ॥ गधवपुरनिमाणविलाभेनसमविदु ॥ स्वप्न
 संकल्पपुरवटसेवेदमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ सर्वत्रसंस्यमेवेदसुपुममिवविध्युतम् ॥ परिपश्यसिससारदीर्घस्वप्नपुरदुमम् ॥ ९५ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वभावात्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसंश्रान्तोभवानयमिहस्थित ॥ ९६ ॥ तदेनां विततांनिद्रांघनाज्ञानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावाप्तनिधानं पुरुषोत्तम ॥ ९७ ॥

स्याभोगोयस्याम् ॥ ९८ ॥ सतकलपटम् ॥ ९९ ॥ इतिषट्पदमाणयुक्त्यामिथ्यैववसितमिथ्यैवपरिलक्ष्यते ॥ तौर्यत्तिमाह ॥ आद्यतयोरीति ॥ आद्यतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमसरात्तरभावविकारपलम् ॥ ९९ ॥ तुच्छेससारद्वितीयेध्याग्यत्वेदोतमाह ॥ अन्येत्यादिना ॥ ९९ ॥ ९९ ॥ विदु प्राज्ञा ॥ ९९ ॥ कल्पनाया सव्यसमावादिपिष्टा
 नचिन्मद्विषयसव्यसम्पत् ॥ निच्यतस्वमादिभाषापन्नसुपुममिव ॥ ९९ ॥ अच्यतमजसानसुपुमं पूर्वमिथि ॥ जवानसुपुममवस्थेएननिद्रांत्येत्यसाराह ॥ ९९ ॥
 १ मास्त्राविमियतादिति कश्चिन्माह

चिदाभासंचित्काशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मयामेषस्थानीयेन ॥ मुशब्दपदंश्लेषाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अथैवप्रकटोबोधोऽस्यतथाविधोऽनसृत्यस्यतत्त्वमालोक्य ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ सुसारसुषुप्तामित्रसौम्यानिर्वेषोदृष्टिर्यस्यतथाविधस्त्वदन्वित्यापरोक्षमन्वितिविततत्रलैवासित सुशुद्धयेसमुपशमालानितस्मिन्नेवसमा
न्वितस्मिन्निवेष्ट्य ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपु ० अष्टाविशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ रामस्यत्रोवाह्विश्रांतिः पुनरुक्तार्थवित्

[illegible]

॥ इत्थमानमहश्रीवासिष्ठेनोपदेशश्चकीर्त्यते ॥ १ ॥ अतएव तस्मात्प्रसन्नचित्तः स भगवान्

१० ॥ प्रवृद्धास्वप्रवृद्धास्वपनःपनरयंमया ॥ प्रवो

[illegible]

द्वयसमहावाहापश्चात्माकमनामयम् ॥९१॥ मयतनाभिवृष्टशतनज्ञानवा ॥ ९२॥ भुराब्दराल्लनारमध्वननवा ॥ सत्रावतः ॥ ९३॥

बोधमासादयंपरंप्रबोधधैवराघव ॥ सत्यमालीकयालीकत्यक्कमजागतभ्रमम् ॥ ९३ ॥ नतजन्मनतदुःखनदापास्तनतभ्रमाः ॥ स

वीं संकल्पमस्तृज्यतिष्ठात्मानिभ्रसंस्थितः॥९४॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसि श्रुसारश्रुपुमसौ म्यदृष्टिः॥ अतिविततमिदं शुद्धय

॥ इत्युपवा ॥ वा ॥ १५ ॥ नि० प० परमार्थयागोपदेशनामाष्टाविंशतितमः सूक्तः ॥ २८ ॥

स्वसन्तुष्टमिदं भवति ॥ १ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायाः अष्टादशोऽध्यायः ॥ १ ॥

अ॥ वल्मीकं रुवाच ॥ इत्य॥ कण्ठ्या तस्वस्य सप्तमचतासरे ध्रुव ॥ व॥ अ॥ तस्वात्मानस्य परमानन्दमागत ॥ ५ ॥ तत्र स्य पुनस्सप्तमचतासरे ॥ ६ ॥

मशालिषु ॥ राघवस्यात्मावश्रातःस्थित्यथवचनामृतम् ॥ २ ॥ विरराममुनवारसस्यष्वबुधरादिव ॥ अथयातमुद्गुत्ताधराघवप्रातवा

धिते ॥ ३ ॥ पुनराहृतमैवार्थं वसिष्ठो विदतां वरः ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रामसम्यग्प्रवृद्धोऽसि स्वात्मानमसि लब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा

वलंब्याथेतिष्वनेहपदंक्रुथाः॥ इदं संसारचक्रं हि नमो संकल्पमात्रकं॥ ५॥ संश्रितायां वह्नादघनं दहनरुद्धं वा॥ ह्योभितयां मृनानभ्या

मिदं भूषणं वृक्षकम् ॥ ६ ॥ पञ्चवाटो धिनमस्यैव त्रुपः ॥ पञ्चवाटो धिनमस्यैव त्रुपः ॥

निक्षेपसारवक्रकम् ॥ ६ ॥ त्रयलक्ष्णवतमात्रप्रवहस्यवगतः ॥ परंपारुपमास्यचत्रलक्ष्णवतः ॥ ७ ॥ न॥ समसारचक्रस्य

चित्तमवानराधयत् ॥ प्रज्ञासाजन्ययुक्तनशास्त्रिसवालितनच ॥ ८ ॥ पारुपणनयत्नामनतत्कचनलभ्यत ॥ दृक्परतात्यक्कालवाधा

पकाल्यताम् ॥ ९ ॥ नैर्जप्रयत्नमाश्रित्यचित्तमादौ निरोधयेत् ॥ आविरिञ्चात्प्रवृत्तेन भ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

वेष्टातिसमाधिना निष्कपस्थितिं श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसाधुः ॥ तत्रस्थे प्रस्यालनिविश्रातेऽप्यतिविभक्तविपरिणामेन गेल्यम् ॥ मनेर्न ज्ञानमन्त्रं हि मयामे

॥ २ ॥ यथावद्विनिर्दिष्टेष्वप्यङ्गधाराद्वारिविरमतिवृद्धो धिरेतस्माद्देव्यन्त्यापि ते अथाहमिमेवैवे विगम्यते ॥ ३ ॥ पञ्चमेनास्मिन्निरेरेणान्वयः ॥ २ ॥

परमार्थमास्तत्त्वम् ॥ इहमसौरेष्वस्थितिमाकथाः ॥ वज्रोपायमाह ॥ इवप्ति ॥ ५ ॥ ओष्णिमान्गण्डेस्त्रिंशद्विंशतिः
पुनस्तमवायद्दृढाकरायहृत्यः ॥ ३ ॥ पुनस्तमवायद्दृढाकरायहृत्यः ॥ ४ ॥ अ

३॥ ८॥ ९॥ १०॥
पुणम् ॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

एच्छिकममद्येय्यनयोर्नविरोधः फलतएकद्रव्यादित्याशयेनाह ॥ ७३ ॥ रागादिदोषद्वयवत्येव धितमद्वयसफलनाम्यस्मिन्नित्याह ॥ कुर्वित्यादिना ॥ रागा
 विसयमवधानफलः स्तोति ॥ यत्किञ्चिदिति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ पदस्थितिम् ॥ ७७ ॥ किनामदुःस्वफलमितिशेषः ॥ शास्त्रशालिनोपिभूतैतिरोधः ॥ ७८ ॥ तेजना ॥ ते
 अरण्यपक्षिदामुका ॥ एवार्थवैशेषः ॥ रागद्वेषकमसुलभाह ॥ मद्धनमिति ॥ अम्यतः अम्यस्मादवस्थापसाधनप्रमादास्यकम् ॥ ७९ ॥ इतिवत्यलक्ष्यमष्टधनविधियेयञ्च
 त्रिनिवेशाद्वैशेषार्थवधपनाविसर्ग्यबहोरेकलक्षणारागद्वेषयोः कया केनुच्छादित्यय ॥ कुलसुच्छालभाह ॥ धनानीत्यादिना ॥ ८० ॥ प्रियविषयभावेनअप्रियाभावेनअनव
 यदेकमेतयोर्नसिरस्यतद्रामसश्रयः ॥ द्वाभ्यामेवाथवैताभ्यार्दरनाभ्यामिहानघ ॥ ८१ ॥ विहरन्कुरुकल्याणरागद्वेषपरिसयम् ॥ य
 र्किंचिदुदितलोकैक्यमस्यपवादिवि ॥ ८२ ॥ तत्सर्वप्राप्यतेरामरागद्वेषपरिक्षयान् ॥ रागादिद्वैतयायुद्धायाहग्रामविधेष्टितम् ॥ ८३ ॥
 तत्तदेवप्रयात्याशुमुद्धानाविपरीतताम् ॥ द्वेपदोषोर्भिरुद्धासुनगुणाध्वित्तवृत्तिषु ॥ ८४ ॥ पदकुर्वन्तिदग्धासुस्यलीपुहरिणाहव ॥ रागद्वे
 पश्चत्सर्वद्वौनविलीनीमनोविले ॥ ८५ ॥ अयस्यकल्यतरोस्तस्मात्किनामागनलभ्यते ॥ येहित्राज्ञा स्वनियताविदग्धाः शास्त्रशालिन ॥ ८६ ॥
 रागद्वेषमयास्तेवैजुक्तास्तेधिगल्लुतान् ॥ मद्धनमुक्तमन्येनधनत्यक्तमयान्यत ॥ ८७ ॥ इतिसव्यवहारेहा केरागद्वेषयोः क्रमा ॥ धना
 निधवोमित्रपूनरार्यातिर्यातिच ॥ ८८ ॥ किमेतपुनर प्राज्ञोरव्येतेवाविरज्यते ॥ भावाभावभावभागीगामयेयपारमेश्वरी ॥ ८९ ॥ स
 साररचनामवाप्तसक्तपातयत्यलम् ॥ नधननजानात्मासत्यराधवस्तुत ॥ ९० ॥ मिथ्यैवमिथ्यावसितमिनीटपरिलक्ष्यते ॥ आद्य
 तयोः सवममन्मध्यस्थिरमाधिमन् ॥ ९१ ॥ कथंभ्रातिरितिप्राज्ञोऽत्यन्यकल्पितस्वद्वुमे ॥ एकैककल्पिताखेक्षीमुक्तेतादुरगोपर ॥ ९२ ॥
 इतीयमगमसाररचनातेनमाश्रम ॥ भूताजवंजवीभावमिममाततमाकुलम् ॥ ९३ ॥ गधवपुरनिमाणविलासेनसमविदु ॥ स्वप्न
 मकल्पपुरवदसदेदमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ सर्वत्रसस्यमेवेदसुप्तमिवविच्युतम् ॥ परिपस्थसिससारदीर्घस्वप्नपुरद्वुमम् ॥ ९५ ॥ अज्ञान
 निद्रालुठनस्वप्नावाल्मकमच्युतम् ॥ ससारस्वप्नसञ्ज्ञातोभवानयमिहस्थित ॥ ९६ ॥ तदेनैविततानिद्राधनाज्ञानमयात्मिकाम् ॥ त्यजा
 लक्ष्मीमिवावाप्तनिधान पुरुषोत्तम ॥ ९७ ॥
 स्याभोगायम्याम् ॥ ९८ ॥ ससत्फलपटम् ॥ ९९ ॥ इतिवक्ष्यमाणयुक्त्यापिष्येत्यवसितमिथैवपरिलक्ष्यते ॥ तायुक्तिमाह ॥ आधतयोरिति ॥ आधतयो पूर्वोत्तरकालयो ॥
 अस्थिरमुत्तरात्रभाषविकारपलम् ॥ ९९ ॥ तुच्छेसंसारद्वैतवधयोप्येतद्वैतमाह ॥ अन्येत्यादिना ॥ ९९ ॥ विदुः पाश्चा ॥ ९९ ॥ कल्पनायाः सवममन्मादादिपि
 नचिन्मावाच्यमवसस्थम् ॥ विच्युतस्वप्नाविभाषापान्तसुप्तमिव ॥ ९९ ॥ अक्षयमन्मासानुस्यूतम् पूर्वाव्ययि ॥ मन्माशुभवात्स्वप्नोनिद्रास्यजेत्युत्तरान्वयि ॥ ९९ ॥ ९९ ॥

चिदाभासंचित्यकाशम् ॥ १० ॥ ११ ॥ मयामेघस्थानीयेन ॥ सुशब्दपदंश्लेषाद्गर्जनमप्याह ॥ १२ ॥ अबैवप्रकटोबोधोयस्यतथाविधः सत्तत्त्वं स्वतत्त्वमालोकय ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ उपसहरति ॥ परिगल्लेतेति ॥ सुसारमुपुप्तमिवसौम्यानिर्विक्षेपादृष्टिर्यस्यतथाविधस्त्वददंनित्यापरोक्षमतिविततब्रह्मेवासिअतः सुशुद्धयेसमुपशमात्मनितस्मिन्नेवसमा
 हितस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्त्रालयप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणे पू० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ रामस्यत्रोवाह्निश्रान्तिपुनरुक्तार्थविलस

र ॥ कैलासेप्राक्शिवेनेत्यस्योपदेशश्चकीर्यते ॥ १ ॥ इत्यसानुग्रहश्रीवसिष्ठेनोपदेशचमत्कारै प्रतिबोधितस्य श्रीरामस्य अन्ये प्रांच श्रोतृणातत्त्वसाक्षात्कारोदयेन मुहूर्तार्थस्वरू

प्रबोधमेहिपश्यस्वमात्मानमुदितंसदा ॥ निर्विकल्पं चिदाभासं प्रातः पद्मं रविं यथा ॥ १० ॥ प्रबुद्धास्वप्नबुद्ध्यास्वप्नः पुनरयं मया ॥ प्रबो
 द्यासे महाबाहो पश्य आत्मार्कमनामयम् ॥ ११ ॥ मयैतेनाभिदृष्टेन शीतेन ज्ञानवारिणा ॥ सुशब्दशालिनारामद्वयनेनैवासिबोधितः ॥ १२ ॥
 बोधमासादय परंप्रबोधो धैवैवराघव ॥ सत्यमालोकया लीकं त्यक्ते मंजागतं भ्रमम् ॥ १३ ॥ न तं जन्म न तदुःखं न दोषास्ते न ते भ्रमाः ॥ स
 र्वसंकल्पमुन्मूल्यतिष्ठात्मानि सुसंस्थितः ॥ १४ ॥ परिगलितविकल्पदोषजालस्त्वमसि सुसारसुपुप्तसौम्यदृष्टिः ॥ अतिविततमिदं सुशुद्धये
 त्वंसमुपशमात्मानि तिष्ठेह महात्मन् ॥ १५ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमार्थयोगोपदेशो नामाष्टाविंशतितमः सर्गः ॥ २८ ॥
 श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतिस्वस्य समचेतसिराघवे ॥ विश्रान्ते स्वात्मनि स्वैरं परमानंदमागते ॥ १ ॥ तत्रस्थे पुच सर्वपुते पुपश
 मशालिषु ॥ राघवस्यात्मविश्रान्तेः स्थित्यर्थवचनानुवृत्तम् ॥ २ ॥ विरराममुनेर्वारिसस्येष्वंबुधरादिव ॥ अथ याते मुहूर्तार्धराघवे प्रतिबो
 धिते ॥ ३ ॥ पुनराह तमेवार्थवसिष्ठो वदतां वरः ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रामसम्यक्प्रबुद्धोऽसि स्वात्मानमसि लब्धवान् ॥ ४ ॥ एवमेवा
 वलंब्यार्थं तिष्ठेह पदं क्रुथाः ॥ इदं संसारचक्रं हि नाभौ संकल्पमात्रके ॥ ५ ॥ संरोधितायां वहनाद्रघुनंदनरुद्धते ॥ क्षोभितायां मनोनाभ्या
 मिदं संसारचक्रकम् ॥ ६ ॥ प्रयत्नाद्रोधितमपि प्रवहत्येव वेगतः ॥ परंपौरुपमास्याय बलं प्रज्ञां च युक्तिः ॥ ७ ॥ नाभिं संसारचक्रस्य
 चित्तमेव निरोधयेत् ॥ प्रज्ञासौ जन्ययुक्तेन शास्त्रसंवलितेन च ॥ ८ ॥ पौरुषेण न यत्प्राप्तं न तत्कचन लभ्यते ॥ दैवैकपरतां त्यक्त्वा बालबोधो
 पकल्पिताम् ॥ ९ ॥ निजं प्रयत्नमाश्रित्य चित्तमादौ निरोधयेत् ॥ आविरिंचात्प्रवृत्तेन भ्रमेणाज्ञानरूपिणा ॥ १० ॥

पविश्रातिसमाधिनानिष्कपस्थिति श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्याकर्णयतीत्यादिसार्धेना ॥ तत्रस्थेषु स्वात्मनि विश्रान्ते प्विति विभक्तिविपरिणामेन योज्यम् ॥ मुनेर्वचनामृतविरामे
 ति परेणाचयः ॥ २ ॥ यथा दृष्टिर्पितेषु सस्येषु अनुधराद्वारिविरमति तद्वद्वेधिते समाधेर्बुध्यंतीत्यापिते अर्थाद्वसिष्ठेनैवेति गम्यते ॥ ३ ॥ पुनस्तेनैवार्थदृढीकाराया हेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अ
 र्थपरमार्थमात्मतत्त्वम् ॥ इह संसारे पदस्थितिमाक्रुथाः ॥ तत्रोपायमाह ॥ इदमिति ॥ ५ ॥ क्षोभिताया रागद्वेषादिना विक्षेपप्रापितायाम् ॥ ६ ॥ पौरुष अभ्यासैव राग्यदाढ्यं
 लक्षणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

[illegible]

॥ २९ ॥ तत्रस्येनमिथ्याज्ञानचक्रस्थेनजीवेन ॥ ३० ॥ देहचक्रकंदेहपरपराचक्रम् ॥ ३१ ॥ प्रतीतितः सन्निपिरमार्थत असन् ॥ असत्येनाज्ञानादिनाकृतयस्माद्धेतोः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत्कृतनैवोच्यतेयेतिशेषः ॥ चेतनवज्जडेअपराधारोपादर्शनादित्यर्थः ॥ ३४ ॥ इच्छातोहिकर्तृत्वस्यात्मातुनजडेदेहेनिर्विकारेआत्मनिवासभवतीत्याह ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अकर्त्रात्मनिश्चयफलमाह ॥ यथेति ॥ ३७ ॥ तर्हि कथराज्यसंस्थितिसिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ ३८ ॥ देहसत्यतादर्शनेतुतदभिमानलक्षणाहकारस्या निरीहइति ॥ ३९ ॥
 यथापस्थितिदिक्रकंभ्रमदत्यंतमोहितः ॥ अकस्मादेवहृदनेमिथ्याज्ञानेनवल्गता ॥ २९ ॥ तत्रस्येनतथैवेदं दृश्यतेदेहचक्रकम् ॥ भ्रमितं चभ्रमद्रूपंपतद्रूपंप्रापितम् ॥ ३० ॥ हतंचहन्यमानंचदृश्यतेदेहचक्रकम् ॥ धीरतामलमालंब्यघनभ्रममिमंत्यजेत् ॥ ३१ ॥ संकल्पेन कृतोदेहोमिथ्याज्ञानेनसन्नसन् ॥ असत्येनकृतंयस्मान्नतत्सत्यंकदाचन ॥ ३२ ॥ असदभ्युत्थितोदेहोरज्ज्वामिवभुजंगधीः ॥ असत्या मेवसत्यांचकरात्यपिजगत्क्रियाम् ॥ ३३ ॥ जडेनरामक्रियेतयन्नतत्कृतमुच्यते ॥ कुर्वन्नपितदादेहोनकर्ताक्वचिदेवहि ॥ ३४ ॥ निरीहो हिजडोदेहोनात्मनोस्याभिवांछितम् ॥ कर्तानिकश्चिदेवातोद्रष्टाकेवलमस्यसः ॥ ३५ ॥ यथादीपोनिवातस्थः स्वात्मन्येवावतिष्ठते ॥ सा क्षिवत्सर्वभावेषुतथातिष्ठेज्जगत्स्थितौ ॥ ३६ ॥ यथादिवसकर्माणिभास्करः खंस्थएवसन् ॥ करोत्येवमिमारामकुरुपार्थिवसंस्थितिम् ॥ ३७ ॥ अस्मिन्नसन्मयेदेहगृहेशून्येसमुत्थिते ॥ सत्तामुपगतेमिथ्याबालकल्पितयक्षवत् ॥ ३८ ॥ कुतोप्यागत्यनिःसारः सर्वसज्जनव र्जितः ॥ अहंकारः कुवेतालः प्रविष्टश्चित्तनामकः ॥ ३९ ॥ अस्यमाभृत्यतांगच्छत्वमहंकारदुर्मतेः ॥ अस्यभृत्यतयारामनिरयः प्राप्यते फलम् ॥ ४० ॥ स्वसंकल्पविलासेनदेहगेहेदुराकृतिः ॥ उन्मत्तचित्तवेतालः परिवर्लगतिलीलया ॥ ४१ ॥ शून्यं देहगृहंप्राप्य चित्तयक्षेण तत्कृतम् ॥ भीतायेनमहांतोपिसमाधिनियताः स्थिताः ॥ ४२ ॥ चित्तवेतालमुद्दास्यस्वशरीरकमंदिरात् ॥ संसारशून्यनगरेनविभक्तिक दाचन ॥ ४३ ॥ चित्तभूताभिभूतोस्मिन्येशरीरगृहेरताः ॥ चित्रमद्यापितेकस्माद्ब्रदिताआत्मवत्स्थिताः ॥ ४४ ॥ ग्रस्तेचित्तपिशाचेनदेह सन्नानियेष्टताः ॥ पिशाचस्येवयाबुद्धिर्नापिशाचस्यराघव ॥ ४५ ॥
 वर्जनात्तदृत्यतास्यादेवेत्याह ॥ अस्मिन्नित्यादिना ॥ ३८ ॥ प्रविष्टः स्यादितिशेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सत्यहकारेअनर्थान्तरमप्याह ॥ स्वसंकल्पेत्यादिना ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ देहगृहेरताआसक्तास्तेअनतकोटिदेहेषुनष्टेषुअथापिदेहेनआत्मवत्तादात्म्येनघटिताः कस्मात्स्थिताः ॥ सदैवतद्वद्वटनदुःखेअनुभूयमानेपितद्विघटनेयत्ननकुर्वन्तितच्चित्रमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ येष्टतास्तेषामितिशेषः ॥ ४५ ॥

सर्वतापप्रयवद्भिरपेक्षारिकेआस्थयाविहरन्नापुरुष पिशाचएवेतिविभक्तिविपणिमेनानुपञ्चयते ॥ अथास्थानुक्तोनयुक्तातथाह ॥ नत्विति ॥ ३९ ॥ नयममहकारस्यानु
चरतामृत्योत्पन्नातनोयोगभूमिकाम्यातावहकारस्यअस्मृतिआत्यक्तविस्तृतिशाय ॥ ३७ ॥ नमिषाणीति ॥ अहकारिणाविनयवीर्य्यादौद्धत्यावस्थाभावाच्चनकाश्च
त्तिससतीतिभाव ॥ ३८ ॥ फलकलहजनवैरादिरूपमतपुषमरणालम्बम् ॥ ३९ ॥ ५० ॥ तस्यपरलोकेपिदु स्वयेत्याह ॥ अहकारेति ॥ ५१ ॥ यस्यस्वेदेहपादपस्यकोदरे

अहकारश्चद्रूपस्यहृद्दधशरीरकं ॥ विहरन्नास्यथासाधोनतुवैतत्किलस्थिरम् ॥ ४६ ॥ अहकारानुचरतांत्यक्ताविततयाधिया ॥ अह
कारास्मृतिप्राप्यस्वात्मेवाश्वलव्यताम् ॥ ४७ ॥ अहकारपिशाचेनग्रस्तायेनिरयैपिण ॥ तेषामोहमदांधानानमित्राणिनर्थांधवा ॥
४८ ॥ अहकारोपहतयायुध्यायाक्रियतेक्रिया ॥ विपवह्याहवफलतस्या स्यान्मरणालम्बम् ॥ ४९ ॥ विवेकधैर्यहर्निनस्वाहकारमहोत्स
व ॥ मूर्खेणालधितोयेननष्टमवाशुविद्धितम् ॥ ५० ॥ अहकारपिशाचेनवराकायेवशीकृता ॥ तएतेनरकाम्नीनाराघर्वेधनतांगता ॥ ५१ ॥
अहकारेणगोयस्यपरिस्फूजतिकोदरे ॥ स्वदेहपादपोऽर्धरैश्चिरेणनिपात्यतो ॥ ५२ ॥ अहकारपिशाचोस्मिन्देहेतिष्ठतुयानुवा ॥ त्वमेनमा
लोकयमामनसामहतांवर ॥ ५३ ॥ अवधूतोत्यवज्ञातश्चेतसैवतिरस्कृत ॥ अहकारपिशाचस्तेनेहकिंचित्करिष्यति ॥ ५४ ॥ देहालयेस्फुर
त्यस्मिन्नरामचित्तपिशाचेकं ॥ अस्यानंतविलासस्यकिमिवागतमात्मन ॥ ५५ ॥ चित्तयक्षाभिभूतानांयाभुंसाविततापद ॥ शक्यते
परिसंस्त्यानुनतावर्पशतैरपि ॥ ५६ ॥ हाहावृतोस्मिदग्धोस्मीत्येतावैदु खटत्तय ॥ अहकारपिशाचस्यशक्तयोन्यस्यनानघ ॥ ५७ ॥ स
वगोपिययाकाश सद्यधोनेहकेनचित् ॥ सर्वगोपितयैवात्मानाहकारेणसंगत ॥ ५८ ॥ यत्करोतियदादत्तेदेहयत्रमिदंचलम् ॥ वातरज्जु
युतंरामतदहकारचेष्टितम् ॥ ५९ ॥

नदितसस्वेदेहाप ॥ बहुवेकवचनंजात्येक्यात् ॥ अधीरिरितिच्छेद ॥ ५२ ॥ माकालोकय ॥ ५३ ॥ अनवलोकनयाभेणाकित्यातथाह ॥ अथधूतइति ॥ ५४ ॥ आत्म
नस्तदनुसणोदेवानय उपेक्षितस्तस्यितोप्यकिंचित्करिष्याह ॥ देहालयेइति ॥ ५५ ॥ चित्तेतिपुक्ताहकारस्यैववर्ष्यतेप्यनर्थाकितारिताख्यानानयनिर्हराः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ आत्म
अहंविस्मान्निवानुगुणमदमिर्निपायिकादीनांचित्तवारयति ॥ सर्वेनइति ॥ सद्यज्यतइतिवचनःशक्तिरहकार्य ॥ ५८ ॥ वातरज्जुद्धरात्मावकाः ॥ ५९ ॥

यद्यहंकारएव सर्वचेष्टानि भिज्जनात्तात हि केने पितं पतति भेषितं मनः केन प्राणमुच्यते पतं प्रत्यगस्यति मध्ये वा मनमासीनं विश्वे देवा उपासते इत्यादि
श्रुति विरोधस्तत्राह ॥ दक्षोत्पत्ताविति ॥ आत्मसत्स्थः स्वमहिम्नि प्रप्रतिष्ठितः कारणश्रुतिभिरुपचर्येत इत्यर्थः ॥ ६० ॥ उपचरे मन आदीनामत्तास्फूर्तिप्रदत्वं भवनिमित्तमित्याह ॥
आत्मेति ॥ आत्तवपुलं ब्रह्मत्ताकल्पितस्थूलदेहं च ॥ ६१ ॥ प्रकटाधयोश्चिज्जडयोः ॥ ६२ ॥ नन्वसबधेधेन आदेः सत्तारुफूर्यसिद्धिः सबधेत्वात्मासगत्वा सिद्धिरित्याशक्या
ह ॥ चपलेति ॥ चपलस्य इदानीरयति प्रेरयतीति चपलस्य देवेरास्तथाविधाभिरात्मनः प्राणस्य शक्तिभिरावृतवशीकृतचित्ततादात्म्याध्यासलक्षणेन मौर्ख्येणाज्ञानेन दृश्यते न वस्तु
दक्षोत्पत्तौ यथा हेतुरकर्त्रपि किलांवरम् ॥ आत्मसंस्थस्तथेहात्मा चित्तचेष्टासु कारणम् ॥ ६० ॥ आत्मसन्निधिमात्रेण स्फुरत्यात्तवपुम
नः ॥ दीपसन्निधिमात्रेण कुञ्जरूपमिवामलम् ॥ ६१ ॥ अपि विभ्रलक्ष्यो राम नित्यमेवात्मचित्तयोः ॥ द्यावापृथिव्योरिव कः संबंधः प्र
कटाधयोः ॥ ६२ ॥ चपलस्यं देवेराभिरात्मशक्तिभिरावृतम् ॥ चित्तमात्मेति मौर्ख्येण दृश्यते रघुनंदन ॥ ६३ ॥ आत्मा प्रकाशरूपो हि नित्यः
सर्वगतो विभुः ॥ चित्तं शठमहंकारं विद्धि हार्दबृहत्तमः ॥ ६४ ॥ आत्मा सितवस्तु तत्त्वं हि सर्वज्ञानमनोभ्यशम् ॥ दूरे कुरु मनो मोहं किमेतेना
भिसंगतः ॥ ६५ ॥ पिशाचोपि मनो रामशून्यदेहगृहे स्थितः ॥ भावयत्येष दुष्टात्मा मौनमुत्तमं संसृशन् ॥ ६६ ॥ भवप्रदमकल्याणं धैर्यं
सर्वस्वहारिणम् ॥ मनः पिशाचमुत्सृज्य यो सितत्वं स्थिरो भव ॥ ६७ ॥ चित्तयक्षदृढाक्रान्तं न शास्त्राणि न बांधवाः ॥ शक्रुवंति परित्रातुं गुर
वो न च मानवम् ॥ ६८ ॥ संशांतं चित्तं वेतालं गुरुशास्त्रार्थबांधवाः ॥ शक्रुवंति समुद्धर्तुं स्वल्पं कान्धूगं यथा ॥ ६९ ॥ अस्मिञ्जगच्छून्यपुरे स
र्वमेव प्रदूषितम् ॥ देहगेहं प्रमत्तेन चित्तयक्षेण वल्गता ॥ ७० ॥ चित्तं वेतालवलिता समस्ता देहखंडजा ॥ इयं जगदरण्यानीशून्या कस्य
न भीतये ॥ ७१ ॥ जगन्मृगया मस्यां तु शांतं चित्तं पिशाचकम् ॥ देहगेहं कतिपयैः सेव्यते सद्विरेव यत् ॥ ७२ ॥ इह संश्रयते यायादिव सैवर
घुनंदन ॥ प्रमत्तमो हवेतालैः पूर्णादिह श्मशानकैः ॥ ७३ ॥ अस्यां जगदरण्यान्यां मुह्यंतं मुग्धबालवत् ॥ स्वयमाराम्यधैर्यां शमात्मनात्मा
न मुद्धरेत् ॥ ७४ ॥ जगज्जरदरण्ये स्मिंश्चरद्भूतमृगव्रजे ॥ धृतिं तृणरसैराममागच्छ मृगपातवत् ॥ ७५ ॥ अस्मिन्महीतलारण्ये चरंति मृ
गपातकाः ॥ त्वमज्ञानगजं भुङ्क्तासैर्हीनं चित्तमुपाश्रय ॥ ७६ ॥

तेनेत्यर्थः ॥ नाभिरिति पाठे चित्तविशेषणम् ॥ ६३ ॥ असगलोपपादनाया विरुद्धत्वं मेव प्रपंचयति ॥ आत्मेति ॥ शठबंधकम् ॥ ६४ ॥ हे उत्तम मनः पिशाच आत्मानमसे
स्पृशन् अपि मौनतूष्णीमेव स्वसंस्पृष्टभावयतीत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सशानेति ॥ शुद्धचित्तमिति यावत् ॥ मृगमृगसदृशं वत्सम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ देहलक्षणे खंडे परिच्छि
न्नभागे जाता ॥ ७१ ॥ समस्तेत्युत्सर्गः कचिदन्यथात्वमपि यतो दृष्टमित्याह ॥ जगदिति ॥ यत्पतः ॥ ७२ ॥ अतएवाज्ञेदेहाः श्मशानतुल्या इति निदिदि ॥ इहेति ॥ ७३ ॥
धैर्यां शमाराध्य दृढमवलम्ब्य ॥ ७४ ॥ तृणसदृशैरसैरिषियरसैर्धृतिकतार्थता बुद्धिम् ॥ ७५ ॥ मृगपातकसदृशा अन्ये मूढा विषयतृणानि चरति चेच्चरतुनाम ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ ननु वपुर्जने समानरीलतया सर्वे बावस्थानस्तु बहू दृढतपकोदायस्ताम्राह ॥ अत्यस्मेति ॥ विशेषणान्युभयप्रयोजयानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्तभ्यमासक्तिरमेदमिशेष ॥ पतलमग्राधिनालसणाचडीकोपनासुरारुणागाराक्षसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणाहकारेण ॥ अन्यस्य मनसः ॥ अन्यो जावः ॥ मौल्यस्य च क्रिकापरि बतमानापरपराचिप्राआश्चर्यरूपेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकथनत्वादपिनालानिहु स्वतः लोभोक्तृशरीरादिरूपतारावकाशादश्याशयेनाह ॥ यथेत्यादिभिभि ॥ इतरस्य सङ्ग्रेतेरूपस्य सारितरत्येवैव अतः हलीकादिपदेभ्यः सिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य च न ताकाठिन्योपलान्युपसतीतयामानसमष्टिभ्यष्टिभन समूह आदिपदातसत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

अन्येन रम्यामुग्धां गुदं पीपे स्वजले ॥ विहरंति ययारामतथामाविहरानप ॥ ७७ ॥ अत्यल्पकालशिशिरैकदंमालेपदायिनि ॥ नमस्तभ्यमासक्तिरमेदमिशेष ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्तभ्यमासक्तिरमेदमिशेष ॥ पतलमग्राधिनालसणाचडीकोपनासुरारुणागाराक्षसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणाहकारेण ॥ अन्यस्य मनसः ॥ अन्यो जावः ॥ मौल्यस्य च क्रिकापरि बतमानापरपराचिप्राआश्चर्यरूपेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकथनत्वादपिनालानिहु स्वतः लोभोक्तृशरीरादिरूपतारावकाशादश्याशयेनाह ॥ यथेत्यादिभिभि ॥ इतरस्य सङ्ग्रेतेरूपस्य सारितरत्येवैव अतः हलीकादिपदेभ्यः सिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य च न ताकाठिन्योपलान्युपसतीतयामानसमष्टिभ्यष्टिभन समूह आदिपदातसत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

अन्येन रम्यामुग्धां गुदं पीपे स्वजले ॥ विहरंति ययारामतथामाविहरानप ॥ ७७ ॥ अत्यल्पकालशिशिरैकदंमालेपदायिनि ॥ नमस्तभ्यमासक्तिरमेदमिशेष ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्तभ्यमासक्तिरमेदमिशेष ॥ पतलमग्राधिनालसणाचडीकोपनासुरारुणागाराक्षसीत्वादीत्यर्थः ॥ ८० ॥ अन्येन कर्मणा ॥ यद्वेष्टेणाहकारेण ॥ अन्यस्य मनसः ॥ अन्यो जावः ॥ मौल्यस्य च क्रिकापरि बतमानापरपराचिप्राआश्चर्यरूपेत्यर्थः ॥ ८१ ॥ सर्वकथनत्वादपिनालानिहु स्वतः लोभोक्तृशरीरादिरूपतारावकाशादश्याशयेनाह ॥ यथेत्यादिभिभि ॥ इतरस्य सङ्ग्रेतेरूपस्य सारितरत्येवैव अतः हलीकादिपदेभ्यः सिद्धिरिति भावः ॥ ८२ ॥ यथा उपलस्य च न ताकाठिन्योपलान्युपसतीतयामानसमष्टिभ्यष्टिभन समूह आदिपदातसत्कार्यस्थूलप्रपञ्च

रात्रयेमेवप्रदोषेपूजाजपध्यानादिनाक्षयमागतेसति ॥ प्राणिसंचाराद्युपरमात्संशान्तरूपासु दिक्षुकरादिवेष्टयाप्यथानिवेदनकाष्ठमौनव्रततत्रस्थितास्त्रिव ॥ ९२ ॥ गहनेषुवने
पु ॥ ९३ ॥ तनुतार्दपद्महिःप्रवणतामितियावत् ॥ ९४ ॥ स्मयात्स्विसयात् ॥ ९५ ॥ बहिर्दृष्ट्या अवलोकितगतविचारितमित्यर्थः ॥ विचार्यचयावत्तुरस्थसानुं प्रस्थदेशपश्यामिताव
त्तत्रप्राप्तद्व्यर्थः ॥ ९६ ॥ सुसयत सावधानः ॥ ९७ ॥ सुमनाःस्तुष्टमनाः ॥ ९८ ॥ सम्यक्साष्टागप्रणम्याभिवाहितः स्तुत ॥ स्वभाष्यमहोदयस्वस्मिस्तदनुग्रह

गतेआवणपक्षस्यरात्र्यप्रेक्षयमागते ॥ दिक्षुसंशान्तरूपासुकाष्ठमौनस्थितास्त्रिव ॥ ९२ ॥ खड्गच्छद्यांधकारेषुकुंजेपुगहनेपुच ॥ एतरिमे
नंतरेतत्रयामार्धप्रथमेगते ॥ ९३ ॥ समार्धितनुतानीत्वास्थितोहंवाक्यमग्रदृक् ॥ अपस्वंकाननेतेजोझटित्येवसमुत्थितम् ॥ ९४ ॥ शु
भ्राभ्रशतसंकाशंचंद्रविंबगणेपमम् ॥ प्रकटीकृतदिक्कुंजंतदालोक्यमयास्मयात् ॥ ९५ ॥ अंतःप्रकाशशालिन्याबुद्धिदृष्ट्यावलोकित
म् ॥ यावत्पस्यामितंसानुंप्राप्तश्रंद्रकलाधरः ॥ ९६ ॥ गौरीकरार्पितकरेनदिप्रांत्सारिताग्रगः ॥ शिष्यान्संबोध्यतत्रस्यानृगृहीत्वावर्धसु
संयतः ॥ ९७ ॥ अगमंसुमनास्तस्यदृष्टिपूतमहंपुरः ॥ तत्रपुण्यांजलिदत्वादूरदेवत्रिलोचनः ॥ ९८ ॥ दत्तार्घ्येणमयादेवःसंप्रणम्याभिवं
दितः ॥ ततश्चंद्रप्रभासख्याक्रज्याशीतलयातया ॥ ९९ ॥ दशासर्वार्तिहारिण्याचिरमस्यास्पदीकृतः ॥ पुष्पसानूपविषायतस्मैत्रैलोक्य
साक्षिणे ॥ १०० ॥ अर्घ्यपुष्पंतथापाद्यमभ्युपेत्यार्पितंमया ॥ मंदारपुण्यांजलयोविकीर्णांचहवःपुरः ॥ १०१ ॥ नानाविधैर्नमस्कारैःस्तो
त्रैश्चाभ्यर्चितःशिवः ॥ ततोभगवतीगौरीतादृश्यैवसपर्यया ॥ २ ॥ संपूजितासखीयुक्तागणमंडलिकातया ॥ पूजानेपूर्णशीतांशुरस्मिशी
तलयगिरा ॥ ३ ॥ तत्रोपविष्टंप्रोवाचमामद्भेदुकलाधरः ॥ ब्रह्मन्प्रशमशालिन्यःप्राप्तविश्रांतयःपरे ॥ ४ ॥ कच्चिकल्याणकारिण्यःसंवि
दस्तेस्थिताःपदे ॥ कच्चित्तपस्तेनिर्विघ्नंकल्याणमनुवर्त्तते ॥ ५ ॥ कच्चित्प्राप्यमनुप्राप्तंकच्चिच्छाम्यंतिभीतयः ॥ एवंवादिनिदेवेशेशसर्वलो
केककारिणि ॥ ६ ॥ गिरानुनयशालिन्यामयोक्तरनुंदन ॥ त्र्यक्षानुस्मृतिकल्याणवतामिहमहेश्वर ॥ ७ ॥ नर्किंचिदपिदुष्प्रापंनचकाश्च
नभीतयः ॥ त्वदनुस्मरणानंदपरिघूर्णितचेतसाम् ॥ ८ ॥ नतेसंतिजगत्कोशेप्रणमंतिनयेषुनः ॥ तेदेशास्तेजनपदास्तादिशस्तेचपर्वताः ॥ ९ ॥
दृष्टिपातवर्णयति ॥ ततदिति ॥ तयास्वानुभूतालौकिकनिरतिशयानदाविर्भावचमत्कारकारिण्या ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्युपेत्यअभिसुखंसमीपेगत्वा ॥ १०१ ॥ तादृश्याशि
वपूजासदृश्यासपर्ययापूजया ॥ २ ॥ ३ ॥ तदाज्ञयातत्रसानावुपविष्टमाम् ॥ तत्रकुशलप्रश्नेकर्त्तव्येसर्वकौशलप्रमकाष्ठापरमात्मनिचिन्तविश्रान्तिमेवभगवान्प्रथममनुजिघृक्ष
यापृच्छति ॥ ४ ॥ सविदश्चित्तवृत्तयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुनयोविनयस्तच्छालिन्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ जगत्कोशेतिप्राणिनोनसतियेनप्रणमति ॥ सर्वे
पिप्रणमत्येवेत्यर्थः ॥ तेदेशाःप्रशस्ततादित्यर्थः ॥ अपशवोवाअन्येगेअश्वेभ्यःपशवोगेअश्वान्दिवत्तप्राशस्यलाभः ॥ ९ ॥

भूतस्य यावत्संशयतस्य पुण्यस्य दुःखस्य स्थानीयस्य फलजनो निश्चयतः कोटिगुणतया विलसत्यति ॥ वसमानस्यैतद्देहस्य स्य सप्तममृतसंवेदने वा भिषधनतनोति ॥ ११० ॥ एष्यत
करीष्यमाणस्य दुःखार्थं शीघ्रतनोति ॥ १११ ॥ १२ ॥ सवासान्नं तन्मानान्नमेव्यं तीनां च ॥ १३ ॥ पूर्णदिटार्यै रितिशेष ॥ १४ ॥ त्यक्ता उद्देगाश्च सप्तो भेदेन वोयस्मिस्तथा वि
धेराशनं विधानं मृदाति परणाव्यय ॥ १५ ॥ १६ ॥ पूर्णमिसक्तादिशदस्युक्त्या वसिष्ठस्य विषयप्रोगाभिलाषयुष्यता योतनात्सर्वपापक्षयकरसप्तकन्याणवर्धनमिति विशेष
आभ्याससंज्ञानयनिदस्युपलसितनिराशयानन्दरूपमोक्षसाधनविषय एवायमभ्युदिति निश्चितवात्सर्वज्ञपरमकारुणिकदर्शश्च सर्वज्ञावेन प्रपन्नाय वसिष्ठाय परमपुरुषार्थसाधन
दशगणने मेव सर्वेशावधनपरमार्थस्य भूतमुपदेष्टकाव्यपत्तिजानीते ॥ शृण्वेति ॥ १७ ॥ अथ ब्रह्ममाणदेवार्चनानुरूपमलौकिकदेवस्वरूपमुपदेष्टुं शिष्यस्य तदुक्तं ज्ञानयपृच्छति ॥

त्वदनुस्मरणकान्धियोयनस्पिताजना ॥ फलंभूतस्यपुण्यस्यवर्तमानस्यसेचनम् ॥ ११० ॥ तनोतिवैष्यतोवीजत्वदनुस्मरणप्रभो ॥
 ज्ञानाद्युतैकरुल्लगोपृतिभ्योत्थानिशारकर ॥ ११ ॥ अपवर्गपुरद्वारत्वदनुस्मरणप्रभो ॥ त्वदनुस्मरणोदारवितामणिमतामया ॥ ११२ ॥
 सवामामापदामूर्ध्निदत्तभूतपतेपदम् ॥ इत्युक्तासुप्रसन्नतभगवतमहेश्वरम् ॥ ११३ ॥ अवोचंप्रणतोभूत्वायद्रामतदिदंशृणु ॥ प्रगर्व
 स्त्वत्सात्नपूणाभेसफलादिश ॥ ११४ ॥ किंपुरच्छामिदेवेशसदेहतत्रनिर्णयम् ॥ ब्रूहिप्रसन्नथाद्युद्धात्यक्तोद्देगमनामयम् ॥ ११५ ॥
 सवपापक्षयकरसर्वफल्याणवधनम् ॥ देवाचनविधानतत्कीदृशंभवतिप्रभो ॥ ११६ ॥ इदंश्रुतवाच ॥ शृणुब्रह्मविदांश्रेष्ठदेवार्च
 नमनुत्तमम् ॥ वदामिमुच्यतेयेनरुतेनसरुदेवहि ॥ ११७ ॥ कच्चिद्देस्मिमहाबाहोदेव क स्यादितिहिज ॥ नदेव पुंढरीकाक्षोनचदेवस्त्रि
 लोचन ॥ ११८ ॥ नदेव कमलोद्भूतोनदेवस्त्रिदशेश्वर ॥ नदेव पवनोनाकार्कोनानलोननिराकर ॥ ११९ ॥ नब्राह्मणोनावनिपोनानहन्त्वहि
 जोत्तम ॥ नंदेवोदेहरूपोहिनंदेवाश्चित्तरूपपृक् ॥ १२० ॥

कचिदेति ॥ महाबाहो नितरदेवाचनसफलीकृतबाहो नृतिबाहुसापेक्षासापूजाभाष्यरुतापोतनायसबोधनम् ॥ ननुमसिद्धाएवपुट्टरीकासप्रिलोचनादयोदेवा किमेतावस्यपि
दिवयेभगवाम्मानभिर्हंसं गावयतीति मय्यमानस्यवसिष्ठस्यपरिच्छिन्ने पुनश्चाज्जात्ययमयनेनुमाह ॥ नवेवइत्यादिना ॥ १८ ॥ कमलोद्भूतोमत्ता ॥ प्रिदरोश्वरद्व ॥ नि
शाकरपद्मजतस्तलापीनरीरकरपद्मिवास्तोदितदेवदेहोपलक्षणम् ॥ १९ ॥ पुनर्नाहंनत्वमितिपयोऽक्षसिष्ठयोस्तथाद्रोदयंतितास्माद्गुह्या ॥ यदइवसिष्ठोस्मितस्वंबसिष्ठोसी
त्यदिपुनिकुम्भस्यसप्तटिपाणानां सिद्धे कनमएकादेवद्वटिपाणान्निपाणस्यैवसर्वदेवास्तकलभ्युनेभ्यमाणग्रावेनमासदेवतात्वनिवारणाथम् ॥ एवैनेनेदेवाधामुम्भपुर्नमरोदित्यादि
यदिपुन्याभ्यामिदकेषु कसुरारिदुरेवराधरारांभान् त्वयेत्वाहासोबन्ध् त्वाहादित्यादिमहादिनाकोदेवाप्याभिकभाषानापिप्रसक्तदेवतात्वरूपयति ॥ देहइत्यदिना १२ ॥

आध्यात्मिकप्रसावात्मकमलात्रदेहादिशोभा ॥ मतिमहणसर्वाध्यात्मिकभावोपलक्षणार्थम् ॥ तत्तुल्यन्यायादाधिभौतिकेव्यपिसर्वभावेव्यदेवत्वमुक्तं योध्यम् ॥ कस्ताहिंदेवस्त
माह ॥ अरुत्रिमिति ॥ इकजोडितः फः कर्ममित्यमिति मम् ॥ कृत्रिमक्रियासाध्यतद्विलक्षणपरमार्थदेवननिरतिशयप्रमोदश्चत्प्रकाशोदेवइत्यर्थः ॥ पुढरीकाक्षादिमत्यता
हिचिस्त्रकाशादीनसत्तास्फूर्तिकत्वान्तस्मिन्ध्यस्तालेपाचिस्त्रकाशापृथक्करणेस्वरूपसिद्धिरेवदुल्लभादूरेदेवत्वमिति तेव्यपिसत्ताप्रकाशाएवानावृतः स्फुरन्सर्वत्रैकोदेवस्तदभिव्य
स्यतिशयदेवपुढरीकाक्षादयोपिअभिभूजज्ज्ञात्वाद्भ्रशब्देनज्वलदगारादेवेवाउच्यतइतिनश्रुतिस्मृत्यादिवादविरोधोपीतिभावः ॥ २१ ॥ आकारादिनादेशतोवस्तुतथपरि
च्छिन्नेभितेकालतपरिच्छिन्नेतदेवनकुतः ॥ अयभावः ॥ दिवुकीडाविजिगीपाव्यवहारयुतिस्लुतिमोदमदस्वमकातिगतिव्यतिदेशस्वार्थपुत्रसिद्धाहोव्यते पचायचिंदवशब्दव्यु

नदेवः कमलारूपीनापिदेवोभवेन्मतिः ॥ अरुत्रिममनाद्यंतदेवनंदेवउच्यते ॥ १३ ॥ आकारादिपरिच्छिन्नेभितेवस्तुनितकुतः ॥ अरु
त्रिममनाद्यंतदेवनंचिच्छिवंविदुः ॥ २२ ॥ तंदेवदेवशब्देनकथ्यंततत्पूजयेत् ॥ तदेवास्तियतः सर्वसत्तासत्तामरूपधृक् ॥ २३ ॥ अज्ञा
तशिवतत्त्वानामाकाराद्यचर्चनंरुतम् ॥ योजनाध्यव्यक्तस्यकोशाध्यापरिकल्प्यते ॥ २४ ॥ इयत्तादिपरिच्छिन्नंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
अरुत्रिममनाद्यंतफलमानंदआत्मनः ॥ २५ ॥ अरुत्रिमफलंत्यक्तायः कृत्रिमफलंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
॥ १२६ ॥ बोधः साम्यंशमइतिपुष्याण्यग्राणितत्रच ॥ शिवंचिन्मात्रममलंपूज्यपूज्यविदोविदुः ॥ २७ ॥ शमवोधादिभिः पुष्येदेवआ
त्मादर्थ्यते ॥ तत्तुदेवार्चनंविद्विनाकारार्चनमर्चनम् ॥ २८ ॥ आत्मसंविन्निरूपंतुत्यक्तादेवार्चनंरुद्रादेः प्राप्यतेफलम् ॥
क्लेशंभजंति ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयाहियेसंतोत्रालकीडोपमंचते ॥ आत्मध्यानाहंतवस्त्रनकुर्वतांदेवपूजनम् ॥ ३० ॥ आर्त्तमेवदेवोभग
वाच्छिवः परमकारणम् ॥ ज्ञानार्चनेनाविरतंपूजनीयः ससर्वदा ॥ ३१ ॥

त्यादनात्सोचेमानाभावान्मायिकनिरकुरोश्चर्यस्वच्छदकीडाविजिगीपाव्यवहारस्तुतीनामावियकमदस्वमेच्छागतीनांचनिर्वाहकत्वाद्दशस्वार्थपुत्रुतिमोदावेवमुल्यावर्थेति
चनित्यनिरतिशयानंदस्वप्रकाशेवत्प्रण्यवसभवतोपरिच्छिन्नेपुजडेव्यति ॥ अतः अरुत्रिमचिच्छिवमेवदेवंतत्त्वतोविदुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ यतः सर्वजगज्जीवतत्संसाररूपंतत्सत्तथै
वसत्तात्मरूपधृक्नस्वतइतिदेवास्तिनान्यदित्यर्थः ॥ २२ ॥ तर्हिपुढरीकाक्षायाकारार्चनविधिर्यएव नेत्याह ॥ अज्ञातेति ॥ कृतंविहितम् ॥ २४ ॥ आत्मनस्तत्त्वतः सा
क्षात्कारतपूजनेनप्रसन्नदित्यर्थः ॥ २५ ॥ कृत्रिमकामभोगानात्मपूजनास्तिद्धांतीतितदर्थकृत्रिमपूजैवकार्यायतत्राह ॥ अरुत्रिमिति ॥ २६ ॥ अरुत्रिमपूजनेतर्हिंकासामयी
तामाह ॥ बोधइति ॥ साम्यसर्वत्रालौपम्येनदर्शनम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञातज्ञेयायेकदाचिदात्मध्यानाद्युत्थिताः संतः साकारेवपूजनंकुर्वंतथ्येदृश्यतेनत्तेत्रालकीडोपम
कुर्वन्तिनरुत्रिमभोगाशयेत्यर्थः ॥ १३० ॥ १३१ ॥

त्वभीवस्वभावमरुत्रिमअभ्यपयेतनाकाशाधिदाकाशब्रह्मविद्धिनत्वन्य अनात्मापूज्योयतोज्ञानलक्षणमात्मपूजनमेवमुप्यपूजानान्येत्यर्थ ॥ यथाहुः ॥ देहोवेवालयः प्रोक्तो
जीवारबहमराशिवः ॥ त्वमेदस्माननिमान्यसोहंभावेनपूजयेदिति ॥ ३२ ॥ तदेवास्तिपत सर्वसंघासत्तालूपबुध्निगतिब्रह्मणएवजगज्जीवितत्सतरणसत्तात्मनावस्थानमुक्तप्रभो
परानिजिज्ञासुंसंघं पृच्छति ॥ चेतनेति ॥ ३३ ॥ तत्रचित्तत्तायाभ्येत्यानधीनत्वतावत्सर्वधेस्यमलयेप्यनपायात्प्रसिद्धिभित्तवधीनभानस्यधेत्यस्यानोतरमिवनसत्तातरम
पिपुक्तवित्युपपत्तिमाह ॥ चिद्व्योमिति ॥ सर्वधतिपूवाध्यायि ॥ यद्यस्माद्धेतो ॥ अथवाचिद्व्योमसबधसर्गकालोपिअसुभ्रवधेत्यपारादिपरिच्छेदरूप्यत्वात्कलयकालवदित्यनु
मानलक्षणाश्रोपपत्तिरशितोप्या ॥ ३४ ॥ कथतर्दिजगदूपपत्तिभासस्तथाह ॥ यद्यदिति ॥ तस्यापरिच्छिन्मत्वादेवमायावरणात् असंमानान्मायिकत्वात्तानविमार्गेणय
त्संदिग्दन्निमिषमसिद्धतेनरजगदितिअलभ्यमिति ॥ तथाहि ॥ यद्यत्सर्वधद्विषयीपेक्षियमनआदित्वयत्रकचतिबहुलीभूतप्रकाशशब्धतितत्पत्त्यकचनस्यत्वर्दिबेअसमानास्वय

त्वमेतचेतनाकाशमात्मानजीवमत्रयम् ॥ स्वभावंविद्धिनत्वन्यः पूज्यः पूजात्मपूजनम् ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चेतनाकाश
मात्रात्मययाजगदिदंभूतो ॥ ययातचेतनस्यैवजीवादित्वंतदुच्यताम् ॥ ३३ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ चिद्व्योमैवकिलास्तीहपारा
वारविवर्जितम् ॥ सर्वत्रासप्रवचेत्ययत्कल्पतिवशिष्यते ॥ ३४ ॥ यद्यत्स्वयंप्रकचतितत्पत्त्यकचनस्यनु ॥ स्वयंयत्स्यदितानामतेनेद
जगदित्यलम् ॥ ३५ ॥ इत्येवंस्वप्नपुरवज्जगद्ग्रातिचिदात्मकम् ॥ एवचिद्व्योममात्रात्मजगदच्छंनमितिमत् ॥ ३६ ॥ अत्यंतासंभवाच्चे
त्यदृश्यचिद्व्योममात्रकम् ॥ चित्त्वात्कचतिसर्गादीयत्तज्जगदितिस्मृतम् ॥ ३७ ॥ तस्मात्स्वप्नपुराकारयदिदंभासतेजगत् ॥ तत्रचिद्व्योम
मानात्मन्यन्यतानामकाशुत् ॥ ३८ ॥ चिन्मात्रमेवगिरयश्चिन्मात्रंजगदवरम् ॥ चिन्मात्रमालाजीवश्चचिन्मात्रभूतसतति ॥ ३९ ॥
चिद्व्योममानादितरत्सर्गादौसववेदने ॥ भिन्नस्वर्गेपुरेवापि किंसंभववतिकथ्यताम् ॥ ३४० ॥

यदिबाह्वि यत्ताकारेणस्यदितस्पर्दननामप्रसिद्धतदेवनीलपीतादित्विषयरूपजगदित्यलभ्यतप्रसिद्धमित्यर्थ ॥ ३५ ॥ इतिउक्तीत्याएवविषयप्ररूपजगदित्यलभ्यतमेवसत्त्व
मपुरवत्विदिवभातितांत्या ॥ एवमदुर्गीत्यापरमार्थतोविमृष्टजगन्वमितिमत्अभूतमच्छचिद्व्योममात्रालेवेत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तर्हिचिद्वेधेत्याकारेणपरिणतस्वरूपयतिने
त्याह ॥ अत्यन्तति ॥ अपरिणामित्वाद्वयत्वाच्चात्यंतासप्रभावोत्पत्त्याजगदित्यलभ्यतप्रसिद्धमित्यर्थ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अतएवारीपितरूपवाधे
नचिन्मात्रस्वरूपद्रष्टव्यमित्याह ॥ चिन्मात्रमेवेत्यादिता ॥ ३९ ॥ स्वर्गेअप्यलोकेपुरेस्वर्गरेवाअविशब्दात्वातालेपुवाचिद्विन्वंकिंसंभवतितत्कथ्यतनिरूपणजुराले अचि
नमत् सत्तालुर्निमलेअचिस्वप्यापातान्दगाधेअलीकत्वावलीकस्यचित्ताप्युज्जीवनादरानाशितोऽसंगत्वेनाचित्संभवाधयोगत्वात्प्रकारतरस्यचाप्रसिद्धेरितिभाव ॥ ३४० ॥

ननुयजतिददतिजुहोतीत्यादिशब्दान्तरात्कर्मभेदवच्चिद् आकाशजगदित्यादिनामन्तराद्भेदोस्त्वितिचेत्तत्राह ॥ आकाशमिति ॥ भूताकाशाव्याकृताकाशार्थत्रयपरत्वेनाभि
प्रेतानात्रयाणामप्याकाशशब्दानांकाशदीप्ताविधिधात्वर्थानुगमेनचिन्मात्रवचनत्वसम्भावामेवपिप्रेतानांकाशशब्दानांकाशदीप्ताविधिधात्वर्थानुगमेनचिन्मात्रवचनत्वसम्भावामेवपिप्रेतानांकाशशब्दानांकाशदीप्ताविधिधात्वर्थानुगमेनचिन्मात्रवचनत्वसम्भावामेवपि
द्वित्यादिनिपातनेपिज्ञानार्थत्वानपायाच्चित्त्यायनामतोपपत्तेरितिभावः ॥ ४१ ॥ तदेतिदर्शनाथेत्यध्याहार्यम् ॥ एवरीत्याद्वैतस्वमादिभिःसमयदानुभूयतेतत्त्वदृशान्तदेत्यर्थः
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ द्वितीयएवशब्दोऽपिशब्दार्थः ॥ ४४ ॥ अखिलचित्तसचेत्यमपिजगत्अचेत्यसन्मात्रमेवस्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशस्यब्रह्मणःकलनबहुस्याप्रजायेयेति
श्रुतिदर्शितआयसकल्पएवत्रिजगद्भूत्वास्वयमुत्थितद्वैतवत्त्वैतवायभिमत्तसत्यवस्तुवदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ जगत्सामान्येउक्तन्यायघटपटादिविशेषेपिदर्शयति ॥ यथेत्यादिना ॥ स
आकाशंपरमाकाशंब्रह्माकाशंजगच्चितिः ॥ इतिपर्यायनामानितत्रपादपटक्षवत् ॥ १४१ ॥ एवंद्वौस्वप्नसंकल्पमायाभिःस्वनुभूयते ॥ त
दाकिलचिदाकाशमवभातिजगत्तया ॥ ४२ ॥ यथैतत्संविदाकाशंस्वप्नप्रभातिजगद्दुः ॥ तथेदंजाग्रदाख्येपिस्वप्नेभातितदेवनः ॥ ४३ ॥
यथास्वप्नपुरेचित्खंवर्जयित्वेतरत्कचित् ॥ नकिंचित्संभवत्येवंजाग्रत्येवंमहाचितः ॥ ४४ ॥ यतो न संभवत्यन्यच्चैत्यंकिंचित्ततोखिलम् ॥
चित्तंसंचेत्यमप्येतदचेत्यंसजगत्स्थितम् ॥ ४५ ॥ परमाकाशकलनंत्रिजगत्स्वयमुत्थितम् ॥ स्वप्नवद्विचिच्छ्रोमिन्नत्वेतद्वैतवत्स्थितम्
॥ ४६ ॥ यथाचिच्छ्रोममात्रात्मस्वप्नेघटपटादिकम् ॥ सर्गादोवेवसर्गोयंयथाचिच्छ्रोममात्रकम् ॥ ४७ ॥ शुद्धसंवित्तिमात्रत्वाद्वैतन्यत्वम्
पत्तने ॥ यथानविघटोकिंचित्तथास्मिन्भुवनत्रये ॥ ४८ ॥ याःकाश्चनदृशोयेभावाभावास्त्रिकालगाः ॥ सदेशकालचित्तास्तत्सर्वंचि
च्छ्रोममात्रकम् ॥ ४९ ॥ सएषदेवःकथितोयःपरःपरमार्थतः ॥ यत्स्वंसोहमशेषंवाजगदेवचयोखिलः ॥ ५० ॥ सर्वस्यवस्तुजातस्यजग
तो न्यस्यतेमम ॥ देहोहिचेतनाकाशंपरमात्मैवनेतरत् ॥ ५१ ॥ संकल्पनेस्वप्नपुरेशरीरंचिच्छ्रोमतोन्यन्नयथास्तिकिंचित् ॥ तथेहसर्गेप्रथ
मैकसर्गान्मुनेप्रभृत्यस्तिनरूपमन्यत् ॥ ५२ ॥ ॥ इत्यार्षेवावा० दे० मो० नि० पू० जगतःपरमात्ममयत्ववर्णनं नामएकोनत्रिंशत्तमः
सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ एवंसर्वमिदंविश्वंपरमात्मैवकेवलम् ॥ ब्रह्मैवपरमाकाशमेषदेवःपरःस्मृतः ॥ १ ॥
र्गोघटपटादिः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सज्ञानेनपूज्योदेवःप्रथमप्रश्नोत्तरत्वेनकथितः ॥ १५० ॥ देहःपरमार्थिकस्वरूपम् ॥ १५१ ॥ उक्तमनूयोपसहरति ॥ संकल्पनइति ॥
प्रथमादेकस्यहिरण्यगर्भस्यसर्गात्प्रभृतिप्रवृत्तेर्देहास्मिन्सर्गेतथासंकल्पनस्यमपुशरीरादिवदेवान्यद्रूपनास्ति ॥ १५२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाणप्र० पू०
एकोनत्रिंशःसर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चित्तःसर्वात्मतासर्वभोक्तृभावेनसंस्थितिः ॥ यथाजीवदशाप्राप्तामाचित्तच्चाप्यत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चेतनाकाशमात्रात्मयथास
र्वमिदंप्रभोदतिचयचापृष्टतस्येदमुत्तरवर्णितमित्याह ॥ एवमिति ॥ कश्चिद्वैत्तिमहाबाहोदेवःकःस्यादितिद्विजेतिमयात्वपृष्टदेवार्चनविधानमूलरहस्यंयत्त्वांप्रतिपृष्टतदप्येतदेव
त्याह ॥ एषदेवइति ॥ १ ॥

परिच्छिन्नदेवाचनपरिच्छिन्नफलमेतद्वर्षपुनर्वसुर्वाकाभाषसानशुभिमानदधामिफलमिति सर्वोक्तमित्याह ॥ तदेतदिति ॥ सर्गभू सर्वजगत्सर्गोपाधिधानम् ॥ २ ॥ तत्र प्रवृत्तिविषययायासाध्यतांशंकारिहरति ॥ अबहिरिति ॥ अबहिरिति साधनचतस्रसाध्यचेतिषिपह ॥ ३ ॥ प्रबुद्धोदिवेकीमुल्याधिकारीतियावत् ॥ अतिशयितोदेष अतिवेष्टन इवने ॥ ४ ॥ भूष्यादिरूपदेवाचनेतर्हिकधिकारिणस्तानाह ॥ अभ्युत्थयेति ॥ अतएवतदनुपमेयकृत्रिमप्रतिभाषितत्साम्योचेत्याह ॥ कृत्रिमेति ॥ अथात्रतिमातप्यधुरम् ॥ ५ ॥ तच्चान्यादवनालाभेकोद्भाषानभिवेत्याह ॥ शयेति ॥ ६ ॥ अर्चनकृत्वास्तोत्रमायातिप्रामुष्यति ॥ ७ ॥ यत कुतश्चिरत्वंप्रायविमानासारभ्युत्तिसाधनाभिमित्यात्स कमेवत्वगदिक्रमसाक्षादधतीतिमुपेत्यस्योपपत्तिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ इयमादि कारणयस्यसोऽस्यबाहिरस्मत्कल्पितप्रपञ्चागत असौबहुराविरम्यमूर्तिरूपोदेव कश्चिद्विर्भवनी तदेतन्पूजर्नश्रेयस्तस्मात्सवमवाप्यते ॥ तदेवसर्गभू सर्वमिदतस्मिन्व्यवस्थितम् ॥ २ ॥ अकृत्रिममनापतमद्वितीयमखंडितम् ॥ अबहि साधनासाध्यसुखतस्मादवाप्यते ॥ ३ ॥ प्रबुद्धस्त्वमुनिश्रेष्ठेनेतदवकथ्यते ॥ नातिदेवाचनेयोग्यपुष्पधूपचयोमहान् ॥ ४ ॥ अद्भ्युत्पन्नधि योयेद्विवालेवचेतस ॥ कृत्रिमाचांभयतपदेवाचनमुदाहृतम् ॥ ५ ॥ गमनोधायाभावेहिपुण्याद्यैवाचंचयंतिहि ॥ मिथ्यैवकल्पितैरेवमा कारेकल्पितात्मके ॥ ६ ॥ स्वसकल्परुतै कृत्वाक्रमैरर्चनमाहता ॥ बाला सतोपमायातिपुष्पधूपलवाचने ॥ ७ ॥ स्वसकल्पकृतैरर्थैरु त्वादेवाचनमुद्रा ॥ यत कुतश्चिन्मिथ्यात्मफलमात्रनयति ॥ ८ ॥ पुष्पधूपार्चनब्रह्मकल्पितं बालबुद्धिपु ॥ यत्स्याद्भवाद्दशायोग्यमर्चन तद्द्वदान्यहम् ॥ ९ ॥ अस्मदादिस्त्वसौकश्चिदेवोभितमतावर ॥ देवस्त्रिभुवनाधार परमात्मैवनेतरत् ॥ १० ॥ शिवस्सर्वपदातीत सर्वसक ल्यनातिग ॥ सर्वसकल्पवर्लितोनसर्वोनचसर्वक ॥ ११ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्न सर्वांशप्रकाशक ॥ चिन्मात्रमूर्तिरमलोदेवइत्युच्य तेमुने ॥ १२ ॥ संवित्सर्वकलातीतासवभावांतरस्थिता ॥ सर्वसत्ताप्रदादेवीसर्वसत्तापहारिणी ॥ १३ ॥ ब्रह्मब्रह्मन्सदसतोर्मध्यंतेद्वउच्यते ॥ परमात्मपराभित्यतत्सदोमित्युदाहृतम् ॥ १४ ॥ महासत्तास्वभावेनसर्वत्रसमतांगतम् ॥ महाचिदितिसप्रोक्तपरमायइतिश्रुतम् ॥ १५ ॥ योमायामयएवेत्यय ॥ कस्तर्हिपारमाधिकोदेवस्तमाह ॥ देवइति ॥ १० ॥ सर्वेभ्यामब्रह्मविष्णुशिविवेभ्योप्यतीत सकल्पनामनोदस्यस्तदतिग ॥ यतोबाचोनिर्वर्ततअमा व्यमनसासहनिश्रेते ॥ यत्सुसर्वविषयभोगसकलैर्बल्लोकेऽदितोमहाविष्णवादिष्वरूप सनसाधनतोपि सर्वोक्ततोपि सर्वभोगसुखयस्मिन्सत्याबिध ॥ स्वस्वकर्मोपासनतार तम्यानुसारणवभोगासाम्यात्मफल सुखलक्ष्यस्यचतुष्टयाभादित्यर्द ॥ ११ ॥ आलक्षेवस्तुपूजनदशायाफलदशारायाचनित्यनिरशयपरमार्थसत्यपूर्णनैकस्वभावएवे नितसंप्रदेवद्वत्यन्मि योम्यइत्याह ॥ विष्णुइति ॥ १२ ॥ १३ ॥ सवसतोर्भावाभाषयोक्तमात्रतद्व्यफालयोभूषामुनयो कारणकार्ययोभ्यावद्भारिक्रमातिभासिकयोर्भावा राटिकसार्धभिविष्णुभाषरूपत्वावरोऽतामस्यादाभ्ययम् ॥ परमसुखचक्राधिकरण्योतिभ्यउक्तआदिबपरासबाधोक्तनक्षत्राअश्लेषाप्रकाशोयस्यतत्रयाभिधमन्त्रोक्तिविप देतन्मुमुक्षुविपारारिप्रायपालकसर्वपरंपरपविष्ठापयेभिशिवमूर्तिनचतुर्धन्यतेसआत्मनिविष्णोयइत्युदाहृतमित्यर्द ॥ १४ ॥ १५ ॥

व्यवहारे सर्वत्रानुगमात्सत्तासामान्यरूपेण ॥ सर्वबाधे तु महासत्तात्मना ॥ १६ ॥ तस्यैव सर्वेषां देवतादीनामालम्बादपि मुख्यदेवत्वमित्याह ॥ यदित्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्यैव वि-
मर्शे सर्वदेवतासारत्वाद्देवत्वमित्याह ॥ पादेति ॥ किसारः सदतिशेषः ॥ १९ ॥ स सर्वः पूर्णो देव एवाह न परिच्छिन्न इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ स एव सर्वकर्त्ता सर्वभोक्ता चेत्याह ॥
सकरोतीत्यादिना ॥ २२ ॥ पुर्यामास्ते ॥ स एष दहप्रविष्ट आनखापेभ्य इति श्रुतेरिति भावः ॥ २३ ॥ शरीरमावसथो महागृह्यस्यास्तथाविद्यायाम् गहनानुर्विवेका अन्ननया

स्थितं सर्वत्र सर्वतुलतास्वतंत्र्यारसः ॥ सत्तासामान्यरूपेण महासत्तात्मनापि च ॥ ३६ ॥ यच्चित्तत्त्वमरुंधत्यायच्चित्तत्त्वतवानय ॥ यच्चि-
तत्त्वं च पार्वत्यायच्चित्तत्त्वंगणेषु च ॥ १७ ॥ चित्तत्त्वयन्मम दंच चित्तत्त्वयज्जगत्रये ॥ तदेव इति तत्त्वज्ञाविदुरुत्तमबुद्धयः ॥ १८ ॥ पादपा-
ण्यादिमानन्योयोवादेवः प्रकल्प्यते ॥ संविन्मात्राद्वैतब्रह्म किं सारः किल कथ्यताम् ॥ १९ ॥ चिन्मात्रमेव संसारसारः सकलसारताम् ॥
गतः स देवः सर्वो हंतस्मात्सर्वमवाप्यते ॥ २० ॥ न सदूरे स्थितो ब्रह्मन्नुपः सकस्य चित् ॥ सांस्थितः स सदो देह सर्वत्र च खेतया ॥ २१ ॥
सकरोति स चाश्रातिसविभर्त्ति प्रयाति च ॥ सनिः श्रयसि संवेत्ता सो गान्यंगानि वेत्ति च ॥ २२ ॥ सोऽस्यां विचित्रचेष्टायां प्रकाशिन्यां च त-
द्दशात् ॥ तत्स्वरूपनिबद्धायां पुर्यामास्ते मुनीश्वर ॥ २३ ॥ शरीरावसथायां च चलायां तत्प्रसादतः ॥ सोऽस्यां गहनकोशायां तद्गुहायां गुहेश्व-
रः ॥ २४ ॥ मनः षष्ठेन्द्रियाचारसत्तातीतामलात्मनः ॥ तस्य संख्यवहारार्थं संज्ञाचिदितिकल्पिता ॥ २५ ॥ स एव चिन्मयः सूक्ष्मः सर्वव्यापी
निरंजनः ॥ इमं भास्वरमाभासं करोति न करोति च ॥ २६ ॥ साचिदत्यंतविमलाजगदर्थजगत्क्रियाम् ॥ इमं रंजयति प्राज्ञरसेनैव मधुल-
ताम् ॥ २७ ॥ चारवो ये च मत्काराश्चितश्चित्प्रियास्थितम् ॥ चमत्कुर्वन्ति किल ते तेन कंचिन्नभोभिधाः ॥ २८ ॥ केचिज्जीवाभिधानाश्च
केचिच्चित्ताभिधानकाः ॥ केचिक्कलाभिधानाश्च केचिद्देशाभिधानकाः ॥ २९ ॥ केचिक्क्रियाभिधानाश्च केचिद्द्रव्याभिधानकाः ॥ केचि-
द्भावविकारादिजात्यौचित्याभिधानकाः ॥ ३० ॥ प्रकाशाभिधानाः केचिक्केचिच्छैलतमोभिधाः ॥ अर्केन्द्राद्यभिधाः केचिक्केचिद्ब्रह्मा-
भिधानकाः ॥ ३१ ॥

द्विहि कोशायस्यास्तथाविधायाम् तद्दुःखिः सैव गूहतीति गुहातस्याम् आनंदमयकोशगुहेश्वरः ॥ २४ ॥ उपदेशसंबन्धव्यवहारार्थम् ॥ २५ ॥ आस्यारोपे करोतीति तदपवादो न करो-
ति ॥ नित्यभावनस्य कृतत्वाभावादित्यर्थः ॥ २६ ॥ रंजयति शोभयति ॥ मधुर्वसतः ॥ २७ ॥ चमत्कारा आरोप्ये सत्ता स्फूर्तिप्रदानरूपाः ॥ चितिमायाशब्देन स्थितपूर्वकामक-
र्मावासनानुसारेण नियतचमत्कुर्वन्त्या विभवि यति ॥ ताश्चैव मत्कारानेव नामकल्पनया व्यपदिशति ॥ केचिदित्यादिना ॥ सर्गभेदेन भोबहुत्वोक्तिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ भावविकाराजा-
यतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयेनेन श्यतीति यास्कोक्ताः ॥ आदिपदादुपभेदास्ते पांजात्यावैचित्र्येण औचित्येन च विचित्राभिधानकाः ॥ ३० ॥ तानेव प्रपचयति ॥ प्रकाशेति ॥ ३१ ॥

वित किंत्वभोगेच्छयाजगत्वादिर्नैयाह ॥ निरिच्छेति ॥ तथाचोक्तश्रीमद्भोषपाचार्यैः ॥ भोगार्थं च शिरित्येकेकींवायमितिवापरे ॥ देवस्यैयत्त्वभाबोयमात्मकामस्यकास्त
 हेति ॥ नवैवंसोकात्मनश्चक्षुस्तोत्रजायेयेत्यादिभ्युतिविरोध आस्यमहोत्तमभूतस्यनि श्वसितमेतयदुपेयोयजुर्वेदइत्यादिश्रव्यतरेदृच्छाप्रयत्नापनपेक्षनि श्वसितप्रायत्यत्वेकैर्देवै
 तदुत्थाप्राजायेयेतिमानात्तत्पर्यकभ्युत्तरानुगण्यायथाकामयतेत्युक्तेरचेतनप्रधानादिकहुक्तारोकावारणमाश्रयतात्पकत्वात् ॥ तथाचभगवतोवाक्यायजस्यसुत्रम् ॥ क्वमा
 चनानुमानापेक्षेति ॥ ३२ ॥ शैलोक्यालक्षणानामभोधीनांसंस्यासुताधिकस्यित्युविषयभाणामुचिदेवशरीरवास्तावतच्यवृषाजलजलसमूहस्थानीयानाम्यवि
 लय ॥ ३३ ॥ इत्यामनसकस्यहनभोकाविशिष्टीप्रकाराकत्वमेवभोफविषेकाद्रोक्तत्वमितिकल्प्यतइत्याशयेनाह ॥ शरीरेति ॥ इश्वरीत्वारोपितसवाभासनसमर्थो
 निरिच्छस्वस्वावेनवसंतेनययांकुर ॥ तन्यतेतदेवेयजगत्क्ष्मीश्रिदामना ॥ ३२ ॥ श्विदेवासुसमग्रासुसर्वैर्वैकिकेवहि ॥ त्रैलोक्या
 भोधिसस्यासुशरीरजलजालिका ॥ ३३ ॥ शरीरपकजआतमनोअमरसंभृतम् ॥ आस्तादयतिसकल्पमधुसंतांविठीश्वरी ॥ ३४ ॥
 ससुरासुरगधर्वसरीलार्णवकजगत् ॥ चित्तिस्थिनप्रवहतिजलावर्तजलयया ॥ ३५ ॥ यधचित्तमयाचारचारुचचुरचक्रिकम् ॥ संसार
 चक्रचिक्चैक्रेआम्यतिअमभाजनम् ॥ ३६ ॥ चिच्चतुर्भुजतूपेणजघानासुरमहलम् ॥ फालोजलदर्वहिनसायुधेनययातपम् ॥ ३७ ॥
 चिबिनेत्रतयावस्रनवपरीतांशुचिइया ॥ गौरीकमलिनीवक्रपद्मपद्पदांगता ॥ ३८ ॥ विष्णोपद्मालितामेत्यचिद्व्यानाधीनमानसा ॥
 त्रयोनलिन्या सरसीधत्तेपैतामहीस्थितिम् ॥ ३९ ॥ चितोत्रक्षन्विचित्राणिशरीराणीहभूरिश ॥ पन्नाणीवतरोर्हिक्षिकेयूरादिक्रियेवच
 ॥ ४० ॥ चित्समलसुरानीकपरिवर्दिनपादया ॥ त्रैलोक्यबूढामणितांघत्तेवासवलीलया ॥ ४१ ॥ चित्सुभासुरतामेत्यत्रैलोक्योदरद
 धरे ॥ पतत्युदेतिसंयातिस्वात्मन्येवाव्यवारिवत् ॥ ४२ ॥ चिच्चद्विकाषतुर्दिक्षु अवभासवितन्वती ॥ विकसयतिनिशेपभूतसत्ताकुमुद
 तीम् ॥ ४३ ॥ चिद्वपणमहलक्ष्मीस्त्रिजगत्प्रतिधिवितम् ॥ शृङ्गात्यनुग्रहणानस्वगर्भमिवगर्भिणी ॥ ४४ ॥

॥ ३३ ॥ एवंकनूतमपितस्या स्वाभ्यारोपितकारकपरिमणप्रयानिमित्तत्वमेवेत्याशयेनाह ॥ ससुरासुरेति ॥ प्रवहतिपरिवर्तते ॥ ३५ ॥ पद्मप्रतीतिवपलयाविधोयश्चित्त
 मय कनूतमोक्तत्वरूपआचारलेनचारवश्चचुराश्चपलाश्चव्यष्टिकीवसेसरणचक्रिकायस्मितायाविधकीवसमदिससारचक्रमायाशवलेचिक्चैक्रेभाम्यति ॥ ३६ ॥ वर्णितल
 सप्रथितएवमवर्ककृमोक्तत्रिशिष्यवर्णयति ॥ चिदित्यादिना ॥ कालोषयतु सायुधैर्हथयुज्ययुक्तेनजलदस्वदेवेपेणातपयिष ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विष्णोर्नाभिपद्मेअलितांय
 मत्त्वमिवपत्ययाय ॥ प्रयोदेवास्तक्षणापानलिन्या सरसीमहासरोगतास्थितिर्युत्तम ॥ ३९ ॥ केयूरादीनांकियानिर्मितिरिव ॥ ४० ॥ बूढामणितांघत्तामिनियावत्
 ॥ ४१ ॥ सुभासुरतांयुपादिनोक्तपताम् ॥ ४२ ॥ साक्षादपितस्याआकाशप्रयानिमित्तमाह ॥ चिच्चद्विकेति ॥ ४३ ॥ महतीलक्ष्मी स्वच्छात्वात्तालक्षणारोभावैष्णवी
 मायाया ॥ ४४ ॥

चतुर्दशभुवनस्थानां भूतानाम् ॥ मूनीकरोतिसत्तांसादयति ॥ यथावारिश्री रसशक्ति अंबुधिर्जलसमूहप्रासनीसमुद्रस्यं समुद्रस्यरूपसत्तांसादयति तद्वत् ॥ ४५ ॥ इदानीं ता
 मेव चित्तलतात्वेन रूपयति ॥ व्योमेत्यादिना ॥ व्योमात्रमायाकाशस्तल्लक्षणाया केदारिकाया क्षेत्रभक्तौ ह्रिडाहिरण्यगर्भात्मना अकुरिता ॥ सत्तोधा सर्वपदार्थस्य तास्तल्लक्ष
 णफलदायिनी ॥ ४६ ॥ सवेदना निसर्विकल्पज्ञानानि ॥ चित्तेहाश्चित्तवत्तयः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जड्याः शैलादय एव गुल्मकामूलप्ररोहाय स्याः ॥ विषहाश्चतुर्विधशरीराण्येव प्र
 थय सैर्वलिता ॥ आमूलाग्रप्रदक्षिप्रतानैः परिवर्त्तिता वेदिता ॥ ४९ ॥ पेलवमित्यादिविशेषणविशिष्टदृश्यकुसुम अनया जन्यत इति परेणान्वयः ॥ सदसद्वृत्तिरित्यस्य परामर्शासि
 हमित्युपपत्ति ॥ ५० ॥ छायाचद्रादिकानि रिवच्छंस्फुटदृश्यकुसुमम् ॥ मन्यते अभिमानविक्रिये ॥ तन्यते विस्तार्यते ॥ ५१ ॥ तस्याश्चित्तसत्तत्त्वचिन्तनम् ॥ ज
 चिच्चतुर्दशभूतानां मंडलानि महातिच ॥ भूतीकरोति वारिश्रीः समुद्रस्वमिवांबुधिः ॥ ४५ ॥ विचित्रालोककुसुमाघनसंकल्पपल्लवा ॥ व्यो
 मकेदारिकाह्रदासत्तौघफलशालिनी ॥ ४६ ॥ जीवजालरजःपुंजवासनारसरंजिता ॥ संवेदनत्वग्वलिता चित्तेहाकलिकाकुला ॥ ४७ ॥
 अतीता संख्यत्रिजगत्केसरोज्ज्वलरूपिणी ॥ अनारतस्यंदमहाविलासो ह्यासहासिनी ॥ ४८ ॥ सर्वतुर्पर्वपरुषाजडशैलादिगुल्मका ॥
 विग्रहग्रंथिवलिता मूलाग्रपरिवर्त्तिता ॥ ४९ ॥ चिह्नेयं विकसिता पेलवं सदसद्वृत्तः ॥ विचित्रं दृश्यकुसुमं परामर्शसहंबुद्ध ॥ ५० ॥ अन
 येह हि सर्वत्र च्छाया च्छामिव जन्यते ॥ मन्यते तन्यते वस्तुगीयते क्रियते पिच ॥ ५१ ॥ महाचित्तानयानित्यं भासंते भास्करादयः ॥ देहाः स्वदं
 ते च मिथस्तस्मिन् जडविभ्रमैः ॥ ५२ ॥ चिताचावर्त्तवर्त्तितान्या सिद्धान्येव प्रवृत्त्यति ॥ जगज्जालरजोलेखा तत्सत्तादृश्यदेहिनी ॥ ५३ ॥ चि
 त्सर्वजगदारंभमिमं प्रकटयत्यलम् ॥ त्रैलोक्यदीपकशिखादीपोवर्णाश्रयं यथा ॥ ५४ ॥ चिच्चंद्रविंबे विमले शशवत्याप्यसंगमम् ॥ सर्व
 त्रलक्ष्यतामेति पदार्थश्रीजगद्गता ॥ ५५ ॥ चिद्रसायनसेकेन पदार्थपटलावली ॥ रूपमेति फलचैव प्रावृत्तिर्लक्ष्यसंज्ञता ॥ ५६ ॥ चिच्छा
 ययेव सर्वस्य जाड्यसम्यगुदेति च ॥ सर्वस्यास्य शरीरस्य गृहस्येव तमास्त्विह ॥ ५७ ॥

इत्थेव विवेकप्रयुक्तैर्भोक्तृभोग्यताविभ्रमैर्दृष्ट्या देहावस्तुतोऽगलरूपा अपिमिथ स्वदते प्रीतिविषया भवति ॥ ५२ ॥ आत्रत्तोवात्यावर्त्तस्तद्वर्त्तितान्या चित्तैव सिद्धा तत्सत्तयेव ह
 श्यदेहिनी दर्शनयोग्याकारवती जगज्जालरजोलेखा अन्या चिद्धानि रिकेव भूत्वा प्रवृत्त्यति ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यप्रकाशानदीपकशिखा भूता चित् ॥ दीप प्रसिद्धो वर्णाश्रय रूपवद्भव्य
 यथा प्रकटयति तद्वत् ॥ ५४ ॥ चिदधीनप्रकाशतामेव जगतः प्रपचयति ॥ चिच्चंद्रविंबे इत्यादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ननु चिद्यद्विरसायनमिव पदार्थपटलावली सर्वतो व्याप्य स्फुर
 तितर्हितत्र जाड्यनस्यात् ॥ न हि सर्वतो रसाद्रैशुष्कतायाः प्रसक्तिरस्तीति तत्राह ॥ चिच्छाययैवेति ॥ यथापचीकरणेन गृहस्यापि सर्वतस्तेजो व्याप्तिसत्त्वात् तदतस्तमः प्रसक्त्यभावे
 पितेजसभास्वरताया भूतानरंभगैरभिभवाद्द्विहिरभिव्यक्तसौरालोकव्याप्तैतत्प्रयुक्तच्छायाया अतस्तम उदेति ॥ तथा घटाद्यधिष्ठानचिद्भास्वरताया अप्यध्यस्तेनाभिभवाद्द्विह
 श्चाक्षुषवत्स्याद्यभिव्यक्तचिद्भास्या स्फुरणेतच्छायाया अतर्जाड्यमुक्तेतीत्यर्थ ॥ ५७ ॥

तथाचपयासि।रायासाकभः।बयइमसायाकाळनिविध्वंसिह्लिखोवहर्तभिभ्यक्तप्रभाशुचिच्चमल्लनिशशोदेवगणाभ्यघटपटापाकातिवैचित्र्यसिद्धिर्नाम्ययेत्याह ॥ चि
 द्धमाएतयदति ॥ श्लो।क्यद्वोविराज्यन्तिगता साकारपवाया एतेछायाकाइधेत्यक्काआकृतिनाकारमपिनस्तरोयु साधकाराभावादित्यथ ॥ ५८ ॥ क्रियाविहितनिपिद्धे
 नुनबन्ति सैबकुलबधू ॥ ५९ ॥ उक्तमर्थमनुभाविधिमध्यतिरकमुत्सेनापिमसिद्धोबाहरणेपुसमर्थयति ॥ चिवालोकमितिह्वाभ्याम् ॥ स्फुरत्सचलद्भ्यामुद्यन्पिप्रकटनाएतिय
 नृदट ॥ किद्वनभयज्जकारालदेरानानिरास ॥ ६० ॥ स्वोर्गानिशात्वा यस्य ॥ कुमलालि केरासपुलोलायस्मिद् ॥ चिन्मज्जननिचिद्व्यामिभिना ॥ ६१ ॥ एवञ्चचिदधी
 नमज्जद्व्यादिसवभावत्वाज्जालाधीनसर्वभावसारगाविजलमिचिदवपरमार्थतद्वृत्तिसिद्धमित्यपसहरति ॥ बर्द्धतदति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यथकाचिवेवास्तिन्नर्तित्वात्मक आ
 येंद्वानिद्रामूलावरण्यवकारादुत्पत्तिरअवनिस्कारमर्थानुपश्रुतविकारगूनाअभावेभाविह्वाभाप्रतिनिबन्धनतत्तत्कथमित्यथ ॥ ६४ ॥ तदेवस्वटनुनराह ॥ अयमिति ॥
 चिच्चमल्लतयोदेहनमवेयुरिमायदि ॥ त्रैलोक्यदेहास्यकैतेनस्पृशेयु किलाकृतिम् ॥ ५८ ॥ चिदाकाशप्रकाशोस्मिन्संकल्पशिशुधारि
 णी ॥ क्रियाकुलवधूर्देहहृस्फुरतिचंचला ॥ ५९ ॥ चिदालोकविनाकस्परसनोग्रेस्फुरन्प्रपि ॥ कयकदाप्रकृतामेतिहृष्टकवारस ॥ ६० ॥
 शृण्वंगंस्वांगशाखापिकुतलालितोप्यलम् ॥ चिन्मज्जनविनादेहदृक्ष कइवराजते ॥ ६१ ॥ वर्द्धतेत्रिलुठत्यत्तिचिच्चराचरकारिणी ॥
 चिंदेवास्तीतरत्रालिचिन्मात्रमिदमुत्थितम् ॥ ६२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वास्तदाभ्यक्ष सुधाशु स्वच्छयागिरा ॥ पुन पृष्टो
 मयारामसुधाशुस्वच्छयागिरा ॥ ६३ ॥ यदिसर्वगतांदवचिदस्येकातदालोक ॥ तदयचावनिस्फारमर्थाधेवनचेतति ॥ ६४ ॥ अयचि
 त्वानुरामूत्वाचिद्दीनभ्यप्रतिस्थित ॥ इतीर्यकल्पनालोकेप्रत्यक्षानुभववाक्यम् ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ शृण्वेतदखिलब्रह्म
 न्यदापृष्टवदामिंत ॥ महानयत्वयाप्रश्न कृतोवक्ष्यविठावरा ॥ ६६ ॥ चिदस्तिहिशरीरहसर्वभूतमयात्मिका ॥ बलोन्मुखात्मिकैकानुनिर्विक
 त्यापरास्थता ॥ ६७ ॥ संकल्पशुद्धासैवांत स्वयमन्येवसस्थिता ॥ संकल्पितेतरवरादौ शील्यम्रीययागता ॥ ६८ ॥ सएवहिपुमान्कोपाद्य
 येहान्यद्ववक्षणात् ॥ अवत्येवंविकल्पाकाचिद्वत्स्वरूपायान्यतागता ॥ ६९ ॥

अयंवहविपुराहस्यभावारपूर्वजीवनदरायाचवित्त्वायेतनावात् ॥
 तसीमत्वपदतिगताज्जन्तआब ॥ मूलासप तिरुस्यमरणादिरायाचिद्दीमस्थितइतीर्यकल्पनाकथयित्वावितादिवनारिश्वभावत्वादपरिणामित्वाच्चकथमपिजाड्यायागाविति
 प्रभार्य ॥ ६५ ॥ ययाज्येतेनस्यैवजीवावित्तनदुभ्यतामितिप्राकजप्रभासयमूलीबयस्यतिरेवसिद्धेनकृतेद्वयोरप्युचरंसीवयक्तुकाभर्द्भरउवाच ॥ शृण्वन्ति ॥ अखिल
 ब्राह्मणमोत्तरादित्सर्वम् ॥ ६६ ॥ ब्रह्मयोगोपादानजनयमर्गविवर्तिविचिद्वैचिप्यदेहेररायति ॥ चिदिति ॥ इकिल बलायाभ्यादिसमष्टिबुद्धौउन्मुखात्मिकाआसक्तस्य
 प्राब ॥ विज्ञानमयराब्ध्याकनुमोक्तत्वभावेत्यर्थ ॥ पराकूटस्थचिन्निर्विकल्पा ॥ ६७ ॥ तस्याभ्यलस्वभावत्वमिवभेदोप्युपाधिरनएवेत्यारोयेनाह ॥ सकल्पेति ॥ इ
 नाहविनालिसारेवतामेवजीयेनात्मानुमविरयमामहपेव्याकरबाणिमिश्रुतिर्दशतसकल्पत्वात्मानवेर्जीवात्मनामुद्धाबुद्धवती ॥ आदिकर्मजिक्त अकारिभेनिककारित्तः ॥
 ययापुष्टिबर्धत्समसंकल्पतइतरेवरउपपत्तिर्ययायाविभासतीरी शील्यमनतासर्गाद्वितीयेवसपन्मातइत् ॥ ६८ ॥ पुनानुपपत्त्याऽअन्योराकृतइत्कुरोमभवतितइत् ॥ ६९ ॥

एवरीत्यास्वरूपपात्यरिच्युताचितक्रमाज्जाह्य जहतादात्स्य भावयतीसतीकलनायाः सविकल्पबुद्धे पदं विषयतां प्रयाति स्वकल्पनयैवैत्यर्थः ॥ ७० ॥ आकाशसहिता निपरमाणुनि स्रक्ष्मभूतानितद्रावहपशब्दस्पर्शरूपरसगंधरूपभोग्यानाबीजालिकाचेत्यता मायोपलक्षितविद्विषयता एति पश्चाद्वा तन्मात्रसमष्टिप्राणभावस्तद्गामिनी भवति ॥ ७१ ॥ तथा भूतायास्तस्याः पचीकरणप्रयुक्तस्थूलभूतात्मकसमष्टिव्यष्टिस्थूलदेहभावतदतर्लिंगदेहे जीवभावतत्र बुद्ध्यादिभावचदर्शयति ॥ देशेति ॥ तन्मात्रैः सूक्ष्मभूतैः पचीकरणेन वलितता संवलितता सती सतर्ह्यपचतुर्दशलोकात्मकदशविभागातानि मेषादिद्विपरार्धाविकालविभागाताचक्रमाद्भवति ततस्तत्र प्राणधारणाज्जीवोभूत्वा बुद्धिरहंकारो मनः अर्थाच्चित्तचक्रभावतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ब्रह्मचिदेव अप्रबोधेनाज्ञानेन शबलरूपमासाद्य देहजीवाकारेण सकल्यिता सती तस्य युक्तजाड्येन अविश्वप्रबोधिनी असर्वज्ञा भूत्वा पुनः पुनर्भोगसकल्यादनारत

विकल्पकल्पिता ब्रह्मंश्चिद्वस्वरूपपरिच्युता ॥ जाड्यं क्रमाद्भावयती प्रयातिकलनापदम् ॥ ७० ॥ चित्स्वयंचेत्यता मेति साकाशपरमाणुताम् ॥ शब्दबीजालिकां पश्चाद्वा तन्मात्रगामिनी ॥ ७१ ॥ देशकालविभागां तातन्मात्रवलितक्रमात् ॥ जीवोभूत्वा भवत्याशु बुद्धिः पश्चादहं मनः ॥ ७२ ॥ मनस्त्वं समुपायाता संसारमवलंबते ॥ चंडालोस्मीति मननाच्छंडालत्वमिव द्विजः ॥ ७३ ॥ संकल्पिता प्रबोधेन जाड्याविश्वप्रबोधिनी ॥ शबलरूपमासाद्य संकल्पाद्यात्यनारतम् ॥ ७४ ॥ अतंत संकल्पमयी जाड्यसंकल्पपीवरा ॥ चिज्जाड्यान्मोहमायातिपयः पाषाणतामिव ॥ ७५ ॥ ततश्चित्तं मनो मोहो मायेति विविहिताभिधा ॥ जाड्यं निपुणमाश्रित्य संसारे जायते मुने ॥ ७६ ॥ मोहमाद्यमुपायाता तृण्यानि गडपीडिता ॥ कामक्रोधभयोपेता भावाभावातिपातिनी ॥ ७७ ॥ त्यक्तानंतनिजाभोगाव्यवच्छेदविकारिणी ॥ दुःखदावानलतप्तशोकाशिवक्रुशाशया ॥ ७८ ॥ इयमस्मीति भावेन शून्येन विकलीकृता ॥ देहमात्रगृहीता स्यापरंदैन्यमुपागता ॥ ७९ ॥ मग्नमोहमहापंके जीर्णववनदंतिनी ॥ भावाभावलतादोलापरिलोलशरीरका ॥ ८० ॥ असारापारसंसारविकारव्यवहारिणी ॥ तापोपतसहृदयारागतेजो नुरंजिता ॥ ८१ ॥ निजयूथपरिभ्रष्टा मृगीवावशतांगता ॥ आविर्भावोदिताकारातिरोभावेस्तमागता ॥ ८२ ॥ स्वसंकल्पोपयाता सुभीता संभ्रमदृष्टिषु ॥ पलायते वाप्यन्यासु वेतालेष्विव बालिका ॥ ८३ ॥ उर्वमधुरं बिंदुवांछते भावितं सुखम् ॥ अवांतरपरिभ्रष्टा दोषादोपपतत्यधः ॥ ८४ ॥

यातिससरति ॥ ७४ ॥ पयोजलपाषाणताकरकात्वमिव मोहजीवता भ्रममायाति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावो विभवः ॥ अभावो दारिद्र्यतदनुपातिनी ॥ ७७ ॥ व्यवच्छेदेषु भार्यापुत्रादिवियोगेषु शोकादिविकारिणी ॥ शोकैरिशिवैश्चक्रुशाशयाकृपणा ॥ ७८ ॥ इयमत्यक्षुःखमोहादिस्वभावैवाहमस्मीति भावेन भ्रमेण ॥ ७९ ॥ ८० ॥ रागेण तेजसा क्रोधेन चानुरजिता ॥ ८१ ॥ विभवानाभूतमात्राणावा आविर्भावोदिताकारात्तद्वा अभिव्यक्तावा ॥ अस्तदैन्यं तिरोभाववा ॥ ८२ ॥ यथा उट्टांकटकनिबपत्रादिषु च बर्त्यमाणेषु स्ववासनाभावितविदुर्मल्पतरमधुरं संकाक्षते तद्दुःखबहुलेषु विषयेषु सुखकांक्षत इत्यर्थः ॥ अथ वा यथा उट्टी विषमप्राशुवप्रप्ररुढदशाप्रसंबद्धमधुपटलप्रस्तमधुबिडुलेह नवाछया वक्षमारुक्षुर्युगपत्सुरः पादोन्नयनमात्रात्स्वेदेहभारेणावांतरपरिभ्रष्टा त्वेदेहभारो विषमदेशे पतित इत्यतीत्यर्थः ॥ ८४ ॥

॥ ८ ॥ नरकादिभूमिपुष्पात्कण्टकमनुपमा ॥ ८१ ॥ क्रमाभ्यानुप्यलाभे पिबान्याप्यभृतिभ्यवहारकौशलाभ्यासद्विद्व्यात्कौशलाद्विद्व्याङ्गकाभ्यनाटकनर्काद्यभ्यासमुपागता
समीविषयस्वपथस्य धनयुद्धशेषपरिवारोद्वेगमणिय-पराक्रमस्तत्त्वबेगतानभोक्षोपयोगिविधेयकपरमित्यर्थ ॥ ८७ ॥ एवमकेनैव यारप्राप्यमाणान्ययमुपागतासनीसप्त
तोभीतारंक्ते ॥ विवर्त्तनभूमीलङ्घनत्वरामणा ॥ ८८ ॥ संक्षेपोक्तप्रपचयति ॥ बाल्येदति ॥ विवशा-पराधीना सर्वेअर्थाभोगायस्या ॥ चित्तप्रापित्विषयविषययाआ
दत्तापिहितविबेका ॥ ८९ ॥ कर्मगतदेवद्वयव्ययति ॥ जायतद्वयदिना ॥ ९० ॥ कुलपर्वतेद्वियवधौ ॥ ९१ ॥ देवगिरीमेरी ॥ वीर्यशुल्किनी ॥ ९२ ॥ नारायणावीनाम
पिजीवगतिपुष्पचन पद्मेवहितचित्तमनित्यापचिन-स्थिताइत्यादिशिवपुराणानुरोधात् ॥ भारायणादिसाहच्यमुक्तजीवविषयेवायोज्यम् ॥ अथबाह्यतआभ्यनजीवगतय-
परवप्यभ्यायातिसकृन्नात्सकटगता ॥ दुःखादु-स्वनिपतिताविपदोविपदिस्थिता ॥ ८५ ॥ नानानथगणोपेताचेष्टापरवशाशया ॥ क
ष्टात्कष्टमनुप्राप्तापरितापानुतापिनी ॥ ८६ ॥ क्रमादावश्वेदभ्याद्वैदग्ध्यांगमुपागता ॥ विचित्रवधनिर्माणपराक्रमपदंगता ॥ ८७ ॥
सवत शक्तिभीताप्राणात्यायमुपागता ॥ क्षीणतोयेवशरफरीविवर्त्तनपरायणा ॥ ८८ ॥ बाल्येविवशसर्वायायौवनेष्वितयावृता ॥ वा
धैक्यवतिदुःखात्तान्मृताकर्मवशीकृता ॥ ८९ ॥ जायतेस्वर्गनगरेनारीपातालकोटरे ॥ आसुरदैत्यविवरेनरक्षीवसुधातले ॥ ९० ॥ राक्ष
सौरालसाभारेवानरीवनकोटरे ॥ सिद्धीगिरिग्रिगिखिरेकिन्नरीकुलपर्वते ॥ ९१ ॥ विद्याधरीदेवगिरीव्यालीचवनगर्तके ॥ लतातरीस्व
गीनीहवीरुत्सानीवनमृगी ॥ ९२ ॥ शेतनारायणोभोधीध्यानीवामपुरेनज ॥ कान्तागतोहर-शैलेस्वर्गसुरवरोहरि ॥ ९३ ॥ दिनकरोति
तीक्ष्णांशुवर्पत्यधुरोजलम् ॥ करोतिश्वसनसवित्सर्वतमहोदधिम् ॥ ९४ ॥ ऋतुचक्रप्रवहति सहसाकालमहलम् ॥ दिनरात्रितयोपै
तितेजस्मिभिरतारुमात् ॥ ९५ ॥ क्वचिद्वीजरसोह्लासात्कचित्पापाणमौनिनी ॥ क्वचिन्नदीरसवतीक्वचित्कुमुदविल्लति ॥ ९६ ॥ क्वचित्क
लावलीपाकै क्वचित्काष्ठानलादिभि ॥ क्वचिच्छेत्यहिमद्वारिक्वचित्त्वादिनकिंचन ॥ ९७ ॥ क्वचिदुज्ज्वलिताकाराक्वचित्कष्टाशिलाक्
चित् ॥ क्वचिन्नीलायहरिताक्वचिदग्निक्वचिन्मही ॥ ९८ ॥ सवामत्वात्सर्वगत्वात्सर्वशक्तित्वयोगत ॥ सर्वात्वादेव रूपैवत्वाद्यच्छेव
सापरा ॥ ९९ ॥ चिच्चिनोतिययात्मानंयेनयत्रयदायदा ॥ तत्तथानुभवत्ययुस्पृष्टाद्वीभ्यादितायया ॥ १०० ॥

यपप्यनेकिमुचित सर्वभ्यापारकहेतुवस्त्योष ॥ कावियागत अर्धाभसंगत ॥ ९१ ॥ श्वसनाविपैद्विषाद्विष्यापारालक्ष्यते ॥ ९३ ॥ ऋतुघटितसंवत्सरचक्रम् ॥ कालमहल
युगमन्वतरादि ॥ ९५ ॥ क्वचिद्वीरवीरालकात्सकृताहेरुत्सात्सकभोह्लासोयस्या ॥ पायाणीमौनिनीनिम्बला ॥ ९६ ॥ स्त्रीयातपवद्वयानतरकुपलक्षितेत्यप्याहार्यं
म् ॥ रेत्येनद्वियविषयचरतद्विमर्त्तवारिजल्यस्या ॥ स्वआकाशाद्विषयाद्वायुभ्यश्चान्यन्त्रकिंचन ॥ ९७ ॥ कष्टाकुशकण्टकादिदुर्गमा ॥ ९८ ॥ सर्वशक्तिस्त्वभायातयोगत ॥
सर्वात्वादेव यजमन्युपैव ॥ सर्वनाभोरुत्तिमाभुषद्वावच्छावत्सत्वात्चकृत ॥ परमार्यतत्सुखाद्यप्यच्छेषसाविदित्यर्थ ॥ ९९ ॥ चित् आत्मानस्वयेनभावनयप्रययाचिनोति
विवर्त्तनापचयनपतितयाभाबमनुभवसीत्यर्थ ॥ १०० ॥

तावद्भावान्पुनः प्रपचयति ॥ हसीत्यादिना ॥ पुनर्बकीग्रहणमतिदीर्घपादचचुजात्यतरसम्यहार्थम् ॥ एवंबलाकाग्रहणमप्यतिधवलतूलकठजालिग्रहणाय ॥ १०१ ॥ वटीकाद
 य पक्षिजातिभेदाः ॥ शालीशारिका ॥ प्रीतीरतिरितिद्वलोपेदीर्घ ॥ शवरीमाया ॥ २ ॥ योनिबुद्देहभेदेषु ॥ ३ ॥ अवलादुर्वला ॥ ४ ॥ कर्मात्माकर्मानुसारस्वभावा ॥ तथा
 चक्षुति ॥ यथाकारीयथाचारीतथाभवतिसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवतिपुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपाप पापेनेति ॥ ६ ॥ अनन्ययास्यातिरिक्तसत्तास्फूर्तिशून्यया
 अविद्ययाअव्यवस्थितमनियतम् ॥ ७ ॥ भर्तृहीनानायिकेवानाथास्थितेशेषः ॥ १०८ ॥ हेरामत्वजहगतेरविद्याया शक्ततासामर्थ्यमवलोकयद्यस्माद्धेतोर्यापूर्णब्रह्मस्वभावा
 पिचित्तरघटस्यघटीयस्यघटीबुधप्रविष्टघनपीठमाकाशस्तेनतुल्यतद्वत् ॥ निजम्यनिरतिशयानदपूर्णभावस्यघनसमुद्रादिसकलजलोपलक्षितसर्वजगद्वर्तमानसामर्थ्यस्यच
 हंसीकौचीवकीकाकीसारसीतुरगीचकी ॥ बकीबलाकाहारिणीवानरीकिन्नरीशुनी ॥ १०३ ॥ वटीकापिंगलीशालीमक्षिकाभ्रमरीशु
 की ॥ धीःश्रीर्काःप्रीतीरतिश्चशंशरीशर्वरीचकी ॥ २ ॥ एतास्वन्यासुचान्यासुपरिभ्रमति योनिषु ॥ विवर्तमानसंसारंजलावर्तणंयथा
 ॥ ३ ॥ बिभेत्स्यथस्वसंकल्पात्स्वशब्दादिवर्गभी ॥ नानयासहगन्यास्तिमुग्धाबालाचलाऽबला ॥ ४ ॥ एपासाकथितातुभ्यंजीवशक्तिर्म
 हामुने ॥ प्राकृताचारविवशावराकीपशुधर्मिणी ॥ ५ ॥ कर्मात्मेत्यभिधांप्राप्तशोच्यास्यपरमात्मनः ॥ अनंतंदुःखबहुलंस्वयंविभ्रममा
 श्रिता ॥ ६ ॥ असदेवानयाक्रांतंविनाशिसहजंमलम् ॥ तंदुलेनैवकंचूकमनन्ययाऽव्यवस्थितम् ॥ ७ ॥ अनंतविभवभ्रष्टादौर्भाग्यपरि
 तापिनी ॥ शोचंतीप्राप्यजीवत्वंभर्तृहीनेवनायिका ॥ ८ ॥ जहगतेरवलोकयशक्तांनिजपदस्मरणेनविनेहचित् ॥ ब्रजतिकष्टमधःपत
 नाययायदरघटघटीघनपीठवत् ॥ १०९ ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा०दे०मो०नि०पू०शिवपूजापाख्यानेचेत्योन्मुखचिद्विचारोनामत्रिंशः
 सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ चिनोत्यलीकमेवैवंसदुःखास्मीतिभावनात् ॥ चित्स्वप्नक्षीवतामोहपतितासंभ्रमेयथा ॥ १ ॥
 अमृतापिभृतास्मीतिविपर्यस्तमतिवधूः ॥ यथारोदित्यनष्टैवनष्टास्मीतितथैवचित् ॥ २ ॥ अकारणंविपर्यस्तामतिभ्रान्तिमपिस्थिरम् ॥ यथा
 जगत्स्थतीदंतथाहंताभ्रमाच्चिति ॥ ३ ॥ चित्तंहिकारणत्वस्याः संसारानुभवेचितेः ॥ नचतत्कारणंकिंचिच्चित्त्वान्यत्वात्यसंभवात् ॥ ४ ॥
 स्मरणेनविनादेहमात्रपरिच्छिन्नाहघटीमात्रपरिच्छिन्नमहोगनिमित्तपुण्यव्ययेअल्पजलक्षरणेचमरिक्तैवसपन्नेतिमन्यमानापुनः पुनः स्वपतनायअधोधोब्रजतितत्कष्टमि
 त्यर्थः ॥ १०९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०त्रिशत्तमः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ जीवतादिनिषेधेनसाशुद्धाचित्त्वदर्शयते ॥ मनःप्राणेंद्रियद्वा
 राबहिरत प्रथायया ॥ १ ॥ एववर्णितप्रकारजीवजगद्भावमलीकमसदेवाज्ञानाच्चिनोतिआरोपेणसचिनोति ॥ स्वमेक्षीवतामदिरामदस्तुतेसमोहपतिता ॥ १ ॥ वधूमुग्धा ॥
 भानकुलालचक्रादियथास्थिरनिश्चलपश्यतितथाजगदपिस्थिरपश्यति ॥ ३ ॥ तच्चित्तकिंचिद्वस्तुन ॥ कुतः ॥ चित्त्वस्यतदन्यत्वस्यचअत्यतमसंभवात् ॥ अचिच्चैवजगदंतःपा
 तेनतत्कल्पनाहेतुत्वायोगादित्यर्थः ॥ ४ ॥

[illegible]

यथादीपः पदार्थप्रकाशनाय स्वरूपस्थित्यैव प्रभवति न तु कान्चन क्रियां करोति तद्वच्चिदपीत्यर्थः ॥ १९ ॥ एषा एव प्रभावापि सा चित् अमुना देहाद्भावनैर्नैवामलिनापिमलिना संप
 न्ना एवमविकल्पादद्यापि विकल्पिनी तिसर्वत्रयोज्यम् ॥ २० ॥ इदानीं सर्वगतायाः सूक्ष्मतमायाश्चित्तैकस्मिन् देह एव आनखाय विशेषव्यापिलक्षणे उपचये युक्तिमाह ॥ निर्वि
 कल्पेति ॥ निर्विकल्पाविशेषाभिमानादिविकल्पास्पृशनी परासर्वगता सूक्ष्मा चित्वाते प्राणप्रधानोऽल्लगदेहे आवाता प्रतिर्विबभावेनानुगतासती अगानिह्लपादादीनि मर्माणि तद
 यादिस्थानानि आदिपदाद्विषयानि सहस्रनाडीभेदव्याप्यसर्वगता स्वसिद्धतावन्मात्रे आकृष्येव चिरोति उपचयं नयति ॥ यथा दीर्घसूक्ष्मकौशेयादितुस्तर्कयन्त्रादिसूचीवेद्येने अ
 तिदीर्घमपि स्वतावन्मात्रे उपसह्यत्वबदरायाकारमुपचयनयति तद्वदित्यर्थः ॥ २१ ॥ अत एव जायत पुरुषस्य चिद्वहीरूपाद्यालोकात्तैर्न भवति ॥ सुषुप्तौ त्वज्ञानमात्रसाक्षित्वान्न किंचिद्वेदिषमिति स्थि
 ति ॥ निद्रायतो गच्छतस्तु स्वमेवासनामय रूपालोकात्तैर्न भवति ॥ अतर्बोधो धत इति पक्षद्वयेऽपि भवति ॥ २२ ॥ मलिनप्यमुनैषासाविकल्पादद्याविकल्पि
 नी ॥ जडेवाप्यजडाभासानसर्वासर्वगैव च ॥ २० ॥ निर्विकल्पापरासूक्ष्मा चिच्चिनोति स्वसंविदम् ॥ वातावातांगमर्मादियथा यन्त्रादिवे
 ष्णे ॥ २१ ॥ रूपा लोकमनस्कारावलिता चिद्वोधतः ॥ बोधतश्चैव भवति निद्रांसदसतीत्यतः ॥ २२ ॥ सा परैव चिदत्यच्छाचितामाया
 तिचेतनात् ॥ साधुरेव यथासाधुर्भावो विदेतुर्जनैः पणाः ॥ २३ ॥ मलेन स्वर्णमायातिताघतां मलमार्जनात् ॥ पुनः कनकतामेति यथाचित्प
 रमा तथा ॥ २४ ॥ स्वरोपशांत्या स्वादर्शो यथैति प्रतिमास्थितिम् ॥ तथा सर्गमिवागम्य बोधात्स्वं याति तत्पदम् ॥ २५ ॥ अभाववेदनाद
 स्याः संसारः संप्रवर्तते ॥ स्वभाववेदनादेषत्वसदेवोपशाम्यति ॥ २६ ॥ यदा चित्वाच्चिनोत्यंतरन्यतामसती तदा ॥ अहंतामिव संप्राप्य
 नश्यतीवाप्यनाशिनी ॥ २७ ॥ ईदृशं पदं दादधोयाति भृगुप्रांतात्तरोः फलम् ॥ यथा तथैव संवित्तेरधःपातो महानिव ॥ २८ ॥ रूपादीनां तु सत्तै
 पाचित एवामलैव चित् ॥ द्वित्वैकत्वे त्वबोधोऽर्थबोधेन विलयंगते ॥ २९ ॥ सत्तामात्रेण चित्तस्य बोधश्चित्तेन्द्रियादिषु ॥ आलोकसत्तामा
 त्रेण व्यवहारः क्रियास्विव ॥ ३० ॥ तस्य परामर्शोऽक्षसदसती सत्यप्यसत्ताया अबोधपक्ष एव भवतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ सा अत्यच्छाब्रह्मचिदेवेदेहाद्यात्मताचेतनातदनकू
 लप्रतिकूलप्राप्तिपरिहारश्चित्तामायाति यथासाधुरेव दुर्जनसंगत्या चिरचित्ते भाविते संस्कृते सति दुर्जनैः पणाः प्राप्य असाधुर्भवति तद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ अत एव पुनर्ब्रह्मात्मताभाविता
 चित्ते स ब्रह्मैव भवतीत्याशयेन दृष्टांतमाह ॥ मलेनेति ॥ २४ ॥ यथा शोभन आदर्शो दर्पणः स्वरोपितमलस्य मार्जेन शाल्याप्रतिमास्थिता पुनः पुनः प्रतिविवा भिव्यक्तिर्योग्यां स्थितिं स्व
 च्छतामेति तद्वच्चिदप्यज्ञानाज्जडजीवभावादित्तर्गमिवागम्य ॥ वाल्यपीत्यनुनासिकलोपविकल्पः ॥ आगत्य स्थिता तत्त्वबोधात्तैकत्वव्यपदयतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अभावः असद
 ज्ञानं तद्वेदनान् ॥ २६ ॥ अन्यता भेदम् ॥ उदरमरत्कुरुते अथ तस्य भय भवतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २७ ॥ ईदृशं पदं दादधोयाति भृगुप्रांतात्तरोः फलम् ॥ भृगुर्गिरितटतत्तात् ॥ एष जीव
 भावः ॥ २८ ॥ चित्त एवेति ॥ अध्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तसत्ताभावादिति भावः ॥ द्वित्वैकत्वे भेदाभेदाध्यासौ ॥ २९ ॥ चित्तस्य चित्तसाक्षिणः ॥ ३० ॥

[illegible]

मनसस्तुरथः प्राण इति यदुक्तं तत्र त्रयं पञ्चमाणार्थोऽप्युक्तविशेषवक्तुमुपपत्तिमाह ॥ रथ इति ॥ कल्पनायामानसकल्पनायानिमित्तत्वादिनिर्देशः ॥ तदेव दर्शयति ॥ यत्रेत्यादिना ॥ ४३ ॥ बलीहूत्ररूपत्वात्सर्वधारणचालनसमर्थः ॥ ४४ ॥ एवमनसोऽपि प्राणक्रियानिमित्तत्वमस्तीतिव्यतिरेकमुखेनाह ॥ मनसीति ॥ आकाशो हार्दाकाशसंस्तीने सति ॥ ४५ ॥ रूपयथानराजतेतद्वदित्यर्थः ॥ एवप्राणनिरोधादिमनो निरुध्यत इत्याह ॥ प्राणे इति ॥ ४६ ॥ अतएव तस्य तद्रथत्वमुक्तमित्याह ॥ यत्रेति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षेपणयत्रविशेषः ॥ अन्यथा प्राणनिरोधे मनःक्षयिष्यत इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ प्राणः समष्टिव्यष्टिरूपः ॥ इदुश्च द्रस्तृश भूतमनश्च ॥ छत्रिश्चाद्रिकामनो वृत्तयश्च ॥ अतएव चाक्षुषादि

रथस्त्वत्रस्मृतः प्राणः कल्पनायामुनीश्वरः ॥ यत्र प्राणमरुत्तत्र मननं परि तिष्ठति ॥ ४३ ॥ आलोकश्रीः स्थितायत्र रूपं तत्रैव राजते ॥ प्राणो बलीस्थितो यत्र तदेव परि वेपति ॥ ४४ ॥ यत्र याति वनं वा त्यात देव परि धूणते ॥ मनस्याकाशसंस्तीनेन प्राणः परि वेपति ॥ ४५ ॥ तेजस्य सत्तामायातेन रूपमिव राजते ॥ प्राणे प्रशान्ते मरुति मनो तर्न मना गपि ॥ ४६ ॥ वात्यायामुपशान्तायारजोनपरिकंषते ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति मनस्तत्रैव तिष्ठति ॥ ४७ ॥ यत्र यत्रानुसरति रथस्तत्रैव सारथिः ॥ प्राणसंप्रेरितं चित्तं याति देशान्तरे क्षणात् ॥ ४८ ॥ क्षेपणोन्मुक्तपाषाण इव तत्रान्यथा क्षयि ॥ यत्र पुष्पं तत्र गंधो यत्राग्निस्तत्र सोष्णता ॥ ४९ ॥ यत्र प्राणो मरुद्याति यत्रेदुस्तत्र तच्छविः ॥ संवित्तिः पवनस्पंदान्नाडीसंस्पर्शनश्च सः ॥ ५० ॥ संवित्तिस्फारता चित्तं मनस्तस्याणकोटरे ॥ सर्वत्र विद्यते संविद्यो मस्वच्छाजडाजडे ॥ ५१ ॥ क्षुभ्यंतीव तु सा प्राणस्पंदं दित्यनुभूयते ॥ सत्तामात्रस्वरूपेण जडे पुंसमवस्थिता ॥ ५२ ॥ प्राणसंबोधि तावेत्ति वेदनात्मतया जडे ॥ नानास्फारसमुच्छासैर्यः पूर्वपरिवल्गति ॥ ५३ ॥ प्राणेतीते त्वमननः स एवाशुनवेपति ॥ पुर्यष्टके चित्परमास्वे मुने प्रति विवति ॥ ५४ ॥ आदर्श एव प्रतिमादृश्यते नोपलादिषु ॥ मनः पुर्यष्टकं विद्वि सर्वकार्यैः कथितमन्यैः स्वाशयकल्पितैः ॥ ५५ ॥

संवित्तिषु प्रत्येकवारोऽपि निमित्तताप्राज्ञयोपदर्शितित्याशयेनाह ॥ संवित्तिरिति ॥ सर्वाण्येव नरसप्रवेशार्थं सर्वनाडीसंस्पर्शनश्च सपवनः ॥ ५० ॥ चित्तमनो घट्टितलिगशरीरालयेकेतस्मिन् प्राणकोटरेऽचि तो विवप्रतिबिंबावेन द्विगुणीकरणेन स्फारतापित्तस्मादेवोपपन्नेत्याह ॥ संवितीति ॥ ५१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ क्षुभ्यतीति ॥ स्फुटाभिव्यक्त्या संवलंतीव यतोऽलिगे चिदनुभूयते इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ जडेऽपि देहे प्राणसंबोधि तासतीसर्गादिवेदनात्मतया आध्यात्मिक चित्तादात्म्यबलेन वेत्ति ॥ यो देहः पूर्वजीवनदशायामवस्थित इत्यवहरति ॥ ५३ ॥ स एव न वेपति न कपते ॥ भूतातः करणप्राणज्ञानकर्माद्विद्येयुतम् ॥ अविद्याकामकर्मद्वयलिङ्गपुर्णष्टकविदुः ॥ तस्मिन् पुर्यष्टके ॥ ५४ ॥ ननु प्राणनिमित्तो म नसि चित्वाति बिंब उक्तददानी न पुर्यष्टके स उच्येत तत्कथं विरोधस्तत्राह ॥ मन इति ॥ अन्यैराचार्यैः स्वाशयकल्पितैः शिष्यबोधनोपायैः ॥ ५५ ॥

पुद्गादिप्रथायाज्ञानेन्द्रियप्रयोजनेषुचप्रतिर्बिभार्पणेनासाधारणनिमित्तमित्याशयेनाह ॥ सर्वस्थयेति ॥ आत्मरूपयाचिच्छस्यैवस्फुरतिस्वप्रथासमर्थोभवति ॥ ननु मौति कत्वाद्ब्रह्म स्वभावेस्थितजीवोपाधिभूतलिङ्गमद्रव्यस्वभावाद्ब्रह्मणः सकाशात्कथप्रतिर्बिबमदत्तेद्रव्येद्रव्यस्यैवप्रतिर्बिबननियमदर्शनादितिचेत्तत्राह ॥ मुकुरइति ॥ मुकुरेणद्रव्य स्वभावेअस्थितादपिगुणक्रियाजात्यादेःप्रतिर्बिबादानदर्शनान्द्रव्यादेवप्रतिर्बिबोभासदतिनियमइत्यर्थः ॥ ७ ॥ यद्विब्रह्मप्रतिविबोजीवस्तर्हि कथतस्य अज्ञाननिद्रालस्यादिजा इयानुभवः नदिसूर्यप्रतिविबेअभास्वरतासभवइत्याशकयाह ॥ प्रविस्मृतेति ॥ ८ ॥ चित्तत्वचित्तधर्मजाड्यामालिन्यादि ॥ सुमहान्गाधिलवणहरिश्चद्रादिरिव ॥ ९ ॥ चित्ततादा र्म्याध्यासाच्चित्तधर्मैद्यादिप्राप्तिवत्याणतादास्याध्यासात्तद्धर्मदेहसचलनेहुत्वमप्यस्याः सिद्धमित्याह ॥ जडयेति ॥ वातशक्तिः प्राणस्तत्तादात्म्यापच्यतत्समानतया ॥ १० ॥ कर्मात्मनाउत्करीत्याक्रियास्वभावत्वभापन्नेनमनसामननशक्तिमता ॥ उपाधिपारवश्याद्वाराकेणाल्यतदीनेनायथानौकास्तभनिबद्धदीर्घपटाद्युपाधिपरवशेनवायुनानौकास्थाः

सर्वस्ययात्मशक्त्यैवजीवएषस्फुरत्यलम् ॥ मुकुरोर्विबमादत्तेद्रव्यात्मन्यस्थितादपि ॥ ७ ॥ प्रविस्मृतस्वभावत्वाज्जीवोयंजडतांगतः ॥ मोहाद्विस्मृतभावत्वाच्छ्रुतामिवसद्विजः ॥ ८ ॥ प्रविस्मृतस्वभावाहिविचिचित्तत्वमुपागता ॥ मोहापहतचित्तत्वात्सुमहानिवदीनताम् ॥ ९ ॥ जडयावशयादेहोवातशक्तिसमानया ॥ संचाल्यतेतदनयावारीववीचिमालया ॥ १० ॥ कर्मात्मनावराकेणजीवेनमनसामु ना ॥ चाल्यंतेदेहयंत्राणिपाषाणाइववायुना ॥ ११ ॥ शरीरशकटानांहिकर्षणेपरमात्मना ॥ मनःप्राणोदयौब्रह्मन्कृतौकर्मकृतौदृष्टौ ॥ १२ ॥ चिज्जडंतुररीकृत्यरूपंजीवत्वमेत्यच ॥ मनोरथमुपारुह्यवहस्याणतुरंगमम् ॥ १३ ॥ क्वचिज्जातपदार्थत्वंक्वचिन्नष्टपदार्थताम् ॥ क्वचिद्दुपदार्थत्वंक्वचिदेकपदार्थताम् ॥ १४ ॥ गतेवभिन्नेवास्त्येवमत्यजंतीनिजंपदम् ॥ जलतेवतरंगत्वंसैवासदसदोदिता ॥ १५ ॥ उपजीव्यात्मनोरूपंपरंस्फुरतिवृत्तिषु ॥ आलोकमुपजीव्येमंरूपश्रीहंश्चगायथा ॥ १६ ॥ परमात्मनिचित्तत्वेस्थितेसतिनिरामये ॥ जीवोजीवतिसालोकंदीपेसतिगृहंयथा ॥ १७ ॥ आधयोव्याधयश्चैवप्रयांत्यस्यप्रपीनताम् ॥ अपामिवतरंगत्वंवीचित्तस्येवफेनता ॥ १८ ॥

पाषाणाअभिमंतदेशंप्रतिचाल्यतेतद्वत् ॥ ११ ॥ मनःप्राणोदयौमन प्राणशक्तिकर्मकृतौश्रुत्यौबलीवर्द्धौवा ॥ १२ ॥ स्वाभ्यवहारसाधारण्यायमनसएवस्थत्वकल्प्यमुल्यामु ल्यप्राणानांतुरंगमत्वमित्याशयेनाह ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ क्वचित्जायतस्वभयोर्जातपदार्थत्वमभिर्मतपदार्थत्वबहुपदार्थत्वच ॥ क्वचित्सुषुप्तेनष्टपदार्थतांतिरोभूतसर्वपदार्थ तोअविकैकपदार्थतांगतेवेतिरेणान्वयः ॥ १४ ॥ किंसादुग्धंधादिभावेनजीवजगद्भावेनपरिणामान्नटानेत्याह ॥ अस्तीति ॥ एवंपरिणतापिनिजपारमार्थिकवपुःस्वरूप मत्यजंतीसतीतत्त्वदृशाअसज्जामदिवव्यवहारदृशाप्यसरस्वमद्वचआउदिताईषद्विकसितेत्यर्थः ॥ १५ ॥ आत्मन्यध्यस्तत्वादेवात्मसत्तामेवपजीव्यमनोवृत्तिप्रतिफलिताल्म चिद्वलेनैवमनोरूपजीवजगत्प्रथतइत्याह ॥ उपजीव्येति ॥ १६ ॥ चिदेवतत्त्वंपारमार्थिकरूपंयस्यतथाविधे ॥ १७ ॥ एवदेहचेष्टाहेतुताचितउपपादिताइदानीतस्यादेहां तरप्राप्तिप्रकारंरक्तुंवैराग्यायचदेहनिमित्तदुःखानिप्रपचयति ॥ आधयइत्यादिना ॥ १८ ॥

१ अत्रटीकानुरोधेन (वपुः) इतिपाठोपेक्षितइतिभाति

वेपथ्यैर्ययु स्वादि ॥ १० ॥ अग्रवदे ॥ यथास्योर्वीधे स्वप्रकाशितरिषावर्धमधिलिरोधानम्लानिस्वङ्गितत्वाविशेषथदृष्ट्याएतितद्वत् ॥ २० ॥ व्यक्तीज्ञानानपि कृतयोनि
 व्यनतीति ॥ स्वरूपनोरितिनमो प्राचच्छावस ॥ यथापनेनमविरागिष्वज्ज्योनेनपराभूत-पुरुष स्वङ्गाविनास्वांगावदलननविदितनानुसधसतद्वत् ॥ २१ ॥ कक्षातर्हिचित्तोमोहो
 नरमिदराह ॥ प्राप्येति ॥ यथायदादिपनमोहरतो जनु कालेनस्वकर्मस्मरणप्राप्यनिर्दोषप्रवर्तितद्वत् ॥ २२ ॥ इदानीविहत्यागप्रकारयकुमुपक्रमते ॥ यदेति ॥ यवावातस्य
 प्राणस्वस्वराक्त-अणसविवाआनखायाधिष्ठानोपाधिष्ठाराप्रविष्टजीवसविवाद्धालिगस्योपसहारेणप्रमोषतोमिनाद्धलपादोदेरनुसधाननकरोति ॥ यथाकुष्ठोगलितानामनु
 न्यारीनीस्वरैरणनकरोतितद्वत् ॥ तदाह दस्थितशुशुभापास्थ्यानेवर्णितपक्षप्रमाणसवाराकुलतयानस्फुरतिनकपतेदतिपरेणाश्वय ॥ २३ ॥ यथायज्ञोस्त्विगूभिरपरानृष्ट
 आधियाधिमिराकीर्णशरीराभोजपदपद ॥ जीवोवैप्यमायातितरगत्वेययापय ॥ १९ ॥ चिच्छक्ति सर्वशक्तित्वान्नाहविदिति ॥
 वनात् ॥ अत्रमवैतिवैवस्यभूयादीमैरिवाद्युदे ॥ २० ॥ वैवस्याह्यवतीमौढ्यावविदत्यात्मसविदम् ॥ घनजाह्यपराभूत स्वांगावदलन
 यया ॥ २१ ॥ प्राप्यचाप्यनुसधानमस्यामाहोविनस्यति ॥ घनमोहरतोर्जनु स्वकार्यस्मरणयया ॥ २२ ॥ यदागसविदांवातस्मदशक्ति
 प्रमोपत ॥ नकरोत्यनुसंधानकुप्रीस्मदिपणयया ॥ २३ ॥ असवितस्वदतोदेहपप्रचद्वठिस्थितम् ॥ नरफुरत्यपरानृष्टदारुपात्रयथाव
 द्वि ॥ २४ ॥ नि स्पदपप्रपत्रेत प्राणा शान्तिप्रयात्यमी ॥ तालवतेययाऽस्पदेयहिपवनशकय ॥ २५ ॥ प्राणशान्तिरस्पर्शजीवोनिष्पूर्ण
 मूकनाम् ॥ यानिगानेनमोवायो नदस्यत्वयारज ॥ २६ ॥ विरजविगताधारमनोहिशिष्यतेमुने ॥ तिष्ठत्यात्मपदलब्धवाजलादितरुबी
 जवत् ॥ २७ ॥ इतिवैकल्यमायाते कारणौचे समत ॥ पुर्यष्टकेशमयातेदेह पततिनिश्चल ॥ २८ ॥ चिच्चैत्यचेतनात्मोहास्त्वदमायांति
 वामना ॥ तदोरितास्मरर्यतरन्यद्विस्मरतिस्वयम् ॥ २९ ॥ ह्यपप्रचस्फुरणात्स्फुरन्पुर्यष्टकमेवत् ॥ ह्यपप्रचनेवहनाद्देहपुर्यष्टकक्षयि
 ॥ ३० ॥ देहपुर्यष्टकयावदस्तितावत्सजीवति ॥ शान्तिपुर्यष्टकेदेहो नृष्टतद्वत्पुच्यतेद्विज ॥ ३१ ॥
 दान्प्राधनस्यदेतद्वत् ॥ ३२ ॥ शान्तिरेजसि विलयम् ॥ मनःप्राणेप्राणालेजसीति श्रुते ॥ ३५ ॥ रूपोपाधिविलयाभिरगलपूर्णोनामोपाधिविलयाम्कथ्य कारणात्मात
 द्वावैयति ॥ ३६ ॥ राजागुणप्रधानत्वाधारप्राणोपरमावेवविरजविगताधारमनोपित्तैहैवप्राणेनकारणात्पदलब्धत्वात्तद्वैवैवशिराप्यते ॥ तर्हिक्सर्वप्राणनेत्याह ॥ तिष्ठ
 तीति ॥ अलादिभूतमापपटव्यपाधिगतकबीजवत्पदलब्धत्वात्तद्वैवैवशिराप्यते ॥ ३७ ॥ सप्रास्थावेहत्यागद्व्याह ॥ इतीति ॥ २८ ॥ पुर्यष्टकस्यतर्हि केनहेतुनोद्भवद
 तिष्यतुत्यस्यत्परात्तात्पर्यपूर्यष्टकबीजवत्पदलब्धत्वात्तद्वैवैवशिराप्यते ॥ सावभासनास्पदाहासनास्पदेवस्वभावाज्ञानलतेधितव्यत्वाकारवोभनहेतुश्रितितस्वोन्मुखत्वायचित्तव्येत्वाकारात्ताप्रतिप
 तितलसृणावद्विभूतितवप्रथमवैरुपपत्तेनितरोद्ध्येत्याशयेनाह ॥ चिच्चैत्यचेतनाविति ॥ ३९ ॥ यद्वानान्बलभाहुदेनिश्चलसमीति यावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥

परस्परविरुद्धानां वातपित्तकफाख्यानां मलानां च संवोधात् प्रकोपात् शास्त्रादिकृतदेहच्छेदभेदादिवशाच्च ॥ ३२ ॥ वातयत्रेव्यज
नादौ ॥ ३३ ॥ स्वस्थसंविन्ति सकल्पस्तद्वशात् ॥ वैवश्यमरणादिदुःखसहस्रम् ॥ सर्वैकान्यक्रियत्तद् कालेऽप्रत्ययविधानान्नित्येदेतिच्छादसम् ॥ ३४ ॥ अतएव भोगवासना
शून्येषु तत्सकल्याभावान्मृदुस्वयतेत्याह ॥ वासनेति ॥ विमलारागादिमलरहिता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ व्योममरुतिस्तद्व्योमवायौ प्राणे ॥ ३७ ॥ एवलीनस्य मनस पुन स्वर्गनरका
दिभोजकादृष्टप्रबोधितस्य हादाकाशे एव च क्षुष्टो वा भ्रूवा अन्येभ्यो वा शरीरे देशेभ्यो निर्गमनमलोकादिगमनस्य र्गनरकजो गादिकस्य कल्पनैव न तु वहि स्वर्गादयो नामान्यसती
त्याशयेनाह ॥ सुचिरेति ॥ सुचिरमनादिकालादभ्यस्तस्तत्तद्भोगयोग्यशरीरादिज्ञावोयेन ॥ यत्र तत्रेति स्वर्गदिर्नियतदेशसत्त्वनिराकरणार्थम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तस्योदेहातरग्र
विरुद्धमलसं वोधाच्छेदभेददशावशात् ॥ न प्रस्फुरति स्तपद्वयं च मभ्यंतरं यदा ॥ ३२ ॥ तदा पुन्यं पृथक् कंशांतिमुपैति गगने शनः ॥ संराधिते
वातयंत्रे च यथापवनसततिः ॥ ३३ ॥ स्वसंविन्ति वशाज्जीवो वैवश्यमुपगच्छति ॥ पद्वयं च शरीरस्य प्रवाहं याति नित्यदा ॥ ३४ ॥ वासना
विमला ये पांस्तदयान्नापसर्पति ॥ स्थिरैकहृपजीवास्ते जीवन्मुक्ताश्चिराचुपः ॥ ३५ ॥ संरुद्धं पद्वयं च त्रिह्राणं शांतिमुपागते ॥ दहः प्रतप्य
धैर्योयं काष्ठलोष्टसमः क्षितौ ॥ ३६ ॥ यथैव व्योममरुति लीनं पुन्यं पृथक् भवेत् ॥ तथैव तत्रैव तदा लयं मतिमनो मुने ॥ ३७ ॥ गुचिराभ्यस्तभा
वंतु वासनास्वचितं मनः ॥ यत्र तत्र भ्रमस्वर्गनरकादिप्रपश्यति ॥ ३८ ॥ शरीरं शवतामेति मनोमारुतवर्जितम् ॥ गतं गृहजनं दूरं गृहं संशू
न्यतामिव ॥ ३९ ॥ सर्वगाचिच्चेतनतो जीवीभूय मनः स्थिता ॥ पुन्यं पृथक् वपुर्भूत्वा सातिवाहिकं दहिनी ॥ ४० ॥ तन्मात्रं पंचकं चित्तं काडो
कृत्यव्यवस्थिता ॥ स्वप्नभ्रमवदाकारं भावात्स्थूलं प्रपश्यति ॥ ४१ ॥ दृढभावनया पश्चात्तत्रैव रसशालिनी ॥ आतिवाहिकं दहत्वं विस्मर
त्यखिलं क्षणात् ॥ ४२ ॥ असत्येव शरीरे स्मिन्कृतकं त्रिमभावना ॥ नयत्यसत्यं सत्यत्वं सत्यं चासत्यतामपि ॥ ४३ ॥ सर्वगाहिचिदंशेन जी
वीभूया भवन्मनः ॥ मनः पुन्यं पृथक् रथमाक्रामति ततो जगत् ॥ ४४ ॥ पुन्यं पृथक् वातमचदेहमुत्थापयत्यलम् ॥ तत्स्यं दिवं तालडवजीवतीत्यु
च्यते तदा ॥ ४५ ॥ क्षीणे पुन्यं पृथक् चित्तं यदा व्योमनिलीयते ॥ तदा स्फुरति देहोयं मृत इत्युच्यतेऽपि च ॥ ४६ ॥ स्वभाववशतो जीवा विस्मृत्या
शक्तिमृच्छति ॥ वैवश्या कालवशतः पर्णजर्जरतामिव ॥ ४७ ॥

हणकममाह ॥ सर्वगेति ॥ सर्वगा ब्रह्मचिदेव ॥ अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामहपे व्याकरवाणीति श्रुत्युक्तचेत्याकारानुप्रवेशचेतनत ॥ ४० ॥ तन्मात्राणि सुष्ठमभूतानि ते पाप
चानासघातात्मकचित्तमातिवाहिकदेहाख्यं पुन्यं पृथक् ॥ ४१ ॥ रसशालिनी अहंता शक्तिमती ॥ ४२ ॥ अस्मिन् उक्तलक्षणे स्थूलदेहे ॥ असत्यजगत्सत्य
त्वनयति आरोपेण प्रापयति ॥ सत्यं स्वीयब्रह्म भाव असत्यतानां स्तिनभातीति स्वप्रतीतियोग्यताम् ॥ ४३ ॥ चित्तसंशरणे क्रममाह ॥ सर्वगेति ॥ अशेन वृद्धिप्रतिविद्यितोशेन
॥ ४४ ॥ वातमयसूत्रभूतप्राणप्रचुरम् ॥ यदा उत्थापयति तदा तद्दिप्रविश्य स्पदी स्पदनशीले वेतालोयस्य तथा विधिशवद्वज्जीवतीत्युच्यते जनैरित्यर्थः ॥ ४५ ॥ व्योमनिहादा
काशे ब्रह्मणि ॥ स्फुरति काष्ठलोटादिवदचेतनः स्फुटो भवति ॥ ४६ ॥ स्वस्याजरा मरब्रह्मरूपता विस्तृत्य जरठदेहता मशक्तिस्वयकच्छति प्राप्नोति ॥ ४७ ॥

तत पूबवन्धियतद्वाह ॥ जीवरासयेति ॥ अश्विषधधियागुक्तस्य शिज्जमा अपराधुटे अतएव बलमाब्धिरेवेति ॥ ४८ ॥ पुनः पुननानाशरीरपद्मं तन्मससरजराभरणानि मेव बाध्यमित्यारायेनाह ॥ यदेति ॥ दयाजीवानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ उक्तमेवोपसंगुनमुदति ॥ सवगेति ॥ ५२ ॥ परितो वितो पूर्णे चिदमलनमसि प्रयत्नरूपा पूजन स्वीयगुणप्रपणपरिणतिक्रिया अतएव सुखं स्वफलमोगेहास्यरोदनादिकलकलैः कोलाहलीमुखरा तदन्त्यमाश्विषधचिष्यपुरजीवकाङ्क्षा कल्पना स्फुटाभिरामा आपा तरणीया विधिषु शरीरजननभरणार्थादिभ्या आनन्दविद्याङ्गापनायस्फुरतिप्रतिभासत इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ इति श्रीबासिष्ठ्यः तात्पर्यः ॥ निःप्रकः पूः ह्याभिशर्गः ॥ ३२ ॥ यदा जीवप्रगदशरीरं निवर्तते ॥ विचारनिवसभाभ्यास्तथागतैरिहोष्यते ॥ ११ ॥ सर्वगपिचिदेतस्मिन्नेति सिप्रतिविबतीति युक्त्यच्च ह्यभावनायपश्चात्तैव सरालिनी त्यापुत्रप्रोपप्राप्यनुपनिबसिष्ठ शक्तेः ॥ चद्रार्थेति ह्याभ्याम् ॥ धरतीति शरच्चार्थस्योत्तरे धरश्चन्द्रार्थोत्तरपरः ॥ अर्धशब्दस्य यो बरातमभागनिष्ठत्वेन समोदायचित्वा भावनानुसक्तत्वाद्दर्शनपक्षक मत्स्याप्रवृत्तेः पशोतानुक्त्यः ॥ अनतस्य विष्कालबलमुक्तपरिच्छेदस्य एव कल्पस्य सजीय विजानीमत्सगतभैरूरूप्यस्य चिह्नक्षणस्य तत्त्वस्य जीवशक्त्या परावृष्टे निरुद्धे पदयन्त्रके प्राणे सरोधमायातेनियते मानवो मुनेः ॥ ४८ ॥ यथा जाता निजातानि चान्यान्या न्यानि कालत ॥ वृत्त्यापणानि शरीरानि तानि शरीरानि शरीरिणाम् ॥ ४९ ॥ जायते च म्रियते च शरीरानि शरीरिणाम् ॥ पादपानां च पर्णानि कातत्र परिदेवना ॥ ५० ॥ चिद्वर्धौ स्फुरत्येतदेहमुद्रुपं कथं ॥ इतश्चान्या इतश्चान्या एतास्वास्यानधीमतः ॥ ५१ ॥ सर्वगपिचिदेतस्मिन्नेति सिप्रतिनिवति ॥ पदा यमंतरादन्तान्योहिमुद्राहते ॥ ५२ ॥ चिदमलनमसि प्रयत्नरूपा परिचिते तदन्तमया स्फुरन्ति ॥ कलकलमुखरा स्फुटाभिरामा विविधशरीरविमोहतापनाय ॥ ५३ ॥ इहोवाऽवाऽदेऽमोऽनिःपूऽदेहपातविचारानामद्वाविंशत्तम सर्गः ॥ ३२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ चंद्रार्धशेखरधरचित्तत्वस्य महात्मनः ॥ अनतस्यैकरूपस्य हित्वैक्यमुपागतम् ॥ १ ॥ कथंचनम्हादेव रूपं यो यसकुलम् ॥ भवेदुःखोपापनाय प्रज्ञया विनिवारितम् ॥ २ ॥

ममजातीयजीवरूपविजातीयकाङ्गणवृक्षवृत्तकणमुपागतम् ॥ किंस्ततउतपरतः ॥ नाय ॥ अविकारत्वा
दनमयवत्ताञ्च नापिहिनीय द्वितीयस्यैवाप्रसिद्धेतिभाषः ॥ १ ॥ यद्विदुर्निमित्तमिवेवदगातर्भितिष्ठयेतर्हिस्कोचेमानाभावादन्तकोटिभिस्तत्पयायेर्धने सकुलव्याप्तचिरा
नुवस्याकटेनत्प्रक्षयातस्वर्धेनिफलतागुक्तत्वाभ्यादुबलतमनकपयिनिर्दिभित्तदोषस्यसद्बुदित्वाञ्च ॥ अभागुक्तज्ञसराकिमायानिभनयिष्यामतेवेतदितिमकम्बहोषदतियुक्तम् ॥ सा
देय्ययेमायमतानादराबंधानांपरिरायासुम-पुनरस्याग्यनिर्दिभित्तदोषस्यसद्बुदित्वाञ्च ॥ अभागुक्तज्ञसराकिमायानिभनयिष्यामतेवेतदितिमकम्बहोषदतियुक्तम् ॥ सा
ज्ञानमुक्तीवास्यात्सद्बुदित्वा ॥ आयोपित्ततउतन्माउतपरसर्वाधेयेतिविचारोऽनिर्वासानवस्थादिदोषापत्तेः ॥ सद्बुआया आध्मीच्यशक्तिवत्तत्तिज्ञस्रव्यपमेतुमरातयाअनिर्वा
सतादवस्थ्या ॥ ऐकरस्यभुतिरेस्त्वप्रसंगाञ्च ॥ किञ्चनायाराकेदिध्यात्येअत्पतासत्वादसत-कार्योत्पादकत्वायोगस्तदवसमुन्धितोर्निर्हेतुकीहोत्वादबाहः ॥ सत्यत्वेकायेवनि
दस्ययोमादोनैर्बोप्रदोषानिर्वाकस्युभयतस्यासारञ्च ॥ नयनिष्कर्षैतस्यास्रव्याजिरिकानुवीयाविषाकेनपिचवस्थापयिनुराख्या ॥ नयेवविषयाज्ञानोस्वरवपिहैतस्याभिषाव
आहः ॥ नहिस्वीयासाकेकपयनाहिनीयावाकर्मरुताख्या ज्ञानस्याकारकादप्यस्याभ्यात्मतायोनासाकृत्तपयतिरिक्त्यवर्णनात्कृतस्त्वन्वतत्वात्पत्तेः पुनर्द्विवाभिवाएणादिति ॥ २ ॥

नवयजीवजगदाद्वैतप्रमाणैरुपपादयितुं प्रवृत्ताः किंतु मोहादनादिकालादारभ्य भांत्याप्रसक्तं तदध्यारोपापवादं न्यायमाश्रित्यापवदितुम् तत्राध्यारोपेसर्गादीयत्कामकर्मवासनादिनिमित्तकारणानाब्रह्माविद्यायुपादानकारणानां विद्ययादिकमस्यव्यष्टिसमष्टिस्थूलसूक्ष्मादिविभागकोशभेदादीनां कल्पनंतत्सर्वं स्वयमस्य मपिसत्यवस्तुपरिचयोपायतयाश्रुत्याकल्पितपरमार्थस्यप्रयोजनाविसर्वावितयाइतरवादिकल्पनापेक्षया उत्कृष्टमिति श्रोतृणां विश्वासजननायलोकदृशैवोपपत्तिभिः शब्देषु समर्थ्यते ॥ परिचितेतु सर्वात्मके सर्वप्रतीचितस्याद्वितीयताबोधनाय परमार्थदृष्टिभेवावलब्ध्या पोष्यत एवेति तस्मिन्नेकत्वमभ्युपेत्य तद्विरुद्धं द्वित्वासंभवाद्वाननवत्वाभ्युपगतं विरुद्धं सिद्धातं विरुद्धं चेतिकथनपरशसीत्याशयेन श्रीभगवान्स्माधत्ते ॥ सर्वशक्तीत्यादिना ॥ यदाब्रह्मव्यवहारदृशा अध्यारोपः परमात्मदृशाऽपवादः ॥ न तावद्यवहारदृष्ट्या ॥ य सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य कलायाः सर्वशक्त्येकदेशादुद्योयस्य तथाविधस्तदाक्षेपो निर्मूल एव ॥ हियस्माद्यवहारदृशा अध्यारोपः परमात्मदृशाऽपवादः ॥ न तावद्यवहारदृष्ट्या ॥ य सर्वज्ञः स सर्वविद्यस्य ज्ञानमयतप इति श्रुत्योपपादितात्सर्वज्ञात्सर्वशक्तिमतो जीवजगद्वैतागमोनुपपन्नः ॥ यर्भिषाहकमानेन तस्य तत्त्वभावस्यैव निर्णयात् ॥ तदेतद्वह्मापूर्वमनपरमनतरमवाप्तम् ॥ यच्च नान्यस्य तिनान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमेति श्रुतिदर्शितपरमार्थदृष्टिगम्येतु न कदाचिदपि द्वित्वतद्विरोध्येकत्वाप्रसक्तमिति तत्र तदनुपपत्त्युद्भावनं निर्मूलमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ सर्वशक्तिहितद्वसदेकं विद्यते यदा ॥ तदानिर्मूल एवायं द्वित्वैकत्वकलोदयः ॥ ३ ॥ सति द्वित्वे किलैकं स्यात्सत्यं कवेद्विरूपता ॥ कलेद्वेऽपि चिद्रूपे चिद्रूपत्वात्तदप्यसत् ॥ ४ ॥ एकाभावादभावोत्र एकत्वद्वित्वयोर्द्वयोः ॥ एकं विनान द्वितीयं न द्वितीयं विनैकता ॥ ५ ॥ कार्यकारणयोरेकसारत्वादेकरूपता ॥ फलांतस्यापि बीजादेर्विकारादिह कल्पना ॥ ६ ॥ चित्त्वं चेत्येकत्वं न स्वयं स्फुरति तन्मयम् ॥ विकारादिते देवांतस्तत्सारत्वान् अभिद्यते ॥ ७ ॥

ननु हे नानास्ति किञ्चन ननु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तम् विभुचिदानंदमरूपमभुतमित्यादि श्रुतिभिर्द्वित्वमेव निषिध्यते नैकत्वमित्यविरुद्धमेकत्वं कथं द्वित्वतुल्यकक्षतया निषिध्यते तत्राह ॥ सतीति ॥ सति प्रसिद्धे द्वित्वे तद्व्यावृत्तये एकत्वकल्प्यते सति चैकत्वे तदेकत्वातरसहितद्वित्वमिति कल्प्यत इति परस्परसापेक्षकल्पनत्वात्तुल्यकक्षे एव ते ॥ तत्रैकत्वलक्षणं यर्मस्यापि तदतिरिक्तस्य कल्पने चिदैकरस्य व्याघातप्रसंगात्तदप्यसदेवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं व्यवहारपरमार्थदृष्ट्योरुपदेशादिव्यवहाराय मिश्रणेऽपि सत्तद्वैविध्यकल्पनात्परमार्थसति व्यावहारिकसत्तया जीवजगद्वैतविरोध इत्याह ॥ कार्येति ॥ बीजादेः पुनः फलांतस्य यथास एवायमिति प्रत्यभिज्ञायमानैकत्वभावेऽनुगतद्रव्ये विकारान्नात्याकल्पनात्तद्वहुपपत्तेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ यदितु सर्वविकाराणां परमार्थसत्ताव्यतिरिक्ता व्यावहारिकसत्तानाभ्युपेयते तदा सुतराद्वैतं चिद्वैकत्व एव फलितं इति राहुशिरो द्वैतविरोधोद्भावनतुल्यस्त्वदाक्षेप इत्याशयेनाह ॥ चित्त्वमिति ॥ अतस्स एव सारः परमार्थो यस्य तत्त्वात् ॥ एवं च माया तत्कार्याणां पृथक्सत्त्वपक्षः अपृथक्सत्त्वपक्षः असत्त्वपक्षश्च तृतीयविधा पक्षो वानानावादि कल्पितप्रधानपरमाणुक्षणिकाक्षणिकविज्ञानशून्यतादिपक्षो वायः कश्चिच्च व्याभ्युपगम्यता तथा व्यसगाद्वयचिन्माभास्पर्शसिद्धिर्वापि चिदधीनसिद्धिश्च द्विकल्पमात्रमिति चितः कदापि द्वधप्रसक्तिरेव यच्च दुर्लभा तत्रानिमोक्षोद्भावनदूरनिरस्तमेवेति भावः ॥ ७ ॥

तन्मार्तव्यं वाप्यारयत् ॥ विकारादीति ॥ यतोयपद्भावाविकारलक्षणसंज्ञाश्रयघटाविलक्षणश्चाविकल्पस्तत् सङ्गुन सकाशादेषोऽप्यायआविभूयजलाहृणाद्यर्थक्रियाका
 एतादृभिः सार्थकतामोहपदवगमनयति ॥ भोगश्चिदवसानेतिदेहितन्मात्रसारतेत्यर्थः ॥ ८ ॥ एवञ्गतोविकल्पनामात्रत्वेकेचिअन्तरगादयोप्यावहारिका मरुमरी
 चिनायनगा यानिजातिका रंध्यापुशराशराशयत्न्यतासतद्व्यवहारविलक्षणविकल्पोप्यस्यैवेत्याह ॥ तरगादिति ॥ यस्यात्तरविव शशावुद्भिन्नोद्भिद्विधयथायंकुरोपि
 प्रवहन्तिन्यस्तस्येतेल्लयसिद्धांतरंगलेरीलस्यमूर्ध्निकल्पितेतायेतरंगाले सभा सरीलोपिशराश्रयसम स्वतोसत्यस्यब्रह्मसत्तयासत्कल्पनस्यच त्रिष्वपिसाम्यादित्यर्थः
 ॥ ९ ॥ यत्प्रपञ्चगत्यवोपकृतं सबदपायानपरस्परव्यावृत्तिलक्षणोभ्यबच्छेदबलबलुबोधस्तत्त्वसाक्षात्कारएवसधनेस्फुटितशकलानिसधानेनैवकलामयति ॥ तत्रइदंशेष
 येशिशरश्चमप्युपपत्तौ अलसाध्यताति ॥ यत् अनगतेअज्ञानबोधाभ्यामुक्तिसहस्रावपिअपरोक्षमसिद्धम्यवच्छेदार्तिदुर्लभमित्यर्थः ॥ १० ॥ तत्त्वदृशाद
 विकारादिविकल्पोयततउत्पायवस्तुपु ॥ यातिसायकतानानाकायकारणतादिविभि ॥ ८ ॥ तरंगा सलिलेयेपितोयेरीलस्यतेसभा ॥ श
 शरंगमम मोपियस्यसत्यशशांकुर ॥ ९ ॥ वस्तुबोधोत्रसंधेतत्रालवागविकल्पने ॥ व्यवच्छेदादिदुर्लभेयवचोवाच्यात्कलद्विज
 ॥ १० ॥ ब्रह्मण मर्वशक्तित्वतत्त्वतानविविभियते ॥ तरगकणकडोलजलौघहववारिण ॥ ११ ॥ पुष्पपल्लवपत्रादिलतायानेतरघया ॥
 द्वित्वैकत्वजगत्त्वादित्यंत्वाद्वत्तयाचिते ॥ १२ ॥ देशकालविकारादिकृतोभेदश्चित्तस्य ॥ तच्चिदंतदमव्योक्तनश्रौत्रतवोचित
 ॥ १३ ॥ देशकालक्रियासत्तानियत्याद्याशक्तय ॥ चिदात्मिकाएवचित सत्वात्सपतिता स्वत ॥ १४ ॥ चित्तत्त्वचित्तचेत्यहचिद्विद्वद्भाय
 भिधास्मृता ॥ ययावीध्यापमिधार्हस्त्यतमनुतरगकम् ॥ १५ ॥ असंभवत्तरंगस्यचिद्विलासमहायुधे ॥ तरगितत्वमिवयत्तत्तावच्चेत्य
 सगिता ॥ १६ ॥ तदेतत्परममसत्येश्वरशिवादिभि ॥ शून्यैरुपरमात्मादिनामभिपरिगीयते ॥ १७ ॥ एवरूपपदानतीतयद्रूपपरमात्म
 न ॥ यत्तुनामाहममलविषयोनिगिराचतत् ॥ १८ ॥

शतनुब्रह्म सर्वशक्तित्वमर्बजगदाकारमायिकरूपसंख्याघनस्वतोनिजिघतेतर्बनिरोधकतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ तद्याच अपागावरेप्रित्ववाचारेभजविकारोनामधयभीणिहू
 पार्णीत्येवसत्यवितिप्रतिनिधित्वाप्येनलार्घ्यक्यशनिनरीयपुष्पपल्लवौघादिद्विधानाभिवतस्वरनिजगद्भेदानामप्यकृतत्वेत्यभोनिरालयनइत्याह ॥ पुष्पेत्यादिना ॥ १२ ॥ यो
 भर सत्तन्मन्त्रचित्तचेत्यहचिद्विद्वद्भायभित्तपद्विलक्यमुपागतमित्येतत्त्वयाअस्योक्तम् ॥ अथअसद्विषयेतवमभानोस्तित्यर्थः ॥ १३ ॥ यत्तद्विद्वत्सत्त्वादेवसपतितास्य
 यत्तत्ताकाअत्रविदात्मिकाएव ॥ १४ ॥ चित्तचित्तवरीहाभ्येतीसमाहाराख्यमपच्यित्सम्मेव ॥ एवंब्रह्मादिलक्षणपर्यताअभिधानामपचोपिचिदेवस्तृता ॥ अद्भुतरगक
 अद्भुतगानुवतसमाभ्येययावीध्यापमिधार्हस्थिततद्वत् ॥ १५ ॥ तर्जितत्वमिवयद्विषयतर्जितदेवस्यसत्त्वधेत्यर्थः ॥ १६ ॥ यत्तत्पदेनअसद्भावादयमआसीदितिभ्रुतित्थमस
 स्तर्लस्यते ॥ १७ ॥ मत्तस्वरमार्थेनलरेवेत्याह ॥ एवमिति ॥ कस्याप्यिद्विनिगानिचतर्जितयत् आहूय ॥ तृशाचपुरोदस्यनामसाकाररूपम्याहृत्यर्थः ॥ तद्विगिरावा
 वाच्यनशीचनविषय ॥ १८ ॥

यद्विंदरयते जगत्तत्तस्याश्रिते श्रित्यलक्षणाया लताया फलपल्लवपुष्पादीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ यदेतु अनृतमेव जीवजगद्भावविवेकाय पृच्छसितदाश्रुणु सा चित्तमहती अविद्या उप
नयनविचित्रवर्णरजितोपेनेत्रयस्यास्तथाविधायदाभवतितदाजीवत्वेन अग्नि वीर्यतद्व्यभिधाना विधासती द्विवस्ववासत्ववासा जीवजगद्भावपश्यतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अन्या
अब्रह्माचिद्रूपास्मि ॥ २१ ॥ अकलंकैर्नैव रूपेण स्थिता पिसकलकवथयुष्टक रूपकल्पितं तेन संसारसरित्प्राप्य औपाधिकचेतनैव चेतनि निष्कलकचेतनेनेत्यर्थः ॥ २२ ॥
एतेन पुर्यष्टकेन एकतातादाम्याध्यासलक्षणा जीवना एति ॥ नन्मयाश्चित्पचुर्ग सन् जीवति प्राणनादिक्रिया लभते ॥ २३ ॥ इत्थसर्वगापि चिदेतस्मि श्रुतमिति विवतीत्येतदाक्षेपा
शसमाधाय दृढभावनया पश्चात्तत्रैव रसशालिनीत्येतदाक्षेपाशसमाधानुनम्य स्थूले देहप्राप्तिक्रममाह ॥ आतिवाहिकेति ॥ भावनापञ्चकनाच भौतिकस्थूलदृढसस्कारात्मक ॥
भूत्वा देहलाभाय ब्रीहियत्र तिलमाषादिद्रव्यमहसपन्नमस्मातिवेत्ति ॥ तद्देहब्रीहियवास्तिलमाषादिति जायत इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ श्रुतौ इति शब्देनातिशब्दानुकूलद्रव्यमात्रोपलक्ष

यदि दंदं स्यते तस्यास्तुहतायामहाचितेः ॥ फलपल्लवपुष्पादिनिर्भन्तम्भयं यतः ॥ १९ ॥ महाविद्योपनयनाच्चिद्रवत्यभिधासती ॥ सा जी
वत्वेन बाह्यत्वं तदाहो द्विपश्यति ॥ २० ॥ स्वयमन्यैव मस्मीति भावयित्वा स्वभावतः ॥ अन्यतमिव संयाति स्वविकल्पात्मिकां स्वतः ॥ २१ ॥
॥ २१ ॥ अकलंकेन रूपेण रूपं यत्सकलं कवत् ॥ संसारसंस्तिर्प्राप्य चेतनैव चेत्तति ॥ २२ ॥ चिद्रूपः स्वयमेतेन त्वं कृता मेति जीवताम् ॥
चित्तत्वावभासेन जीवो जीवति तन्मयः ॥ २३ ॥ आतिवाहिकदेहेऽपि जीवतां समुपागतः ॥ भावनापञ्चकं भूत्वा द्रव्यमस्मीति वेत्त्यलम् ॥
॥ २४ ॥ तद्व्यं प्राणिना भुक्तमाशुगच्छति वीर्यताम् ॥ ततो हं प्राणवान् जानां वेत्तीत्यनुभवात्मकम् ॥ २५ ॥ अहंतादिक्रमेण श्रुयं च का
नुभव अभ्यमात् ॥ स्यावरं जंगमं सर्वं वेत्ति तत्तद्भवत्यलम् ॥ २६ ॥ काकतालीययोगेन दृढाभ्यासक्षयेण च ॥ वासनांतरसंश्लेषात् सूक्ष्ममा
कारमुज्झति ॥ २७ ॥ हित्व स्वसंविदा हित्व मेकस्यैव प्रवर्तते ॥ पुंसो वेतालसंकल्पादेताल इव भासुरः ॥ २८ ॥

णार्थः ॥ तेन स्थावरत्वे जादि देहप्राप्तिस्थले तत्तद्विजानुकूलजलादिद्रव्यभावोप्यस्य भवतीति द्योतनाय द्रव्यमस्मीति वेत्तीति सामान्योक्तिः ॥ २४ ॥ वीर्यतां गतस्त्वक्षदो
नुर्वीजभावम् ॥ ततस्त्रियानिवेकक्रमेणाह प्राणवान्स्थूलदेहो जानोस्मीति त्वेत्तत्यर्थः ॥ २५ ॥ अनुभवात्मकब्रह्मैव उक्तेनाह तादिक्रमेण पञ्चकस्थूले देहस्तदनुभव
भमाच्चक्षुरादिद्वारा बाह्यस्थावरजगमचेत्ति पुनस्तद्वासनायास्यमपि तत्तद्भवतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु पूर्वमशकादि देहयोगेन देहाकास्वासात्मना सूक्ष्मताया स्थितस्य पुर्यष्टकस्य
दृढाभ्यस्तमशकाकारस्य सौक्ष्म्यस्य च कथं निवृत्तिर्हस्याकारस्य स्थौल्यस्य चानभ्यस्तस्य कथलाभस्तत्राह ॥ काकतालीयेति ॥ यथा आकस्मिके काकतालसवधे काकमरण
प्रयोजककर्मेव निमित्तनान्यत्तथा दृढाभ्यस्तवासनाभिभवे चिरव्यवहितहस्याय भाववासनोद्भवे च कर्मेव निमित्तम् ॥ उद्धृतं हस्तिवासनांतरसंश्लेषात्तु चिराभ्यस्तमपि सूक्ष्मम
शकाकारमुज्झतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विरोधिवासनोद्भवेन पूर्ववासनोपमैर्देउत्तरस्याभ्यासेन दार्ढ्ये च दृष्टानाह ॥ द्वित्वेत्यादिना ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ अनेकस्यजगतोपि ॥ ३० ॥ असकल्लान्तक्षयोयस्तथाविधम् ॥ द्विप्रसिद्धम् ॥ ३१ ॥ किञ्चित्यर्थोक्तयाशब्द ॥ सकल्पनेमानसप्रयत्नेनरत्नेनेष्टश्राममालि
नमकल्पस्यविनारणे ॥ औदासीन्यमाधेणस्थनएवतसिद्धे ॥ प्रसिद्धश्चापमर्थइत्याह ॥ सकल्पयद्वाति ॥ गयर्बोभ्रमनस्तप्तपुर्णानोपरधितपुर्ण ॥ सटीसकल्पएवासभा
वितरबनासमर्थत्वायसोदिव्यशिल्पीप्रसिद्धोनुतुगसमर्थ ॥ ३२ ॥ कथयमाष्टश ॥ ३३ ॥ उच्च सर्वगुणाळटेनवनवानेस्थितोपीतिशेष ॥ नपरिक्षीणहेतो

अद्वित्वेदनाद्वित्वमात्मनोपिनिवर्त्तते ॥ न करोमीतिसकल्यात्पुरुषस्यैवकथंते ॥ अद्वित्व
सविदाद्वित्वमनकस्यापिनस्यति ॥ ३० ॥ परमात्मतयाद्वित्वनकिलालनिविद्यते ॥ अविकारादिमत्त्वेनमर्गत्वेनसर्वदा ॥ ३१ ॥ यत्स्व
सरूपपरचित्तमसकल्पद्वयहितम् ॥ यथामुनेमनोराज्यंयथावर्णनयथा ॥ ३२ ॥ तथासकलनेत्रेणशोभनसकल्पविनाशने ॥ सकल्पयक्षो
गधर्वपुर्यां स्वरौननुक्षये ॥ ३३ ॥ पुष्टमकल्पमात्रेणयदिदद्गु स्वमागतम् ॥ तदसंकल्पमात्रेणक्षयिकात्रकटयना ॥ ३४ ॥ यत्किञ्चिदपि
मकल्पनरोदु स्वनिमज्जति ॥ न किञ्चिदपिसकल्पसुखमयमभ्युतं ॥ ३५ ॥ मकल्पव्यालनिमुक्तानयदातवंचतना ॥ नतदानदनाद्या
नेत्वमूँ परिजसे ॥ ३६ ॥ स्वविवेकानिलै रुत्वामकल्पजलदक्षयम् ॥ परांनिर्मलतामेदिशरदीवनमोतरम् ॥ ३७ ॥ सकल्पसंस्रित
मत्तामिणमत्रेणशोपय ॥ तत्रोत्थमानमात्मानंसमाश्वास्यभवा मना ॥ ३८ ॥ सकल्यानिलनिधूतंभ्रांतपणल्लणाशवन् ॥ भूताकाशो
चिदात्मानमवलंब्यविलाफय ॥ ३९ ॥ स्वसकल्पनकालुष्यविनिवार्यात्मनात्मन ॥ परप्रसादमासाद्यपरमानदवान्मव ॥ ४० ॥ सर्वश
क्तिमयोत्यात्मायथाभावयत्यलम् ॥ ततयापस्यतितदास्वसकल्पविजृम्भितम् ॥ ४१ ॥ संकल्पमात्रमेवेदजगन्मिथ्यात्वमुत्थितम् ॥ अ
मंकल्पनमात्रेणब्रह्मन्कापिविलीयते ॥ ४२ ॥ संकल्पवातवलितजन्मजालकटवरुम् ॥ असकल्यानिलस्पशद्विश्राम्यतिपरपदे ॥ ४३ ॥ व
ष्णाकरजलतिकामिर्भारुद्रिमुपागताम् ॥ सकल्पमूलोद्भूतारणात्यशोषवतीकुश ॥ ४४ ॥ प्रतिभाससमुत्थानंप्रतिभासपरिक्षयम् ॥ यथाग
धर्वनगरतथासद्यतिविभ्रम ॥ ४५ ॥ प्रभुरस्मीतिविस्मृत्यतावच्छोषतिभूमिप ॥ भूमिपोस्मीतिसंजातायावन्नास्यदृष्टिस्मृति ॥ ४६ ॥
राजसे ॥ ४६ ॥ संकल्पनारातेर्दिकउपायलभाइ ॥ स्वावेषकति ॥ ४७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ज्योतिर्भि सूर्यचन्द्रशिवाङ्कणहूपैस्तमोभिरधकाराज्ञानतत्कार्यैश्चमुक्ता ॥ १३ ॥ तस्याःपूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ घनेति ॥ सर्वेषांपरापरिणतिमित्युत्तरत्रयोपमानतयास
बधः ॥ १४ ॥ यदापूर्वभूमिकैवाभ्यासवशाद्ब्रह्मसौषुप्तादिवत्परापरिणतियातितदाआकाशेविद्यमानाशून्यशक्तिःपरमाकाशचिद्वचनब्रह्माकाशभावमागेतेवभूत्वाचेत्याशो
न्मुखतास्यजतीतिपरेणान्वयः ॥ स्वतोव्युत्थानशून्यताभवतीत्ययपूर्वपिक्षयाफलतोपिविशेषइतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्रियाहिकालस्यकला परिच्छिन्नमवकाशसापेक्ष
वस्ताकाशस्यकलाताभ्यासकलेकालताकाशतेतत्परित्यागादेवत्यक्का सकलदृश्यमाचनकलयतीतिसकलाकला व्यावर्त्तनीयजडाभावाब्जाजडा अनामिकाशब्दाभिला
पायोग्यावश्यमाणविशेषणासत्ताधत्ते ॥ १७ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तिभ्यस्तुर्योयोविराट्द्विहरण्यगर्भाव्याकृतेभ्यस्तुर्योशस्तेनकलिताप्रथमानाम् ॥ १८ ॥ अतएवसर्वनिमित्तक

एषैवमनसोन्मुक्ताचिच्छक्तिःशांतिशालिनी ॥ सर्वज्योतिस्तमोमुक्तावितताकाशसुंदरी ॥ १३ ॥ घनसौषुप्तलेखावच्छिलांतःसन्निवे
शवत् ॥ सैधवांतस्थरसवद्वातांतःस्पंदशक्तिवत् ॥ १४ ॥ कालेनयत्रतत्रैवपरांपरिणतियदा ॥ शून्यशक्तिरिवाकाशेपरमाकाशगातदा
॥ १५ ॥ चेत्यांशोन्मुखतानूनंत्यजन्यंबिंबवचापलम् ॥ वातलेखेवचलनंपुष्पलेखेवसौरभम् ॥ १६ ॥ कालताकाशतेत्यक्कासकलेस
कलाकला ॥ नजडानाजडास्फाराधत्तेसत्तामनामिकाम् ॥ १७ ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नमहासत्तापदंगताम् ॥ तुर्यतुर्यांशकलितामक
लंकामनामयाम् ॥ १८ ॥ कांचिदेवविशालाक्षसाक्षिवत्समवस्थिताम् ॥ सर्वतःसर्वदासर्वप्रकाशस्वादुतत्पराम् ॥ १९ ॥ एषाद्वितीया
पदताकथितावसुव्रत ॥ तृतीयंशृणुवक्ष्यामिपदंपदविदांवर ॥ २० ॥ एषादृक्केत्यवलनादनामार्थापदंगता ॥ ब्रह्मात्मेत्यादिशब्दार्थाद
तीतोदतिकेवला ॥ २१ ॥ स्यैर्येणकालतःस्वस्थानिष्कलंकपरात्मना ॥ तुर्यातीतादिनामत्वादपियातिपरंपदम् ॥ २२ ॥ सापरापरमा
काष्ठाप्रधानंशिवभावतः ॥ चित्येकानिरवच्छेदाद्वतीयापावनीस्थितिः ॥ २३ ॥

सार्वकालिकसर्वस्तुगोचरेभ्यःप्रकाशेभ्यःप्रथम्यःस्वादुभ्यश्चानेदंभ्यश्चतत्तरांतादृशोत्कर्षवतीसृष्टृणीयतरांच ॥ १९ ॥ उक्तांतुर्याख्याद्वितीयभूमिकामुपसत्तुतृतीयामव
तारयति ॥ एषेति ॥ पदभूमिकाम् ॥ २० ॥ तस्यापूर्वपिक्षयायेविशेषास्तानाह ॥ एषेत्यादिना ॥ दृक्ब्रह्माकाराअस्वडदृक्चित्श्वेत्यतद्वाप्रब्रह्मतयोर्वलनात्क्षीरोदकवेदकीभा
वान्नमयतिगोचरयतीतिनामाहकाशःअर्थतेगम्यतेइत्यर्थोभासाशस्तदुभयशून्यतापदंगता ॥ अतएवब्रह्मात्मेत्यादिपदवाक्यार्थादीतीता ॥ तथाचसंप्रज्ञातसमाधिगम्यैवपू
र्वभूमिकाद्यत्वसंप्रज्ञातसमाधिप्रतिष्ठागम्येतिविशेषइतिभावः ॥ २१ ॥ स्यैर्येणषड्भावविकाराराहित्येनकालतोपिस्वस्थास्थिरा तमसोपिपरेणआत्मनास्वैवैवनिरस्तकल
का ॥ याअतिशयितपरंपदपरमपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वेषांपराणांपरापरमाकाष्ठाअवधिः ॥ शिवभावतःपरमंगलत्वात्सर्वेभ्योमगलेभ्यःप्रधानम् ॥ एकामुख्यानिरव
च्छेदाविच्छित्तिरहिताचित्तिस्थितिस्तृतीयेत्यर्थः ॥ २३ ॥

अकलकस्थितिमाह ॥ शुद्धति ॥ सत्यावाकसत्यावाइत्येवमादिभिर्विकल्पनाशब्दार्थैः सर्वैर्धमुक्ताभ्यवहारेष्वन्यत्रात्मिकापित्वंशुप्यस्वभावासेत्यर्थः ॥ ५ ॥ उक्तं निष्कलकस्थितिप्रतिष्ठार्थं शुद्धिमाह ॥ शुद्धति ॥ सत्यस्यालोकान्वाशात्कारात् ॥ ७ ॥ एतत्स्वबोधेनकल्पनाभिः सहनसिच्छिद्येभ्यमथमयस्याभूमिकायां नीचमुक्तस्यस्थितिर्भवति तालसौगौनाभ्याचदर्शयति ॥ मृष्टर्फी जापमेत्यादिना ॥ इतिनामिका शुद्धपदपरमस्यप्यमीशमस्यर्द्धमानमितिभीतीशोक्तमुक्तिं श्रुताभ्यतरकाठकभ्युत्थोच्छादोभ्येस्वपित्तिनामनिर्बन्धेनस्वअपिद्वीतिविश्रान्तेष्वदिति पूर्वोक्तमवदन्त्यादितिनानिमिकेत्तयं ॥ यद्यप्यहमुपमावपित्वमिनामालिङ्गादिबाधाभास्योपाधेर्यस्यामविद्यालयास्तयोर्भावावप्ययवोधक

शुद्धानिरशासत्यावासत्यावेत्येवमादिभिः ॥ विमुक्तानामशब्दार्थैः सर्वैः सर्वात्मिकापिस्वम् ॥ ५ ॥ सर्वनिरुपमं शांतमनसैतद्विभारंगम् ॥ वसेदंबुद्वितं वक्षशात्त्याकाशविकासया ॥ ६ ॥ मनसामनसिच्छिन्ने त्वेन्द्रियावयवात्मनि ॥ सत्यालोकाज्जगज्जाले प्रच्छन्ने विलयगते ॥ ७ ॥ छिद्यते शीर्णं ससारकलनाकल्यनात्मिका ॥ शृष्टबीजोपमासत्ताजीवस्य इति नामिका ॥ ८ ॥ पश्यतीनामकलितोत्सृजती चेत्यचवर्णाम् ॥ मनो मोहाद्विनिर्मुक्तशरदाकाशकोशवत् ॥ ९ ॥ शुद्धाचिद्रावमात्रस्याचेत्यचिच्चापलगता ॥ समस्तसामान्यवती भवतीर्णभवारणवा ॥ १० ॥ अपुनर्भवसौ पुनपदयादित्यपीवरी ॥ परमासायविश्रांतावितेतेपदे ॥ ११ ॥ एतत्ते मनसि क्षीणे प्रथमकथितपदम् ॥ द्वितीयं शृणु विप्रैर्ब्रह्मशक्तेरस्या सुपावनम् ॥ १२ ॥

स्यापिशब्दस्यनियसौत्वरूपप्रामाण्यर्यकइतिशब्दएवावशिष्टस्तन्मासमपगतइतिभाव ॥८॥ एवमर्षदृश्यबाधेनापरोक्षदृक्काप्रपरिशेषोपात्तरयतीदृश्यपितस्यानार्नातरमित्याह ॥ परयतीति ॥ वेत्यस्यचित्सिधिवस्यषड्वापुनपुनधीत्यानुस्मरणउत्पन्नतीत्यजती ॥ ९ ॥ प्राप्तेत्यविद्यापलगतापिसापतचित्स्त्वजवाघस्यासमस्तस्यसाभाम्यससातइती तन्माघेणपरिशितेतिवाम् ॥ शवेजीवइत्यायादेवतीर्णोअर्वाण्येवस्याम् ॥ १० ॥ सौपुममितिपदस्यसुषुप्तिरतिशयानवात्यकसुप्तंस्वलाभरूपमितिच्छादोग्यकृतभ्युत्पस्यनु कृतंयस्यादित्यपराशब्दजन्मज्ञानांइतन्मासपठितस्तस्यभामपठित्यस्यभ्यप्रोषियोऽवजिनोऽकामभूतइतिपुत्युपवादीगतलक्षणविद्वदनुभवसिद्धसयोननुप्याणाराद्धद्व्यावि नामानुयानशदिदरेणयमर्मानदीतरातशतगुणोमरोमरोऽष्टद्विषयानवदीकरमर्वाण्यर्वापितत्वेनमुतिवादीतनिरतिशयानवरूपतनपीबरीअतिमहती ॥ अथवासौपुमपवस्यसौपुम स्थानस्ययतीदित्यनिरस्तत्वाविषयमोर्त्वाविदेकपनपूर्णंदत्तयकाशास्वप्तेवपीबरी ॥ अतएवभावस्यागलक्षणयाम्हातुमपवनामिकापितेतिभाव ॥ ११ ॥ उत्तरस्यान बभामिप्यर्वाविर्नामयजस्यानपवहरति ॥ एतदिति ॥ शकेतिच्छादोर्द्वीकाराह ॥ १२ ॥

ब्रह्मविष्णुहरादीनामत्रयः परमः पिता ॥ महादेवः परात्मा सौ पूज्यसीमातर्ह्येति ॥ १ ॥ अक्तवात्सल्यानिशयान्ममविकासेप्रबोधनेउन्मुखोमद्वाग्योदयेनप्रेरितः सन्बहिर्विकासनेनोन्मीलनआदेस्वीचकार ॥ १ ॥ हरस्यमुखलक्षणेनिर्मलत्वात्त्रिपुङ्गुशरदभरेवाकितत्वाच्चाकाशतलेउदितोदृशाचन्द्रसूर्याग्निलक्षणेनत्राणांचयोबोधसमाधेःप्रबुद्धतांच्योतयामास ॥ यथासमुद्रकान्मेघसप्तकदूधावाभूमिसंपृष्टाद्वाउत्ततःअशूनाराशिरक्तौऽहर्द्योतयितितद्वदित्यर्थः ॥ अर्कअशुराशिरित्युत्वविषयेयत्वच्छादसम् ॥ २ ॥ तत्रभगवास्तत्त्वबोधोपयोगितयाउपायोपेयसौप्रथममाह ॥ मुनेइति ॥ हेमुनेत्वयाप्रथममननविचारमाहूयसन्निधाप्यस्वस्यप्रतीच सत्तापारमार्थिकरूपमेवाशुभीयताप्रमाणैर्निर्धार्यताम् ॥ तत्रप्रतीचिअनर्थबहिर्मुखत्वापादेनसर्वानर्थमूलत्वमर्थयुग्मत्वत्यययोग्यमचिदशमाआहर ॥ यथाअचलमेवाकाशपवनःस्पृशतानयस्तापरजोजाड्यादिभाजकरोतितादृशमितिस्त्वमर्थोपमा ॥ ३ ॥ ननुत्वमर्थेष्वपिद्रष्टव्यहेयमुपादेयवद्भूतिस्तत्कृतोनादत्तव्यतत्राह ॥ द्रष्टव्यमिति ॥ येनाश्रुतंश्रुतभवत्यमतमतमविज्ञातविज्ञातभवतीत्यादिश्रुतेरालम्बनैर्नैवसर्वद्रष्टव्यानांतत्त्वतोदृष्टत्वादृष्टैर्वाभैःसमसहकिप्रयोजनम् ॥ तद्विदस्तत्त्वविदः ॥ ४ ॥ उपात्तादृष्टार्थाप्रहीणाअनिष्टाश्चचित्ताश्चात्मानेहे

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततोमूढूर्तेनहरगौरीकमलिनीसरः ॥ मद्विकासोन्मुखःस्वैरविकासंवहिराददे ॥ १ ॥ दृक्प्रयोद्योतयामासमुखाकाशतलोदितः ॥ बोधंसमुद्रकादकंअंशुराशिरिवोद्गतः ॥ २ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ मुनेमननमाहूयस्वसत्तैवाशुभीयताम् ॥ त्वमर्थमाहरानर्थपवनःस्पंदतामिव ॥ ३ ॥ द्रष्टव्यमिहयत्किंचितदृष्टंकिंसमंभ्रमैः ॥ नहिहयमुपादयंचेहपस्थामितद्विदः ॥ ४ ॥ शांत्यशांतिमयानेतान्विकल्पान्दलयन्नासिः ॥ धीरोसिनान्यथास्थित्वात्वमेवभवचात्मदृक् ॥ ५ ॥ इमांदृश्यदशामाशुवात्यबोधाचवापुनः ॥ समाश्रित्यमदुक्तंत्वंशृणुतूष्णींस्थितेनकिम् ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वावात्यबोधस्त्वमाभवेतित्रिशूलधृक् ॥ प्राणेनेदंदेहगंहरिस्फुरतियंत्रवत् ॥ ७ ॥ प्राणहीनंपरिस्पंदंत्यक्त्वातिष्ठतिमूकवत् ॥ चालनीपावनीशक्तिःशक्तिःसंवेदनीचितिः ॥ ८ ॥

तुल्यच्छांतिमयास्तएवविपरीताविक्षेपहेतुत्वाद्दशातिमयास्तानेतान्विकल्पान्दलयस्त्वमेवधीरःअसिरसिअन्यथातुनधीरोसि ॥ अतःआस्थित्वाआस्थाविधायआत्मदृक्चाङ्गीरश्चभव ॥ तथाचदृश्याकारानास्कृतिचिदात्मस्वभावावस्थितिरैवमुख्यःकल्पदितिभावः ॥ ५ ॥ तत्रचेत्त्वमसमर्थस्तहित्याप्रयेकंचित्कालश्रवणायानुकूलंकतिपयाभेवबाह्यदृष्टिमवलब्धनिरतरतत्त्वप्राप्तयेयतस्वनकदाचिदपिप्रमादादुपरमस्वेत्याह ॥ इमामिति ॥ बाह्यबोधाय सूर्योयथासर्वलोकस्यचक्षुर्नलिप्येतेचाक्षुर्बैवास्दावैः ॥ एकस्तथा सर्वभूतारामानलिप्येतैलोकदुःखेनबाह्यदृष्टिभूतौअलेपकत्वसमर्थनायसर्वप्रपञ्चबाह्यत्वेनदर्शितस्यात्मनोबोधाद्यतूष्णीमात्मलाभाप्रयत्नविनास्थितेनावस्थितेनकिकःपुरुषार्थइत्यर्थः ॥ ६ ॥ बाह्याकारदर्शनानामध्येदेहात्मतादर्शनमेवमहाननर्थःसर्वानर्थबीजचेतितदेवममत्याजघितुभगवान्प्रवृत्तदिवसिष्ठआह ॥ इत्युक्तेति ॥ त्रिशूलधृक्इतिप्रागुक्तकल्पातरमुक्त्वात्वबाह्यदेहादावात्मबोधोयस्यतथाविधोभाभवेत्याशयेनवक्ष्यमाणदेहात्मताभमनिरासोपायमाहेतिपूरयित्वाव्याख्येयम् ॥ त्रुष्टितोवाग्रथोत्रान्वेष्यः ॥ तत्रदेहस्यक्रियाशक्तिरिवचेतनशक्तिरपिपरायत्तेतिनात्मप्रसक्तिरित्याशयेनप्राणाधीनादेहचेष्टेत्याह ॥ प्राणेनेति ॥ ७ ॥ देहस्यचालनीचलनानुकूलाक्रियाशक्तिःपावनीपवनप्रयुक्ता ॥ संवेदनीशक्तितुल्यआत्मचितिरैवेत्यर्थः ॥ ८ ॥

अस्याग्निशायार्थभूमिकार्यास्थितिः सा संवेग्य शीघ्रशालासिद्धयश्च भूतिप्रसिद्धयश्च सप्तद्व्येभ्यः शैलैरभ्यगृह्यलोकभेदशामेभ्यश्च दूरगा अतो हे
 अगमभाषिष्यसंगारविषयतां न समायाति किन्तु स्वयमेवानुभूयत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ त्रिभ्यो जापदादिभ्यो ग्य कलनाया लसापेक्षतुल्यसंख्यायाश्चातीति इति लृक्पदो देव
 सनातनो नित्यो नाम्य ॥ अतोऽप्यदापि भित्तिभ्यो हेति भावः ॥ २५ ॥ तन्मयवेवनाच्छुपावानकत्वशानत एतन्मयम् ॥ उपादानातीति द्वितीयसत्यसंवेदनाच्छुद्देनवेव ॥ द्विविध
 विवक्ष्यातीति मित्यर्थः ॥ २६ ॥ तदवस्पष्टमाह ॥ नेवमिति ॥ स्वस्य कोश उदर इत्यर्थः ॥ २७ ॥ कुलसत्समेभ्योऽपि सभाभासत अहेतुमाह ॥ अहेतैकपात्रिति ह्यभ्याम् ॥ प्रलयाद्वि
 बर्तने कथाभावेऽपि स्वात्मानसंशोभ स्यान्नेत्याह ॥ असंशोभादिति ॥ कुतो न संशोभ स्यात्माह ॥ घनेऽपि संधवत्त्वबद्धत्वादिविकारस्तद्वत्स एव दृष्टस्तद्वत्किमस्यान
 याह ॥ अविकारादियत्वादिति ॥ आदिपदाद्विषयपरिग्रहः ॥ चिरन्त्या अपिकाटाकारादयो नित्या यस्याच्चादृशतया ॥ २८ ॥ सतामसतामपि शिशुकस्मिन्ननञ् शिलाको

चिरमस्याप्रतिष्ठायां नर्वाध्याध्वगदुरगा ॥ साममाप्यगवचसानसमायाति गोचरम् ॥ २४ ॥ त्रिभार्गकलनातीति मिते कथितमुने ॥
 तिष्ठतस्मिन्पदे नित्यमिति देवमनातन ॥ २५ ॥ एतन्मयमिदं विश्वं मनेतन्मयवेदनात् ॥ सत्यसंवेदनाद्भेदनचनेदं मुनीश्वर ॥ २६ ॥ नेदं
 प्रवर्तते किंचिन्नर्दं किंचिन्नवर्तते ॥ शांतसमसमाभासप्रयत्नस्वस्य कोशवत् ॥ २७ ॥ अहेतैकपादसंक्षोभाह्ननचेतनयातया ॥ अविकारा
 दिमत्वाच्च नित्या नित्यतया चिरम् ॥ २८ ॥ चिह्नत्वाच्छिशुशिलाकोशानां जगतामपि ॥ मनागपि न भेदोऽस्ति सतामप्यसतामपि ॥ २९ ॥
 समस्तं मुनिवंशांतमतीतं वाग्विलासत ॥ ओमित्यस्य च तन्मात्रा तु यांसां परमागति ॥ ३० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवा
 नमलदृक्पपरिणामतोऽस्मिन्परे पदं मुपशान्तरवाभिधाने ॥ तूष्णीमिति पठमुना मुनिना च सार्धं विश्रांतवत्तिरयतन्नमुहूर्तमीश ॥ ३१ ॥
 इ० वा० वा० ढे० मो० नि० पू० श्रीपरमेश्वरोपदेशानामचतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ६३ ॥

शानां जगतामपि चिह्नत्वाच्च न जगतेऽस्तीति समसमाभासमिति पृथक्कथितं भावः ॥ २९ ॥ उक्तेष्वनुयातीति त्वमुपपादयन्मुपसहरति ॥ ओमित्यस्याश्वर
 स्य विराडादिभिरकारादिमाधेयेनैकस्मिन्पदे भूतुभिः पदभिः अक्षिप्तकस्य यानाद्विदुराक्षिप्तांशानां त्वस्या अर्धमात्राया माश्लासुतुयांशानां त्वसां परमागति ॥ तस्याहिं ओ
 तानुसायनसा विकस्यात्पानुस्थितिषु अविकस्यात्पानुरीयानुरीयातापनीयशुद्धीपरमागतिव्यत्याजेति भावः ॥ ३० ॥ ईश शिव इति वर्णितप्रकारोऽजोऽकवानुप विटवानुसूअ
 यअमनावसिद्धनमुनिनाचारवै स्तवनपादिभिश्च सार्धं संप्रगुपशान्तेऽवगणार्धमात्रसंज्ञागोपेति व्युत्पत्त्याशान्तरवाभिधाने अस्मिन्सत्यसंसारपातुरीयतुरीयपदे अम
 लापादुपभूमानदधिगतेऽस्मिन्परिणामनोविश्रांतिरिति यावत् ॥ ३१ ॥ ॥ इति वासिष्ठेन तात्पर्यप्रकाशेनेन पू० चतुर्विंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ६४ ॥

वेदवेदार्थां सगोपंगक्रियाकलापाउपासनभेदाब्रह्मनचव्युत्पादनोपायभेदाश्चतदधिकारिणोजीवास्तेपांक्रामकर्मधासनाजननमरणान्यथैवाटथ्येतेषामा
वलीपक्तिरूपाविद्येतिपूर्वचान्वय ॥ अविद्याविलासभेदास्वानत्याहुकुमशक्याइत्याह ॥ ततइति ॥ २० ॥ वर्णनासुक पुरुषः क्रमतइतिक्रमः समर्थ स्यात्तनकश्चिदित्यर्थः ॥
अथवाक्रम्यतइतिक्रम प्रयोजनम् किप्रयोजनस्यान्वकिचिदित्यर्थः ॥ यतोब्रह्मविष्णुब्रह्मादयोपितदधीनशरीरोपाविपरिमहाअत अयाचिदात्मा महोदेवस्तेषामपिपितेत्यर्थः ॥ तथा
चाथर्वीशिर श्रुतिः ॥ ध्यायतिशाननप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदंब्रह्मविष्णुरुद्रेद्रास्तेसप्रसूयतेसर्वाणिचेदियाणिसहस्रै नकारणंकारणानावाताध्याताकारणंनुध्यैयः सर्वैश्वर्येणसप
नः सर्वैश्वर्यशमुराकाशमध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्तेकारणालानो जाताः आक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषयित्वातपितस्परमेश्वरम् ॥ परस्परस्माज्जायेतेपरस्परजैत्रेपि

वेदवेदार्थेवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्याअनंतायाः प्रस्तायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनामतोयंपरमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिवहुमः ॥ सर्वसत्वाभिधः सर्वसर्वेदनैककृत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वंघो भ्यर्च्यश्चतद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैवसदोदितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतयासर्वगोचरम् ॥ नतस्या
ज्ञानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः ससर्वस्योलभ्यतेसर्वतः स्वचित् ॥ यांयांवस्तुदशांयातिततएवमुनेशिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपंसमवाप्नोतिरूपालोकमनोदृशाम् ॥ आद्यं पूज्यं नमस्कार्यंस्तुत्यमर्थ्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एतंतं विद्विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्यजराशोकभयापहम् ॥ संभृष्टबीजवज्रं तुर्नभूयः परिराहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वभयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमात्मगतंपरमंपदं भवसि किंपरिमुत्स्यसिदृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्व
कथनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति ॥ १ ॥ महत्यपरिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण ततइति महादेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ य सर्वान्भावान्परित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यमहतिमहीयतेतस्मा
दुच्यते महादेवइति ॥ सर्वेषासत्त्वानावलानि अभिधाश्रयस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपरिचितवतः पुंसः प्रत्यक्षप्रतीद्वियप्रतिवस्तुचस्फुरद्रूपत्वात्स एव विषयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाज्ञानप्रकाशनार्थंचमत्राउपयुज्यते ॥ सर्वगते सदास्फूर्तिरूपे तु तस्मिन्नाङ्गानमत्रयो प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात्प तेषापनावगुठनावरोधनादिपरिमह ॥ २४ ॥ तत
एवलभ्यते ॥ २५ ॥ रूपाणातदालोकनानातन्मननलक्षणानामनसातत्साक्षिदृशश्चस्वरूपस्वयमेव आमोतिधेत्तेनान्यदित्यर्थः ॥ अतस्तेमेव सर्वपूजादिव्यवहाराणामाद्यदुर
स्फूर्तिकदेवपूजादियोग्यविद्धि ॥ २६ ॥ एवमेद्यानामप्ययमेवसीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यतस्कलजंतुषु विदितसत्त्वस्मादाद्यतदयत्नअयत्नतउपास्यतदजपदत्त
मेवभावसिअतः किवाहादृष्टिषुपरिमुशसीत्यर्थः ॥ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचविंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

तर्पकयागम मूलमाश्रयमभिविरयन् चिच्छन्ति लुप्तविनश्यतीत्याह ॥ विनश्यतमृति ॥ ९ ॥ कुनोविनश्यतिप्रोपपत्तिमाह ॥ मन प्राणमयेदृति ॥ लिङ्गवेदसहस्रिनेदृतिर्या
 ११ ॥ १० ॥ स्थूलदेहमाश्रयस्वनुनचिदभिव्यक्तिसमर्थतामलिनत्वादिति दृष्टान्तोपपादयति ॥ सवरीत्यादि सार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ अत
 एवमर्चनविम्यापाकलकारुतत्वाह्रिगदेहादयप्रभासक्रियायुस्त्वत्त्वबोधे बासमयास्त्रिगवे अनादृतत्वात्तद्वृत्तिद्वारातदुभयसमर्थेत्याह ॥ सर्वगति ॥ बासाकारेणोच्छ्रुता
 द्वापादुद्दिष्टेनैमिषादेहपटस्पर्शारिकमतिसमर्था ॥ ब्रह्माकारबोधानुभायाकेलकविमलास्वयमेवपरमशिवपरमकस्यार्णिकब्रह्मास्पम्यवतिष्ठतमृत्युर्थ ॥ १३ ॥ अतएवा
 भिम्यन्तादिरेवसमस्तारूतिनिमित्तत्वादीम्यनिपातनदतिप्युत्पत्त्यादेवदतिविद्वत्सदस्याह ॥ विदुरिति ॥ तस्याआभासमभिव्यक्तरूपम् ॥ तदभिव्यक्त्युक्तयविवहरिहरा

मामृताखादपिस्वच्छासत्सत्तैवात्रकारणम् ॥ विनश्यत प्राणदेहौवियोगयोगान्मरुदेवच ॥ ९ ॥ चिदात्माखादपिस्वच्छानविनश्यतिर्किं
 अर्थे ॥ मन प्राणमयेदेहचित्तत्वपरिजायते ॥ १० ॥ मुकुरेत्यमलाभासंप्रतिधिषप्रवर्त्तते ॥ सद्यग्रगतवस्तुप्रतिबिंबक्रियांविना
 ॥ ११ ॥ ययानास्तिमलोपेतेमुकुरेमुनिनायक ॥ तथानास्तिगतप्राणेवियमानेपिदेहके ॥ १२ ॥ सर्वगापिचिदुच्छूनयोधात्संपदादिक
 ॥ १३ ॥ योधात्कलकविमलाच्चिदेवपरमशिवम् ॥ १३ ॥ विदुर्दवतदाभासंसर्वसत्तार्यदतया ॥ सहस्रसशिव साज सन्नस्राससुरेश्वर
 ॥ १४ ॥ अनिलानलचक्राकवपुस्सपरमेश्वर ॥ सएपसवगोत्यामाचित्वनिश्चेतन स्मृत ॥ १५ ॥ देवेशोदेवमृदातादेवदेवोदिव पति ॥
 कणाल्ममायसइववारिधिरिविदव ॥ परस्मात्परिनिर्वाताब्रह्मविष्णुहरादय ॥ १६ ॥ येनामतेजगत्येतन्नस्रविष्णुहरादय ॥ १७ ॥
 रातशावेयमविपयोदोतिपीवरी ॥ १८ ॥ स्थितेपुत्रमवीजेपुकल्पनाजालकटपु ॥ सहस्र

दिरितानामप्युद्धरेत्स्वमित्यारायेनाह ॥ सहस्रिरिति ॥ अजोहिरण्यगम ॥ ब्रह्माचतुर्मुख ॥ १९ ॥ चित्सत्त्वि सर्ववित्तम्याकर ॥ १९ ॥ येनामकेचममहावित्तममुल्लासनि
 रतिशयानभिम्यन्तिनाप्यनमृत्सतीर्षानिम्यामोहरत्तदशानमर्षन्तिनेष्टेजगतिब्रह्मविष्णुहरादय परमेशा प्रसिद्धादित्यर्थ ॥ १९ ॥ यस्तुपरब्रह्मदेवलादुत्पागुणैकेशाभिमानिन
 एतेषदृष्टादिकायापमाकिर्भूतावित्कुलिनगमायालक्ष्यतदत्याशयेनाह ॥ परस्मादिति ॥ १७ ॥ उपाप्युपहितभाधाम्याभ्यांक्रियादुटाती ॥ इदं चाराक्षीयम्यब्रह्महरादृष्टोक्तमि
 रितानाम्ब्रह्मानीनामप्याकिमावसगादिवेदानुपक्षोपदेशब्रह्मस्वाभापिपत्यतिरोभावाताअभिव्यक्तराक्षीयकृतमतीतिरनवास्तवीत्याह ॥ त्रेप्यित्येवादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥

वेदवेदार्था सर्गादिमक्रमा सगोपांगक्रियाकलापाउपासनमैदब्रह्मनचव्युत्पादनोपायमैदाश्चतद्विकारिणोजीवास्तेपाकाभकर्मधासनाजननमरणाद्यनयैटाश्वेत्येतेषामा
वलीपक्त्रिरूपाअविद्येतिपूर्वब्रह्मचय ॥ अविद्याविलासमैदास्वानत्याहुक्तुमशक्याइत्याह ॥ ततइति ॥ २० ॥ वर्णनासुक पुरुषः क्रमतइतिकमसमर्थं स्यात्नकश्चिदित्यर्थः ॥
अथवाकम्यतइतिकमप्रयोजनम् किप्रयोजनस्यान्विकिचिदित्यर्थः ॥ यतोब्रह्मविष्णुवाइयोपितदधीनशरीरोपाविपरिमहाअतः अयान्चिदात्मा महोदेवस्तेषामपिपितेत्यर्थः ॥ तथा
चाथर्वशिर श्रुति ॥ ध्यायतिशानप्रध्यायितव्यम् सर्वमिदब्रह्मविष्णुरुद्रेद्रास्तेसप्रसूयतेसर्वानि केद्रियाणिसहभूतै नकारणकारणानायाताध्याताकारणतुभ्येय सर्वैश्वर्येणसप
न् सर्वैश्वरश्चशभुराकाशमध्येइति ॥ पुराणेष्वप्युक्तम् ॥ त्रयस्तेकारणत्मानोजाताः साक्षान्महेश्वरात् ॥ तपसातोषयित्वा तपितस्परमेष्ठरम् ॥ परस्परस्माज्जायेते परस्परजयैषि

वेदवेदार्थवेदादिजीवजालजटावली ॥ ततस्तस्या अनंतायाः प्रस्ततायाः पुनः पुनः ॥ २० ॥ संपन्नदेशकालायाः क्रमः स्याद्वर्णनासुकः ॥
ब्रह्मविष्णुहरादीनामतोयं परमः पिता ॥ २१ ॥ मूलबीजं महादेवः पल्लवानामिव द्रुमः ॥ सर्वसत्त्वाभिधः सर्वसर्वेदेनैकरुत् ॥ २२ ॥ सर्व
सत्ताप्रदो भास्वान्वद्योभ्यर्थश्चतद्विदः ॥ प्रत्यक्षवस्तुविषयः सर्वत्रैव सदादितः ॥ २३ ॥ संवेदनात्मकतयागतया सर्वगोचरम् ॥ नतस्या
ह्यानमंत्रादिकिंचिदेवोपयुज्यते ॥ २४ ॥ नित्याहूतः स सर्वस्योलभ्यते सर्वतः स्वचित् ॥ यांयां वस्तुदशायां तित एव मुने शिवम् ॥ २५ ॥ स्व
रूपं समवाप्नोति रूपालोकमनोदृशम् ॥ आद्यं पूज्यं नमस्कार्यं सुत्यमर्ध्यं सुरेश्वरम् ॥ २६ ॥ एतन्तं विद्विद्वेद्यानां सीमांतं महतामपि ॥ ए
तमात्मानमालोक्य जराशोकभयापहम् ॥ संभृष्टबीजवज्रं तुर्नभूयः परिरोहति ॥ २७ ॥ सकलजंतुपुत्र्यत्वमयप्रदं विदितमाद्यमुपास्य
मयत्नतः ॥ त्वमजमालमगतं परमं पदं भवसि किंपरिमुत्थासि दृष्टिषु ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० दे० मो० नि० पू० महादेवस्य पूज्यसीमांतत्व
कथनं नाम पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

णइति ॥ २१ ॥ महत्परिच्छिन्ने आत्मज्ञानयोगैश्वर्यमहीयते पूज्यते सर्वोत्कर्षेण त्रतं तदतिमहोदेवः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ य सर्वाभ्यावाप्नरित्यज्यात्मज्ञानयोगैश्वर्यमहतिमहीयते तस्मा
दुच्यते महोदेवइति ॥ सर्वेषासत्त्वानावलानि अजिधाश्च यस्य ॥ २२ ॥ तद्विदस्तपरिचितवतः पुसः प्रत्यक्षप्रतीक्षितवस्तुचस्फुरद्वृत्तात्स एव विपयोनान्यः ॥ २३ ॥ सन्निधा
नार्थमाह्वानप्रकारानार्थचमत्राउपयुज्यते ॥ सर्वगते सदास्फूर्तिरूपेण तस्मिन्नाह्वानमत्रयो प्रयोजनमस्तीति भावः ॥ आदिपदात् तेषा पनावगुठनावरोधनादिपरिमह ॥ २४ ॥ तत
एवलभ्यते ॥ २५ ॥ रूपपाणातदालोकनानातन्मनलक्षणानामनसा तत्साक्षिदृशश्च रूपस्वयमेव अभोति धेनेनान्यदित्यर्थः ॥ अतस्ते सर्वे पूजादिव्यवहाराणामाद्युर
स्फूर्तिकेदेव पूजादियोग्यं विद्धि ॥ २६ ॥ एवमेवैधानामप्ययमेव सीमेत्याह ॥ एनमिति ॥ २७ ॥ यत्सकलजंतुषु विदितसत् आभयप्रदं यत्सर्वस्मादायतु अयत्नत उपस्यतद अपदत्त
मेव भवसि अतः किवाद्यदृष्टिषु परिमुत्तसीत्यर्थः ॥ ॥ इ० वा० म० ता० नि० पू० पंचत्रिंशः सर्गः ॥ ३५ ॥

मयैवैवाद्राजतस्यसुखाकारणवस्थिते ॥ सवास्यशास्त्रिशुद्धेश्वर्यैर्भयप्रपण्यते ॥ १ ॥ यतएतमालानमालोक्यनभय परिरोहति ततोहतादृष्टमाघ ससाररुजद्रावयनीतिरु
 द मचासीददेसवस्यभगतदीश्वर स्वामीनविदुर्बलविद्व ॥ तथाचभृति ॥ सदृष्टोमृद्वयातिन ॥ धृवाअस्मिणोपतीत्यतेति ॥ १ ॥ चिद्दानुविस्तारम् ॥ २ ॥ क्रियाशास्त्र्या
 यारण्यम् ॥ स्वसत्पासर्गभाधानाभावनसत्तामदम् ॥ परथार्थतनुअकारणमभाष्यमभवत्सकच ॥ ३ ॥ चेतनौचानासवबुद्धिरुत्तरीचेतनप्रकाराक चेतनात्मनिजीयेष्यत
 सात्तुनधनविप्रे ॥ स्वयत्प्रभृतयत्यानाबासयेयानामपिचेतनं बुद्धिरितिष्यामिरुताभिम्यस्यप्रथयितारं चेत्यनार्परमधिष्ठानतत्त्वभूत भूरिभावनआत्मानमेवमायया
 श्रुत्यनभाषितवतम् ॥ ४ ॥ आलाकानांशुसुरादीनामादित्यादीनांचालोक्यकाशकम् ॥ तच्छुद्धज्योतिर्गोतिरिभ्युते ॥ अनालोक्यषष्ठसुयाद्यप्रकारयम् ॥ अलोक
 जवर्तीरिक्कम् ॥ आलोक्यकाशम् ॥ अक्रमयर्वाजर्जापालनास्थितम् ॥ ५ ॥ नविषेतेसत्पृथिव्यप्रजस्सद्वाप्याकाराव्ययम् ॥ सत्यनव्यावहारिकणासत्येनप्रानिभासि
 ॥ श्रीइश्वरउवाच ॥ ततश्चिद्रूपमेवैकम्वर्मसत्तारास्थितम् ॥ स्वानुभूतिमयंशुद्धदेवैरुद्रेश्वरविदु ॥ १ ॥ दीजंसमस्तधीजानांसार
 ममारमस्तने ॥ कमणांपरमकमचिद्दानुविद्विनिमलम् ॥ २ ॥ कारणकारणौचानामकारणमनाविलम् ॥ भावनभावनौधानामभा
 व्यमभवत्तुरुम् ॥ ३ ॥ चेतनचेतनौधानांचेतनात्मनिचेतनम् ॥ स्वचेत्यचेतनंचेत्यपरमभूरिभावनम् ॥ ४ ॥ आलांकालांक्रममलम्
 नात्ताप्यमलोरुजम् ॥ आलोकंकीजयोजौपचिह्ननविमलविदु ॥ ५ ॥ असत्यसन्मयशांतसत्यासत्यविवर्जितम् ॥ महासत्तादिमत्तां
 तेचिन्मात्रंविद्विनतरत् ॥ ६ ॥ स्वयमवतिरागात्मारजकारजनंरज ॥ स्वयमाकाशमप्याशुकुर्द्धमवतिमद्वितम् ॥ ७ ॥ अस्मिश्चिचेत
 मिस्कारजगन्मरुमरीचय ॥ स्फुरिता प्रस्फुरिष्यतिप्रस्फुरतिचकोटय ॥ ८ ॥ स्वसत्तामात्रसपन्नपटमस्मिन्स्वतेजसि ॥ नकिंचनचसं
 पन्नमन्यदोषयादिवानले ॥ ९ ॥ गर्भीकृतमहामेरुरमाणुसमविदु ॥ आच्छादितमहामेरुरमाणुसमविदु ॥ १० ॥ गर्भीकृतमहा
 रस्योनिमपोमाबुदाहत ॥ आक्रान्तकल्पेनानेननमत्यकानिमेपता ॥ ११ ॥ वालाग्रकादप्यणुनाभ्यामेनास्विलामही ॥ सप्तान्धि
 वमेनाप्युर्वीनास्यांतमधिगच्छति ॥ १२ ॥ अकुर्वन्नेवमहाकर्मनकरोत्येवकिंचन ॥ १३ ॥
 केनबावस्याग्रपणविर्वाजितम् ॥ महासत्ताजगत्सत्ताआदिसत्ताकारणाध्याकृतसत्तायोतेबाधेतत्साक्षियश्चिन्मात्रदेवविद्धीत्यथ ॥ १ ॥ रजनवीजावस्यायांरागात्मा वि
 दयाम्यदोषितमोभक्त्यादजक विषयसंबंधेरअमम् ॥ तद्वियोगचित्तमालिष्यहेतुताद्रज आकाशामूर्तोरुपोपिबुद्धमूर्तविधादिकृतमवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्मिन्स्वतेज
 मिन्यदकारोत्तमतामापेणजगत्सप्तपन्मविकिंचननमपन्नत्तराभावायाअनेलेज्वालागारविष्कूलिगप्रभाविषैचिज्यसपन्नमपिऔर्ध्वैकस्वभावाद्देरेष्यन्त्यतद्वित्य
 ५ ॥ १० ॥ अतएवअणोर्गीयान्महेनोर्मीपाभिनिभृति सवचिह्नद्वधमणितभसमाधेशाशयतीत्याशयेनाह ॥ गर्भीकृतेति ॥ गर्भीकरणगीणभिनिशंकाबारणाप्याच्छादित्य
 येनदास्यानम् १ ॥ कालोप्यस्मिर्दृष्यसीदस्यमविहृद्विमत्याह ॥ गर्भीकृतेति ॥ आक्रान्त सर्वतोव्याप्तकण्योद्विपरार्थितकालोयेन ॥ अघापिप्राग्बह्वीनीनरुतस्यम् ॥
 ११ ॥ उक्तमनश्चयं ॥ बालायेत्यादिना १२ ॥ १३ ॥

महाकायोब्रह्मांडशरीरः ॥ १४ ॥ अथशब्दवाच्यषष्ठिघटिकात्मकोपिप्रातःआयत्रिमुहूर्तमात्रात्मा ॥ परमार्थतस्तुनवाअथनापिप्रातः ॥ अथप्रातरादिशब्दानांयदितत्तदधिष्ठानचितिलक्षणतदासदेवसतत्तच्छब्दयोग्यइत्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमुन्मत्तबालादिप्रलपितनिरर्थकापशब्दजालमपिसएवेतिषुकांश्चिदनुकृत्यदर्शयति ॥ भिडिमिति ॥ १६ ॥ तथासत्यसार्थकवेदशास्त्रादिशब्दजालमपिसएव ॥ उक्तसर्वपिडीकृत्यव्यतिरेकमुखेनाप्याहानतदस्तीति ॥ १७ ॥ अयमेवब्रह्मोदेनापिप्रागृष्ट्वाप्रणतइतिस्मारयन्मुपसहरति ॥ यस्मिन्निति ॥ १८ ॥ यत्रारोपादसतोपिसत्ताभवतीति यदुक्तसत्ताभावनायथायत्रानर्थकापिश्लोकाः सार्थकाभवतीतिदृष्टातप्रदर्शनमभिप्रेत्यानर्थकश्लोकमुदाहरति ॥ यत्रेति ॥ यत्रइत्यादिकानाशब्दानामर्थश्रीः सत्यरूपिणीतिउत्तरसर्गाधेनान्वयस्तत्रैतद्व्याख्यास्यामः ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमः ॥ १९ ॥ ॥ यस्मिन्नीश्वरेइत्यादिकानांसर्गावर्णा० पू० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ सद्योगादसतांसत्ताशिवस्यानतशक्तयः ॥ प्रधानशक्तेर्नियतेर्दृष्ट्याचोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ यस्मिन्नीश्वरेइत्यादिकानांसर्गातोदाहृतश्लोकप्रभृतीनांशब्दानामर्थश्रीः सत्यरूपिणीसत्यप्रायाभवतितस्मिन्सर्वजगत्सत्तालक्षणस्यमणेः समुद्रकेसपुटप्रायेमायाशबलेसर्वेश्वरेकाविमलाभासाः शक्तयोनकचतीतिपेरणान्वयः ॥ तस्यश्लोकस्यलोकतः परमार्थतश्चयथासत्यार्थतातथावर्ण्यते ॥ तत्रलोकतस्तावत्कश्चिद्वृक्षोनेनवर्ण्यते ॥ पल्लवैः किसलयैर्दलैर्हरितपत्रैश्चामलैरम्लाचतीतिपेरणान्वयः ॥ अकायोपिमहाकायोप्यकायवान् ॥ १४ ॥ अधाप्येषसदाप्रातःप्रातरप्यद्यतां गतः ॥ नवाद्यमद्यनप्रातस्त्वद्यप्रातश्चवासदा ॥ १५ ॥ भिडिभिडिखिलेमत्तापुरुषिच्छित्तिसालघम् ॥ विविच्चलित्सदालोकालासोगलुगलुःशिली ॥ १६ ॥ इत्याद्यनर्थकंवाक्यंतथासत्यंसएवच ॥ नतदस्तिनयस्सत्यंनतदस्तिनयस्त्वसौ ॥ १७ ॥ यस्मिन्सर्वयतःसर्वयःसर्वसर्वतश्चयः ॥ यश्चसर्वमयोनित्यंतस्मैसर्वात्मनेनमः ॥ १८ ॥ यत्रांतरालगहनेनविलासवत्याहेलाविलोचनसंजितयामलेन ॥ महेनपल्लवदलामलमालितानांलक्ष्मीलताविरलितालितेवमुष्टिः ॥ १९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० परमेश्वरवर्णनं नाम षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ ॥ इत्यादिकानांशब्दानामर्थश्रीः सत्यरूपिणी ॥ तस्मिन्सर्वेश्वरेसर्वसत्तामणिसमुद्रके ॥ १ ॥ नैर्मालितानालतानामहेनकातेन सर्वतो लताभिरालिङ्गितेनेति यावत् ॥ अतएवांतरालेषुस्कंधकोटरशाखांतरालेषुगहनेनदुष्प्रवेशेनदुरारोहेणेति यावत् ॥ स्वयंचामलेनअम्लानेनानेतरुणापुष्पफलपल्लवभ्रमरखगादिसमृद्ध्याविलासवत्याहेलयाअवहेलेनविलोला नितरलितानिघनानामेधानाविद्युत्सवलनस्त्रिंशशिशिरश्यामतासौदर्यातिशयविभ्रमसंजितानियया ॥ गजितयेतिपाठेसौदर्यातिशयाभिमानप्रयुक्तगर्जनानिययेतियोज्यम् ॥ तथाविधयास्वलक्ष्म्यादक्षानरेषुवनतरेषुसर्वजगतिवाप्रसिद्धालक्ष्मीलतास्वान्येवोपसयद्दलितसकोचितामुष्टिरिवाऽविरलितार्थनामलयावनामालितानांपुरुषाणांमध्येमहेनपल्लवदलामलमालितानांलक्ष्मीलतापिविलितामुष्टिरिवविरलितानांपृथक्कृतेत्यर्थः ॥ परमार्थतोप्यंतरालेविविचित्रकामकर्मवासनागहनेनाज्ञानलक्षणेनमलेनपल्लवप्राथैः सूक्ष्मभूतैस्तत्कार्यैर्दलप्राथैः स्थूलभूतैर्भुवनमदैश्वर्यामालितानाजगतायालक्ष्मीलतासाहेलयालीलयानभसि विलोला नाघनानागजितमिवगजितंयस्यास्तथाविधयामहावाक्यश्रुत्या

विलसनविलासलक्ष्म्याम्रविधाकारण्यामहेनप्रतिममुनाहनायवलितामुष्टिरिषअविरलिताचिदेकघनीकृता ॥ एषमर्धांतराण्यप्यस्यश्लोकस्यमुधीभिक्षसानि ॥ इत्यादि
 कानामित्यग्रअदिपदानर्येकलेनमसिद्धमनिअरद्ववरावाहिमाविवाक्यानिगुसते ॥ अरद्व कवलयपुष्पाभ्यामिन्द्रकाणि ॥ मन्नाक्षणीपृच्छतिपुष्पकामा
 राजभूतमायालयनस्यकाच ॥ अस्यापिलौकिक पारमार्थिकोषार्थोम्रलसत्तैवकस्ययितुराक्यते ॥ तथाहि ॥ लौकिकलावत् ॥ कश्चि मन्नेराज कवलयपुष्पाभ्यामुपल
 क्षितोजरद्ववसादुराज्जरद्ववोषाहीक स्वयद्द्वहारिस्थित सम्पन्नकाणिमद्वेदेशमसिद्धगीतानिगायतिनकाचिछुनविचिस्स्यरोगुक्तेनपुष्पेणसहलवणाकरप्रतिकेनचिदवश्यक
 नकार्येणगमिष्यतीतप्रपुषडीवनकामाभ्राक्षणीलवणाकराययभागतद्विलोकेकम्प्यभुत्वाहेराजन्निनिसवबुमानसवाभ्युठमायालयवणाकरेलुनस्यकोऽय किंसमर्धलशुनमुनम
 ह्वमितिपृच्छतीत्यथ ॥ पारमार्थिकोपि ॥ कवलयसदस्याअविषयापुष्पाभ्यामिन्द्रकाणिमद्वेदेशमसिद्धगीतानिगायतिनकाचिछुनविचिस्स्यरोगुक्तेनपुष्पेणसहलवणाकरप्रतिकेनचिदवश्यक
 णित्तीपुषादियगलीतानिबहिर्गुवागायनिनमनगपित्वतत्सविद्वसेतमतादृशमुपलभ्यपुनाअ ससारनरकावायतद्वतिपुष्पोम्रालासताबोधतत्कामाभ्राक्षणीवभ्राक्षणीभृति पू
 च्छति हेराजस्वयययतिहेनविराजमानस्वसैतन्येनसर्वजगद्वजयवह्वात्मरुभायोसवविषाकाकर्मवीजविनाशकत्वाह्वणणाकरायप्रायेत्वस्वकूपेपरमशुद्धेअस्याप
 विभ्रत्वाभ्राक्षणाभोग्यलशुनगुन्यस्यभोग्यस्यकोऽर्धोवैष्यविचारलव ॥ तस्मात्परित्यज्यबाह्यदृष्टित्वात्मारभोजवत्परायेनकोयमालेतवियमपालहे कतर सआत्माकिंका
 रणम्रलकुत सजाताद्वत्वाविपृच्छतीत्यर्थ ॥ एवमद्वद्विमाविवाक्येव्यव्ययसत्ताऊसा ॥ भिर्द्विभिद्विमितिश्लोकस्यगुहालक्षणाव्यक्तजस्यितानुकरणस्यानुकार्यैरेवार्थे
 कानामविमलाभासास्मिन्परमचिन्मणौ ॥ नकवतिविचिन्वतिविचित्राणिजगति ॥ २ ॥ एषावीजकर्णातस्याचिन्तस्ववपुर्न
 यम् ॥ लब्ध्वाशुक्तालवार्थादिकरोत्यकुरमोदनम् ॥ ३ ॥ फेनावर्तविवर्ततवर्त्तिनीरसरूपिणी ॥ कठिर्नेद्रियसवधेकरोतिस्पदमभ्रमाम्
 ॥ ४ ॥ एपाकुसुमगुच्छपुरसरूपेणसस्थिता ॥ कचतिम्राणरंध्रेपुक्रोतिपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगस्याशिलांगामसतीसत्यनापदम् ॥
 सगाधारदर्शाधत्तेगिरात्र स्थितिलीला ॥ ६ ॥ पवनस्पदकोशालरूपिणीवत्विगिद्वयम् ॥ ससाधयत्यलमसुतपितेवात्मतयातया ॥ ७ ॥
 बत्ता ॥ अनुकायत्यलव्यक्तत्वादेनवाक्यतेति ॥ १ ॥ यावीजशक्त्योजगतिविचिन्वतिआरोपयिता शक्तय कानामविमलाभासाकुटाभूत्वानकचतिनाविभ्रवति ॥ २ ॥
 ता राक्तीरवयुस्योदाहरति ॥ इत्यादिना ॥ वीसादिवीजकर्णातस्याएषाएश्वरीचित्तासेधेपरिच्छुतभूक्तालवार्थाविसहकारिकाणांनिलध्वाग्रयमकुरकरोतिकमेतद्व
 लीभूयसाक्षात्पुरपुष्पभोग्यमोदनकरोतीत्यर्थ ॥ ३ ॥ फना-आवत्ता विभत्ताअतवर्त्तिनीयस्या तेव्यवधितिनीअनुगतावारससाभ्याम्यरूपिणीऐश्वरशक्ति कठिनशिलातलादि
 संबधेनिक्रोदोपसृपणलक्षणजिह्वैर्द्विपसयोगेनूद्रोपसर्पणरूपस्पदकरोति ॥ ४ ॥ रसकूपेणमकरवसवलितगधरूपेण ॥ नासापुटयोपरिफुल्लताम् ॥ ५ ॥ शिलांगप्रतिमात
 रादिकायाणिधत्तेनद्वित्यर्थ ॥ ६ ॥ पवनपदलक्षणोय स्पहानीसर्वक्रियाणांकोरासत्वात्मस्वरूपात्वमिद्विष्येत्सर्पणहणायससाधयत्यनुकूलयति ॥ यथापिताआत्मसुतस्य
 कार्येप्रवर्त्तयतिद्वय ॥ अनपारीत्याद्विम्यातिरेव्यविनवर्त्तितशक्तयोबोध्यादित्यर्थ ॥ ७ ॥

यथाप्रवृत्तिस्त्याससरतिथानिदृत्तिस्त्याशेषस्यजगत साराणासत्तानासपिण्डकघनमात्मानमधिकृत्यश्रवणमननाद्युपायै स्वसिद्धयेमोक्षायभावयित्वानेतनेतीतिस
वप्रतिषेधेननकिंचित्त्वशून्यत्वमिवसर्वस्यकरोति ॥ ८ ॥ सर्वशक्तिभेदानेकीकृत्यतत्कार्थेयत्तामवधारयति ॥ आमहेति ॥ ब्रह्माविष्णुश्वरुद्रश्चैश्वर्यसदाशिवइत्युत्क
र्षपरपरायापचमभीशानसदाशिवमभिव्याप्यनियति सर्वकार्यव्यवस्थापिकामूलशक्तिः ॥ १० ॥ कथतन्वियति स्वयम्भवतीतिचेन्नियमेनतत्पथाहेतुत्वादित्याह ॥ साक्षिणीति ॥
स्फारेऽपरिच्छिन्ने ॥ आज्ञासेज्योतिषि ॥ ११ ॥ आकाशनगरगर्ध्वपुरतत्रत्यनाट्यमण्डपभूमिप्रायजाग्रदादिषु ॥ १२ ॥ काइतिसामान्यविषयभागप्रभः ॥ कथमितिप्राति
स्विकप्रकारभेदप्रभः ॥ १३ ॥ १४ ॥ सोकामयनवद्वुस्यामितिश्रुतेःप्रथममिच्छासत्ताभिव्यक्तततोव्योमाभिव्यक्ततत्तत्तातत्रकालात्मन सूत्रस्याभिव्यक्तौकालसत्तासतो

अशेषसारसंपिण्डमध्यात्मानंस्वसिद्धये ॥ भावयित्वानकिंचित्वमिवस्वत्वंकरोत्यलम् ॥ ८ ॥ स्वसत्ताप्रतिबिम्बाभमाकाशमुकुरोदरे ॥ ध
त्तेकल्पनिर्मेषांकंकालाख्यममलंबपुः ॥ ९ ॥ आमहापंचमेशानंपरिणाममयाइमे ॥ इवमित्यभिदंनेतिनियतिर्भवतिस्वयम् ॥ १० ॥
साक्षिणिरफारआभासेगृहेदीपइवक्रियाः ॥ सत्येतस्मिन्प्रकाशंतेजगच्चित्रपरंपराः ॥ ११ ॥ परमाकाशनगरनाट्यमण्डपभूमिषु ॥ स्वश
क्तिवत्तंसंसारंपश्यंतीसाक्षिवस्थिता ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शिवस्यास्यजगन्नाथशक्तयःकाःकथंस्थिताः ॥ साक्षिताकाच
किंतासांष्टंतस्यात्क्रियदेवतत् ॥ १३ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ अप्रमेयस्यशांतस्यशिवस्यपरमात्मनः ॥ सौम्यचिन्मात्ररूपस्यसर्वस्याना
कृतेरपि ॥ १४ ॥ इच्छासत्ताव्यामसत्ताकालसत्तातथैवच ॥ तथानियतिसत्ताचमहासत्ताचसुव्रत ॥ १५ ॥ ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिःकह
ताकर्तृतापिच ॥ इत्यादिकानांशक्तीनामंतोनास्तिशिवात्मनः ॥ १६ ॥ ॥ शक्तयःकुतएवैतावहुत्वंकथमासुच ॥
उदयश्चकथदेवभेदाभेदश्चकीदृशः ॥ १७ ॥

नियतस्यस्थानभूतभौतिकाविभाविनियतिसत्ताभिव्यज्यतेतासुसर्वास्विनूगतामहासत्तेतिभावः ॥ १५ ॥ ऐश्वरानसाधारणशक्तिभेदानुक्ताजीवसाधारणास्तानाह ॥ ज्ञानशक्ति
रिति ॥ कर्तृताप्रवृत्तिशक्तिरकर्तृतानिदृत्तिशक्तिश्चक्रियाशक्तेरवातरभेदौ ॥ यद्यपीच्छाशक्तिरपिजीवेस्ति तथापिज्ञानेश्वरवक्त्याविनास्वविषयसाधयतीतिक्रियाशक्तिपर
वशातत्रैवातर्भेतेतिभावः ॥ इतिसामान्येनपरिणिताअपिप्रातिस्विकरूपेणगणयितुमशक्याइत्याह ॥ इत्यादिकानामिति ॥ एतेनचतुर्थप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तमेव ॥ १६ ॥ अ
द्वितीयेशक्तिशक्तिमत्त्वभेदेएवनिमित्तदुर्बचदूरेशक्त्यवातरभेदवैचित्र्यादीतिमन्यमानोवसिष्ठआक्षिपति ॥ शक्तयइति ॥ शक्तिरद्वतोर्भेदोभेदश्चविरुद्धःकीदृशःकिमुपपत्ति
कइत्यर्थः ॥ १७ ॥

मायिकविकल्पकस्मनापमुक्तचिद्वेदाएकराक्त्यदस्युच्यतेतेवस्तुत शिवावभिन्नाएवेतिमकचिद्विरोधइत्याशयेनश्वर समाधत्ते ॥ शिवस्येति ॥ अनतरूपस्येति ॥ मायाहित्व
रूपताऽर्तं शिवगुणत राक्तिः कार्यतन्धानतंकुर्वाणातस्याभ्यर्थयतीवनतुषिहतीतिश्राव ॥ मनायपिविकल्पनास्मिन्मानवस्तुतद्वर्ध ॥ १९ ॥ विभावनाद्विकल्पनात् ॥ तर
गाविदेविकल्पेभ्यः उदकमियवहुरकम् ॥ १९ ॥ अतुभासाविकालनियतिकमेणपरिशिक्षितानटाद्व ॥ २० ॥ पराभिधानापराधद्वयकाला ॥ अपराभिधानाअवतरकस्य
तदवयवरूपा ॥ सार्वश्वरस्यकियेतिकुर्यादितिअथवाइच्छेतिकामवादिन कस्ययनुअस्माभिः अलनाभाभत्वात्काल कल्पनात्कल्पदतिविकल्पपर्यायानामभिरवकृताभिधे
त्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्याकालराक्तौनियमिपदध्वत्वावयति ॥ आमेहेति ॥ द्विविधोद्विगियमः ॥ इवमित्यसस्यानमित्याकारनियमोधिकारनियमश्च ॥ तभापआतुणआमहार

श्रीइश्वरउवाच ॥ शिवस्यानंतरूपस्यएपाश्चिन्मात्रतात्मन ॥ एपाहिशक्तिरित्युक्तातस्माद्विभ्रामनागपि ॥ १८ ॥ इत्त्व कर्तृत्वभोक्तृत्व
साक्षित्वादिविभावनात् ॥ शक्तयोविविधरूपधारयतिबहुदकम् ॥ १९ ॥ एवंजगतिचृत्यतिवस्त्राद्विचृत्यमहपे ॥ कालेननक्तनेवक्रमेण
परिशिक्षिता ॥ २० ॥ यैपापरापराभासासैपानियतिरुच्यते ॥ क्रियायकृतिरिच्छावाकालेत्यादिकृताभिधा ॥ २१ ॥ आमहारुद्रपर्यंत
मिदमिरयमितिस्थिते ॥ आद्यणापद्मजस्यदंनियमान्नियति स्मृता ॥ २२ ॥ नियतिर्नित्यमुद्भवजितापरिमाजिता ॥ एपाचृत्यतिवैचृत्य
जगज्जालकनाटकम् ॥ २३ ॥ नानारसविलासाढ्यविवर्ताभिनयान्वितम् ॥ कल्पक्षणहतानेकपुष्करावर्तधर्धरम् ॥ २४ ॥ सर्वनुकुसु
मार्कर्णधारगोलकमदिरम् ॥ भूयोभूय पतहपभूरिस्वेदजलोत्करम् ॥ २५ ॥ पयोदपल्लवालोलनीलांबरकृतभ्रमम् ॥ पूर्णसशुद्धस
माभिरन्रौयवलयाकुलम् ॥ २६ ॥ यामपक्षदिनेप्रेक्षाकटाक्षोद्रासितांवरम् ॥ मज्जनोन्मज्जनव्यध्रकुलाद्रिकुलशेखरम् ॥ २७ ॥ भ्रम
च्छशिमणिप्रांतगंगामुक्ताफलत्रयम् ॥ सहस्रहृष्टसंध्याभ्रविलोलकरपल्लवम् ॥ २८ ॥ अनारतरणछोललोलकालंकारकोमलम् ॥ मू
रिमुतलपातालनमजलपदक्रमम् ॥ २९ ॥

द्वर्धतं द्वितीयत्वातुणभापयअस्यवित्युप्रययानियमनान्चियतिराध्याच्येत्यर्थ ॥ १२ ॥ यावत्तत्त्वबोधेमापरिमाजितातावन्मुस्यतीत्यर्थ ॥ १३ ॥ तन्मुत्येनाटकलक्षणानि
रांयति ॥ नानेत्यादिना ॥ कल्पः फलपल्लुक्षणेनाद्योपरमक्षणेकृताविषुदापातवाविताकनेकेपुष्करावर्ताख्यायेषाप्लवपचराबाधभेवायय ॥ २४ ॥ धारावपधारास्तद्युक्त
ब्रह्माद्येनाटकमेवबह्वानाद्यमदिरस्य ॥ २५ ॥ पयोबोमेपाणपल्लुवारसार्पातासीरालोडयन्नीलमरमाकाशतेदेव्येष्तेषाम्नीलबस्त्रेनकृतादिनराभ्यादिमानावेभ्यमायय
सशुद्धीर्निर्दिष्टताभिलक्षणे रनीपलचित्तबल्यिराकुलम् ॥ २६ ॥ मज्जनबल्येत्तिरोधानं उन्मज्जनमुदाहृतताभ्याभ्यापिपुलाद्रिकुलाभ्येबरोस्वराणिशिरोपावियय
॥ २७ ॥ मुक्ताफलपत्रपरेनहारप्रपंचलस्येति ॥ २८ ॥ लोकाजानाभुवननिभातल्लुसंगीरलकरीः कोमलैर्मज्जुलन ॥ वैकल्प्येनहतिपदकमानदीपाविविभ्यासस्यानभेदाः ॥ २९ ॥

मम्राअस्तिमिताउन्मग्राउदिताश्चमहत्योभास्वरास्ताराएवधर्मकणोल्कराःस्वेदविंदुसमूहायत्र ॥ चंद्रार्ककुंडलयोःस्पर्धैःस्मितैरीषद्धास्यैःस्फुटंव्यक्तीकृतंनभोलक्षणंनटीमुखवय
त्र ॥ ३० ॥ ब्रह्माहपदेनतद्भित्तयोलक्ष्यते ॥ ताएवकपाटकानीववितानकानितिरस्करिण्योयत्र ॥ लुठत.असुरव्याकुलीकृताऊर्ध्वाधोलोकातरव्यूहाएवध्वनतःमुक्तागुफितद
शाउत्तरीयातीयपटपल्लवायत्र ॥ सुखदुःखयोरविभावादिदशास्तन्निमित्तदोषाश्चभावाःस्थायिभावाअभावास्तद्विन्नाविभावाःसचारिभावारसांतराणिशृगारादिरसभेदा
श्चयेत्र ॥ स्थायिभावानामेवविभावादिभिव्यज्यमानानरसत्वमित्यालकारिकसिद्धातादितिभावः ॥ ३१ ॥ एवनाटकवर्णयित्वातद्गृथारविमर्शस्वमात्रपरिशेषपरमात्मानदर्श
यति ॥ अस्मिन्निति ॥ विकारैःप्रसिद्धैर्नाट्यशास्त्रप्रसिद्धस्वेदस्तभरोमाचादिविकारैश्चवलितेनियतेनट्याअस्मिन्सारनाम्निचिरनाटकनाट्यसारेविलासेसाक्षीसाक्षाद्गृथामु

मग्नेन्मग्नामहानैकताराधर्मकणोल्करम् ॥ चंद्रार्ककुंडलस्पंदस्मितरफुटनभोमुखम् ॥ ३० ॥ कल्पितानेकब्रह्मांडकपाटकवितानकम् ॥
लुठह्योकांतरव्यूहध्वनन्मुक्तांकपल्लवम् ॥ सुखदुःखदशादोषभावाभावरसांतरम् ॥ ३१ ॥ अस्मिन्विकारवलितेनियतेविलासेसंसारना
म्निचिरनाटकनाट्यसारे ॥ साक्षीसदोदितवपुःपरमेश्वरोयमेकःस्थितोनचतयानचतेनभिन्नः ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०
पू० नियतिनृत्यंनानामसमंत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥ एषदेवःसपरमःपूज्यएसदासताम् ॥ चिन्मात्रमनु
भूत्यात्मासर्वगःसर्वसंश्रयः ॥ १ ॥ घटेपटेवटेकुब्जेशकेटवानरेस्थितः ॥ शिवोहरोहरिर्ब्रह्माशक्रवैश्रवणोयमः ॥ २ ॥ बहिरंतश्चसर्वा
त्मासदास्वात्मासुबुद्धिभिः ॥ विविधेनक्रमेणैषभगवान्यरिपूज्यते ॥ ३ ॥ बहिस्तावन्महाबुद्धेक्रमेणपरिपूज्यते ॥ येनतच्छृणुतत्त्वज्ञश्रो
ष्यस्यंतःक्रमंततः ॥ ४ ॥ पूजाक्रमेषुसर्वेषुदेहगंहंपवित्रकम् ॥ त्याज्यंदेहावबोधात्मपरंयत्नाप्यवित्रकम् ॥ ५ ॥ पूजनंध्यानमेवांतर्ना
न्यदस्यस्यपूजनम् ॥ तस्मात्रिभुवनाधारंनित्यंध्यानेनपूजयेत् ॥ ६ ॥

स्थानीयःअथप्रत्ययपुःपरमेश्वरएकएवस्थितःसचतयानट्यातेननाट्येनचनपरमार्थतोभिन्नइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण०पू०सप्तत्रिंशःसर्गः
॥ ३७ ॥ ॥ शिवस्यानंतचिन्मूर्तेर्बहिर्ध्यानितपूजनम् ॥ ज्ञानेनचमहापुण्यविमुक्तिफलमीयते ॥ १ ॥ सएषनियतिनाटकसाक्षीचिदात्मैवपरमोदेवः ॥ १ ॥ तस्यवक्ष्यमाणप्रकारे
णपूजनेसर्वदेवपूजनमर्तव्यतीत्याशयेनतस्यसर्वाल्लतामाह ॥ घटेइति ॥ २ ॥ विविधेनवक्ष्यमाणबाह्याभ्यंतरभेदेनक्रमेण ॥ ३ ॥ ४ ॥ शास्त्रोक्तसंस्कारैःस्नानाचमनादिभिश्च
पवित्रकमपिदेहगंहंयत्नाच्याज्यम् ॥ देहस्यावबोधःसाक्षिचिदात्मकशस्तद्रूपपरपवित्रकयत्नात्यरिशोध्यमास्तमितिशेषः ॥ ५ ॥ पूजनसाधनक्रियाचध्यानमेव ॥ ६ ॥

समस्तानामासानां मया दिते जसा बुद्धिदानीं च प्राप्तम् ॥ अहताया सारं रोधितं तस्य चिच्छकाशम् ॥ ७ ॥ आकाशावपि विपुलाभोगाफधरा कटाहूर्ध्वभागो यस्य ॥
अनतोयः अधस्तनाकाराकोशः सपादसरोरुहे यस्य ॥ ८ ॥ नानाविधेषु परितो ब्रह्मविषयस्य दयो गहृतो लोकास्तद्विषयमुजयुहीतानि परमाधुनानियस्य ॥ ९ ॥ तर्हि ते किमस्मां
ब्रह्मासां नेत्याह ॥ तत्काराति ॥ प्रकाशरूपं परमाकाशात्तमसः पारगः स्वयमपारो विषयः स्वरूप यस्य ॥ १० ॥ इदमप्यधस्तना विब्रह्माभवेन ब्रह्मैवाविभवा बुधुष्यायम् ॥ ११ ॥
भूतत्रियं चतुर्विधं भूतरोभायम् ॥ चिजगद्वत्सर्वशरीरं यथैष्टनाय शिवाय भवः अद्वैतश्च ॥ १२ ॥ शक्तयस्तस्य शरीरगानां च चिन्तनीया ॥ १३ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ रूपभेदेन तानां पञ्च
चिद्रूपसूयलक्ष्माभसमस्तानां सप्तमासनाम् ॥ अतस्य चित्राकाशस्वभूतासारमाश्रयेत् ॥ ७ ॥ अपारपरमाकाशविपुलाभोगाकंधरम् ॥
अनंताधस्तनाकाराकोशपादसरोरुहम् ॥ ८ ॥ अनंतविक्रताभोगमुजमं बलमद्वितम् ॥ नानाविधमहालोकयुहीतपरमाधुघम् ॥ ९ ॥
तत्कोशकोणविश्रांतब्रह्मादौ घपरं परम् ॥ प्रकाशपरमाकाशपारगापारविग्रहम् ॥ १० ॥ अध ऊर्ध्वचतुर्दिक्षु विविदिक्षु च निरंतरम् ॥
ब्रह्मैव हरि रुद्र शत्रु प्रमुखामरमद्वितम् ॥ ११ ॥ इमां भूतत्रियतस्य रोमालिं प्रविचिंतयेत् ॥ विविधारभकारिण्यस्त्रिजगद्वत्तज्जव ॥ १२ ॥
इच्छाया शक्तयस्तस्य चिन्तनीया शरीरगा ॥ एष देवः स परमपूज्य एष सदा सताम् ॥ १३ ॥ चिन्मात्रमनुभूत्यात्मा सर्वगः सर्वसंश्रयः ॥
घटे पटे वेदे कुब्जे शकटे वानरे स्थितः ॥ १४ ॥ शिवो हरो हरिश्चक्षुः शक्रो वैश्रवणो यमः ॥ अनंतैकपदाधारसत्तामात्रैकविग्रहः ॥ १५ ॥ वि
वर्तितजगज्जालः कालोऽस्य द्वारपालकः ॥ स शैलभुवनभोगभिदब्रह्माद्विमलम् ॥ १६ ॥ देहकाणोऽस्य कस्मिंश्चिद्वस्वांगवचवर्तागतम् ॥
विचिंतयेन्महादेवं सहस्रश्रवणेक्षणम् ॥ १७ ॥ सहस्रशिरसः शान्तसहस्रभुजमूपणम् ॥ सर्वत्रेक्षणशक्त्या त्वं सर्वतो घ्राणगतिकम् ॥ १८ ॥
सर्वतः स्पर्शनमयं सर्वतोरसनां वितम् ॥ सर्वत्र श्रवणाकीर्णं सर्वत्र मननान्वितम् ॥ १९ ॥ सर्वतो मननातीतसर्वतः परमं शिवम् ॥ सर्व
दासर्वकर्तारसवसकल्पितार्यदम् ॥ २० ॥ सर्वभूतारवावस्य सर्वसर्वकसाधनम् ॥ इति संस्थित्येव शेषमथ ये द्विधिवत्ततः ॥ २१ ॥ वि
धानमचनस्येदं शृणु ब्रह्मविदां वरः ॥ स्वसविदामो देवो यनोपहारेण पूज्यते ॥ २२ ॥

नामाधरो वाच्यस्तद्वेदपरित्यागेऽप्युक्तस्य धारोलक्ष्याया सत्तात्मायैकविग्रहः ॥ ११ ॥ द्वारपालकः अविष्युद्धि काले मनसो न भवति न रोधको विद्युदौ तु प्रवेशानुवृत्त इति ॥
॥ १६ ॥ स्वगिमाया राखलरूपे अवयवता भेदे शतान् ॥ अथ वा सर्वप्राणिनां श्रवणेक्षणशिरः पाण्याद्यवयवास्तस्यैवेति निश्चयः चिन्तनीयमित्याह ॥ विचिंतयेदित्यादिना ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ १९ ॥ तथा चिन्तनेऽप्यसंघाद्व्याप्यतां स्तुतस्तस्य भविष्यति ॥ २० ॥ सर्वस्य एकसाधनं सत्तात्मा स्फूर्तिप्रदम् ॥ इति उक्तप्रकारेण ॥ २१ ॥ उपस्थितम्
स्तुपुद्गारो न भव्युपाश्लिष्ये ॥ २२ ॥

तदेवप्रपंचयति ॥ नेति ॥ २३ ॥ इतरेच्छन्नचामरदर्पणार्थापणैः ॥ २४ ॥ अखण्डसाक्षात्कारदृष्टिधाराहृदयेनस्वेनस्वात्मकेनबोधेन ॥ पूर्वीकचितनमप्येतदगमितीयमेवसर्वपूजा
भ्ययदानेत्याशयेनाह ॥ एतदेवेति ॥ २५ ॥ अस्या कालनियमोपिनास्तीतिसिद्धेवकार्येत्याह ॥ पश्यन्ति ॥ २६ ॥ उक्तज्ञानधारालम्बनाध्यानामृतेन ॥ २७ ॥ परमास्वाद
युक्तेनेति ॥ अयमभावः ॥ पुष्पादिविषयार्पणहिदेवस्यनसाक्षादविच्छिन्नसुखार्पणिकतुपरयाल्पतरदीयसुखाभिव्यजनक्षुधितस्यद्वीहिमुद्यर्पणमिवनतथाप्रीतयेभवति ॥
इदुप्रतीचः स्वयमेवशोधनेननिरतिशयानद्वैतमाविर्भाव्यतस्यनित्यनिरतिशयस्यात्यैतैकरस्येनशिवायार्पणरूपपूजनपरमास्वादनयुक्तमितितदेवतादृशद्वैतानुरूपपूजन

नदीपेननधूपेननपुष्पविभवापणैः ॥ नान्नदानादिदानेनचंदनविलेपनैः ॥ २३ ॥ नचकुंकुमकर्पूरभोगैश्चित्रैर्नचेतरैः ॥ नित्यमक्लेशल
भ्येनशीतलेनाविनाशिना ॥ २४ ॥ एकैनैवामृतेनैषबोधेनस्वेनपूज्यते ॥ एतदेवपरंध्यानंपूजैषेवपरास्मृता ॥ २५ ॥ यदनारक्तमंतस्यशुद्ध
विन्मात्रवेदनम् ॥ पश्यच्छुण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्मन्त्रगच्छन्स्वपनश्चसन् ॥ २६ ॥ प्रलपन्विस्तृजन्गृह्णन्शुद्धसंविन्मयोभवेत् ॥ ध्यानामृते
नसंपूज्यस्वयमात्मानमीश्वरम् ॥ २७ ॥ परमास्वादयुक्तेनमुक्तेनकुसुमेहितैः ॥ ध्यानोपहारएवात्मध्यानंद्यस्यसमीहितम् ॥ २८ ॥ ध्यान
मर्ष्यचपाद्यं चशुद्धसंवेदनात्मकम् ॥ ध्यानसंवेदनपुष्पसर्वंध्यानपरंविदुः ॥ २९ ॥ विनातेनेतरेणायमात्मा लभ्यतएवने ॥ ध्यानात्यसाद
मायातिसर्वभोगसुखश्रियः ॥ ३० ॥ अयमात्मानुनेभुंक्तेदहहृपोगृहेयथा ॥ ध्यानेनानेनसुमतेनिमेपांस्तुत्रयोदश ॥ ३१ ॥ मूढोपिपूजयि
त्वेशंगोप्रदानफलंलभेत् ॥ पूजयित्वानिमेपाणांशतमेकमितिप्रभुम् ॥ ३२ ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ पूजयित्वास्व
मात्मानंघटिकार्धमितिप्रभुम् ॥ ३३ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ध्यानबल्युपहारणस्वयमात्मानमात्मना ॥ ३४ ॥

समीहितनपुष्पादीत्यर्थः ॥ २८ ॥ अतएवांक्तक्षणध्यानैवसर्वोपचारसिद्धिरित्याह ॥ ध्यानमिति ॥ ध्यानाभिर्व्यक्तसंवेदनचेतन्यपुष्पप्रयोजनरूपत्वात्पुष्पम् ॥ एवसर्वमुपचा
रसंवेदनमेवविदुः ॥ असविदितोपचारभोगाप्रसिद्धेरिति ॥ २९ ॥ प्रसादस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ किततस्तत्राह ॥ सर्वेति ॥ सर्वेषामनुष्यादिहिरण्यगर्भातानांभोगसुखश्रियः ॥
अयमसन्नआत्माभुंक्तेदतिरेकान्वयः ॥ योवेदनिहितगुहायापरमेष्ठ्यमन् ॥ सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहेतिश्रुते ॥ ३० ॥ यथादेहहृपोदेहाभिमानीस्वगृहेभोगान्भुक्तेतद्वत् ॥ ते
नापिविषयसत्परजस्यवत्यभिव्यक्तात्मसुखस्यैवानुभवात् ॥ ब्रह्मात्मसुखेसर्वसुखानामतर्भावादितिभावः ॥ इदानीनस्वसाक्षात्काराभावेपियथोक्तध्यानमात्रेणापितदुक्त
परिनुसारिफलोत्कर्षमाह ॥ ध्यानेनेत्यादिना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

ननु चटिकार्धपूजनेऽश्वमेधसहस्रफलवैदृढिकाभ्यामनतोऽप्यधिकफलवाच्यम् ॥ तत्कथयेकराजसूयफलकीर्तनम् ॥ नक्षत्रमेधाब्राजसूयस्यफलमधिकम् ॥ इहवारण्यकेषु
उपयुक्तं कथञ्च मथयाजिनोगच्छन्ति द्विर्ग्रासनैवेत्यथाङ्गाभ्याम्यलोकादित्याद्यिवीसमुद्रादिनापृथिवीसमुद्रादिपरिमाणमुक्तात परतस्ताद्यावतीक्षुरस्य धाराया वद्वासिकाया पप्रताशा
नेतरणाकारादिति ब्रह्मास्त्वपरद्वयस्य धियुक्ता ता निद्र मुपयो भूत्वा वायवभायच्छसाभ्या युरात्मनि स्थित्वा तभागमयथाश्वमेधयाजिनोभवन्नित्यश्वमेधयाजिन ब्रह्मास्त्वपरस
विद्वाराया युनावहिनि सायसयकमफलोत्कर्षस्थानप्रापणश्रवणविरोधात् ॥ ब्रह्महृत्याश्वमेधाभ्यामनपरपुण्यपापयोरिति प्रसिद्धे ॥ पूर्वराभायणे दलो पाण्याने नाश्वमेधात्यरौय
स्तान्नियश्चैव महात्मन इन्द्रिभीरामवचनविरोधाच्छरीरकर्मतर्काभिर्णायुमा विमार्गेण शब्दबलप्राप्तिरेवाश्वमेधयाजिन एकस्य स्वर्वाचिरादि मार्गेण ब्रह्मलोकावाप्तिरिति सिद्धता ॥ थ
करणञ्चाश्वमेधस्य राजसूयापेक्षया फलाधिक्यस्य सिद्धत्वादिति चेत् ॥ नैपदोप ॥ परस्य पवा विरोधेनाबाधकत्वो बोधोपपत्ते ॥ यथ घटिका पूजनेनाश्वमेधसहस्रफलतश्च घटि
कामात्रपूजनतत्स्यैदृगुण्यप्राप्तमेव तभराजसूयफलस्वाराज्यलक्षणभूयमाणमितरपामश्वमेधयाजिनोऽस्वाराज्येष्वप्यवस्थतीति त्रिज्ञास्योराज्ञवमहाभूतो ग्लोकैर्पोयटिकापूज

घटिकापूजयेत् सुराजसूयलभेतम् ॥ मथ्याङ्गपूजनादित्य राजसूयैकलक्षभाक् ॥ ३५ ॥ दिवस्पूजयित्वैव परेधाग्निवसेन्नर ॥ एषां
मौपरमो योग एपासापरमाक्रिया ॥ यात्य सपूजन प्रोक्तमेतदुत्तममात्मन ॥ ३६ ॥ एतत्पवित्रमखिलाघविघाते हतुयस्त्वाचरिष्यति न
रक्षणमप्यस्मिन् ॥ तंवदपिप्यतिसुरासुरलोकापूग प्राप्तास्पदं जगति माभिवमुक्तमात्मन ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
वात्यपूजननामाऽर्धत्रिंश सर्ग ॥ ३८ ॥ ॥ श्री ईश्वर उवाच ॥ पावनपावनाना यत्सर्वतमसां क्षय ॥ तडिठानीं प्र
वस्यैह मत पूजनमात्मन ॥ १ ॥ गच्छतस्मिन् सुत श्वैव जाग्रत स्वपतोपि च ॥ सर्वाचारगता पूजानित्यंध्यानान्मिका लियम् ॥ २ ॥ नित्यमेव
शरीरस्य मिमध्यायेत्परशिवम् ॥ सर्वप्रत्ययकर्तारस्वरमात्मानमात्मना ॥ ३ ॥

कस्त्यसिद्धिर्नि ॥ नवाग्रतक्रकौडिष्यव्यायाग्रयणयुक्तम् ॥ वाक्यवैयर्थ्यप्रसगात् ॥ तथाचेदरोविषयेयमहाप्योउक्तम् ॥ असतिस्वत्वविशेषबाधनमवतिअस्तिचसमवो
यदुभयस्याविति ॥ नाप्यभापच्छेदाधिकरणव्यायागसराः ॥ अविक्षिणत्वसर्वधेदक्षिणत्वयोरिवप्रलोककाल्वाराण्यफलयाविरोधाभावावितिविशेषयथोतनायनुशब्द ॥ ३५॥
रिबसमिति ॥ चिरकाप्यज्ञानोदयादयमावदितिभाव ॥ ३६ ॥ उक्तायास्तृप्तायासन्नुपसहरति ॥ एनविति ॥ हेआत्मनदितिधेमातिशयेनप्रसिद्धसवोधनम् ॥ एतदुत्तल
क्षणपूजनयस्तुनरःअविभोविशेषपेदेदृष्य सप्रश्नमव्याचरिष्यतितक्रमास्तुर्वधमुक्तमतएवयामास्तद्वसुरासुरलोकपूजाअगतिमामिषवदयिव्यतिअभिवादनस्तुस्याविनापूज
यिष्यतीत्यय ॥ ३७ ॥ इतिश्रीषासिष्ठम तावयप्रकाशेन०पू०अट्टाशरा सग ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शब्दाश्चिपिपदैःआमैरमप्रत्यगभासिनु ॥ मत्स्यगात्मशि
वस्यामस्तं-पूजोपपणयते ॥ १ ॥ सर्वेपातिसामज्ञानानोक्षयदेवुत्पाक्षय ॥ १ ॥ सर्वेव्याचारेयुष्मद्वहारेदुगताअनुमता ॥ २ ॥ सर्वेयापत्ययानोक्तार्त्तरसन्निधिमोक्षेणअनयि
ताःआपयितारं ॥ ३ ॥

सृष्टयस्पर्शादिविषयसृशंतभुजानम् ॥ अथवाउद्वेगात्यजंतम् ॥ ४ ॥ तदेवस्पष्टमाह ॥ भुंजानमिति ॥ बाह्यार्थानांजाग्रदादिविषयाणांपरिकर्त्तारस्वाध्यारोपेणनिर्मातारम् ॥ सर्वेषाकार्याणांस्वरूपदस्वसत्ताप्रदम् ॥ ५ ॥ स्वदेहलक्षणेषुल्लिङ्गेषु ॥ तथाहि ॥ पद्माद्यासनस्थःपुरःप्रसारितपाणिर्वद्वाजलिर्देहःशिवलिङ्गाकारोभवतीतिप्रसिद्धम् ॥ अतएव त्यक्तमृद्धारुशिलादिलिङ्गातरआदिपदात्यतिमातरचयत्र ॥ शातेनिर्विक्षेपस्वभावोस्थितबोर्वाल्लिङ्गम् ॥ ६ ॥ प्रारब्धप्रवाहपतितेष्वर्थेषुभोगेषुस्थितः ॥ प्रसक्ताशुद्धिरपिपुनःपुनरसगविशुद्धात्मबोधलक्षणेनस्नानेनसदाशुद्धिमान् ॥ ७ ॥ तादृशपूजनेयदिमनस्तमसिमज्जिततदातर्वाहिश्चसर्वमन्नपरिपूर्णमखंडितमद्वयमादित्यमहलस्यभावयेद्यदिनपरितापे निमज्जिततदातादृशचन्द्रमहलतयाउदितस्वभावयेदित्याह ॥ आदित्येति ॥ आदित्यात्मनाभावनात्कल्पितेनाभोगेनविस्तृतस्वसस्थानेनभावितेपूर्णेहादृवाक्षावेरभास्वरम् ॥ ८ ॥

शयानमुत्थितंचैवव्रजंतमथवास्थितम् ॥ सृशंतमभितःसृशंत्यजंतमथवाभितः ॥ ४ ॥ भुंजानंसत्यजंतंचभोगानाभोगपीवरान् ॥ बाह्यार्थपरिकर्त्तारंसर्वकार्यस्वरूपदम् ॥ ५ ॥ देहलिङ्गेपुशंतस्यत्यक्तलिङ्गांतरादिकम् ॥ यथाप्राप्तार्थसंवित्त्याबोधालिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ६ ॥ प्रवाहपतितार्थस्यःस्वबोधस्नानशुद्धिमान् ॥ नित्यावबोधार्हणयाबोधालिङ्गंप्रपूजयेत् ॥ ७ ॥ आदित्यभावनाभोगभावितान्वरभास्वरम् ॥ शशांकभावनाभोगभावितेदुतयोदितम् ॥ ८ ॥ प्रतिभासपदार्थोघनित्यावगतसंविदम् ॥ द्वारैर्वहंतशरीरैर्मुखेप्राणस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रसोक्त्यरसंप्राणस्वांतोदात्ततुरंगमम् ॥ प्राणापानरथारूढगूढमंतर्गुहाशयम् ॥ १० ॥ ज्ञातारंज्ञेयदृष्टीनांकर्त्तारंसर्वकर्मणाम् ॥ भोक्तारंसर्वभोग्यानांस्मर्त्तारंसर्वसंविदाम् ॥ ११ ॥ सम्यक्संविदितांगौघभावाभावनभावितम् ॥ आभासभास्वरंभूरिसर्वगंचितयेच्छिवम् ॥ १२ ॥ निष्कलंसकलंचैवदेहस्थंव्योमचारिणम् ॥ अरंजितंरंजितंचनित्यमंगंगंसंविदम् ॥ १३ ॥ मनोमननशक्तिस्थंप्राणापानांतरोदितम् ॥ त्वत्कंठतालुमध्यस्थंभ्रूनासापुटपीठगम् ॥ १४ ॥

बाह्यातरबुद्धित्तिप्रतिभासेषुतद्भासितपदार्थेषुचानुस्यूतायानित्यावगतरूपसंचित्तद्रूपम् ॥ वहंतस्याभासानुबहिर्विषयदेशेप्रापयतम् ॥ ९ ॥ रस्यतइतिरसःशब्दादिविषयसंस्वानदरसेनैवरसीकृत्यमधुरीकृत्यआत्मादयतमिवेतिशेषः ॥ प्राणस्यांतलक्षणौउदात्तौउक्तटौतरुगमौयस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नलोकाभिमरविः ॥ क्षेत्रक्षेत्रीत्याकृत्स्नप्रकाशयतीतिभगवदुक्तीत्यासम्यक्संविदितसर्वांगौघम् ॥ भावैर्विषयभावैर्भावैश्चभावितलक्षितम् ॥ आभासेभ्यःसर्वप्रकाशेभ्योपिभूरिभास्वरम् ॥ विशेषेण्यस्यापेक्षत्वेसामर्थ्याविधातात्समासः ॥ १२ ॥ निष्कर्षेनिष्कलमन्यथासकलम् ॥ व्योमिहृदयाकाशेचरणशीलम् ॥ अगंगंसविदंप्रत्यंगव्यापिवोधरूपम् ॥ १३ ॥ तदेव विदणोति ॥ मनोमननेति ॥ १४ ॥

पट्टप्रशस्यसन्निवेशाद्यद्विद्वत्पट्टप्रशस्यस्य ॥ कालीरीद्रीकलविकरणीत्यादिशक्तिभागेऽन्वग्यामनोन्मन्याश्रयशामप्यतिगतम् ॥ शिवयोगम
मिन्द्राशान्त्वग्यदशमरीजमभाषिरुपयतदतिगतम् ॥ १५ ॥ व्यबहारविकस्मिन्निर्वाणसमाधिभोक्षयोरविकस्येचवाप्यलक्षरूपेवाप्यये ॥ १६ ॥ कला
नदीभूतमाभि ॥ स्थूलरहात्मनपरिणते कटिनमूर्तिषु ॥ १७ ॥ कलाकलनाभाप्याप्तविकल्पनाकल्पनमधिष्ठानम् ॥ अधिकरणेऽनुद् ॥ १८ ॥ पुन स्वस्वरूपविस्मर

पट्टत्रिशत्यट्कोन्म्यमुन्मन्यतदगतिगम् ॥ कुर्वतमतःशब्दार्थोद्दयतमन खगम् ॥ १५ ॥ विकल्पव्यविकल्पेचद्विविधेवावयथेऽस्य
तम् ॥ निलतेलमिवांगपुमर्वध्ववांतरस्थितम् ॥ १६ ॥ कलाकलकरहितकठिनचकलागणि ॥ एकदेशेऽमुह्यत्ययेसर्वदेहचसंस्थितम्
॥ १७ ॥ अग्निमानममलाभाकला कलनकल्पनम् ॥ प्रत्यक्षस्यसर्वत्रस्वानुभूतिमयात्मकम् ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षतनमालीयमर्थित्वेनपुन
स्मितम् ॥ पठयानामुपेत्याशुक्षणाद्वित्वमिवागतम् ॥ १९ ॥ सहस्रपादावयव सकेशनखतक ॥ स्वदेहसंविदाभासोदवोयमिति
भाचयन्त ॥ २० ॥ विचित्रा शक्तयोऽन्धोनानाधारामनोदशम् ॥ उपासतेमामनिशपठय कातमिवोत्तमम् ॥ २१ ॥ मनोमद्वारपालो
यनिर्दठितजगद्य ॥ धितयमंत्रतीहारास्याशुद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ शक्तिर्ममात्मिकानुद्धि क्रियाचेववरागना ॥ ज्ञानानिचविचित्रा
णिमृपणान्यगगानिमे ॥ २३ ॥ कर्मद्रियाणिद्वाराणिशुद्धीद्रियगणे मह ॥ अयसोहमनतात्माव्यवच्छेदोज्झितारुति ॥ २४ ॥ तिष्ठामि
न्नरितकालापुण मवावपूगक ॥ इतिदेवीमुपाश्रित्यस्वच्छामात्मचमलुतिम् ॥ २५ ॥ देवत्वपरिपूर्णतरदीनात्मावतिष्ठते ॥ नास्तमेति
नचान्नितनुष्यतिनकुप्यति ॥ २६ ॥ नवार्पेनसुधयानिनाभिवाछतिनोज्झति ॥ सम समसमाचार समाभास ममाकृति ॥ २७ ॥ मी
म्यनामलमायात ममेताम्बुदराशय ॥ आदेहमेतएवामावध्युच्छिन्नमहामति ॥ २८ ॥ देवाचनकरोत्येवदीर्घदीर्घमहर्निशम् ॥ चि
तत्त्वचलितादहादचोऽस्यममुदाहृत ॥ २९ ॥

नाडागादित्वनस्थितम् ॥ न्यात्रिरित्तपशायानविपत्ययमेयोपेत्यआशुक्षणास्वस्रकलादेवद्वित्वभागतपिभस्यितम् ॥ १९ ॥ स्वदेहसविदआभासापरिचायिकायस्य ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ मन्मापगावरायादुद्धरूपिणी ॥ २२ ॥ आत्मिकाआत्मत्वस्यरतीतिविपयीष्टतानुद्धिज्ञानराक्ति ॥ क्रियाप्राणराक्ति ॥ विविधप्राणिशास्त्रीयाणिलौकिकानिचक्ष
नानिभपगानि ॥ २३ ॥ २४ ॥ देवीमर्त्यक्षिकीमात्मचमलुद्रित्यकत्यपरिचयम् ॥ २५ ॥ तारापूजापरिपाककलाप्याह ॥ मास्तेमेतीत्यादिना ॥ २६ ॥ अतःसम ॥ २७
दिश्यमर्त्यक्षिकीममआपारोपस्य ॥ २८ ॥ २९ ॥ कोत्येव कथमादेहवर्षयतीतितादाह ॥ चित्तस्वेत्यादिना ॥ २९ ॥

वस्तुनात्रिपुटीरूपेण ॥ देवचिद्भ्रष्टेन्द्रियकवन्तिप्रतिबिंबचिद्भ्रष्टं प्रतिबिम्बभूतम् ॥ ३० ॥ सर्वणार्थेनबाष्पाभ्यतरवस्तुना ॥ अपूर्ववस्तुनिगंधपुष्पाद्युपचारवस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्त
देहतयाप्राप्तम्रास्त्रणक्षत्रियादित्वशरीरोचितयायथाशास्त्रमर्थक्रिययाव्यवहारेण ॥ काम्यतइतिकामादेहधारणमात्रनिमित्तान्नपानादयस्तेषांसेवनेन ॥ ३२ ॥ तदेवस्पष्टमा
ह ॥ भक्षयेति ॥ ३३ ॥ सवृथ्यतत्त्वतोज्ञात्वा ॥ तथाचयावत्तदज्ञानतावद्विषयसुखोपभोगेनप्रसजितव्यमितिभावः ॥ ३४ ॥ एवमथाप्राप्तदुःखभोगेपिपूजाबुद्धिरेवकार्या

यथाप्राप्तेनसर्वेणतमर्चयतिवस्तुना ॥ समययासर्वयानुज्याचिन्मात्रदेवचित्परम् ॥ ३० ॥ यथाप्राप्तक्रमोत्थेनसर्वार्थेनसमर्चयेत् ॥ म
नागपिनकर्तव्योयत्नोत्रापूर्ववस्तुनि ॥ ३१ ॥ प्राप्तेदेहतयानित्यंतथार्थक्रिययानया ॥ कामसंसेवनेनाथपूजयेच्छोभनंविभुम् ॥ ३२ ॥
भक्ष्यभोज्यान्नपानेननानाविभवशालिना ॥ शयनासनयानेनयथाप्तेनार्चयेच्छिवम् ॥ ३३ ॥ कांतान्नपानसंभोगसंभारादिविला
सिना ॥ सुखेनसर्वरूपेणसंबुज्यात्मानमर्चयेत् ॥ ३४ ॥ आधिव्याधिपरीतेनमोहसंभशालिना ॥ सर्वोपद्रवदुःखेनप्राप्तेनात्मानमर्च
येत् ॥ ३५ ॥ समस्तैश्चसमस्तानांचेषानांजगतःस्थितेः ॥ मृतिर्जीवितस्वप्नावैःप्राप्तेरात्मानमर्चयेत् ॥ ३६ ॥ दारिद्र्येणाथराज्येनप्रवाहप
तितात्मना ॥ विचित्रचेषपुष्पेणशुद्धात्मानंसमर्चयेत् ॥ ३७ ॥ नानाकलहकल्लोलललनोद्धासशालिना ॥ रागद्वेषविलासेनसौम्यमात्मा
नमर्चयेत् ॥ ३८ ॥ सतांददयगामिन्यारूढयाशशिशीतया ॥ मैत्र्यामाधुर्यधर्मिण्यादृत्यमात्मानमर्चयेत् ॥ ३९ ॥ उपेक्षयाकरुण
यासदामुदितयादृदि ॥ शुद्धयाशक्तिपद्धत्याबोधेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४० ॥ आकस्मिकोपयातेनस्थितेनानियतेनच ॥ भोगाभोगैकभो
गेनप्राप्तेनात्मानमर्चयेत् ॥ ४१ ॥ भोगानामनिषिद्धानांचसर्वदा ॥ त्यागेनवातिरागेणस्वात्मानंशुद्धमर्चयेत् ॥ ४२ ॥ इहिता
नीहितौघेनयुक्तायुक्तमयात्मना ॥ त्यक्तेनात्तेनचार्थेनत्यर्थानामीशमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ नष्टंनष्टमुपेक्षेतप्राप्तमुपाहरेत् ॥ निर्विकारतयै
तद्विपरमार्चनमात्मनः ॥ ४४ ॥ सर्वदेवसमग्रासुचेषानिष्टासुदृष्टिषु ॥ परमंसाम्यमाधायनित्यात्मार्वीव्रतंचरेत् ॥ ४५ ॥

नोद्वेगइत्याह ॥ आधीति ॥ ३५ ॥ जगतःस्थितेःसर्वधिनसमस्तानांचेषानांफलैरितिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तर्हि किकलहादिपरेणापिभाव्यनेत्याह ॥ सतामिति ॥ ३९ ॥
कलहाद्यप्रसक्तावुपायमाह ॥ उपेक्षयेति ॥ शक्तिःक्रोधादिनिग्रहसामर्थ्यतत्त्वत्वा ॥ ४० ॥ एवमोगलंपटेनापिनभाव्यमित्याशयेनाह ॥ आकस्मिकेति ॥ भोगाभोगेषुभोग
समूहेष्वेकस्यकस्यचित्कदाचिद्भोगेन ॥ ४१ ॥ अनिषिद्धानानिषिद्धानांचसर्वदात्यागेनेतिमुख्यःकल्पः ॥ अथवाक्वचिदनिषिद्धानारागेणेतिगौणः ॥ ४२ ॥ अयुक्तमयात्मना
त्यक्तेनयुक्तमयात्मनाआत्तेनेतिव्यक्कमेणान्वयः ॥ अर्थानामीशभोक्तारम् ॥ ४३ ॥ इदानीमुप्यार्चनसारमाह ॥ नष्टमित्यादिना ॥ उपेक्षेतनानुशोचेत् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ब्रह्मविदेदृष्ट्या सर्वशुभमवर्तिविदेतृष्ट्यात् ॥ ब्रह्मसंवलितमायामयत्वदृष्ट्या तु सर्वशुभाशुभसमिश्रमिति विद्यात् ॥ उभयथापि साम्येन विषय्यश्रानमिन्नाभावाद्वात्मिवात्मम
यमिति वा आत्मप्रचुरमात्ममयमिति वा कुत्राप्येते ॥ २६ ॥ उत्तरीत्यासुसमभुत्वा ॥ २७ ॥ इति विभागोद्देशम् ॥ २८ ॥ सर्ववाशनेन सर्वाकारविकारिणा सर्वप्रकारेण सर्वक
येनाश्रापसर्वसर्वस्वकामात्मनमर्थयेत् ॥ २९ ॥ मिथ्यात्वबुद्ध्यापरित्यज्यत्वात्माभताबुद्ध्या उभयोरश्रयणेन स्वीकारेणापि ॥ ५ ॥ भोगभूमय ह्रस्वदु स्वहेतवो विपया
॥ ५१ ॥ नुच्छासुअयमाना विदुःपुअनुच्छासुषथपसर्वस्वनाशा विदुःपुपुनित आपतित प्रसक्त उद्देगो नानुगतम् ॥ पतितेष्विति पाठे आपतितेषु चिमातेष्वनुहनेषु भजु

सर्वविदेतसुशुभमर्वविद्याच्छुभाशुभम् ॥ सर्वमात्ममयंकुयान्नित्यात्माचाव्रतचरेत् ॥ ४६ ॥ आपातरमणीययद्यच्चापातसुदु सहम् ॥
तत्सर्वसुसमनुग्ध्वानित्यात्माचाव्रतचरेत् ॥ ४७ ॥ असोहमयनाहविभागमितिसंत्यजेत् ॥ सर्वब्रह्मेति निश्चित्य नित्यात्माचाव्रतचरेत्
॥ ४८ ॥ सवदामवरूपेण सवाकारविकारिणा ॥ सर्वसर्वप्रकारेण प्राप्तेनात्मानमर्थयेत् ॥ ४९ ॥ अनीहितपरित्यज्यपरित्यज्यतयेहित
म् ॥ उभयाश्रयणेनापि नित्यमात्मानमर्थयेत् ॥ ५० ॥ नवांछतानत्यजतादैवप्राप्ता स्वभावत ॥ सरित सागरेणैव मोक्तव्या भोगभूम
य ॥ ५१ ॥ उद्देगो नानुगतव्यस्तुच्छातुच्छासुदृष्टिषु ॥ योन्माचित्रपदार्थेषु पतितोत्पातेतेष्विव ॥ ५२ ॥ देशकालक्रियायोगापदुवैति शु
भाशुभम् ॥ अविकारं गृहीतेन तेनैवात्मानमर्थयेत् ॥ ५३ ॥ आत्मार्चनविधानं स्मिन् प्रोक्ता द्रव्यश्रियस्तुया ॥ एकेनैव समनैतारसेन प
रसशक्तिरतीन्द्रिया ॥ तया यद्भावितचेत्यममृततत्सणा द्रवेत् ॥ ५४ ॥ समतामधुरारस्यो
दोरिव च्युतम् ॥ ५५ ॥

विकारीतादादिचित्रपदार्थेषु योन्माचित्रेति दृष्टान्तोपपन्नम् ॥ ५२ ॥ ननु किञ्चिन्ननु खरागद्वेषादिविकारहेतवः शुभशुद्धिकदृतिफादिविषयमसाजो व्यद्वय्यमिष्य कयमवि
कारपदार्थीर्नुशास्त्र्यादिति च देकलसमरसमसर्वपादिविषयनिरासेन भुरीकरणविश्याशयेनाह ॥ आत्माचनेति ॥ परिभाषिता आह्लाषिता सत्यो न अम्लानकद्रव्य किन्तु मधुरीकरसाज
वतीति परेणाच्य ॥ ५३ ॥ आनन्दैकसर्वविषयत्वेन समतावर्तनाह्वानासायविकारेण यद्गुणसिद्धिरित्याशयेनाह ॥ समतेति ॥ रसशक्ति रसवैसद्विभ्रतिविरिता आत्मा ॥
॥ ५४ ॥ द्वादशमृतममृतमिव ॥ ५५ ॥

ब्रह्मेक्यदर्शनलक्षणयासमतयास्वयमाकाशवद्ब्रह्मालीनमानसंयथास्यात्तथायदवस्थानंतदेवमुख्यमर्चनमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ उपलब्धपिणास्फटिकशिलावन्निर्मलदृढेन ॥ ५९ ॥ ईदृशो ब्रह्मस्त्वविदेवउपासको मुख्यो मत्पूजक इत्यर्थः ॥ ६० ॥ नट्टोत्तुदयं लिखतीति दृष्टेः ख. कामो विद्युदादिश्च यस्मिन् ॥ ६१ ॥ आनदाद्युतपरिपूर्णत्वात् सोम एव सन्निष्कलकस्तुप्रकाशातिशयादर्कस्तथाविध अस्तिमिता निमानसमोदत्तिर्माता मेयचयत्रतथाभूतं सद्यः प्रसूतस्य शिशोर्वेदनवद्वितानं विगतविकल्पविस्तारचेतनस्य चिदाभासस्य चित्तस्य चर्वाजीमूलभूतत्वात् शिवप्रशतमित्यथास्यात्तथापश्यन्सत्त्वमनुमेजीवन्मुक्तपदे स्थितस्तद्भावनैवतिष्ठसैव परापूजेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ विस्तरोक्तसंक्षिप्योपसहरति ॥ देशेति ॥ शातासकलार्द्धहामनोरथायस्यास्तथाविधयाधियास्वात्मानितिष्ठ ॥ ६३ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० ९

समताकाशवद्ब्रह्मायतुस्याह्मीनमानसम् ॥ अविकारमनायासंतदेवार्चनमुच्यते ॥ ५८ ॥ पूर्णेदुनेव पूर्णेन भाव्यं समसमविविपा ॥ स्वच्छेन चिद्वनैकेन ज्ञेनाप्युपलक्षणा ॥ ५९ ॥ अंतराकाशविशदो बहिः प्रकृतकार्यकृत् ॥ रंजनामिहिकामुक्तः संपूर्णो ज्ञोपासकः ॥ ६० ॥ स्वप्नेप्यदृष्टदृष्टेः खमज्ञानाभ्यपरिक्षये ॥ शांताहंतादिमिहिकंजः शरद्भ्यो मराजते ॥ ६१ ॥ सोमार्कमस्तमितमानसमात्ममेयं सद्यः प्रसूत शिशुवेदनवद्वितानम् ॥ पश्यन्प्रशांतमतिचेतनचित्तबीजं जीवन्मनुत्तमपदस्थित एव तिष्ठ ॥ ६२ ॥ देशकालकरणक्रमोदितैः सर्ववस्तुसुखदुःखविभ्रमैः ॥ नित्यमर्चय शरीरनायकं तिष्ठ शांतसकले हयाधिया ॥ ६३ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० देवार्चनविधिर्नाम एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यथाकालं यथारंभं न करोषि करोषि यत् ॥ चिन्मात्रस्य शिवस्यांतस्तदेवार्चनमात्मनः ॥ १ ॥ तेनैवाह्वादमायाति याति प्रकटतां तथा ॥ तथा स्थिते न रूपेण स्वैनैव स्वयमीश्वरः ॥ २ ॥ रागद्वेषादिशब्दार्थानात्मन्यन्यतया मले ॥ संभवन्ति पृथग्भूपावक्त्रौ विक्रिणा इव ॥ ३ ॥ यद्यद्राजत्वदीनत्वसुखदुःखादिवेदनम् ॥ आत्मीयं परकीयं च तत्तद्वर्चनमात्मनः ॥ ४ ॥

कोनचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३९ ॥ ॥ पूज्यपूजकपूजादिविकल्परहितः शिवः ॥ परिशुद्धविशालैव देवता तत्त्वमीयते ॥ १ ॥ आत्मविदः कृताकृतं सर्वमपि कर्म शिवार्चनमेवेत्याह ॥ यथाकालमिति ॥ यथारंभयथाशक्ति ॥ १ ॥ तत्कृतस्तत्राह ॥ तेनैवेति ॥ तेन तादृशपूजनेनैव तथा स्थितेन पारमार्थिकेन स्वरूपेण आह्लादं निरतिशयानदस्वरूपाभिव्यक्तिम् ॥ प्रकटतामावरणभगमायाति ॥ २ ॥ ननु स्यात्ताविकचेष्टासर्वापिरागद्वेषमूलतयानर्थहेतुः साकथपूजनस्यादिति चेत् स्वात्मव्यतिरेकेण रागद्वेषविकल्पदर्शनादेवेत्याह ॥ रागेति ॥ ३ ॥ राजत्वसपत् ॥ दीनत्वदरिच्यम् ॥ आदिपदादशनायापि पासादयोगृह्यते ॥ तेषां वेदनमध्यारोपणम् ॥ देवेषु पृथग्पञ्चाचारोपणस्यैव पूजात्वमसिद्धेरिति भावः ॥ ४ ॥

१ पुस्तकांतरे जीवमिति मूलपाठो जीवजीवभूतमिति टीका पाठश्चोपलभ्यते ॥

नयाच नित्यस्य शिवस्य आत्मनः प्रतीकश्च विद्यया विलक्षणस्य जापदादिलक्षणस्य च विश्वस्य सवितिरारोपणवाद्याः ॥ यथा विद्यया विक्रमेण ब्रह्मपट्टाद्यात्मतया लङ्कितयते स्वयमत्य
गत्मा च तदैव जापदाविक्रमणपट्टाद्यात्मतमैवालं कियत इत्यर्थः ॥ ५॥ एवैषैकेशिवरूपप्रत्यगात्मरूपस्य जगद्व्यवधानगतमिव सर्वतद्वासाभास्वरतस्त्यस्यास्त्यितमित्यर्थः ॥ ६॥
एवमैव प्रत्यगालैव त्वीतं विस्मृतिमानिव भूत्वा जीयावित्स्वप्नाबन्धस्य स्थितनाग्यत्किंचिदित्यर्थः ॥ ७ ॥ एवतस्त्वतारो नित्यपूज्यभूजकादिभिर्पुढीसखापि बाधि
ताम्रवतीत्याह ॥ सर्वोत्पत्त्यस्येति ॥ अतः परिच्छेदरूपस्त्रिपुटीविभक्तुन अस्तन्नेवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ यद्यप्यस्यानित्यताकारायाः पूज्यपूजाविभक्तुः सकल्य्यतसानित्यतमकारता

विश्वसवित्तिरेवार्चानित्यस्यात्मनएवच ॥ ५ ॥ शिवशान्तमनाप्राप्तमेकभास्वरमागतम् ॥ ज
गत्प्रत्ययवत्सर्वमालम्बरूपमिदंस्थितम् ॥ ६ ॥ अहोनुषिञ्चमालैवपटाद्यन्यद्भवस्यितम् ॥ जीवादिस्वस्वभावोत्तनूतनविस्मृतिमानिव ॥ ७ ॥
सवात्मकस्यानतस्यशिवस्यांत किलात्मन ॥ पूज्यपूजकपूजास्त्योविभ्रम प्रादित कुत ॥ ८ ॥ नियताकारताराशतिनचसप्तवतीश्वरे ॥
यत्रसकल्यतेब्रह्मनून्यपूजामय क्रम ॥ ९ ॥ पूज्यपूजाद्यवच्छिन्नोदेवोनित्यामलात्मन ॥ सर्वशक्तेरनंतस्यनेश्वरत्वस्यप्राजनम् ॥
॥ १० ॥ त्रिजगत्सर्वताच्छास्त्रसंविद्रूपस्यचात्मन ॥ नेश्वरस्याकृतेब्रह्मनून्यपदेशोहिज्युते ॥ ११ ॥ देशकालपरिच्छिन्नोयंपास्यात्परमे
श्वर ॥ अस्माकमुपदेशास्तेनविपश्चिद्विपश्चिताम् ॥ १२ ॥ तदीयादृष्टिमुत्सृज्यतेयमामवलब्धच ॥ सम-स्वच्छमना शान्तोवीतरागो
निरामय ॥ १३ ॥ कामोपहारैरभितोयथाप्राप्तैरखिन्नधी ॥ आत्मानमर्चयस्मिष्टुस्वदुःखशुभाशुभै ॥ १४ ॥ अधिगतवतिसार्धौचै
कमेवानुरूपत्वधितरलितजीवेजन्मदुःखादिकिंचित् ॥ नलगतिपरिशून्येसर्वत स्फाटिकागेनवसदनइवांकेनिकलकेकलक ॥ १५ ॥
इत्यार्येवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिवाणप्रकरणेपू० देवतातत्त्वविचारोनामचत्वारिंशः सर्ग ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥

परिच्छिन्नसंस्थानतानस्रवति ॥ १ ॥ नित्यामलालनइतिहेनुगर्भमीश्वरत्वविशेषणम् ॥ १ ॥ ईश्वरस्यआरुतेरितिव्यधिकरणेयद्वयौ ॥ व्यपदेशोवाचाभिलापोविनयुज्यते ॥ ११ ॥ इषिपिभ्रदितिसमोभयम् ॥ विपिभ्रदोपिपिपिक्विसाभिनिधा ॥ १२ ॥ इमांशुक्तामपरिच्छिन्नदृष्टिमवलम्ब्यकामोपभोगैरचयस्तिष्ठेतिप्रेरणाव्य ॥ १३ ॥ १३ ॥ तरलितशोभनेनदेहापृथक्कृतोकीर्तयेनतयाविधेसाधौअमानित्वादिगणवत्यतएवानुपयेकछतस्वमुत्पूज्यपूजादितस्वविमोनाधिगतवनि ॥ अतएवमिरस्तभायाकलकेपरितस्तत्कार्यपवशमृष्यत्वपिजम्भदुखाविष्काचिन्नलगति ॥ यथाएकाटिकशिलासर्वावयवकेअकेसमीपेपरितानीलरक्तादिवस्ततरयुन्येनवसनेलेपतःअतिविषवतोवानेन्यादिरजनकंकोनलगतिद्वित्यर्थ ॥ १५ ॥ इतिभीमाशिसिद्धमन्त्रा निर्वर्णपू० चन्वार्शिरासर्ग ॥ १० ॥

स्वादिव्याहृत्तिरपीति न नामभेदानुपपत्तिरित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अनाद्यतमिति ॥ अनाद्यंतमाद्यतपरिच्छेदाभ्यास्वतोव्यावृत्तम् ॥ अनाभासमाभासांतरनिरपेक्षस्वयंज्योति ॥ ईदृशसद्वस्तुहस्यमहिम्निस्वतएव विद्यतेन देशकालधर्मज्योतिरादिपरोपेक्षसत्तयापराधीनव्यावृत्त्याचेल्यर्थ ॥ इवकारस्तत्राकिचिच्चोदेरपिमिध्यात्वद्योतनार्थः ॥ ३ ॥ मनोबुद्ध्याहकारचित्तानामिन्द्रियगृहीतार्थमात्रगोचरसकल्पविकल्पाध्यवसायाभिमानस्मरणहेतुत्वाद्विभाग्यत्वोक्त्याबुद्ध्याद्यगम्यत्वमप्यथादुक्तेमेव ॥ नचबुद्ध्याप्यगम्यस्यवोदेकश्चिदुपाय सञ्जवतीतिसतोपितस्यबोधोपायासभवात्अशकेनउपायासभ्रवशकारहितेनाधिकारिणातद्वत्प्रकथमुपगम्यतेअधिगम्यतेसाक्षात्क्रियतदत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्रमाणजन्ययाशुद्धसात्विकभागपरिणामरूपयाब्रह्माकारवृत्त्याअविद्यावरणमपनीयते आवरणापगमेतुब्रह्मस्वप्रकाशत्वादिवतत्त्वतोभाति सएवास्यसाक्षात्कारो नबुद्धिवृत्त्यभिव्यक्तचिद्व्याभिरूपोमुमुक्षुर्मोक्षेच्छुर्मनोलक्षणःशमदमादिसाधनपरिशुद्धत्वात्केवलःसात्विकोऽविद्याशःसच्छास्त्रसदुरुत्सगदिनामभि सात्विकैरेवाविद्याभागेःसपादितयाश्रेष्ठयाश्रवणमनननिदिध्यासनसाक्षात्कारातस्वदृत्तिपरपरयावद्भूतजन्मसचितयज्ञानादिसुकृतसभूतत्वाच्छ्रुष्टासकार्याविद्यांक्षालयन्नेवचिरंतिष्ठति ॥ ५ ॥ ६ ॥

कित्तलसन्नाह ॥ कान्तेति ॥ तन्निश्चाराभ्यासास्काक्ष्णालीयन्यायेनभ्राम्यपरिपाकाङ्गुल्यन्यापूणप्रहाकारहस्याअविद्याया क्षयनि शेषोच्छेदेआगतेसतिअनावरणआत्माआ
त्मनैवात्मानमपरयतिवास्तवस्वभयास्वभावएवावतिष्ठतइत्यथ ॥ आत्मस्वभावस्यएवउक्तस्वप्रकारास्वरूपपरिशेषनिश्चय ॥ असद्विधाविषयस्तसाक्षात्कारोनान्यादृग
इत्यथ ॥ अथवाअविद्यास्वभावस्यैवउक्तप्रकारएवक्षयनिश्चययोगान्याद्यादइत्यथ ॥ ७ ॥ अविद्यारौनेवाविद्याक्षयेआत्मनैवात्मनैमन्यसिद्धौचट्टानमाह ॥ यथेति ॥
गिद्युर्बलोल्लेखंगरेरुहीत्वापरस्परनचयणक्रीडाभ्यसनीअगारयोःक्षयावक्षालितेपिहस्तेषुन'पुनस्तन्निघपणेनकरनैर्मन्यनामोति निघपणोपजनितेरेणपरपगलक्षणकार्ण्ये
नगारयोःक्षयेनुष्णालयगुनरगारालाभात्करस्यस्वाम सिद्धमेवैर्मन्यसर्वस्वतएवभामोतिथथायासात्विकलामसम्भावविद्याभाग'शास्त्रार्थे स्वभागर्तरं सद्धार्ययथाकथंचि

काकतालोयवत्श्वादविद्याक्षयआगते ॥ प्रपञ्चत्यात्मनैवात्मास्वभावस्यैपनिश्चय ॥ ७ ॥ यथाकथंचिदगारनिघप्यक्षालयठिउगु ॥
करनैर्मन्यमाम्नोतिकायार्थगारक्षयेयया ॥ ८ ॥ यथाकथंचिच्छास्त्रार्थभागविचारयेत् ॥ सात्विकस्लाममोभागोदयोरारमोदयस्त
या ॥ ९ ॥ पश्यत्यात्मानमाल्मैवविचारयतिचात्मना ॥ आत्मैवेहास्तिनाविद्याइत्यविद्याक्षयविदुः ॥ १० ॥ यावत्किंचिद्विदवस्तुनानाना
त्मावगम्यताम् ॥ क्रमागुरुपदशोधानात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ ११ ॥ गुरुर्हीद्वियवत्तात्मावस्तुसर्वद्वियक्षयात् ॥ यहस्तुयत्सयेप्राप्यतत्त
न्मिन्सतिनाप्यते ॥ १२ ॥ अकारणान्यपिप्राप्तमशंकारणताद्विज ॥ क्रमागुरुपदशोपा आत्मज्ञानस्यमिदये ॥ १३ ॥ क्रमेगुरुपदशो
नाप्रवृत्तेशिष्यबोधत ॥ अनिर्देश्योप्यहसं'पिस्वयमात्माप्रसीदति ॥ १४ ॥ शास्त्रार्थे'नुष्यतेनात्मागुरोर्वचनोनच ॥ बुध्यतेस्वयमेवैप
स्वबोधवशतस्त ॥ १५ ॥ गुरुपदेशशास्त्रार्थविनाचात्माननुध्यते ॥ एतत्सयोगसत्तवस्वार्मज्ञानप्रकाशिनी ॥ १६ ॥ गुरुशास्त्रार्थ
शिष्याणां'विरसयागसत्तया ॥ अहर्निवजनाचारआत्मज्ञानप्रवर्तते ॥ १७ ॥

शास्त्रानविचारयेच्छेदयोरपिभागयोर्नाशोनिमलालोदयश्चसिष्यतीत्यथ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननुमुद्ध्याआत्माविद्यायनिधायतेतत्कुतोनुद्धिदयतात्मनदतिषेन्बुद्धेअद्याविद्या
राश्रीस्वातन्त्र्यकिंत्वत्तैवमुद्ध्यापुण्यार्थेविचारविना विद्याबाधित्वास्वयययतइत्याह ॥ परयतीति ॥ ९ ॥ अतएवगुरुशास्त्रादिनानाभेदानात्मानाप्यात्मज्ञानहेतव आत्मस्व
रूपस्तत्ज्ञानस्यसाधनपेक्षत्वादित्यारायेनाह ॥ यावदिति ॥ ११ ॥ तपोपपत्त्यतरमाह ॥ गुरुमिति ॥ इद्विधैतत्पट्टिअयत्युपपट्टनवात्मा ॥ १२ ॥ नर्द्विकिगुवावयोम्य
यतित्याह ॥ अकारणानीति ॥ सिद्धयविस्ततकठवाभीकरवक्ष्याम्य ॥ १३ ॥ प्रसीदतिअभिष्यक्तोभवति ॥ १४ ॥ एवभावरयकत्वेकपथमकारणत्वोक्तिस्तथाह ॥ शास्त्रा
दिति ॥ १५ ॥ शकशिशिनीअभिष्यप्रिका ॥ १६ ॥ १७ ॥

अतएववोचनिरस्तसर्वमंगलपरमानंदात्मास्वतएवशिवशब्दाहर्निप्रवृत्तिनिमित्तसापेक्षदयुक्तमित्याह ॥ कर्मेति ॥ १८ ॥ इदंजगत्वाधेनास्ति आरोपेचास्ति ॥ तदधिष्ठान
तत्त्वअस्तिहिअस्येव ॥ व्यावहारिकसद्वैलक्षण्यत्वात्सिद्धि ॥ १९ ॥ शिवब्रह्मसदादिनामकल्पनापिजीवन्मुक्तानामधिकाग्रिवोधनायैवेत्याह ॥ अविश्रांतेत्यादिना ॥ मुमुक्षुभि
रधिकारिमोचनेच्छुभिर्विचित्रस्यजगतशुद्धस्यतत्त्वस्यचमननतल्लक्षणोयशुद्धात्मनिकलकस्तद्युक्तआत्मानोयेषाम् ॥ २० ॥ परमार्थस्यअदूरसनिहितेजीवन्मुक्तस्यदृक्प
थेतिष्ठति ॥ मोक्षायस्वोपासकायेभक्तालोपावोधायशास्त्रार्थस्यतत्त्वज्ञानतदुपायानारचनायसम्यगुपपादनाय ॥ २१ ॥ पुराणानोवेदानासिद्धातानावादरायणसूत्रादीना

कर्मबुद्धीन्द्रियाद्यंतमुखदुःखादिसंक्षये ॥ शिवआत्मेतिकथितस्तत्सदित्यादिनामभिः ॥ १८ ॥ यत्रेदमखिलंनास्तिवद्रूपेणैवचास्तिवा ॥
तदाकाशादच्छतरमनंतसदिवास्तिहि ॥ १९ ॥ अविश्रांततयायत्रतनुविधैर्मुमुक्षुभिः ॥ विचित्रशुद्धमननकलंकलितारुमभिः ॥ २० ॥
अदूरएवतिष्ठिर्जीवन्मुक्तस्यदृक्पथे ॥ मोक्षोपासकवोधायशास्त्रार्थरचनायच ॥ २१ ॥ ब्रह्मेद्रुद्रप्रमुखैर्लोकापालैःसुपंडितैः ॥ पुराण
वेदसिद्धांतसिद्धयेभावितारुमभिः ॥ २२ ॥ चिद्वह्मशिवआत्मेपरमात्मेश्वरादिका ॥ एतस्मिन्कल्पितासंज्ञानिःसंज्ञेय्यगीश्वरे ॥ २३ ॥
एवमेतजगतत्वंस्वंतत्त्वंशिवनामकम् ॥ सर्वथासर्वदासर्वसर्वयत्सुखमास्वभो ॥ २४ ॥ शिवआत्मापरंब्रह्मेत्यादिशब्दैस्तुभिन्नता ॥
पुरातनैर्विरचितातस्यभेदोनवस्तुतः ॥ २५ ॥ एवंदेवार्चनंनित्यंज्ञःकुर्वन्मुनिनायक ॥ यत्रास्मदादयोभृत्यास्तत्त्वयांतिपरंपदम् ॥ २६ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अविद्यमानमेवेदंविद्यमानमिवस्थितम् ॥ यथातन्मेसमासेनभगवन्कुमर्हसि ॥ २७ ॥ श्रीईश्वरउवाच ॥
योसौब्रह्मादिशब्दार्थःसंविदंविद्विकेवलम् ॥ स्वंच्छमाकाशमप्यस्यस्थूलंमेरुरणोरिव ॥ २८ ॥ सावेद्यमिहगच्छंतीयातिचिन्नामयो
ग्यताम् ॥ अप्येवेद्यवतीतूनमुन्मन्यंतपदस्थिता ॥ २९ ॥

सिद्धयेसार्थक्याय ॥ २२ ॥ पृथक्संज्ञाकल्पिता ॥ २३ ॥ भोवसिष्ठवियदादिजगदारोपाधिष्ठानत्वाजगत्तत्त्वम् ॥ अवस्थात्रयारोपाधिष्ठानत्वात्तत्त्वंचयत्सर्वदासर्वप्रका
रेसर्ववस्तुनासर्वभावनिर्वाहकतत्केवलब्रह्मसुखमेवनाणुमात्रमप्यन्यदस्तीतिनिश्चयत्वमास्व ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमुक्तस्थितिरूपदेवार्चनम् ॥ यत्रयस्मिन्परमशिवपदेअस्म
दादयएकैकगुणभिमानीभृत्यादिवदृष्टयादिकर्मनियताः ॥ २६ ॥ इदानीवसिष्ठशुद्धचित्तिजीवभावतत्सराणारोपक्रमजिज्ञासुपृच्छति ॥ अविद्यमानमिति ॥ २७ ॥ उत्त
रोत्तारोपेस्थौल्योपचयंकुपरमसूक्ष्मरूपमूलदर्शयति ॥ योसाविति ॥ मेरुरणोरिवेति ॥ चित्तौक्ष्म्यस्यजडसौक्ष्म्यस्यचस्पष्टमेवांतरमितिभावः ॥ २८ ॥ साचिद्विद्यगोचरस
स्कारोद्बोधेयकल्पनोन्मुखीयदाभवतितदाचेतनाच्चिदितिक्रियानामयोग्याभवतीत्यर्थः ॥ उन्मन्यतपदेर्निर्विकल्पसमाधिप्रसिद्धचिदानंदैकरसस्वभावेस्थितापि ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ इयसापीर्वापयामाह नो देशाती कालाधिकता कल्पना सपथोतेताश्चाहताया सख्यदस्युयेसा ॥ ३१ ॥ भाभिर्देशकालकल्पनाभि सवलिततासा अहतास्यदगोच
स्कारोदोधात्सर्वविद्यानासतीपवनस्यलेखिकेयौत भ्राणस्यदासनीजीवाभिधानिकाभाषति ॥ अविभाणधारणेइतिथाल्थानुगमादित्यर्थ ॥ ३२ ॥ एवमिदं सत्कारोदो
दुभ्यादिशब्दाभ्यापिभाषनीत्याह ॥ जीवेति ॥ ३३ ॥ ततोवाचिककाधिकमानसिककथ्यवद्गारसंस्कारोदोधाच्छब्दादिरात्म्या अहतानुगम्यते नप्रदर्शितमत्यंतपिहितताच्चि
मालम्बययया ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अंतस्यया अनाहतसाक्षिरूपयाब्रह्मशात्म्याभ्यामजानातीतिज्ञाइतिप्रमादुष्टसपथते ॥ तच्चाल्मन स्वप्रकाराशब्दोदेवेत्याह ॥ आल्मदुर्गि
॥ ३६ ॥ एवमन कल्पनावासदस्यसत्ताकल्पनायाहेतुरित्याह ॥ सपथमानाहति ॥ ताचक्ष्यमाणा ॥ ३७ ॥ तेजःसत्तायाचकाशिनीचक्षु सत्ता ॥ ३८ ॥ रसयतीतिरसोत
क्षणद्रावितवेयत्वादहतामनुगच्छति ॥ पुरुषत्वात्युमान्स्वप्नेवनवारणतामिव ॥ ३९ ॥ अस्याहतादिरूपाद्यदेशांतकालतागता ॥ स
पथेततःशून्यरूपिण्यस्यग्वता ॥ ४० ॥ ताभिःसंवलितसेवसत्ताजीवाभिधानिका ॥ भवतिस्यदविज्ञानापवनस्येवलेखिका
॥ ४१ ॥ जीवशक्तिसयामृतानिश्चयैकचित्तासिनी ॥ बुद्धितामनुयातासाभवत्यज्ञापदेस्थिता ॥ ४२ ॥ शब्दशक्त्याक्रियाशक्त्याज्ञानश
क्त्यानुगम्यते ॥ प्रत्येकप्रसुरत्यतरप्रदर्शितरूपया ॥ ४३ ॥ मिलित्वेयगण सिप्रंस्मृतिसमनुकूलयन् ॥ मनोभवतिभूताल्मबीजसकल्प
शाखिन ॥ ४४ ॥ आतिवाहिकदेहोकिभ्राजननहिदुषुधा ॥ अंतस्ययावद्गारात्म्याज्ञात्पस्वाल्मनाल्महृक् ॥ ४५ ॥ संपथमानाएवास्मिश्चे
तसीमादिराक्त्य ॥ पश्चादिहवहिष्ठास्ताउपत्यनुदिताअपि ॥ ४६ ॥ वातसत्तास्मदसत्तास्पर्शसत्तायैवच ॥ त्वक्सत्तातेजसासत्तातया
सत्ताप्रकाशिनी ॥ ४७ ॥ रूपसत्ताजलसत्तास्वादुसत्तायैवच ॥ तयैवरससत्ताचगधसत्तायैवच ॥ ४८ ॥ भूसत्ताहेमसत्ताचपिहस
त्ताचपीवरी ॥ देशसत्ताकालसत्तासर्वावस्थाकारवाजता ॥ ४९ ॥ सर्वसत्तागणचैतत्कोटीकृत्यस्वरूपवत् ॥ स्फुरत्याश्रित्यपञ्चादिवीजं
वीजाठितागतम् ॥ ५० ॥ एतत्पुण्यैकविशिदेहोयथातिवाहिक ॥ अपारबोधमेतत्सुस्फुरत्यगविभागवत् ॥ ५१ ॥ एवमायगसपञ्चस
पञ्चनचकंचन ॥ नहाननचतद्रूपनविदाचितचेतनम् ॥ ५२ ॥

नैदियतसत्ता ॥ ५३ ॥ हेमरावेनरजतसर्पमयब्रह्मालयैरयासे ॥ पीथरीअग्निमहीब्रह्मोर्वापिहसत्ता ॥ ५४ ॥ स्वच्छपवत्तावात्म्येनकोटीकृत्यसगुप्त ॥ यथाबीजमुत्तरोत्त
रपरिणामेनबीजादिगतामनुकुरकाराशास्त्रपथाविकोटीकृत्यस्फुरतितक्षत् ॥ बीजाह्रीकादिनामितियाठेबीजजित्तरोभारबीजानियेय्यस्तादृशानामकुरकारादिपरंपराणामादि
तनुपुण्यैकचप ॥ एतत्सर्वसत्ताकोटीकृत्यस्वरूपपुण्यैकस्थूलादिवैदग्ध्यालम्बकम् ॥ अयमवकाशनात्मनाआतिवाहिकोदेह ॥ अपारोपरिच्छिन्नोबोधप्रश्रित्यस्व
तनुपुण्यैकचप ॥ विदतभतप्रचिदासातेनाचितचेतनचपिण ॥ ५५ ॥

जलपीठस्य जलाधारस्य समुद्रस्येतियावत् ॥ ४४ ॥ कथमिदं विज्ञातं तत्राह ॥ सविदिति ॥ यतो दृश्यजातं सविदेति सवेदने एकाल्मक सविद पृथक्कृततु अचेतनं भासक शून्यमित्यु
भयथापिन जीवतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ किंचेदज्ञातसद्वास्तवस्यादज्ञातवानो भयथापीत्याह ॥ सवेदनादिति ॥ सवेदनादित्यव्याख्या परिज्ञानादिति ॥ ४६ ॥ अथ यदिकं श्विदूयात्स्व
तश्चिन्मात्रान्वभावमपि एतद्वस्तुबहुस्त्याप्रजायेयित्सकल्यात्सात्तरवदृश्याशाना विदेते इति हि सकल्पकल्पितस्य मिथ्यात्वात्तस्याणोः परमसूक्ष्मस्यात्मनस्तन्मात्रस्वभावेन सत्ताप्र
थमकल्पिते देहे के सूक्ष्मे हे एव च राभ्यासात्स्थूलता पश्यति ॥ ४७ ॥ स्थूलदेहमवधाच्च सर्वमातरकोशचतुष्टयवासा विषयजातचस्थूलत्वमापन्नतद्वैवस्वकल्पनया पश्यति ॥ बा

परंपरे प्रस्फुरितं केवलं केवलात्मसत् ॥ जलपीठस्य जठरे जलद्रवविलासवत् ॥ ४४ ॥ संवित्संवेदनैकाल्मपृथगेतदचेतनम् ॥ संपद्यते प
रिज्ञातं संकल्पनगरोपमम् ॥ ४५ ॥ संवेदनात्परिज्ञानाच्छिवतामेव गच्छति ॥ अज्ञातमेव वायत्तत्कथं गच्छति वस्तुताम् ॥ ४६ ॥ अथै
तद्विदेत् स्वांतः संकल्पादंशतां स्वतः ॥ तन्मात्रसत्ता तस्याणोरेतां पश्यति देहे के ॥ ४७ ॥ सर्वस्थूलत्वमापन्नं तदेवाशुप्रपश्यति ॥ तस्य तन्मा
त्रं ध्राणि यथादेशं प्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततः पुरुषरूपैकभावनात्पुरुषाकृतिम् ॥ काकनालीयवदृष्ट्वा तुष्टं पुष्टं भवत्यलम् ॥ ४९ ॥ जीवे देत
दवस्याकं स्थितं पश्यति देहकम् ॥ असंतमेव गंधर्वपुरं स्वप्नरं यथा ॥ ५० ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ गंधर्वनगराकारमपि स्वप्नरोप
मम् ॥ जगद्दुःखाय दुःखस्य कान्नायुक्तिः परिक्षये ॥ ५१ ॥ श्रीश्वर उवाच ॥ वासनावशतो दुःखं विद्यमाने च सा भवेत् ॥ अविद्य
मानं च जगन्मृगत्वां बुभंगवत् ॥ ५२ ॥ अतः किं वास्यते केन कस्य वा वासना कुतः ॥ कथं स्वप्नरेणां गच्छन्तु गच्छां बुपीयते ॥ ५३ ॥ स
द्रष्टरितुसाहं ते समनो मननादिके ॥ अविद्यमाने जगति यत्स तत्परिदृश्यते ॥ ५४ ॥ यत्र नो वासनानैव वासकौ नैव वास्यता ॥ केवलं केव
लीभावः संशान्तकलनभ्रमः ॥ ५५ ॥ यस्य सत्योप्यसत्यो वा शून्य एव हि यक्षकः ॥ विलीनस्तस्यैकैवल्यत्वा किमन्यदवशिष्यते ॥ ५६ ॥

स्वरूपादिदर्शने च तस्य देहस्य चक्षुरादिलक्षणानि तन्मात्रद्वाराणि यथा विषयव्यवस्थितानि प्रपश्यति ॥ ४८ ॥ ततो ह स्तपादाद्यवयवसंघाते आंतरकोशेषु च पुरुषाकारेणैकत्वभाव
नात्पुरुषाकृति पश्यति तेन चाकस्माद्यवहारक्षमता दृष्ट्वा तुष्टपुष्टच भवति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मिथ्येति ज्ञातमपि जगद्दुःखजनयत्येव अतो दुःखं च किं ता मिथ्यात्वज्ञानादन्येव वा व्ये
ति मन्यमानो वसिष्ठ पृच्छति ॥ गंधर्वेति ॥ ५१ ॥ वासनाक्षयपर्यंतं दृढतरमिथ्यात्वं निश्चय एव दुःखनिवृत्त्युपायो नापातत इत्याशयेनोत्तरमाह ॥ वासनेति ॥ ५२ ॥ अत्यन्तास
त्त्वदृढनिश्चये आश्रयविषयाद्यभावादेव वासनानुदयसिद्धिरित्याह ॥ अत इति ॥ ५३ ॥ द्रष्टादिसहिते जगत्स्य विद्यमाने सति यद्दृष्ट्वा च सत्तदेव वाशिष्यते ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सत्यो
व्यावहारिकः असत्यः प्रातिभासिको वायक्षको यस्य यौढस्य दृशा शून्यत्वा नित्यविलीनः ॥ ५६ ॥

एवमुक्तीत्यायविपुरुषः स्वसृष्टस्य दृष्टासंपद्यते स निमेषप्रतिनिमेषलक्ष्यकाले पिस्वरूपपयालोचनमात्रेण व्योमचिदाकाशमात्रमुदेति ॥ अथ स्वरूप ॥ वत्परणा ॥ १ ॥
अनतमपारंचससारप्रतीनीयते ॥ ९ ॥ कल्प कल्पनासमर्थः ॥ प्रतिभासस्य विपर्यास पराक्प्रवणतातन्मात्रेण ॥ १० ॥ व्योमि सूची छिद्राद्याकाशेऽपि ॥ ११ ॥ ते च सर्गभेदायावता जीवानां तुल्यकालतुल्यगोचरवासनोद्भवस्तावताभिथोदर्शनादिव्यवहारसमाद्भिन्नः अन्येषां तच्छून्या इत्यैवोपाख्यानन्यायमाश्रित्याह ॥ दृश्यत इति ॥ अदर्शनचकल्पितरूपा शो अधिष्ठानां शेनुसर्वानित्यापरोक्षैवेत्याह ॥ दृष्टेनेति ॥ १२ ॥ तत्र युक्तिमाह ॥ सर्गादिति ॥ यतः सर्गेण सर्गाल्पनास्थितेन जीवेन स आव्यमानाः सत एव सर्गाः संभवन्ति न तु ते शिवे परमार्थस्वभावे परमेव्योमि ॥ तत्र ते पाव्योमरूपस्यैव पर्यवसानादित्यर्थः ॥ १३ ॥ ननु सर्गाब्रह्मसत्ता निरपेक्षाः स्वसत्तया वा देशकालसबधलब्धसत्तयात्रासतु तत्राह ॥ स्वयमेवेति ॥ सदसद्रूपानैकतरनियतस्वभावाः एव देशः कालश्च सर्गैः प्राङ्नाक्रातः तयोरपि सर्गातर्गतत्वात् सर्गसोपेक्षरूपत्वेन सर्गावीनकल्पनत्वाच्चेत्यर्थः ॥ तर्हि सर्ग एव स्वस्य कालाद्रष्टादिपुरुषस्त्वेवं स्वयंसंपद्यते हि यः ॥ स निमेषप्रतिव्योमसमुदेत्यथ नीयते ॥ १४ ॥ निमेष एव कल्पो यो महाकल्पपरंपराम् ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रेणानुभवत्यलम् ॥ १५ ॥ परमाणौ परमाणौ व्योमि व्योमि क्षणे क्षणे ॥ सर्गकल्पमहाकल्पभावाभावाभवंति ते ॥ १६ ॥ दृश्यं ते केचिदन्योन्यं साधर्म्याद्वासनागतेः ॥ मिथः केचिन्नहस्यं ते हृष्टेनाथसदात्मना ॥ १७ ॥ सर्गाः सर्गेण सर्वत्र संभवन्ति न ते शिवे ॥ भवंति परमेव्योमि व्योमरूपमरूपा इति स्वयम् ॥ १८ ॥ स्वयंच स सदद्रूपालीयं ते स्वप्नशैलवत् ॥ सर्गेर्न देश आक्रांतो न च कालो न कर्तृता ॥ १९ ॥ न चैते सस्वरूपा वानकल्प्यं नापि चक्षणः ॥ न च दंजायते किंचिन्न च किंचिन्न रूपेण चिच्च मलुरुते चिति ॥ स्वप्नपत्तननिर्माणपातोत्थातनवज्जगत् ॥ २० ॥ न देशकालक्रमणं करोति चमनागपि ॥ यथा संकल्पशैले न देशकालाद्यनंतकम् ॥ २१ ॥ आक्रांतमपि नाक्रांतं तथैव जगतासता ॥ अथ नाक्रांतमक्रांतमिव संकल्पमेरुणा ॥ २२ ॥

द्विसबधरूपमन्यादृशं वासत्वकरोतु तत्राह ॥ न कर्तुं तेति ॥ सर्गाणामिति विपरिणामेनानुपगः ॥ १४ ॥ तर्हि सर्गास्त्रयमेव यावत्प्रत्ययसंस्वरूपाः सतु तत्राह ॥ न चैतेति ॥ सर्गसंस्त्यदयोऽपर्यायत्वापत्तेर्नाशानापत्तेः ॥ नाभावो विद्यते सतदति भगवत्सिद्धतादिति भावः ॥ तर्हि सर्गसंस्वमध्यस्तमेवास्तु तत्राह ॥ न कल्प्यमिति ॥ असतः सत्त्वाध्यासाधिष्ठानत्वात्संभवादिति भावः ॥ तर्हि वैनाशिकमतवत्तत्क्षणरूपमेव सत्त्वधारयानुगतमस्तु तत्राह ॥ नापीति ॥ क्षणरूपस्य सत्त्वस्य प्रतीतिकालपर्यंतमनवस्थितेरत्यताप्रतीतस्य सत्त्वे अलीकस्यापि तदापत्तेरिति भावः ॥ एतेन आद्यतक्षणसबधलक्षणौ जन्मनाशावपि सर्गस्य निरस्तावित्याशयेनाह ॥ न चेदमिति ॥ १५ ॥ एवं चास्मत्सिद्धात एव शरणमित्याशयेन प्रागुक्तं स्मारयति ॥ सर्वमिति ॥ १६ ॥ कथं तर्हि देशकालाक्रांतता प्रत्ययस्तत्राह ॥ यथेत्यादिना ॥ १७ ॥ यथा उच्चैः स्थितेन सकल्पमेरुणानाक्रांतमेव अथापि सकल्पकाले आक्रांतमिव प्रतिभासते तद्वदिति परेणान्वयः ॥ १८ ॥

॥ ५ ॥ ५८ ॥ कुनोनोपेरयलाह ॥ जीवमिति ॥ तद्भावात्मासाविधेकिनप्रामाधिकारिविरोपणमुपरिश्रितित्वप्रामाधिकारत्वाद्बुद्धमन्त्रतरप्रातिशालिनमार्गैर्मन्त्रमुपेक्ष
तमसद्वायमिमानित्वावन्मयबालय अन्नप्रशालिउपदिगमिसकनकवद्वानाशुदरीस्वश्रुतास्त्वमदृष्टपुरुषायदशतिसोपिपूर्वेष्वेतिवाचन् ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम
तालयप्रकाशोनिर्वाणप्रकरणे ० एकचत्वारिंशः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ समदृष्ट्यदिससारकुमिरिशाविपुर्षिका ॥ मायैवेत्युपरिष्ठाप्यभ्रान्तु स्वनिलययौ ॥ १ ॥ जी
वदेतद्वत्स्याकस्थितं पर्यतिदृक्कामित्येयोऽप्यारोपउक्तस्तच्छेषविज्ञासुषसिष्ठ पृच्छति ॥ तत इति ॥ आदिसर्गेकप्याप्यासकमे ॥ उक्तानुवादपूर्वनिष्ठानाथ ॥ १ ॥ स
चजीव स्वमनरोपयासुक्ष्ममनवादीबुधिसूततमप्रज्ञावप्यमितद्वलरमसुक्ष्मेचिदाकारोविपर्ययीत्यर्थः ॥ २ ॥ उक्तमेवदृष्टांतरायविद्वेणेति ॥ सर्वगत्वादिति ॥ नाडीच्छिन्न
शून्यएवहिवेतालइवेत्यंचित्तवासना ॥ उदितेयजगन्नाभीतच्छांतौशांतिरक्षता ॥ ५७ ॥ अहतायांजगतिचमृगव्याजलेचय ॥ सा
स्यत्तंविघ्नघतनरोपेदस्यस्त्वसाविति ॥ ५८ ॥ जीवविवेकिनमिहोपदिशतितज्ज्ञानोद्यालमुद्धममसन्मयमार्गमुक्तम् ॥ अन्नप्रशालि
किलय कनकावदानांसस्वमदृष्टपुरुषायसुतावदति ॥ ५९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० जगन्मिथ्यात्वप्रतिपादननामैकचत्वा
रिंशः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततः सजीवोऽगवन्दृष्टवान्देहसञ्जमम् ॥ आदिसर्गेनमः संस्य कामवस्था
मुपैतिहि ॥ १ ॥ ॥ श्रीश्वरउवाच ॥ परस्मात्परमेव्योभिपूर्वाक्तंरुमतोवपु ॥ जीवपश्यतिसपन्नसचस्वन्नरोयथा ॥ २ ॥ सर्वगत्वा
च्चिह्ननस्यकार्यस्वन्नरोपिहि ॥ ययाकरोत्याशुतयाजीवोपापिशरीरघृक् ॥ ३ ॥ सनातनोहमन्यक्तपुमानित्यभिधातत ॥ करोत्यात्म
नितेनाशुप्रथमप्रयितपुमान् ॥ ४ ॥ एवमसर्गेकस्मिन्निधयमोयसदाशिव ॥ कस्मिन्निधिरित्युक्तोनाभ्युपन्नपितामह ॥ ५ ॥ पि
तामहसकस्मिन्निधिरित्युक्तोनाभ्युपन्नपितामह ॥ सचसंकल्पपुरुषसकल्यान्मूर्तिमास्थित ॥ ६ ॥ पुष्टप्रथमसकल्यस्तानोमूर्तिमास्थित ॥
यद्यथाकल्पयत्याशुततयानुभवत्यलम् ॥ ७ ॥ तत्त्वसद्रूपमखिलशून्यवेतालकोचया ॥ अमदृष्ट्यातुसद्रूपमित्यहताजगद्गति ॥ ८ ॥
मन्त्रोपसंहरान्तिमतस्तत्वादितिभावः ॥ कार्यब्रह्मादयद्याकरोतिनथाव्यापिसर्वेषामसिद्धमित्यर्थः ॥ १ ॥ सएवदिसर्गेसमस्तपुपाधिकोहिरण्यगर्भाएव त्वात्मनिवासव
मुपबभूवमेवमपिकथमतीत्याह ॥ सनातनइति ॥ ३ ॥ तस्यैवसात्विकराजस्रामसकल्येषुसवाशिवादिभूतिनाथम्येतेतरकल्पकत्वनियतमित्याह ॥ एवमिति ॥ ५ ॥ आका
शमभवोब्रह्मनिर्पूर्वामायणोकेनाभ्युत्पत्तिनिघ्नः पितामहइति ॥ इतरोऽगुणैरवविनायकावि ॥ तेयामपिततन्माहात्म्यप्रतिपादकपुराणा
दिभोगेपुब्रह्मापुद्गबहुत्वमितिदे ॥ सउक्तः सवाशिवादिपुरुषसकल्पमय सोकामयतबहुस्वोपजायेयेतिश्रुत्युक्तमायिकसकल्यरूप ॥ ६ ॥ प्रथमसकल्यपुवसुक्ष्मभूतसगद्गारापु
त्रस्तत्कालसमदृष्ट्यदिमनोरूपप्राप्तितोहिरण्यगर्भादिरूपसकल्यप्रजासर्गादियथाकल्पयतितत्तथाभ्युद्गारसमनुभवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ तत्त्वदृष्ट्याअसद्रूपेयमदृष्ट्या
मुद्गुरुपसत्यमिदमिति ८ ॥

ततारपुष्टे ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्य श्रीगुरोरीश्वरस्यानुस्मृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टं नित्यापरोक्षदेवार्चनं नवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृत
तस्याक्तनजहदेवार्चनजिहासितं चेत्पर्यः ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तत्पर्यप्रकाशेन ० पू० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३२ ॥ ॥ इह श्रुत्वा सैराग्यरामः स्वात्मशिवाचं
नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतिसिष्ठमवर्णयत् ॥ १ ॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यवसितस्वात्माशिवार्चनश्रीरामस्यश्रद्धादिशयसिद्धये प्रशसन्वयमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १ ॥ यत्र मायाया अलीकभमे अलीकोपाधिघटितत्वादलीकेन जीवेन अलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २ ॥ तत्र कविकल्पितेन मे
रुत्वेन राजादेर्वर्णनेनैतानुभवोदृष्टात इत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीति विकल्पेन केन विनायस्मिराजादौ मेवादि विविधभावकल्पनयद्विकल्पत्वेन काव्यरचनया यथाय
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्तानां लंकठोसौ तत्पुण्यां जलौ मयि ॥ ततारपरिवारेण सममंबरकोटरम् ॥ ३३ ॥ तस्मिन्गते त्रिभुवनधि
पतावुमेशे स्थित्वा क्षणं तदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतं नवपवित्राधियामयात्मदेवार्चनं शभवतैव जिहासितं तत् ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा०
वा० दे० मोक्षोपाये पुनिर्वाण ० पू० परमात्माभिधानं नाम द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतदुक्तं परं तेन स्वयमे
व च वेदयहम् ॥ रामत्वमपि जानीषे यथेदं समवस्थितम् ॥ १ ॥ यत्रालीकमलीकेन किलालीकं विलोक्यते ॥ तस्यां संसारमायायां किं स
त्यं किमसम्भयम् ॥ २ ॥ यथा येन विकल्पेन यद्विकल्पेन गताप्यनुभूयते ॥ ३ ॥ यथा द्रवत्वं पयसि यथा स्पं
दो न भवति ॥ यथानभसि शून्यत्वं तथा सर्गत्वमात्मनि ॥ ४ ॥ ततः प्रभृति तैव क्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्य यावद्गतव्यग्रः कुर्वन्नहमव
स्थितः ॥ ५ ॥ अनेनार्चाविधानेन मये मे रामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यं ते व्यवहारपरा अपि ॥ ६ ॥ यथा प्राप्तेः क्रियाचारकुसुमैरात्मनो
र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपि व्युच्छिन्नं कदाचिदहर्निशम् ॥ ७ ॥ ग्राह्यग्राहक संबंधे सामान्ये सर्वदेहिनाम् ॥ योगिनः सावधानत्वं यत्तदर्थं
नमात्मनः ॥ ८ ॥ दृष्ट्यानयारघुपते संगमुक्तेन चेतसा ॥ संसारविरलारण्ये विहरास्मिन्नाखिद्यसे ॥ ९ ॥ दुःखे महति संप्राप्ते धनं धनं धुविद्या
गजे ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य विचारं कुरु ब्रुत ॥ १० ॥

थाकथ्येते तथा श्रुत्वा आत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पो राजा दिस्तेन स्वस्मिन् गतामेरुताकल्यदृक्षतात्राप्यनुभूयते कथमन्यथा काव्यार्थानुभवचमत्कारास्वादस्तस्य बहुवि
त्ताभमानादिकचकवेः स्यादिति भावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनः स्वभाव एवेत्याशयेन दृष्टातातराण्याह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवस्याज्ञाविकल्पे वैविकल्पाध्यारोपस्थाचं
नत्वा चित्ततदाप्रभृत्यथपर्यंतं कुर्वन्नेव स्थित इत्याह ॥ तत इति ॥ ५॥ सुषुप्तिकाले व्युच्छिन्नमपि कदापि न व्युच्छिन्नम् ॥ तदापि सुखमहमस्वाप्सनं किंचिदवेदिपमित्युः स्थितप्रति
सधानहेत्वविद्यादृष्टिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादिति भावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानामपि तादृशशिवार्चनसदेवास्तीतिकत्स्नवेतेभ्यो विशेषस्तत्राह ॥ यास्येति ॥ सावधानत्वविशेष इत्यर्थः ॥ ८॥
सा च सावधानता आसगत्या गएवेति दर्शयन् च नेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेन रामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्य पुनरनुत्पादे विचारदाढ्यहेतु रित्याह ॥ दुःखे इति ॥ १०॥

अतएवसकम्पानुसारंषष्ठपक्षीटस्थावराविषयवैविष्यमित्याह ॥ सपथतइति ॥ सर्वकारक ऐहिकामुष्मिकसवक्रियासमय ॥ १९ ॥ तस्युपास्थावराणोयोनिरपि सपथ
 ते ॥ एवमेवअजाविषतुर्विधाजतय सपथतइत्यर्थ ॥ २ ॥ क्षणप्रतिमायाधिष्ठानु सकल्पक्षणेएव ॥ वासनासौष्ट्यात्परमाणूपमार्दपङ्क्तिकोस्रसरेणूपमा सगा सायतस
 ति ॥ ११ ॥ वर्तमानसर्गवेदवातीतानगतानामपिकमोबोप्याइत्याह ॥ एपएवेति ॥ तेपांछादितुर्गतानाम् ॥ कथतईसर्गोपरमस्तभाह ॥ अस्याइति ॥ एवभूतस्यपरमार्थ
 तदस्यभावनात्तात्काकारात् ॥ २२ ॥ अणलेशाप्रभयपिषिबाल्मनोबहिर्मुखत्वेकव्यकोटिदिविस्तृतानर्थोदयइत्याह ॥ निमेयेति ॥ २३ ॥ लुटिग्राप्रभ्युता ॥ चित स्वरूपप्रति
 द्वैब्रह्मतेत्याह ॥ सेति ॥ झलत्त्वचित्तेनद्व्यप्येत्येत्यनुभूयतइतिरूपा ॥ २४ ॥ अभिमानवद्व्यापयथायथासगर्भौटिगच्छतितयाथाचिबाल्मविद्योतनकासपरिच्छेदविषयप्र
 युक्ताआत्मनःसुदृढाचेत्याह ॥ अस्मिन्नि ॥ २५ ॥ सगतैरसत्त्वैर्दिव्यशकालकृतैरशौ परच्छेदपरमाभराकपुनिकायताअणुतासुदृढताचालनइतिशेष ॥ परमाणुनेतिपाठेनु
 ययोर्द्वैदेशकालादितयैवजगतासता ॥ संपद्यतेययायोसौपुरुष सर्वकारक ॥ ३९ ॥ अनेनैवक्रमेणहकीट सपद्यतेक्षणान् ॥ तस्युपासने
 वमेवेहजतयोहिवतुर्विधा ॥ २० ॥ रुद्राद्याऋणपर्यता सपद्यतेक्षणप्रति ॥ परमाणूपमा सतितयोकेचिदणूपमा ॥ २१ ॥ एपएवक्रम
 स्तेर्पांसतिवासतिसर्गके ॥ अस्याःससारमायायाएवंभूतार्थभावनात् ॥ २२ ॥ भेदोपशांतावभ्यासाद्भवत्युपगत शिवः ॥ निमेषशत
 भागार्धभात्रमेवपराविति ॥ २३ ॥ स्वरूपतश्चेद्ब्रुठितासेषोदेत्यनवम्यिति ॥ साहस्रपाशिलाकाशहवचिस्वात्मनिस्थिता ॥ २४ ॥
 तदनाद्यवभासालवक्षशब्देनगीयते ॥ अस्मिन्बौद्धिगतेसर्गेमहाचिद्योतनंनच ॥ २५ ॥ सगतासत्यटिदेशकालांशपरमाणुता ॥ जी
 वतामागताभूततन्मात्रवल्नारुमान् ॥ २६ ॥ भवत्यगच्छगीवीरुकीटदेवासुरादिकम् ॥ यस्मिन्नित्येतनेतनदेवसगिवतिष्ठति ॥ २७ ॥
 सदसद्भयितंविश्वविश्वेगोविश्वकर्मणि ॥ नतदूरेननिकटेनोर्ध्वनाधोनेतेनमे ॥ नपूर्वनापनप्रानतनसन्नासन्नमध्यमम् ॥ २८ ॥ अनु
 भवकलनामृतेस्यमाताभवतिनसर्वविकल्पनेष्वसत्सु ॥ फलदुरुविभवाप्रमाणमालास्थितिमुपयानिनवारिणीववद्धि ॥ २९ ॥ यथा
 पृष्टमुनेप्रोक्तत्वयिकल्याणमस्ते ॥ दिशप्रयामोमिभतामागच्छोत्तिष्ठपार्वति ॥ ३० ॥

परमेणाणुनाछिगोपाधिनाप्रवृत्तिर्विज्ञाविज्ञाभागतासमीभूतान्याभरास्थितेर्वैविद्याविवलनाकमात्रेअगच्छगीवीरुठुनावाकीटदेवासुरादिकवाभवतीतिरेणाध्यय ॥ २६ ॥ अत
 एवददस्यैवसगिविभ्वसदसद्भयितंतिष्ठतीत्याह ॥ यस्मिन्नि ॥ २७ ॥ अणिवेकेनूतस्सर्वविष्णुलाविपरिच्छेदनिर्मुक्तमेवेत्याह ॥ नतविति ॥ तेल्वीयन मेमवीयचन ॥ मध्यमसदसत्य
 क्षीतरादिकमनियचनीयम् ॥ २८ ॥ अतएवस्वानुभ्रमभाषयेवतधमाननगुलौ किकमापुमानवितप्रक्रमतइत्याह ॥ अनुभवति ॥ एवसर्वविकल्पनेव्यससुअस्यस्वानुभवस्वर्पाक
 लनास्वपकाराभैतम्यपृष्टेविनाआम्योगमातानुभ्रानितानभवति ॥ यानुलौकिकीफलदुरबोव्यपहारविभवायस्याःसकाशात्तथाविधाप्रमाणमालासावारिणिगवक्रिवतप्रस्थिय
 तिनोपयति ॥ तत्रपिपृटीभाप्रस्पबाधाल्यर्थः ॥ २९ ॥ उदरेष्वतरारिरोपदरीयन्तीभरःक्षोपविटार्थमाशियापिषिष्टमनुदस्योपदेशमुपसृज्यतेतस्याभित्याहाययेति ॥ ३० ॥

ततारपुष्टे ॥ ३१॥ पूर्वमेवशमवतामयातस्यश्रीगुरोरीश्वरस्यानुसृतिपूर्वकमेवतदुपदिष्टंनित्यापरोक्षदेवाचननवयापरिष्कृतयाश्रद्धादिपवित्रयाचधियामयानुष्ठयेत्वेनांगीकृत
 तत्पाक्तनजहदेवार्चनजिहासितचेत्यर्थ ॥ ३२॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ३२॥ ॥ इहश्रुत्वासैराग्यराम स्वात्मशिवाच
 नम् ॥ प्रबुद्ध कृतकृत्यस्वतत्पठिष्ठमवर्णयत् ॥ १॥ ईश्वरोपदिष्टतत्त्वदर्शनपर्यत्रसितत्वात्मशिवाचनश्रीरामस्यश्रद्धानिशयसिद्धयेप्रशसन्त्यमपितदेवपुनरुपदिशति ॥ एतदि
 त्यादिना ॥ परसर्वोक्तम् ॥ इदजगत्तत्त्वम् ॥ १॥ यत्रमायायाअलीकभमेअलीकोपाधिघटितत्वादलीकेनजीविनअलीकमसदेवजगद्विलोक्यते ॥ २॥ तत्रकविकल्पितेनमे
 रुत्वेनराजादेर्वर्णनेतथानुभवोदृष्टातइत्याह ॥ यथेति ॥ विविधकल्पयतीतिविकल्पेनयेनकविनायस्मिन्राजादौमेवादिविविधभावकल्पनयद्विकल्पत्वेनकाव्यरचनयायथाय
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तानीलकंठेसौत्यक्तपुष्पांजलौमयि ॥ ततारपरिवारेणसमंवरकोटरम् ॥ ३३॥ तस्मिन्गतेत्रिभुवनधि
 पतावुमेशेस्थित्वाक्षणतदनुसंस्मृतिपूर्वमेव ॥ अंगीकृतंनवपवित्रधियामयात्मदेवार्चनंशमवतैवजिहासितंतत् ॥ ३२॥ ॥ इ०वा०
 वा०दे०मोक्षोपायेषुनिर्वाण०पू०परमात्माभिधानंनामद्विचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४२॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एतदुक्तंपरंतेनस्वयमे
 वचवेदयहम् ॥ रामत्वमपिजानीषेयथेदंसमवस्थितम् ॥ १॥ यत्रालीकमलीकेनकिलालीकेविलोक्यते ॥ तस्यांसंसारमायायाकिंस
 त्यंकिमसन्मयम् ॥ २॥ यथायेनविकल्पेनयद्विकल्पेनकथ्यते ॥ तथातेनात्मकल्पेननगताप्यनुभूयते ॥ ३॥ यथाद्रवत्वंपयसि यथास्पं
 दोनभस्वति ॥ यथानभसिशून्यत्वंतथासर्गत्वमात्मनि ॥ ४॥ ततःप्रभृतिनैवक्रमेणार्चनमात्मनः ॥ अद्ययावद्गतव्यग्रःकुर्वन्नहमव
 स्थितः ॥ ५॥ अनेनार्चाविधानेनमयेमेरामवासराः ॥ अखिन्नेनातिवाह्यंतेव्यवहारपराअपि ॥ ६॥ यथाप्राप्तैःक्रियाचारकुसुमैरात्मनो
 र्चनम् ॥ व्युच्छिन्नमपिव्युच्छिन्नंनकदाचिदहर्निशम् ॥ ७॥ ग्राह्यग्राहकसंबंधेसामान्येभवंदेहिनाम् ॥ योगिनःसावधानत्वंयत्तदर्थं
 नमात्मनः ॥ ८॥ दृष्ट्यानयारघुपतेसंगमुक्तेनचेतसा ॥ संसारविरलारण्येविहरास्मिन्नस्विद्यसे ॥ ९॥ दुःखेमहतिप्रतिप्रतिधनबंधुवियो
 गजे ॥ एतांदृष्टिमवष्टयविचारंकरुसुव्रत ॥ १०॥

थाकथ्यतेतथातथाश्रुत्वाआत्मानकल्पयतीत्यात्मकल्पोराजादिस्तेनस्वस्मिन्चगतोभेस्ताकल्पदृक्षतावाप्यनुभूयते कथमन्यथाकाव्याथानुभवचमत्कारास्वादस्तस्यबहुविन्न
 लाभमानादिकचकवे स्यादितिभावः ॥ ३॥ विविधकल्पनाचाज्ञातस्यात्मनःस्वभावएवेत्याशयेनदृष्टातारणयाह ॥ यथेति ॥ ४॥ एवंस्यान्नाविकस्यैवविकल्पाध्यारोपस्याच
 नत्वचितनतदाप्रश्रुत्यथपर्यंतकुर्वन्नेवस्थितइत्याह ॥ ततइति ॥ ५॥ ६॥ सुषुप्तिकालेव्युच्छिन्नमपिकदापिनव्युच्छिन्नम् ॥ तदपिसुखमहमस्वाप्सनकिंचिदेवेदिषमित्युत्थितप्रति
 सधानहेत्वविद्यादृत्तिपुष्पत्रयार्चनसद्भावादितिभावः ॥ ७॥ तर्ह्यज्ञानमपितादृशशिवाचनसैदेवास्तीतिकस्तवेतेभ्योविशेषस्तत्राह ॥ ग्राह्येति ॥ सावधानत्वविशेषइत्यर्थः ॥ ८॥
 साचसावधानताआसगत्यागएवेतिदर्शयन्नचेनेदृष्टफलबाहुल्यकीर्तनेनरामप्रवर्तयति ॥ दृष्टयेति ॥ ९॥ त्यक्तस्यासगस्यपुनरनुत्यादेविचारदाढ्यहेतुरित्याह ॥ १०॥

मुखसुखे हर्षविपरी ॥ एवमप्याहंशान्तराएव ॥ ११ ॥ प्रथममार्यातिनोयति ॥ स्वम्यसनासीगनुरुपपरिगवतिष्ठ ॥ १२ ॥ अभिचारितरक्ति ॥ १३ ॥ हृन्मिल ताजग
कियास्तर्वातर्नासात्समर्तर्नकिचिनुच्छेद ॥ १४ ॥ यदित्प्रगतसुच्छननिच्छसितसालेखजगदितिपरम तथादशनिपितवधविधियोगेस्वाययषपरिवत्तनद्वनहृपरोकप्रस
क्तिरित्याह ॥ त्वमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ इतिउक्तरीत्याचिरूपेणगच्छकषायस्ये ॥ १७ ॥ उकार्धनस्यपरमकाधायारायस्यापयति ॥ चिदेकतानतामिति ॥ १८ ॥ स्वयसम

सुखदुःखेनकर्तव्येधनवधूदयक्षये ॥ एवंप्रायाएवसर्वावित्यंससारहृष्टय ॥ ११ ॥ जानास्येवर्गतिचित्राविपयाणांप्रमाथिनीम् ॥ य
यायातिययायातियथापरिभवतिष्ठ ॥ १२ ॥ एवमेवप्रवर्तविप्रमाणिबधनानिच ॥ एवमेवावहीयतनिमित्तैरविचारितं ॥ १३ ॥ नतास्त
वनतासांत्वनिर्मलानजगत्क्रिया ॥ इदमित्यजगत्किचिक्किमुधापरितप्यसे ॥ १४ ॥ त्वमिहासिजगद्वृपचिन्मात्रविततरुते ॥ निजावय
वकादृत्तौक कमाहर्षशोकयो ॥ १५ ॥ तातचिन्मात्ररूपोसिनतेभिन्निमिदजगत् ॥ अतस्त्वक्यकुत्रहेयोपादेयकल्पना ॥ १६ ॥ इतिचि
च्चरुर्वाचल्येविन्मयेजगदनुधौ ॥ तरगजालेचांभोधौक रुमोहर्षशोकयो ॥ १७ ॥ चिदेकतानतामेत्यसौपुनीमागत स्थितिम् ॥ अय
प्रमथितरामत्वतुयावस्यात्मकोभव ॥ १८ ॥ सम समसमाभासोमास्वदुरुदारुधी ॥ तिसृमाचारतो नित्यपरिपूर्णइवार्णव ॥ १९ ॥ एत
त्वंश्रुतवान्सर्वस्थितस्त्वपरिपूर्णधी ॥ यदिच्छसीतरत्नपुतत्पच्छरघुनदन ॥ २० ॥ यत्पृष्टप्रथमेकल्पेनदयपरिचादय ॥ श्रीरामउवा
च ॥ इदानींसंशयोऽन्यन्विनिवृत्तोंविशेषत ॥ २१ ॥ ज्ञातंज्ञातव्यमखिलजातादृनिरुजिमा ॥ नमुनेस्तिमलं हित्वनचेत्यनचकल्प
नम् ॥ २२ ॥ तदाममामुद्गमानप्रगातमधुनातुत् ॥ कलकआत्मनोर्त्सीतितदज्ञानवशेनया ॥ २३ ॥ आतिरासादिदानींसानिदन्तात्व
यसादत ॥ नजायतेनभियतेनचैवात्माकलकित ॥ २४ ॥ सर्वथस्त्वद्वंद्वसमयमित्युदितोरम्यलम् ॥ प्रश्नेभ्य सरायेभ्यश्चवांछितेभ्य
असर्वत ॥ २५ ॥ शुद्धमेनिर्मलंचेतस्त्वष्ट्रायन्नप्रमादिव ॥ सवाचारोपदेशेपुप्राप्तप्रोक्तेपुसाधुभि ॥ २६ ॥ निराकांक्षीस्यितोरम्यत सुमे
रुक्कनकेष्विव ॥ नतदस्त्यस्तियन्नाशानतदस्तियदीप्सितम् ॥ २७ ॥

सर्वेभ्यप्यनिर्मुक्तः ॥ घनेनब्रह्मणासमाऐक्यत्वापन्नाजगदाभासायस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रथमेकस्येविचारारभैराम्यपकरणेत्वयायपृष्टयेभ्या कृतास्तेषुअर्थाकिश्चिद्व
शिष्टचेदस्तिर्हितस्य रेचोदयपृच्छ ॥ २१ ॥ मलयज्ञानम् ॥ हित्वजीवब्रह्मज्ञेद ॥ कल्पयेतेयेनतत्कल्पनमन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ब्रह्मिब्रह्ममयब्रह्मविवर्तोवा ॥ वांछि
तेभ्यधनिदन्तमितिरोप ॥ २५ ॥ त्वष्ट्रायभेकारोप्ययमणयमलक्षिततत्त्वसात्सुर्वीषविवशुष्ट्रास्वरम् ॥ साधुभि प्रामेभ्यउपगतेभ्यः शिष्येभ्यः प्रोक्तेपुसर्षेयामाचा
राणांसाधनामापुपदेशोनिष्काराक्षी ॥ २६ ॥ चिरलभ्येआरा अनुपदलभ्येदृष्येतिभेद ॥ २७ ॥

मध्यमुपेक्ष्यम् ॥ २८ ॥ रौरवनरकविशेषचापिनद्वेषि ॥ २९ ॥ कणशःपरमाणुशोविभज्यकीर्णानिविक्षिप्मानिविनाशितानीतियावत् ॥ त्रिजगंतियेनतथाविधस्यक्षीरसागरस्यसृति सर्वतोव्याप्तिरिवव्याप्तिर्यस्य ॥ औलोक्षिकमेतत् ॥ अथवाकणश प्रसृतैर्यशःक्षीरलवैःकीर्णानिसिक्कानित्रिजगति यथाविधामनुवशक्षीरसागरेसृतिव्यवहारोयस्यतथाविधिश्चिरसंभारामलक्षणोमदराचलोबोधासृतोत्यच्याकृतार्थ साप्रतविश्रातउपरतभयोत्तदतिरेणान्वयः ॥ ३० ॥ इदजगत्इत्यथ्यादृष्टप्रकारमेवनान्यत्तत्त्वमस्तीति येन मूढेन ज्ञाततस्य हृदिकुसदेहजालेन ज्वलितेव अधिकसतापिनीइदमवस्तुइदमवस्तुइतिकलनाअलमस्ति हे मुनीश्वरत्वमिति महुक्तार्थस्यानुभवसवादाय पश्येति परेणा

नतदस्ति यदादेयं ह्यंमथ्यं चराचरे ॥ इदं हेयमुपादेयमिदं सदिदमप्यसत् ॥ २८ ॥ इति चिंताभ्रमः शांतो निपुणं परमो मुने ॥ न स्वर्गमभिवांछामि द्वेषि वापिन रौरवम् ॥ २९ ॥ आत्मन्येव हितिष्ठाभिर्मंदराद्रिवाभ्रमः ॥ कणशः कीर्णानित्रिजगत्क्षीरसागरसंस्थितिः ॥ ३० ॥ विश्रांतश्चिरसंभारो निभ्रमो राममंदरः ॥ अवस्ति यदा मिदं वस्तु पश्येति कलनास्यलम् ॥ ३१ ॥ तद्वदितस्य कुसंदेहजालेन ज्वलित अधिकम् ॥ इदमित्थं जगदिति ज्ञातं येन मुनीश्वर ॥ ३२ ॥ स यत्र याति कार्पण्यं जगतस्तन्न लभ्यते ॥ विचित्रा कुलकहोलाज्जडाहृत्तिविवर्जिता ॥ ३३ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवंस्तीर्णाः स्मो भवसागरात् ॥ संपदामवधिर्ज्ञातो हृष्टः सीमांत आपदाम् ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्वदीनाः स्मः पूर्णाः स्मः परमेश्वर ॥ यथावभेद्यामपरैर्दलिताशामतंगजम् ॥ संसारसागरे सम्यग्गवीरतामागतं मनः ॥ ३५ ॥ परिगलितविकल्पतामुपतं प्रगलितवांछमदीनसारसत्त्वम् ॥ त्रिजगति यदतिप्रसन्नरूपं प्रमुदितमंतर्ननुत्तमं मनो मे ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० विश्रांतिवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

नचयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सतादशमूढपुरुषोयत्रयस्त्रिधनादिविषयेकार्पण्ययाति जगतः सबधितद्वस्तुतच्च दृशानलभ्यतेऽस्माभिरिति शेषः ॥ यतोवयविचित्राअशनायादिलक्षणा आकुला कहोलाः षडूर्मयोयस्मिस्तथाविधाच्छुद्धिचिदाकारवृत्तिविवर्जिताज्जडाइवसागराच्चत्प्रसादेन तीर्णाः स्म इति परेणान्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सर्वसारेष्वमानंदविषयेपि नित्यलब्धत्वादीनाः स्मः ॥ अस्मन्मनःससारलक्षणे समरेदलितः आशामतंगजो येन तथाविधं सत्परैरभेदां सम्यग्गवीरतां ययौ ॥ ३५ ॥ पूर्णीमनःस्थितिमेव वर्णयन्नुपसहरति ॥ परिगलितेति ॥ अदीनसारमकार्पण्यदृढसत्त्वैर्यस्य ॥ त्रिजगतिप्रसिद्धानि पूर्णचंद्रक्षीरसागरशरदाकाशादीनि यानि प्रसन्नरूपाणि तान्यतिक्रान्तमिति प्रसन्नरूपम् ॥ सापेक्षसमासश्छादसः ॥ अंतःप्रमुदितमतएवानुत्तममेमनःस्थितिमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

दशसगस्योपायाबाधाल्यागदयपुन ॥ यन क्षयातगुठुणाक्षानदाब्धार्थमीरिता ॥ १ ॥ रामेणस्वस्यतस्त्वथोथविश्रीवीर्णितायामपितस्तरिपाकातप्रान्प्रच्युतिर्मात्रुविति
 शितानिस्मातस्युणादाब्धयिषधिकीलपरपराभिषिष्यमुक्तलक्षणभूताभानुक्तसाधनपरपराभेवप्रतिष्ठापयिष्यभ्रीबसिष्ठअगुक्तेयथाभामभ्यध्वद्गोपभोगादिलक्षणेशिवा
 वनेपि सर्वाभ्राह्मिरोयेषधूयनाप्रिखादतादृत्तित्यायेनयभाद्दिदसापरानिष्टादियसकेरवर्जनाक्षोगस्यानर्थहेतुत्वाच्चस्यादेवपुनजननाथनर्थदत्त्याशार्कावारयन्दाह ॥ केवलेन
 ति ॥ केवलेनरामादिरिहेतमअतएवअसगमेनकन्तुत्वाभिमानलक्षणक्रियासगमशूरयेन ॥ १ ॥ ननुविषयाणांनुष्टिजनकत्वनियमात्कथंतेपुरागस्तुक्तशक्यदत्त्याशक्याह ॥
 ययेति ॥ प्रामिसृणातिरिक्तयूत्तरकालयोस्तेषुनुष्टिहेतुत्वव्यभिचारान्नायनियमइतिभावः ॥ २ ॥ अतएवचिरानर्थेक्षणिकसुखेक्षासगोपिनयुक्तदत्त्याह ॥ बाधेति ॥ वां

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ केवलेर्नेद्विचै सार्द्धवर्त्तमानार्थवर्त्तिना ॥ असगमेनमनसायत्करोपिनतत्कृतम् ॥ १ ॥ यथाप्रामिसृणेष्वेवस्तुप्रय
 मेतुष्टयेतया ॥ नप्राप्त्येकक्षणादूर्ध्वमितिकोनानुभूतवान् ॥ २ ॥ बांछाकालेययावस्तुनुष्टयेनान्यदातया ॥ तस्मात्क्षणसुखेसंकिंचालो
 यभ्रान्तिनेतर ॥ ३ ॥ बांछाकालेतुष्टयेयत्तत्रवांछेवकारणम् ॥ तुष्टिस्त्वनुष्टिपर्यंतातस्माद्वांछापरित्यज ॥ ४ ॥ यदितत्पदमामोसिकदा
 चित्कालपर्यंथात् ॥ तदहंभावानारूपेनमकथ्यंत्वयापुन ॥ ५ ॥ आत्मज्ञानाचलस्याग्रेरामविश्रांतवानसि ॥ अहंभावमहाश्वअनेनपुन
 पातमहसि ॥ ६ ॥ यत्स्मृतानतसदृष्टमत्वमेरुशिर स्थिते ॥ पुनगर्भानुकारात् पातालेपतनकुत ॥ ७ ॥ दृश्यतेतेस्वभावोयममतासत्य
 तामय ॥ मन्येक्षणीविक्लभोसिजातोसिहतकालिक ॥ ८ ॥ स्वभावसस्यितोरामइत्यावेदयतीवमे ॥ सौम्यपूर्णार्णवप्रस्थासमतानि
 र्मलातव ॥ ९ ॥ आशायानुनिराशत्वमभावयातुभावनम् ॥ अभनस्त्वमनोयातुतवासगेनजीवत ॥ १० ॥ योर्थावस्तुदृशयासितस्यां
 तस्यामवस्थितम् ॥ सत्तासामान्यरूपेणब्रह्मबुहितविद्वन्म् ॥ ११ ॥

छापरेलामोलक्ष्यते ॥ १ ॥ यदावस्तुछात्रकमः क्षणिकोपिबांछानिरोधः सुखहेतुस्तदाआत्यंतिकबांछोच्छेदोन्निराशयानदहेतुरित्यर्थोदागतम् ॥ तथाषवांछेक्षानर्थइत्याशयेना
 ह ॥ बांछाकालेइति ॥ तुष्टिरानंदः अतुष्टिस्तुष्टिचिरोपिबांछेवपर्यंतोविच्छेदोयस्यास्तथाविधा ॥ ४ ॥ ननुपुणानवपदभ्रामोहतस्मैमसंपुनविषयबांछात्यागोपेवरास्तेकिमयस्त
 भाह ॥ यदीति ॥ पुनः कालांतरेप्यहंभावपेकनिकजननमाश्रुवितितत्त्ववस्थितिदाब्धार्थपुनरुपपदशब्दव्यय ॥ ५ ॥ सत्यपिदाब्धेपुनर्मजननाराक्यतेतथाह ॥ यदिति ॥ यय
 स्मादेतोः ॥ गर्भोभासुकुक्षिगतः पिबस्तमनुष्टयकरोमिजभाषानर्थमितिगर्भानुकारोद्भावस्तसुक्ष्मेणैतथाताले ॥ दृढीभूतज्ञानस्यावयवमविधानर्थवीजोच्छेदित्वादितिभाव
 ॥ ७ ॥ अथेयामुपकारापचामयेपदुर्लभकलज्ञाननष्टमितिप्रयासयतद्विधिर्लभेत्तस्मिन्नेवेत्याशयेताह ॥ दृश्यतइति ॥ कालिकाअविद्या ॥ ८ ॥ नतजननसगस्तेमजोव

नलातमननादिदाढ्यात् ॥ १२ ॥ इदानीं निर्वासनत्वस्य स्वानुभवगम्यलक्षणमाह ॥ यत्रेति ॥ वस्तुभोगसुखम् ॥ यथागतं प्रारब्धोपनीतदुःखमपि ॥ १३ ॥ स्ववत् आकाशवत् ॥ १४ ॥ अभव्यदुःखाद्यपि त्रिषु द्व्येकीकारेणात्मतया अनुभव ॥ तेन तस्य प्रतिकूलताशाम्यतीति भावः ॥ १५ ॥ दुःखादौ प्रातिकूल्यविकल्पनमनःकृतमितितदेव वा शुद्धोक्तयुक्त्या निरोद्धव्यमित्याशयेनाह ॥ चित्तेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ अज्ञानमेव वा प्रवृत्तिद्वारानर्थनिदानमितितदेव ज्ञानदाढ्येन निरसनीयमित्याह ॥ मौर्व्येति ॥ १८ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यामितियुक्तदृष्टानेन स्फुटयति ॥ यथेत्यादिना ॥ यथास्वमाकाशवत् सारजसाचसगात्स्पदाच्चमलिनचलनादिस्वभाववेदनसपन्नतया चित्तिश्चलक्षणस्पदाच्चैत्यतया इदमनर्थजातमुपस्थितमित्यर्थः ॥ १९ ॥ उक्तैर्नैव अव्यतिरेकौ दर्शयति ॥ नानाच्छिद्रप्रविष्टसौरालोककुड्यसवयजाचित्रवर्णधीरिव ॥ २० ॥

अज्ञातात्मानिबद्धोसि विज्ञातात्मानबध्यसे ॥ रामत्वं स्वात्मानबध्यसे ॥ १२ ॥ यत्र न स्वदेते वस्तुस्वदेतच्च यथागतम् ॥ अवासनत्वं तद्विद्विस्वाम्यमाकाशकोमलम् ॥ १३ ॥ वासनारहितैरंतरिं द्वियैराहरक्रियाः ॥ नविक्रियामवाप्नोषि खवत्सो भशतैरपि ॥ १४ ॥ ज्ञाताज्ञानं तथा ज्ञेयं त्रयमेकतयात्मनि ॥ शांतात्मानुभवाभयं न भूयो भवभागसि ॥ १५ ॥ चित्तोन्मेषनिमेषाभ्यां संसारप्रलयोदयौ ॥ वासनाप्राणसंरोधादनिमेषमनःकुरु ॥ १६ ॥ प्राणोन्मेषनिमेषाभ्यां संस्तुतेः प्रलयोदयौ ॥ तमभ्यासप्रयोगाभ्यामुन्मेषरहितं कुरु ॥ १७ ॥ मौर्व्योन्मेषनिमेषाभ्यां कर्मणां प्रलयोदयौ ॥ तद्विलीनं कुरु बलादुरुशास्त्रार्थसंयमैः ॥ १८ ॥ यथावातरजःसंगस्पंदारवं भाववेदनम् ॥ तथा चित्तश्चेत्यतया स्पंदोददिदमुपस्थितम् ॥ १९ ॥ हृष्यदर्शनसंबंधस्पंदेन यं जगद्गतिः ॥ स्फुरत्यालोककुड्यादिसंगजा वर्णधीरिव ॥ २० ॥ हृष्यदर्शनसंबंधस्पंदोदाभावेन जायते ॥ वेदनाभवदाभासाचित्रपुंसामिवाशये ॥ २१ ॥ चित्तस्पंदोत्थतामायातदभावे विलीयते ॥ पयःस्पंदोत्थितावीचिस्तदभावे विनश्यति ॥ २२ ॥ त्यागेन वासनां शस्यबोधाद्वा प्राणरोधनात् ॥ चित्तेनिस्यंदतां याते कुतः स्पंदस्य संभवः ॥ २३ ॥ अंसवित्स्पंदमात्रेण याति चित्तमचित्तताम् ॥ प्राणानां वा निरोधेन तदेव च परंपदम् ॥ २४ ॥ हृष्यदर्शनसंबंधेयत्सुखं पारमार्थिकम् ॥ तदंतैकांतसंविन्याब्रह्मदृष्ट्या मनःक्षयः ॥ २५ ॥ यत्र नाभ्युदितं चित्तं तत्तत्सुखमकृत्रिमम् ॥ न स्वर्गादौ संभवति मरौ हिमगृहं यथा ॥ २६ ॥

भवतीति प्रवज्जगत्तदाभासा ॥ यथा चित्रालिखितपुसामाशये हृदि भावैव न जायते तद्वत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्पंदस्य कौटस्थ्यच्युतिरूपस्य ॥ २३ ॥ सार्थे च शब्दः ॥ २४ ॥ बोधाद्वा इति मध्यमोपायमुक्तविवृणोति ॥ दृश्येति ॥ विषये द्वियसंबंधेयत्सुखप्रसिद्धतत्परमार्थतो ब्रह्मसुखमेव ॥ एतस्यैवानदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवतीति श्रुतेः ॥ अतस्त्वास्यातः परमावधिर्मानुषानदमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणोत्कर्षेण श्रुत्यादर्शितो यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह आनन्दब्रह्मणो विद्वान्बिभ्रेति कदाचनेति तदेकांततन्मात्रपूर्णता तत्संविचिच्छिद्रपयाब्रह्मदृष्ट्या मनःक्षयः सिध्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्तत्सुखब्रह्मसुखतच्च स्वर्गादिभोगभूमौ न संभवति ॥ तत्र चित्तस्य कामासूयादिकलुषत्वादित्यर्थः ॥ हिमशिशिरे जलतस्य गृहसरः ॥ २६ ॥

नराण्यंरन्ममस्यगगनमृद्वकगप्योमत्यय ॥ ७ ॥ चित्तस्योन्नोनाश ॥ यनोदुर्बोधान्निवशादेवचित्तवेदिताचित्तसद्भावप्रतीतिर्बोधेननुभूतिनिरयतीतिपुनश्चित्तनाशश्चेति ॥
नार ॥ शब्दरुद्रिनरेनालयत् ॥ तेनदुर्बोधेना ॥ ८ ॥ ननुसांनिनामप्येषह्वावशनाच्चित्तमस्यैवतत्त्वकयसोनेननष्ट सत्त्वनटल्योयुगपदेकप्रविरोधात्तत्राह ॥ विषयानमपीति ॥
॥ १ ॥ नाशनायनश्रम्यत्तममनदस्यम्यरभाक् ॥ ३० ॥ भौतियोज्यमेवचित्तस्यचित्ततासावाधेनप्रविलीयतदस्यर्थ ॥ षष्ठादिनाशोपिकपालायात्मनापरिशेषवर्शना
मनस्वदृशगनागक्राव्यदासिदुर्ग्येव्याहानाभावादिति ॥ ३१ ॥ यस्तुबोधस्यावस्तुकल्पितशामान्यवाधकत्वप्रसिद्धिरपिनस्तथावाधकत्वप्रसक्तिरित्याह ॥ अवस्तेवेति ॥ चि
नार्थमनदशमादिद्रुस्यात्मनोविषयइतिशेष ॥ ३२ ॥ तर्हिर्कजीवमुक्तचित्तस्यप्यवहारकभावस्यावालाप्येवनेत्याह ॥ विहारसमाधिसाक्षात्कारार्थता
नितोपशमजस्कारमवाच्यवच्यमाभुखम् ॥ क्षयातिशयनिर्मुक्तनोदेतिनचशाम्यति ॥ २७ ॥ बोधाद्रवतिचित्तातोदुर्बोधाच्चित्तवेदि
ता ॥ शब्दवेतालवत्तेनमोहश्रीघनतांगता ॥ २८ ॥ विषयानमपित्येतच्चित्तबोधाद्विलीयते ॥ सठप्यसट्टिवाभातिताम्बहेमीकृतयथा
॥ २९ ॥ ज्ञम्यचित्तनचित्ताख्यज्ञचित्तमत्वमुच्यते ॥ नामार्थान्यत्वभाक्चित्तगोधात्ताथसुवर्णवत् ॥ ३० ॥ नसमवतिचित्तत्वंतेनतत्प्रवि
लीयते ॥ अमशाम्यतियांभेननाभावोवियतेमत ॥ ३१ ॥ अवस्तेवविकल्पात्मचित्तादिशशृंगवत् ॥ सर्वतदाल्मनस्तस्मात्तद्विचो
धाद्विलीयते ॥ ३२ ॥ चित्तमत्वसमायातकिचिक्कालंजगन्स्थितो ॥ विद्वत्यतुयावस्थायानुयांतीतमवत्यत ॥ ३३ ॥ ब्रह्मवभूरिभुवन
अमविभ्रमोर्घशिर्यम्यितंममनेकतर्यंरुमेव ॥ मवात्मसंभवतिनंतरदगकिंचिच्चाटिकचनद्वडीवहिसन्निवेश ॥ ३४ ॥ ॥ इ०
वा०वा०द०मो०नि०प०चित्तसत्तामूचननामचतुश्चत्वारिंशसर्ग ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अत्रेमा
मवधोथायविस्मयाहासकारिणीम् ॥ अपूर्वाचैवसंक्षेपादामरम्यांकर्यांशृणु ॥ १ ॥ योजनानासहस्राणिविपुलंविमलसुदम् ॥ युगे
रप्यजरद्रुपमस्तिपित्वफलमहत् ॥ २ ॥ अविनाशरसाधारमुधामधुरसारवत् ॥ पुराणमपिबालेदुदलमादं वसुंदरम् ॥ ३ ॥

नदस्मान्नालकीकिन्नामरभ्यदनिबद्धविपालशरुतशायितानुवृत्तिं शिदैकैकव्याविर्भूतगुयातीतावस्थेयवास्तवीतिशाय ॥ ३१ ॥ तनुयतीतिब्रह्मवायव्यज्ञाततावद्वि
सन्ननर्दादिबिध्यावेणस्त्विदंशस्माकमतिनिश्चिन्तादिकनार्माकिधिविरहस्तदमलीतिज्ञानमायेणतम्भाभावभावरिरोषधिसादैपुक्तपेवत्याशयेनाइ ॥ ब्रह्मैवेति ॥ यथा
नदरेनारपरिकल्पितयामारोपवनशाय्यादिसन्निवेशलयासमावेशोदयनास्तिगद्वत्यरमसुक्ष्मअच्छिद्रचिरेकरसयेनब्रह्मण्यपिआगतसमावेशोदयनालीत्यर्थ ॥ ३२ ॥ इ
मिर्ध्यामिदमन्मात्रयनकारोनिर्बाण० दू० धनुभृत्यारिरा सग ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ त्वानदरससपूर्णात्रिजगत्कल्यमास्तदम् ॥ इहिविद्वत्कल्येनपरब्रह्मोपबण्यते ॥ २ ॥
रुयादिन्नात्प्यातात्प्यात् ॥ १ ॥ नर्भयितद्वत्तजद्रूपस्य प्राबोयस्य ॥ २ ॥ मुधेवनुभावेक्षमाबाअतिगुपुरसारम् ॥ बाल्लेशोरैकुरभायाव्यतिदिनगुपचीयमानादिबलानीबया-
कलामानीबभादेवत्वद्वन्पनमुसस्त्योतयानुहरम् ॥ ३ ॥

भुवनव्यूहमध्यगतमहामेरुरिवमेढीभूतम् ॥ मंदराद्रिरिवाचलंदृढम् ॥ ४ ॥ प्रागुक्तं सहस्रपदमसंख्यपरमिव्याचष्टे ॥ योजनेति ॥ जगतः स्थितेर्विधारणस्य नियमनस्य च मूलम् ॥ ५ ॥ हरतिवहति ॥ राजिकासूक्ष्मसर्पपास्तत्कणानापद्धतेः पक्तेः ॥ ६ ॥ षड्सः षड्विद्रियभोग्यब्रह्मलोकांतमुखलवः प्रसिद्धोवा ॥ ७ ॥ तेन तादृशरसयुक्तेनापि पाकेन यत्पातपतनसमेति ॥ तर्हि किं स्वस्थान एव जीर्यति नेत्याह ॥ सदैवेति ॥ ८ ॥ जरठाश्चिरायुषः ॥ ९ ॥ १० ॥ विततमतिविस्तीर्णयत्स्थौल्यबृहत्तातच्छालिनः ॥ ११ ॥ समस्तेषु फलेषु पुरुषार्थेषु च सारस्य श्रेष्ठस्याऽऽष्टिवीजनास्ति ॥ १२ ॥ शिलाया अतः प्रदेश इव नीरघो घनः ॥ विज्ञानघन एवेति श्रुतेः ॥ स्वदमानेन्दुविववत्स्वसंविदा मृत्निमिवास्वाद्यनिरतिशयानन्द

व्यूहमध्यमहामेरुं मंदराद्रिरिवाचलम् ॥ महाकल्यांतवात्याया अपिवैरचा लितम् ॥ ४ ॥ योजनायुतकोटीनां कोटिलक्षशतैरपि ॥ वैपुल्येनापरिच्छेद्यं मूलमाद्यं जगत्स्थितेः ॥ ५ ॥ यस्य बिल्वफलस्योच्चैर्ब्रह्मांडानि समीपतः ॥ हरंति लीलां शैलाधाराजिकाकणपद्धतेः ॥ ६ ॥ स्यंदमानरसापूरां स्वाद्वीरसचमत्कृतिम् ॥ यस्यातिशेतेनोकाश्चिदपिराघवषड्रसः ॥ ७ ॥ न कदाचन पाकेन पानं तेन समेतियत् ॥ सदैव पक्कमप्यंगजरसायन्नवाध्यते ॥ ८ ॥ ब्रह्मविष्णुर्वद्रुद्राद्याजरठाः केचिदेव न ॥ यस्योत्पत्तिं विजानंति मूलं वाहंतमेव च ॥ ९ ॥ अहंशं कुरुक्षस्य त्वदृष्टकुसुमाकृतेः ॥ अस्तं भूमूलशाखस्य फलस्य महाकृतेः ॥ १० ॥ एकपिंडघनाकारविततस्यौल्यशालिनः ॥ यस्योत्पत्तिविकारादिपरिणामो न दृश्यते ॥ ११ ॥ समस्तफलसारस्य फलस्य महाकृतेः ॥ न मज्जानाष्ठिविततो निर्विकारो निरंजनः ॥ १२ ॥ शिलांतरिवनीरंध्रः स्यंदमानेन्दुर्विववत् ॥ रसं स्वसंविदा स्वाद्यं स्यंदमान इवानृतम् ॥ १३ ॥ कोशस्सकलसौख्यानां शीतलालोककारकः ॥ शैलाभो मृतपिंडाभो मज्जा आत्मफलस्थितेः ॥ १४ ॥ तस्मात्परममज्जा तु यासौ स्वात्मचमत्कृतिः ॥ अनंतरक्षितो नित्यमनन्यः श्रीफलंगतः ॥ १५ ॥ स्वसंनिवेशवैचित्र्यमन्यत्वफलतांगताम् ॥ अत्यजं त्यातया तन्व्यास्थूलयाप्यतिबालया ॥ १६ ॥

रसं स्यंदमानः ॥ १३ ॥ कोश इति ॥ एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेः ॥ आत्मनो मानुषानंदादि हरण्यगर्भानंदांतकर्मफलस्थितेर्मज्जासारः ॥ १४ ॥ तस्माद्वैरण्यगर्भानंदफलादपि परमस्यान्यक्तस्य मज्जा ॥ अनतेन त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्वभावेनैरक्षितः ॥ स्वात्मकमेव श्रीफलवित्वगतः स चानन्यः अद्वय एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ अनन्यत्वे मेवोपपादयितुं च मत्कृतिपदस्वारस्य प्रकटयति ॥ स्वसंनिवेशेत्यादिना ॥ यतस्तया स्वात्मचमत्कृत्या स्वाभ्यस्तस्यान्यत्वस्य भेदजातस्य फलता परमप्रयोजनतांगतचिदेक रसमज्जारूपपारमार्थिकस्वसंनिवेशवैलक्षण्यमत्यजत्वेव भेदादि स्वयमुत्पाद्यभाविमिति परेणान्वयः ॥ प्रकारांतरैरपि तस्याश्वमत्कृतित्वोपपादनाय तन्व्येत्यादिविरुद्धविशेषणानि ॥ अणोरणीयत्वात्तन्व्या महतो महीयत्वात्स्थूलया चिरतनत्वेऽपि दृढ्यादिविकाराभावादतिबालया ॥ १६ ॥

असमोपिभेदस्योत्पादेनकोहेतुलभाह् ॥ इयमिति ॥ इयमस्मीतिअनिबन्धिताप्यासाप्तवत्तद्धेतुरित्यर्थः ॥ अभ्यतापृथक्कृतवापादकमलम्बियानेवभूतशुवनभेदादिविरूपेणो
त्पादयेत्यर्थः ॥ असम्भवद्वित्यनेनत्वप्रकाशचिदेकरसेमलसैषप्रबोधनात्मिसुतरांतत्कार्यभेदस्येतिद्योत्यते ॥ १७ ॥ त्वोत्पादिभूतशुबभावविभेदरहितोत्पादनद्वाराआभिप्रायिकस
वलनंसांभ्रतइत्याह् ॥ अहमिति ॥ अहंकलाआहकारस्तस्या समुद्योग्यमित्यसमट्टिकेणेष्टवस्यस्तसनतरम् ॥ आकाशादगुणःशब्दश्चमिश्रम्यगुणैकेरीयेयांतयाविधेखलो
क्योपलक्षितम्यट्टिमिट्टिरारीपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ त्वत्वरूपापरित्यागैषरूपापत्तिरेवास्यामहीतीआत्मचमल्लतिरित्यभयार्णितेत्युपसहरति ॥ इतीति ॥ शक्तिर्मयद्वास्तमयं
तातत्वरूपताम् ॥ १९ ॥ समेतिर्दिकारेनिजेष्टेएवद्वयजगदाकारादृक्तसंप्रसारिता ॥ २० ॥ इयञ्चवियदादिसर्बमियमेवान्ध्यापइत्याह् ॥ किंचिदितिदृष्टव्यमित्याह् ॥ इदमित्या
इयमस्मीतिकलनादसदप्यन्यतामलम् ॥ भेदापसंसर्वदिदस्वयमुत्पाद्याभावमावितम् ॥ १७ ॥ अहंकलासमुदयसमनतरमेवसाः ॥ बलि
ताकाशशब्दांगत्रीलोक्यपरमाणुभिः ॥ १८ ॥ इत्यनुक्रमतोयातासविच्छक्तित्वरूपताम् ॥ मज्जाप्राक्सन्निवेशंस्वतमेवाप्यसमुष्मती
॥ १९ ॥ संविच्छत्स्यातयात्रतत्सरलरूपया ॥ निजएवसमेकपेद्वगित्यसंप्रसारिता ॥ २० ॥ इद्व्योममहनंतमित्यंकालमयीकला॥
इयंनियतिरित्युक्ताक्रियेयसंदरूपिणी ॥ २१ ॥ अयंसफल्यवित्तारस्त्वयमारशांतरश्चम ॥ रागद्वेषस्थितिरियेहयोपादेयवर्षिरियम् ॥
॥ २२ ॥ इयत्वंतात्वियमत्तातत्तेयसंस्थितास्वयम् ॥ ग्रहाढौपोयमूर्ध्वस्य स्वयमंगोर्ध्वमप्यध ॥ २३ ॥ अप्यंपुरश्चाभ्वतोयंपश्चादाराह
वीयसी ॥ इदंभूतंवतमानमविव्यत्विडमित्यपि ॥ २४ ॥ इदमंत स्थितानत्यक्त्सर्नाभोरुहालयम् ॥ ब्रह्मांडमंहपापीद्विक्रीढामहपमहल
म् ॥ २५ ॥ अनतकलनातत्त्वपरिप्लवितारे ॥ ददन्नकर्णिकाचेयंलोकपद्याक्षमालिका ॥ २६ ॥ इयंकोर्णमहारुद्रगणापूरितकोटरम् ॥
दीर्घाभ्रसरणिर्ग्रीतिध्वसनेभ्य प्रभाविनी ॥ २७ ॥ इयमेरु ककुभ्यत्रजगत्यंकजकर्णिका ॥ सुरवेद्विमधुछासलंपटामरपरद्रुपदा ॥ २८ ॥
इयमुदामसौगध्यस्वर्गाश्रीपुष्पमजरी ॥ जगज्जरठदक्षस्वर्जोनरकमूलिन ॥ २९ ॥

विना ॥ ११ ॥ आप्यात्मिकार्या अपीपमेवेत्याह ॥ अयमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अत
स्वित्ताजनता कम्पनीभोरुद्राणामालायाजीबायस्मिन्मायाविधम् ॥ २५ ॥ अनतै कलनातस्यै रचनरहस्यै परितः पञ्चविता ॥ २६ ॥ कीर्णै सर्वतोभ्यासैर्मह्यारुद्राणैः पूरितको
टरा भ्रमसरणिशकारापवत्री ॥ अस्मिन्महत्पण्यवितरितेक्षेणभाअधि ॥ नीलपीवा शितिकठा राशवितिश्रुतेरितिभाष ॥ माताविपयलपटा स्वर्णिणलेपोष्यसेनस्य अधःपतने
म्यानिमित्तैम्यभ्रभाविनीश्रतापवतीप्रकाराश्वतीबा ॥ नशप्रपातेनभःपयेप्रभाश्रुवन्तिवर्शनादित्यर्थ ॥ २७ ॥ अथअस्याभुतरस्याककुञ्जिदिशि द्रुलक्षणस्यमधुनउल्लासेअ
मृतमकरैरेलपटा अमरलक्षणा यद्रूपशायस्याम् ॥ २८ ॥ रोगगुणकार्यगारादिनारकैरु सैम्यमूलिनोमूलगतोअगारठशस्याउद्गमसीनध्यास्वर्गश्रीलक्षणापुष्पमअरीद्वयने
वेत्यर्थः ॥ २९ ॥

ऊर्जमपारपरितथापारपर्यता व्योमलीलाव्योमाकारासरोजिनीकमलिनीसरस्तीवाइयमेवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ क्रिया कर्मार्ण्येवपरितो ग्राहायस्याम् ॥ तरंगावतरलामासत्वावलीयस्याम् ॥ सर्ग प्रजोत्पादनतल्लक्षणे आवर्तानाविधानेकार्येतिष्ठतीति तत्स्थामूर्तिभूतपरशस्यस्याम् ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्राण्यायु परिमाणेनप्रसरिणीविस्तृता तेजोभिरम्यादित्यचद्रादिभि केसरिणी ॥ व्योमैवपकजंयस्यास्तथाविधाकालनलिनीइयमेव ॥ ३२ ॥ इतिवर्णितप्रकाराः सर्वेसानिजमज्जाचमल्लतिरेव ॥ एवप्रकारैरेव्यष्टिसमष्टि सकल्पसन्निवेशस्यानःकृतसंस्थितिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ बिल्वाख्यायिकासमाप्यस्वरूपेणैवचितवर्णयन्नुपसहरति ॥ एकेति ॥ एकत्वसंख्याया अपिद्वैतापादकत्वान्नैकालिका

इयंचताराकिंजल्कब्रह्माणवतटस्थिता ॥ अपारापारपर्यताव्योमलीलासरोजिनी ॥ ३० ॥ इयंक्रियापरिग्राहातरंगतरलावली ॥ सर्गावर्तविधानस्थभूरिभूतपरंपरा ॥ ३१ ॥ इयत्तयाप्रसरिणीक्षणकल्पादिपल्लवा ॥ तेजःकेसरिणीकालनलिनीव्योमपंकजा ॥ ३२ ॥ इमाभावविकारादद्याजराभृतिविषुचिकाः ॥ विद्याविद्याविलासादद्याइमाःशास्त्रार्थदृष्टयः ॥ ३३ ॥ इतिसातस्यबिल्वस्यनिजमज्जाचमल्लतिः ॥ संकल्पसन्निवेशांतरैवैवकृतसंस्थितिः ॥ ३४ ॥ शांतास्वस्थानिरावासौम्याभावनयोञ्जिता ॥ कर्तृत्वमप्यकर्तृत्वंकृत्वा कृतेवसंस्थिता ॥ ३५ ॥ एषैकैकविविधेवविभाव्यमानानैकालिकानविधाननुसैवसैव ॥ सत्यास्थितासकलशांतिसमैकरूपा सर्वात्मिकातिमहतीचितिरूपशक्तिः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० बिल्वोपास्थानेपंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ भगवन्सर्वसारज्ञत्वयैपाविल्वरूपिणी ॥ महाचिद्धनसत्तेहकथितेतिमतिर्मम ॥ १ ॥ चिन्मज्जारूपमखिलमहतादी दमाततम् ॥ नमनागपिभेदोस्तिहृतैक्यकलनात्मकः ॥ २ ॥ ॥ श्रोवसिष्ठउवाच ॥ यथाब्रह्मांडकूडमांडमज्जामेवार्दिंसंस्थितिः ॥ तथाचिद्विल्वमज्जेयंब्रह्मांडादिजगत्स्थितिः ॥ ३ ॥

नापिविविधाकिंतुसैवएकत्वसैवैका ॥ वीक्षयासजातीयविजातीयनिवृत्तिर्वा ॥ सकलस्यद्वैतविकल्पस्यशांत्यात्मैकरूपा ॥ अनेनस्वगतभेदस्यापिव्यावृत्तिः ॥ अतिमहती ब्रह्मशब्दलक्ष्याचितिरूपाशक्तिरेवेत्यव्युत्पादितेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू० पंचचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४५ ॥ ॥ इह शिल्पिनोदृष्टपद्मिनीखड्गमहितम् ॥ शिलोदरमिवब्रह्मप्रपचाभासमीर्यते ॥ १ ॥ श्रीरामःस्वस्यबिल्वाख्यानतात्पर्यबोधंदर्शयति ॥ भगवन्निनिह्नाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ नाहतादिमात्रचिद्विल्वमज्जाकिंतुब्रह्मांडादिसर्वमपीतिनिस्सकोचबोध्यमित्याशयेनवसिष्ठउवाच ॥ यथेत्यादिना ॥ ३ ॥

चिद्विलस्यमञ्जोत्पुकेऽतः श्रेयास्यावयवानां रसघन परिणामविरोधदतिकस्यचिद्भूतिभारयति ॥ सृष्टिरिति ॥ यथाबिल्वस्वर्परमजाया आधारलघासृष्टिलक्षणमजाया आ-
 धयाया साधारस्यवपरस्थानीयस्याप्यत्यसप्तभवेतदतः परिणामरूपा मजास्यान् मधुसर्वगस्यास्याचिदात्मनः प्रकारार्थेनैकदेशेन वा परिणामित्वे विनाशो दुर्भारः ॥ न चैतन्निरवयवे
 मय्येति भ्रेशः परिणामो वा सप्तवतीति न मजाया च परिणामपरदत्ययः ॥ ३ ॥ तर्हि कर्पदतिषे विषमलक्षणचमत्कारपरद्वत्याशयेनाह ॥ चितेरिति ॥ शिलात शिल्पि मनः क-
 ल्पिनपयावनसन्निवेशवदित्यर्थः ॥ ५ ॥ दृष्टान्तविषयीतु ब्रह्मशिलाप्यायिकाप्रतीतिः ॥ अयेति ॥ १॥ ७ ॥ मनःकल्पनानामानत्यावर्तनानि ॥ ८ ॥ उपनिगूढानि स्रष्टानि ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ दृष्टव्ये परीत्येनापि मनः कल्पनसमवादाह ॥ कर्णिकेति ॥ कर्णिकाजालेषु मूलानि ये पाप ॥ इतराणि कानि चिद्विभूला निष ॥ ११ ॥ शस्त्रा पद्ममुकुटवत्सन्निवेशिनः ॥

सृष्टिचिद्विलस्यमजास्यास्त्राधारान्यत्वसमवे ॥ विनाशः सर्वगस्यास्य न चैतत्सप्तवत्यलम् ॥ ४ ॥ चितेरंशरीचवीजस्य जगदास्याचमल-
 ति ॥ स्थितासौ पुनसौ म्यात शिलात सन्निवेशवत् ॥ ५ ॥ अत्रेभामिदुवदनचित्राविस्मयकारिणीम् ॥ वर्ण्यमाना मयारम्यामन्यामा
 स्यायिकं शृणु ॥ ६ ॥ श्लिग्धास्पष्टाष्टदुस्पष्टां महाविस्तारशालिनी ॥ निविहानित्यमक्षुब्धा क्वचिदस्ति महाशिला ॥ ७ ॥ तस्यामत-
 पुच्छानि पद्मानि सुयद्गुण्यपि ॥ सरस्यामिव रम्या गितान्यनंतानि सति वै ॥ ८ ॥ अन्योन्यप्रोतपत्राणि मिमयो विघटितानि च ॥ मिथश्चोपनि-
 गूढानि गूढानि प्रकटानि च ॥ ९ ॥ अधोमुखान्यध्वं मुखान्यपि पितर्यङ्मुखानि च ॥ मिमयो मिलितमूलानि मिमय प्रोतमुखान्यपि ॥ १० ॥ क-
 र्णिकाजालमूलानि मूलानि कर्णिकानि च ॥ ऊर्ध्वमूलान्यधोमूलान्यमूलानीतराणि च ॥ ११ ॥ तपां च निकटं ति शखा शतसहस्रशः ॥
 चक्रौ पाश्चमहाकारा पद्मवत्सन्निवेशिनः ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ सत्यमेतन्मया दृष्टा तादृशी सा महाशिला ॥ शालग्रामे हरेर्धा-
 शिविघटे परिवारिणी ॥ १३ ॥ श्रीवत्सिष्ठ उवाच ॥ एवमेतद्विजानासि दृष्टवानसि तां शिलां ॥ यो यश्च तत्र वै प्राणः समस्ता ह गन-
 तरः ॥ १४ ॥ मया त्वियमपूर्वैर्विशलिहकथिता तव ॥ यस्यामतममहाकुक्षीं सर्वमस्ति च नास्ति च ॥ १५ ॥

चक्रौ पास्तु विकसितपद्मवत्सन्निवेशे शिन इत्यथाद्वयते ॥ १२ ॥ स्वयतीर्थयाचार्या शालग्रामक्षेत्रे दृष्टा शिलागुणवाक्यास्वरगुराव सैवाच भगवता जगत्कल्पनासिद्धिं ब्रह्मदृष्टां
 मते नो रादृतेति मय्यमान आह ॥ सत्यमेतदिति ॥ परिवारिणी पद्मवत्सन्निवेशिनः ॥ १३ ॥ दृष्टान्तदार्ष्टिकसप्तधस्त्यासम्यभुद्ध इत्यनुमोदमनोबसिष्ठ आह ॥ एवमेतदि-
 ति ॥ तददृष्टान्तमनोशिला दृष्टवानसीति विजानासि यश्च तादृशार्ष्टिकभूतश्च बाला यो यादृशस्वभावा ॥ अनतरो निरवकाशश्चिह्नः समन्त्राणस्यापि प्राणो निरतिशयानवक-
 पस्तमन्त्रस्मिन् विषये दृष्टवानसीति विजानासि ॥ १४ ॥ मया तु न त्वदृष्टा शिला दृष्टान्तत्वेनाभिप्रेता किं त्वपूर्वा ब्रह्मैव शिलात्वेन परिकल्प्यमित्येवोपपत्त्येति उपपत्त्येनात्यर्थ-
 विषयारेपिनोपेयविषयवदत्याशयेनाह ॥ मया त्विति ॥ १५ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तानुगुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदाद्भेदत्वैकरसत्वकूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्फुचितोविरोधोमायायापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतशुद्धचिदात्मकचवानाकितनुमायैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशरवाःशतसहस्रशदितियदुक्ततत्तत्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोति तथा एषाचिदिपिघनाएकिकांएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मय परिच्छिन्नाकारइवभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदात्मानमिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलामारिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेयस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अव्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्व्योमीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगाल्मजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्दस्तुतो नान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्द्रव्यच्चशिलायांशालभंजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलांतःसन्निवेशो नानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चित्तरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चित्तेरंतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलांतःपद्मलेखाली मरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्च्योतर्मज्जावाबिल्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचित्तेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंपद्यतेयच्चतत्तत्रेयनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनैर्यस्यब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमात् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानि फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्थशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्मांडानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणेवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइति हेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णिगतगंधर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतृचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहरत् भुवमसृजत एतद्वित्वैप्रजापतिदेवानसृजत अस्यमितिभनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानमपूर्वकत्वोक्तेरवनमलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्यफलपदित्वकार्यवीजवत्सर्वाङ्गवित्तुत्तानुदासदशनावापसर्वविधैवेत्याह ॥ १० ॥ अङ्कुरादिपूषणवृक्षिकारोपणवतीविषमनैवाथउत्तरकालकार्दशारवा
पशुश्रादिप्याति ॥ ११ ॥ हेतुस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वावयवकल्पितविम्याग्रतस्तत्त्वमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्बीजतत्कार्ययो ॥ अन्त्यप्रवृद्धिद्वयतिरिक्तजालकस्यना
तरपीनादिति ॥ तच्चिह्नंयुक्तदाचिदपिर्दशलाट्यस्वभावसंग्रहणीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेकमुदयग्रन्थेनयोजयति ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जादिबिल्वेइतिशेष ॥ १४ ॥ एक
भ्रातदन्तिमसिद्धशृङ्गद्वयेणरूपते ॥ सुपुत्रमकरिस्त्रिबासनाभाप्रम ॥ १५ ॥ जगत्कटुजीवेभरुपतरीयककुत्वाविजगच्छिचितिशिवेव ॥ भवाभावाविभावितीरोभावा
अत्रान्यार्थमिदंविद्विद्भृगव्यांभसासमम् ॥ यीर्जपुष्पफलांतस्यबीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १६ ॥ यादृशीबीजसत्तासाभवतीयात्ययो
त्तरम् ॥ चिह्ननेचिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ १७ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेद्वयोऽस्ति ॥ जगठन्यमवोद्भूतिनकदाचित्तदीदृशम्
॥ १८ ॥ चिद्विन्नकदाचिच्चिह्नयमनमिथोद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलखात्मास्तिर्ययायद् ॥ १९ ॥ तदन्यान्यमज्जादिचिह्ननेत्रिजगत्त
या ॥ रेखोपरेस्वावलितायैकार्पावरीशिला ॥ २० ॥ तथात्रैलोक्यवलितवसैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिळांतरजादिययानित्यसुपुत्रकम्
॥ २१ ॥ नात्मनेतिनचादेतितयाहताजगद्गति ॥ ययाशिलांतर्लेखादिभिपतेनशिलांतरात् ॥ २२ ॥ तत्सारत्वाजगत्कटुकंठत्वाद्विजगच्चि
ति ॥ ययाशिलांतरात्तानांस्पदास्पदभवाभवा ॥ २३ ॥ विषयत्वगच्छतिकत्तरोजगतस्तथा ॥ नेदंकटाचिक्त्रियतेनकदाचननस्यति
॥ २४ ॥ अद्वित्वमवोक्षासविलासावेदनात्मकम् ॥ ययायत्रयदाकारतयातत्रतदेवहि ॥ २५ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकंसर्वसुपुत्रस्यमिवस्थित
म् ॥ मृत्तमाविकाराद्वयोयोजगदुरुभ्रम ॥ सुपुत्रमेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २६ ॥ नित्यंसुपुत्रपदमेवजगद्विलास सम्यक्
प्रशान्तममचिह्ननत्वात्मकत्वात् ॥ पद्मा शिलांतरिवसंगंशस्त्वसाराहृष्टानदेहमुपर्यातिकदाचिदेव ॥ २७ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षो
पायेयुनि पू शिलाकोगोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥

दहन्त्वशिलाख्यानात्पर्यमुपवर्ण्यते ॥ मथूराडरसेवहवर्णसंस्थानभेदवत् ॥ १ ॥ बिल्वट्टतवशादचिद्रूपमेवतदंतर्धीजमज्जादीनामिवस्वगतभेदेनतत्रतत्समसत्ताकसर्गोद्भवश्चा
 चोक्तद्वितीयात्यर्थमोभाभूदितितत्तात्पर्यवर्णयति ॥ चित्तत्त्वस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावस्वस्वरूपप्रतिसंधानशून्यतावेदवसर्गर्गर्गमिथियोतनायाचनफलदृष्टातः ॥ सर्गश्च
 तप्रसिद्धस्वापादपरः स्वापः स्वमएवयुगवत्सरादिक्रमात्स्वसत्ताकल्पितसन्निवेशेनप्रवृत्तौनचित्तमसत्ताकः स्वगतभेदस्यर्थः ॥ १ ॥ तर्हि किंचित्तत्त्वादन्यएवसर्ग एतदपिदुर्वच
 मित्याह ॥ देशेति ॥ २ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गादितदपिदुर्वचमित्याह ॥ समस्तेति ॥ समस्तानाशब्दानादर्थानातद्वासनानातत्समुक्तसंकल्पविकल्पादिकलनानाचित्रेदितुरवस्था
 त्रयेष्वेकात्मत्वात्सत्यत्वेअत्यतासतस्तेनवेदनादर्शनादित्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्माच्चिदधीनप्रातिभासिकानुक्रमवैचित्र्याशयेनैवफलत्वेनोत्प्रेक्षामित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनानातथाना

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चित्तत्त्वस्यफलस्येवचित्तः स्वापापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेनयः ससर्गइतिस्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनाम
 पितन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदितिनानोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकात्मत्वादसंचेदमितिसंकथ्यते
 कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशोनामानुक्रमतोयथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानानास्थितातथा ॥ ४ ॥ अनानैवापिनानैवक्षुब्धेवाक्षु
 भितैवच ॥ यथाफलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नगरमादर्शचित्तः स्वंप्रतिबिंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतःसंनि
 वेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौसंतिजगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावनंतानिफलानीवापितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएवेदंतदंगो
 ल्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभातितदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रंविकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितोभास्वाश्च
 गद्व्याणिदर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूलास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वाद्यंशएवप्राथम्याद्वास्तवद्वित्याह ॥ अनानैवेति ॥ क्षुब्धविक्रमेव ॥ सिद्धय सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यतात्पर्यदर्शय
 ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदितियदुक्ततस्याप्यादर्शेप्रतिबिंबितनगरमिवचित्तस्वरूपमेवअकचदपिकचतीत्यर्थेतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतराक्तम
 त्वाद्वाचितामणौचित्तकमनोरथफलानीवचितिसर्वजगदस्तीतितत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीतिश्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादिभिभावः ॥ ७ ॥ क
 ल्पितविकाराशाशिवानेमुक्ताशुक्तिसपुटकेमुक्तानामिववाचितिजगत्स्थितौतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकइतितादेतद्वर्णउत्कीर्णमिवतदगोल्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमय
 मिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्वरूपाविर्भावितोभावात्मकमहोरात्रविभागमिवचिन्मणिशिलापिस्ववेदनावेदनात्मकजगद्व्यप्रकाशनाप्रकाशनेस्यात्मनिकरोतीत्यर्थेवातत्तात्प
 र्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्नितियावत् ॥ ९ ॥

[illegible]

रारिा कोटामपद्रवत्वात्सर्वोतथा अस्तं दमपि विद्वानस्य आतरस्य दत्तदेवत्यर्थ ॥ ११ ॥ तर्हितप्रपञ्चादे शिलायत्यन्विष्यजागतराखपञ्चादे विध्वंस्ययत्नाकुतो न विभाव्यते तत्रा
इ ॥ विच्छिन्नेति ॥ अतम्यपस्तदबोधार्थि शेषः ॥ अतएव तत्तथा बुध्यत्वेत्याह ॥ जगद्विति ॥ १७ ॥ दृष्टतीकृतशिलायनोपि परमार्थदृष्ट्या विच्छिन्नो वर्गेष्वसपन्नमित्या
इ ॥ महाशिलेति ॥ अतएव तत्र शिष्यियस्तद्वक्ष्यापिरध्वानि सभाषमापि नास्तीत्याशयेन विशिनष्टि ॥ अरभ्यदति ॥ सन्निवेशवन्मिथ्यासन्निवेशेन भासत इत्यथ ॥ १८ ॥ य
था रात्कालस्तपति अमृदुत्तमोम द्गुरतीति कालात्यक्यारेव सूर्यसोमयो रवौ तत्रैव कल्पनया क्रियाकारकावेन व्यपदेशालया ब्रह्मजगज्जकारायाति जगद्वात्मना स्फुरतीति च
म्यपदेश इत्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्यो नयनामर ॥ १९ ॥ एवंच ब्रह्मात्मना अगमिन्यनष्टमित्यास्थितमिनिषाडये क्षितुशक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनाभा प्ररूपत्वात्सु
यमाभम् ॥ यथा शिलाज्जबज्जालानित्यमसच्छिदालानामित्यसु सद्द्विष्य ॥ २० ॥

चिदात्मनासस्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकना
च्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैव भवति यथाकरकाद्यबुकेवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवाहिसूतृणगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्य अतश्चित्तदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतः परमयदब्धिवोत्त
रोत्तरसुक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्याकृताक्षराततद्विभागोनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥
पचीकृतसप्तचीकृतसमूह अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येवकमेणवोऽव्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरेरनुभूयत
इत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेः स्थूलजलेइद्वियगोचरेतेवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासनीयो

नानयोर्विधतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्येषांतस्याइवकदाचन ॥
ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकनाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तादेर्जगतोपिच
॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुतृणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरं
हितम् ॥ यथारसात्मिकाशक्तिः परमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानातृणगुल्मलतां
भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेति सैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या
सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादि तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छपक्षौघकाठिन्यमयूरान्दरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातद
भिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्दरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यंदरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेत
थाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोऽप्यनानातोयथान्दरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तांतरसामान्यात्मनासत्तावैचित्र्येयतादृशादृष्टांतः कल्प्यादृत्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूप
वैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुपज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणी
भवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टानोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरो
भावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिपक्षौघा.काठिन्यचमयूरपादानभूतेतदंदरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वि
वेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अंडेरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदितामकेवमलअलुययात्रादधास्तवजगद्विचयमसयाद्वेताद्वितात्मकम् ॥ यथासद्वतो सत्तासमतायामवस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
 वारंरस्य ॥ १२ ॥ मनुषियम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमितिकुतः आभावभाषतापत्तिक्षणशुभ्यत्वविनैपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतद्वति ॥ रूपतत्त्व
 भावस्थमदुल्लुपययसन्ननरूपस्य निष्ठम् ॥ आभावस्यापिसदधीननिरूपणत्वात् ॥ नभावयवप्रमल्लैवविद्धि ॥ तस्यथाद्वयत्वान्नानानालकभिन्नाभिन्नस्वभावमिदजगदुपनस
 त्तरोयस्यनन्तप्रवमनुपरन्ध ॥ नअर्थस्यनराध्वस्यबहुव्रीहि ॥ १३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापिकर्षहरसदृष्टिर्नैविकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगद्विति ॥ यथाजगद्विचि
 रात्मकत्वनमुगतथापाईणिरसोनुगत यथाषित्तत्वेजगतलानितथासेवर्हीतिपरयेत्यर्थ ॥ १४ ॥ उपभोक्तव्यरूपपेकणेकीकृत्यद्वारापरमैवनिरस्यति ॥ नानेति ॥ नाना
 विधपरार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआद्याद्विदेषजगत्क्षणाभयूरूपपक्षपक्षतालक्षणपक्षपरमार्थवस्तुविद्धि तत्रचमलक्षणे कृतोली
 स्य ॥ १५ ॥ इतिर्मीनासिद्धन० तात्पर्यमकारोनि० पू० समचत्वारिंश सग ॥ ४ ॥ ॥ यत्सत्तास्फूर्तिर्निसोख्यानिप्रतिविधित्तकस्थिते ॥ तत्सिद्धि
 जैद्वैततत्तात्मातयावजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्सदसतोरूपभावस्यविविधितपरम् ॥ नाना
 नानातात्मकमिदत्यनुभूतनसंसवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्गहनपक्षयद्विहरसवर्हिणम् ॥ यथाजगद्विचिन्नचित्तत्वेयजगत्तथा ॥ नाना
 नानात्मकचमयूरहरसोयया ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरहरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापदविद्धि
 कुतोस्तिमेत ॥ ३५ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंश सर्ग ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्मीदमाततम् ॥ मयूरद्वयधीर्जेतस्तद्वहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
 गिरा स्वगस्तुखसारेणविविधति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपय ॥ आस्वादयत स्वरूपसदानुरूपदेस्यता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
 नयनदृष्टोनिर्निमेपिण ॥ तेदस्सदर्शनासगस्सदत्यागेष्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानइपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्णयति ॥ १ ॥ मयूरसदृशान्तिभूतजगद्वैविध्यग्रीचिद्विचिस्संभलितबीजराक्षिमवभ्याकृतमेवतत्तत्तत् परशुद्धमस्तीतिध्यायोद्देशाभूवितितद्विधा
 ननिर्दिशयमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुमश्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजअहअतर्मयूरद्वयवर्णितमतरद्वताविर्दिगादिविद्यद्विषसर्वजमयप्रशुद्धेकालप्रयेव्यनुवि
 त्तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तस्वोक्तदृष्टांततात्ययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थत किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगद्विषयाविद्यतेतदेवाप्राप्तिमेहेपिअगि
 राअगानारमभूत माणःसत्त्वमादिदैवामिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविषयभोगाकारतयास्फटिकमुकुरादौचद्वयविविधति ॥ तथाचविषयसुखानुभवकालात्तद्विषयभूतनिरति
 शयानरंसद्वारोन्मेषइत्यय ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतस्सद्वावेअनुमानममाणमुक्तासिद्धयामनुभवममाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्यभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वेपिपुनो
 नानुपपन्ननिर्दिष्टदृष्टयशनासनाद्याणस्सवस्तुविशेषावतिपुद्गल ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासायनिष्ठदृष्टयःप्राणनिरोधपराभ्ययोनिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
 नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्णयेवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढषष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरंतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुन्यमासुखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिताइति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषषष्ठादिभूमिकागतानावास्तव्यस्यताभावानास्थितार्थस्यता स्थितार्थस्यता येषपूर्वभूमिकागताः सविस्तेवथसव यत्यागलक्षणसमाधौस्थितायेषां प्राणोमनश्चनस्पद-
ने तेचचित्तचेत्यसमासगयोस्यागोयस्मिस्तथाविधेभूमानदपदेन्यतयास्थिताइतिसार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागताअतर्ज्ज्वाकाराखड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेनिर-
तिशयानदास्वादनलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयतितथैवबाहिश्चित्तचेत्यादिस्पदाद्यवहारसस्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्त. सदैवस्वरूपानदप्रतिष्ठोपिबहिर्माययाजग-
द्यावस्थापालयतितद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषाव्यवहारेदृशेषुबाह्यविषयेषुदर्शनानाबुद्धिदृष्टीनांसगमेक्षिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मातद्धादयत्येवेतिसर्वोपिव्यवहारः सुख-
रूपएव ॥ यथाऐद्वोरक्षिमस्तस्तरूपल्लवमत. प्रविश्यद्धादयतितद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुतेषासुतरानिर्विक्षेपमित्यत्रापिदृष्टान्तमाह ॥ विव नित्यातरालि

नास्थिताभावनायेषांस्थितानामपिकर्मसु ॥ संविस्तेवसंधस्यदत्यागेचयेस्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥
सनोनस्पंदतेयेषांचित्रस्यवपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागेतेस्वपदेस्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यथेतेनाशेनेश्वरोयथा ॥ ७ ॥
तथैवचित्तचेत्यादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथाह्लादयतिस्वच्छं प्रहृवंरिभरैर्दवः ॥ ८ ॥ तथात्माह्लादयत्यंतर्हृश्यदर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्यभित्तावपतितस्यच ॥ ९ ॥ यदिदोस्तेजसोरूपंतद्रूपंशुद्धसंविदः ॥ नदृश्यंनोपदेशार्हनात्यासन्नंनदूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यंचिद्रूपंशुद्धमात्मनः ॥ नदेहोनेद्रियप्राणौनचित्तंनचवासना ॥ ११ ॥ नजीवोनपिचस्यंदोनसंवित्तिनैवजगत् ॥ नसन्दासन्नम-
ध्यंचशून्याशून्यंनचैवहि ॥ १२ ॥ नदेशकालवस्वादितदेवास्तिनचेतरत् ॥ एतैःसर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेनच ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते-
दस्यंतत्तदात्मपदंभवेत् ॥ यच्चनाद्यंनकल्यांतंनवस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इहचामुत्रसद्रूपादन्यथाभवतिक्वचित् ॥ जायंतेचधिप्यंते-
चदेहकुंभाःसहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्यशुद्धनज. स्थस्येदोस्तेजसश्चद्रिकायायद्रूपतदेवपरमात्मनोनिर्विक्षेपाह्लादरूपतैरनुभूयतइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेवदेहादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ नदेह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तुनिर्हृप्यत्रिविधपरिच्छेदादिनाब्रह्मैवास्ति ॥ एतैर्देहादिभिः ॥ भूतभाविदेहकोशानाह्लादिवीवासनात्मनास्थिता-
नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेनहृदचित्तेयत्रयस्मिन्सति एतद्वृथयामिर्भावितरोभावादिनास्पंदतेतत्सन्नात्रमेवात्मपदंभवेत्संभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तत्संभावनीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्वत्तआद्यमहाकल्यादिकालेभवमव्याकृताख्यकारणम् ॥ तथाकल्यातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकालेपिदृष्टेहृतस्मिन्लोकेअमुत्र-
परलोकेवाअनिलादिभिः शोषणदहनछेदनभेदनादिविकारैः कचित्सद्रूपादन्यथानभवतीतिसविकारवस्तुअदिपदाल्पद्विकाराश्वयन्नभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननुदेहादिविकारैस्तद-
नुगनसद्रूपस्यापिविकार किनस्यात्तत्राह ॥ जायंतेचेति ॥ १५ ॥

तर्हि करहरिपथगतिरस्येति ॥ १६ ॥ विष्णुः कुरुतः पुष्टिदयाभ्युपगमयति पृच्छतया ॥ १७ ॥ अतएव व्यथहरस्यपि निर्विकारालम्बनान्भित्यमुत्तात्मस्वरूप
लिततया ॥ मन्त्रलपनीति ॥ प्रज्वलत्स्वराज्योपगम्य बहोपुत्रीप्यभान ॥ १८ ॥ १९ ॥ हृगगकालादिसर्वजगद्भ्रमत्यात्मवृष्ट्यादृष्टतत्त्ववर्किसूयोपि चमणसंभवति न
वममवनीत्यर्थः ॥ यतस्तत्त्वलुप्त सममपि यमस्वरूपं च्छसिरेवमभामानसीतिसमगएव ॥ अतएव स ब्रह्माप्येतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २० ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकारानिवो
णनकरण ० १८ ॥ अर्थाः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तमेव सिद्धमिति तल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ स भ्रमविवर्तम् ॥ तथा चाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिङ्गादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यदित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्सकाशैकरसे ब्रह्मणितदि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं दृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः संभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्ब्रह्मशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुताद्देवतदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदवोधाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भावविकाराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विधमाने सदैकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः का आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्य उवाच कयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्रयौर्भूत्वाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्मात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नाभैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्बिदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवे क्लि ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तेन तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवाच विचार्यत इति प्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावंतमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूद्वह ॥ कल्पिताभिः क्लैताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्विदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोश शतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः कित्वबुद्धयुत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानां स्वेव तर्ह्युपशमप्रकरणे यथाभ्यातिरविद्येयं तथैव विचार्यत इति त्वयैवाविद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवाबोधदशाया त्वदुद्धानुसारिकल्पनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति न तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिपुपदावनिरासकत्वादिति भावः ॥ १९ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्वापेक्षोप्यद्यत्वाशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावोध्यसेतय
 ज्वितिरोपः ॥ २२ ॥ तमेवाह ॥ ब्रह्मेति ॥ यथेच्छसीतिरेच्छिकेनप्यहारेणनबालब्रह्मत्वज्ञानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमितिबाधाबधिलम्भायम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाभाहः क शाकएकत्वमनुपपदतद्व्यादिभूतेरिति भावः ॥ २४ ॥ हेरायबत्वतिदृशच्छब्दश्चसत्त्वपथअत अहभावपक्षालेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदान्वितेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवैकाल्युद्धसविम्यालकः सत्वमेव ॥ तच्छुतिप्रसिद्धमनापतरपरसद्व्यतिशे ॥ २७ ॥ यद्वहमेति ॥ आलेतिनुर्यद्व्यपिचमसिद्धमयाअविद्यामकृतिश्च
 युत्पेवत्रोधयित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यपुत्स्यासाधतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्षेतियोद्युयादप्रभुश्चस्यदुर्भते ॥ सकरो
 तिसुदृढस्यास्याणोदं त्वनिवेदनम् ॥ २० ॥ पुत्स्याप्रयोध्यतेभूतः प्राज्ञलत्वेनवोध्यते ॥ मूढ प्राज्ञत्वमायातिनयुक्तयाधोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावतमयुदत्वकालंयुत्स्याप्रयोधित ॥ इदानींसप्रभुश्चत्वमयापेनावयोध्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माहत्रिजगद्ब्रह्मत्वंब्रह्मत्वलुद्धस्यम् ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविक्कोटिमात्रजगत्त्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्प्रपिनलियसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोव्यापीपरमात्माहमित्ययम् ॥ राघवानुभवातस्त्वतितुन्गच्छच्छुसन्स्वपन् ॥ २५ ॥ निर्ममोनिरहकारोद्युद्धिमानसिसा
 धुचेत् ॥ तद्ब्रह्मावदनशातमवभूतस्यितभव ॥ २६ ॥ तदनापतमाभाससत्त्वमेवपरपदम् ॥ स्थितोसिसर्वगैकाल्युद्धमविम्यालक
 ॥ २७ ॥ यद्ब्रह्मात्मापितुयश्चयाविधाप्रजृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदैकाल्ययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २८ ॥ नात्मनःप्रकृतिर्हिन्नापटान्मन्मयता
 यया ॥ मन्मन्मात्रययार्चार्तारत्नैवप्रजृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्पंदस्त्वयमात्मनः ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेतैवेहसाए
 लीयते ॥ ययैकःस्पंदपवनोनास्माभिन्नो नसत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्नो नसत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदोयोधेनैववि
 रमद्वकः ॥ ३३ ॥
 दगाजनेनेनैवमिद्वान्मात्रमभिनसन्मादैकाल्यकमित्ययः ॥ २८ ॥ ययापटस्यमन्मयतासाल्लबधुम्याभतथापकृतिरित्ययः ॥ २९ ॥ स्वदेविवर्त्तनम् ॥ तेनसम्भाष
 म्भावनदृश्यैवनेमयात्मात्मिनाणुभाषमप्यम्यदित्ययः ॥ ३० ॥ सतयावस्तुदत्तेन ॥ ३१ ॥ सम्ययःसम्भाष ॥ यातिदृष्टीपत्तनिरिशे ॥ ३२ ॥ तदेवविमोक्तिरुत्तरत्वा
 म्भरत्वाविमोक्तिरुत्तरत्वा ॥ ३३ ॥

एतत्कलनावीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्भांत्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरितिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजी । लिंगपुण्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयंथिश्छिद्यतेसर्वसंशयाइतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वसंशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः ॥ संसिक्तमपि यत्नेन न भवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनावीजकंततः ॥ चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्भुमाः ॥ ३५ ॥ द्वित्वं जगत्सदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमिति नः परमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० संसृतिविचारयोगो नाम एकोनप
चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलं दृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेण परिपूर्णाः स्मो ब्रह्मज्ञानाच्च
तेनेते ॥ १ ॥ पूर्णात्पूर्णाभिदं पूर्णात्पूर्णात्पूर्णं प्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितं पूर्णास्थिता पूर्णं च पूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये ॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामः प्रथमं त्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिना ब्रह्मज्ञानाच्चेतेन परिपूर्णाः स्मः ॥ १ ॥ त्वानुभवेन पूर्णमदः पूर्ण
मिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यतइति श्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणः सकाशादुपाधौ प्रविश्य आनखाभात्पूर्णमिदं जीवरूपं परमार्थतः पूर्णं
ब्रह्मेव यतः पूर्णाधिद्वियदादिक्रमेण प्रसूयते व्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपि पूर्णमेव प्रसूयते ॥ तद्यदा महोपाध्यायोरधेना ब्रह्मास्मीति ज्ञानेन समूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णं ब्रह्मणा
पूर्णमेव जीवतत्त्वमखैक्येनापूरितं तदा कल्पिता पूर्णता अभिस्यपगमात्पूर्णस्य पूर्णतैव प्राक्स्थितैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसा जनानां बोधाभिवृद्धये बालस्य लीलाप्रश्ने पितेव को
पंकर्तुनार्हसि ॥ ३ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विशेषोऽचिद्व्यतिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं स्थस्य चोपपत्तिमन्यसे तर्हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्यापूर्यपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायि न तु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यमासर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निर्गतेन पुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्यासास्वदत्तिप्रतिबिंबितघटादेर्वास्तत्वाकारेणैव तद्द्वयेनीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव वास्तवेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमि

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक्संभवतो हांगनिर्मलाच्चेतनादृते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात्पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितां गतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमाया तं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वभाववयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबिते ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिमोदपणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमाया तं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवत्स्यात्स्योवयवो भवति तस्मिन् अवयवघटादिबाह्यं बाह्याकारेणैव प्रतिबिंबितं ॥ मृतदेहे तु पुरुषकघटितस्यालिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्नदर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तर्हि प्रकीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽप्यचीकृतभूतकार्यलिंगभागेन तत्प्रतिबिंबप्रदहर्षणभूतस्य च पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः पृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्त्वत्पविद्यद्ब्रह्म तस्मिन् लमज्ञातं ब्रह्मतत्त्वमिदं शति ॥ अनाद्यंतं भिति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म वियदादिभूतसूक्ष्मसहस्रांशं च सृष्ट्या तदंतः प्रतिबिंबलक्षणकलनोन्मुखतायातं सत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽब्रुदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन गोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यांतव्यापारात्मना स्पंदते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यष्टकमितिनासास्त ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकृतत्व तारुलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनभकाशनेसाक्षित्वम् ॥ आविपदाद्रोगकरणत्वायतनत्वादिपरिग्रह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनैतद्वर्धिकायासित्तिवचिष्याथान्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाप्येनतदेवपुन्यष्टकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वतादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाजीवो
पिकामकोधुधयवियाराधनुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ फालेफालेदति ॥ अनंतवासनाकणिकोदयभाकारसृच्छनीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्याकृत्कारपक्षुभादीवसर्जजगदाकारद्वारभायेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापथिवात्मानाहकिंशरीरायाकारएवाहमितिभिध्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोषुश्चिरिंद्रष्टृस्तथैन्द्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघट ॥ एपएवस्व
भावात्मानजनेपुन्यष्टकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिपतिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यष्टकविदु ॥ १८ ॥ का
लेफालेतजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वत ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यष्टकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीजंपक्षुवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापथिदात्मैतिभिध्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्भवदधाद
नंतरम् ॥ दुग्ध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनाभुक्तयोनिगणानुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयान्त गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनांतस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पठेन्द्रियग्राभोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यदस्वरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्यशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषधराकुक्ष्मीयप्रबोधार्तनरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थ ॥ अयंशसर्बोविभागः सात्त्विकराजसादिविषयीभोगवर्णनित्यन्तिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कयंपटादिबासत्वाभिन्द्रियाणिजन्मान्यपीतिपापुटतस्मात्माभ्यत समाहितमपिचिरोपेणसमाधत्ते ॥ एवरूपपदस्याखिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनांतस्यपुन्यष्टकेप्रतिबिंबत
पापरिच्छेदपस्यानरवोपेभ्योभ्यामौपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाकीर्णचैतन्येवपरिमितदेहार्तगतमेवसुखदुःखादिसंबंधादनुभवतिनभासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्ट्योभबतितदातबागवुदिकजलंकुन्याद्दोरोवसर्वदेहेभ्यउद्विक्तवसुराशकपिणाद्दोरोवसासेपटादियतिस्वेबासाकारोपततिनिर्गच्छनीत्यर्थ ॥ किमतस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातद्वद्वदिनपनादिद्वारनिर्गतमीवेनसाकारवृत्तिभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाजीवचैतन्येनसहैकत्वाभाप्यासिकचित्ताद्याभ्युदयविषयजगत्कलित्यच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवभुतस्मिन्वाह्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबसचप्रतिबिबोदय्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभवति ॥ तर्हिबहिष्टएवाहघटमनुभवाभीतिकुतो नानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिर्अजीवतिश्रानान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलादितिचित्तिडनोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्तात्तःप्रविशतीतिबाह्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोद्वादेनाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयारीत्याघटादिवास्वस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसं

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वतिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिंविंदति ॥ पशुर्वास्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्स्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरश्मयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडीकुर्वंत्यलंहरंश्चजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वात्कर्णाक्राशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्थमिंद्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थस्यस्पर्शवेदननियमोबालपश्चाद्विष्वपिभ्रसिद्धत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतइतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येद्रियस्पर्शमयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडीकुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिभवतीतिभावः ॥ इत्यगधस्यापिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयाथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्थमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्यतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

यस्यैवैवस्यसत्यत्वेविचिद्यतिर्बिभभूतयोर्व्येष्टिसमष्टिजीवयोर्विबानिरीकरूपभातिमाप्रसिद्धेनमिबन्कुशक्य मभात्याजहयोर्मुखवर्षणयोर्घटचिखस्योर्धोपरस्परसापेक्षप्रति
बिबम्बत्तुपदुर्ध्वमिमिन्निर्दिष्टाभ्यामित्याशयेनोत्तरमाह ॥ अत्येतेति ॥ दशम्येतन्यात्वनीर्थातिविशिष्टि ॥ ३७ ॥ नकेवलप्रतिषिद्धमात्रानिरपितुजगदपीत्याह ॥ नावदिति ॥ अप्य
येनुराह ॥ तावन्मात्रभातिमात्रम् ॥ अतएवतदङ्गजगतिविश्रुतामातु ॥ अहमित्यादिप्रपञ्चसरगस्थानीयश्चिच्छलापृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्तमानतुसदाचिच्छलमेवेत्य
य ॥ ३८ ॥ हेरात्मनित्यमसकमति सद्गानामृयाभूतमुखतु स्ववेत्तीतिभृयासुखतु स्वबिद्बुद्धिर्यस्यतथाविधश्चभूत्वाअस्मासमस्ताभवलक्षणाभयरूपमाधायस्यत
याविभःसन्सम्भतायाब्रह्मत्वावेनिविष्टमनिलिष्टेत्यर्थ ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीबीजसिद्धमन्त्रात्यर्थः० प्रचारान्तमग ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिर्बिषदृशोऽर्थातिविश्वेयविदावर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्स्वेतद्वि
श्वसोमातवास्त्विह ॥ अहमित्यादिस्ररंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोर्धौतुनास्येवंदशकालक्रियादिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
त्यमात्मा सर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसक्तमतिर्मुदितामाशांतच्छृपासुखदू खविदत ॥ तिम्रनिविष्टमतिस्मृतायामस्तसमस्तमम
यमाय ॥ ४० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामर्पचाशतमः सर्ग ॥ ५० ॥ ॥ ४३ ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादयः ॥ यथाकमलजस्यैतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावर्थसंवि
पयोदिता ॥ पुण्यष्टकस्य सर्वस्यतयैवोदेतिसर्वदा ॥ २ ॥ विश्विपुण्यष्टकजीवो गभर्त्स्यैर्द्वियोदय ॥ यथाभावावत्यश्रुततत्तयापरिपश्य
ति ॥ ३ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियायांस्त्यविद्विंसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमापमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्वानिमनोदेहपुण्डकमितिचम ॥ अवोधावेवबोधेनुभ्रुर्द्वैकमितीयते ॥ १ ॥ कल्लोन्मुस्वतीयातमित्यादिनाबाधितमहकारवेर्देहियादीनाप्रागसत्ताकल्पनजीवसमष्टेऽप्यवज
स्येष्वप्येसलवापिन्युमितिनात्पर्यत्ययाज्ञातमेवेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायप्रथममुबदति ॥ अनुनरिति ॥ अप्यर्थेपुनराव्य ॥ कलजस्येवप्रभवतोविद्यते पूर्वमनाद्यतमित्यादि
वर्णितब्रह्मत्वावेत्येतत्प्रसुरारयोनसंपन्नाद्रत्येतत्सर्गमेवत्ययागदूषणतात्पर्यंभुतमबाधितमित्यर्थः ॥ १ ॥ एवंपुण्डककल्पनोत्तरव्यवहायार्थकल्पनमपिसमष्टिब्रह्मव्य
टीनामित्याह ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्माहिरयमर्गसमष्टिपुण्डकनस्ययथासर्गद्वीप्यवहृतव्यार्थसिद्धिरिनातथासर्वस्यप्यष्टिपुण्डकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यरराय
ति ॥ विद्मतीति ॥ योप्यष्टिमीवोर्गस्यएवबह्नुरादीधियोदयविशिष्टपुण्डकालावष्टेवासिंसंपद्येतसतदारभ्ययथाप्यवहृतव्यंयत्नुभाषयतितातस्त्वबासमयापरिपश्यती
त्ययः ॥ २ ॥ एवंब्रह्मायमनस्मितीहिरयमर्गमनोभ्यावापरेयथात्सकसेर्नहृदियाभिहृदियार्थात्प्रवृत्तयथात्मेतवापिब्रह्मेऽसंयम्यभित्तियामोक्तकलतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यष्टिममट्योरैकेशुद्धासं वितततस्तदनंतरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यष्टकान्वितासास्तुतथापि संवेदनस्वरूपमनिर्दिष्टमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्संवेदनंतत्
कुनो न नियतेदति चेद्व्यस्यपरमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ न त्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामये संवेदने परस्य तदन्यम्यास्ति तासत्यतान त्वित्यन्वयः ॥ नास्ति त्वेव अभावत्वादयस्त्रयो
हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्त्वादेनेकत्वाद्बहुस्तु कृतपरिच्छेदवत्त्वात्स्थूलत्वाच्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु संवेदनमेव मनस्तादिभ्रावंगच्छतीत्युक्ते तत्र मनस्तादीना
मस्य त्वे संवेदनमेवास्य किं न स्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्टस्य ध्यारोपमात्रतन्वास्तवमनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवन्ती संवेदनमनिन्दितम् ॥ ततो हं वेदनानंतजीवपुण्यं ष्टकान्विता ॥ ५ ॥ न त्वेकत्वाद नंतत्वादेवेद्यत्वादनामये ॥ अभावत्वा
दनेकत्वादशून्यत्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तत्किंचिन्नमनस्तांचगच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिनचपुण्यं ष्टकालिका ॥ ७ ॥ न वि
द्यादिविलासोस्ति सोस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेतिकथितो मनः षष्ठेन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यते जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥
अमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचारणात् ॥ १० ॥
प्रशांत सकलाकारं ज्ञानं तत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥
जगज्जान् विपयां स्य क्त्वा कायेत्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्दीक्षितासती नूनं नश्यत्येव न दृश्यते
॥ १३ ॥ आलोकितं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृग तृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसक्तिनस्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ योमूढैर्नास्तीवेतिकल्प्यतेसपरमात्मासदास्ति ॥ ८ ॥ थद्यद्वितीयएवसःतर्हितस्मात्सर्वए
तआत्मानोब्युच्चरतीतिश्रुत्याअग्निविस्फुलिगन्यायेनजीवसपत्तिःकथमुक्तेतिचेदुपदेशायकल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्यनमूलंचित्यंकिंतुचिकित्सै
वचितनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिकित्सोपायएवनवास्तवइत्याह ॥ यतइति ॥ प्रविलीनेसतिस्वरूपज्ञानमेवावशिष्यतइतिपरेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारनिष्यद्य
मानव्यवहारार्थंक्रियाशालीतिसद्भावहारिकसत्यमप्यसंख्यन्यमिवयत्रस्थिततत्रत्वजगज्ज्ञानविषयास्यत्त्वानिर्मलेजीवनमूक्तःकायेसत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः
स्वरूपमाह ॥ असम्यग्प्रमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णांबुक्कैरिवसंप्राप्तदृष्टानोप्यप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १४ ॥

असरेषद्वातिपत-आसदज्ञानादेवास्वसत्यतेत्यन्वयः ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्यायाऽप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपवेशाय
 तस्या-अविद्यायादेतेर्जीवाविकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायर्थदर्शनोन्मुखासायर्थदर्शनोन्मुखासायतीतिप्रेरान्वयः ॥ १८ ॥ बालेनसन्नाविनोयक्षकदवसत्यःअ
 सत्योवाभप्रतु अयत्तुपचतन्माभस्यपञ्चीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभाषयतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १९ ॥ तन्नालनिदेहात्मनिरध्नाद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्य-पचतन्माभेभ्य-वरयार्थोऽग्न्यदेवाभ्यार्भाभिर्यद्वारै-पस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्भाभिर्यमन-आणारिअंत ॥ इदघटादिबासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येषिपसयोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुत्पन्नतयासभाषयतीत्याह ॥ रश्मिजालमिति ॥ २३ ॥ एवस्वाभाबिकस्वेदनैवविषयसन्निपाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्थितवस्तुहस्यतेन-स्यतिअम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्याया-कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशायसेयंजीवादिक्ल्पना ॥ रुताशाली प्रवोधायातात्वमेकमना-श्ट
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठादस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाज्ञावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभवत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तन्नात्मनितयारध्रान्प्रस्यतितयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहि-स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवाङ्कुर ॥ २१ ॥ इदमतरिदयात्थमितिनिश्च
 यवांलत ॥ जीवोभावययादेतततथाब्रह्मयय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाशूर
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यदिवस्थितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयद्व्यानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेवमृदेवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंप्रभान् ॥ संप्रवत्यन्ननत्वीरेशेऽशकालायसंप्रभान् ॥ २८ ॥

संप्रावपतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अत्रमासारिकविषयभोगेव्येषुषुठार्यपर्यवसाननिश्चयवत्त्वादेहलीकिकपारलौकिककमाचरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ अत्रवर्त्तितनन्मरसुखमुहिर्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्रैक-प्रवृत्तिनियम-स्वाभाबिकरागाविकृतइतरजुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयो-कराधिकारिदेवस्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभगतिनान्ययेत्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येक्षामिवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्व-मधुसारराक्ताविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वर्गपदोपूर्वतन्मद्वर्षिहावस्ययोर्दिनाशाहिकारीतथापिबाधुयंदास्वरूपमिनाशासत्तद्वशेविबलतद
 दाती मद्दिनद्वयमिबिकार-सम्प्रभतिद्विधम्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अत्रमधुमदारी ॥ ईशोब्रह्मणि ॥ २८ ॥

अथवाखण्डोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणेवेत्यर्थस्तथाचविकारएववक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतदत्याशयेनाह ॥ इतदिति ॥ यथावृक्षप्रविष्टोरसोज
 लमित पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवनृदृष्टस्तथानःस्वात्मनिप्रसिद्धसत्ताहूपब्रह्मापिदत्त पटदत्त कुड्ममहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदात्मनाआत्मनि
 द्वित्वमाहरद्विद्वीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोमेघःअथभीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्व्येणतिष्ठति ततआथवर्षारभेवारिदानावसेवारिदोहमिति तिष्ठति ततोभू
 मिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमितितिष्ठति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयचजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेन
 चिद्व्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादिस्वभावस्याज्ञात
 ब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षण्यमाह ॥ आदर्शेतिद्वाभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेश्वःस्वीयोभागःकार्यवानैवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्यं
 इतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवनहन् ॥ २९ ॥ इतःपटदत्तःकुड्ममहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वा
 त्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमध्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेति तिष्ठत्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इति
 भाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविवति ॥ व्य
 तिरेकासंभवतःकचत्येवहिक्वलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीतिभवत्येदोपिचिन्मयत्वात्स्वभावतः ॥ ३४ ॥
 यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वेसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां
 डगतेयद्वच्चित्वाचिस्वेतथात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चित्तेथित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चि
 त्वज्जात्मात्मकंचित्तंदृढंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्वावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्तार्जावस्वन्योन्योभवतिस्वय
 म् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकंदयात् ॥ ३९ ॥

भूतातरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिष्प्रतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यंब्रह्मतनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचतिसर्व
 वस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वेतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादियद्वस्तुस्वभावेनात्मकचनवत्तत्तत्स्य
 भावमसत्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यादृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदिशितन्यायेनदृष्टा
 तमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्यतेतत्रयन्वित्यतस्त्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तज्जाड्ये
 तिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकंचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थावरादिनायेनप्रकरणयदायद्भावभवतितदातथैवतद्भावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥
 अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चित्तातर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वमटोपागोबनारिसत्ताम्येतक्षणाद्विभावयान्तितायेदृभूतोयजीवोपिदेहोहर्तातर्भावयान्ति ॥ ३० ॥ यथास्वमेप्रतिभासत
इतिप्रतिभासोदरपमानोरोझादितिकुञ्जमृत्वापटोभवेत्तयामरणमूर्छायांमपिप्रतिभासमानमिदेहोतर्भावनीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ नख्यदेह इत्यस्मिन्प्रतिवसतेवसकथयेदहोतर्भावस्त
प्राहा/असत्यमेवेति ॥ मरणजननाविकर्मपिभर्तु/अतिभासिकमेव जीवर्तानुतदेहस्यबाह्यविशर्नस्वाविद्याकल्पितस्यैवतन्वासनामयस्येतिभावः ॥ स्वस्याम्यरूपवदेहोतर्भावदि
त्यय ॥ ३२ ॥ तर्हिर्कीयवनवार्थक्यवदेहोतर्मयेतदेहस्यकालिकपरिणामोनेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशतदेहरूपकालेनअम्यत्वदेहोतर्भावएतीतिन यत/परुतमिवश
रीरवान्यायवस्थापेतेतदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानिभ्ययाह्वयम् ॥ एतेभूतभाविवेदास्तुन इत्यभिज्ञानाभावान्येसंतिनसंतीत्यादिभार्तिगच्छंतिअतस्तेपास्वतोजीवतएवभवो
वातनयासमद्वन्द्वत्यय ॥ ३३ ॥ ननुकदापिभागदृष्टेरेवाशिररीरावेकास्यवासनातथाह/वस्त्विति। इदनुजगृहूपजीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्यप्रयक्षावसायस्य स्वमादितिभूते

स्वप्नेदृशोयथाग्रामोयातिसत्तान्यतेक्षणात् ॥ देहादेहतयायातिदेशोयप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासोयथास्वप्नेनरकुण्डपटोभवेत् ॥ भवत्यसत्यमेवेदिदं हार्तारमिदस्वतः ॥ ४१ ॥ असत्यमेव भ्रियते त्वसत्यं जायते पुनः ॥ जीवस्वप्नप्रतिभासेन स्वप्नवत्स्वान्यरूपवान् ॥ ४२ ॥ कालेनैतादृशरूपमिदं नान्यत्वमेति वै ॥ प्रकृतं निश्चयारूढं प्रमत्येते भवस्वतः ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टं च स्वप्ने समनुभूयते ॥ जीवस्वप्ने जगद्रूपविद्वेषेण विदांवरः ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदृशोयस्वप्निधानादिनेरितः ॥ न स्वप्नो विद्येते तस्मादच्छात्मा चितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अद्यापूर्वाभिधस्वप्ने यथापस्थितिनान्यया ॥ अग्रदृष्टयैवार्थचेतनचित्पश्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनाद्यापि पौरुषेणावर्जीयते ॥ त्वक्कुकर्माद्यनेन प्रयानिहि सुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षादनेन शान्त्यतिजीवतां च क्षुरादयः ॥ उन्मज्जति निमज्जति केवलदेशकालतः ॥ ४८ ॥

रित्यय ॥ इदं त्वमेव अननुभूतस्यापि दशानभिहङ्गम्यननुभूताभिप्रायेण ॥ इदं चादृष्टं च श्रुतं चाश्रुतं चाननुभूतं च सर्वं परयतीति श्रुतिमवलब्धोक्तम् ॥ वस्तुतस्तन्नावीस
सारेनाननुभूतं किंचिदस्तीति मरणकाले भाविदेहारभककर्मोद्बोधितवासनानुसारेणैव देहोत्तरोद्भवद्विषयो ध्यम् ॥ ४४ ॥ तद्विषयस्य अप्यब्रह्मसाक्षात्कारलक्षणसिद्धिर्वा
ज्ञासनामय स्वमूर्त्तिकनस्यात्तथाह ॥ अक्षाधविनिता ॥ य शिष्यमूर्त्तश्चतुर्थमप्यतद्विस्तारमाधानादिना ईरित अक्षाय्यबुद्ध्यातुरीययादृष्टं परमात्मा तस्य उक्तलक्षणसिद्धिं स्वप्नए
व न विषये जायते कदापि तदनुभवाभावेन तद्वासानुप्रसिद्धे तस्य बासानामयत्वायोगात् साक्षात्तत्वाच्चैतमप्यमाभित्यर्थः ॥ ४५ ॥ स एष विदालाभेन जीवो भूत्वा अक्षय्य
वाभिधमभिनयं वत्तानमर्षयथास्ति स्वभावादेव पश्यति नाप्यथातद्वैद्यापेदमप्यर्थमपरयतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ अतएवादृष्टविषये विभावनामप्येन दृढीकृतवासना पूर्वदृष्टविष
यो बासनोभयतीति पुरुषनयनभावन्यमपदर्शितमित्याह ॥ प्राक्कनीतिता ॥ ४७ ॥ एष जीवस्य बासानापायेऽप्यनिलस्रणोद्वाविषयोरर्थात् इदानीं कदातच्छ्रमतिरिति बाधायामाह ॥
नोक्षादिति म ४८ ॥

मोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किं न स्यात्तत्राह ॥ चित्त इति ॥ यत्प्रितो यावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येवास्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशोर्भावितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वद्विनिवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपुन्यष्टकं दुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मन इति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पुन्यष्टकमित्युक्तं तत्पुच्यीकृताकाशवाच्चादिलिगघटितस्थूलान्तमूर्त्तं रूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनोबुद्ध्याष्टकमेव पुन्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त्त एवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपुन्यष्टकतदास्याद्यादिपंचीकरणेनामूर्त्तानां तन्मात्राणास्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्त एव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतश्च न संभवति नक्षमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्टयदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदास्थूलवातातामहागुल्मो वक्ष इवात्यतमसभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवचस्थूलभूतानामेवासंज्ञवे अस्य परमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्य देहतासु मेरुतेवात्यतासंभाविनेति न भौतिकदेहांतपुन्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावि तो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पुन्यष्टकं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्त एव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्य सुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननाम्नीतथावस्था देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्योभाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

ण्यत इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे त्रस्थूलसद्भाषकल्यनानयुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनः कल्पितस्वप्नाय प्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणावस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यत इत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्तीद्वि एवावस्थेन जायन्नाम्नीस्थूलविषया अन्या अवस्था केन चिदुपपादयितुं शक्येत्याशयेनेते विभज्य दर्शयति ॥ सुषुप्तेति सार्धेन ॥ यया जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वासनात्मनः प्रविष्टैर्विधितो विद्धवगतस्त्यतिरत एवानुदिताकृतिश्चित्तिविवचितत्वादुपसंहरत जगत्त्वाच्च कालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

न प्रत्यावरादिनिकृतावस्थासु जात्याधिव्यासु प्रमाशुयमित्याह ॥ स्थावरायास्ति ॥ अप्यर्थे च शब्दः ॥ तथा च कल्पदक्षाणां पुण्याधिक्यात्कमिकीटस्तु पाविदु स्वाभा
 वादानदाधियेपिनमनुप्यादिवद्योलीति तमस्त्वित्येत्यर्थः ॥ १६ ॥ तथा च चित्तजा व्यपक एव शुभिमिध्वित्तमगणमेव सति श्रित्तस्य तत्त्वबोध एव वधमुक्तिस्तु यैवा स्य
 जापदिति पयवसन्नमित्याह ॥ द्युपमतेत्यादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रबोध उक्तदृष्टिभ्यामत्रादौ भवति ॥ सच बोधो बुद्धेः पुरुषप्रयत्नतः ॥ १९ ॥ तत्त्वतो यावान्यश्चेति
 ज्ञातप्रमाणो जीव सर्वतयोजानातिभासयति साक्षीति न्यय एव भवतीत्यर्थः ॥ यत्स्वज्ञातप्रमाणः सोऽपि परमार्थतः स्वस्य एवाज्ञानाच्छिलावद्वीकृते स्वद्वये सुबोधे च स्वमविभयमती
 यप्रत्ययस्वतीति परेणाख्ययः ॥ २० ॥ तर्हि किं जीवानां हृदये धातुलभमयमस्ति तेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अस्य मीमाणां सोऽपुमीस्मितिर्वा
 स्यावराद्यास्ववस्थासु कल्पदक्षदशासु च ॥ प्रवत्येव सुपुमस्यो धनमोहशिलापन ॥ २५ ॥ सुपुमतास्य जडता स्वप्नोत्येत्यर्थः हि ससृष्टि ॥ य
 प्रयोधोस्य सामुक्तिज्जाग्रदातुत्यंता ॥ २६ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हि प्रयोधात्परमालताम् ॥ सोऽयेति क्षालितमलतामं कनकतामिव
 ॥ २७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासा च हृदिविधोच्यते ॥ एका जीवन्मुक्ततेति द्वितीयादेहमुक्ता ॥ २८ ॥ जीवन्मुक्तिर्हि तु यत्त्वतु यतीतपदत
 त ॥ यो धो जीव प्रयोधो यस्य च बुद्धिप्रयत्नतः ॥ २९ ॥ ज्ञातप्रमाणो जीवो तयो जानातीह तन्मय ॥ पश्यतीमन्नयैव वसुदीधस्वप्नविभ्रम
 म् ॥ ३० ॥ मिथ्योदित स्वद्वये स्वस्य एव शिलीकृते ॥ जीवानामतरे त्वन्यन्न किंचिच्चित्कलाविना ॥ ३१ ॥ तामेवान्यतया पश्यन्मुधैव प
 रिशोचति ॥ जीवाणो रतरे त्वन्यन्न किंचित्कलाविना ॥ ३२ ॥ यत्र तत्र जगदृष्टमहो माया विजृम्भितम् ॥ स्यात्यतः कथं दबूनां यथानां
 भ्रमोदय ॥ ३३ ॥ जीवाणूनां तयैव तन्मिथ्यासंस्मरणोदय ॥ बधोस्य वासनो बधो मोक्ष स्याद्वासनालय ॥ ३४ ॥ वासनोतां स्य सोऽपु
 सीस्वप्नो विस्फुरति स्थिति ॥ घनवासनमोहो यजीव स्यावरादिभाक् ॥ ३५ ॥ मध्यस्य वासनस्तियं कुरुपस्तनुवासन ॥ यदां तर्जि वि
 तेनां तान हि जातापटादय ॥ ३६ ॥ जीवैक्यादुभयो सत्ताश्राव्याह कयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढो बहिरतयंटाचिता ॥ ३७ ॥
 सनानामोऽवधि ॥ तुर्यतुपातीतयोर्निर्वासनत्वात् ॥ सच स्वमेस्फुरति वैचित्र्येण स्फुटीभावनीत्यर्थः ॥ घनेति ॥ ३८ ॥ तस्य वासनोऽपु योक्तयानु
 रोसरगुभयो निप्रभिरित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोऽप्यनुप्यागधैव विषयस्फुटीभावमुक्तापासपहणादिविचित्र्येणापि तमाह ॥ यदेत्या
 दिना ॥ यथायस्मिन् शुभिमिध्वुनिका लेहेति आनस्यापप्यामप्राणाह भावलक्षणनजीवितेन एतावाग्बुद्धेः परिमित एवाह मित्यतः ॥ परिच्छेदो भवति तवाद्यवय पवार्यादिह कान्ता
 सपन्ना ॥ ३९ ॥ संतुबद्धि किं तत्समाह ॥ जीवैक्यादिति ॥ तदा च स्फुरादिविद्यारनिर्मात करणद्वारा निर्मितेन हृदयस्थ चित्तेन जीवेन यदादीनां व्याप्ती पटमहजानामीति पासापाहक
 योर्वासनात्मिका सत्ता तन्मिध्वेण स्फुटीभवतीत्यर्थः ॥ एते देवस्पटमाह ॥ आत्मेति ॥ अतः स्थित आत्मा जीवो यदा बहिरात्मसमालीढो भवति तदा चिता भासप्याह कवासना
 न्मन्तुप्येवाप्यसन्निभागेन सोऽव्यादेदीत्यर्थः ॥ ४० ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्वानि रिकं न विद्येते कालत्रये पीत्यर्थः ॥
॥ ७० ॥ यथा अध्वि समुद्रस्तत्त्वतो विष्टट अपास्तसमस्ततरगबुद्धादिभेद स्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवास
नावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विधमनामयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे नि ० पू ० एकपचाश सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य सो जगत्तत्रासस्य तात्पर्येति ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानावसिष्ठेनावतार्यते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचस्तु सर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव ध
र्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य स्रष्टेनावतार्यते ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणलक्षणोवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रि
जगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याधनविद्यते ॥ ७० ॥ अभ्यर्थयाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वा
दच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तितभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०

पू० इन्द्रियाथोपलंभविचारोनामैकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नाना कलन
कोमलः ॥ तमिमं विद्वि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नरुतो
त्रहि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घं क्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद्द्विवेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नात्स्वप्नांतरमिव गच्छंती जीव
जीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतया नघ ॥ ४ ॥ अजडे जडतातजडे चाजडतोदिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो
हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वात्स्वस्य जीव
स्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वादीनामिव समष्टे स्वप्नांतराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजाग्रत्प्रसिद्धाभूतभवननादिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥
असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधयन्वैधर्म्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ अस्मदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा चैदं मेव
वैधर्म्यं भवहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभावैव परीत्य दर्शनादप्यस्य स्वप्नतेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभवननादिजडता तथा जडे चाहंकारादिदेहाने आत्मत्वाभि
मानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरेकदेशभूतायेव्याटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्यो ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्य
त्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिता ॥ व्याटित्वादेव जीवतोप्यस्य जीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वाद्परिच्छेदेन सत्यत्वाच्च यद्यद्भावयंति तदेव आशुनत्स सत्तयात्त्वस
त्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससं कित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिष्ठनौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्प्राप्त्या जुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि ति शेषः ॥ ८ ॥ तदर्थं मज्जुनास्थायिकाय वतारयति ॥ वाञ्छेरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविराटम् ॥ जीवितमाशुक्षिप्यत्यिहोप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिपुणाभावश्छादसः ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणबलकुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वयं हि भिप्यतिष्ठतदतिशृते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तत्रास्तु भूतआतिपुमभ्योशसित-श्रुतिस्त्वत्यादिवर्णित क्रम
 मरिचयेषाम् ॥ भूतपंचकपरबीजतन्मात्रपंचकजसृक्षणे सारे लोकोपालत्वतप्तस्रोकोऽधिपत्यम् ॥ १४ ॥ इव भूतस्त्विति समाचारविहितपुण्यमुपादेय इव तन्निपिद्वपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टा मससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पांडो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भविष्यति कदाग्रक्षन्सार्जुन पांडुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 संस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनापतेन भर्त्सा
 वमहानजः ॥ ११ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथोद्दिश्रितरगादियथा भ्रसि ॥ १२ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिजालेशकुनयो यया ॥ १३ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशकाया शंसितक्रमा ॥ भूतपंचकसंसारलोको
 पालत्वमागता ॥ १४ ॥ इदपुण्यमुपादेय हेयपापमिदविति ॥ तै स्वसकल्यघटिताद्देवनात्स्यापितास्यति ॥ १५ ॥ तस्याप्ययावदनघप्र
 वाहपतिते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्थिरचित्तमवस्थितम् ॥ १६ ॥ भगवान्सयम किञ्चिद्भूते प्रतितचतुर्युगे ॥ तप-प्रकुरुते भूतदलनात्या
 पशंकया ॥ १७ ॥ कदाचिद्विद्वैवर्पाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोढशापि च ॥ १८ ॥ उदासीनवदासीने तस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽसृज्यभूतानि कानिचित् ॥ १९ ॥ तेन नीरघ्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मराकेरिव ॥ २० ॥ अयं तानि विविधाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २१ ॥ एवयुगसहस्राणि व्यव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २२ ॥

यमिनि स्वापिकारानुरूपसकलपटिताद्देवनात्स्थितिर्नर्थादास्थापिता ॥ १५ ॥ अस्तेषां किं जगत्समाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बाह्यभागयमस्य अथ यावेतावत्कालं स्वीये अधि
 कारकर्मणि अथ लब्धस्यैव चित्तमन-अवस्थितम् ॥ १६ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्सायाय व्ययीभाव ॥ कदाचित्किञ्चिदप-प्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किञ्चिद्भूते द्वापरति इति वा ॥
 १७ ॥ तत्र फाल्गुनिययोनालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यमे नियमसंस्थितौ तपसि उदासीने सति ययु-कानि चिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेनाहिसनेन देव
 नामहीतलं बीजैश्च भुजिर्भूतैर्धिनि-संचारं संचारायोप्यजगति ॥ स्वेदीस्वेव वा ॥ २० ॥ कुराविष्यद्वादिना युक्तिभिः आंशावतारमात्रयुक्ता पुपायै क्षिपयति हि सनेनैव विरलीकु
 र्नीतिर्यावत् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारीकभूतो देव इत्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ अधानां पापानां विधाताय कर्त्तव्याम विष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं पीडनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिघटितनिर्विकल्पसमाधिहृपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचणैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायामूर्ध्वपोराजा अभोधिमेखला जुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभाताम विष्यति तस्य द्वह प्रतियोद्धाभीमोम विष्यतीति योज्यम् ॥ बभूवर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्यतुयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपक्षिणेपुकेपुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वधविधातायवर्षाणि द्वादश आत्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्या दूरास्तजनकर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनरं धाभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्नागुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगीहरिशरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभविष्यति ॥ अभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः सधर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढद्वंद्वोभीमो बभूवुरहेरिव ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्रामलोलयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौहिण्यो घटिष्यत्यत्र भीमपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भूवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्वांडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामा दौप्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षमर्षान्वितो देहो नरधर्माभविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंद्वं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते म्रियते वाकदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतौ नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमतात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौहिण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्वांडी वंधन्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्कः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावरणकरिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाया इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धात्मबोधेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आयतनविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्य भावमात्मानयो हतारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव बृहत्तुह्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किदन्तैर्नास्थनाशकारानाराहेतूनां प्रतिशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमगएवालब्धदोषसंविद्वपुश्चैतस्य स्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरलाज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभासीतिनबंधुसंस्तम्भमरणादिसप्तभावनामयुक्तं सुतबोधितमिति भावः ॥ ३९ ॥ इति श्री श्रीसिद्धयन्तात्ययप्रकाशे नि० पू० द्विपचाश सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
पतिहस्तेस्त्रागः सगत्यामारितक्षणम् ॥ उपास्यैषेयत्तपचदशानेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीस्ववधुर्गताहमित्यादिरूपोद्धताभिमान एतेमदीयादीधवाइत्यादियमताभिमान
भ्रतवसर्वदुःखनिदानमितिसंप्रवत्याप्यइत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हेअर्जुनत्वजराभरणार्थिनिर्मुक्त-आतएवशाश्वत स्वप्नवादीनांसर्वभूतानांस्वयसाक्षावाप्तासि अतस्त्वक
स्यापिनइता ॥ अहंहेतुत्वभिमानमलयंत्यजेत्यर्थः ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्यवधविमलसिक्कालेअहमुपातयामीत्यहंकोशाबोनास्तिउ
त्तरकालवयस्यदुःखिलास्त्वहंप्रविषादादिनामलिप्यतेसुषुप्तव्यासर्वालोक्त्यमइति लोकाश्चतुर्धिश्रुतागतयलाइत्याशौर्ध्वोप्यापिकमपिनइति ॥ सर्वभराभ्युत्तेका

अनंतस्यैकरूपस्यसतः सूक्ष्मस्यस्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यैक्येक्येननस्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमध्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
यसंविदारमन् ॥ संविद्वपु स्फारमलब्धदोषमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेन
रनारायणावतारकयननामद्विपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुनत्वं न हंता त्वमभिमानमलं त्य
ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्वयमात्मासि शाश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहं कृतो भ्रावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स इमं लोकां न हंति न निबध्यते
॥ २ ॥ यैव स जायते स विदंत सैवानुभूयते ॥ अयं सोहमिदं तन्मइत्यंत स विदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुक्तोऽस्मि न योऽस्मीति च भारत ॥ अ
भित सुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शोकक्रियमाणानिगुणैर्कर्मणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ता हिमिति मन्यते ॥ ५ ॥

लतत्त्वस्य वधादिविकारास्पादितस्तथैव सत्याह ॥ देहादीनां भावाभावेन नित्यमसत्त्वादेव कथ्यापुत्रस्येव वधाप्रसक्तैरिति भावः ॥ अतस्तद्व्युक्तपापफलेनापि न निबध्यते यथे
श्वइत्यर्थः ॥ १ ॥ इतुत्वादिपरमकदेहादितादात्म्ययातिसेवेदमरादेव तद्वर्गहृत्वादेरात्मनि प्रतिज्ञासोनस्वतः ॥ अतस्ते देवमयस्य जेत्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्हंदिआत्मनि यैव स
विदुर्दिदं तद्देहापभिमानरूपाअम्यादरीका ॥ अयकार्यकरणसंपातः सईताग्रह इत्येते देहादिसंबधितरूपादिवेगम इत्येव संविदं योतिशक्तित्यजेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
उक्तक्षणयासंविदाईत्वादिति युक्तोस्ति तद्व्युक्तपथि च नष्टः बंधुनाराधैदिकानर्धैर्न दकयाताभानुष्मिकानर्धैर्वयुक्तोऽस्मीति च भाव्याह स्वदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंशवत्परिच्छेदकत्वेनोत्तरेः सत्तादिगुणविकारैर्देहिरयादिभिः क्लिषणाणामिकर्मणि ॥ ५ ॥

विभि किं वतीनां रम्यनारायणप्रकारानाराहेन प्राप्तये ॥ १८ ॥ स्फारपथि विच्छिन्नमथ एषा लब्धवोपस विदुष्वैतभ्यस्त्वक्षयमेवासि अतएवाजोसि नित्योसि निरस्ताज्ञानतत्कार्यक
 लकोजनमासीति नवपुंसं तन्ममरागादिसाधनानामयुक्तं सुतवोचि तमिति भावः ॥ १९ ॥ इति श्री बासिष्ठ उवाच ॥ तत्सर्वमकारो नि० पू० द्विपचारा सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ व
 पयते इत्यस्याः समसत्प्राग्वत्त्वमप्य ॥ अथास्य शेषे यदेष वराभेदव्यवस्थितिः ॥ १ ॥ तथा दीत्स्वर्गं पुनरुताद्विभक्त्या द्विपोहताभिमान एते मदीया बाधवा इत्यादि ममानभिमान
 भूतवत्सर्वं स्वनिशमिति वरपत्त्या उपदत्ता ॥ अर्जुनेति ॥ हे अर्जुन त्वकाराभराणादिवर्षाभिर्निर्मुक्त अतएव शराभूत स्वप्यादीनां सर्वभूतानां स्वयसाक्षादात्मासि अतस्त्वक
 स्यापि नृणां ॥ अहं इति स्वभिमानमलमत्यंतं त्यजेत्सर्वं ॥ १ ॥ अभिमानस्यापकृतमाह ॥ यत्स्येति ॥ यत्स्य धादिभ्यश्च कर्त्तृकाले अहंममुपायानीत्यहं कृतो भावो नास्ति उ
 पाका लब्धस्य दुर्द्विस्तल्लब्धं विचारानि नान्विष्यते सगुणवशात्सर्वार्थलोकाभ्यर्णयं दत्तिलोकाभ्यर्णयं भूतजातयस्तादृश्यापार्थीयं योऽप्याधिकमविनष्टमि ॥ सर्वशराभ्वतीका

अनंतस्यैकप्रसृतसूक्ष्मस्य स्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्य किं कयं केन न सति ॥ ३८ ॥ अनंतमप्यक्तमनादिमध्यमात्मानमात्रोक्त
 यस्स विदारमन् ॥ स विदुषः स्फारमलब्धवोपमजोसि नित्योसि निरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानं
 रनारायणावतारकथननाम द्विपचारात्तम सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं नृतात्वमभिमानमलस्य
 ज ॥ जरा मरण निर्मुक्तं स्वयमात्मासि शश्वत ॥ १ ॥ यस्मिन्नाहं कृतो भावो बुद्धिर्धर्मस्य न लिप्यते ॥ इत्यापि स इमं लोकां न हंति न विबध्यते
 ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदतः सेवानुभूयते ॥ अयं सोऽहं निदत्तमहत्वं तं स विदं त्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुकोऽस्मि न शोऽस्मीति च ज्ञात ॥ अ
 भित सुखदुःखाभ्यामवशं परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वाकांशे कियमाणा निगुणे कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ताहंमिति मन्यते ॥ ५ ॥

लतस्त्वस्य भावविकारास्तर्धानलं यैव सत्त्वात् ॥ देहादीनां यथायाथावत्त्वेन नित्यमसत्त्वादेव व्यापुषस्तेष्ववधामसंकेति भावः ॥ आनलप्ययुक्तपापकलेनापि न विष्यते यथे
 भ्यरदित्यर्थः ॥ १ ॥ इषुत्वादिधर्मकरेण दिनाद्यास्य यानि तीव्रेण दत्तवरादेव तत्त्वमहं दुःखत्वादेरात्मनि यति भावो न सत् ॥ अतस्तदेवमप्यमत्युत्पाह ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहोऽत्मानि यैव स
 विदुर्द्विदं तर्देहापि भिमान रूपं आप्यादशीषा ॥ अयं कार्यकरवत्सपातः सर्वनाशक इत्येतदेहादिसर्वभित्तव्यवस्थितेन य इत्येव स विदं यानि विभक्त्युक्तस्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
 त्रकलक्षणपातविरादे दुःखानि भिमुक्तोऽस्ति तथायुक्तपथि भवनत्वं वपुनाशार्थं द्विकान्तर्देहं रकपाताया नुप्यिक्तानर्थाभ्ययुक्तोऽस्तीति च यात्या सुखदुःखाभ्यां परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 क्तः भरावत्परिच्छिन्नकलेनोपासोऽवशादिनृपविकारे देहे हि विधादिभिः कियमाणा नित्यकर्माणि ॥ ५ ॥

१ अतर्देहव्यवस्थितस्य

विमर्शोत्तुष्टुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तैत्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्यादिसिद्धिषणैस्त्वकर्मणिरतेप्रसक्तैसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतत्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्यतद्गतंतस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्वहिर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ गृह्यतेचेत्तद्वासायैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासंगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचित्तशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्सरमपुरुषार्थायैवभवतीतिनतेस्वधर्माशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलपद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लौकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसनाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिहेक्लेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगंत्वत्कालमशुद्ध्ये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुज्ञोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःस्वकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तुतस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंयथाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाव्यवहारेनराजते ॥ अनर्थानास्करहितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकलौकिकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसमाभेष्वपलापनबधुवधहृत्पत्वात्क्लृप्तमपिचित्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुखायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदायायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्वधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधहृत्पुंक्तिसितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणायधर्मबहुलक्रममपिनेस्वंयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्
द्वेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

र्षिराभ्यन्तराभिदिताभयमुक्तमुद्धेतोभ्रमूलानिपाथानिरसभूलात्तथाऽभयादतिपायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्फलसंगत्यागेनसिद्धिसिद्धिसमगालक्षणयोगस्यस्यगुत
 दक्षतिरस्मिनालीढोत्रयोगस्थिनिमयविराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथबाधस्यमाणलक्षणप्रकार्यणबुद्ध्याकृतशारीर्यमिदकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रसन्नत्वज्ञाननरदशमध्यगुणभरापणबुद्ध्याबाधकमकुलतोषिनकमपदस्याह ॥ इत्यरेति ॥ १८ ॥ अथसर्वसकमसत्यागलक्षणसत्यासयोगमुक्त्याधिनेकमपदम
 सतिरस्याह ॥ सत्यमेति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागार्थानांलक्षणैर्धिभागजिज्ञासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभाष्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यन्तिकसगत्यागस्यत्यतस्त्वपरि
 क्षानमनरणायाद्ब्रह्मास्तत्त्वमवगमन्यप्रमंलक्षणेनविराति ॥ सर्वेति ॥ तयाचनिर्धिकमसमाधिपरिपाकसाक्षात्कारानुभवसिद्धिनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्सत्काधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मचालनिवध्यसे ॥ १६ ॥ शान्तवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्ष्मा
 पणसमाचारोवक्षवभवसिस्तणत् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्हंभ्यरात्मानिरामय ॥ इत्यर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यस्तसवसकल्य सम शान्तमनामुनि ॥ सत्यासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्तयावक्ष्यापणस्यच ॥ इत्यरापणरूपस्यसत्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 नद्वामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशान्तौप्रशान्तधनवासनम् ॥ नकिंचिद्वावनाकारयत्तद्वक्षपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतबुद्धय ॥ वक्षसर्वजगदहचेतिवक्ष्यापणविदु ॥ २३ ॥ अतश्चून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शान्तमाकाशकोराद्धंनदहस्यनदशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपदुत्पानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमिति कोप्यप्रत्येकमुदितविव्रते ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपयोगदशकारावहितोषतदन्तिमज्ञाननिवृत्तिफलपद्विज्ञानभाङ्गलक्षणकुलधाराभाष्यप्रधानयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभतभ्यस्यजगत्तद्विभिन्नगुहकारस्यचवा
 धानुप्यवस्थापयमित्याह ॥ ब्रह्मति ॥ २१ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धायोपपत्तयेतथाभ्यस्तत्त्वचक्रब्रह्मत्वरूपमाह ॥ अतश्चून्यमित्यादिना ॥ नदस्यमिति ॥ सर्वदुरयनिषेधे
 शोचिदुरयत्वाच्चिपम किन्तस्यादिस्यभगवत्प्राप्तदशपरमिति ॥ दशोदस्यतानिपयोबाधदशस्यावहिदशभगवद्वनरस्यान्तगुतदस्तीत्यर्थ ॥ २३ ॥ ततस्तादृशत्वभावादीपदन्त्यत
 यादितपसमभ्यानशायजगद्यभिभास सगपद्वनरकाशमिषयूच्यतेवेत्यर्थ ॥ २४ ॥ सत्यासोपवर्णनोपपत्त्यर्थमब्रह्मणिजगत्वारोपवदेवतदरोपुजीवेपुमत्येकमहभावाभ्यासद्वि
 तवभाषणद्वयमदस्याह ॥ भावद्वैतद्विभाष्याम् ॥ २५ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्त्वपर्थतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांगत्वेन पृथक्त्वोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगत्त्वोपपत्तिरित्यवरयमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्त्वमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्य इति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधापीहा अमो धिरिव पूर्णस्वमात्मेति नाहतामहोयुक्त इत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पितृत्वात्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्स्वामात्रस्वभावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितचाप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उत्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्त्वं हिनपर्यंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वं तथाभिधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्स्वामयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिक्षयः ॥ कर्मणां यः फलत्यागस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्वरत्वं कभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्वरार्पणम् ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं च हमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मया जीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्त्वैव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदे श्वरं चारपरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारुणं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विदुश्च ज्ञातसारासारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्याग इति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्वरमात्रत्वं भावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वारम्भलक्षणाविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्त्वरम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपरहृषतन्मिदं स्य जगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विह रूपेण विचारितारतम्येन मनोयस्य समन्मनाः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयिचित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्वरपर
याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैतपेयुक्तिर्योग्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वे इति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुपमितस्य ॥ ३६ ॥ परमशुद्धिर्निर्गुरधिगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकर्मात् ॥ ३९ ॥ गुहाध्यायैवाशास्त्र ॥ इदं च सगुणभजनमया तु
 भ्यां च तदुभयाभाषसाध्याक्तपरितुतवभाषाभितसद्यवेदनार्हविज्ञानम् ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यमन्त्रायस्थानयाधिपशुद्धदतिमन्यसततार्हममर्द्धभरस्य आत्मानपारमा
 धिपरसत्त्वभूतशाधिततस्यार्थआत्मन स्वस्य च आत्मनशोधितत्वपदार्थकपदैकरीकल्याणवपरिपूणात्मानसम्ययपुत्रप्यतन्मिष्टोभावेत्यर्थ ॥ ४० ॥ अहमराजागद्वहिसिन्धा
 रित्तिभूतपुत्रेशस्यपित्तशशिधानसतस्वपरिशोभनरपतात्यपिमत्याह ॥ इदं वाहमिति ॥ ४१ ॥ मद्रुपदेशाद्यवोधेनतवसपरपदत्वखेविभ्यति सेतस्यतीसुसाहजननायसिद्धि
 स्त्याह ॥ मय्येदमिति ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिधानत्वेनागुणतम् ॥ आत्मपप्यलानि ॥ ४३ ॥ सर्वार्थसर्वकारेणसमाधिस्त्याग्यम्वहारादरयाबाधत्तमनोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमचैवदेरुवेविद्धिमेनय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनापतय
 लमर्कमनामयम् ॥ ब्रह्मात्मपरमात्मनादिशब्देनेतदुदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनात्मज्ञतयास्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोभाव ॥ ३८ ॥ तत्कृमास्तनमुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितपरम् ॥ ममरूपमनापतयेनभूयोनजायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातोभावा
 क्कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदं वाहमिदं वाहमिति यद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतुतुभ्यल्युप
 दिशाम्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्त्यसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवमुक्तोसिसत्यैकारममयोभाव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानं स
 वभूतानिचात्मनि ॥ परस्त्वं योगयुक्तात्मासवन्नसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानं भजत्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावत्तमानोपिनस
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दायएकशब्दाय आत्मन ॥ आत्मापि च न स न्यासद्रतोयस्याश्रुतस्यतत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यपचेतसा
 मन्तराखोकोयन्नकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोहमात्मेतिनिश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसामंतयोरसानुभव स्थित ॥ गव्यानामव्यि
 ज्ञानाचसोपमागर्भेतिभारत ॥ ४७ ॥

भूतस्यमात्मानमिन्द्रिआकस्यतात्पर्यत्वयोगेववर्णयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिधानतयास्थितमात्मानपस्यसितरासवर्कभास्वस्यार्थोधिधानप्यनिरिकस्यालाभावेकत्वम
 जतस्यपरराध्याप्यं आत्मन्यर्गव स्वभावेपर्यवसन्न स आत्माधिष्वनसमभूतभूतपयस्वभाषोनाप्यसतसमभूतद्वयत्वभावा किनुभूमानद्विदेकत्वभावेयस्यानुभवागतस्तस्या
 श्रुतरक्षणमसमकालमवतन्नादिष्ववर्गिकपाराहितभूयानदात्मकैक्यन्यपयस्यस्त्वमीहिततात्पर्यमित्यर्थ ॥ ४५ ॥ तस्यैकेनाप्यननुभवाहृत्यंतपरोक्षतायसत्ताधारयति ॥ त्रैलो
 कोपमात्मेतिनयाप्राप्त्यवधकिरित्यर्थ ॥ ४७ ॥

अनुभवनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वोति ॥ यथा सर्वरत्नानामतर्गतं तदेव हिरण्यप्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभिमतया विधारकत्वे व्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफल इति ॥ ५२ ॥ तथा धिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी यानुमुक्तास्तु तनुवद
तर्थाभिमतया स्थितिर्याचरानेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्ते उभे अप्यस्तसापेक्षे जगद्वहारा र्थकल्पिते इति नावास्तव हतव्यं हंता तस्य युक्तपापतः फलप्रदो वा स्वात्मा तिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभवः स्थितः ॥ मुक्ते नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतर्पथा धृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां संस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभिनिधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मिन् देहानामसंस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तथात्मा ह्रमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणप र्यं ते पदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्स्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव दंजगद्द्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्भूतैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गाय
त्ययविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयःस्पंदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलब्धं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति थात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहमेन भूतेष्वामा तथा र्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्वधादिदोषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमानि श्रिदंश एवाहं जडदे
हे द्विद्यवेषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकर्षणतरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्वरूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थाथ विभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एव दर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा स न हं सर्वात्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रति विवच्येष्टा सुदर्पणवदेवाख्याप्यतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ इत्यथ तद्विनिर्वाहकमेव ॥ ६३ ॥ यदा निर्वाहकारः सर्वैकमेवात्मन्यदिशा विचारणमभ्यस्यतां तदा यत्कियमप्यस्ति ॥ तेन धुमधादिभाषा विचारणाकसति आगव
चिक्रियान्यद्वलिनार्कादित्यर्थ ॥ ६४ ॥ कतः आगमप्रत्यक्षमाद्यसित्वाऽसम्भगनुभूय ॥ ६५ ॥ तेन येनोक्तलक्षणविधियानां विवेकैव न्यायानिरपीत्याशयेनाह ॥ निमानमोहा
दिति ॥ ६६ ॥ इति श्रीवाचित्थिवंतास्यपमकारेण निर्वाणपकरणेषु ० विषयाशास्य सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ सुखं स्वदित्यर्थे हेतुर्हान्तकमस्तथा ॥ यदाल
म्यधनदानसर्वोन्निर्वाहकस्य ॥ १ ॥ इद्वैर्विमुक्ता सुखं स्वदित्यस्य गच्छतीत्युक्तं भवद्वयकहेतुः कथ्यतद्विधोऽसौपायः किमालम्यत्वेत्याशकापरिहारद्वारेणात्मन्यनुभूये
दुक्कामो भगवानुवाच ॥ भूपर्येति ॥ धीयमाणापर्यायाऽनुकामापर्यायविषयानार्थपर्युत्तरेण सन्त्यते च ॥ १ ॥ तस्माद्विषयापृथगुत्तरं स्वकृपादित्यभेदभयवारयन्ताह ॥ भा

नानातरंगद्वयानि यथाऽतोऽनिरिण ॥ कटकठादीनि वा हेमिभूतान्येव परात्मनि ॥ ६२ ॥ पदाय जातभूतानि बृहद्ब्रह्म च भारत ॥ एकमे
वास्ति तद्विद्विद्वयकनमनगापि ॥ ६३ ॥ किं तद्वाविकाराणां गम्यमस्ति जगद्वये ॥ कृते वापि जगत्किं वा किमु धारयिमुत्थसि ॥ ६४ ॥
इति श्रुत्वा भयवत्तमावयित्वा सुनिश्चितम् ॥ जीवन्मुक्ताश्चैतद्भवत् समरसाशया ॥ ६५ ॥ निर्मानमोहाजितसगदापा अध्यात्मनि
त्या विनिश्चितकामा ॥ इदं विमुक्ता सुखं स्वसंज्ञैर्गच्छत्यमुदापदमव्ययतत् ॥ ६६ ॥ ॥ इ० वा० वा० टे० मोक्षोपायेषु नि० पू० अर्जु
नोपास्थाने अर्जुनापदेशानामन्विषाग सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूय एव महाबाहो येषु मे परमवच ॥ यत्नेह प्रीयमा
णा यवद्वयमिहितकाम्यया ॥ १ ॥ भान्नास्पशार्हिको तेष्यरीतोऽप्यसुखं स्वदा ॥ आगमापायिनो नित्यास्तां स्ति तिस्रस्वभारत ॥ २ ॥ ते
तुनेकात्मनश्चान्येकातोऽपि स्वकवासुखम् ॥ अनापतेन वयमेकत पूरणस्वदने ॥ ३ ॥

भास्पाद इति ॥ भीमो विषयापरिभारितभाषार्द्विषयानि तेषां विषयसंस्थानां स्तीतीतोऽप्यायुभावनमयुक्तसुखं स्वदित्यस्य ॥ अथवाऽसुखत इति स्पशा शब्दादय ॥ शीतोष्णपृ
णभृशहरणाद्यम् ॥ यथा रतिपीनोऽसुखदुष्पुण्ड्र स्वदेनेषुन शिथिले विपरीते इति निविषया सुखं स्वकृपादित्यर्थ ॥ पृथक् स्वदेनभ्यर्थात् निवारणोपायमाह ॥ तस्ति तिस्रस्वेति ॥
निनिश्चितोक्तिः ० तस्य स्यात्पुण्यलक्षणम् ॥ तया च विषयेषु निश्चितमव्ययमिदं विनिश्चितस्य ॥ २ ॥ यथाशुक्लाद्विरागतिस्त्रिष्विध्या लक्षणाभाह ॥ ते त्विति ॥ तेभाभा स्पशार्थेन सुख
इति चेत्वा चकारावप्यपि ॥ एकत्वन अद्वयपुणानदसंभाषात्सामान्येन अत एव बोध्यावित्यर्थ ॥ किं विषयमथ ननु भाविसपदा पूर्णोऽस्मिन्निर्वाहकस्य सुखं स्व
यथापविषयसपदास्ति नोऽस्मिन्निर्वाहकस्य स्यात् ॥ अनापते इति ॥ ३ ॥

यस्यस्पर्शानाविषयाणां भावाणां मिद्विषाणां च। अथानमाख्यासत्त्वताप्रतीतिः। स्थिता उपशान्ता भवति समात्रास्पर्शभ्रमात्मको जीवो धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा अमृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स्वप्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्थेन ते सद्याः स्फुल्लभाह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेते दुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितान् प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्य स्वभावो नासदूपा इत्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ न च सदपि दुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्तासंबध आद्यक्षणसंबधो वा उभयोरित्येति कणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत्तदिति ॥ असत्ते दुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सत् अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचा भ्रमणादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न
 संस्थिता स्पर्शमात्राख्यामात्रास्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असदूपास्त्वसदूपकं यं सोढुं न शक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनस्त्वसत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्त्येव सुखदुःखादिपरमात्मनि सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्य क्वाचित् योर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्तानां किंचिन्मध्ये च शेषे वद्वपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मा दुःखैर्लप्यति नोर्जुन ॥ दृश्यदृशेन आत्मा पि शरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादि दुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादि दुःखादीर्थादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्माया भ्रममेवांगविध्यबोधवशो स्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वाध्यन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिप्रदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृत्तेर्नैव विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुःप्यसदेव स्यात्ता हि घटः असन्नपटः असन्नित्येवान्वतरस्यत् ससादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदं भित्तिभि-
 र्मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्त्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगतः सत्त्वमतिनिरतिशयान्नात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्तातयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतरालेऽप्यसंघट-
 तानि भिन्नमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ता शिष्यत इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् वद्वपदः भतिष्ठतो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षमला न्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दृग्धर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखहर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

यरि६२ स्वन्वयोऽन्यथानिरतस्तस्यभ्योर्धनेर्वाधनरयति ॥ अथट्टांतकयथाभीत्यन्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ कीदृशः सर्वोपस्तमाह ॥ विष्यगिति ॥ विष्वविष्वक्पूर्वप्रक्षीव
 ॥ १५ ॥ अथवाधायकांटे ॥ १६ ॥ कालवार्ध्यावाच्य ॥ कालवार्ध्यावाच्यमास ॥ सदसद्भौमाभावाभावविकम्भो ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्करिष्यमाण्युपुठयासीहिणीक्षया
 लग्नापमर्लणेषुर्हितं अतः अनुभवात्तनाशुद्धप्रक्षीवममयुर्धत्स्य ॥ १९ ॥ २० ॥ नूनंस्वनिष्ययेनार्किष्वनजागतेर्हृदिद्रुपभूला ॥ खड्वातोगुहापरिच्छिन्नोवायुरि
 यट्टवयुधाम्यन्तेर्नैवातोविनश्यति ॥ आतिर्दुःखमवोधोत्थासम्यग्योधेनभारत ॥ १३ ॥ यथारज्ज्वामहिभयवोधात्तस्यत्ववोधज
 म् ॥ तथट्टाट्टुखादिधोधात्तस्यत्ववोधजम् ॥ १४ ॥ विष्वविष्वमजवक्षननश्वतिनजायते ॥ इतिसत्यपरविद्धिवोध परमणुपस ॥
 ॥ १५ ॥ वक्षानुधातरात्त्वकिंचिद्द्व्याविलीयते ॥ वक्षवर्त्तसुरस्यप्रवक्षैवासिनिरामयम् ॥ १६ ॥ यावत्कालकिंधादेशास्त्वमहसैनि
 यद्व ॥ वक्षणीवपरिस्मटानाञ्चलः सदसद्भौमा ॥ १७ ॥ जहिमानमदशोकभयभीहासुखासुखे ॥ हैतमेतदसद्भुपमेकसद्भुपवान्भव ॥
 ॥ १८ ॥ पुरुषात्तहिणानाचस्वयणानुभवात्मना ॥ वक्षणाद्युहितशुद्धवक्षवक्षमयपुरु ॥ १९ ॥ असंविदन्सुरवदुःखंलाभालाभौजया
 जयो ॥ शुद्धवक्षरनागच्छवक्षान्विस्त्वहिभारत ॥ २० ॥ लाभालाभसमभौभूत्वाभूत्वा नूननकिंचन ॥ खड्वातइवास्मदीप्रकृतकार्यमा
 चर ॥ २१ ॥ यत्करोपियदथासियज्जुहोपिटासियत् ॥ यत्करिष्यसिकोतेयतटाभोतिस्थिरोभव ॥ २२ ॥ यन्मयोयोभवत्यतः सतदा
 नाल्यसशयम् ॥ वक्षसस्त्यमवाभुत्ववक्षमत्यमयोभव ॥ २३ ॥ अनपेक्षफलवक्षभूत्वावक्षेतिभावितम् ॥ क्रियतेकेवलकर्मवक्षेनय
 यागतम् ॥ २४ ॥ कमण्ययमयपभ्यत्यकमणिचकर्मय ॥ सद्युद्धिमान्मनुष्येपुसवाकः दत्तस्वर्मकृत् ॥ २५ ॥ माकर्मफलहेतुर्भुर्मातेस
 नास्त्यमणि ॥ योगस्य पुरुषमाणिनागत्यकाधनजय ॥ २६ ॥

॥ २१ ॥ सवक्रियाणांमर्लवतिनिष्यत्येयमेवमवर्णामित्याशयेनाह ॥ यदिनि ॥ २२ ॥ यन्मय पदाकारचित्त ॥ २३ ॥ अपेक्षायाअभाव-अनपेक्षम् ॥ अर्थाभावेव्य
 र्थाभाप ॥ सवक्रामोपरमलद्रुपट्टपरमपुठयाय स्वयभूत्वाकेषट्पदाधेयट्टप्रभातिभावनयाधितकर्मिकयते ॥ २४ ॥ ययुषाम्कमण्युक्तरीत्याअकर्मनिक्रियप्रसपरय
 त्यमभिप्रक्षिण्यथाविध्यतयतिहावकमअवर्धकनभ्यपरयनिसुद्धिमाविष्वेकीसपुषधत्यकृत फलतश्चकालपूर्णकर्मकरोतीतिहेतुकमपकृत्कोविद्विरित्यर्थ ॥ २५ ॥
 कमण्डलान्तराभादीनिद्वन्द्वतनिमित्तानिपस्यत्यथाधिधोमायु ॥ अकर्मणिनामकमाकरणधितेसगथासक्तिमाश्रययोगस्यभ्यागुक्तसिद्धिः सप्तद्विधमितिधित ॥ २६ ॥

१ मुद्राभ्रतैकनागच्छप्रसाध्यस्वदभारतनिषाट्टांतकय

मूढतांतत्त्वदृष्टीप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ भौख्यैः उक्तप्रमादोऽस्थिते सत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेव ततोऽनर्थपरपर्यन्तम् ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादोऽनुनिरासकेऽत्यनृणाकर्तृतासिद्धातीत्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेन च भूमिकाकमाद्विदेहैकव्यतांतसिद्धातीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचकुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्ययसक्तिर्योपि स अव्ययतामक्रियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्यलाभोयोगोऽलब्धस्यपालनक्षेमस्तदुभयार्थाचिन्ताभून्म ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणोमानसविषयासगसत्वेदांगिकएवससन्ध्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्यतथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्यसमस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्त्वाकर्मफलासंगानित्यतुभोनिराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैवकिंचित्करोतिसिः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुः कर्तृत्वमकर्तृरपितद्भवेत् ॥ भौख्यैः स्थिते हि मनसितस्मान्मोख्यपरित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकर्तृमात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापि कर्तृतादेति न क्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वमभोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वं ततो ब्रह्मत्वमातृत्वम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्य परमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यं च नैव कर्तात्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणंतमाहुः पंडितं बुधाः ॥ ३३ ॥ समः सौम्यः स्थिरः स्वस्थः शांतः सर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्मिंस्तिस्रसव्यग्रोऽप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वंद्वोनित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ यथा प्राप्तानुवर्ती त्वं भवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्भियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियाथान् विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ३६ ॥ यस्त्विन्द्रियाणि मनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मोद्भियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामाय प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ॥ ३८ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपाख्याने आत्मज्ञानोपदेशो नाम चतुष्पञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

त्याह ॥ कर्मोद्भियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहवतो यथाशास्त्रव्यवहरोपि फलासगत्यागात्सन्ध्यासफलमस्तेवेत्याशयेन तं प्रशंसन्त्याह ॥ यस्तिष्ठति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्रहोतसर्वेन्द्रियस्य सन्ध्यासिन एव सर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थो नान्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत् आपो न य आ पूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्वावमापन्ना विर्लभ्यते तद्वच्चले ब्रह्मणि प्रविशति ॥ यस्य तसन्ध्यासिन सर्वकामाभिध्यात्वबुद्धिबाधितविषया सत प्रविशत्यात्मन्येव विर्लभ्यात्ममात्रतामापद्यते स एव सर्वानर्थं शांतिलक्षणमोक्षमामोति ननु काम्यात् इति कामाविषयास्तत्कामनाशील इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० चतुष्पञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

दहनशोष्यनारात्मादूदस्वप्नोन्मम ॥ मूढोन्मनादिभाग्धात्वास्तुनेत्यमवप्यते ॥ १ ॥ शुज्यतदतिभोगदेहधारणहेतवोन्पानादयत्तेपांसत्यागनकुर्यात् ॥ हितमितमेध्या
 शनपुपादयदित्यर्थ ॥ भोगानां भावार्थानां तस्योषधसपादनमप्यसिनीर्धनकुर्यात् ॥ तस्याभालाभाविपुस्तसमनेवस्यतव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवमेहोत्सभावनानपिनकार्येत्याह ॥
 अनात्मनाति ॥ भवात्स्वनिजम्मादिविक्रियास्वभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उक्तोऽर्थमर्थार्थोर्निहरीयतेइतिश्रुतिप्रमाणपञ्चाभिमानिकपरिषदएवशार्णार्तादेहधर्माणामात्मनिप्रसजक
 स्तस्यागुनशार्णार्तादिस्यसक्तिरित्याह ॥ नहीति ॥ अचितात्मादेहादिपरिषदनिमित्ताच्चिताद्विषय्यदृष्टस्य ॥ कर्मणिमुदादी ॥ ४ ॥ मौल्यस्थितेअज्ञतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न कुर्याद्रोगसत्यागंन कुर्याद्रोगभावन्म ॥ स्यात्तव्यस्तुसमेनेवययाप्राप्तानुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
 देहनामावयमवातनि ॥ आत्मन्येवात्मतांसत्येभावयाभावकरुपिणि ॥ २ ॥ देहनाशमहाबाहोनकिंचिदपिनश्यति ॥ आत्मनाशोहिना
 श स्यात्तत्तात्मानश्रुतिप्रुव ॥ ३ ॥ न हिशीर्षत्यधितात्मात्यक्तसर्वपरिषद ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनेवकिंचित्करोतिस ॥ ४ ॥ आस
 त्तिमाहु कर्तृत्वमकनुरपितद्रवेत् ॥ मौल्यस्थितेहिमनसितस्मान्मौल्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेमहान्मन ॥ सर्व
 कमरतस्यापिकृताटतिनवचित् ॥ ६ ॥ अविनाशमनायतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेतिदुर्वोधोमातवास्त्वहदु खद ॥ ७ ॥
 नतथापरिष्यतिविदित्तात्मानउत्तमा ॥ पश्यत्यनात्मनात्मानस्वभागन्यात्ममानिन ॥ ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोनकिंचिन्नश्यनिष्क
 चित् ॥ आत्मवास्त्यविनाशालार्कितस्यकविनश्यति ॥ १० ॥ इदंनष्टमिदमुक्तमितिमोहभ्रमादृत ॥ अन्यत्तयानपश्यामिर्वध्याश्रीतनय
 यथा ॥ ११ ॥

नयेपापमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ सपाश्चालानरयतीत्येवमकोणनपरिरप्यति ॥ कुनोपपरयन्ति यतस्तेआत्मन्येवआत्मपानिन स्वमात्मानमनात्मदेहादिकपनपरयतीत्य
 प ॥ ८ ॥ नचवंशतिमूढोदेहात्तन्मुह्यस्यदुनगतयाचितेयात्त्याशोआत्मनोसोनस्त्वेवेतिभ्रणानिनिर्व स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवमेविति ॥ इदमिदममवर्जुनकिंचन
 नष्टम् ॥ इदमितिपाठ्यथापरिणामम् ॥ ९ ॥ इदमपस्याभगवाभ्यरिरति ॥ एवमेतदित्यादिता ॥ १ ॥ कथमहिदेहनाशपुष्पलाभादेरनर्थत्वमर्थत्वघातेयांभाह ॥ इद
 मिति ॥ मुक्तद्वयम् ॥ स्वमपिपुष्यमरणजम्पमदत्तयादिष्वयदेहनाशमितिभाषः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभायोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शिमिदं यो न मूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तद्विनाशितद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकश्चिद्वदनर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वादिनाशकाप्रसङ्गेऽपि नात्मनाशप्रसक्तिरित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वद्वतयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मारणादिपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चिद्वक्तुं मर्हति ॥ १ ३ ॥ अतं वत इमं देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युज्यस्वभारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैक्योस्ति न द्वित्वमसतः संभवः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यगो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यं तदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तन्मतोऽस्मीति भगवन्किं कृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजालात्माजीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वासना यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १ ९ ॥ सकाले देशतो देहाज्जर्जरत्वमुपगतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षयणीद्रसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवात्समाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानि भूतमनो बुद्ध्यादिव दितव्यमिदं स्थूलसूक्ष्मदेहतादात्म्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणसुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुह्यपदे वै विष्वेच निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्गतगमनेऽपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत आस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचतस्मात् ॥ २ १ ॥ अतएवास्य स्थूलदेहोऽपि वासनात्मक एव चिरानुदत्त्यास्थौ स्य भ्रम इत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणेति गतत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परणालभूतेनेवाभ्यपनाहितआपुट अपवाधासमाधारिणोदेह-प्रेरणपरमात्मनाअवच्छेदयतिविषभावाभ्यार्द्दिगुण्येनमधेरावापुटआभिष्यक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रज्जा
 लिङ्गपुरुषपात्येनाभ्यतिवदत् ॥ यमअरथाविमर्गीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ भ्योभयस्यु स्पर्शनयेतिपुरुक्तद्विहणोति ॥ अक्षरत्वभाषानिति ॥ स्वभावान्तराभ्याद्विपृणराक्ती
 ॥ २४ ॥ तदवलोकरणमसिद्धमित्याह ॥ देहदति ॥ २५ ॥ २६ ॥ त्वचिदाकारोभूताकारोवायमयस्यस्त्रिदयस्त्रिवेदेदेशकालभोभ्यायाकारेअवतिष्ठतेभोजकाट्टोद्गा
 वितभासनाभक्षिततमाकारपरयति ॥ २७ ॥ अत्यद्वैतस्यनारोप्येवमसंस्पर्शय ॥ अथवाधुपुमवदेहतन्नाशतसत्त्वचमापरय ॥ पयाधुपुमोनर्किकित्तरयतिनद्वैत्यर्थ ॥ २८ ॥
 यतिपोभिनाषासनाकषितत्वेनभाषानामधितादृशात्वेवाविसर्गाधारभ्यकूममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आदिसर्गोद्दिश्यगुर्भूतेनएगुसर्गोपुणवाभ्यायाकारेगुभावनयापूर्वसर्गानुभवधा
 वासनावान्तरापुष्टोभूत्वआभ्यतियोनियु ॥ जीवोभ्रममरामारोमायापुरुषकोयथा ॥ २३ ॥ अस्वस्वभावानखिलाच्छरीरादासना
 वरा ॥ जीवोयद्दीप्त्वासयातिपुष्पाद्गन्धमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदताभेतिजीवेकैतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगश्चातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टेष्टमेदादिदोषेरायात्यदृश्यानाम् ॥ स्वतइत्युच्यतेनंदंशोविगतर्जावित ॥ २६ ॥ सर्जाव प्राणमूर्त्तिं खेयञ्जयजावति
 ष्टत ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्यश्रुत्याकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्थनाशोत्वमप्येवपश्यमावाप्तु
 पुनवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारांशेपानारांस्तयैवस ॥ आदिसर्गोभावनायाकिटैव्वेवविभावत ॥ २९ ॥ द्वादित्युद्रवकालेहियय
 यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्ननाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायाधारादेवद्वयकक्षितगतयुद्धायादायपुच्छालयकिचिन्निर्मितम् ॥ किटैभिभूतिपुराणपसिद्धौ ॥ २९ ॥ ननुदत्तसिंहाकालेअगदासनामयमिध्या
 भूतमलुस्त्रिधिकाळत्वर्यकिपासमर्पणात्सर्वकरीनसभ्यतानुभावाच्चकासवमेवेत्याराक्याह ॥ सटिनीति ॥ उत्पत्तिकालेक्षटित्वप्रथमक्षणेयययादेहपटादिछपमिध्याभूतसत्यवा
 पुरादस्यतआविनारातदेवतयास्वभावमेवअभ्यतिनस्यभाषांतरअकते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभाविंसिरोययोत्पन्नद्वयस्थितिहेतुत्वास्सविद्दिनाभावेनेतर्पासताया
 अक्षराणाच्चतिगाय ॥ ३० ॥ देशायाकाराणांभासनामयत्वमलुकिनालयाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ आयुअथासनाकक्षितदेहायाकारस्यधुभासनाभ्यासमयूतब्रह्माकारेत्यास
 मूढनाशकसकृदभिनिगाय ॥ पुरुषार्थेनअभ्यपनमनानिपुरुषययमक्षजितेनारवहाकारक्षानेनकीयतेवाच्यते ॥ अयत्नेनअपार्थितारिप्रेनेनसत्तनमायतनमधर्मानुदानयया
 कीयतेतद्वद ॥ अयत्नेनदृष्टयेनेनसत्तनमायतनपुण्यद्वययागारव्योतेद्वैतिया ॥ ३१ ॥

ननु बहूनां ज्ञानाय यतमानानां प्रयत्नः प्रबलः किं पूर्वतनकामकरो धादि वासनाभिर्विनाशप्रमानोदश्रय इति नोत्तरत्वं प्राबल्ये हेतुरिति चेत्तत्राह ॥ य एवंति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु मध्ये य एव ममायु पुरुषार्थ आवश्यक इत्यभिनिवेशेन दृष्टं स एव पूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषां शो जये प्रयोजकः ॥ तथा च तेषामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशादार्थ्याच्च पराभव इति भावः ॥ ३२ ॥ अत एव शास्त्रोपेय प्रयत्ने दृढाभिनिवेशः कार्य इत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्ये पूर्ववासनावैचित्र्यात् सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतो दुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥ जरुध मोहवी अनाद्य ज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञो ज्ञानुरनीशो यमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गवानरकतुल्येति व्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणान्नरसे देहिनि रासेन रूढजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगत् स्थितेः स्थितिनिमित्तस्यास्य जीवस्य ॥ ३५ ॥ न हेत्वन्तरसंभावनीयमश्वरकामकर्मादीनामपि वासनानुसारेणैव सुखदुःख

य एव पुरुषार्थेन दृष्टो बलवता क्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषां शः स एव जयति रूढम् ॥ ३२ ॥ अपि रूढतिर्विध्याद्भौवातिवाप्रलया निले ॥ पौरुषं हि यथाशास्त्रमतस्याज्यं न धीमता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादि वासनावशतो भितः ॥ प्रपश्यति चिराभ्यस्तं जीवो जरुधमोहधीः ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमे पुजगत्पते ॥ किमस्य कारणं बहिर्जीवस्य जगतः स्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ किमुत्थादेव देशस्वप्नोपमानातेन ह श्रेयसे वासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासं सारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ किमुत्थादेव देशक्षीयते वासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यं मोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयं याति वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेय सत्यं विज्ञातवानसि ॥ अयं सोऽहं जना एते मयौ तिल्यज वासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ वासना विलये जीवो विलीनो भवति स्वयम् ॥ यो हि यत्स तत्तयोच्छूनस्तन्नाशात्स विलीयते ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणं चिराभ्यासनिरूढासत्यतिहेतुरिति तत्क्षय एव परमपुरुषार्थानां सर्वप्रयत्नैः कार्य इत्याशय रूढी कुर्वन् भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना चिराभ्यासवशात्सौदास्योपमानात्वासनैव येन हेतुना ससारभ्रमदायिनी तेन हेतुना तत्त्वज्ञानाभ्यासेन समूलवासनाक्षयः श्रेयस इत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलं ज्ञानुकामोर्जुन पृच्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेव तन्मूलज्ञानादेव समूलतन्नाश इति भगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्र विचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेऽतस्तदादर्शनदेहतस्त्वविबुध्यादिष्वहममेति वासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यत इत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननु वासनामयमेव लिङ्गतत्वातिविवो जीवस्तदुत्थस्तस्य वासनाक्षये क्षय एव स्यादित्यनर्थयैव तत्त्वज्ञानवासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासना विलये इति ॥ विलीयते विनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानासिमासलक्षणपरमपुरुषायास्त्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारास्त्यथ को भ्राजनातामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ मसिद्धजन्ममरणेनप्राप्ते नत्सप्तस्य
समूलवासनानाशेतत्सक्यमाधातुत्वापरपयानुगुणत्वाच्च ॥ ४ ॥ अथेदयोपयतिप्रतिषेधमाशयसारीजीवसर्वाववादन्योभूतमाधाधीनजन्मादिवेशकालभेदभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याप्तमलेशानुब्रह्मैवपरमायातशुद्धमट्टनयात्वाविषयाविहितत्वतश्चमजानन्त्यात्मन्येवजीवजगद्वेकभवनयाससरतीव्रतद्वेषराक्षीयमद्यपिदिमयत्वेनस्वतुल्या
समासनाविषादिभूयस्तत्समावेशमिदंतेषास्त्यमुक्तिरिषेतिथीतसिद्धांतप्रभुनकश्चित्त्वद्व्याधितोषेयइत्याशयेनभागवतसमाधत्ते ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४१ ॥ अनायत्तमन
व्याधीनम् ॥ ४२ ॥ साधसमूलवासनानुक्तिपाषण्डधाराणश्रीरन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैषम्यव्याप्यनुभाविनुराक्येतिनमुक्तिफलभाजिषष्टयकायइत्याशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४३ ॥ सखमोक्षानकभस्मिन्नासतिपयगोचरवाहित्यवाल्यभ्यर्कत्वात्प्रधानेनेवेत्यारायेनाह ॥ यद्वति ॥ ४४ ॥ उत्तमायानसंक्षिप्यापसहरति ॥ इदंरान्त्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्यपारुतौ ॥ कोसौभ्राजनातामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ४० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववाभनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ४१ ॥ अनायत्तमसंखल्पमालरूपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाद्वासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ४२ ॥ जीवमेवमहायाहोतत्त्वब्रह्मयथास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ४३ ॥ योननि
वासनानूनसवधमपरपिस ॥ सर्वहोप्यभितोषद्पजरस्योयथास्वग ॥ ४४ ॥ इदंरान्त्यगनेशिविपिच्छिकेवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्तनुवासनांत ॥ मुक्तसर्वभवतीहहिवास्नेववधोनयस्तननुतस्त्वयएवमोक्ष ॥ ४५ ॥ ॥ इत्यर्पेवावादेमादोपायेपुनि
पुंअजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपञ्चपाशान्तमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वासनत्वेनजीवन्मुक्त
यार्जुन ॥ अतशीतलतामेत्यबधुदुस्वमलत्तज ॥ १ ॥ जराभरणानिशकआकाशविशदाशय ॥ त्सकेष्टानिष्टसकल्पोवीतरागोभवा
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिदंकिंचियथागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्मणिनकिंचिद्विनश्यति ॥ ३ ॥
याविहितत्वदुर्दर्शनस्यअनपस्यअमोषेवोषमाणस्ययस्यपरमात्मनोगतेरुद्वेजालिकिर्वाविच्छिकेवनानाभमदायिनीयुद्धमवासानाशतपरिस्फुरतिकीवजगदाकारेणय
तेसपधुन्यधिकारिशरीरेवेदांतयथाप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलवासनानाधान्मुक्तोभवति ॥ इहास्तिपरमात्मनिभुन्यातसमूलावासनेषपक्षासयएवमोक्षभवेत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इतिदीर्घाविष्टमंताप्र०नि० पु०पञ्चपाशान्तमस्या ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगुक्तिमतिप्रागस्मिन्प्रभुनायोपदिश्यते ॥ श्वस्तन्त्वजगद्वपुमनश्चिप्रवक्षितरा
त ॥ १ ॥ यपुदुस्वबधुदुस्वम ॥ १ ॥ २ ॥ प्रवाहपतितशिराटप्यद्वारापरपरामतकार्यमवयकर्मव्यमिदुद्धमन्यानिचापरयकान्तिपागदानादीनिकर्मणि कुरुनकाचिन्तेनत
रवयोपस्यसतिरित्यय ॥ १ ॥

स्वस्य धर्मरूपमेव ॥ साप्रसिद्धा जीवन्मुक्ता ता तथा तादृश्येन देहे वेष्टा मात्रत्याग रूपेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सुषुप्ता इव स्वात्मनि निःसकल्पास्तिष्ठतीति सुषुप्तस्थाः सुषुप्तात्मावन्निर्विशेषा
 स्वस्य धर्मरूपमेव ॥ ६ ॥ अन्यदपि सुषुप्ति सात्म्य जीवन्मुक्तस्य लक्षणं स्तीत्याह ॥ स्थिराग्निमिति ॥ ज्ञानबाधितत्वात्तु च्छेभ्यद्विद्यार्थेभ्यो विषयेभ्यः स्वतः प्र
 षस्य ज्योतिरात्ममात्रावशेषाः स्फुरति ॥ ६ ॥ यथा कूर्मस्य शिरः प्रादाद्यगानि अल्पेपि विक्षेपे झटित्येवा
 यत्न विनैव व्यावृत्तानीन्द्रियाणि यस्य हृदि हृत्स्थे परमात्मनि मनसा सह स्थिराग्निश्चलासा स्थितिर्भैकरस्येन स्थैर्यमायाति ॥ यथा कूर्मस्य शिरः प्रादाद्यगानि अल्पेपि विक्षेपे झटित्येवा
 तः प्रविशति तद्वत् ॥ स तथा विप्रो जीवन्मुक्त इत्यर्थः ॥ ७ ॥ कथं हि जीवन्मुक्ता व्यग्रहरकाले जगत्प्रत्यतीति चेन्मनोराज्यपरिकल्पितनिर्भ्रान्तिकचित्रवैचित्र्यवदेति प्रदर्शना
 य जगत्सर्वमासर्गात्मनोरचितचित्ररूपेण वर्णयितुमुपक्रमते ॥ विश्वात्मनीति ॥ चित्तलक्षणश्चित्रकटुशिर्या विधातु आत्मनि तथा तेन तेन सर्वजनप्रसिद्धा न तवैचित्र्येण विश्वं

प्रवाहपतितं कर्म स्वमेव कियते तु यत् ॥ जीवन्मुक्तस्वभावो यसंसा जीवन्मुक्ता तथा ॥ ४ ॥ इदं कर्म त्यजामो दमाश्रयामीति निर्णयः ॥ मूढ
 स्य मनसो रूपं ज्ञानिनस्तु स मास्थितिः ॥ ५ ॥ प्रवाहपतितं कर्म कुर्वतः शांतचेतसः ॥ जीवन्मुक्ताः सुषुप्तस्थाः स्फुरंत्यत्र सुषुप्तवत् ॥ ६ ॥
 स्थिरासंस्थितिमायाति कूर्मगानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो हृदि यस्य स्वभावतः ॥ ७ ॥ विश्वात्मनितया विश्वकालत्रयमयो दि
 तम् ॥ अभित्तिविजगच्चित्रं कुरुते चित्तचित्ररूपं ॥ ८ ॥ व्योम्नि व्योमात्मकमपि प्रस्फुटं दत्तिवर्त्तिभिः ॥ चित्तचित्रकरेणादौ चित्रं चित्रं
 वितानितम् ॥ ९ ॥ पश्चाद्वित्तिः कृताव्योमरूपचासावहो भ्रमः ॥ अपूर्वैवातिमायेयं लणकुड्यमयो शुभा ॥ १० ॥ नमनागपि भेदोऽस्ति
 स्फुटमप्युपलब्धयोः ॥ इमाया उपलक्ष्यं ते भित्तयश्चित्तचित्रजाः ॥ ११ ॥

कलस अभित्तिभिर्तिरहितविजगच्चित्रं कुरुते इत्यन्वयः ॥ ८ ॥ व्योम्नि अज्ञानाकारे व्योमात्मकमज्ञानमाप्रत्यक्षपत्यास्यितुमयोपयमपि साभासातः कर्णहन्ति लक्षणवार्त्तिकं
 भिः प्रस्फुटमभिव्यक्तचित्रमद्भुतचित्रवितानितविस्तारितम् ॥ ९ ॥ अद्भुतत्वमेव प्रसिद्धचित्रवैधर्म्येण दर्शयति ॥ पश्चादिति ॥ समटिमनसा सत्यसकल्यत्वात् सकल्पसमकालमेव
 जगच्चित्रं कृतततः पश्चाद्वित्तस्तदाधारा कृताव्योमरूपं अमूर्तार्काशरूपा चित्रधारणे अयोयैवेत्याश्रयं अतएवायं भ्रम इत्यर्थः ॥ अहो भ्रम इति पदयोरर्थक्रमाल्पचयति ॥ अपु
 र्वैवेत्यादिना ॥ इयं विरचना अपूर्वैव अतिशयिता माया अतिमाया तृणकुड्यमिव अत्यंतमसारापि भ्यां तदशाशुभा ॥ १० ॥ आश्रयार्त्तिरदर्शयति ॥ नमनागपीति ॥ प्रसिद्धे पुचित्रे
 पुचित्रेभ्यो भिन्ना भित्तयो भवन्ति इमास्तुयाश्चित्तचित्रजा व्योमादिभित्तय उपलक्ष्यता सा स्फुटमप्युपलब्धयोराधारेययोश्चित्तत्वा विशेषान्मनागपि भेदो नास्तीत्याश्रय
 मित्यर्थः ॥ ११ ॥

अहोऽथमदस्य प्राद्वत्तयशमपपप्यपमदस्यशमपपचयति ॥ व्योमदस्यदिना ॥ तामनश्चिधरश्चनान्पयोकाशयुत्पतमाश्रयतासत्यद्विधावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षणिकस्व
 मन्त्राप्रपट्टातमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पटिकायाऽपष्टोभागाऽक्षणः ॥ १३ ॥ आत्मापनतात्कार्थीजगद्धतयास्वमवधेधनभाऽयुष्यमसदेवेत्यर्थः ॥ कुनताहिंसनानासत्यताप्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरतनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वादित्यर्थः ॥ किलेतिनेवतत्त्वमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किनाहिंसनमाह ॥ किंचिति ॥ विभमेभानिकमितपदार्थकानेयमसत्यसकम्बत्वका
 लमपदिनास्यनतक्षनलोकिनेतत्त्वतः अदृष्टे तत्त्वज्ञानात्कार्थीकस्यापि भस्यारेवेत्यर्थः ॥ यनुवसताविकालक्रमेणबान्ध्यायवस्याक्रमेणपञ्चावधिकारक्रमेणवाश्रालोकेना
 द्यर्किपाशमप्यलक्षणमप्यद्वाभ्यावहारिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्ववर्तानलक्षणेनालोकेनविलीयते ॥ यथासौरालोकेनदृश्यमानशरदभमवल्लेनैवराश्याप्यमाणविलीयतेतद्वद्वि

व्योमश्चून्वतमाविद्धितात्तामरसलोचन ॥ क्षणेनचेतसियथाश्रान्तौलोकक्षयोदयी ॥ १२ ॥ आत्माजगत्तथैवदंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनोरान्ययत्तस्मात्किलसत्यता ॥ १३ ॥ किंत्वनालोकितेपित्यासत्यनारस्येवविभमे ॥ क्रमेणालोकत सत्यमालोकेनविली
 यते ॥ १४ ॥ इहसमानमपिदामंशरदीवाभ्रमदलम् ॥ चित्तचित्रकतश्चित्रेसंस्थिताश्चित्रपुत्रिका ॥ १५ ॥ भिरप्यभावादानाकारावहि
 सिभुवनदिका ॥ नता सतिनवासित्वकिंकेनपरिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहस्यकाखेविमलांभव ॥ प्रवृत्तिरेवनव्योम प्रवृत्ति
 श्वैवस्वात्मिका ॥ १७ ॥ अत कालकिपाकुम्बकलादिविमलंनम ॥ चित्तसस्ययथाचित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योमश्चून्वत
 मविद्धितपेदमखिलजगत् ॥ चित्तमितीकृतचित्रयवचित्रित्रकरेणतत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्वतयाव्योमोमनागपिनिमिषते ॥ यथाप्रकचत
 श्वितेजगन्निमाणसक्षयौ ॥ २० ॥ क्षणेनेवतथैवभीषुविस्थविविद्धिहे ॥ अद्यक्षीणामनोरान्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणाश्चय ॥ १४ ॥ एवमनश्चिधस्यधीनिभाप्रत्वेनपृथुपाविष्टेभागातिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितरोप्यतेइत्यन्ते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहस्य
 धातकमपमदस्युक्तरोकमालिभ्यमितिधावत् ॥ स्वेभाषाकारे ॥ यतोव्योकाश्चिधकाकारास्यधातिप्रवृत्तिरवनास्ति यातुमितिभासिकीप्रवृत्ति सावृतास्मिकाम्बकाकाशद्वैव
 ॥ १७ ॥ कलाचिधरश्चनकोरालअर्थाद्विषयार्थद्वैविध्यभेदाद्विचलनभोग्रहीण यथाचित्तसस्यमनाराप्यचित्रमखिलप्रपञ्चालकमपिपृथुप्यत्वाच्च सत्प्रकृतयापरिदृश्यमान
 मपिजगद्योमशुभ्यतममित्युसरेषाम्चय ॥ १८ ॥ इहानीमज्ञाताविदेवचित्रमकरन्दिनचतुर्दशितिसुखेक्षणपिपृथुप्यत्वमेवपर्याप्तस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तन्मापिभनोरा
 प्यक्षमिकजगदेवदृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तद्वतनाभुप्रवृत्तनात्मनिनोपपद्येक्षणयाविसमोहेनपरिकल्पिमाप्यप्यपातकभाषादिकल्पनाभ्यपात्रवृत्तेषांभीष्मा ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनाथानकल्पविस्तीर्णसारलक्षणं मनोराज्यकृतं वाह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्तया क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
 मर्थमित्यर्थ ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रययदसदपि जगत्सत्कुरुते इतीदृश मनःसामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
 तस्य च य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवाणोनित्यमुक्ते आलम्ब्य सत्त्वाद्यति आमात्रतो जातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकमप्युत्थितजगदजानद्भिः अत्र ईदृश
 एव सर्वेधा तैर्वज्रसारतादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ सा च न युक्तेत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्सति भासविपर्यासो न्यथा प्रतिभासस्तावन्मा
 त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपेति वृत्तौ बाधे वाकावज्जसारतानां काचिदित्यर्थ ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्तिचित्रकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
 कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंभयकुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमिति यथांतिरुत्थिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
 यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वादिमेषमयमुत्थितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभामात्रतो नैव कल्पिता वज्रसार
 ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं लब्धविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्जसारता ॥ चित्तिचित्रकृतश्चिच्छिन्नं जगदिति स्फु
 स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरंगाद्व्यभिदंस्कारमिवाप्रतः ॥ अहेनुचित्रं निमित्तिचित्रमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
 टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशुरंजनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्याणावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
 द्यं नानानुभवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहोपकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लतराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
 रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामयितः स्वतश्चासदप्यप्रत स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विचलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुरःस्थिततदा
 ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमनाद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्यास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
 दिकालेषु नानाकारे अप्यश्विमेव प्राचीप्रतीच्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमत्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभिः उत्कर्षयुक्ता मेवाली
 लक्षणाः पत्राणि मज्जयाश्च यस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लूखोयश्च द्रस्यार्थालोका
 लल्लक्षणमंकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्य तथा विधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशार्नीपटाकीवद्वनटीछपीषमपुमिकपीपरिकल्पयणयति ॥ आकाशपुवेत्यादिवर्षाभि ॥ चपलेनकायकेनचितकलसृणेनचिप्रकभास्त।पिधानमभाकाराशुवद्वयधप
यानाजगत्प्रसणामनोद्वानटीपुमिकारयिता ॥ प्रतिमानवनबोम्भयशाटिनीदुद्विरेषकोमुष्योरगेवृत्त्यशालापस्या ॥ वृत्त्यशालावदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचै
रितस्त्वत्पिद्विषयादिभिर्बुद्धिद्वयभाभरणेपरितारजिनाभ्यकाभितालोकायया ॥ वृत्त्यशालावदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचै
दमभद्वद्वमसहसार्कसमनमिदितपुराणोक्तहैममयप्रतीकवेषाचलट्टाअगल्लिकायस्या॥ घनामेयाएवकशापाशायस्या ॥ धर्मार्थकाभ्यानिविनियमितानि
ययास्तयाविधेयवृत्तिरतिशालावद्वयस्यस्या ॥ पातालकालानिस्ममपातालानिऊजानुजपागुल्फपाशपाश्याग्नीगुल्लिखसमाधयवकीचरणीयस्या ॥ उन्नताभिर्नितवोय
स्या ॥ १२ ॥ अन्नादिनादुषुदृष्टयनउपासयर्था ॥ चलगुणलक्षणकषकावताभ्यामुन्नताभ्यांविधेयकद्वैराययकुशाभ्यारुहतीअगयटियस्याम् ॥ सुभ्यादैर्येयादिभिर्वेष्टिममही

आकाशएवरचितान्प्रतिभैकरंगानुन्धानजगद्वयमनोहररुचिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकचिन्नक
त्रा ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकापनकेशपाशाश्चद्राकलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमितशाखवशापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिषादुश्चतुष्टयाभासत्वावतान्तकुचस्फुरदगयष्टि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकता
चलमहाभुवनोदरीच ॥ ३५ ॥ राश्वधकारचपललहराक्षिष्येष्टाताराकसालपुलकापविततपत्ति ॥ अचक्षुनुदर्शविधातुलभूतजातरो
मांवनान्प्रलपवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितानगगनएवकताविचिन्नाभ्योमात्मिकाचिरविलसणाच्चिन्नकर्त्रा ॥ चित्तेनचिन्नपरिक
मविदाप्रिलोकोनानावित्तासवलिततावरपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० अर्जु० चित्तवर्णन
नान्नपट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥

तलमवपकाकाशीठपावनयस्या ॥ मोरोवनकत्तुयादिनानाभणपभरवनास्थानीयाः कृताअथलानेर्देजनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयाविधमहाभुवनमध्यलोकेर
वउरयस्या ॥ १ ॥ राश्वधकारस्यमेठमरक्षिणार्कलक्षणपञ्चपल्लवतद्वरतिअनुहरत्ययनयतिष्वधद्राकलक्षणार्क्षिष्येष्टायस्या ॥ परिधिर्भुदेवदतपत्तिकप्रस्या ॥ भुवनमे
राश्वनुराश्विधमनुसपरस्यापिसदराभुनजानमभानिर्गवद्वोर्भाचनयस्या ॥ तपुसुतेषुपविद्याभूतभुवमहाद्विपल्लयधाराएवसर्वतःप्रसारितसद्बुद्धिकेसरत्साच्छेन्नृणाधैराभ्यसदासना
धीगम्याभायकलाधारावर्त्तिकरवभाळापुष्पाण्यस्या ॥ ३१ ॥ अधेनम्यटिसमट्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरयभूतानिनिविषवभासनकामकर्मणि
द्वैदधिप्रामादितयाविधनअतएवाचिरादेववित्सप्यनानिचिषाण्यार्कपानियर्णसमर्थेनचिन्तेनइतिपुत्रवर्णनलक्षणार्चिलोकोलक्षणलक्षणपुमिकत्वाभिधाननिचद्वजनपुषकोतेरपुष
द्वार ॥ ३२ ॥ ॥ इतिप्रदीपासिद्धय० तालस्यप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेषु० पट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासथोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रमागूर्ध्नीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनाशीथिल्योपयोगितावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चित्रजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराङ्गितिलदाधारतयाकल्पमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्ट्यधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याफलतुबम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिखानुष्ठानादितियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चित्रस्याश्रयता तस्मिन्शून्यात्मनिचिद्योमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्योमतमेवपरश्रुतिर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयमेवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तुति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विदमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल ॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिरुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेहृष्य
 तेभित्तिरातता ॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलाभुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमकृतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्तुतिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंवस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेदभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्यमिद्यते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोनूनंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्मापंजरस्योपधाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्तुतिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृहद्वनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

भ्रमणयन्तथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्ववेष्टितच्चिद्योमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदार्ढ्यवलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविवमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेदभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेदभेदादिव्यवहारजातद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मणाअनन्यत्वाच्चिदवरमेवतदाकेनकर्त्तारणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्त्तकच्छिद्यतेअथनेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानाप्रसातिरक्तिविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनबोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 मावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यदिति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदग्धम् ॥ १० ॥

इदानीं प्रलोक्य भवेद्वनटीकपाधिषयुभिर्कायैरिक्तस्य धर्मोयति ॥ आकाशाद्येत्यादिष्वभि ॥ अपलेन कानुकेन चित्तकलक्षणो न चित्तकभासाधिष्ठानप्रभाकारोऽप्यवधाय
मानाजगत्पलस्य मनोहरानदीयुष्मिकारचिता ॥ प्रतिमानवनबोम्भेयशालिनीबुद्धिरेषकोमुल्लोरोऽप्यलयालायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्य साक्षिश्चैतन्यस्य च के
रिक्तस्य तन्मयिष्यया हि भिन्नुद्भूतस्य भाग्योऽपरितारजिताऽमकाशितालोकायया ॥ इत्युद्वाभावावलितासावितीलाभिगानुला ॥ १३ ॥ पुनस्तामेव विरिनति ॥ हेमेति ॥ तद
इममवर्द्धमस्य कर्मस्य यममिति पुराणोक्तेर्हेममयप्रभावेन चालाट्टकागलतिकायस्या ॥ यनामेयाप्यप्येकशयायायस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानि विनियमितानि म्मावन्नानि
यदोलयादिधेयवर्तिनस्तिसराश्चेद्वेदेष्यस्या ॥ यनालभालानि सप्तमातालानि कठानुर्धवागुल्फपादपाण्ड्यर्धगृहिरूपसमाद्ययवर्कोचरणोपस्था ॥ उन्नताभिर्नितबोय
स्या ॥ १४ ॥ प्रभाविषाङ्गुचमुपयेन उपासयार्थ ॥ सत्यगुल्लक्षणककुकाहताभ्यामुन्नताभ्यां विवेकैरीत्यभ्युक्तुषाम्यास्फुलती अगयटिर्यस्याम् ॥ सुध्यालै रोषादिभिर्वीटितमही

आकाशावरचिताप्रतिभैकरगामुग्धाजगत्पलमनोहरगुञ्जिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकचित्रक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकायनकेशपाशाचद्राकंलेशनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्तिनशास्त्रवशापातालजालच
रणोल्लस्यनितया ॥ ३४ ॥ द्रष्टैरुद्रहरियादुचतुष्टयोमासत्वावतोक्तकुचस्फुरदगायहि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपक्षपीठापनीकना
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्ययकारयपलत्वहराक्षिचेषाताराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ चचचतुर्दशविधागुलभूतजातरो
मांघनाप्रलयवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविचित्राधोमालिकाचिरविलक्षणचित्रकजा ॥ चित्तेन चित्रपदरिक्त
मविदात्रिलोकोनानाविलासवलितवसरुञ्जिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वर्णप्रकरणेषु ० अर्जु० चित्तवर्णन
नामपट्टपञ्चारा सगा ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

तलमवस्थाकारोऽथ भासमयस्या ॥ गोरोचनकस्तूपादिनानावर्णपद्मरश्मिस्थानीपाकताभ्याल्लोभैर्ध्वजनिमयरादिनाभासवर्णवर्ततायास्मिस्तथाधिधममहाभुवनमध्यलोकर
वदरंयस्या ॥ १५ ॥ राश्ययकारस्य मेरुमदक्षिणार्कारकालक्षयं च पलत्वतद्भरति अनुहरत्ययनयति चर्चद्राकलक्षणाक्षिचटायस्या ॥ पविर्धिषु रेवतपत्तिपस्या ॥ भुवनमे
राद्यनुदराधिधमगुलपरस्परसिद्धराभूतजानेवार्जमर्धबोमानयस्या ॥ मधुमेष्टुमसिद्धाभूतभुवनविपलपक्षपादपक्षवर्तनमसाशितसद्वुद्धिकेशरत्नाभ्युन्नोत्तुणविराम्यसदासना
सौमय्यापायकल्लाखायादल्लिक्तद्वयमालागुष्पाणिपस्या ॥ १६ ॥ अर्धवेन म्पादिसप्तस्थाननामकचिता ॥ चित्रस्य पदरिक्तवर्णिलक्ष्यकरणभूतानि चित्रिप्रवासनाकामकर्मणि
चित्रनिमात्रानि यानि यन अतएवाक्षिरादेव विलक्षणार्थाक्षिपाणिकर्मानिर्मासमर्थेन चित्रेन मधुपुष्पवर्णितरूपालोकीलक्षणावरगुप्तिकात्साधिशामिचित्रानप्यवकेतोरुपस
हर ॥ १७ ॥ ॥ इति र्धर्मासिद्धम० तत्स्ययधकारो निर्वाणपदकेषु ० पट्टपञ्चारासप्त सर्ग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

यत्र पटादिस्थूलानामपि वायस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्रमाणाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुं विवृणुच्छाक्षुर्वा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्वोदरे अखिलं
 पूरयति प्रसूतितथा विधे ॥ ११ ॥ समयाकारपूर्णतातद्गुणम् ॥ समस्यैर्जगदाकारैर्वाजितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमतपूर्णत्वदर्शनादेवाभिमतानाकामानापरिहारो निवृत्तिल्ल
 क्षणयामनयुक्त्या विषयविषयप्रयुक्तविपुचिकारसदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतः करणस्यावासनानि पुणमपास्य विभवः विगतससारवधो भियासर्वानर्थानामभूमिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भावेति सर्वभगवद्गीतार्थस्यार्ते सप्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्य सोऽर्जुनः ॥ गङ्गाजगत्ज्ञायामिति

यस्मात्सौ सर्वपुत्रमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकी वासना तत्र किं करोतु परेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरिषाप्यहिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावासनाभागवधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्य विद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातः शुद्धस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्विच्छते वादितानया ॥
 नभसीवपदे तस्मिन् स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समग्राकाररूपतत्त्वमग्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपनीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषविपुचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवासानामपास्य ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्त्या भवविभवो भगवान् भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवासिताज्जरवंडेव च नमुपैष्यति तत्र
 पण्डितुन्नः ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगाढो वधन्वासहसिरसारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथिद्वतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितद्युमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानं अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ अर्जुनोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ५९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवत्सार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्तर्धव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सौर्जुनो भुवक्षताः गजवाजिसारथयोद्भूताः श्रीमन्मवाहितायास्तथाविधाः क्षरद्विधिरमहानद्योपस्थितायाविधाकरिष्यति ॥ दिवं च शरौत्क
 रप्रसरमहारजोर्निर्मितस्थल्यचतिरोहितद्युमणिः सूर्यसहस्रक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीवासीष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ जीवन्मुक्तपदस्य दाचेत्यमुक्ताचितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दृढ्यासादृष्टिरिह वर्ण्यते ॥ ११ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षयकरिम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वत्यागस्त्वपदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्त्वदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टावद्वहमावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ ११ ॥

विदुःपतिवत्सनाधीनानिपत्यधाविधमन ॥ ११ ॥ उत्तोपदेशकमनुपसहरन्जुनिर्वासनस्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शतांसेने ॥ हेअजुनत्सउज्जिता अमिताआराधेनत
 याविधःसत्पावनतत्पसिद्धभागवद्गीतारूपभृगुपदेशसम्यगवमभ्यगलितमहामनोविभोहेसम्अपहृतिरपगतबभूवधाविष्टेरागुत्थानिवासनात्मनिशान्तात्मगलितचिस्परक
 शान्तममरूप अतएवविगतभायानिवाण्भयरपतिवृत्तस्तिष्ठत्यर्थ ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठमन्त्रात्म्यपकारोनि० पू समप्रवारासमभस्य ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ तत्त्वतो
 धेनसाधियासनाक्षयसमयः ॥ इहोपपाद्यतेनाप्यजुनस्पृकतापता ॥ १ ॥ हेअजुनत्सवसादातअनुपहृममुक्तत्वदुपदेशान्मोहे सभासनाज्ञाननष्ट ॥ विलुप्तकलशामीकर
 स्वत्वत सिद्धात्सत्त्वस्वस्थिर्निर्वस्यस्ति साक्षात्कारोलभ्यतापाम्भसर्वसदेहीजनारादुतबभूवधाविकृष्टासदेह स्थितोस्तिअतस्तत्त्वावस्थितिर्बिषययथाभासम्यबहाराकर्त्त
 दन्धनुवासानाधीजननिमज्जातिवस्तुगु ॥ सुखदुःखादिपुस्वच्छपप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शतात्मविगतमयोऽज्जितामिताशोनिर्वाणो
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठाल्पव्यपहृतिरेकरातिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रान्तिवर्णनं नामसमप्रवारा सर्ग ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अजुनउवाच ॥ ॥ नष्टोमोह स्मृतिर्लभ्यात्वससादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसदेह करिष्येवचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इत्ययोयद्विधोधेनसशान्ताद्धृदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तिमेवां
 तर्विद्विस्त्वमुपागतम् ॥ २ ॥ ॥ अत्रतश्चेत्परहितं प्रत्यक्केतननामकम् ॥ यत्त्वरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्
 दजगतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गोनिविहगममिवोन्नतम् ॥ ४ ॥ ॥ प्रत्यक्केतनमाभासशुद्धसकत्ववर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शासिव ॥ ५ ॥ ॥ सर्वातीतपदत्तच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदद्रुज्जनदहिरण्मिव ॥ ६ ॥

मताविषयवतवचनकरिष्याल्लिप्प्यामिष्यम् ॥ १ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वेदशोपिस्वोपदिष्टतत्त्वतोधेनसमूलसर्ववासनाक्षयपुनरुपपत्तिभिर्ब्रह्मविष्यमश्रीभगवानुवाच ॥
 इत्यपदत्तादिना ॥ तत्त्वतोधेनद्वयोरमादिहसयोपरिसर्वात्मनारातास्ताहृदयवासनासाक्षिभारातिसासर्वनिर्वासितत्वमुपागतमिति विद्मि ॥ तथाचभ्रुति ॥ यदासर्वेदमुप्य
 तेषामायस्यद्विभिन्ना अप्रमत्तोऽन्योभयस्यभ्रमसमभ्रुतमिति ॥ २ ॥ अप्रमत्तास्यसत्यापयस्यक्केतनत्वकमपावकवारेसर्वीनस्थतत्त्वरोपविनिर्मुक्ततद्ब्रह्मचेत्यरहितमवती
 त्तरोप ॥ ३ ॥ जगताम्यसुरादयोऽक्षयानाभ्यक्केतनत्वदनविद्वि ॥ ऊनसमूर्त्यहारागतम् ॥ ४ ॥ आभासमहाभूतदिप्रयोद्वाराविषयोपावभासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दूरां
 दूरमसिन्कटमिव ॥ ५ ॥ तद्वरतिप्रमथणायप्रभृताम्राधानात्त्वभ्यलानिर्दिष्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वातीतमिति ॥ विरलभावादत्यच्छम् ॥ असगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्र घटादिस्थूलानामपि बाधस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसमाचित्वेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिव तुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्रोदरे अखिल
 पुरयति प्रसूतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जागदाकरैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानां कामानां परिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामत्र युक्त्या विषयविषययुक्तविषयचिकारूपा सदाग्रहतिहेतुमहत्स्थितिमतःकरणस्थावासनानि पुणमप्यास्याविभावः विगतससारवधोभयासर्वानर्थानामभूतिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थान्धाते सप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य गुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीव धनुर्न्यस्य सोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौ सर्वपूर्वमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकीवा सनातनार्किकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरि प्राप्य हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावा सनाभागवन्धनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरत्यविद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्तसंपरिज्ञानः शुद्धः स्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्वच्छुतैर्बोदितानां तथा ॥
 नभसीव पदे तस्मिन् स्वात्मस्य खिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपं तत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सनामप्राप्त्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्तस्य भवविभवो भगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवास्मिता जगद्वेव च न मुपैष्यति तत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थाय गांडीवधन्वा सहस्रारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथि हुतक्षरहुधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थाने अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गाः ॥ १८ ॥ अर्जुनोपास्थानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासस्वस्वसार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनङ् ॥ १६ ॥ सार्जुनो भुवक्षता गजवाजिसारथयो हुताशीमप्रवाहिताया सुतथाविधाः क्षरदुधिरमहानयोपस्थानथाविधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसरमहारजो निर्मितस्थल्यचतिरोहितधुमणिः सूर्यस्तद्वक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 राः सर्गाः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तपदे रम्यदाचेत्यमुक्ताचितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दद्यात्सादृष्टिं हि वर्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः सत्यास सर्वत्यागस्तत्पदार्थशोधः सर्वजातो ब्रह्मणि बाधलक्षणयद्वत्सार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाख्यमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

एवविचारवतोलोकगत्ताविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ व्यग्रहारकालेनादृशस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्द्वयपदाखंडेनव्यवहारतइत्यर्थ ॥ तथाचाहु ॥ भा
 वद्वैतसदाकुयाक्कियाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुलकेपुनरद्वैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लदयोहेरवोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहार.मसर
 तितत्रादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकृतैवप्रतिविवतितद्व
 च्चिन्मणावर्पित्यर्थ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुलतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्करोतिविवर्तते ॥ प्र

दक्षाकाशमनाद्यंतकेवेयत्ताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदारूढःसुषुप्तपरयाधिया ॥ १६ ॥ व्य
 ग्रहार्यपिसंक्षोभनेत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलदयोहेरवोमनागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशोचिन्मणौप्रतिविवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनैर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कृतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्यै
 क्यंतचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पंदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशान्प्रतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेर्थोशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपित्वभावांतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयात्साचनिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ नेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगम.सोऽर्थ.परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानाक्षयश्चेत्यर्थ ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्पिसवित्संपदउदाहृतजडत्वभावमापादयति तत्तस्माद्धेतो.स्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपु.स्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहु. ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासस्तुति.साअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्तु
 तिर्दशपदवान्नि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थ ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावात्नि.स्पदचित्चिन्मात्रीभावात्सासस्तुतिस्तद्रूपाच्चिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्मानादिरूपसंसारमाहुरित्यर्थ ॥ २५ ॥

सवनविरपयमस्तीत्यवोधपुत्रससति प्रययस्यति ॥ २६ ॥ २ ॥ स्वभाव स्वासतत्त्वतद्वोधप्रमाणे ॥ २८ ॥ भोगवासनाक्षयात्सहजसिद्धभोगानाभितनमेवप्रत्यस्यजी
 यमुक्ततायालक्षणम् ॥ कुतोसोभोगान्नभाषयतितादाह ॥ इतन्मति ॥ २९ ॥ प्रवर्तीतिपूर्वाभिप्रायः ॥ कोनुमुत्पत्त्यादिनावर्णितेभ्योविधेकाहितक्षणेभ्यः अपरालक्षणम् ॥ ३० ॥
 दूरार्तलक्षणान्तरमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्तत्रिषेधेनेनभोक्तृभाष्यभोगकोणस्यरुद्रेदितिसस्यवागुत्थासर्वाभिरूपिणीअस्तीतिप्रतीतिर्नियमः स्वभ्यासः संप्रकृतः संप्रकृतलक्षण
 प्रत्ययः ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनबद्धेपारण्यनिमित्तेभोगेप्रयत्तितादावध्याधेद्वैवेत्याह ॥ यदिति ॥ योलोकानुरोधसिद्धादीभ्यः प्रयमानानपिभोगान्परमार्थानमुक्तेसमुद्दिमस्त
 त्वविप्रायानभोहममयसक्त्योक्तानुरोधसिद्धार्थस्वयमपितुर्गर्भेभोहेतितद्वत्तस्यवध्याधेद्वैवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मनुसायदिवध्याधेद्वैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ चिच्चैत्यचेत्यकोटिस्था
 माहमानप्रमयादिफटकादीवहेमति ॥ पृथगस्तिनधस्यंदश्रितेयांसंस्थतिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचितिस्यंदत्तद्वोधोहिसंस्थतिः ॥ अवो
 धमात्रेचिरस्मद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ बोधमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामरिष्यते ॥ स्वभावबोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना
 ॥ २८ ॥ भोगाभावानमेवहपरमज्ञत्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमतता सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावात् ॥ २९ ॥ प्रवर्तिकोतिदमोहिदुरन्तकिलवा
 छति ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्यदिवसर्वान्तरूपिण्यस्तीति
 निश्चयः ॥ ३१ ॥ यतो प्रकृत स्वभ्यासोज्ञत्वशब्देनसंस्पृत ॥ योनुर्मुक्तेभुज्यमानानपिभोगान्समुद्दिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्ध
 र्थसहतिगुह्येनभ ॥ विनाशनिमयाधुनानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ क्वचिदात्मावलोक्यस्वाभावदलनैरपि ॥ चिच्चैत्यचेत्यकोटिस्था
 तावत्यस्यतिविश्रमम् ॥ ३४ ॥

तत्रिष्वरवर्षात्सवेतिप्रागुक्तुद्विरपिसर्वजननभोहगुहजनमदीयमेवेतिप्रवृत्तिगुद्विवाक्यप्रवैवेतिसाकयलक्षणत्वेनोक्ततादाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानद्मात्मतत्त्व
 म् ॥ प्रयापय प्रिमप्रसिद्धार्त्ताभाषदर्थानपरिच्छिन्नात्सदृष्टिनिरासद्वारात्तादागमोपयुक्तमितिप्रमाणमुक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तर्हिदेहात्मगुद्विन्निरासद्वारात्स्वदर्शनोपयोगित्वा
 दस्तथादावित्थानामभवदलनविषाहस्यकिंयापितप्रमाणार्कनस्यान्तरादाह ॥ कश्चिदिति ॥ यत्किंचिच्छब्दाद्वेविद्वदनुभवेवास्वभित्थानांयवदलनविषाहसैरपिपुसर्वान्तरास्वा
 स्वावलाकेऽपयोगेभविष्यत् स्यान्तदावपिलक्षणस्यान्तुतर्लीत्यर्थः ॥ अथवाअकस्मिन्मयेतिच्छेदः ॥ आत्मावलोक्येकत्वख्यामिभविष्यत्अकस्मिन्मयाप्यरिच्छिन्नाकाररूप्ययाअ
 रतद्वत्प्रकाशकारुण्यद्वानास्वाभावदलने स्वभावदलनसदृशाहसकोटिभिरपिसिद्धिरूपयोगोनाशगम्यतइत्यर्थः ॥ मधुललाभाह ॥ चिदितिभिनि ॥ इयचित्तादावदवोभात्मा
 अज्ञानच्छन्नाभवतितादृशस्यकोटिस्था स्वप्रकारधनुन्यादिकोऽप्यनुपविष्टासतीत्ययमपिरस्यद्वरूपिणीषगुत्तात्वेत्यासाद्विषयप्रतिस्पर्धनेनविषयनयस्यति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदयः स्यात्तदा स्पन्ददशाक्रमः साभिधानकः स्वनाम्ना सह क्रापियातिवाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यमनिर्वचनीयमपि रूपयन्तः ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्नज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशमनोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चितः स्पन्दः शुद्धचितः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुराभवति तदानवायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिनिरर्थव्यर्थसंविन्निश्चित्ताकारो निर्वाणतनुपरमश्रते द्वेदशेन विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधो धात्वात् स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं स्पन्ददशाक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रापियाति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपायादीपिकायाः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं स्पन्दमयीनेह कथं वास्ति मनोगापि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्तमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपं तदेवास्विति स्पन्दं प्रायाः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित् स्फाररूपवृक् ॥ ३८ ॥ न वंधायनमोक्षाय स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्तेति रर्थसंविन्निर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षदत्तामापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्यनुवृत्तात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्ते त्वहंभावे निरास्पदः ॥ ४३ ॥ न विद्वः केन किं कस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमयेवाततन्मयत्वात् सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षणेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चिरस्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति वा इच्छापि बंधः ॥ किं तर्हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चितः संकल्पस्पन्दस्यागोउपायस्तमाह ॥ संकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकी स्वरचिते संकल्प एव चेद्विदमयासकलितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभाज्यहातितर्हि जातोपि सक्त्यो बहिः स्पन्दजननाक्षमो दधानश्रुतित्यथा देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षणे स्पन्दमयेवाते च संक्षणे सति तन्मूलः संसारोपक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४५ ॥ अथवा चित्तप्रकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्योनास्तीति दर्शनादपि न निवर्त्तितिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४६ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यमम् ॥ ४७ ॥

अतिशयस्मिन्मरुतभावायभाषाअपिषलतस्रजजगदाकारोपलभा स्वदनतययुक्तानवासादक्षिणमुगमयथास्यात्तथाउपगतउत्पन्न तथाउकसवसावतानासता।स्थ।१८५५
पा३नि वरउकसवितरुपा सकलकस्तनाकाएकपास्त्रिमयलतिर्लायेततप्रत्यगात्मानमेवमुक्तप्रकारेणप्याननेविशारेणावगममपरमेत्सर्व ॥ ७८ ॥ ॥ इतिश्रीपाणि
धम०तास्यप्रकाराणि पू वृत्तानरुदेतय संग ॥ ५१ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यपरस्यनिजभाषया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विभिभूतिरुपदिश्य

त ॥ १ ॥ बाणतत्रद्विधाविभूति प्रपचयिष्यतप्रमुष्यान्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतव्यतेतोलकथदिशविभूतिपूक्तयोभानुपादिहरतिष्यतिभा
ष ॥ १ ॥ तथाभानुपानदेविभषणुणादेर्वर्तितरीयभूतिवर्शानतवोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देश ॥ तदुक्तभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकारोति ॥ कर्माकरोतरस्येतेषज
ननेतरणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्मूलिआनरसूतिविरोधिमाटिन्यक्षयकारतम्येनतिष्ठतीतिरस्योभनुष्यगधर्मादिर्जनत्वेन ॥ स्यात्कर्साययेतिननुत्तरगधर्मापुनरभूमिकोवा

यनादतिप्रसप्तमनिशमगमवितिसितायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनमुभगायत्रसर्वोपलभाध्यानेनेवतम
वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावर्धोनामैकोनपण्डितम सर्ग ॥ ५१ ॥ ॥ ६५ ॥

श्रीवन्मिष्टुवाच ॥ एवभाषपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपावक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु
पानपादव ॥ आयाशगमनायामि कर्दाभि न्रीब्धतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशाब्धने ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जान्यतेनागतव्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग
पिविभाष्यते ॥ तत्त्वनिर्भपमन्नेणजतुर्मुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयशरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहपरश्चित्तचञ्चलपगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यद्वक्षसवदेहस्यभुक्तेपिवतिव
ल्गति ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्याधम ॥ तत्सवान्वोक्तप्राथम्यभूतब्रह्मनत्वबोधेनप्राप्य ॥ अनेतिसर्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणप्राणनिमित्तरानायाविभिनर्पाब्धते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त
त्तराजनु साधारणजगुरागोपिद्विस्त्यासपार्थिनपरित्यक्तोर्कपुनरुक्तमशरीरस्युत्तरेणाभ्यय ॥ ५ ॥ यमिभाबनाज्जनुनपरितप्यतेतत्सतासाभान्यरूपार्कनिर्देशोपपुनसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिभतिषयनमसगतम् ॥ द्वितीयेतद्याप्यभानुनपरितप्यतेइत्यात्मनिकपयतिनापोच्छेदवणनमयुक्तमित्यशयेनराय पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसवदेह
यमस्यपगतमन्त्रिदेशेयमाभानपूषधिभाषमवसतासामान्यमिद्विलयाप्यतेतदनमनसीमनआदिसवधिशेषवपवाश्रवसात्माइश्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभयवचमाधोत्तरपरिशिटनि

शिरायेमनिषातरूढकार्तिकसविशारयन्तिवाधिभाषयसासामान्यभुक्तोर्कनुसर्गजीवभाषेव्यीश्वरभाषेभुक्तोपायदुस्तुलमसब्रह्मपमानसम्भाषतेदेवोक्तदेवजगतस्तत्त्वम् ॥
तमनुलक्षितमननकोश इति॥ध्याशयनवर्हित सभाषय ॥ यदिति ॥ आद्यसंज्ञायास्तमससर्वकाष्टे ॥ विभिद्विष्टिमुद्राप्रपलभयो ॥ साधिसवेद्यधर्वाकान्तद्वितीयतायाम् ॥ ७ ॥

॥ ७९ ॥ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यपरस्यनिजभाषया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विभिभूतिरुपदिश्य
त ॥ १ ॥ बाणतत्रद्विधाविभूति प्रपचयिष्यतप्रमुष्यान्मयमनिर्दिशति ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतव्यतेतोलकथदिशविभूतिपूक्तयोभानुपादिहरतिष्यतिभा
ष ॥ १ ॥ तथाभानुपानदेविभषणुणादेर्वर्तितरीयभूतिवर्शानतवोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देश ॥ तदुक्तभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकारोति ॥ कर्माकरोतरस्येतेषज
ननेतरणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्मूलिआनरसूतिविरोधिमाटिन्यक्षयकारतम्येनतिष्ठतीतिरस्योभनुष्यगधर्मादिर्जनत्वेन ॥ स्यात्कर्साययेतिननुत्तरगधर्मापुनरभूमिकोवा

यनादतिप्रसप्तमनिशमगमवितिसितायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनमुभगायत्रसर्वोपलभाध्यानेनेवतम
वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावर्धोनामैकोनपण्डितम सर्ग ॥ ५१ ॥ ॥ ६५ ॥

श्रीवन्मिष्टुवाच ॥ एवभाषपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपावक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु
पानपादव ॥ आयाशगमनायामि कर्दाभि न्रीब्धतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या
गनशाब्धने ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जान्यतेनागतव्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग
पिविभाष्यते ॥ तत्त्वनिर्भपमन्नेणजतुर्मुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयशरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि
रहपरश्चित्तचञ्चलपगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यद्वक्षसवदेहस्यभुक्तेपिवतिव
ल्गति ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्भेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयादिकार्यानुस्यूतं द्विभूतियोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तदित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविद्विबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यकमेयुगसवस्तरत्यादिभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 तस्यवर्गतमाद्यंतरहितंस्थितमर्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्त्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टुनेत्रेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तंजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकर्तौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दक्षे
 दक्षतयालग्नंपदपदतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंवटेघटतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्यावरेस्यावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तावृत्ततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ सांस्थितःसांस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मणिणाम
 द्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैर्षाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसांस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तंमयेदमखिलंविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलितात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वमुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसमायतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वरसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेत्साज्ञानाथातिकल्पनयैवभवस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनास्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविधैर्विलासैर्व्याप्तममैवेयविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 यस्तथाभूतआस्वत्वमहिमिनिष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

नृवसाभ्यनेपुनयास्त्रमायासमभारत् ॥ सर्वेषां विरोधेन मां त्या सर्वस्य संभव ॥ १ ॥ यदि सर्वजगत्समात्मन स्वमसदशीर्षाति कस्मिन् विभूतिस्तीर्षमत्मा विदशास्त्रमवज्जीति
 रित्यभमासत अस्माद्विदशातुतस्त्रमनुत्तम किमुद्वेकतर मन्त्रस्येव भासात इति वैषम्ये को हेतु न च दीर्घकालानुत्तमस्यास्माकमवभागीनितत्समाधानयुक्तम् ॥ मन्त्रादीनापराधं
 यापुर्णतो विधिरकाटसमारानुत्तमस्य तादात्म्याधिकयापते रित्याशयेन रात्रयुच्छति ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माकमस्माकमेव प्रपञ्चेद्वेकतर सत्यमपत्यय कथमुच्य
 तानपत्यकादीनामित्यर्थ ॥ २ ॥ अथाधिरागानुत्तमिरेव सत्यमात्रमवच्छेदितुं न चाधिरागानुत्तमिरित्याशयेन वसिष्ठः सभाषते ॥ अस्मिन्ति ॥ यथायपद्यज पूषमुपासकाव
 स्योप्राप्तवान् स्वस्वानामाधादस्य आपते स्तर्धानात् न पूर्वसर्गद्वयानीमस्य अनुभूयमानसर्गदेव आसमताच्चतुर्थिप्राप्तमप्यमलक्षणविवक्षितमिमासात्मासत्यपूषाभातितथापि संप्रवत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथास्माकमुनेस्त्रयपुरपत्तनमवलम् ॥ तथैव पद्मजादीनां यदि देहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैव दंष्ट्रसंजातयदिसर्वं भस्म
 न्नयम् ॥ तदस्माकद्वेकतर भत्यय कथमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभाति पूर्वसर्ग प्रजापते ॥ आजीवमिति
 मासाब्धौ विद्यते न तु वास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चिते सर्वजीव सर्वत्र सस्ति ॥ सात्वासम्यग्दर्शनोत्पासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वप्ना
 मप्रतिभासोत्पद्यप्यसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्ययैकानासृवातिद्वेस्थित ॥ ५ ॥ स्वनेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंसां नदस्यते ॥ सर्वस्वमे
 तथैव तद्वक्षणाभिहृत्यते ॥ ६ ॥ स्वप्नो यपुरुषस्यास्मप्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृश एव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
 रुषाज्जाततत्स्वप्नपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं हि यद्दीजत फल यथा ॥ ८ ॥

स्वतत्त्वज्ञानवाधितत्वाद्वास्तवानमिद्यते ॥ १ ॥ यथावद्वानतावच्छिते सर्वगत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वेषां वसति सत्येव भवति शास्त्रसम्यग्दर्शनविरोध्याज्ञानोत्पासम्यग्दर्शनेन मनु
 शीतप्रत्यास्तया विधेयम् ॥ २ ॥ अतएवास्मप्रकापते तत्त्वज्ञानवाधित स्वभासपेक्षया प्रपञ्चमिति भासो यः समुपस्थितः सः अस्मात्प्रवाहनाप्रत्ययेनैकान्तापूकीभूतः स्रग्भूति
 दवस्थितः ॥ ३ ॥ तर्हि प्रजापतिभि स्वकस्मिन् प्रपञ्चमन्त्रव्यवधौ धेनविप्रविनाशितापुनो नानुभूयत इति चेद्वेदोऽककाद्वेदमतिवधादित्यपरायेनाह ॥ स्वमेवेति ॥ यथा सुप्तमुखात्वा
 मभागाप्रकर्षमिच्छत्वात्समेविषयानमपेक्षिप्रविनाशित्वनदस्यते यास्यपटित्वस्य अगत्यापि प्रक्षणाप्यप्रक्षानातिह विनाशित्ववोधेन निर्वधोऽठस्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ इतराम अत्य
 सुप्तपुरुषस्य प्रतिभासस्य प्रदीनेरयमसिद्धः स्वप्नः अत्यन्तद्विषयव्यवच्छेदकीय अनाद्यभावाद्यादृशाभावात्तन्ममाह्वय इत्येवमपेक्षया योऽपि तन्मादृश एव भवेदित्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्तु तादृशः किं न
 वलभाह ॥ यद्विनि ॥ यथातत्त्वाच्चादौ कीर्तयत आत्यवच्छेदकत्वात् यथापि एतन्मन्त्रव्यवच्छेदोऽपि तद्विषयः ॥ ८ ॥

खण्डीप्रशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाभोक्षउभयतां प्रलभस्यनु प्रपच सत्योस्तु भोगा शान्तता सनु नियतेभक्त्यनी वेदाअप्रमाणीभवतु द्रव्यादीनी
विषयसत्यसकस्यानीचिनिताम्यमितफलतास्यर्थ ॥ २४ ॥ असमाधाअसमाधिसाअर्थेचविचित्राभविषया शतरणधर्मादिमायाविलोसेर्दृष्टादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेदूर
त्यारोचद्रयादिरिकत्यादय कालअस्तातिकमम कचभारयोमप्रययोगादिक्रिययाआपयादिद्विधैरभिमणिभि सचरणीये विद्याचमदायनुमवेशैश्चजातास्तेनेविचित्रारमविम
षादृष्टादित्यय ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभोयभ्यलथाधिपादृष्टादितिपूर्णेणान्वय ॥ दशानीमसभोप्ययम्रद्वीबनाधादिर्मावीसभचतीतिसभघटपयमे ॥ २७ ॥ एव
मिशरार्नासमाधिसर्वतथ सभविषयमजलयेतरवधोपेयासंभर सर्वसिद्धयेत्यवयविश्रुतयेभधर्मित्यय ॥ एवचमाणात्मनादर्शननासत्याकिचिवस्तिजगत्सामानादशनेनुनसत्यकि

आकास्मिकजलंध्योमिधियतेसुतगयया॥वितानमिवखेवारितिष्ठितिसखण्डीयया॥२२॥उद्दीयतेशिला स्थूला पक्षवतोययाद्रय ॥ शि
लांतमाप्यतेसर्वननुधितामणेखिव ॥ २३॥ चितितानिफलत्याशुदेवोपातार्तरेखिव ॥ तान्येवनफलत्याशुमक्ष्मादीनाचरायव ॥ २४॥
अचतनोपिपुनरुतकमयअनुमानिव ॥ एवमापास्तयान्येचविचित्रारंभविभमा ॥ २५ ॥ दृष्टा शमरगाधवविलासैरप्यसमावा ॥ देश
कालक्रियाद्रव्यरसधरणीयजा ॥ २६ ॥ अयांगधवंजनिताअनता सत्यसमावा ॥ असमाव समावोयमपिमाव्युपपद्यते ॥ २७ ॥
समावोऽसमाव मन्यकसिद्धयेससविभम ॥ नतदक्षिनयसत्यनतदक्षिनयन्यया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वसर्वसंगमिधानके ॥ स्व
मेनिममधीर्जतु पश्चातिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्नममनुद्धि पश्चातिस्थिरतांतया ॥ अमाद्भुमांतरेगच्छन्स्वभास्वप्नांतरवजन् ॥ अ
तिस्थिरप्रत्ययभागिहजावोविनुद्यति ॥ ३० ॥ अश्रान्तरअश्रानिपातदोपात्संप्राप्तुवन्मुभवद्यग प्रयाति ॥ मोहययापातमयैकरूपजीव
कयासद्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ इ वा०वा०दं०मो०नि०पू० जगत्स्वप्नकयननामएकवधितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥

॥द्राविसिपुउवाच ॥ ॥ अत्रापववक्ष्येहमितिहासमिमशृणु ॥ यहृतकस्यचिद्विक्षो किंचिन्मननशालिन ॥ १ ॥ आसीत्कश्चिन्म
हामिस्तु समाप्यथासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्नवहारेणक्षिपयत्यखिलदिनम् ॥ २ ॥

धिरस्तीक्ष्णकलितमिलाह ॥ मतदिति ॥ ३८ ॥ २९ ॥ १० ॥ यथामुपयोग्यमभ्यस्यनुनिपातयतीतिभ्ययनिपातस्तथाविधास्त्वमोहशेषाच्छूपाच्छूपांतरप्रयातितयासखनी
पातयतीतिमघटिगणाराणादयलार्मुहोजीव पातमयतयाएककथनमगमन्यप्येतिर्मननमस्ति यद्यतयाविषमोहोद्देशादिगतप्रवेशस्यमययातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीपार्श्व
वम०तत्प्रयमकारानि०पू०एकवधितम सग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विधिप्रधासनायोगान्नानोद्देशमिभिभमम् ॥ वषट्कतेजीवटात्प्राप्तोमिस्तुमानसवोदितम्
॥ १ ॥ अथकस्मिन्प्रधानादुपगतगच्छन्मिधिविशिर्देउद्देशादृष्टाश्रयमितिहासपुरादसम् ॥ यहृतसयन्यम् ॥ १ ॥ महत्प्रातिद्वीतिवैराग्यादिसयन्योमिस्तु परित्राद् ॥ स्वप्नवह
रवत्स्वप्नवोचितप्रत्ययननार्दिभ्यवहारः ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपान्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासस्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासक्रमः ॥ अतः
जलवीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाग्रचित्तः ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं
यथा अंशुआवर्तने कृते प्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समस्य स्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्तयित्वा रूपान्तरेण तिष्ठति तद्वत् ॥ ६ ॥ तत्र नान्तरियकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ तद्विषयतः ॥ ९ ॥ पार्थिव्ययनैः सत्कर्मानुष्ठानैश्च तृष्टिमत्सतुष्टनपृथक्जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहर्वापरिनिष्ठया श्रान्तदतिशेषः ॥ अतः संस्कारात्मना लीना व्यववहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशुतद्वांगच्छत्यं विवर्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतो तिष्ठेदकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्यः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सततः ॥ भावयाम्याशुलीला र्थसामान्यजनदृ
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्त्यचेतोस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्तने विवर्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथकृतं नामा
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराय सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणेन नगरे कस्मिंश्चि
त्पुरुषीयिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पौमत्तो भृंगः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं दृष्टः सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्ने ददर्श विप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम
त् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहर्वापरनिष्ठया ॥ सुष्यापांतव्यवहृतिर्वीजतायामिव द्रु
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्यत्स्वयं स्वप्ने सामंतत्वमथात्मनि ॥ समासंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्यद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोपेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्नूपः स्वस्यः सुष्यापास्तमितेहितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य
मिव कारणे ॥ १४ ॥ अपश्यत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरलीलमनिर्दिष्टम् ॥ दक्षकोशरसो ह्यासो मंजरीलमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरतिश्रां
तानि द्वां गाढा मुपगता ॥ मृगीत्वमात्मनि स्वरमावर्तत्वमिवानुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजतायादुर्मोर्गतविदध्यादिसंस्कारआलतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाहलिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नमुपोषननिद्रयाराजतासामान्य ककुभा
दिशा वलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः स्वयासक्तिरूपआचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणबीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंभोग्यानिर्दिष्टसुरलीलमप्रारम्भम् ॥ रसो ह्यसौ चेतनत्वकल्पनयोक्तिलक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयामृगीत्वमपश्यदित्यनुकल्प्य
ते ॥ अबुता अंबुसाभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ त्रिरथास्मदशानमलिनमेति सविद्वानाग्रहसाह ॥ त्रिपञ्चद्वि ॥ चित्तस्य दृष्टमुरसस्कारपाद्विज्ञासितसत्कारोऽस्त्वतिवत्समस्याप्यवर्जनादित्याशय ॥ १८ ॥ ततो
 पञ्चवासीकवराष्ट्रनाभभूष ॥ धनदेवीनामनेमसिद्धलताग्रहमिषविलसन्मरीछा ॥ १९ ॥ सायनाकषिकाळभग सविद्यासाक्षिधैतभ्येननिद्राजडतांमुपुतिमनुभूयबीजातस्था
 याग्राभ्युत्ताकारायाधियोरूपमिषवत्प्रयस्यासयाविषयासमोन्मथ्याधियाधमराकारोदुःखसस्कारयाध्यात्मनभमरमपरादित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौस्तुभ
 मधुमकरदंषयीन्द्रिशेष ॥ २३ ॥ ध्यसनीअस्यासक सर्गविसत्सनाल्लगोलसलम ॥ २४ ॥ पदभ्यवसितम् ॥ ज्ञानमेवधरे ॥ २५ ॥ तेमगजेनसाभमराभिनानलिनीमर्दिने

साधुर्गोलोनपनाकदाचिन्निद्रयाहता ॥ स्वनेदर्शवल्लीवत्साभ्यासाहृदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्जोपिप्रपश्यतिस्रमचित्स्रभावत ॥
 हृदनांचश्रुतानां चचेतस्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपञ्चवशात्लिनी ॥ वनदेवीवनोपानलताग्रहविलीसिनी ॥ १९ ॥
 धीर्जातस्मां कुसकारकरूपयेहाधिक्रुद्धया ॥ सापस्यदतसवित्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकालं सुपुमस्य कलयाजडतां घना
 म् ॥ अनुभूयददर्शां यस्मात्मानं अमरं स्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदो विजहारायधनेवनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुष्पफुल्लस्तुतरुणां चिववह्नम
 ॥ २२ ॥ त्रिधा विधा परस्मादुरसवल्कोऽसुममधु ॥ अमत्कुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याव्यसनीधिसना
 लग ॥ क्वचिद्वरतित्येतिचेतो जडमतरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयिगुगज ॥ रम्यवकुक्षययैवमूढानां भूतपद्म
 ॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासैवसमंतेन सपदपद ॥ गतोदतांतरंधीहरिवर्णाल्मयायौ ॥ २६ ॥ अमरोवारणालां फादराणालोकभावना
 त् ॥ ददर्शान्मानमोदमत्तहकिंतयोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्सागरगर्भीरगजस्वातेपपातह ॥ तमोपनयनेऽन्ये संसारहृद्वजीवक ॥ २८ ॥
 धभूववह्नमोराक्षोमहापरवर्लांतक ॥ सदा मदपलक्ष्मीबो पूर्णोतीवनिशाचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्दिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
 विवेकानिलनिर्लूनरूपाजिवह्वात्मनि ॥ ३० ॥

धनेनगालनसमपदपदो गस्त्यहं तिरंगत सत्यसुखप्रकण्ठधीर्हरिषध्याभाणभूजलभाययो ॥ २६ ॥ भारभस्यालोकादवलोकनादाराणस्यालोक्यतइत्यालोकाकारस्त
 प्राधानरात्मानपतइत्तिमाउदितिसपन्नंदरं ॥ २७ ॥ सगज रगतइतिएकनिर्दिष्टगर्भे धनेभ्यः प्रसज्जविषयेभ्योपि धनेकठोरससारजीवकइवपारधमधु र्वान्यननुभनप्र
 ॥ २८ ॥ त्रिधा चरदमुत्तराभ्यपि ॥ २९ ॥ सकवर्षाविषुपस्थितेनिशापुञ्जचरतीतिनिशाचर सन्धिसिद्धीपत्यर्द्धनिर्गतार्क्षसाम्योऽलिभ्यानिर्दिशालां कपायिकासाभिभ्यच्छिन्न
 समस्तवृत्तमुपाययो ॥ कीर्त्तयतीत्याधिर्देहाध्यायिभाषयइव ॥ ३० ॥

गजपदानाहलिसमूहानांकुमस्थलापेभ्य उच्चलितानुर्डीनान् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
 ल्यर्थः ॥ अवोधिना अज्ञस्य ॥ शेषषष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिवेद्यात् ॥ ३२ ॥ सविद्यादर्शनेनतदुद्धोषितवासनयेतियावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन्नित्युक्त्या हस
 पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण ॥ हरिणोदेहयादावित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
 शतपद्येतेरुद्रःसोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मपामोऽप्येहसै सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंसद्ब्रह्महंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दातन्नाम
 सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्राह्मसात्मिकासिवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसस्रभूतस्यास्यमिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाह्वत्

पश्यन्गजपदाकुंभस्थलाप्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपद्मि
 नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोधिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
 कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन् ॥ कदाचिद्बहुभिर्हंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकासंविन्यशब्दार्थवती
 मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाह्वत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंव्याधिषुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
 सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितो ननुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
 विविभाष्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०द० मोक्षोपायेषुनि०पू० जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयभिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
 तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सकदाचिद्दशांशरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टाधर्मीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तभवेदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिषुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
 ह्मलोकेवअतिशयेनसंततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यग्बोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
 क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्रामेयतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
 धवासानेब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहंसेनाकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुष्टिर्भाविषाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्क ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावामेश्वसपादित
 त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितमसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
 देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वभैकारम्यचेहवर्णयति ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनाललीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
 यावत् ॥ कदाचित्सम्यजेनसहंरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शी ॥ १ ॥

न यद्वत्स्यमानयोगेभ्यः पादेष्वधुना लोकपदानीनास्यस्य ह्यस्य ह्यस्य पदोद्भाषनपाठः स्यादिति निश्चिता बुद्धिरभूत् ॥ ननु जीवन्मुक्तस्य निर्वासनस्य ह्यस्य कथं कद्वत्स्य ह्यं न
 द्वाब्जान्भ्यां सनदहत्यागननुना कद्वत्स्य रीरधारण्य ॥ यदि तु भारतस्य पित्राभ्यां अतिरिच्यमाणेन तस्मान्नादेहोभ्योभ्यपारंभयोरथाहर्तारंभारप्यतर्हि कद्वत्स्य ह्यं भावधारण्यवर्णनस्यानुपयोग
 पक्षगत् कद्वत्स्य भवतापानद्वाहस्य कर्मफलत्वायागाच्चेति चेत्तथाह ॥ यतिर्निश्चय इति ॥ भायमुप्यो कद्वत्स्य ह्यं भिन्नपुतिर्निश्चयः तस्मात्कल्प्युक्तिः सा च कर्मोपास्तिकलभावत्येव ॥ वे
 बोभ्यत्वादाशान्योर्द्विपुनोर्द्विभाष ॥ २ ॥ भाष्येन जन्मातीर्क्षनुपाराध्यरोपोनीतयेच्छयायोगिबन्धानसोदृशतरकल्पनेन पूर्वदेहत्यागमाश्रयित्वा साधेनाह ॥ कद्वत्स्य ह्यं पुनरिति
 ॥ १ ॥ गणकोटिपुनरिष्टपात्रेद्वयपाणपत्यपदस्य नियायत् ॥ ४ ॥ साहचर्यमुक्तौ जगत्सङ्गारादिभ्यापाराधिकाराभावेपि स्थानेभ्यः पादिनामसिद्धकद्वत्स्य भ्यमस्येवेत्याराधेनाह ॥ क
 द्वत्स्य इति ॥ अनुसप्तसर्वैरेभ्यः किलोसंभ्यदसिद्धकद्वत्स्य कल्पनाभ्यान्नेय ॥ ५ ॥ त्वयमेकस्मिन्मनस्येवोपाय ॥ ६ ॥ ७ ॥ आदृतिस्मरणपातकोनियत ॥ अहमयमभाक्तनपार

तदयुद्धिरभूत्स्य कद्वोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शद्रागित्वेव हि विधायिता ॥ २ ॥ कद्वत्स्य वपुस्तनतनुतस्याजनामसौ ॥ गद्य पव
 नतांगच्छुभकमपकयया ॥ ३ ॥ स कद्वो कद्वत्स्य भवनेविजहारययेच्छया ॥ तैत्ति शिवपुराचरैर्गणकोटिगिरिषुया ॥ ४ ॥ कद्वत्स्य वपुस्त
 नज्ञानविलासकतयाया ॥ स्वमशेषवत्तानतमपस्यत्वाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः स भगवांस्तदा ॥ उवाच स्वयमेकांत
 स्वस्वभगवति स्मित ॥ ६ ॥ अहोनुचिन्नामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापि सद्रूपमरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तविद्याहविस्ततांगत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगनादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितं जीवोभूततन्मात्रं जित ॥ कस्मिंश्चिद्वद्वत्स्य भवत्स
 र्गमिसुरलुभितोभित ॥ ९ ॥ तं नावयययधेनयहि सैरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारम्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावापमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सांत्वय भूदिसुस्त्यक्तान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाषिकस्थिभ्यां चरेषु ततोभाषया चित्तार्थं स्वार्थभाषायेयं निमग्नसकम्पवर्णिता गतद्वत्स्य हीरभाषातस्त्यतिमल्यार्थ ॥ भाट्टासकम्पवर्णादाह सर्वसंपन्नं सान्ध्वदोसर्वकोजहोपम
 नादिभिर्भाषाभिश्च जानातस्य पाठः ॥ ततोपदृच्छयाभ्यसिद्धसिद्धिर्लक्षणपूजोद्देहिषदाभाषास्तनानुपदेशोभूतिः स्पृष्टैस्तन्मार्गं यद्वत्स्य भवितुं हेत्वावाभ्यस्य सवर्गाभ्यासेन तद्वत्स्य सनादेवि
 र्देविभ्यपदद्वयैकित सवर्गाभ्योभ्यत्वाह सितरत्नार्थ ॥ सप्तमीष-अन्तारिकालाजन्मपरापरामुन्यभक्तसिद्धिस्वर्गोदारायसमाधिपाटयाद्विभोविषयैरलुभितोभितुः परित्याह
 भवत् ॥ ९ ॥ आसक्त्याभ्यास्यस्त्यस्यारम्येदासन्ननुनीदपरेणाह पदेणवाचिस्तनिरोधाभ्यासपाटवेनपुनर्देहादेरालयत्किंचिदस्मरणराक्पुंम्रवदर्यायति ॥ तेनेत्यादिना ॥ तेनाभिस्तुपाव
 द्दपयः सनस्यैर्देणस्तुतेदेहादेयवर्णाहलपादार्थानां लज्जोद्देहादेयवर्णनायाप्येन्द्रियादीनां च यधेननिरोधेनमहिर्देवताद्विषययोषिस्त्यपादयैवमानसपूजादिलीलाकारम्येति भावत-अ
 नितुष्टिताकाराभ्यास्यनतद्वत्स्य सवर्गाभ्योभ्यत्वाह सितरत्नार्थ ॥ सप्तमीष-अन्तारिकालाजन्मपरापरामुन्यभक्तसिद्धिस्वर्गोदारायसमाधिपाटयाद्विभोविषयैरलुभितोभितुः परित्याह

१८७० ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैवासिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनपटत्तावनयपरपरोदयोभूदित्याह ॥ सदित्यादिना ॥ तेषुदेहेषुयोनितु ॥ जरढवासनइत्यनेनशास्त्रीयवा
 सनारौधिल्येअनाथनयवासनोद्भवोऽवश्यभावीतिसूच्यते ॥ १३ ॥ तानेवसनिमित्तप्रचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्योद्भूतस्यअभावस्यानुद्भूतस्यचविपर्यासैवपरीत्ये
 साध्येअभ्यासापटवादिबलवानेववासनाचयोवधतेउद्भवतिअन्यस्तिरोभावतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितयाकामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेनमृगलोचनसौ
 चमल्लतिश्वेतसियारूढासैवविजृम्भते ॥ वल्लीत्यजतिनैदाधीपीतमप्यंबुमाधवम् ॥ १७ ॥ साभिक्षुर्जीवदोभूत्वाजंतुर्जरठवासनः ॥ तेषु
 देहेषुचभ्रामरंधेध्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनिद्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्यासिबलवानेववर्धते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौविप्रःसंततचित्तिताम् ॥ सातत्येनरसःपीतःफलतामेतिपादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सोभवन्त्यपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेनसाम्बगीरसशालिनी ॥ बभूववासनामोहश्चाहोदुःखाप्यजंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूवविपिनेलता ॥ अवस्थंभाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाविराभ्यस्तंभ्रमरत्वमथात्मनि ॥ सा
 पस्थत्वावमर्देनसदातद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथभावितम् ॥ भूयोभूयःप्रवभ्राममहासंस्तुतिसंभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैतेरुद्रःसोहमहंस्थितः ॥ अस्मिन्संसारसंभ्रमेस्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचित्रासुसंसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 प्वहमतिभ्रांतस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवंसर्गैर्लव्हंजीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठःकस्मिंश्चिदशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसःप्रपन्नवनेभूत्वाविध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणोदेहयंचादौदशामहमिमंगतः ॥ २९ ॥ अत्रवर्षसहस्राणिचतुर्युगशतानिच ॥
 समतीतान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ ३० ॥ ममप्रथममेवप्राकलितस्यप्रत्यदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढोभिक्षुत्वेयोग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयोभूयोप्यतिक्रम्यगतश्चब्रह्महंसताम् ॥ सएवप्राक्तनोभ्यासःफलितःसंगमोदयात् ॥ ३२ ॥

दयलक्ष्यतेतद्दोभेनलोका रसशालिनीरजिता ॥ १३ ॥ लवनछेदनम् ॥ १४ ॥ सावमर्देनछेदनावमर्दसहितलतादेहेन ॥ १५ ॥ भूयोभूयइत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानिस्तनानुच्यते ॥ २० ॥ साभिक्षुरहसनेवरुद्रोहमितिस्थितः ॥ २१ ॥ अशून्यासुसत्यास्त्रिवभातासु ॥ २२ ॥ २३ ॥ विध्यकच्छेचवारणोहरिणश्चाभवम् ॥
 इत्यंदेहयत्रेआदिप्रदान्मनोयेचाहमिभावरणीतत्तत्प्रदाशगतः ॥ २४ ॥ ममप्रथमसर्गकालादारभ्यपरत्पदाच्चिदेकरसत्पञ्चालितस्यप्रच्युतस्यात्रास्मिन्ससारेवर्षसहस्राणिच
 तुर्युगशतानिचअनंतानिसमतीतान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ २५ ॥ ममभिक्षुत्वेनत्वज्ञानितयाभावितुंयोयश्याक्रमःश्रवणमननाथभ्यासतत्परोहदोऽपिप्रमादादतिक्रम्य
 भूयोभूयश्चजन्मपरंपरयाब्रह्महंसतागतः सएवप्राक्तनोभ्यासकर्मोत्तरुद्रसंगोदयाद्ब्रह्मत्वेनत्वज्ञानफलेनफलितइतिद्वयोरन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनपराधापराधनाभ्यासोऽप्यप्राप्त्यधिकेन्द्रेनेकअभ्याभिर्भवितोऽपिपुनरुद्भूयपुरुषार्थसाधयत्वेत्यह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यन्तमरसेनजन्मसद्वेक्षणभ्यवहितोऽपि
 निरोध ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तुन्यपुनस्याशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपिपुनरुद्भवत्येव ॥ कान्तालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभवासनावच्छुभावासनाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वपातनसंस्कारादुद्भविष्यन्नितद्वेदोऽप्यपुरुष अशुभावासनादास्यन्तिचेतिपुरुषप्रयत्नविधानभ्यर्थिमस्यारम्भाह ॥ सगतीति ॥ हानुर्वीसनाकाटजिह्वासनपुसपुपमात्तन
 सदासनभ्यासक्रान्तिरेत्येवप्रतिष्ठपुरुषप्रयत्नवीसनेप्रीसनेनतिनोद्वधीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सचयत्नोऽनेकअभ्याभ्यस्तपुषसदासनदाढ्येनद्वीसनाक्षयसमर्थोऽभवतिनसह
 सव्यापयेनाह ॥ यद्यति ॥ अस्वर्थात्यन्तमिष्यार्थविषयपरेवतोऽस्माद्विषयलोपियथाकारस्यप्रकालसत्यतानुभवोभ्यदेवताभावादिकलसमर्थोऽभवतिनवकिवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्यप्राप्त्यजीवस्योदित्यविघ्न ॥ सोत्यन्तमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ ३८ ॥ कान्तालीययोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजोवस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचेष्टकेवलसोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासनाभ्यासोऽहानुरुपममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यच्चैहाभ्यस्यतेजस्यचदेहांतरेपिच ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिदुःखायचसुरायाच ॥
 उदतिभावनात्तस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मनदिदोऽयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रविक्षाणंनुत्मकत्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनान्नस्यमार्णोपार्णार्कचिदिदृशियते ॥ नचविघातएवेतितद्वृत्तेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजगत्तस्यास्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमार्णकमार्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोऽयार्कचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्त्विकससारानुत्पायात्ताकयाम्यहम् ॥ सभ्यगालोकादनेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोऽसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यन्मसिद्विहारस्य सुमश्नावहवस्थित ॥ ३८ ॥

ब्रह्मसाधनभ्याद्विषयमन्त्रशास्त्रमभ्यपरमायस्यस्तभाषताभाषनवर्गीतिसूच्यते ॥ ३१ ॥ अतएवनास्यवेद्यय शास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोऽहं स्वमिश्रितसुखाद्येवेति सर्वभाष
 नाच्छेदश्चास्त्यनिकानयप्रयोनाताल्लिङ्गव्यवसाविषमिरीत्याशयनाह ॥ तत्त्वमिति ॥ मीतिद्विहताशरीरतद्द्वीणापार्थक्यकारोतिनच्छीलभावनमनात्सार्चितनम् ॥ ३२ ॥
 किञ्चानात्मभाषनहेतुप्रायमनर्थकपतर्हीरुणासेभ्यद्वस्याराधनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातस्ववर्शनमार्णोपसूच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साध्योस्तिमित्यो
 द्ध ॥ अस्वस्यार्ति ॥ शार्थितत्वात्सम्पदाऽपिधिष्ठानसत्तात्त्विकार्थप्राप्त्यनगशकारणावभासालाङ्कनीकीनुकलेनैवपरं विधानातिनासिकसस्यपावर्तनेचेत्तद्विधिनोदयेनकिञ्चिदनुभाषन
 यन्मर्थेष्टानकरिष्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ अतएवसाध्वीशुक्लवारादेवेत्यादिप्राप्त्यनगशकारणावभासालाङ्कनीकीनुकलेनैवपरं विधानातिनासिकसस्यपावर्तनेचेत्तद्विधिनोदयेनकिञ्चिदनुभाषन

अतएवशास्त्रीयसाधनाभ्यासोऽप्याधार्योविच्छेदनेकअभ्यासिर्भवेद्विगोपिपुनरुक्तपुरुषार्थसाधयत्नेवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यतमरसेनकाम्यसहस्रेणभ्यवहितोपी
 तिश्येय ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तुत्तमपुनराभ्यासभ्यवहितोपिपुनरुक्तमेतयाह ॥ काकतालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभभासानावच्छेदभासानाभ्यासोपिस्वयमे
 वसाकनसंस्कारादुद्भवियत्तिरदृढोद्देशेपापपुरुष ॥ अशुभासादीहस्यमिथेतिपुरुषपयजविधानभ्यार्थमित्याराक्याह ॥ सगतीति ॥ हातुदुःसासनाजालजिह्वासत-भूतपुत्रपान्न
 सहासनाभ्यासकालान्तरेस्वोरपयतिससुखपयजनीक्षतेपतीक्षतेनतद्विनोदप्रतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सवयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तपुषसहासनावाह्येनदुःसासनासुपसमर्थोभवतिनसह
 सेवेत्याशयेनाह ॥ यश्चेति ॥ अतएवीत्यनेनभिभ्यार्थविषयवेद्यतोपास्याविषयजोपिप्रथमायत्तसप्रकालसत्यतानुभवयोग्यदेवताभावाहिकलसमर्थोभवतिनर्थाकबाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्याभ्यासार्थवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचिस्ताधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽर्जावस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतत्वेपकेवलस्वोदयप्रति ॥ प्राकनोवासानाभ्यासोहातुरुत्तममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्देहाभ्यस्यतेजस्तयद्देहांतरेषिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयक्रियाकारिदुःखायचसुखायव ॥
 उदेतिभावनतस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वभात्मानदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रवित्सारगुल्मकवमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाभेद्व्यमार्णोपानाकिंचिद्विद्विद्विष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुभेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ भ्रमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिप्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्सर्वान्ससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सभ्यालोकादनांतरेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रमिस्रुर्विहारस्य सुमग्नावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगोषरभ्यव्याप्तियमनन्तमाभ्यव्यपरमार्थसत्यसाधकाभायभावतीतिव्यथेति ॥ ३१ ॥ अतएवशास्त्रविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोदुःखमिप्रितसुखादेवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषस्यति कानपञ्चयोनांतरालिकद्वयसादिपामिरित्याशयेनाह ॥ तत्तदिति ॥ ततोद्देशतपरादीरतन्मोगाद्यार्थक्रियाकरोतिरच्छीलभावनामनात्सर्वतन्म ॥ ३२ ॥
 किञ्चानात्मभाषनाकतपुषायमनर्थासकयतर्थातथासेष्यइत्याशयेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरानभाषेणसुखेदेवेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेदसाध्योस्तिनिस्सो
 च्छिन्नात्तदसदस्याह ॥ नचेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाभावात्सर्वद्वन्द्वतद्वयज्ञानवाधितस्यसवेदेतिवाधिताहैरिवप्रयजनभासायभ्युनानयत्याभावात्पस्युतलीलाहेतुत्वान्वेसा
 ह ॥ अद्यभ्यधीति ॥ वाधितत्वात्सम्भयोऽपिधावससात्सर्वद्वयवाक्यकारभावात्कालावकीकौगुक्तेनुरेवपद्विपानिभासिकसत्तयावर्ततेचेत्तद्विद्विनोदादेवार्कचिरगुमाश्रय
 प्यनर्थासातकीप्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तत्तत्तात्सर्वीकौगुक्तेनुरेवोप्यापनभ्यासभ्यासकालावकीकौगुक्तेनुरेवोप्युक्तताद्विच्येविद्विर्ककालावकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जाग्रहकं कृत्वा चेतसा स्वचित्तो रो न चित्तेन चेतनेन स्वशरीरविदा भासलक्षणेन तत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षा जागरणवती स्मिदा । दत्त्वा प्रपन्नं च स्वयं जाग-
 दादिरुद्रा तशरीराणां तत्त्वपचानां च निरनुदत्तिबाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वरुद्रा शरीरविवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वकल्पनेन विचित्रजो जकाटुदशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नैकजन्मानुभवलक्षणस्य स्यात्परुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चाथर्वस्य दर्शनाद्विस्मयं य-
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्याना वर्णितरीत्या प्रविश्य भुवनमूलो जगत्वा तत्रापि तत्त्वजीवदास्पददर्शयम् विषयमंडलतर्गतदेशम् तच्च ग्रहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मार भिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लोका यजीवदादिमयं त-
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोऽप्यायजग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश-
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंददशतुर्नष्टसंज्ञं जीवदत्तकं श-
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तत्र बोधनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुस्त्वर्णि स्थिताश्चिन्नकृताकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क-
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुषु मम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्राप्सु-
 दाक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रतेदददशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहम् ॥ कंठे गृहीतं बाह्मण्यवा हिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तत्र बोधनि योज्याशु चे-
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्यन्ये स विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्तेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ-
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं दददशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजम् ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमां ग्यानि हि-
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ कंठाभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघ-
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तत्र बोधनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधतर्जावटवददशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वमिव सुमम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनयोऽप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र-
 स्य याकोटिद्वयभाजभातदत्तव सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जावटसदृतिप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि-
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशे संस्थितमप्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सघुषु मसश-
 वम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वह्निर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेऽश्चिन्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणे पकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थिताः सत ॥ ५४ ॥

तथा च तद्दृशवेदनमेवास्पृश्यवस्तुनिवृत्तिरेवमोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविन्नेरदर्शनमात्राद्यन्तस्ति तस्य अन
 र्थस्थानाशोकाकदर्शनआयासः ॥ यच्च सुखतूर्णभावेन प्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ न चाप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगद्पवेदनमात्रात्मतत्त्वे वेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधमः ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायायद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्तमेवेत्यनुपज्जते ॥ यद्विष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्षण्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत्तदादी विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादाद्यप्यमाणाः कार्यभूतजगत्कोटाववेशिताः ॥ ७३ ॥ नास्ति त्वप्रकाशं
 यत्समासत्पवेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वर्माप्रतप्रकाशमेव स पन्त्रिजगदित्यतिक्रम्य त्वरूपमन्यथा ज्ञाति ॥ चिन्तेत्थिदूषस्य तस्य परमार्थिकस्वरूपं विद न ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं दृश्यबंधो मोक्षस्त्ववेदनम् ॥ यदेवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदीकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गाबंधमोक्षो वेदना वेदनात्मकौ ॥ अभिन्नो
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविन्नेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णभावेन यत्प्राप्तमेवाशुविद्वित ॥ ७० ॥
 यद्वेदेन मात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतत्समाचरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पंदो जगच्चैव तथा चितौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रुपुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुनर्वाच्यादितो भस्मि ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं त्रिजगदित्यतिभाति मास्वत्वं वेदनं विद न मेवाचितेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति च तदुपोहभेदोऽस्ति प्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीह शब्दादथाभिन्नौ न कदाचिदेतौ ॥ वाच्यं भस्मोद्वेदति नोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायां त्विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दे० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतकद्रोयकथनं नाम त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादौ
 नाहं सादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सहसंभूय प्रबुद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसाररुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितिं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं छिष्टं त्रिजगत् ॥ अनेन सोम्य शृणोतां पोद्मलमन्त्रिच्छेत्प्रादिश्रुतिदर्शितोपायं रूपोद्गुह्य उपसहर ॥ तथोपसंहृतं तु तद्वाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितदिशा
 वाचिवाच्यावस्थितं गवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यावमपि यजतया विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादथाच्चोभिन्नौ स पन्त्रौ न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योक्तरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषष्टितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्ते
 द्वैपुनस्तेषां शेषभोगो ब्रवण्यते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ ७८ ॥ अक्ष्वादि रुद्रा तदेहं व्यातारत्तिकाटनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहात्तदुत्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किं स पन्त्रस्यामशरीरवद्बाध उतापेव्यवहारोपि स पन्त्र इत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ते रुद्रा शान्तिश्च दृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ ८० ॥
 तेन कैतु कदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ता जीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयनादिपराधीषातान्भारभ्यक्षयेभोजकाधिपालेनसह ॥ जगद्यनिभाससायतोवा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वपांठद्वानादानीमत्यद्वेदसारस्ययत्नं त्वानदर्शनयत्ना
 क्षितैतत्प्रभुत्सम्भ्यमानां तालिकबीषादादिसारप्रत्येकमाययौत्समाक्षीषजगदभित्यय ॥ ६ ॥ ७ ॥ त्रिष्यनीतशुर्केर्षसिधिरामसवाक्कालेत्स्वस्वसासारेणस्थितादतिग
 म्यते ॥ ८ ॥ माभ्युत्तराध्याप्यस्थैषविशेषकिंसासपायस्य स्पष्ट ॥ ९ ॥ अरोअधिधानविद्वदप्य अथ्यलरीनुसकषस्यस्यत्यतां विवेकेनस्यक ॥ त्रयसदसत्सर्वातिनसां
 त्रिकाप्येकवर्गितरूपपूर्वोत्तरकाल्येर्गोक्षितेदेवनास्तिनत्यवधिधानतुयत सवास्ततोस्तेवेनितस्तत्तदीयभोजकाटोदोधिनासांकिमिकार्थस्यायकियासामभ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छताशुनिजस्थानंतत्रभुक्कालत्रके ॥ कचिककालं सभभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ त्रिविषयमदशाये
 गणामधुरभूषणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामलत्तरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान् रुद्रस्तेषां सौतरधीयत ॥
 अत्यससारसत्त्वान् रुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्यदेतुपिजीवदवाक्षणादय ॥ स्वकलत्रै समदेहस्यपयित्वायकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकं समापमविप्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्बोधिदस्यतेतारकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसंकल्परूपास्ते
 जीवदवाक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायता सकल्पाप्येकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ सकल्पसत्यतात्वशैत्यजसकल्पस्य
 ताम् ॥ तत्रयन्नाकितयाकियत सर्वात्मतत्त्वदम् ॥ १० ॥ यत्समेहस्यतयच्चसंकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथाविद्यतेतत्रअसर्वकाउतदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतयागत्वादेशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरपदभगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यतेतथास्वप्नोविनातन्नलभ्य
 ते ॥ सर्वमलिचित कोरोययथालोकयत्सौ ॥ १३ ॥ चित्तयातद्वाप्नोतिसर्वात्मत्वादविक्षतम् ॥ सकल्प स्वप्नकल्त्वगयथा च दर्शया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्याविनात्वेतन्नलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ सवकालयत्सर्धिविधानतस्तत्कमूत्वातद्देशकालात्मतयागत्वाविद्यते ॥ ११ ॥ गत्वादेशांतरयथेत्येतद्विषणोति ॥ देशादिति ॥ यथामधुरादिवरादेशांतरपाटलिपु
 षादितत्रविषयानमपिगनिर्मनममास्तस्यमन आदिपराधुर्गद्विपाटनमहारादिकाललक्षिवेकोपवेदापुरुषदत्त्यादिककारणकलापविनानलभ्यतेतथास्वप्नोविनमजामरसुपु
 सो स्वप्नोविनानलभ्यतन्निपरेणान्यय ॥ १२ ॥ चित्तकोशकोरासदृशेसम्भासनाकोअज्ञानेयथायथाआलोकयन्निभोअकाटोदोधिनासासनाभिपर्यालोचयन्निनयान
 धादित्रिअभिज्ञातसमपानद्विषयरूपदृश्यतयाआमोति ॥ १३ ॥ सत्यस्यस्वमर्षकल्पार्हेयुगपद्वयनिर्दिष्टकालपायस्तमाह ॥ सकल्पमिति ॥ अत्राप्येतन्नदर्शनाभ्यविक्षितिरिति ॥ १४ ॥ अ
 परमिति ॥ अभ्यासयोगाभ्याविनात्वेतन्नलभ्यते ॥ तत्रेभ्यराणादिनाप्यन्याखल्लस्यद्वयोनविद्विज्जगत्सर्वकालादिविशेषवत् ॥ १५ ॥ अत्रेभ्यराणादिनाप्यन्याखल्लस्यद्वयोनविद्विज्जगत्सर्वकालादिविशेषवत् ॥ १५ ॥

अभ्यासयोगयो सकल्पितार्थलाभेतदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैवोपयोगः ऐकाग्र्याभावेनचित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभतइत्यसत्यसंकल्पनास्यसपन्नेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मयाऐकाग्र्यशून्येननआप्यप्राशुराक्ययतश्चित्तसकल्पिततदस्योभयाश्रयाहुभयभशप्राप्तौतिनैकवस्थिरीभवतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यतइत्यत्रयलोपस्यासिद्धत्वात्सधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिसि समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकतेयोजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथापसिद्धरुद्रदेवसर्वइयेनसर्वलब्धम् ॥ अस्यापितथास्थिते ॥ तेआतरालिकाजीवटादयोऽनवतिभिश्चसकल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्चपृथक्पृथक्कृतोन्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हिनेरुद्रसन्निधौकथमन्योन्यदृष्टवतस्तत्राह ॥ अभबुद्धाहति ॥ जीवानामताससारभेदास्तद्वोधिनास्तस्यरुद्रस्येच्छयाप्रजायते ॥ २२ ॥ तथातद्रूपाबहुलपाश्चसर्वसर्वत्रपश्यातिवेयतःशंकरादयः॥इदमग्रगतंवस्तुथासंकल्पितंमया॥१६॥नाप्ययतोभयभ्रंशंसप्राप्तोत्युभयाश्रयात् ॥ सर्वव्याप्तिमतकार्यमेकनिष्ठस्यसिद्धयति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कःप्राप्तोत्युत्तरांदिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेवसंकल्पार्थोवगम्यते॥१८॥अत्रस्थार्थपरैरेवसंस्थितोर्थावगम्यते ॥ अत्रस्थेबुद्धिसंस्थेयःसंकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदासावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिद्भुजीवेनरुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्यसर्वात्मनालब्धंवतथासर्वतथास्थितेः ॥ भिद्भुसंकल्पजीवास्तेप्रत्येकंतज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्यातिचैतनान्योन्यरुद्रज्ञानादितेततः ॥ अभबुद्धाप्रजायतेजावाजीवांतवोधिनाः ॥ २२ ॥ तदिच्छयाशुतद्रूपाबहुरूपाश्चतेइह ॥ इहविद्याधरोहस्यामहस्यामिहपंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यदृष्टांतोस्यांक्रियास्थितौ ॥ एकत्वंचबहुत्वंचमौर्ध्यपण्डित्यमेववा ॥ २४ ॥ देवत्वंमानुषत्वंचदेशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुंधारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशंस्यःस्वरूपत्वाज्जीवस्यास्यकशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्चस्वभावोस्यस्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासःससंकोचोऽहिंसस्तेनचिदात्मनः ॥ यदिच्छतिदस्यांगजंतुःसंपद्यतेस्वयम् ॥ २७ ॥

तेतदिच्छयैव जायतइत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनेनतेषामेवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपिजीवानामस्याप्रसिद्धायाक्रियास्थितौतत्तद्वह्नहारव्यवस्थापामयभिश्चसकल्पसर्गएवदृष्टात ॥ अयजीवोधारणाध्यानयत्नानुसारेणयद्यदितत्तत्सर्वकमेणयुगपच्चयथेच्छकर्तुंसमर्थइत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुर्मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ यतोयजीवपरमार्थतोऽनंतःअतोस्यस्ववंशक्तय सतियतश्चायमैकेकेदेहाभिमानलक्षणोनेनपरिच्छेदेनपुंक्तःअतोस्यैककार्यत्रयशक्तितासि ॥ शक्तिसुभावादानुसारतश्चतत्कार्यस्वभावोस्यव्यवस्थितइत्यर्थः ॥ २६ ॥ अतएवप्राणिकमार्गानुसारेणस्वर्गनरकायनर्थसहस्रसर्गात्मनामविकाससर्वप्राणसहारेणप्रलयाल्मनाचससकोचोजगदीश्वरःअहिंसोहिंसाप्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योपशून्योयतोऽयजंतुर्जीवसयःस्वयंयदिच्छतिददेवस्वेच्छानुसारादस्यचिदात्मनईश्वरस्यसकल्पात्सपद्यतेनेनैकचित्कस्यचिदितिदिकियतइत्यर्थः ॥ तथाचभागवतोवाटारायणस्यसूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येनसापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ वद्धादिच्चाडिप्राशक्तियदयोरीकगितिस्त्वनस्थभाप्यस्थैकयटोक्तेः २ पुस्तकातरेमूलटीकयोर्पुनर्कइतिपाठः

॥ ४ ॥ मङ्गाद्यत्पतः/द्विपराधावसानत भारभ्यक्षयेभोजकाविधातेरोगसह ॥ जगद्यतिभासक्षयतोषा ॥ ५ ॥ नेपांसर्वेषांरुद्राणांतदानीमत्यरुद्रससारस्ययस्वस्थानदर्शनपत्ता
 सिर्धेतप्यमभूतमभ्यमोगालिकजीवदादिसंसारयत्नेकमाययौलमसाशीषजगरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अविष्यन्तीत्युक्तैर्केशिद्विरामसवाहकालोतेस्वस्वससारेरुषस्थिताद्विनिग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्रामद्वुराचूटायस्यैवधिशेषजिज्ञासायाप्रभारस्य ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानधिरारापुत्र अय्यस्तीशेतुसकष्यस्यसत्यनिधेकेनत्यज ॥ तमसइसत्सवहितसक
 भिरकार्यपत्सरतिरत्तरूपपूर्वतारकाद्यनोर्लितरेधनालितरत्नमधिष्ठाननुयत सर्वाभ्यगतोस्तेष्वेतिनित्यतथैवभोजकादृष्टोद्योगिसांकाभिरकार्यस्यायंकिंयासामयमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्रउवाच ॥ ॥ गच्छताशुनिजस्थानतत्रभुक्काकलत्रकै ॥ कथिस्कालंसमभोगान्मत्सकाशमुपैष्यथ ॥ ४ ॥ अविष्यथमर्दशाचे
 गणामत्तुरमुपणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामत्तत्परपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्ताभगवान् रुद्रस्तेषांसीतरधीयत ॥
 अत्यससारसस्थानरुद्राणामभ्यमाचर्यौ ॥ ६ ॥ प्रपयु स्वास्पदतेपिजीवदबास्रणादय ॥ स्वकलत्रै समर्दइक्षपयित्वाथकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाप्ताप्रसविप्यनिगोत्तमा ॥ कदाचिच्चोमिदहस्यतेतारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भिक्षुसकल्यरूपास्ते
 जीवदबास्रणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्यार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यतात्वशैत्यजसकल्यसत्य
 ताम् ॥ तत्रयथाकितव्याकियत सर्वात्मतपदम् ॥ १० ॥ यत्स्वप्नेदहस्यतेयच्चसकल्यैरवलोक्यते ॥ तत्तयाविपततत्रसर्वकालतदात्मक
 न् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतयागत्वादशांतरंयथा ॥ देशादेशांतरयद्वजगत्यात्मदिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यतेतथास्वप्नोविनातत्रनलभ्य
 ते ॥ सवमस्तिचित्त कोशयपयालोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तयातदवाप्नोतिसर्वात्मत्वादविस्रतम् ॥ सकल्य स्वप्नकल्यगयथाचदशथा
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्याविनाल्वेतन्नलभ्यते ॥ येषांतुयोगविज्ञानदृश्य कल्लिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ सवकालयत्सवधिधानतदात्मकभूत्वानदेशकालात्मतयातप्रसवराधिपते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरयथेत्येतद्विवृणोति ॥ देशादिति ॥ यथामयुरादिदेशादेशांतरपाटलिपु
 धादिदवादिधमानमपिगतिगमनमात्मास्वस्थमभ्य-आदिपदास्त्रुतादिपाटनमहारादिकालस्तद्विषेकोपेष्टापुरूपइत्यादिककारणफलप्राप्तिनानलभ्यतेतथास्वप्नोपितमआपसुषु
 म्मा स्वप्नानेवानलभ्यदन्तिपरेणाच्य ॥ १२ ॥ चित्तकोशकोशसदृशसवधाननकरेश्वरानेयथायथाआलोकयतिभोअकटदृष्टोद्योगिनस्वप्ननाभि-पर्यालोचयन्नितयात
 याधिदअविक्षेपसमयद्विपयक्षपदस्यतयाआप्नोति ॥ १३ ॥ सवस्यत्वमसकल्यार्थैर्गुणपदरनिर्दिष्टकटपायसमाह ॥ सकल्यइति ॥ आप्यतेनादराभ्युच्चिन्निशेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिष्कारशैवस्येव ॥ तथेश्वराणांविनाप्यभ्यासस्तत्पदयोगसिद्धिफलमस्तीतिशेषमाह ॥ येषांतिविति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्य कर्मैव स्वप्न इव जगदात्मना आभोक्ष्यमातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेखवतमपरिच्छिन्नं स्वरूपं यस्य तथा विधोपि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परापूर्णास्वरूपात्प्रसूतात्मा सर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥ अहरहः प्रतिदिन स्वप्नेनः अनुभवसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदजन्मादिदुःखकचित्केन चिन्मिति न परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥ देहेति ॥ देहनाम्नोहमित्यभिमान एवातो बध्मत्वात्मा एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभोवर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडकम् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्न निभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥ परात्सम्पदितात्मैति निभिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो ध्रुवलोचयथा ॥ परमात्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नमिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् नृपैव दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्यति जीवो तर्मायया जर्जरीकृतः ॥ कचित्केन चिदेवेह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमित्यंतो मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥ अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा सुप्तस्य सोकेन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽग्रया मिथ्यामाययानिपतत्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भोमं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानुभूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ क्वचिदस्ति न वा स्यंतरालोऽप्यकथयामाशु मे ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अद्य रात्रौ समाधिस्थस्त्रिलोकी मठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनान्येनापि मदश्रमादिनिमित्तेन सुप्तस्य मनः स्वाप्नामायया यथा अलमत्यंतं भीमैव नृप्यदुःखसकदनिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा स भवतीति च त्वया पटु कृतदप्यनुभवात् षष्ठमभा भूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टा र्थाभिर्न दनेन गुरु रूपतोऽप्यत्वया य भिक्षुर्मोहाधायकत्वयित्वोक्त उक्तं किंचिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्दोषा यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरुक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् किंचिदस्ति भावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उक्त्यानेविलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तकालोचितं भवाच अवेति ॥ १३ ॥

दशानि धारणाभ्यानयनफलदर्शच्छिक्त्रोन्मेषधार्मिकपाथस्थितिमुदाहरणेन प्रपञ्चयति ॥ स्वयं संपादितं रित्यादिना ॥ तत्तद्वशात्काष्ठानुसारिणामप्यनुग्रहं न पदं काष्ठानां धकारा-
 किक्याकर्म ॥ इह स्वगृहे अन्धप्रयत्नेच्छंते तत्र मन्त्रानां रोहोदिकमनया निष्ठिति ॥ २८ ॥ इह लोके अनुग्रहसंगीहिषु धार्यागिनो यो गृहपथा रक्ष्य भोगो न तिष्ठतीति पूर्ववर्णाभ्य ॥ एतदेव
 विधाय गिनो वारिष ॥ सर्वेषां चोदासीना तत्र त्रस्तस्थितेन भायद शाला अभवत् ॥ मन्त्राग्नयनो रक्षाभयेत्यपराधसंघट्टिभ्यो गसां मर्धतस्त्वमर्कहृदयपुराणादीनां सिद्धिम् ॥ २९ ॥
 ज्ञापय नम्यादिनाप्यवहरति ॥ स्वर्लोके यो गिनी गणमप्यतिष्ठत्स्वभूतो नेपथ्ये यापुष्यद्वारपट्टणार्थयति ॥ ३० ॥ अस्मिन्नाभाभारजानां जनो जनस्थाने चतुर्दशसहस्रराक्षसस
 धापय इह सप्तपन्चनुरेको भवति ॥ ३१ ॥ भेषाभक्तानां गिनो नमस्कारादिनाप्यर्थी ॥ भक्तानां कृपाशानां निअनुग्रहीतुं पुनर्मुकुले मानुष्यपातितत्र च कुतस भायां दुर्घोषनादिभ्यामोह
 मर्दकं सहस्रमयति ॥ ३२ ॥ कान्तानां सहस्राणि पोषादासहस्रनृत्यकालमप्युक्तं निरोध ॥ मन्त्रदृष्टो गिनो यद्वदिति ॥ यथा गिरीकादिदिह इनामापन् सर्वमागिनानां येन वस
 स्वयसपाटितैरेभिर्दशकालकियामने ॥ योगिन्यो यो गिनो भवेति पुस्त्यन्वयमव ॥ ३८ ॥ इह वा सुभ्रमभोगेन हृष्टमेतदनेकश ॥ कान्तं वी
 र्यां गृहेति पुनर्मवर्णमयदो भवत् ॥ ३९ ॥ विष्णु क्षीरोदधौ तिष्ठन् ज्ञायते पुरुषो भुवि ॥ पृथ्वर्या यति तिष्ठत्यो यो गिनो यो गिनी गणे ॥ ३० ॥
 शक स्वगासनं तिष्ठन् याति यज्ञाय मुर्विका ॥ सहस्रमेकं भवति तया चास्मिन्ननादने ॥ ३१ ॥ तृणां शतानि भक्तानां मानुष्यं याति तन्वतै ॥
 एक सहस्रं भवति तया चैपजना इन ॥ ३२ ॥ अशावतारलोलाभि कुरुते जागर्ति स्थिति ॥ एक कान्तसहस्राणि तुल्यकालनिमं पवत् ॥ ३३ ॥
 एव ते भिक्षुसकलमाजीवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविज्ञानवशात् स्वसंकल्पयुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्र भुक्ता चिरं भोगान्माप्य रुद्रपुरत ॥ गणना
 नावसंतलस्यास्य तिसपरिच्छदा ॥ ३५ ॥ नित्यं प्रकृष्टनवकल्पलता लये पुरुद्वेण साकमुररजगुलुच्छकेषु ॥ नानाजगत्सु च तदा शिवप
 तनेषु विधाधरीष्वमरमौलिधराध्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण० पू० गणत्वमसि निर्वाणं चतु पथितम मर्ग ॥ ६४
 ॥ स्वमशत रुद्रं यंसमाभम् ॥ ॥ श्रिवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इष्यते यथा तेन भिक्षुणा चेतसि अभम् ॥ भूतप्रयत्नमेवैष पृथक् कृत्वा सुप्रभ्यति ॥ १ ॥
 प्रथमार्थमप्युक्तं करारितं हत् ॥ २ ॥ वर्णितं रित्यामकरो विनोप्यमिथाह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्य विज्ञानमभ्यनुष्ठानद्वारात् ॥ तत्त्वकल्पानुसारिणो येष रुद्रस्याभ्यनुष्ठानद्वारात्
 सप ॥ ३३ ॥ ३५ ॥ तेषामपि तत्त्वत्पदसर्वभूतनेषु च इहैककल्पनेनेच्छिकविहारो गुणपथदत्तस्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेषां गच्छरुद्ररजगुलुच्छकेषु ब्रह्मसत्त्वकेषु प्रकृष्टनवक
 ल्पलतापुष्पेद्यक्षाकनयानानां विधेषु जगत्सु भूतेषु तया गिरीपुकेलासंभूतमल्लोकादिपत्तये पुनरग्रेषु विहरतो गिना विद्वानादवा हि कुरालासु विधाधरीषु मप्येकनरीर्षीलि
 ष्टमपि तेनैव प्रपञ्च्यत इत्यमरौ लिभरा अमरपणनिवारकमभूत्पूर्णचन्द्रवीलीधरयतीति वा अमरौ लिधरा सनोरेकैर्बभूव ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० ता० नि० पू० चतु पथितम
 मतः ॥ ३७ ॥ ॥ भिक्षुभ्यां पापसर्वेभ्यो नरोपसमजप्यते ॥ रात्राभ्योप्यागमिषो स भोगेन च भवति ॥ १ ॥ यथा वर्णितं प्रकारत्वेन भिक्षुणा स्वचेतसि यो भवत्पदं पददुःखा
 धातारं च तित एव भिक्षुं स्वसंभूतमाकन शुभाशुभकलसंशयं यत्नमेव कलावस्थाप्यापृथक् संशालनोप्यतिरिक्त्वैककलासुषुप्तपदप्रयतिना गुणामभमप्यन्यदस्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

दृक्शब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकूर्ताप्यानभंगभीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशति किल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्वैहकव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमाप्तम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियोतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथाप्राग्गर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवंप्रविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोपोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशोकोपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुदीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःकिलतथासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतस्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेनसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादराति
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलक्षस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाधिनिर्गर्गे ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंवासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवाप्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गोव्यप्स्विवर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशः कंचिकेचि
 दर्थसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तभाः केचिन्मकटाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलब्धइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मा
 हभेदेनसदृशपदार्थकमेतदृशभिक्षवाप्यनताःसंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाष्य ॥ अन्यैरपि एतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाष्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलत्रंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणां चास्पदमपिप्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उपानपाययथाद्रव्यकोटिहोमोवाप्योदस्तन्निमित्तिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबासवस्य ॥ १५ ॥ धाननपुत ॥ का०१॥१८०५२५ ॥ १६ ॥
सत्तेननपूर्वपुमिने ॥ १० ॥ अहम्यापारमाङ्गिकनिधयर्मसपादयामासु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसालशाखावितयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टायानुसधानमुत्वेनक्षयमिषपुनाराम
पुष्टाययवणैर्ध्याल्लक्ष्मनिद्राभावात्कल्पमिषव ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसधोरशिष्यमतिबासपातकीनपद्यत्सत्सकापपरयोच्चातेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुष्टयपुन
आप्यानलोकस्वनेनप्याप्यानश्रवणोचितसभासन्निधयकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ दृष्टिशीबासिष्ठम मात्यर्मकारोनिषाण पु०५५५८१८०५२५ ॥ १५ ॥

मिहुरेरेक्षितनास्तीतिनेक्ष्यप्रातर्वदान्यहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनीचैवकययतिबहिर्मध्याह्निहिम ॥ १५ ॥ उद्भूतलप
क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्सजुपानयोक्तस्यपुण्याजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ तृपापीराविटपिनपुष्यवातधुताहव ॥ पूजयित्वा मुनिश्रेष्ठा
नुदतिपुन्सविपरत् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोक्तस्योत्तमप्रणामपरंपरा ॥ क्रमेणत्यक्तनेनैवजग्मु स्वधरभूषण ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
स्वमहम्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवर्तानुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयंक्षयामिव
निन्नु वस्ममिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वधरभूषणभूतसप ॥ आस्त्यानलोकस्वनेनतयवतस्याव
न्याम्यभंवदनपूजिनपुण्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वि० योत्तरविस्मयवर्णनानामपचपटितम सरं ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिवातिसयुता ॥ स्थिता स्वेचरसिद्धीपाविश्रान्तावृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्वायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारातवातेवपस्मिनी ॥ २ ॥ अनवेक्ष्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बांधवयतिबलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशगशांकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसमिधुभोक्षितश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातक्ताहनिस्तुटिदक्षया ॥ दीपानिसप्तविपुलंकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदुलभ्योन
तादृश ॥ यथकिलमनोरान्यवदिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ उत्तराशांतरयातावेलावातद्वार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राक्षिश्रामान्जनपदोमहान ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्यवस्थापयलनमिशोदशनमुष्ण ॥ तादृशानंतपाभ्येधर्मनानाभूतमाचिनी ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोवृषास्तोनायका सामनादयश्चविश्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
पथनपथवतीसरा ॥ २ ॥ यथायनेक्ष्यकपतीक्ष्यपथउवाच ॥ प्रातर्वदाम्यहमितिस्वयमतिज्ञातत्वावितिभाव ॥ ३ ॥ धिरपक्षितोऽभ्यष्ट चिरमपिच्यमेक्षितदतिबा ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ यावन्तत्प्रलाधदिरक्षोमदतिपूर्वेणान्यय ॥ ६ ॥ उत्तरस्याक्षाशायविश्रान्तांतरेशयातोमनसापयल्लोचिधरवानितिपावद् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
परोत्तिजननामाप्यमसिद्धाजनपरोत्तितप्रजनपदेविहारात्प्योजनसमयोषड्अनाम्ययोदिरशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाग्निरमेतेनहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकूर्दाध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभुत्यानोविशतिक्लि ॥ १० ॥ तस्याभिक्षाः ॥ सवन्तुवदहंकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारप्रामुम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथापार्थगीतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवएवविधः ॥ अयास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सर्वेअलिनाअलिबद्धमगमयाअस्मिन्सर्वोतृतीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वोपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदृशोनामस्थितएवसमाधये ॥ ९ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःकिलतथासंतिप्रतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षसहस्राणितथाचित्तैर्नभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोऽलङ्घ्यस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोविद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयोद्वाहणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभावं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यायुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भावंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्त्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदोपलभ्याःकेचिन्नकद्राचिपुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गासंप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोऽलङ्घ्यद्वत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्भिनृतस्तदृशाएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशपदार्थकमेतादृशभिक्षुवोष्यनतासंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्सर्वेषुमुष्टुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपच्यन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्त्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यपित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यायुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभाविव्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शानतिरमयकालान्तिद्वयागतसद्यपिनास्ति वद्विषेष्टालक्षणकमषपुरनिरस्तत्वादेवनास्ति किंनरिपतिपतिपतिरक्षकेवलजुगते ॥ तदेवद्विभुषारिषेस्पष्टमित्याह ॥
 द्रष्टि ॥ अनाजीवद्विर्भाकिन्तपलासामलसम्पुण्डलभक्षक ॥ २७ ॥ २६ ॥ पातखुजमिषविकसितम् ॥ तत्पक्षेपपरादीनानाकलहाजलकछुलाभ्यपरयेतिपोक्यम् ॥
 अर्थिर्भिसृष्टमानसाधिभक्षान्प्रिर्विक्रिणाद्विषुद्धालोदेवदेवद्विभुषज्जातम् ॥ २७ ॥ एषमिष्टुपनसीधर्मजीवमनस्वपिप्रत्येकजगदूपयमिभासल्लवितस्त
 स्मरस्यानर्थावल्लवितरप्यपिष्विषमसगल्लवितस्तनवर्षधमायादोत्यर्थ ॥ नेपायमिकल्लवस्तपनेपिष्वनगतगतजगदस्सल्लवमिषस्वस्वस्वस्वस्वस्वस्वस्वस्वस्व
 य ॥ किंनरान्त्याह ॥ सयालनीमि ॥ सयालम्यसिमिश्रसैकरसेपरमात्मनिनाशम्येनस्फुरतिमिति ॥ तेनत्यतस्त्वधोधेनल्लवल्यागुनर्भविष्यस्यमिष्य ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणतहालितोदमनतिपतिर्हिजुगते ॥ केनविशत्यहरान्नाअनाकृतयोनय ॥ २५ ॥ धनासामुपलभोलभहोभिन्नामनंगति ॥ प्रति
 भामानभवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकल्लवज्जलेनानरिर्वाजुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन ॥ सन्ना
 रजालमविलसार्थवद्विक्रणादिद ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदितप्रतिभासुस्व
 यानिमिय्यासवात्मनिस्फुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० डे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवदो० मिसुसुस्थतिकयनना
 मपद्रुपठितमसर्ग ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वधोषयत्वमी ॥ नरामल्लहिताश्रीध्वानयतुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षासद्वप्राणवर्जित ॥ हृदोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षासुर्जिवासाभूत्वापन्नजसारस ॥ जीवन्मुक्तस्थितोभूयेनासौसंस्थतिभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेभासपर्वतवल्लविकास्तितार्ग
 ला ॥ अतरालतुतिपुतिश्रव्यामिसुदिहस्वव ॥ ४ ॥

श्रीवसिष्ठः ॥ तत्पप्रकारोनिर्वाणप्रकरणे ० पद्रुपठितमसर्ग ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मिश्रोस्वभाषीमुक्तस्यद्वेनारोषवण्यते ॥ मिष्टुपानिषदन्त्येपावधामोक्ष
 भवोपत ॥ १ ॥ सर्वोपपन्नभाभेवर्षुत्थापयन् अमीमल्लहितामयाप्रेषितानरामिषणोभवद्वाराभाजानयन् ॥ १ ॥ अर्धवत्स्यसवधुंनियतेरपनिश्रयदन्तिषुद्रुक्तविसृष्टमत्त्वयेवपुष्ट
 मिष्टुपप्रपञ्चसदवाच ॥ राजन्मि ॥ हृदःप्राणपटभक्षान्नरसभाषशोधेणवैवण्यवर्णयामात ॥ २ ॥ सार्धिल्लीयसत्यसकभेनमजीवगुनभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्वहेभोम्य
 पारब्धरोपमसकल्पम्वर्ततेनाप्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपुष्टार्गलननिकासनीयमितिमिष्टुणाभाक्षैरतरालव्यासिमिलद्वैर्गुमत्त्वावपित्वम्यमिभिक्षाप्रयोधनकनुमश
 स्यादित्याह ॥ तद्वद्वेति ॥ मासस्यपयमिष्यपरिनेषलाजिकासितार्गलासंतोमिष्टुवद्विहस्ववभूत्वावर्द्धितारालेनिष्ठति ॥ बलाग्निस्रस्वापावलाद्वितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाय भिक्षुशरीरं निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यांकुट्या मन्थं तत्कायाकारशिलाप्रतिमां रूपं भिक्षुगुजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारेषाण चेटा दिव्यापारविषयेन दृश्यते ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भाति पराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेन निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भूः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यासीत्यथा भावस्तस्माच्चकारणकोविश्रमोदयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयमृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटिकभायापि इत्थमनृतस्य भवितुमर्थायते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्मा एवं अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमात्मोति प्रथतीत्यात्सदृक्चित्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कथं निष्काल्य तेजते ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं स देहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवास्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रतारं भाहे भूः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीव प्रयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हि स्थमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनं गुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिभिर्वां भूतः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिष्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां कंचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतं प्राणिनिकायं प्रतिप्रत्येकमसारमंडलं यांत्या उदितं कृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वमातरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विच्छीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गः स्वप्न एव चेद्वद्वैरपि तथैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्परद्वयासात इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभावेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण स मष्टिप्रपञ्चरूपेण वा साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतथापि रूढयेयमिति भागसमर्थं दीर्घं विभ्रमं प्रथतीति सत्सु मन्त्रन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घस्य मदर्शने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च तः प्रतीतिष्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य कंचिच्छिद्ब्रह्म न रतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

क्षयनिरवयवकालात्मनिर्द्द्वयमानसचेदपिनास्ति रेह्वादिषेष्टालक्षणकमधुरानिरालम्बोद्वेगनास्ति किन्तुप्रतिपत्तिर्भातिरेकेषकेवलजृम्भते ॥ तदेवेहमिशुचरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताजीषदाहिसर्गाकृतयस्तासामलस्यपुण्यलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजापिषधिकसितम् ॥ तत्संक्षेपभरादीनामाकलहालकमुल्लास्यपरयेति योज्यम् ॥
 अर्धार्धं सङ्घतमानं सार्धंमृद्गतप्रिविक्रिकणाधिषुद्धात्सवेदनरेखेदमशुद्धिप्रज्जगज्जातम् ॥ २७ ॥ एषमिशुभनसीवसर्वजीषमन स्वपिपत्येकजगदूषमतिभासस्वडदितस्त
 स्यतस्मात्तर्जीवस्वहानिरव्यपिष्विचित्रं सगत्सङ्घटितदृश्यनस्येषैवभाषादशेख्यार्थ ॥ तेषामपिकल्लङ्घ्ययोनिरिष्यतवगतजगद्वल्लङ्घ्यामिष्य स्वस्वव्यवहारदृशाममिष्यासत्याप
 य ॥ किंलतानेत्याह ॥ सधालनीति ॥ सवालम्यस्मिन्निर्वातंकरसेपरभासालनाहारस्येनस्फुरतिर्नाति ॥ तेनस्वतस्वभावेनतद्वाच्यमनुनकिंचित्तस्यमित्यय ॥ २८ ॥ इति

क्षणंनेहस्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजृम्भते ॥ केव विशत्यहोरात्राअन्ताकृतयानय ॥ २५ ॥ कृतासामुपलभालभहोमीमामनंगति ॥ प्रति
 मामात्रमवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकल्लालजलेप्रानरिवांबुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमखिलसार्धवद्विकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुखद स्वहान्तरेखपिचतस्यविचित्रखद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 यानमिष्यासवालनितस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवदो० मिदुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपुटितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७७ ॥ दशरयउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिदुगत्वास नोययत्वमी ॥ नरामव्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवन्मिपुउवाच ॥ ॥ राजसस्यमहाभिसो सदह प्राणवर्मित ॥ ह्येदोवेवणयमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यमिदोऽलुजीवोसोभूत्वापयजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयानासौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्विकासितार्ण
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिपुत्त्यामिदुदिद्वसव ॥ ४ ॥

श्रीशशिष्ठम मात्स्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपु पद्रुपुटितम संग ॥ ६१ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ मिदोस्समाधौमुक्तस्यद्वेनरात्रवर्णयेते ॥ मिदुमीतिवद्व्येयार्थधानोक्ष
 मवोचत ॥ १ ॥ सवोभयपुसमाधेर्भुष्यपयानु अमीमव्यहितामयोधितानरामाधिणोमवहासमाश्रयतयु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवचुनियतेरेयनिम्यद्वतिमदुकविस्वत्यस्यवेदपुट
 मितिसूत्रपद्मसिद्धउवाच ॥ राजन्निहि ॥ हेह प्राणपटभकान्नरसगाग शोणेणैवणयमायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्वदीपयसस्यसकस्येनमकीबनुतमाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतदेहभोग्य
 पारधरोपमसकस्यअवसतिनाम्ययेति ज्ञाय ॥ ३ ॥ भासयपयतर्द्धानलनिकासनीयमितिमिशुणाभासैरतरालबाधिमिकमृत्पैर्गुणत्वात्पलम्भमिन्निलप्रायोपनकमुमरा
 स्यामित्याह ॥ तद्वहेति ॥ भासस्यपयतिचरमनिरेवलांनिकासितार्णला सनोमिदुदेहद्विद्वेषाभुत्वापहृष्टार्णमराळेतिवति ॥ बलांमिद्वेनरात्रावतिर्तिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाया भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्या मन्वन्तत्काया कारशिला प्रति मरुपं भिक्षुं पुजा भक्त्या दिव्य वहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्या पारविषये नष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्राप्तिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन धातिपरपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भू कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यधा भावस्तम्भात्रकारणको विभ्रमो दयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवित्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमासोति परधृतीत्यात्मा दृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षु मक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयी माया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुतारं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणको दया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव पृथक्सिद्धेक्षामात्रविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात् सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदितिसंसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वपरां भंगिनिवां भ्रमः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पृथज्जादेव जगत्स्वप्नो यथा दितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं धात्वा उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वप्नांतरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टि र्हीरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वमएव चेद्धाटेरपि तथैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवत् सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तया वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिष्टदये प्रतिभात समर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घं स्वप्नमदृशे निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीतं श्रूयत मादृता वन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कास्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रत्ययविषयसुखतया तिलीनीषितत्वे चित्तोशस्यदमाधेणाय-पातात्पाकात्तर्ज्यमक्षलोकाकाकलाकलाभुजानासंस्थितोत्तर्य ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमपाकस्वनयातद-
 धीनस्त्वद्विषयीभूत्वातद्वारमकीवनमककयगतासतीआत्मनिबद्धाकारसभमहारिणीउभ्यध्वदिद्व्यगत्वाविषययाकारसभमहारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्त्वेवमस्यमी-
 त्याकीवारिनामद्वयभेदस्यारिपरमार्त्तभेदे अप्याससङ्ख्येनप्यधिष्ठानस्याप्यज्जयोगादिप्रिपरमपुरुषार्थकलकीधमद्वैक्यदकीकरोति ॥ चित्तीति ॥ मत्स्यान्माधित्तस्युपा-
 ध्याकारप्राप्तिमापरापातिकपरमात्माप्रद्वनपरयामप्रकीआत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यप्रक्षणोभुत्सस्त्वर्पणेननिर्धननाद्विषीयाधिककीवनान्मोदेवदत्तयक्षदत्तादेर्देहनाभ्यादि-
 परदायाणवाक्चक्षुरादीनाभ्यार्द्धान किनुअभेदेपुयाधिवशात्सर्वैशमश्लेष ॥ तथाप्युति ॥ सपदद्वयविदआनत्साधेभ्य प्राणन्वेवमाणोनाममवतिदभ्याक्पुस्यसु-भ्य
 पातालंमक्षलंक्वाचित्तसुदतशालिनी ॥ चित्तांशस्यदमाधेणरुत्वाकत्वेवसंस्थिता ॥ १ ॥ अचित्स्पदरूपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अन्यत्रचविलुठतिगत्वासभमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोस्यप्रतिर्विवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ द्रक्ष्यप्यवपरमक्षजगद्वद्व्येवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशजलेजलमिवाभलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रक्ष्मणएवायजगद्रूपेयुतिष्ठ-
 ति ॥ धिभैत्यन्यतयाधोधानप्रतिर्विधादिवामक ॥ २१ ॥ स्विदस्मदंकरतेवेहस्वत-सद्भाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभौधुतंयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्पदएवचित्स्मदंसवात्मनिविजुभित ॥ स्पदास्पटीजुभाणादिकल्पितनाञ्जवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्पदोत्तीहिनारम्पदोनेकता-
 वापिनद्विता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्ययैवास्तितायास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना-
 क्तात्सपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदभक्तितलंछनम् ॥ अभेदोधादविलेगलितेशिष्यतंपरम् ॥ २६ ॥

वदन्प्राधंमत्वा नोभनदतिताभ्येतस्मकर्मनानाम्येवेति १ ॥ एवमैक्यवरीनिकागृह्याप्यमहारद्वैवपरजसमक्षपयेवसंस्थिताकेपुन-परमार्थद्वय्यासमूलोपाधिवामेनद्व्याभ्यमि-
 तिभाव ॥ २० ॥ किञ्चद्वर्णादीमुखादत्यतिभिम्युत्तरयास्थितामप्ययान्तीतिसंभावनारिपत्वात् अयज्जिषलोकेकनुत्वात्भूतस्याभयस्यमक्षणएवमूर्तसूक्तसकेपुजगद्व्येयुति-
 धर्तप्रिनतसंभावनारिपत्वापिअभ्यतयाआत्मभ्यतिरिक्तभभ्यभ्यमभयहेनुरस्तीतिविधाद्विभेदीत्याभ्यर्थमस्य ॥ २१ ॥ अभ्यताधायेधुल्लिस्त्वदेहेनुरितिवुल्लिस्त्वदेसमाप्य-
 भ्यासेनभस्यरीकृतमद्वुल्लिस्त्वशासंसात्तरपुर्णुर्वाविषीयतसाधुल्लिरप्यलपूणमक्षमाकारेणपरमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनामौहुतपुनमिदतविदेमक्षणिद्विलीयतइत्यर्थ-
 ॥ २२ ॥ बाधमाधातक्चकुरालकादिदुर्भेद्यजगद्विलीयतयन्निषेधालक्षचित्स्पदमाश्रयावित्याह ॥ चित्स्मद्वरेति ॥ २३ ॥ कश्चित्पिनिकयज्ञानमितिचेत्तत्त्वदरातद्वरंनवि-
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्यतद्वस्यवसंभेदकरसेत्समाधेयतेसतिचिन्मात्रभेदपरमार्थस्य ॥ नात्तीतिव्यापभूतोप्ययपध्वेनविद्यतेदुरोगादइत्यर्थ ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातति ॥ एवकारः ॥ अन्यकभा ॥ हेराभलजभा नभन गतिरस्यः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वेषणा तु बोध पूर्णचिद्रूप एवास्ति अस्मिन्बोधयकंच पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शास्तिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यावस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्वर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्राणादिस्पदस्य बोधमात्रेण कथयित्वा तिरिति चेत्तद्वेत्तु स कल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पद इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनेव क्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ ३० ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३८ ॥ शास्तिरेका जगन्नाम्नी शास्तिरेव भवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प नयाचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्ना संकल्प रहितेव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छंदविबेसंकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिद्विद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासं न्ययितां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छंदविवांसंकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृशे भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादिकलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यसं विलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदो स्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता म्ना यो विद्विना माध्विना म्ना ॥ सर्वाकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णत्वे
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥

सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छंदविबेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थे युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य ततेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापन्न पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वमेव ति इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सापादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छंदविब हे असंकल्पकलंक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृशः सर्वापि पदार्थाः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यसं विलासस्यांत सम्यगाध्वसविश्रान्तिभाज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअध्विना म्ना आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासकल्प असंकल्पना विकल्पो वेति यावाश्चित्ता म्ना योश्चित्तभाति भेदः स नवोपसर्वाकारानिर्दृतिः सुरैक्यकरसाशातिसत्तैव तथातथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेशे एकमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वोपु० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६३ ॥

तस्य सप्तमविंशप्रमुक्तशालिलिनीजीवसिद्धिचिन्ताशस्य द्वाप्रेणाध-पनाललाकर्मप्रसन्नलोकमाकलालकल्याणुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेधमणकम्पनपातद-
 धीनस्वरूपिणीभूत्वात्तद्वारणजीवनामकद्रव्यगतासती आत्मनिदेहाकारसंभ्रमहारिणीऽन्यथपृष्टिभ्रगत्वाविषयाकारसंभ्रमहारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्यन्ता
 त्याजीवार्तिनामद्रवभेदस्तथापि परमार्त्तदेय अख्यासहस्रेत्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलकीधमसौम्यदहीकरोति ॥ चित्तर्ताति ॥ प्रत्यगन्तास्विसंस्तुपा
 व्याकार्थानिमाध्यापराधक्तिपरमात्माप्रसन्नपरमाप्रदाकिं आत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यप्रपन्नोमुखस्यप्रपणेनार्तिध्वनानादिशैयाधिकजीवनाकोरेवैवस्यप्रदादर्दहनास्यभादि
 पराद्यापनाक्शुशुतादिनास्यभार्तान किनुशभेरेप्युपाधिपररातसर्वश्रवसेध ॥ मथाश्रयुति ॥ सपरमहृमधिविदधानलायेभ्य प्राणन्येवप्राणोनामभ्रवतिवदन्वाक्पुपरयश्चरुभृ
 पातालप्रसन्नोपवाचितस्तुक्तरशालिनी ॥ चित्तांशस्य द्वात्रिंशत्त्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १७ ॥ चित्समंदरुपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अम्यनचविलुठतिगत्यामभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मनवानकिम् ॥ जीवदेहादिनासोत्सप्रतिर्विधादिवाहृता
 ॥ १९ ॥ द्रवपुण्यवपरमस्रजगहृष्ट्येवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोद्वस्रजण्ण्वायजगहृष्ट्युतिष्ठ
 ति ॥ विभक्त्यन्यतयावांधानुप्रतिर्विधादिवाप्रक ॥ २१ ॥ स्विदस्मदीकृतेवेहस्वत-संज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेप्रौघृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्समदएवचिरस्यदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजुभाणादिकल्पितनामवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहनास्पदौनैकता
 वापिनहिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वपर्यवकाशितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 क्तान्त्यपिनविधते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलालुनम् ॥ अभेदयोधादखिलेगालितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

एवमप्राप्तमन्वानोऽननदतिताम्योतस्यकर्मनानान्योवेति ॥ १७ ॥ एवमैक्यदर्शनिजगहृष्ट्याप्यहृष्ट्येवपरमप्रसन्नप्रपणेवसंस्थिताकिपुनपरमार्थदृष्ट्यासमूलोपाधिनायेतद्व्याप्यमि
 तिभावः ॥ १ ॥ किंचदर्पणादीमुत्पादयतमिन्मयस्यस्यस्थितावन्मयाभिसावनापित्याह आयकीबलोकलुस्वाम्युतस्याभयस्यप्रपणएवमनामूर्तान्तकेपुजगहृष्ट्युति
 धर्तप्रिततस्यभाषनापितयापि अभ्यतया आत्मभ्यनिरिकमयममभायहेतुरतीतिविधौधाद्विभेतीत्याभ्यर्थमित्यथ ॥ २१ ॥ अप्यनाथावेधुक्तिस्वदेहेगुरितिवृद्धिस्त्वसमाप्य
 भ्यासेनअस्तीकृतभद्रवृद्धिलक्षणासंज्ञास्वतएववृद्धाविलीयतसमुद्धिरप्यलपुण्यप्राणाकारेणभ्रमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनामौजुतपुनमिद्वतदिद्वेप्रपणिविलीयतइत्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमाध्यापकपुद्गलकाटिदुर्भेधजगद्विलीयतइतिवैधवाभ्यधिस्यद्वमाधत्वाविस्थाह ॥ चित्स्यपरयेति ॥ २३ ॥ कश्चित्प्रतिप्रतिकप्रकृतमितिचेकस्वदृशातद्वर्शनादि
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्वतर्पस्यसमसेकसेलभावेज्ञातेतिविभ्यामर्थेवपरमार्थसत्यं ॥ नास्तीतिअभावशून्योप्ययमप्यनविधतेहुरेभाहृत्त्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव वस्तुस्थितिर्न केनचिदन्यथाकारुण्येति विसिद्धमिति जानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्नकभा ॥ हरे ॥ भव्यवभावनवर्नाभातास ॥ तस्य ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वेशणानुबोधपूर्णचिद्वपुर्वाति अस्मिन्नर्थयकंचपृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदसिर्वावस्थाद्वैतापलापप्रवृत्तइत्याह ॥ ततइति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादित्रिपुटीजगत् ॥ यदात्वबोध ॥ असत्यएव तदाशुक्लात्मरूपातच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शातिरेव गच्छति सर्वतोव्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिकात्रिपुटीतु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदाजगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्पृश्यबोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्वेनुसकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृहइति ॥ ३० ॥ चित्त-अभावनाददर्शनद्वैतक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्पृग्बोधेन सर्वोपस्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छकंचैव मस्येव तस्मान्निःशंकतापरा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवंधांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शातिरेकाजगन्नाम्नी शातिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्यएवातः द्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोप्यस्पंदएव स्यान्निःसंकल्पनयाचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्नासंकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छां विवेकसंकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासस्योपयतां यत्तत्तपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कर्तम् ॥ ३३ ॥ चिच्छां विवक्षासंकल्पकलंकाभ्युत्तवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यासविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदो स्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्तामायो विद्विनामा धिनाम्ना ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णैत्ये
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापेक्षां वा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० ब्रह्मक्यप्रतिपादनं नाम समसप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गतइति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यतइत्यव्ययः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छां विवेदइति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थयुक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तपदे स्थायताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानासकल्यादिस्त्वदैकरस्य मापन्न-पृथङ् न सत्त्वशालनाच्च सत्त्ववतिइति अनवैवयुक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हे चिच्छां विव हे असकल्पकलक ॥ तावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वापि पदार्थः अमृतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चित्तः समो ह्यसविलासस्य ता सम्यगाध्वसविविश्रांतिभज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनाम्ना आतदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पनाविकल्पो वेति यावा श्रित्ताम्ना य श्रित्तथातिभेद स न वर्णोपसर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसाशातिसत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदशेष्टकमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वा ० पू ० समसप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद्गुह्य इति पुस्तकांतरे पाठः ॥ उभाय विधपाठमध्ये टीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति २ अत्र टीकानुरोधात् कुर्विति पाठोपेक्षितइति भाति

भौनधुर्ध्वपत्तस्यैवपथ्यते ॥ सुपुत्रभौनतभाधिगुयतीतमतिहितम् ॥ १ ॥ चिसिखिलासिर्धिसस्यस्याभाधिकमदस्यनुसातिताम् ॥ १ ॥ वागादीनीर्भौनसयम् काष्ठ
 प्रिदधीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुभौनेषुद्विपसमर्थोभक्ष्योतिभौनेरा ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठनपखिनांतरतभ्यभेदानां भक्ष्यतया एककोटिद्वेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमद्वयकटद्वय ॥ अभावितायाविति ॥ भाषितभाष्यतस्वपर्यालोचनतश्च्युत्यायां शुल्कायांतदनुभारसयस्यायां कच्छुवाद्रायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ भ्यद्वारे
 इतरपखिलाकोरमोष्यतीतिरायानरास्यारसम् ॥ ५ ॥ पक्ष्यार्थं भुत्सायप्रत्यार्थं भुत्सादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तमद्वयेधाधिभज्यधनुष्मकारभौनमुनयआधुरि
 सय ॥ ७ ॥ तेषां प्रत्येकसंज्ञाख्याह ॥ शार्दूलोतित्यादिना ॥ द्रव्ययुतिपक्षेऽस्मीनम् ॥ ८ ॥ एवमिमांशपर्यालोचनेभौनोभयमपिपक्षमभिनितभाषितकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुत्रभौनवान्भूत्वात्यक्वाचितविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुकस्तिष्ठावपृथगतत् ॥ १ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ वाङ्मोनमक्षमानचकाष्ठभौनचवद्व्यहम् ॥ सुपुत्रभौनभौनेशधक्षन्बूहिकिमुष्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ द्विविध प्रो
 ध्यतेराममुनिमुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तसयेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुल्कायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इठाज्जितेद्वि
 ययान्मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुगुध्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोषित्वमौतयं समुक्तमुनिस्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योयार्भवेद्रावश्चांतयोभूनिनाययो ॥ चित्तातिश्चयद्रूपालाभौनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुः कर्मभौनमौनविदोजना ॥ वाङ्मो
 नमलभौनचकाष्ठसौपुत्रमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मोनं वचसारोपोषलाद्विद्वयनिग्रह ॥ अक्षमौनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्भाकम् ॥ ८ ॥ म
 नोभानपचमचतन्मृतोकाष्ठतापस ॥ भावेसुपुत्रभौनात्सज्जीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुत्रभौ
 नावस्थायां सातुयासवमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मोनंभौनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मर्तिर्नजावंधायतत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृश्यवाङ्मयमस्पर्शत ॥ अपश्यन्नेवपश्यद्विककाष्ठभौनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मौनत्रयंस्मृतम् ॥
 प्रवतिर्भौनिनस्तन्नतज्ज्ञाकारस्यर्त्तालया ॥ १३ ॥

पक्ष्यार्थं भुत्सायप्रत्यार्थं भौनतमप्येतिनपरिगणितमित्यर्थ ॥ त्वर्थेण ॥ भावेकालतस्यानुभावे ॥ १ ॥ विषयः श्वधिष्ठ ॥ गुप्ताधनुर्ध्व ॥ भुक्तेषुकीधभुक्तेषुपी
 यतद्विमुक्तधी ॥ १० ॥ यथापिषुपुत्रभौनेषुभीमत्वसिद्धतायापिगानिमित्तिनमनोदृष्टनिश्चयद्रवाजयेतिजीवित्यस्यधायेवेत्याह ॥ वाति ॥ ११ ॥ तीर्तद्विभाष्यतापस स
 माधोक्तयानिद्विभितराह ॥ अस्मद्विति ॥ बलाभ्यनोतिपद्विगतास्सराह ॥ भावस्यसंस्मरणमनुसंधानमस्पर्शदृष्टिपिरूपयद्रूपप्रपञ्चवाङ्मयनामप्रचं वास्पर्शान्मज्ञानादतन्मात्मान
 वरयमेवधनुर्माधिवनित्यास्तद्विलोपाभावात्तस्यभ्युत्थानाद्विश्रमाद्योतिपक्षपरयस्तिष्ठतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ भुत्सायान्कालोत्तेजोभ्यो नम्रयमददुरद्विषसकलनमेव तमप्रयत्न
 नाखयोर्भौनोभाषयितव्यस्तुषिसवाभाष्यतस्यनिरोधभुत्सायानादित्तीलयातमप्रभाषतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवेदनिरस्यमितितुकुप्यंतु चिदानंदविलासएवेतिबुद्ध्यानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यार्थमिह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिप्रष्टु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयत्नेनैवतस्तिथ्यतीतिनपूर्वमौनछेदसापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोह्युत्पत्तेनिरोधछेदननभलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठतेत्याह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंमुपमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजंतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्युत्पत्तेनभलायतेसमस्तेंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाम्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंस्यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्ध्याजगन्नाल्वविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाक्राशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशतंप्रतन्मौनंलुप्तमवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितियस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततोस्थितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविद्वत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनोचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्सस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेवस्यात्स्वान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तंसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविभ्रमोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्तद्व्यथास्थितंबुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तद्वित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाक्राशे ॥ २१ ॥ यस्याजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसवित्तिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिपसतीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्भेदस्यच ॥ २७ ॥

मीनधनुर्विषयप्रलभ्यवीर्यवपयते ॥ सुपुममीनतथाधिरुपमीनप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्वाभाविक्कमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वामादीनामीनसयम काष्ठ
 विषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुद्विरपसमर्थो भवतीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विद्विद्वानाप्रयाणाकाष्ठमपस्विनान्तरतभ्यभेदानामनस्यकृतपाएककोटिर्नैवेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भावितभास्यत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायाशुष्कयातदनुभवरससूत्र्यायाशुच्छ्रुत्वाद्रायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहुरे
 वतरतपस्विलोकोप्यतीरैरतिशयानशस्वाहृतम् ॥ ५ ॥ परत्यर्थमुत्पाद्यमत्ययार्थमुत्पादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाधेयधियाज्यधनुष्यकारमीनमुनयआहुरि
 त्यर्थः ॥ ७ ॥ मेयाप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बाढीनमित्यादिना ॥ इद्विपतिप्रदेशोऽस्मीनम् ॥ ८ ॥ पूर्वविभागपर्यालोचनेमनोमीनमपिपश्यमयपिपसिभवति ॥ यिपस्यकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुममीनवान्भूत्वात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तसिष्टावप्यवततद् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ ॥ बाढीनमस्यमीनचकाष्ठमीनचवेरुग्रहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवसन्बुद्धिकिमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिर्मुनिवरेरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायाशुष्कयाकियायांयद्दतिश्रय ॥ इठाज्जितेद्वि
 यमामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुत्तुत्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोपितर्गतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्धोभवद्भावश्चातयोभूतिनाययो ॥ चित्तनिश्रयप्रकृपालमीनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनंमीनविदोजना ॥ बाढी
 नमस्यमीनचकाष्ठसंपुनमवच ॥ ७ ॥ बाढीनंवचसारेधोबलादिद्विविधनिग्रह ॥ अस्यमीनपरित्यागश्चेष्टानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनंपश्यमचतन्मृताकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनास्यज्जीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेपुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
 नावस्थायांसातुयासैवमुक्तयो ॥ १० ॥ बाढीनंमीनमित्येतत्सिद्धतश्चमनकिल ॥ मर्तिर्जीविवंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिहस्यवाक्कापमस्यशन ॥ अपश्यनेवपश्यद्विकाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुररचित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनस्तत्रनतज्जास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पश्यतींमूर्च्छांछुपसारेणसंभवतिनाप्येवेतिनसैर्परिणमित्यर्थः ॥ त्वर्थे च ॥ भावेआत्मतत्त्वानुभवे ॥ ९ ॥ विषयः अधिकृत ॥ गुणायुधार्थः ॥ मुक्तेषुजीवन्मुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तयो ॥ १० ॥ यथापिप्रिपुमीनेषुमीनस्यसिद्धतायापितानिमलिनमनोहृदनिश्रयप्रकरणेयेतिजीवित्यप्यथायेवेत्याह ॥ वानिति ॥ ११ ॥ तीर्हिगद्वाकाष्ठनापस स
 माधोकायतेतिप्रतिपाद ॥ अस्मदिति ॥ बलाभ्यनोनिपट्टणान्तरसहोऽहभावस्यसस्यरणमनुसंधानमस्यसुषुप्तिरपिदृश्यप्रपञ्चबाह्ययानममपञ्चवास्यस्यान्मज्ञानादतमात्मान
 मपरपञ्चेकसुपुमादिबलित्यात्मल्लोपाभावात्तस्यच्छ्रुत्याश्रित्याश्रित्वाभावव्योतिपापस्यसिद्धिर्नीत्यर्थः ॥ १२ ॥ व्युत्पानकाटोत्तेजःभीनप्रयमप्रसुररचित्तस्यकलनमेव तत्रपातक
 नाष्टयोर्मीनिनोभावादिनज्जास्ति ॥ तत्राध्यात्मतत्त्वमनोनिश्रयमुत्पानादिलीलयातत्रभवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवातरस्थलीलेयेत्यस्यपूर्णस्थितितीलया तज्ज्ञास्तुच्छाकनमौनत्रयेबंधरूपमेवेदनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादे
यताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थेनात्स्यार्थमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवमीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयले
नैवतस्तिथ्यर्तातिनपूर्वमौनच्छेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोच्छ्रित्येतनिरोधच्छेरोननलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधि
तचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ तीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंशुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥
अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्यस्यतेनभलायतेसमस्तंद्रियसंविदः
॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गातिनशास्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंसंयदनाद्यंतमा
स्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धानाजगन्नात्वाविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौ
नमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राणशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वम
स्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनंशुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिपस्यामासि
तंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विचिंतितोऽप्यतिः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वेवांत
श्चेतसाऽवतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योक्तिनमनोचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविन्ति
रविच्छिन्नातिमौनितान् ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मा
त्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अतंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविश्वेयोयस्मिस्तत्तद्वदआत्मतत्त्वयथास्थितंबुद्धान् ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवातंतपूर्णआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः
॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधित
त्वादयतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः
अभासवर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अधिपाधाधानुर्धनदाध्वरत्नीनामपिपाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसमिधधानानुमिकानामध्यपथम्यादयपरातीत्यानुमका समीधमद्वेषाजाधानाध्वराभ्या
स्त्वमस्मेतिनस्वविदिययापणप्रवतीत्याह ॥ सौधुर्मकति ॥ समाधान समाधिकश्वसमाधि एतेसमाधयोकापत्यपिप्रवति ॥ २९ ॥ हेमकाग्रमक्षभूतहेसाधोजापतिसमतान्नि
पुणम्यवहरत्सर्वोपिउतवास्यकम्यवहार समाधिस्योपिबीधभुक्त सकलामलशानिद्विर्निमित्यनुयर्थस्यएववधाविदेहएष ॥ इयच्छिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयधाधान्यभाभव
तीतिनाभाभप्रयस्तस्यैवास्तिनाम्यस्यस्यर्थ ॥ अयधानभद्रत्यपिप्रधोधनमेव ॥ इयस्तिनिलयाभावतएवास्तिनाम्यस्येस्यर्थ ॥ अयधाभावतस्तवैवास्तीतिराममतिस्निद्धय
काराकि ॥ ३० ॥ इरामत्व अस्तिनिमाहूक्येनपिपुक्तरीत्याधराबादिपादभाषापिछापनेनोक्तभावधासनमेकनयरूपमास ॥ सर्वच्चिद्यमदमीहकिलयप्यसिद्धतगआमिरो

लुपुतमौनमेवदमनतत्वाद्यधोधवत् ॥ तुयंमेवामलविदितुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मकसमाधानस्तयातुयंसमाधिक ॥ तुयंती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवै ॥ २९ ॥ तुयंस्यएवसकलामलशानिद्विर्जाप्रत्यपिप्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
देहएवमक्षतभोगभवतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अमित्युक्तमभववासनमेकमास्वनत्वनचाहमपिनान्यदिह ॥ लिस्त्यम् ॥ सर्वच्चवि
द्यतदेहकिलांतरासज्जस्तिपृचिद्गानकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातकद्राणामु
निनायक ॥ येगणाल्लेतुप्रेकद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिक्षुणादृष्टशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशानां
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नास्तरनुभूयमानस्वमलदाभुरभ्याशोकीवभुक्त्वचिद्गानकोशकलैकनिष्ठलितेस्यर्थ ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भास्वयप्रकारोनि० पू० अष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वल्लभुकानामेच्छिकीस्तिमि ॥ योगाद्याणस्यविलयोयतेस्तद्विरिभ्यते ॥ १ ॥ माप्यताम्रकाहसर्वाहृदासर्वएवते ॥ समाकारमूर्धिरजुश्चरुद्राणामुत्तमशानिनि
शतानामप्युत्तमकद्रापागुक्ततदुत्तरसर्पेवकद्रास्ययानेपुदेहपुनरावधरोपयुक्तवतियाध् सभभुक्काचिरभोगान्माप्यरुद्रपूतत ॥ गणनाभाभसतस्तेस्यास्मर्तिसर्परिच्छेदाह
स्युक्तमरुदेच्छयाशतकद्रमूर्तीनागणत्वमेकैककद्रमूर्तिरितिद्विदेशेनोराभ पूच्छति ॥ कुतश्चति ॥ कद्राणांशालत्वनुक्तआगतम् किमपीसहपरिगणानाहुततद्वानिरिककद्राणामेवपरिग
णनात् ॥ एवार्थेगुहाय ॥ यगणाल्लयोकास्तएवप्रेकद्राडकालोउभन ॥ अन्येएवकद्रादत्यय ॥ १ ॥ तपययमकद्रमेवावलम्ब्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागावर्चितवत्स्वम्यादियलागतस्तयाक्षानमेवतत्तन्मयाकद्रातसत्त्वानेनामतेरिषिप्यनोक्तम् ॥ २ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकमपिभोगेश्वर्यसाम्यादुर्गतात्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरुद्रस्यसवकाः५॥पदाऽप्यन
 कथमुत्पन्नरुद्रायु स्वाभिमृत्तभावयोर्विरुद्धयोरेकवासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वाद्वगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेत्तत्राह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्यरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगेश्वर्यप्राप्तेस्तदर्धानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोदयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्यचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्नागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तसामपृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेयुत
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगेश्वर्येणसद्भावाःसत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्वानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वमेतत्तद्गणशतंरुद्रतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकंरुद्राअपिगणाविधौ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुद्रतम् ॥ तत्स्वप्नकृतरुद्रेणर्दीपाह्नीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नःसर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोव्रह्मन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्रियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्रियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्वापिपुननिमज्जतिवस्तुषु ॥ यतेंद्रियत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभापदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिव्यवसवेतसर्वज्ञसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वाभ्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयःकिमर्थमानुषयोन्याद्यवताररमशानवासादिकदर्शनात्सत्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामपृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छील ॥ ईश्वरःसर्वशक्तिसंपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाःशास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपिसर्वप्रातत्त्वदृशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मभ्यापितेपादुखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमत्स्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलरूपरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिपावाधानुर्धनद्राधनर्तनामलिखधानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमिधपक्षानभूमिकानामध्यपचम्यापयतास्तिकोभूमिका समधिभेदकया जायतकापराध्वा
 इत्यमस्यधितरपिदिवपायणभवीत्याह ॥ सौपुमकति ॥ समानाधनसमाधिकभ्रसमाधि एतेसमापयकोजायत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमल्लनद्रासभूतइसाधोकायतिसमतानि
 पणव्यवहरस्वरक्षोपिउभयात्यक्तव्यहर समधिस्थोपिजीवन्मुक्त सकलामलरतिरहितिर्नयनपुस्यपुवतधाविदेहपुय ॥ नृपचस्थिति स्पूलवृक्षकारद्वयधाधान्नमाभय
 मतिनभाभयपुस्यस्येकालिनान्यस्यत्यय ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनमेय ॥ नृपस्थितिलथाभवतएनालिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाजवतलवैवात्तीतिराममतिविद्धत
 कालातिक ॥ २० ॥ इयामल अग्निमिमीदृक्पुयपिपुक्तरीत्याधिराहद्विषादमाभापविछापनेनेवल भवयासनमेकनुयद्वयमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीहमिकलमप्यसिद्धतअतिरो

सुपुममौनमेवदमनतत्वावधभवत् ॥ नुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुमैकसमाधानलयातुयंसमाधिक ॥ नुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ नृपस्यएवसकलामलशांतिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरविपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
 देहएववक्षन्नमोभवतएवकिलासिसाधा ॥ ३० ॥ अभितुदकभववासनमेकमास्वनलनवाहमपिनाम्यदिहालिसत्यम् ॥ सर्वेष्वि
 यतइतीद्विजालतराभज्ञास्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 ज्ञापदशानामाष्टपद्वितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतशतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ यंगणास्तनुपेकद्राडतनेतिवटाशुभे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वमानाभिक्षुणादृशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाल्लरनृपुयमान स्वमलशमधुपञ्चाक्षोर्जीमन्मुक्तत्वविद्वगनकोशकलेकनिष्ठसिधेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० अष्टपद्वितम शग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिचद्रत्यमुक्त नार्भास्थिर्कीस्थिति ॥ योगायावस्यवित्पयोयनेस्तुद्वितिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतम्रप्रहसहोदनासर्वपथते ॥ समानाधनसमाधिकभ्रसमाधि
 शतानामप्युत्तमद्वेताप्रागुक्तइतरेषां चदशकयातपुनेपुदृपुभारवधरोपमुक्तवतिषाम् तमभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यकद्रपूरतत ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रदच्छपारातदमूर्तीनागणत्वमैकैकद्रमूर्तिरितिचद्विज्ञानोपम पूच्छति ॥ कुतइति ॥ कक्षणांशतत्त्वकुनआगतम् किण्वो स्वहपरिमणनाबुदतद्व्यतिरिक्तद्राणाभेदपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेनृशब् ॥ यमयास्त्यपोकालएवपेकद्राडकालोडतत ॥ अप्येएवकद्राडत्यय ॥ १ ॥ तमपयमकद्रमेवावच्छेदव्यवसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वमानाभिनि ॥ उद्देश
 तम्याग्नीवततवज्जम्यादित्यलावतल्लपाक्षातमेवततलमम्याकद्राडतल्लप्यानेनायरोविशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वाङ्मज्जलयोगो विवसां ल्ययोगयोः समुच्चयौ युक्तो न विकल्प इति चेन्न तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
 कारणतश्च साध्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः कारणप्राणयोरेषां कर्मसु व्यापारेषु अकारणतामर्तोत्यैके केनाप्यफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विके वसवर्षास्तस्य तस्मिन् मनस्य ललातौ सर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथं मनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यत इत्याह ॥ मनोभव इति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिके भेदे मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यस्य हेतुदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ भरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ अथोप्यपायामनोनाशद्वारैर्बोधाक्षहेतवो भरणे च मनोनाशः प्राणनाशो वा किंतु मूर्च्छां काले विलीनसैधववद्विद्यायां वासनात्मनावस्थानमुक्त्वमणकाले पुनराविर्भा
 वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्ततेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भव्यकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयं नीत्वानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कर्ममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वयनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनोवि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्त्वमणसंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपधाराजावाद्दहिर्निर्ग
 तानाविलयः वासाकाशोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमने भववरं श्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुरुषरावमिदं दर्शयिष्ये तदा वासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
 हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मासामुपादायान्यन्वतरकल्याणत
 ररूपतनुने एवमेवायमात्मेदं दर्शयिष्ये तदा विद्यामयित्वाऽप्यन्वतरकल्याणत ररूपं कुरुते पित्र्यं वाणां धैर्वद्वैववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मण्ये वां वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
 स्वर्णकारं पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलाभ्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तदा अकस्मादाहुर्भूताम् ॥ ५६ ॥ आसप ॥ ११ ॥ एवकभाषानुप्यादिअन्मकभा ॥ १२ ॥ नरेधताकस्मच्चिदितिशेष ॥ आत्मीयत्वषणाश्रमोचितम् ॥ परतत्त्वम् ॥ सा
 मित्रास्तान्विषणानिषणानितीविषयलयाविधनकचिवित्तय ॥ १३ ॥ गर्हिकथहरस्यमसिद्धहराचरिभवेनकियानियमोद्वेषार्तिस्वरिषवेयादिनियमोभाववादीनांषमास्तपोत्त
 मवधानियम काकतालीयन्यायतदपटनादिसाराकथा ॥ अग्रार्थानाभिति ॥ आतयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यभूरेच्छाखानाविनियतिरेवतद्वयस्याधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अज्ञानानुषधानाप्र्यादिकियावन्वियता सगाराधाम्भकार्कानुसंगेद्विमानयातेसतितद्वर्णाविभागक्षेत्रधरात पृथक्प्रेहिकपारट्यौकिकसुखदुःखानुभूतिफल्ता

कायतालीयवद्द्वारादिनां पूर्वतितेसदा ॥ नकुर्वन्त्यपिर्वैकिषि नैपाकषिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयताविष्णुरेवकर्मदित पुरा ॥ एव
 यमाचिनयनएवकर्मशुजाद्रव ॥ १२ ॥ नर्तियमसिनानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञाविषयकचित् ॥ १३ ॥ अग्र्या
 दर्तांययौप्यादिसगादकटिमागतम् ॥ हरदर्तानातयाकर्मद्विजातीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्गेप्ररुहिमायातेसकेतवशात पृथक् ॥ अनुभू
 तिकलाश्रया कस्मिता कस्मिता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुक्त विषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्वरूपहृ ॥ १६ ॥ रवाट
 व्यतितरामन्दमात्मकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिभरश्रेय साकयप्राप्यतेशृणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवैवावुद्वायेतरयता सास्मयोगिन ॥ १८ ॥ प्राणाद्यनिलसशतीयुक्तयायेपदमागता ॥ अतामयमनाद्यततेम्भतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपदयतुसर्वेषांतातपदमश्रुमिम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिपयोगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांख्यव्ययोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांख्यं प्राप्यतस्यानपरंपर्योक्तदेवहि ॥ २१ ॥ यन्नप्राणमनोदत्तितरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शाखापाशभाविष्यभरागाविषयात्सयकस्मितादन्विषयम्वित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभसभाभाषयस्तुतेपुमैनेयुषकभ्यशेषदरयेति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्युतार्थ
 धर्मानास्तरबनोक्तच्युतिविशेषरेणाश्रय ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्वावस्ययातिपरमयोमोक्ष ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीसांख्ययोगावुपापद्विनिर्णयिष्यमसांख्ययोगिनोत्पद्यति ॥
 सन्त्यजति ॥ सख्ययाविषयविषयपुनराजयागत ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्पद्यति प्राणेति युक्त्यापान्मर्षितद्वययोगेन ॥ १९ ॥ उपोदेयकलीभूततत्त्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 प्यय ॥ सर्वोद्विषयानामपिपोमिनाम् ॥ वेहेतःअनर्थेवेहेत ॥ २० ॥ फलनपुनदेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविनिश्चयपयास्तयो कुतएकफलतभाह ॥ यमेति ॥ प्रा
 णमनादयार्थमपारप्यात्यन्तिकविलोपोपलक्षितत्वाभुषयप्राप्तनाशानुरोक्तातास्थितिरतत्त्वमप्यततद्वित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेऽदोदनसिद्धौ वह्निजलयोरिव साध्ययोगयोः समुच्चयकोनविकल्पइति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वासांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकं मन एव
कारणतत्त्वसाध्येन योगेन वा एकेनैव विलीयतत्त्वज्ञानात्मना परिणतभूतयोः कारणप्राणयोरपिकर्मसुब्ध्यापारेषु अकारणतामतीत्यैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
इहाह तादृशी पूर्णविकल्पसर्वसत्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातो सर्वसत्तिरातिरूपयन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथं मनसो नाशइति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताः सर्वा कल्पना बाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुक्तमाधम
मध्यमाधिकारिक्रमेण मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्सर्वसमर्पणेन दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमं राम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
वः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वारैव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विधाया वासनात्मनावस्थानमुक्तमणकाले पुनराविर्भा
वासनां चित्तमेवाहुः कारणं तद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्चाति वैदेहं वा लोवेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
नं विलयं नीत्वानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तु संसारः कर्ममाहं कसंतंति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो वि
निप्रहश्येति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ चिच्छेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनं प्राणास्यजंतो दर्शयिष्ये कम् ॥ तदानुभूय तन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवाव्यवका मतीति श्रुते रतृणजलायुकादृष्टांतमसिद्धेर्विलीनानां प्राणानां चक्षुरादिहारेणोक्तमणसंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्बहिर्निर्ग
ताना विलयः बासाकाशोक्ताताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोभ्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ चिच्छेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमने ववरं श्रेष्ठ
साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदाप्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तं चूर्चुरारवमिदं शरीरकल्पजं तितदा वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
हारं भानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवाव्यवका मतीति ॥ तद्यथापेशस्कारीपेशसोमाश्रमापुदायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरनिहत्या विद्यागमयित्वाऽप्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पिड्यं वागांधर्वं वादिववाप्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा न्येपावाभूतानामिति च ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

हृदयकस्याध्यातुं ॥ पद आस्य ॥ ११ ॥ एवकयामानुष्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यश्चिद्विशेष ॥ आत्मीयत्ववणाश्रयोचितम् ॥ परतवभ्यत् ॥ सा
 सिद्धात्मान्यपिपोनिपज्ञातीतिविषयस्तथाक्विधनकचिद्विषय ॥ १३ ॥ तर्हिकथहरस्यप्रसिद्धहरश्चरिप्रधेपकियानियमोहेवर्तित्वारिप्रवेयादिनियमोभयदादीनाचभ्रातृणोत्त
 मयपानियम काकनालीयस्यायेतदपदनादित्पाराकथा ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयस्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यभरेच्छाद्रथानादिनियतिरेवतद्रावस्थायिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ अज्ञानानुषधानाध्यादिकिधार्मनियता सगाधार्मन्यका किनुसर्गोद्धतिभाष्योतसितमद्वर्णादिभिन्नागसेलधरात पृथक्प्रेहिकपारलीकिकमुसुद्व त्वानुभूतिकत्ता

काकनालीयवद्भ्रांमियां कुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपि वै किंचिद्वैपाकचिदपिग्रह ॥ १५ ॥ काकनालीयतांविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाञ्चिनयनएवंकर्मायुजोद्व ॥ १६ ॥ नर्निप्रमस्तिनानिधनोपादेयनहेयता ॥ नवात्मीयनचपरकर्मज्ञविपयकचित् ॥ १७ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौद्धिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गप्ररूढिभायातसकतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिकलाश्रया कस्वित कस्वित स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुकविपयतुयमौनमनोमया ॥ नोकतवपरमौनसेदहस्यरूढह ॥ २० ॥ खाद
 व्यतितरामन्दमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चैव माकयप्राप्यतश्चणु ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावधार्धनित्यमकसमाधिना ॥
 सख्यैवावुद्धयेतस्वता सात्त्वयोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाधर्ततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपदेयतुसर्वेषांशतपदमन्त्रविमम् ॥ तर्केषित्सख्ययाप्राप्ता कचिदयोगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसात्त्वचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांस्वै प्राप्यतस्यानंपरयोगिकोदेवहि ॥ २५ ॥ यज्जप्राणमनोव्यतिरस्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शास्त्रांयात्वागादिभ्यभ्यरागादिभशात्स्वयकस्मिनाहनिधैयभ्यमित्यर्थ ॥ २७ ॥ एवमभ्यसनाध्यायप्रसुतेपुर्मनेपुष्कलभ्यशेषरशयति ॥ विरहेति ॥ सेदहस्यपसिद्धाच्चतुर्ध
 धर्मीनास्ततश्चनोक्तमृच्छिवितिपरेणाभ्य ॥ २८ ॥ तत्तायास्तद्रावस्थयाप्ति परमयोभोष ॥ २९ ॥ तत्पार्श्वोसात्त्वयोगिगुणायद्विधर्वापिप्यभ्यसात्त्वयोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकेकविषयप्रयुक्तराकयोगेन ॥ ३० ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति प्राप्तेति युक्तमाभाभ्यर्धितहृदयोगेन ॥ ३१ ॥ उपदेयकलीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषांदिभिधानामपिद्योगिनाम् ॥ ३२ ॥ अभ्यसनेन ॥ ३३ ॥ फलतपुतेदहस्यरूढयति ॥ यद्विति ॥ ३४ ॥ ननुविभिन्मरूपयास्तयो कृतपृकफलतभाह ॥ यधेति ॥ प्रा
 णमनोहृदयोक्तयोप्यात्मनिकविलोपयति शितत्वाद्भयप्राप्तनाशपुनरोक्तातास्थितिरस्यतस्मपदतद्वित्यर्थ ॥ ३५ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चासंख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत इति तत्राह वासनापराधेन करणप्राणयोरपि कर्मसु व्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसर्वासंस्तु तिलमूलमनस्तच्छातौ सर्वसंस्तुतिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षाताः सर्वा कल्पनावाध्यात इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुक्तमाधममध्यमाधिकारिकभेगेन मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंप्रहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसौ धववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्तमणकाले पुनराविर्भावासनां चित्तमेवाहुः कारणतश्चि संस्तुते ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वा न भूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनो मुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणान् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तु संसारः कममहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्वितदेवाश्चुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणतं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्तमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्गतानां विलयः वासाकारो होक्ताताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्चेष्टसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वर्णनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्त्युर्ध्वरावमिदं शरीरकल्पजं तदा वासनाकामकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहं भातुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरं निहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणत ररूपं कुरुते पिड्यं वागां धर्वैव देववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानां भित्ति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकार पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हि शत्रुभाषावर्तिना तस्याधिः सहा पि नूनो न भिद्यति तत्राह ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीवसासनाभाषात्मकानिमात्रादशवासनाभ्यन्तर्वाशिराश्याधीरेव स भिद्यति तेनैरिति
 व्यष्टिस्थितिमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोरेतरेतरे देवसासनासहिता एवोत्पद्यते यत्र पुनरेवमपि प्राणदेवसासनासहिता एव नृपुंसति ॥ देहान्तरे च दीयद्वा दस्यो कातगत बायुभिश्च स
 भ्युपयाति ॥ यथा कुसुममधस्ति तेषु प्रविशिरात इतरे लेन स भ्युपयातीति यस्मिन्पि विना हिरेत्वा यथा भवति तद्वत् ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाश्रयण मनोनाशद्वितिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु हि ॥ यथा वायुर्दन्तः अगोर्धो मधो वा स कर्नैरुभयमानो धिनराभ्यति ननस्पति ॥ मनप्राणयोः श्रमनियतस्य स्थितिरैकमुखेनाश्रयमुखेन च रर्याति ॥ नामनस्काद्वितिसा
 धासनासात्मकान्येव विद्धितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैर्भिद्यति तेनैरे ॥ ३१ ॥ सवासनास्तूपयते प्राणानुचंति देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंभ्ये पर्यांति दुःस्वायगंधवम् ॥ ३२ ॥ मन सांयुरिवां गोधीनशाम्यतिसवासनम् ॥ नामनस्का सप्तवतिप्राणा सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहाति मनप्राणा विनाज्ञानेन कर्हिचित् ॥ दृणांतरेणैव विना दृणां गमिवति तितिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाशप्रानुयान्मन ॥ प्राणास्त्वदं चनादं ततश्चातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तोगवासनानाशा
 द्वियागप्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनः प्रशांतिं देहापुन ॥ स्वनाशेन पदं प्राप्तं वासनैव मनो विदुः ॥ ३७ ॥ चेतो हि वासनानामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वसंप्रपतज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्मृतेरामपूर्यतः सप्तवत्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकार्थभ्यसनप्राणरोधश्च तपरिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धे ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदे शांति
 शान्तो यथानिल ॥ प्राणानिलपरिस्पंदे शांति शान्तयामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलये प्रयाति ध्योमवायुताम् ॥ यथा वासित न वेद स
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणा ध्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथा चारसर्ववानुसर्वतिते ॥ ४३ ॥ शांते वा तपरिस्प
 दं यथा गंध प्रशाम्यति ॥ तथा शांतिमन स्पंदे शांतिप्राणवायव ॥ ४४ ॥

र्थेन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएव ज्ञानादशवासनाक्षयेऽप्यप्यनाश इत्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथाज्ञानेन वासनानाशद्विति चेतोरेतदेतथापार्थित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसंधासनं सर्वथा भित्ता आसन्नं च भेदसंप्रपतेन ज्ञानस्य विचारणालयोरभेदाद्विज्ञानबालममच्छानमभेदप्राप्त्यनभविष्यात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकेति ॥ एकोर्धोऽद्वयतभ्यसनमवस्थाप्यायावर्तनम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्यक्तमोयप्रशरीरस्थीवरापच्छेदादिना रास्तमक क्रमस्तथाह ॥ प्राणद
 ति ॥ व्योमवायुर्नासाकारस्य बायुपि कनाशद्वाह ॥ तदभासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्तृज्ञादितवासनानमयगुणनरपञ्चानिरेहैकपरयतितात दनुकचनेव आचार
 पप्रवृत्ता एव नृपवति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीद्वयान्योन्यस्पर्दनं विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्घ्यं पृथक्वत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्य भावस्य तस्मिन्मनसिलीनत्वादेकीभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मात्तत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाब्रह्माकारादचित्तस्योदयो रप्यस्तोर्निवृत्तयोर्ध ॥ शिष्यत इति शेषस्तच्चिन्मात्रेण धारणया वा स्थिरो भवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावना धार्यातयाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायातितावदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोष्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वयविलीयते ॥ ५२ ॥ धारणाति पचिभिरगैर्मनसोवासाकारक्षये सति धारणादिभिश्चिभिर्ब्रह्मेकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यानं

अविनाभावनीतित्यंजंतूनांप्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तलैलेद्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पर्दनं प्राणः प्राणस्य स्पर्दनं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात् स्वभावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं नम्यतां नय ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिराश्रेयो नुपलंभोपलंभयोः ॥ दयोरप्यस्तोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वे तावद्भावं विभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोष्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहप्राणैः परमेवावशिष्यत ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेचयंतु नास्तीति बुद्ध्या युक्तियुतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारमृगदण्डिका ॥ जरामुपगतमेधोमिहिकान्मयी यथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्वै परमचिन्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परेपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्वादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाद्यभ्यासायोगच्छ्रवणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनादोषनिरासपर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यद्वयार्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मयो ॥ तत आगत इत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेन चित्तैव तस्य चित्तस्य क्षयकुरु तस्य चित्तक्षयस्य रूपमुचिता विद्यानमालैव न शून्यता हि यस्मान्नदभावः परपदपरमपुरुषार्थान् भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेण प्रकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धि नत्वप्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं स्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्नव्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानायतरसो येन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यव्याघातेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिधिनाथी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अत्रश्वेदपराधसहस्रसुलमंसुब्रश्वे
नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाग्रप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्रच्छलेनपरवधप्र
वृत्तिः स्वस्यनासीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गोस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतस्तस्यातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलातरदाष्टान्तिकेसएवेतिविशेषइतिभा
वः ॥ १५ ॥ भूतौघपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेपक्षयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनिष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
रतिर्व्याप्यमांचेदसिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णियास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रशानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
म्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरं
गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छकः स्वरूपंप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापन्नमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौघसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगज्जयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्धर्भवंतमात्मघा
तिन् ॥ फलमिवतवमंडलं प्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
प्रश्नानामसतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रशान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
दंतंशुवचलंवरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडघनतरयत्सत्तैकातरूपंतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकथयसिचेद्दुष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
परिच्छेदेनघातितवानसीत्यात्मघातिन् तत्तस्मादकथनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्धप्रसप्तबलात्मवमडलमडलस्थजनात्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० समतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां वसरेणत्वमित्यल्पदृष्ट्यात्वयोक्तव्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रवसरेणत्वसंज्ञादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
वलाभ्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ २९ ॥

एकशशास्त्रादिषुनुरशकभ्यनाभिर्निरापरति ॥ मादशानामिसादिना ॥ ब्रह्मानिपक्षुननीवभुवनानियस्याम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्वापदेनाघतक्षधानोगिरिरेवोभ्यते ॥ विषु
 षतमसाम्बधतर्भातिरादति ॥ ६ ॥ ७ ॥ महाकनदीवहाभिभूतप्रवहणपाणादिषुषेष्टाभिपुनम् ॥ विधिधाभिर्नार्धातिरचनार्भातिरभितम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ पुनार्दिषु ॥ १५ ॥ परपुनार्द ॥ १६ ॥ तनूहम्भशालोमानितज्यालम् ॥ तथापुनति ॥ तथासत पुरुषात्कोशलोमानितयाक्षरास्त्रभयतीह
 विप्रमिति ॥ १७ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुपरारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभाव सूर्यदितित्वस्यश्रोत्रत्वेनोत्तरत्वेनोत्तरत्वं जगदसौ तपति प्रकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माढाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णितशबलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्य पारमार्थिकतत्त्वभूते मुख्याधिकारिषु विज्ञानशास्त्रजन्या रवडाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेण कचित्तात्मानि स्यात्तया प्रथमाने
 अनधिकारिजनुभावेन अविकाराभाजि अस्फुटदृढप्रत्यगात्मनि अभिविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनोर्जावजगतोर्भवनस्य पृथक् सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसंश्रमता नाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशा तु मनागोपनसति अतस्तत्शातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवागसिद्धमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥
 दहावसिष्टप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगदीर्यते ॥ १ ॥ एवमथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरति पवने महागगनरेणवदिति द्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोक्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्य दीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्य दीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिरसूर्यदृत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैव परमो भास्करो भाविताशयः ॥ इमेव भुवनाभोगास्तस्यैव त्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्य भासाभांति भवंति च ॥ इमा जगदहर्लक्ष्म्यः कचिद्दृश्यो रवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनि जंतुजाते त्रैलोक्य
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंश्रमतावलेखाः संतीहरे न हि मनागपि शांतमास्व ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताच सर्वमित्यादि पावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजः स्फुरति चंचलम् ॥ कुसुमां
 गद्वामोदस्तदद्रूपकं स्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्र गगनपदेन प्रसिद्धगगनस्थैव ग्रहणविवक्षितमुत महत्सद्विशेषितत्वाद्गोपयामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाश उत स्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उत ततो निष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणो जीवाकाशः अन्यो वास्तुसर्वेष्वपि कल्पेपुनस्तत्सत्ता एव सक्षमतमत्वात्तेपारेण वस्त्वयोक्ता इत्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मा तत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलसत्ता चेत्यादिसर्वसक्षमत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौ कल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीति परेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननु परमात्मन एव सर्वानुगतसत्ता रूपत्वात्तत्र कालादिसत्ता स्फुरतीत्याधाराधेयभावेन व्यपदेशः कथनमाह ॥ कुसुमांगदिति ॥ यथा कुसुममेव स्वगोआमोदाख्यं भे
 दस्तत्तद्वपरिकल्प्य कुसुमं आमोदरूपकमिव तदाधेयतया स्थिततद्वत्परमार्थसत्तैव कालादिसत्ता भेदात्मातानि परिकल्प्य स्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रुतिर्णयमं स्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतलत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्र तस्मिन् राजनिविचारोचितपाधिया अनुमितया भावितात्मतया तत्रज्ञतयानि मि
त्तेन ॥ वेतालप्रक्षेवासर्वयो ज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्य इति यावत् ॥ २ ॥ एव क्रमेण राजवर्णित क्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्य कायद्विवितीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसहस्यस्वोभाषः परमात्मा तदापतिततत्त्वतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनशील राम एकस्मिन् वस्तुनि शमः सर्वदृष्टिस्तिलयस्तेन शांतात्मो परतच्चित्तः अतएव
सर्वत्र समं प्रलपयतीति समदर्शनः ॥ ६ ॥ असमूहात् पूर्वा न्यपि ॥ नन्वेव स्थितस्य मेकथदेहयात्रासिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नानायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुख्याच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाययौ ॥ भावितात्मतया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमना भू
त्वा मत्वेकांतमनिंदितम् ॥ बभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमां दुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रभजालकम् ॥ एवं क्रमेण चि
दणीतेनेदं संस्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगविश्वं विचारेण विलीयते ॥ कायावेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वत
श्चित्तांस्तिमितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा ज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्ध्यति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमय आत्मनि तिष्ठते ॥ सिद्ध्यंति दुर्लभतरा अपि वांछिता र्था गंगावतार इव सागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमल
त्पाराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडलौ तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणोरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरोपि सागराणां सागरपुत्राणां तत्त्वतस्तमुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वा दिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चित्ताचाथ विचि
रजा ॥ चित्तलेन च सवा दो जहासातोत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णता दिलक्षणया चमलत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्ताया भुवो राजा स्वीयकोसलमदत्वास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानशौहृदवर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनो याचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्यप्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्ताव
तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेति कर्त्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव तत्त्वस्य धनव्ययदुःखान्मलानिरिति यो ल्यते ॥ ३ ॥

अथाप्युदानधारयति ॥ साधूनामिति ॥ एवमप्यशीत्यस्य कथनमासितमाह ॥ सृणुमाधमिति ॥ कश्चिद्विधायस्थानेन स्वधर्मं प्राप्तमसृणुमाधममुपादत्ते ॥ यौनरुतयाधुनो
 पादानां यतिद्वयमिदं नाम जपेन कायधनुर्लभ्यत ॥ ४ ॥ यथा वज्रमेधेन मणिः अधः-अधोभागे अयसायन्यतेष्वप्यतेन तस्योपपन्नं वज्रसारदृढं रश्मिभ्योऽन्तरपरिभ्रमत्यास्य क्रीडा
 उज्ज्वलगीमकाशमाना यमश्चक्रेनेमि यस्य सिष्कर्मणिना यथा भावति तथा भिस्सास्त्वभोतत गुणयोऽप्यकरोति तत्तथा यो भगीरथो बलत्तरमपि सर्वधूर्जनतश्च टितवत् देशास्कदनेन तस्य मता
 एनो ज्ज्वलति यनेऽप्यकिना निषम बलानि यस्य सिष्कर्मणिना यथा भावति तथा भावति यथा भावति निर्यासः अधः-पादौ रोनिगद्वययोर्भर्षिष्यते इत्ययोऽप्यकत्वाभिन्नमभिज्ञेऽप्यगुणपूर्णं च का
 रेत्यर्थः ॥ वज्रमारमधीति योऽपि कथं कथं यमेव तास्य साध ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रजापालनयसर्वतः-परिभ्रमणा तस्य धर्मागोपित्वा गमधर्मवर्तते हेतुतमोर्होऽप्यकारहै-त्यकारि-त्यम

साधूनां योऽप्यवस्थायै धनान्मविरतदौ ॥ वृणुमाधमुपादत्ते कश्चिद्विज्ञेता मणिर्यथा ॥ ४ ॥ वज्रसारमिव भोतमुज्ज्वलनेभिर्यो भिन्नत् ॥
 अधोमणि रयो यजं सर्वदुःखानवधितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्विदेहश्री आतोपिदेन्यमप्यलम् ॥ तमोहरवृणुनां शिशुमणिर्वैश्वनामिव ॥ ६ ॥
 किरन्नास्रिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्यैर्कातामिरिव ज्वलति योरिषु ॥ ७ ॥ खटुशीतलसस्पर्शोऽयस्सनाह्लादयन्मन ॥
 सुज्ञानां द्रवति स्त्रिभ्यस्यैदोरिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगदग्रोपवीतस्य स्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्य येनास्यावतीय-पूरितो गुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यशोपितो भोधिर्गंगापूरणपूरित ॥ येन दुष्पूरमृतोपिमहासायार्थोऽर्थनामिव ॥ १० ॥ गंगासापानपद्भ्योऽयनपातालवासि
 न ॥ योजिता वक्षणे लोकेर्वाधवा लोके यधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्घनपमाराधयश्च य ॥ भूयो भूयो ययौ स्वेदमशून्याप्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवने वसमानस्तस्य भूमिपतेरपि ॥ प्रविचारयतो लोके यान्नापं यकुलामिनाम् ॥ १३ ॥ सुविरागश्च भक्तारविचारकणि
 क्कादभूत् ॥ वयस्य पिचता रुष्येदं वाहलीनराविव ॥ १४ ॥

एवमिति ॥ यथा भूमिर्धर्मैश्च नैरात्मोऽप्यहर्दिव्यं च हरति निद्रम् ॥ विरोधमेवैतद्वयमप्योज्ये ॥ ६ ॥ स्वस्थमनाप पराक्रम-अतिमनाच्च तस्याजानमग्निकणानां साधारथा
 र्तिरिक्तरश्मयोऽपि पुमप्याह्मकालेव दूदं स्वयकतगिलाग्रिधज्वलति ॥ अग्निपक्षे भरा-अथावयवास्तृतीति अरिणस्तणादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुस्रावस्तन्यवधिदस्तेषां सन्निधौ ॥
 ददुमणिश्चक्रोत् ॥ ८ ॥ येन गंगावाहस्य गगनामवाहलक्षणस्य स्वलयप्रक्षोपणीतस्य दूरीयोगुणस्तनु-अस्यायुधिष्यन् गगनामनारणेन पूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामर्थिनामह्लाद्
 सार्ध-सपोयनेनेव ॥ १० ॥ भूयो भूयिष्याद्वक्ष्णवनिर्गन्धलाक्षणा लब्धसिद्धि-अधोगतं यानाधवा-स्तरणुषायेन गगालक्षणा ययोऽपानपद्भ्योऽप्यवसायिनां आरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयस्याप्यवसायिन अभिच्छिन्दन् हनिष्य पातस्त्ववस्यः सकाशात् ॥ १२ ॥ अधिराव्यासोऽवेति यन्त्ये ॥ १३ ॥ यौवने विचारिष्योऽप्येदयोऽतिदुर्लभं दमिष्योत
 नापमराधिपति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेन जगद्यात्रा चित्रयामास ॥ चित्राप्रकारमेवाह ॥ नित्यप्रित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यामारात्रि ॥ बहुभोक्तविरसं च फलवस्यतत्तया विधमेव सर्वेषां
 कुर्वता कर्मलक्ष्येनेन तत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तया प्रित्या धनदहनकर्मविपुचिकेचाशुद्धिदृक् त्वफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ उक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यन्तभीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमताज्जीवानारागद्वेषादिससारवृत्तिपुनरफलभूनास्तेनामुस्यग्नरक्रमानुप्याप्यरण्यार्तोपुच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुपायैश्चिराभ्यस्तयसाभ्यविक्षेपैवैषमभ्यस्य समाधिस्तदात्मना अनादिसिद्धन्त्रलाकारणच उत्येनाविभूनेन ज्ञेयस्य प्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेन सर्वदुःखानि शोषते इति परेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उद्यच्चैति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टो भगारयो विवेकेन स्वयमेवात्मनस्त्वमतः पर्यालोप्यापानता निश्चित्यतत्र विषेपवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठा मलभासान्त्यागता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगद्यात्रा मिमांसित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनं पुनः श्यामादानादानशतं पुनः ॥
 तदेव भुक्तविरसं लक्ष्यते कर्म कुर्वताम् ॥ १६ ॥ येन प्राप्तं न लोकोस्मिन्नद्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतं बुद्धतमन्यशेषं कर्माविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनः पुनः पयुषितं कर्म कुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तु कः कुर्यात्किल बालवत् ॥ १८ ॥ अथैकदा द्विप्रमनाः कदाचित् चित्तलंगुरम् ॥ एकां
 तं संस्तुतं भीतिः समपृच्छद्भगारियः ॥ १९ ॥ भगारिय उवाच ॥ अंतःशून्यानुमृच्चिरं भ्रमत्संसारवृत्तिषु ॥ अरण्यार्तोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयं विभो ॥ २० ॥ जरामरणमाहादिरूपाणां भवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानां कथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ चित्तल उवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेन निर्विभागाविलासिना ॥ राजन् ज्ञेयावबोधेन पूर्णेन भरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वोचं न सर्वदुःखानि नुदधति प्रययोभि
 तः ॥ संशयाः समतायां तिसर्वकर्माणि चानप ॥ २३ ॥ ज्ञेयं विदुरथात्मानं संशुद्धं जनिरुपिणम् ॥ सच्चमवंगतं नित्यं नास्तमेति न चाद
 यम् ॥ २४ ॥ भगारिय उवाच ॥ चिन्मात्रं निर्गुणं शांतमस्ति न मलमच्युतम् ॥ दृढादिनेन रत्किंचिदिति वं विमुनोभ्यः ॥ २५ ॥ किं
 तत्र प्रतिपत्तिर्भस्फुटतामेति नेतरा ॥ एतावन्मात्रं संवित्तिः स्यामहं भगवन्कथम् ॥ २६ ॥ चित्तल उवाच ॥ ज्ञानं ज्ञेयानि प्रुत्वमेति
 चेतोददं वरे ॥ ततः सर्ववपुर्भूत्वा भूयो जीवो न जायते ॥ २७ ॥

शगुरवे निवेदय स्तरस्फुटभावे विक्षेपापशमे चोपापपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेन असत्त्वेऽपवादकोऽज्ञानशोभेन दृढमसंचितम् ॥ देहेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्या विधातं मत
 रत्किंचिदात्मानेनैव पितृद्वचनविश्वसातस्वोपपत्त्या चोदय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशब्दरवभासहेतुर्विक्षेपानाश्रयस्य न दृढतिदंशयति ॥ किमिति ॥ अत्र अनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्म्येदतरा आयासदात्मबोधरूपादतिपत्तिस्फुटताकरतलामलकवत्सदृशं नित्यं तत्राकर्कारणम् ॥ अहं सर्वविषेयात्त्या एतावन्मात्रसवित्तिश्च कथमेवोपा
 येन स्यामिति यर्थः ॥ २६ ॥ तत्र भगारियस्य राज्याद्यभिमानदेवतत्तद्विषये पुंचित्तधावनोद्विक्षेपस्तत्त्वावल्यादेवनस्फुटात्मप्रतिपत्तिरिति निश्चित्य तत्तत्सवित्याजनापयश्च
 भगीतोक्तमामानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यते अनेनेति ज्ञानमभ्यासित्वादिनेन ज्ञेयं पत्तलवद्व्यामीत्यादिभगवद्दर्शिते संशये निष्ठलस्यैर्धर्म ॥ सर्ववपुः पूर्णस्वभावः ॥
 न ज्ञाप्यते पूर्णस्वभावान्प्रप्यवतद्वत्यर्थः ॥ २७ ॥

अभानित्वादिपुका निषिद्धमुत्पानुसहस्यारण्याभ्यां प्रपञ्चयति ॥ अस्तिकिरित्यादिना ॥ १८ ॥ ययिषानन्ययागेन भक्तिरप्यभिधारिणीत्यस्यात्पर्यादर्शयति ॥ आत्मनद
ति ॥ निष्कटार्त्तात्पतनमवाप्तमभिव्यक्तिरूपधारिप्रवृत्तमभिव्येष्टव्यं ॥ १९ ॥ २० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं प्रवृत्तमभिव्येष्टव्यं ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्तिनामकाभोपहृतत्वेन स्फुटीभूतसंज्ञायाद्व्याकाशं गत्यास्थि
माधस्यपरमात्मनस्य स्वरान्तरुदाभिध्वक्तियात्पात्पाट्टासासर्वाधनफलभूता सर्वप्रापेयसाधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमूल अङ्कारेति अभानित्वोर्दु संपादत्वादिस्य
स्वभावेनाह ॥ अहंभावेति ॥ २१ ॥ तर्हितस्वरित्यागोपायमममयवेतिपुच्छति ॥ शरीरेति ॥ २२ ॥ विकसितनामकाभोपहृतत्वेन स्फुटीभूतसंज्ञायाद्व्याकाशं गत्यास्थि
तस्येति शेष ॥ २३ ॥ त्वत्करान्यथाजनानवदुष्प्रत्यये शमप्रभोपहृत्सिध्यति सध्याभिलषितपूरणसमर्थो ह्यकथमिक्षामदित्यादि कथं कथं न्यानादिना जीविष्यामीत्यादिष्वि
असक्तिरनभिध्वग पुत्रद्वारदृष्टादिषु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ २८ ॥ आत्मनो नन्यथागो नतद्रावनमनारतम् ॥ विवि
कदेशासेवित्वमरतिजनसंसादि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानतदतो न्यथा ॥ ३० ॥
रागाद्वपस्यकारसमारब्धाभिर्भेदजम् ॥ अहंभावोपभाती गुराजनज्ञानमवाप्यत ॥ ३१ ॥ ॥ मगिरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिश्चिरा
रुदोगिरीतरिवत्सके ॥ अहंभावोमहाभागावदमेत्यन्यतेकथम् ॥ ३२ ॥ ॥ चित्तल उवाच ॥ ॥ पौकषेण प्रयत्नेन त्वत्काभोगौषमाव
नाम् ॥ गत्वा विकसितान्मत्तामहकारो विर्लभते ॥ ३३ ॥ यत्रणापजरं यावद्भ्रमलज्जादिना खिलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण स्फुटातावदहं क
ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विद्यात्यक्कायदिति श्रुतिश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्यमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शांताशेषविशेषणो विगतभी सत्य
कसर्वपणोगत्वा नूननाकिंचनत्वमरिपुत्यक्कासमप्राप्तिप्रयम् ॥ शांताहंकारविलयेत्यमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शांताशेषविशेषणो विगतभी सत्य
भवस्तुष्टुस्त्वमुद्धरामि ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० मगिरयोपदेशो नाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतस्त्यगुरोवकाटित्याकण्ठमगिरय ॥ मनस्याहितकर्तव्यं न्वद्व्यापारपरमभवत् ॥ १ ॥

॥ १५ ॥ सप्तत्यागमेवावश्यकतम्यतयाप्रपञ्चयति ॥ शतिति ॥ शताल्पनातिच्छिन्नामराहीतिराकाशेषणानियस्यतयाविधिसन्तूनमस्यतमकिञ्चनसदृसमप्राप्तिव्ययमरिपु
स्यक्ताअलङ्काराभिमानसेव्यरेवमिसामदस्यार्थानुक्रमिअलपूणसम्पटभ्यार्थपरिशेषाभावाद्भुक्तिमथान्तरुष्टभूषणेनयावदायुष्योवधावेतोनुकरीभ्वरदत्तादिशा
खामावापयप्रसगादीरालक्षसमप्रत्योपदिभवसिर्हिसर्वभुगुणैरक्षीभूतस्त्वयैसर्वोक्तप्रसिधासिनतेससारसमाधनाधीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ॥ इतिवर्षासिष्ठमन्तास्य
प्रकाशेति० पु० चतुस्रमतिनमस्तग ॥ ७८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मणभ्याकोनसप्तत्यगोराशोप्रवण्यते ॥ ग्रीष्मचर्याकश्चिच्छीलेषितलेनसमस्थिति ॥ १ ॥ मनसिआ
हिरनिश्चितवस्थानाजकर्मभ्येनतयाविधस्तग ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्तानासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययदृष्टोपिजनैर्भीरिथनाभ्जानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्त्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंत्रितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानानागरा
 न् ॥ छादसपुस्तम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्युः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथहिरण्यदिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधुभ्योगुण्यगुण्यविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमानावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तंरत्नप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमांतिनेदृणमिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाथायत्रनज्ञायतेमुखत् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतंस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेनृपपौरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरत्नमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोच्यंहाकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मरामंकदाचित्सुप्रपन्नचित्तगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतंरुक्वातेनसार्धंभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातांतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददहधारणम् ॥ १६
 किमयंधार्पयत्तदहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनगामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मैनातेजर्जरत्नम् ॥ १९ ॥
 स्वागतप्रहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १ ६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंदृढाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १ ७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायत्रतथाविषयपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमंसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थातद्विन्म ॥ १ ८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्यमयदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १ ९

रात्रभक्त्यापराधकमणवयावस्तस्य पावराय पावरायापद्वितितिक्ष्यस्तस्य ॥ १० ॥ नोमुनीनिजेन पूर्वस्याचरणकमेधजातसुखमशीत्यंदुःखमपि अभिनन्दतु ॥ यतस्तीस
मभ्यासिसमव्रतणिअतिशयोपकरसीभूतौसर्तोस्त्यतस्तत्त्वभावात्तद्वशमर्तोपरमशीतिमर्तो ॥ ११ ॥ नृतिश्रीवासिष्ठमन्तास्यमपकारोनिपू० पचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥
पुनर्भगारयम्यदराज्यमातिरुदीयेते ॥ आराध्यमदददरादारागणायाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलमहलाद्वगिरयास्यमहलाधमहलागरे ॥ अह्वरुदववा ॥ अतिमपदुदमतस्या
दि ॥ १ ॥ नटाशस्यसकमपात्नमपादायपादायाविधासतपात्नसमयपागुणलक्ष्यासुशुनयमपिच्यतिस्म ॥ २ ॥ सवगुणलक्षमासमन्त्रितोयनिप्रविक्षापमत्यभिज्ञा
यनपागर्तमेवतिषिष्यमदीवर्तकुरु ॥ ३ ॥ सटिणिअआशिप्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधर्तापूणताम् ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेवकालेदेवात्कोसलराज्यहाराणिपिमरणादयोप्या
स्वकमणवदहपयावस्तत्वमन्दिच्छया ॥ धारणीयद्वतित्वेनकमणुवायतस्यतु ॥ २० ॥ अभिननदतुरागतमुत्तमौनिजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माक्षितवर्जितोसमसमंतिसमोशमिनोस्तत ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० इ० मो० निवाणमपू० भगीरथनि
वाणनामपचसमतिमस संग ॥ ७५ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अर्थकटापुरेश्रेष्ठेकस्मिश्चिन्महलांतरे ॥ अनपत्यनृप
व्यसुरहन्मत्स्यइवानिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रयतयस्त्रिजानपुटेशकमाह्वयम् ॥ अन्विष्यतिस्मससुक्तुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापास्त्रिसिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मदीपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणेनवप्राव्यपीवाडुनासर ॥ वलितसेन
यागुप्याक्षित्यशिश्रिच्येजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगत्वायोजयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजन्मुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्यराजानमाहता ॥ आजन्मुप्राक्प्रकृतयप्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकृतयल्लुचु ॥ ॥ राजन्माकमधिपोय
स्त्वयामपुररुद ॥ न्युतुनाविनिर्गणोभौमस्त्वेनवामिपयदु ॥ ७ ॥ तत्सालयितुराल्यप्रसादकतुमहसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गायानांचनाचित ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसंप्राथितोरजातदगीरुत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नायासयभूवभुवभूति ॥ ९ ॥
समशतमनामोर्नार्वातरागाविमस्तर ॥ प्रासकार्थककरणसतिरहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनयानांसागराकारकरिणाम् ॥
पितामहानागानांशुशुश्रुवतारणक्षमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दवहतिस्मनभूतले ॥ पितृणाभूतविरूपोभूतेनगगाजलाजलि ॥ १२ ॥
स्याधिरथरुतपाभगीरथपागत्पापपाभासुरित्याह ॥ तत्रप्रति ॥ भगीरथस्यैवपाकनामधिपुराहिमादिप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यजलात्त्वयायसीर्भातवासीअरिराज्यद्वनेन
पुररुद ॥ ७ ॥ तत्सल्लताल्लाल्यक्तनराजम् ॥ ८ ॥ ॥ मीर्गपितरहितसत्यमाह ॥ तिराहितसत्त्वज्ञाननवाधितोविस्मयोमहत्त्वयिकोपुकेआश्वयतापुद्विर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापप्रभवननासागराकारार्तकर्तुरालियपाप ॥ कपोलकाधाप्रिनापातालतलेनयानांस्वपिनामहानागानांभूवावनेनकलाजलिद्वनेनचतारणक्ष
मनराट्टनजलविमिश्रस्यैवचनजनपपरयाननशुभवेदस्य ॥ ११ ॥ तदानींभूतलेगगास्तिर्नवर्धयजलाजलिभूतोन्नतदन्त्याशस्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनेषायेया
पचिपितृणापमाजलाजलिभूतासजातादिस्यपादस्यानिपत्यतयानिपोभूरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यतदर्थार्हहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्यसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिनीशिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमासश्छादसः ॥ जगत्ते ब्रह्मणो वानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौ सजातस्यश्रावत्तस्ययशसआसमुद्रप्रचाराधीयिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इति श्र्यावासिष्ठमन्तास्यार्थप्रकाशे नि० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ चूडालाख्या नमुकार्थद्रष्टृश्रेयावतायते ॥ शिविष्वजस्यमाहात्म्यविवाहकीडनकमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि
 भगीरथेनचमहीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगां गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मन्त्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्सैकाय
 कार्ये होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं शसमारोप्य पुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जह्नुं भुवि गंगामयो जयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्य म
 लतरंगभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलान्निपतति गन्धिमागंगामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वफ्रेन पुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेमहीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सा निमानगंगामहीतलेव भू
 वह ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधियाधृताम् ॥ समः स्वस्थो यथा प्रातंकार्यमाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य कोटीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिष्ठत्वं शिविष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कोसो शिविष्वजो नाम कथं बालं व्यवाप्यदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विदद्वये ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ हापरे भवतां पूर्वमिदानीं च भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्गणवंस्तदिदानीं तथैव हि ॥ भविष्यति किमर्थं वै वदमेव दत्तांबर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणं निचयते रस्या ब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्रवस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथा सरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यंते व्यवस्थाः संस्ततो तथा ॥ तस्माद्राजो वभूयो विवक्ष्यमाण कथं भवरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनः स्वगकोर्हो कृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंती जायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमट्या विरोचतुं युगेधि मद्वापरे तेनैव स
 निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरिति रामप्रश्नार्थः ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निचयति ब्रह्माया ब्रह्मादीनां सत्यसकल्पसंविदः ॥ अनिवार्यस्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं शरीरं कप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनः पुनस्तदादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 स्तस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिविष्वजादिसंसारोपेतयेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिविष्वज इव दक्ष्यमाण कथायावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

नदीरसुकप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याधेनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
 मृणालेति ॥ दृक्वह्न्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावह्न्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसममीनांस
 वद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारी त्वदिपूजयामासवद्वृमेनेसाकल्पिकभूषणरत्नचकेवा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंविष्वस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मञ्जिणापदलक्षणम् ॥

उद्यानवनदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनींमुग्धाहेमाब्जमुकुलसतीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमंकेपर्यैककुंकुमांकिता
 म् ॥ कदाकमलवह्नीनांदोलास्वलिरिवालितोम् ॥ २६ ॥ आलोलांतांनिवेक्ष्यामिबालांभुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदुदुदंढवह्न्य
 भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यार्दिदुसुंदरी ॥ इतिचिंतापरोभूत्वाकुसुमावचयान्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनांतोषुकुसु
 मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वह्नीवलयगेहपुविविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावलि
 तासुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगभासुकथास्वरमतोन्मनाः ॥ त्वहिहारलसत्कायविलोलाकवह्नीः ॥ ३१ ॥ कुमारीःपूजयामाससुवर्ण
 कलशस्तनीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भयामञ्जिणोदपनिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदित्वमेवमञ्जिपदंपरम् ॥ अथतस्यविवाहायमञ्जिव
 गोविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेःकन्यांपयाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपन्नाभार्याविविधिनोत्तमाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
 मालसदृशीप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविरख्यातानाक्षानृपतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातंभर्तारिमासाधरेजेफुह्वेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
 तांचूडालांसशिविध्वजः ॥ ३६ ॥ स्नेहादिकासयामाससूयोदेवोपयाजिनीम् ॥ अवर्धततयोःप्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
 भावविलासादथैरंगैर्नवलतेवसा ॥ सुमंध्यर्पितसर्वार्थःससुखीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाब्जिन्यरेमेदयितयातया ॥ अंतः
 पुरेषुदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनागुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
 लासुकदलिकदलीषुच ॥ पुरांतोषुवनांतोषुदिगंतोषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥

२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९
 ॥ ३३ ॥ युवतीनासमूहोद्योवतम् ॥ अस्यदेतेद्विनेपुवद्भावः ॥ तेनान्वितां नवेनयौवनेनवयसाचसंपन्नाम् ॥ ३४ ॥ प्रतिमांप्र
 ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विकासयामासप्रसादयामास ॥ ३७ ॥ हावभावादयःशृंगारचेष्टाभेदास्तदाद्व्यैरंगैर्नवलतेवसाशुशुभेदतिशेषः ॥ शोभनैरा
 ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अथवाराभनैर्धार्मिकैर्मञ्जिभिःसर्वेभ्योर्धिभ्यःअर्पिताःसर्वेअभिलषिताथीयस्य ॥ अतएवसुस्थितप्रजा
 ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४१ ॥ पुरंदरीवर्धेऽष्टपुस्तकेषु सतरमणीयधर्मैरुपदिष्टयोऽलयाधिपयोर्वैपसस्य सप्तकांतयोऽपुष्प्योरिव ॥ ४२ ॥ मिथ आभ्योऽभ्यस्माच्छिक्षणादन्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 धृकोपदीपाकृतटीअतरुसर्गगुणसाभ्यादनुगतोष्णतादृपरजभाभार्थिकम्यामिसप्तप्यमित्याह ॥ स्वरूपमिति ॥ ४४ ॥ आभ्योऽभ्यद्वयस्थत्वाद्देहद्वयसंकांतमेकमेवजनिवत्कर
 पम् ॥ चिन्मादिशिवमेव व्यपमिति तच्छिष्यकुलालानामुत्पत्तावाप्यस आभ्यस्य ॥ ४५ ॥ यथाबासोदृष्टादशवर्षदेहप्रसवार्थवितिशालाभिनयनकालाद्देहविधायकान्तरितवत् ॥ सा
 दूषाका ॥ असीरासिष्यक ॥ ४६ ॥ अभावास्यापान्यतिरोप ॥ इहकाविविषयोद्धरयस्यसीसर्गोपेक्यमुपागती ॥ ४७ ॥ मिश्रितसीरोहकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ भूतल
 जगत्पुजनांतपुर्जपुजधीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचोष्टितम् ॥ ४९ ॥ सदृपयोर्धूरवरैर्दुष्पुष्पोरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वाविपुस्तत्वादिपत्वाच्चोष्टितस्यच ॥ ५० ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीबभूवतु ॥ स्वरूपमेकमवर्तौदधतुर्मिन्नतांगती ॥ ५१ ॥ अ
 न्योन्यद्वयस्थत्वादिबसंकांतमक्षतम् ॥ भवंशालायवेदभ्यां चित्रापिमुखावभा ॥ ५२ ॥ बाल कालादिवापुत्यसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ दृढ्यवापादियावच्चूडालावदनादसी ॥ ५३ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अभावास्यानिर्वेदकांवन्योन्यवि
 लमत्कलौ ॥ ५४ ॥ मियोद्धयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुमी ॥ ५५ ॥ पुष्पाभांदाविवाभि
 न्योभूतलस्योशिवाविव ॥ वैदभ्यस्तुदरमतीसर्वशालायपदिती ॥ ५६ ॥ कायार्थेषमुवंशार्गोकमलाकमलाधर्वो ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादिनी ॥ ५७ ॥ अनुवृत्तिपरवाकालोकवृत्तांतद्विती ॥ कलाकलापसंपन्नोलसइसरसायनी ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकाद्वाविवादितौ ॥ ५८ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिश्रुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षादहवदुकुहरेष्विवराजइस्युग्म
 विकसिमदनमन्यमदधारि ॥ ५९ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मा०नि०पू०चूडालोपाख्यानशिश्विव्यजविलासकयनंनामसमसमतिनम
 सर्ग ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्विनिवपाणिमिश्रुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ १ ॥ अययतेपुमदुपवर्षव्वावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिन्नकुंभादिवांशसि ॥ २ ॥

स्योभूपाववतीर्णोभित्तौगीरंतरंकरादिष ॥ ४१ ॥ सदृपत्येकभापुष्टसदेहपलोकराजराइस्यसमृन्मकालुन्यविषयविज्ञातधनुरीलपयोस्ती ॥ ५० ॥ परस्परगुहद्विजा
 मिज्ञासीनोचानुवृत्ति मिथद्वित्विनपायाचारलस्यरी ॥ लोकवृत्तांतस्यतस्यराहकगभ्यधमरइस्यस्यधर्मा ॥ लसतिगगारादिनवरसलभणामिरसायनानिययोस्ती ॥ ५१ ॥
 प्रभादस्यस्यप्रभावाद्यमस्यस्यस्यलोकस्यपुष्टेरेणगीरसस्तुराकइस्योपुममिश्रुनमिव ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम०शात्यर्थ०नि०पू०समसमनम सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥
 तयो०कवेणवैराग्यसच्छाभ्यासमिषनाचूडालोपाधिबेकोपज्ञानललापभयवपयौ ॥ ५५ ॥ निर्भरस्यहृदयेभ ॥ मिश्रुनतार्थपुसद्वहम् ॥ १ ॥ अपरनैलारुण्येगलितिसतिनपुम
 इतिनिर्णयश्चाभ्यासवन्नराहविचारयथासतिद्वारेणैकरोजसर्ग ॥ २ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीले देहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गनिर्वरणं तच्चाह ॥ हिमाशानिरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्ताधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बलतन्वदीर्घतागतवर्तते इति यावत् ॥ रयोत्रवार्धकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्ध्यात्मिकादीनि तृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दतीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्नीकामयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्यसशोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ नयुग्ममिष्यन्ते इति विषयार्थवद्व्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्या विभेदजनिर्णयते देवविचारयामासेत्यन्वयः ॥ तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशानिरिवांभोजे जरा निपतनोन्मूर्त्वा ॥ आयुर्गलत्यविरतं जलं करतलादिव ॥ ४ ॥ प्राद्विषवलतातुं वीर्याकादीर्घतां गता ॥ शैलनधारय इव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इन्द्रजालमिवासास्यजोवनं जीर्णसंस्थिति ॥ जुरवानिप्रपलायंते शरा इव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीमिषम् ॥ बुद्धदः प्राद्वर्षावाभ्युशरंक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभङ्गवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकर्ते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिरायातावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुतश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिच्युभं तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषयिका ॥ ११ ॥ संशास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ ॥ तच्चित्तौ तद्गतप्राणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्या ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रैवातिथनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्यीतौ तत्समारंभावान्योन्यंतौ बभूवतुः ॥ अथ सा विरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥ श्रुत्वा ध्यात्मविदां वक्तास्त्राथारणक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्यतावाधियाधवलयेदया ॥ प्रक्षेतावस्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगातो मोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो नाहमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धमतीचैवानुभूयते ॥ कर्मद्वियगणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् ध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्वबोधनमित्यादि ॥ समारभोययौ स्तौ ॥ सा चूहाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रक्षेपिविषयपर्येयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्याम ॥ १६ ॥ अयमसंसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थः स्यात्स एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निर्मितजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूले हि परित्वाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मतौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्वित्तौ सत्यमेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

बुद्धीद्रियमयोपि पञ्चराशिरस्य प्रथमः कएव ॥ यद्यप्यणवश्चेति सूत्रेन्द्रियप्राणादयः सूक्ष्मा र्गगोर्होरावपणारवनस्पृष्टदेहावयवा इति चारारपणेन सिद्धातिरतथापिनेपरिहृत्वा यम
 त्वेति बाधितपामरमनुभवाद्दृष्टव्यमवहोदृष्टयकत्वाद्वातदृष्टव्यमज्जालत्वमेवेत्याशयः ॥ १९ ॥ मन आरेरपि जहोर्होरावियेरेकत्वात्तत्त्वयोगप्राप्यद्रव्यमयापस्यादिप्रज्ज्वरनसिद्धमि
 त्याह ॥ पर्यतदत्प्रादिना ॥ २० ॥ अहासता आत्मत्वमर्थीवेति ति श्रयः ॥ शेषेणैरज्जुयर्थे ॥ २१ ॥ स्वातेन वषट्कारानादिकति कारोनेन ॥ साबुद्धिर्मात्रेनेपेति ॥ २२ ॥ अ
 येन प्राणावच्छिन्ने चिदाभावे मज्जन्त्येनो अप्यस्यते ॥ तथा यद्यस्योद्भवत्वात्तस्याप्यस्यत्वादेव जहोर्होरावित्यर्थः ॥ आतात्प्राणापाधि ॥ २३ ॥ अर्नरम्येन स्वातेन यामिभिर्यथैतन्मनप
 रिपूर्णांर्जावति ॥ अस्यास्य साक्षिभावेन विषयप्रकारानेन कलङ्किना दूषितप्रायेण ॥ २४ ॥ अर्थोर्नश्चितनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेन कलङ्किनेति भाषोपपत्तिमाह ॥ असत्येति ॥
 अवयवावयविनेन भेदो जहोवच ॥ बुद्धीद्रियगणोप्यवजहोर्वेति हस्यते ॥ १९ ॥ प्रयते मनसा यस्माद्यष्ट्येव भुविलोपक ॥ मनश्चै
 व जहो मन्त्येसकत्वात्मकशक्तिर्यत् ॥ २० ॥ स्वेपणीरिव प्रापाण मेयते बुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयरूपैव जहो मतेति श्रयः ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिन्नुत्साहपारेण वास्यते ॥ अहंकारोपि निसारो जहोवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेन जन्त्येत्यस्योच्चालनेव भ्रमात्मक ॥ जीवश्च
 घतनाकारावातात्मा हृदये स्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारो र्तरन्येन केनापि परिजीवति ॥ अहोनुज्ञातभेतेन चेत्योष्ठेन कलङ्किना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावति जीर्णोर्नश्चिद्रूपेणात्मरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवता जीवश्चिद्रूपेणैव जीवति ॥ २५ ॥ आमोद पवननेन वरातेनैव सरिद्रय ॥ असत्य
 जहोवत्यां शचयनाच्चिद्रूपजहम् ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्थमिरिव रूपस्वमुज्झति ॥ सहासहायदाभाति चित्समाधौ सति स्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलभुत्स्वभूतदवभावति क्षणान् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतया स्वयम् ॥ २८ ॥ जहो शून्यमसत्कस्य चैतन्येन प्रयोध्यते ॥ इति स
 चित्सबूद्धात्ताकने पाश्चिद्यचतनी ॥ २९ ॥ इति संचितयामासचिरायेत्यव्ययुद्धात ॥ अहोनुश्चिरकालेन जहात हेंयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाध्यासाच्चिद्रूपश्चिरात्तन्मात्रमपि तज्जहो मितवसपन्ममिमस्य ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसागुद्गतात्ततो हिरिवस्व आस्वरूपमुज्झति भुवति ॥ अतएव सत्ताशे
 चिद्रूपस्य परिमण्डलापट सन्मृद सन्मिति सत्तापटपटाप्यविशकारसमसागुभूयते ॥ घटायाकारस्य मृदादीत्येपटगालिपटानास्तीति सत्ताकारस्य मुज्झतीति भाषनाय
 व्यापयान्ति भाष ॥ चित्समाधीवेति काप्यसद्रूपमसद्रूपमायदेव भासनोपनीतं स्वत आभातिरेव क्षणारहस्यूर्णस्वरूपस्य अतएव क्षणारस्य यभाषतीति प्रेरणाश्रयः ॥ २७ ॥ एव
 मुकरीत्यापराधा यानिभिरूपमपि अविद्यावशाद्भ्यासपरंपराया अहोभ्यमसत्कस्य यसपन्मजगत्पुबुद्धावनाहतास भावेनैव न्येनैव तत्ताकार इति भाषा मूलाविद्यावरणभाग
 हाराय योध्यते इति प्रेरणाश्रयः ॥ २८ ॥ गार्हो मूलाविद्यावरणभागेनेयाद्व्याचिक्तेनोपायेन दूरयसम विद्यायमयोधवतीत्यादि ति चिदितवतीत्याह ॥ इतीति ॥ २९ ॥ दूरयवयवं
 मानप्रकारेण व्युप्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनो न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानि प्राप्यते ॥ तत्वाप्तैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तलज्यते ॥ सर्वस्याप्यानंदैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवा किरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोग्धदे स्थाने स्थितायाति कल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसर्वेदमवभाकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानंदरूपत्वात्परमगलनादशस्वभावात्काव्याप्यच्युतमित्युच्यते ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवतीपरिणीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि विषुदीजालमस्यासंकाराद्विन्नवस्तुन यतएवाधिषुदीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानासिद्धासौषासाक्षिचिद्विषुदीप्रवृत्तेः प्रागेव स्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभासुभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्गुणभूतभौतिकपदार्थानां सत्ता अस्ति यद्वै विज्ञेयतां कत्वान कश्चिद्वर्द्धयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांता मनोबुद्धीं द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहो द्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महसस्तत्तित्योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसर्वेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिणीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिना स्याभिन्नमानतः ॥ तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययदं चित्त्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीं द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्गुणपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्ते ॥ शुद्धचित्त्वा निवत्सा हि संयं समसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासंभवती हि हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्गुणमात्मानं च तति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥ महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूताया महाचित्तेरेव पररूपं कृपातराम ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तवैवामूर्तवैवत्यादि श्रौतप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ यतसा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्प्रतिविबमसंगैव धत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसमाख्यसाधिविधाननुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्ता न्यत्व निरूपणायोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्ययजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनंदैकरससन्मात्ररूपमात्मान स्वयमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सत्तायादौ तन्मायेनैव जगद्द्वैचिद्रूपस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदे मिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्त्वावतपर्यावस्थतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्पुद्गेतीव तथामहाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्पुद्गेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृंक्षादं सोवा ॥ ५१ ॥

॥ ४९ ॥ निबाणेमोक्षसुखेपरितोनिर्वाणनिर्द्वन्नागभयञ्जरासकञ्चामीकरव्यामसखप्रमेवाह्मासे ॥ यद्वेगेनयेतमवाभामात्रि योयतद्रोकाभेतनितुभयमासमानात्माना
 ॥ ५० ॥ किद्वराह्वाभ्यसाहिजगत्वाभाभमत्यक्षिकमज्जनेत्याह ॥ नेदमिति ॥ ५१ ॥ उत्तमेवसस्त्रिप्योसदरति ॥ इत्यभिनि ॥
 ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीबासिष्ठमन्त्रार्यमकरोनिर्वाणमकरेणपू० अट्टममति
 ॥ ५३ ॥ ॥ अर्पुर्भीमर्नीदहापृथयाधर्याजना ॥ ब्रह्मलयास्वरोभायहेतुर्धर्मोषवयद्वेति ॥ १ ॥ पुनश्चिरोणोस्तन्मस्यतश्चज्ञानस्याभ्यासाद्भिनकेमेषो
 ॥ ५४ ॥ ॥ विनागुहिननिमि ॥ विनागुहिनकनेज ॥ नित्यनर्माश्चपण्डिति त्यागाविकल्पतस्त्रिपुष्टिभतायनिष्ठिता ॥ १ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठालक्षणान्याह ॥ नीरागेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णाद्विहादितरात्मनसोप्यतिरप्रत्यगामायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयांतातदातिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्धे
 पदांतरेपरमपदेविश्रांता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमस्य कालिकेन बोधेनानादमर्हंतमस्य च भ्रमस्य निवर्त्तितस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तच्च ज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठे यथा विलीयते तथा तच्च ज्ञानवर्त्तव भूवेति कथा चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोहनमसंतुणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपभोगरौलापदेवाद्याप्य अनाकुलसंस्थिता भवति तद्वत्सापि समालोकजापदादिसर्वावस्था स्वक
 रूपप्रकाशप्रत्यगात्मानजापदायसवधात्मना स्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यनाकुला संस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरागानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितानजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भां भाधिः शांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता घनलब्धपदांतर ॥ सर्वोपमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वल्पेनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पष्टविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसकलं शांते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुला समालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशैलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशो भ्रमनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्योगीकदाचित्साशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशो भामालोक्यस्मयमान उवाच ह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 दितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतनिवजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रपताम्य तसारवलयव्यालभ्यपदेव च ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च धानासुंदरं वपुः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगरूपं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतः प्रश्यामि ते प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं पतिराखिलजगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः प्रश्यामि ते प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुलामिति मरुत्परा ॥ १६ ॥ तैरववा लकदलं मृणालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्विद्ध्यातेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥
 यमानो विस्मयस्मे रास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुण्यमहद्देहजगच्छेत्तु च्चेति शतवृद्धातिदेशादुपगता श्रेतिस्त्रिषाढां पूछादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वर्त्तपूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्भद्राजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरिवनिर्जलजह्वनयाक्षीराब्धि
 रिव पूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमवापल्यमुपयाति तैर्भाक्तैरेव गंगरवयवैस्तेजोतिशयेन दार्ढ्यातेव ॥ १७ ॥ क्रतुपयैरिति शिराल्यये ॥ १८ ॥

अहं निर्दोषादेषु परिच्छिन्नजीवाकारत्वात्कृपायनार्कविर्लक्षितत्वात्प्रकारोपस्तथाविधपरमार्थतो नार्कविर्लक्षितत्वात्कारश्च प्रसन्नवान्तामाभवतीतेन हेतुनेत्यधः ॥ २१ ॥
उक्तमेवार्थमभ्यन्तरेणानुराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वपरित्यज्यसर्वमपरिच्छिन्नमभ्यभ्यासाभिमतम् ॥ किञ्च ॥ यन्तत्सत्यमवाधितनार्षयतेसम्पूर्तैश्चमप्यथ
रूपमभ्यस्तम् ॥ तनेतिप्राम्दम् ॥ २२ ॥ नार्कवित्किञ्चिदकारमितिस्वोक्तिभ्यन्तरेणव्यवयति ॥ यदिति ॥ यद्वस्तु उदयसगस्तमनतिक्रम्येतियथोदयसट्टिशोदयमा
नार्कवित्परिच्छिन्नयदेवमयानराप्रमयदशोदयमभ्यन्तार्कविश्रवणितयथायेनकुटस्थभूमानदत्तभावेनस्थितजानार्थित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ उदयपदेनहोर्वाप्रसक्त
इत्येते ॥ २५ ॥ आसनेषानादिपुत्रेहस्त्रिप्तप्यहपूर्णाक्षमवलिष्ठामिननभूषणसम्मानादिशरीरमानसभोगेयुतदत्ताभ्यमयुकलज्जासुखा ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदमेवाविधास्तदुपभोगे
म्यवधिष्ठानदद्याद्वारोपनदशानुराह ॥ २८ ॥ भाग्येजिह्वासाधनिरथ ॥ २९ ॥

वयस्याभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभि स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिश्च सह मे ॥ अथ वा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्याभिः सरवीभिः सह मे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरदिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्न किंचिददृत्तमेव ॥ तेनेन्द्रियमनोदृश्येन विरहि तनुन किंचिन्निष्प्रपचवस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्बहिश्च सन्मग बाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्तानि वदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलं त्रियावन् ॥ २ ॥ अ

तनु विद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सह वयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वा चित्ते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तु न किंचिदंतः पश्यामि सन्मगिति नाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्यानै चूडालात्मलाभेनामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विश्रांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरामर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापासि बालासि वरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकान किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगेपरित्यज्य रवेऽन्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यत्मानैवैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहोऽन्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापोऽयस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचिदियायुक्ते दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्यामीति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले लहदये रमे इति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षाद्भोगो भिन्नभुत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समहारपरित्यज्य तत्साधनं विताप्य खिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किंल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिक्रोधादिविधैर्यामात्रबलेन शरीतोष्णसुप्तुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्व्यत्येतदुक्तं तनुन रामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नचेद्दिग्देदीन्मदीद्विनदित्स्यादिभ्यतेरिति भावः ॥ ११ ॥ अंगेति प्रसवो धने ॥ १२ ॥ रवेण प्रागभो देवस्तत्पारस्तद्विषये न च्छावभूम् ॥ ता
 दशवारभ्यारवस्तदिति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्ववति ॥ अपाद्वाप्तं शशुजपायद्विषिदायनप्रपासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकान्तिरितत्वापयो
 गत् ॥ ऊज्यस्य प्राण्यवनस्य चिरत्नवरासिद्धिस्तुनकुलभूम्यादिरशानिरोधाप्यासम् ॥ १५ ॥ रवेरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाधन्ये निमिसजिज्ञासुराक्षिप
 दि ॥ पारिमिति ॥ पारिस्थारजगमषजगसत्सर्वस्वरूपान् क्रिययानि प्यादितद्वरयो विना कप्रारिकारकस्य रकस्याप्युत्पत्तेरदर्शनात् ॥ तथैव सति क्रियानाम् स्वरूपस्य कयनि
 श्चति विचक्षिपाशुनपृट्स्यात् आपेक्षात्माप्रयोजनवस्थाया द्वितीयेप्याधातः अक्षिराम फलानवस्थाधेति क्रयाक्रियानामोभयस्तुनउत्पत्तिरनुभूयते अनुभवपथमारोहति तद
 तस्मादालासिमुग्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन कर्हामि क्रीडसुदरि ॥ १ ॥ प्रविहस्य हृदासेन शिखिभ्यजडतिप्रि
 याम् ॥ मध्याह्ने क्षातुमुत्पायनिर्जगामांगनाग्रहत् ॥ १० ॥ कष्टनात्मनि विभ्रान्तो मद्वांसि नुशुब्धान् ॥ राजतिखिन्ना चूडालास्वध्यापा
 रपराभवत् ॥ ११ ॥ तदा तयागतत्रापतादगाशययोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोषद्रुति योययौ ॥ १२ ॥ एकदानित्यवसा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूडालायायभूवेच्छालीलयाखगमगमे ॥ १३ ॥ खगमागमसिद्धयर्थमथ सातृपकल्पका ॥ सर्वभोगान
 नाहृत्य समागम्य च निजानम् ॥ १४ ॥ एकैव कान्तिरतास्वासेनावस्थिता निका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 रामउवाच ॥ ॥ यद्विदद्वैतार्थं किंचिज्जगत्स्यावर्जगमम् ॥ स्पदभ्युत्क्रियानास कयमित्यनुभूयते ॥ १६ ॥ कस्य स्पदविलासस्य धना
 भ्यासस्य भवेत् ॥ मक्षन् खगमनापेतफलपुष्पकशालिन ॥ १७ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञ सिद्धयर्थलीलाययवा ॥ कयससाधयत्येतद्य
 यातद्वदभेदप्रभो ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ निविधसंभवत्यगसाध्वं वस्तिहसर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चरायव ॥ १९ ॥

इत्यथ ॥ १९ ॥ पुनराक्षिप्य प्रस्तुतपृच्छति ॥ कस्म्यति ॥ एतावन्मनादिसिद्धिनात कस्य स्पदविलासस्य फलनवर्षिष्वेत्यथ ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्धयर्थ आत्मज्ञो लीलाया
 बाह्यं तिसृज्जगत्कयमनकमप्यसाधयति नवर्षिष्वेत्यथ ॥ १८ ॥ भवेद्यथात्मप्राप्त्यानवस्थायिको यो यो यद्विक्रियास्तद्व्यपमाप्रसिद्धये कारकापेक्षा स्यात् नमुतथा किन्नुकि
 यासाध्यस्वरूपस्य फलनिष्पत्तये हि यद्युत्तानिकारकाणि नातीत्येकनया क्रियाभवत्तवे ॥ नयाद्विकल्पस्य साध्याकारकाणि साधनतावध्यपदेदुशक्यते ॥ तथा च साध्यसा
 धनो भयवित्तस्यार्थक्रियानसाध्योपक्षिप्तसाधनेभ्य साधनतरमपेक्षन् दतितत्साक्षिकयकूटस्वसाकारणमिति विचक्ष्यानि रक्षकारा एव स्यारायेन वसिष्ठ उवाच अस्माधानानुकूल
 गोप्यस्य साधारणक्रियासाध्यभिन्नयदसायति ॥ विचक्षिपमिति ॥ उपाराननुद्विषिष्यो भूतबलु उपोदेयप्रवृत्तिविषय इत्यनुद्विष्येय इत्यनिवर्तित्वमिषय उपेक्षा नुद्विगतम्यमुपे
 स्यतर्ह्येतादौप्येपि कपोपचारादेनोपक्षयापन्नवर्ष कतद्विलोक्येकप्यद्वारदर्शनादीर्णसाध्यम् ॥ १९ ॥

तेपुफलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वा सुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्यत्वादि ति भावः ॥ २१ ॥
 त्रय एते साध्यो मेदा अज्ञाना भवेत्याह ॥ सम्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोष इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्था भेदेन बोधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलायाधवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतद्विश्रंसासाधनश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरया लापेक्षया च निमित्तान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषा देशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलने शीघ्रं सिद्धिं लाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरे देशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभावति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसायैवेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ
 आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपेक्ष्यं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सम्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपेक्ष्यं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सम्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रय एते तदा प्रक्षाः संभवंति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दं कदाचिच्छीलया तथा ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणु सिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वा सिद्धयः ॥ जीवमाह्वा दयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादिसाधने साधोतन्मया स्तेयतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषोत्रविस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैलसिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उडामरतत्रयोगिनी कल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भोदित्वदीपप्रश्रयस्तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागुसिद्धिषु विषये अस्तमाभिज्ञा ज्ञानामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषो देयतत्रैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विप्ररूपत्वाद्विपातक इति तन्निरूपणमत्रोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमत्रादिसाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थोतिराम सर्वो धनतासासिद्धीनां स्तादशदृष्ट्या नुच्छेतेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

[illegible]

तस्माद्धिव्यजकयाप्रसगापतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलाभ्यु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यखिलास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुदादिद्वारसंकोचान्स्थानकादिक्रियाकर्म ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशास्त्राद्यभावनान् ॥ स्वाचारान्भुजना
सगात्सर्वस्यागात्सुखासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालनेकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंलग्नाङ्गगत्यगाच्चसुव्रता ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधेषुभयातिविधेयताम् ॥ प्राणाभ्युत्पत्तयस्त्यपुंसोऽथत्याद्वखिला ॥ ३४ ॥ रात्र्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद् ॥ देहानिलविधेयत्वात्साध्यासर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमहलिताकारामर्मस्थानंसमाश्रिता ॥ आंघ्रवेष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ र्वणाप्रावर्तसदृशीसखिलावत्तसन्निभा ॥ लिप्यार्थोकारसस्थानाकुहलावर्तसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्यपुच्छ
गनदलगादिषु ॥ कंटादिव्यजजतेपुसर्वेषुप्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

शीतेनार्तं शीतार्तिं निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगं कायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यथा ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पो मिर्जाठराभिलेन विगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चंद्रः स एव चित्तीयमूलाधा
 रे प्रसूतोपनी भूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुर्दक्षणेन यो न्यते तत आरभ्य भूमध्य पर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति प्लवस्यूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलावहिश्च पवमानेन प्राणादिना स्पृशदा ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं त्रिवलयाकाराकुडलिनीसंज्ञा चिच्छीकतिदर्शयति ॥ तस्या इति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूले
 लक्ष्णेण त्रीने वलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिः शब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषु तरोत्तरं व्यक्ततरा पश्यतीमध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्न भजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यासां मित्रावरुणसदना दुच्चरतीं विषाट्टि वर्णान्न प्रकटकरणे प्राणसगात्प्रसूते ॥ ता पश्यतीमध्यममुदितामध्यमावुद्धिसंस्थावाचवके करणविशदावैखरीचप्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तं सुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिताकल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुभूर्मध्यरंध्राणि स्पृशतीति त्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ या पराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोकाकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्द्रुपारुषितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिद्युब्ध्यादिशक्तीनामापि सत्ता स्फूर्तिं प्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव स्वमुखात्प्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्द्रुपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथमुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदाहृदि स्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपादानं यस्य तथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्य तिसकस्याभ्यवसायाभिमानरागादि वृत्तिभेदैरत रुदेतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विधशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियात्पराशक्तिः कुडलिनी देहे मृदु स्पर्शविषयसन्निष्कर्षोपेयतेषाचक्षुरादीनां वशो दया सती देहे यथा यथा
 यादृश भोजकादृष्टदृष्टसामयविविचयेण स्फुरति तथातस्तदिद्विधैर्यथविशेष स्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणा संविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 नामिति ॥ कुडलिनीजवात्तथा स्फुरति यथा मृदुना चक्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्र यंत्रकार्यकरणसंघातयुनक्तिरिति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बाहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्याभ्यां लिङ्गन मन्योन्यालिनि का ॥ भावेण बुद्धे ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरुणभगे उच्चैः स्फुटतरा संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तत्रमूलाधारस्यापाङ्गुलिभ्यामधुसुरादिप्रवर्तनेनाब्जोद्धारमित्याशयेनाह ॥ तस्यामिति ॥ उत्पद्यतेप्रताप्यते ॥ विलीयतेसकुचति ॥ ४७ ॥ कथमुत्पद्यतेविलीयतेचनवाह ॥
 नित्यमिति ॥ प्राणान्मनाहोष्मन्मयाअपानात्मनाअथप्रवेशोन्मुखपातया ॥ उक्तमुपसृहरति ॥ सेति ॥ सामानीसाधारणी ॥ समानराख्याज्ञावेत्यर्थोवाप्यजिह्वापि
 इदमल्लितस्यप्रत्यलोप ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नापाभिन्नामूलाधारमाहीमूलपरिच्छिन्नकुल्लिभ्यामप्यत्पराद्ब्रह्म कथयिष्येतिरामपृच्छति ॥ आकल्पयति ॥ आक
 ल्पयामिकालत ॥ सर्ववित्तवस्तुतन्भावमिच्छन् ॥ देशकालपरिच्छेदाभावात्स्यापिबल्लुक्तपरिच्छेदाभावेनभावस्यसारायेनोपायोरोपादानम् ॥ ४९ ॥ वासिष्ठस्तुतर्हि काल
 कथयरेच्छेदाभावेपित्तवर्तनभूतपुनरुत्पद्यमानमप्ययम् यदिस्यटीकप्रणायामस्यपृथग्यपदान्तर्हिदेशकालपरिच्छेदाभावेपित्तसमानमितिअपानान्धारम्याजोनदर्शयन्तिराका
 षायानिर्दिष्टयायाम्भितार्क्षाभाकारणपदार्थोच्यतेयथाभाषित्यतस्तन्माधवीजश्रीरस्युक्तार्थविलसरादिध्वरिष्यत्स्थूलसूक्ष्मबृहद्व्याकारपरिणतभूतसा
 तस्यासमस्तास्यवद्धानाब्जोद्दयकोशगा ॥ उत्पद्यतेविलीयतेमहाणंब्रह्मवापगा ॥ ५० ॥ नित्यपातोऽस्तुकतयाप्रवेशोन्मुखपातया ॥
 सासवसविदावीजत्येकासामान्युदाहता ॥ ५१ ॥ श्रीरामउवाच ॥ आकल्पादनवच्छिन्नाचित्सवित्सर्वमस्तिहि ॥ तस्मात्कुल
 ल्तिनीकोशालेनार्थेनोदयस्तुट ॥ ५२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वचित्सविविद्यतेनय ॥ किंत्वस्याभूततन्मात्रवशाद्
 भूदयकचित् ॥ ५३ ॥ सर्वत्रविद्यमानापिदेहेषुतरलायते ॥ सर्वगोप्यातपसौरोमित्यादीर्वाविजृम्भते ॥ ५४ ॥ क्वचिन्नष्टंक्वचिरस्पष्टंक्व
 चिदुच्छन्नतगतम् ॥ वस्तुवस्तुनिदृष्टतत्त्वज्ञावैर्विजृम्भितम् ॥ ५५ ॥ एतद्दयक्रमेणाहशृणुवक्ष्यामि तेनय ॥ देहेस्वेचययोदतिभृश
 सवित्स्वयम्क्रम ॥ ५६ ॥ चतनचैतनभूतजार्तव्योभतयाविलम् ॥ सर्वचिन्मात्रसन्मात्रशून्यमात्रत्रयथानम ॥ ५७ ॥

पक्षैर्विशेषोविशेषाभिप्यक्तिरित्याह ॥ सर्वत्रेत्यादिना ॥ ५० ॥ भगुरेशकतपरिच्छेदाभावेसवित्सर्वप्राप्तेतेत्यारम्भक्योपाधिवशाद्वचनस्य स्फुटीभावाद्दतिवृत्तमाचष्टे ॥
 सर्वमेति ॥ तस्मात्पातद्व्योऽत्रवच्छ्रयमितिर्वचनाभ्यामिदमुणीकत्वप्रथमाद्वहलीभूताकालस्यकथंदिक्षीचोषन्याश्चालीप्रवर्ततेत्यर्थ ॥ तद्योपाधिवृत्तबृहलीभावेनस्कटीभावे
 दृष्टान्ताह ॥ सर्ववदति ॥ ५१ ॥ तस्याप्युपाधिमालिभ्यतरतन्म्येनचित्प्रतिभाषितिनारतन्म्यमित्याह ॥ क्वचिदिति ॥ यच्छिच्छादिवस्तुनितिविद्वस्तुअविद्याकाळोनाभिभाषास्तम
 धारिरस्यैतन्मिवमष्टमदर्शनगतम् ॥ देवमनुष्यादित्तिभगुनस्पष्टमभिप्यक्तम् ॥ दक्षादिच्छेदोपकृष्टाच्छन्नतर्वाहि सवेदनविवेकासमतागतदृष्टम् ॥ चिदंशमनसत्तारोमातरन्म्यमि
 त्याह ॥ तदिति ॥ तेषांअधिपोपाधीनासर्वानुभावसिद्धे सद्भावेरेवच्छेदोल्लस्यवर्षविजृम्भितमनमिभूतमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ उक्तमेवाभिप्यक्तिनारतन्म्यंक्रमत्वात्सगसमानोर्निरूपयितुं
 पतिजानीत ॥ एतदिति ॥ स्वेमनुष्यादिहृदयास्तुस्याधरादिदेहेयथापादशानारतन्म्यम् ॥ ५३ ॥ तदुपोहतेनसुक्ष्मस्थूलज्ञानाभ्यासप्रपञ्चनायसर्वाधिष्ठानसन्निदेकरससर्वप्र
 षतद्ब्रह्मप्राप्त्यात्मन्यन्यार्थानिर्दिष्टमिति ॥ चतनेति ॥ तन्मनोभोषदस्य पिभुसुप्रमथ ॥ ५४ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततस्तन्मात्रपचकक्राणामनवुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतीविवतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वसविदमनभूताजन्मादधिकाराआदिपदाजापदायवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविद्वि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिह्मिगारमपरिरिटा निपचकानिजीवस्यदेवमनप्यायाकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्त्वसत्तामात्रकेणैवपर्चाकरणद्वारास्थूलदेहत्वज्जति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतरवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्वतर्गतभुवनादिभोग्यतर्चेत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्त्वैकान्तस्तथाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तसंधिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तीतिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तत्राह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजक्राणादिपचकयादितोल्गादेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनाभि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्त्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वलक्ष्यत्वंस्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिवजंतोहदेहत्वंतानिकानिचिन् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वहेमादित्वंचकानिचिन् ॥ कानिचिदेशतादित्वद्रव्यादित्वंचकानिचिन् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्पर्दमात्रंजगदिति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुनंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्पर्दाभिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलातःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवेतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनितस्पर्दिस्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ कापिपरिधृष्टलिगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पदाभिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौतोलंगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनज्जडाभिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतरतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिधावेलीनोपूनसमुद्र सायशिरारपवनसपर्वद्विलानटक्रमादूर्ताभावात्तत्त्वानिश्चल स्थित
सन्दर्भप्रदेशोर्वाचिरिवचल ईषद्वनप्रदेशेपञ्चल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्चस्थितस्तथैवप्राचिनरतिर्धकस्यावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपादृष्टोलोअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्धर्तमावेनलोलत्वाभावोपिनस्पनादिव्यत्ययाघातस्तथास्थावरादिभावेपिनचिद्रूपताक्षीतिरित्याह ॥ इतद्विति ॥ नोदतिक्राकु ॥ किमद्विरि
तिव्यपदेशेनभवतिकितुमवत्येवयथातथैवेतरसुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वादि
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतर्देहावहवोविकल्पादृष्टादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहायाकारपरिणतपचकक्राणधारणार्थीनस्पर्दचेतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तयोजकस्पर्दरोलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुवासानिलायीनस्पर्दिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पात्स्यभाववशतोदृष्टादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननस्य स्वात्मना भाव स्वभावे सकयविद्वद्विषयस्वात्मक स्यात् विरोधोद्विषयासोपेक स्वेभावस्तन्मप्यपेक्ष यदिस्वीयोभावा स्वभावस्तथाप्यसौस्वभावाप्रसाधेक्षोनरसापेक्ष
नृतिरुपयसपक्षस्यविषयस्यस्वत्वयतिमिसवास्यादितिय र्पयर्पुन्युभयतार्हित्ययात्वभावविद्ययायावधयर्पुन्योनभ्या ताएवद्विषिआहाराभ्युदया ॥ स्वापुनरुक्तनार्थ
स्यादप्यगतपत्यर्थेनभ्यनाद्वैरुद्धागमयत ॥ षष्ठशीतल्ल्यादिधमपरार्हिमाभ्याद्विधर्मिपरसाक्षिभर्गिपदन्तिपुषपकरीषसर्गषपरिदृश्यतद्वत्यय ॥ स्वभावावितित्यक्त्योप
कर्मण्यप्यर्थ ॥ १४ ॥ अथवावाग पनपयन्योऽप्यगतस्यावासनाकथ्यतविकल्पकस्यकथकार्यानुवाहित्वनतत्परार्थान्त्यात् किन्तुगृहीतवासनाशानानन्तद्विद्वद्विकल्पभावेन
विस्तरणीयत्वात्तनोपपत्तानांस्थिरपरद्वयपनुयाजनयोभ्यादस्याह ॥ यद्वीतति ॥ तानिरेविकल्पनविरोधमाशोच्येभ्यद्विभिभाव ॥ १५ ॥ अथवातनासामप्यपराध पूष
पुषविद्वद्विषयसदसवासनानुमात्रित्वात् अतन्मासनाविद्वद्विकल्पकस्यामूलकमन्विष्यनपुसाविषयमितदन्तद्विषयिद्वद्विकल्पसहस्येयतनुविषयसर्गाविशिमावासनापुषपयनु
वाच पयन्योक्त्या स्वभावाद्वापुनरुतनागताप्यादिविभाभ्याद्विवाक्येतिपरिद्व्यते ॥ १४ ॥ गृहीतवासनांशानांपुष्टाभावविकारिणा
म् ॥ स्थितय पचरानांदिपोज्ञा पयन्योजने ॥ १५ ॥ वासनासुविषयंकाहृतोनेतुमितश्रता ॥ पुसाप्राज्ञंशक्यतेसुखपयन्योजि
तुम् ॥ १६ ॥ अशुभंवाशुभंवापितेनपयन्योज्यते ॥ मनुद्ववासनचान्यत्वचकसुखवामनम् ॥ १७ ॥ यन्नपयन्योऽगस्यफलमनुपुष
त ॥ तनतसप्तयुंजतनाकाशानुशिभि क्षिपत् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रतिष्ठाभेवापापचरनाहिराशय ॥ विवेकनिष्ठा कीटायाएतस्यावरजग
ना ॥ १९ ॥ मसुमवासनापेक्षिपयस्यावरजातय ॥ मनुद्ववासना केक्षिपयानरसुरादय ॥ २० ॥ सवासनाविला केक्षिपयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षितवासना केक्षिपयैतमोक्षगामिन ॥ २१ ॥ अपस्वास्त्वसवित्सुमनानुद्धादिका रुता ॥ हत्वपादादिसयुक्तं संज्ञा प
चरराशिभि ॥ २२ ॥

पानिनुराक्यतत्त्वभावादयद्वित्याह ॥ वासनादिति ॥ ११ ॥ पुसापुन्युमेतिपक्त्वात्पराविभाषेयुमेवार्हिभाषेवाप्यनुद्ववासनंसुमवासनंयपचकतिवति ॥ तेनवासनैवतद्वै
न्यपयन्युपायतद्वत्यय ॥ १२ ॥ किंचवासनार्थयुंन्योमस्यतत्त्वसोपायोयमवतकत्वेनसकलता स्वभावादिपयन्युयोगस्यनकिंचित्सकलमस्तीत्याह ॥ यमति ॥ १८ ॥ अतए
ववासनासपुण्यास्तताभावाभावा स्वपराधयोपिपुण्यस्यनिवृत्तिनिष्ठानुच्छन्नायेथेतिदृष्टायनिष्ठा-सपयनेविवेकनिष्ठारेवार्हिभोगादिलेद्वाअपिकीटायादयनुच्छन्नराक्षस्य
यतद्वित्याह ॥ यमापति ॥ १९ ॥ अतएववासनास्वापमयोधतारतम्यदेवपचकपुस्यादार्हिविषयमवित्सुमनानुद्धादयद्वित्याह ॥ यमति ॥ २० ॥ वासनाभिरावितेना
स्यच्छन्निवृत्तसद्विदा सवासनविच्छेदा ॥ यमिमावासनास्यकथासना ॥ २१ ॥ वासनावैविध्यमारेवदेवतद्विषयकदार्ष्टिकाराकाशभूमिपमननाविभिन्निष्यवद्वाशमहत्तपाना
हिलक्ष्मिभनकर्मद्वयसपयनेदेवतद्विषयकदार्ष्टिकारि स्वासुत्वासुसमिस्तेष्वनतद्विषयमप्यद्वारोचितमनानुद्धादकारिपुसस्युच्छेदोप्रमाप्यरसनस्वरार्थिनकाअतर्वाप्तकरणद्व
पा-संज्ञा संकेतः रुताअनपुष्टा-मन्विनातिविषयस्वभावाद्दृश्यतद्वितिभाव ॥ २२ ॥

तिर्यग्भिः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचुः पक्षौपुच्छं पादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कर्मिकीर्तयामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादि सकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वुच्यते विष्कारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिङ्गभेदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचि कर्मोपासनसमुच्चयानुष्ठानफलसमष्ट्यहंभावग्रामस्य कश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
र्यामः सकल्पं भिसकल्पलक्ष्णः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

तिर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७८ ॥ एवमेको भिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७५ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिह ॥ इच्छाभ्रमर्योराजंत्यो मंजयश्चंचलक्रियाः ॥ ७६ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मानुलं समेरवः ॥ पल्लवानोलजलदालतोलालादिशोदश ॥ ७७ ॥ वर्तमानानि भूतानि भविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानिरधुनंदन ॥ ७८ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्यंति कालतः ॥ ७९ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमंयांति तरंगाद्वववारीधौ ॥ ८० ॥ इतोयांति समुत्सेधमितिोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्ववतो यधौ ॥ ८१ ॥ ये विवेकवशमा लयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

रुप्यदा मोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवतायथोचितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानाकर्मिन्द्रियाण्युक्ता ॥ ७६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्मानां विदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ७७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ७८ ॥ स्वभावारसविवेकशून्यादात्मनः ॥ ७९ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ८० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सयस्याह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगदृष्टेः ॥ ८१ ॥ हेरामये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

कुरतिभ्यान्वसगनरोमोद्वराप्रकभा ॥ सिद्धिदिदेशोपायाधोयमिद्वज्यते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुहल्लिनीपदम् तदासिद्धिद्वेस्तभूततन्माधवीजभूरितिबुद्धि
 शक्तिमध्वरत्वापरादनेभूतन्माधवीजभूरित्यास्यस्कृटीकरणपकृतस्यूतसूक्ष्मपञ्चकषिधारसगमयन्नेवरादिसिद्धिबीजपाणाभ्यासोपयुक्तप्रसूतकुहल्लिभ्यापाणापुद्ग
 पकारप्रदरायति ॥ एतदिति ॥ तस्यस्यूतदेहात्मकस्यपञ्चकस्यातरेभूलाधारेतस्यापाणाधीनायाकुहल्लिभ्याभेतस्यलिंगात्मकपञ्चकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मप्रथमपाणपञ्चक
 पणस्फुरास्यते ॥ १ ॥ साध्याणक्षेपणां स्फुरिताकुहल्लिनीभास्वभर्षेणस्वधर्षेणचस्सदस्पर्शसिद्धिद्विषिकरूपकल्पनाभूत्वाकलाचिज्जीवोभन सकभ्योबुद्धिरहकारपुण्ड्रक
 ङ्गिद्विस्वारितयानिकलनादिभ्यापराधोयमिद्वज्यते ॥ साततिविधिभि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यस्यराशे प्रधानद्वजिततत्त्वानधिधिभ्यदरयति ॥ आपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्सर्वकवीजतुकुहल्लिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सांत कुहल्लिनीस्पदस्पर्श
 विल्लामला ॥ कलोक्ताकलनंनाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवतायातामननाच्चमन स्थिता ॥ सकल्पाच्चैवसकल्पा
 यंधाद्विद्विरितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतांयातासैपापुण्ड्रकामिधा ॥ स्थिताकुहल्लिनीदहजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 त्यसतत्तद्वहत्यध ॥ समानानाभिभध्यस्याउदानास्त्रोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्योसौन्म्वसर्वदा ॥ पुष्टाप्सुदानरूपैव
 पुमस्त्वस्यवतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियत्तान्नधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तेवोर्ध्वर्भा
 यातियदियुक्त्यानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्पुच्छेत्पञ्चोर्ध्वधिगमागमा ॥ तज्जतोर्ही
 यतेव्याधिरतमर्कितरोधत ॥ ९ ॥ सामान्यनाडीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसम्भव ॥ प्रधाननाडीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसम्भव ॥ १० ॥ ॥
 श्राभामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावलयथाशुभे ॥ ११ ॥

इतिभेदप्रयोजनाभ्याह ॥ अधश्चि ॥ आपानननाधेप्रयोजनमित्यध ॥ आपानोदानाभ्यामाकृष्यमाणापिस्वयसीभ्यानिभ्यल्लिह ॥ तद्वद्वत्प्रत्यवेधपुष्टाबलवत्यप्युज्ज्व
 लितद्वानर्कध्वजर्तास्त्वर्धेनविघटितलिंगाद्विद्विजुहल्लिभ्यायतीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमधोद्वरेरपिसाविद्विभिकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यद्विषामान्यद्वन्धानभायतेतर्हिसाजीवसधिवपा
 नदरपासर्धपक्षपयास्यातथाआकृष्यमाणोअधोमर्गणद्विहयति ॥ किंमतस्तदाह ॥ तद्विति ॥ ७ ॥ मातुक्तस्यदमाह ॥ समस्तेवेति ॥ ८ ॥ अतएवमाणायानगतिनिरोधा
 भ्यासेनसर्वातिप्रमानदरयतइतिनयेसर्वभ्याभिपक्षमयत्युक्तयसिद्धिरित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकगतप्रधाननाड्याल्लकारवास्तुसामान्यनाड्यास्तस्वन्दरसपा
 पिनाया समानद्वर्त्येध्वकफपित्तापुण्ड्रपादौधुयमभ्यापारस्तद्वैधेतराद्युभिर्ध्वभ्येणाभ्यरसाकर्षणाद्व्यवरोगाणांभूतसंभवइत्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्मा
 द्विनारोपयोतर्हि विनाशा ॥ एवमिदमुत्पादा ॥ ११ ॥

तेपानिदृतिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुखरूपस्यात्मनःपरिशेषात्सुखं तेषामूलतोज्ञानेनारोमांक्षइत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्धोऽन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्नाद्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिसुखातरितेपर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्रआभ्युद्भवनिमित्तान्याह ॥ अतत्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 पदहस्तविनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तेतानवस्तिमितवायुप्रायास्वारभ्युद्बहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्यरागद्वेषेषुप्रसक्तेरितिशेषः ॥ १५ ॥ इदमात्मिदनप्राप्तमितिचित्तायाइतिशेषः ॥
 भयशोकानिमित्तप्राप्तौतत्कालीकारोपायापरिज्ञानलक्षणघनमोहदतीतिघनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानींशारीरव्याभ्युद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यंअतिरेतक्रे

श्रीवासिष्ठउवाच ॥ आधयोव्याधयश्चैवदुःखस्यकारणम् ॥ तन्निवृत्तिःसुखंविधातत्क्षयोमोक्षउच्यते ॥ १७ ॥ मिथःकदाचि
 ज्ञायतेकदाचित्सममेवच ॥ पर्यायेणकदाचित्चआधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखंविदुर्व्याधिमाध्याख्यंवासनामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविधातत्त्वज्ञानेपरिक्षयः ॥ १९ ॥ अतत्त्वज्ञानवशतःसंन्द्रियाक्रमणंविना ॥ तदितानवमुत्सृज्यरागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदंनेतिजाड्याद्वाघनमोहदाः ॥ आधयःसंप्रवर्ततेवर्षासुमिहिकाइव ॥ २१ ॥ भृशंस्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यंचेतस्यनिर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेणदुर्देशाक्रमणेनच ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेणदुष्क्रियास्फुरणेनच ॥ दुर्जनासंगदोषेणदुर्भावाद्भावनेनच ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वान्नाडीनरंध्रसंततौ ॥ प्राणेविधुरतांयातकयेतुविकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणंदोषाद्वाधिर्देहेप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्रावृष्टिर्नाद्याभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैहिकीवापिशुभावाप्यशुभामतिः ॥ यैवाधिकासैवतथातस्मिन्याजयतिक्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयोव्याधयश्चैवंजायंतेभूतपंचके ॥ कथंशृणुविनश्यतिराघवाणंकुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधोव्याधिरस्तीहसामान्यःसार
 एवच ॥ व्यवहारस्तुसामान्यःसारोजन्ममयःस्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतनैवनश्यतिव्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाःक्षीयंतव्या
 धयोप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानंविनासारोनाधिर्नश्यतिराघव ॥ भूयोरज्ज्ववबोधेनरज्जुसर्पोहिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इरन्नादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाः द्रमशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषुनिशीथप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविपसंप्रबन्धाघतस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेनक्षीणत्वाद्दिगुणरसजातादिप्रवेशेनप्रपूर्णत्वाद्वाविधुरताकफपित्तादिप्रकोपेनव्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्वारभ्यतत्कारणव्याधिःसंदेहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यःपेठव
 सारोदहनरश्च ॥ व्याधिरूपतद्वैतव्यवहारःक्षुद्रप्राज्ञोपचलालसादित्सत्सभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतनान्नपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिःभूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्रज्जुतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पादपक्षसर्वपादतदीत्यधिमवसर्गपाभाधिव्याधिविषासानांसारभ्याधिसस्योमूलहामूलोच्छेदीत्यभ्य ॥ १६ ॥ साभान्यस्याधिव्यनाधिवभ्यापय सुविहितस्यादित्याराय
नाह ॥ अनाधिमादति ॥ अन्येद्वयपरंपरोपविर्द्विभक्तिनै ॥ १७ ॥ लोलाकर्कशिरीर्षपुलानम मभाओपधानीत्यापुपाया बहुभ्यद्वजनादधिगताभ्यापधानि
चिक्किन्ताराभाविषलयासायतएवेतिशेष ॥ १८ ॥ आधिभ्योप्याधिअप्यकारतश्चिक्किन्तोपायभराम पृच्छति ॥ आधेरिति ॥ इभ्यादीपधाविनरयामपुपुण्यादिरूपयेति
स्वभावनयोकि ॥ १९ ॥ तदप्रयमतद्वद्वयपरंपरायाह ॥ चिसेदस्याहिना ॥ चिधुरितेआधिभिःक्षुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेोपपादयति ॥ तथाहीतिवार्धेन ॥ अयपुरोमर्गम

आधिव्याधिविलासानांरामसारधिसक्षय ॥ सर्वपांमूलहाप्रावणदीवतदवीकधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाप्याधयस्तुद्रव्यमन्नशुभ्रक
मं ॥ चिक्किन्तकादिशाओक्तैर्नश्रंत्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमजोपधोपायावतुश्राधिगतानिच ॥ त्वयाचिक्किन्ताशाकाणिकिमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथयसविनश्रति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्नपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्तोविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरपितोजतुरभमेवनपश्रति ॥ ३० ॥ अनवेक्ष्यपुरोभागममा
गमनुधावति ॥ प्रतनमागमुत्स्यशरात्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभात्सात्म्यमुत्स्रज्यवहतिप्राणवायव ॥ देहेगजमविधेनपयांसीव
सरित्ते ॥ ३२ ॥ असमंवहतिप्राणेनाढ्योयांतिविसृष्टितिम् ॥ असभ्यकस्सिस्तेमुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाड्यन्नपूर्ण
त्वयांतिकाश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषायेवप्रयात्य
नप्राणसचारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानिनयतिप्राचदेशसरिद्रय ॥ तथात्वानिनयत्यतप्राणवात स्वमाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतश्चररिक्ते ॥ तान्येवव्याधितायांतिपरिणामस्वभावात् ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मेवद्वाधिकास्त्याभावाच्चनश्रति ॥
ययामन्नार्ज्वेनश्रंतिव्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ षाट्तिकेपितथैषकाधिकतासहोभाषाणवायव साम्यमुत्सयामार्गेणवहति ॥ यथागजस्यप्रक्षिटेनप्रवेशेनसुस्थानिपयांसिचरितस्तदेकमार्गेवहतिनद्वत्
॥ १२ ॥ असमवियमम् ॥ विसृष्टिर्नकफपिस्ताधिपूणतापयुक्तमियमसस्यानताम् ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ काश्चिदिति ॥ प्राणीराधिधुरितेसर्वतोचिद्रुलीकृतवेहे ॥ सरितोनाड्यं
तोसीव ॥ १४ ॥ १५ ॥ समानाभ्यन्नाणवात स्वमाश्रयसर्वशरीरशुक्लाभ्यन्नातिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानपुपुण्येतेकृतमन्वसमनयतीतिधुरितेतिभाष ॥ १६ ॥ धानुर्वै
पम्यपरिणामस्वभावात् ॥ १७ ॥ उपसहृति ॥ अगाभान्नाभात् ॥ १८ ॥

हरीतक्या फलानि हरीतक्य ॥ फलेषु पिहरीतक्यादिपुष्पाक्तिरिति नियमान्नवचने युक्तवद्भावः ॥ तथायरत्नवाद्योवायुवद्भिर्भुजलादिबीजात्मकामन्त्रवर्णानामधिकभावनवशतो
नादंप्रव्याख्याकारपरिणतान्नरसानामुत्तारणपाचनादिकार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ आधुपशमोपायानाह ॥ शुद्धयेत्यादिना ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रासगिकप्रश्नोत्तर
मुपसहस्यप्रकृतसिद्धिहेतुनिरूपणप्रसूति ॥ आधीति ॥ ४३ ॥ पुर्यटकाल्यस्यालिंगालनो जीवस्याधारभूताम् ॥ ४४ ॥ आपूर्यकर्मनाड्याप्राणमवष्टभ्येत्यर्थः ॥ तथाचप
तजले, स्रवम् ॥ कूर्मनाड्यास्थैर्यामिति ॥ कटकपादवतरसि कूर्माकारानाडोतस्याकृतसयमस्थैर्यलभते यथासर्पणोधावेतितद्वाप्यम् ॥ कायस्यापीनतागरिमाख्यासिद्धिरपि
तथातादृशीभरवर्त्तसिद्धार्तित्यर्थः ॥ ४५ ॥ केनतर्ह्यर्च्यभोगातिसिद्धिस्तदाह ॥ यदेत्यादिना ॥ यदापूरकेण पूर्णदेहातरायतो मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरथपथीतदीर्घीकृत्योर्ध्वमाकटः प्राण

यथा विरेकं कर्तुं तिहरीत कपः स्वभावतः ॥ भावना वशतः कार्यतथायरलवाद्यः ॥ ३९ ॥ शुद्धया पुण्यया साधो क्रियया साधु सेवया ॥ मनः प्रयाति नर्मत्वं निकषेण वकां च नम् ॥ ४० ॥ आनंदो वर्धते देहे शुद्धचेतसि राघव ॥ पूर्णदा बुद्धितत्त्वज्ञानैर्मल्यं भुवने यथा ॥ ४१ ॥ सत्वशुद्ध्या वर्धते क्रमेण प्राणवायवः ॥ जरयंति तथा तानि व्याधिक्षेन विनश्यति ॥ ४२ ॥ आधिव्याध्या रिति प्रोक्तानां शाल्यत्तिक्रमौ त्वयि ॥ कुंडलिन्याः कथा योगादधुना प्रकृतं शृणु ॥ ४३ ॥ पुर्यष्टकपराख्यस्य जीवस्य प्राणनामिकम् ॥ विद्धि कुंडलिनीमंतरामोदस्येवमंजरीम् ॥ ४४ ॥ तां यदा पूरकाभ्यासादापूर्यस्थायते समम् ॥ तदैति मैरवं स्थैर्यं कायस्यापीनता तथा ॥ ४५ ॥ यदा पूरकपूर्णांतराय तप्राणमास्तम् ॥ नोयते संविदे वोर्ध्वसोऽर्ध्वमर्द्धमंश्रमम् ॥ ४६ ॥ सपीवत्व रितैवोर्ध्वयाति दंडोपमांगता ॥ नाड्योऽसर्वाः समादाय देहवद्धालतोपमाः ॥ ४७ ॥ तदा समस्तमेवेदमुल्लासयति देहकम् ॥ नीरंधं पवना पूर्णं भस्त्रे वांजुततांतरम् ॥ ४८ ॥ इत्यभ्यासविलासेन योगेन व्योमगामिना ॥ योगिनः प्राप्नुवंत्युच्चैर्दति इन्द्रशामिव ॥ ४९ ॥

भारतोपस्मिन्कर्मणि तद्यथा स्यात्तथासं वित्तुकृदालिनीप्राणनिरोधो हनून्मूष्माणतस्य युक्तशरीररक्ष्ममानसंश्रमचाभ्यासपादवेनामृताप्लावनेन च सोढुंसस्य कर्तुमूर्ध्वनीयते ॥ ४६ ॥
नायमाना च सा अकार्षणा द्द्वोपमादीर्घतागतासतीसर्पिवत्वरितैवोर्ध्वमभ्यासपादवाधाति ॥ कथयाति तदाह ॥ नाडीरिति ॥ ४७ ॥ तद्वानाडीद्वारानीरधनिरवकाशयथा स्यात्त
थापयतेनार्णालयुत्वमापन्नसमस्तमापादमस्तकमिददेहककृपादूर्ध्वमाकल्प्यमाणान्चर्मभस्त्राततव्याप्तमांतरगतः प्रदेशो येन तथा विधमन्निबबन्त ऊर्ध्वप्लावयति उड्डीनकरोति तदेवा
स्याकारशमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ इति एव विधेनाभ्यासविलासेन योगेन कायाकाशसवधस्य मलक्षणेन ॥ तथा च भगवतः पतजले सूक्ष्म ॥ कायाकाशयोः सवधसंयमाह्वयुत
स्तथापरोभ्याकारशमनमिति ॥ तद्वाल्यच्च यत्र कायस्तत्राकाशकायस्य तेन सवधः प्राप्तिस्तत्रकृतसंयमो योगीजित्वा तत्संबधलघुत्वादिषु अपरमाणुभ्यः समापत्तिलब्ध्वाजित
संयमोऽप्युत्प्लव्यते पादाभ्याविहरति तत्स्फूर्णनाशितं तुमात्रे विहृत्यरश्रिमघुविहरति तोयथेष्टमाकाशगतिरस्य भवतीति ॥ ४९ ॥

दर्शनीसिद्धशानापायमाह ॥ प्रसन्नादीत्यादिना ॥ परारेषधेनययागणोप्यमाकटाकुबलिनोभक्तिमलनादीषुपुञ्जातदन्त्याणप्रवाहेणारीर्यकपास्तद्वयसंघितक्षणास्यकपाट
स्यार्वाद्दर्शानुगतमिरमूर्धन्यावशाताप्यस्यनेमद्वैसमाधस्थिमिमोक्षितव्योमगानसिद्धानादर्शनमवर्ततेतिपरेणाभ्युप ॥ तथाचभाषत'यतमन्दे सूर्यम् ॥ सूर्यचपोतिपि
सिद्धशानमिति ॥ तद्राव्य ॥ शिर कपाटअतन्निष्ठमात्रस्वाज्योक्षितप्रसयमात्सिद्धानायाप्राप्युप्योतराटचारिणादर्शनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्मद्विया
प्राप्तिभाबटक्षणावद्यावतदरदतिपद्यर्थ ॥ यदास्वामीनार्मद्वियाणामस्थिपानांसांसाप्यपितमन्त्रिकर्षेसिद्धानांत्त्वमद्वोचरत्सदुर्लभतदानयनीशुभणचास्तुपमभासन्निकर्ष
विनायावशातदाणपारणयाप्रणसिद्धानांदर्शनकथमभवेत्तच्चकट्यामित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तथकथमभवेत्तिल्यशमिद्यापस्यायसिष्ठपरिहरति॥नकेचनेति॥नमस्वतो नमस्वतोवापुभूता

वसनाडानवद्वेणशक्ति कुहलिनोयदा ॥ धर्तुर्ध्वकपानस्यादादर्शगुलमूद्वति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेणनाड्यंतरनिरोधिना ॥ मुहूर्त्तं
स्थितिमानांतिताव्योमगदर्शनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ दर्शनकोद्देशवसन्नयनाशुगणविना ॥ अदिभ्यानार्मद्वियाणांत
त्त्वमवदयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नकेचनमहाबाहोभूचरेणनमस्वत ॥ अदिभ्येनाश्रिताजानेहस्यत्पुरुषेद्रिये ॥ ५३ ॥
विज्ञानाहसस्येननुद्धिनेत्रेणरापव ॥ दृभ्येनेव्योमगा भिक्षा स्वप्नवत्सायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वप्नावलोकेनयदातद्वत्सिद्धावलोकनम् ॥
देवलोयविशेषायसिद्धानामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्वहिर्दार्शतरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणंचिरस्थितिर्नीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्नचलसंस्थिति ॥ वक्तर सानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनर्तदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ शक्तियानुस्वभावात्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासौस्थितिंयातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

सिद्धाआमित्रतासौनेमर्तिर्नपुटपेर्द्विर्दरदिस्यनेषायतेनेषावान्तरयतद्वतिसत्यमेवन्नयोक्तमिदमर्थ ॥ ५९ ॥ केनतर्हिदृष्टयतनद्वह ॥ विज्ञानादिति ॥ विज्ञानाद्योगाभ्यासस्तु
ममनस ॥ ६० ॥ ॥ श्रीदशमिर्निमश्रोरास्यात्तरमाह ॥ स्वप्नावलोकेनमिति ॥ स्थिरायतासंवाद्यवस्थानफटाभाष्यादिभ्यवहारक्षमायतास्वमापेक्षयाविशेषदत्त्यर्थ ॥ ५९ ॥
दर्शानपरकायमवेशोयेनोपायनसिध्यान्तमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वाव्यतिव्यावशागुलियतिमितमिति ॥ ५६ ॥ प्रशोपोयसिद्धप्राप्तीस्थिरायतेतिपुदुक्तमस्यभाषवहेनुर्वाभ्य
सहस्यजगतामायामयादानेयमस्थितित्यदागुह्यशास्त्रेयपटस्पपटनादृष्ट्याभिनाम्युत्साहितनयसभाषस्यैकस्यनियतस्थिति कथमिति राम'पृच्छति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्येभ्रस्ससर्गादिकोत्सकभ्यप्रयुक्तावलुस्तभापयतिरिपियायस्वगच्छाटवेनपस्ययोस्ताप्रितिसर्वनिपतिभगवद्विरोधदत्त्यापयमप्राप्तमेवस्मारयद्वसितद्व
चरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेदेशभेदेनापिबस्तुशक्तेरनियततादृष्ट्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिक्कामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीसादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातयाअनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदमस्त ॥ ब्रह्मसमावेनैवनिर्णयैकहृपतान्येनेत्यर्थः ॥ कथर्ताहैवक्नेहृज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जृभतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातयानियतस्थितिभूत्वाजृभतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्यप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गोविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घातयादेहेअत्रोपोमव्यामिनिरूपयिष्यन्प्राणपानयो.सषर्षादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 लेहेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणपानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणपानयोः सषर्षणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठरेउदप्रदेशेनाभेहृष्यमवश्रसमिलत्अतएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्काशयमस्राहयहृपस्थूलमासदिविस्थैहृष्यमाकशसस्यैरमस्यैरवोजलेनिमग्नेश्रजार्गैः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवभिदं ब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जृभतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्षणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुयंत्रजठरेस्थितांश्लेषमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधःसंमिलत्स्थूलद्वंभः स्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनातंनिजास्पदे ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यार्मध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोहृत्पद्मपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तथा ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्ववायुनाचविरुद्धदेशयोः कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितं वर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततस्तत्राह ॥ तस्यैति ॥ तस्यमांसस्याधस्तमज्जा
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदेमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसघातस्यप्राणप्रदत्ताहृक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमग्नी
 देगप्राणपानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहणात्करोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणपानयोर्हृध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैश्चस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादिद्यादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममिदपदान्नादीजालचल्दिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदद्व्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासभ्यामयद्विहालसुरतिमयस्य भावो देवभाष्यो देवत्वकाष्ठपापाणादिमदुर्गुणानि च कथलपरीचकोलेन जरायति मद्धतर्ष्या इत्यपि पाणवा यो भुक्तमन्यो विजरायतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यकारमेवाह ॥ ब्रतिरिति ॥ तथानुत्तलस्य सनही भ्रष्टादिपाणवातीराहृष्यमानव्यापयानलोहकाराज्ज्वललायते ॥ तरलायमानस्य तलस्य हृदि अतन्मिष्ट
 स्यान्नस्य मयभरसोऽसादृशत्वात्कास्यां समासात्त्वक्त्वचोभेदोपदेशोपजापजाभ्योऽस्य स्थिरस्थिरभ्यः शुकमिति विशिष्टप्रकार्येणाभ्यस्याऽऽन्यापरिणतिरेति ॥ यथा बभूवनेतरोरतन्मिष्ट
 तभीमरसस्य पृष्ठममजर्पं पुष्पाणि कलानीत्यादिरिति ब्रविष्यत् ॥ ६९ ॥ तस्य समस्य पिधानुस्याने पुष्पारोत्तरपरिणामसिद्धये परस्परसपर्याज्जाठराप्रभिम्यक्तिरतीत्याशयेना
 ह ॥ हृदयिति ॥ आजरणजरणपरपरयाश्चरमपगुपरिणामयतीति मत्स्यत् ॥ ७० ॥ सवेहं सर्वाग्निजदिनेन पद्मीनेन तनकाठानि नाडीष्वपभेति ॥ ७१ ॥ तस्मै वसवे देहभ्यापिनो जाठ
 यद्वह्नो मसुरत्यगस्वभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयार्त्तिकिश्चिद्भृशकवलयनितत् ॥ ६८ ॥ वातैराहृत्यमानतलयादितरलायते ॥ हृदयन्या
 न्यतिकर्षणपृष्ठवादि यथातरे ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानां पवनोन्वहम् ॥ जनयत्यग्निमन्योऽन्यसपपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मा देहकानौष्ण्यमेत्यय ॥ उदितेन ससर्वांगे भुवनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतो विचरेत्स्मिन् स्तने जकारकाकति ॥ हृदयदेहमभ्य
 मरं योगिनां चित्ततागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानं चित्तसंस्थायच्छति ॥ येन याजनलस्य स्ववस्तुनित्यहिदृश्यते ॥ ७३ ॥ तस्याभेदा
 हवस्येव जलसंश्लुक् कर्मिधनम् ॥ मांसपकजलवृद्धात्पृष्ठत्वर कोशवासिन ॥ ७४ ॥ यदच्छरीतलवचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 त सोमिरशीयोर्माहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णालसर्ककिंचित्तेजोकार्प्यमिधविदुः ॥ शीतात्मकतुसोमास्त्वमाभ्यामिव कृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेण सर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेन निवृत्ततदेवैव विज्ञयते ॥ ७७ ॥ सविद्यकाशविद्यादिसूयमग्निविदुर्बुधा ॥ असं
 ज्ञाह्यतनो विद्यायाद्भु सोममनीषिण ॥ ७८ ॥

राप्रवृत्त्येतारकाकारेण यो निमित्तभाषनकिपतद्व्याह ॥ सर्वतद्वति ॥ आत्मिभूदे ॥ ७९ ॥ तवेन चिद्वेषणीयस्य मानव्यवहितमिदं कष्टस्य यथा यदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 तद्विति ॥ ७९ ॥ तस्याप्राप्तिधनमाह ॥ तस्येति ॥ आहवस्याप्राप्तामुदकालमिव मांसलक्षणे पकवत्स्यैरात्म्यपद्वत्सरलात्कोशशायिनस्तस्य जाठरस्याप्रतिपरातीरमन्यरसद्वय
 जलसंश्लुक् जलनयोर्मामधनमित्यर्थ ॥ ७९ ॥ देहधनभूतमिहालक्षणेन विज्ञायते देहस्यार्थापोमास्यकस्यमाह ॥ यद्विति ॥ ७९ ॥ बहिरपि जगत्प्रकाशोऽप्यभ्यशीत्य
 आद्याभ्यां चाधीपोनात्मसकस्यमित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७९ ॥ अधवर्णज्जगदोभयपयट्टिसदसदात्मकमविद्याबलमभेदजगदाकारेण निवृत्तमिति तदेवैव पकाशज्जाह्यतनाका
 शयोभवेण विषयकमित्याह ॥ विद्येति ॥ ७७ ॥ तन्मिभागमवेकमुदकाह ॥ सविद्विति ॥ विद्यायात्तत्त्वस्थोऽस्मिन् ॥ आदिपरादासायमपयाच ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनो न्वहम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विन्नेणुवदितित्वदुक्त्या देहविश्रपत्यक्षेणाऽप्यादित्या देवाऽऽधीनोऽन्नोदयादिदर्शनाद्विनिर्वाच्यः सोमादुदेतीत्ययमर्थः पया बुद्धतिशेषः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुल्ययोरभावश्छादसः ॥ अन्मनगमाभिर्तिर्दार्पः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजाकुरवस्तरसरोपादानकदिवसरात्रिवत्तरस्यरनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्ल्यायातपसमापरस्योपधातिर्नीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यात्पर्यातिरमाह ॥ तुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायातपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वह्निर्वाच्चात्मनः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अग्नीषोमौ मिथः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समं चैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मांगवीजाकुरवस्तथादिवस्तराजिवत् ॥ स्थितिश्छायातपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्यंछायातपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्यास्थितिर्दिवसराजिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपपरिणामोत्थो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनराजिवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य च द्वादशक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्नमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्यो गतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितात्पर्यमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वेच्छात्मकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वेन इत्यनुपयोगोक्तिः ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्चाकारेण तमनुमिमतमिमानारदिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतारूपकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपिकार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहे इत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्यः एकवस्तुमात्रपाहिप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

ननु कार्यकुर्मकारणमुप्यत नक्तमुत्पन्नकारणस्य तदभिनिवेशलक्षणायाभास्यार्थोदटम् नञप्रकाशनभाष्यशीणस्य दिनस्यरात्रिनिर्माणे आस्थात्तात्तनात्तलकनूत्तम् एष
राधेरपि नित्यस्य वृत्तनात्तीत्यभाष्यपरिणामेन कार्यकारणभावो निमूळ ॥ एषमथेतेन स्पष्टयद्वातेर्न पटाद्विजयने आस्थासम्भवेति तस्याभ्यन्तेन धर्मत्वात् ॥ किंचानुपमं दिताभ्युत्तिहा
मपटातिष्ययते उपमर्दुर्वास्तद्वेनरयस्तेष्वति किंसद्वेषेण परिणमत नर्थाप्यपटभ्यतिरिक्ता उभयानुगतान् यन्मात्रमकार्यचित्तप्रवृत्तीयाति ॥ किंच बीजाद्विस्थितनिस्तुनरयन्त
वत्तानुरजनपर्य ॥ नाय ॥ कुडलादीत्यवसगात् ॥ न द्वितीयाप्युदीर्यो ॥ तथा स्वभावेऽप्यसमर्थापरमुत्सादयितुमसमर्थमितिकावाचोमुक्तिः ॥ चतुर्थस्तु कस्य सर्वानुभवमाधितम्
तिनकस्य विवक्तस्य विवृत्ततिर्दिनायावार्कितुल्यभाषत एव वस्तुनरयत्ते निनरयति चतुर्थीवार्थोपमर्दानाद्विषेकिना कार्यकारणभावविकल्पादस्याद्विदुर्मुक्तिर्वादिन स्वानुभववि
रोधोद्भावेनेति वनितसर्तायादस्याह ॥ अनास्थेति ॥ इत्यादिराद्युक्तिर्दुर्मुक्तिलक्षादिभिः ॥ अवस्यया अवमानेन ॥ स्वानुभूत्यपलातिना चतेनाभिर्भवंषणीया ॥ अनास्थाद्विमुक्ति
शुद्धिरकनूत्तारिषु दिक्जनयति वसपोरेककारणभाष्यलक्षणानुभवसिद्धिद्वितिकयतस्वभावाभ्युपलभ्य ॥ यदि न जनयति तर्हि यथा स्वानुभववत्तत्त्वपरुषोऽपि ययमाद्युत्तुपन्या

अनास्थानात्किंकनूत्तमित्यापायुक्तिर्वादिन ॥ अवज्ञया वहिष्कार्या स्वानुभूत्यपलापिन ॥ ८८ ॥ अत्यक्षवदभावोऽपि प्रमेवरधुनतन ॥
अप्रमत्तावोऽपिरातिस्वप्नमणसर्वजगुषु ॥ ८९ ॥ अभिर्धुमनया आगाया प्रयाति पयोदताम् ॥ सद्रूपपरिणामेन तदग्नि सोमकारणम्
॥ ९० ॥ अभिर्नष्टनया शैत्यादसावेव प्रयाति यत् ॥ विनाशपरिणामेन तदग्नि सोमकारणम् ॥ ९१ ॥ सर्माद्युधिपय पीत्वा धूमोद्गारेण वाह
व ॥ पयोदता प्रयातेन तदेव जनयत्यलम् ॥ ९२ ॥ अर्कं भीत्वा निशाना यमाभावात्स्युन भुन ॥ उद्गिरस्य मलेऽपक्षेऽवणालमिव सा रस ॥ ९३ ॥

सः स्वानुभवविच्छेदभलापदमि ॥ एषापरिष्वरमभाष्यविकारालान् अभाष्यपरिणामेन दिनस्य कारणवितिसानुभवसिद्धमेव ॥ नवनारागेन भाष्यविकारः उत्पत्त्यवैरिव तस्या
विभाष्यमत्त्वानुभवत् ॥ एषावार्जुनाद्यवस्थास्त्वनुगतद्वयमभ्युपगम्य भित्तप्रत्यभिज्ञानुभवसिद्धनापलापार्हं तदेव स्थितनिस्तुनरयन्तमित्याद्यवस्थाभेदस्वानुभवद्वकारा
दे कारणत्वस्य भेदपुनित्यतद्विगतमद्वयभेदोऽस्तीति हेतुकोलस्यार्थान्ति अभाष्यकानतिर्गौरवप्रतीत्यपलापयतोऽभ्यासवैवद्विष्कार्यादस्य ॥ ८८ ॥ अनुपलब्धे वा
भाष्यसद्वैवद्वारायति ॥ प्रत्यक्षवदिति ॥ पूर्वमेव प्रमाणमेव ॥ न च भाष्यप्रमाकारणत्वमभ्युपगमनदटपिति भिन्नमभ्य ॥ तेजोऽभाष्यस्य रीतानुनिर्तोऽस्ति विधया कारणत्वप्रसिद्धेरि
त्याह ॥ आप्यभाष्यदिति ॥ ८९ ॥ बहिरप्य सद्रूपपरिणामन सोमकारणत्वमुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ तस्य ॥ ९० ॥ आभाष्यपरिणामेनापिन बुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ असीत
प्रियद्वापुषा भाषामिति ॥ यदावा अग्निोद्भाष्यति यद्युपमेवाप्येतीति श्रुते ॥ ९१ ॥ सद्रूपपरिणामेनाग्नीयोमयो परस्परकारणत्वमर्कभोवाहरति ॥ सोमस्यादिना ॥ वाहवो वदवा
नल्यपयार्थप्रयातेन त्वेनैव त्वमात्रं पिपय एव जनयति ॥ क्षीराद्युपानादीनामपिरसात्मकसोमरूपत्वात्सर्वप्रययोवाह ॥ ९२ ॥ आभाष्यस्यामित्यभाषास्यम् ॥ आह
यार्तामि विध्या रस्य व्यधी भावेन पुंसस कृत्स्न ॥ कृष्णपक्षे आभाष्यारस्यापदीनमित्यर्थ ॥ अमले शुद्धपक्षे ॥ ९३ ॥

१ अद्यौ नष्टनया शैत्यादपुनानेव याति यदिति पुलकान्तेपेयाह ॥ मूलस्य पयोऽपुषाभाष्यमित्यभ्याहारलक्षणाभ्युपगम्य ॥

सोमो मुखमिव शोभमानो यत्र तथा विधवसंतपीधमागमे प्राणः सोऽप्यवाधुभाभयप्राणाः ॥ १७ ॥
 स्मिक एव प्राणः सोमस्यापानस्य मुखवादन्यपानादेरुदरे आगमने सति अमृतोपम तद्रसं पीत्वा पीनता गतः स न्य भवद्वापसर्वनाडी जालागमनाच्छ्रुत्वा ॥ १८ ॥
 नः सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिपृक्षत्तदावयवसौख्येन स्वयह इति श्रुतेरिति भावः ॥ सोमसुखवागमे इति पाठे तु प्राणोऽपि भूतो यजमानप्राणोऽध्वरे अमृतोपम शीत सोमरसपीत्वा
 ते धूमादिमार्गेण सुखस्य स्वर्गस्यागमे अथ स्वचद्रसं निहित काशलक्षणमार्गपर्वण आगमनाच्च द्रप्याप्यतद्वावप्राप्त कलाभिः स्वशरीरपुरयति स एवास्वपौर्णमास्यापीनता गतः पुनः
 सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्च द्रभावश्च श्रुत्यैव दर्शितः ॥ अथ यत्रेमे प्रातरि द्यापुर्नैतमियुपासते ते धूममग्निस भवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रे परपक्षमपरपक्षाद्या नृषट्दक्षिणेति मा
 सास्तान्नैते सवस्तरमभिप्राप्नुवति मासेभ्यः पितृलोके पितृलोकादाकाशमाकाशाच्च द्रमसमेव सोमो राजा तदेवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन् नम्रो देवाः श्रद्धा जुह्वति तस्या आहुतेः
 सोमो राजा स भवतीति च पचाग्निविद्यायाम् ॥ १४ ॥ यद्विमन्यसे न वायुर्गौरस शोषयति किं कर्कशं मय एव तपिबति राजा नृषामहमेव प्रेणते वासत्त्वादिति तदा त एवोदाहरणमित्याशा
 पूर्वावाह्यतोपमं शीतं प्राणः सोममुखवागमे ॥ अभ्रागमात्पूरयति शरीरं पीनतां गतः ॥ १४ ॥ जलमप्युदपांभोगोपयात्यर्कस्य रश्मिमताम् ॥ विनाशपरिणामेन ततोऽप्यंक्किं कारण
 म् ॥ १६ ॥ अग्नेर्विनशो सदृशपरिणामो निशाकरः ॥ इंदोर्विनशो सदृशपरिणामो हुताशनः ॥ १७ ॥ हुताशो नाशमागतस्य सोमो भवति
 वैतथा ॥ दिवसो नाशमागतस्य रात्रिर्भवति वैतथा ॥ १८ ॥ तमः प्रकाशयोऽभ्यायातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्ये विलक्षणं रूपं प्राज्ञैरपि न ल
 भ्यते ॥ १९ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरेव तदपुः ॥ भावाभावैर्यथैकास्थानि शुभावैतौ तथैव हि ॥ १०० ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्कर्षं मादित्यरश्मिभिरप्रांभे पाने कल्प्यमानेऽपि जलमर्कस्य रश्मिमतमसदृशपरिणामेन याति शुक्लरूपेण तत्रापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्य लो
 हितरूपतेजसस्तद्रूपयच्छुक्लतदपामिति श्रुतेरिति भावः ॥ १५ ॥ यस्तु न च रौत्यद्रवत्वयोर्नाशौष्ण्ययोश्चोद्भवस्तदशेषविनाशपरिणामिताप्यस्तीति स कीर्णादाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशालकतयेति ॥ १६ ॥ सर्वत्राग्नीषोमात्मके परिणामेऽभयरूपसकीर्णतापि सप्तमदशालक्षयितुशक्येत्याशयेनाह ॥ अग्रेरिति द्वाभ्याम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ तर्हि तमः
 प्रकाशयोऽभ्यायातपदौ च किमनुगत रूपेन सदृशपरिणामता तत्र स्यादिति चेत्तद्वहैव तत्राभिज्ञतमैरपि भूयमाहिकयानलभ्यत इत्याह ॥ तम इति ॥ मध्ये अनुगतं व्यावृत्ततम
 प्रकाशविलक्षणसम्भाव्यरूपम् ॥ अथवा मध्येऽप्यौत्तमयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरेतिसमासात् श्लाघसः ॥ १९ ॥ ननु तमः प्रकाशयोः संधिरुभयविलोपात्मा शून्यरूपस्तत्र
 नोभयविलक्षणार्कचिद्रूपमस्तीत्याशक्याह ॥ संधिरिति ॥ अनयोः संधिरपि अविलोपः अशून्यरूपः स्यात् यतस्तस्य धिरूपमेतयोरेव वपुः परस्परसलभस्वरूपम् ॥ न हि शून्ययोः
 संधेर्नाम भवति नवानिर्निमित्तास्ततोऽशून्यता ॥ कथमर्हि तौ संधौवर्त्तते इति चेत् यथा पूर्वात्तरकालयोर्भावाभावैः ॥ उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परानिरपेक्ष निरूपणे
 न भावरूपेण सापेक्ष निरूपणेनाभाव रूपेण च तम इदमकाशाभाव रूपमेकमेव वस्तु प्रकाशश्चायतमोऽभाव रूपमेकमेव वस्तु तिसर्वानुभावदेतवेकास्थानिष्ठौ स्थितौ तथैव हि संभाव
 पिवस्येति नाणुमात्रमप्यन्यथा भूतावित्यर्थः ॥ १०० ॥

॥ १०१ ॥ यथाचिरुद्धाचिरुद्धमभ्यकाराद्यदिताकाहोरात्रासयाचिज्जहोमपद्यदिता-सहस्यवद्वारादस्याह ॥ चिरुयेति ॥ जलमयोर्वैश्वदेव्यंकरद्वारासुयर्षिचस्थितामृतात्मक
कलाभिःकषेपणपूजागुभायारब्धपरिदृशीनुरिच ॥ १ ॥ चिज्जहोमपद्योरात्राभ्यामेवमकाराप्रकारातयाआर्षिर्गताभ्यांजनतोऽग्नीषोमात्मकोत्साह ॥ प्रकाशयिति ॥ १ ॥ बहि
सुयोर्ययात्ममर्दान्मरमहस्याचिरादित्योदयाज्जमभ्यूलतगोनिरुक्तिरस्याह ॥ चिरसुयैर्द्वेति ॥ मरस्योदयोयस्यासन्नवोदयतम ॥ २ ॥ मित्रेप्रसंगात्ममिजहोसोमदेहेदृष्टेति
तत्तादाभ्येनरुद्रस्यचिरिचिरादुपगतविवापनगुर्भातरवत्तस्यैवद्वितीयात्तात्त्विकतयाआसत्तयवद्भवेत् ॥ यथानिशीथेअर्परात्रकोचोद्विलसन्तिनदनुमवेशेनरुद्रर्षीरमभाभरभ्रद
धर्मचंद्रिकातेतस्यभ्यंद्रसतयावर्षिचिरुत्तात्त्विकतयाआसत्तयवद्भवेतिशीरीरमभाभरोनासीमिषिर्बजाननुमभिरितिभाष ॥ ५ ॥ दृष्टान्ताद्यतिकयोऽपयर्षितकल्लाह ॥
सोमयति ॥ ब्रह्महतेमरिच स्रपमभाशोयिभ्योनजलमयचर्द्रिचरपकदयमिसुरद्रूपकरोति ॥ वैहेनुकीचभावेनानुमभिराचिह्रैहस्यचिरादाववापुम्भभाभहभावादिनामयाक
द्वाभ्यांचैतन्यजाह्याभ्यामृतानिप्रसफुरतिहि ॥ ययातमभ्यकाराभ्यामहोरात्राभ्येतिते ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजह्रूपाभ्यामारभ्येयंजना
स्थिति ॥ जलाह्वताभ्यामिभ्राराशीतातनुरिवैर्द्वी ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूयैर्षिद्रूपविद्विराधव ॥ जहात्मकतमोऽरुपविद्विसोमदरी
रकम् ॥ ३ ॥ चिरसूयैर्निर्मलेदृष्टेनामनस्येदवाद्यम् ॥ व्योमसूयैर्गह्रैदृष्टययाकृष्णनिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहेजहदेदृष्टेचिन्मिजेसत्यवद्भ
वेत् ॥ निशीथेविलसत्यकोचयासौरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकदयत्यभिध्रैहस्यचिरंप्रभाम् ॥ स्वसविन्मयमिदुध्रैहस्यंरूपमकंज
म् ॥ ६ ॥ चिन्मिक्किपाल्वनाभासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकह्रवदीपेनदेहेनीवावगम्यते ॥ ७ ॥ चितश्चेत्योन्मुखस्वनलाभस्यैवचसत्स
ति ॥ निभेत्ययाभ्युभोलाभोनिवाणवातदेवहि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलभ्यसदास्यावेवंकुक्ष्यप्रकाशवत् ॥ अग्नीषोमाविमौक्षीसयुक्तौदे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनिनिर्वाणेजाल्मेवैवातिशायिनि ॥ अग्नीषोमस्यचैर्वागस्थितिर्भवति केवला ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्याप्रकृ
तिरयानश्रुतिलशरी ॥ छायातपवदित्येतौसंस्थितौमुखमार्गंगी ॥ १११ ॥

रोति ॥ यथाप्रकारायलेक-कल्ललोकाभिभरतिः ॥ क्षेत्रेभ्योनायाकल्लमंभकाराद्यतिभारतेभिभगवद्भवनत् ॥ एवमभ्योन्मयेतेतदात्माप्यासादकअह्रपमभाभहलाभ्रदुर्भ
वति चिज्जहोमिभ्यधनुष्योदेहेनदस्यादित्यनुभवनुसारिह्रैहस्यंरूपमभरीस्यन्वय ॥ ६ ॥ इतोपितस्यादेहपर्मलपमदत्साह ॥ चिरिति ॥ नमयतिस्कोचयतीतिनमउपा
धिसाष्टरूपा ॥ ७ ॥ अक्षानाहनायाचितमेवोपापुन्मुखप्रयानियमरोचनार्थमाप्रित्याह ॥ चितद्वेति ॥ ८ ॥ एवमुक्तरीत्याकुक्ष्यौरमकाराहभ्योभ्यस्रवलनाधीनसुपे
षाभाम्यवद्वारविषयत्तादिरीदेहेनाभ्यग्नीषोमात्मकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तयोरेवद्विज्ञाप्रत्येकस्थिति कपसिद्धान्तवाह ॥ अतिशायिनीति ॥ विर्वाणुपाधितिहस्याआमदावि
र्वाहलसिन्धुप्रियाधिमिभ्रात्यतिकेसिद्धेप्रप्र-केवलास्थितिर्भवति जाल्मेवैवातिशायिनिजलसिद्धादिगोदेवोभ्यस्यकेवलास्थितिर्भवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्याप्रकृ
तिरयानलकल्लमंनुकल्लमोपयोभापयस्मरयति ॥ प्राचद्वेति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोः कवचन्योन्यतादात्म्यस्थितिर्दरायति ॥ अपाने इति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशतचतुर्दलादिपद्मपत्रस्थंपरादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
 म् ॥ त्विषा अर्थप्रकाशनशक्त्या ॥ अनुभूत्या विवक्षया पक्षेत्वर्थप्रथाहृपयारूपस्य ॥ यथा वहिः सूर्य इति शेषः ॥ १३ ॥ यथा सर्गादौ मायाशबलब्रह्मसंविच्छीतोष्णाहृपिणी ब्रह्मांडा
 करेणार्णवो माभिधा प्रामातथा त्वाणव्यष्टिदेहानासर्गोत्पत्त्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्ते ब्रह्मांडमिव शरीरमप्यर्णवो मात्मककितत कार्यतत्राह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षे अग्न्या
 त्मासूर्यः सोमस्य शीताः पचदशकलाः प्रतिपदादिति विष्णुकर्मण प्रसति एकाधुवाख्या चिद्रूपा परिशेषयति नत शुक्लपक्षे कर्मणेष्णा उद्भिरतिताभि कर्मण पूर्वाणाधुवा कला पूर्ण
 सोमोजायते तथा हृदि स्थित प्राणसूर्याऽपानरूपस्य सोमस्य मुखनासिकाद्वारा प्रविष्टाः शीताः पचदशकलाः प्रसित्वा मुखद्वहिर्धुवाख्या मेका कला परिशेष्य पुनस्ता उष्णा उद्भिरति
 ताभिः सा पूर्वाभाणा वहिरपानाख्यः सोमोजायते तत्र वहिः प्राणापानसंधिकालः पूर्णमासो हृदिव मावास्या अतरालदेशे इडां पगलयोः प्रत्येकमूर्ध्वाधो भागप्रतिशाखानाडीषट्के
 प्राणसूर्यस्य प्रवाहोऽयने मेघादयो द्वादशमासास्तदतराले सकातयः ॥ अपानसोमस्य प्रवाहौ चैवाद्योमासा विष्कभादयो योगा अन्यानि च पर्वाणि निष्पद्यते इति योगिना प्रत्य

अपाने शीतले स ता मेत्सुष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसचतस्मिंस्तथैव हि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्थं सोमं वाचात्मकं त्विषा ॥
 जनयत्यनुभूत्येह कुड्यालोः कंयथा वहिः ॥ १३ ॥ संस्त्यादौ यया काचि त्संविच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अर्णोषो माभिधां प्राप्ता सैव सर्गो नृणां मि
 ह ॥ १४ ॥ यत्र सोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येण षोडशी ॥ मुखद्वितास्ति मात्रां तत्र यत्र यत्र पदो भव ॥ १५ ॥ नूनं सूर्यपदं प्राप्ता यत्र सोमो हृदं व
 रे ॥ नूनं केवलया स्थित्या तत्र वद्धपदो भव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यं सोम उदाहृतम् ॥ यत्रैतां प्रतिविंबस्थौ तत्र वद्धपदो भव
 ॥ १७ ॥ शरीरे सोमसूर्याग्नि संक्रांतिज्ञो भवानघ ॥ तत्र संक्रांतिका लाहिवाख्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तु स्तरोदयादिशास्त्रतो ज्ञेयम् ॥ एवस्थिते वक्ष्यमाणदेहाणुतास्थौ ल्याद्युपयोगिधारणा भेदाः प्रथममग्निभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्र मुखद्वहिर्देशे सूर्येण प्रस्ताधुवा
 ख्यासोमस्यापानस्य षोडशी कलाप्राणोद्दीर्घाभिः कलाभिः पूर्वाभाणाक्षणाख्या पूर्णमासी च द्रव्यवितस्ति माघस्या तत्र भुशुडोपाख्या नोक्त बाह्यकुम्भकेन मनोधारणया वद्धप
 दस्थिते भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथा यत्र हृदवरे कलाप्राप्तेन कमाद्रस्य मानोऽपानाख्यः सोमोऽभावास्याया भिवकेवलया शुद्धिचिद्रूपधुवाख्य कलात्मिकया स्थित्या तिष्ठति तत्रातः कुं
 भकेन वद्धपदो भव ॥ १६ ॥ इदानीमधरे च केनाधरे कर्णवा अतराले प्राणस्यो भयतो निरोधेन विवर्तति विवर्ततुल्यरूपता मायाया धारणामाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथा वसंत
 षीष्मवर्षा शरत्सुकर्मण शीतस्यैष्येन प्राप्ता सोमस्याग्नि संक्रांतिः शरद्धे मतशि शिरेषुकर्मदौष्ण्यस्य शैत्येन प्राप्ता दग्नेः सोम संक्रांतिस्तयोः संधी विषुवतौ सूर्यस्य च मेघादिषु संक्रां
 तिस्तथा शरीरेऽपि अपानरौत्यस्य जठराग्निना प्राप्ते सोमस्याग्नि संक्रांतिः प्राणौष्ण्यस्य वहिः शैत्येन प्राप्ता दग्नेः सोम संक्रांतिः सूर्यस्य सकातयस्तृणानुक्तास्ता जानातीति तज्ज्ञो भवेति पू
 र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्य प्रसिद्धसंक्रांतितानादिकलेभ्य उल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलेन स्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उत्तमगणानमनुप्राप्तप्राधिकारिपदस्येपरारणयति ॥ सक्रीतिमिति ॥ कालंअपनंदयात्मकंसहस्रदेहवर्ति ॥ प्राणापानयोर्द्विर्भानादीरारण्यनुसारिगतिर्भावद्वयवचनम् ॥ व
हिमसिद्धेसहस्रेस्थितमिवांतरापियोगाभ्यासाद्यगुणप्रत्यक्षमनुभूतंषट्पदादीवस्तुतयविवेकितान्तर्हिअभयोनिकथाक्षुराभसे ॥ परमबुधद्विष्टारम्यदभ्युपेनोभ्यासगतरेमवत
स्तुमरोभासेदन्तितेकेकप्रवणताविधि ॥ १११ ॥ ॥ इतिध्यासिष्टम ॥ मातयपमकारोति० पू० एकमपीतितम सर्व ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आपुनास्तूलतोपाया
ज्ञानसाध्यप्रयोगिन ॥ परकापामिभोगाभ्यवर्धनद्वयुक्तिभि ॥ १ ॥ एवमधीपोबालकमदीदे० परिह्रायधारणाभ्यासापरिस्कृतप्राणमन शरीरस्यसोमसंप्राप्तिसक
भादिरीनोयोमिवोदेहस्याविवाविसिद्धिप्राप्तिकारावशुभमतिजानीते ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तन्मात्राणुत्वप्राप्तयेदेहस्यस्थितापनायनाभ्युपरिदेशोऽज्जलतोऽकारानलम्यद
स्यनलछद्मच्छिद्रद्वारामविस्यद्वयाकारदस्यवर्णिकायापरत्यात्मनआसनभूतीतिस्वार्थयति ॥ छदीति ॥ अजकोरस्योर्ध्वकर्णकेयोपरि ॥ तदाचरीसिरीयाणामुपनि
पदि तस्यमध्यमज्ञानमिध्यागार्धिमनोभुजममतिज्ज्वलनलमस्यभूयो ॥ तस्यमध्योर्ध्वज्जित्वाअधीपोर्ध्वोर्ध्वस्थिता मीलनोपदस्यभ्यस्याद्विमुखेलेवभास्वरा नवायय
सकातिभुत्तरमयापनमंगसस्यकालतयाविपुवतीयदिदेहवती॥अतवहिसुमिववेत्तिसिययानुभूततच्छोभसेन्ननपुन परमभ्युपेते ॥ १११
इत्यार्थवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० च० अमीपामविचारणनामेकाश्रीतितम सर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
अणुतास्तूलतांवापिययागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यगवक्ष्यमाणमिदंशृणु ॥ १ ॥ छद्यज्जवक्रकोशोर्ध्वमस्तुरत्यानल क
ण ॥ हेमअमरवत्सोध्यविपुलवहवांबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्सवेवाशुवर्द्धते ॥ सविभ्रूतयानूनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
ध्याअप्रयमाकांमोवद्विमभ्यागत क्षणान् ॥ गालयत्यखिलसंगदेहेमययानल ॥ ४ ॥ जलस्पृशसंहायुक्तगालयेत्यपदादपि ॥ वा
द्यद्वानलस्पृशास्वतेवलुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विस्त्रोभितेनप्राणननीहारावात्सयायथा ॥ ६ ॥ अत्र
धारनाहीनिर्हीनाभ्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुद्वलिनीवद्वेधुमलत्वेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीर्यातामास्तस्यभूयसा तस्या सिन्ध्यायामध्येपरमात्माम्यवस्थितइति ॥ विपुल्वस्यसाध्यद्विनिविशेषणपीतत्वमकपयोपनार्थम् ॥ १ ॥ सञ्जानलकणम्बद्धनस्यसवि
रयासद्विद्विभ्याप्ययाज्ज्वलितप्राप्तोपायमात्रेण ॥ सञ्जवर्धनीधतानाग्निवहवहवर्तिकिनसंविधूयतयाअकमदुरयमकारातिराययति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रत्युपक्रमेआकारो
मयमभ्युदितोयेकेलदास ॥ गालयतिमल्लिकरोति ॥ सांगहस्यपाशायागसहितवहम् ॥ पार्थिवप्राप्तममकाठिभ्यचतुष्पादानजलमोदयसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
शपयर्धतममिलयेद्विर्जुपार्त तन्त्रोपणयुक्तमवस्तुविशेषतःअग्निवशविशेषाज्जलस्यस्पृशरीत्यनसहनेद्विजलत्परासह सोनल स्पृशसिखीव्ययबलाद्भवत्वोपसहरेपु
स्त्याकलममिलयेशोपायेय ॥ एवरीत्यादेहाद्या सप्रवर्धनमनोद्वेष्टआग्निवाहिकदेहाभावेनविनष्टमन्तिशेष ॥ ५ ॥ एवपार्थिवबाप्यचराशरीरद्वयविधूयस्थिर सोमिधिसोमि
नेनप्राप्तोपसञ्चन कापिलीयते ॥ यदाभाअग्निवहयमिवायुदेवाप्यर्तानिभूतेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ धारनाभूतद्विनीरान्किरपिपूजाधारस्यद्वयुक्तानादीहीनतस्वस्कराशान्यातिप्राप्ति
करीहकारयेनविनष्टइत्याह ॥ आधाराति ॥ वद्वेर्जितानाधुमलत्वेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोऽङ्गीकता संकलितमनो बुद्धिमये जीवादिषट्तिङ्गशरीरे अहं कतिर्यथा तथा विधा अंतःस्फुरन् विषयकाशचमत्कारः खेच्छा विहारशक्तिचमत्कारश्च यस्यास्त
 या विधा सती सूक्ष्मतमे विसनालच्छिद्रे रौलादीचयैव विषयनिर्गतो ज्येन तत्र विषयनिर्गतीत्यर्थः ॥ कोऽङ्गीकरोति ॥ द्वयोरर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं सूक्ष्मीभावप्रकारमुक्त्वा स्थूली
 भावो नैच्छिकनाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुहलिनीयमिगिनो जीवशक्तिर्वह्नी प्राणुसल्लजलभागयदामुच्यते तदारसेन सर्वत आपूर्णा मेति ॥ यथा तर्था
 चर्मरज्जुविभर्त्तीति तर्था भारो आत्मा हूपश्चर्मविशेष कूपे क्षिप्तो न आपूर्णा मेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसापूर्णा सती प्राणुसल्लजपाथिवभागयमाकारकर्तुं भावयति यो गशक्त्या
 कोऽङ्गीकृतमनो बुद्धिमय जीवाद्यहं कतिः ॥ अंतःस्फुरन् चमत्काराधुमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतुणे भित्तावुपल्ले दिवि भूतले ॥ सा यथा
 योज्यते यत्र तेन निर्गमित्यलंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिः सैव यात्यंगरसाद्यतं यथाक्रमम् ॥ रसेना पूर्णता मेति तं जीभारइवां वुना ॥ १० ॥ रसा पूर्णा
 यमाकारं भावयत्याशुततथा ॥ धत्ते चित्रकरो बुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोति सा ततः ॥ मातृगर्भ
 निषण्णे पुण्यसूक्ष्मे वां कुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथा भिमतमाकारं प्रमाणं वेत्ति राषव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोति नु मेव दिहृणादिच ॥ १३ ॥ श्रुतं
 त्वया योगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकं चिन्मात्रमस्तीह शुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥
 सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं शांतं न जगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीवइति प्रोक्तमाविलतां ग
 गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पभ्रमेण दर्शरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपेन सभ्यगा
 लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षयितेशरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहाय सर्वसंकल्पसंक्षयान् ॥ तदाराधय निःशेषदीपस्तौ
 लक्षये यथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमे जंतु र्यथा स्वप्नं न पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यतया देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेन जीवो
 देहावृतः स्थितः ॥ निर्देहो भवति श्रीमान् गुरुवीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभाव न मंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
 हार्दतद्गारुणतमः ॥ २२ ॥ आत्मन्येवात्मभावेन सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलौस्मीति ज्ञानादित्येन नश्यति ॥ २३ ॥

तथा कल्पाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रास्थ्यादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णे पुष्कललेपु सुसूक्ष्मा बीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथा भि
 मतस्ते च्युता सुगिरिभुवर्वादिमहतत्पणाय त्वया आकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मावभाभिक्कममुक्तमुपसल्लजानां सिद्धाद्विलक्षणतव कुपुत्रमप्रकृतश्चा
 वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्या सेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीवः पश्यति स एवात्म्यस्थूलभाव इति भावः ॥ १७ ॥ सौक्ष्म्यप्राप्तिकममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥
 शांतिवाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्करोति ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्दुर्भेदनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तस्यादित्येन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यामानसिद्वारविद्वारपात्रादिभ्यस्तुक्तानां भेदिकविनोदापस्यूलयस्थनाभिभासिकोद्वहभवनसिध्यातीत्याह ॥ अभ्येचेति ॥ १४ ॥ विमूढाविपकीटादय ॥ अमृतनाममृत
 वराहाराणाम् ॥ अमृतपयान्माद्विषयनिमित्तमिद्विनिर्दिष्टमात्राविषयताम् ॥ १५ ॥ इतिर्दिष्टातदुशाहरणमुपपन्नो लोके आलोकितामित्यर्थ ॥ १६ ॥ भ्योमनाप्रसाकाराणाम्
 ॥ १७ ॥ सैश्यास्तिरतिशया अस्मिन्निर्दिष्टादप्युक्त्याशयनोपपन्न इति ॥ अणिमादीति ॥ अस्यापराकायपरिचयभोग्याभिलक्षणम् ॥ १८ ॥ तथादीपूर्वद्वपरित्यागोपा
 यमाह ॥ रचकर्म ॥ उद्गृत्यार्वादिना साधयारहेयावयोप्यतोत्तरयदेहस्यप्यतदतिपरेणाभ्यय ॥ यथाभासापवनसकतापुण्याभोदपयनादाकाश्यामाणो योज्यत इत् ॥ १९ ॥
 विरतस्वरउपरतचट काष्ठलाटवद्वन्नमि ॥ परेपारहेयोभेदावपितत्सपदंभोक्तुमयत्तजीवोविनिर्बेरपते ॥ यथाआसेषकपूरुषकरस्यकुभोदकेनयमेवमठरतावाकासेकुनि
 अन्येषविदितत्मानोभावयतियथैवयत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यतितदभावनायताय ॥ २० ॥ दृढभावानुसधानादिमुढा अपिराघव ॥ विप
 नयत्तमृतनाममृताविपतामपि ॥ २१ ॥ एवयथायदेवहमाभ्यतेदृढभावनात् ॥ मूयतेहितेववाशुतदित्यालोकितामुहु ॥ २२ ॥ सत्यमाव
 नदृष्टोयदेहोदहोभवत्सलम् ॥ दृष्टस्त्वसत्यभावेनम्योमतांयातिदेहक ॥ २३ ॥ अणिमादिपदप्रामौज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भवतासाधु
 नारामयुक्तिमन्यामिमांशु ॥ २४ ॥ रेचकाभ्यासयोगेनजीवकुडलिनीयहात् ॥ उद्गृत्योन्यतेयावदाभादपवनार्दिव ॥ २५ ॥ त्यज्य
 तेविरतस्पर्दादेहायकाष्ठलाटवत् ॥ देहेपिजीवेपिभतावासेचकद्वारदर ॥ २६ ॥ स्यावरजगमेवापिचयामिमतयेच्छया ॥ मोक्तस्त्वप
 दसम्भजार्वातीर्तिवित्तवत् ॥ २७ ॥ इतिसिद्धिश्रियमुक्तास्थितेचेत्तदुपपुन ॥ प्राविशतेस्वमन्यदाययत्नातविरोचते ॥ २८ ॥ देहादयक्त
 याधेयान्म्याभवत्याखिलानय ॥ संविदाजगदापूपसपूर्णस्थीयतेयवा ॥ २९ ॥ ज्ञात्वासदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशोपययथासम
 सिवाद्युतिचिक्काश ॥ प्राप्नोति तत्तदचिरेणतयैवरामसन्धकपदवितुरनावरणत्वमेव ॥ ३० ॥ इत्यार्पवांवा दे० मो० पुनि० पु०
 सू० अणिमादिलाभयोगोपदेशोनामद्व्यभित्तमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

एतन्तमर्वावर्तितद्वारापिधययामिमतयेच्छयाआद्यदस्यन्वय ॥ १० ॥ ११ ॥ इतिउक्तरीत्यापरद्वेसिद्धिश्रियमुक्तास्थितेनयोगिनातत्पुषतनस्त्वपुनस्थितचेत्पुनस्तद्व
 विरयनेनोद्वरप्यदाययथावद्विराचनतत्तावत्कालमपिचयतइत्यर्थ ॥ १२ ॥ अयथायोगिनाअयपरकायभोगानांतरत्वात्करणधैर्यन्यापादानेनजगदापुपदेहादय भ्यस्य
 यनद्वितीयार्थेनयथा ॥ स्यावरजगमसवदेहादिभेदनिधेयापार्थस्तथातीर्थवर्षजीवास्तयातीर्द्वाभेदापिधसत्याविणुणास्तद्वच्छिन्नाच्छ्रुषणातिवर्वाभेत्यखिलानपिभ्यामवत्यास्वा
 त्सविद्वद्वर्णयथास्यान्तयास्थीयतइत्यर्थ ॥ ३१ ॥ उपसहरति ॥ ज्ञात्वेति ॥ ईशोपागीभ्यर्षसपन्नोमीवच्छिक्काश सदाभ्युदितेतस्यस्वप्रकारामुज्झितसर्वोपयत्तत्त्वज्ञा
 त्वाययथासमभिधेयलिङ्गितसद्विराज्यतधैर्यप्राप्नोति ॥ पृथगतितत्त्वविज्ञानाभ्यासिद्धावुभयपयोर्कल्पनावरणत्वमेवविरतिशयानवसम्पदपदवितुरित्यर्थ ॥ ३४ ॥ इतिश्री
 वासिष्ठम० धातपत्रकायनि० पू० प्रारभितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाशप्रबोधश्चभूयते ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणधारणादिधनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगमेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यत्यापचयस्यचोपशमादमलशरीरितलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राउयेपुराष्ट्रयुजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युतापारभाउन्मेपाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणीत्यर्थ ॥ ६ ॥ सर्वभूतरतज्ञतयासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधधामासेतिव्यवहितेनसबधश्रुतांसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाध्य
 यनकालेवालोवेदविद्यासर्वगुरुधार्यानुकलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वासिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वर्तुबोधनेअशक्तिसहस्रन्येपासिद्धिशून्या
 श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाधनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापिठंगेवामलशरीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीश्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ वभ्राममेधमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्वर्तुर्मुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृङ्गाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंरंधाणिविजहारय
 थासुखम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानावृ
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदंभ्रामुंभाचचालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकलेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्रि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिरिवध्वजः ॥
 यत्नेनप्रापनोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञानस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्वःसर्वपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमांगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपि यत्नेन उपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्थादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृत उपदेशक्रमेन
 तत्साधनधिकारिण्यप्रज्ञानबलज्ज्ञानयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञाग्रहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयप्रज्ञानज्ञाप्यतेइतरवस्तुबन्धविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्वर्गभोगवन्धविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्वपदानिसर्वदेव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिव्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृताः यमीनि रश्मिभ्यामे निरिष्य बुद्धेः मत्स्यकर्मवृत्तानां मया सनाधानां गुरुपदेशोऽसामकारणोति नित्यमुच्यते ॥ किराटोपाख्यानाभा ॥ अस्ति स्यादिना ॥ किराट रवेदवणि
 क् ॥ १६ ॥ १० ॥ कापयमात्सीयह पणतासभाभा ॥ १८ ॥ मत्स्यमेवणोयोगे नृभिः प्रियायाह ॥ कपर्दकादिति ॥ लोभोऽस्ति मम हस्ते भवता अ
 ननकपर्देकाः कश्चिन्नीताति कयाश्चत्वारः कपर्देकाः स्यस्ततोऽतीत शर्ततत सङ्गततोऽसहस्रमेवेति चेत् साकल्यमिदं यत्सङ् ॥ १९ ॥ अथार्थमप्यारभ्योऽटोयोगो मूळज
 षावराणां विधिरेतस्मिन् मन्त्राकलोचनानीति सूचयन्नाह ॥ अमति ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताः सिलकाकागद्गुप्य सासारिकभोगयेम शर्ता सर्वे धारिभ्यापानर्थाय स्यताः दरा
 मया स्थित ॥ २१ ॥ कणश्च मूल्ययस्य तथा विभक्तमप्य ॥ २२ ॥ मया गुरुपदेशकामाप्यच्छाब्दपरोक्षप्राप्यमविष्यते ॥ अभ्यन्ति त्यापरोक्षलभ्यते ॥ २३ ॥ कथमभ्यन्तहाह ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अत्यन्तरूपण कश्चित् किराटो धनधान्यवान् ॥ अस्ति विध्याटवीकसे कुटुम्बी वा क्षणो यथा ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
 तितागच्छते विधजगले ॥ एकावराटिकारामदण्डजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कर्पणयान्तसप्रयत्नेन सर्वदण्डानुयादिकम् ॥ कपर्दकार्थमभि
 तोद्गुधावदिवसन्नयम् ॥ १८ ॥ कपर्दका स्युभवात् चत्वारोऽष्टौ चकालत ॥ तत शतसहस्रं च सहस्रं चेति चेत् सता ॥ १९ ॥ कल्यन्जगलेदी
 नारातिदिवमवद्वित ॥ जनहाससहस्राणि युयुधेन परं तुस ॥ २० ॥ ततो दिनत्रयस्यार्तिनेन तस्माच्च जगलान् ॥ पूर्णदुर्विषमतिमोलब्ध
 श्वितमणिमहान् ॥ २१ ॥ तं प्राप्य तुष्टददयः समानमभ्यर्हसुरवम् ॥ प्राप्ताः सिलजगद्भूतिशतसर्वतया स्थित ॥ २२ ॥ एव यथा किराटन
 पपदान्वपणतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथा श्रुतोपदेशेन स्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्यदन्विष्यते चान्यद्भ्य
 ते हि गुरुकमात् ॥ २४ ॥ यस्य सर्वे द्विधातीतं श्रुतादींश्चित्रसंविदः ॥ तेनापदेशादनपनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशाच्च विनानात्मत
 त्वानामाश्रयेत् ॥ केन चित्तामणिलभ्य कपर्दान्वपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्य महाप्राप्त्यगुरुपकथनगतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 व कपर्दक ॥ २७ ॥ पश्चरापवमायेयमोहनीमहतामपि ॥ अन्यदन्विष्यते यन्नादन्यदासाधते फलम् ॥ २८ ॥ अन्यत्करोति पुरुष फलम
 न्यदेवनाम्नोति यश्चिज्जुगालस्त्वलोक्यते च ॥ तस्मादन्तर्गतमवस्य जगद्भूमस्य श्रेयोतिवाह नमसंगमन्ति च येव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 द० मोक्षपापपुनिवाण० पू० पू० किराटोपाख्यानं नाम अष्टशीतितमः सर्गः ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्म ॥ मृतादिशब्दप्रवणतच्छाब्दवाधादि इति प्रययोज्या सविद्विभक्तयः ॥ गुरुपदेशाच्च शाब्दतत्त्वपृथक् अभ्यसे तासां मध्ये अत्यन्तत्त्वच्छ्रमायां चरमवसोऽनित्यापरो
 क्षमस्रस्तुष्टिगोत्राभ्युद्भिस्तच्छाब्दप्रसवभाषोभयपयुक्तमेव नोपदेशात् साकाराण्यमित्यथ ॥ १७ ॥ मया प्याचार्यवर्गानुरूपयोर्वेदेत्यादिभ्युते गुरुपदेशावधारयक इत्याह ॥ गुरुपदेशोति
 ॥ २१ ॥ अन्वपणद्वारा कपर्दकमनतद्वारा गुरुपकथनमकारणमप्यवधारणफलदर्शनामकारणतां गतमित्यर्थः ॥ २० ॥ २८ ॥ एवमकारणवेदगुरुपदेशात्वात्मात्मनस्य कारण
 त्वभावात्सन्निभारभ्योपनिमित्तस्य कारणमस्योपपत्तयेष्वप्यसिध्यतीति न यन्नापेक्षेयाह ॥ अन्वपेति ॥ विपुलगागुप्ययथास्माद्धेतोरेवमवद्विषयमेव न तस्मात्सत्ताभावनत
 रभ्यस्यपाराह यथोपनिमित्तस्य कारणमस्युपसर्गात्तथा अन्विष्यते उपेक्षणेनातिबाहनेमवप्रयम्यत्यथ ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० ता नि पु० उपरशीतितमः सर्गः ॥ ८३ ॥

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्थाननंवेने ॥ निशितैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदंविश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिःपुमान्शोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजतुमृगादिव्याधितोभीतोयथाएकतादिपुरतिमेतितद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाःकार्यते ॥ लङ्कोरन्यतरस्यामित्यणौकर्तुर्णौकर्मत्वेकर्मणिल ॥ ४ ॥ परित्राडिवस्थितःसमहाभोगान्श्रियचभोक्तुरिवयते ॥ च.पूर्वाक्यार्थेनसहस्यस

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ततःशिरिष्वजोराजातत्त्वज्ञानपदंविना ॥ आजगामपरमोहंतमोधत्वमिवाप्रजाः॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपिविभूतिषु ॥ तास्वर्भाषोपनीतासुनरेमेघिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकातेषुदिगतेषुनिर्झरेषुगुहासुच ॥ आजगामरतिजंतुर्मुक्तेषुव्याध
तोयथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवारोषाःसांत्वानुनयबोधनैः॥ प्रार्थितःकार्यतेभृत्यमर्होपोदिवसक्रियाः॥ ४ ॥ नित्यमुदामवैराग्यःपरित्राडिव
शांतधीः॥ रिवद्यतेचमहाभागान्सभोक्तुंचश्रियंस्थितः॥ ५ ॥ ददावतितरंदांनंगोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्यान्नाह्मणेभ्यश्चस्वजनेभ्य
श्चमानद ॥ ६ ॥ चचारचतपःकर्तुंरुद्धचांद्रायणादिकम्॥परिवभ्रामतीर्थानिवनान्यायतनानिच ॥ ७ ॥ सतथापिविशोकत्वंनमनाग
पिलब्धवान् ॥ अनिधानांखनन्भूमिनिधानार्थीनिधिंयथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवंमहानेषुष्यत्येवकृशानुना ॥ चिंतयाचितयामाससंसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशोदनोराज्यंस्वस्यविषोपमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत्खिन्नयाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतग
तांजुडालामंकमागताम् ॥ इदंमधुरयावाचासमुवाचशिरिष्वजः॥ ११ ॥ ॥ शिरिष्वजउवाच ॥ ॥ भुक्तराज्यंचिरंकालंभुक्ताविभव
भूमयः॥ अधुनास्मिरिगोणयुक्तागच्छामिकाननम् ॥ १२ ॥ नसुखानिनदुःखानिनापदोनचसंपदः॥ कोढीकुर्वतितन्वांगिमुनिंव
निवासिनम् ॥ १३ ॥ नदेशभंगसंमोहोनसंप्रामेजनक्षयः॥ राज्यादप्यधिकमन्यसुखंवननिवासिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः॥ मंजरीजालहरिण्योलोलशुभ्रांबुदांशुकाः॥ १५ ॥ स्वपरागांगरागोणयःकृतकौसुममंडनाः॥ आसेव्यकांचनशि
रानितंबतदशोभिताः॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः॥ लतावयस्यावलितामुग्धमुग्धमृगात्मजाः॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुंरुच्छूचाद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयाचितालक्षणेनकशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयोवैभवपदानि
॥ १२ ॥ कोढीकुर्वतिलिष्यति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्येहेतूनदर्शयति ॥ नदेशेति ॥ १४ ॥ इदानीवनराजीश्वरालोपमात्वेनस्वीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
णसर्वचरूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानिकुसुमान्येवकौसुमानिमडनानियाभिः ॥ आसेव्याःकाचनशिलाएवनिर्तंबतटासैःशोभिताः ॥ १६ ॥ तरगलक्षणमौक्तिकैःप्रोताभिःसरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाःशिरशोचोयासाम् ॥ १७ ॥

सुधियन्निर्दिष्टानिद्वयानि कलभाजनादिपानि ॥ पुर्द्धरापूर्द्धरतिपुष्पापूरलतापुष्पवङ्गाद्यानिघासाय ॥ १८ ॥ तदपराद्वयकात्वाय ॥ स्वरस्तरमगन्धायोपासीतद्वाय
 ता ॥ वनदीप्योवनराय ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिभ्यनगपनक्षिपयेसम्प्रपणेउत्तमक्षिपरे ॥ २१ ॥ तस्यैराप्यराद्धीक्षिणासागनापानर्नकाभासक्तिभेषधयोनुरुपतवर्ष
 नतानुमयभानवसृणाविषालनभ्यापयद्विषालपरीचूडालोपाय ॥ घातस्यादिता ॥ २२ ॥ २३ ॥ यद्देशोभाग्देशसाधेयिघात ॥ अस्मद्देशोद्येतिबुधचनम् ॥ २४ ॥
 पुष्पाणिधोपनधादिपादुलताद्वृक्षदीपयतिरोमनपुष्पैर्धृतपातुलितपाअरसासह ॥ पुष्पाणिगार्भितार्गभिर्धीनत्वाभ्यरशापामेवपुकेतिभाय ॥ २५ ॥ रक्षस्यराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावोद्दामसौगध्यवितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयनापुष्पापूरलतांगिका ॥ १८ ॥ आस्वाप्तस्यदर्तायाताशीतलामलग्ना
 त्रिका ॥ रमयतिवमिवमांवनवीप्योवरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान्तमनोभवतिनिर्दतम् ॥ नतयाशशिर्धियेपुनश्चवर्द्धसप्तसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणेतत्त्विनविधेयंकरुमहति ॥ मर्तुर्विषदयतीच्छानिस्वनेपिकुलक्षिय ॥ २१ ॥ ॥ शृङ्खलावाच ॥ ॥ प्रातकाल
 दन्तकार्यराजतेनायनेतरत् ॥ वस्तेतराजतेपुष्पफलशरदिशजते ॥ २२ ॥ जराजरादेहानांयुक्तोवनसमाश्रय ॥ नयूनांत्वादृशानेवते
 नंतन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहराजनयावद्वयमुज्जिता ॥ पुष्पैर्धोणेवतरवक्तावच्छोभाभहेदहे ॥ २४ ॥ पुष्पधानापुष्पमितजरसा
 सहकाननम् ॥ समग्रहद्विभियामोहसाहवसरोवरत् ॥ २५ ॥ अप्रातकालनृपतेप्रजापालनमुज्जित ॥ राजन्यस्यैवरक्षस्यमहेदो
 क्षविष्यति ॥ २६ ॥ अन्नामफारिणभूपरोधयतिचवैप्रजा ॥ रोधयतिव्यकार्येभ्यःप्रभुंयस्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥
 अलमुत्पलपनाक्षिविधेनामिमतस्त्वमे ॥ विद्विमागतमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवप्राग्गिनागतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामपैर्हिन्दुगिद्विगाढ्यावनाश्रय ॥ २९ ॥ समधानवनावासेयोपित कठिनाअपि ॥ काननेपुष्पमंजयसोदृशालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ प्रवत्पापालयत्येहराज्येस्यातव्यमुत्तमे ॥ कुटुम्भारोद्वहनपत्योयातेव्रतक्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तादयि
 ताराजातामिदुवदन्वावशी ॥ उत्तस्थौक्षानुमस्वलिदिनकार्यवकारच ॥ ३२ ॥ अयोज्जितप्रजाचेष्टोरविरक्ताचलययी ॥ शिखिध्वजो
 वनमिवसमस्तजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यवितर्तकपतमेवानुययीप्रभा ॥ नार्थमावननिश्रान्तशृङ्खलावेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 विप्रसप्तमिशेष ॥ पृनपापम् ॥ ३५ ॥ रोधयतिनिधरयति ॥ २७ ॥ ॥ एवद्विषालितोप्यविषलवैराग्य भिगविषयकलाभमुनयति ॥ अलमिदस्यादिना ॥ ३८ ॥ वनाभ्रयो
 वननरे ॥ ॥ अथद्विगासाययेदुपायम् ॥ ३९ ॥ कठिना कठोरप्योपि ॥ यथाकामनेजानाउपवनकलाभ्यः ॥ अथैराअपिपुष्पमंजयः ॥ शङ्खालोसोदुभक्षमास्तद्धित्यर्थः ॥ शक्ता
 लिभिनिपादशक्तानोबलवनापक्षिणामाट्यन्तिकमिद्विषयस्थेयम् ॥ ३० ॥ यथयोकमयामकालादुपगिरिनिगस्यापिबोधस्यपरिहारस्तदेवकार्येस्वाराभेनाह ॥ गवत्सेति
 ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ उपवनयोर्धोप्यउपवनयोरेषियोज्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

धृतव्योमापगास्वस्वीगानेनथाविधंशर्वसंश्लिष्यतिस्वयमपिकामादालिंगीतिसंश्लेषातथाविधायमुनेवेत्युल्लेखा ॥ श्याद्यधेतिश्लिष्यकर्त्तरिणः ॥ ३५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाअकेयासातासुदिक्षुयमुनाचरिवदर्शनादिवज्योरसाहासोदयाकितपरितःकतममलचयथास्यान्तथास्थितासु ॥ इतःप्रभृतिसर्वेषासमम्यतानांतरागणोददशेइत्यत्रस
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्वदिननाथश्वतद्वपयोर्द्वपत्योर्द्वोद्यानप्रचुरभैरवमेरुसवधिअपरपारउत्तरार्धरतुगच्छतोसतोः ॥ ३७ ॥ नयाअर्धैर्धर्मोपतापभोजर्कःपापैस्तन्मिमेतै
 स्तीक्ष्णकैरश्वहातैश्चोच्चितैरैवमिदपारनिशानिशनानायकलक्षणयोर्द्वपत्योःरतुमागच्छतोसतोः ॥ ३८ ॥ दिवधूमिर्मुक्तःस्तटोमंगलजानामजालिरिवव्योमलक्षणकु
 ढिमसौधतलेतरागणोददशे ॥ ३९ ॥ स्वनाथान्चेवणेनतदुदयप्रतीक्षयाचश्चातकुमुदादिकुमुर्हार्सवती ॥ यौवनस्तयौवनफलमितिपावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुमा
 आययौयामिनीश्यामाभुवनंभस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगंशर्वसंश्लेषायमुनेवसा ॥ ३५ ॥ दिक्षुसंध्यावदंतानुस्थितासुक्रतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकानुज्योरसाहासादयांकितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतोरपरंपरंदपत्योर्भैरवंपदम् ॥ देवोद्यानमयंरतुंदिनश्रीदिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतोरिदंपारंदपत्योर्द्विष्णकरोच्चितम् ॥ निशानिशानायकयोर्द्वपत्योर्भैरवंपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणायददशेविकीर्णा
 व्योमकुट्टिमे ॥ मुक्तोमंगललाजानांदिवधूमिरिवांजलिः ॥ ३९ ॥ चंद्राननातमःश्यामाश्रान्तकुशुमहासिनी ॥ यामिनीयावन्नंप्रापस
 रोजमुकुलस्तनी ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारःसहचंडालयेष्टया ॥ शुष्वापशयनेभूयोमैनाकइवसागरे ॥ ४१ ॥ अथार्धरात्रसमयेदर्शो
 निःशब्दतांगते ॥ घननिद्राशिलाकोशतिलोनेसकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यांसंप्रसुमायांशयनेकोमलांशुके ॥ भृशंनिद्राविमूढायांभ्रम
 यांमिवपंकजे ॥ ४३ ॥ तत्याजदयितांनुमामंकाद्राजाशिरिवध्वजः ॥ स्वैरस्वैरमुखंराहोर्दंशंचांद्रप्रभामिव ॥ ४४ ॥ उत्तस्योशयनाह्नी
 नवधूकाधीचलंशुकान् ॥ सलक्ष्मीकांतिलोमोर्हैरिःक्षीराणवादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमार्थंयामांतिनैवानुचरव्रजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौपुराविर्गत्यपूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मिनमस्तुभ्यमित्युक्तामडलाद्गतः ॥ विवेशोपामरणयानांमेकानदइवार्णवम् ॥ ४७ ॥
 घनांधकारगुल्माद्व्याकुलभूतोषककेशा ॥ सारण्यानीनिशासाधंसमंतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातःशून्यामरणयानांसिर्नात्वाविततंदि
 नम् ॥ सममर्कणकस्याचिद्विश्यामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचूडालायाभृशंनिद्रयाविमूढायांसत्याम् ॥ ४३ ॥

यथाराहोर्मुखचद्रमोक्षकालेस्वैरस्वैरशनैःशनैश्चाद्रप्रभाप्राचीदिशप्रतित्यजतितद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तह्नीनवधूकतथाविधमधीचलमर्धभागेयस्यतथाविधमभ्युक्
 प्रावरणवत्तयस्मिस्तथाविधान्छयनात्पर्यकात् ॥ लक्ष्म्याःकातिभिःसहिताःसलक्ष्मीकातपोलोलाश्रोर्मयोयस्मिस्तथाविधारक्षीराणवादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमश्चोरदुट्टनिप
 हाथानिशाचयान्तवीरक्रमपुवानुचरव्रजयोजयित्वानियुज्य ॥ पूर्णधीर्निस्सह ॥ ४६ ॥ उपाभोपणाम ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमारण्ययोर्महत्वेदित्यानुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरधकारसदृशैरधकारलक्षणैश्चगुल्मैराद्व्यासाअरण्यानीनिशाचतनातिवाहिताउत्तीर्णा ॥ ४८ ॥ अर्केणसमविराश्यामेत्युक्त्याआसायंजगामैवेतिगम्यते ॥ ४९ ॥

नमस्विर्गतपिम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यदूरस्था जनता जनसमूहा जनपद इति पाथ ॥ पुराणि च यस्मात् ॥ ५२ ॥ रटितिसाध्यपद इति वरापणालाहासलिलानि पाथ्यस्त
 यादिपाथि श्रीभिषक्तिनाथसरा यन्ता पाथ्यापि स्थिम् ॥ पूर्वभूताभूतपूर्वादि आध्यापयि स्थिम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शाहलैर्हृदितसूणवधरौ रयामे न मन्त्रावाहूलम् ॥ ५५ ॥
 उदय पणशासन इयमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाता अग्निसिद्धदशमिहिकमध्यवहाराधनजातमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसचयम् ॥ फलमूलकुराका
 धर्मानामप्युपलक्षणमत् ॥ मत्सद्वीर्ये इत्यर्थ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उक्तमनूषोपवहरति ॥ इतीति ॥ मालवेश शिखिष्वजम् तिष्ठति प्रकरणमवीर्षातकच्छेदिरचित उदये अत
 भानावदस्यतायातेतज्जनानादिपूर्वकम् ॥ किंचित्फलादिकमुष्कतांनिनायतमस्विनीम् ॥ १० ॥ पुनः प्रातः पुराणपुष्पैर्भदलानि गिरीन्
 दी ॥ जवाहुहययामासरजाहादशशर्वरी ॥ ५१ ॥ ततो मंदरशूलस्य तदस्य जनदुगमम् ॥ प्रापकाननमत्यतदूरस्य जनतापुरम् ॥ ५२ ॥
 रय्यणालसलिलवर्षायलितपादपम् ॥ शीर्णवेपालयज्ञातभूतपूर्वदिजाश्रमम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवृत्तिकरैर्भले ॥ ५४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेशुद्धस्यलसलितमालितं ॥ शीतलेशाहलस्यमस्त्रिधेसफलपादपे ॥ ५५ ॥
 समंजरीमिवर्द्धाभि सचकारोदजालयम् ॥ प्रातृदकाल सविपुद्गिर्नीलाभैरिव पजरम् ॥ ५६ ॥ मसृणवैणवदंढफलभोजनभाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पसांडमक्षमालांकमहलम् ॥ ५७ ॥ कपारीतापनोदायधुर्सीचैव वृगाजिनम् ॥ आनीयायोजयतास्मिन्मठिकामदि
 रंरुप ॥ ५८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावक्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजगतीवक्रमविधि ॥ ५९ ॥ सध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरान् ॥ पुष्पोच्चयद्वितीयेतुक्तानि देवार्चनतत ॥ ६० ॥ पश्चादनफलकिंचिदनकंदपिसादिषु ॥ मुष्काजप्यपरोमूल्यानिनायेकोनि
 शांशरी ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदशोपांतकच्छेदिरचित उर्जंतमालवे शोनिनाय ॥ नववृत्तिविलसत्तनसस्मारकं वासुकरतिहृदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरति ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० चू० शिखिष्वजप्रव्रज्यानामचतुरशीतितम सर्ग ॥ ६४ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एव शिखिष्वजपूर्णमठिकायां वने स्थित ॥ इदानीं शृणु चूढालासां किंकृतवती गृहे ॥ १ ॥ तत्रार्द्धरात्रसमये दूरया
 वंशिखिष्वज ॥ हरिणानामसुमेव चूढालाडुपुष्पप्रयात् ॥ २ ॥ अपश्यति निर्दिशायनशून्यतागतम् ॥ अस्मास्करमपूर्णेदुशांतशोभ
 निवर्षारम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योकिंचिदभ्युपलानवदनावेदशांलिनी ॥ कुसिते वमहावल्लीनिरुत्साहानपह्रवा ॥ ४ ॥

स्थितश्चन्मसद्विषयं हृदयं दिवसान्निनाय ॥ मगानुभूतनपथ्यार्थविलासतसस्मर ॥ मनुजसमाह ॥ कवेति ॥ विवेकेच्छेदिसुकरतिसतिराप्यलक्ष्य क्रवादिद्रमपि हरति बाळा
 जननेन वरीकर्वशकृन्निकचिदधीत्यर्थ ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीयसिष्ठ उवाच ० नात्यर्पणकारो निर्वाणप्रकरणे ० चतुरशीतितम सर्ग ॥ ६४ ॥ ॥ ५ ॥
 एवमाप्युदयाराधनाभ्युपपत्तिप्यरानम् ॥ भाष्यार्थे शनकाले बाधमाप्युपपत्ते ॥ १ ॥ उक्तमनूषदस्य माणक्ययासागमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पाण्डुनेति राकविद्योत्
 प्रत्यासरात्राप्यसिद्धिर्वाग्निद्रपादनेति योप्रनार्थम् ॥ १ ॥ एवमापि दीनात्यक्त ॥ १ ॥ कुक्षितनकाकर्तुर्नादि जले प्रसिक्ता ॥ विशेषणमात्रावकाशोऽप्यत्र ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनशाखेण भर्तृवप्रकताप्रथमाणतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायननेन ॥ ८ ॥ अन्यद्द्विविधमद्वितीयचंद्रध्वातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोन्मेषसमये निश्चितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तं विभाज्य चितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्दतिर्भूमानद्विध्वातिः ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभवाकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ १३ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्य त्वावनं यातामहादिति ॥ १४ ॥ तन्मये हाद्य किं कार्यं तस्मामीपं वज्राभ्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विविधनाप्रकृतास्त्रियः ॥ १५ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ १६ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्क्वधेन योगिनो ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्युदुविभ्रमम् ॥ १७ ॥ ददर्शाय यथा यातं रजौ खड्गधरं प्रति ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १८ ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ १९ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः
स्फारागतव्यातेन राघव ॥ २० ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्गुरुर्दृष्ट्वा पुरःस्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ २१ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतं रेपनिश्चयः ॥ २२ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदवी कला ॥ २३ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाभ्यास्यातिष्ठदंगना ॥ २४ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ २५ ॥ तयोस्तदा वह्नकालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ २६ ॥ जगामाथ दिनं पक्षो मासो थक्नुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ २७ ॥ बहु
नात्र किमुक्तेन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगुच्छे शिखिध्वजः ॥ २८ ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षेषु पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २९ ॥ भर्तुः कथा च पाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुबषु पुजरसावृते ॥ ३० ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ ३१ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः प्रथम ॥ ३२ ॥ जगाम वा तस्क्वधेन गच्छती रे ददर्श सा ॥ कल्पवृक्षं शिखिध्वजं रत्नस्तवकभूषिताः ॥ ३३ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्वा सवादयितुं तदनुत्तरमाचरितुं प्रतिपादयत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ ३७ ॥ अवहृतअगमत् ॥ ३८ ॥ कथमगम
तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसंहितोक्तम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कथायाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य तत्तावत्कालेन यापालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वाद्वाक्ष्यमाणार्थः ॥ ४२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकरणेन स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ ४३ ॥ ततारपुद्गुवे ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

१ दते इत्यपि कचित्साटः ॥ वने इति पाठे जगामा उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दते इति पाठे शिखिध्वजं सरसावृते समीपं गच्छत्यन्वयः

रत्नाः क्रिष्णरुकाः ॥ परावृट्तीर्वा धकलानिकलार्थ ॥ २१ ॥ सिद्धात्तमेभ्य आत्तानिपुर्णानिपशारमालाहिरश्चरनकसुपारिर्द्वैर्गन्ध्यानिपलधाविधाम्नाभ्यान्स्पृश
यामासवत्स्य ॥ चद्रश्चरलक्षणस्यावृत्तीभाषेणद्वावीचिपरपराभूतानिर्भलज्योत्साम् ॥ २७ ॥ अवरस्यभूतानामभवत्तिर्गतगतासतीश्चरत् ॥ २८ ॥ स्वप्नामयेनअविपुक्ता
विधयाप्यटाकपत् ॥ आत्मनामर्तवेषावाप ॥ किमुवाचनराह ॥ अद्देन्द्यादिना ॥ २९ ॥ १० ॥ मममनःउक्तपिष्वैर्द्वौभ्यमानमपिद्विडलकठने ॥ २९ ॥ अपभ्रष्टद्वयो
र्नजानाअपरा ॥ २९ ॥ ११ ॥ अम्रम्र ॥ मुधाप्यर्थमेवतीर्द्वितसत्किस्तिरयस्यार्थ ॥ ३० ॥ अथवानापशोपदतिशेय ॥ कनलपाह ॥ भर्तारमिति ॥ ३१ ॥ द्वा
नदनोपानिलयारका सिद्धाभिसारिषा ॥ परावृद्धुराकलाप्यालेयकणवर्पिण ॥ ३६ ॥ सिद्धोत्तमात्तसौगन्ध्यान्स्पृशयामासमा
रुतान् ॥ चद्रधिवाहताभाधमद्वावीचिपरपराम् ॥ ३७ ॥ अपभ्रन्निमलज्योत्साभधरातरतांगता ॥ मर्धांतरंगगच्छतीमंघलप्राश्च
विपुत ॥ ३८ ॥ अविपुक्ता स्वमन्नासामृयोभूयाप्यलोकयत् ॥ उवाचचाम्भनेवाद्दोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ नस्वभाव शमया
तिमनाप्युलकठितमन ॥ फदाहृगदस्कधतप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्चाभिकीर्तमित्युक्तमयाप्युलकठतेमन ॥ भजरीजालबलितस्त
रुवह्य स्वकपतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिक्षणमितिमनाप्युलकठतेमन ॥ ययेयममजाकातमेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथाफदाहमे
ष्यामिममभार्पातिमन स्थितम् ॥ इममदाश्चमरुतएतेचशशिन करा ॥ ३३ ॥ वनराजयन्ताश्चमामप्युलकठयन्त्यहो ॥ इचित्ताज्ञमुधैवां
त किंत्वतांइवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साप्यामनिमलासाधोक्तेयताविवेकिता ॥ अथवाचित्तभर्तारस्वप्रत्युलकठसेमत्वं ॥ ३५ ॥ तिष्ठो
लकठाभिवलितकिंसमुलकठितेनमे ॥ किंवयोल्कठसेवाभेभर्तायातोजरामवेत् ॥ ३६ ॥ तपस्वीदृशगात्रश्चमवन्निर्वासनकथा ॥ मनो
राज्यापभागेभ्यामभ्यस्यामूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणन्दीनदगतायथा ॥ एकांतरतएकाल्मनीरस शांतवासन ॥ ३८ ॥
मन्यमवतिमंभत्ताशुक्लद्वस्समास्थिति ॥ तथापिचित्तकोलकटाभवतोल्कठयान्वितम् ॥ ३९ ॥ मतिमुद्रोध्ययोगेनभ्रष्टेपयिष्याप्यहृप
तिम् ॥ प्रष्टपृष्टनमनु सर्माकृत्यमनोमुने ॥ ४० ॥

नीरस्यत्याह ॥ किमिति ॥ वामहस्तिरारिपदार्त्तगनार्थसमुत्कटसेवते आमाभरीयातस्तन्मिरपेक्षपृष्ठभवेत्समाप्यनृत्यार्थ ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं अ
स्यमन अभूटनीनिभूटनीगर्तमप्यसमाधये ॥ ३७ ॥ तथाअस्यधासनास्तिकायथापाहवन्हीस्तुद्रामहानद्वगतासतीनृपयणबधिराप्यमेतयासपन्नेतिशेय ॥ एकोनैत आसक
अतएवठकात्मा ॥ नीरसोतिरिच्य ॥ ३८ ॥ पूर्वैररास्यवधानान्निवृत्त्याहमन-भुनक्तर्जिष्यतीषाह ॥ तथापीति ॥ अस्तेवचिध सप्तयापिद्विभिनक्तकातवोत्कटाअहयोगेनब
धवमात्मायायनभर्तुमतिमुद्राभ्यतस्यसीदत्यपारम्भशेषभोगोत्कटयापुनर्वतिभगवतासहभ्यपयिप्यभिन्नत्वयोत्कटाकार्थतिप्रवेणान्वयः ॥ ३९ ॥ तदेवस्यटमाह ॥ मयुटेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्तितत्त्वबोधान्मयासमंतुल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंप्रत्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेधाया ॥
वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपातालतानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमे
वअत्रमदरोटजेकशागत्वादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ऋगीशप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रथयतम् ॥ जटाभिर
कितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्तितप्रियःपतिर्मोहघनेनरुदिक्षुण्णामभिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मि
राज्यएवनिरोध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४९ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमाचिति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योक्ताचूडालोहंभ्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिशतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैवनभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपणोर्द्विजपतिम् ॥ ४५ ॥ इष्टायोगेनबुबुधेहंतरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकांतिर्यस्तमेवात्रददर्शसा ॥ कशांगंरुष्णावर्णंचजीणपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरत्नातंभंगीशमिवनि
रुद्रहम् ॥ चरींवरधरंशतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णपुण्याणिप्रथयंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवधांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञतात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायांतिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्मजनसंदेहोभोगमोक्षश्रियंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिबोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिंक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसिंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शद्विजपु
त्रंतपुरोयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्रियनयामिप्रापयामीति
परेणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विबोधेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

मूर्तिमास्थितपद्मदलनकाप्रवर्गोराशिर्धातस्य क्वाप्यंगानियस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मूर्तिवधादिगुणावहिर्देशीयेन अतएव किंयुक्तामप्रादस्तमाप्रधादुपधावन
 लिभाप्रयथाभरपुनर्नादैदयाद्भाववत्प्रगाप्रणाक्षसप्रणाक्षमात्तास्थितमृगपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ गमस्यग्नयलप्रगापयद्दुपस्यतयाविषमवलपवतमिवास्तितम् ॥ ६३ ॥
 म॥ ६४ ॥ मरुदभरतप्रस्थानगप्रबाहोत्स्थते ॥ तत्पल्लवमूर्तिवर्षितपूर्णाकुलमिषवचलम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पर्वनिर्भतविष्टरमासनम् ॥ करोकोकरातले ॥ ६७ ॥ मुदवस्य
 वनांतरादुपायाततपोमूर्तिमिवास्तितम् ॥ द्रवल्नकगौरोगमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५९ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादतम् ॥
 कमंदलुधरंकांतपुरेयातशिखिध्वज ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्राणचारुणा ॥ भूमावलप्रगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलध्याममधानसालिमालमिवांयुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरीक्षिमंदले ॥ ६२ ॥ कुंडलाभूषितमुरवनवमर्कमिबो
 नितम् ॥ शिलासत्रोतमदारश्रंगस्यैदुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशान्तवपुपमूर्जितविजितोद्विषम् ॥ हिमाभ्रमस्मृतिलकमूर्षितालो
 कसुन्दरम् ॥ ६४ ॥ मरुदमत्तदालीनपूर्णैदुमिवचचलम् ॥ तमालोक्यदिजसुतसमुत्तस्यौशिखिध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधिवासपरि
 त्यक्तपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदमासनमास्त्यताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापत्रविष्टरम् ॥ ददौचदिजपुत्रस्यपुष्पमुष्टिक
 रंलकरं ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंहस्यत्रालेयमिवपद्मे ॥ हरजपुनमस्तुभ्यमितिदिजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ यहीत्वाकुसुमान्मस्माद्विवेशपत्र
 विष्टरं ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंरुतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 व्यमितपापपुष्पाणोमानिमानद ॥ इमाप्रप्रयितामालापृथ्वीमद्रमकुते ॥ ७० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुष्पाणिचानप ॥ शिखिध्वजकादिशायैददौद्वेयेययाखिलम् ॥ ७१ ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ सुवद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपूजाययामात्रामयेयनतयान्यत् ॥ ७२ ॥ पेशलनानुरूपेणप्रअयेणामुनानप ॥ मन्येहनुनमत्यंतचिरजीवीमाविष्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुककलनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकक्षितंभूतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराममंसौम्यशांतवतमिदव ॥
 स्फूर्तियद्राज्यमुत्सज्यमहावतनिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पष्ठेप्रलेयद्विषकणआलमिष ॥ ६८ ॥ ययस्मात्तामयास्थिद्वसदृष्टवत

स्मि ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्मिदयाबोकेमनकिम्यतिपयाखिलम् ॥ पयाथानतिहर्सापयार्थेअप्ययीभाव ॥ ७१ ॥ नतथाप्यतभासेत्यनुपजयते ॥ ७२ ॥ मप्रयेणविनयेन ॥
 एतैर्हृत्क्षेपेनमुक्ताभिरजीविनाभरतीतिभाव ॥ ७३ ॥ आराहैदुन्मुक्ता कस्यना कलसकक्यायस्मिन् ॥ अतएवोदारनिषाणार्थेनप सपुनवान्स्वचितधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतानामकोपमानांयतिवनस्थानांवनभूतमिदमहावतनिषण्णमसिपारासप्रभूरमत्यतपधाननिर्वास्येत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यत्यागनिर्वाणार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतांभावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रभावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवाकिंवद्वनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातिताश्चास्यतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिखरम् ॥ अमुनामहत्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 मिवपेठवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ तत्तस्माद्देवस्यतवाचर्चनदित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्मिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिखिव्यजज्जवाच ॥ ८३ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकितरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ८४ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवाकिंसमालोकादद्भुतेनेवसिचसि ॥ ८५ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतत् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ८६ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगंशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ८७ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिस्ममनःपत्रपेलवम् ॥ ८८ ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्पयातुक्तार्थताम् ॥ ८९ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यःसतामभ्यागतोजनः ॥ ९० ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछाधिविमलेदुसमानन ॥ ९१ ॥ ब्राह्मणज्जवाच ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतांविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ९२ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मनारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ९३ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवोगुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ९४ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 स्फुरद्गुप्ताभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ९५ ॥ ध्वनहल्यमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ९६ ॥ हेलयालोकयन्मधामपश्चल्लनगणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलया ॥ ९७ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभांजमुकुलसंकाशैःस्तनमंडलैः ॥ ९८ ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ९९ ॥ पृष्टमनतिकथ्ययापृष्टम् ॥ १०० ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरभ्येमुखेसुरभिंतरयत्कपूरतिलकंनदुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ १०१ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ १०२ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यार्थं प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायाम् प्रायभवः रूपाखायादितिपाणिनिजैमिनिप्रवृत्तिभिःप्रयोगात् ॥ १०३ ॥ निर्यातजलांनिर्यातम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ १०४ ॥

अन्धान्धपारिवृष्टिमुनेदितसपादितमिदियाधत् ॥ हुतस्येभरसस्य आपूरनिर्भर भवादिशियसादुरोनआभोगेनकातिसस्थनेनआधुरीच्छभि स्वात्मकस्यकाममदिरस्यस्त
 आशयपुर्नमिनिपरेणाश्वय ॥ ११ ॥ स्वजलदीपमन्थ्यानिर्मितीलेनप्रतिषिद्धचूरेणसर्वानोभ्यामाभ्योमधिलोसिनीभापगामवाकिनीरेह्लाषणपरसप्रवाहेणतर्जयतन्यभा
 षयतमिधेस्यस्यधत् ॥ १२ ॥ मनाशुद्धकामस्यअमरोधानेनहनधनेकीढापायस्यचक्रभूतिर्नितवतदलसौ सेनुमिर्नरोधाहुत्यथेअर्धितगगाभूयेन ॥ १३ ॥ यत स्वच्छमन्तादस्यो
 न्यारगतोमगअत सर्वतअतिर्बितसर्वगसर्वषट्दृष्टसर्वगसत्सवत पाणिपादनस्यवतीश्चिरारोमुसलभितियसिद्धकालास्यन कथ्यतारोग्यमग सकाराहुत्यिद्विष्वरूपमिवास्थित
 मितस्य ॥ १४ ॥ विष्वरूपसर्वयिदुर्भमवत आलालकत्वविष्वरूपभीमोनाजुर्नेनकोमवानुपछयदतिपुटनभगवताकालासिलोकसंपदपद्धदोलोकामसाहनुमिद्वमहन्दर्भ
 स्ववचनेवर्धितम् ॥ अतस्तमेवकालात्मानसर्वकथनाफलदाह्लात्कथ्यतल्लेनछपयति ॥ यद्विदयदित्यादिना ॥ यदाणिमभवाद्य पदितसबन्तरावितया स्फुधा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलफातदुर्मंयथा ॥ हुतहेमरसापूरनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुरुभि काममदिरस्तभसस्ययम् ॥ निर्मलीक
 तचद्वेणप्यामांध्योमविलासिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणतर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकरिभरोद्यानरयचक्रैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 मितगगांभुनितयतदसेतुभि ॥ सवन्नहदसर्वगविष्वरूपमिवस्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिर्विवितसर्वगमन्योन्यादर्शान्तम् ॥ कालकल्पतरा
 वपवितपातस्यपह्ववात् ॥ १५ ॥ विविधचतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सुर
 ज्जलभगवतोतात्समाभ्येकालवाढकत् ॥ कनलवकददुस्सपयतिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्यादृत्यसंपूर्णदलितामोजपह्ववम् ॥ आ
 लोललकफेगास्तितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापद्विधातायकोशसञ्चकारिमि ॥ दुःखापभूतसपानाविकसत्कनकांबुजे ॥ १९ ॥
 पद्मिनीपह्ववाच्छेन्नुमेमेरोगुर्धत् ॥ शीतलसधुनीतीरतोयोन्युष्टमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्यमासानांशरास्वात्ममर्दुक्तमेव ॥ १५ ॥ मिमिधामिभ्यलक्षणकनयोलाकालानिअर्वातरशास्त्रासमुद्गायत्य ॥ गगनमभ्यन्तकारास्तुष्टिसंयुक्तनेनद
 नजातत् ॥ १६ ॥ सुरद्विजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलरवौर्देहिभोगाद्यासात् ॥ समाप्यभ्यपूरकमालवाढकमलधालकद्वयोर्मेदावाहालयत्यनधाविधात्कालक
 स्यतार्धप्योच्छ्रुद्विष्वरूपमिवस्थितमितिपूर्वभाष्यय ॥ पुनर्ललनामणमवधिशिनष्टि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्ननलवकददेषुअभोजामुक्तेषुसर्वीद्वयसाभ्यदर्शनप्रयुक्तस्यधंया
 नालाहुद्धृत्योत्पत्त्यास्कालनासपूर्वद्विजान्धभोजामुक्तेषुह्वयनियनेनपरेणाश्वय ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्पत्त्येधुआलोलाअलकाभूणुनला केरादीयुक्तलाअक्षितारका
 आरितराहालाटिकास्त्रिभगारुक्तेर्द्वनीटमणयभमधुधरायममरायसिम् ॥ १८ ॥ पुन कीदृशाललनगणनदाह् ॥ अमृतोत्सादिता ॥ अमृतकलाकोरासंपदकारिमि हुरेदे
 रयतस्यपुण्ड्रवर्धयपुण्ड्रयपक्तानामावधिविषयागयगुरेकांपुनमेरोहृतीरेएकमोपसकलज्वर्धिवकलापूरमिवास्थितम् ॥ जघनमन्दयिदुक्तंरुपपत्तयेविशिनष्टि ॥ हुन्नाये
 दिति ॥ अन्धान्धनिरोधव्यानिअमृतनिधामयोभ्यस्त्यानतामदर्शनापामि ॥ १९ ॥ १०० ॥

इंद्रशंकांतं त्रैलोक्यमूहमालोक्य मुनेर्भक्तस्तदन्तरमार्गं दिशं प्रपन्नं सन्न आश्रितो विवेकांशो येन तथा विधं वभूवेति परेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगिग्राणक्षोभस्तेन स
वर्गिसारस्वरोतसः स्खलनदत्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्र दृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नं क्षतलतादत्तशारावामूलस्थानं यस्य तथा विधः प्रत्यग्रस्त रुणः प्रादयो वदादिरिव ॥
उत्तमेति राजसर्वो धनम् ॥ ४ ॥ द्विधा प्राप्तं संख्यो द्विधा वद्धितं विसंशृणालमिव बाणलन्सारभूतोरसः शुक्रयस्य ॥ राजप्रभः स्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपि प्रबलतरपारब्धेन विवेकां
शनिरोधाकदाचिद्देहधर्मानुवर्त्तनमस्य वेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्या एवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वान्तस्वनारापर्यंतम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वेन दृष्टा तैर्दर्शयति ॥ तृप्यादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रबिंबकलापूरमेकत्रैवोपसंलतम् ॥ त्रैणमालोक्य तत्कांतं सहसैव मनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशं वभूवानं दितं स्फुरत् ॥ आ
नंदवलिते चित्ते सुब्ये प्राणानिले स्थिते ॥ २ ॥ वभूव तस्य लघुस्य मदनस्खलितं तदा ॥ फलं रसापूर्णमिव श्रीष्मांतं इव तोषदः ॥ ३ ॥ प्रत्यग्र
पादपच्छिन्नलतादंत इवोत्तम ॥ अवस्था यकणस्पंदी शशांक इव वामुनिः ॥ ४ ॥ विसं द्विधा पातमिव गलत्साररसो भवत् ॥ ॥ शिखि
ध्वज उवाच ॥ ॥ तादृशोपिव दृष्टोपि जीवन्मुक्तोऽप्यसौ मुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपि निरागोपि नि किंचिदुपमोऽप्यलम् ॥ सवाद्याभ्यंतरं नित्य
माकाशविशदोपि च ॥ ६ ॥ नारदोपि कथं ब्रह्मन् मदनस्खलितो भवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्या एव राजर्षभूतजातेर्जगन्नये ॥ ७ ॥
देवादेरपि देहोऽयं दयात्मैव स्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथ तज्ज्ञं वायावत्स्वांतं शरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेव जगत्पंगुसुखदुःखमयं स्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थेन केन चिदर्थं ते सुखम् ॥ ९ ॥ आलोक इव दीपेन महं बुधिरिवेंदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थेन दुःखं केन चिदेव हि ॥ १० ॥ तमो मे
घपटेनेव स्वभावोऽल्यत्र कारणम् ॥ स्वरूपे निर्मलं सत्ये निर्मेघमपि विस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यसा माप्नोति प्रादुर्भावपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्युन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्ये षचित्ते दृश्यपि शाचकः ॥ यथा तमः प्रकाशाभ्यामहोरात्रौ स्थितिं गतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यां शरीरं स्थितिमागतम् ॥ एवं हि सुखदुःखे द्वे जन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्य गाढां याते पटे कुंकुमवद्वटम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वं गलगतो मना गपिन तदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धत इत्यनुकल्प्यते ॥ १० ॥ यथा मेघलक्षणेन पटेन उपचितेन निशितमेव धर्मेतद्वत् ॥ यत्र तत्त्वज्ञानामपि क्षणं स्वरूपविस्मरणे ईदृशानर्थस्तथा ज्ञानार्थं किं वाच्यमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपे इति ॥ ११ ॥ अत एव सदैव दृष्टानुहंतासाय सदैव तमाधिना स्वरूपा विस्मरणशीलेन भाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषो निर्मेघव्यांतरालकालस्ताव
न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोः भारद्वयफलभोगसाभ्योपि रजनारजनकतो विशेषोऽस्य वेति दृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ एवं मित्यादिना ॥ जन्मकारणस्य देहाद्यात्मभा
वस्य दर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्य तत्तदृशात् तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मना गपिन लगतः ॥ १५ ॥

यथाभवत् एकदिकस्मात् रतेजनादाभ्यानुरजनेन ॥ आदिपदासपथयुक्तेर्नल्पकारणायप्यासेन आकांक्षतरी अतिशयेन स कीर्तनादपि शुभाशुभीकुमुदनीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 मेपरजमया आदिपदाच्छुभ्युद्भाविना सपथापणेर्नलगतस्तद्विरुध्य ॥ दधानी एकदिकावधितस्य स्वच्छतरत्वाद्दिशेपमाह ॥ पुर स्थेति ॥ एकदिक-पुर स्थजपाकुमुमादिवस्तु
 भावेदनात्कार्लिकारजनार्थपियायात् ॥ तत्रस्तुनामपि नीतस्य ॥ १६ ॥ अक्षस्य पाज्जापाते हि यद्युक्तद्विष्टाणि ॥ वस्तुन इत्यादिना ॥ यनरजितरजनम् ॥ धी अक्षस्य
 त्रियोप ॥ १७ ॥ तस्मिन् सभाह ॥ यतपीति ॥ यद्यस्याऽहो-परिणापि नाधवीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषयकारननकाह्वति ॥ नयाचपुक्षी विषयकारजनवासनोपपद्यतस्तस्याप
 यमोक्षद्विकलितविरुद्ध ॥ अनेतेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानीपुमराज्यादीनाम् ॥ अपि यदास्मिन् विदितानां चलाभानां राक्षित्येति कारणाभासोर्ध्वमानि ॥ सुखं तु त्वय्येकेन कमेण
 आयेत इति राजाह्वयति ॥ स्तोसर्सीति ॥ २० ॥ २१ ॥ मधार्दसुखोत्पत्तिप्रकारवर्णयति ॥ स्वति ॥ वस्तिविति विषयकायासिपिणिभिर्दूरस्थविषये राक्षानुमानादिना
 यथाशुभाशुभौ रगादिनाकांततरीमणे ॥ पुर स्थवस्तुभावेन रजनार्कटिको यथा ॥ १६ ॥ तज्जल यनैति बोधाज्जीवन्मुक्तमतिर्मु
 नि ॥ वस्तुन श्वेत्पमात्रेण यनरजितमेति धी ॥ १७ ॥ गतपि वस्तुनि हृदयद्विषयपरितापिता ॥ गतपि कुकुमेव संतदीयमनुरजनम् ॥ १८ ॥
 नजहति यथा मूलाधाविषयजनम् ॥ अनेनेव कमेणोतीषयमोक्षीयवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवमाक्षेपयोर्हि हृदभावना ॥ शि
 रिवज्जडवाच ॥ ॥ स्वात्यसिकारणप्रामोक्तयं त्वसुखं च वा ॥ २० ॥ अभ्युदेतो विवदमेदूरस्थानामपि प्रमो ॥ अत्युदारमतीवाह्य
 यद्दयवचनं तव ॥ २१ ॥ श्रोतुं धर्मिनं गच्छामि मयूरभ्रमरे वसिव ॥ ॥ चूडालावाच ॥ ॥ स्वात्यसिकारणद्वयलब्धकायाक्षिपाणि
 म्ति ॥ २२ ॥ सुखसविद्यवालयानूनमहसतिस्त्वत् ॥ दद्रताक्षो भ्रमायाताजो वकुडलिनगतम् ॥ २३ ॥ जीवस्य निपतानाह्य पृथग्देहे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपुरिवानादी जीवि आकाशमतिस्फुरन् ॥ २४ ॥ सस्पर्शकर्मयुद्धात्मासोऽहुमलताहव ॥ सुखप्रयोधसचारुदु त्वयो
 धागमेतया ॥ २५ ॥ जीवस्य निपतानाह्य पृथग्देहस्थितिगता ॥ सुखिन-भ्रमरस्येपाधीरताशुनदु खिन ॥ २६ ॥

षडब्जावलय ॥ २१ ॥ अथ तिष्ठिन्त्यस्त्वत्माभिः शब्दादालादयः दद्रताशुद्विस्था आत्मसुखसविदुदे शोभातक्षोभमायातासतीयावर्णनरीत्याकुडलिनो मुखमभयप्राणि
 धारकत्वात्कुटिलिभनभीषभोक्तोपनिस्तत्र भ्रमणागतवारेणापि स्फुटिलिगवस्तुसति आदिभवति ॥ एतस्यैवानन्दस्याप्यानिभूतानि बाधानुपजीवतीति भूतेरिति भावः ॥ २३ ॥
 दस्यस्य भोक्तुनयनरसनयोषादिपद्मिनिपतभोगस्थानाभनभायभेदाह ॥ जीवस्येति ॥ २४ ॥ तस्य विषयस्य रतेन तदेकायवादात्पासन्ति पूर्वाभ्यान्वय ॥ कीवस्थाना
 दाद्वारासर्वदेहपट्टातमाह ॥ रस इति ॥ यथा मूलोऽहोकारोऽहो जलनाहो हारदुःखलता सर्वदेहोऽप्यनुपविशति तद्विरुध्य ॥ २५ ॥ पृथग्विपयानैक रूपा इत्यर्थ ॥ कुनरत
 यो नतमाह ॥ सुखिन-भ्रमरस्येपाधीरताशुनदु खिनोऽह्यनुभवेपट्टस्य ॥ स हि अस्वस्थतरलद्वरसमानविषात्मानमनुभवं
 तीत्यतस्तस्य स्थित्याभ्यावेन नापकसत्पूर्वसरलभ्रमरादीभ्योर्नमीयते इत्यर्थ ॥ २६ ॥

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं नैव कसिक्ताः कीर्णकुसुमाधूपकसूयादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतनद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवोपावत्कालतरलतरादी मार्गानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भावति तावदस्य नहु खप्रसक्तिः ॥ नदास्य सङ्ग्रहनाद्याकारवदयास्य तास्य सुरवमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकारवदयानुपूर्णाभित्यवातरैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात् साभ्यत्येवेति स्वस्थायस्य मेनावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्य स्थितैव मुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभावकाले कृतो जीवस्य नुक्तानुभावस्तथाह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टा तार्थ्यः स्वस्थविषयसुरवास्य पिकलनकलानुभावस्तद

येहि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य नतेशुभाः ॥ यावत्समाणां जीवोयं संशाम्यत्यपरिस्फुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणमधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणमेवैनं बद्धं बद्धमवेहि मे ॥ सुरवदुःखकलास्यं दोषो जीवस्य नतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति द्वाव्यवस्थितिः ॥ सुरवदुःखदर्शयावदानीते नैर्द्रियैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुरवसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुरवमालोप्य वादुःखमदातीतश्च लदुःखः ॥ ३१ ॥ समुद्धमतिजीवो तद्वर्धं दुःखमिव तोयधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुरवादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभौ र्ख्यमेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुरवदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ नतसुरवादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शाम्यति ॥ सुरवाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ नतदुःखवतां याति जीवः शान्त्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःश्रेयसोऽपवत् ॥ दीपवच्छममायाति सुरवादिश्रेयसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेवमिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्याक्षोभं न गच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाद्याश्च तत्स्य बहिः स्य दोषश्च सुरवविच्छिन्नौ तलरीभावस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्यस्य स एव जीवस्य धो न त्वितरः सुरवविश्रात्यशोपीति क्षणमात्रमपि सुरवविश्रांत्य तद
भावे मोक्षस्य देवेति स सरणाभ्याबधमोक्षयोर्द्वाव्यवस्थितिर्मयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्षवार्थं प्रपचयति ॥ सुरवदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीत इन्द्रि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुरवादिना सुरवतसा धनविषयतदुपायधनादिना तद्गगनं विदधाक्षुभ्यति ॥ अग्रेति स बोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्त्वतच्चाज्ञा
नमेवात्र क्षोभो कारणम् ॥ केततर्हि तन्निदय्याविश्रांतिस्तथाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रांतिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुरवादिश्रेयसोऽपवत् ॥ ३७ ॥ सर्वजगत्सर्वचिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनानात् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमदेकमविभागेनमहेतुनापृथक्तापृथक्स्यथपृथक्स्यथा ॥ कथमसत्यसोऽविषयभागतस्तथाह ॥ कीवेनेति ॥ इदुतिवेनेनकथितनैवआयजीवेनेद्विरूपगर्भेणपक्षधं
 र्थात्तात्प्राद्वर्तितव्याभ्येदस्तत्सर्वोपाद्वर्कमेणमुक्तोभाविष्यमीतिसकथमप्येषधर्मोक्षणार्गोऽप्यपित्वासृष्टानुवस्यतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ प्रक-स्पष्ट ॥ २० ॥ जीपिष्वर्शना
 द्वागवावनेद्राभेनपुष्प सत् ॥ २१ ॥ कथसोमयलिततथाह ॥ सविशक्षाशाम्येनेति ॥ मन्त्रित्तभावनानामाख्यादीनामभिधान्याकीषसविद आकुरितरागादिहृत्प्यनुरोपपृथाम्य
 नुप्राख्याभासातदशाम्येत्यथ ॥ वेदोत्पत्त्याद्यंतं चारीणोभ्यानाभागतस्यस्येदनेनेनसर्वगस्यस्थितोभेदोर्गततं सारोमज्जासारम्यआशुमण्डसौगण्यामिषानुगतजं स्वयस्मा
 रत्यवधि ॥ यथासिद्धं तदपमकलारिकस्वतर्गतअशारमंतर्वातस्येदनेत्यजलितइतिस्यर्थ ॥ २२ ॥ ननुत्सकरजं सर्वगोभ्यश्चक्षितसन्नादीद्वारा अभोमूलाधारस्यानंपाति ॥
 यथासर्वं स्वेपयनं अलमअयतीतिजलं पुरोभातस्तस्मान्निमित्तादेकीभूययनमयमादिपदभ्योपायस्यभूत्वावर्धोभ्युत्पन्नसर्वोऽसिद्धितदशंपातितइतिस्यर्थ ॥ २३ ॥

जीवस्यानेनशून्यस्यक किलसोमविभ्रम ॥ जीवेनेदन्विषयेनयथाप्रयमसर्गतं ॥ २९ ॥ स्वयसविदितोमार्गस्तेनैवापाधिगच्छति ॥
 शिखिष्वजजवाच ॥ ॥ सुत्ससचारयोग्यसुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १४० ॥ देवपुत्रमवत्यवतदीयभ्यवनकयम् ॥ ॥ बूढालोवाच ॥
 जीव क्षोभयतिशुभ्य-त्राणादिपवनवल्लिम् ॥ ४१ ॥ संविदाज्ञाशाम्येणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेवोतर्तमज्जासारश्चसस्थि
 त ॥ ४२ ॥ त्जजसाशुप्रसौगध्यरज-पत्रफलादिकम् ॥ चलिततत्सर्वोपातिगज्जोदिवपनादिवे ॥ ४३ ॥ देहनाडीत्रणालेनयातिशुकं
 यद्विस्तृत ॥ ॥ शिखिष्वजजवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहर्षोसिवेत्सिपूर्वाध्वतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावाहिकिमुच्यते ॥
 बूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेयथासय सुकुरितममममणि ॥ ४५ ॥ यदावदयदापालतयैवायभ्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवहारिबुद्धो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणाक्षरवदुच्छ्रुततत्समावविदुषुधा ॥ १४६ ॥

स्तत्समागत ॥ देवोदरपिदोषदुष्टात्तैवसमागतइतिपत्ययोक्तमसमागताभ्याम कद्वितिराजापृच्छति ॥ देवपुमेति ॥ महोभ्यासोऽप्यमहर्ष आत्मतत्त्वविद्वि ॥ आत्म
 ज्ञाभापुर्वसांशारिकपदार्थसंस्थितिभक्तार्तिरुकीराज्येनयोसि ॥ ४४ ॥ कथमहर्षीदृक्कपाक्षानस्तथाह ॥ ज्ञायसेइति ॥ सर्गादिकालेसर्गेभ्युत्पन्नमपान्तनमणिगकर्तानुसारेण
 पादप्यादुर्ध्वमर्कपयस्तदार्थाननात्मात्मनिरुतिरतस्यपदार्थस्यआपयत्पाददुर्ध्वमर्कजनिपति-स्वभावाभ्यापदार्थइत्याह ॥ आपसर्गेइति ॥ ४५ ॥ सीमतिकथटारित्वमावदे
 विभ्रमदृष्टवामर्षादिविषयादपिसाम्येन सर्गादीनामिष्यप्राप्तमभात्सकामवनक्षणेद्वास्तच्छिरसितच्छेदनमिष्यनेनस्यपरमिष्यज्जादृष्टमापयत्कथितिनोपनयायासर्गा
 नुपापमपित्वापार्थवर्थापति ॥ कोकेति ॥ समवासाद्विषयादितिद्विषयार्थइत्यपिषयात्मनासाधुनीयेदार्थोच्यतस्यय ॥ साधतिकेपिमतिवस्तुदेराकाशनिवयनेत्यभावेविष्ये
 षट्पटावर्थाप्यनिद्विषयिपुनराकमेत्यारायेनदृष्टान्तराभाह ॥ भारिबुद्धेति ॥ आपानामसत्प्राप्तकालिकोपासोऽस्तिव्यापारयेनदृष्टान्तस्तथाह ॥ पुणाक्षरकथिति ॥ ४६ ॥

उक्तलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादितुर्विधा देहा भवति ॥ तेषु केचिज्ज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासनतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मनेन भवति ॥ यतस्ते भोगेष्वेव धनस्थाय इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्री ब्राह्मसिद्धमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्म त्रयं किं ब्रह्मसमागम ॥ नदाशित्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रलयप्रसिद्धस्तथा माया शबलस्यात्मनः सर्गादित्यभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्य इति त्येके कीदृशार्थमिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमात्मकात्मस्य कास्य हेति भगवद्ब्रूहि पादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गासंज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावचमत्कारे कीर्तिते तत्त्वकारश्रोतुका मोराजाता प्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसंक्षिप्य समापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ १४ ॥ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यस्तपिरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासनतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेष्वनास्थाः ॥ १४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशानामपञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनया भ्येत्य धर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानिय धर्माधर्मैर्न गृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारूढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाश्रुतेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरंतव ॥ ५ ॥ तन्न पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथास्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तम तं गजम् ॥ विवेकविपुला लाने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तदीयं कल्पकालाभिगलिते तद्द्रवापमम् ॥ रसानां पारददीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसदुच्यते ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्र इवार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्काले स्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकलितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृता र्णवः ॥ ११ ॥ तत्र मासा द्वाद्विंशति मुनिमंदाहुति क्रमः ॥ अमृता द्यौः शुभोगभर्द्दो रितु रिवा नुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुप्ते पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलाने गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चमरं ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अभिना गलितस्ये दोर्द्रव उपमा यस्य ॥ पारदकाचनरूप्या दीनारसनाश भूर्वाणा मनु रजनमनु कारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥ तत्र शैले भौ ॥ पार्थ्व्ये भातश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्र क्षम ॥ आस्फाल्यमानो प्यस्फुटन्नि ति सुदृढत्वे उपपत्तिः ॥ इदं मासं कुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसंकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिनारदा अरश्रवण्य श्रावणा विनिब्रललोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृता र्णवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे स्ते होरि सुकुमुनिमंदा अग्निकाया हुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुति क्रमः अमृता द्यौः इदो रनुजः प्रति विवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

सस्याद्वपरिच्छिन्नाग्रभोभे श्रीराणबासयवर्किताऽपरद्वरिष ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्कांतकमायुपनयनति सत्करैरवपन्नोऽस्मिन्पुत्रे ॥ १६ ॥ विज्ञातप्यशेषाणिवाक्यमा
 निविद्यास्थानानिपेयनयाधिषय ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीरुटिकाचले ॥ सप्योदित-पूर्णद्वितिषात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ यद्वृणधारणसौख्यपरिज्ञानायअभिमतवर्गादित्वाद्यित्वापरी
 क्षितवशास्तिर्वाच्यस्थानयस्यदायामिधमीत्याकेभ्यवेधयेत् ॥ २ ॥ ज्ञानानोपारपरमाधिगूढतत्त्वज्ञानतन्त्रविश्रान्तचकार ॥ २१ ॥ हेताधोसकुम्भ अयत्नसुरस्योद्वम् ॥
 मनुषीणापरैरवतस्यस्यभर्तुं सप्तशधर्मप्रयतिर्द्विभ्याचूडालयाकथमिदमवतमुप्यते शतमभ्यास्यतइतिषट्छन्नगवाद्यते आत्मानस्तज्जानइतिपुरुष-पुरुषाद्यनेद्वितिहिपूर्वामायणेभ्री
 रावदवतम् ॥ योऽप्यथासतमात्मानमभ्यधायतिपारयेत् किन्तनल्लभ्यप्राप्योरेणात्मापहारीणितिमहाभारतभरतपतिशकुन्तलाचक्षनेष्वेकमुच्यतेतिषत् ॥ भैषदोष ॥ उपवेदस्य
 परिपूणसमकाङ्कमाद्रिर्भोविनिर्ययी ॥ इदु मूल्यादिर्वाभोधेरपर-क्षयवर्जित ॥ १४ ॥ द्विने कतिपयेरेवद्विद्विभभ्याजगामस ॥ अ
 धर्मयाङ्गमोदय-शुक्लपक्षेराशियया ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्नेसतस्मिन्नारदोमुनि ॥ मांढाढांढइवारापंविद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 द्विने कतिपयेरेवविज्ञातारापवाह्मयम् ॥ चकारैन्मुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेणमुनिनामुनिनायक ॥ रक्षा
 दीप्रतिपयेनसप्योदितइवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेनपुत्रमादायबसलोकसनारद ॥ जगामाप्यस्वपितरंभक्षाणवाभ्यवादयत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनंभक्षापौत्रमादायततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकेन्यवेशयत् ॥ २० ॥ अथाश्विर्वाटमात्रेणसर्वज्ञज्ञानपारगम् ॥
 पौत्रतकुम्भतमानवकारकमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोहमयकुम्भ पौत्रोहपद्यजन्मन ॥ पुत्रोहनारदमुने कुम्भनामास्मिर्कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसाभ्यज्जजपुरेपित्रासहययासुरम् ॥ चत्वार सुदृढोवेदाममलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मादृषसाभेगाप्यत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ ममलोकममगृहपौत्रस्तत्रास्मिस्तुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेणजगतिविहराम्यहम् ॥ लीलायापरिपूर्णात्वात्तनुकार्येणकेन
 चित् ॥ २५ ॥ धरापततिमेपादीपतोनमहीतले ॥ रज स्पृशतिनागानिस्त्रानिनायातिर्भवपु ॥ २६ ॥ अयाकाशपथागच्छन्तदृष्टवां
 स्त्वामहंपुर ॥ इहतनागतास्त्वगसर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यायोरचनायस्तदाकथ्यतात्पर्यविषयायाधेनोऽहतात्माभावाद्भूतभ्याहृणीरकामयत स्तेन्यनोऽहतादिनीषाङ्ग पाषाण-द्रवते दम्यादिद्वैतकार्यवाक्य
 वक्ष्यामाप्यापयते ॥ तत्त्वज्ञानवलेनसार्वाभ्युपगमाभावाद्अहमगुरभावस्यदोषोऽन्त्यादिवाक्योक्तिर्यस्योहमयकुम्भइत्यादुपनिर्गच्छानन्वयमदुष्यन्तादोष ॥ कर्मणामनसावाचासदा
 प्रपुर्हितयोर्द्विषयनादनुर्दिध्यायिष्यासकमनेमपरमहितस्यास्यधाकथ्यव्यनतात्माभावाविति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षाभ्यागुरभाषातिशुभाभावात्पुनस्तस्यमात्रादयद्वस्य
 शयनगृह ॥ मादृष्यतेति शेषोऽब्रह्मवदन्तिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तायाद्विभ्यासादीत्यस्यदिवाह्रिभ्यामिद्वर्यायति ॥ भराति ॥ यधिपरापततिभूलोकेसचरतिसतिनेषादीमही
 तलेनपतत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिप्रसंहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवासतज्जवनवासगुणांस्तफलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वपृथगेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदत्यादेशश्लाघसः ॥ आर्यजनेत्तमेपुच्छरसुसतरसकथननिर्मातिकर्तव्येवयतसेषुभगे साद्रि सहप्रश्नोत्तरकथनसंव्यवहारदक्षाअतस्त्वयद्यदभीप्सितं तत्कामपुच्छअह
 तद्वक्तृदक्षास्मीतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीवार्मिष्ठम० तात्पर्यप्र० नि० पू० षडशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुम्भप्रशसाराज्ञोच्चनिजदुखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्गो जन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सद्युतैः सचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्भवान्द्रावस्मिन्मदराचलेसमेषितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वैतैरुवाचैः ॥ १ ॥ त्वद्वृद्देशान्ममावश्यभाविनीकतायतैतिसूचनायसिद्धिबलक्याह ॥ अयंति ॥ २ ॥ ३ ॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति ॥
 एषोहमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंननुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंव्यवहारदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चू० कुम्भजननकथनं
 मषडशीतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सर्गस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्मन्येसंप्रेषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैः संभृतैरद्रो
 बृहद्वैतैरिवाबुदः ॥ १ ॥ अद्यतिष्ठास्यहंसाधोधन्यानां धुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतः शीतलचतिमे ॥ राज्यलाभादयोप्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंवादिनिसैवास्त्यवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयः प्रोवाचबृहदालामुनिद्वारकरुपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आस्तामेषाकथतावत्सर्वतैर्वर्णितंमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६ ॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनांतरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भृशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरालेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसः अपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्यात्तथासामान्येनद्वैद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कृतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहानिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविबक्षितार्थसमाप्तेः पूर्वमेवेतियावद् ॥ ५ ॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 त्पटुमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालः पर्यवसानमवधिपर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनःकूर्पवत्संक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १० ॥ भवतः जायेते ॥ नव्येसतसोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

ननु अज्ञदशाया मर्थकियासमर्थत्वात्साया वासनार्था कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाया मपि ॥ २४ ॥ प्राक्तन वासनानां शेषज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 या किं यथा फलतु तत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे शोयमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवात्
 ज्ञानविहायतपरमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमहत्वात् अल्पमपि मगतादिविषयतया अनर्थालम्बित्याशयेनाह ॥ इति
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयस्तर्हि कउपादेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षेनेन विचारयति ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्वाभिगमनसेवनपरिग्रहादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासना चेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौख्यान्मरुभूमाविवानुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नात् ॥ नोदति वासनानास्य प्राज्ञस्येवां बुधिमरी ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंत्यागाज्जरामरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयोजन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ सवासनं मनोज्ञेयं ज्ञानं तिवर्त्तमानं मनः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोऽपि ॥ प्राहुर्महां तो राजर्षे त्वं किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्ठमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 सेऽस्मिन् रमसे किं महीपते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति चेति भोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञ इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्पर्दसंविदा शैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं त्वं शिला कीटवदा स्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं ग्रासं भुंजानो वनकोटरे ॥ तिष्ठान् वृद्धदुःश्रेष्ठो धराविवर कीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तवैवंप्रति
 दा र्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मे क्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मे पिता त्वं मे मित्रं त्वं मे वरानत ॥ शिष्येण मस्कराभ्यद्यपादौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञातेन शोच्यते ॥ भवामिनि
 दं तो येन तद्वक्षोपदिशा शुभे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्माध्वरुशो धितस्तदार्थः अवारमपरतीरचिन्माध्वरुशो धितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्पर्दावतोपवासशीतोष्णादिदुःखदमदत्युन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपःक्रियया जीवितमायुःक्षिपयन् ॥ ३२ ॥
 सात्वदाभिलषितविध्यातिशुखप्रदाज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीं कथं स्थेयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्धास्तपःक्लेशादिवहिर्मुखश्चेदप्येन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानलसेवा परतदुपदिष्टार्थधराविवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दंतः सुखविश्रान्तः ॥ ३९ ॥

स्तानमपयमेयदित्यत्तथापरमज्ञानात्तरकमुक्तमर्थोक्षाणानांभ्येकतरश्चेत् ॥ किमीदृशतदस्यविषयमेवतज्ज्ञानमताभ्याहृतमितिभाव ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येतिपुनरे
 ष्वधानेनुरुक्तोप्युत्प्रेष्य स्थाप्योपेकाकरतन्त्रायांनिष्यदेतिप्रथमश्चधानोभवेत्याह ॥ यदीति ॥ मन्तार्हिरद्वैतपृष्ठज्ञानयथायादृशतद्व्यामिषस्यामि ॥ ४१ ॥ लीलायाअना
 स्यपापपृष्ठस्वभूतार्ह ॥ अस्मद्विदम्यसुखसन्निर्कर्ता ॥ ४२ ॥ भूते स्वर्गकाभोयज्जनेत्यादिभिर्धार्मिकैर्दोषमाभाष्येननिश्चित रिष्टैर्मुक्तसंशयमुपाधीयतेतद्वदुपादेयमित्यथ ॥
 अविधारितंयमाव्यवसारेनार्हकिमनम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिदमपदानयत्यतथाधिषमपिप्रमाणमुद्धाययाआदत्ते ॥ ४४ ॥ शुभास्वहितमित्येवभाषयम् कर्णशुभावाङ्गीति
 गानमिदमीत्याश्रय ॥ ४५ ॥ मन्तार्होद्वेहायमिमानस्याजनायह स्वनिदानोपदर्शनायचमणिकाशोपास्थानद्वैतिकास्थानचआद्यमितुमभतारयति ॥ स्वचरितति ॥ स्वस्मत्तवच
 पदज्ञानादयाज्ञानेविभागा सत्यनेकश ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकतरत्तरकंभवेत् ॥ ४० ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यदुपादेयवाक्योह
 राजर्वेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदंकिंचित्तवक्षेस्स्याणुकाकवत् ॥ ४१ ॥ अनुपादेयवाक्यस्यवक्तुंशुद्धस्यल्लिया ॥ ब्रजत्सफलतांवाच
 स्तमसोवाक्षमविद ॥ ४२ ॥ ॥ शिखिष्वज्जउवाच ॥ ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविचारितमेवाशुसत्यमेतद्वचोमम
 ॥ ४३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यथापाल पितृवर्क्यमुक्तहेतुपपादनम् ॥ आदत्तेहितयैवत्वंयुहाणेतद्वचोमम ॥ ४४ ॥ श्रवणानतरमुद्धा
 शुभमित्येवभाषयन् ॥ शृणुगीतमित्यक्काहत्वयित्वंचामम ॥ ४५ ॥ स्वचरितमदृशतयोदयत्याश्विरसमयेनविबोधनचबुद्धे ॥ भव
 मयस्तुतरमहामनीनाशृणुकथयामिकथाक्रममनोक्षम् ॥ ४६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेयुनि० पू० चूडालोपास्थानशिखिष्व
 जाववाधेनामसमशरीरितम संग ॥ ८७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ अस्तिकश्चितुमान्श्रीमानस्यानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्म्योरोपेणयथाधिर्वादवाचुनो ॥ १ ॥ कलावानखकुशलोव्यवहारविवक्षण ॥ सर्वसकल्यसामांतानुजानातितत्पदम् ॥ २ ॥
 अनतयत्नसंसाध्यैर्चित्तमणिसाधने ॥ प्रवृत्तोवाहवोवहिरब्धिमशोपणेयया ॥ ३ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाथ्यवसायिन ॥ सिद्ध
 श्रितामणि किंवानसि अत्युपतात्मनाम् ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिमुपमप्रज्ञाप्रयुक्तेवेदवेदवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्वसमवाप्तोत्यविघ्नत ॥ ५ ॥
 रितेनसदृशतयामदमतीनामपिबुद्धेश्चिरसमयेनविचारोदयद्वारादयस्याबुद्धेर्बोधनमहामनीनांचसषष्टयमभयसुहरयस्याभययाविषय ॥ विशेषणपरनिपातभ्योदत्त ॥ इ
 दंताकायकमकथयामिशृण्वितस्य ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीनारायणसिद्धमन्तस्यार्थवकाशोनि पू समशरीरितम सर्ग ॥ ८७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीलार्थिश्चिन्तामणिग्राममुपेक्ष्यतपसा
 चिरात् ॥ काचकश्चिन्माजिभ्यास्याकायाह्निकयोष्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविरुद्धयो औदार्यैराभ्यसर्वस्वत्यागाधिगुणस्यरक्षयाऽपदभ्यस्थानमावासयन् ॥ यथाअविष्य
 दवानलस्यअशुनम्विरुद्धयो स्थानतद्वत् ॥ २ ॥ तत्परमात्मपदगुनआनाति ॥ ३ ॥ सर्किचकारतदाह ॥ अनेनेति ॥ अनेनेत्येवतपसापार्थन्येवणादिगो ब्रह्मैवेति ससाध्ये
 ष्मतामप्ये साधनेत्यप्यारीपरवत् ॥ ४ ॥ अभ्यससाधनेनेदंकिन्मध्ययतस्तस्यभूततीव्रायासेनयत्नेनात्मकालेनैवचिन्तामणि सिद्धोपेतिस्थित ॥ दृढोपेणफलारभ्यमावनिपय
 दविरारयति ॥ किंचेति ॥ ४ ॥ मन्तार्थिति ॥ आश्रित्येतिरोष ॥ ५ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यामस्थोमुनिलसन्नैवोदितमिदं हस्तप्राप्यमपि भ्रातृभिराबुदितदूरतस्य भिवदुष्प्रापयति तद्वदर्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानां देवैश्चरेतस्मिंश्चिना
मणौ निश्चयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम् ॥ ७ ॥ स्मयो विस्मयस्तच्छालिना सर्वमशालिनायातेन मनसा इदं द्रव्यमापनकारम् ॥ ८ ॥ अयं मणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
मणिरिति भ्रम ॥ मणिश्चेत्स्यात्तत्तर्हि समस्त्यक्षेण भवेत् ॥ तत्तर्हि परीक्षणाय स्पृशामि स्पृशेयमितीच्छामि लाप ॥ न स्पृशामि न स्पृशेयम् ॥ यतः कदाचिन्मणिश्चेद्भाष्यस्य
मम स्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इति शकाया र्वाजमाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोच्चैति सन्नकम् ॥ १० ॥ कथं तर्हि प्रत्यक्षरत्नालोकदर्शनं तत्राह ॥ कृपणो हं स्वका
मणिमग्रे स्थितप्राप्यं हस्तप्राप्यं दर्शयः ॥ मेराबुदयशृंगस्थो मुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेन तु निश्चयवानसौ ॥ राज्ञेद्रा
गिति संतापे सुदीन इव पामरः ॥ ७ ॥ इदं संचितयामास मनसा स्मयशालिना ॥ संप्राप्तापेक्षया दीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयं म
णिर्मणिर्नायं मणिश्चेत्तद्भवेन्नरः ॥ स्पृशामि न स्पृशाम्येतं कदाचित् स्पृशंतीति वजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैव कालेन मणिर्द्रः किल सिद्ध्यति ॥ यत्ने
न जीवितेन सिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कृपणः कृणोतेनाक्ष्णालो लालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकं प्रपश्यामि हि चंद्रत्वमिव भ्रमात्
॥ ११ ॥ कुत एतावती स्फोता भान्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैव यदाग्नौ मिमर्षिं सर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेव महातस्ते महाभान्याभवं
ति हि ॥ येषामल्पेन कालेन भवंत्यभिमुखाः श्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाः साधुवरा कोमानुपः किल ॥ सिद्धयः कथमायाति मामभान्य
कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवं विकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञः पराकृशन् ॥ नमणि प्रहणे यत्नमकर्षिन्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेन लब्धव्यं न त
त्प्राप्तौ त्यसौ तडा ॥ चिंतामणि रवागोपि दुर्धिया हे लघो ज्ञेयः ॥ १६ ॥ इति तस्मिन् स्थिते यातो मणिरुद्धीय सिद्धयः ॥ त्यजंति त्ववमं तारं
शरगुणमिवो ज्ञेयः ॥ १७ ॥ हत्वा प्राज्ञपदं पुंसः संयाति किल सिद्धयः ॥ आगतः संप्रयच्छंति सर्वं यांत्य सहस्रतलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
क्रियायत्नं च क्रेरत्नेद्रसाधने ॥ नोद्विजंते स्वकार्येषु जना अध्ववसायिनः ॥ १९ ॥ ददृशेथि कचद्रूपं काचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
सिद्धैः पुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयं चिंतामणिरिति मूढस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधेर्मोहितो त्वज्ञो हृद्देहमेति पश्यति ॥ २१ ॥

पृथक्पृथक् कृणोतेन याति सकृच्चिंतेनाक्ष्णालो लालातलतोपमरत्नालोकं भ्रमात्पश्यति ॥ ११ ॥ भाष्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतो नाकार्षीत्
त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदिति शेषः ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजतिहीति ॥ यथा भौव्या उज्जितः शरगुणमौर्वीत्यजतिद्वत् ॥ १७ ॥ ननु त्वया सपु
त्रो व्यवहारविचक्षण इति कथोपक्रमे उक्तस्य साविचक्षणतामणिसिद्धिकाले कगता तत्राह ॥ इत्येति ॥ सिद्धय आगता सत्यपुंसप्राज्ञपदविचक्षणतां संप्रयच्छति ॥ असहति
असहमानोपेक्षेकेन पुंसि अलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्य प्राक्तनमपि प्राज्ञपदविचक्षणत्वहेत्वा विनाशय संयाति किलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ न देवा इदमादाय इदं यत्पराधि नम् ॥
बुद्धिस्तस्यापकर्षंति तेनासौ दृढयतेत्यत इति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिः परिहासपरैरतएव वचकैः सिद्धैः पुरस्कृतमपेक्ष्य पितम् ॥ २० ॥ वस्तुना उपादेयताम् ॥ २१ ॥

किंकिणीनामिवकाणध्वनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्याअर्गलंकवाटविष्केभम् ॥ अमुरोबलिरिव ॥ ८ ॥ रिपुहस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्यहस्ति
नोमूर्ध्वपपात ॥ यथाबलियज्ञेपदत्रयमिताभुवप्रतिश्रुप्रथमेनपदेनभुवद्वितीयेनस्वर्गमतिक्रमतस्तृतीयपादपूर्यमेरो सकाशाद्वलेमूर्ध्वपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्सन् ॥ १३ ॥ निगद्व्यहूश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थोदेहोधीश्रयस्यतथाविधः सन् ॥ १६ ॥ जेदरिर पादादिजगम्
खेदाग्निगहनिर्भेदयलवान्ममतंगजः ॥ चकारकिंकिणीकिणामुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यांचलतस्ताभ्यामुद्धूर्तद्वितयेनसः ॥ वभं
जश्र्वलजालंस्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्यनिगद्व्यहूदमपश्चदूरोरिपुः ॥ बलेःस्वर्गावदलनंहरिर्मैरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्यविच्छि
नप्राशस्यमूर्ध्वतालतरोरिपुः ॥ पपातक्रमतःस्वर्गहरिर्मैरुवलेरिव ॥ १० ॥ सपतनपादपद्माभ्यामप्राप्यकरिणःशिरः ॥ पपातोव्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरःपतितंदह्वामहेभःकरुणांचयौ ॥ स्फुरत्स्फारगुणाःसंतःसंतितिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितंदलया
मीतिकिंनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयत्रजघानसतरिपुम् ॥ १३ ॥ केवलंनिगद्व्यहूवदिदायाभिजगामह ॥ विततंसेतुमुत्सा
र्थविपुलोघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्यमातंगोभंक्ताजालंजगामह ॥ विदार्यमेघसंपातनभसोवदिवाकरः ॥ १५ ॥ गतेगजसमु
त्तस्योहस्तिपःस्वस्थदेहधीः ॥ गजेनैवसमतस्यव्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलतालशिरवराल्सतथापतितोपिसन् ॥ नभेदमापदुर्भेदा
मन्येदहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धतेप्रावधीवाभंकुकार्येष्वसतांबलम् ॥ आसीदधिकमुत्साहीसचचक्रमणेतदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगोगतेभोदुःखमाययौ ॥ आगत्यपगतार्ताधिनिधानइववर्धनः ॥ १९ ॥ सोन्वियेपगजंचलाहुल्मकांतरित्वने ॥ पयोदिपिंहितंभो
कुंरादुरिदुमिवांबरे ॥ २० ॥ चिरेणालभतेर्भेदंकस्मिंश्चित्कननेस्थितम् ॥ विश्रांतंततरुतलेसमरादिवनिर्गतम् ॥ २१ ॥ अथयत्रस्थि
तानागस्तत्रतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजलंपटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयंचकेहस्तिपःकाननेभितः ॥ सर्वदिक्कंविधिभू
मौसमुद्रवलयंचयथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्यगद्यद्वाललतौघेनसतंशठः ॥ शून्यतातंतुजालेनशरल्कालइवांबरम् ॥ २४ ॥ दिनैःकतिपयैरेववा
रणोविहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितःखातेशुष्काध्याविवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजनप्याकृतौकूपेपातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्ध्यधोभागो
गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणेपद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धेअगेखप्रयुक्तोपायौयस्य ॥ अतएवगतेभः ॥ १९ ॥ पयोदैःपिंहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्रसन्निधौ ॥ गजेल्पदानामासक्तजनानांभूमाबाहुल्ययस्यातथाविधयाराजप्रयुक्तयाखातसामध्या ॥ २२ ॥ विधिःखटा ॥ २३ ॥ शठोवचकः ॥ शून्यता
पिधायकतनुजालप्रयेणशुभाथपटलेनशरल्कालोबरमिवतरवातमुपरिबाललताजालेनस्यगयतआच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौवलयाकारेनस्मिन्कूपेखातशु
ष्काब्ध्यधोभागोव्रजनपिसगजःइतिअनयारीत्यागजरलसमुद्रकेभूयोददंढद्वःसन्नयापितिष्ठतीतिपरेणान्वयः ॥ २६ ॥

[illegible][illegible]

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभर्नाहारादिकलकायेनशारादानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः स्वतएवहृदिसाक्षा
 रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवभोक्ष पर्यवसित परमानदीश्रुतामणिर्नतच्छाभेतदुपेक्ष्यान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्तत्वाभिमानपरिशेषात्त्यागात्त्यागविकल्प
 ह्येरादतदतिनपूर्णानप्राप्तइत्याह ॥ त्यागात्त्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्रामेपिसर्वत्यागेअविश्वासस्तावाप्नुदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिंतयासकल्प
 ग्रहणेचिरदीक्षितेसतिसतेसर्वत्याग प्रोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ याश्रुतामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चिंतत्यागएवमुख्य सर्वत्यागश्चिन्तायातुसत्याचिन्तदुस्त्यजचि
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवसगृहीतमितिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चिंतैवेतिह्याभ्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रामविहगम कपोतादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
 केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानिलेनखे ॥ १० ॥ मनोमानेहृदस्य केजगदायातिपूर्णाताम् ॥
 त्यागात्त्यागविकल्पैस्त्वंभमंभोदैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदः सर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चिंतयेतिगतेदृष्टिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्ययेववनस्पंदेत्यागः प्रोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुक्तस्तस्यचिंतामप्याह
 णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्य निःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चिंतैवचित्तमित्याहुः संकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यानुचितंत्यत्तंकथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचिततागृहीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागो निरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनान्तस्यागः
 प्रोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंझयापूजितोजंतुः सहुः खं
 नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्हृस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवहुः
 खेददृष्टिभ्रमादिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तमनासक्त्याकृतानंतसासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यः प्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्ये स्वात्महासशठः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्भवनवसद्भानि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा

धोवद्भासिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येक्षते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाध्वरादावनर्थः प्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंझयेति ॥ १८ ॥ ततः कोसौकाचखद्वेयोमयामणिबुद्ध्यागृहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ हु खहेतुत्याहु खेपास्यमित्येवभावनादृढनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्रेस्तस्यशशि
 नोभावनेववद्भेत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादततासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टया ॥ गृहधनदारादित्यागादादौविषमाअनेक
 लासंगविषयामध्येवनवासशरीरवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखायैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितात्मानदसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमितेदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियमप्रवर्ततेसशठ अमि
 तास्त्वत्तपविधातित्वात्स्वात्सहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्वानितयावर्णितप्रकारतपोदुःखैकतेकताप्रयोजकाज्ञानेनचवद्भेनत्वयाएवमाकृष्टमारब्ध सर्वत्यागो नसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासमजानतागतानुभूतवतीहृकुमारार्णवनाशासव नानाधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खडिकाशकलधरि ॥ २६ ॥ उपपादिनमणिसाधकचरित्रसाम्यमुपहरति ॥ इत्यनि
 ति ॥ अमरुपमानमपादम्यभरणपरिपन्थिपन्नकययासमानसम्यक्प्रकटितरसुटीकनय ॥ तन्मणिकाचवादीतिकमेवममुकरीत्यात्यस्यभेषविचार्यतश्चतोभुरव्यासवत्या
 गतपाशापरवर्जितमण्डिरमलनिर्देशयेत्तिसरेहस्तचित्तकोशेनिधायकलयाभिपरीतीपरिणतिनयेत्यर्थ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम सास्यमकारोनि ० पू ० नवतितम
 रसर्ग ॥ ५ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इदं वक्ष्ये ममज्ञातवादीतिकमुदीयत ॥ कथेनराक्षस्यरितवोधानस्यागसिद्धये ॥ १ ॥ वलनलत्तस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोधाप ॥ स्योवि
 दिगुणाएवतोर्विताशीतवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तहृत्पुत्रुदवानभि ॥ नल
 व्यधानभवान्साधोस्फटिकस्यापिखडिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणिपन्नकयासमानमभ्यक्षयाप्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्वोध्यमेवमम
 लस्वयमेवशुभ्वायोदस्तितत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० माक्षोपायेषुनि ० पू ० चू ० चित्तमणिमसाधकवृत्तांत
 विवरणानामनवतितमसरा ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ चूहालोवाच ॥ इदानींराजशार्ङ्गलवस्तुसप्ततिपत्तये ॥ शृणुर्विध्येममवृत्तांत
 विवृतिस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौर्विध्यवनेहस्तीसोस्मिन्मूमितलेभवान् ॥ यौवैराग्यविवेकीताद्वौतस्यदर्शनीसितौ ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाक्रांतितत्परोहस्तिपगस्थित ॥ तदज्ञानतवाक्रांतितत्परोहवदुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशकोप्यशक्तेनदुःखादुःखमयाद्रयम् ॥ इस्तीह
 स्तिपकनेवरजन्मोत्थणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारेणवारणपरिचयित ॥ तदाशापाशजालेनभवानापदमावृत ॥ ५ ॥ आशाहि
 लोहरज्जुभ्योविपमाविपुलादृढा ॥ कालेनस्यितलोहदृष्ट्यातुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्वहेस्रतेवैरीगजमारादलक्षित ॥ प्रेक्षतेत्वांतदज्ञान
 कर्ढायापदमेककम् ॥ ७ ॥ यद्वज्रजगज गजोशृङ्खलाजालवधनम् ॥ तत्तत्याजभवान्मोगाभूमिराभ्यमकदम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक
 रेशस्रष्टखलापधमदनम् ॥ नत्वस्यमनसस्साधोभोगश्राविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेपादयत्पुच्छैर्वधहस्तिपकोपतत् ॥ त्वयित्यजति
 द्राव्यमज्ञानपतितंरुतम् ॥ १० ॥ यदाविरकपुरुषोभोगश्रावित्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेज्ज्ञानलुपेद्वक्षेपिश्राचवत् ॥ ११ ॥ यदावि
 धकापुरुषोभोगास्त्यज्यतिष्ठति ॥ तदापलायतेज्ज्ञानछिन्नेवक्षेपिश्राचवत् ॥ १२ ॥ ॥ सयललकारिणीम् ॥ १ ॥ यौतस्यद्वैवरागीतीतिवराभ्यविधे
 कालस्यावित्यभ्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशकोहलजानपित्यमशक्तेनदुर्बलेनापितीर्थ्यणुःखादुःखमयाद्रयनीयस ॥ ३ ॥ सवज्जोहोहजालेनयुक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितोपाधितोहद्वद्विपत् ॥ भवाराधयाभिम्याप्येसाधममावृत ॥ राज्यालनकालेनदित्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ रिपीहस्तिपकेन्द्रावपश्यतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुदाहरति ॥ यदिति ॥ द
 द्वादहस्ये ॥ अज्ञानस्यधेततलभरोप्यवादोयम् ॥ ७ ॥ इताभ्यायभललाभ्यापिसुकोलास्यर्यमाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपतभ्यादप्यभ्यामपामप्यकरिण रिर पयानोभ्यापि
 तियपुनरप्यज्ञानेनर्यपति ॥ यद्विधेद्वि ॥ परितययाभ्यावदितयार्कनत्वयापातितमिषजजरीकृतमिषस्य ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यद्वेति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षन्तिशायिनीभूतमपि मनस्सागस्तच्च ज्ञानेन निमनस्कता तद्विशेषेण महोत्तिमान्निहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधो धावसरो भूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वद्वेषेक्षितज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तदैव तत्थागतपतिमज्ञानयथायातपि व्यस्तत्तदैव क्षयगतसत्त्वात्परात्त्वात्तेन तद्विषय इत्यर्थः ॥ १६ ॥ सखा तव लयचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥ यदिति ॥ १७ ॥ परयाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यत्रोकाराजसामधीरुक्तमिति ॥ यातस्येति ॥ तस्याजरोर्हस्तिपकस्य राजप्रयुक्ताध्याः खानतामधीसपथाउक्तासानुअवज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपकनृपते अभ्यन्तरचारिणी अतरंगैश्वर्यभूता ॥ चित्तैव सविवेकमप्यसर्वस्वमिति भावः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो गजेन्द्रः अनेन ज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन खानेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य गयद्वाल्लतौ धेनसतशदृश्यस्य तात्पर्यरुक्तमिति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शानिक्षात्यादिगुणैसाधुजनसमागमैश्च ईषदावृतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढबद्धस्तेन हस्तिपकेन सः ॥ तिष्ठत्यध्यापि दुःखेन भूयसा नि यथावलिरूपसहारास्यनात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यध्यापीति ॥ २१ ॥ उभोगौ धेनून् मुमुके पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादप्रेककचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ १३ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदा ज्ञानं क्षतं वया ॥ पति तंसन्न निहतं मनस्सागमहासिना ॥ १४ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखाते स्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ १५ ॥ तदेवापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथगतम् ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तत्त्वानां हनिष्यक्षयं गतम् ॥ १६ ॥ परयातव लयस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्तपोदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ १७ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारेर्नृपसत्तम ॥ सात्वजज्ञाननृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ १८ ॥ त्वं गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसा भितः ॥ १९ ॥ यत्खातव लयो बाललताभिरवगुठितः ॥ आहतं तत्तपोदुःखमीषत्सज्जनदन्तिभिः ॥ २० ॥ इत्यध्यापितपः खाने दुःखेत्यस्मिन् सुदारुणे ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्भो यथा बलिः ॥ २१ ॥ गजस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपबन्धः ॥ महोतलं विष्य उदंत इत्थं त्वदीय उक्तः कुरुयत्करोपि ॥ २२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० हस्ति काख्यानतात्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४५ ॥ चूडालोवाच ॥ यदुक्तं नयशालिन्या तया विदितं वेद्यया ॥ तदा चूडालया ज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोक्तम् ॥ १॥ साहितत्त्वविदां मुख्या यद्यद्वक्तिकरोति च ॥ तत्सर्वं सत्यमेवांगतदनुष्ठेयमादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वं संपरित्यागः कस्मान्न निपुणीकृतः ॥ ३ ॥

कमनुक्तचपि षोक्त्याह ॥ गज इति ॥ लगजा ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपकः ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महोतलं विष्यः ॥ इत्थं त्वदीय उदंतोऽहं तातो मया हस्ति काख्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञाय तपः खानेद्वद्वचनस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरुमा बिलबन्धे इत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४५ ॥ इह कुभावचः श्रुत्वा सर्वस्य गपरोत्तपः ॥ त्यक्त्वा वनादि वद्भौ स्य सर्वभाहमदीदृहतः ॥ १॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवा ज्ञानपतितसन्न निहतमिति त्वयोक्तततदानीमममनस्या गोपायकेनोपदिष्टो यो मया पेषित इति राजशकां वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादितवादिनीत्वा दिशका वारयति ॥ सा हीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मवृद्ध्या चरं जीवेतु रनुद्ध्या विशेषतः पञ्चद्विर्विनाशाय बीबुद्धिः प्रलय करति वचनात् सीबुद्धिमुपेक्ष्यात्स बुद्धिनिश्चिनत्सर्वस्यागमेव बद्धमस्या सा ही स एव लयाकृतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागमात्रायाः सिद्धः सर्वपरित्यागः साधो संसाध्यस्तत्र स्वर्धकृतजगद्भूतिर्विधास्तालोदयस्तथेतित्वधैवोक्तम् नञ्मयात्पकारोऽप्यादिपुन स्तीकृतम् तत्कथमयासव
 त्यागतानिपूर्णाकृतमिति शिरस्विध्यज पृच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४॥ केवलसर्वसत्यागोरोपिनाहमिति त्वयेति प्रयागुक्तमेवमस्योत्तरम् विवेकाभावारयसौनमपि पन्तस्तदप्यवनश्रम
 कुदाकमदन्तरादियमित्यदशेषमिति शयस्याजितेकमथिद्विषयकमाप्याहकारार्थपरित्यज्यपूर्णोभाविष्यतीति मन्मयानाशनेलादुर्दिष्टविचारमभ्युपगम्यार्थगूढाभिधेयैव धूढालोवा
 च ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वमपि सर्वधनस्योत्सर्गस्य स्यात् सिद्धा नञ्मयात्पदयस्तत्सर्वमपि न सर्वथा ॥ अहंकारो हिराज्यादिकमपतिकमप्यस्तत्सामितो मन्मथेन तस्यात्तेति प्राप्ता
 बाधसर्वत्यागस्तव सिद्धमिति भावः ॥ यद्यहंकारोत्तराभावात्पराधत्वात्ताराभ्यादित्यामितोपतिपन्मदस्युप्येनार्हितस्यागादेव राज्यादित्यागसिद्धेनोभावात् सचत्वयान्त्यकदत्ता
 ॥ शिरस्विध्यज उवाच ॥ राज्यात्यक्तपदस्य कदेशस्य कस्तथाविध ॥ दारास्त्यक्तास्तथाप्यगसर्वत्यागो न किंकृत ॥ ४॥ ॥ मूढालोवाच ॥
 धनदाराद्यहराभ्यर्मुमिभ्युवंचवाधवा ॥ इतिसर्वतरे राजन्सर्वत्यागो हिकस्तव ॥ ५॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सवस्माद्गगउत्तम ॥
 तपरित्यज्यनि शेषमायास्त्यसि विशो कताम् ॥ ६॥ ॥ शिरस्विध्यज उवाच ॥ राज्याचेन्ममनो सर्वतस्तत्सर्ववनमेवमे ॥ शैलदत्तादिगु
 न्मत्तव तदप्युत्तरयजान्महम् ॥ ७॥ ॥ श्रावसिपु उवाच ॥ इतिरामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषातरमात्रेण वशीवीरः शि
 विष्यज ॥ ८॥ प्रममाजवनास्यातांरुत सुहृदनिश्चय ॥ प्रावदोपस्तदगतांरजालेखाभिवात्मना ॥ ९॥ ॥ शिरस्विध्यज उवाच ॥
 सवस्मादिवनश्वभ्राद्विपिनाटपि वासना ॥ परित्यक्तमप्यनुनपरित्याग स्थितामम ॥ १०॥ ॥ कुम्भ उवाच ॥ अद्रेस्तदवनश्वभ्रमलि
 लपाटपुस्तलम् ॥ इत्याठितवने सर्वसवत्याग कथतव ॥ ११॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सर्वस्माद्गगउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभा
 यास्त्यशो कताम् ॥ १२॥ ॥ शिरस्विध्यज उवाच ॥ एतच्चैन्ममनो सर्वतस्तत्सर्वस्वाश्रमो मम ॥ वापीस्त्यलोदजपुतस्तमेवाशुरित्यजान्महम्
 ॥ १३॥ ॥ श्रावसिपु उवाच ॥ इतिरामवदन्नेव कुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेषधानमात्रेण वशीवीरः शिरस्विध्यज ॥ १४॥ प्रममाजा
 श्रमास्त्यातां सविदशुद्ध्यद्वटि ॥ सूरतस्मिन्पुरेणैव रजालेखाभिवालि ॥ १५॥ ॥ शिरस्विध्यज उवाच ॥ सवस्मादजवकलकाद्वास्
 नास्वाश्रमादपि ॥ परित्यक्तमप्यनुनसवत्याग स्थितो मम ॥ १६॥ ॥ कुम्भ उवाच ॥ दक्षोवापीस्त्यलुत्तममुदजवततद्वति ॥ इति किं
 चिन्तते सर्वसवत्याग कृतस्तव १७॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्तं सवस्माद्गगउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभायास्त्यशो कताम् ॥ १८॥
 शयनादश्रमेति ॥ १८॥ उक्तरायममपि प्रयागान्पूर्वपरित्यक्तस्तो देवराज्यादीन् शैलदत्तादीनां त्विदानीं परित्यज्यन्मस्यागमनरणातस
 पत्यागविद्विदित्यस्याशय इति मन्मथान शिरस्विध्यज उवाच ॥ एवमप्येति राक्षसास्त्यशो देवममकस्य ॥ १९॥ ॥ त्यागाद्वा नैवित्तनोऽथ मित्यस्तु ममनया पितृणां मम हृदा बाह्यकथसर्वत्याग सिद्धमिति भावः
 सनाममतापरित्यक्तानममस्याग स्थितः सपन् ॥ १॥ कुम्भारायः पूषवत् ॥ ११॥ १२॥ त्यागाद्वा नैवित्तनोऽथ मित्यस्तु ममनया पितृणां मम हृदा बाह्यकथसर्वत्याग सिद्धमिति भावः
 इति मन्मथान शिरस्विध्यज उवाच ॥ एतच्चैविति ॥ अथार्थकपूरवकारः ॥ ११॥ १२॥ आश्रमोऽस्यान्वयतः प्रयत्नार्जः ॥ १२॥ १३॥ कुम्भारायोऽराजारायः प्रयत्नः ॥ ११०॥ ११८॥

कुक्षानिभित्तय ॥ अल्पाकुटीकुटीर ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षसासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित्त ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेष ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्ठाभूमिरुन्नतभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रान्तोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ भांडोपस्करस्यापितफलभस्मीभावाश्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेर्भिल्विकल्पादुपधाद्रसाभाव ॥ २४ ॥ विशेषशृत्स्यामितिशेष ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुश्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालात्पुष्पकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरतामाह ॥ एतावन्मितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातःपरह्मेशेनसार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतस्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनत्तावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्यावविदुष्यमतिःशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धिवशरह्नतः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकायन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतस्सर्वभांडोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थविधुभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्येधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांडोपस्करजालंतदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभातंविल्लतंकार्यवर्त्मसु ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्यानानिविश्राम्याम्यधुनासरिव ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपात्काशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताग्राविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 बोधेनयुतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वह्निनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 त्त्यंगालकराभ्यांसुधृत्वाचर्मजिह्वादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्तनश्रमप्रापितानैवतेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्तव्यताभ्यांतौविनिवर्तन्यामपगतायासत्यामांनोप-
 करोपिअतोन्वाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थ ॥ अहमपित्वयासहजपभ्येणनानामत्राटवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मंत्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्मसुक्रिया-
 सप्यशुद्धसिद्धिर्भागोपुविहृतनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेपादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांताग्रेव्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतवोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स्वभावाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्ग ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमस्यपृषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यद्विसतारव्योमनाग्रामिरनुरूपैवेति ॥ ३१ ॥

मृदुदयकाङ्क्षया मारुप्यकाराभ्यामप्रोक्षद्विभिपुत्राभ्यः ॥ यथा मलयवात भञ्जलानुधेरारुप्यद्वन्द्वीत्यनतिद्वत् ॥ मर्याकमद्वल्यक्तु काम धनज्ञातव्याप
 मृदुदयकाङ्क्षया मारुप्यकाराभ्यामप्रोक्षद्विभिपुत्राभ्यः ॥ यथा मलयवात भञ्जलानुधेरारुप्यद्वन्द्वीत्यनतिद्वत् ॥ मर्याकमद्वल्यक्तु काम धनज्ञातव्याप
 नापरासर्ति ॥ महादत्तनत्मादिना ॥ शुद्धसन्धुतेन सुखरिषेण च भवतासता ॥ शशुभस्ययोगो यमच्छब्दः ॥ ३ ॥ मतिद्वन्द्वमपुनकरणकनम् ॥ सीदरादिपराभ्यपि यथास
 भदभयव्याज्याति ॥ १ ॥ पर्यवेति ॥ अनेन सकमद्वल्यक्तु पूर्वकस्माद्विच्छेद्विषयाभ्युद्वार्यवद्विवाहेन सरोभ्यस्त्वययुहीन स्थित सपुनराहेन सरोभ्याभ्यस्त्वैष्योमिवायदत्तं तिग
 म् ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

द्रव्योपकरणेहंसत्तुकामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यावकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिदभवत्तत्सर्वदहाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्ववसनवल्कलम् ॥ भुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपन्नपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेति सभासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहभावावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोत्थापददाहासौशुष्कतत्पुणमंदिरम् ॥ अज्ञेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिदभव
 तत्सर्वसशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भण्डजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रवलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुखयुः ॥ साभिदाहापुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भण्डजातं दहत्यग्नौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरसिहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोत्थहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्प्रहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमानिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शान्त्यामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 बरोदिकसदनोदिकसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागातिकमत्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरामा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोःरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोमदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थापयपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतानीत्यासर्वत्यागीभवाम्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्तमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधाबधहेतवोविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्याबालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुंभउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्राग्वत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

निरागस्कनिरायाधम् ॥ महावदृष्टो ॥ नृपंकलवत्सम् ॥ १८ ॥ निरागस्कनोभवदर्ययति ॥ अहमिति ॥ तवकापराधद्वितीये ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्वयर्ययति
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपराधोरद्वय ॥ २१ ॥ ननुष्ठस्यद्वयोद्वयस्यात्मलकुलभरीरानापराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याउत्सृजितस्मानामभेण ॥ तपदृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाफलवत्सर्वगुणैर्भ्रातृस्येकसाक्षिणोऽसिन्नतदभिभाष्यात्माअपराधभारभारति ॥ २२ ॥ यत्सुखंभातरुषफलानांशिरप्युष्ठानांपुण्याणांभलान्तातनकुरुतेइति
 सपरमपराधी नठनसाधुनाकिमपराद्वयद्वेनेनापिसाधुनात्मन किमपराद्वयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ इयस्यास्यसर्वस्यागपुनरधिकारिदेहदौर्लभ्येनज्ञानदौर्लभ्याद्विषमोद्वेसाधरवस
 कुभउवाच ॥ राजकिमितिदेहत्वनिरागस्कमहावदृष्ट ॥ त्यजस्यद्वोहिदृषम कुपितोहंतितर्कम् ॥ १८ ॥ जहोवराकोभूकाल्मातपस्वी
 देहकल्ययम् ॥ नकश्चनतवेतस्मिन्माधुवेतनुंत्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैयमूकाल्माध्यानवानवतिष्ठते ॥ सच्चाल्यतेपरेणैवतरणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यपुर्वेननिग्रहाहामुद्बुधंलज्ज ॥ तपस्विनंयथैकांतस्थितंभक्ततस्कर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्याहिना
 पराधिशरीरकम् ॥ नात्मनफलवानात्मस्यदेहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिरपुष्पपातनकुरुतेसुरन् ॥ तरुणासाधुनासाधार
 पराद्वकिमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरीरेणकिलतामरसेक्ष्ण ॥ सर्वत्यागोतयेयतिनिष्पत्तिविषमोहिस ॥ २४ ॥ अगौकेवलमेतत्वं
 निरागस्कशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपसिनोदेहत्यागोतस्यागितामवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोभ्यतेदेहोभतेभेनेवपादप ॥ तत्सत्यजसिचैस्याप
 तन्महात्यागवान्प्रवान् ॥ २६ ॥ तस्मिंस्त्यक्तेभवेरयकसर्वदेहादिभूपते ॥ नोबन्निभममप्येतद्भूयोभूयभरोहति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यतेदेह किंजीजजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिंस्त्यक्तेपरित्यक्तसर्वभवतिसुदर ॥ २८ ॥ कुभउवाच ॥ साधोन
 देहस्यागेननरान्यत्यजेनैव ॥ नवोटजादिशोपेणसर्वत्यागोभवेष्टप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतोयच्चतस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वस्मिन्सपरि
 त्यक्तेसर्वत्यागकृतोभवेत् ॥ ३० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ सर्वसर्वगतसर्वहेयत्याज्यचसर्वदा ॥ सर्वकिमुच्यतेद्वहिस्सर्वतत्त्वविदां
 व ॥ ३१ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ साधोसर्वगताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ नजडनजडंभ्रातचित्संसवमितिस्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 वश्रमविद्विद्विचैतो नरंष्टप ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमितिस्मृतम् ॥ ३३ ॥

यतइत्ययः ॥ २४ ॥ तस्यदेहोभक्तस्याहकारस्यापिगतामोभवेत्यसिद्धोमित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्वद्विनिष्पन्नजलमज्जलान्दिनानाशितमपितस्माद्वेहालकोद्वयमन्य
 क्रमदीनभूतावरोहति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सर्ववासनारस्यद्वयसर्वं ॥ सर्वविषयेषुपुण्यदत्तास्मदत्त ॥ मकथेनसर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ ३० ॥ सर्वंमहेयसर्वदा
 स्यान्मत्तपुण्योभ्ययसर्वद्वयोभ्यतस्तस्मिन्त्यर्थः ॥ ३१ ॥ चित्तसाधोभ्येनजीवनामकचित्तप्राधान्येनप्राणादिनामकचित्तसिद्धिर्लभम् ॥ ३२ ॥ नरस्यजडंरूपंरूपम् ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ तत्प्रागे सर्वत्यागसंभवात्तदत्यगो सर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावराज्यादितरफलमोगस्थानानि वासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्तते परि
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्माभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरा मरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निरुद्धवासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मनो नान्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्वयहाराद्याकारजालेन आवर्ततीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्मा चेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधा व्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकिकानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेश्च भवदेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनो बीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वत्यक्तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूतसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावराज्यादिविपिनादिवा ॥ सचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं दक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्माभस्माभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरा मरणजन्मनाम् ॥ महामुनीनां सुदृढचित्तं विद्विंसमुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तस्मिंस्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्ततया
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिंस्त्रिदशसत्त्वैर्किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्ष्मणेन तां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्ध्नि तया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्य ते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि रयानि नृकासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं तेनैव जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्जितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्यविभागविभागे परंपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलयाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागेन परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वेति ॥ हेत्यागिन दृढपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तितथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया गृह्णीतीति ते सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणे तु त्वमेव सर्वस्यात्वेति त्वान्येन त्यागायोगात्त्याज्यकोट्यानि विद्वेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीक्यलब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

मनुसर्वस्य जगतास्य यूप्यतीर्थावतिर्गतकथसर्वेत्यायसलभ्यस्यात्तथाह ॥ यनेति ॥ यद्यपि सर्वस्यैव काससर्वयूप्यतामायसस्तथापि तेन सक्तजगदाश्रयातीरालाभात्समेधाप्रसया
 वयाश्वरासनास्सूर्तिभक्तमृतिषु एव व्यग्रहृदशाभिप्रकाशस्य सलभ्येभ्युभ्यतदिति भावः ॥ ५० ॥ अतएव सर्वत्यागे सवधपादप्यवहायदशा आत्यन्तिकत्वं ह्यस्यान्निर्वाणदीप
 दृष्टान्तस्य गतस्त्वप्यतिशेवसवधपादप्यवहारमकारानामावहदशासंखेदीपदृष्टान्तमाह ॥ अस्मेहेनेति ॥ ५१ ॥ तद्वत्स्फुटयति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वत्यागेऽप्युभयतार्पितवा
 रयति ॥ समस्तेति ॥ समस्तानां बलूनां राज्याण्यपोपकरणानां नैकासेत्यागे ॥ ५१ ॥ परिशिष्टचित्वातिरिक्तत्वात् सत्यतः कपुरुषाश्च स्तमाह ॥ समस्तेति ॥ तथा निर्वाणपर
 मपुरुषार्थोपि वल्लभानेतरद्विषयः ॥ ५२ ॥ तस्य सत्यस्य प्रपञ्चप्यत्येवमिदं सर्वविधातलभावोऽस्वेति न आत्मप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वस्यागोहीति ॥ द्विषीकसां सर्ववदनक्षभादीनाम
 येन सर्वपरिरयत्कतस्मिन् व्युद्ध्यन्तेऽपि स्थितम् ॥ जगत्सर्वत्रिफालस्य तत्तौ मुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ अस्मेहेनेव दीपेन येन सर्वसमुज्ज्वल
 म् ॥ सखेहेनेव दीपेन तेन सर्वप्रकाशितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यज्यय शोतेऽस्मेहदीपवत् ॥ सराजते प्रकाशात्मा सम सखेहेदीपवत् ॥ ५२
 समस्तवस्तुनिकासं यथा त्वमवशिष्यसं ॥ सर्वत्यागे कृतादागिव ज्ञानमवशिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तुदाहेऽपि यथा त्वन्नेतरानृप ॥ सर्व
 त्यागतएवांगतयानि वाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वत्यागो हि शून्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अन्तानामुदाराणां खनिवेददिवौकसान्
 ॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसापाने जरामरणमूर्तय ॥ न काश्चन प्रवाधते स्वस्येव व्योमलेखिका ॥ ५६ ॥ सर्वत्यागो महत्त्वस्य कारणनिर्मल
 युते ॥ सर्वत्यजसि वयस्माद्वादिस्ते र्धुवहत्तमम् ॥ ५७ ॥ सर्वत्याग परानदाहु स्वमन्यस्तुदारुणम् ॥ इत्योमित्युररीकरयार्द्व्यसितदा
 वर ॥ ५८ ॥ सर्वत्यजति यस्तस्य सवमेवोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्यभौतयेवायाति वारिणी ॥ ५९ ॥ सर्वत्यागांतेरेवास्ति ज्ञानमात्मप्र
 सादकम् ॥ पञ्चद्वन्यकिल सादस्य तत्र राजादिति युति ॥ ६० ॥ सर्वत्यागवशादेव हतकाले कलावपि ॥ शाफ्येन विगताशकमुनिना मेरुव
 रित्यतम् ॥ ६१ ॥ सर्वत्यागो महाराजसवसपत्न्यमाश्रय ॥ नृशृङ्गातिरिह यत्किञ्चित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा भवंपरिरयागशा
 तस्वस्यो विद्यत्सम ॥ सौम्यो भवसि यदूप्सदृपो भवभूपुत ॥ ६३ ॥

॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसस्य आपानेर्ध्वद्व्यास्त्रावनेकते
 यथा भवमोरासीनस्य त्वस्य व्योमलेखिका प्रिच्छककारिका एव किं का कश्चिदपि न प्रवाधते ह्यह ॥ ५६ ॥ निमलायुति स्वरूपस्फूर्तिर्ध्वस्मान्तया विषयस्य महत्त्वस्य तत्कुलभा
 ह ॥ सर्वविधि ॥ ५० ॥ इति विमरयप्रतिशेधः ॥ ७० ॥ सवत्यागो धैर्यमवहाति न वारयति ॥ सर्वविधि ॥ सर्वविधभावजातमारब्धोपनीतमुपनिष्ठते ॥
 वार्तार्थोऽभ्युपयाय पादवद्व्याघ्रीविशतितया नानदीभ्यश्चायातो वत इति श्रुत्यर्थः ॥ ५१ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्य यस्यागन्तदरेण तत्प्रसादकज्ञानमवरयमस्ति ॥ भावस्य व्यो
 यराभारिदूष्यस्य सतर्धैर्यमवहाति निष्ठतीति किञ्च न सिद्धमिति श्रुत्यर्थः ॥ ६ ॥ कलौ पापिष्ठतमेऽपि काले वेदव्यासत्वात् तन्निर्वाणानां विशाफ्येन सवत्यागवशात् भोक्तव्यं स्थितं यदा तदा पुण्ये
 वापराकाले वेदमना बलविना पुण्यतयेन त्वया विधाताराकभ्योऽवहास्येयमिति कथाभ्यामिति योतनाय ब्रूतेति ॥ ६२ ॥ सवशासवर्धस्य आश्रयो निवासस्तथानम् ॥ ६३ ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यसर्वमनसापरित्यज्यअथोअनंतरं येनत्यजसितन्मनश्चविहायतदनंतरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० त्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धबाधेन पूर्णचित्च्छेदार्थं ते ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तनममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थाहिशब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयास्विकर्तुं जानामि द्रव्यदेववास्मिन्मूर्त्तत्वाभावादस्यत्यागतुनजानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥ स्वरूपत्यागाद्विहीकृतसामान्यरूपम् ॥ ४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतोलोके ॥ तथाचलौकिका आसर्वपरित्यज्यमहास्वभावस्तजस्यथोयेनचतद्विहाय ॥ त्यागाभिमानंचमलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधननामत्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदतिवैकुण्ठे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमबवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसंहिसमभ्येत्येवमेमनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्वयकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यदेवोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावदहमेव प्रभो ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैवमहाराजस्वरूपं विद्धि चेत्तसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुसुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्त्तस्य तु मनस्त्यागो नूतनदुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्येष्ठेण स्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यं चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्तुत्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरत्यागोऽप्यथाभव नितद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशोऽस्य यः साधो चेत्तसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंस्त्यागदत्तुर्कटोर्ध्वदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरूपेषु मम वासनास्ति मङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुरवल्लोके यच्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसु खस्यैतेनार्हतः षोडशीकला मिति ॥ सुदरोह्यः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वनाशक्यतेतत्राह ॥ मूर्त्तस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्व्यक्षेण यद्वज्रतन्मृणालस्य ॥ जालेति पाठेऽपि जले भवजालमिति व्युत्पत्त्या अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहति प्रवर्त्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पश्येत्वा देन शिरः स एव सस्वतेरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतनास्तीत्यागवन्ममता निवर्त्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविमयानुवादानुभवेरमान शिखिष्वजलप्रोपपत्तिमाह ॥ चित्तेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ महिध्याधे शतशोपिममताषकनलक्षणेनत्यागेनाभावोभूयते किमुचित्कि
 स्योपलक्षेदेवानलङ्घ्येऽथान्मूलराश्यापृष्ठभाविशेषस्य ॥ १२ ॥ अहमज्ञातात्मावीजपस्य ॥ सशास्त्राकलपपुष्टस्य भूतस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाराभिन्निराधरणक्षेपव
 दयस्यपानिधाम् ॥ १३ ॥ सभास्यस्मिन्निधिसभाक्षेपम् ॥ १४ ॥ अहमर्थान्नज्ञातात्मन उदयोपस्यतथाधिधोयोपसच्चित्तावेदमात्मक्येभिमानीप्रसिद्ध ॥ एतदेवेति
 कीर्तननिर्देशः ॥ १५ ॥ कास्यसभास्येतिप्रशस्तोत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मनपदनीहमायासिषक्षेपम् ॥ यतस्तस्मिन्नेवभायामपपृषत्सभास
 मश्वेतसापितरक्षेपमित्यर्थ ॥ कर्तुरादस्यस्योत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्याप्यथोत्तन्माभूतत्परिच्छिन्नोहितिनिश्चयात्माचिदाभासभ्यामत्वादनुभावात्मकोकुरोजा
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यैवापचयेनचिन्महामात्मनापरिणिर्तित्वाह ॥ अत्येति ॥ देशायाकान्तिस्मरणाच्चित्तनामनान्धमनइत्यभिधायस्याल्लथाविधाधीनताजायतइति
 शिखिष्वजजवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादर्हमन्येचित्तनाशसुसिद्धये ॥ अभावशतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १७ ॥ कुमउवाच ॥
 अहर्वाजश्चित्तहुमसशास्त्राफलपृष्ठव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशद्वयोभव ॥ १८ ॥ शिखिष्वजजवाच ॥ ॥ चेतसकिमुनेमूलको
 पुरकोस्यसमाव ॥ काशास्त्राकेववात्कथाकथमुन्मूल्यतेवस ॥ १९ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ अहमर्थोदयोयोपसच्चित्तावेदनात्मकः ॥
 एतच्चित्तहुमस्यास्यविश्वीजमहावते ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतस्माप्यथमोहिनादकुरेनुभवाकति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोबुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यबुद्धाभिधानस्यार्कुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चित्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिथोपलभात्माहून्यात्माद्युपलोपम् ॥ १८ ॥ सप्तकायोयमेतस्यसाध्यस्थिरमरजित ॥ देशांतरकुरेदेशेकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शास्त्रायाश्चित्तवक्षस्यदीर्घादृगतास्तता ॥ द्विधायपत्यभोगाश्रभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विदपीषामहांतो
 स्यशुभाशुमफलाकुला ॥ इदशस्यास्यचित्तस्यदुर्वक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शास्त्राविलवनकुर्वन्मूलकापेभरकुरु ॥ ॥ शिखिष्वज
 जवाच ॥ ॥ चित्तहुमस्यशास्त्रादेकुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कथंकरेभिर्मूलस्यनिर्दोषकणमुने ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधाशास्त्राफलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥
 योणाय ॥ १७ ॥ तस्यवक्षस्यकीचमाह ॥ कीचइति ॥ परमार्थतोनिर्भकारत्वात्सर्वविका
 ररूप्यात्माकाररूपेणलपमोभिध्याभूतचित्तनद्रमसधोपलभात्मासाधीत्यर्थ ॥ १८ ॥ सप्तभोमूलाच्छास्त्रार्पदोषव्यपदेशः अयकायशरीरेमेव ॥ मूलस्तमदेशाद्वेराति
 रेअपदेशेत्कथशास्त्रादिप्रदेशायमकुरेदोक्तुराभेदिकीर्णवर्तनादिकालइवतत्समोपदकर्मपरिपाककारोदरागद्वेषपदस्याप्यपृष्ठवापाकारणस्यदेतयोरास्योस्यवासनेव
 स्य ॥ १९ ॥ अस्त्यचित्तवक्षस्यसादीर्घादृगतास्तताश्चशास्त्रात्माद्विधायिभाषाभावाअन्धमरणानिर्भवात्मनोनर्षसहस्यस्योनयकारणीभूताभोगाश्रयअस्त्यमहो
 तेविदपीषाअभातराशास्त्रासमृद्धादित्येवमभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ विषयभोगासमच्छेदकलक्षणपराशास्त्राविलवनकुर्वन्मसगाद्वितीयात्मदर्शकणेमूलकापेभरकुरु
 रित्यर्थ ॥ तमप्याल्लवनमूलकापेवोपायराक्षापृच्छति ॥ चित्तेति ॥ २२ ॥ इतश्चास्त्राल्लभपाप्युक्तमाह ॥ वासनादिति ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाखा लवनान्यासेद्वेदसति मूलकापेयोरयो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाखासमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रदानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रधानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकवद्वस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहर्कुर्वति पूर्वान्वय ॥ एवमेतदचित्तता भवति ॥ तदाहरणप्रसिद्धेनानलेनासिद्धेन लतरजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्क ॥ २९ ॥ मया स्ववृद्धेन वासाय देहाद्यहंकारात्ता अप्यात्मिका र्थाश्रयानात्मन अदृताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यरात्मन तत्रापारिचयाज्जदेव्यहंकारे पुनः पुनरात्मना भ्रातिर्न निवर्तत एवमेति निवेदयाम्यामीत्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादा विचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीयः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलता जालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठतिसमूलस्य योग्या निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाखा विलवनं मुख्यं मूलं विकर्तयन् ॥ ३६ ॥ चित्तदक्षस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहंभावात्मनश्चित्तद्वुमवोजस्य हेमुनं ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ पुंश उवाच ॥ राजन् स्वात्मविचारे यं कोहंस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुमवोजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ मुने मया स्वयावुद्ध्यावद्वुशः प्रविचारितम् ॥ यावन्नहं जगन्नावीर्वनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादि च ॥ जडत्वात्तदेहादिनमांसांश्च्युस्तगादि च ॥ ३१ ॥ कर्मेद्रियाण्यापिन च न च बुद्धीद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वं यथा हस्ति तथा हंत्वा चिदात्मनि ॥ जडत्वसद्वपुतया तनतनास्ति हेमुनं ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मा सर्वा र्थादिः परेपद ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात् न भर्त्सो वमहाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपदं ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्वद्वुश प्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतं वनमंडलादिभिश्च महितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तत्वे हेतुना वारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्राप्तिर्द्वौ मिथ्यात्वपर्यवस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्वं विवर्तं दर्शयन् ॥ जडानुशुक्तिरजनमृगतृणादि असद्वपुतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ नैनं जडत्वहेतुना तदहत्वादिना स्तिमिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहं इत्यहंकारस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चेतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परेपदे चित्तिन विद्यते ॥ तथा कुत इति चेद्यतो ब्रह्माहं इति जडवर्गश्चतुर्दशभुवन इति सन्निवेशाननिवासात्मा आधार सर्वेषामर्थानां प्राप्तिरिति चेत्तदपि न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

इतिअनपरीत्याअहलसंक्षप्यमलस्ययाजनआनन्धपिअतःअत्येकरसपरससाक्षिश्चैरभ्यतन्जामासि ॥ १० ॥ इहार्नपरीषादेवसाक्षिश्चैरभ्यपरिषायापिअप्यभ्यभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतावन्मात्रमहकारपर्यंतदशपदम् ॥ ३१ ॥ अष्टादशोक्त्याविनापसिद्धितरंतरकोशापरपराधधीयाधानीदेकरसेषिन्माधेसतिअनानदाजहृत्पात्रमा
 याशब्दादिविषयास्वरते ॥ येनवाबुद्धिदत्तपुण्यदेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३० ॥ विवेकदृशापयालोचनेपृथक्पृथममेवदेहादिकाराणअहमितताशारम्भाभिमा
 मलक्षणमलस्यदेवसकारणमकारणमेतिअहनेवेषिययत्तसमस्तनखनवेधीत्यय ॥ २९ ॥ ३१ ॥ सतासत्तेनअसताविभ्याभूतेनवायेनमलेनहेननाससारीस्थितेसि ॥ २ ॥ त
 सत्यपिअतिमानजानामि किंतुषित्तुभरस्यसर्वानर्थफलस्यमूलमितिसाधान्यतो हभाषभ्याभ्यभावाश्रयतिविशेषतोपिअनानाभि मल्लयभुक्तिरसितुमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायअतिद्विधाकार्येववनादियुद्धरीत सकयमप्यत्येतवाह ॥त्यकम्यकमिति ॥ तथापुनपुनस्त्यकमपिमूलोच्छेदाभावात्पुनपुनमानयेति अतस्तन्म
 जानन्मपीतिमगावल्लहलमलमार्जनम् ॥ अतयउज्जानजानाभितेनतप्येचिरमुने ॥ २५ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकट्टदपदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वातन्महायुद्धेयोसितद्वमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रमहमच्छात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्नभा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतमूनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमितिपयसद्वचनवद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्पीयप्रमार्पुमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमि तेनतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ ब्रूहिपितन्महाबाहोलभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासता ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यकु
 नजानामित्यक्तत्वनुपैतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्ययत्तत्सर्वत्रसमवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचित्राभट्टमेतव
 विषयते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावाद्वार्कुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोपस्त्ववेदनवैधिकारणम् ॥ तद्यथापशानयातितन्मेववमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुस्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुच्छेदोपायचवदेत्याराय ॥ ४१ ॥ तत्रसत्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणतानसमाश्लेषे अस्तस्यस्यनुकारणतोकिरसत्येवकारणेकार्युत्पन्नमित्यर्थेपर्यवसितासतीकायस्यासत्पतामेवापावयपीत्याहैक्यपयवसितेतिरहस्यतदुस्मादुसा
 रक्षैवोपापिअप्यकुमोलाकयसिद्धादुपमहकारणत्वंसंबुद्ध्यान्विष्यकययेत्याह ॥ कारणादितिदिश्याभ्याम् ॥ अन्यनुकारणविधैवजातकार्द्विषद्राभमसदेव यनएतत्सन्म
 गृहटवमविषयद्रस्य ॥ ४२ ॥ यथाअहभावात्कारणाभ्यनआदिलक्षणोभवार्कुर कार्यकायतेनैतद्विषयमेवाहभाषस्यपिकारणत्वंसुद्ध्याः विष्यममकययस्त्वर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटेराजानिखरत्वंसुद्ध्यान्विष्यसांनिध्याकाकारेवदेतभाहर्ताभिमानायोगात्सद्देवनमनत्कारणमितिमिष्यस्यपस्युवाच ॥ मुनेनेति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्तोन्मुखत्वे
 नहनुनाअपरेहोहिराभनेनस्थिरसंयुक्तत्वायसपस्याऽहभ्यत्वेहोहिरैवचित्तलोहदत्ताभावेपिहेनुरित्यभिधेस्तदुपरातयेचेत्योपशान्तोपायब्रूहीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोऽसि तर्हि तत्त्वमभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रथते तं क्रमत्वां बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेत्यसं चेतनस्यमिष्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या नित्यत्वमभिप्रेततद्वेदस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याध्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतया ह शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तु सत्तयानि मितभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रव्यशरीराया कारणेनेति ॥ अमूर्त्तवेदेन मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनकुं भउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोऽसि वेदनस्य वदः शुभे ॥ ततस्त्वां बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसं चेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयं पदार्थसत्ते ह देहादिः कारणं मुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तु सत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ असत्तां वस्तु सत्ता यानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तु सत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादोः किं निष्ठतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकशः स्यात्कथं तमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदं देहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्संवित्तिस्तु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजं तद्व्यक्तेव जायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गृष्टुर्विभ्रमाद्विद्विग्नात्तज्जाजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगतज्जाजुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ असतोऽर्हि विवादेन युक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तु सत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथोपदिशेति भावः ॥ ५० ॥ एव पृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेण तस्मिन् भ्रमवाराणाय देहादिद्रव्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तु सत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वाभिमतं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात् तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलापइति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्य सत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदसत्ता सन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्त इति ॥ ५८ ॥

अशरीरादिरूपवस्येव स्थितमित्यादिभूते लक्ष्ये विद्वन्नुभावात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेषमिति कुत्र आह ॥ कारणेति ॥ ११ ॥ ऐतिहास्यमानाभोक्तयुगतसत्त्वानाम्
 विगादिनापि तत्त्वकारणं निर्वातं सकथमपलभ्यते नितराणां कते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसत्त्वेन न्योभ्यापयद्विगृह्यमिति लक्ष्ये लक्ष्ये सत्त्वं नित्यं ॥ कारणमावत इत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृह्यमिति धिक्कानानाराणां कते ॥ पितामहोदित इत्ययमर्थः ॥ स हि सत्त्वं तृतीयांशमस्मात्पुत्रपिता
 महोदित इत्यस्य सत्त्वं लक्ष्यं नित्यं ॥ कारणं किन्तु स्यादित्ययम् ॥ पूर्वपक्षमाह नृणां मनुष्याणां च सत्त्वं लक्ष्यं नित्यं ॥ १५ ॥ तस्यापि कार
 णगुणवत्तत्त्वेन न्योभ्यापयद्विगृह्यमिति लक्ष्यं नित्यं ॥ अथाह स्यादित ॥ यथाकारणाभावे कस्य चिदपि भावो नित्यं नित्यमस्तदा सोपि नास्त्येति ॥ १६ ॥ ननु यो
 कुंभ उवाच ॥ कारणेन विना कार्यशरीराद्यस्त्यप्यजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्वत्संभवतो नृप ॥ १७ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ इ
 स्तवादाद्युक्तस्य शरीरस्य भुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्य पितृकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभ उवाच ॥ कारणभावात्तोरज
 नितानामनविद्यते ॥ असतो यत्तु सजातमसदेव तदुच्यते ॥ १९ ॥ पदायानां च कार्याणां कारणबीजमुच्यते ॥ सप्तवर्यंगजगति नवी
 जनविनां कुं ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणं यस्य कथस्य हेतुपपत्त ॥ बीजाभावे हित्वा क्लृप्तं चित्तं विभ्रम ॥ २१ ॥ अवश्यवत्तु यन्मा
 ल्तिनिर्वाजतन्मतिभ्रम ॥ ईदृशत्वमरुभूय बुध्यापुत्रदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ पितामहोदरे तस्य मिथ्या प्रत्य
 जगच्चये ॥ आप पितामह कस्मात्पूर्वाल्लतानकारणम् ॥ २३ ॥ कुंभ उवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपि नास्त्येव भूयते ॥ का
 रणाभावात्तस्य यदाभावो न कस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्य स्वबीजस्य तिरयाभावात्पितामह ॥ अल्पसहस्रमानोपि भ्रमादल्पो न वि
 द्यते ॥ २५ ॥ शृगलव्याधुवद्धांतिरूपपूर्वावभासते ॥ पितामहाय कारित्वमपि तस्य भ्रमात्सकम् ॥ २६ ॥ पितामहोदरे तस्य मिथ्या प्रत्य
 यत स्थिति ॥ यनातव नित्येनैव भाजयिष्याम्येतेतत् ॥ २७ ॥

शान्तमनसो ब्रह्मविश्वविभक्तो ब्रह्मवि ॥ हिरण्यगर्भपरमात्मा यमनसो नैवेद्यं शुभायास्तस्यासु पुनर्कृत्या हि मप्रवर्णं पुनर्दत्त्वा ह्येकायमानत कपादस्याप्यस्य नृश्वर ल
 त्कारणमसिद्धं पञ्चकथमपलभ्यते इत्यस्यार्कापरिहरणं गृह्यमिति युद्धादयति ॥ कारणेति ॥ सत्यमस्तीश्वर-परमात्मा तस्यापि तेन यथाप्यास्तालनिर्भेदकत्वनयाभ्याम्याय
 यान्योदस्यमानोपि सधितान इत्यस्य नित्येन विद्यते तत्कृतं लक्ष्यं तस्य चिदस्य स्यात्परिणामितया अकारणस्य स्वयं यथाप्यास्तालपरिशेषाभ्याप्याप्यत्वात् सत्य
 यादिस्य स्यात्परिणामितया नित्येन विद्यते तत्कृतं लक्ष्यं तस्य चिदस्य स्यात्परिणामितया अकारणस्य स्वयं यथाप्यास्तालपरिशेषाभ्याप्याप्यत्वात् सत्य
 स्यात् ॥ २८ ॥ इत्यमरुभूय बुध्यापुत्रदशासमम् ॥ स्वशरीरात्तस्य कार्यपरंपरायणस्य मिथ्या नित्योक्तिरुक्तमत्ययतो यनासत्यत्वेनात्यदृढीकृता स्थितिर्निर्दृश्य ॥
 अयद्वतरत्यति भासमाभासिष्टा रमपि तत्त्वसाक्षात्कारयतीति नोपदेशो नमाजयिष्यामीत्यर्थः ॥ २९ ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्व्यतिरिक्तस्योक्तयुक्त्या असत्त्वाच्चिदवायदवद्वः प्रागुक्तद्वैश्वर ॥ हरेऽयं गगनादस्त्रावध्यासः परस्परं गतः ॥
 तितदात्माचिदात्मकतया आत्मन्येव कचति नान्यदणुमात्रमपि सपादयति स पद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्य धीरो नामानि कल्पाभिवाद न्यदास्ते इत्यादि श्रुतिभिः इति एव पर्यालोचने इदमसमं द्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तत्सर्गप्रकारो नि ० पू ० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनक्रमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विश्रातिश्चोपवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मृगतृष्णाबुवद्भूतिरूप एवावभासत इति यदुक्तं तत्र मृगतृष्णादेः स्वा-
 नपायार्थं क्रियासामर्थ्याच्चिददर्शनान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वादर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थो दुःखकारणचायकथमित्य-
 न्वयः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनानृढां कृतस्य मिथ्यार्थस्यासामर्थ्यं दुःखकारणत्वचिदवाप्सुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादेः प्रसिद्धमेवाकिवाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्य प्रपंचस्येत्याशयेनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भूमस्य प्राणिकर्मोपभोगार्थत्वात् एव तदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यं दुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनि चित्ततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेव देवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० चू ० शिखिष्वजावबोधनं नाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ आब्रह्मस्तव पर्यंतं यद्यभासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ एवं जगद्भूमस्य
 स्य भावनं तावदातम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशो न विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपन्नपरेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदंश्च ते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोऽप्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतृष्णां बुवर्स्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेऽप्यसतीभूतमंततिः ॥ न कदाचन तस्मिद्धं यदसिद्धं न साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतृष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोदित्यं याति शुक्तैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ कारणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादिते तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं क्रियायात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भक्षतापीठपात्राद्यर्थक्रियासामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिरक्रमादेव सहाज्ञानेनाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविना जग-
 त्संस्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानं शिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्तिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्नेनाक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपेक्षया परपर्यायतानवपूर्वक एव स्थूलभावानां विनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहोदेः ॥ प्रशमोनाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमेण जगद्बाधादेव त्वनित्यसिद्धपूर्णतालक्षणां गुरुष्वभावस्थितिं सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतृष्णां
 बुवद्भूतिरूप एवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहस्य प्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतो भानिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणेति ॥ ९ ॥

अतएवमिन्द्रियदृष्टवार्थकिमपार्थं स्वस्वभावेनैवपथयतइत्याह ॥ विध्यादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचित्तमहस्यनिर्दिशेयमर्थमकुतो नकारार्थमथपरिणामित्वेनतस्यानित्यत्वा
 परितः कनिकसदपरिणामानुदितिवत्तदेवजगतिनतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अयुरिति ॥ ११ ॥ कुतःश्रुतिपुत्तपुनराविधौपार्थमितिस्थाह ॥ हेतुत्विति ॥ नेदेतन्न
 ब्राह्मणमनपरमिमिमुत्सायुषत्वलक्षणहेतुत्वस्यापरत्वलक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्नेहानानातिर्कषणेतिश्रुत्याहेतुभाषननियेधवादसंगोसपुनरुपदस्यादिभूतेभ्यामुदस्यापथयतनात्
 कृतस्यस्यपरिणामायागाद्यसदमपथार्थानर्गताआत्मायुद्धमन्ननकार्थीनापिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकान्तरामसिद्धतायुक्तत्वात्प्रत्यक्षणकद्वलत्वस्यदूरनिरस्तमित्याह ॥
 अकीर्षति ॥ प्रयाज्यकनुरूपसिद्धीप्रयोजककद्वगाप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकीर्षति ॥ अकारणमितिप्रशस्यप्रयमर्थाजकमुपादानशुभ्यम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वमेवतद्वत्प्रकार
 मित्याहटिप्पेक्षितंनुनकदाश्चनविद्यते ॥ भृगवल्यांभासोकेनपटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सपुराणस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनन्तभजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युत्तम् ॥ ११ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतानातिगताभानवकार्पनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थाजकम् ॥ अत्रतत्पर्यमविज्ञेयमक्षकटकयममेव ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्पण्यत्वंहृततज्जाद्रवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदापमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयमच्छिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकेनेवकदमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदंरुतर्कचिज्जागदादिनविद्यते ॥ नकतांसितभोकासिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वंअमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चनास्त्येतत्सर्गहृत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचिकार्यरणस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिस्र्यैकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहंत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशुद्धोविभुक्तोसिकैवोक्तिर्वधमोक्षयो ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ शुद्धोस्मिभगवन्मुक्तिमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कद्वनदमक्षतिवेदयद् ॥ कर्नभावाज्जागतास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातश्चित्तादितर्हज्जानातोहवादिर्किञ्चना ॥
 एवंस्थितेविशुद्धोस्मिबुद्धोस्मिशिवास्मिवा ॥ २२ ॥

अत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिरहितमवेदितिरिते कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिनियमिदंभाषयसितर्हितजगत्तद्वैतैक्यलक्षणत्वसु कतपरिच्छेदेनआप्यतलक्षणेर्देराकाल
 कतपरिच्छेदेनरहितसराधमुपलभननिषेधेकरससंक्षेपमनित्यमित्यपिप्रमाणाय ॥ तदाहअगदाह कार्यकारणत्वावेतिभाष ॥ १२ ॥ इत्यनेनतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 द्वलभाक्तुत्वेअपिनिरसनीयेदस्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ चतुर्भिर्किञ्चैतैःअकारणकार्पण्यकालाभाषमसिद्धिस्तुष्यते ॥ १५ ॥ फलितमाह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उपकान्तमलगापयमित्यास्यारयति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसुप्तनिगमयति ॥ एवत्विति ॥ १९ ॥ एवमहंतास्तिरासोपाययुपवित्यपरिशिष्टमात्मनस्त्वन्मुभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्तानुभवेतानुभवेदमानोराकायुक्तनत्वपापरिटितित्यनुवदति ॥ शुद्धोत्पीत्यादिना ॥ २० ॥ एवार्थद्वयमाहपटद्वि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चैत्यनर्कचिदितित्वयाहवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिपरेणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शान्तिनिर्विशेषमाप्ते ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुसहरति ॥ जगदिदिद्वाभ्याम् ॥ देशादिक्कालकलाक्रियौधैःसाहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयै ॥ तथाचशान्तमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावल्लभ्ययोनोभगवन्भयवेदयसेइतिजनकोक्तिवक्तुभाप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभापरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ॥ १५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थैवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशादिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनुकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाभ्यामिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचास्ममि ॥ तिष्ठामितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०पू०चू०शिखिध्वजविश्रान्तिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥७४॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिब्रह्मणिविश्रान्ति
मवाप्यसशिखिध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ राजन्नज्ञाननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवन्नचानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुमेनवर्णयते ॥ १ ॥ अखडब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदातेनराज्ञाअखडंकारदृष्टितलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकाबिडुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविशिक्षितप्रवेष्टुमभिमुखीभूततदानस्यइतिपुरुषरूपावस्थाभाशुउपलक्ष्यकुमेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासङ्घटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
खडकाकारदृष्टेरेष्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमितिस्वयाव्युत्थापनेनविधितःपुनस्तन्ममुहूर्तमभिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुंभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तमुहूर्तम नष्टेत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुमावासकद्विभाततस्यैवानादतसुखभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वेत्यादिकर्मधारयः ॥

असत्कार्यवादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिदृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ ज-
 लस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभपीत्येतदप्यध्यासैर्नैवस्फुटयति ॥ इदृशमिति ॥ जगदेवरा-
 ज्ययस्यतज्जागज्जमहाराजभूतगद्ब्रह्मेतिविश्वेष्टमित्यर्थः ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैतदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्ता-
 लाभदित्याह ॥ इदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्माप्रत्यक्षपम् ॥ कातनिरुपाधिकप्रपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्ते-
 श्वएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिक-
 जलसिदेशकालातेयथोभ्यादिस्कारणम् ॥ परेऽन्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकदिस्कारण-
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ इदृशंतद्वरिषुचजगद्वाज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवायते ॥ २२ ॥
 इदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमे-
 कांतचिक्कांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदेवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्विरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तम-
 म् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकर-
 णताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वीजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितलान्नः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणं
 सत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनय-
 थोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥
 व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यप्रत्येककथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्र-
 भाभिन्नदृष्टावत्यभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुश-
 क्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोज्जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जन्मा-
 दिविकियेति कौटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलातिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मृपाननाभिरपस्यासतामपश्यदृष्टया अभिनवस्यलोभस्यचिरपिपक्षकुम्भयोधसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउसहितस्तथत एकटीभूतआस्तात्तुप
 यस्तत्रयापिभिरिषावदतिपावत् ॥ परीपयदतिपययोयभतीतिभ्यत्ययोधोपभक्तुन कस्मान्नितावाटवनचेत्यर्थ ॥ किंसतउतासत ॥ आपविकारवाधयोरयोग ॥
 दिरीपसवनमभिभासानुपवतिरितिभाष ॥ ८ ॥ एषपट्ट कुम्भस्तदुभयमप्यासेनोपपारयिष्यपृथुभृमुपप्यत्यनप्रटारकवद्वयभाणार्थपट्टणसामर्थ्येनपरासति ॥ साच्चिति ॥
 माणुपट्टिमास्तत्त्वधवाप्यनिरस्ताज्ञानावर्णत्यादात्तरसस्यराजशेरोभासे ॥ राजशेवापभास्करद्विपाठुनृधार्थवराभा ॥ अथनप्यधोधानतराङ्गनिमुक्तभास्करद्वराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तपप्याससामर्थ्यराशियिनुभाराप्यसस्फारदृष्टकलज्ञानराजलभविधानवर्धयिष्यपृथुसर्गप्रलभ्यवर्धयति ॥ यदिति ॥ १० ॥ तत्तरिरिषाटमधिष्ठानदर्शयति ॥
 तदभ्यागिना ॥ ११ ॥ यस्तरमयास्तत्रवससात्कारपिपायुकसदृकोरितमप्यलभ्यमीतिरेणाभ्यय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणम्
 विश्रान्तर्धा क्षणेनैवपश्यन्त्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुययच्छाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदमोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपदनुष्ठसितात्मनि ॥ द्रष्टृदर्शनदृश्यात्मो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिष्टंज्ञानुयसतिदिदृष्टणु ॥ ९ ॥ य
 दिददृश्यतर्कचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादर्थकल्यतेतद्दिनश्चति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनितमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलोभान्तसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मान्नममलंशान्तमाभातपरमनस ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोदितमप्यच्छातमातनमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमर्निदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविधुंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेयसानपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसूक्ष्मतस्यामेयदिर्दंभ ॥ अणो पार्थमेकमेकरिवस्यूलामलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्यूलंयस्यामेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्वचिदेवनमालिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेनमभववेधस ॥ तदहवेदनविद्विविराडात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्यदस्ययामेदोनविद्यते ॥ शून्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसान
 गीपरम्यतदृष्टेनलुटयति ॥ इदंशमिति ॥ धृषिष्यपक्षयाउत्तरात्तरस्रभूतत्वेनमसिद्धेभ्योपिपरमसूक्ष्मेनमसिद्धमपीदमना ॥ १६ ॥ स्यविधुंचस्यवीयसांमिन्त्येतदपि
 तयारकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशमापाराखलपदेअधिष्ठानपाक्तनकगमस्तस्कारोद्दोषाङ्गुदृष्टस्तस्याणि कर्मार्नुसारियदव्यासेनविश्वात्मकचनतेवेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्यतयोधपक्षोद्विषयगमस्यअहमेवेनमहभावलक्षणज्ञानाव्यासविद्धि ॥ तपविपयत्मनअगतिस्थिततेवेविराडात्माविपयाव्यासदत्यय ॥ १८ ॥ अस्या
 सपञ्चाधिष्ठानसतयेधकार्पाकारणोभयसत्त्वनिर्वाहसत्योऽस्येनमतीक्षानेनवाधस्यसत्कीटस्यस्यचनानुपवर्तित्यभिषस्याप्यस्तस्याधिष्ठानादपुणकसदृष्टीममाह ॥ ना
 वस्यति न आपः सवणाप्यासद्वितीयाद्याभ्याव्यासेदृष्टा ॥ वातः सत्यश्चरित्येष्टत्वाद्दधिष्ठानदृष्टी ॥ स्यादयुपपन्नश्चेष्टपयति योनिशाचेक्ष्मादप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसत्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिटुष्टातेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकरणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्मज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्वलैतिविरुद्धश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतेनद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानतिरुपाधिकप्रेमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुततद्वशाद्भावपर्याभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः श्रएकमेकत्वसख्यावदपिन ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलेस्तिदेशकालांतयेवथोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालांतिकटकदिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठंचजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तुणलवायते ॥ २२ ॥ ईदृशंतत्परश्रेयस्तास्मिन्सतिवदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवेहविद्यतेभूपतततम् ॥ एकमेकांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्नतत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वालिकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिरासाप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वांजमनाख्यात्वात्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्दितत्त्वमनः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणामुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वचास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवात्स्यस्यत्वंप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिरासाप्रभादशनिरासासप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंवच्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोजायतइत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिमयोक्ततदपिविमर्शजलानिरिक्तकथलभ्यतोकिवालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थ ॥ ३१ ॥

कस्तौर्ध्वं सा नृञ्जनाद्वाभ्यस्तत्त्वत्पानिषा पटत्त्वप ॥ ४ ॥ यथाप्योदयेष्वप्योकोपि सप्ततरेण वा याप्योक्तानिर्मितगर्भर्जनगरमिष्यात्तान्मित्र्यशांतभ्यो नमस्तदीषांति यथा नृत्ये
 त्वेन प्रसिर्नाद्वत्त्वाभ्यलतसप्तर्षेवास्तितयाद्भरपायाशाले प्रल्लिजन्त इत्यर्थ ॥ १५ ॥ स्वत्वेण धीर्यकसेन सदृशविष्वक्मेव सभ्यः शान्तय ॥ अथ वा केन विष्वक्प्रेण जाह्नवे
 यानवदृष्ट्यप्यमवर्तिज्ञानसत्तोरिष्यमर्षिजमवत ॥ १६ ॥ नप्यशेषकथारिषभवेत्तमाह ॥ सभ्यमिति ॥ १७ ॥ इदं दृश विद्यासद्वायोऽविद्यासद्वायो वा ॥ १८ ॥ यथाज्जाला
 न्निर्गतरन्मप्राप्येवं केयोद्भवादिष्वप्यविषयान्माताप्यनप्यक्षयेर्णयतिष्ठति ॥ १९ ॥ यच्चिरस्यक्षेणस्थिरपञ्चलतरेष्वाम्निमयमममयोधंसंसेनैवागमनो धेनुनिमित्तेन ॥
 प ४० ॥ ४१ ॥ वाप्यरादयेर्गिरिष्योदित्वाहिल्लकतयभ्रस्यामबकाशायवेत्याह ॥ अतमिति ॥ मतिप्रदृशर्नदृष्ट्याप्योविभवास्यामस्यप्यनुनद्विनिमभ्यपन्नोचित ॥ ४२ ॥
 पर्वजगन्मास्तर्नाद्विकथनप्रसास्यद्वनृत्पुनर्द्विनिमभ्यायिनिकायद्वत्याह ॥ प्रेक्षितमिति ॥ तादृशोभायानिर्षययत्नेकथनमिष्यद्विनिमभ्यपन्नोचित इत्यर्थः ॥ ४३ ॥

संस्थिति प्रश्नार्हतिशेषः ॥ ४४ ॥ ननुयदिपृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन्पृथिव्या आंतरोयं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाभ्युदयस्यादिश्रुतेरतर्थाभिषेकश्वरेण प्रेयमाण एव सर्वभावा स्वस्वकार्यचमत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशबलेश्वरमया सर्वभावास्तेन मायाशब
लेश्वरेणैव माययैव मिथ मामभ्यात्मना मे लनाय स प्रेरिता सत पच भूतात्मकोपि षडेमायिके मेव तत्तत्कार्यचमत्कारकुर्वती ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुग्मानि यौवने काममयानि कामे
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वती ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताऽप्यकुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मने वनानेव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यरूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वनेव ब्रह्मसंपारमार्थिकात्मना चम
त्कुरुते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकचमत्कारे तस्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकस्वरूपावामि चमत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदभ्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवा

तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात्मासीदं ब्रह्मैवेत्यविजंभते ॥ ४४ ॥ अजंभमाणमेवेदं जगत्स्वनेव संस्थितम् ॥ य
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ चमत्कुर्वत्यमीभावाः पंचकमिथुनौषवत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारिपूर्णा निचक्रिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारिपूर्णा निपूर्णा मेवावशिष्यते ॥
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नाम कचितं सर्गवेदनम् ॥ अहंचिताचिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येव रूपं स्वमत्यजं तीनिरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टादसंसारमाभासि भवतीव स्वयं व
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रत्येवात्मना मात्र शेषेण सर्वार्थाधिप्रत्येमायाशबलेश्वरमया प्रमाजीवाः कल्पादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यष्टि
समष्ट्युपाधीनसर्गोणयद्भुद्धरति तत्पूर्णादपरित्यज्य ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरित्यज्य ब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यजातमैहिकामुष्मिक
भोगमोक्षसाधनानि च किरतदपि पूर्णादेव पूर्णान्येव च मायया चक्रिरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मका भवंति तदपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णा निभावति ॥ सहभेदभ्येण मायापगमे
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनकचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचितनामेल्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहंप्रत्यगात्मरूपा
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव स्वतश्चित्तात्म्यमेवानतकमनोरूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयमुवः स्रष्टादसंसारविराड्भावेन ससरण
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यष्टिजीवभावेन दजगद्भूतत्वात् स देवपश्यति परमार्थगोधिष्ठानसदेववा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतताचतुर्विधभूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्वच्छभावस्यास्य तापलाप किमर्थं क्रियते स्वच्छचिद्रूपमेवास्वच्छजगद्भावकारणतापत्तिर्योग्यमिति कुतो न कल्प्येत तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभवविरोधात्तथा न कल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्संस्तकारण
कमेवेदजगदिति यद्वच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्वैक्याद्यात्मकप्रतीयेत तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
रूपपुष्पज्जाशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ नच चिद्रूपैक्येददकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवायदपटादिजागतवस्तुज्ञांचिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः नाशैकनिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितो हिनारो न चित्तासिध्यति ॥ नाशकाले चि

अस्मत्वातेन परमेस्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तिर्योग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्य कथं भवेत् ॥ अतो
नकारणं नैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ नचान्यथोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्तच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वा कुतः ॥ अथ चैनं सदासंतं नित्यं नृचवेत्सिवा ॥ १४ ॥ पदार्थो घतदेवरथमेकरूपेऽपि किं व्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तचमत्कृतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तासिद्धिर्नैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभावे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्ति ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वे नाशो किं विषयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १२ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्य निरपेक्ष इति काश्चिद्रूपान्तत्राप्याह ॥
उपलंभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगिनो वा उपलंभकरः प्रकाशक कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तत्पूर्वकालिकप्रतियोगिचिद्वानाशो नोपलंभशक्यते ॥
नच तद्विधानुपलंभेन तस्य नाशः स्वयमुत्पन्न इत्यनुभवि नृशक्यम् ॥ नच साक्षिणा तद्विधानुभवश्चिद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च जाड्यमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यचननाशः स्याद्विधानुभयोऽपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभावादिनृयदि निष्प्रमाणकमनुभवविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्य भावमिदजगदिति वेत्ति अभ्युपगच्छति ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविद्वदनुभवसिद्धे अस्वच्छचिदेकहृषेतस्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किं व्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधोपलंभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्याच्चित्तमेव द्वितीयस्यान्तत्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्नानां विभक्त्यभेदश्चिद्विश्रितत्वात्वेन नाहयभेदश्च नास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वृत्ते सप्रधासु भागतकदापि जाड्यशार्प्यानामसिद्धेस्तद्भावनानामुक्तमहमिति जीवरूपमपि ना
स्य शैल्ययमार्थवयिरिति व्यतन्यत ॥ १९ ॥ तादृशात्तैषसंस्थानमनतमस्रं नित्यविज्ञानमानदमस्रं मन्त्रैवेदविभक्त्यभेदशरिष्टमित्यादि सर्ववेदायस्तद्भावनदेवननुभववि
स्तय ॥ तादृशचिद्वदनतश्च शक्तिरकारादित्यसर्वेषां पञ्चतत्त्वप्रथमिरेव्येत्यशयाह ॥ चेति तेति ॥ मन्त्रावितनयाश्चेति तन्त्रसार्थकसत्यत्वाच्चिन्तादिद्वितिरपि स्वद्व
धापनत्वात्पदनिर्णयस्यतिरिक्तपराशरपसक्तिरत्यर्थ ॥ २० ॥ उक्तमर्थपत्रेनोपसहृत्तमिति ॥ तेन निमित्तसर्वदेवभाषनत्वमद्वैतवाचितं तद्भावनोपमनेकमेव सत्यसर्वजगत्त्वासत्पद
व्यपव नयति भासकृपाधिरपि यथास्थितमभिरुक्तमन्त्रैर्विनिर्गमयतश्चाध्याशिरात्मित्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ नृनिर्भाषासिद्धमन्त्रास्तयमकारोति ० पू० सततमनितम संग ॥ १० ॥
विभक्त्यान्निर्गोपस्यदर्शकाराय विलसत ॥ वेत्त्यासत्ताश्चिन्ताकावृत्तैर्बोधितव्यमिति ॥ १ ॥ ननु आलोके सति रूपशरीरिष्वसत्येषां चिन्ते चित्तलक्ष्यस्य चाप्रधादयतेनास्ति ॥ तय
इति चित्तमहत्तुनास्त्यतोनचमिन्नता ॥ निर्वासनशांतमनामौनीपरनमोभय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवासावस्योप्यवलोपम ॥
सप्रधाच्युद्धचिद्वृत्तपटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्येवाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्तेति वेदार्थभावनादनुभूतिरिति ॥
चिन्तायुक्तसत्यत्वाच्चिन्तानामप्रविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्ततद्भाषाभवतमशेषमनेकमेकम् ॥ शुन्यनिरामय
मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि प्रक्षययास्थिततत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजप्रभाषननामसमनव
तितम संग ॥ १७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्तनास्तीति मेवोद्योययायुक्त्यास्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहि बुद्धन
निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चिन्तनास्त्येव देराजन्कदाचिर्लोकचनकचित् ॥ यच्चटचित्तवद्राति तद्भाषाभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

विचित्तमनाकारात्मिकवाच्यतर्तुर्हीनशब्दपुनराप्ययामम् ॥ किञ्च सचित्ताएव सचेतनाश्चिन्तास्तचेतनालोके यस्मिन् विहालाय दिगीवमुक्तानटचित्तास्तीह च वादिसद्वेत
ना सप्रधार ॥ न च तत्प्रादुर्यत ॥ किञ्च सचित्तिचिन्तानिरिशापानरक्षणापरमपुरुषार्थं शास्त्रफलमनुभविगुशक्यनास्ति ॥ न चाननुभूयमान कश्चित्पुरुषार्थोनामभवति ॥ कि
ञ्च मन्त्राकारावित्तमवचित्तवापगतअभ्युद्धा ॥ नाय ॥ स्वात्मनिक्रियाधिराधात ॥ महिरासदद्वैत्यमि स्वात्मन्यपुनराश्रमाति ॥ नदीतीय ॥ तद्वाप्यस्य जगतस्तद्भाषकत्वायोगा
त्वापाराकाशनिर्वासनशेषादयकाराभावापुच्छति ॥ चित्तमिति ॥ नैवापुनक्तमेव युक्तिविशदीकृत्यमूहि ॥ अथवा तद्व्याप्तं तदुपयुक्तं नदीप्यसर्वाशकानि वारणसमर्थाच्युक्ति
विहता ॥ किञ्चिद्वन्मात्रनाधचित्तनास्ति ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यतः सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुनानभिधेयते अतो हेतोरित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथाज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वदत्तकार्यतत्सर्वधावरणविधेयादिसर्वनिवृत्तिरूपस्तस्मिन्सति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽर्थसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपरिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनचेतनतार्किकत्वमिष्यकचिदधीनासाच्च जीव
 म्भुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृताच्चिदभिष्यक्तिरप्येति ॥ अनाभिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तोऽभिष्यक्तेः स्याभाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना धनापसारणेन कतासूर्याभिष्यक्तिः शरदिवायूपरमे अपैतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्पितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेवेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वमर्थैर्वाभूत्तत्केन कपश्येदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चेत्यतिर्न बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र मानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सर्गादौ यदितो दितमेव तर्हि चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्येऽप्यत्र चेदचित्तवद्गतीति निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकल्पिताः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चेदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह सकलं केन तद्ब्रुयते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसर्गादावेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्यदमित्यत्र त्वद्वाधाप्यमयाकृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभातिभासन्नं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्त्वं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिषेधः स्वात्मानिराकारोऽर्द्धश्वरः ॥ सकरोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देवनसत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दत्तश्चित्तास्तिता कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं कचति ब्रह्म स्वयमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसर्गादिनास्त्वेव तर्हि तदात्मानः स्वयमकुरुत एकोऽवशी सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्ता भोक्ता महेश्वर इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेनेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहितेन अनाकृतौ रूपरहितेन युक्तिशून्यत्वान्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्मसत्यलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिषेधः करोतीति अधिघातात्सर्वशून्यत्वानामर्थावादानां सर्वज्ञस्य दृष्टाचेष्टोक्तिर्होसायैवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 र्गासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेवन सत्तदा तदन्तर्गतं चित्तादिकृतः स दित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवा सना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नाभ्यासं धोनामकम् ॥ १२ ॥

जतो हि वासनाभाषमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ जगदिति ॥ दस्यं वासमिति दर्शनानुसारिणी वासनेति यो जनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयवाधेनिर्दिष्यमासनास्थित्ययोगादिति
 भावः ॥ १३ ॥ यद्विरक्तजरीति श्लोकविवरस्यार्थद्वयात्तत्फलवर्णनपरमया म्याचष्टे ॥ अतमिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशाधिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकारादुपेक्ष
 दार्शयत्किंचिदतिर्बन्धार्थमायाचष्टम् ॥ इत्यस्यस्य ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्हजगदित्येपापवितर्कसिद्धेस्तस्य सिध्दोपपन्नत्वमवशिष्यमासति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ यदितोत्सव्यार्हजगदतिरिति सप्तोर्ध्वमस्याभावाद् ॥ लोकेति ॥ दस्यस्य बलुनः प्रकृत्या दित्तत्त्वम्यादिविधिपारहितत्वात्कोटस्य बाह्योक्तो वाशा अतो वा
 लानुगतोपि वातोपपद्यत इति परेणाभ्यस्य ॥ १९ ॥ साकारस्य स्पृहस्य प्रतिपाद्यते म्याकनेभ्यस्त्यजगदलोकराभावनुभूतिभिः सिद्धिमात्रप्रलयात्सोभ्युक्तमेवाप्रलयात्तद्वि
 जगद्व्यभिदवास्त्यतदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातश्चित्तताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममात्रात्मपरमाकाशानात्मकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदकवत्पत्तिकुतो जगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्परमाकाशइत्येकवचकमायते ॥ चिदादर्शनजातत्वान्नाचित्तनो जगत्किं वा
 ॥ १५ ॥ अहत्त्वजगदित्येपाप्रतिपत्तिर्न वाक्यवी ॥ मित्यास्त्वन्नइवामानि नूनमेवं शेषकारिणी ॥ १६ ॥ वास्यस्य जगतोऽभावाद्यतो ना
 स्येव वासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तकोटिशकृत्कथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरवगतचित्तदस्य मिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणभावात्सर्गादाववसवं दा ॥ लोकराभावनुभवतो न च दस्यस्य बलुन ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येवं
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतस्पृहस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समस्तकारणभावाद्योक्ताभावनुभूतिभिः ॥ युज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयादय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदाभ्यसिद्धाति कोत्रयोपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वत्पुन्यन्ततकएव च ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणं यस्य नो मते ॥ असम्योक्त्यतिमूढससज्जनजनसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च स प्रतिपत्त्यास्य दस्यस्य प्रतिपक्षचित् ॥ कारणमवितुश
 कसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्यमालक्ष्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकिं वाकारिभवेत्तेत्यभिदं जगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं युज्यते निराकरणोपपादकसमस्तकारणभावादित्यभ्यस्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकवेदप्रपादोऽस्य यो हिर्बुद्धिक्वायवीरस्य दित्याह ॥ लोकद्विति ॥ अ
 सद्यः केवललोकरभाषाप्रत्ययभावात्किंभ्योप्यतिमूढः ॥ २३ ॥ हीर्बुद्ध्युक्तमस्य कारणभाषाप्रत्ययभाषाभ्युपगम्यतीति भावः ॥ न चेति ॥ २४ ॥ निराकारमस्तकारणकत्वादिभ्यास्तु नु
 तलत्वेन प्रत्ययभाषाप्रत्ययभाषादिभ्यामप्यतिमूढः ॥ इत्यमालक्ष्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकिं वाकारिभवेत्तेत्यभिदं जगत् ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तात्पर्यार्थदीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्चतनिरंशं च तस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तात्सर्ववि
भक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्य भावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैव शास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपद्वृत्तजगदिवक्षणं यावदज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणादरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतं द्वैतात्मनिरस्य भावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तात्पर्यार्थं इति धोष्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधोऽतः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्रशातं सन्निरालव निराधारमजयथा स्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्ना अनानपि च न ॥ अतो यथा स्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्बोधोऽप्रतिपादितः ॥ निराकृतेरन्तस्य पूर्वानि पूर्वानिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यान्तस्य यत्समम् ॥ स्व
तत्त्वात्मकचर्चनं सर्गप्रलपद्वृत्तजगदिवक्षणम् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्चर्चनेनैव ज्ञातं जगदिवक्षणम् ॥ क्षणांतरानुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वैकचित्तजगदादिर्धीः ॥ काचित्तादिकचित्तादिकद्वैतक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वानिरालंबमजं प्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनाना यथा स्थितं तिष्ठसु काष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ६३ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्वांतमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनोर्तोर्णमायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपोद्भूतः स्थितोऽस्मि निरात्मयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभातो हं भवां बुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहंतादिजगच्चय
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेदमहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभासनम् ॥ इत्थमं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो देरावर्त्तपरिस्पंदवदस्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनोवागादिव्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि नरेन्द्रोऽयमूयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवमो धितो राजा खपदेशजान्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिदं त्रिभलप्यदर्श
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्मृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरिक्त्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहंतादिजगच्चयं नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वृत्तमोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवरससारोऽयं धर्वा नगरव्यवहारः ॥ किं वृत्तान्त्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो देरप्रशांतो य आवर्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायात्सार्थांस्वरूपं न भोमपर्युष्यमेव ॥ १॥ चिद्व्यवस्थितानामकथ्यास्वरूपं न भोमदेवकथकथायतेत्वाकथकथ्येनदीप्यते ॥ ८॥ यथा न मासि अवाङ्मुखीकृतैर्दनीतक
 दाहकासास्निषाददेषिषकदशारातीतप्राप्तसौराट् लोककथनमस्त्यवतर्धित्यथ ॥ १॥ यथासमस्त्यहंकारात्सास्त्वयभू सकथयथाप्रथास्त्वयभ्यस्त्यहंकारोपि ॥ एतौसमष्टिभ्य
 टिबधस्तम्भासत्येतीतरमिमानतस्यरित्यागवेदनायत्तौ ॥ १०॥ तदेवस्यष्टमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोटीमोक्षाभाह ॥ यदिति ॥ सशपर्यायेणसत्तावधमोक्षसकथा
 नोसाक्षिभूतस्वरूपेनतदेवसद्व्यवस्थेकैवल्यैकैवल्यसकथ्यतदस्यर्थ ॥ १२॥ सिद्धिर्गोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमितिष्टुद्धकैवल्यत्वात्तथोपधाभाव ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदंशान्तमित्यमस्मिन्प्रयास्थितम् ॥ अहंजगदिदंशेतिशब्दायात्तन्भोमयम् ॥ ७॥ इदमाद्यतरहितसर्वससारनामकम् ॥ चि
 द्ब्रमलक्षितानामात्मनम कथकथायते ॥ ८॥ सन्निवेशदशारातीतदक्षिकनकथया ॥ जगदाद्यर्थसशान्तौब्रह्मदवियतेतथा ॥ ९॥ यथा
 स्वयभू सकल स्वयनामतयैवहि ॥ एतौस्ववेदनायतौषधमोक्षौष्यवस्थितौ ॥ १०॥ अहमित्येवसकल्योपधायातिविनाशिनं ॥ नाह
 मित्यवसकल्यमोक्षायविमलान्ते ॥ ११॥ यद्वधमोक्षसकल्यशब्दायानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२॥
 अनहंवेदनसिद्धिरहंवेदनमापद ॥ सोहमेवानहमितिष्टुद्धयोधोभवत्त्वान् ॥ १३॥ असकल्यनमात्रेणसन्त्यग्ज्ञानोदयात्मना ॥ सक
 ल्यक्षीयतेसिद्धौस्वयमेवासदात्मक ॥ १४॥ अत्रतर्कस्वरूपेहिनास्तिकारणताशिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५॥
 पदायामावससिद्धौवेदननोपपद्यत ॥ कारणभावनित्यमहभावावस्थनोदय ॥ १६॥ अहभावानुदयत ससार कस्यकीदृश ॥ ससारा
 भावात्सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७॥ यदिदंभासतेतत्सत्यरमेवात्मनिस्थितम् ॥ परंपरंपरपूर्णसममेवविजृम्भते ॥ १८॥ तेननिस्तिमि
 तसर्वशिलाकीर्णमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिमयाकारमिवब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९॥

दशोपधसकल्यसयास्तिद्धतीत्याह ॥ असकल्यमेति ॥ १३॥ शुद्धस्यकारणत्वात्समागच्छुस्यपदार्थाभावात्तदभाविभ्ययात्सकल्यक्षय सकल्यनाशाहंभावात्सयत्तक्षय
 स्त्रीरभावात्सिद्धिहारस्यत्तन्व्यमहमात्राशेषदक्षिकमभाह ॥ अत्रतर्क्यदक्षिप्रमि ॥ १५॥ १६॥ १७॥ पागपियमिदंक्षेत्रजगदाकारेणभासतेतत्परमार्थतोब्रह्मेनतथास्थिततत्त्वमे
 धेनयनापूर्वमिन्द्रियरेखभावेस्थितपरमेवपरेणापूर्णसमस्त्यहंवेदविजृम्भतेसकटीभाषति ॥ १८॥ तेनसर्वैककथ्यत्वेनहेतुर्भा ॥ ब्रह्मशिलयाकीर्णीनिविद्धितब्रह्मशिलादेवमिमाचल
 ददृश ॥ तत्रयप्यजगत्स्थिततद्ब्रह्ममकिरिदमयमर्जित्वाकारसहस्रमिष ॥ १९॥

मुक्तैर्नाहिकथस्थिततदाह ॥ पुरइति ॥ सदेवसददर्शनोदसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तर्ह्येव जगत्संप्रत्ययस्तत्राह ॥ छायेति ॥ यथावज्जशिलोदरेप्रतिबिम्बपुरुषोऽस्मदमानप-
 वस्मदेतद्वत्सदि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदयोबाह्याल्लोकोऽन्तरात्मनस्काराश्वनीरसानिःसाराइत्यागमप्रमाणजास्थिरभावनाभवतितामेवनिर्वाणहेतुत्वात्निर्वा-
 णविदुः ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहिततयःपश्यतिसंप्रथतीतिपटुक्तनदृष्टतौर्विदणोति ॥ यथेति ॥ खगत प्रकाशोपयदीपायाकारसन्निवेशविनास्तिपयथावाकदकादिसन्नि-
 शानिर्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशब्रह्मास्तीतिसावनीयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ रूपलोकमनस्काराइत्येतदपि विदणोति ॥ नीरसाइति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जग-
 तो जगत्प्रत्ययकारिणो रूपालोकमनस्कारानीरसाः कोऽर्थ असदाभासा भवतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बहून्पितरणादीनि समुद्रेऽर्जिः शब्दार्थरहितमबुभुव भवति तथा बहून्पि-
 स्तुतिज्ञानोदयेति सर्गवद्वल्लोकमेव भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधे सर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहारेण द्रव्यति ॥ सर्गएवेति ॥ हि यस्मान्तरुष एव सर्ववत्त्विदब्रह्मेत्यादि श्रौत-
 पुरःसंकल्पकेन पुंसंकल्पनगरस्य यत् ॥ रूपतदिदिजगतः स्वादृच्छंसदसन्मयम् ॥ २० ॥ छायापुरुषवत्स्यं दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छ-
 द्बार्थरहितं यः पश्यति स पश्यति ॥ २१ ॥ रूपलोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वाणवैविदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा-
 स्तिवातो निःस्पंदो यथा स्तिखगतो पिव ॥ यथा हेमास्ति निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्प्रत्ययकारिणः ॥ रूपा-
 लोकमनस्काराः संतो मेव ब्रह्मरूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्मिशब्दार्थरहितं यादृगं बुबहून्पि ॥ सर्गशब्दार्थरहितं नाहं ब्रह्म निःसर्गवत् ॥ २५ ॥ सर्गएव
 परंब्रह्म परंब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थधीः कृता ॥ सर्गशब्दार्थसं-
 द्बो ब्रह्मशब्दार्थधीः कृता ॥ २७ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावनोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्ब्रह्म ब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शनं
 संसिद्धावुभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं ततो वा निवर्त्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वात्मकवेदनौघमस्तीदं मकात्मकस्वरूपम् ॥ यथा-
 स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाणरूपं च परं ब्रह्म रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मा० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः
 सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ३१ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ एवं चेत्तन्मम महाबुद्धेयादृशं कारणं परम् ॥ कार्यतादृशमेवेदं जगदित्येव वेदमहम् ॥ १ ॥
 वाक्यार्थः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थधीर्लोकैकता एव सर्गो नाम रूपयोर्विसर्गस्यागदतिसर्गशब्दार्थसंपत्तौ विविधपरिच्छेदे निदत्तेर्बुह-
 धात्वर्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थताकृतेत्यनयोरेकार्यत्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्ह्यशब्देव स्तुति कथप्रवृत्तिस्तत्राह ॥ समस्तेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बहुधात्व-
 र्थसकौचापत्तेरशब्दशब्देन तादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथ्यत इत्यर्थः ॥ २८ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि बाध्यार्थवेदने तत्तत्क्षणया अखण्डार्थसम्यग्दर्शनसिद्धौ
 यच्छिष्टवस्तुततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्त्तत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ हेराज नृदसर्वजगत्स्वरूपयथास्थितयदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रजपाषाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जग-
 दज्ञानेन स शांतं सर्वात्मकवेदनौघसंपन्नतदापि एकात्मकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तेतिन कस्याप्यसत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि०
 पू० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ वार्यते ब्रह्मवस्तत्त्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽस्य दृष्टब्रह्मैव सदितीयेति ॥ १ ॥ यदि ब्रह्म जगतोरेकैव सत्तातर्हि तया सत्त-
 या ब्रह्मैव जगदपि परमार्थसत्यकिन स्यात् मिथ्यावस्तुनो हि कारणदुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणसंभवतुल्यत्वादितिराजाशक्ते ॥ एव चेदिति ॥ १ ॥

सत्समापारापल्लुदस्ततर्षकगण्यमसत्ताकगण्यकारणभावेत् ॥ यत्तुनिगुणपरसत्तानुपजीविअद्यत्वात्पूर्वकालाभावेनपुण्यत्तित्वयुप्यनिर्धकारघतत्वात्कार्यकुत्रोभवे
यतनसमसत्ताकस्यादित्य ॥ २ ॥ अस्तुनिर्धतस्थितभापारापल्लमेवजगत कारणमितिचेष्टभाप्याह ॥ नेवेति ॥ इहनिर्धरोपभापारापल्लकारणतत्कार्यजगच्छनास्ति ॥ भापाद
स्तीषमयातच्छलतत्कापाणासद्वर्णोपयमाणापरार्थदृष्ट्यानुसंधविद्विजगच्छार्तमजमेवेत्य ॥ तपाचोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
स्यात्सविषयनकयधनयुज्यतइति ॥ ३ ॥ अजातेनवशादस्यवसतिकरित्याह ॥ कायतइति ॥ ४ ॥ कुत्रोनजायतेतथाह ॥ बीजमेवेति ॥ तमबीजाभावेऽपितदेवबीजार्कनस्या
समाह ॥ अपरकयमिति ॥ भुक्तस्तमबीजादित्यभावादतिषेयभापासिद्धतदुचितदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हिप्रसक्तोच्चरपरमेवतमहेतुपादानकारणगोचरास्तुन वि
रोधादित्याह ॥ अर्कार्ति ॥ यस्यप्रमाणस्यकथुकर्मादिकारकभाषविरोधिप्रसविषयत्वेनेतुपादानकारणयोपमाजायतइतिकथयकुंराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ यत्रकारणतानस्यकार्यतदुपपद्यते ॥ यत्रकारणमेवादीतस्मारकार्यकुतोभवत् ॥ २ ॥ नेहास्तिकारणार्कित्विन्नच
कार्यकदाचन ॥ विषमानमिदसर्वसर्वशानमजंजगत् ॥ ३ ॥ जायतेकारणत्वात्कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्नजायतएवेहतस्मिन्सदृ
शताकुल ॥ ४ ॥ बीजमेवनयस्याक्षितरकयवदजायते ॥ अजतक्यमनारस्यचयत्तस्यकेवबीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणागा ॥ अकतुबक्षविषय प्रमाकारणयोक्त्यम् ॥ ६ ॥ अकतुकर्मकरणेनास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणनाक्षिजगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मेवत्वस्वरूपस्यस्तित्यतधारयस्तत् ॥ असम्बन्धार्शिविषयतदेवजगदाक्षितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदक
तत्त्वर्मायते ॥ तेनैवायजगद्दससच्छार्तबुद्ध्यतेवपु ॥ ९ ॥ अन्यदेवचयोभावश्चेतस एयिवीपते ॥ सएवनाश कथित स्वानुभूतश्रवंहि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्तमावतहिद्विनाशात्मकंनृप ॥ क्षणनाशोयत कल्पचित्तशब्देनकथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्पनमात्रेणसम्बन्धानो
दयात्मना ॥ सकल्पस्तीयतेसिद्धात्स्वमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभावयदिविश्वाहिकथ्यते ॥ विषमानकयतत्स्यान्ननुता
मरसेक्षण ॥ १३ ॥ इजावुत्सिष्यचोदतेश्वरोस्मीतिशगिरा ॥ कयसविप्रोभवतिविप्रत्वत्वस्यकीदृशम् ॥ १४ ॥ विदत्तधातुरत्युच्चैर्बु
तोस्मिति विरोति य ॥ स्तुतिमेवागतविद्विजीवनतस्यसअम ॥ १५ ॥

एवमद्यष्टाकारकस्यचिन्विशेषस्तुतेषाह ॥ यतिसदृशाहृदिधारयत्तनाप्यादराय ॥ अहदराहृतेदेवजगद्देवभाषितमित्य ॥ ८ ॥ चिन्मात्रममयैवजगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्माकारमनोर्वात्सायप्रभजनवाकारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमितिद्विधाभ्याया ॥ १० ॥ नाशोब्रह्मलक्ष्यइत्यभि ॥ १० ॥ तदस्यस्तुदभाह ॥ चित्तमिति ॥ सःशेषमायमपित्वत्त
यत्सत्प्रधानारा कथ्यकालविसृजयितराष्ट्रभाष्यतइत्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्चचित्तमसकल्पमयैवयसितत्त्वज्ञानेननरयतीत्याह ॥ असकल्पमेवेति ॥ १२ ॥ अस्तुसकल्पनारास्तया
विशेषकयनिर्धतइति ॥ चिन्मात्राहृदितिशशितपरमात्मभ्यकीप्रभयतिनयस्तत्तरयाभिहितइतिविश्वविनिगम्यवमिषयनमभिप्रेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तुसकल्पनारास्तया
तिरिहयमानकयस्यादित्यर्था १ ॥ ताम्रलोकेहसमभाषयति ॥ इत्यादितिद्विधाभ्याया १ ॥ २ ॥ सन्निपातेनविद्वज्ज्ञातुकिताभातवोयत्सकथाविषयसुबन्धित्विनवस्तुरित्तियाजन ॥ १ ॥ २ ॥

चिन्तायस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तित्वमेवेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापि सत्यता सिद्धातीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिञ्चिदेवादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलतचक्रवत् ॥ मृगलुष्णाद्विचंद्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्यात्सत्यं श्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभातिरेवांतश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसांवि ते ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभातिः साधो मरुमरिचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्सांवि तेऽप्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढं यदज्ञानमलं हृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दुर्दिहृदात्पणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दुर्दिहृदा
 द्विनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यंतर्थावदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किञ्चिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिकृतमासीद्विमुदया ॥ अद्यासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वालाजालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैकघनया ततया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्यासं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वं नैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किञ्चिदस्मिन् श्रग्वये ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वे क्वेन विद्येतेन भांतिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वसे महाबुद्धे न च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखे न च किञ्चिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाररूपस्य कैवल्यानांत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छाति के शक्तो येतराऽपि त्वमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रे केण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यामप्रस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन् चिद्रियगणे तद्ब्राह्मवक्त्राद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्त्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपि त्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनोऽहं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

मिश्रितार्द्धजन्मद्विभिरिणामानिरस्यते ॥ सैकच्छ्रुतित्यननाभ्येविकारा ॥ सकृद्विलससकृद्यभातम् ॥ कलाप्रभाप्रेमस्वस्वरूपपरिचयस्तथाभ्यालीलायस्यथाविधसदृ
 सम्भाषतयाउदितम् ॥ आससर्षभ्यवहारेभ्यमाकिसकृपद्वल्लुनवेशास्तस्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति० पू शततम सर्ग ॥ १० ॥ ॥ १५ ॥
 सान्नाद्येनारोप्यवयवेष्टकत्वेना ॥ कीदृशमुक्तावधितलस्थितिलस्यस्ययेति ॥ १ ॥ परिणतपूजाधविश्रयान्नाशयाम ॥ १ ॥ शिलातलादुत्कीर्णप्रतिमाद्विरिष
 ॥ २ ॥ १ ॥ निर्विकल्पानापोमिनारोभजनभ्यगुतेनिरतिशयानरपदे ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाविभागेनिरतिशयानदलल्लुषणाभूमिका ॥ सवस्यहैरव्यगर्भानशनस्यविश्रयानदजरा

अजमजरमनाद्यजस्रभावसकृदमलविलसत्सदैकरूपम् ॥ विगलितकलनकलास्थलीलसद्वृदितापापमजतदात्मतत्त्वम् ॥ ३५ ॥
 इत्यार्पेवा० वा० द० मो० नि० पू० चू० शिखिष्वजपरमाववाधननामशततम सग ॥ १०० ॥ ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिकु
 भवचोराजामावयसदकृन्निमम् ॥ स्वयमात्मपदेतस्मिन्क्षणापरिणतोभवत् ॥ १ ॥ यमुवर्माहितमनोलाञ्चनशतावाहमुनि ॥ शिलात
 लादिवोक्कोर्णोनिस्पदावयववाकति ॥ २ ॥ ततोभूदुत्तमात्रेणप्रबुद्धस्फुरितेक्षणम् ॥ तमुवाचमहाबाहोचूहालाकुमरुपिणी ॥ ३ ॥ ॥ कुभ
 उवाचा ॥ कश्चिदस्मिन्नेस्फारेष्टुश्चेवितनिमल ॥ सुतलेनिर्विकल्पानासुखविश्रातवानसि ॥ ४ ॥ कश्चिदतप्रबुद्धोसिऋद्धिञ्चातिस्त्व
 याश्मिता ॥ कश्चिज्ज्ञेयपरिज्ञातदृष्टदृष्टमेववा ॥ ५ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ भगवस्त्ववसादेनमहाविभवभूमिका ॥ मरुतीपद
 वीहृष्टासवस्योर्ध्वस्थितामया ॥ ६ ॥ सतांविदितवपानात्महोयतमहात्मनाम् ॥ अपूर्वकाव्यतमय सग सारफलप्रद ॥ ७ ॥ जन्मनापिम
 यालब्धयत्नाननमहाव्यतम् ॥ तदप्यत्समासगातेनैवासादितस्वयम् ॥ ८ ॥ अनन्तमापमयतचैतलकमललोचन ॥ कयनासादितमभूभू
 वनात्मप्रदमया ॥ ९ ॥ ॥ कुभउवाचा ॥ मनसुप्रशमयतेत्यकभोगेपणस्थिते ॥ कपायपाकेनिर्वर्त्तसेर्वेद्वियगणस्यच ॥ १० ॥ यातिचे
 तसिविश्रातिविमलदेशिकोत्पय ॥ ययासितांशुकुष्टुश्चेद्वदव कुकुर्माभस ॥ ११ ॥ कपायाणामनतानांसंयतानांशरीरकै ॥ स्ववास
 नास्वरूपाणामपपाकस्तवादित ॥ १२ ॥ देहान्मलानिसर्वाणिकालनकमलेक्षण ॥ साधोदक्षारफलाजीवपाकेनविगलित्यध ॥ १३ ॥

तस्योर्ध्वमुल्लपकाद्यास्थिता ॥ ६ ॥ वतेतिहर्षे ॥ अपूर्वमनादौसारेकशप्यननुभूतयेकोकामनिरतिशयानदलल्लुषणुर अतएवसारफलप्रद ॥ ७ ॥ सामाभ्योक्तविरिष्यवि
 द्योमेभि ॥ कल्पनेभि ॥ तेनमहान्तस्वरूपमूर्तेनैवमयाअननाभ्यज्ञानाभ्यष्टभ्यत्समासगात्समेवनायासेनासावितम् ॥ ८ ॥ १ ॥ पूर्वैषितकपायपाकाभावात्नासादि
 तमिदानीनपमतात्सर्पाकाद्यावितमिदनाशयेनकुभउत्तरमाह ॥ मनसीत्यादिना ॥ सर्वेद्वियगणस्यचामनतसंभोगलक्षणकपायाणांपाकेनिर्वर्त्तसेति ॥ मयाचस्यति ॥
 कपायपाके कर्माणिज्ञानानुपरागति ॥ कपायेकर्मभिः प्रकृतोक्तावयवायादिति ॥ १ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १२ ॥ देहाद्विगदेष्ट ॥ मलानिरागादिकपायायापानिच ॥ १३ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासक्यामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवात्ज्ञातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमभ्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्व
 दयास्तपरित्यक्चेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनि अभ्युत्थे ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनात्मन्युयाते पुमलेषु विमलं सखे ॥ यद्वक्तिगुरुं तस्मिन् हि शरीर्यथाविसे ॥ १४ ॥ कथायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यप्यकथायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैवासि प्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागः महीपते ॥ ताव
 ज्ञेतोहं ममेतितवाज्ञानं बभूवह ॥ १८ ॥ इदानीमहचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 वन्मनः सत्तातावदज्ञानसंस्थितिः ॥ चित्तचित्तयात्यक्ते ज्ञानस्याभ्युदयो भवेत् ॥ २० ॥ द्वित्वैकत्वदृशौ चित्तं तदेवाज्ञानमुच्यते ॥ एत
 योर्यौ लयो हृष्टस्तज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २१ ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तं त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २२ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महोदयो मुनिर्मानोऽस्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २३ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरंति कथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽप्युष्मदाद्यास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमनिपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ ॥ यथा वदसित्वं ज्ञततथैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुरद्ववा इमनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्यायावासा
 नाघनवासना ॥ सा प्राक्ता चित्तशब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तांस्त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरंति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥

चित्तनामतदेव असतो जगतः पदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्यक्ते जीवन्मुक्तानां केनातः कारणेन व्यवहारोऽसिद्धिरिति प्रष्टुराजापीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्यायशुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजितं विदुर्न्याश्रलाजानवीक्षादिशब्दानां अप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्तत्त्वज्ञानभाजितनिरावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारो भासातदेव करणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ १ ॥ तदापि सत्त्वबलादेव पात्रं जातं तदा देवस्य गीत्याशयेनाह ॥ सत्त्वधानसीति ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदा पात्राधिक्यं धीर्येतो यो मन्त्रात्पात्रं सत्त्वबलवच्चित्तपयस्तु न्निवृत्तमयमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ चित्तस्यानेते पौरोहतादिसर्वकर्माण्यन्तर्भूतानि तत्फलकेष्वपि सत्त्वगोचि तत्फलकाभ्यामन्तर्भूतानीत्याशयेनाह ॥ स्वर्गेति ॥ प्रबुद्धा मेधा उपदिष्टार्थप्राणायामस्यास्तथापि यथाश्रितं पृथक् पृथक् स्यादियथाश्रितं तद्विषयस्यानुपपन्नस्य गणपथगोचि तादित्यर्थः ॥ १६ ॥ तदा आधिक्येन ज्ञानफलमन्तर्भवतीत्याशयेनाह ॥ तपोनामेति ॥ यथातो मनस्येत्यत्र सत्त्वमया सकारावामरपदज्ञानफलं भोक्तुं सत्त्वसंयतिशयनिमुक्तमित्यर्थः ॥ तदा आगतसत्त्वस्यैव मयद्वेषेति मयद्वेषः ॥ १७ ॥ न सत्त्वोऽनित्यो न सत्त्वस्य शश्वत्स्य धर्मावर्धभावनानीत्याशयेनाह ॥ तदिति ॥ तदा ज्ञानफलसत्त्वस्यैव वसतीति तदनुशास्यतश्च तत्त्वगोचि किंचिदनुसृत्य गमय ॥ भावाभावेराविर्भावनिरोधविरुद्धभावाका

मुदंचित्तचित्तमाहुः प्रबुद्धसत्त्वमुच्यते ॥ अत्र बुद्धाद्विचित्तस्यासत्त्वस्यास्तु महो धियः ॥ ३१ ॥ धूय प्रजायते चित्तसत्त्वभूयोन जायते ॥ अत्र बुद्धस्य यथोक्तिन प्रबुद्धस्य भूयते ॥ ३२ ॥ सत्त्ववानसि सजातो महात्मा गीत्येतो भवान् ॥ अशेषेण त्वया चित्तसत्त्वकमयेति वदयद्दम् ॥ ३३ ॥ समलवासनोऽनुकोराज नदीवरजसे ॥ आकाशसाभ्यमायातमन्येतव मुने मन ॥ ३४ ॥ शमप्रप्तोऽसि परमसिद्धिं नमस्तम स्थिति ॥ अर्वाहिसमहात्माग सर्वयत्तस्तमुच्छिस्तम् ॥ ३५ ॥ स्वर्गापवगवितादितपादानफलाद्यपि ॥ प्रबुद्धमेव यासाधो धिया परम याधया ॥ ३६ ॥ तपोनाम किं यन्मात्रं दुःखसंयकरं भवेत् ॥ स्याति शयनिर्मुक्तयस्तु स्वसमतामयम् ॥ ३७ ॥ तत्स तद्वस्तुनोर्किंचिन्न तु स्वर्गादिभिरुरम् ॥ भावाभावे रूपाकृतस्थिताधिगतवेदनम् ॥ ३८ ॥ स्वर्गोनाम किं मानन्दसोपविसेदहं स्थित ॥ अत्रात्मस्वात्मसंसिद्धि क्रियाकाङ्क्षुभो भवन्त ॥ ३९ ॥ येन तासां दित हेमतीति किं सपरित्यजत् ॥ चूढाज्जादिसमाभगाद्रवे ज्ज्ञात्वसुखेन ते ॥ ४० ॥ तत्किमेष मनर्थस्मिन्निमग्नस्त्वतपोमये ॥ आश्रमादिविफल्पाशसाभ्यस्याप्यकुर्मण ॥ ४१ ॥

तदुर्वाकारकालपोरदस्थित्यनन्तमनर्थे भाविभक्तयेदन्तर्भावाभ्यन्तरेण सत्त्वप्रवृत्त्यर्थः ॥ १८ ॥ तुल्यबलपात्रासत्त्वस्य स्वर्गादितुल्यस्य मन्त्रानामेव बहुमननतस्वधियामित्याशयेनाह ॥ स्वर्गादिति ॥ स्वर्गोनामेति किं मानन्दस्तुल्यस्य ॥ किंचिदेव तिस्रमास ॥ अथ कर्मभीयधर्मकर्तृनाप्यन्यपराधसहजनास्यत्वात्वेदं सत्त्वित ॥ ३९ ॥ ज्ञानदीर्घस्यावधानीयुक्तपृथक् स्वर्गादित्यर्थः इत्याशयेनाह ॥ येनेति ॥ शीघ्रचित्तम् ॥ तदनुज्ञानमाकुलं भगभूतपापित्वद्वेषतपश्चो निमग्नस्य ॥ चूढाजति ॥ ४० ॥ आश्रमोवाशनमस्यामय ॥ आश्रितसत्त्वमाभ्यस्यतुल्यचित्तकर्मधिकारनिर्वाहकविशेषपात्राराण्य ॥ तद्विप्रमानतस्तपनाश्रितविकल्पविशेषाश्रितसत्त्वमपकत्वात् फलतोऽपि कुक्कि तस्य कथं सवर्धनिकच्छब्दादयथाश्रितपश्चोऽनर्थस्त्वमप्यर्थेन किमर्थेनित्यम् ॥ ४१ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेतोस्तपसः कथमनर्थत्वमाह ॥ आद्यतां विति ॥ भोऽसुमते यतोऽस्य तपस आदिभाग आचरणावस्था अतः फलक्षयावस्था चतुः स्वरूपावेव मध्ये स्वर्गादिभो
 गावस्थाया मेव सुरुषस्य किल ॥ तर्हि किमया कृतं तपोव्यर्थं भवनेत्याह ॥ यत इति ॥ यतस्तपसैव ते चित्तकषायापाकास्माप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतो हेतोः सर्वतपोरूपा वि
 कल्पाशयास्मिन् विकल्पे तत्त्वज्ञाने परिणमति तत्फले नैव फलवतोऽपि च भवति ॥ ४२ ॥ तत्र ज्ञाने बद्धपदः स्थिरो भव ॥ विविदिषति यज्ञेन दानेन तपसेत्यादि श्रुतेस्तत्फले नैव तेन तपसः
 साफल्यमिति भावः ॥ ज्ञानफलं चिद्बो मलाभेन सर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्य जागतस्तत एवोद्भवस्थिति लयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भव इति ॥ ४३ ॥ यथापि कार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि ब्रह्मसमुद्भूतं ब्रह्म एव तथापि तुच्छत्वात् तत्सर्वं व्यभिचकमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्भूतस्थानीयानि विविशेषमेव समाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्य इत्यादि निरति
 शयानदरूपस्य स्वस्य इष्टांतरप्रार्थनापक्षया तादृशत्वात् आप्रार्थनमेव वरमित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धं दयितया विद्यालब्धव्यदयितमति मे इष्टप्रार्थयत्वेत्यन्यथा
 आद्यं तावत्स्य सुमते मध्य एव लुखं स्मभोः ॥ यतस्ते समयो जातो यस्मिन् परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपोरूपा विकल्पांशास्तत्र बद्धपदो भव ॥ चि
 द्बोद्धानभसोऽत्यच्छात्सर्वभावाः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेति संकल्पा ब्रह्माविदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखिध्वजत्पक्ष्मापूर्णमेव समाश्रय ॥ इष्टं मे प्रार्थयस्वति यथैव प्राथ्यते सखे ॥ ४५ ॥ स्त्रिया तथैव सकथं दयितः प्रार्थ्यते स्वयम् ॥
 संकल्पश्चित्तानेन तन्भावनापदमासुरान् ॥ ४६ ॥ मृकंतिनमहात्मानः प्राज्ञा जलरवी निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासोऽस्य सावेव वै भव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नाशेन तन्महि विगता स्महः ॥ ४८ ॥ पदार्थौ घमि मं गृहं स्तिष्ठा स्मं दित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदं चित्तस्य संस्तुतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवत्वासाधो विपत्तिर्हिमतो यथा ॥ यानियानां हृदुःखानि प्रसूरंति जग
 द्बन्धे ॥ ५० ॥ चेत्तथापलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शांतं गतस्पंदं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा धाज्यस्य सभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथ चेत्तस्मिन् तत्त्वज्ञस्पंदं दौल्यमेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥

ते तथैव स्वयं दयित एव कथनमाश्र्यते नस्मिन्त्याधीनतया लब्धेन दधीनलब्धव्यांतराणां स्वत एव लाभा इति भावः ॥ ४५ ॥ अगो कल्पात्मातिरिक्तेऽनपुरुषार्थत्वं लब्धत्वादेवा प्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तु ते पातत्त्वज्ञदशा तुच्छत्वात् पक्ष्मात्त्वमेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपद इव अभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविंबानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्य गदिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपि देयान्येवेत्याशयेनाह ॥ स्वर्गोति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु सद्दशः सत्त्वेन वप्राह्य असद्दशस्तु नित्यनष्टत्वेनैव प्राह्यश्च तत्त्वाचल्यं विनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्मदिति चित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पंदेति ॥ न धावति न प्रामोति ॥ यथा स्वाभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषा पराधमप्रवा विपत्तिमर्तो विवेकज्ञानो
 दये सति न प्रामोति तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवत्परायणतया राजत इति सभा दूसाक्षात्कृत आत्मा तद्भावस्य भाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पंदः स्पंदैतत्साक्षिमात्रतादर्श
 नेन कतानीत्यासाक्षिणमपि ब्रह्मात्मैक्यमागत्य प्रपद्यमान इति भावेन यथा कामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

आमन्त्र्यतिर्हतेकुभेविस्मितस्यमहीपतेः ॥ चिरंविमृश्यविश्रान्तिःसमाधाविह्वलयति ॥ १ ॥ यथेदं सर्वमुत्थितमित्यभ्यारोपेणयथाचप्रविलीयतइत्यपवादेनचसर्वपूर्णब्रह्मतत्त्वं
 तेमयाकथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्रुत्यास्तीयविचारेणमत्वाचसम्यग्बुद्धासाक्षाद्देहावरणभागात्सपदेपदेकदाचित्समाधिप्राधान्येनकदाचिद्व्यवहारेणचयथेच्छसित
 यातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गभिद्रसमाप् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामहुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनान्पूर्वमर्तधर्निम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुक्त्याभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयंसा
 कुंभउवाच ॥ इतितेकथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुत्थितं सर्वं यथाचप्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वाचबुद्धाचमत्वाचमुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छाम्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदोमुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातोभवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ नमंपश्यतिचेतत्रतकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीयाभय्वेनगुरवोहिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलेखेननकिंचिदभिवान्छता ॥
 त्वयासदैवसद्व्यहृष्टिरेषैवपावना ॥ ५ ॥ श्रीयस्मिष्ठउवाच ॥ इतियावत्यतिवचःपुष्पहस्तःशिखिध्वजः ॥ प्रणामायददत्त्येषताव
 दंतर्धमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतंवस्तुयथैवातेनहृष्यते ॥ नदृष्टवांसयाकुंभमग्रेराजाशिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गतेकुंभेमहीपालःपरंविस्म
 यमाययौ ॥ तमेवचितयंश्चित्रं चित्रार्पितद्वभाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितयामासचित्रं विलसितं विधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेनबाधितोस्मिच्चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतःकुंभःकाहं नाम शिखिध्वजः ॥ केवलकालयुक्त्यैवसोहंसंपरिवोधितः ॥ १० ॥ अहोनुसम्यक्कथितं देवपुत्रेणयु
 क्तिमत ॥ अहोनुसंप्रबुद्धोस्मिमोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ काहमासंविनिमग्नःक्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदंकार्यमिदंनेतिमिथ्याविभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहोनुशतलाशुद्धाशतंयंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वंशीतयतीहमे ॥ १३ ॥ शास्त्रानिपरिनिर्वाप्तिसुख
 मासेचकेवलम् ॥ तणाग्रमपिनेच्छामिसंस्थितोस्मियथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितयन्त्रजानूननिर्वासनाशयः ॥ शैलादिवसमुल्की
 णमौनमेवावतस्थिवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेवततोमौननिःसंकल्पेनिराश्रये ॥ प्रतिष्ठां निश्चलां प्राप्यसतस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ सतत्र
 संशान्तभयोऽचिरेणचिरेणविश्रान्तमतिःसमात्मा ॥ चिरेणसंप्राप्तनिजामलात्मायोगेनसुष्यापततोदितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नामद्वाधिकशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपासाम्नाभ्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनंम
 न ॥ १३ ॥ तैनेवस्यस्यपूर्णकामतामाह ॥ शास्त्राभीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णःप्रतिमादिरिवमौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथासमाहितोवतस्थिवान् ॥ छादसत्त्वाल्लि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौनेमुनिकर्मणिषमाधौ ॥ १६ ॥ सराजातत्रसमावौसप्राप्तनिजामलात्मासन्समात्मासमरसःसर्वचिरेणविश्रान्तमतिर्भूत्वाअचिरेणसद्यएवसंशान्तभयःसर्वचि
 रकालानुवृत्तेनयोगेनअदितात्माअखडितस्वभावःसुष्यापसुषुप्तद्वविश्राभमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण० पू० ह्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्येणपुनरागम ॥ यथाभूयापनराहस्तयालापव्यवपयते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्यागिरिव्वजोराजानिर्धकव्यसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ घृहाजोहृतातीर्तनितियावत् ॥ १ ॥ गतारपुत्रय ॥ २ ॥ देशुधावर्तितकुम्भेनयम् ॥ क्षिणक्षीरातीररूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ यूपकर्माकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारयय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनित्याकारनिर्दिष्टमुकावर्तितव्यवपय ॥ १ ॥ अयरात्ता ॥ ७ ॥ द्वातीप्रारव्यकर्माशेषकालेदेहत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोत्वित्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुब्जोपमस्थिति ॥ एवशिरिव्वजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिव्वजजत
 भूतारकुम्भवपणतनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धभागत्यतारतरसानम ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिव्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारखेणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरपापविवेशांतपुरसणात् ॥ हश्माधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरचितयनाथ
 पुनरवरमत्यसा ॥ यमुवकुम्भोयोगेनशिरिव्वजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्चदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुत्कीर्ण
 निवहुमम् ॥ ६ ॥ अहानुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थित स्वस्य समश्नातहलुवाचपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 निपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्कितेहत्यागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्वेपराज्येनविपिननेवा ॥ मममेवगमित्यावस्यत्तदेहविमो
 सम ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविपम परिणामनगच्छति ॥ अनेनाश्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्यचूडालासिंहनाद
 वपरसा ॥ भूयोभूय प्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवादीयदानदेनतेनस ॥ भूयोभूयभूयभूयतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालित पातिताप्यपयदानयुनुधेनप ॥ तदासच्चितयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणत साधु स्वपदेनग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतबोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्नमहात्मानाकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासायातिपुत्रेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्यक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोपयकमक्षयपदतिविपिनेनवा ॥ समुन्यकालमयसवीनुत्यस्वभाशौगमित्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशात्काव्याकत परिणामसममम
 निरवस्थितिपदतयराधाकनगच्छन्निदानीमबेहस्यामे ॥ तथाचकील्यभूमिकिमुखानुभावायमप्यपमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूत ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणाचालयत्
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ सममभूमिकानुपदेशयपदतिपरिणत ॥ अहोइत्याप्यर्थ ॥ तथाचतत्सोपदेशोविपम परिणामनगच्छतीतिमदीयस भावनावधेयेतिभाष ॥ १४ ॥ अतएवाह ॥
 अयवति ॥ निरहन्निदनु ॥ १५ ॥ सप्तसहस्रगच्छाच्च दृष्टनीवनेकिमधिकमुत्तरमितिशेष ॥ १६ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपि सास्वमत्यादृष्टापुनर्सांचितयामासंति सूचनाय ॥ १७ ॥ सत्वंनिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मनाशेषो यद्विलद्वरे
पारब्धवशेषितमाया लेशोपहितेहोर्द्वैतलप्यसि ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन् सुक्ष्मभावेनालीना विपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वैणान्यय ॥ १९ ॥ तर्हि मध्यबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमि विविहरन् जवत्येव ॥ अथ यदि सत्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्ह्यमपि स
ममेन साकमेव मुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्वशैवे देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवतीति साशङ्कमालोक्य सवोधहेतुदयने सत्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिसत्वशेषोऽस्मैवेत्यवाच

इति सांचित्य देहं स्वं त्यक्तुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः सांचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं महोपतेः ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधधीजलदं तरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनं पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
वं विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्यथ यदि मन्येगच्छामितत्समम् ॥ २० ॥ इति सांचित्य चूडालास्य शैवेन नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशङ्कमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव सत्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतुदयनसत्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशान्तचित्तस्य काष्ठलोष्टमस्थितेः ॥ सत्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दुर्हृदं श्याणुवपुर्हृदि ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजोऽपुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्य दविच्युक्तस्य तस्यास्पृदितसंज्ञितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृष्यति ॥ नास्तमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वैत्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य प्रस्यंदते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्य दोहिसर्वेषां कारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन् यथास्य तदेहे चेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वशैवेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यशस्वार्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्वि विपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषेऽलिगमित्युत्तरवक्तुर्लभ्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ ग्लायति ग्लानिगच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य ददति ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वेषां भावविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वहाद्वेहांतरप्रयास्यतश्चेतसो मुहुर्मुहुर्जलेन नियक्षमाणोऽपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपने ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यभावेऽलिगमित्यर्थः ॥ २९ ॥

गायनमित्यशित्यात्वाभावश्लोदितः ॥ परेण दिव्येन वपुषा युक्तमपरं सामवेदमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ४३ ॥ कुष्ठमुपपञ्जलिम् ॥ अनेन तपःप्रभावात् साकसंचितपुण्याणामभलानतागम्य
 ते ॥ ४४ ॥ दिव्यास्त्राभ्याग्नेयदेन उदिताः पुनर्दर्शनाभ्युदयफलस्त्विति गोचरतांगताः ॥ अथवा किमद्वान्याचितया महान्तःस्वनपुत्रपरानुग्रहोद्यता इत्याशयेनाह ॥ केनामेति
 ॥ ४५ ॥ महुत्कारणनचेदिहागमोद्वितीयकिं कारणं भवेत्संभाविततद्ब्रह्मीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ त्वयैव समसाकम् ॥ स्थानत्वामेव स्मरवित्तियावत् ॥ ४७ ॥ अतएव रस्येपि स्वर्गोसा
 अपश्यत्कुंभमग्रस्यं सामगायनतत्परम् ॥ परेण वपुषा युक्तं सामवेदमिवापरम् ॥ ४३ ॥ अहो वत वयं धन्याः पुनः प्राप्नुमः स्वतः ॥ इत्येवो
 दाहरवाजाकुंभाय कुष्ठमुददौ ॥ ४४ ॥ दिव्योदिताः स्मोभगवंस्तव चेत्तस्मिन् पावने ॥ केनामवामहासत्वाः प्रसादेष्वंगनां स्थिताः ॥ ४५ ॥ अ
 स्मत्पवित्रीकरणमेवागमनकारणम् ॥ न चेत्किंचागमे ब्रह्मिद्वितीयं कारणं भवेत् ॥ ४६ ॥ कुंभ उवाच ॥ यतः प्रभृति यातोस्मि त्वत्सका
 शादनिदितः ॥ ततः प्रभृतिचेतोमेत्वयैव हसमं स्थितम् ॥ ४७ ॥ रस्ये स्वर्गेन तिष्ठामि समीपे तव सांप्रतम् ॥ अभीष्टमुद्यदेवांगरभ्याणां तत्पु
 रः स्थितम् ॥ ४८ ॥ त्वाह शोबं धुरा तश्च सुहृन्मित्रं तथा सखा ॥ विश्वास्यो वापि शिष्यश्च मन्ये जगति नास्ति मे ॥ ४९ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
 अहो न फलितं पुण्यपादपूजनैः कुलाचले ॥ यस्माद्भवानसंगोपि बाह्यस्मत्समागमम् ॥ ५० ॥ इदं वनमिमेदत्ताभृत्योयमहमादतः ॥
 रोचते तेन च रत्नगर्वादिह स्वीयतां प्रभो ॥ ५१ ॥ भवद्वितीर्णया योगयुक्त्या विश्रान्तवानहम् ॥ यथासाधो तयामन्ये स्वर्गं विश्रमणं कुतः
 ॥ ५२ ॥ तामेव संस्थितिं स्वच्छामवलंब्य प्रकाशिनीम् ॥ विहरेह यथाकामं स्वर्गभूमि तले तथा ॥ ५३ ॥ कुंभ उवाच ॥ परेपदे महा
 नदे कश्चिद्विश्रान्तवानसि ॥ इदं भेदमयं दुःखं कश्चित्संस्तुक्तवानसि ॥ ५४ ॥ कश्चिदापातरस्येभ्यः संकल्पेभ्योरतिर्भ्रशम् ॥ निर्मूलतांगतारा
 जन्मो गनीरसमेव ते ॥ ५५ ॥ हेयादेयदशातीतशान्तं शमसमं स्थिति ॥ यथाप्राप्तेष्वनुद्देगं कश्चित्तव मनः स्थितम् ॥ ५६ ॥ शिखिष्वज
 उवाच ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन् दृष्टाहस्यातिगागतिः ॥ प्राप्ता संसारसीमांतो लब्धो लब्धव्यनिश्चयः ॥ ५७ ॥ चिरादतिचिरेणैव विश्रान्तो
 स्मि निरामयः ॥ लब्धं लब्धव्यमखिलं तप्तः संश्रितः संस्थितः ॥ ५८ ॥ नोपदेष्टव्यमस्माकं किंचिदप्युपयुज्यते ॥ सर्वं नैवातिष्ठसोस्मि संस्थि
 तोस्मि गतज्वरः ॥ ५९ ॥

प्रतनतिष्ठामि कृतवत्समीपेति श्लोभि ॥ हे अंगयतो बहूनामपिरभ्याणां मध्ये चित्तस्य पदेवाभीष्टभवनितमृदयत उद्योगप्राप्यमेव सत्पुनः स्थितं भवति नोद्योगं विनेति त्वद्दर्शनोद्योगव
 शादेव मभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मयिकोवातोप्रीतिहेतुरतिशयसंभाह ॥ त्वाह शहति ॥ ४९ ॥ कुलाचले अस्मिन् भूदेरे ॥ ५० ॥ मत्सीत्याते स्वर्गो नरोचते चेत्तर्हि इह मत्स
 निद्वौ ॥ ५१ ॥ ममापि त्वद्वितीर्णसमाधिमुखवत्सत्यस्वर्गो वांछनास्तीत्याह ॥ भवद्वितीर्णयेति ॥ वितीर्णया इत्यया ॥ ५२ ॥ तां प्रसमुपदिष्टा मेव भूमानदसं स्थितिमवलंब्य ॥
 प्रकाशिनीत्यप्रकारात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेन तमं स्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्बहुकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेण दिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अवाप्तमभिनेय ॥ तथाप्यस्यनेयसमन स्वस्यास्यरूपधर्माभित ॥ ६० ॥ यदिलक्ष्यलक्षणनैवास्तिर्हृत्करीदरोधशिशुलाभाह ॥ नि सचेतिरिति ॥ स्पष्ट
य ॥ ६१ ॥ ॥ निर्वाधसिद्धय तात्पर्यकारोनि ० पू ॥ अधिकांशतम सण ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुंभस्थरभरोराक्षासभोगेच्छाप्रकथयते ॥ स्वगापदशात्पूर्वा
नवपण्यनुराग ॥ १ ॥ इत्युक्तन्याभिधायनीत्यभिविधाभि कथाभि परस्परसद्व्याख्यारोप ॥ १ ॥ सरागानिस्त्रिभानिसारसानिपद्यानिपक्षिभिधुनानिषय
स्मिन्नरभानरापवि पत्तुल्लङ्घिताश्वनरक्षक प्रसिद्धेननेषेनद्वल्लारोप ॥ २ ॥ तेनजीवन्मुक्तमसिद्धेनाशारेण ॥ वनेमहाराण्ये ॥ काननवीधिपुत्रावर्तनवनप
ज्ञातमज्ञातमप्राप्तस्यत्यक्त्यभाश्रितम् ॥ तत्त्वपरत्वसत्त्वंमेस्वस्यैवास्तिनकिंचन ॥ ६० ॥ नि संस्तिर्विगतमोहमयोविरागानित्यो
दित समनमागयसवमोभ्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविशुकआकाशकांशविशदस्मममास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यापवा ०
वा ० द ० मा ० नि ० पू ० च ० कुंभपुनरागमननामव्यधिकशततम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्य
ध्यात्वविचिन्नामि पयामिस्तापरस्परम् ॥ ओसातेवपथेत्तारौमुहूर्तचितयवन ॥ १ ॥ ततउत्पायकस्मिश्चिस्मानौसरससारसे ॥ मरोव
रेवनेवविद्धतैतननेवने ॥ २ ॥ तनाचारणताभिश्चकयाभिस्सौवनेतत ॥ नीतवतीदिनान्यथैतासुकाननवीधिपु ॥ ३ ॥ ॥ अयकुम
उवाचान्यदनयावोगिराविति ॥ तदंभितितृपेमव्वलावुभौप्रविचरेतु ॥ ४ ॥ वनाभ्यनेकरूपाणिजगलानितननिच ॥ सरासिगुल्मजा
लानिशृगाणिगह्वानिच ॥ ५ ॥ नर्दादंशाक्षयाप्रामानगराणिवनानिच ॥ मजुषोपानगिरीन्कुजाक्षीर्यान्यायतनानिच ॥ ६ ॥ समने
वममद्वेहासमवेतोस्थितावुजो ॥ समसत्त्वोसमोत्साहोभंसतोतस्यतु सदा ॥ ७ ॥ आनचतु पितुन्दवान्नुभुजातेचरायव ॥ समेतमेव
मिक्तचसमपुद्गायभुवतु ॥ ८ ॥ तमालवनवदंशुमदारगहनेषुच ॥ दपतीक्षिणवद्धदयौसुद्धदातौविरजतु ॥ ९ ॥ इदगेहमिदनेतिविकल्प
पलनामन ॥ नजहारतयारामवायेवविषुधाचलम् ॥ १० ॥ विचरेतुक्षीसुद्धदौक्षिचद्वल्लिविसुरौ ॥ कचिच्चदनदिग्वागौकाचिद
स्मानुरजितौ ॥ ११ ॥ कचिद्विष्यांपरधरोचिनायरधरोकचिन् ॥ कचित्तत्त्वसदृशौकचित्कुसुममद्वितौ ॥ १२ ॥

निभर ॥ नर्तनाटयमर्पितकपयासदस्यनिकरतासुप्यत ॥ ११ ॥ ओमस्यभिषयी ॥ वृषस्येकभूमास्याप्यर्थासिद्धाः कृतास्तदस्यभयकफवतिसमानकमुक्तनामाभिस्यस्ये
निकायल्यपिरेरौ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ समवर्तैसमुद्रीक्षी ॥ चित्तव्यापिषममेवस्थितोशब्दोपरस्यरानुभवकथयती ॥ ७ ॥ हिकमलार्द्धेरातिलमरेरोचेतिपावत् ॥ ८ ॥ ९ ॥
अनिकस्यिधित्तक्षणमाह ॥ १० ॥ विषमकटमात्रपायमानजहार ॥ १० ॥ प्रियप्रियविक्रमोपितयोर्नाभिरुत्पाह ॥ विचरतुल्लिङ्घिना ॥ ११ ॥ १२ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परपञ्चकप्रारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकप्रारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
 अन्नधर्मेणरागेणनवचिता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतांनिवृत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिवृत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदालिक्कायादृति सामूह्यैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
 अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिचितित्यभ्येवअच्युततत्त्वमक्तिरित्याराधयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपञ्चो
 दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सत्त्वोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंसुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
 द्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
 जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहात्मिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
 वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
 ॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ ह्योसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
 दा ॥ अर्निधंसमुदाराथीकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्किकिचिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्त्तरमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
 इतिसंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ प्राहकाननगुल्मस्थाकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
 यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गोभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
 संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
 धनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतिरामेवल्लसंगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौस्तुर्भाम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
 प्रीतिकान्तानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेह्लोकसग्रहभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतुस्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनियस्यउदाराथीभोगंसमुज्झताकिंकिम
 धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचिदित्यर्थः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्नज्ञया ॥ मथिरमतेरतिस्तुल्यज्ञते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्थापनदेवर्षिसंभामेलनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
 रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितियावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्ष.कस्तप
 रस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योदोनिजलमथलहृत् ॥ १८ ॥ धनधानेनखिसारिप्रसरण्यरीलपुष्पाजलिम् ॥ पदसत्कारपक्षेनपुसर्काल्यगर्वनाभेतिभागोबपहतमगरानपुमर्काल्यपविशेषसबधे
चिननिबर्त्तनं ॥ तथाचाद्यादमद्गामाभ्याकथयानेनभ्यभासादिभिरपिस्तुतिर्नृनमनिपमं कियतेपथपथनत्तामदयादनीति ॥ हिमकालेभगोद्दिम ॥ १९ ॥ आदरनिट्टिप्रसर
याम्यदेशावधि ॥ अर्चमपम ॥ १० ॥ स्वसूहालारूपम् ॥ आययोपय ॥ ११ ॥ स्फुरताकमगपृथमशीत संजातमभरीकआकार संस्थानयस्यतयाविधकमपृक्षोप
मय ॥ १२ ॥ १३ ॥ पयाहसाकलपुष्पभापतितहृत् ॥ १४ ॥ तपगतवसन्निधौमूर्त्तयामपुनितचकार ॥ श्यामायीवनमप्यस्याचूहाला ॥ १५ ॥ आदृत सादर ॥ १६ ॥ वि

आगतम्यत्वयाशोघमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवंधवनाह्योमशरन्मुसपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुष्पाजलिजहौध्वोमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमैमहवांयुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोव्रजंततददर्शाऽदशार्ननदा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधोमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ २० ॥
शिखिध्वजदृशाभतेध्वोमिकुंभवपुजहौ ॥ शातावर्त्तववारिश्रीमुंभास्वरूपमाययी ॥ २१ ॥ प्रापमजरिताकारकल्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीयस्वर्गरभ्यदिव पथा ॥ २२ ॥ अत पुरमहस्यैवविवेशललनकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालमच्छनमिवहुमम् ॥ २३ ॥
राजकायानिसर्वाणिनवसपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्यपुरत पपातफलपुष्पवम् ॥ २४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलभानसा ॥
इदुसनाहारमिवस्थामाखिलनिवांयुजम् ॥ २५ ॥ तंदृष्ट्वातादृशाकारसमुत्तस्थीशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचदमाहत
॥ २६ ॥ देवपुत्रनमस्तेकुविमनाइवलस्यसे ॥ कुमस्त्वत्यजसरमभिदमासनमास्यताम् ॥ २७ ॥ सतोविदितवेधायतेहिहर्षविपादजा
म ॥ नाश्रयतेस्वितिस्वस्थापद्माइवजलार्द्रताम् ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनस्मापतिनेत्युकेकुमआहासनविशन् ॥ गिरा
विपण्णयाशीणार्वांस्वनसमानया ॥ २९ ॥ यावहहमवस्थासुसमचित्ततथैवये ॥ कर्मद्विरेनीतिपतिनेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना विनमनान्दण्डस्यस ॥ मस्तच्छानिस्त्रिगेनेत्यर्थ ॥ सरास्यलक्षणयामनकापय ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाष्पकृदकृदज्जालाच्छीर्णवशात्पनसमायया ॥ १९ ॥ विदितवेधायपुरुषा
इयधिरजास्थिर्नानापयमीतिपुरुकनधकाश्चिद्विशेषविषयस्यस्युपाउपाय ॥ यावहैविति ॥ ज्ञानमयुक्तसमधिपसनानातरीयकर्मैद्रियचेष्टानिहृत्परेषकानिनोऽलक्षणाभितित
सुखादमनरहाविशेनसमचित्तत्वेविपारम्भकमपयकर्मैद्रियचेष्टोद्भवमायापराधेनेत्याशय ॥ २ ॥

अतस्त्वेषु न भवेत्त्याह ॥ येहीति ॥ बालतया समचित्तत्वाभावेनैव ह्यहदीनाभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यः पलायते व्यवर्ते अज्ञानस्य भावादेवेति वैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षगलानि दशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोऽस्तुत्यैवेत्याशयेन सदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षगलान्यादिदशा भवत्येवेति शेषः ॥ तदे
 व व्यतिरेकमुरवेन द्रव्यमिति ॥ यद्वति ॥ तथा च ज्ञानिनोऽपि देहदशानतिलघनमेवेति मया पितदनुवर्त्तनदोषायेति भावः ॥ ४२ ॥ तथा च चित्तसाम्येन देहदशादुःखानां समाधिवशाद्
 दर्शनमेव तत्परित्यागो न हठात्कर्मैद्रियनिग्रहेण सहनमिति निष्कर्ष इत्याह ॥ एष इति ॥ ४३ ॥ विजानात तत्त्वविदा यावद्देहकर्मैद्रियैः सर्वा सुदशा सुयथा सदा चारमेव स्थातव्यं न
 तु सदा चार उल्लभ्य इत्येतवानेव नियमः ॥ बुद्धीन्द्रियैर्मन आदिभिस्तु सदा साम्येनैव भाव्य ननु कदाचिदपि वैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिषिद्धदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्वं
 येऽस्तत्त्वविदो महाराजन्बालतयैव ते ॥ अवस्थाभ्यः पलायते यहीताभ्यः स्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलं यथा तैलं यावद्देहं तथा दशा ॥
 योनो देहदशामेति सञ्छिनत्यस्मिन्नावरम् ॥ ४६ ॥ एष देहदशादुःखपरित्यागोऽस्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यं चेत्तसोयोगान्न तु कर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४७ ॥ यावद्देहं यथा चारं दशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हि स्थातव्यं न तु बुद्धीन्द्रियैः कश्चित् ॥ ४८ ॥ परमेषु प्रभृतयः सर्व एवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुतिनियतेरेष निश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञातत्त्वज्ञभूतानि दृश्यजातमिदं हियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यनुययां बुधिम
 ॥ ५० ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येन पाण्यादिवचनेन च ॥ नियतिं यापयंती मां यावद्देहमखंडिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तु सर्वक्षोभेण सुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिं यापयं त्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थं युखे पुन नु दुःखदशास्तु चेत्यं स्थातव्यमित्यधिगतं यदि हांगजावैः ॥ अ
 ज्ञाभूतनिवहस्फुरितस्तदेवं दुर्लभ्य एष नियतो नियतेर्विलासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० द० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनां मच्चतुरधिकशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं स्थिते महाभाग कथमुद्वेगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसि देवोऽपि वदस्व विदां वर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषु प्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेष्वेति ॥ नियतेः प्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथा तद्भोगासिद्धेरिति भावः ॥ ५५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतिलंघनंतरवर्तितैर्वाकैश्चिदपि कर्तुं न श
 क्यमित्याह ॥ अत्रोति ॥ ५६ ॥ तर्हि कितञ्चाज्ञायोऽसाम्यमेवेनेत्याह ॥ सञ्ज्ञा इति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ५७ ॥ अज्ञास्तु न भवेत्त्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ५८ ॥
 प्रारब्धनियतित्वरूपमभिनीय दर्शयंस्तस्याः सर्वैर्दुरुल्लंघनामुक्तमनूयापसहरति ॥ इत्थमिति ॥ न न्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेन प्राणिना अस्मिन् जन्मनि इत्थं सुखेऽप्युत्थातव्य
 दुःखदशास्तु चेत्यं स्थातव्यमिति जीवैः स्वस्वकर्मानुसारेण यथा दशललाटाक्षरमधिगतं प्राप्तं तद्विषये अज्ञेषु ज्ञेषु वा भूतनिवहेषु तथैव स्फुरितो नियत एष नियतेः प्रारब्धकर्मणो विला
 स एव प्राणुर्कृत्यादुरुल्लंघ्य इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ तात्पर्यप्रकाशेन ० पू० चतुरन्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ कुभेन निशि दुर्वासः शापात्तस्मीत्या
 मिरुष्यते ॥ परस्परसमाधानैः प्रीतयोऽभ्यतथास्थितिः ॥ १ ॥ एव नियत्यनुसारेण स्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोऽपि सन्दिश विषादनिमित्तमुद्वेगकथं लब्धवान्स्तद्देह इत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनञ्जदर प्यनिमिश्रशेषणपुसकत्वयागत ॥ इदरोप्यधुशेभुनहटि सप्यथागतनवभायातिनिरुप ॥ १ ॥ पुच्छतापुच्छदानीमिन्नेन ॥ स्वच्छआर्यपुण्यनेनेतिमुच्छरोपिधिशेष
णम् ॥ २ ॥ ५ ॥ पिपासहतिशेष ॥ ६ ॥ वदामिपषव्हाप्यस्यानिस्वस्थानुकुलेबलानितप्रवाहोपीषव्हामिपावदभिमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अथमदभिमतवेशाप्समतरे
नमभ्यापउसमानाभानरत्नवभनएकपगत अहृत्यभनधमनाआगच्छामि ॥ सागरापतिताकति समुद्रप्लवमानदेवस्य ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरधाराभिधौनक्षीकृतमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ एणुकयमिटचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयदृत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धावेदितदुखपरमायाति
तानवम् ॥ पनजदरप्यमपिभुनहटिरिवाजुद ॥ ३ ॥ सुद्धापुच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतेकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावटितोयाताभवतेपुष्पमजरीम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चित्रिविष्टम् ॥ १ ॥ तत पित्रामर्हेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्पित्वागययतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इदगगुमहत्पक्कास्वर्गसप्राप्तवान्नम ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्पति ॥ ७ ॥ अथैवजगतामानुरेकनात्येनवर्त्मना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतिताकति ॥ ८ ॥ अयाधेवारिपूणानामेधानांम
ध्यवत्पना ॥ अपय्यमुनिमार्थातमहदुर्वाससजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविपुद्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधौतान्ग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितासुतकसुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरतततपालक्ष्मीभिवन्धियाम् ॥ ११ ॥ तस्यकृत्वानमस्कारमु
त्तरेवहतामया ॥ मुनेनलाभवस्त्यमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यमुमांचासीमयिमानदशपकम् ॥ स्तनकेशवतीकाता
हावभाववित्तासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽभुभवाक्यमुत्थितजजरदिजान् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयाव तावदतीर्हितामुति ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोहनमललात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितंसर्वसपन्नास्मिनिशानना ॥ अतिवा
ल्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपित्जनवतीरात्रौवत्पार्किमयापितु ॥ संस्तौमवितव्यानामहेनुविपमगति ॥ १७ ॥

इतपमराणपस्यतम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिताभनएवशोभनातीरकहनरुमुच्छायापयस्यासपाधिधाय स्वस्यविद्यालोक्षक्ष्मीभिर्बस्थितानामापगमगन्धितसप्यावदनकाष्टात्य
यामाभूतिरिगनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपाठ्युपायपोष्टक्ष्मांस्त्रिप्राभायावमुधातलेआपयपतनाभिमुपलीकृत्यसरतविधेसुदोक्षा ॥ ११ ॥ अभिसारिकययातमिक्का
भिसारिकययात्यसमादयसदन्मिमाउक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आपुमिनिच्छेद ॥ अजराहृद्दार्ढ्यागुर्धसिध ॥ १४ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्ज्हेगोयस्यतयाधिधमनोयस्य ॥ १५ ॥
कथमन्निषासपयपिदुराकथम् ॥ १६ ॥ पिपुअपदनिशेष ॥ १७ ॥

यूनामामिपनामप्रामिपन्यायेनकलहद्विपयताम् ॥ तमेवन्यापप्रसक्तस्पटयति ॥ कटमिति ॥ अधुर्नेतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
 ध्ययनेनवसतीतिवतकलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्समाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतंस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्येदहएवानुमविष्यति
 तेनासगचिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितहुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनादेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
 नापारव्यकलानाविषयेअस्वेदर्हत्त्वमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअन्धेपामविवेकप्रयुक्तस्वेदचिकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुभावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदैवाधूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजाचतधूना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
 द्विजार्तिनांलजापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तव्यंयामिनीक्षिया ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
 ष्णींस्थित्वामुनिरित्यतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुंभोजपुनराहरयूहह ॥ किमज्ञावशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयं
 होमत्तान्योनुमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदवपुजतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदहस्यात्मानलि
 प्यते ॥ वगानिचिद्यानिदुःखानिस्तुखानिविहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचित् ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदर्हा
 पिखिद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपयायःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वेदेदोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
 तिष्टाखितोयथास्थितम् ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्त्रिभौस्तु
 त्ददौस्वेदनौमिथः ॥ अथाकोप्यस्यकुंभस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभरैःसार्धप
 द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रपयिकैःसार्धपांथस्त्रिदद्यानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
 जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वंहमदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नाथंतवस्वेदर्कनुस्वेदोचितंक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिष्यआश्वासनान्तरम
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तमोभिःसंकोचमरफुटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीत्वेदयानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्थकेवन्तः ॥ तेहिर्पक्षिणोपिजा
 लेर्वाक्षतिमरस्थानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्वद्विद्यमानमुर्ध्वोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसमेवसाभ्यंस्त्रार्थेष्वज् ॥ समतांययावित्यर्थः
 ॥ २९ ॥ उन्नादं चक्राङ्गानांभमद्भरणांचपेटकंदंढंकर्तुंविकसिकुमुदाकरहसदिवस्थितं ताराढ्यं सर्वं कर्मययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वरदियत्वारिस्ता ॥ त्वार्थेणिषू ॥ विषादहर्षबाधपु अथाङ्गराधाधिचुर्गम् ॥ ११ ॥ गलरक्षरक्षगद्वर्षमतिपावत् ॥ १२ ॥ नेपुरदतिरोप ॥ १३ ॥ प्रसुरत्तार
पतामस्तान्मपमानमिराषणारुपमेव भित्तोऽङ्गाराधपिमुकरिषालासद्विगादितिप्यते ॥ १५ ॥ अङ्गराणिषवणाणि ॥ १६ ॥ माल्यानिविषिधातिवेद्वेवजायेनेदसुत्तरमा

ययावुनाटचक्राङ्गभमद्भमरपदकम् ॥ सुददोतावधोत्थापसंयामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वातथाकृत्वाजप्यंगुल्मातरेस्थि
तो ॥ तत फुमशनेस्तत्रक्षणमभ्याहरन्वपु ॥ ३२ ॥ शिखिध्वजंपुर सस्यप्रोवाचगलदक्षरम् ॥ पतामीवसुरामीवद्रवामीवांगयष्टिभि
॥ ३३ ॥ छज्येवचतेराजन्मन्मक्षीत्वंजाम्बदम् ॥ पश्येमेपरिवधतेराजन्ममशिरोरहा ॥ ३४ ॥ प्रसुरत्तारकामालादिनाततिमिराह
व ॥ पश्यमोभमजायतेनोन्मुखावुरसिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरकाविवपक्षिन्यावसतेगगनोन्मुखी ॥ आगुल्फमेवलंयानिसपद्यतेवरणिमे
॥ ३६ ॥ दहादवसत्सपश्यप्रियाइवशने शने ॥ भूषणान्युतरकानिमाल्यानिविविधानिष ॥ ३७ ॥ पश्येमान्यगजायतेस्वंगोभ्योवहसु
ष्ववत् ॥ पश्यायंस्त्वमेवापचद्रांशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्निपट्टाशुकोजातोनीहारोद्भाविवागमे ॥ सवाणिकांतालिङ्गानिजातानि
मममानद ॥ ३९ ॥ हाधिकक्षद्विपादानोर्ध्वकरोर्म्यगनास्यहम् ॥ हाधिकक्षमहासाधोस्थितएवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
नितपजयन्त्विम ॥ विपिनेडुभइत्युक्तातूष्णींस्त्रिनोषभूवह ॥ ४१ ॥ राजापिचतमालोक्यतथैवासीद्विपण्णधी ॥ मुद्वृतमानोषोवाच
शिखिध्वजद्वंद्वव ॥ ४२ ॥ कटंसायमहासत्व सपन्नावरवर्णिनी ॥ साधोविदितवेद्यस्त्वजानासिनियतेगतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यभा
विन्यर्थस्मिन्माखिजद्वयंभव ॥ आपततिदशाक्तांतासुधियाद्विद्मन्त्रके ॥ ४४ ॥ नचेतस्यधियात्वेताश्चित्तंयांतिनदेहकम् ॥ ४५ ॥ कु
भउवाच ॥ ॥ एवमस्त्वनुतिष्ठामियामिनीक्षीत्वमात्मन ॥ ४६ ॥ नरेवमनुगच्छामिनियतिकेनलंभ्यते ॥ इतिनिर्णीयतीस्वेतनी
त्वातनुतामिव ॥ ४६ ॥

अथ ॥ १७ ॥ स्वागभ्य शातार्तिपर ॥ १८ ॥ पद्योक्तपद्यवदय ॥ एवमाच्छादितप्ररोधपिठिगविनिमयः सपन्मइतिप्रोपित्यारायेमाह ॥ सर्वाणीते ॥ १९ ॥ स्थित
मिद्व ॥ २० ॥ इत्युक्ताकुभाविपिनेनूर्ध्वाङ्गभूवहकिन्तु ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुधियातपरवशिद्वाभाषकेआपततिचेतसिम् ॥ २५ ॥ अधिपान्नज्ञानानुपुनरावगाध्यत्तम
पिशातनास्त्वपादिनेद्वेसाधकमित्यथ ॥ अनतिष्ठानिभूयते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

राजाकुमविपत्तिचितयाराहीतुष्टपसंगमोत्कंठयानिद्राभावाच्चिरेणनिशानीतवन्तौ ॥ युवत्याइदंयौवनंवपुरुस्तज्य ॥ अस्यादेतद्धितइतिपुंवद्भवेअभित्यणिप्रकृतिभावाच्चदिलो
 प ॥ ४७ ॥ पूर्वयुस्तनकुभासः ॥ ४८ ॥ कुमारधीर्भणीअनूढाचारा ॥ ४९ ॥ ककप्रकथकथंविजहारतदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपुप्रस्थेषुअविरवलिनेयोग
 वलेनगमगम कातयोगेनगमगमश्चयस्यास्तथाविधासाचूडालापथेच्छस्वाभिमतानुसारेणभवतावर्तनशीलेनप्रियेणसार्धंस्नग्दामहारवलितासतीयथेच्छविजहारोतिपुनरप्या
 एकलत्वेतिशांतूष्णीनीतवंतौचिरेणताम् ॥ अथप्रभातेतत्त्वैषांवपुरुस्तज्ययौवनम् ॥ ४७ ॥ बभूवकुंभःकुंभाभःकुचप्रोडिज्ञतमूर्तिमा
 न् ॥ इतिसाराजमहिषीचूडालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुंभत्वमास्थिताभर्तुःपश्चात्स्त्रीत्वमुपागता ॥ विजहारवर्णातेषुकुमारोधीर्भिणीनि
 शि ॥ कुंभरूपधराचाक्लिभर्तामित्रेणसंयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमंदरमहेंद्रमुनेरुसत्यसानुष्वविरवलिनेयोगगमागमासा ॥ साकंप्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छंस्नग्दामहारवलिताविजहारनारी ॥ ५० ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चूडालोपाख्यानेकुंभस्यस्त्रीत्व
 लाभोनामपंचाधिकशततमःसर्गः ॥ ५० ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततःकतिपयेष्वेवदिवसेषुगतेषुसा ॥ इदं प्रोवाचभर्तारंकुंभरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजन्राजीवपत्राक्षममेदंवचनंशृणु ॥ निशायांप्रत्यहंतावत्स्थितएवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगनाधर्मनिपुणीक
 र्तुमीदृशम् ॥ भर्त्तिकस्मैचिदात्मानंविवाहेनददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेवमेभर्तारोचतेभुवनत्रये ॥ गृहाणमांविवाहेनभायात्वोनिशिस
 र्वदा ॥ ४ ॥ अचलोपनतंसाधोप्रियेणसुहृदासह ॥ स्त्रीसुखंभोक्तुमिच्छामिमामोविप्रकरोभव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्तुष्टेःसुखंसाध्यंम
 नोरमम् ॥ प्रकृतंकुर्वतःकार्यंदोषःकइवजायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छेफलेत्यकासमंतात्सर्ववस्तुषु ॥ वयंनसेच्छानानिच्छाःकुर्मस्तेनेदमी
 प्रितम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ कतेनानेनकार्येणनशुभंनशुभंसरवे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसितयाकुरु ॥ ८ ॥ सम
 तांसंप्रयानेनचेतसेदंजगन्नयम् ॥ स्वरूपमेवपश्चामिचथेच्छसितदाचर ॥ ९ ॥ कुंभउवाच ॥ यद्येवंतन्महीपाललक्ष्मणमद्यैवशोभ
 नम् ॥ राकेयंश्चावणस्यास्यत्यःसर्वगणितंमया ॥ १० ॥

काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण० पू० पचोत्तरशततमःसर्गः ॥ १० ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वण्यतेचमहेंद्रादौविवाहोभिपुरस्कृतः ॥
 तयोर्गुहायासौवर्ण्यपुष्पतलेचसगम ॥ १ ॥ साचूडाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणीकर्तुंसफलकीकर्तुम् ॥ इदामिअचिरादेवदास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ मत्याख्यानेनविप्रकरोमाभव
 ॥ ५ ॥ आलक्ष्मिःसृष्टिकालभारभ्यदेवर्ष्यादिषुअथयावत्कमप्रवृत्तसुखमनायासमेवसाध्यंप्रकृतप्रस्तुतिविवाहकार्यंइच्छानिच्छेतफलेचत्यक्ताकुर्वतस्तेकइवदोषोजायतइत्य
 न्वयः ॥ वयंआवागम ॥ अस्मदोद्वेगोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तस्माद्धेतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतमेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ सःपूर्वैद्युरेवमयाविवाहलक्ष्म्यादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

पद्मोद्भवो ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैः कस्तुरीषौ कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैः काश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूते रथुकैर्बन्धैः ॥ सजिभिरुद्धमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रत्नगुच्छाद्युत्तमैः ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेन चूडामणिर्लक्ष्यते ॥ इदुरुपिणा च द्रसदरोन ॥ ३१ ॥ वधूचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपाय वराय
 ॥ ३३ ॥ अतएव कामत्वेनैव भर्तारि कल्पयित्वा मनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयस्येगहनेनैव दिदेशे स्थितम् ॥ ३५ ॥ सत्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भः सम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीहर्कयुक्तानि पद्मोद्भवइवांबरे ॥ २८ ॥ भूषयामास राजानं स्त्रीत्वं गच्छन्निशानमे ॥
 चंदनगुरुकर्पूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथा कल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्चमाल्यैश्चविविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 था कल्पलतागुच्छैर्मंदारैः पारिजातकैः ॥ संतानैवद्गुरलैश्चमौलिना चैदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथ कालेन वधूत्वं कुम्भं आयस्यौ ॥ घनस्त
 नभराकांतो बभूव शुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदं संचितयामास संपन्नो यमहं वधूः ॥ कामाया काममया देयः कार्यं कालोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मि वधूः कान्ता भर्ता त्विमे पुरः स्थितः ॥ गृहाण कामममोहिकालो यंत वल्लच्छयः ॥ ३४ ॥ इति संचित्य भर्तारमग्रस्थगहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यरतिः काममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहं मदनिकानामभायां स्मितवमानदः ॥ पादयोस्ते प्रणामो यस्य सत्नेहं क्रियते मया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वा सानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेन शिरसा प्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाचैदं च हेनाथत्वं मां भूषय भूषणैः ॥ क
 मेणाग्निं च संज्वाल्य मस्याणि ग्रहणं कुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारं जन्मं करोषि स्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहे मदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्या नितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभाधत्ते हारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैः कुतलैर्नृपराजसे ॥ कन
 काज्जामिवो ह्योलैर्धृंगैः खचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैः कुसुमैः श्रियास्थैर्येण ते जसा ॥ रत्नस्थानं विभो मेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादिदंतौ तौ भविष्यन्त वदंती ॥ प्रच्छन्नपूर्वदांपत्यौ मिथस्तुष्टौ बभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वाल्य हुत्वा भ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहे प्रसिद्धमदनं स्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तं शोभा मेव वर्णयति ॥ इदो रित्यादिना ॥ तवोरसि स्थितो हारो मेरो प्रसिद्ध
 स्थागामवाहस्य आभाशो भाधत्ते ॥ ४० ॥ खचितकेसरैर्घाटितं किजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालै रित्यादी निराजमेतस्माद्वारणेन यो ज्यानि ॥ ४२ ॥ वदंतौ तौ इत्युक्त्या राज्ञा
 पितृभ्याः शोभा वर्णितेति गम्यते ॥ ४३ ॥

यो वनापट्ट भण्ययदीकेति विद उपविष्ट ॥ ४४ ॥ ततो ह्युणोषिहस्यानके आधी ॥ ४५ ॥ कामकोतारतिरिष ॥ ४६ ॥ मघोहिते त्वनेन पुषलदभ्याजलीत्वेन शोभापक
 योष्यय ॥ ४७ ॥ ततेन गलमपासदतिशेय ॥ ४८ ॥ सनघटशायककोरा अनुगणसदशा अकुराभ्यद्विद्यस्य ॥ आपवेषलहानानामिति भागुरिभनेन टाप् ॥ लोला नि
 नीता तजानी शज्जाना षयस्या ॥ आर्धोदश भागममकीकाराय स्यात्तया धिषा धिनीषाल स्थिते तय ॥ ४९ ॥ दधानी गार्कष्यलत्वेन रूपयति ॥ घुरकेति ॥ ५० ॥ हि
 महाराज निमद निकां महाराज शिरिष्यज ॥ कौषनोपलपयके निविष्टो भूपयस्वयम् ॥ ५१ ॥ अवतसे सधामाल्यैर्माणिरत्नविभूष
 ण ॥ वध्रविलेपने पुष्करिहस्यनकापिते ॥ ५२ ॥ सायभौ भूपिता तन्वी मदनी मददायिनी ॥ गिरिजे विवाहोत्का कामकान्तवका
 मिनी ॥ ५३ ॥ महाराजो महाराज निभूपयित्वेदमाहताम् ॥ राजसम्भगशावाक्षिलक्ष्मीरिव नवोदिता ॥ ५४ ॥ शोकेण सह यच्छ्रयाय
 हृत्स्पा हरिणा सह ॥ यद्रोपांशुना सार्धत ते भवतु मगलम् ॥ ५५ ॥ पद्मकोशां कुरद्वदालो लनीला तलेक्षणा ॥ आभोटशुभशांकारा
 स्वास्थितपयिर्नावसा ॥ ५६ ॥ सुरकपलवकरासनजयकधारिणी ॥ त्वमनेकफलामन्ये कामकलत्तरोलंता ॥ ५७ ॥ हिमशतिवदातां
 गज्योत्थापमरहासिनी ॥ पूर्णदुश्रीरिवोत्तुका हृदयस्थलम् ॥ ५८ ॥ तदुत्तिष्ठ वराहो वेदी विवाहकोस्वयम् ॥ ५९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ तत्र पुष्पलताजाले काष्ठप्रतिशिलां कर्ते ॥ ६० ॥ मुक्ताकुसुमजालानां प्रकरं सप्तकोपमे ॥ चतुर्दिकचतुर्भिश्च नालिकेरमहा
 फले ॥ ६१ ॥ पूणकुर्मैलया गगवारि पूर्णैश्चकलितै ॥ ज्वालयाभासतुल्यस्यामध्यं च दनदारुभि ॥ ६२ ॥ ज्वलनं ज्वालितज्वालदक्षि
 णस्य दक्षिणम् ॥ पूर्वाभिमुखमेवाग्नेरग्रं पश्य विष्टरे ॥ ६३ ॥ नियोज्य दपतीकां तोतयोर्वि विरातु स्वयम् ॥ सहृन्वा तिलजानिपाव
 काय शिरिष्यज ॥ ६४ ॥ उत्तरायोरयायकांतां सुपाणिभ्यां स्वयमाददे ॥ अन्योन्यशोभमानौ तोभवा विवचने शिर्वो ॥ ६५ ॥ चक्रतुर्दप
 तातस्य पावकस्य दक्षिणम् ॥ स्वदायज्ञान सर्वसद्वदग्रमेवमापलम् ॥ ६६ ॥ ददतु स्त्रीभियो न्योन्यस्मितकान्तमुखश्रियौ ॥ ददक्षिण
 नयदेत्वालाजां स्वकायवद्भय ॥ ६७ ॥

मयी तत्प्रादीनि पूर्णदुष्टिप्रयास इति कायाभसा धारणानियोज्यामि ॥ ५१ ॥ स्वयमलं कर्षिनिशेय ॥ तत्रोषधाम् ॥ काष्ठप्रतिपत्तिकाष्ठफलं पुष्पसमाकारनवरत्नरितलाभिरकिरी
 षिर्द्वये ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मर्कटैस्तैलपेषणमलं च कर्तुं निशेय ॥ तस्यापेधाममध्यं बाह्विकष्य लभति धाव्यचदनदारुभिर्व्यालयासातु ॥ ५४ ॥ गज्वालितज्वालद
 क्षिणावसाधितलाहोक्षिण्यस्य ज्वलननियोज्यमग्निशोभना तस्याग्रं पश्य विष्टरे ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मघदशभावा नीषभावी ॥ पुमांश्चिप्येति पुरोष ॥
 शिर्वाभयलसद्वयो ॥ ५७ ॥ परस्परमास्त्रानोक्त्वा पश्य परस्परं तुलनाम् ॥ स्वदायमिति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

संभोगकालसानिध्यस्वदे.सम्यमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःप्रहरोतिक्रान्तिस्त्वयन्नाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तल्पेकरान्नसं
चारयाभास ॥ यथाकामुकस्पट्टिर्ललनाछिद्रद्रुमभित्तरान्नस्वकिरणान्नसारयतिहृत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणवितिशेषः ॥ काचनमयीकंदरांगुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रतल्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ ददर्शितुरितिकित्यतुसिगुणश्रद्धादसः ॥ ६५ ॥ गलानिर्वर्जितै
रम्लानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेनशय्याप्रमाणेनोच्चकैरुन्नतैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेनसमैकुसुमैर्नभिर्नैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घाभूतेडुविबप्रतिभैःपुष्पैःपरितोव्याप्तमितिपूर्वत्राव्ययः

भार्यावरोसमंतुष्टीकरैतत्तजनुःक्रमात् ॥ सम्यमानमुखौकांतौचंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचितेपुष्पतल्पेविविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरेचंद्रश्चतुर्भांगनभस्तलात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामासशोभाद्रुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललनाछिद्रंद्रुष्टुष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलःसंचारयामासकरानिंदुर्लतागृहे ॥ तैस्तैर्नर्वकथालापरिंदावभ्युदितेत्वथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुःकांतौदंपतीसुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थायज्वलद्रतदीपांकांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुमांविशिशतुःप्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवंतत्रतल्पंकुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितोव्याप्तमुक्तोर्णैर्हैमपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्चपुष्पैर्भलानिविवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैःसुप्रमाणेननिर्मितैःकुसुमैःसमैः ॥
दीर्घदुर्विबप्रतिभैस्तुषारस्थलशीतलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्प्लासपिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतंभित्ताविवस्थितम् ॥
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतकांतंचिरादन्यतयास्थितम् ॥ मिथुनंपुष्परशीतन्यषीदयरितोऽमले ॥ तस्मिन्समसमाभोगेक्षीरिदेमंदरोयथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिश्रःप्रणयपेशलवान्वित्तासैस्तत्कालकार्यसुभगैःप्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेनतयोःसुखेनदीर्घांमुहूर्तद्रवसार
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मो० नि० पू० चू० लीलाविवाहोनामषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तल्पमेवविशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतंसंकातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्यअन्यतयाअदंपतित्वेनभ्रांत्याउदिततन्मिथुनंस्त्रीपुसद्वदंपुष्परशी
तस्मिंस्तल्पेन्यषीदत् ॥ उपभोगेनतल्पोपमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयो सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोकोत्तरैःप्रणयपेशलवान्वित्तासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगीधमा
ल्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगसुखेनदीर्घासारजनीमुहूर्तमिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० षडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

नानाशिशिरास्त्रिधा मायैश्चरानम् ॥ असहस्रकिपरीसार्यस्त्राङ्गानाद्विषयमेतं ॥ १ ॥ रोगरजकद्रव्येण ॥ १ ॥ शेषसदराभोगाद्व्यपत्तोद्वयपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यार
नानाशिशिरास्त्रिधा मायैश्चरानम् ॥ असहस्रकिपरीसार्यस्त्राङ्गानाद्विषयमेतं ॥ १ ॥ रोगरजकद्रव्येण ॥ १ ॥ शेषसदराभोगाद्व्यपत्तोद्वयपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यार
धो ॥ श्लिष्टोपुक्तो ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तद्वय सप्तवर्त्ता ॥ ६ ॥ विधेविद्वाङ्गतवसिस्त्रनगराज्येतिरोष ॥ ७ ॥ ८ ॥ कण्ठकिच्यक्तियक्कालमस्त्युत्तमाह ॥ मासमितथाविता ॥
पूज्योत्तमाहो ॥ ९ ॥ हललभ्याभ्युदितानिउद्भूतानिस्तृषारोणजरापपहारित्वाहमोपानिफलकुमुदमकिसलयादीनियेयान्तायाविधेर्मदरैर्बनमालिनेसज्जतवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवसिष्ठवाचा ॥ अयसूर्यास्त्ररोगरजितेभुवनोदरे ॥ शिरिविध्वजाङ्गनाप्रातर्मदनीकुंभतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हद्भद्रयातावुभौकुमरि
रिविध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टौसपत्नौद्वयपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यह्वनराजिषु ॥ प्रपक्कफलभारासुषुष्यपछविनीषुच ॥ ३ ॥
दिवाभीततरोमित्रेयामिन्यामिष्यदपती ॥ प्रभादीपाविवश्लिष्टीनविद्युत्कीयमूवतु ॥ ४ ॥ रेमतेवनकुजेषुगुहासुचमर्हीभूताम् ॥ तमा
लजालखद्वेषुमदारगहनेषुच ॥ ५ ॥ सत्यददुरैकेलासमर्हद्भद्रमलयेषुच ॥ गंधमादतर्विध्याद्रिलोकालोकतटेषुच ॥ ६ ॥ दिनेश्विभिषिभि
नत्यानिद्राङ्गतवतित्रिये ॥ चूडालाराजकायाणिहृत्वास्वभाययौपुन ॥ ७ ॥ तौदिवासुहृदौमित्रेयपतीकुम्भभूमिपौ ॥ नानाधुस्तुमसं
वतीतस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हद्भद्रादौरभ्येसरलसकुले ॥ रत्नकुन्त्येगुहागोहेषुजितौसुरकिन्तरे ॥ ९ ॥ हललभ्योदितामोघम
दारवनमालित ॥ एवशुक्तिमत पृष्ठेपक्षकल्ललतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरेर्दक्षिणादिक्टे ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पस्तब्धकमद्वपे
॥ ११ ॥ जम्बूखंदतलेमेरो पादेजम्बुनदीतरे ॥ जाम्बूनदमयेमासजम्बूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दशोत्तरकुरुणांचमहल्लेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्वावशतिवासरान् ॥ १३ ॥ एवमन्यपुदरोषुविचित्रेषुमर्हीभूताम् ॥ स्थितवर्तमानागोसुहृदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूडालाचितयामासादवपुञ्जकरुपिणी ॥ १५ ॥ सुरूपभोगाभारेणपरीस्वर्हरिशिविध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्पञ्चमशेषस्यपृष्ठे ॥ १० ॥ पक्षधतोगिरेर्मैनाकस्य ॥ देवभोम्येषुष्यल्लक्षकमद्वपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपादेजम्बूदीपकेनृक्षीपृष्ठेअसिद्धस्तब्धतनिकेजम्बूनस्तब्धतलेतस्यगु
रितिर्बर्धमानुपग ॥ अङ्गुलानाङ्गान्नाप्रभाणानारसलक्ष्मिरेतर्षेयेदे स्वेवदीर्घाभ्यजराधयादिनिर्मुक्तस्थिरयौवनविनिपुराणपरतिष्ठानुसारेणाय्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णामहल्लरार्धवसानितोतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षोपरीक्षिष्ये ॥ वर्त्तमानतामीप्याच्छेद ॥ रतिनासक्तिम् ॥ परीक्षयादहीकृतानासक्तिरयकदाविचित्रपभोगेपुर
तिपाएप्यतिष्यत्येषस्य ॥ १६ ॥

सुरैरसुरोभिश्च सद्वर्तमानं हरिर्मदम् ॥ १७ ॥ यथावत्प्रथाशास्त्रमर्द्धपाद्याद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनश्चरुः किंकिमर्द्धकनायथायत्नकरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हसिस्त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातस्वर्गात् ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोयेपायासाचदेवाश्रतदगनागणाश्चदेवागनागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यभेकश्चस्वर्गागमनतत्वाह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्त्वदाद्धानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्वमालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामापयाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावरपूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ आत्मना किं कृतादूरदभ्यागमकदर्शना ॥ देवराज यथा
 तन्मेप्रसादादकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ इमेवयमिहायातास्त्वद्गुणातिशयेनखात् ॥ त्वदिलभेनसूत्रेणखगावनगताइव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठस्वर्गमागच्छतत्र सर्वे त्वदुन्मखाः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयः स्थिता देवांगनागणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकारवङ्गरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वासिद्धमार्गेणस्वीकुरुस्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्यविविधाभोगास्त्वयाविबुधसद्मनि ॥ जीवन्मुक्तेनभोक्तव्यास्तेनत्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयंतिसंप्राप्तानतिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंतिनञासांत्वादृशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमागतेनावसुखंवि
 हरतात्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतांयातुहरिणोवजगज्जयम् ॥ २५ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ सर्वस्वर्गसमाचारवेद्विदेव ॥ धिनायक ॥ किं
 तुसर्वत्रमेस्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वान्मनसः सर्वज्ञानंदवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोद्दृशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदाज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ साधो विदितवेद्यानां परि
 पूर्णं धियांसमम् ॥ सज्जनाचरितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारापालनाय यज्ञांहरणाय च पातालपिहरेर्विहारप्रसिद्धेर्जगज्जयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथाविधम् ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरतीत्यणतत्वा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तत्माह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्मेव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकर्मगतुनजानामिनसभावयामि ॥ तथा चासमाव्यविषये आज्ञापनतवैबानुचिंतनतुममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवनसज्जनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तदुक्तमन्येदस्यर्थः ॥ २९ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संध्याजप्यस्थानात कुंजादागत्स्यमदनिकामन्विष्य कल्पलतागोहेमदनिकांतं कटेमनोरमं खिगंचददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिकाकु
तलेत्स्वकुतलेश्चावलितस्कंधम् ॥ समालब्धलिसम् ॥ शयने आहत्यापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरवरचूडावधो यस्य स तम् ॥ ९ ॥ आकुचनाद्विगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे
उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादि चतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वदम् ॥ ११ ॥ अगनालग्रसश्लेषस्तच्छलेन अपर्ययत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्धुन्मुरवम् ॥ १३ ॥

आगत्या न्विष्य कुंजात्स्यमददर्श शिखिष्वजः ॥ लतागोहेमदनिकांकं ठेखिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्कंधं समा लब्धं च चंदनैः ॥ शय
नावृत्तिनिषेपपर्याकुलितशेरवरम् ॥ ९ ॥ हेमामेद्विगुणाकारवालावाहुपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथु
नंतददर्शयमिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं च कल्पलतांशुकैः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंग
लप्रच्छलेनात्तरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥
तदालोप्याविकारेण चेतसालंतुतोपसः ॥ अहोशुखं स्थितौ खिगावित्याहस शिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं शुखं खिगौ च यथा
स्थितम् ॥ विप्रं माकरवं भीतावित्युक्ता निर्जंगमसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययौ दर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं
वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतमनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता
नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदं
मधुब्धयाधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिंशीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिकानि चित् ॥ २० ॥ भूयस्तोपपतंग
च्छ्रुत्वा तं प्रणयवृत्तिभिः ॥ परस्परं प्रसितस्नेहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तदे
वं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वंगिवीतरागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधविकारारहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्रीतौ तौ प्रतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विप्रं माकरवदर्युक्ता निर्जंगम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत
त्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीप्सितः अकस्मिन् इति यावत् ॥
॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमतत्तदेव त्वादृशमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम कुमे अविलभदित्याशयेन ह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादित
रेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

पणयेभर्तृचिचानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नकमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमृद्धामाविर्भूतांवाभाधवस्यविष्णोपनि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसनेरामस्यविष्णुभावेमाकूसीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलासुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितानचूडालापरिददर्शपुरोददर्शेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वात्रपोष्यानाद्दृष्ट्वा
 सर्वसुविस्मिताः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्गलंभ्यात्रानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमव्ययमाणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रिपेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थवाइहमस्मनिधौतिष्ठसि ॥ य
 ताददर्शानवधांगीपुनःप्रणयपेशलाम् ॥ कांतामदनिकामेवचूडालादयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रयम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकाल्परिददर्शानिजादयितांनृपः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोऽफ्रुहृष्टा
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिमुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतत्कलेवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुमादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचः शतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ चदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यत्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 नंनैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्वापरिकरंनृपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतंदर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागाद्वर्त्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यार्थिकभस्वितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेर्षा

तेरेणकुभागमनाप्यागपिस्थितिसंभावनाकियत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसंस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारेणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्पनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिउपरि ॥ १० ॥ आवर्त्तमानक्षणक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठसतगतनीवाह्विषायप्रसायआलिङ्गितिर्येणान्वय ॥ गलदगलिर्धैवययम् ॥ अत्यारिक्त्याविशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिष्यक्तपरस्परानुरा
 गलक्षणस्यापिभाव ॥ योयादशोनावाशमयोऽपरप्रधानवक्ष्यगगारसोऽपभूषणवास्तुकिजिष्णुभिर्गणितुनशक्यतइत्यन्वय ॥ १४ ॥ द्विविधोऽपद्रस्यार्धभायाभिबभिल
 सद्रूपेकआद्रयशक्तमिष ॥ १५ ॥ शैलीरुकिमिलासमुत्कीर्णपरस्परालिङ्गितमूर्तीद्वयश्लिष्टीमित्तौधिरभास्ताम् ॥ १६ ॥ आनवातिशयेनमनसोजडीभाबेनतस्मिन्नाव्यजक
 णिगारानाकायूयद्वयोपरी ॥ १७ ॥ छस्तेचनस्यैवहीरोर्नसोऽकीभावादेवश्लिष्टितलोऽधमयथास्यात्तथाआस्ताम् ॥ प्रणयपेशलयथास्यात्तथाकर्ताप्रतिउधावे
 सर्वमालोष्यभुपालोविररामसमाधित ॥ समाधिविरतोऽर्धविकसिनयनांबुज ॥ १८ ॥ विसार्यतरसावाहूपुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥
 गलदगघनक्षेहमुच्चद्वाप्यस्रस्तदहम् ॥ १९ ॥ आलिङ्गितचिरकांतानकुलोनकुलीभिव ॥ तयोरालिङ्गितस्मिन्प्रभावावभूवय ॥
 ॥ १९ ॥ नसवासुकिजिह्वाभिर्वकुहर्षेणशप्यते ॥ दिविस्थाविवपकेनरुताविवभिलत्तनू ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीश्लयवास्ता
 चिरमिषौ ॥ मुहूर्तनालद्वर्जनालौपुलकपीवरौ ॥ १६ ॥ बाह्विश्लयतामीपन्नित्युत्कीर्णशरीत्रियौ ॥ अमृतापूर्णद्वयौसशून्यद्वयो
 पर्णौ ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासांतावलक्षस्थितलोचनम् ॥ पनानदक्षणास्थित्वातूर्ण्यप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कर्ताचिबुकसलभकर
 प्रोवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरक्षिन्ध कात स्वकुलयोपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रवतिनिष्पद स्वाहुनामाश्रतादपि ॥ कियत्प्रमाणस्तन्वया
 ल्वयायाल्लडुमुन्धया ॥ २० ॥ अनुभूतिश्रिरक्षेत्राभर्तुर्यनदाकण ॥ एवंकुरुतरातस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितोययाबुद्ध्या
 साहिकेनोपनीयते ॥ अरयतीशचीरीगायत्रीश्री सरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेलवायतेतवतन्म्यागणश्रिया ॥ धीश्री काति क्षमा
 मैत्रिकरुणायास्तुदरि ॥ २३ ॥ कर्तात्साकारकर्तासुप्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ प्रेरणाध्ववसायेनत्वयाहमवयोधित ॥ २४ ॥ केनप्रत्यु
 पकरणपरितुष्यतिमेन ॥ मोहादनादिगहनादनतगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायित्यस्तारयतिकुलश्रिय ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
 तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

निपेणान्वय ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्पदेऽनुरागरसोऽस्यतमापुर्वादिविशेषणचणुदयविशिटकियत्प्रमाणोविस्तीर्णइतिभावत् ॥ २० ॥ भर्तुर्यनपुरुषयायसिद्धिप्रयोजनेनहेतुना
 ॥ २१ ॥ यथाभद्रक्षेद्रुद्ध्या ॥ सापुद्धि ॥ २२ ॥ धीश्रीस्यायारक्षकभ्याआकारेणहीनर्षेणकानासुधीपुनयाऽन्विच्छास्तास्वपित्तप्रययमाभ्यासादीनाभिलक्ष्यसेरतिपेरणा
 न्वय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृष्णार्थास्तयनेकेनप्रत्युपकरणपरितुष्यति ॥ येनतुष्यतिनादराऽभ्यस्तुपकारादुर्लभइतिभावत् ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादिरतिशयोक्तिभरसाक्षात् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकृत्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्येत्तामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्मुप्रथमव्यपदेशयामाविव्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजा लैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नंदासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदमसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चा सुव्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजालातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सती त्वं रूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहिमेत्वं द्रुणोत्कर्षपुनरालिंगनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालांतां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगुनगण्डिनकुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लव्या कुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो भ्रशमहं त्वदर्थदुःखिता भवम् ॥ तनवदवबोधात्मा स्वाथर्गवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदञ्च किं देव करोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संप्राप्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयंतु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तविश्रांतो जगज्जालतटे विभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलब्धा कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं वमद्यां गसंपन्नः किं निष्ठोसि किमिहस ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

लव्यव ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयति न शक्नोतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षेणस्य जालस्य तटे परावधौ विश्रांतः सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनाच्ययः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहकिंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुत न तुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्य स्यास्तथा विधेहे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्ये कुलांगनां लोके जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतदिति भाति

मयस्यगाम्युनाभयव सान्निहोदस्यदिवकस्यरस्यरात्रस्यवायस्यपत्यौनप्रकाशकपास्थितातसस्यतस्यौन अहमचिउपपरमर्भीपभूतप्रत्यागतपाआस्थित । प्रधाचे
 रान्निमपपापार्तिनयेषादृषयाधीनित्वातुभदनेषमपापिस्थितिज्ञातम्यस्य ॥ तामेषपपप्यद्वर्षयति ॥ निरीहृदत्यादिना ॥ ४२ ॥ अर्धद्वयपरमार्थसत्त्वप्र अनद्विभि
 र्दोऽभद्वयस्यद्वान्नापयद्वुकाटालावस्तनापाद्वस्यद्वभूत्यास्थितद्वस्य ॥ आहृपत्यप्रयणचिर्त्तकसत्त्वम्याधिष्ठितस्तानिरतिरायातददशागुपयतोस्मिपापप्रसहृषेर
 तिरनेषउत्तरसाद्विरादयान्द्वपमभाषाअपिनयतिपयतिनिरतिगुयक्रुधति ॥ तस्यहनद्वषाभ्यनाभूत्यादशते आत्मासेर्षासंभषर्त्ताभिभुते ॥ अहृपस्याभनोद्वापनापदना
 त्पवयस्यपस्यातस्तस्याहृमुपाभ्यित ॥ निरीहोस्मिनिरशोस्मिनप्र सख्दोस्मिनिसह ॥ ४२ ॥ शांतेहमर्थरूपोस्मिचिरायाहम
 हृम्यिन ॥ तांशगामुपयातोस्मियतेश्वर्त्तकत्वमनि ॥ ४३ ॥ प्रतिपद्यतिसहस्रानयाद्विरहरादय ॥ नर्किचिन्मात्रचिन्मात्रचिन्मात्रास्मिस्व
 स्यभास्थिन ॥ ४४ ॥ भ्रमणाहंविमुक्तोस्मिससारेणालिबने ॥ ननुष्टोस्मिनिखिन्नोस्मिनायमस्मिनचेतरत् ॥ ४५ ॥ नस्यूलोस्मि
 नमूल्यास्मिसत्यमस्मिचसुदरि ॥ तेजोर्षयात्ययातेनभित्तावपतितेनच ॥ ४६ ॥ क्षयातिशयमुक्तेनप्रकाशेनास्मिर्वैसम ॥ शांते
 म्मिमाभ्यनतास्मिस्वस्यास्मिस्मिगताशय ॥ ४७ ॥ परनिवाणएवास्मिसदृशोस्मिपतिवते ॥ यतदोस्मितदेवास्मिवकुशक्रोमिनेतरत्
 ॥ ४८ ॥ तरगतरेलापांगेरुत्स्वभनभोजितुते ॥ प्रसादेनविशालाक्ष्यार्काणोस्मिभवसागरत् ॥ ४९ ॥ पुनर्मलनयकामिशतभ्यातमुव
 णवते ॥ शांते स्वस्याहृदुयत्तांवातरागानिरशर्वा ॥ ५० ॥ सर्वातीत सवगश्वरामिवायमहस्थित ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ एवस्थिते
 नश्रानत्तनाणशद्वयप्रिय ॥ ५१ ॥ किमिदानींनमोद्गहिरांचतेनहामते ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ प्रतिपधनजानामिनजाना
 म्याभिवाष्टितम् ॥ ५२ ॥ यदाचरस्मिन्निवत्वपदाधिहोद्यततया ॥ ययन्मतसेकलतयास्त्वविकलप्रिये ॥ ५३ ॥ नर्किचिदनुसधातुजा
 नाभ्यपरसुदर ॥ यद्वर्वापेचिजानासितदेवपुरुसुदरि ॥ ५४ ॥

५४ भाष ॥ ४१ ॥ ४४ ॥ अर्धद्वयकायका ॥ इतरकारणम् ॥ ४५ ॥ सत्यमथाधितवस्तु ॥ तेजोर्षयास्यपद्विषद्वलाहृिपयातेनप्रस्तावपतितेनचनभोभाप्रविष्टारि
 कायकायाताएन ॥ ४६ ॥ जगत सर्वद्वयमनिरस्यसाभ्यनतासि ॥ विगताशयानिनयनस्क ॥ ४७ ॥ द्वेषतिघने ॥ सर्वाघनेद्वन्निपादघतीनावनमिषव्रतयस्यादतिभ्युसस्या
 र्धमद्वयस्याप ॥ अयथासथासत्त्वद्वयनिपादक्षणाव्रतसदृशजुन्यशरीरभलास्मिर्त्यर्थ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ शतवारभ्यातमयीशोधिप्रपरद्वुषर्णीतद्व ॥ यत स्वद्वयनिष्ठा
 याद्वन्तापुनः ॥ निरशानिषासनार्थयस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतरराचनद्विप्रप्रविष्यतद्विप्रविषय ॥ कृष्णविषय ॥ तनजानाभि ॥ ५२ ॥ कदाचिदनुसधानकाके ॥ यत
 भाष ५३ ॥ ५४ ॥ अवरकायाप्रविष्टद्विहोरासीन्यपुनरादुदर ॥ आनासिद्वनभ्यनयप्रिये ॥ ५४ ॥

धारयिष्यामि हृदि स मतास्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टदृच्छातद्विषयजातयस्मात्तथा विधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाग्रपेक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुत्प्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानात्प्रवृत्तत्वं विदोत. करणदेहेन्द्रियादितादात्म्याध्यासोऽस्ति येनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रमूर्तोहितत्वं वि
तको भोगानभ्यसेत कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैककरणपदव्यत्ययश्रद्धादसः ॥ तस्मात्तद्व्यभोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तद्वेगादौ तद्वेगाते मध्येन दनराले च यं

तदेव धारयिष्यामि प्रतिविंबं यथा मणिः ॥ चेतसा गलिते हेन यथा प्रासमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनच निदामि यदि दृच्छासि तदा चर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्षय जीवन्मुक्तात्संस्तदेवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैकयाव बोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यस्मा
णानैषणकोञ्चिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुयेव यं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकं परित्यज्य त एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
सांप्रतेनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
दृशास्तरलेव द ॥ ६१ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकं परित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ ललामाननुकानां महिषीते भवान्महम् ॥ स नृ
पामत्तवास्तव्या नृत्यन्नवनवांगना ॥ ६४ ॥ सपताकाध्वनतूर्यापुष्पप्रकरिणीपुरी ॥ लसद्दृष्ट्या समंजस्यारणतुष्यालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्याचिराद्भवतु सासम ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालयात्रां कोविहस्य स शिखिध्वजः ॥ प्रावाच मधुरं वाक्प
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तद्विशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगाश्चिप्यस्तां तु निवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

ये यस्तथावासेत तस्मात्तथा एव प्रारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य पयित्वा स्थितानतु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये पितृसंभवावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषाद्व्यस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कालानामतः पुरस्त्रीणाललामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टावास्तव्या. पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्म्यासाभ्योपपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विनेमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरतिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ ८ ॥ १० धिमुनद्वे ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासंस्थानयथास्थितम् ॥ ७८ ॥ विरस्यस्योपाधीनकायापस्यो ॥ ७९ ॥ दिनाधारसायसध्याम् ॥ सायसध्यासमास्कराभिमुक्तं
दिनाधारता ॥ परस्परसिद्धभागापस्योत्तराधिविनिवाहनात्यारुन्तरी ॥ ८० ॥ ७९ ॥ तत्परस्परानुभवासिद्धभोगोऽस्युत्तमस्यप्रपणपदाकम्पितसगर्भयथास्याप्तयाआश

यूहालावाच ॥ ॥ नराजन्ममंगेगुवाछानापिभिर्भूतिषु ॥ स्वभावस्यवशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुखायममस्वर्गोनरा
ज्यन्तापचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्यचंपिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयभागे ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययास्तुतम् ॥ ७० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतस्ममयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यग्रेहत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशांचितात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथार्जस्थानमवेमौतिष्ठाव स्वस्यतर्गतौ ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयोदयो ॥ कातयाश्चिरदपत्यवासरज्जनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोरयायदिनाचारययाप्राप्तमर्निर्दितौ ॥ सोत्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
काययविदौ ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णचंतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतस्तं प्रणयचंपितै ॥ साप्यतीयापरजनीतयोर्जीविद्वि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तद्गंगमोक्षसुखमुत्तमया स्वयमभाशसतांप्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उत्कठांप्रणयिनोर्धिष्यमानयतीर्दीर्घामुहू
तवदसौरजनीजगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भो०ति०पू०बू०चूहालाप्रकटीकरणामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावस्तिष्ठउवाच ॥ ॥ तत समुदितसूर्यवितमस्यवरस्थिते ॥ ममुद्रकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यकणोपातेचक्षु
र्वावाभुजाकरे ॥ आचारंखिवलकपुत्रस्तत्त्वकरदिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसध्याकर्मौस्थितौ ॥ पञ्चासनेद्वद्वक्षिंधकातौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोरयायानचूहालारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकलयामासपूर्णमवाधिवारिसि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिमुत्तंस्थितम् ॥ सायार्जभारमेकान्तस्त्रान्यधिमिपिचसा ॥ ५ ॥

समा कथयतोस्तयोर्धिष्यमुक्तठानोत्कठानामानयतीपापयदीराजनीदीपापिपुष्टुलक्षणागत्यर्थ ॥ १०९ ॥ ॥ इ०वा०सि०ता०प०नि०पू०नवोत्तरशतानम सग ॥ १०९ ॥
सदृशरूपधेभ्यनभजेनस्युत्तरात् ॥ तैरल्लासुश्चिरराजयधिभुक्तविनिवर्ज्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्समुद्रतेजगद्यकाराकमणविहसमुदितेसूर्यवितनस्यवरस्थितेसति ॥ २ ॥ जना
नारदय्यादिभ्यस्तुतिवापुजाकारिष्वसिभिर्भ ॥ ३ ॥ ३ ॥ समाधिव्यापारिष्वर्थापुर स्थितरत्नकुम्भभाज्याभिधेकायसकलययागास ॥ ४ ॥ नराजगम् ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतेस्वयोन्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोन्यमिदंशांतेजउत्सृज्यशासनयोग्यभिद्रादीनातेजोभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्रविनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्यातवसत्यसकल्पात्सम्भवम् ॥ भूषणालकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्भक्षीहिंणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तंस्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाचतन्वीसाचूडालादेवरूपिणी ॥ ६ ॥ केवलंमौनमुत्सृज्यतेजःशांतमिदंप्रभो ॥ अथा
 नांलोकपालानांतेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेतिसंप्रोक्तोवनेराजाशिखिध्वजः ॥ वदन्नेवंकरोमीतिमहाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थप्रतीहारपदेतिष्ठतीमाहमानिनीम् ॥ अद्यदेवीपदेराज्ञीत्वां करोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वासरसिस्राप्यमहादेवीपदेतथा ॥ अभि
 षिक्तंरुद्रपङ्कत्वासतामाहनिजांप्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपञ्चाक्षिषणात्संकल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचःश्रुत्वाचूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यंसंकल्पयामासप्रावृद्धयनमिवोद्भटम् ॥ १२ ॥ सैन्यंददृशतुल्यतौवाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशंतीरंधीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तूर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमःपटम् ॥ १४ ॥
 तत्रगंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षितेदृष्टसामंतैरारूढौत्पदंपती ॥ १५ ॥ ततःशिखिध्वजोराजामहिष्यासममिष्टया ॥ पदातिरथ
 संबाधंकर्षन्तिबलोलम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यसेनयासततोवनत् ॥ भिदन्निवरसाशैलंवात्यवेवाशुभौमया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैलेद्राक्षलितःसमहीपतिः ॥ पथिपश्यन्निरीन्देशान्मदीर्घमान्स्वजंगलान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमासवृत्तांतसंचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैकालेनस्वांपुरींस्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्रतेतस्यसामंतास्तदागमनमाहताः ॥ विविदुर्जयशब्देननिर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतांसंप्रयातेनतारतूर्यानिनादिना ॥ बलद्वयेनतेनासौविवेशनगरंरुद्रः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टःपौरयोषिता
 म् ॥ वणिभमार्गमसौपश्यन्परंरमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरधीकृतंनिरवकाशीकृतंकाननंयेन ॥ १३ ॥ तूर्यारवैःप्रतिध्वनंतःशैलगुहागहनकोटरायस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्येद्विपानसहतेसंगंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्राकनमात्मनःस्वस्यप्राङ्गुरान्निगीतस्यमार्गो जानपदैःसहदन्तवृत्तांतसंचयम् ॥ १९ ॥ सामंतास्त
 तद्देशाधिपत्येनिरूपितामन्त्रिणः ॥ उदिताशया सौत्कटः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनांपुष्पाजलीनाचवतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

भोगमोक्षमयस्तत्पुत्रः ॥ ३ ॥ शिखिध्वजस्य प्रसिद्धेन सर्वत्यागकर्मेणैव कचोपि यथा बोधमवाप्तवान्स्थित्वा त्वमपि बुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेन सांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा-
 त्पुत्रीर्णा निर्गता यौवनप्राप्तमात्र इति यावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषु निष्णातस्तत्र प्रसिद्धा कथमोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएव तन्तुं रिवस्त्वं धसहस्रकरो यस्य तथा वि-
 धेन जनुनामादशेन ॥ ८ ॥ उड्यते शीघ्रनिर्गम्यत इति यावत् ॥ अतिवैराध्यदाढ्या च यत्कविषये पश्चात्तापो द्वे गरीहितं यथा स्यात्तथा कृतेन सर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायाः

यथा शिखिध्वजो राज्यं कृतवानेव भीदशम् ॥ रामव्यवहरन् राज्ये भोगमोक्षमयो भव ॥ ३ ॥ शिखिध्वजक्रमेणैव यथा बोधमवाप्तवान्
 न ॥ कचो बृहस्पतेः पुत्रस्तथा बुध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोऽसौ भगवान्कचः ॥ यथा प्रबुद्धो भगवन्स-
 मासेन तथा वद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिध्वजवदेव सः ॥ प्रबोधं परमं यातो देवदेशिकजः कचः
 ॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ-
 कथं संस्तुतिपुंजरत् ॥ अस्मान्निर्गम्यते ब्रूहि जितुना जीवतनुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरागारादस्मात्संसारसागरा-
 त् ॥ उड्यते निरुद्धे गं सर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य कचो वाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
 जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनं नो द्वेगाय वभूवह ॥ संयोगे च वियोगे च महान्तो हि महाशयाः ॥ ११ ॥ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
 त्रिषु पंचसु सोनप ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ ॥ परिपूज्या भिवाद्यैर्न समातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 सकचः कांतया गिरा ॥ १३ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथा पिता तविश्रांतिनाधिगच्छान्म्यनिदिता-
 म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदति कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 स्मिन्कचो देहाद्वल्कलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते ह्यन्तर्कनारेण शरद्दोषासमो भवत् ॥ १६ ॥ ॥ पुनर्वर्षे जयेणैष कस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या-
 जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिरा शयाः ॥ ११ ॥ त्रिषु पंचसु च वर्षेषु अष्टास्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यं विज्ञाय रोषं त्याजयितुं मागर्तपितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
 ॥ १५ ॥ गते द्विति ॥ सन्निहितसूर्यादयः कालिकशरद्दोषो नित्यावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोके दूयमानमना इत्यतः प्राप्यो जयम् ॥ कथंच शरद्दोषासमो भवन्तच्चाह ॥
 तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितत्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

राददीनुकचिद्विभेतेष्वभाषणप्रधानमनाप्यनुवर्तय्येवकस्मिन्वित्ताननातेतेभेवपितरगुरुभागतयाय ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेणुलतावह ॥ आदिपदात्कमंडलुहस्यजिनापदि
 ॥ २० ॥ २१ ॥ अयिपयपञ्चिष्टभाष ॥ २२ ॥ यवनेदेनदृष्टयाय ॥ चित्तस्यस्थान्मेपणधिराराख्यायाऽन्नाकचित्तास्थानेभपयचनादिनिभाष ॥ पितरपियापययोर्वचनितनानिनिपा
 यत ॥ २३ ॥ ननुप्रपुराहाहस्तुभाषादिमदेदेद्विधयधियत्तयागोवेचित्तत्यागसेस्यतितभाह ॥ पद्यायेति ॥ तदेतत्तद्वार्थद्वेद्वादिर्कचित्तस्यकभाषितस्यादित्यनिर्णयदानागस्क
 चित्तनिलयनापराधस्यद्वद्वादिप्यर्थकित्सकामित्यागास्यनोचितद्वत्तय ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ चित्तधिर साक्षिणचित्तपुष्पकुलजानतोजीवमुत्तजना ॥ २८ ॥ हेप्रयत्न
 उवासेकोदिगतेपुरातश्चन्यवपुश्चसन् ॥ द्रव्यमानमना प्रापतमेवपितरगुरुम् ॥ २९ ॥ कृतपूजाकर्मोभतत्पासमालिगितपुत्रकम् ॥ अ
 पृच्छत्सपचाभूयस्तेदगद्दयागिरा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कचउवाच ॥ तातसर्वपरित्यक्तकयावेणुलतायपि ॥ तथापिनास्तिविश्रांतिस्वपदे
 दिक्वरान्महम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 ॥ २१ ॥ ॥ श्रावसिपुत्रवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावाक्पुति पुत्रपुपुत्रतरसानम ॥ अन्विषेपकचश्चेत्तपरित्यक्तुमस्तिन्नधी ॥ २२ ॥ चित्तयन्न
 प्यसोचितनयदावेदकानने ॥ तदन्विषितयामासधियैवपितरययो ॥ २३ ॥ पदार्थदृद्देहादिनचित्तमितिकथ्यते ॥ तदेतत्किक्कवाप्यर्थ
 निरागस्कत्वजान्महम् ॥ २४ ॥ पितु सकाशगच्छामिशानुचित्तमहारिपुम् ॥ भ्रातातत्संस्तजान्म्याश्रुतत्किष्ठांनिविज्वर ॥ २५ ॥ ॥ श्री
 वसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसर्वित्यसकचउज्जगामनिविष्टपम् ॥ वाक्पयतिप्राप्यसस्नेहवर्दप्रणनामच ॥ २६ ॥ अपृच्छच्चैनमेकान्तैर्किंचित्त
 म्मगवन्मह ॥ स्वरूपमुहिचित्तस्ययेनतत्सत्यजान्महम् ॥ २७ ॥ ॥ वृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ चित्तनिजमहकारविदुश्चित्तविदोजना ॥ अत
 ययमहमावोजतोकाचित्तमुच्यते ॥ २८ ॥ ॥ कचउवाच ॥ ॥ त्रयस्त्रिंशन्महाकोटिप्रमाणस्यमहान्त ॥ गुरोर्गवाणदृदस्यकयमेत
 द्दत्तमे ॥ २९ ॥ ॥ मन्यस्यदृक्करस्त्यागोनसिद्धिमुपगच्छति ॥ कयमेपुक्किलस्यगुशक्यतेयोगिनांवर ॥ ३० ॥ ॥ वृहस्पतिरुवाच ॥
 ॥ अपिपुष्पावदलनादपिलावनमीलनात् ॥ सुकरोहकतेस्त्यागोनाल्लेशांजमनागपि ॥ ३१ ॥ ॥ यथेतदेवतनयतयाष्टपुत्रवदामिते ॥ अ
 ज्ञानभायप्रसिद्धं वस्तुज्ञानेनस्यति ॥ ३२ ॥

एतद्भाषाकोटिप्रमाणस्यगीर्वाणदस्यगुरा हेमकामतेवृहस्पतेश्चाभाषणचित्तमित्येतत्कथयन्मेव ॥ आहकारस्यपलाकेआत्मतदैवमसिद्धेस्तस्यागेआत्मस्यागापत्यनैरात्म्या
 पततिनिभाष ॥ ३३ ॥ ॥ नाप्यात्मनस्त्रागोभाषाभाषत्यहेयस्त्यागाल्यादित्याशयेनाह ॥ यथेदमिति ॥ ३४ ॥ ॥ सत्यतत्ताक्ष्यपरिष्येतत्त्यागोइहकारपरिष्येतुसाक्षिणिपुष्पावदल
 नादपिपुष्पावदलनादपि ॥ अयमिति ॥ ३५ ॥ ॥ अज्ञानमुदसाक्ष्यपरिष्येतत्त्यागोइहकारपरिष्येतु तच्चज्ञानेनतत्परिष्ययमावेण ॥ ३६ ॥

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽज्ञादृष्ट्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकेतिरपिमिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्नितिशेषः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वेकिं
विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरितिभावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
वेति ॥ अद्विवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्रदृग्दृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्ताकथदृग्दृश्यमेतन्नात्यकारांतरेणवाऽस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वचइ
त्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कप्राप्तिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसपिन्नादिनोजातोहम् ॥ दिक्रालाभ्याविवर्शिकतद्व्यापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहकस्तत्रा
ह ॥ दिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालसनाभासमानवस्तुतत्स्वपाराध्यादद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थान्निरसदटातदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुञ्चमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वंमरावंबुमतिर्यथा ॥
मिथ्यावभासःस्फुरतितयामिथ्याप्यहंकृतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहादिदौविलोक्यते ॥ तथास्फुरत्यहंकारोनसत्त्वावाप्यसन्नच
॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितंचिन्मात्रममलंतरम् ॥ स्वादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुषु ॥
तदेवैकंकचत्वंबुविलोलास्त्रयिचीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्रकोयमहंभावःकुतोवाकथमुत्पितः ॥ क्वाप्सुजातोरजोराशिःकानलादुरिथितंजल
म् ॥ ३८ ॥ अयंसोहमितिव्यर्थप्रत्ययंत्यजपुञ्चक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्रालविवर्शिकृतम् ॥ ३९ ॥ दिक्रालाद्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
त्योदितंतम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थंचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानांसर्वदिवसंस्थितानांसद्वजगतात्वंसंस्थितःसर्व
दैव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्त्यनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
नेकचप्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १ १ १ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरंयोगमुपदेशमनुत्त
मम् ॥ जीवन्मुक्तोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसस्थितानाफलानाकुसुमानांदलानांपर्णानाचकारणीभूतःसारभूतश्चतरोरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदैवसंस्थि
तोविमलतरोनतश्चिदात्मैवमित्यमसि ॥ हेकचभावमूर्त्तैरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्थनवायपरिच्छिन्नोहंनिश्चयःकइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वदिवसस्थितानांफलकुलुभा
दीनामैकरस्यमापन्नोऽसौमिथ्यवसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानदक्षःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदैवत्वमनतोविगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १ १ १ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ कचाख्यानप्रबुद्धस्यरामस्यप्रभतोबहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्यानख
रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअखदैवयेनावधार्यतेप्रत्यगात्मापरमात्मनायेनसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

तयात्तदधिष्ठ ॥ १ ॥ देवमिति ॥ विध्यात्तदुद्धाडोपेक्षणमेव तस्यागोतस्तत्त्वनिवृत्तयश्चापेक्षद्विभागः ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विनिवारणे कथं मरणञ्च मयनिर्मोक्षस्तथाह ॥
 अद्यमर्हति ॥ शयननञ्जलमाससमर्था ॥ ननु कामकर्मभासनादुपवीजबलाभ्यरणञ्च मर्माकुतो न स्यातीति याह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रे भवेत्येव तानि वीजानि परे हेति ननु
 द्वापधर्मादिभागः ॥ ४ ॥ अहंकाराधीतेऽहरिष्ट कीटयो हेतुमाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदं शोभकथमहंभावमाधितो भूयतमाह ॥ यथेति ॥ तथा अहंभावमाधितोऽप्यभ्य
 द्वाभातदस्य ॥ ६ ॥ तदपकोटुरुत्तमाह ॥ अवोधेनिति ॥ तन्निरासविहेतुमाह ॥ बोधेनिति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यवर्तन एकत्वमिति कारणवर्तन त्रैलोक्यकाउभयानुस्यू
 तिममो निरहरातिष्ठेन्नप्रयि प्रशांतधी ॥ कचोयथास्थितो रामतयातिष्ठानिविकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसिद्धिमेनमाश्रममात्यजा ॥
 असत शशङ्कस्य खिलस्य गग्रहोक्त ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारेकते मरणजन्मनी ॥ न भवेत्त्रैतयाप्युभकेन स गृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमफलमवभावात्मकततम् ॥ परमादप्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तरेणादियथा हेतुर्गोदादि च ॥ तदेवा
 तद्वशात्तामसतया हंभावमाधित ॥ ६ ॥ अवोधेन जगत्सर्वमायामयमिव स्थितम् ॥ बोधेन सकलवस्मरूपमप्यपतेन य ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्स्य कर्गोपस्य नृत्विनोभाव ॥ मादु खितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो यथा ॥ ८ ॥ मायेयमतिदुष्पारासासारीणाद्वर्तगता ॥ शरदामि
 हिरेवाशुषो धेनायातिता नवम् ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिहानाद्वतेन ते ॥ अवग्रहभयाकांत स्वासरेणो
 वचातप ॥ १० ॥ अद्वतनेव सिक्ताहमतर्गच्छामिश्रीतताम् ॥ उपयपिसमस्तानातिष्ठान्पतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिमुनाच्छामिव
 चासि वदतलव ॥ ऐतर्वाणां मरीचाणां च कोरसृपितो यथा ॥ १२ ॥ दत्तोपि मूयदृच्छामित्वां प्रप्राप्तिममीश्वर ॥ कोनामवमोप्यग्रस्तन
 विदस्य दृतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रैष्ठमिध्यापुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववस्तु कृतजगद्वस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्यमाश्रयमिध्यापयतिष्ठत सुखितो भवेत्सय ॥ अतद्वशेन निगृह्यमाणपुरुषस्येव तस्मात्सिद्धयवधिरित्याह ॥ वेति ॥ ८ ॥ तानवमपक्षयम् ॥ ९ ॥ अद्यप्येवमप्यतिव्यथस्त
 दयनाहृतभातार्कश्चारागतदत्ताष्टारोप ॥ १० ॥ अर्थातिपूर्ववाक्यार्थसमुच्चये ॥ हेतुयथा भ्रमस्तरेनानागतुलसपराशुपरिनिरतिशयापानदलक्षणेति ठावि ॥ ११ ॥ नवउक्ती
 नाभास्तराननदिभाय ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभाषाशुनोपि ॥ अवग्रहभयासंबन्धयम् ॥ १३ ॥ एवमपराशयोऽभ्युदीकृतगुरुमति माह ॥ स्थितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो
 यपप्रियाश्च सुखितो विध्यापुष्यात्पानकोनृकाश्रमपृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्यापुरुषपणवस्तु अद्यस्तु कृतं अद्यस्तु जगद्वस्तुजातं दृतावधेत्पर्य ॥ १४ ॥

तत्त्वदशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालइवपेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मौर्येणाज्ञानेनचगूढसदतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृश्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाप्यस्यथानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयेततत्सएवतद्व्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्येवभ्यात्वा
भासामितिसएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ आहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मिथ्यापुरुषबाधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननीमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढोगूढोमौर्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकतेकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योक्षिगृहलब्धोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वाखरक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चित्तयन्व्योमरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनशमुपाययौ ॥ ऋत्वंतरेणावद्ग्रहववतेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनदृत्वंहाकयातमसिदक्षणात् ॥ हाहाभन्नमसि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूपंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरघूद्ग्रहः ॥ यामेवदिशमदातेदुर्भगःसाहिनश्चति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालेनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकोतेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमयंभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यइष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्वक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतर्भागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतत्रैवमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ ऋत्वंतरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपासुमृत्तिकादिपूरणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारक्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालास्यस्तथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमद्वितिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्मथपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिथ्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसहृत्तेष्विति ॥ हेरामसमिथ्यापुरुषपरीत्यामुहेणगहेनेनदुष्प्रवेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसद्वर्गमुद्रश्चित्तल्लहतागतिषण्णमुद्रस्तत्रभिमानान्तन्निर्माणरक्षणविनारोपुषनतराहुस्वीतराधिषनहुस्वजातमायातिततोयानिनिर्गच्छतिषस्यर्था ॥ १५ ॥
 दन्तिर्वाशासिधमं तात्पयमकरोति पूद्धारशोभरशाततमसर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिथ्यापुरुषशब्दोरेर्योषस्तुटमीयते ॥ तथैवास्याधिकयाभ्यन्तलस्यैवाभ्यन्तर्णनत ॥ १ ॥
 उत्तानार्थस्याभ्यन्तवेष्टायापस्यप्रक्षारवस्तसम्भ्रमभ्यन्तानोमिथ्यापुरुषास्यायिकायाअन्यापरोक्षाम्यवदन्त्यार्थेतात्पर्यमितिनिश्चित्यरामलपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्यानर
 मयनलयापोमापापुष्य-कथित अयमिभिप्रस्यत्स्तरुभ्योभरक्षणंकिमभिप्रस्योभ्यन्तर्ह्यर्थ ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ युर्यांवरमायाकाशलहुत्थितम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहारशुकालकवलितमज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतुशालगोकातेखरक्षार्थचकारह ॥
 हुसूलनमुद्राकारंतदाकाशपरस्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहारशुकालावातहवांनुदम् ॥ कुसूलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमुद्रश्चतुशालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापयवसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थितसविवशोगगनगुहायांयुक्कन्द्हेणग
 हनेनकेलात्ममुद्धा ॥ हुस्वांतराहन्तराहन्नुस्वजातमायातियातिषण्णतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिथ्यापुरुषोपास्थानेआकाशरक्षणनामद्वादशात्तरशततमसर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिथ्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुषप्रमो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतद्वक्तव्यमिति ॥
 मिथ्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायार्थप्रमयप्रोक्तोयधुमानरपुनदत्त ॥ एतत्वंतमहकारंविद्दिशून्यावरोस्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अतस्थितसुदुर्लभस्वप्नस्यव्योषोयश
 व्वत् ॥ तस्मादुदेत्यहकारपूर्वस्फंदहवानिलात् ॥ ५ ॥ तद्विद्यात-सगगनेकल्पयत्यत्मातंगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयतते
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मनिकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ भूयोभूयोविनाशोपिस्त्वजत्वाकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेआक ॥ ४ ॥ किनिरिधेधानाभ्यायाकाशामिथ्यततस्थितचनेत्याह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्वाधधनार्कत्वतर्धिधानतयास्थितंमुदुर्लभ्यप्रक्षयस्यतयाविषयम् ॥ नन्व
 र्नाद्रियात्कथमद्भकारादिजगद्विषयततप्रदृष्टतमाह ॥ व्योमाशब्दवदिति ॥ आहकारोत्थिगाभ्यासमायासैवस्यभिधेयस्यतप्रदृष्टाततरत्याह ॥ स्पंददेवति ॥ ५ ॥ अनासैव
 स्यात्मात्मतामर-सम्भ्रमकारोणाननर्हत्त्यान कथयनासहस्रीद्विभेदप्रदमित्यभिदमित्यादिकल्पयति तेनकञ्जितेनेषाहमिस्मात्माभिधानेनअसौदेवानिदमातिपरिहाराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्याभावाभूतस्याभ्यन्तरेणार्थमद्वय-पूर्वपूजदेहनायाउत्तरोत्तलानाविधानेदेहात्कानकमवासाननुसारेणवदन्ति ॥ ७ ॥

सः अहंकार एव ॥ ८ ॥ कूपकं गादिशब्दैरप्युच्चावचदेहाएव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्यो भित्तदवच्छिन्ने मायामयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जगदाकारविधैरयमहंकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासायार्थाध्यवसायाबुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तनाच्चित्तमसत्कल्पनाभ्यायापरिणामिसत्त्वावस्थावकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यपि ग्रह्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपौविचिकित्साश्रद्धाऽश्रद्धाधुतिरधुतिर्दोषाभिरीत्यादिश्रुति
स्तस्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादन्यन्तवास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमधु

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽप्यहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुंडचतुःशालकुंभादीन् देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मेति याति तद्यो भिभाव नम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणुयेर्जगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकालः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामाभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपोहंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ यदाकाशादिपुच्छिषु एवं माहे शवानभव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ यथात्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते यवा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीरस्य संक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मोतिशं
कया ॥ १६ ॥ यदादिषु प्रणेषु यथाकाशाद्यव्यङ्गितम् ॥ तथा देहेषु नष्टेषु देहानित्यमल्पेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचि किंचित्कदाचन ॥ जगद्विवर्त्तरूपेण केवलं ब्रह्मजृम्भते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुरो भव ॥ २० ॥

न्यरूपेभूताकाशे तदेविरुते सति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भर्वनगरमिव निमित्तिकुट्टाद्यावरणरूपस्य मेव युक्त्या विमर्शो निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविरुतोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुर्निरूपेणुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादित्यस्य भावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमापद्यते अतो निमित्तयेव जगदिति निश्चिततत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवमस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णिता ज्ञामिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूयस्थितस्तथा त्वमाभू रित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रहि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

वर्णानिप्यापुरुषरूपमङ्कारस्याजयप्रतिशष्टिभ्याधेयैर्योपदेशेनोपसहरति॥सर्वप्रथमिति॥ अस्वतन्मयापादकत्वादस्वतन्म ॥ आसन्नोत्तरकादिपातोपस्थान्तापविष
सम्बन्धेकविरोधि अन्तर्धानमङ्करोतिपद सकलमभिमतव्यवहृद्विषयविषयलक्षणकलासहितबोधाभाभूलोच्छेदेनविभुष्यरोयेनिष्ठविभ्यामेष्टव्यपदवृत्तिपदभ्येत्येनसर्वोत्तम
नपयातीत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ॥ तास्ययमकारोति ॥ पू ॥ प्रयोदशोत्तरशततम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ विविष्यसर्वसुप्रेदयतिरिहभूरि ॥

अवद्वपतिरासेनसुप्रेदयेर्यमीयते ॥ १ ॥ अयम सर्वस्यमनोविकल्पमप्यत्यादविकल्पसुपदरातिमिष्टकरोतिरासद्विष्णुत्यादपिनुप्रयमपरेब्रह्मणिमन कल्पनामाह ॥ परस्मादि

सर्वापदानिलयमधुवमस्तन्मसासत्पतामविवेकमनार्यमहम् ॥ बोधादङ्कतिपदसकलविभुष्यशेषेसुबद्धपदमुत्तमतांप्रयासि ॥
॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० न्ति० पू० मिष्यापुरुषोपास्थाननामजयोदशोत्तरशततम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
परस्माद्ब्रह्मणपूर्वमनभ्यममुत्थितम् ॥ मननात्मकमाभोगिततस्यमेवस्थितिगतम् ॥ १ ॥ पुष्पकोशइवानोदोमहोभिरिवसागरे ॥
रश्मिजालमिवादित्येनोबक्ष्यणिराशव ॥ २ ॥ तस्यादृश्यात्मतत्त्वस्यविस्मृत्यैवगतस्थितिम् ॥ नान्यस्मादागतारामजगद्भ्रजुमुजगवत्
॥ ३ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणयोभावायतिराशव ॥ रश्मिजालमिदव्येततस्यान्यदिवभास्वत ॥ ४ ॥ फनकव्यतिरेकेणकेचूरयेनभावितम् ॥
केचूरमेवततस्यनतस्यकनकहितम् ॥ ५ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणरश्मयोयेनभाविता ॥ आदित्यएवतेतस्यनिर्विकल्प सउच्यते ॥ ६ ॥
सलिलव्यतिरेकेणतरंगेयेनभावित ॥ तरंगबुद्धिरेवेकास्थितातस्यनवारिणी ॥ ७ ॥ सलिलाव्यतिरेकेणतरंगेयेनभाव्यते ॥ अंबुसामा
न्यताबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ८ ॥ फनकाव्यतिरेकेणकेचूरयेनभाव्यते ॥ फनकेकमहाबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ९ ॥ पावकव्यति
रेकेणउज्जालीयेनभाविता ॥ तस्याभिबुद्धिर्गलतिउज्जालाधीरेवतिष्ठति ॥ १० ॥

ति ॥ पूर्वसर्गादिकालेप्रथमसर्वकल्पनाभ्यपूर्वमनुमनस्तत्परेब्रह्मणिअप्यकस्तयास्थितमेवसकल्पनातरनिमित्ततयाआध्यायवस्थितिगतमित्यर्थ ॥ १ ॥ अप्युपकस्तया
स्थितोदृष्टानताह ॥ पुष्पकोशेति ॥ १ ॥ तस्यमेवेत्यदृष्टादृष्टीर्धरातीक्ष्णस्थितिगतमित्यर्थविष्टणोति ॥ तस्येति ॥ विषयस्याध्यामतिप्रधानात्मकेनाज्ञानेनैवसर्वकालकल्प
नामूलन्यावस्थिततम ॥ २ ॥ तयाचकाशस्याप्रादुर्भूततयाभावेनअभ्यस्तस्याध्यायविभावेननुसृत्यप्रसिद्धेतिदृष्टादृष्टपर्यायमिति ॥ आदित्येस्यादिना ॥ इदरादिमकालय
थादित्यव्यतिरेकेणभावायतिरस्यसातक्षास्तथादित्यादृश्यादृश्यादृश्यादृश्या ॥ ३ ॥ नतस्येति ॥ बर्त्तक्यपुद्ग केचुरेयोबाधरोधादिति भाव ॥ ५ ॥ आदित्याव्यतिरेकेणनि
र्विकल्पोदृष्टिमेवविकल्पमप्य ॥ ६ ॥ फलिताकस्थितकलाभ्यामप्यद्वयकल्पनाकल्पनबुद्धिभ्यापुरुषोपिषड्विकल्पोनिर्विकल्पमभवतीत्याह ॥ सलिलेभ्यसादिना ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १ ॥ ॥ अलतिनोद्वहति ॥ १० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थावद्भूतान्मूलानिकल्पनातराणि च करोतीत्यह ॥ ज्वालति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभलेखासेवरजितानदाकारतापने
 तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्विति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षपादकद्विविधविकल्परहि
 त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टातेउपपादिनिर्विकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटरशब्दआतरमत्यथ
 स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्त्रप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिष्टमनोभवति
 ॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिष्टचेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयतितद्वययुत्यप्रपंचयति ॥ कोटत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽर्लीकप
 उवालाजालाभलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ १११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
 व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्रासव्यतेनसंप्राप्तनासौवस्तुपुम
 ज्जति ॥ १३ ॥ नानातामखिलां त्यक्त्वाशुद्धचिन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तिसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
 संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिसुस्फुरतास्पदशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्तयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
 भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकंचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कोटत्वमज्जा
 जलंचमेरुत्वंमरुतांतया ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
 तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
 यामनोराज्यविविधधारंभग्नानुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यविराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्तदेतद्यविलीयते ॥ परमार्थेन
 दृष्टंचेतदिदंनैवैकंचन ॥ २२ ॥ दृष्ट्वंपरमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिसुस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
 पुर्ध्वत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणित्यणुचितस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥

२ ॥ स्वप्नजालमिवावर्चनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वादेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
 तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमाप्तव्यनेहनानास्तिकिचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकज्जवतितदाह ॥ दूरयमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थवलेनैवशत
 शाखताप्रयाति यथाअबुधिर्जलमेवसर्जामंतरागादिकलनार्हं परिरिपृक्षस्फुरन्अबुधिवपुर्ध्वत्तेतथाकर्मसहसाणिकुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
 कूटस्थचितोऽपूर्वाकिंचिदपि विकारादिनकुलते अतस्त्वमपिकिंचितुच्छतरभेदस्यजन्मसन्मनादिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमग्निनवजगद्दुर्पकिंचिद्वैतरूपंसत्यंनविद्यतेकिंतुपूर्वसि
 द्धब्रह्मैवपरमार्थसत्यवित्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मरुहिताकारविवर्तविनृतिभाकारतद्वाधविजृम्भिताकारा ॥ प्रकल्पभावमुक्तयतीषिपयधसाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधकपिशब्दात्
 निरानमवि ॥ २९ ॥ इराभायमोक्षपदपदसादिकाधिकलाभिमानासकलार्थतामसससर्वेधेननिरस्वभागादिसर्वैर्द्रव्यजगत्मीनीवशीचिगतभानमदृश्यसत्त्वोक्षितराज्या
 दिवार्थानुयमनदृक्किमहार्क्षेवभूलातिष्ठत्यय ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिर्भावा० तात्पर्यं ० नि० पू० चतुर्दशोत्तरातमस्य ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्षादिराश्यानाभ्याख्याभि
 नापूर्वकृतेर्किंचित्किंचिद्वेदमतस्यजन् ॥ गच्छन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्वदन्धवह्रन्स्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयेर्किंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथत्करोपितद्विद्विन्मन्त्रममन्ततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृत्तिताकारतस्मादन्यन्निविद्यते ॥ पटायजातसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेवेदमस्वितजगन्नान्यास्तिस्यना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिद्वान्यदि
 तिमिथ्याग्रहकृत ॥ सप्तवादखिलाकारंवेकस्याएवसविद ॥ सर्वेयमपिनास्त्येवयधमंक्षावत कयम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुबधइ
 तिप्रमत्तचित्तानिरस्यसकलविकलाभिमानम् ॥ मौनीवशीचिगतभानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहकृतिरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० मां० नि० पू० परमार्थोपदेशानामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ अर्वांसिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कृतामहाभोक्तमहात्मागीमवानय ॥ मवाशकाभरित्यज्यधैयमालब्धगाभ्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुभ्यतेमहाकर्ता
 महात्मागकिमुभ्यते ॥ किमुभ्यतेमहाभोक्तसम्भक्तयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचन्द्रार्धमौलिना ॥
 अर्गागायतुसन्नाक्तयेनासौविज्वरस्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेश्वरंपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकशोसमप्रविवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजालनुविज्ञानवानस्थित ॥ अर्गाशत्रुणतोरामबद्धांजलितरुमापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ अर्गीशउवाच ॥ ॥ भगवन्देवेदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयातद्वदामुमे ॥ ६ ॥ ससाररश्मनाप्यतरगतत्वाभिमाम् ॥ अवलोक्यविमुत्थामितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ कमतर्निश्चयंकांतमुरारिरुपस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोषणग्रहेतिष्ठामि विगतज्वरम् ॥ ८ ॥
 रिशश्रुता ॥ लक्ष्मणाप्रार्थयभुक्तानवेधयेभृगुनिर्गोर्धने ॥ १ ॥ ॥ सवापुष्यपापादिराकापरित्यज्यर्धैर्धनिर्मेयकृतस्यात्मभाधम् ॥ १ ॥ ॥ किलक्षणप्राप्तोमहाकर्ताउच्य
 तमिनिषिष्यति ॥ २ ॥ ॥ अभ्यासकालमपेक्ष्यश्रवणमयमिन्मुष्यतेफलकालत्वंमानित्वाविकमिरेष्टस्त्राणप्रयसंयते ॥ असौभृगीश ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तनुविज्ञानवाग्मवात्प्रज्ञान ॥
 ययपरिणाप्यतपामिकाटपृषावार्धैर्यतेनमाममलिहवाध्यात्मज्ञानस्यानितरप्तानसाधारण्यपायोगासक्त्यभाष्यमनोव्योकि ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतरत्नानश्वरीम् ॥ क्षानेचि
 त्तरेषामासक्त्याधिपतिवर्जित ॥ ७ ॥ ॥ कर्ताविष्णोर्निष्ठस्वरूपम् ॥ तिष्ठामिनिष्ठयम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वांशं कापरित्यज्येत्यशं विद्वदिति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तृत्वनिश्चयात्कर्तृत्वादशं काविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सदमोहो कानि तिवच्छानप्र
भावोक्तिरियनतु यथेष्टा चरणभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफलेदृष्टानि देयोऽनेपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकस्य हमात्रप्रयोजनेन
करोति ॥ १२ ॥ मौनमुक्तिकर्ममनयोगादि ॥ गतउद्वेगः फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्वेगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजभक्षणादिकार्यपुर्णधार्मिकोह
पापोहमिति वाङ्मूकशक्याकल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु नशोचते उदयनिमित्तेषु च नोदति ॥ १६ ॥ नारब्धोपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तत्स्थ
ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वांशं काः परित्यज्य धैर्यमातुं ब्यशाश्रुतम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १७ ॥ ॥ भृंगी श उवाच ॥
किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महारत्यागी सन्म्यक्षयमेव भो ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथाप्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ रागद्वेषौ सुरवंदुःखं धर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
कर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ मौनवाचिरहं भावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्वेगं महाकर्ता स उच्यते ॥ २१ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुण्यधर्मा
धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहोयः साक्षिवदवास्थितः ॥ निरिच्छं वृत्तं ते कार्यं महाक
र्ता स उच्यते ॥ २३ ॥ उद्वेगानंदरहितः समयास्वच्छयाधिया ॥ नशोचते यो नोदति महाकर्ता स उच्यते ॥ २४ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपवत्तत्स्थो महाकर्ता स उच्यते ॥ २५ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्माकर्माचरं श्रव्यः ॥ समयात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
स उच्यते ॥ २६ ॥ स्वभावो नैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन्मो महाकर्ता स उच्यते ॥ २७ ॥ जन्मस्थिति विनाशेषु सोद
यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २८ ॥ नार्कचनद्वेषितयानि किंचिदभिकांक्षति ॥ भुंक्तं च प्रकृतं सर्वं महाभोक्ता स
उच्यते ॥ २९ ॥ नादत्ते व्याददानश्चनाचरत्याचरन्नापि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३० ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
रमखिलजगतीः ॥ पश्यत्यपगतं च्छं यो महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३१ ॥

स्तस्य योजनानु कलचेष्टा वा ॥ १२ ॥ कर्माकर्माविति निषिद्धकर्मणोऽस्य यदैवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रेरणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वनिश्चयेनोभयत्रयः सम
भावयति ॥ १३ ॥ योमित्रेषु शुभममित्रेष्वशुभमाचरन्पिसमतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोऽर्थः स्वभावो नैव शांतः ॥ न सस्य च द्राष्टा दकता सदृश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥
जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तस्य हेतुपुशरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनो यस्य ॥ २० ॥ महाभोक्तुर्लक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
प्रकृतमस्तु तत्रारब्धोपनीतम् ॥ २१ ॥ इन्द्रियैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन्पि निर्भ्रयात्मबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
शनायाचरतीति त्यद्वमात्मदर्शनान्भुंक्ते ॥ २२ ॥ उदासीनः साक्षाद्द्रष्टा साक्षी तद्वत् ॥ २३ ॥

अथारम्भादिक्रियायति ॥ शतार्थाश्लेषाभ्यर्थे ॥ यथाविज्ञेयास्तथी ॥ नोक्तमिति विक्षिपति ॥ १४ ॥ रस्यप्रसूटस्यारभ्यम् ॥ यथास्वप्नमयोभ्यामोरभ्यस्तण्डुलस्य
रस्यत्वं प्रतिपाद्यते ॥ १५ ॥ समनुत्यहस्याभोगायसमुपगच्छति ॥ २६ ॥ यस्याहुषधानोनोपयामा ॥ चकार पाणुकृणकद्वयसमुच्चयार्थः ॥ २७ ॥ अपमन्त्रास्तादुनिकष्टम
यान्तर ॥ २८ ॥ विरहरनिर्दिष्टतम ॥ २९ ॥ तद्वदकारकाकारपरिकृतमध्यमे ॥ ३० ॥ अभोज्यभाक्कुमराभ्यम् ॥ अस्तद्गतिकादि ॥ विकल्पितविषयजनम् ॥ ३१ ॥
अथारम्भकदाश्चनकराच्छारनादि ॥ परउक्तदिव्याभ्याच्छारनादि ॥ ३२ ॥ इतिपाणुकलक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णादधात्मधियभिर्म्येतिसत्यमिति भा ॥ ३३ ॥
सुखेदुःखे क्रियायोगेभावामावेज्जमपदे ॥ यस्यनोक्तामतिमतिर्महाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ २४ ॥ जराभरणमापञ्चराज्यं तरिक्षमेव च ॥
रम्यमित्यवयवेति महाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ २५ ॥ महती सुखदुःखानियधर्वासीवसागर ॥ समसमुपगच्छति महाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ २६ ॥
अहिंसाममतातुष्टिश्रेष्ठोपवादिवाराव ॥ नापयस्माद्धापयतामहाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ २७ ॥ कद्रुल्लवणतिक्रमसृष्टसृष्टमूलमम् ॥ अ
धर्माश्रितिसाभ्यनमहाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसवैवसुरवविरतयथा ॥ य पश्यतिसमसौभ्योमहाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ २९ ॥ स्ता
रत्वदनकारबभ्रुभवाप्यशुभतया ॥ समतासुस्थिरायस्यमहाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ ३० ॥ हृदभोज्यमभोज्यवेत्येवत्यच्चाविकल्पितम् ॥ गता
मितापयामुक्तमहाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरपरम् ॥ योभुक्तसमयादुद्यामहाभोक्तोक्तसङ्घ्यते ॥ ३२ ॥ धर्मा
धर्मासुखदुःखतयामरणजन्मना ॥ धियायेनेतिसत्यकमहात्यागीसङ्घ्यते ॥ ३३ ॥ सर्वच्छा सकला शाका सर्वह सार्वनिश्चया ॥ वि
यायेनपरित्यकामहात्यागीमङ्घ्यते ॥ ३४ ॥ देहस्यमनसोदुःखैरेन्द्रियाणामन स्थिते ॥ नूनयेनोक्तितासतामहात्यागीसङ्घ्यते ॥ ३५ ॥
नमदहानजन्माप्युक्तपुक्तनकर्माण ॥ इति निश्चयवान्तमहात्यागीसङ्घ्यते ॥ ३६ ॥ येन धर्ममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवन्नत
परित्यक्तमहाभागोक्तसङ्घ्यते ॥ ३७ ॥ यावताहस्यकलनासकेयविलोक्यते ॥ सायेनसुप्तसत्यकामहात्यागीसङ्घ्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तं
वदन्तेशरीरायपुरानय ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपराभगातज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतमाधंवक्षास्तिनेतरकलाकलनंहिकि
चित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतोलिवाणमहिसकलामलशांतवति ॥ ४० ॥

सपार्द्धाबाह्यान कायचेटा ॥ धियाविवयवाधारेववर्तित

सक्त ॥ १४ ॥ देशदीनासत्तातसरत्वं सव्येनमिध्यान्वुद्याउज्जिगत्यका ॥ १५ ॥ युक्तपुक्तेवेतिनिधिदेशटीयावरणछेपवा ॥ १६ ॥ धर्मपधर्मवरातीरम् ॥
मनोवननभानसम् ॥ इतिनभागरिषेडितम् ॥ १७ ॥ सुप्तस्यपदानेनबाधासत्यका ॥ १८ ॥ उपसहृति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभावनयामाकर्त्तमिहाभोक्तोक्तस्य
गीबानायासनभयनिर्नामावनाराभापोयक्षिति ॥ मित्रोदितमिति ॥ हेरावल्लेहीद्विपक्षकोशानान्नस्यमध्यस्थचरितारासनिरजनतामुपेत सूर्यपरिराष्ट्रनित्योदितविमलत्सक
पद्मवर्त्तनातिर्किंचित रंतरव क्षनवक्रक्षननालीत्येवशाब्द ॥ पूवसशाभाषयक्षाबाधिमध्यस्थाकलनामलम्भः शरीराद्वयोपस्यतयादिच सन्धिबाणनेदि प्रासृष्टीत्यर्थः ॥ ४० ॥

हे अगहमसारेयत्किञ्चिन्नातितसमस्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धाधिकालावयवेषु प्रसिद्धाना सर्वत्रार्थाणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयशून्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तिसर्वभावविकल्पमपिरवमाकाशमेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत्र किञ्चित्किञ्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वं
देकरसाद्वत्क्षणोऽन्यन्नसंभवत्येव ॥ सतः पृथक्के असत्त्वापत्तेः ॥ अपृथक्के सदैकरस्यापत्तेः ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्सैवाहमित्येवातर्क
निश्चयः सत्प्रथमसमाभ्यभ्यासवलेन स्थित्वा समभूमिका क्रमेणाधिरुस्य गताशकविलासतथैवास्त्वर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयद्विअतर्मुखः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदनायास्येवेत्यन्यः ॥ ४३ ॥ इति श्रीवागसिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं खमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चित्किं
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशंकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठं लुकार्प्यजातम् ॥ न खेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० व्रतत्र
यनिरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम
नि ॥ गलिते वा गलद्रूपे लिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसो वसरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्वं हंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाइव बुद्ध्यां त्यलंशनैः ॥ कोपस्तानवमायाति मोहो मां घाहि गच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तं गच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयुच्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दिति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्तत्तेहश्च ते यद्विद्वामुखे ॥ दृश्यं त एव तुच्छत्वात् नालिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गीर्वाण गणस्य स्य हणीयताम् ॥ साधुर्गच्छत्युदन्त्य

स्य समताशीतचंद्रिका ॥ ८ ॥ चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते च पुमाश्च यात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एव पृष्टो वसिष्ठः प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि संपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपि तल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलति सति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचयत्नलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैत्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वधारिणी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुभस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विश्वामित्रेण हरिश्चंद्रच्छलने पुत्रघातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेत्याह ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनष्टिगमालिन्त्याभासयोः कदाचिदुदये प्युत्तरक्षणे मिथ्यात्वबुद्धिर्बाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिनित्याभावाविकमुखादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते च पुमाश्च यात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन

ननु साख्या उपदाने परमसुखतया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मास्तीत्युच्यते तत्राप्युच्यते ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थानोदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सावानाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयमप्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवसर्गाभ्यासाद्ब्रह्मसत्तानुविद्धजगदस्तु नाम तथापि त्यतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मास्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिहिवहुस्याप्रजायेयेति सकल्पब्रह्मण एव जगज्जीवभावश्चेतरेषां यस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तर्गत्स्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मभिमनेन त
 द्रूपताम् ॥ भूतनापृथिव्याद्याभिमनेन तद्रूपताम् ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामताम् ॥ तथा मिथ्यापाधिषु भाग्याचिदाभासानां वधादिकल्पनानवस्तुनस्तत्त्वसक्तिरित्याह ॥ अ
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुं द्रियातीतं यस्यादपि निर्विकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदात्मैतिकथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्यादयाराजन्मर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शोऽप्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमुत्पन्नान्ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तर्गत्तिकाश्चिद्ब्रह्मच्छंतिभूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्मत्त्वमायाति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ नवं धोस्ति न मोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च द्वित्वं संवित्सारं विजृम्भते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारित रंगभंगैरं
 परस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं वंधमोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० इक्ष्वाकुमनुसंवादसप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव याति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसरंतीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्यो दृश्यते राहुर्गृहीते न यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्तादृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशास्त्रेर्ना
 पिगुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनेवात्मा स्वयासात्वरथयाधिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परस्फुरति ॥ मायाभावात्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्ववधमोक्षधर्मोदरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभययस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्त्रात्पर्यप्रकाशे नि० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ ११७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदाकस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनापायामनुमानत्रयकीर्तिताः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्याया तत्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः संविदः सत्काराणामन्तःकरणतया परिणामेन दृष्टिच्छिन्नतया जीवतां याति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सारे समदिव्य छिन्नसः कार्ये ॥ एवं सति यत्फलितं तदाह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ नन्वदृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि सारदुःखी न द्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

[illegible]

वण्यते पुरुषस्यावसातऽनमोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनिश्चयात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यर्तस्पर्शमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासंस्पृष्टेतिष्ठ
 तीतीक्ष्वाको जिज्ञासालिङ्गैरुपलब्ध्यमनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या आविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकै स्पृष्टे क्रीडते विदुषः प्रति तु तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसंहृत्य बाधितत्वात्कूटस्थोदये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागाद्यहत्तस्य सर्गशक्त्युदय इव वैराग्या निवृत्तस्य सहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसत एव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकवासाध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्ताह ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्जालाप्रभेदा यथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्द्रव्यकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायो महणमायाशवलदृष्टान्तर्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतत्वं प्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः क्रीडते चालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्या यत्संहृत्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुदेत्युन्मच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा-
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथ दंबह्यणिस्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानांतदवातदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नु चित्रात्मा यं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मयदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्च्छंस-
 ब्रह्मकवचःसुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्पृष्टमिदं नेति बीजंत-
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्माभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावना ह्येण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां-
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं स मेत्यतानवां विशोक् एव तिष्ठु भाः ॥ १० ॥

स्यात्स नोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगत स्फुटदर्शनं चाश्रयमधाटितपटनासमर्थमायावलोकदेवेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वव्येष्टव्यवसायेषु बासाध्यात्मिकभावेषु प्रोतमतर्ब-
 हिश्च व्याप्तमप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन गरादिरिव ब्रह्मणि जगत्ताति भासि क-
 नवास्तवमिति भावयन् नित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैकवचयस्य स ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यविस्मृतिस्तद्वृक्षणेना-
 खेण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्द्विभाविता प्रियाप्रियता वैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणपुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा-
 वनेन बासाध्यात्मभावनेन तत्प्रयोजकधर्मार्थमलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्ष्म्यं स मेत्यतद्वलेन शोके ह्वलेषु विशोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

[illegible]

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ १ ॥ तस्यामेव सर्वदृशानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तया समभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तम्यकीदृशो न भवत्समाह ॥ न विधेइति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकशो भानौ यत्तत्प्रसिद्धतरसत्मा च तदेव प्रत्यक्षिन्मात्रमहमस्मीत्यखड्गमहावाक्यार्थमत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तोभेमहिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिद्वि स्वभागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वधीते कर्मणो कनीयात् ॥ तस्यैव स्यात्प्रवृत्तिर्विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 तुर्यातीतपदावस्थायामभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राप्त्या स्वप्रकाशपदालिका ॥ १८ ॥ अंतःप्रत्याहतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्त्वा स्य संदेहो महासमतया तथा ॥ १९ ॥ यद्भोगसुखदुःखं शरीरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११ ॥
 न भिद्यन् च जीवा मिनाहं सत्ताप्य सन्नयम् ॥ आत्मारामो नरस्तिष्ठेत्तन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ २० ॥ व्यवहार्युपशान्तो वा गृहस्थो वाथ वैककः ॥
 अहं न किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अलेपको ह मजरानीरागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं ध्वं वरेभानौ न रनागाम
 रेणुच ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्ध्वं मधस्तान्मेव्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोक्ति इव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २० ॥ तद्भवजीव बद्धयोनो कुरं प्रविमुचति ॥ देहेद्रियादिना कर्मकरणौ पेन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कर्द्
 वा गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सृज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णो भाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मलेः ॥ २३ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्डी यक्कापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ २४ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वाद्द्विषयनाशोऽज्ञादेव दुःखप्रामिमाशक्यविशेषवक्तुमज्ञास्य विषयनाशोऽद्वैतोत्तिप्रकारमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसहावस्थितिनियमः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थादिभूमिकास्तनुवासनं समभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणेति ॥ २० ॥ देहेद्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादायक्या व्यासेन तत्कृतकर्मस्य ह भवैकः कर्त्तैत्यभिमानो हि कर्मभिल्लेषः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहेद्रियादिनेति ॥ २१ ॥ भावानामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहेद्रियादिभावेभ्यः सभ्यगुत्सृज्य सभ्यगुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवद्भानकलापि
 कालेन श्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

कथयति तच्छास्यति तत्राह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावना अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्तिरस्य
 न च रमसाक्षात्कारदत्तस्तदनुप्रवेशात्तन्मात्रासाक्षात्काराभिप्रायदाभावतितदा एव प्रसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथयति तदिति ॥ प्रशान्तेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासाकाव्यनाटककार्यजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविक्षेपाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 ता० प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तपदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यते श्रयार्थलक्षणे र्भनुनेयते ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषवि
 कल्पविषयसमस्तुखलित्वमीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वायमात्रो ज्ञेय इति पापरदशेषमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तत इत्यादि श्रुत्या हेरण्यगर्भानं दानविषयानदमोकारमहार्णवतया निरवित्त्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्त्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहं कर्तेर्विमोहस्य क्षये पोष्यं विलीयते ॥
 प्रकृतिर्भावनानाश्रीमोक्षः स्यादेष एव सः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषविकल्प
 विषयः समस्तुखं तिष्ठति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ११
 मनुखाच ॥ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाश्रितः ॥ यत्र क्वचन शायी च स समाहितो वराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 योजितः ॥ निर्गच्छति जगज्जालात्पंजरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामती तविषयो विषयाशादशो ज्ञितः ॥ कामयुगलः शोभांशरदीव
 न भस्मलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाद्रुदः ॥ परानंदरमाक्षुब्धो रमतस्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यलमो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिविंबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं तस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरज्जनतादृदहक र्त्तनपूजनैः ॥ खेदाह्लादौ न जानाति प्रतिविंबगतैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्वाकारश्च पूज्य पूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदैस्त्यज्यते पि च युज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धिद्वलस्य नासमाह ॥ वर्णित ॥ शास्त्रेण यत्रणा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मिकं क्रियातफलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासानासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामती तस्य निरतिशयानरस्यानुभावस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशो ज्ञितः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्यनुतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदृग्वादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्त्तनैश्छेदने पूजनैश्च देहप्रतिविंबमिथमप्येति परधर्मातिप्रतिविंबगतैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यः पूजितोऽपि निस्तोत्रोऽपि निर्वाकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ संयुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तान्मिथमिति विषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यते त्यज्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचित्कुशलनोरपि प्रमेयमिति विषये स यत् तत्तोनारोहति नातर्भवति ॥ तस्य तत्कुशलमतयोपिनयत्कुरुणाकृत्यर्थ ॥ अथ हारतुं घालेनापि प्रमेयीकियते अस्मै
 माप्यनुवृत्तेन वशीकियते एतदेव मरुतुराशयः शुद्धचित्तत्वादञ्जीत्यर्थः ॥ १० ॥ तस्य ज्ञानसमकालमेव मुक्त्या देहाविषायेन च पुनर्भक्तिनिमित्तीयैर्देहत्यागस्य भारी विधनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचन कदाचित्पितृनुमावात्यजगुप्तमानक्षणदशनीयविधानुत्तयाजगु तयाप्यसौ ज्ञानसमप्रतिपदमेयमुक्तो विदेहस्थेति प्रेरणसमयः ॥ ११ ॥ तदुप
 पदानयार्थमासत्सङ्ख्यमाह ॥ अहं यतीतिरिति ॥ १२ ॥ सपूजनीयमिति ॥ तथा च भुक्तिः ॥ ययलो कर्मनसासिद्धिभाति विधुः सत्त्व कामयते यो भव कामात् ॥ ततो लोकोकलभतेती
 भव कामात् सत्त्वस्य वसथयेदुति काममिति ॥ १३ ॥ तत्पूजनेष्वपरमपुरुषार्थमापककान्तेनैतरीत्याह ॥ नति ॥ इदमग्राणि भाग्यमयोयेयातया विधानां जीवभुक्तानां भक्त्या
 भजनेन प्रत्यक्षपद्विज्ञानात् आसायतेतय वृद्धादिभिर्निर्सायत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अथ हरेर्भक्तिस्वरस्य ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० ॥ इति शस्त्रुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥
 प्रमेयेकस्य चिदपिनरोहति महाशयः ॥ प्रमेयीकियते चापि घालेनाप्यदुराशयः ॥ १० ॥ तनुत्पजनुवातीर्थेष्वपचस्य गृहेषु विवा ॥ माकदा
 चन वाराजन्वत्तमानं पिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसमाप्तिस्मयमुक्तोसौ विगताशयः ॥ अहं भातिर्देहं धाय मोक्षो ज्ञानेन तत्क्षयः ॥ १२ ॥
 सपूजनीयः सज्जत्येनमस्कारं सयत्नतः ॥ सतिरीक्ष्यो भिवाप्य अविभूतिविभवैषिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेन तपः प्रदानेन सायनेन तत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायते क्षीणभवामयानां भक्त्या सत्तामात्यविदां यदगः ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्भ्यनुब्रूय
 हययी ॥ इदं वाक्यं पितृदंष्ट्रिभ्यः प्रथमस्थिरेभवत् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० ॥ इदं वाक्यं भुक्तनुसंवाद इदं वाक्यं प्रबोधन
 नाम द्वाविंशत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ एवस्थित हि भगवज्जीवन्मुक्तस्य सन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयः कोसौ भवत्यात्मविदां वरः ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तस्य कस्मिंश्चिदेव शोभतव्यतिशयेन धीः ॥ नित्यवत्प्रशान्तात्मा
 स आत्मन्येव तिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तपः सिद्धेर्जन्मसिद्धेः श्रमुरिशः ॥ कृतमाकाशयानादिका तत्र स्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

कस्यास्य भाष्यसिद्धये स्थेषारत्नार्थमादिपु ॥ अतिरिक्तं हि पूर्णत्वादिशेषाभातिधीयते ॥ १ ॥ वर्णितलक्षणस्य श्रीवभुक्तस्य भविष्यमादिसिद्धानां विषये चरादिसिद्धिद्वयेपि
 कार्यभरपूर्वोतिशयोक्तिनवेति विदित्तोराम उवाच ॥ १ ॥ एवमिति ॥ एवमत्पूजितं तद्वेले सज्जजाने स्थिते सति ॥ १ ॥ तस्याभ्यसिद्धागोचरनिरतिशयान्दात्मगोचरो नु भवत्प्रबोधशेष
 दत्ताशयनातराह ॥ कस्यति ॥ कस्य कस्मिंश्चित्पितृदंष्ट्रिभ्यः परमात्मतत्त्वशरीरे धरेषां निशयेन भगवतीति योक्ताना ॥ अथवा आप्यर्थे प्रपकारः ॥ कस्य सासारिकसिद्धारो कस्मि
 न्प्रत्यक्षशियेऽतिशयधीर्न भवतीति योक्ताना ॥ तत्पूजनीयमाह ॥ नित्यपूजयति ॥ १ ॥ मन्त्रसिद्धादिद्वयेणाप्यहमेव स्थित इति सार्वात्म्यमुच्यते ॥ भगवान्नांते चरादिसिद्धीन निशम
 तानाद्युनस्य गपूर्वतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धिरिति ॥ अथवा आप्युपराजानां विषयतपूर्वकारण्यस्येति भुक्तस्यातस्त्वद्विषयमनित्यनिर्दिशयानात् प्रबुक्तस्यः ॥ आकाशयानादिसिद्धि
 आतनुषधिसिद्धादिति ॥ कृतत्वपन्नोत्पत्तिरिति प्रथमपूर्वोक्तत्वात् ॥ २ ॥

नरस्य दमाह ॥ कायकाण भावदति ॥ नयाचोक्तनाथिके ॥ विद्यदनुस्वभावागुरोपधेयनकाकात् ॥ विद्यत्पुणतोत्सर्गोक्तार्थेष्वदशाधिपामिति ॥ ४ ॥ पश्चात्तेर्पकर्म
 लीनुराज्ञाननराह ॥ आत्मज्ञानादिति ॥ यादृशमात्मानयोज्ञानान्वितस्तदनुसृतसकल्पयतिसकल्पानुरुपपन्नकरोति नहिमनुप्यादिहेतुत्वात्तुर्द्विधापुण्यपापसकल्पयति
 ररातिना ॥ नयाचाक्तभगवद्विभाष्यकुरिद्वि ॥ नसनभ्यलालभावेनदेनकिश्चिद्भाषियतेदति ॥ दशाध्यासोपसकल्पद्वीरेषुपुण्यपापपद्वतिहेतुरित्याह ॥ सकल्पदति ॥ ५ ॥
 तत्कस्यास्यात्प्रसिद्धकर्मनयाविधत्पुण्यपापपद्वतिभागवतनाहसताननपथस्यकारणम् ॥ ६ ॥ सकल्पस्यागोचयाभाह ॥ साधधानदति ॥ यासायाहकविषमस्यागनतसाक्षिण्यैकाप्यलक्षणसाधधानत्वाभ्यासेतुसकल्प
 याहस्यकाप्रकृतनयवतिकृतराधनुसधानादानाधानानुक्लभप्रसिद्धसकल्पान्नति ॥ यासायाहकविषमस्यागनतसाक्षिण्यैकाप्यलक्षणसाधधानत्वाभ्यासेतुसकल्प
 कायकारणमावायमार्देशोजन्मकमणो ॥ अकारणमुपायातिसर्वेर्जावा परात्पदाना ॥ ६ ॥ पश्चात्तेपास्वकभाणिकारणसुरवदु त्वयो ॥
 आप्तज्ञानात्सिमुत्पन्न सकल्प कनकारणम् ॥ ५ ॥ सकल्पित्वहिवधस्यकारणतत्परित्यज ॥ मोक्षस्तुति सकल्पित्वतदभ्यासपरोभाव
 ॥ ६ ॥ सावधानाभावत्वचत्रात्प्रहकसंभवे ॥ अजसमेवसंकल्पदशापरिहरण्डने ॥ ७ ॥ माभावत्रात्यभावात्प्राहकात्माचमा
 भव ॥ सावधानावित्तात्प्रहकायच्छिष्टतन्मयोभव ॥ ८ ॥ अजसययमेवार्थपतत्यक्षणाणेनय ॥ धृज्जातेतत्ररगेणतत्रारगेणमुप्यते
 ॥ ९ ॥ किञ्चिद्वर्चतनुभ्यतद्वर्चानिभवस्थितौ ॥ नकिञ्चिद्रोषतेश्चित्ततन्मुकोसिभवस्थितौ ॥ १० ॥ तस्मात्पदार्थनिचयात्सहस्यावर
 जगमात् ॥ वर्णादद्वेषप्रायाताम्नाकिञ्चित्तवरोचताम् ॥ ११ ॥ यत्करापियदश्रासियज्जुहोपिददसियत् ॥ नकर्त्तासिनभोक्तसितत्रमु
 क्तमति शर्मा ॥ १२ ॥ सतोर्ततनशोचतिभविष्यचित्तयतिनो ॥ वतमानचपृक्तिकर्मप्राप्तमखंडितम् ॥ १३ ॥ मनसिप्रयिताभावाकु
 णामाहमनादय ॥ मनसंस्वमनोरामन्देदनीयविजानता ॥ १४ ॥

दृष्टवशाच्छिद्यतन्मिभाह ॥ ७ ॥ अनुपवार्थक्याक्याह ॥ माभवेति ॥ यदाशदष्टाक्षित्वरूपतन्मयलक्षकस ॥ ८ ॥ आसाधधानत्वेतुपासेनुक्लरगावर्जनीयद्विदराय
 र्त्वात्पाभ्यासस्त्याप्यावयकतादेशयति ॥ अजसमिति ॥ ९ ॥ रागद्वेषाभ्ययो सख्यविषय्यद्वेषयत्तयार्थभयोक्षतिगतवरायति ॥ किञ्चिदिति ॥ यदप्यदि ॥ तत्ताहि ॥ १० ॥
 अपकवाधार्थतुषयरागरत्कवाधार्थादशद्विरपयमभलत्कायातत्तद्रोगयविषयप्रक्षयाद्यनिचयान्निधातिकिञ्चिदप्यतद्वनराचताम् ॥ ११ ॥ मन्वेवपरवैराग्येणभोक्तृताय
 भजयधर्मावनात्मानभानादिक्रियाणां दुस्तमन्तान्छनोषय स्याद्वेषस्याशक्त्याह ॥ यदिति ॥ तद्वनतक्षिकयास्तुभुक्तमति-कृदस्याल्लनिषिष्टमस्ति ॥ नयाचोक्तभगवता ॥ नैव
 किञ्चित्करामीनिपुक्तोपप्येतत्तत्रविदति ॥ १२ ॥ दृष्टियोगानिष्टप्रभावरवादिपयुक्तशक्तेनप्रथमक्षिकिमाशक्त्याह ॥ सतदति ॥ १३ ॥ सर्ववधकयेमनाज्यएवोपाय सख
 मनसिदनाप्यनत्याह ॥ मनसीनि ॥ १४ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा प्रयत्नैष परिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्रैक
 यानश पृथक्कृत्य मनसा च्छेदनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसा छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्वरूपक निरूपक सत्ता रसूर्ति प्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूल सूक्ष्म सूक्ष्म जीवस्य जाग्रत्स्वमयोऽप्रसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सन्त्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयार्तानि जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणिर्मत एव स्य टमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रत्स्वमयोर्विक्षेपः अनहभाव सुषुप्तौ तन्मूल
 विवेकेनातितीक्ष्णं बलदय इवायसा ॥ मनसैव मनश्छिन्धि सित्तं सर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयंति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 पंत्यस्त्रमखेण विषयति विषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपाणि स्थूल सूक्ष्म पराणि च ॥ तत्रास्य च त्रयरूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदहं भोगाय बल गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूल मिहा स्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रागातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यं तरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तृतीयं विश्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तपुत्रि स्थि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्मविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतथा ॥
 यदसत्कसमं स्वरूपं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्वच्छासमताशांता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य बलितो सा तुर्यकलनोच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रन् च स्वप्नसं कल्पानामसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडता स्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथा स्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाद्भुतबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागे समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृते चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथा बोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभानोम
 हामौ नं वयं स्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिपत्रच्छुल्लभ्यकः ॥ २९ ॥

मावरणतावु मैव्याटि रूपा जीवोपाधी समपि टिष्ठति असद्व्याददमप्रभासी ततो वै सदजायत इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीते च लज्जा ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैक एक ए स्थिति र्य
 स्था ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रददिस करवारयति ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्ति यत्तरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुरीय जीपदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानामपि कथस्यान्तमाह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानबाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृते सति ॥ २७ ॥ जाग्रतो व्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्यादित्यसं भावान्मग्न्याधी यो दाहणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानबाधितवागादि चेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पत्रच्छ ॥ २९ ॥

राधामित्रमभिदुतयतापितमगमयानागोऽयतादुभ्यक्तद्विपूर्वात्त्वयि ॥ किमप्यच्छराह ॥ मुनेइत्यादिना ॥ ३० ॥ पुनर्युगइत्युक्तिः स्वभावात् ॥ ३१ ॥ मयवहोरेष्वनभ्यस्ते
 च्छितिशय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानप्रभुस्य ॥ चित्सर्वदेव ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतस्तादृशमुत्पन्नमभ्युत्पादिविष्यत्सामुपेताराजापराधिररास्युल्लाहिराधनास्ति ॥ ३५ ॥
 गुणप्रपात्मकनायामयचित्तकायल्लासितव्यामयस्थानाभावाधोषितस्य मृगत्वादिति ह्युपादेयावस्थानामसत्त्वमित्याह ॥ जायदित्यादिना ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽधस्परजआदि
 गुणप्रपात्तयेनपि धार्मिकमयरायति ॥ योरेष्विति ॥ स्वर्गेनकपुनजन्मादिहेतुगुण्यपायोत्याहनाहीनाभावाधिक्याच्च आपमयजापदवस्थचित्तयोरेषमित्याभूत्सम् ॥ ३७ ॥ गुण
 प्रपात्मकमपाच्छराहचिह्नार्थेनम् ॥ मृगचित्तयोर्गिर्नामराभ्यशेषमगमसि शौक्यापि मयसत्त्वापराधानुवर्तनरजसोभयलेशइत्याह ॥ यच्च ॥ रजसाअक्षोभ्यमाणत्वात्
 पश्चादुपगतोऽपामित्रमगममिदुतम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्मोमृगइहागत ॥ ३० ॥ कप्रयातोमृगइतिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ समशी
 लावयसाधोमुनयोवनवासिन ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकारोऽभ्यवहारपुत्रस्य ॥ सवाणोद्विचकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मननप्रगलितचिरम् ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्ताख्यादशावेष्टिनकाश्वन ॥ ३३ ॥ तुर्यएवहितिप्रेइतन्नदृश्यनविप्रते ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वाभुनिनायस्यरायव ॥ ३४ ॥ तुल्यकोयमविज्ञायजगामाभिभर्तादिशम् ॥ अतोवन्मिमहाबाहोनास्तितुर्यवरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विकल्पाहितिचतुर्यतदेवाकीर्णनेतरत् ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्ताख्यात्रयरुपहिवेतस ॥ ३६ ॥ पोरशांतचमूढचआत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पोरजाग्रन्मयचित्तशतस्वप्नमयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढसुषुप्तावस्थस्यन्निर्मितव्यतभवत् ॥ यच्चचित्तवर्ततन्नसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदेवयोगेन सर्वेष्वन्तस्वपादयतिहि ॥ ३८ ॥ समसकसकलविलासमुकतुर्यपदेतिपुनिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेतामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० मृगव्याधीयनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ निद्वितीयाध्यात्मशाखाणां सर्वांपद्मएवहि ॥ नाविद्याकीर्णोभायाशातंत्र्यभेदमकमम् ॥ १ ॥
 मय ॥ तादोषितैर्मन्यन्तातिरायेनस्वास्तुल्यसर्वेषां भावात्सर्वव्यापारोपरमेष्ठसमाभ्यभ्यासयत्नात्सदायतीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तमपि तादृशचित्तवशात्पुनर्युगैर्विभ्रा
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ सत्यम् ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीभागवतस्य षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥ १२४ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२४ ॥
 यपदिपमा ॥ नुर्योत्पाधिधैर्यपूर्वोपायमुपरिचये ॥ १ ॥ आदिपायासहजैवित्यावस्थायमपयस्यभायपापुंभ्यरस्यविपदातिपयस्यवेतिषडवस्थैतन्नातस्यापद्मवत्तात्मान
 मापेष्टत्पदवतानेभूतिस्त्वर्तिमिद्विदसुपराणादिराधाणापरमसिद्धीतिनवकुमुभकारान स्वमकारात्स्यात्सवत्सुन स्वत सिद्धतायात्सिद्धौपभापायसरादित्याह ॥ सिद्धोतद्वति ॥ रा
 तसर्वोपद्मवर्तिनस्त्वित्यापरासमप्रसारात्तन्मकमपयस्यभायपापुंभ्यरस्यमित्याह ॥ तयाप्यभुति ॥ यतोबाधोनिबन्धे अभ्याप्यमनसासेति ॥ तयाप्यद्विधाधार्म्येऽप्युक्त
 म् ॥ यपदमपमसिद्धिर्माध्याजानेतिषड्विद्वद्विद्वत्कलादिति ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्बभवेन जगन्मूलान्वेषिणां वादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्तयात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाकल्पना प्रवृत्ता इत्या
 ह ॥ शातदतिद्विभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यानुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
 र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवात्सर्वात्मन्येवास्वेति प्रेरणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पञ्चमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तमहवस्थित ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वननुसंवानात् ॥ ७ ॥
 अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयाचितनीयम् ॥ असुखदुःखम् ॥ मध्यमतदुःखमयासाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातसर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारोयेन अतएव श्रीम
 तस्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्गसायमनिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमातीनपुष्टमद्वल्यस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचन्द्रस्तत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएव चिदाभासे स्वच्छे समसमात्मनि ॥ समप्रशक्तिस्वचिते ब्रह्मेति कलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयकेचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
 केचिदोभयरूपत्वं विवदते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्तिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
 आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरु कर्माणि राधव ॥
 अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरु यथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरंदुःखं चित्तासत्तापरं सुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
 दृष्टारभ्य मरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
 वतात्मयत्नेन दुःखांतो नंत आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंते रेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
 सारः कुर्वन्तानामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
 ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्गानि भूमिकां
 प्रति योगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च वमेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्भ्योपनीतं व्यवहारं न कुरुते ॥ प्रतिबिम्बेष्टाया भिवनस्य सकर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
 नि० पू० पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
 पुमस्यः कुरु कर्माणि रायवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपञ्चमादिभूमिकास्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्सपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
 सक्रमचपच्छति ॥ सप्तानां भिति ॥ भूमिकां प्रतिपति भूमिकं योगिनः कीदृशानि चिद्गानि भवति ॥ वीप्सायाः प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाः द्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
 त्वात्तदकरणादसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यप्यविषयसहपिकारिणप्रवृत्तिशाब्दाधिकारिष्याहत्तराधिकारीष्यज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ प्रवृत्तयेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १२ ॥ तन्मातृरागादिर्वाधिरितबुद्धभ्रवत्तत्पलसाधमाह ॥ किमिति ॥ तत्प्रवृत्तिपययुक्त्यत्वेनप्रसिद्धनिषाणकियन्ताय ॥ मभोगराणिणाबहुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्राप्त्यतिरामद्वय ॥ यथाह ॥ अपिबेदावनेयुत्प्रेरणात्तत्त्वसाधोति ननुनिधिपयभोसकदाचिरपिगीतमदति ॥ इतिपुन्यप्रकारेणनिश्चिद्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिका
 म्यकमजातस्य कसा ॥ १३ ॥ नित्यतलस्यित्यनुतिहतिहेतुविषयकमणयिर्गुतर्होर्लभ्यमाह ॥ बलति ॥ यथायद्योगणकोटिभि मध्यपदनिर्बहवानलकथनादिभिश्चात्यतश्चल
 पुरावराणबद्धयारेविराज्जानां कृत्वाणां मभतरपितराणचलनविषयुक्तभयोदित्तेवार्त-प्रवेशा-पुनर्निगमाभ्यासल्येपातद्वदसस्म्येयानांमयुमस्तप्रवेशपुनर्निगमनलक्षणा
 नोभ्यन्मानकभिरवधुमाद्विषेकीजायतइत्यत ॥ अथवाक्षाराणवस्थमहोर्कर्मवीधाययाअनेकरा कठच्छिद्रेयविरयनिर्गतापिक्षाराणवसरसेमहास्वादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नोभाप्रत्यनक्षीराप्यवरजानाति अतकर्मनेतुषलपो क्षाराक्षीराणधर्माभिरनाबसेतुभयावरलक्षणच्छिद्रेवीधामप्रवेशीररसमात्साधक्षारासारक्षीररसस्यविषेकिनीपू
 त्यानरासकाजायततद्वर्जोवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकभ्यन्मानमेभान्याहयार्थ्यात्सराक्षरसमात्साधविषेकीरदासक्तोकायतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्योत्सादना
 र्थावसिपुत्रवाच ॥ प्रवृत्तश्चनित्यतश्चभवतिदिविधपुमान् ॥ स्वगापवर्गोन्मुखयो भणुलक्षणमेतयां ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाण
 वरमस्यतिरेवमे ॥ इतिप्रवृत्तकताय सप्रवृत्तइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलानवयुगान्छिद्रकृमशीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजन्मनामतेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमग्निपयुर्गितैर्दानैरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिशियनिर्मुक्तकिंस्या
 दिश्रमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्यतइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येवार्थहेतुसमुद्रमधोकिंयमाजययामयाधस्ताभारस्यकुम्भगतसमस्तभूवनाभारात्लाहत्तद्विश्वमध्यमानचलणवयुगस्यच्छिद्रेकमयममन्युतमुत्पद्यतेइत्यात्सादने
 मपरासार्यप्रवृत्तापराधनेकयान्तज्येश्वरदिनिगमनजन्मनामनेकतर्होर्वायधैवमयममन्युतमुत्पन्नतथैवतदात्साधक्षीरायनविषकिनीकायतेतद्वययुमभुष्टरविप्रवणोपायेन
 बहिर्गमननिर्दिष्ट्यासन।भ्यामतभ्यप्रक्षालनस्वविषेकीपाप्रवृत्तपुमाननेकजन्माभ्यासवराहतेअतरेवविश्ववणवसरेवसाक्षाद्विवेकेननिरतिशयानइमात्सावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाचलयोऽप्यवयापुर्गस्ययुगस्यच्छिद्रमध्यवर्तिनारविषेर्कर्मसाधवीधयासाधनभूतयाप्रवरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चाद्विषकीनेनधैवच्छिद्रावस्थानेवानकाविषिप्रतीति
 यामाकनभवसागरपतिस्यज्यमभवतमनिविषिहोर्जीवस्थानकायिप्रतीति ॥ मयाहि ॥ प्राक्नेजन्मनिकारापरणादिद्वयपरपराभाविनिवात्स्यादिवृत्तवसततिर्न्यवर्तनिया
 तनादङ्गमाभासमाहृत्त्वमिति ॥ इत्यहं स्वमयानाभनेकेयाजन्मनामतेपुमान्भुक्तविद्युत्पुण्यपरिपाकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविषेकीस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विषिधाविहृत्तापराधस्थितिप्यवस्थाअसाराविष्यानिष्ठत्वहेतुना ॥ ययुर्गितैर्गुचितपरिणामै ॥ ५ ॥ कियामयुक्तैरानिशयेरुत्पत्त्यामिषिकृतिसत्कारैर्भिर्मुक्तकूटस्थमि
 त्यय ॥ इतिविषयायनद्वयप्रवरादनीयमितिनिश्चयमाह ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिकाप्राप्तिक्रममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतत्ताधर्माचितासु ॥ विरागवैरस्यम् ॥ उदाररूपासुचितशुद्धानुकूलसुखौचसत्तगेश्वरोपासनजपा
दिरूपासुकिंयासुकर्मतेसज्जते ॥ तेनचान्वहचिन्तशुद्ध्युपचयेनतृष्णाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकिंसीतिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाभते ॥ ९ ॥ परेषा
खस्यचमनसःअनुद्वेगकराणिमृदूयस्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्माणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ पेशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रश्रवणाधिकारलक्षणायाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चित्तसेवानुकूलधनादिसाधनानीयतान्सेवमानस्तन्मुखाञ्जानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथंविरागवानभूत्वासंसारार्द्धितराम्यहम् ॥ एवंविचारणपरोयदाभवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरागमुपयात्यंतर्भावनस्वनुवासरम् ॥ किं
यासूदाररूपासुकर्मतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततंविचिकिंसीति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्माणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारोणिमृदुकर्माणिसेवते ॥ पापाद्विभेतिमततंनचभोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानिच ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथमामेकांप्राप्तोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जानानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानीयज्ञानशास्त्राप्यवेक्षते ॥ एवंविचारवान्यःस्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तःशेषःस्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनाधीमितरामागतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्वरुपं
दितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञःकार्यकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगृहंरुहपतियथा ॥ १६ ॥

न्यथमभूमिकाप्रतिष्ठइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसंपत्तिहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्साधोवच
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकर्मणेद्धिर्नियमभूमिकाप्रवेशक्रममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतचिकिकरोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधोरणाध्यानकर्मणासाध्वेनसमाधिनासाधैश्वर्यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैर्प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठापनफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्यातान् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्लेषान्पठितान्गुरुश्रव्यश्रवणमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभगच्छेत्समिप्राणि श्रोत्रियब्रह्मविनिर्णयम् ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगामिज्ञात्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञःशिव्योगुरुमुखदादिधिगतश्रव्यःसर्कार्यसाध्यकर्मकाढार्थस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाढार्थस्तयोर्विनिर्णयग्रहपतिःस्वग्रहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनपाटितस्तस्येत्येतोऽपयःसर्वत्रापलब्धोपविंसगतत्वाद्द्विचारणाय ॥ यदितुधारणाध्यानकर्मण साध्वेनसमाधिनासाधैश्वर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैःसहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठःकल्प्यतेतर्हिसर्वसंगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मणोपस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषःसवधःपठ्यर्थः ॥

बहिर्येकमपदानुसारणश्रितानामपि ॥ अनेनमध्यमश्रमिकायाभेदतेषामतीर्णवृत्तादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहस्यपरमतात्पर्यदमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानातिमग्नसहस्यमेपासमागनानिरासनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवद्वितीयश्रमिकोऽतिवदत्तसुतीपश्रमिकाग्रशमाह ॥ अससंगेति ॥ तत्स्वर्तयाश्रमिकोपगतियवि
 शति ॥ ११ ॥ यथावदितिभ्येकहृदयपयायोगश्रमिकाह्वयानुसार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामयासविशेषबाहुन्येनसमाप्यभ्यासादिबाह्वनभासाविहारेण ॥ २२ ॥ मयवि
 शयसाहसुभ्यानकालेष्वभ्येकहृदयपयानुवृत्तिरप्याशरयकीतिशययति ॥ अभ्यासाविति ॥ २३ ॥ असंगसुखसौम्यनसुकिञ्चिभज्यभ्याषट् ॥ सुनीयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमास्त्वमोहलोभातिशायिताम् ॥ यहिरप्याश्रितामीपस्वजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशायगुहसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहस्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससंगाभिधामन्यावर्तयायोगश्रमिकाम् ॥ तत् पतत्यसौकात् पुष्पशय्यामि
 वामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरध्यात्मकयनक्रमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्वि
 राग्यकरणक्रमे ॥ शिखिगप्यासमासीनोजरयत्यापुराततम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमरोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासास्त्राधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिर्नर्सादति ॥ २३ ॥ वर्तयाभू
 त्निर्काप्राप्यधुनोभवतित्वयम् ॥ द्विभकारमससंगतस्यमेतन्मिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंग सामान्य श्रेष्ठवचम् ॥ नाहकतानमो
 काश्वनवाप्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमयैपुसामान्यासंगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भितसर्वमन्वैराधीनमेवच ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिवाहुत्वंकेवाधमनमकट्वत् ॥ भोगाभोगामहारंगा सपट परमापट ॥ २७ ॥ वियोगार्थवचमयोगाआधयोव्याधयोधिय ॥ काल क
 वलनापुक्तसवभावनानारतम् ॥ २८ ॥ अनास्ययेतिभावानांयद्भावनमांतरम् ॥ वाप्यायलभमनस सामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

नाप्यध्वश्रमिकासाधारण ॥ स्वदेहिकाकलयोर्नकमानभोकाशेषसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनवाप्योवाधकभेदत्यसंग ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटयेष्वस
 जननार्थस्य ॥ सामान्यासंगमेवदर्शनमप्ययति ॥ प्राक्कर्मेतिसाधयति ॥ सुखवाप्याप्यधाणयदिबाहुत्वाप्याप्यमणसर्वादाह्वयनिर्भितकमस्वानवप्यसे ईश्वरस्वत
 म्यपक्षेत्वाप्याधीनमव ॥ बाधाषट्कारणस्यप्रधाणिक्कस्योतनाय ॥ २६ ॥ यथाहृदयविषयास्तान्प्र्यासत्तरेष कर्तव्यानुशासमिकर्कपुनर्केवनकाश्चिदर्थस्य ॥ असस
 गोपयुक्तानभ्याप्यनास्याहेतुशब्देपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनस्यारिभ्रमवणादिसाहृद्येनवाक्यार्थज्ञानासक्त्येपाससंगसुखापानाप्यस्येत्याह ॥
 बाह्यायैति ॥ २९ ॥

अयं चासंगः पूर्वभूमिकयोरेव ससंगाद्युपायैः सम्पगभ्यसनीय इत्याह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदां प्रयोगेण आवर्त्तनेन ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्र
माद्यन्तिरसकदुपदेशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तु निप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेन स्फुटतां इत्थमेवात्मवस्त्विति विश्वासो चरतामागते सति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यन्तत्रयपूर्वाच्चयि
वस्तुनीत्यस्याविशेषणम् ॥ श्रेष्ठाससंगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहं कर्त्ता किं लीश्वर एव कर्त्ता ॥ मम प्राकृतमिदानीं क्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्य तियोभ्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपि दूरतरेकवायमौ नमासनमिति परेणाख्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिर्दिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत् आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वह्नैकरस्य विलीनचित्तदत्त्यात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यत आसितभास

अनेन क्रमयोगेन संयोगेन महात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामन्तःप्रयोगेणात्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवद्वस्तुन्यागते स्फुटतां इदम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेः परे सारपरमकारणे ॥ नाहं कर्त्तृश्वरः कर्त्ता कर्मवाप्राकृतं मम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरे न नमिति शब्दार्थभावनम् ॥ यन्मौनमासनं शांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्न बहिर्नाधोर्ध्वनाशास्तुनां वरे ॥ न पदार्थ
नापदार्थनजडेन च चेतने ॥ ३४ ॥ आसितं भासनं शांतं तमभासनं भसासमम् ॥ अनाद्यन्तमजं कांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरः सकार्यामलपल्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनो विप्रकटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मो रुढो तर्वाचारार्कविकासितः ॥ फलं फ
लस्य संसंगादतीयां भूमिका मिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायाद्दिशुद्धानां संचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेन प्रथमोदिति भूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिः प्रोदितमात्रा तैरुत्तां कुरिकेव सा ॥ विवेकेनाबुसेकेन रक्षयापाल्याप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नं स्वप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायंसमाधिः सदाचारोपबृंहितविवेकस्य फलमिति वक्तुं विवेकपद्मत्वेन रूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणि नि
ष्कामकर्माणि उपासनगुरुश्रुषाश्रवणादीन्धेवपल्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाग्रसंलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविप्रकटकैः संकटो निबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंग एव तृ
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्च देवादकुरिता चेत्सैव ससंगमादिना महतायत्नेन रक्षणीया सा चेद्भक्षि
ता अनायासेनैव द्वितीयादिभूमिकाः सेत्स्यतीति तत्रैव यत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानां तत्त्वविदां समवायाद्वाज्ञमानभजनाद्युपायैर्मेलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैः किं कार्यं दाह ॥ भूमिरिति ॥ यत सैर्विशुद्धैः सा शुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुखतया प्रोदिता मेधैरकुरेता भूमिरिव प्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेन बुसेकेन यथा अ
सना अमलानां भवति तथारक्ष्यावर्धनीया दुष्प्रदत्त्यादिविघ्ननिवारणयत्नेन पालनीया चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एषाशु ॥ स्थापनं च नृपयस्यैताप्यलक्षणेन शास्त्रादिलक्षणेन वाच्यैर्वाशेन प्रथममङ्कुरितोऽल्लसति मेवाशविचारेणोदयमभिर्हर्द्धनयेत् ॥ ४० ॥ एकोरोऽभिर्हर्द्धतोऽन्याउत्तर
रभिर्हर्द्धाभ्यस्तपमवसाधपिप्यतीत्याह ॥ एषति ॥ ४१ ॥ सोषापवर्णितवृत्तीयभूमिकोऽल्लसति ॥ अथेति ॥ ४२ ॥ प्रसगादरालेनैवेन्दुदययाराम पृच्छति ॥ मू
दस्यति ॥ आभिजात्यापि कारिचिराण्यहीनस्याभ्यासकपाविमुदस्यकामभोगार्थमेव प्रवृत्तस्याधमस्य चोपायात्तरेण माक्षीस्तिमान्वेति प्रथमप्रश्नार्थ ॥ ४३ ॥ आशुभू
मिनाप्रथमपराशरान्तरयाभावरेकद्विप्यारिखदरायाभ्यस्तस्करागतिरिति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आशुभस्योत्तरमाह ॥ मूदस्येत्यादि सार्धद्वयेन ॥ काकनालीययोग
येनांशेनोद्भूतस्य पाविचारेणोदयनयेत् ॥ तमेवानुदिनयन्नातृणीवल्लङ्घनं कुरम् ॥ ४५ ॥ एषाद्विपरिग्रहार्थं तरन्यासां प्रसवैकम् ॥ द्विती
यां भूमिं पायन्नातृतीयां प्राप्नुयात्तत् ॥ ४६ ॥ श्रेष्ठास्तस्य गताद्ये पावतीयाभूमिका अहिः ॥ भवति प्रोक्षिताशेषस्य त्यक्तलन पुमान् ॥ ४७ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ मूदस्यासत्कुलस्य सप्रवृत्तस्याधमस्य ॥ अप्रामयोनिसंगस्य कथमुत्तरण भवेत् ॥ ४८ ॥ एकाभयद्वितीयां वा
तीयां चितराचवा ॥ आरुदस्य मृतस्यायकीदृशी भगवन्गति ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मूदस्यारुददोषस्य तावत्सत्यतिरताता ॥ या
वज्जन्मांतरशर्तं काकतालीययोगत ॥ ५० ॥ अथवा साधुसंगत्यावैराग्यनाभ्युदेति हि ॥ वैराग्यभ्युदितं जतोरवश्यं भूमिकोदय ॥ ५१ ॥
ततो न भवति सारद्वितीयां वायसमह ॥ योगभूमिकयोक्तां जीवितस्य शरीरेण ॥ ५२ ॥ भूमिफांशानुसारेण क्षीयते पूर्वदुष्कृतम् ॥
ततस्तुरविमाने पुलोयपालपुरे पुच ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमन्तेरमणीसख ॥ ततस्तुरतसमन्ते दुष्कृतं च पुनराकृते ॥ ५४ ॥ भोगजालेप
रिक्षाणजपतया गितो मुवि ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे गते गुणवतां सताम् ॥ ५५ ॥ जनित्वा योगमेव ते संवते योगवासिता ॥ तत्र प्राग्भाव
नाभ्यस्तयां भूमिं क्रमन्नुधा ॥ स्मृत्वापरिपतं लुच्चैरुत्तरभूमिका क्रमम् ॥ ५६ ॥

तत्सर्वकारतपुत्रावाधुसगत्यावाधैराम्यपाधन्वाभुदेर्नतिप्रेषाभ्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकयेत्यादिना ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इच्छतक्षयानुसारं परम
तदस्य पाद्व्यमे ॥ इच्छतक्षतिमानानुवाद ॥ नक्षितस्य नरकादिभोगोस्ति महिकक्षपाणहत्कश्चिद्गुणैर्नातगच्छन्तीति भगवद्वचनात् ॥ आनुपंगिकतु त्वभोगाभिप्रायवा ॥ स्व
र्दिणामपि प्राप्तिरानर्थाद्दु त्वसहस्रसत्यात् ॥ ४९ ॥ भोगकाले भुज्यमाने सुकृतसमारेषु पुरुषे च परिशीणे सर्वात्यभ्य ॥ यागिन इति जात्याख्यायां बहुवचनम् ॥ ५० ॥ यो
गमवति ॥ यथाभ्यासनतैर्बद्धियते सवरोपि सन्निभगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिना इति ॥ परंपरत्पारोह इति ॥ ५१ ॥

१ इत आरभ्य सप्तदशतन्त्रासु अष्टाकद्वयस्थानगुणकार्त्तव्याः पाठ्यपठ्यतस्तस्य भूदस्याष्टिदशपस्थानवत्स्यतितातता ॥ यावज्जन्मानरशतेनोदताप्रधानम् ॥
२ ॥ अथवासाधुसगत्याकाकनालीययोगत ॥ ससारस्पष्टाशयद्विष्टाभ्यन्तानुवेतिष्टि ॥ १ ॥ यैवाभ्यन्तानुवेति जतोरक्षयभूमिकोवयदति ॥ कनयोर्भ्योमूलच्छि
वितपाठपृथकीकानुगुणदतिभाति ॥

सभाविस्तारश्चोप ॥ सुपुममिषिपदशीघ्रनामयस्फलात् ॥ ६१ ॥ उदितआभिर्भूतस्वरूप ॥ ६२ ॥ सुपुमस्थानपुकीप्रतप्तानपनपुषेतिभूतमुक्तमज्ञानपनतासाभ्याद्वात
 स्यादुपमवरनाथोत्तारायेनाह ॥ सुपुममि ॥ आनहमयासानवशुनितिश्रुतिपसिद्धातर्मुखस्थानसादनसाभ्यादपवितन्याथेत्यारायेनाह ॥ अतमुवतयति ॥ ६३ ॥ विधासन
 अस्य ॥ स्थितस्तत्पुण्यानवाहन सत्तित्यर्थ ॥ ६४ ॥ उक्तसुपुममयेत्यनुयायिभाषानाम् ॥ तसुशणान्याह ॥ यथेत्यादिना ॥ ६५ ॥ द्वैतवदैक्यमस्यापिसत्प्रातरभ्यावतकस
 त्यास्ताननुभयवर्धित ॥ तथात्यन्तिकस्वरूपप्राप्तिसर्वसंदेहोदमाह ॥ निर्दयिरिति ॥ भिषयोद्वयप्राप्तिच्छिपतेसर्वसरायादभिभूतेरितिभाष ॥ ६७ ॥ अनिर्वाण प्रारभ्य
 तस्योपाधिनाणामुक्त ॥ यथाविषयस्य अनुपशीणधिनज्वलनीनिर्वाणः अहजगत्सभावेनानवहिष्यशब्ध ॥ ६८ ॥ अनाहजानदस्यभावेनलनवहिष्यपुण ॥ तस्यादि
 मतावशेषावास्तेपचर्माभूमिकागत ॥ पंचर्माभूमिकामेत्यसुपुमपदनाभिकाम् ॥ ६९ ॥ शांतारोपविशेषांशस्तिष्ठत्यद्वैतमानत्रके ॥ ग
 हितद्वैतनिभासमुदितौत प्रशुद्धवान् ॥ ६३ ॥ सुपुमपनृवास्तपचर्माभूमिकाभित ॥ अतर्मुवतयातिष्ठन्नाहिवृत्तिपरोपि सन् ॥ ६४ ॥
 परिशततयानित्यनिद्रातुर्विलस्यते ॥ कुवन्नाभ्यासमेतस्याभूमिकायां विवासन ॥ ६५ ॥ पृथितुयाभिधामभ्यां क्रमाक्रमतिभूमि
 याम् ॥ यन्नानामनसद्वृत्तानाहनाप्यनहहति ॥ ६६ ॥ केवलक्षीणमननमासद्वैतेक्यनिर्गत ॥ निर्दयिश्चांतसदेहोजीवन्मुक्तोविभाव
 न ॥ ६७ ॥ अनिवाणोपितिवाणश्चिद्वदीपइवस्थित ॥ अतश्चून्योयहिश्चून्यश्चून्य कुम्भइवावरे ॥ ६८ ॥ अत पूर्णोयहि पूणपूर्णकुम्भ
 इवाणव ॥ किंचिदं देवपसपन्नस्त्वयैवपनकिंचन ॥ ६९ ॥ पृथ्याभूम्यामसौस्थित्वासममर्माभूमिमाशुयात् ॥ विदेहमुक्ततातुत्तासममीयो
 गभूमिका ॥ ७० ॥ अगभ्यावचर्मांशांतासाभीमाभावभूमिपु ॥ कश्चित्साशिवमित्युक्तोश्चिद्वैतस्तुदाहता ॥ ७१ ॥ कैश्चिद्वक्तृतिपुभा
 वविवेकइतिभाविता ॥ अन्यैरप्यन्ययानानाभिर्दरात्मविकल्पितै ॥ ७२ ॥ नित्यमव्यपदंश्चापिकयश्चिदुपदिश्यते ॥ सत्वेताभूमिका प्रो
 क्तानमयातवरपुद्गह ॥ ७३ ॥

भीषकस्यसहायरापाकशप्यसिद्धलेनोर्काचिरुद्धेणपरमाश्रयकषेणसपन्न ॥ वातवद्व्यानिस्पासिद्धत्वात्नोर्कचनसपन्न ॥ ६१ ॥ सममीभूमिकापरिप्रीडावसैषवपु
 सनेतिमसमभाषापरिप्रीडाविषयः स्यान्नवीयनार्थिप्रशुक्तेष्य ॥ ७० ॥ इवसाभ्यामभ्यायोगिमानसानुभवकमभ्येत्यर्थ ॥ नवजीवत सममीभूमिकैवनास्तीत्ययोगिमानसा
 नुभयमप्यनार्थिरपानास्तीतिप्रमितव्यय ॥ साधीनाभाभभूमिष्वितिरस्याभाभभूमिष्यप्यपातसीभात्वोक्तविरोधापत्ते ॥ आसामभ्यासयोगेनेत्युत्तरभाष्यसमीयत्वोक्तिविरो
 धाद्य ॥ शिवमिर्निर्देष्टका ॥ शिवमर्द्वैतपुनर्देवमयमद्वैतभूतपुनरोपादितिभाष ॥ ब्रह्मेतिवैश्वमिति ॥ ७१ ॥ एकमित्युक्तोर्भाषः आशिवित्कावस्थितिलस्यविवेकद्वैतिसांख्ययो
 निभि ॥ अन्यर्माभिसात्ततमदेभ्यरुद्धादेवादिभिः श्वर्गोपासुदेवोसदेभ्यरोजुपुद्गवमिज्ञानमनुपपन्नब्रह्ममित्यादिसत्त्वबुद्ध्यनुसारिचिकित्सीर्नाभिर्देहस्यप्राप्यप्राप्ताजानिते
 त्यर्थ ॥ ७२ ॥ परिषयसाभ्यमभ्योर्देकपुनुरित्येतोत्रमाह ॥ नित्यमिति ॥ कर्माश्चिद्वैतस्योपादिरित्यर्थ ॥ ७३ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य पासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 भ्याशसनशरसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा कितलस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैना भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैकापि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सायावन्व विजिता
 तावत्तदा कितलुद्भूता सारिकसपट्टपास्यसिमरभूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधैर्न्यधावनशोकमोहाद्युद्धासकरणशीला ॥ मत्तानीन्द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभाषिणीमधुरबृंहिता साधनयस्या ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दत्तौ
 दर्शयति ॥ कर्मति ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येवोच्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवसचयान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आशा
 आसामभ्यासयोगेन नदुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्ताः कृदुमंथरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विग्रहव्यग्रामहादशनशांसीनी ॥ सा
 चेति हन्यते न मननार्थकारिणी ॥ ७५ ॥ तदेता सुसमग्रा सुभूमिका सुनरोजयी ॥ करिणी मदमत्ता सायावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनामसु भटलावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निहन्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्विप्रोच कलभारसना कलभाषिणी ॥ ७९ ॥ मनोगहनसंलीना कर्मदंतद्वयान्विता ॥ मदोस्यावा सना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयोरामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागीनि हंत्येषा कृपणान् जीवसंच
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तसंकल्यो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहोनास्मा मस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनास्मावराखेण प्रसृता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छा सर्वात्मना जयेत् ॥ यावदस्त्विदमिदमेव नियमं तं विजृम्भते ॥ ८४ ॥ तावदुग्रा कुसंसारमहावि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदमस्त्वितियन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छा निरिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविदुरिव दर्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवां कुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तिवैचित्र्यप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निहन्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकांत सर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हिनित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुणा भवति किं विदमिदमलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहाविषविषूचिका रूपा तुष्णाता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णीव संसारस्तः क्षय एव मोक्षभूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्षकथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चित्तश्रुत्या चार्थाद्युपदेशवाक् प्रपञ्चलविदुरिव न स श्रितव्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतलविदुरिव संश्लिष्टासती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकूलस्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेन दुषेय इति स्वच्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवा कुरः ॥ सवेदनविषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

भनागभ्युदितप्यसवेदनशब्देन च्युतव्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिनाम्ना ॥ दीनताभोगकाण्यपम् ॥ असवेदनत्वग्रथप्युत्पाद्यति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुष्ठु असवेदनस्वसवेदनतद्गुणं
 सतिराध्यात्मवत्त्वाद्वापयन् अर्चितस्मात्सत्त्वार्थानिर्भाषारतयाभासनम् ॥ ८९ ॥ तथाभ्यासकालेसाधधानताद्वयपरिपाककालेत्वधधानविनिर्मुक्तसुष्ठुमिमरणावस्थयोरिव
 स्तत्पदस्ययत्नद्वयाराधेनाह ॥ अवधानति ॥ तावन् यकारिणीमिच्छावर्त्ताप्रत्याहारलक्षणोदबिरोधोनाकल्पनियच्छन्वधीनेति सर्वार्थप्रयोगभूतमुक्ति ॥ ९० ॥ ननुभाक्कम्पना
 स्यात्पदवृत्तिरिति दृशस्तथा कतिरानीमिच्छास्यागादिति कथमुच्येतमाह ॥ इदमेतिति ॥ सवेगचित्तधावनविषयानुसधानलक्षणकम्पनाफलावस्थेयमिति कम्पनमाहुर्
 तस्य ॥ भावनस्यरणम् ॥ ९१ ॥ सकम्पणसर्वार्थानयमुत्तिमिनिपाकनार्कानामप्ययमेवार्थाभावायद्व्यत्याराधेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथनार्हस्यतिसकम्पनपदयोरप्यायनामाह ॥
 तयति ॥ ९२ ॥ सम्पन्नमननुभूतमपि भाव्यतइति विरोधपदयायत्तविभूतिकाललुप्तार्हयेत्येतेन कश्चिद्विरोधस्य भेदोपविशितव्यत्याशयेनाह ॥ अनुभूतमिति ॥ ९३ ॥ इहा
 मनागभ्युदितवेच्छाद्युतव्यानयकारिणी ॥ असवेदनशेषेण विषयेष्ववधारणी ॥ ८८ ॥ इच्छाविच्छुरितोर्जावोविजडातिनदीनताम् ॥
 स्वसवेदनयन्नस्तुतुष्णीमेवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानविनिर्मुक्तसुभंशवशतयया ॥ तां प्रत्याहारयद्विशोनेच्छामत्सीनियच्छत ॥ ९० ॥
 इदमेतित्वितिसवगमाहु कल्पनमुत्तमा ॥ अयंस्याभावनयत्तकल्पनात्यागउच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविद्विषकल्पशिवमस्मरणविद्वु ॥
 तन्नागानुभूतधनानुभूतचमाप्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतांस्मृतिविस्मृत्यकासुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगुर्वक्षिपुमहामति ॥ ९३ ॥
 उच्यवाहुर्विराम्यपनचकश्चिच्छुणातितत् ॥ असकल्पपरश्रेयसकिमनर्त्ताभाव्यते ॥ ९४ ॥ किलतुष्णींस्थितेनैव तत्पद्माप्यते परम् ॥
 परमयधसाधान्यमपिरामलगायते ॥ ९५ ॥ गन्धदशैकनिष्ठस्य यथापांशस्य पादयो ॥ स्मदोविगतसकल्पस्तथास्पदस्वकर्मसु ॥ ९६ ॥
 वदुतात्रकिमुक्तेन ससेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोधपक्षदभावोविभुक्ता ॥ ९७ ॥

भीषणकार्त्तिकवसिष्ठसहस्रकनानासपयसकल्पत्यागविनाशोक्तिसिध्यतीति तस्यागपदवाच्यकार्यइति सप्रयव्यासिहोपदेशाह स्वमाकोरोनापिदार्कादिप्यभ्याह ॥ कर्म्मवैवा
 इति ॥ विरोधित्वं सत्यरण्यनपुनराकोशाभि ॥ पृथक्कथमाश्रयप्याकोरोधपरिदृश्यसुभमप्रयदृश्यकचित्पिबिजोननपुणोति ॥ गृण्यतस्यपि चम्रवणकलादशानादुक्ति ॥ अ
 तदन्ते किमर्थेन आभ्यासनविषयपदनकल्याणपदवसितं कियेनेति प्रदग्ग्याधिकारिणासन्व्यवधानमन्तरेणार्थसिद्धिरित्यर्थ ॥ ९८ ॥ तूष्णीं सर्वव्यापारोपरमेणस्थितेनैव पुसा
 तलादशपदप्रयत्नोक्तिरिति श्रीनमसिद्धौ ॥ तथाचमुक्ति ॥ यदपराचानिष्ठोक्ताभ्यानिबन्धासह बुद्धिभ्यवबिषेदतितामाहु परार्थानतिमिति ॥ परमैरुपयगर्भात्मपिपसाया
 न्यसुखप्रभुधानरदणवभुच्छानापायतदत्यथ ॥ ९९ ॥ ननु सर्वव्यासकल्पत्यागोद्वेस्यत्यथसिद्धेभ्यवद्वालोपेकयकार्त्तिकनलमाह ॥ गन्धेति ॥ यथागतम्येत्यद्वादिदेशार्थ
 कतिरिवाभिहित्वान्विचिन्तयिषाभारायस्तथापि यस्याप्यस्यपदयोर्दीगतसकल्पपदमतिक्षणस्योभायोनिनोविद्विषसकल्पपूषाभ्यासकलादद्वरादेवानिबिब्र
 त्सकर्मसुखाभाविष्यतीत्यर्थ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपनित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ १८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंमेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याक्यतुलोकसपहेच्छप्रत्यै-
च्छिकविहितानुष्ठापनार्थं न नियमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयमसाधिपरश्वेन्माकुरु ॥ १९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावाप्तौ यथा स्थितस्थितेरेवो-
चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सा स्थितिरेव सर्वप्रपञ्चनित्यत्वरूपत्वाच्च दालोपदर्शितः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्तरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वचनियुक्त्य-
करतला मलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्स्यप्रकाशे निष्पृष्टशतुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ इदं रामस्य विस्मृतिर्भ-
रद्वाजोत्सुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्णयते ॥ १ ॥ एतावत्स्यार्थं श्रीवसिष्ठरामसवाद्वावित्वारामविस्मरणसन्निधाने निरतिशयानन्दपूर्णान्वितिर्भा-
सर्वमेव मज्जांशान्तमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन् भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ १८ ॥ अवेदनं विदुर्योगशांतमास्मितमस्त्ययम् ॥
योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वर्त्तमानो यमाकुरु ॥ १९ ॥ अवेदनं विदुर्योगचित्तक्षयमरुचिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं राम सर्वत्याग इति स्मृतः ॥ भावय ऊढश्च दंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर
॥ १०१ ॥ अहंममेतिसंविद्वत्तदुःखतो विमुच्यते ॥ असंविदन् विमुच्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
रं पुराणं सकलमनुनिशान्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
सखत्पुत्रमयोगिविश्ववंद्यस्मुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्बुद्धयस्मानुग्रहा-

णामधीशः ॥ २ ॥

तनुर्णां भूतंगुरुश्रोवात्मनो किदह्मायापि स्वयतः त्रिविश्रायलाभादपेक्ष्यवर्णोत्सुको भरद्वाजः पृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हे गुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
ना श्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकारैरुक्तमुपदिष्टपुराणविचरतनब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षिजिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैरेवोपदेशेन शां-
तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यप्रयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सन् पूर्णबोधो धात्वैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
देहमोहनिदित्यनित्यभ्यामेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सरवत्त्विति ॥ सानित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादवर्तचित्स्वभावः
सर्वस्ववशी सर्वस्थान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैश्चैश्वरो जगत्सालनायावतीर्णो जगद्गुरुरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानास्त्रयर्थं स्वेच्छया स्वस्य ज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
त्वनार्थज्ञापकमुक्षुरल्पमरसाधनसपन्न इति महदनरमिति भावः ॥ २ ॥

७४ पृष्ठात्सर्गिक दशद्विंशतिप्रकाटिप्रकथारोपेण समथयन्नुत्तरमाह ॥ इति श्रुतेत्यादिना ॥ १ ॥ शक्तिपात-असह्यकारवाक्यजन्यविषमद्वितीनित्यनिरतिशयानदात्मनत्वा
 विभासस्तद्भाह ॥ यथासंप्रदाहटनलक्षणाभ्येपणप्रकटनमलं विद्वत्-कुहलेन्या सुपुष्पाभर्गेपदचकाणिभित्त्वाप्रभरप्रभवेशेन शिखरशक्तिसंयोगलक्षणेयोगशास्त्रमसिद्धेना ॥
 यत्नमप्रशमयसिद्धांतो शिष्यानुपद्विशिष्येनस्वदेहसंस्काराभिप्यदहयविरयतदीयनादीपरिशोधनद्वारातत्कल्लिभ्या समचकपुसचारणेनसमभुवनसमाचारापरोक्षप्रदर्शनक
 पशक्तिगत मनद्विवक्षित ॥ श्रीरामस्यस्वयमभ्यस्यसाधकपाह स्वत सिद्धतयातदनेपक्षणात्तेनलाकापकारासिद्धेभ्येति ॥ उदुद्ध स्वस्वरेपेजागरितोविकसितमथ ॥ ४ ॥
 विभाणउत्तानुत्ताराविवचनम् ॥ आदिप्रदासाधयपालोचनमाभयसूते ॥ तदयमिभ्रपरिपाटीभिर्मनोबुद्ध्यादिभ्यापरिवर्धित ॥ आनशमृतेनपूर्णाअसह्यभाणाप्यस्य

॥ श्रीवाल्मीकिरवाच ॥ इति श्रुत्वावसिष्ठस्यवाक्यवेदातसग्रहम् ॥ विदितारिखलविज्ञानोराम कमललोचन ॥ ३ ॥ शक्तिपातवशो
 न्मेपप्रकटमलचिह्न ॥ मुहूर्त्तमासिद्धुद्धश्रुतन्यानदसागर ॥ ४ ॥ प्रश्नात्तरविभागाद्विरिपाटीविवर्जित ॥ आनटाहृतपूर्णासूरोम
 फटकितागक ॥ ५ ॥ महासामान्यरूपत्वाच्चिह्नापकतयास्त्वित ॥ नित्यमपगुणैश्वर्यवदणप्रायमनोरय ॥ ६ ॥ नर्कचिदूचेसपन्न शिवे
 परिणत पट ॥ श्रीभरद्वाजउवाच ॥ अहखलुममाश्वर्यराम दामोमहत्तदम् ॥ ७ ॥ कयमेतादृशीप्रानिरस्माकमुनिनायक ॥
 भूत्वा लक्ष्म्याश्रिकेचिज्जामादृशाकचपापिन ॥ ८ ॥ कचवस्त्रादिभि दार्थादुलभारामसास्त्विति ॥ अहेमुनीश्वरगुरोकयविश्राम्य
 तमया ॥ दुष्पारस्यभवाभाधकीयतेतदहाशुम् ॥ ९ ॥ श्रीवाल्मीकिरवाच ॥ श्रीरामदत्तातमशेषमादिनोवसिष्ठवाक्यानुगत
 निरुपितम् ॥ धियाविचायानुपुरन्धशमामयापिताहकयनीयमज्जते ॥ १० ॥ अविद्याया प्रपचोयनास्तिस्तस्य निहावपि ॥ विवेकय
 निविशुधाविवदत्यविवेकिन ॥ ११ ॥

॥ १ ॥ महासामान्यसवधिपठानसमाप्य मलचिह्नलक्ष्मणत्वसूते ॥ सवतद्विद्यापकनयापूर्ण स्थित ॥ सप्रास्यनिरतिशयानराशिभावधृत्त्यारायेनाह ॥ नित्यमिति ॥ अट
 गुणानामटस्यानामणिमार्थभ्यपानिगुणप्रायानोरयाल्लिखायस्य ॥ ६ ॥ शिवयेनिरतिशयानवद्वलुनिरतिगणप्रकरसभूत सपन्न ॥ इत्यमृतमाधिकारिणोरामस्यप्रभ
 णादप्रलनानिमिषपवपमदभ्यमार्थिकारिणांचित्तुशुद्धयमुपासनाविशेषमवस्थापयविशेषकटस्थविद्यापनानिभननोपायार्थव्यक्तुदवतारहेतुभरद्वाजीकुसुमपार्श्वनिरटनेम
 यमगवाभारत्नाङ्गिषणयति ॥ भरद्वाजउवाचेत्यादिना ॥ ७ ॥ ८ ॥ दुष्पारस्यभवाभाधकीयतेतदहाशुम् ॥ ९ ॥ पृथगुदवाल्मीकि भूतपथाच्चित्तनवर्तनेमवयममाहन्ति
 रसकदुषेशादिनिष्पायसिद्धमुपदेशति ॥ श्रीराममि ॥ तादृक्लक्ष्मणभूतानकुलमवस्थापयविशेषजनारिकयनीयकथ्यतेभ्यजित्यर्थ ॥ १० ॥ निष्पाभूताविद्याकार्यत्वादेवम
 पवत्प्रासटसंधिदेनसाभानपयचबुद्धिमनवाहट्टाराकथ्यनित्याह ॥ अविद्यायादित्यादिना ॥ ननुपपद्यस्यविद्याकार्यत्वचेत्युक्तिर्यथादिनीतिबाह्यभाह ॥ विषयमिति ॥ ११ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति तद्वैतं हानिरित्याह ॥ नास्तीति ॥ हे वषस्य सखे इति प्रीत्या सबोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्याद्यर्थानां विषयमाणोपासनानां च ॥ विशदो विशुद्धचित्ति
 लो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाधारार्थजापस्य पच स्फुटतत्ताक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जाग्रदपि नि
 द्वैवेति कीर्तिता ॥ १३ ॥ शून्यमूलो मिथ्याभूताज्ञाननिदानः ॥ शून्यता रूपमज्ञानमेव रिराखरमप्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये पि विवृत्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथमे ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्ववर्नगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास
 ना विषयीरुधो विषवह्नीरव्यास्य आश्रित्या कसमुह्यसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादयः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा
 नास्ति भिन्नचित्तः किंचित्किंप्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंच विषयावृत्तिर्जाग्रद्भित्ति कीर्ति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु पस्यांतश्चिददीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ शून्यमूलः प्रपंचो यं शून्यता शिरारः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनास्यासन्मनीपि
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवाप्यमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या
 मृतकंदलीम् ॥ संमुख्यसि किमव्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदेतन्नपतितं ज्ञानालंबग्रहादयः ॥ न संस्तु परिसर्वेषां निरालंब
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्बुद्धास्तु धाकाररसासंविन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राज्ञास्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्यायोनयो भेदाः सर्वमीबुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वा य विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातु कलिता सुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज
 गदाभ्याव्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमित्युर्मिरविद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वतन्त्रमभेदात्तीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ ममतो कलितावर्तः
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्निपतित उपरितुयं दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभासिद्धमित्यर्थः ॥ २९ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्भूतारंगविशेषे
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुत्तरगगादुर्भाववती ॥ ३० ॥ आद्यतकालासत्त्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव स्वभावैपरीत्याघटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य दत्त
 मिव दत्तं यस्य सत्तत् ॥ ३१ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्याति ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ ३२ ॥ इदानीं भगवांश्चिराप्यस्य मज्जननि
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाह्लाद्व्यभिच्यप्य ॥ तस्य महोर्भिमप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्याति
 वासनास एव वातस्तसंभवः ॥ ३३ ॥ अत्यन्तरगान्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु येषु स्वतन्त्रमभेदात्तेषामालिङ्गं कित्तस्तेनो रागाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरंगादिति शो
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ ३४ ॥

पादेनरत्नेरतिवर्णाभानुब्रजयते ॥ ताभ्यायुहीतस्यतद्वसमनतरः सन्निहितः अनपयाताले मृत्युभुलेष्वेशः केनवापते ॥ यहीतपदस्यासमयस्यसमासश्लोक्षः ॥ २४ ॥
 परिनुसमुद्रमञ्जननद्यास्यकनसानदसमुद्रेमजोत्प्लावः ॥ प्रशोतेति ॥ २५ ॥ सखारल्लिखलितसचरामस्यत्वमोधाहतोमभुनगमदतिशोकरेणुमोहभारयति ॥ कस्तिष्ठतीति ॥
 अनदिताधिरेकस्यमायत ॥ २६ ॥ यदायश्नोभ्यकपतिपादयति ॥ दूरसर्षपयथातेत्यादिशेतादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येषामज्ञानमस्तिताभ्यालान्मतिम्रसणोजमवाकारविष
 भः ॥ २८ ॥ अधिरेतः अधिरेकी ॥ मनुतत्त्विरामपिकराधिपामोहः कथदरयतेत्याह ॥ तस्येति ॥ विह्वलममपेष्टानुकल्पमाधम् ॥ २९ ॥ अभ्येषानुनतया तेषामधि
 यच्छारितालनालतदुत्पद्यदुद्भिद्वरनालसालनापतिरित्याह ॥ तद्येति ॥ यथाश्वल्लोकानां जलेपुत्पलमिति सरायोमरुत्पलेपुचलमिति सरायकपितभेदव्यास

रागद्वयावतिग्राहोयुहीतसमनतरः ॥ ततश्चानयपातालप्रवेशः केनवापते ॥ २४ ॥ प्रशान्तामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जामज्ज
 सिक्किरेतग्रहक्षारादिधर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तिष्ठतिगतः कोवाकस्यकेनकिमगतम् ॥ किनुमज्जासिमायायांपतमात्वमनद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमंरयदात्मेतिजगदेतथचक्षते ॥ ततोऽन्यः कलवातीतोयत्नातविषयः शुचाम् ॥ २७ ॥ बालान्मतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिताऽऽतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविविक्तोजनश्रोत्रस्यकस्माच्चप्रलप्यति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्वध
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्मन्निदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानां जलेव्यात्मसुमराय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय
 जगत् ॥ स्थितयदातदापीडकगतोयोनुरोष्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सत्त्वे ॥ आविर्भावतिरोभावास्सस्य
 नानाभनीपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वनंकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंभारितामोगपरमेशजनहृदम् ॥ ३३ ॥

लविषयायोमदस्य ॥ ३० ॥ यथापरमावभादिमयजगद्वादित्याविष्वेकेपिशोषः प्रसन्तिर्नास्तिताभायामयजगद्वादेष्टुरापात्तौषसेत्यारायेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो
 नटः ॥ तन्मन्विद्वारनात्मतेनन्नाशेआत्मनाशाभावादित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्रियतयादिशोकप्रसक्तिः सप्रियोयद्विषलदाननरयत्नेष्वयमसत्तर्हिर्नस्थितपुवेत्युभयप्रापितन्मा
 शासिद्धनयोऽङ्गुलीत्यारायेनाह ॥ असतमिति ॥ सत्त्वानानामाधिकसन्निवेशविशेषोपायः ॥ ३२ ॥ ननुयदिमायिकमेवेष्टुरल्लिखितेकः पुरासिद्धित
 रासीनंतदस्यभावशोऽङ्गमोहद्वयापनयसुखसदानेत्सस्यकोहेतुलभाह ॥ किंस्तिति ॥ सत्यमाधुनिकोनकिम्यदेष्टुरल्लिखितेकः पुरासिद्धित
 पुरुषमयमभ्युपययाप्यल्लिखितं तस्मादेवायमायिकोहेष्टुरल्लिखितोपायविषयमरणमूर्छापर्यवस्येष्टुरेतामुपगच्छति ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभ्यस्तारोप्युपदिष्ट
 वायव्यादवर्त्तितारोहंति आतलस्यापक्षपायसमुपेष्टुरोपासनकुरीत्याह ॥ भजेति ॥ भक्तानुपहृयसमर्पितः सव्यवृत्तआभोगेष्वभ्यभाजार्पनरीत्यरात्रिषोयेनतम ॥ ३३ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्माणां वास्यपशुपतेर्देवस्य प्राणिपशुबन्धनपशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम्
 ॥ ३४ ॥ सत्यचित्तप्रसीदतिविशुद्धाति ॥ ततस्तस्माद्भजनादकृत्रिमाविधैराध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुत्रिलोचननीलकण्ठं
 प्रशान्तम् ॥ ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिसमस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्य तमसइमाप्रसिद्धां व्यामोहशार्कजित्वा
 गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्यसेद्विद्यमनो नियमनात्मकस्य योगस्याध्यानमनुसर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुहूर्तद्व्यदशतमभागमपिसमाधाय समाधिमाश्रित्य तेनात्मदर्शने
 नतवप्राक्तमोदतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्धिभातुप्रभातभावागच्छतु ॥ ३७ ॥ ननु सत्कर्मनुष्ठानैरेव चित्तशुद्धिसिद्धेः किमर्थमाश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नन्वाग्निजा
 त्ससदाचारतपःकर्माद्यद्यननपुरुषप्रयत्नानाप्रान्तनकर्मपक्षेयाप्राबल्यप्राक्साधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहापेक्षोपपद्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणा मनतत्वा
 दिद्वान्तनपुरुषप्रयत्नानामस्यतरत्वान्नेश्वरानुग्रहमन्तरेणतज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्यात्सर्वदेवैर्वाप्रागैहिकप्रयत्नप्राबल्यसाधितनतद्विहायेतिभावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो
 दुरितानि सप्तमस्तानिपच्यतेद्यापिनध्रुवम् ॥ कृतमेवास्य देवस्य पाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारं भजतावत्त्वं यावत्सत्त्वं प्रसीदति ॥
 निराकारे परेतत्त्वेततःस्थितिरकृत्रिमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्दामतमसोजित्वा सत्वबलरध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराध्वानं विश्वस्तेनांतरात्मना
 ॥ ३६ ॥ समाधायक्षणं पश्य प्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयं विभालुसाव्यक्तं प्राबुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेण केवलं न च कर्मणा ॥
 महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यं प्राप्यते नरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिड्यं न नयोनच विक्रमः ॥ बलवन्ति पुराणा नि सखे कर्माणि केवलम्
 ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेवमवसीदसि ॥ नतुं पतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावलम्बम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्वैदभ्यं कचेयं मो
 हवह्वरी ॥ अर्चितनीयानियतिर्यादियद्वदमाहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेवकार्याकियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्तौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणार्थतीका
 रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसि किमर्थमुद्धिजसि ॥ यत उपपासनाप्रसादित ईश्वरोपललाटस्थामक्षरावलिनसाक्षात्स्वकरेण मर्जयति किंतु ज्ञानकतमूलोच्छेदोपा
 येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिः शिष्यस्य च चित्तशुद्ध्या ऊहापोहकुशलतया बोद्धुं शक्तिरगादीनां च स मूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाक इति सर्व
 सामग्री मिलनमपीश्वरोच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यानसागम्याया अखद्वद्ब्रह्मात्मचित्तोवक्तागुरु क शिष्यस्य च तद्बोधयोग्यता लक्षणवैदभ्यं कौशलक
 इयमेवंशमदमादिक्रमेण स्वविनाशाय परिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्द्वपरस्परमिलनभागतासानियतिरीश्वरोच्छाअर्चितनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छे
 देनार्चितयितुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

[illegible]

दृष्टकालस्योचरा अन्नभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तव सारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतुशोको मोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप-
नौ यन्निवितादिनाशो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकलानि च द्रिष्याणि चक्षुरादीभिरस्य तथा विधसत् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादि विशेषः ॥ मनस्वीविवेकी
॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानि मगलानि तान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिभ्यः द्वाप्रभुनय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन-
त्वात्परममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा भवेज्जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पिप्प-
काकथामस्य पिप्पदानानि मेधांतरवासिनाम् ॥ अपि देवनि कायायेतेपि दुष्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलं द्वि-
षः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पशुसंसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाजमनागपि
॥ ५६ ॥ त्यजशोकममंगल्यमंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मनं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरो बंधुर्न संसार-
त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ ॥ श्रीबाल्मीकिरुवाच ॥
भरद्वाज शृणु खेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिरिति संभूतिभेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
पूर्वापरविचारार्हकथं नष्टावस्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं करामलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपायरहस्यमीश्वरानुग्रहसाधनरहस्यं च वसिष्ठस्य विलसरोक्तिषु विशकलितं तत्र तत्रोक्तं पिप्पलीकृत्यमज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदात्मना पिप्पलीकृतं निष्कृष्टश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथमं
शेषेणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमप्यारोपेणैकमेवानेकधा स्थितं देवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं सूक्ष्ममिति श्रुत्यमेव पूर्वापरविचारेण निष्कृष्य ज्ञानं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा-
नीकथनदमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिकक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेतदशासमर्थावर्तमोहयत्साहृष्टपुत्रोत्तलरात्रेशोकहन्त्याह ॥ हेमद्राजोभि ॥ असामान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किञ्चमहत्पथिकार्थेशोक सामधीहीनस्यपुत्रो
 ननुमहाजल्पवर्तमानप्राप्तपुत्रस्तत्रेत्यारयेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वोरानाधुक्कादिमहापतिनिमग्नोपिधनशून्यादिसामयीसपन्नत्वादभ्योपाननोरप्यदूरमपिपृथ्वीपरिधा
 लनदृष्टनिपदृशित्यपरिपालनादिकार्यमासाधनेषुकर्तुंमुक्ताहते ॥ परितोषेनानिर्दिष्टातिष्ठयाभापक्षितदुत्तराण्येहेतुधैर्यादिसामयीविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ जीवन्मुक्तान्निर्दारीनी
 रुन्मपुत्रपदामप्यासत्याममयोधोयविध्यत्येत्युभायसात्काहृष्टपुत्रसामप्यनेनपथमपवर्तेत्यारयनाह ॥ बोधदति ॥ ४४ ॥ ननुपापवस्तुपुत्रस्यापिबधकत्वादिपृथग्भूतपुत्रप
 कथमर्जनायतपाह ॥ द्विद्वेनेति ॥ सतिरणपुत्रपथमकमपत्तरभाधतुष्टद्वतमोक्षोपपुत्रमवर्तिताम् ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेनप्राक्तनपापनारोशमदमाधमृताप्यायितनिधि
 हेमद्राजमोहत्वविवेकेनजहिसुदम् ॥ असामान्यमिदानीत्विज्ञानप्राप्त्यस्यमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजानमहासत्त्वामहापदि ॥
 अत्यसत्योजन शोचत्यत्यपिद्विरस्तिता ॥ ४७ ॥ बोधपुत्रपराधीन प्रयतेबहुजन्मभि ॥ अनुमीयतधीरेपुर्जावन्मुक्तपुकार्यत ॥ ४८ ॥
 द्विपद्मेनयेनैवकर्मणापंधदृश ॥ सुदृढतेनतेवमाक्षमाप्त्यसिपुत्रक ॥ ४९ ॥ सर्वासत्कर्मभवेगपुराणप्रणुदलयम् ॥ वर्षौघइव
 भूतानादवानलमसेचयत् ॥ ५० ॥ सत्यसत्यस्यकर्मणिप्रक्षण प्रणयीभव ॥ नप्यसेयदिमसारश्चक्रावतभ्रमरानमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विक
 त्यास्थानिदयावद्विषय ॥ प्रतिपूजाधिकछोत्तेकेवलनिश्चलेजले ॥ ५२ ॥ अयकिमधकरणास्त्वयाशोकावल्लभ्यते ॥ निर्वाहयतुसैव
 त्वाप्रज्ञायधिरभुरा ॥ ५३ ॥ नजानुतेविगणयतेगणनासुगरीयसाम् ॥ येतरगेत्सूणानीवक्रियतेहपशोकयो ॥ ५४ ॥ समाक्रुददशादो
 लामहेराजमिदजगत् ॥ क्रीडतेपविधौप्रेसे मखेकिमिति विद्यते ॥ ५५ ॥ सूतेसहरतिद्विप्रपुन मृजतिहतिव ॥ जगतिवहुपयार्थे का
 लएवकुतूहली ॥ ५६ ॥ नविशेषग्रह कश्चिन्नवकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्यपुत्राकम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥
 विधत्तापराप्रिभधरीत्याह ॥ सतामिति ॥ असेचयद्विभिन्नकाजोनिर्वाणित ॥ ५८ ॥ पुण्यार्जनेनतेरौतम्यराज्येयत्कार्यतदुपदिशति ॥ सत्वेदतिप्रक्षणाःप्रणयीप्रक्षणापुत्रा
 र्थप्रक्षयवासक ॥ ५९ ॥ यावद्विषयोऽश्रयणायिता ॥ उल्लोखजलेयसिद्धिःप्रतिपूज्यकृतोपसर्गविश्राम ॥ निश्चलेनपुत्रसिक्केवलपदपदयेत्यर्थ ॥ ६० ॥ अयक
 रणादिवकटद्विषयायक ॥ एवशोकापत्त्यायावद्विषयकटस्मदाटनमवस्थापयटिरेकैवनिर्वाहयत् ॥ ६१ ॥ हृयशोकयोस्तरीयुजोत्साहमग्नौ ॥ ६२ ॥ हृयविषयाद्विराजस्र
 णादाजम् ॥ दूरजगत्प्राप्तजातम् ॥ दूर्वाभेनोषधपुत्रमोहात्कामाधारिपुत्रमोहापानुधौप्रेसेर्वाल्यायै क्रीडतेकालेन ॥ क्रीडतेरकर्मकाद्रेनुमण्णिनिपुत्रीत्यादिनाकर्तुं
 कबलकमणिल ॥ मृद्वीकीडाकौकककस्थितेपुत्रार्थयोगविषयोपेयुल्लेखयुक्त इत्यर्थ ॥ ६३ ॥ कुतूहलीकीडाकर्तुंकी ॥ ६४ ॥ स्वरातीरादे सर्वपाणिशरीराहिलकाला
 शनलापयदीपममननतद्वरपशोकमयेद्विनिश्चित्यमाह्वयाप्रियागल्येनशोकमसक्तिरित्याशयमाह ॥ नविशेतेति ॥ यद्वोदशतम ॥ नकश्चित्ताद्विषयोविरोधभर्तृनक
 म्ननपरीजनयसिद्धइत्यर्थ ॥ काटलक्षणस्यमोगिन ॥ मयस्यमाकम्यबलादाकम्याभ्यवहारोऽज्ञानात्कर्मजतेपुर्णपुत्रपथे ॥ ६५ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियभावेनोपेता दिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्वेव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिद्वित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिग्रहणमुपलक्षणम् ॥ एव मनोहकारचिन्तान्यपि चंद्रर
द्राद्युतेषु पवित्रापयेदित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखमाविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानि त्विदियाणि नाम वस्तुतराणि
संतीति तत्त्वेपदेशेन प्रवित्रापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एव देहेन्द्रियादिप्रवित्रापनसमग्रश्लोकवित्यविरा
जिप्रथमस्थित्वेत्येति दिशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येति द्विवरणप्रसंगेन मायाशबलस्य सर्वजगदग्नित्वात्तन्निमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्याभि प्रागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं लवचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्देविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपस्थं कक्षपे न्यस्य मनश्चंद्रनिवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदेताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धा
ह नम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद्गौव्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्बहिः पृथ्वीपृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ स खिला द्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिनाग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
स खिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पारस्यत्वेनोक्ता ब्रह्मांडात्मनो विराजो ह्यस्य क्षेत्रस्थितां ब्रह्मविद्यायतितां धर्शयामातुं दर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां मातापितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमो
पितृत्वादेव स्वस्य सृष्टस्य देवमनुष्यादिजगतो ह्येतावन्पानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स गृहविर्दृष्ट्या दिनासर्वपोषकश्चैतस्मात्तद्वजस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवस्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभि रावरणैरडव्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेष्टने पचकोशप्रदक्षिणे पच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्वोध्यम् ॥ अथ चातदपचिकृतं भूनावरणाभिप्रायमिदं नुपचिकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचिकृतेन समस्तेन पचिकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगसिद्धये कर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियमावेनोपेतादिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वैव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव कमदर्शयति ॥ दिक्षित्यादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिपटुणामुपलक्षणम् ॥ एवमनोहकारचित्ताभ्यां च द्रु
द्राद्युतेषु प्रविष्टा पयोदित्युपसहरति ॥ एतादृशेति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानां त्विन्द्रियाणि नाम वस्तुतयाणि
सतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवं देहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकविवृत्य विरा
जिप्रयमस्थित्वेत्येतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येतद्विवरणप्रसंगेन मायाशब्दस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं त्वचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वा मध्मुविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिमिद्रे विनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपर्यंकश्यपे न्यस्य मनश्चंद्रे निवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणिसंयच्छेदताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुदा
हन्तम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टि रूपो सौजगद्बुदो व्यवस्थितः ॥ द्विगुणां डाद्वह्निः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणं तेजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना ग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
सलिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ता ब्रह्माद्यात्मनो विराजो ह्यत्यक्षे सदा स्थितां ब्रह्मविद्या धादितार्थशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां माता पितृत्वेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमौ
पितृत्वादेव स्वस्य सप्तदेवमनुष्यादिजगतोदत्तावन्यपानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स न ह विद्वद्भ्यादिना सर्वपापकश्रौतस्मार्तयज्ञस्तृष्टि रूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्भावणैरहं व्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति प्राणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेदने पचकोशप्रदक्षिणे पंच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पंचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्बोध्यम् ॥ अथवा तदपचीकृतभूतवारणाभिप्रायमिदं नुपचीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचीकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरावस्थे प्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

समाश्रयविहाय ॥ समस्तसूत्रप्रपञ्चोत्पत्तिकारणेन ह्युदाकारो हिरण्यगोकारो ॥ १७ ॥ किन्तु मृगशीर्षात् ॥ वासनादिति ॥ १८ ॥ लिङ्गलिङ्गशरीरम् ॥ एवमुत्पत्ते
 याधिप्रविलापनेनाप्यवसप्तमोऽप्रसङ्गोऽस्मात्कालात्ततोऽपि भूतं सलक्ष्यसूक्ष्मभूतात्मकलिङ्गसमष्टिरेह आत्माधिष्ठाता हिरण्यगर्भावास्मीति श्रुतयोदित्यर्थः ॥ १९ ॥
 मनुष्यमुखं पदसप्तमो देहो लोको हिरण्यगर्भं प्रतिप्रसिद्धं अयत्नभूतसूक्ष्मसमस्यात्मानं चतुर्मुखं दत्तिकाय हिरण्यगर्भं सलक्ष्य ॥ चतुर्मुख इति ॥ भूतसूक्ष्मे अभिमानितयाभ्यवस्थि
 तेषामवस्थापकेऽप्रसङ्गो ह्यविलापनात् सूक्ष्मशरीरेभ्यः प्रयोगार्थं यथोक्तं एव ह्येकस्मिन् पिण्या चतुर्मुख आसीदित्यर्थः ॥ इदं हिरण्यगर्भात्समाधानान्नतत्पदार्थकर्मभ्यनदाह ॥ लिङ्गमिति ॥ अ
 र्वाकृतं भूतेभ्योऽपि सूक्ष्मउपाध्याकोरेणाप्याकृतं मायारोउपनिर्दिष्टाकारेणाभ्युपेक्ष ॥ अर्वाशस्य अर्धे विद्याभासाशरीरस्य विधिप्रविलापनमिति सूचनायाद्विधाकृतोक्तिः ॥ २० ॥

अग्निवायौसमावेशवायुचनमसिद्धिपेतं ॥ नमश्चमहदाकारोऽसमलोपत्तिकारणे ॥ १७ ॥ स्थित्वा तस्मिन्क्षणं योगं लिङ्गमात्रं श
 रीरयुक्तं ॥ वासनाभूतसूक्ष्माश्रकमाविधेयैव च ॥ १८ ॥ दर्शयिष्यमनोबुद्धिरेतर्हि लिङ्गविदुर्बुधा ॥ ततोर्धोऽहो ह्येतत्सञ्ज्ञात्मास्मीति वि
 तयेत् ॥ १९ ॥ चतुर्मुखोपेक्षायामुक्तं सूक्ष्मव्यवस्थितं ॥ लिङ्गमप्याकृतं सूक्ष्मेभ्यस्तथाप्युपेक्षयुद्धिमान् ॥ २० ॥ नामरूपविनिर्मुक्तं य
 स्मिन्सतिष्ठते जगत् ॥ तामाहुः प्रकृतिकेचिन्मायामेकपरेत्यणून् ॥ २१ ॥ अविद्यामपरे प्रादुर्लभकविभ्रातृवेतस ॥ तत्र सर्वैर्यगत्वाति
 ष्ठस्य व्यकल्पेण ॥ २२ ॥ निःसृज्या निरास्वादा स भवति ततः भुन ॥ तत्सवरूपादिति प्रतियोगावस्थितिः प्रवर्तते ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यास्मृता
 स्त्विति प्रतिलोभ्येन सृजति ॥ अतः स्थानत्रयत्वं कानुरीयेपदमव्ययम् ॥ २४ ॥

अथवाभ्याकरणफलमभिध्याकिरिति किं पाठकलक्ष्यमहतिनिमित्तभेदकल्पनापाठकवेदव्यपदेशोभेदस्यारोयेनाह ॥ मायेति ॥ प्रकृतिर्मायस्या ॥ मायावेदीति ॥ २१ ॥
 अपरेषीद्वा सृजति कथमविद्याम् ॥ तत्र तस्मिन्व्यवस्थिते प्रकृत्यकाले सर्वेषामाचार्यार्थं यथा भावविकारागत्या अनभिद्यत्कल्पेण तस्मिन् तत्तदेव तिष्ठति ॥ २२ ॥ कथं तिष्ठति तत्र
 ह ॥ निःसृज्या निति ॥ परस्परसंलग्नयुष्याभिमोभ्यतलक्षणस्याहंकारस्येत्यर्थः ॥ कृतं ॥ प्रलयानन्तरं सकालेन तं अव्याकृतं देवप्रकृतिभूताम् ॥ २३ ॥ आनुलोभ्या वाका
 शार्तिकमात्रं ॥ प्रतिलोभ्येन सृजति विपरीतकमेव प्रपञ्चादिति ॥ परमकारणेश्वरस्येति ह्येवोक्तिः ॥ अत इति ॥ स्थानत्रयवितर्कानुरूपगर्भात्माकृतस्य प्रसूतसूक्ष्मकारणरूपसमष्टिजा
 यदायवस्थापयतीति व्यर्थेन बहिःशरीरोभयतः प्रकृतमप्यनान्यमिति प्रत्युपपत्तिर्नाशिरात्यन्तकारणतदधिष्ठानपरिनिर्दिष्टाभिन्नादीकारसमदयमव्यवहार्यमप्याप्तमलक्षणम
 ईदृशमव्यपदेशमप्यकारणस्य सपसारोपपञ्चोपशान्तिरिति च नान्यत्वेति भूतानुरूपवर्तीतस्य माययोसाक्षात्प्राप्तमात्रमविध्योपायः ॥ २४ ॥

ध्यानेन्द्रयाचरमसाक्षात्कारद्वयध्यानकर्तृकरणहर्षालिंगमपिमूलज्ञानबाधेनप्रविलाप्यघटभोगघटाकारोमहाकाशमिवपरिनिरतिशयानंदब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 स्यात्कतार्थेत्यर्थः ॥ ननुनातःप्रज्ञमित्यादिश्रुतौलिंगबाधेनदृश्यतेतत्कथंनित्यंनिरतिचेतस्थानत्रयबाधेतिगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्रियादिष्वेवलिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्रियेति ॥ २५ ॥ नन्वज्ञानकथप्रतिष्ठातबाह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मण्यज्ञानावरणेनाव्याकृतेहिसतिस्वप्नभूतद्वारातिगमुस्ययतेनज्ञानविनेतितदेवाल
 गस्यमूलप्रतिष्ठितंनित्यंनिरतिचेतौलिंगनिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववात्मीकिनाप्रणवार्थप्रचनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभरद्वाजःस्वानुभवंगर्वनुभवसंवादेनपरीक्षणायप्रकट
 यन्नुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिमात्र ॥ कीदृशादभेदात्परमात्मासितबाह ॥ घटाभावेइति ॥ घटभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशनामभेदकल्पनातदुपहितेआकाशेचघटाकारःकलशाकारादितिष्यपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमयिजीवईश्वरोदेवोनर कुज
 ध्यायेत्तस्यामयेलिंगप्रविलाप्यपरंविशेत् ॥ भूतेद्रियमनोबुद्धिवासनाकर्मवाचवः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्यालिंगमव्याकृतेसति ॥
 भरद्वाजउवाच ॥ ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यनानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्मास्मिन्स
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाराकलशाकाशयोर्थया ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोबल्यएवमेवैक्यमादरत् ॥ यथाग्निरग्नौसाक्षिःसमानत्वमनुब्रजेत् ॥ २९ ॥ तदाख्यस्तन्मयोभूत्वानुव्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसैंधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरूपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्यैतिसमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभवंत्येगृह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशांतंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रद्वयादिष्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनित्यंशुद्धाकाशलक्षणैक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनित्यत्वासर्वनामादिभेदनित्यंनिरतिचेद्वैक्यसांभ्राज्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमभिप्रेत्यतब्रह्मभूतमायवनान्यत्परयतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विज्ञानातिसंभूमायब्रह्मस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकपरयेत्एकाल्प्रत्ययसारंशिवंशांतमद्वैतच
 तुर्यमन्यते नेहनानाल्लिकचनेत्यादयोबद्धयःश्रुतयआहु रित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ अविशेषोभावेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दशमेवैक्यदर्शितमित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपञ्चस्यापिचितिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 ष्टापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेउपहितजीवविनाशशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टादिति ॥ चेतनेचिदेकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिष्क्रियशांतंनिरवद्यं
 निरंजनमित्यादिश्रुत्यापिस्वानुभवसवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

एवमुवाचमीकिस्त्वयाप्रथमं काम्यनिषिद्धकर्मणा ज्ञानविरोधिविशेषादिदोषहेतुभूतकर्मणो च त्यागेन ज्ञानित्वशास्त्राभ्यासेन स पादनीयः । तदुत्तरंतस्य कर्मकीदृशमित्यत्यश्वेत
त्तरत्यस्य मेवज्ञास्यसितस्तद्भूमिकापरिपाकक्रमेण तत्तत्कर्मोपरमस्य तदादेव ह्यग्राह्यनुभावे तु शक्यता उज्जा। निना च प्रारब्धवैचित्र्येणैकरूपस्थित्यदर्शनेन तत्कर्मणा प्रवृत्तमेवान्वृत
मेव वेति नियतमशक्यत्वादित्याशयेनोत्तरमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्सर्वकर्मसन्त्याससहितब्रह्मप्राप्तियत्वं भवसाधारमनिवर्तकज्ञानोपाया इति महुर्दिष्टार्थस्य बुद्धत्वाच्चादृशौ
रुम्भुक्षुभिर्थास्मिन्कर्मणि क्लेशेति श्रवणादिविघ्नदोषश्चित्तविक्षेपमाहित्यपातकादिदोषश्च न भवति तदेव कर्तव्यं काम्यनिषिद्धचकारादृष्टविशेषसाधनचकर्मनकर्त्तव्यमित्यर्थः ॥
विविदि प्रासन्यासपरिपालनतु विधिना त्यक्तस्य पुनर्विधिविनपरिमहासभावादाह दोनैष्ठिकधर्मस्य स्तुप्रव्यवते पुनः प्रायाश्चित्तनपण्याग्निमेधनशुद्ध्योत्साहत्वादिपरादत्तो दोषश्च

प्रवृत्तं वानिदत्तं वाकर्तव्यं च न वाप्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्यत्नकृते दोषस्तत्कर्तव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ कास्य कमानाप
द्वचनकर्तव्यं विशेषतः ॥ यदा ब्रह्मगुणैर्जीवोयुक्तस्तत्कामनोगणान् ॥ ४५ ॥ संशान्तकरणान्नामस्तदास्यात्सर्वगः प्रभुः ॥ देहं द्विष्य मनो
बुद्धेः परस्तस्माच्चयः परः ॥ ४६ ॥ सोहमस्मि यदाध्यायेत्तदा जीवो विमुच्यते ॥ कर्तुं भोक्तादिनिर्मुक्तः सर्वोपाधिविवर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख
दुःखविनिर्मुक्तस्तदानीं विप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ४८ ॥ यदापश्यत्यभेदेन तदा जीवो विमुच्यते ॥ जात्रास्व
प्रसुषुप्ताख्यं हित्वा स्थानत्रयं यदा ॥ ४९ ॥ विशतुरीयमानंदं तदा जीवो विमुच्यते ॥ जीवस्य चतुरीयाख्या स्थितिर्यापरमात्मनि ॥ ५० ॥
अवस्थायी जनिद्रादिनिर्मुक्ता चित्सुखालिका ॥ योगस्य सेयं वानिष्ठा सुखं संवदन् महत् ॥ ५१ ॥ मनस्य स्तंगते पुंसां तदन्यन्नोपलभ्यते ॥
प्रशान्तामृतकञ्जोले केवलामृतवारिधौ ॥ ५२ ॥

वणारपुनः परिग्रहे प्रयोजनाभावाच्छिष्टविगर्हितत्वाच्च संस्पृतिभावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं त्वस्य सर्वमने गुणस्यागेन पूर्णानंदाद्वयविशुद्धासगचिदेकरसत्वादिब्रह्मगुणप्राप्तावे
वस्थानान्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिकोराचतुष्टयात्परआनन्दमयकोशाल्मातस्मात्परस्तदधिष्ठानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिप्रदात्कर्तार्यकरणभोक्ताभोग्यभोगो
ज्ञाताज्ञानं ज्ञेयमिति तिस्रोपि त्रिपुटयः परिरुह्यते ॥ तस्य योजकः सर्वदेहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुत्पद्य स्वाभ्याचार्वा निरुक्तो यदा भविष्यति तदानीम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ जाग्रत्समावस्थयोर्बीजसवासनाकर्माज्ञानम् ॥ निद्रातदवस्थविशेषः ॥ सेयनयोरध्याजीवस्य स्थितिर्योगस्य निदिध्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वाशिब्दान्मु
ख्याविकारिणो विचारमात्रजन्यसाक्षात्कारज्ञानस्यवानिष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् विभ्रान्तस्य तद्वैदित्यदर्शनप्रसक्तो वेत्तास्ति दूरैर्कर्मक्षारालब्धवीचिमज्जनप्रसक्तिरित्याशा
येनाह ॥ प्रशतेति ॥ ५२ ॥

प्राणुनभीभ्रमुपास्यतदकारतेनेषतिष्ठेत्तस्मानभार्गणेणयोगार्गेणवातत्त्वज्ञानेनसत्येकविज्ञानेनसवबभिसिज्ञानाकवसरूपमूलाज्ञानानाराधाक्षसंबराध्याप्यच्छेदनिषेधानीभिषिप्यतीत्युप
 सहरति ॥ भजन्त्यारिना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तत्पराशाखाचार्योपदेशेस्वानुगतनानामेकाध्यानिष्ठानिभ्ययापार्याचिततद्वस्तिलक्षणेपरामर्याशब्दोपपणाद्वस्तिलक्षणेभ्यासभ्याव
 शब्दनापदत्त्यार ॥ परामयेनेति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ योगमुपाधित्वागेर्नकम्प ॥ स्वात्मनशोधितमयीथा ॥ आत्मनिमग्नयेति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महामनाक्षपरिच्छिन्नमक्षालाकार
 चित्तराम ॥ ५९ ॥ अनुपहृदिष्टिधामपदुक्तनराणुकशक्तिपानतत्वयाशित्वस्यमक्षीकरणात्तत्त्वस्यगुलेशिव्योद्धारसामभ्यलक्षणात्तत्त्वणाकस्यपृषदर्शितमस्यभ्यामित्यथ

मज्जमज्झिमसिक्खिं न प्रहस्यन्तारब्धिवर्चिषु ॥ भजसभरिताभोगपरमं भजगदुरुम् ॥ ५३ ॥ इति ते वर्णितास्तसर्वं वसिष्ठस्योपदेशानम् ॥ अनं
नज्ञानमार्गेण यागमार्गणपुत्रक ॥ ५८ ॥ परदाजमहाप्राज्ञमर्वाज्ञास्यमिनिश्चितम् ॥ परामर्शं शास्त्रस्य गुरुवाक्याय यो धनान् ॥ ५५ ॥
अभ्यासात्त्ववसिद्धिस्त्यादिति वेदानुशासनम् ॥ तस्मात्त्वसवमुत्सृज्य कुर्वभ्यासो स्थिरमन ॥ ५६ ॥ ॥ परदाज उवाच ॥ ॥ राम प्राप्न
परयागं सात्त्विकमनामनिर्दुम्भं ॥ कथं वसिष्ठं देवं नय्यवहारपरं कृत ॥ ५७ ॥ इति ज्ञात्वा ह मन्यवमभ्याम्ययतं यथा ॥ तयैव व्यवहारं पि
धुत्पानं मेमां विप्यति ॥ ५८ ॥ ॥ आवात्मा किरुवाच ॥ ॥ यदा परिणत साधु स्वस्वरूपमहानना ॥ विश्रामिन्नस्तदोवाच वसिष्ठ उपि
सूतमम् ॥ ५९ ॥ ॥ आश्रमिन्निव उवाच ॥ ॥ हे वसिष्ठ महांसागवक्ष्युन्नमहानसि ॥ गुरुत्वशक्तिपातेन तत्स्युपादवदर्शितम् ॥ ६० ॥
दशनास्त्यशनाच्छब्दात्प्रपयाशिष्यदेहकं ॥ जनयेद्यममावशशां सर्वसंहिदंशिक ॥ ६१ ॥ रामेभ्य विविशुद्धात्मा विरक्तस्वात्मनि वहि ॥
विश्रान्तिमानाश्रमार्त्वा च भवादात्मा भवान्यदम् ॥ ६२ ॥ शिष्यप्रज्ञैव बोधस्त्वेकारणगुरुवाक्यत ॥ मलत्रयमपक्वैक्ययुद्धातिपक्षवन्
॥ ६३ ॥ ज्ञानप्रत्यक्षमेव दगुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ उभावपि यतो योग्यौ सवपामर्हशामपि ॥ ६४ ॥

[illegible]

इत्यवसिष्ठप्रशस्त्रस्तुतकर्त्तव्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मदादिब्रुकपया ॥ त्वपदेपरिणत कृतकृत्यइति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञसिद्धित्वस्मरन्स्वराभ्युत्थानं क
 न्तुमर्हसीति पूर्ववदथामाकथामित्युत्तरत्रवाप्तवध ॥ ६६ ॥ किंचान्यद्वेवकार्यमपिरामभ्युत्थापनेन चरामसपादयामो वयम् ॥ ६७ ॥ कार्यातिराण्यपि पदार्थयन्नेव कार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिशायमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपंग ॥ ६८ ॥ निश्चयोवाग्निश्चय ॥ गर्तिपरलोकमार्गम् ॥ ६९ ॥ राज्ञ्यविमुच्यगतो विगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भयोनिसुहृश्च ॥ दहकारण्यवासिने मुनीन् राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानितीर्थानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति पावयिष्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणप्रयुक्त
 यद्द्वैर्गन्धशोकमोहादिविह्वलनच्छलेन रावणादीनावदादिपि सर्वपात्रासागिनाभुविशोष्यतामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ इन्द्रवरदानेन युद्धे स्यवानरक्षी
 देः परावृत्तिपरावर्तनपुनर्भजिविनदर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सीताविशुद्धिमन्विच्छन्नात्मनः स्वस्थलोकानुमतिशिष्टजनमाननीयचरित्रतदर्शयिष्यति ॥ ततो राज्ञ्येभिषि
 इदानीं रुपयारामभ्युत्थानं कर्त्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्त्वं हि कार्याविधावच्यतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभो यदुद्दिश्याहमागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तद्वथामाकथामित्युत्तरत्रवाप्तवध ॥ ६७ ॥ कार्यातिराण्यपि पदार्थयन्नेव कार्यविशदयति ॥
 श्रमं मयानीतो रामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हल्यामुक्तिं च जनकालमजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिकोदंडभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तान्शंगतिं भुवम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्ञ्यविगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासच्छलेन हृदंकारण्यवाप्तिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 तितोयीनि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यच्छलेन भुवि शोष्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपात्रावणादिवधादपि ॥ खासंगि
 नामया स्वाश्रयं वानरादेः परावृत्तिम् ॥ ७२ ॥ सीताविशुद्धिमन्विच्छेदो कानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकांडपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गतिं द्रष्टुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ ॥ यैर्दृष्टो यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा ॥ धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सवावस्यागतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य ममापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचंद्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोऽस्मै जितभैरवे तैकोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 कः स्वयर्जिवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मधिकृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिं द्रष्टुं दर्शयति क्रियाकांडपरायणो भविष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादि गतिदर्शयितुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ चकारिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्ममार्गप्रवर्तनेन वर्तमानजनमात्रोपकारो किन्तु तत्कालमपि स्मरणकर्त्तव्यं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वात्मानुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिमुखप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थासु गतानां प्रसत्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मनारामचंद्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण वैलोक्यस्य ममापि हितकार्यामिति पूर्वान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्रसामाजिकानारामभक्तिवर्धयन्नाह ॥ नमदिति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमरकुरुत ॥ तन्मम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यजितमेव न साधनान्तरमपेक्षणीयमिति यर्थः ॥ युष्माकं मध्यकोपि पुरुषयैरेय एवं श्रीराम इव जीवन्मुक्तश्चिरनिर्विकल्पसमाधिविश्रांतिनामः ॥ सु
 खमेधतावर्धताम् ॥ ७६ ॥

॥ ७० ॥ इराहृतामुताउत्तरार्धप्रथमकथाधैलयाधिधा. सतीरामिप्रथमजसाभावेनमस्करेदितयाधत् ॥ सदात्मस्मरणेन आस्थिता आस्थावतोऽनुवृत्तिरोप ॥
 वसिष्ठोर्ध्विलक्षित मययाभुतपानसगतोपनवमोऽनुवृत्ति ॥ ७८ ॥ एवमन्येमहृपयभनसगुण ॥ भूयन्मोक्तुमुक्तं विना. सर्वेषामुत्तरित्यर्थ ॥ अतएवतेतस्य गुणाभ्युत्ताना
 कर्मपरत्पयभुतयाभ्याम्यतिष्ठुमनुपय ॥ एतद्विप्रश्रद्धादस्य ॥ ७९ ॥ भूहिद्योवृजनपतिभ्यकध ॥ अयराभाजभ्यन. भाषोऽभूत् किं ननु धीरेव अयथाभननुप्यइत्यज्ञ
 नाभिप्रायानुसारमय ॥ ८० ॥ विश्वामिद्योऽप्यकाननुसारोत्तरमाह ॥ अर्धवेति ॥ इजनत्वमयास्मिरामपरवसाक्षाद्गगनात्वा सुहृदन्ति विश्वामसकुरु सपुत्राण. पर पुरुष ॥
 ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वायते सर्वे विश्वामित्रेण भाषितम् ॥ सिद्धाश्वरयोर्गीद्रावसिष्ठमुखा पुन ॥ ७७ ॥ रात्रीं द्विपथर
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकथा कथयामैथिलीपते ॥ ७८ ॥ नसतुतोपमगवान्वसिष्ठोऽन्यमहर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्यद्रुवकाकणयच्छुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामित्रमुनिं नहवसिष्ठोऽभगवाहृपि ॥ ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ नृहिविश्वामित्रमुनेरामोराजीव
 लोचन ॥ कोयममूढध किंवाभनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्रीविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ अत्रैव कुरु विश्वासमयसपुरुष. पर ॥ विश्वा
 यमयितामोऽधिर्गीरीरगनगांचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णं परानन्द सम श्रीवत्सलं छन ॥ सर्वेषां प्राणिनां राम. प्रदाता सुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजत्ययमसत्सकान् ॥ विश्वादिर्विश्वजनकोधाता भक्तानमहासख ॥ ८३ ॥ अयच्छुकांतानि सारच्छुससारधूतकै ॥ आन
 दसिधुर्विततोर्वीतरगीर्गिगाद्यते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुकहवात्मस्य. कश्चिन्नुयंपदाभिध ॥ कश्चित्पणीतप्रकृति कश्चित्तत्स्य. पुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयं नयामयोऽहवर्षे गुणयगहनातिग ॥ जयत्यनोरयपद्मिर्वैटाल्मापुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयं चतुर्धा दुरयविश्वस्यैवाचतुर्मुख ॥ अयमेवम
 हादेव संहताश्चित्रलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्धमयितोऽमोधि. श्रीरामं धायनस ॥ मभीराण्याद्वारायामाभाभाभुपनिषदांस्वगोचरोनाप्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ परातासर्वपुरुषाधानां निरिहा ॥
 सुपुत्राकथापसाहित ॥ ८२ ॥ असत्सकामाकायनेकीर्त्यइत्येवमसत्सकामिभ्यापार्थात् ॥ ८३ ॥ कथं कानादिश्वादिभिरातिनि सारायद्वयवसारा. कायकारणव. धीस्तयाविधै
 धूर्तकर्मगद्वयकर्मनारतीयनिभिरानदीसधुर्दिमासपयधिरथे ॥ ८४ ॥ अयमेवज्ञानमुकोनित्यमुकोभायानियतायायातवर्द्धयन्ति चतुर्धा स्थितइत्याह ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 मयामयोऽहवरातिर ॥ अत्रै शिक्षाकल्यादिभि ॥ वेदानां भात्यापारयाधिकतत्त्वप्रभु ॥ ८६ ॥ चतुर्धा पाठकोविष्यु ॥ ८७ ॥

योगान्मायाशक्तिसंबधाय ॥ मोहनिद्रानदतत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीविजयउत्सनेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउत्सनेधि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउत्सनेप्राप्यते तद्वदयस्युपवर्णनगतेहेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अमुनारामेणयश्चित्तेनममायप्रतियोद्धेतिचित्त्यश्चित्तनार्हसपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नार्यून्यस्वर्गदास्वर्गस्यशोच्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकपाहाप्रतियोगेपीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवशेषमूर्तिरयपातालाहृक्ष्मणात्मनाइहागतः ॥ तथाचपातालस्या
विशोच्यतेत्यर्थ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशोऽवतरेणरघुरप्यनेनपावितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुश्रुमइतिकदिनियमान्देष्टुमिदमिदंशाभा

अजोयंजायतेयोगाज्जगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणोवप्रकाशइवतेजसा ॥
प्रज्ञोत्कर्षःश्रुतेनेवसुपर्वेनायमुत्सवते ॥ ८९ ॥ अयंदशरथोऽधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्चित्तेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्वर्गममुनाधून्यंहापातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतागतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोऽयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरामःपरमात्मयमव्ययः ॥ ९२ ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपरूपयितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरयोद्धेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरुपयात्वंहिव्यवहारपरंकुरु ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्रामिन्नोमहामुनिः ॥ वसिष्ठस्तुमहातेजारामचंद्रमभाषत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालोहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्येकपरामर्शोऽनिरुद्धोनास्तियोगिनः ॥ तावद्द्रुहसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्मर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्चभजपुत्रसुरोभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोपिपदारामःकिंचित्तोचेलयंगतः ॥ तदासुषुप्तयासोपिविवेशद्वयंशनैः ॥ ९९ ॥

वश्लोदसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारनिष्पादनलक्षणोलोकानांपरामर्शोऽयावन्निरुद्धोऽननिष्पन्नः ॥ नञवतियुक्तमितिशेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्यकर्चिलकालमनुभूय
दवकार्यादीनधिकारभाराश्चपर्यालोक्यपश्चात्समाधिभजेत्यर्थ ॥ ९८ ॥ पदारामइतिगुरुणाउक्तोपिलयंब्रह्मैक्यगतोबाह्यार्थश्रवणाभावाद्वागादिकरणचेष्टोपरमाच्चनकिं
चिद्चेतदासवसिष्ठस्तच्छरीरसकल्येनप्रविश्यतदीयसुषुप्तानाहयाशनैर्द्वयपुंडरीकविवेशा प्रविश्यनदीयंवेविलीनजीवोपर्याधिर्लिगयनीकृत्यबीजांतःप्रविष्टोवायुस्तदतर्गतमकुर
मिववहिराचकर्षीतयावत् ॥ ९९ ॥

तस्य बहिः शक्यते शवि भावक भेदतः शविदा भासाभिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि
 भावेते पुनरतो मनस भावि भावेति स्तस्य स्वशक्तिश्चिदाभासाभावेनानुपवेशत करोतीति शक्तिमाणमनः प्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाधिषको जीवः प्राणद्वारा सर्वनादी
 तत्त्वच्यनुपवेशस्य पुष्टाभाविः कृतानि सर्वाणि ज्ञानकर्तृद्विपलक्षणा निकायानि येन तत्पाधिषु सत्त्वादिर्भेदोऽप्यभिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि
 तानि न्युक्तसर्वेषु पाणः अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाधिषु सत्त्वादिर्भेदोऽप्यभिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि
 माभर्तुः किमस्मदीति सदाभ्यनीत्या स्थित इत्यर्थः ॥ १० ॥ तद्वन्तरद्विप्रगुणैकराभासमभाहोऽस्याद्विषयिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि

शक्तिमाणमनः प्रसक्तिकरणो जीवः अकाशात्मको नादीरप्रसुष्टुषसर्वकरणः प्रोन्मीत्यनेनेशने ॥ इहोत्प्लवसिष्ठमुत्स्यविदुषो निर्मुक्त
 सर्वेषु पाणैः कृत्याकृत्यविचारणादिरहितः सर्वोऽप्यतीक्ष्णस्थितिः ॥ १०० ॥ श्रुत्वावसिष्ठुषचनगुरुवाक्यमिति स्वयम् ॥ श्रुत्वा प्रावाच भगवा
 न राम चन्द्रः समाहितः ॥ १०१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ न विवेर्न निषेधस्य त्ववसादादयप्रभु ॥ तयापितववाक्यमुकर्णयिष्ये हि सवदा
 ॥ १०२ ॥ वेदागमपुराणेषु स्मृतिष्वपि महामुने ॥ गुरुवाक्यविधिः प्रोक्तो निषेधस्तद्विपर्ययः ॥ १०३ ॥ इत्युक्त्वा चरणौ तस्य वसिष्ठस्य मह
 त्तमः ॥ गिरसा धार्षस्यैव त्वास्वत्वाद्वाहपुणानिधिः ॥ १०४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ सर्वशृणु तत्तद्वा निश्चयेन सुनिश्चितम् ॥ आत्म
 ज्ञानात्परनास्ति गुरोरपि च तद्विदः ॥ १०५ ॥ श्रीसिद्धादय उचुः ॥ रामैव मेव सर्वेषां मनसि स्थितिमागतम् ॥ त्ववसादाच्च स कल
 संवादनद्वर्द्धकतम् ॥ १०६ ॥ सुस्तीक्ष्णमहाराज राम चन्द्रनमोऽस्तुते ॥ वसिष्ठेनाप्यनुज्ञाता गच्छामोऽयं यागतम् ॥ १०७ ॥ श्रीवाल्मी
 कि उवाच ॥ एवमुक्त्वा गता सर्वैराम स कवनरता ॥ राम चन्द्रस्य शिरसि पौष्पवृष्टिः पपात ह ॥ १०८ ॥ एतत्ते सर्वमात्म्या तं राम चन्द्रक
 यानकम् ॥ अननकमयोगेन भरद्वाज सुस्तीक्ष्णव ॥ १०९ ॥

दृष्ट्वा हि दयायानमपि मुलाभागास्तद्वत्त्वात् तत्त्वयोजनस्य इति यावत् ॥ तदभ्युपगमेन सभाहितं सप्रोक्तव्येत्यर्थः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ विधिरत्नस्थानं प्रोयेय ॥ तद्विषय
 लवति क्रमपातुर्निषेधः ॥ अत्र स्पष्टेय इत्यर्थः ॥ १०३ ॥ दशार्नीर्धराणाम् प्रथमगुरुत्वाद्यर्थदानकप्रस्यगुरुकरोऽपकारस्य निष्कृतिवन्त्यापयस्य गुरुविरहिततत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाधिषको जीवः प्राणद्वारा सर्वनादी
 रवे सत्त्वमयस्य मनस्य सर्वोत्कटज्ञानभासाद्यनुपवेशतत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाधिषु सत्त्वादिर्भेदोऽप्यभिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि
 तानि न्युक्तसर्वेषु पाणः अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाधिषु सत्त्वादिर्भेदोऽप्यभिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि
 माभर्तुः किमस्मदीति सदाभ्यनीत्या स्थित इत्यर्थः ॥ १०० ॥ तद्वन्तरद्विप्रगुणैकराभासमभाहोऽस्याद्विषयिष्यत्प्राकृतोऽप्यकाशाभासाद्यर्शानादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणाद्विभीज्यतायाभाधारशक्तैततः प्राणादि

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यवचनपंक्तिः लक्षणयारलमालया विचित्रा भूषिता इति उक्तं पारयुपने जीवन्मुक्ति सिद्धिर्वाभया तुभ्यप्रोदिता प्रोक्ता निखिलानां कविकुलानां योगिना च सेव्यरूपा सा परमगुरु कटाक्षाच्छृण्वादिना सेविता सती मुक्तिमार्ग प्रागुक्त भूमिका क्रमददात्या रोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिसवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इति रघुपतिसिद्धिः प्रोदिता यामया ते वरमुनिवचनालीरलमाला विचित्रा ॥ निखिलकविकुलानां योगिनां सेव्यरूपा परमगुरु कटाक्षान्मुक्तिमार्गददाति ॥ ११० ॥ यद्मंशुण्यान्निर्त्यं विधिरामवसिष्ठयोः ॥ सर्वावस्थोपिश्रवणान्मुच्यते बहूनां च्छति ॥ १११ ॥ इत्याषवा सिष्ठमहारामायणे वाल्मीकीये देवदूतोक्ते द्वाविंशत्यां हस्त्यां सिंहतायां बालकां देमोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे रामव्युत्थाननाम अष्टाविंशत्युत्तरशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ १३ ॥

गद्वेषमहापातकोपपातकादिसर्वेषां वस्थायुक्तोऽपि पुरुषः श्रवणादेव सर्वदोषैर्मुच्यते शांत्या दिगुणप्राप्तिके मेषेण ब्रह्मण च्छति नामोति कं पुनरधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामचंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीगगाधरेन्द्रसरस्वत्याख्य भिक्षोः शिष्येणानंदबोधेन्द्रसरस्वत्याविरचिते श्रीवासिष्ठमहारामायणनात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ १३ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तानुगुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदाद्भेदत्वैकरसत्वकूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्फुचितोविरोधोमायायापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतशुद्धचिदात्मकचवानाकितनुमायैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशरवाःशतसहस्रशदितियदुक्तत्तात्यर्थमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोति तथा एषाचिदिपिघनाएकिकांएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मय परिच्छिन्नाकारइवभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदात्मानमिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलामारिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अव्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्व्योमीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगाल्मजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्दस्तुतो नान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्द्रव्यच्चशिलायांशालभजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलांतःसन्निवेशो नानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चितोरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चितेरंतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलांतःपद्मलेखाली मरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्च्योतर्मज्जावाबिल्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचितेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रधेतेयच्चतत्तत्रेयनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनर्थस्यब्रह्मवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमात् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमिततदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानि फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्थशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्मांडानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणेवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइति हेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णिगतगंधर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतृचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहरत् भुवमसृजत एतद्वित्वैप्रजापतिदेवानसृजत अस्यमितिभनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानमपूर्वकत्वोक्तेरवनमलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेति ॥ २९ ॥

पुण्यफलपदित्वकार्यवीजवत्सर्वाङ्गवत्सत्तानुदासंशयानावापसर्वविधैवेत्याह ॥ १० ॥ अङ्कुरादिपूषणवृक्षिकारोपणवतीविषयमनैवाथउत्तरकालकार्हाशरावा
पशुश्रादिप्याति ॥ ११ ॥ हेतुस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वावयवकल्पितविन्याप्रतत्त्वमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्वीजतत्कार्ययो ॥ अन्यप्रवृद्धिद्वयतिरिक्तात्मकस्यना
तरपीनादिति ॥ तच्चिह्नंयुक्तदाचिदपिर्दशलाट्यस्वभावसंज्ञकतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेकमुदयग्रन्थेनयोजयति ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जादिबिल्वेइतिरोप ॥ १४ ॥ एक
भ्रान्तमिमसिद्धग्रहपुण्येनरूपते ॥ सुपुनमकरिस्त्रिबासनाभाप्रम ॥ १५ ॥ जगत्कटुजीवेभरुपतरीयककुत्वाविजगच्छिचितिशिवेव ॥ भवाभावाविभावितीरोभावा
अत्रान्यार्थमिदंविद्विद्भगवत्प्राप्तासमम् ॥ यीर्जपुष्पफलांतस्यवीजांतनान्यदाल्मकम् ॥ १० ॥ याहरीबीजसत्तासाभवतीयात्ययो
त्तरम् ॥ चिह्ननेचिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ ११ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेइत्योक्षति ॥ जगठन्यमवोद्धूतनिकदाचित्तदीदृशम्
॥ १२ ॥ चिद्विन्नकदाचिच्चिह्नयमनमिथोद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलखात्मास्तिर्ययायद् ॥ १३ ॥ तदन्यान्यमज्जादिचिह्ननेत्रिजगत्त
या ॥ रेखोपरेस्वावलितायैकार्पीवरीशिला ॥ १४ ॥ तथात्रैलोक्यवलितवसैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिळांतरजादिययानित्यसुपुनकम्
॥ १५ ॥ नाल्ममेतिनचांदेतितायाहताजगद्गति ॥ ययाशिलांतर्लेखादिभिपतेनशिलांतरात् ॥ १६ ॥ तत्सारत्वाज्जगत्कटुकंठत्वाद्विजगच्चि
ति ॥ ययाशिलांतराजानांस्पदास्पदभवाभवा ॥ १७ ॥ विषयत्वगच्छतिकत्तरोजगतस्तथा ॥ नेदंकटाचिक्त्रियतेनकदाचननस्यति
॥ १८ ॥ अद्वित्वमवोक्षासविलासावेदनाल्मकम् ॥ ययायत्रयदाकारतयातत्रतदेवहि ॥ १९ ॥ वस्त्रसत्ताल्मकंसर्वसुपुनस्यमिवस्थित
म् ॥ मृत्तमाविकाराद्वयोयोजगदुरुभ्रम ॥ सुपुनमेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २० ॥ नित्यंसुपुनपदमेवजगद्विलास सम्यक्
प्रशान्तममचिह्ननखाल्मकत्वात् ॥ पद्मा शिलांतरिवसंगंशस्त्वसाराहृष्टानदेहमुपयातिकदाचिदेव ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
पायेयुनि पू शिलाकोगोपदेशोनामपट्टवत्पारिश मर्ग ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥

दहन्त्वशिलाख्यानात्पर्यमुपवर्ण्यते ॥ मथूराडरसेवहवर्णसंस्थानभेदवत् ॥ १ ॥ बिल्वट्टतवशादचिद्रूपमेवतदंतर्धीजमज्जादीनामिवस्वगतभेदेनतत्रतत्समसत्ताकसर्गोद्भवश्चा
 चोक्तद्वितीयात्यर्थमोभाभूदितितत्तात्पर्यवर्णयति ॥ चित्तत्त्वस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावस्वस्वरूपप्रतिसंधानशून्यतावेदवसर्गर्गर्गमिथियोतनायाचनफलदृष्टातः ॥ सर्गश्च
 तप्रसिद्धस्वापादपरः स्वापः स्वमएवयुगवत्सरादिक्रमात्स्वसत्ताकल्पितसन्निवेशेनप्रवृत्तौनचित्तमसत्ताकः स्वगतभेदस्यर्थः ॥ १ ॥ तर्हि किंचित्तत्त्वादन्यएवसर्ग एतदपिदुर्वच
 मित्याह ॥ देशेति ॥ २ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गादितदपिदुर्वचमित्याह ॥ समस्तेति ॥ समस्तानाशब्दानादर्थानातद्वासनानातत्समुक्तसंकल्पविकल्पादिकलनानाचित्रेदितुरवस्था
 त्रयेष्वेकात्मत्वात्सत्यत्वेअत्यतासत्तेनवेदनादर्शनादित्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्माच्चिदधीनप्रातिभासिकानुक्रमैवचिन्त्याशयैर्नवफलत्वेनोत्प्रेक्षणमित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनानातथाना

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चित्तत्त्वस्यफलस्येवचित्तः स्वापापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेनयः ससर्गइतिस्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनाम
 पितन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदितिनानोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकात्मत्वादसंचेदमितिसंकथ्यते
 कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशोनामानुक्रमतोयथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानानास्थितातथा ॥ ४ ॥ अनानैवापिनानैवक्षुब्धेवाक्षु
 भितैवच ॥ यथाफलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नगरमादर्शचित्तः स्वंप्रतिबिंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतःसंनि
 वेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौसंतिजगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावनंतानिफलानीवापितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएवेदंतदंगो
 ल्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभातितदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रंविकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितोभास्वाञ्ज
 गद्व्याणिदर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूलास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वाद्यंशएवप्राथम्याद्वास्तवद्वित्याह ॥ अनानैवेति ॥ क्षुब्धविक्रमेव ॥ सिद्धय सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यतात्पर्यदर्शय
 ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदितियदुक्ततस्याप्यादर्शेप्रतिबिंबितनगरमिवचित्तस्वरूपमेवअकचदपिकचतीत्यर्थेतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतराक्तम
 त्वाद्वाचिंतामणौचित्तकमनोरथफलानीवचितिसर्वजगदस्तीतितत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीतिश्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादिभिभावः ॥ ७ ॥ क
 ल्पितविकाराशाशिवानेमुक्ताशुक्तिसपुटकेमुक्तानामिववाचितिजगत्स्थितौतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकइतितादेतद्वर्णउत्कीर्णमिवतदगोल्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमय
 मिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्वरूपाविर्भावितोभावात्मकमहोरात्रविभागमिवचिन्मणिशिलापिस्ववेदनावेदनात्मकजगद्व्यप्रकाशनाप्रकाशनेस्यात्मनिकरोतीत्यर्थेवातत्तात्प
 र्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्नितियावत् ॥ ९ ॥

समुद्रस्य कोटोर्गर्भे आश्रयः शतरगादिस्रग्भेदानां समग्रमाश्रयत्वजगद्वैश्वनाथिभ्यामश्रुपलेखात्तात्पर्यमित्याह ॥ समुद्रेति ॥ १० ॥ अतः प्रमानसगत्यातीतानागतसगस्य चतुस्त्युत
याचिन्मापम्यरूपतमदर्शनेवात्तात्पर्यमित्याह ॥ यद्वलीति ॥ शालर्भजिकाउत्कीर्णा अनुत्कीर्णावाप्रतिमा ॥ ११ ॥ बिलारभ्यानस्यापि अगतभित्तरालेतात्पर्यमित्याशये
नाह ॥ भावेति ॥ यस्तत्पतन्वतश्चिह्नरूपमज्जाकल्पयेव ॥ पदार्थश्रीर्बिलशक्तिफलपदार्थश्रीर्मज्जाकल्पयेव ॥ १२ ॥ शिलोद्वारापृथक्करणेपक्षानानादि
शब्दायासम्बन्धश्चित् पृथक्करणे अगदस्त्वेवात्तात्पर्यमित्याह ॥ पश्यति ॥ १३ ॥ तदेतन्मयमद्वयमित्यंशस्फुटयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचिंतनपृथक्क्रियेतर्हि नानापि अजस्रि
शक्तिगतया अननिवर्तमाना यथा तादृशशिलोद्वारमित्यर्थः ॥ १४ ॥ यथा मरुमरीभ्यामिदृशदृशा अमल-य कोशोजलराशि स्थलधियास्थलमेवेदमिति बुद्धिमता विदुषां द
द्वयानुमानाभा स्यात्तात्पर्यम् ॥ मयसन्त्यत्र आतपारिरसजलशिरिषेति सप्तदशपुण्याभाति एवमित्यत्र भावस्तमपि भासि ॥ बल्लुगलुत्वेनैव सप्तदशपुरित्यर्थः ॥ १५ ॥ यथापयो
समुद्रादुद्वारावर्तयेत् स्यं दवित्तामवन् ॥ अनानवचनानां चिच्छिन्नांत सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यद्वस्तुतश्चित्तिशिलाशरीरे शालभ्रजिका ॥
यन्नास्ति तश्चित्तिशिलाशरीरे शालभ्रजिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुण्यस्तस्य चिन्मज्जाकल्पमेव तत् ॥ मज्जासारापदार्थश्रीस्तन्मयस्यात्तदे
व हि ॥ १२ ॥ पद्मनानादिशब्दार्थस्य क्कयश्चिच्छिन्नोदरम् ॥ नानातद्द्विद्वानातदेतन्मयमद्वयम् ॥ १३ ॥ नानाप्येकतयानानापद्मार्थि य
शिलोद्वारम् ॥ यथा तद्विभागाल्मतयेदं चिह्नान्तरम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोश स्थलधिया तु भानुभा ॥ सन्नेवासन्निवेशवच्चिन्नैव त्वस
दमद्वयम् ॥ १५ ॥ यथा सन्मयकूपयाराशि कोटरेकलनोन्मुखम् ॥ द्रवत्वात्स्पदतेऽस्य दतयेदं चिह्नान्तरम् ॥ १६ ॥ चिच्छिन्ना शखपद्मौष
स्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विषमपद्मादिपदार्थचिच्छिन्नांतर्गम् ॥ १७ ॥ महाशिलापनोप्येव चिह्ननम्यशिलोद्वारम् ॥ अरधोनिर्द्वयो
च्छोज सगांत सन्निवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीदं जगद्विषमसौम्य सोमद्वयवद्भुतम् ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीदं
सुपुमाभनास्यनाशशिलानवत् ॥ ब्रह्मत्वं ब्रह्मणि ययातयेदं जगत्स्थितम् ॥ २० ॥

राशि कोटरे मध्यद्रवत्वात्स्पदतेऽया अस्त्वमपि चिह्ननस्य आंतरस्पदतद्वैश्वर्यम् ॥ १९ ॥ तर्हि तमप्यभावे शिलायत्त्वमिषजगत्तात्पर्यमावेद्विन्मयता कुतो न विभाव्यते तभा
ह ॥ चिच्छिन्नेति ॥ अतन्मयत्वं द्रवोपार्थिनिशेषः ॥ अतएव त्वतथाप्युपेत्याह ॥ जगद्विदि ॥ १७ ॥ दृष्टतीकृतशिलापचनोपि परमार्थदृष्ट्या चिच्छिन्नोद्वारमेव सत्पन्नमित्या
ह ॥ महाशिलेति ॥ अतएव तत्राशिम्यिषमसौम्यपि रभादिशभावनपिनास्तीत्याशयेन विनिर्दिष्टम् ॥ अरधमिति ॥ सन्निवेशवत्तन्मय्यासन्निवेशेन भासत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ य
था शरत्कालस्तपति अयुतद्वुत-सोम स्फुरतीति कालालकयोरवस्यसोमयोरवतरे भेदकल्पनया क्रियाकारकावेन पश्यपदेशलाया ब्रह्मजगद्व्यवकाशायतिजगत्वात्त्वना स्फुरतीति च
म्यपदेश इत्याह ॥ तपतीति ॥ सोमोऽनयनाम ॥ १९ ॥ एवमब्रह्माल्मना जगद्विनिर्दिष्टमित्याह ॥ स्फुरतीति ॥ वासनाभा मध्यपत्वास्तु
पमाभम् ॥ यथा शिलाज्जगत्वात्त्वना नित्यमसुच्छिन्नात्त्वना नित्यमसुच्छिन्नमित्यर्थः ॥ २० ॥

चिदात्मनासस्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैव भवति यथाकरकाद्यबुकेवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवाहिस्तूणगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्य अतश्चित्तदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतः परमयदब्धिवोत्तरोत्तरसुक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्याकृताक्षराततद्विभागोनातेयद्रूपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतसपचीकृतसमूह अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येवकमेणवोऽव्यामित्यर्थः ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्थौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरेरनुभूयत इत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेः स्थूलजलेइद्वियगोचरेतेवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासनीयो

नानयोर्विधतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्येषांतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तूणगुल्मादेश्चित्तादेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्रूपतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुतृणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरं हितम् ॥ यथारसात्मिकाशक्तिः परमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेति सैवासैवेवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादि तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छपक्षौघकाठिन्यमयूरान्दरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्दरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यंदरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोऽप्यनानातोऽयथान्दरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तांतरसामान्यात्मनासत्तावैचित्र्येयतादृशादृष्टांतः कल्प्यादृत्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुपज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टानोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिपक्षौघा.काठिन्यचमयूरपादानभूतेतदंजरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्भापीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अजरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदिनात्मकेवमलअलुययात्रादधास्तवजगद्विचयमसयाद्वेताद्वितात्मकम् ॥ यथासद्वतो सत्तासमतायामवस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
 वारंरस्य ॥ १२ ॥ मनुषियम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमितिकुतः आभासमाभतापतिलक्षणशुभ्यत्वविनैपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतद्वति ॥ रूपतत्त्व
 भास्यमदुल्लुपययसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभावस्यापिसदधीननिरूपणत्वात् ॥ नभायवपरमलीवविद्धि ॥ तस्यथाद्वयत्वान्नानानालकभिन्नाभिन्नस्वभाविदजगदुपनस
 त्तरोयस्यनन्तप्रवमनुपरन्ध ॥ नअर्यस्यनराध्वस्यबहुव्रीहि ॥ १३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापिकर्षहरसद्वतिर्नैविकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगद्विति ॥ यथाजगद्विचि
 रात्मकत्वनमुगतथापाईणिरसोनुगत यथाचिन्तत्वेजगतलानितथासेवर्हीतिपरयेत्यर्थ ॥ १४ ॥ उपभोक्तमर्थरूपकेणेकीकृत्यदोषान्मेवनिरस्यति ॥ नानेति ॥ नाना
 विधपरार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआप्राद्विदेषजगत्सुक्षणमयूरोरस्यरस ॥ तत्रभासमानजगम्ययूरूपनुअमयूरूपसत्तालक्षणपदत्तमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोली
 स्य ॥ १५ ॥ इतिर्मीनासिद्धन० तात्पर्यमकारोनि० पू० समचत्वारिंश सग ॥ ४० ॥ यस्तत्तास्तूनिहोस्यानिप्रतिविधित्तकस्थिते ॥ तत्सिद्धि
 जैद्वेतेतन्मात्मातयावजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ ३२ ॥ यतस्तदसतोरूपभावस्यविविधितपरम् ॥ नाना
 नानातात्मकमिदत्वनुभूतनसंसवम् ॥ ३३ ॥ विजगद्वलनपस्यवर्धहरसवर्दिणम् ॥ यथाजगद्विचिन्तत्त्वचित्तस्वेयजगत्तथा ॥ नाना
 नानात्मकचमयूरहरसोयया ॥ ३४ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरहरसश्चिवाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापद्विविद्धि
 कुतोस्तिमेद ॥ ३५ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंश सर्ग ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्मीदमाततम् ॥ मयूरइवभीर्जेतस्तद्वहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
 गिरा स्वगस्तुखसारेणविव्यति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपय ॥ आस्वादयत स्वरूपसदानुर्यपदेस्त्यता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
 नयनवृष्टोनिर्निमेपिण ॥ तेदस्वदर्शनासगस्पदत्यागेष्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानइपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्णयति ॥ १ ॥ मयूररसद्वतिर्नातिरोभूतजगद्वैविध्यग्रीचिद्विचिन्तित्वीजराकिमवभ्याकृतमेवतत्वनतत परशुद्धमस्तीतिध्यायोद्देमाभूवितितद्विधा
 ननिर्दिशयमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुम्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजअअतर्मयूरद्वर्णितमतरद्वताविर्दिर्गादिविद्यविसर्वजमयप्रशुद्धेकालप्रयेव्यनुवि
 त्तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तरेषोक्तद्वितीयात्ययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थत किञ्चिन्नाभ्युदिततत्रैवसर्वजगद्विचययाविद्यतेतदेवाप्राप्तिमेहेपिअगि
 राअगानोरमभूत माणःसत्त्वमादिदैवामिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविचित्रभोगाकारतथास्तद्विक्तिकुमुरादौचद्वर्धयति ॥ तथाचविषयसुखानुभवकालात्तद्विषयान्निरति
 शयानरंसद्विषयोभेदस्य ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतस्मद्वावेअनुमानमभाणमुक्तासिद्धयामनुभवमभाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्यभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वेपिपुनो
 नानुभूयनद्विचिद्वयशयनासनाद्याणस्पदरुतविशेषावतिपुद्गल ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासायनिष्ठद्वद्वयःप्राणनिरोधपराभ्ययोनिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
 नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्णयेवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढषष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरंतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुन्यमासुखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिताइति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषाषष्ठादिभूमिकागतानावास्तव्यस्यताभावाननास्थितार्थस्यतावेव स्थितायेषां प्राणो मनश्च न स्पन्द-
ने ते च चित्तं चेत्यसमासगयोस्त्यागोयस्मिन्तथाविधे भूमानदपदेन व्यतया स्थिताइति सार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागता अतर्ज्ज्वाकाराखड्गदन्तिधारास्पदात्तेनाशेन निर-
तिशयानदास्वादनलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयतितथैव बाहिश्चिच्छेदेत्यादिस्पदाद्यवहारसंस्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्तः सदैव स्वस्वरूपानदप्रतिष्ठोपि बाहिर्मायया जग-
द्यावस्थापालयति तद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषां व्यवहारैरुत्प्रेषु बाह्यविषयेषु दर्शनानां बुद्धिदृष्टीनां संगमे त्रिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मात्तद्वदादयत्येवेति सवोपिव्यवहारः सुख-
रूप एव ॥ यथा ऐन्दोर्दिग्मिन् स्तरूपं लघुवतः प्रविश्य ह्लादयति तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुषा सुतरानिर्विक्षेपमित्यत्रापि दृष्टान्तमाह ॥ विव नित्यतरालि

नास्थिताभावनायेषां स्थितानामपि कर्मसु ॥ संवित्सर्वेद्यसंबंधस्य दयागे च ये स्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेन स्पन्दते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥
सनोनस्पन्दते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागे ते स्वपदे स्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यर्थे तेनाशेनेश्वरो यथा ॥ ७ ॥
तथैव चित्तचेत्यादिस्पंदाकुर्वतिसंस्थितिम् ॥ यथा ह्लादयति स्वच्छं प्रह्वं रश्मिरेदवः ॥ ८ ॥ तथात्मा ह्लादयत्यंतर्हृदं दर्शनसंगमे ॥ विबाहू-
रंप्रयातस्य भित्तावपतितस्य च ॥ ९ ॥ यदि दोस्ते जसोरूपं तद्रूपं शुद्धं संविदः ॥ न हृश्यं नोपदेशाहं नात्यासन्नं न दूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यं चिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ न देहो नैन्द्रियप्राणौ न चित्तं न च वासन ॥ ११ ॥ न जीवो नपि च स्पंदो न संवित्ति न वै जगत् ॥ न स न्द्रासन्नं म-
ध्यं च शून्याशून्यं न चैव हि ॥ १२ ॥ न देशकालवस्वादितदेवास्ति न चेत रत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेन च ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते
हृस्यंतं तदात्मपदं भवेत् ॥ यच्च नाग्रं न कल्यांतं न वस्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इह चामुत्र सद्रूपादन्यथा भवति क्वचित् ॥ जायंते च धियंते
च देहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्य शुद्धजः स्थस्ये दोस्ते जसश्च द्विकायाय द्रूपतदेव परमात्मनो निर्विक्षेपाह्लादरूपं तैरनुभूयत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेव देहादिसर्वोपाधिनिर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ न देह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तु निरूप्यत्रिविधपरिच्छेदादिना ब्रह्मैवास्ति ॥ एतदेवादिभिः ॥ भूतमाविदेहकोशानाह्लादिवीर्यसनात्मना स्थिता-
नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेन हृदिकेन यत्र यस्मिन्सति एतद्वृथया विभावितीरोभावादिना स्पंदते तस्मान्नात्र भवेत्संभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तस्मात्तानीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्वत्त आद्यमहाकल्यादिकाले अवमव्याकृताख्य कारणम् ॥ तथा कल्यातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकाले पिद्म एतस्मिन् लोके अमुत्र
परलोके वा अनिलादिभिः शोषणदहनच्छेदनभेदनादिविकारैः क्वचित्सद्रूपादन्यथानभवतीति सविकारवस्तु अदिपदाल्पकाराश्वयन्नभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननु देहादिविकारैस्तद-
नुगुनसद्रूपस्यापि विकारः किं न स्यात्तत्राह ॥ जायंते चेति ॥ १५ ॥

तर्हि करहरिपथगतिरस्येति ॥ १६ ॥ विष्णुः कुरुतः पुष्टिदयाभ्युपगमयति ॥ १७ ॥ अतएव व्यसहस्रपिनिधिं कारालम्भरानिभित्यमुत्तात्स्वरूप
लिततया ॥ मन्त्रलपनीति ॥ मन्त्रलपनीति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अगकालादिसर्वजगद्भ्रमत्वात्तदृष्टादृष्टतत्त्ववर्किसूयोपि चमणसंभवति न
वममनीत्यर्थः ॥ यतस्तत्त्वलुप्त सममपि यमस्वरूपं च्छसिरेवमामानसीतिसमगएव ॥ अतएव स ब्रह्माप्येतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २० ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ॥ तात्पर्यप्रकारानिवो
णप्रकरणं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तमेव सिद्धमितितल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ स भ्रमविवर्तम् ॥ तथाचाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शवैषम्यप्रतिभासो विवर्त्त इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिंगादित्याह ॥ यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्याभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यदित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्सकाशैकरसे ब्रह्मणि तद्वि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं दृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः संभ्रमं विद्धि नाविकारेऽस्ति विक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्वृक्षशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदवोधाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भावविकाराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विद्यमाने सदैकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः का आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्य उवाच कयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्रयौर्भूत्वाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्मात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नाभैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवे क्लि ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तेन तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्छिवा विचार्य तद्विप्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतावंतमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूद्वह ॥ कल्पिताभिः क्लैताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्विदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्तियेन तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः कित्वबुद्धयुत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम कितूपदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानां स्थैर्यवत्पशमप्रकरणे यथाभ्यातिरविद्येयं तथैव विचार्य तद्विप्रभो ॥ १५ ॥ तत्तु तव बोधदशाया त्वद्विदुः क्षानुसारिक लपनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति न तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिपुपदावनिरासकत्वादिति भावः ॥ १९ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्वापेक्षोप्यद्यत्वाशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावोध्यसेतय
 ज्वितिरोपः ॥ २२ ॥ तमेवाह ॥ ब्रह्मेति ॥ यथेच्छसीनिष्ठेकेनप्यहारेणनबालब्रह्मत्वज्ञानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाबधिलम्भायम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाभाहः क शाक एकत्वमनुपपदतद्व्यादिभूतेरिति भावः ॥ २४ ॥ हेरायबत्वतिदृशच्छब्दश्चसत्त्वपथअत अहभावपक्षालेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदान्वितेकरसब्रह्मभव
 ॥ २६ ॥ सवैकाल्युद्धसविम्यालकः सत्वमेव ॥ तच्छुतिप्रसिद्धमनापतरपरसद्व्यतिशे ॥ २७ ॥ यद्वहमेति ॥ आलेतिनुर्यद्व्यपिचमसिद्धमयाअविद्यामकृतिश्च
 युत्पेवत्रोपयित्वैपजीवआत्मनियोज्यते ॥ यपुत्स्यासापतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्षेति योद्युयादप्रभुश्चस्यदुर्भते ॥ सकरो
 तिसुदृढस्यास्याणोर्दु त्वनिवेदनम् ॥ २० ॥ पुत्स्याप्रयोध्यतेभूतः प्राज्ञलत्वेनवोध्यते ॥ मूढ प्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्यायोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावतमयुदत्वकालंयुत्स्याप्रयोधित ॥ इदानींसप्रभुश्चत्वमयापेनावयोध्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माहत्रिजगद्ब्रह्मत्वंब्रह्मत्वलुद्धस्यम् ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविक्कोटिमात्रजगत्त्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्प्रपिनलियसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोव्यापीपरमात्माहमित्ययम् ॥ राघवानुभवातस्त्वतितुन्गच्छच्छुसन्स्वपन् ॥ २५ ॥ निर्ममोनिरहकारोद्युद्धिमानसिसा
 धुचेत् ॥ तद्ब्रह्मावदशतमवभूतस्वितमव ॥ २६ ॥ तदनापतमाभाससत्त्वमेवपरपदम् ॥ स्थितोसिसर्वगैकाल्युद्धमविम्यालक
 ॥ २७ ॥ यद्ब्रह्मात्मापितुयश्चयाविद्याप्रजृतिश्चया ॥ तदभिन्नसदेकाल्ययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २८ ॥ नात्मनः प्ररुतिर्भिन्नापदान्मन्मयता
 यया ॥ मन्मन्मात्रययार्चार्तारमैवप्रजृति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्पदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेर्नैवेहसाए
 लीयते ॥ ययैकः स्पदपवनोनास्माभिन्नो न सत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्ने न सत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदोयोधेनैववि
 रमद्वकः ॥ ३३ ॥
 दगाजनेरेनेष्यमिद्वान्मात्रमिन्नस्याधैकाल्यकमित्ययः ॥ २८ ॥ ययापटस्यमन्मयतासाल्लबधुम्याभतथापकृतिरित्ययः ॥ २९ ॥ स्वदेविवर्त्तनम् ॥ तेनसम्भाष
 म्भावनदृश्यैवर्त्तनैमयात्मात्मिनाणुभाषमप्यम्यदित्ययः ॥ ३० ॥ सतयावस्तुदत्तेन ॥ ३१ ॥ सम्ययः सम्भाष ॥ यातिरूपतीर्त्तानिनिरोधः ॥ ३२ ॥ तदेवविमोक्तिरुत्तरत्वा
 म्भरत्वाविमोक्तिरुत्तरत्वा ॥ ३३ ॥

एतत्कलनावीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्भांत्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरितिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनिष्पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजीलिंगपुण्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयंथिश्छिद्यतेसर्वसंशयाइतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वसंशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः ॥ संसिक्तमपि यत्नेन न भवत्यंकुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनावीजकंततः ॥ चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्भुमाः ॥ ३५ ॥ द्वित्वं जगत्सदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमिति नः परमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निष्पू० संसृतिविचारयोगो नाम एकोनप
चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलं दृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेण परिपूर्णाः स्मो ब्रह्मज्ञानाच्च
तेनेते ॥ १ ॥ पूर्णात्पूर्णांमिदं पूर्णं पूर्णात्पूर्णं प्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितं पूर्णं स्थिता पूर्णं च पूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये ॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामः प्रथमं त्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिना ब्रह्मज्ञानाच्चेतेन परिपूर्णाः स्मः ॥ १ ॥ त्वानुभवेन पूर्णमदः पूर्ण
मिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यतइति श्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणः सकाशादुपाधौ प्रविश्य आनखाभात्पूर्णमिदं जीवरूपं परमार्थतः पूर्णं
ब्रह्मेव यतः पूर्णाद्विद्यदादिक्रमेण प्रसूयते व्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपि पूर्णमेव प्रसूयते ॥ तद्यदा महोपाध्यायोरधेना ब्रह्मास्मीति ज्ञानेन समूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णं ब्रह्मणा
पूर्णमेव जीवतत्त्वमखैक्येनापूरितं तदा कल्पिता पूर्णता अभिस्यपगमात्पूर्णस्य पूर्णतैव प्राक्स्थितैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसा जनानां बोधाभिवृद्धये बालस्य लीलाप्रश्ने पितेव को
पंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विशेषोऽचिद्व्यतिरेकेण प्रमातृप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं स्थस्य चोपपत्तिमन्यसे तर्हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्यापूर्यपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायि न तु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यमासत्तुर्विदजगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निर्गतेन पुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्यासास्वदत्तिप्रतिविवितघटादेर्वास्तत्वाकारेणैव तद्द्वयेनीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव वास्तवेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमि

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक् संभवतोऽङ्गानिर्मलाच्चेतनादृते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात्पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितां गतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमायातं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वभाववयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिविविबति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिमोदपणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमायातं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवत्स्यात्स्योवयवो भवति तस्मिन् अवयवघटादिबाह्यं बाह्याकारेणैव प्रतिविविबति ॥ मृतदेहे तु पुरुषकघटितस्यालिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्नदर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तर्हि प्रकीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽप्यचीकृतभूतकार्यलिंगभागेन तत्प्रतिविविबप्रहर्षणभूतस्य च पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः पृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्त्वत्पविद्यद्दिभूतसूक्ष्मसहस्रानां पंचीकृतेन लिंगपचीकृतेन ब्रह्मांडं च स्रष्टा तदंतः प्रतिविवलक्षणकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽङ्गदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यांतव्यापारात्मना स्पंदते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यष्टकमितिनासास्त ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकृतत्व तारकलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनभकाशनेसाक्षित्वम् ॥ आविपदादोगकरणत्वायतनत्वाद्विपरिपह ॥ एतद्विजिपातिनीआ
प्यासेनैतद्वर्धिकायासित्तिवचिष्याथान्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाथ्येनतदेवपुन्यष्टकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वत्वादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाजीवो
पिकामकोधुधयवियाराधनुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ फालेफालेइति ॥ अर्नतवासनाकणिकोदयभाकारसृच्छनीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्याकृत्कौटपसुभादीवसर्जजगदाकारद्वारद्वारायेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापथ्यिवात्मानाहकिंनुरारीरायाकारएवाहमितिभिध्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्ग्येन्द्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनयादेहोघटभावनयाघट ॥ एपएवस्व
भावात्मानजनेपुन्यष्टकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वायमिपातिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यष्टकविदु ॥ १८ ॥ का
लेफालेतजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वत ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यष्टकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनत सेकाद्दीजंपहवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापथ्यिदात्मेतिभिध्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्भवद्वधाद
नंतरम् ॥ दुग्ध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनाभुक्तयोनिगणानुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयान्त गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनांतस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पठेन्द्रियग्राभोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेतत्यदसूरुपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्यशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषधराकुसुमीयप्रबोधार्तनरमायेज्जन्म्येवेत्यर्थ ॥ अयंशसर्गोविभागः सात्त्विकराजसाद्विषयीभोगवर्णनित्यन्तिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कयंपटादिबासत्वभिन्द्रियाणिजडाभ्यपीतिपापुटतस्मात्माभ्यत समाहितमपिचिरोयेणसमाधत्ते ॥ एवरूपपदस्याखिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनांतस्यपुन्यष्टकेप्रतिबिंबत
पापरिच्छेदपस्यानरवोयेभ्योभ्यामौपरिमादुनयावतिष्ठते ॥ तेनसदाकीर्णचैतन्येवपुन्यष्टपरिभिनितदेहार्तगतमेवसुखदुःखादिसंबधादनुभवतिनभासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृष्ट्योभबतितदातबागवुदिकजलंकुन्याद्दोरोवसर्वदेहेभ्यउद्विक्तवसुराशकपिणाद्दोरोवसासेपटादियतिस्वेबासाकारोपततिनिर्गच्छनीत्यर्थ ॥ किमतस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातज्जीवतामिवेनसाकारवृत्तिभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाजीवचैतन्येनसहैकत्वमाध्यासिकचित्ताद्याभ्युदयविषयजगत्कलित्यच्छति ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवभुतस्मिन्वाह्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबसचप्रतिबिबोदय्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभावाति ॥ तर्हिबहिषएवाहघटमनुभवाभीतिकुतो नानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिर्अजीवतिश्रानान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलादितिचित्तिडनोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहिताचित्तातिःप्रविशतीतिबाह्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टःपदार्थोद्दोर्नाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयारीत्याघटादिवास्वस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसंव

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिर्विंदति ॥ पशुर्वस्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्स्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभमयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडीकुर्वंत्यलंक्ष्यंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वात्कर्णाक्राशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्यमिंद्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थस्यस्पर्शवेदननियमोबालपश्चादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतइतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येद्रियस्पर्शमयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडीकुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिभवतीतिभावः ॥ इत्यगधस्यापिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयाथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्थमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामःप्रसंगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्यतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

ययविसस्यसत्यत्वेविधिवातिविभूतयोर्म्यटिसमटिसमटिजीवयोर्विबानिरिकरूपभातिमाप्रसिद्धनमिर्भक्तुशक्य तन्नात्यतज्जयोर्मुल्लवर्णयोर्घटचिखत्योर्घोपरस्परसावेक्षप्रति
 विषम्वरूपदुर्बचमिन्निकिवाभ्यामित्याशयोन्नरमाह ॥ अत्यतेति ॥ दुराभ्येतप्यात्मनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलप्रतिविषमभाषातिरिपितुजगदपीत्याह ॥ नावदिति ॥ अप्य
 र्धेनुराह ॥ तावन्माषभातिमाप्रप ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमास्तु ॥ अहमित्यादिप्रपचल्लगस्थानीयद्विज्जालारपृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्त्तमानतुसदाचिक्कलमेवेत्य
 य ॥ ३८ ॥ हेरायत्वमित्यमसकमति सन्शानामृपाभूतसुखदुःखवेत्तीतिमृपासुखदुःखविद्वद्धित्येतथाविधमभूत्वाआत्मासमलाभावलक्षणामयद्रूपामायायस्यत
 याविषम्वत्समतायाब्रह्मत्वभावेतिविष्टमतिस्त्रिष्टेत्यर्थ ॥ ३९ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रात्यर्थः प्रकाशोनिर्माणः पूर्णवारात्तमः सगः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अत्यंतजहद्वयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिविषयदृशोऽतिविश्वेयविदांवर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्वि
 श्वासोमातवास्त्विह ॥ अहमित्यादिल्लरंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोर्धौतुनास्येवदशकालक्रियाडिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
 त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसकमतिमुदितामाशांतमृपासुखदुःखविदत् ॥ तिसृनिविष्टमतिः समतायामलसमलमवाम
 यमायः ॥ ४० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादयः ॥ ययाकमलजस्येतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावर्यंसंवि
 ययोदिता ॥ पुण्यष्टकस्यसर्वस्यतयैवोदेतिसंवदा ॥ २ ॥ विश्विपुण्यष्टकजीवोयोगभ्रंस्त्रियोदय ॥ यययाज्ञावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
 ति ॥ ३ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियायांस्त्यविद्धिसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमायमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्तानिमनोरेहपुण्यटकमितिचम ॥ अयोधोदेवकोभेनुब्रह्मैवैकमितिीयति ॥ १ ॥ कलनोन्मुखतायातमित्यादिनावर्णितमहकारवेर्हदियादीनागगतोक्तम्यनजीवसमतेऽयज
 स्वेवम्यटेस्तवापिनुन्यमितिनात्यर्थत्वयाज्ञातमेवेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायमथममनुवदति ॥ नपुनरिति ॥ अप्यर्थेपुन शब्दः ॥ कमलजस्येवभ्रमतोपिखटे पूर्वमनायतमित्यादि
 वर्णितब्रह्मत्वभावेस्थितस्याचसुरादयोनसंपन्नाश्चत्येतत्सर्वमेवत्वयाश्रुततत्तयापरिपश्यति ॥ १ ॥ पूर्वपुण्यष्टककल्पनोत्तरम्यवदायार्थकल्पनमपिसमटिब्रह्मव्य
 टीमामित्याह ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गः समटिपुण्यष्टकनस्ययासागर्दौष्यब्रह्मत्वम्यार्थसिद्धिरिहातथासर्वस्यम्यटिपुण्यष्टकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यदरीय
 ति ॥ विद्धीति ॥ योप्यटिमीवोगर्भस्यएवब्रह्मसुखीद्वियोदयमिश्रितपुण्यष्टकालावष्टेमासिसंपद्यतेसतदारभ्यययथाव्यवहृत्यैवस्तुभाषयतितातत्त्वबासमयापरिपश्यती
 स्यात् ॥ ३ ॥ पूर्ववज्जायमन स्थितौहिरण्यमर्गः मनोव्यापारयथास्वकत्वेवर्बह्मदियाभिहदियाचोक्तमवचनतयातत्तवाविष्यतेऽप्यप्यमितिचययोक्तकलीत्यर्थः ॥ ४ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यपि समट्योरैकैव शुद्धासं वितततस्तदनन्तरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यकान्वितासास्तुतथापि संवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्संवेदनंतत् कुनो न निश्चयेति चेद्वेद्यस्य परमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ न त्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामये संवेदने परस्य तदन्यस्यास्ति तास्य तानां त्वित्यन्वयः ॥ नास्ति त्वेच अभावत्वादयस्य यो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्त्वादेनेकत्वाद्गुणवत्त्वात्पक्षेऽप्येतत्त्वत्वेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु संवेदनमेव मनस्तादिभावांगच्छतीत्युक्ते तत्र मनस्तादीनां मस्य त्वेसंवेदनमेवास्य किं न स्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्ट्यध्यारोपमात्रतन्वास्तव मनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवती संवेदनमर्निदितम् ॥ ततो हंवेदनानंतजीवपुण्यकान्विता ॥ ५ ॥ न त्वेकत्वादन्तत्त्वादेव दत्तादनामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वाद्गुणवत्त्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तत्किंचिन्न मनस्तांच गच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिनचपुण्यकालिका ॥ ७ ॥ न विद्यादिविलासोस्ति सोस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेति कथितो मनः पञ्चैन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यते जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचाराणात् ॥ १० ॥ प्रशान्तसकलाकारं ज्ञानं तत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविव महाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्त्यक्त्वा काये त्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्वाक्षितासती नूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकि तं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किं न स्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ यो मूढो नास्तीति कल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीय एव सः तर्हि तस्मात्सर्व ए त आत्मानो व्युच्चरतीति श्रुत्या अग्निविस्फुलिगन्यायेन जीवसपत्तिः कथमुक्तेति चेदुपदेशाय कल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य न मूलं चित्यं कितु चित्तं न चित्तनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्चिक्त्सोपाय एव न वास्तव इत्याह ॥ यत इति ॥ प्रविलीने सति स्वरूपज्ञानमेवावशिष्यत इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्यद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्र स्थिततत्र त्वजगज्जाविषयास्त्यक्त्वा निर्मले जीव नृमुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णां बुकैरिव संप्राप्तदृष्टातोप्यप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥

असरेषद्वातिपत-आसदज्ञानादेवास्वसत्यतेत्यन्वयः ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्यायाऽप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपदेशाय
 तस्या-अविद्यायादेतेर्जीवाविकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधनोन्मुखीवासायर्थदर्शनोन्मुखकासतीयथयाभावयतीतिप्रेरान्वयः ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यःअ
 सत्योवाभप्रभु अयत्तुपचतन्माभस्यपञ्चीकरणस्मिकदिहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १९ ॥ तत्रात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्यःपचतन्माभेभ्यःपरयार्थोऽग्यदेवाभ्यार्भाभिद्वियद्वारैःपस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्भाभिद्वियमनःप्राणारिअंत ॥ इदमटादिबासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येप्रियसयोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुत्पन्नतयासभावयतीत्याह ॥ २३ ॥ एवस्वाभाविकस्वदेनैवविषयसन्निपकाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्थितवस्तुहस्यतेनस्यतिअम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्यायाः कल्पनाकल्पितात्मनः ॥ १६ ॥ तस्यास्त उपदेशायसेयंजीवादि कल्पना ॥ रुताशाली प्रवोधायातात्वमेकमनाऽह
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठादस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभावत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तत्रात्मनितयारध्रान्प्रस्यतितयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहिःस्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवांकुर ॥ २१ ॥ इदमतरिदयात्थमितिनिश्च
 यवांलत ॥ जीवोभावययादेतततथाब्रह्मयय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाश्रू
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यदिवस्थितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेवमृदेवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंप्रभान् ॥ संप्रवत्यन्ननत्वीरेशेऽशकालायसंप्रभान् ॥ २८ ॥

संप्रावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अत्रमासारिकविषयभोगेव्येषुषुठयार्थपर्यवसाननिश्चयवत्त्वादेर्हलीकिकपारलौकिककमाचरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलौकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ अत्रवर्त्तितनन्वरसुखमुहिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्रैकप्रवृत्तिनियमः स्वाभाविकरागाविकृतइतरजुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयोःकराधिक्येदेव स्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभगतिनान्ययेत्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येक्ष्यमित्येवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्वः-मधुसारराक्ताविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वःपदोपूर्वतमवर्त्तमानपिबाह्यस्ययोर्दिनाशास्त्रिकारीतथापिबाधुयंदास्वरूपमिनाशास्त्रदेशेविबलतद
 दाती मद्भिन्नद्वन्द्वमिभिकार-सम्प्रभतिर्द्विधम्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अत्रमधुमदारी ॥ ईशोब्रह्मणि ॥ २८ ॥

अथवाखण्डोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवेणेवेत्यर्थस्तथाचविकारएववक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतदत्याशयेनाह ॥ इतदिति ॥ यथावृक्षप्रविष्टोरसोज
 लमित पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवहृदृष्टस्तथानःस्वात्मनिप्रसिद्धसत्ताहृदृष्टस्तथाऽहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदात्मनाआत्मनि
 द्वित्वमाहरद्विद्वीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोमेघःअथभीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्व्येणतिष्ठति ततआथवर्षारभेवारिदानावसेवारिदोहमितिठिति ततोभू
 मिप्रवेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमितिठिति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयचजगद्विवर्त्तनियमक्रम कल्पितोपिनकेन
 चिद्व्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिवस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादिस्वभावस्याज्ञात
 ब्रह्मस्वभावस्यचैवलक्षणमाह ॥ आदर्शेतिद्वाभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेश्वःस्वीयोभागःकार्यवानिवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्यं
 इतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवहन् ॥ २९ ॥ इतःपटइतःकुड्यमहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वा
 त्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेतिठितुल्यंभोदस्तथात्मासदसदपुः ॥ ३१ ॥ इति
 भाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविवति ॥ व्य
 तिरेकासंभवतःकचत्येवहिक्वलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीभवत्यदेहोपिचिन्मयत्वात्स्वभावतः ॥ ३४ ॥
 यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वेसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेम्विभां
 डगतेयद्वच्चित्वाचिस्त्वेतथात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चित्तेथित्वंनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चि
 त्वज्जात्मात्मकंचित्तंदृढंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्वावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्तार्जीवस्वन्योन्योभवतिस्वय
 म् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकंदयात् ॥ ३९ ॥

भूतातरेवाआकाशभेदाभावात् ॥ किंतुकेवलमाकाशनिष्प्रतिविवदर्पणोदरवत्स्वच्छतयाकचतिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविद्यंब्रह्मतनुनतथेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचतिसर्व
 वस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वेतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्त्वेवकिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गादियद्वस्तुस्वभावेनात्मकचनवत्तत्तत्स्य
 भावमस्यमपिभवतासत्येनात्मनासत्यवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारीतिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यावृत्तिमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदिशितन्यायेनदृष्टा
 तमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यमनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्यतेतत्रयन्वित्यतस्त्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तज्जाड्ये
 तिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकंचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थारविनादियेनप्रकरणयदायद्भावभवतितदातथैवतद्भावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥
 अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवइत्याह ॥ कालइति ॥ चित्तातर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्वैचित्र्येणभाविताकारवान्अन्योन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वप्नदोषा मोषनादिसत्ताभ्यन्तरेक्षणान्नास्ति विभावयान्ति यो वेद भूतो य जीवो विदेहो देहांतरभाषयति ॥ यत स्वप्नवेद्यमिति भासात्मक इत्यर्थः ॥ ४० ॥ यथा स्वप्ने प्रतिभासत
मतिप्रतिभासोदरयमानो नरोऽति निकृष्टं भूत्वा पटो भवेत्तथा मरणमूर्छां यामपि प्रतिभासमानं निवेदेहं तरं भवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ नन्वयदेह इत्यक्षयि यते वसते च सकयदेहोतरं भवेत्त
ग्राह्यं असत्यमेवेति ॥ मरणजननादिकर्मपि मर्तुः प्रतिभासिकमेव जीवतां तु देह इत्यग्राह्यं विवर्शनं स्वाधिकास्मितस्येव तद्वासनामयस्येति भावः ॥ स्वस्याम्यरूपबद्धोतरं यद्वि
त्यर्थः ॥ ४२ ॥ तर्हि कीदृशं नवार्थक्यवेदेहं तस्म्येते देहस्य कालिकपरिणामो नेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशयेते देह रूपकालेन अम्यत्ववेदेहं तरं भावयन्तीति न यत भ्रूतं न भविष्य
रीरान्याय्यवस्थाभेदे पितृदेवमिति प्रत्यभिज्ञानिभ्ययारूढम् ॥ एते भूतभाषिदेहास्तु न प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनाम्ये संति न संति स्यादिति गच्छंति अतलोपास्वतो जीवत एव अवो
वासनासमद्वयः ॥ ४३ ॥ ननु कदापि गच्छेदेवादिशरीरभावेकास्यवासनातथाह ॥ अस्ति ॥ इदं तु जगत्पूज्य जीवस्वमेतर्गतविद्धि ॥ तस्य अय आवासयास्य स्वमादिति भ्रूते

स्वप्नेदोयथा मोयातिसत्तान्यतेक्षणान् ॥ देहो देहतयायाति देहो यप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासो यथा स्वप्ने नर कुक्ष्यपटो भवेत् ॥
भवत्यस्य मेवेदेहं तरं मिदस्वत् ॥ ४१ ॥ असत्यमेव ध्रियते त्वसत्यं जायते पुन ॥ जीव स्वप्रतिभासेन स्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ का
लेनैतादृशं रूपमिदं नान्यत्वमेति वै ॥ प्रकृतं निश्चयारूढं भ्रमत्येते भव स्वत् ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टं च स्वप्ने समनुभूयते ॥ जीवस्वप्ने जगद्रूप
विद्धि वेद्यविदां वर ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदोय स्वाभिधानादिनेरित ॥ न स्वप्नो विद्येते तस्मादच्छात्मा चितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अयापूर्वा
भिधस्वप्ने यथापस्यति नान्यथा ॥ अग्रदृष्टयै वार्यचेतनं चिद्वयस्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनायापि पौरुषेणावजीयते ॥ त्वं कुकर्माद्य
यत्नेन प्रयाति हि सुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षाहतेन शान्त्यां तिजीवतां च क्षुरावय ॥ उन्मज्जति निमज्जति केवलदेशकालेन ॥ ४८ ॥

रित्यर्थः ॥ इदं तु स्वप्ने जननुभूतस्यापि शरानमिदं अम्यम्यनुभूतं भाषाभिप्रायण ॥ दृष्टबाहटं च भ्रूतं चाभ्रूतं चानुभूतं चानुभूतं च सर्वपरम्यतीति भ्रूतिमवलम्ब्योक्तम् ॥ वस्तुतस्तन्नादीस
सरोनाननुभूतं किंचिदस्तीति मरणकाले भाषाविदेहं मरणकर्मोद्बोधितवासनानुसारेण वेदेहं तरोद्भवद्विषो ध्याम् ॥ ४१ ॥ तर्हि वाक्यअम्यग्रसंसाक्षात्कारलम्यब्रह्मभावो विदेहोतरव
द्वासनामय स्वप्न एव किं न स्यात्तथाह ॥ अजाग्रदिति ॥ य शिवमर्तुं चतुर्थमप्यतदतिस्वाभिधानादिना दीन अजाग्रदृष्ट्या तुरीयायादृष्ट परमात्मा तस्य उक्तलक्षणविधि स्वप्न ए
वनविद्येते जापितकदापि तदनुभवाभावेन तद्वासनामसिद्धेस्तस्य वासनयत्वायोगात्सत्तासावच्छात्मा चैतन्यमभाषित्यर्थः ॥ ४२ ॥ स एव विदात्मा चेतन जीवो भूत्वा अप्यपू
वाभिधमभिधं वत्तमानमर्थपथाधिरस्वभावादेव पस्यति नान्यथातैर्बापेदृष्टमप्यर्थपरम्यतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अत एवाहटं विषये पि भाषनामययेन दृढीकृतवासना पूर्वदृष्टविष
यो बासनो मयतीति पुठपनयननादभ्यर्थपरमिदं प्रित्य्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४४ ॥ एव जीवस्य वासनपारेण मिलनेन वेदेहादिविषयेन विहित इदानीं कदातच्छमतिरिति बोधायनाह ॥
नोऽस्ति ॥ ४८ ॥

मोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किं न स्यात्तत्राह ॥ चित इति ॥ यत्प्रितोयावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येवास्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशो भवितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वद्विनिवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपूर्यष्टकं दुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मन इति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पूर्यष्टकमित्युक्तं तत्पुच्यीकृताकाशवाच्चादिलिगघटितस्थूलान्तमूर्त्तं रूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनोबुद्ध्याष्टकमेव पूर्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त्त एवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपूर्यष्टकतदास्याद्यादिपंचीकरणेनामूर्त्तानां तन्मात्राणास्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्त एव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतश्च न संभवति नक्षमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्टदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदास्थूलवातातामहागुल्मो वक्ष इवात्यतमसभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवस्थूलभूतानामेवासंज्ञवे अस्य परमाणोरप्यति सूक्ष्मस्य देहता सुमेरुतेवात्यतासंभाविनेति न भौतिके देहांतपूर्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावितो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पूर्यष्टकं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्त एव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्यस्तुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननाम्नीतथावस्था देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्योभाविदुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

ण्यत इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे त्रस्थूलसद्भाषकल्पनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेन्न्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनःकल्पितस्वप्नाय प्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणावस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यत इत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्तीद्वि एवावस्थेन जायन्नाम्नीस्थूलविषया अन्या अवस्था केन चिदुपापादित्यु शक्येत्याशयेनेते विभज्य दर्शयति ॥ सुषुप्तेति साधनं ॥ यया जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वासनात्मनः प्रविष्टैर्वैधितो विद्धवगतस्त्यतिरत एवानुदिताकृतिश्चित्प्रतिबिम्बवचितत्वादुपसं हृतजगत्वाच्च कालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

नप्रत्यावरादिकृतावस्थासुजात्याधिव्यासुप्रमिप्राप्त्युमित्याह ॥ स्यावरापास्थिति ॥ अप्यर्थेचराध्य ॥ तथाचकस्पदशणांपुण्याधिव्याल्कमिकीटस्तुपादिदु स्वाभा
शरानदाधिस्येपिनमनुप्यादिवद्योयोस्तीतिमस्तिवेत्यर्थ ॥ १६ ॥ तथाचचित्तज्जाड्यप्रकथएवसुप्रमिप्राप्त्युमित्तमणमेवसस्रतिस्वित्तस्यतस्त्वबोधएववधमुक्तिलुप्यतैवास्य
जापरितिपयवसन्मित्याह ॥ सुपुमनेत्वादिना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रबोध उलटद्विभ्याप्रसन्नरूपोभवति ॥ सचबोधोबुद्धे पुरुषप्रयन्त ॥ १० ॥ तत्त्वतोयावान्यथेति
ज्ञानप्रमाणो जीव सर्वानयोपानातिभासयतिसाक्षीतन्मयएवभावतीत्यर्थ ॥ यस्तज्ञानप्रमाणः सोपिपरमार्थत स्वस्यएवाज्ञानाच्छिलावद्वृकीकृतेस्वद्वयेवृषीर्यस्यमिषमयी
प्रप्रयत्नस्यतीतिपरेणाख्य ॥ ११ ॥ तर्हि किजीवानाद्वयेधास्तबभयमस्तिनेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अस्यभीषाणो सोपुभीस्थितिवर्
स्यावरापास्ववस्थासु कल्पदसदशासुच ॥ भवत्येवसुपुमस्योधनमोहशिलाघन ॥ १६ ॥ सुपुमतास्यजहतास्वप्नोत्येयंहिसस्रति ॥ य
प्रयोधोस्यसामुक्तिज्जाग्रद्यातुयता ॥ १७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हिप्रबोधात्परमालताम् ॥ सोऽयेतिदालितमलताधंकनकतमिव
॥ १८ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासाचहद्विविधोच्यते ॥ एकाजीवन्मुक्ततेतिद्वितीयादेहमुक्ता ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तिर्हितुयत्त्वतुयतीतपटत
त ॥ योधो जीव प्रयोधोयसचयुद्धिप्रयन्न ॥ २० ॥ ज्ञातप्रमाणजीवोतयोजानातीहतन्मय ॥ पश्यतीमभयचैवसुदीघस्वप्नविभ्रम
म् ॥ २१ ॥ मिथ्योदित स्वद्वयेस्वस्यएवशिलीकृते ॥ जीवानामतरेत्वन्यन्त्राकिचिच्चिकलांविना ॥ २२ ॥ तामेवान्यतयापश्यन्मुधैवप
रिशोचति ॥ जीवाणोरतरेत्वन्यन्त्राकिचित्परमादृते ॥ २३ ॥ यन्नतत्रजगद्वृमहोमायविजृम्भितम् ॥ स्यात्यतःकथदबूनांयथानाना
भ्रमोदय ॥ २४ ॥ जीवाणूनांतयैवातमिथ्याससरणोदय ॥ बधोस्यवासनाबधोमोक्ष स्याद्वासनालय ॥ २५ ॥ वासनानांतास्यसौपु
सीस्वप्नविस्फुरतिस्यति ॥ घनवासनमोहोयजीव स्यावरतादिमाक् ॥ २६ ॥ मध्यस्यवासनस्तिर्यकपुरुषस्तनुवासन ॥ यदांतर्जीवि
तेनांतो नहिजातापटादय ॥ २७ ॥ जीवैक्यादुभयो सत्ताग्राह्याहकयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढोवहिरंतयदाचित्ता ॥ २८ ॥
सनानार्थोऽवधि ॥ नृयंयुतातीतयोर्निवासनत्वात् ॥ सचस्वमेस्फुरतिविचिभ्येणस्फुटीभक्तीत्यर्थ ॥ घनेति ॥ २९ ॥ तस्यवासनासुधोक्तपादुन
रोसरगुभयोनिप्रामित्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषोमनुष्यगधवरेशगधर्वादि ॥ वासनानांसायतारतन्म्येनैविचिभ्यस्फुटोभावमुक्तायासपहणादिविचिभ्येणापितमाह ॥ यदेत्या
दिना ॥ यशयस्मिगुमिष्युतिक्कालेदेहान आनखाप्यप्राप्तप्रमाणहभावलक्षणनजीवितेनएतावाग्नेहपरिमितएवाहमित्यतःपरिच्छेदोभ्रवतितवायटादय पवाधविहिजाना
सपन्ना ॥ ३० ॥ संनुबहि किन्तत्तामाह ॥ जीविक्यादिति ॥ तदाचसुरादिद्वारनिर्गतात करणद्वारानिर्गतेनवृष्यच्छिन्नजीवेमपटादीनाभ्यामीपटमहजानामीतिपासापाहक
योर्वासनामिकासत्तातर्हिविचिभ्येणस्फुटीभक्तीत्यर्थ ॥ एतदेवस्फुटमाह ॥ खालेति ॥ अत स्थितआत्माजीवोयदावहिरनात्मसगालीढोभवतितदाचित्तायासपाहकवासना
नृगत्तुल्येवाप्यलभिभागेनोदयाउदेतीत्यर्थ ॥ ३१ ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्वानि रिकं न विद्येते कालत्रये पीत्यर्थः ॥
॥ ७० ॥ यथा अध्वि समुद्रस्तत्त्वतो विष्टट अपास्तसमस्ततरगबुद्धादिभेद स्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवास
नावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विधमनामयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे नि ० पू ० एकपचाश सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य सो जगत्तत्रासस्य तात्पर्येति ॥ तदर्थमर्जुनाख्यानवसिष्ठेनावतार्यते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचस्तु सर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव ध
र्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य स्रष्टेनावतार्यते ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणगुणवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रि
जगच्चिच्चमत्कारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याधनविद्यते ॥ ७० ॥ अभ्यर्थयाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वा
दच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तितभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि०

पू० इन्द्रियाथोपलंभविचारोनामैकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नाना कलन
कोमलः ॥ तमिमं विद्वि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नरुतो
त्रहि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घं क्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद्द्विवेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नात्स्वप्नांतरमिव गच्छंती जीव
जीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतया नघ ॥ ४ ॥ अजडे जडतातजडे चाजडतोदिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो
हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वात्स्वस्य जीव
स्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वप्नांतराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजायसिद्धाभूतभवननादिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥
असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधयन्वैधर्म्यानुभवे निमित्तदर्शयति ॥ जीवस्वमिति ॥ अस्मदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा चैदं मेव
वैधर्म्यं भवेत्तुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभावैव परीत्य दर्शनादप्यस्य स्वप्नतेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभवननादिजडता तथा जडे चाहंकारादिदेहाने आत्मत्वाभि
मानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरेकदेशभूतायेव्याटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्योने ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्य
त्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिता ॥ व्याटित्वादेव जीवतोप्यस्य जीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वाद्परिच्छेदेन सत्यत्वाच्च यद्यद्भावयंति तदेव आशुनत्स सत्त्यात्वास
त्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्स सत्कित्यागात्तत्सत्यताभ्रमनिष्ठनौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्प्राप्त्या जुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाक्षेति ॥ शुभ्राश्रयिषि ति शेषः ॥ ८ ॥ तदर्थं मज्जुना स्यादियं कामवतारयति ॥ पांडोरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविराटम् ॥ जीवितमाशुक्षिप्यत्यिहोपस्यति ॥ स्वार्थेण चिगुणाभावश्छादसः ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणं कुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वयं हि भिषयिष्ठितदतिश्रुते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तत्रास्तु भूतजातिपुमभ्योऽशसित-श्रुतिस्त्वत्यादिवर्णित क्रम
 मरिचयेषाम् ॥ भूतपंचकपरबीजतन्मात्रपंचकजसृक्षणे सारेलोकपालत्वतप्तस्रोकाधिपत्यम् ॥ १४ ॥ इव भूतस्त्विति समाचारविहितपुण्यमुपादेय इव तन्निपिद्वपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टामससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पांडो पुत्रो जुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ भविष्यति कदा द्रक्षन् सार्जुन पांडुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 संस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनापतेन भर्त्सा
 वमहानजः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथोद्दिश्रितरगादियथा भ्रसि ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिजालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशकाद्या शंसितक्रमा ॥ भूतपंचकसंसारलोक
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदं पुण्यमुपादेयं हि यं पापमिदं विति ॥ तै स्वसकल्यघटितोद्देनात्स्यापितास्यति ॥ १६ ॥ तस्याप्ययावदनघप्र
 वाहपतिते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्थिरचित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्वृत्ते प्रतित्युत्तुगे ॥ तप-प्रकुरुते भूतदलनात्पा
 पशंकया ॥ १८ ॥ कदाचिद्वैवर्पाणि दशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पौडशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीने तस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हि नस्ति जगज्जालेऽसृज्युर्भूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरघ्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मराकेरिव ॥ २१ ॥ अयं तानि विविधाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखाराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एव युगसहस्राणि व्यव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापिकारानुरूपसकल्पघटितोद्देनास्ति तन्निर्भावात्स्थापिता ॥ १५ ॥ अस्तेषां किं जगत्संज्ञाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बाह्यभागयमस्य अथ यावेतावत्कालं स्वीये अधि
 कारकर्मणि अचलसकाशस्थिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १६ ॥ प्रतिबुद्धं पुण्यम् ॥ बीप्साया यम्ययी भाव ॥ कदाचित्किंचिदप-प्रकुरुते ॥ प्रतिबुद्धं पुण्यं किंचिद्वृत्ते द्वापरति इति वा ॥
 १७ ॥ तत्र फाल्गुनियमो नालीत्याह ॥ कदाचित् ॥ १८ ॥ तस्मिन् यमे नियमसंस्थितौ तपसि उदासीने सति ययु-कानि चिदपि भूतानि न हि नस्ति ॥ १९ ॥ तेना हि सनेन हेतु
 नाम भूतलं बीजैश्च भुजिर्भूतैर्धिनि-संचारं संचारा यो व्यजयति ॥ स्वेदी स्वेदवाक् ॥ २० ॥ कुरा विष्यद्वादिना युक्तिभिः आंशावतारमात्रयुक्ता पुपायै क्षिपयति हि सनेनैव विरलीकु
 र्नीतिर्यावत् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारीकभूतो दशहत्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ अधानां पापानां विधाताय कर्त्तव्यामविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं पीडनं यस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिघटितनिर्विकल्पसमाधिहृपेति गम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसकीर्णैरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचणैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायामूर्ध्वपोराजा अभोधिमेखला जुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभातामविष्यति तस्य द्वह प्रतियोद्धाभीमोमविष्यतीति योज्यम् ॥ बभूवर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्यतुयमां च एष पितृनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपक्षिणेपुकेपुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वधविधातायवर्षाणि द्वादश आत्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्यादूरास्तजनकर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनरं धाभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्नागुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगीहरिशरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभविष्यति ॥ अभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः सधर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढद्वंद्वोभीमो बभूवुरहेरिव ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्रामलोलयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौहिण्यो घटिष्यत्यत्र भीमपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भूवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्वाडीव धन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामादौ प्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षमर्षान्वितो देहो नरधर्माभविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंद्वं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते म्रियते वाकदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतौ नायं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमतात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौहिण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्वाडीव धनुर्यस्य ॥ धनुषश्चेत्यनङ्गः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावरणकरिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाया इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धात्मबोधेन कृष्णदेहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आयतनविकारयोर्निषेधमध्यतनविकारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्य भावमात्मानयो हतारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव बृहत्तुह्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

प्रिभिः किदन्तैर्नास्थनाशकारानाराहेतूनां प्रतिशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमगएवालब्धदोषसंविद्वपुश्चैतस्य स्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरलाज्ञानतत्कार्यक
छकाजनभासीतिनबंधुसंस्तम्भमरणारितिसञ्ज्ञानामयुक्तं दु स्वतबोधितमिति भावः ॥ ३९ ॥ इति श्री श्रीसिद्धयन्तात्ययप्रकाशे नि० पू० द्विपचाश सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
पतिहस्तेस्त्रागः सगत्यामारितक्षणम् ॥ उपास्येयैयत्नपेचदशानेदव्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीस्ववधुर्गताहमित्यादिरूपोद्धताभिमान एतेमदीयाधीषा इत्यादिममताभिमान
भ्रतवसर्वदुःखनिदानमिति स एवत्याप्यइत्याह ॥ अर्जुनेति ॥ हे अर्जुन त्वजराभरणादिपद्मभिनिर्मुक्तः अतएव शाश्वत स्वप्न्यादीनां सर्वभूतानां स्वयसाक्षावाप्तासि अतस्त्वक
स्यापि नृता ॥ अहं हे त्वभिमानमलमयंत्यजेत्यर्थः ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्य बधविमलसि काले अहममुघातयामीत्यहं कृतो भ्रातृभो नास्ति उ
त्तरकालश्च यस्य दुःखलाफलद्विषयादादिनाम लिप्यते स पुण्ड्रमास्यर्वालो कर्मत इति लोकाश्चतुर्धिमृतातयला इत्याधौर्धियोप्यापिकमपि नृति ॥ सर्वभराभ्यैतका

अनंतस्यैकरूपस्य सतः सूक्ष्मस्य स्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यैक्ये केन न स्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमध्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
यसं विदारमन् ॥ संविद्वपु स्फारमलब्धदोषमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानेन
रनारायणावतारकयननामद्विपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हंता त्वमभिमानमलंत्य
ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्वयमात्मासि शाश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहं कृतो भ्रातृवो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स इमं लोकां न हंति न निबध्यते
॥ २ ॥ यैव स जायते स विदंत सैवानुभूयते ॥ अयं सोहमिदं तन्मइत्यंत स विदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव च युक्तोऽस्मि न योस्मीति च भारत ॥ अ
भित सुखं दुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शैः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ता हिमिति मन्यते ॥ ५ ॥

लतत्त्वस्य बधादिविकारास्पर्शानस्तथैव सत्याह ॥ देहादीनां भावाभाप्रतेन नित्यमसत्त्वादेव बध्नापुण्यस्येव बधधाप्रसक्तैरिति भावः ॥ अतस्तद्युक्तपापफलेनापि न निबध्यते यथे
श्रदृत्ययः ॥ १ ॥ इतुत्वादिपरमकदेहादितादात्म्ययातिसेवेदमरादेव तद्वर्गहृत्वादेरात्मनि प्रतिज्ञासोन स्यात् ॥ अतस्ते देवयथस्य जेत्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्हं दिआत्मनि यैव स
विदुर्दिदं तद्देहापभिमानरूपा अभ्यादरीया ॥ अयं कार्यकरजसंघातः स ईताग्रह इमेते देहादिसंबधितरूपा विवेकम इत्येव संविदं योतिशक्तित्यजेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनया
उक्तक्षणया स विदं हत्वादिमिमुक्तोस्मि तद्युक्तपथि च नष्टः बंधुनारादिद्विकानर्धैर्न दकयाताभानुप्यिक्तानर्धैर्वचयुक्तोस्मीति च भाव्याह स्वहृत्वाभ्यां परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंशवत्परिच्छेदकत्वेन गालेः सत्तादिगुणविकरैर्देहिरयादिभिः क्लिष्यमाणानामिह कर्माणि ॥ ५ ॥

विभि किं वतीनां रस्यनारायणप्रकारानारादेनोपश्रितेय ॥ १८ ॥ स्फारणपरिच्छिन्नमभरणपटलपदोपसविद्वुश्चैतभ्यस्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
 लकोजनमासीतिनवपुंसंतिनमराणादिसाधनानामयुक्तं सुतबोधिमतित्ताम ॥ १९ ॥ इतिभीषासिषय ० तत्सर्वप्रकारोनि ० पू ० द्विपचारा सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५ ॥ व
 पयतेइत्यस्यामसमत्पारितलक्षणम् ॥ अथास्यशेषपदेष्वशरागेदभ्यवस्थिते ॥ १ ॥ तथादीत्स्वर्गुहताह्विमत्याद्विषयोहताभिमान एतेमदीयाबाधबाहस्यादिमभताभिमान
 भूतवर्षद्वुत्सनिशमितिषएवत्याज्यदत्ताह ॥ अर्जुनेति ॥ हेअर्जुनत्वकाराभरणद्विषधीनिर्मुक्त अतएवशराभूत स्वप्यादीनांसर्वभूतानांस्वयसाक्षादात्मासि अतस्त्वक
 स्यापिनहता ॥ अहृदिस्वभिमानमलमत्यंतस्येत्यर्थ ॥ १ ॥ अभिमानस्याणफलमाह ॥ यत्स्येति ॥ यत्स्यध्यादिमवृत्तिकालेअहममुपातयामीत्यहृतोभावोनास्तिउ
 पाकाळव्यस्यदुद्धितलसलहर्षविषारामिनानलित्येतेषुठपदभाष्यार्णलोकायदहृदिलोकाभ्यर्णविधभूतजातयस्ताहृत्यापार्णीर्षयोप्याधिकमविनहृदि ॥ सर्वशराभ्वतीका

अनंतस्यैकरूपस्यसतसूक्ष्मस्यत्वादि ॥ आत्मनपरमेशस्यार्किकयंकेननस्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमप्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक
 यसविदारमन् ॥ सविद्वुस्फारमलपदोपमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेन
 रनारायणावतारकयननामद्विषयशरात्तम सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुनत्वंनहतात्वमभिमानमलस्य
 ज ॥ जराभरणनिर्मुक्तस्वयमात्मासिश्राभूत ॥ १ ॥ यस्मनाहृतोभावोबुद्धिर्धस्यनलित्यते ॥ इत्यापिसहर्मांल्लोकावहंतिननिबध्यते
 ॥ २ ॥ यैवसजायतेसविदत सेवानुभूयते ॥ अयंसोहनिदतन्महत्वंत सविदंत्यज ॥ ३ ॥ अनयैववयुक्तोस्मिन्शोस्मीतिचभारत ॥ अ
 भितसुखदुःखाभ्यामवशपरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वाकांशे कियमाणानिगुणैकमार्णिभारा ॥ अहंकारविमूढात्माकर्ताहंमितिमन्यते ॥ ५ ॥

लतस्वस्यवभाविप्रकारास्तर्धानलधैवसत्तात् ॥ देहादीनांयथायाथायत्नेननित्यमसत्तादेवव्यापुषस्तेववधामसकेरितिभाष्य ॥ आनलप्ययुक्तपापफलेनापिननिबध्यतेयथे
 भ्ररदत्त्यर्थ ॥ १ ॥ इष्टत्वादिधर्मकरेदेहादितादात्म्ययातितीयेनदत्तशरादेवतद्वर्षदुत्तादेरात्मनियतिभाषोनस्वत ॥ आनलदेवमयमस्येत्याह ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहेआत्मनिधैवस
 विदुद्धिदत्तदेहापिभिमानरूपाअप्यादशीषा ॥ अयकार्यकरवसपात सदैवाकहं इदमेतदेहादिसर्वभितद्वप्यादिलेनय इत्येवसविदंयातिवर्षित्येत्यर्थ ॥ ३ ॥ अनया
 त्रकलक्षणपातविरादेदुत्तामितिपुक्तोस्ति तथायुक्तपरिभ्यनष्ट वपुनाराधद्विकानर्धैर्नरकपातापानुप्यकानर्धैर्ययुक्तोत्पीतिचयात्यासुखदुःखाभ्यापरितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 मनःभरावस्तारिच्छाकरत्तेनोपाते स्वभाविनृपयधिकरीदेहेदिहादिभिःकियमाणाधिकमार्णिज ॥ ५ ॥

१ अनन्तदेहभ्यतिक्रियसत्तात्

विमर्शोत्तुष्टुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तैत्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्यादिसिद्धिषणैस्त्वकर्मणिरतेप्रसक्तैसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतत्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनारस्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्यतद्गतंस्तस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्वहिर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ ग्रहतेचेतहासायैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचित्तशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्समपुरुषार्थायैवभवतीतिनतेस्वधर्माशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलपद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लौकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसनाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिहेक्लेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगंत्वत्कालमशुद्ध्ये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुज्ञोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःस्वकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखाद्यैवादयायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंयथाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ क्वचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाव्यवहारेनराजते ॥ अनर्थानास्करहितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकलौकिकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसमाभेष्वपलापनबधुवधहृत्पत्वात्क्रूरमपिचित्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुखायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदयायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्मधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधहृत्पुंक्तिसितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणायधर्मबहुलक्रममपिनेस्वंयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्
द्वेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

र्षिराभ्यन्तराभिदिताभयमुक्तमुद्धेतोभ्रमूलानिपाथानिरसभूलात्तथाऽभयादतिपायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्फलसंगत्यागेनसिद्धिसिद्धिसमगालक्षणयोगस्यस्यगुत
 दक्षतिरस्तिनालीत्रोत्रयोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथबाधस्यमाणलक्षणप्रकार्यणबुद्ध्याकृतशालीयमिदकर्मनेषभायेत्याह ॥ शान्तिनि ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रसन्नत्वज्ञाननरदशमध्यगुणभरापणबुद्ध्याबाधकमकुलतोषिनकमपदस्याह ॥ इत्यरेति ॥ १८ ॥ अथसर्वसकमसत्यागलक्षणसत्यासयोगमुक्त्याधिनेकमपदम
 सतिरस्याह ॥ सत्यमेति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागार्थानांलक्षणैर्धिभागजिज्ञासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभ्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यतिकसगत्यागस्यत्यतस्त्वपरि
 क्षानमनरणायाद्बलास्तत्प्रवन्नगवान्प्रयमंलक्षणेननिराति ॥ सर्वेति ॥ तयाचनिर्धिकमसमाधिपरिपाकसाक्षात्कारानुभवसिद्धनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्सत्काधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मचालनिवध्यसे ॥ १६ ॥ शान्तवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्ष्मा
 पणसमाचारोवक्षवभवसिस्तणत् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्हंभ्ररात्मानिरामय ॥ इत्यर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यस्तसवसकल्य सम शान्तमनामुनि ॥ सत्यासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्तयावक्ष्यापणस्यच ॥ इत्यरापणरूपस्यसत्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 नद्वामोहनिवृत्तये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशान्तौप्रशान्तवनवासनम् ॥ तर्किचिद्वावनाकारयत्तद्वक्ष्यपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतबुद्धय ॥ वक्ष्यसर्वजगदहचेतिवक्ष्यापणविदु ॥ २३ ॥ अतश्चून्यवाहि शून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शान्तमाकाशकोराद्धन्तदहस्यनदशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपदुत्पानमीपदन्त्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवशून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमितिकोप्यप्रत्येकमुदितश्चित्ते ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपयोगदशकारावहितोषतदन्तिमज्ञाननिवृत्तिफलपद्विज्ञानभाङ्गलक्षनुकूलधाराभाश्रयानुयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रिभतभ्यस्यजगत्तद्विभिभनुरहकारस्यचवा
 धानुरूप्यवक्ष्यापणमित्याह ॥ ब्रह्मति ॥ २१ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धायोपपत्तयेतथाभ्यस्तत्त्वक्तुब्रह्मत्वरूपमाह ॥ अतश्चून्यमित्यादिना ॥ नदृश्यमिति ॥ सर्वदृश्यनिषेधेद
 शोत्पिदृश्यत्वान्निपथ किन्तस्यादिस्यभगवत्प्राप्तदृशपरमिति ॥ दशोदृश्यतानिपथोवाद्यदशस्यावहिदृशभगवद्वनरस्यान्तुनदस्तीत्यर्थ ॥ २३ ॥ ततस्तादृशत्वभावादीपदन्त्यत
 यादितपस्यमन्यतमपदजगद्विभिभास सगपदवनगराकाशमिषयुक्त्येवेत्यर्थ ॥ २४ ॥ सत्यासोपवणनोपपत्त्यर्थब्रह्मणिजगत्वारोपवदेवतदरोपुजीवेपुमत्येकमहभावाभ्यासद्वि
 तवभाषदृष्टुमदस्याह ॥ भावद्वैतद्विभ्याम् ॥ २५ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
पृथक्त्वेन चावगच्छत्वोपपत्तिरित्यवरयमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्य इति दर्शयस्तन्म
लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुगणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
विधा पीहा अमोधि विरपूर्णस्वमास्वेति नाहतामहोयुक्त इत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पितृत्वात्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थान
यानुगते सवित्स्वामात्रस्वभावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवसतितचाप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उत्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कंहिनपर्यंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
वंतथाभिधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्स्वामयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिश्रयः ॥ कर्मणां यः फलत्यागस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
समस्तकलनाजालस्य श्रवणैकभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्रवणं ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
भवमद्भुक्तो मया जीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदे शपरं चापरमे
वच ॥ कीदृशं तत्कदारुणं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विदुश्च ज्ञातसारासारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्याग इति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्रवणाच्चत्वावनेत्यर्थः
॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वारम्भलक्षणाविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्त्वरम् ॥ स्वकर्मा
श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपरहृषतन्मिदं स्य जगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विह रूपेण विचारितारतम्येन मनोयस्य समन्मनाः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयिचित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्वरपर
याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैतपेयुक्तिर्योग्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वे इति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुपमितस्य ॥ ३६ ॥ परअशुद्धिचिन्तुरधिगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकर्मात् ॥ ३९ ॥ गुहाध्यायैवाशास्त्र ॥ इदं च सगुणभजनमया तु
 भ्यां च तदुभयाभाषसाध्याक्तपरितुल्यभाषाभितरयवेदेनार्हविज्ञानम् ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यब्रह्मपस्यतया विधिशुद्धतिमप्यसततार्हममर्दभरस्य आत्मानपारमा
 धिष्यस्य प्रशोधिततत्सार्धआत्मन स्वस्य च आत्मनशोधितत्वपदार्थकपदैकरीकित्यास्य ह परिपूणात्मानसम्यपयुग्मत्वात् भिद्योभावेत्यर्थ ॥ ४० ॥ अहमराजागद्वहिसिन्धा
 रिभिभूत्पुत्रेभ्यस्तपिततशोधितनसतस्वपरिशोधनरयतात्पर्यमित्याह ॥ इदं वाहमिति ॥ ४१ ॥ यदुपदेशाद्यधोभेनतवस्य परवत्स्वरूपे विभ्यति सेतस्य तीक्ष्णसाहजननायसिद्धि
 रत्याह ॥ मय्येदमिति ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनागुणतम् ॥ आत्मपथ्यतामिति ॥ ४३ ॥ सर्वार्थसर्वकारेण समधिष्ठित्याभ्यस्य हारदरया वाच्यतमनोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमवैद्वेदेरुपेविद्धिमेनय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनापतय
 लमर्कमनामयम् ॥ ब्रह्मात्मपरमात्मनादिशब्देनेतदुदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनात्मज्ञतया स्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोभाव ॥ ३८ ॥ तत्कृमास्तनमुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितपरम् ॥ ममरूपमनापतयेनभूयोनजायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातोभावा
 कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदं वाहमिदं वाहमिति यद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतुतुभ्यस्तुप
 दिशाम्यहम् ॥ ४१ ॥ मन्वेसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवमुक्तोसि सत्यैकारममयोभाव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानं स
 वभूतानि चात्मनि ॥ परस्त्वं योगयुक्तात्मा सवज्रसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्यमात्मानं भजत्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावत्तमानोपिनस
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दाय एकशब्दाय आत्मन ॥ आत्मापि च न स न्यासद्रतोयस्याशुतस्यतत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यपचेतसा
 मन्तराखोकोयश्चकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोहमात्मेति निश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपयसामन्तर्योरसानुभाव स्थित ॥ गव्यानामव्यि
 ज्ञानाच्चसोपमागमन्तिभारत ॥ ४७ ॥

भूतस्यमात्मानमिति श्लाकस्यातत्सर्वस्य योगेव वणयति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतया स्थितमात्मानपस्य स्थितबाधसर्वकारभ्यस्याप्यधिष्ठानप्यनिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतस्य पराध्याप्य आत्मन्यर्थात् स्वभावे पर्यवसन् स आत्मापि च न सगम्यते भूतपयस्य भाषेनाप्यस्य सस्य भूतद्वयत्वभावा किनुभूमानद्विदेकत्वभावा यस्यानुभवागतस्तस्या
 श्रुतरश्ममसमकालवदन्तज्जम्भादिष्ववर्गिकपाराहितभूयानदात्मकैक्यन्यपयस्य स्थितिनितात्पर्यमित्यर्थ ॥ ४५ ॥ तस्य केनाप्यननुभवाहृत्यन्तपरोक्षतायसक्तोधारयति ॥ त्रैलो
 कोपमात्मेति नपापद्वयवर्गिकित्यर्थ ॥ ४७ ॥

अनुभवनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वोति ॥ यथा सर्वरत्नानामतर्गततेजो बहिरपि प्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभिमतया विधारकत्वे व्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफल इति ॥ ५२ ॥ तथा धिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी यानुमुक्तास्तु तनुवद
तर्थाभिमतया स्थितिर्याचरानेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्तेजोभेदव्यस्तसापेक्षे जगद्वहारा र्थकल्पितेति न वास्तवहतव्यहंततत्तद्युक्तपापतफलप्रदो वास्यात्तिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभवः स्थितः ॥ मुक्तो नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतर्पथा धृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां संस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभिनिधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथास्मिन् देहानामसंस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तथारामाहमवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणप र्यंतपदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्स्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव दंजगद्द्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्भूतैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमंसाक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सुनविनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मास्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गप्र
लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयःस्पंदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलब्धं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति तथारामानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहो मभूतेष्वामा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्वधादिदोषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमानि श्रिदंश एवाहं जडदे
हे द्विद्यविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकर्षणतरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्वरूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवदेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थाथ विभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्तयम् ॥ एव दर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा स न हं सर्वात्मास्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रतिविंबचेष्टासु दर्पणवदेवाख्याप्यतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

यस्यस्पर्शानां विषयाणां भावाणां मिद्विषाणां च। अथानमाख्यासत्त्वताप्रतीतिः। स्थिताऽपशान्ता भवति समात्रास्पर्शभ्रमात्मको जीवो धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा अमृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स्वप्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्थेन ते सद्याः स्फुल्लभाह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेते दुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितान् प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्य स्वभावो नासदूपा इत्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ न च सदपि दुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्तासंबध आद्यक्षणसंबधो वाऽऽत्मचित्तिरिति कणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत्तदिति ॥ असत्ते दुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सत् अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाचा भ्रमादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न
 संस्थितास्पर्शमात्राख्यामात्रास्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असदूपास्त्वसदूपकं यं सोढुं न शक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनस्त्वसत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्त्येव सुखदुःखादिपरमात्मनि सर्वगः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्य क्वाचित् योर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्तानां किंचिन्मध्ये च शेषे बद्धपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैर आत्मा दुःखैर्लप्यति नोऽर्जुन ॥ दृश्यदृशेन आत्मा पि शरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादिदुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादिदुःखादेर्यादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्मायाभ्रममेवांगविच्छिन्नो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नुभूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वाधन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिप्रदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्वृत्तेर्निर्विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुःप्यसदेव स्यात्ताहिंघटः असन्नपटः असन्निधेवान्वतरस्यत् ससादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदमित्याभि-
 मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्येवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगतः सत्त्वमतिनिरतिशयान्नात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्तातयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतरालेऽभयसंघट-
 तानि भिन्नमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ताशेष्यत इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् बद्धपदः भतिष्ठतो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षग्लान्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दृग्धर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखहर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

यरि६२ स्वन्वयोऽन्यथानिरतस्तस्यभ्योर्धनेर्वाधनरयति ॥ अथट्टांतकयथाभीत्यन्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ कीदृशः सर्वोपस्तमाह ॥ विष्यगिति ॥ विष्वविष्वक्पूर्वप्रक्षीव
 ॥ १५ ॥ अथवाधायकांटे ॥ १६ ॥ कालवार्ध्यावाच्य ॥ कालवार्ध्यावाच्यमास ॥ सदसद्भौभावाभावविकम्बो ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्करिष्यमाण्युक्तयासीहिणीक्षया
 लग्नापमर्लणेषुर्हितं अतः अनुभवात्तनाशुद्धप्रक्षीवममयुर्धत्स्य ॥ १९ ॥ २० ॥ नूनंस्वनिष्ययेनार्किकचनजागतेर्हृदिह्रिपुष्पा ॥ खड्गगतोगुहापरिच्छिन्नोवायुर्
 यट्टव्ययाम्भ्यन्तर्नेवातोविनश्यति ॥ आतिर्दुःखमवोधोत्थासम्यग्योधेनभारत ॥ १३ ॥ यथारज्ज्वाभहिभयवोधात्तस्यत्ववोधज
 म् ॥ तथट्टाट्टु खट्टिधोधात्तस्यत्ववोधजम् ॥ १४ ॥ विष्वविष्वमजवक्षननश्रुतिनजायते ॥ इतिसत्यपरविद्धिवोध परमणुपस ॥
 ॥ १५ ॥ वक्षानुधातरात्त्वकिंचिद्द्व्याविलीयते ॥ वक्षवर्त्तसुरस्यप्रवक्षैवासिनिरामयम् ॥ १६ ॥ यावत्कालकिंधादेशास्त्वमहसैनि
 यद्व ॥ वक्षणीवपरिस्पटानाञ्चल सदसद्भौ ॥ १७ ॥ जहिमानमदशोकभयमीहासुखासुखे ॥ हैतमेतदसद्भुपमेक सद्भुपवान्भव ॥
 ॥ १८ ॥ पुरुषात्तहिणानाचस्वयणानुभवानना ॥ वक्षणाद्युहितशुद्धवक्षवक्षमयपुरु ॥ १९ ॥ असंविदन्सुरवदु खंलाभालाभौजया
 जयो ॥ शुद्धवक्षरनागच्छवक्षान्विस्त्वहिभारत ॥ २० ॥ लाभालाभसमभौभूत्वाभूत्वा नूननकिंचन ॥ खड्गवातइवास्मदीप्रकृतकार्यमा
 चर ॥ २१ ॥ यत्करोपियदथासियज्जुहोपिटासियत् ॥ यत्करिष्यसिकोतेयतटाभोतिस्थिरोभव ॥ २२ ॥ यन्मयोयोभवत्यतः सतदा
 नाल्यसशयम् ॥ वक्षसस्त्यमवाभुत्ववक्षमत्यमयोभव ॥ २३ ॥ अनपेक्षफलवक्षभूत्वावक्षेतिभावितम् ॥ क्रियतेकेवलकर्मवक्षेनय
 यागतम् ॥ २४ ॥ कमण्ययमयपभ्यत्यकमणिचकर्मय ॥ सद्युद्धिमान्मनुष्येपुसवाक दत्तस्वर्मकृत् ॥ २५ ॥ माकर्मफलहेतुर्भुर्मातेस
 नास्त्यमणि ॥ योगस्य पुरुकमाणिनागत्यकाधनजय ॥ २६ ॥

॥ २१ ॥ सवक्रियाणांमर्लवतिनिष्यत्येयमेवमवर्णामित्याशयेनाह ॥ यदिति ॥ २२ ॥ यम्यय पदाकारचित्त ॥ २३ ॥ अपेक्षायाअभाव-अनपेक्षम् ॥ अर्थाभावेव्य
 र्थाभाप ॥ सवक्रामोपरमलदूपटपरमपुटपाय स्वयभूत्वाकेषट्पदापेष्टाक्षप्रभातिभावनयाधितकर्मिकयते ॥ २४ ॥ ययुपाग्नकमण्युक्तरीत्याअकर्मनिक्रियप्रसपरय
 त्यमभिप्रक्षिण्यथाविध्यतयतिहाक्षकमअवर्धकनभ्यपयनिसुद्धिमाविष्वेकीसपुषधत्यकृत फलतश्चकालपूर्णकर्मकरोतीतिहेतुकमकमकदुक्तोवादिदित्यर्थ ॥ २५ ॥
 कमण्डलान्तराभादीनिद्वन्द्वतनिमित्तानिपस्यत्यथाधिधोमायु ॥ अकर्मणिनामकमाकरणधितेसगआसक्तिमाश्रययोगस्यभ्यागुक्तसिद्धिसमट्टिमतिवित ॥ २६ ॥

१ मुद्राभ्रतैकनागच्छप्रसाध्यस्वदभारतनिपाटतय

मूढतांतत्त्वदृष्टीप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ भौख्यैः उक्तप्रमादोऽस्थिते सत्यवश्यमासक्तिर्भवेदेव ततोऽनर्थपरपर्यन्तम् ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादोऽनुनिरासकेऽत्यनृणाकर्तृता सिद्धातीत्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेन च भूमिकाकमाद्विदेहैकव्यतां त सिद्धातीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचकुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सकि योपि स अव्ययतामक्रियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्य लाभो योगोऽलब्धस्य पालनक्षेमस्तदुभयार्थाचिताभून् ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणो मानसविषयासगसत्वेदांगिक एव ससन्ध्यास इ

कर्मसक्तिमनाश्रित्य तथानाश्रित्य मूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्य समस्ति प्रयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्त्वा कर्मफलासंगं नित्यतमो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुः कर्तृत्वमकर्तृरपि तद्भवेत् ॥ भौख्यैः स्थिते हि मनसितस्मान्मोख्यं परित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासकर्महात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापि कर्तृतादेति न क्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वादभोक्तृत्वमभोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वं ततो ब्रह्मत्वमातं तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्य परमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यं च नैव कर्ता त्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पंडितं बुधाः ॥ ३३ ॥ समः सौम्यः स्थिरः स्वस्थः शांतः सर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्मिंस्तिस्रसव्यग्रोऽप्यलमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ यथा प्राप्तानुवर्ती त्वं भवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मोद्भियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियाथान् विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ३६ ॥ यस्त्विन्द्रियाणि मनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मोद्भियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामाय प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ॥ ३८ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपाख्याने आत्मज्ञानोपदेशो नाम चतुष्पञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

त्याह ॥ कर्मोद्भियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनियमवतो यथाशास्त्रव्यवहरतोऽपि फलासंगस्य गतासन्ध्यासफलमस्तेवेत्याशयेन तं प्रशंसन्त्याह ॥ यस्त्विति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निमृहीतसर्वेन्द्रियस्य सन्ध्यासिन एव सर्वकामोपरमात्परमपुरुषार्थो नान्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत् आपो न य आ पूर्यमाणसमुद्रं प्रविशति तद्भावमापन्ना विर्लयाते तद्वच्चले ब्रह्मणि प्रविशति ॥ यस्य तस्य सन्ध्यासिन सर्वकामाभिध्यात्वबुद्धिबाधितविषया सत प्रविशत्यात्मन्येव विर्लयात्ममात्रतामापद्यते स एव सर्वानर्थं शांतिलक्षणमोक्षमोति ननु काम्यत इति कामाविषयास्तत्कामनाशील इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० चतुष्पञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

दहनशोष्यनारात्मादूदस्वप्नोन्मम ॥ मूढोन्मदिभाण्पाल्याहलुनेत्यमवप्यते ॥ १ ॥ शुज्यतदतिभोगदेहधारणहेतवोन्पानादयतेपांसत्यागनकुयात् ॥ हितमितमेध्या
 शनपुपादयादित्यर्ध ॥ भोगानोभाषमर्धनातलोषवसपादनम्यसनितावनकुयात् ॥ तष्टाभालाभाविपुष्टसमनेवस्यतव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवदेहोत्पन्नापिनकार्येत्याह ॥
 अनात्मनाति ॥ भवत्सनिजम्मादिविकियास्यभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उतेकःधर्मार्थोर्निहरीयतेदतिश्रान्तप्रमाणपन्थाभिमानिकपरिषदएवशर्णार्तादेहधर्माणामात्मनिप्रसजक
 स्तस्यागुनशर्णालद्विषसक्तिरित्याह ॥ नहीति ॥ अचितात्मादेहादिपरिषदनिमित्ताच्चिताद्विष्यददृश्य ॥ कर्मणिमुद्रादी ॥ ४ ॥ मौल्यस्थितेअज्ञतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नकुर्थाद्रोगसत्यागंनकुर्थाद्रोगभावन्म ॥ स्यातव्यस्तुसमेनेवययाप्राप्तानुवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
 देहनामावयमवातनि ॥ आत्मन्येवात्मतांसत्येभावयाभावरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशमहाबाहोनकिचिदपिनश्यति ॥ आत्मनाशोहिना
 श स्यात्तत्तात्मानश्रुतिप्रव ॥ ३ ॥ नहिशीर्षत्यधितात्मात्यक्तसर्वपरिषद ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनेवकिंचित्करोतिस ॥ ४ ॥ आस
 तिमार्द्ध कर्तृत्वमकनुरपितद्रवेत् ॥ मौल्यस्थितेहिमनसितस्मान्मौल्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्यनिरासकेमंहारमन ॥ सर्व
 कमरतस्यापिकदताटतिनवचित् ॥ ६ ॥ अविनाशमनायतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेतिदुर्वोधोमातवास्त्वहदु खद ॥ ७ ॥
 नतथापरिष्यतिविदित्तात्मानउत्तमा ॥ पश्यत्यनात्मनात्मानस्वभागमन्यात्ममानिन ॥ ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ एवचेभिजगत्ता
 यमुदानामपिमानद ॥ देहनाशसमुत्पन्नेइदृणदृणकिंचन ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोनकिंचिन्नश्यनिष्क
 चित् ॥ आत्मवास्त्यविनाशालार्कितस्यकिंचिनश्रुति ॥ १० ॥ इदंनष्टमिदमुक्तमितिमोहभ्रमादृत ॥ अन्यत्तयानपश्यामिर्वध्याश्रीतनय
 यथा ॥ ११ ॥

नयेपायमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ सपाक्षालानरयतीत्येवमकोणनपरिरप्यति ॥ कुनोपपरयन्ति यतलोआत्मन्येवआत्मपानिन स्वमात्मानमनात्मदेहादिकपनपरयतीत्य
 प ॥ ८ ॥ नपचंशतिमूढोदेहात्तन्मुह्यपरयदुनगतयाचितेयातन्मशोआत्मनोशोनस्त्वेवेतिभ्रणानिनिर्व स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवचेदिति ॥ इदमिदममवर्जुनकिंचन
 नष्टम् ॥ इदमितिपाठयथापरिणामम् ॥ ९ ॥ इदमपस्याभगवाम्परिहरति ॥ एवमेतदित्यादिता ॥ १ ॥ कथमहिदेहनाशपुष्पलाभादेरनर्थत्वमर्थत्वघातेयातमाह ॥ इद
 मिति ॥ मुक्तदृष्टम् ॥ स्वमपिपुष्पमरणजम्पमरतनयादिभ्यश्चैवहरानादितिभाषः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभायोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शिमिदं दोनमूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तद्विनाशितद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकभ्रदनर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वाद्दिनाशकाप्रसङ्गेऽपि नात्मनाशप्रसक्तिरित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वृत्तयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मारणाद्विपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किकृताकेन हेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किकृतौ

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १ ३ ॥ अतं वत इमं देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युज्यस्वभारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैक्योऽस्ति न द्वित्वमसतः संभवः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो नाशो न विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यगो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यं तदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ तन्मतोऽस्मीति भगवन्किंकृता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजालात्माजीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वासना यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १ ९ ॥ सकाले देशतो देहाज्जर्जरत्वं मुपागतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षयणीद्रसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवांस्माधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्रानि भूतमनो बुद्ध्यादिव दितव्यमिदं स्थूलसूक्ष्मदेहतादात्म्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणसुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुहपद्येवैविचित्र्ये च निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्हतात्मनेपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत आस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचरतास्मात् ॥ २ १ ॥ अतएवास्यास्थूलदेहोऽपि वासनात्मक एव चिरानुवृत्त्यास्थौ स्य भ्रम इत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणोऽपि तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परणालभूतेनेवाभ्यपनाहितआपुट अपवाधासमाधारिणोदेह-प्रेरणपरमात्मनाअवच्छेदयतिविषभावाभ्यार्द्दिगुणेनमधेरावापुटआभिष्यक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रजालि
 कपुरुषपापयास्त्रेभाम्यतिद्वत् ॥ यमअरयाविभर्गीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ भ्योभयस्यु स्पर्शनयेतिपयुक्तद्विहणोति ॥ अक्षरत्वभाषानिति ॥ स्वभावान्तराभ्याद्विपृणराक्ती
 ॥ २४ ॥ तदवलोकरणमसिद्धमित्याह ॥ देहदति ॥ २५ ॥ २६ ॥ त्वचिदाकारोभूताकारोवायमयमयस्त्रिदयस्त्रिवेदेदेशकालभोभ्यायाकारेअवतिष्ठतेभोजकाट्टोद्गा
 वितभासनामध्वनिततमाकारपरयति ॥ २७ ॥ अत्यद्वैतस्यनारोप्येवमसंस्पर्शय ॥ अथावाधुपुमवदेहतन्नाशतसत्त्वचमापरय ॥ मयाधुपुमोनर्किकित्तरयतिनद्वैत्यर्थ ॥ २८ ॥
 यतिपोभिनाषासनाकषित्वेनभ्याधानामधितारुहात्त्वमेवाविसर्गाधारभ्यकूममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आदिसर्गोद्दिश्यगुर्भूतेनएगुसर्गोपुणवाभ्यायाकारेगुभावनयापूर्वसर्गानुभववा
 वासनावान्तरापुष्टोभूत्वआभ्यतियोनितु ॥ जीवोभ्रममरामारोमायापुरुषकोयथा ॥ २३ ॥ अस्वस्वभावानखिलाच्छरीरादासना
 वरा ॥ जीवोयद्दीप्त्वासयातिपुष्पाद्गन्धमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदतामेतिजीवेकौतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगश्चातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टेष्टमेदादिदोषैरायात्यदृश्यताम् ॥ स्वतइत्युच्यतेनंदंशोविगतर्जावित ॥ २६ ॥ सर्जाव प्राणमूर्तिं खेयत्रयत्रावति
 ष्टत ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्यस्यत्याकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्थनाशोत्वमप्येवपश्यमावास्तु
 पुनवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारांशेपानारांसायैवस ॥ आदिसर्गोभावनायाकिंलैववविभावत ॥ २९ ॥ द्वादित्युद्रवकालेहियय
 यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्ननाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायाधारादेवद्वयकक्षितगतनुयद्वहायादायमुल्लासयकिचिन्निर्मितम् ॥ किंलेभिभूतिपूराणपसिद्धौ ॥ २९ ॥ ननुदत्तसंस्कालेअगदासनामयमिभ्या
 भूतमलुस्त्रिदिकालत्वर्पिकयासमर्पणात्सर्वकरीनसभ्यतानुभावाच्चकासवमेवेत्याराक्याह ॥ सतिनीति ॥ उत्पत्तिकालेक्षदितिशयमक्षणेयययादेहपटादिछपमिभ्याभूतसत्यवा
 पुरादस्यतआविनारातदेवतयास्वभावमेवअभ्यतिनस्यभाषांतरभाकते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभाविंसिरोययोत्पन्नद्वयस्थितिहेतुत्वास्सविद्दिनाभावेनेतर्पासताया
 अक्षराणाच्चतिभाष ॥ ३० ॥ देशायाकाराणामासनामयत्वमलुकिन्नतलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अमुअथासनाकक्षितदेहायाकारस्यधुभासनाभ्यासमयूतब्रह्माकारेत्यास
 मूटनाशकसकृदभिनिभाष ॥ पुरुषार्थेनअभ्यपनमनानिपुरुषययमक्षजितेनारवहाकारक्षानेनकीयतेभाष्यते ॥ अयत्नेनअपाम्भितारिपनेनसत्तनमायतनमधर्मानुदानयया
 कीयतेतद्वत् ॥ अयत्नेनराहयत्नेनसत्तनमायतनपुण्यद्वयययाभारव्यतेद्वैतिया ॥ ३१ ॥

ननुबह्वर्ज्ञानापयतमानानांप्रयत्नः प्रबलानि पूर्वतनकामक्रोधादिवासनाभिर्विनाशप्रमानोदश्रयइतिनोत्तरत्वप्राबल्येहेतुरितिचेत्तत्राह ॥ यएवति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषुमध्य
यएवममायपुरुषार्थआवश्यकइत्यभिनिवेशेनदृष्टः सएवपूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषांशोज्येप्रयोजकः ॥ तथाचत्तेषामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशदाढ्याच्चपराभवइतिभा
वः ॥ ३२ ॥ अतएवशास्त्रोपेप्रयत्नेदृष्टाभिनिवेशः कार्यइत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्येपूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतोदुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥
जरुमोहवी अनाद्यज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञोजनुरनीशोयमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गवानरकतुवेतिव्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणातरसेद्वेनि
रासेनरुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगतः स्थितिनिमित्तस्यास्यजीवस्य ॥ ३५ ॥ नहेत्वतरसमावनीयमीश्वरकामकर्मादीनामपिवासनानुसारेणैवसुखदुःख

यएवपुरुषार्थेनदृष्टोबलवताक्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषांशः सएवजयतिरुदम् ॥ ३२ ॥ अपिरुदतिर्विध्याद्भौवातिवाप्रलयानिले ॥ पौ
रुपंहियथाशास्त्रमतस्याज्यंनधीमता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिवासनावशतोभितः ॥ प्रपश्यतिचिराभ्यस्तंजीवोजरुमोहधीः ॥ ३४ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमेपुजगत्पते ॥ किमस्यकारणंवह्निजीवस्यजगतःस्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
स्वप्नोपमानातेनहेश्वेयसेवासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासंसारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ किमुत्थादेवदेवेश
क्षीयतेवासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यमोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयंयाति
वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेयसत्यविज्ञातवानसि ॥ अयसोहंजनाएतेमयोतिल्यजवासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥
वासनाविलयेजीवोविलीनोभवतिस्वयम् ॥ योहियत्सत्तयोच्छूनस्तन्नाशात्सविलीयते ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणोचिराभ्यासनिरूढासत्यतिहेतुरितितक्षयएवपरमपुरुषार्थाधीनासर्वप्रयत्नैः कार्यइत्याशयस्फुटीकुर्वन्भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना
चिराभ्यासवशात्सौदास्यमोपमानावासनैवयेनहेतुनाससारभ्रमदायिनीतेनहेतुनातत्त्वज्ञानाभ्यासेनसमूलवासनाक्षयः श्रेयसइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलंज्ञानुकामोर्जुनपृ
च्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेवतन्मूलज्ञानादेवसमूलतन्नाशइतिभगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्रविचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेदत्तस्तदाढ्येनदेहतस्तवाविवध्यादिष्वह
ममेतिवासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यतइत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननुवासनामयमेवलिंगतत्पतिविवोजीवस्तदुत्थस्तस्यवासनाक्षयेक्षयएवस्यादित्यनर्थयैवतत्त्वज्ञान
वासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासनाविलयेइति ॥ विलीयतेविनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानासिमासलक्षणपरमपुरुषायास्त्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारास्त्यथ को भाजनातामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ मसिद्धजन्ममरणेनप्राप्ते नत्स्यस्त्य
समूलवासनानाशेतत्सक्यमाधातुत्वापरपयानुगुणत्वाच्च ॥ ४ ॥ अथेदयोयानिपतिष्वभाषसगारीजीव सचर्चिवादन्योभूतभाषाधीनजन्मादिवेशकालभेदभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याप्त मतेर्वाभ्युपगमपरमायात शुद्धमद्वयत्वाविषयाविहितत्वत्वेकमजानन्त्यास्यन्येवर्जिव जगद्वेककथनयाससरतीव्रतद्वेषराक्षीयमद्यपिदिमयत्वेनस्वतन्त्रबुद्ध्या
समासनाविषयिभ्युपत्यसमावेशमिदमेतस्येत्यमुक्तिरितिधीत सिद्धांतप्रभुनकश्चित्त्वद्व्याधितोषेयइत्याशयेनभाषाप्रसमाधये ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४ ॥ अनायत्तमन
व्याधीनम् ॥ ४ ॥ साधसमूलवासनानुक्तिपाषण्डधाराणश्रीदन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैषम्यव्याप्यनुभाविनुराक्येतिनमुक्तिफलभाजिषष्टय कायइत्याशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४ ॥ स्वमोक्षानकभस्मिन्नासतिपयगोचरवाहित्यवात्तस्यैकत्वाम्नानेनेवेत्यारायेनाह ॥ यद्वति ॥ ४ ॥ उत्तमायानसंक्षिप्यापसहरति ॥ इदं दर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्प्रयारुतौ ॥ कोसौभाजनातामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववाभनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ४ ॥ अनायत्तमसंयत्समालरूपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाहासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ४ ॥ जीवमेवमहायाहोतत्त्वब्रह्मयथास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ४ ॥ योननि
वासनानूनसवधमपरपिस ॥ सर्वहोप्यभितोषद् पजरस्योयथास्वग ॥ ४ ॥ इदं दर्शनस्यगर्नेशिविपिच्छिकेवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्त्युवासानां ॥ मुक्तस्यैवभवतीहहिवासीनैववधोनयस्त्यननुतस्वयएवमोक्ष ॥ ४ ॥ इत्यर्पेवांवां० दे० मादोपायेपुनि
पू० अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपञ्चचाशत्तम सर्ग ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वासनत्वेनजीवन्मुक्त
यार्जुन ॥ अत शीतलतामेत्यबुद्ध स्वमलत्पज ॥ १ ॥ जराभरणानि शकआकाशविशदाशय ॥ त्सकेष्टानिष्टसकल्पोवीतरागोभवा
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिदं किंचिद्यथागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्मणिनकिंचिद्विनश्यति ॥ ३ ॥
याविहितत्वदुर्दर्शनस्यअनपत्यअमोषेवोद्यमानस्ययस्यपरमात्मनोगर्नेर्देवजालिकशिविच्छिकेवनानाभमदायिनीयुद्धमभासनाअत परिस्फुरतिकीवजगदाकारेणय
तेसपञ्चअधिकारिशरीरेवेदांतयथाप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलवासनावधानुक्तोभवति ॥ इहास्मिपरमात्मनिभुण्यत समूलाभासोवधपत्तास्यएवमोक्षभवेत्यर्थ ॥ ४ ॥
॥ इतिदीर्घाष्टमं ॥ ५ ॥ नि पू० पञ्चपञ्चाशत्तमः सर्ग ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगुक्तिमतिप्रागस्मिन्पुनरापोपदिश्यते ॥ चित्तसत्त्वजगद्व्युपमनश्चिप्रवक्षितरा
य ॥ १ ॥ यपुद्गलपुद्गलपुद्गलम् ॥ १ ॥ २ ॥ यदाहपतितशिराटप्यहारापरपरागतकार्यमवयकर्मव्यमिदं पुद्गलमन्यानिचापरयकानिप्रागदानादीनिकर्मणि कुरुनकाचिन्तेनत
रवयोपत्यसंतिरित्यय ॥ १ ॥

स्वस्य धर्मरूपमेव ॥ साप्रसिद्धा जीवन्मुक्ता ता तथा तादृश्येन देहे वेष्टा मात्रत्याग रूपेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सुषुप्ता इव स्वात्मनि निःसकल्पास्तिष्ठतीति सुषुप्तस्थाः सुषुप्तात्मावन्निर्विशेषा
 स्वस्य धर्मरूपमेव ॥ ६ ॥ अन्यदपि सुषुप्ति सात्म्य जीवन्मुक्तस्य लक्षणं स्तीत्याह ॥ स्थिराग्निमिति ॥ ज्ञानबाधितत्वात्तु च्छेभ्यद्विद्यार्थेभ्यो विषयेभ्यः स्वतः प्र
 षस्य ज्योतिरात्ममात्रावशेषाः स्फुरति ॥ ६ ॥ यथा कूर्मस्य शिरः प्रादाद्यगानि अल्पेपि विक्षेपे झटित्येवा
 यत्न विनैव व्यावृत्तानीन्द्रियाणि यस्य हृदि हृत्स्थे परमात्मनि मनसा सह स्थिराग्निश्चलासा स्थितिर्भैकरस्येन स्थैर्यमायाति ॥ यथा कूर्मस्य शिरः प्रादाद्यगानि अल्पेपि विक्षेपे झटित्येवा
 तः प्रविशति तद्वत् ॥ स तथा विषो जीवन्मुक्त इत्यर्थः ॥ ७ ॥ कथं हि जीवन्मुक्ता व्यग्रहरकाले जगत्प्रयतीति चेन्न नोराज्यपरिकल्पितनिर्भिन्निकचिन्नवैचित्र्यवदेति प्रदर्शना
 य जगत्सर्वमासर्गात्मनोरचितचित्ररूपेण वर्णयितुमुपक्रमते ॥ विश्वात्मनीति ॥ चित्तलक्षणश्चित्रकटुशिर्या विधातु आत्मनि तथा तेन तेन सर्वजनप्रसिद्धा न तवैचित्र्येण विश्वं

प्रवाहपतितं कर्म स्वमेव कियते तु यत् ॥ जीवन्मुक्तस्वभावो यसंसा जीवन्मुक्ता तथा ॥ ४ ॥ इदं कर्म तज्जगामोद्भाश्रयामीति निर्णयः ॥ मूढ
 स्य मनसो रूपं ज्ञानिनस्तु स मास्थितिः ॥ ५ ॥ प्रवाहपतितं कर्म कुर्वतः शांतचेतसः ॥ जीवन्मुक्ताः सुषुप्तस्थाः स्फुरंत्यत्र सुषुप्तवत् ॥ ६ ॥
 स्थिरासंस्थितिमायाति कूर्मगानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो हृदि यस्य स्वभावतः ॥ ७ ॥ विश्वात्मनितया विश्वकालत्रयमयो दि
 तम् ॥ अभित्तिविजगच्चित्रं कुरुते चित्तचित्ररूपं ॥ ८ ॥ व्योम्नि व्योमात्मकमपि प्रस्फुटं दत्तिवर्त्तिभिः ॥ चित्तचित्रकरेणादौ चित्रं चित्रं
 वितानितम् ॥ ९ ॥ पश्चाद्वित्तिः कृताव्योमरूपचासावहो भ्रमः ॥ अपूर्वैवातिमायेयं लणकुड्यमयो शुभा ॥ १० ॥ नमनागपि भेदोऽस्ति
 स्फुटमप्युपलब्धयोः ॥ इमाया उपलक्ष्यं ते भित्तयश्चित्तचित्रजाः ॥ ११ ॥

कलस अभित्तिभित्तिरहितविजगच्चित्रं कुरुते इत्यन्वयः ॥ ८ ॥ व्योम्नि अज्ञानाकारे व्योमात्मकमज्ञानमाप्रत्यक्षपत्यास्यितुमयोपयमपि साभासातः कर्णहन्ति लक्षणवार्त्तिकं
 भिः प्रस्फुटमभिव्यक्तचित्रमद्भुतचित्रवितानितविस्तारितम् ॥ ९ ॥ अद्भुतत्वमेव प्रसिद्धचित्रवैधर्म्येण दर्शयति ॥ पश्चादिति ॥ समटिमनसा सत्यसकल्यत्वात् सकल्पसमकालमेव
 जगच्चित्रं कृतं ततः पश्चाद्वित्तस्तदाधारा कृताव्योमरूपं अमूर्तार्काशरूपा चित्रधारणे अयोयैवेत्याश्रयं अतएवायं भ्रम इत्यर्थः ॥ अहो भ्रम इति पदयोरर्थक्रमाल्पचयति ॥ अपु
 र्वैवेत्यादिना ॥ इयं विरचना अपूर्वैव अतिशयिता माया अतिमाया तृणकुड्यमिव अत्यंतमसारापि भ्यां तदशाशुभा ॥ १० ॥ आश्रयार्त्तिरदर्शयति ॥ नमनागपीति ॥ प्रसिद्धे पुचित्रे
 पुचित्रेभ्यो भिन्ना भित्तयो भवन्ति इमास्तु याश्चित्तचित्रजा व्योमादिभित्तय उपलक्ष्यता सा स्फुटमप्युपलब्धयो राधायै योश्चित्तत्वा विशेषान्मनागपि भेदो नास्तीत्याश्रय
 मित्यर्थः ॥ ११ ॥

अहोऽथमदस्य प्रादादत्यशमपपप्यथमदस्यशमपपचयति ॥ व्योमदस्यादिना ॥ तामनश्चिधरश्चनार्योऽकाशसूच्यतमाश्रयतासत्यमदतिपावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षणिकस्व
 मन्त्राप्रपट्टाटिताह ॥ क्षणेनेति ॥ पाटिकायाऽपष्टोभागाऽक्षणः ॥ १३ ॥ आत्मापनतात्कार्थीजगद्धतयास्वमवधेधनभाऽयुष्यमसदेवेत्यर्थः ॥ कुनताहिंसनानासत्यताप्रतीतिस्त
 प्राह ॥ चिरतनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वादित्यर्थः ॥ किलेतिनेवतत्त्वमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किनाहिंसनस्यप्राह ॥ किंचिति ॥ विभमेभ्यानि किंचितपदार्थकानि यमस्यसकम्बत्वका
 लमपदिनास्यनतक्षनलोकिनेतत्त्वतः अदटेतत्त्वज्ञानात्कार्थीकस्यापि भस्यारेवेत्यर्थः ॥ यनुवसताविकालक्रमेण बाल्याप्यथस्याक्रमेण पञ्चावधिकारक्रमेण वा आलोकेना
 द्यर्किपाषाणप्यलक्षणमप्यद्वाभ्यामहाराकसस्यत्वमसिद्धतत्त्वदर्शनलक्षणेनालोकेन विलीयते ॥ यथासौरालोकेन दृश्यमानशरदभमवल्लेनैव शोष्यमाणविलीयतेतद्वद्वि

व्योमश्शून्यतमाविद्धितात्तामरसलोचन ॥ क्षणेनचेतसियथाञ्जातौलोकक्षयोदयी ॥ १२ ॥ आत्माजगत्तथैवदंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनोरान्ययत्तस्मात्किलसत्यता ॥ १३ ॥ किंत्वनालोकितेपि स्यात्सत्यनास्येवविभमे ॥ क्रमेणालोकतः सत्यमालोकेन विली
 यते ॥ १४ ॥ इहसमानमपि क्षामंशरदीवाभ्रमदलम् ॥ चित्तचित्रकृतश्चित्रेसंस्थिताश्चित्रपुञ्जिका ॥ १५ ॥ भिरन्यभावादानाकारावहि
 सिभुवनदिका ॥ नताः सतिनवासित्वकिंकेनपरिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहस्यक्वाखेविमलांभव ॥ प्रवृत्तिरेवनव्योमः प्रवृत्ति
 श्वैवस्वात्मिका ॥ १७ ॥ अतः कालकिपाकुम्बकलादिविमलंनम ॥ चित्तसस्ययथाचित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योमश्शून्यत
 मंविद्धितपेदमखिलजगत् ॥ चित्तमितीकृतचित्रयच्चित्रचित्रकरेणतत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्यतयाव्योमोमनागपि नमिष्यते ॥ यथाप्रकृत्वत
 श्चित्तेजगन्निभाणसक्षयौ ॥ २० ॥ क्षणेनेवतथैवभीषुविस्थविविद्धिहे ॥ अद्यक्षीणामनोराज्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणाभ्यय ॥ १४ ॥ एवमनश्चिधरस्यधीनिभाप्रत्वेनपृथुपाविष्टेभागातिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितरोप्यतेइत्यन्ते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहस्य
 पातकभयमदयुक्तशोकमालिभ्यमिति पाह ॥ सेवभाकारे ॥ यतोव्योमाश्चिधराकारास्तथाविप्रवृत्तिरवनास्ति यातुमिति भासिकीप्रवृत्ति सा चरतास्मिकाम्रभाकाशद्वैव
 ॥ १७ ॥ कलाचिधरश्चनार्योऽकाशलक्षणादिव्यवृत्तिश्चिधरेभ्योऽकाशविमलंनमोक्षीय यथाचित्तसस्यमनाराप्यचित्रमखिलप्रपञ्चालकमपिपृथुप्यतान्मम स्वकृतयापरिदृश्यमान
 मपिजगत्तयोभ्युप्यतममित्युसरेत्याभ्यय ॥ १८ ॥ इहानीमज्ञाताचिदेवचित्रमकरन्दिनत्नगुनमिस्तिरित्युपेक्षणोपिपृथुप्यत्वमेवपर्याप्तस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तन्मापि मनोरा
 ज्यमक्षयिकजगदेवदृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तद्वतनामनुभवनात्मनिभवनोऽप्येवक्षणयाविसर्गोहेनपरिकल्पिमाद्यप्युपातकभाषादिकल्पनाभ्युपातकव्यवहारेणार्थीत्याह ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनाथनकल्पविस्तीर्णसारलक्षणं मनोराज्यकृतं वाह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्तया क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
 मर्थमित्यर्थः ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रययदसदपि जगत्सत्कृते इतीदृश मनःसामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
 तस्य च य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवाणो नित्यमुक्ते आलम्ब्य सत्त्वाद्यति आमात्रतो जातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकमप्युत्थितजगदजानद्भिः अत्र ईदृश
 एव सर्वेधा तैर्वज्रसारतादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ सा च न युक्त्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्सति भासविपर्यासो न्यथा प्रतिभासस्तावन्मा
 त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपे निवृत्तौ बाधे वा कावज्जसारतानां काचिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्तिचित्रकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
 कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंभयुक्तमेव ॥ २३ ॥ असत्सत्कुरुते क्षिप्रमितीयं भांतिरुत्थिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
 यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वादिमेषमयमुत्थितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभामात्रतो नैव कल्पिता वज्रसार
 ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं बलविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्जसारता ॥ चित्तिचित्रकृतश्चिरस्थं जगच्चित्रं कदा
 स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरंगाद्व्यभिदंस्कारमिवाप्रतः ॥ अहेनुचित्रं निमित्तिचित्रमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
 टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशुरंजनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्याणावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
 द्यं नानानुभवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहोपकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लतराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
 रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामयितः स्वतश्चासदप्यप्रत स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विचलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुरःस्थिततदा
 ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुष्ठुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमनाद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्यास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
 दिकालेषु नानाकारे अप्यश्विमेव प्राचीप्रतीच्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमत्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभिः उत्कर्षयुक्ता मेवाली
 लक्षणाः पत्राणि मज्जयाश्च यस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लूखोयश्च द्रस्यार्थालोका
 लल्लक्षणमंकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्य तथा विधमाकाशलक्षणकुड्यमभितर्यास्मिन् ॥ ३२ ॥

दशार्नीपटाकीवद्वनटीछपीषमपुमिकपीपरिकल्पयणयति ॥ आकाशपुवेत्यादिवर्षाभि ॥ चपलेनकायकेनचितकलसुणेनचिप्रकभास्त ॥ पिधानमभाकाराशुवद्वयधप
यानामगमपटसगामनोद्वानटीपुमिकारयिता ॥ प्रतिमानवनबोम्भपशाटिनीदुद्विरेषकोमुष्योरगेवृत्त्यशालापस्या ॥ वृत्त्यशालावदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचै
रितस्त्वत्पिद्विरेषयाद्विभिभुद्विरेषयाभरणेपरितारजिनाभ्यकाभितालोकायया ॥ वृत्त्यशालावदीपस्यानीयस्यसाक्षिधैतम्यस्यचै
दमभद्वद्वमसहसार्कसमनमिदितपुराणोक्तहैममयप्रतीकवेषाचलट्टाअगलतिकायस्या ॥ घनामेयाएवकशापाशायस्या ॥ धर्मार्थकाभ्यानिविनियमितानि
ययास्तयाविधेयद्वितिनिरासद्वयस्यस्या ॥ पातालकालानिस्ममपातालानिऊजानुजपागुल्फपाशपाश्यागुल्लिखयसमाययवकीचरणीयस्या ॥ उन्नताभिर्नितवोय
स्या ॥ १२ ॥ अन्नादिनादुषुद्वयनउपासयया ॥ चलगुणलक्षणकषकावताभ्यामुन्नताभ्यांविधेयकद्वैराययकुषाभ्यारुहतीअगयटियस्याम् ॥ सुभ्यादैर्येयाद्विभिर्द्विरेषमही

आकाशएवरचितान्प्रतिभैकरंगानुन्धानगमयमनोहररुचिकेय ॥ चिन्मात्रचकपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचितकचिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकायनक्षेपापाशाश्चद्राकलाचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमितशाखवखापातालजालच
रणान्ततमुनितया ॥ ३४ ॥ वक्षेद्रुद्रहरिषादुश्चतुष्टयाभासत्वाहतोन्नतकुचस्फुरदगयटि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापनीकता
चलमहाभुवनोदरीच ॥ ३५ ॥ राश्वयकारचपललहराक्षिषेष्टाताराकसालपुलकायविततपत्ति ॥ अचक्षुनुदर्शविधातुलभूतजातरो
मांवनान्प्रलपवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितानगगनएवकताविचिन्नाभ्योमात्मिकाचिरविलसणाच्चित्रकर्त्ता ॥ चित्तेनचित्रपरिक
मविदाप्रिलोकोनानावित्तासवलिततावरपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० अर्जु० चित्तवर्णन
नान्नपट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥

तलमयपद्माकारवीठपावनयस्या ॥ मोरोवनकतुयादिनानागणपभरवनास्थानीया ॥ अताअथलानेर्द्विजनहिमबदादिनानावर्णवर्ततायस्मिस्तयाविधमहाभुवनमध्यलोकेर
वउरयस्या ॥ १ ॥ राश्वयकारस्यमेठमदक्षिणांकरालसणयवपलत्सतद्वरतिअनुहरत्ययनयतिष्वधद्राकलक्षणार्क्षिषेष्टायस्या ॥ परिधिभुम्बेवदतपत्तिकयस्या ॥ भुवनमे
राश्वनुराश्विधमपुलपरस्यापिसदराभुनजानमभानिर्गमद्वोर्भाचनयस्या ॥ तपुसुतेपुमसिद्धाभूतपुष्यमाद्विपलपद्मपाशएवसर्वतःप्रसारितसद्विद्विकेसरत्ताच्छेन्नृणाधैराभ्यसदासना
सौगण्याभायकलाद्यापारल्लिकरवभाळापुष्पाण्यस्या ॥ ३१ ॥ अथेनम्यटिसमपट्यासनाअस्थिता ॥ विप्रस्यपरिकर्माणिउपकरयभूतानिद्विषिप्रवासनाकामकर्मणि
द्विरेषिप्रामादितयाविधनअतएवाचिरादेववित्सप्यनानिचिषाण्यकार्यानिर्याणसमर्थेनचिन्तेनइतिपुष्यवर्णनलक्षणार्क्षिषेष्टोर्काळक्षणवापुमिकास्वाभिधानानिचिद्वजनपुष्यकोतरपुष्य
द्वार ॥ ३२ ॥ ॥ इतिप्रदीपासिद्धय० तालपयकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पट्टपचाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासथोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रमागूर्ध्नीतांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनाशीथिल्योपयोगितावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चित्रजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराङ्गितिलदाधारतयाकल्पमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्ट्यधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याफलतुबम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनादितियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चित्रस्याश्रयता तस्मिन्शून्यात्मनिचिद्योमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्पिचिद्योमतमेवपरश्रुतिर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयमेवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तुति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विदमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल ॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिरुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेहृष्य
 तेभित्तिरातता ॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलासुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनसोकिमियमहं
 ताव्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमकृतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्तुतिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंवस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेदभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्प्रियते ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोनूनंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्मापंजरस्योयथाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्तुतिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृहद्वनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

भ्रमणयन्तथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्ववेष्टितचिद्योमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदार्ढ्यवलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविवमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेदभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेदभेदादिव्यवहारजातद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मणाअनन्यत्वात्तद्विदवरमेवतदाकेनकर्त्तारोणवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्त्तकच्छिद्यतेअथनेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानाप्रसातिरक्तिविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनबोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 मावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यदिति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदग्धम् ॥ १० ॥

इदानीं प्रलोक्य भवेद्वनटीकपाधिषयुभिर्कायैरिक्तस्य धर्मोयति ॥ आकाशाद्येत्यादिष्वभि ॥ अपलेन कानुकेन चित्तकलक्षणो न चित्तकभासाधिष्ठानप्रभाकारोऽप्यवधाय
मानाजगत्पलस्य मनोहरानदीयुष्मिकारचिता ॥ प्रतिमानवनबोम्भेयशालिनीबुद्धिरेषकोमुल्लोरोऽप्यलयालायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्य साक्षिश्चैतन्यस्य च के
रिक्तस्य तन्मयिष्यया हि भिन्नुद्भूतस्य भाग्योऽपरितारजिताऽमकाशितालोकायया ॥ इत्युद्भाषावधिलासादिलीलाभिगानुत्ता ॥ १३ ॥ पुनस्तामेव विरिनति ॥ हेमेति ॥ तद
इममवर्द्धमस्य कर्मस्य यममिति पुराणोक्तेर्हेममयप्रभावेन चालाट्टकागलतिकायस्या ॥ यनामेयाप्यप्येकशयायायस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानि विनियमिता निष्पावन्नानि
यदोलयादिधेयवर्तिनस्तिसराश्चेद्वेषेयस्या ॥ यनालभालानि सप्तमातालानि कठजानुर्जघानुत्कपाद्यप्यर्धमृदिरूपस्य माद्ययकौ चरणौ यस्या ॥ उन्नताभिर्नितबोय
स्या ॥ १४ ॥ प्रभाविषादुष्मण्डयेन उपासयार्थ ॥ सत्यगुल्लक्षणककुकाहताभ्यामुन्नताभ्यां विवेकैरीत्यभ्युक्तुष्यास्फुटी अगयटिर्यस्याम् ॥ सुध्यालै रेषादिभिर्वीटितमही

आकाशावरचिताप्रतिभैकरगामुग्धाजगत्पयमनोहरगुञ्जिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचित्तकचित्रक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलागलतिकायनकेशपाशाचक्रकलेशनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियमिनशास्त्रवशापातालजालच
रणोल्लस्यनितया ॥ ३४ ॥ वस्त्रैरुद्रहरियादुच्चतुष्टयोमासत्वावलोकातकुचस्फुरदगायहि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपक्षपीठापनीकना
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्ययकारयपलत्वहराक्षिचेषाताराकरालगुलकायविदतपत्ति ॥ चचच्चतुर्दशविधागुलभूतजातरो
मांघनाप्रलयवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविचित्राधोमालिकाचिरविलक्षणचित्रकजां ॥ चित्तेन चित्रपरिक
मविदात्रिलोकोनानाविलासवलितवसरुञ्जिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० अर्जु० चित्तवर्णन
नामपट्टपञ्चारा सगा ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

तलमवस्थाकारोऽथ भासमयस्या ॥ गोरोचनकलूपादिनानावर्णयश्चरणास्थानीया कताश्चाथालोमैर्ध्वजनहिमवरादिनाभार्धपर्यन्तयास्ति लयाधिषमहाभुवनमध्यलोकर
वन्दरं यस्या ॥ १५ ॥ राश्ययकारस्य मेरुप्रदक्षिणाकारकलक्ष्मण्यव्यपलत्नतद्भरति अनुहरत्ययनयति चर्चकाकलक्षणाश्चिचटायस्या ॥ पविर्धिषुरेव तपत्ति यस्या ॥ भुवनमे
राश्चतुराधिषमनुलपरस्य रश्मिस्तदाभूतजानमेवाभिर्गर्भोमांघनायस्या ॥ मधुमेधुमसिद्धाभूतभुवनविपलपक्षपादपक्षवर्तज्यसाक्षिगर्भदुद्धिकेशरत्नाभ्युन्नोत्तुणविराभ्यवदासना
सौमय्याधायकलक्षणायादल्लिखितकम्बमालागुण्याणि यस्या ॥ १६ ॥ अर्धवेन ध्यादिसप्तस्थाननामकचिता ॥ चित्रस्य परिकर्षाणि लपकरणाभूतानि चित्रिप्रवासनाकामकर्माणि
चित्रनिमाज्जितयानि भन अतएवाश्चिरोद्भविलक्षणार्थाश्चिषाणिकर्षानिर्मांघनासमर्थानि चिरोचनमृदिरूपवर्णितरूपालोकीलक्षणाश्चरुपुष्पिकास्त्राधिषाभिचिद्रूपनएवकेतोरुपस
हर ॥ १७ ॥ ॥ इति र्चार्थासिद्धय ० तत्स्यययकारो निर्वाणप्रकरणेषु ० पट्टपञ्चारासप्त सर्ग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

यत्र पटादिस्थूलानामपि वायस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्रमाणाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुं विवृत्त्याधुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्वोदरे अखिलं
 पूरयति प्रसूतितथा विधे ॥ ११ ॥ समयाकारपूर्णतातद्गुणम् ॥ समस्यैर्जगदाकारैर्वाजितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमतपूर्णत्वदर्शनादेवाभिमतानाकामानापरिहारो निवृत्तिल्ल
 क्षणयामनयुक्त्या विषयविषयप्रयुक्तविपुचिकारसदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतः करणस्यावासनानि पुणमपास्य विभवः विगतससारवधो भियासर्वानर्थानामभूमिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भावेति सर्वभगवद्गीतार्थस्यार्ते सप्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्य सोऽर्जुनः ॥ गङ्गाजगत्ज्ञायामिति

यस्मात्सौ सर्वपुत्रमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकी वासना तत्र किं करोतु परेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरिषाप्यहिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावासनाभागवधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्य विद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातः शुद्धस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादिश्यदशः क्षीणाः स्विच्छते वादितानया ॥
 नभसीवपदे तस्मिन् स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समग्राकाररूपतत्त्वमग्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपनीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपुचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवासानामपास्य ॥ अभिमतपरिहारमंजयुक्त्या भवविभवो भगवान् भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवासिताज्जरवंडेव च नमुपैष्यति तत्र
 पङ्क्तुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोऽथायगाढो वधन्वासहसिरसारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथिद्वतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितद्युमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपाख्यानं अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवत्सार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्तर्धव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सौर्जुनो भुवक्षताः गजवाजिसारथयोद्भूताः श्रीमन्नवाहितायास्तुतया विधाः क्षरद्विधिरमहानद्योपस्थिताया विधाकरिष्यति ॥ दिवं च शरौत्क
 रप्रसरमहाराजो निर्मितस्थल्यचतिरोहितद्युमणिः सूर्यसहस्रक्षणविलोचनयस्यास्तथा विधाकरिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासीष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ जीवन्मुक्तपदस्य दाचेत्यमुक्ता चितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दद्यादादृष्टिरेह वर्ण्यते ॥ ११ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षयकरिम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वत्यागस्त्वपदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्त्वदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाख्य महावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ ११ ॥

विदुःपतिवत्सनाधीनानिपत्यथाविधमन ॥ ११ ॥ उत्तोपदेशकमनुपसहरन्जुनिर्वासनस्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शतांसेने ॥ हेअजुनत्सउज्जिता अमिताआराधेनत
 याविधःसत्पावनतत्पसिद्धभागवद्गीतारूपभृगुपदेशसत्पावमभ्यागलितमहामनोविभोहेसम्अपहृतिरपगतबभूवधाविष्टेरागुत्थानिवासनात्सनिर्शतात्मागलितचिस्परक
 शान्तममरूप अतएवविगतभायानिबाधन्यरयनिरुतस्तिष्ठत्यर्थ ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठमन्त्रतत्पप्रकारोनि० पू समप्रकारासम्भस्य ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ तत्त्वतो
 धेनसाधियासनाक्षयसमयः ॥ इदोपपाद्यतेनाप्यजुनस्पृकतायता ॥ १ ॥ हेअजुनत्सत्यसादातअनुपहृममुक्तत्वदुपदेशान्मोहे सभासनाज्ञाननष्ट ॥ विलुप्तकलशामीकर
 स्वत्वत सिद्धात्सत्त्वस्वस्थिर्निर्वस्यस्ति साक्षात्कारोलभ्यतायाश्च सर्वसदेहीजनारादुतबभूवधाविकृष्टासदेह स्थितोस्तिअतस्तत्सावस्थितिर्बिषययथाभासम्यबहाराकर्त्त
 दन्धनुवासानाधीजननिमज्जातिवस्तुगु ॥ सुखदुःखादिपुस्वच्छप्रपञ्चमिवाभासि ॥ ११ ॥ शतात्माविगतमयोऽज्जितामिताशोनिर्वाणी
 गलितमहामनोविमोह ॥ सन्धक्कश्रुतमवगम्यपावनतत्तिष्ठाल्पव्यपहृतिरेकरातिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रान्तिवर्णनं नामसमप्रकाश सर्ग ॥ ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नष्टोमोह स्मृतिर्लभ्यात्वयसादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसदेह करिष्येवचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतयोयद्विधोधेनसशान्ताद्धृदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तमेवा
 तर्विद्विस्त्वमुपागतम् ॥ २ ॥ अत्रतच्चैत्परहितप्रत्यक्केतननामकम् ॥ यत्त्वरोषविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ नकेचनविदत्येतत्
 दजगतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गोनिविहगमभिवोजतम् ॥ ४ ॥ प्रत्यक्केतनमाभासशुद्धसकत्ववर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शाभिव ॥ ५ ॥ सर्वातीतपदत्तच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदद्रुज्जनदहिरण्मनिव ॥ ६ ॥

मताविषयवतवचनकरिष्याल्लिप्प्यामिष्यर्थ ॥ १ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वेदशोपिस्वोपदिष्टतत्त्वतोधेनसमूलसर्ववासनाक्षयपुनरुपपत्तिभिर्ब्रह्मविष्यमश्रीभगवानुवाच ॥
 इत्ययदत्तादिना ॥ तत्त्वतोधेनद्वयोरमादिहसयोपरिसर्वात्मनारातात्सर्हिद्वयवासनात्माचिचकारातससत्त्वनिर्वासितत्वमुपागतमिति विद्मि ॥ तथाचभ्रुति ॥ यदासर्वेदमुप्य
 तेषामायस्पृहयिष्यता अप्रमत्तोऽप्योभयत्समप्रत्यक्षसमभ्रुतयति ॥ २ ॥ अप्रअस्यासत्त्वापस्थापोपत्यक्केतनत्वकयमावहारेसर्वीनस्थतत्त्वरोषविनिर्मुक्ततद्ब्रह्मचेत्यरहितमवती
 त्रिरोष ॥ ३ ॥ जगताभ्यस्तुसारपोऽक्षयानाभ्यक्केचनतत्त्वदयति विद्मि ॥ अन्तमूर्ध्वदृशानतय ॥ ४ ॥ आभासमहाभूतदिप्रयोद्वाराविषयोभावाभासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दूरां
 दूरमसिन्कटदिमिव ॥ ५ ॥ तद्वरनिष्प्रमपणायप्रभृताम्राधानात्स्वभ्यलानिर्दिष्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वातीतमिति ॥ विरलभावादत्यच्छम् ॥ असगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्र घटादिस्थूलानामपि बाधस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसमाचित्वेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिव तुच्छाश्चूद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्रोदरे अखिल
 पुरयति प्रसूतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जागदाकरैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानां कामानां परिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामत्र युक्त्या विषयविषययुक्तविषयविकाररूपा सदाग्रहतिहेतुमहत्स्थितिमतःकरणस्थावासनानि पुणमप्यास्याविभावः विगतससारवधोभयासर्वानर्थानामभूतिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थान्धाते सप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य गुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीव धनुर्न्यस्य सोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौ सर्वपूर्वमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकीवा सनातनार्किकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरिप्राप्याहिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावा सनाभागवन्धनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरत्यविद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्तसंपरिज्ञानः शुद्धः स्वात्मायमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्वच्छुतैर्बोदितानां तथा ॥
 नभसीव पदे तस्मिन् स्वात्मस्य खिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपं तत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविविचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवा सनामप्राप्त्या ॥ अभिमतपरिहारमंत्रयुक्तस्य भवविभवो भगवान्भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवास्मिताज्जखंडेव च न मुपैष्यति तत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतववचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थाय गांडीवधन्वा सहस्रारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदं होरणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथिहुतक्षरहुधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितधुमणिविलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थाने अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनोपास्थानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासस्वस्वसार्पणमयात्मकः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनङ् ॥ १६ ॥ सार्जुनो भुवक्षता गजवाजिसारथयो हुताशीमप्रवाहिताया सुतथाविधाः क्षरदुधिरमहानद्योपस्थातथाविधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसरमहारजो निर्मितस्थल्यचतिरोहितधुमणिः सूर्यस्तद्वक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 राः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तपदे रम्यदाचेत्यमुक्ताचितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दद्यात्सादृष्टिरिह वर्ण्यते ॥ १॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षयकरीम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः सत्यास सर्वत्यागस्तत्पदार्थशोधः सर्वजातो ब्रह्मणि बाधलक्षणयद्वत्सार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाखड्गमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १॥

यस्मिन् सर्वे स्थिता यन् सर्वं धर्मा य सर्वं सद्गो सवतः प्रय काल भयेऽपि एव सर्वानित्यप्यथमप्योपियो नित्य परतमेवात्मानं विद्विन्नपरिच्छिन्नस्तत्त्वावगमस्तथा ॥ २ ॥ सर्वमप्यथ हि
भावाद्दूरस्थमपि सर्वानित्यत्वादस्य दूरस्थम् ॥ दूरमाकारादस्य समपितस्तत्त्वातिवृत्तत्वात् दूरुपर्यागमेव ॥ इत्थमप्यपकारेणापितदेवैकमस्ति नान्यद्विनिसिद्धेस्तपरिच्छिन्नरूपेणा
पितमित्यसिद्धवर्तितस्तत्त्वत्तत्तदेव सप्तमश्रयादिनित्यत्वात् ॥ एवमस्ति किं नवपरिच्छेदाभिमानेन स एषा परिच्छिन्नसन्ध्यास्तत्त्वमसिद्धस्तपरिच्छेदशयो भवेत्सर्प ॥ ३ ॥ द्वि
विधपरिचारात् सनाद्वयविकिभिरनुभूयत एकचित्ततद्गतिमतीर्षयितव्येत्याप्यारूपचित्तनिर्भूत अपरवचित्ततद्गतिं तद्विषयाणां भगवायादिसबाधस्यासाक्षिसिद्धिपुम
निर्दिशन्ति स्म सिद्ध तदुभयमपि विलेनसर्वेऽपि प्रुदयाश्च विनिर्मुक्तचेतस्तरमपदमल्लेखस्य भक्तिविद्धीत्यर्थ ॥ ४ ॥ साधेत्सवयवविनिर्मुक्तसंविस्थिति ॥ यतो बाधानि बर्त्तनद

यस्मिन् सर्वं यत सर्वं य सर्वं सर्वतश्च ॥ यश्च सर्वं भयो नित्यमात्मानं विद्वितपरम् ॥ २ ॥ दूरस्थमप्यदूरस्थ सर्वगतस्त्यमेव च ॥ तत्स्थ
सत्तामवाप्नोपिते देवास्तत्त्वसशय ॥ ३ ॥ यत्सर्वेऽपि विनिर्मुक्तसर्वे दनमनिर्भूतम् ॥ चेत्यमुक्तश्चिदात्मा सतद्विद्विपरमपदम् ॥ ४ ॥ सापरा
परमाकाशासादृशादगनुत्तमा ॥ सामहिष्मंषमहिमागुक्तांसातयागुरु ॥ ५ ॥ स आत्मा तच्च विज्ञानं स शुन्यवक्षतत्परम् ॥ तद्धेय स
शिवभात साविद्यासापरास्थिति ॥ ६ ॥ यो यमंतश्चितरात्मा सवानुभवरूपक ॥ यन्नस्वदेतसर्वाणि स्वात्मद्रव्याणि सतया ॥ ७ ॥ सज
गत्तिलतलात्मा सजगद्ब्रह्मदीपक ॥ सजगत्पादपरस सजगत्पशुपालक ॥ ८ ॥ सर्वतुर्भूतमुक्तानां परिश्रोतवद्धर ॥ समुत्तमरिचौपा
नापरमार्तीक्ष्णतातया ॥ ९ ॥ सपदार्थपदार्थत्वं सतत्त्वं यदनुत्तमम् ॥ ससतो वस्तुन सत्त्वमसत्त्ववास्त सत ॥ १० ॥ य स्ववित्तिविवि
त्रेण स्वयमात्मैव लभ्यते ॥ सर्वेष्वजगद्भावा अविचारेण चारव ॥ ११ ॥ अविद्यमाना सद्भावा विचारविशारव ॥ अहमादौ जग
ज्जालं मिथ्या भ्रमभरात्मनि ॥ १२ ॥ कोऽनुभूत्वा नुग्रहानि दूर्तिकथमवापधी ॥ आप्तमध्यातमानानि सकल्पकलनान्यहम् ॥ १३ ॥

स्वार्थमुक्तिमोका आतशेकपरपरया परमाकाशा ॥ महिष्मामहस्त्वानाम् ॥ गुरुणामाभ्यानां परमागुरु ॥ नातभ्रमस्तीत्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सैव सवजगत्सार इत्याह ॥
सद्व्यादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपदसवपदार्थानामवापाणस्तत्त्वप्रतिपत्त्याह ॥ सदति ॥ सत्त्वसम्यक्त्वम् ॥ १० ॥ सक य स्वत्यक्षितस्तितात्त्विकरूपेण बोधस्तद्वेषणविधिषेणालौ
किकनोपापनसर्वस्वयमार्त्तवन्नाभ्यर्तितेऽभ्यस्तद्व्याह ॥ ११ ॥ सत परमात्मनो भावाधिकस्याविचारविशारदस्य इत्युक्तमर्थकद्वारेण विचारैकजगद्भावाविशीर्षीकृतदशयति ॥ अ
हं हि सादिना ॥ १२ ॥ इति मास्त्याम् ॥ ननु परिषयुद्धस्यापितवकास्त्याभेति भिन्नतद्विषयतिन भाह ॥ कथमिति ॥ धीर्बुद्धिरप्यसगह्वयमार्कयमभाप ॥ तस्यामीनास्ति हेतुरि
त्यथ ॥ यद्येतेषां सातयास्ति त्वदाश्वारिभ्यो वाहिरिच्छेदा सकल्पकलनानि बाहू मेव न मया तिरैकेण सतीति विचारोऽप्यन्यो भवेत्तदसामस्य कित्यारायेनाह ॥ आधेति ॥ १३ ॥

एवविचारवतोलोकगत्ताविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ व्यग्रहारकालेतादृशस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्द्वयपदाखंडेनव्यवहारतइत्यर्थ ॥ तथाचाहु ॥ भा
 वद्वैतसदाकुयाक्कियाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुलकेपुनरद्वैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लदयोहेरवोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहार.मसर
 तितत्रादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकृतैवप्रतिविवतितद्व
 च्चिन्मणावर्पित्यर्थ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुलतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्करोतिविवर्तते ॥ प्र

दक्षाकाशमनाद्यंतकेवेयताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदारूढःसुषुप्तपरयाधिया ॥ १६ ॥ व्य
 ग्रहार्यपिसंक्षोभनेत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलदयोहेरवोमनागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशोचिन्मणौप्रतिविवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनैर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कृतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्यै
 क्यंतचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पंदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशान्प्रतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेर्थोशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपित्वभावांतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयात्साचनिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ नेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगम.सोऽर्थ.परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानाक्षयश्चेत्यर्थ ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्पिसवित्संपदउदाहृतजडत्वभावमापादयति तत्तस्माद्धेतो.स्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपु.स्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहु. ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासस्तुति.साअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्तु
 तिर्दशपदवान्नि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थ ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावात्नि.स्पदचित्चिन्मात्रीभावात्सासस्तुतिस्तद्रूपाचिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्संपदमेवसात्मानादिरूपसंसारमाहुरित्यर्थ ॥ २५ ॥

सवनविरपयमस्तीत्यवोधपुत्रससति प्रययस्यति ॥ २६ ॥ २ ॥ स्वभाव स्वासतत्त्वतद्वोधप्रमाणे ॥ २८ ॥ भोगवासनाक्षयात्सहजसिद्धभोगानाभितनमेवप्रत्यस्यजी
 यमुक्तनपातक्षणात् ॥ कुतोसोभोगान्नभाषयतितादाह ॥ इतदिति ॥ २९ ॥ प्रवर्तीतिपूर्वाभिप्रायः ॥ कोनुमुत्पत्त्यादिनावर्णितेभ्योविधेकाहितक्षणेभ्यः अपरलक्षणम् ॥ ३० ॥
 दूरार्तलक्षणांतरमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्तद्विषयेष्वेतेनभोक्तुमात्रप्रभोगकोणस्यरुद्रेद्वितिस्यवागुत्थासर्वाभिरूपिणीअस्तीतिप्रतीतिर्नियमः स्वभ्यासः संप्रकृतः संप्रकृतलक्षण
 प्रत्ययः ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनबद्धेपारण्यनिमित्तेभोगप्रयत्तिः सादृश्याद्येष्टेत्याह ॥ यदिति ॥ योलोकानुरोधसिद्धादीभ्यः प्रयमानानपिभोगान्परमार्थानमुक्तेसमुद्दिमास्त
 त्वविप्रायानभोहममयसक्त्योक्तानुरोधसिद्धार्थस्वयमपितुर्गर्भेभोहतितादृशस्यदृश्याद्येष्टेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मनुसायदृश्याद्येष्टातर्हि सर्वजनभोक्तुभोग्यभोगाकारपरिणता
 माहमानप्रमयादिफटकादीवहेमति ॥ पृथगस्तिनधस्यंदश्रितेयांसंस्थतिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचितिस्यंदत्तद्वोधोधिहिसंस्थतिः ॥ अवो
 धमात्रेचिरस्मद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ बोधमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामरिष्यते ॥ स्वभावबोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना
 ॥ २८ ॥ भोगाभावानमेवद्वेषपरमज्ञत्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमतः सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावात् ॥ २९ ॥ प्रवर्तिकोतिदमोहिदुरन्तकिलवा
 छति ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्यदेवसर्वान्तरूपिण्यस्तीति
 निश्चयः ॥ ३१ ॥ यतो प्रकृत स्वभ्यासोज्ञत्वशब्देनसंस्पृतः ॥ योनुर्मुक्तेभुज्यमानानपिभोगान्समुद्दिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्ध
 र्थसहतिगुह्येनभ ॥ विनाशनिमयाधुनानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ क्वचिदात्मावलोक्यस्वाभावदलनैरपि ॥ चिच्चेत्यचेत्यकोटिस्था
 तावत्यस्यतिविश्रमम् ॥ ३४ ॥

तच्चिरवसर्वात्मवेतिप्रागुक्तुद्विरपिसर्वजननभोहगुह्यजनमदीयमेवेतिप्रवृत्तिगुद्विवाक्येप्रवैतिसाकयलक्षणत्वेनोक्ततादाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानद्वास्ततत्त्व
 म् ॥ प्रयापय प्रिमप्रसिद्धात्मभावदर्शनपरिच्छिन्नात्मदृष्टिनिरासद्वारात्तादागमोपयुक्तमितितल्लक्षणमुक्तमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तर्हिदेहात्मगुद्विन्निरासद्वारात्स्वदर्शनोपयोगित्वा
 दस्तथाद्वैतस्थानामभवदलनविशद्वैतिकायाधितल्लक्षणार्कनस्यान्तादाह ॥ क्वचिदिति ॥ यत्किंचिच्छब्दाद्येविद्वदनुभवेवास्वभितानावयवलनविशद्वैतपरिपूर्वात्मतादर्शनशरत्वा
 स्वावलाकेऽपयोगेभविष्यत् स्यान्तदावपिलक्षणस्याननुतर्लीत्यर्थः ॥ अथवाअकस्मिन्मयेतिच्छेदः ॥ आत्मावलोक्येकत्वख्यामिभविष्यत्कस्मिन्मयापरिच्छिन्नाकाररूपमयाअ
 रतदलनकाकारुद्धादिनास्वाभावदलने स्वभावदलनसदृशद्वैतकोटिभिरपिसिद्धिरूपयोगोनाशमभ्यतर्त्यर्थः ॥ मधुललाभाह ॥ चिदितिभिनि ॥ इयच्चित्प्रावरदोभात्मा
 अज्ञानच्छन्नाभवतितादृशत्वकोटिस्था स्वप्रकारधनुद्धादिकोऽप्यनुपविष्टासीत्ययमपिरस्यद्वैतविणीषगुत्वात्तत्त्वत्वाद्येवमपिस्वरुतेनेतिच्यनयस्यति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदयः स्यात्तदा स्पन्ददशाक्रमः साभिधानकः स्वनाम्ना सह क्रापियातिवाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यमनिर्वचनीयमपि रूपयन्तः ॥ ३७ ॥ न विद्यते असंविन्नज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशमनोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चितः स्पन्दः शुद्धचितः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुराभवति तदानवायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिनिरर्थव्यर्थसंविन्निश्चित्ताकारो निर्वाणतनुपरमश्रते द्वेदशेन विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तर्त्तहि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधोधात्मा स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं स्पन्ददशाक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रापियाति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चितः प्रशान्तरूपायादीपिकायाः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं स्पन्दमयीनेह कथं वास्ति मनोगापि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्तमप्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपं तदेवास्विति स्पन्दं प्रायाः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चितः स्पन्दः शुद्धचित् स्फाररूपयुक् ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाय स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्ते निरर्थसंविन्निर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षपादनां मापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चितः स्वरूपं संस्थानमचेत्यनुवतात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचितः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्ते त्वहंभावे निरास्पदः ॥ ४३ ॥ न विद्वः केन किंकस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमयेवाततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षानेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चिरस्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चितः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति वा इच्छापिबधः ॥ किं तर्हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चितः संकल्पस्पन्दस्यागोउपायस्तमाह ॥ संकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकी स्वरचिते संकल्प एव चेदिदमयासकलितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभाज्यहातितर्हि जातोपि सक्त्यो बाहः स्पन्दजननाक्षमो दधानश्रुतित्यथा देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षानेन स्पन्दमयेवाततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यः ॥ ४६ ॥ पक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४७ ॥ अथवा चित्तप्रकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्यानास्तीति दर्शनादपि न निवर्त्तितिरित्याह ॥ चिदिति ॥ ४८ ॥ मोहस्य च लनादिभ्यः ॥ ४९ ॥

अतिशयस्मिन्मरुतभावायभाषाअपिषल्लसवज्जगदाकारोपलभा स्वदनतयमुक्तानवासाद्वलेनमुगमयथास्यात्तथाउपगतउत्पन्न तथाउकसवसावतानासता।स्थ।१८५५
पा३नि ०२उकसवित्तुया सकलकस्तनाकाएकपास्त्रिमलतिर्लायेततप्रत्यगात्मानमेवमुक्तप्रकारेणप्याननेविशारेणावगममपरमेत्सर्व ॥ ७८ ॥ ॥ इतिश्रीपाणि

धम०तास्यप्रकारानि पू ०कनरदेतम संग ॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यपरस्यनिजभाषया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विभिभूतिरुपदिश्य

त ॥ १ ॥ बाणतत्रद्विधाविभूति प्रपचयेत्पुल्लप्रमुखाज्यमयनिर्देशानि ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तनिष्ठा ॥ तथाचतव्यतेतोल्लेखदिश्वपिभूतिपूल्कयोभानुपादिहुरानिष्यतिभा

व ॥ १ ॥ तथाभानुपानदेविभूषणदेवैर्नितिरायशुनिर्वाशतानवोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देश ॥ तदुक्तभूमिकासुसुखोत्कममाह ॥ आकारोति ॥ कर्माकरोतरस्येतेषज

ननेतेषणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्मल्लिखितानदस्फुत्तिथिरोपिमाटिन्यक्षयकारतम्येनतिष्ठतीतिरस्योभनुष्यपधर्मादर्जनत्वेन ॥ स्पर्शकसाययेतिननुत्तरापधर्मापुनरभूमिकोव

यनादतिप्रसप्तमनिशमगमवित्तिसत्तायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनमुभगायत्रसर्वोपलभाध्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यगात्मानमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावर्धोनामैकोनपण्डितम सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ६५ ॥

श्रीवन्मिष्टुवाच ॥ ॥ एवभाषपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपावक्षविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु

पानपादव ॥ आयाशगमनायामि कर्दाभि न्रीब्धतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशाब्धने ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जान्यतेनागतव्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग

पिविभाष्यते ॥ तत्त्वनिर्भेपमन्नेणजानुर्मुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयशरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहपरश्चित्तचञ्चलपगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यद्वक्षसवदेहस्यभुक्तेपिवतिव

ल्गति ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेद्यवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्याधम ॥ तत्सवान्वोक्तप्राथम्यभूतब्रह्मनत्वबोधेनप्राप्य ॥ अनेतिसर्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणप्राणनिमित्तरानायाविभिनर्पाब्धते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त

त्तराजनु साधारणजगुरागोपिद्विस्त्यासपार्थिनपरित्यक्तोर्केपुनरुक्तमशरीरस्युत्तरेणाभ्यय ॥ ५ ॥ यमिभाबनाज्जनुनपरितप्यतेतत्सतासाभान्यरूपकनिर्देशोपपन्नसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिभतिषयनमसगतम् ॥ द्वितीयेतद्याप्यभानुनपरितप्यतेइत्यात्मनिकपयतिनापोच्छेदवणनमयुक्तमित्यशयेनराय पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसवदेह

यमस्यपगतमन्त्रिदेशेयमाभानपूषधिभाषमवसतासामान्यमिद्विलयाप्यतेतदनमनसीमनआदिसवधिशेषवपवाश्रवसात्माइश्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभमयवयाधोत्तरपरिशिटनि

शिरायेमनिषातरूढकान्तिकसविशारयन्तिवाधिमज्जससासामान्यभुक्तेर्लघुसर्वजीवभाषेव्यीश्वरभाषेभुक्तेषयदुस्तुल्यमसवद्वद्वद्वयमानसभ्याभतेदेवोक्ततेवजगतस्तत्त्वम् ॥

तमनुलक्षितमननकोश इत्याध्याशयनवर्हित सभाषय ॥ यदिति ॥ आद्यसंज्ञायास्तमससर्वकाष्टे ॥ विभिद्विष्टिमुद्राप्रपलभयो ॥ सविस्तेषधर्वाकर्जानदूरीयतायाम् ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्भेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयादिकार्यानुस्यूतं द्विभूतियोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तदित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविद्विबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यकमेयुगसवस्तरत्यादिभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 त्यसर्वगतमाद्यंतरहितंस्थितमर्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देऽशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्त्वकयास्थितम् ॥ २१ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टुनेत्रेलीनंचदकया ॥ २२ ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंभेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ २३ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तंजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ २४ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकरो ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ २५ ॥ दक्षे
 दक्षतयालग्नंपदपदतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंवटेघटतयोस्थितम् ॥ २६ ॥ स्यावरेस्यावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ २७ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ २८ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तावृत्ततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ २९ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ ३० ॥ सांस्थितःसांस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ ३१ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपमरणेमरणेनच ॥ ३२ ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मणिणाम
 ब्याविवपयोभरः ॥ ३३ ॥ नानातैर्षाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्वभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ ३४ ॥ सर्वत्रसांस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तंमयेदमखिलंविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलितात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वमुखंमहात्मन् ॥ ३५ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वरसहाजगाम ॥ ३६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेत्साज्ञानाथातिकल्पनयैवभवस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मनसर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनास्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविधैर्विलासैर्व्याप्तममैवेयविभूतिर्मह्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 यस्तथाभूतआस्वत्वमहिमिनिष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

नृवसाभ्यनेपुनयास्त्रमायासमभारत् ॥ सर्वेषां विरोधेन मां त्या सर्वस्य संभव ॥ १ ॥ यदि सर्वजगत्समात्मन स्वमसदशीर्षाति कस्मिन् विभूतिस्तीहैमसा विदशास्त्रमवज्जीति
 रित्यभमासत अस्माद्विदशातुतस्त्रमनुत्तम किमुद्वेकतर मन्त्रस्येव भासात इति वैषम्ये को हेतु न च दीर्घकालानुद्वसात्मा कस्य भागीति तस्मा धानयुक्तम् ॥ मन्त्रादीनां पारार्थं
 यापुर्णतो विधिरकाटसमारा नुद्वसास्यता वा द्वाधाधिकया पतेरित्याशयेन रात्रयुच्छति ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माक अस्माकमेव प्रपञ्चेद्वेकतर सत्यमपत्यय कथमुच्य
 तानपत्यकादीनामित्यर्थ ॥ २ ॥ अथाधिरा नुद्वसिरेव सत्यमायमशब्दो हेतुर्न बाधिरा नुद्वसिरित्याशयेन वसिष्ठः सभाषते ॥ अस्मिन्ति ॥ यथायपद्यज पूषमुपासकाव
 स्यो प्रातस्तदा स्वस्वानाभावादस्य आपतेस्तर्हीतान पूर्वसर्गादानीमस्य नुभूयमानसर्गादेव आसमताच्चतुर्थि यमनृपमलक्षण जीवयति भासात्मा सत्यपूषाभाति तया पिसां प्रवत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथास्माकमुनेस्त्रयपुरपत्तनमवलम् ॥ तथैव पद्मजादीनां यदि देहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैव दंष्ट्रसंजातयदिसर्वं भस्म
 न्नयम् ॥ तदस्माकद्वेतर भ्रत्यय कथमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभाति पूर्वसर्ग प्रजापते ॥ आजीवयति
 भासात्मा विधते ननु वास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चिते सर्वजीव सर्वत्र सस्ति ॥ सात्वासम्यग्दर्शनो त्यासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वभा
 मप्रतिभासोऽस्य यूपसमुपस्थित ॥ अहंताप्रत्ययैकानासृवातिद्वेस्थित ॥ ५ ॥ स्वनेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंसां नदस्यते ॥ सर्वस्वमे
 तथैव तद्वक्षणाभिहृत्यते ॥ ६ ॥ स्वभो यपुरुषस्यास्मप्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृश एव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
 रुषाज्जात तत्स्वप्नपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं हि यद्दीजत फल यथा ॥ ८ ॥

स्वतत्त्वज्ञानबाधितत्वाद्वास्तवानमिच्छते ॥ १ ॥ यथावद्वानतावच्छिते सर्वगत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वेषां वसति सत्येव भवति शास्त्रस्य पदार्थमिषोऽप्यज्ञानोत्पासम्यग्दर्शनेन मनु
 शीतमस्मास्तया विधेयम् ॥ २ ॥ अतएवास्मप्रकापते तत्त्वज्ञानबाधित स्वभासपेकवन्मपच्यमिभासोऽयमुपस्थितः सः अस्मात्प्रवाहनाप्रत्ययेनैकान्तापूकीभूतः स्रज्जति
 दवस्थितः ॥ ३ ॥ तर्हि प्रजापतिभि स्वकस्मिन् प्रपञ्चमन्त्राद्वेन विधिराशितानुभूयत इति चेद्वेककाद्वेन प्रमतिवधादित्यशयेनाह ॥ स्वमेदंति ॥ यथा सुमनुसास्त्रा
 मभागाप्रकर्षमिच्छन्त्यास्त्रमेविषयमानमपि सिधमिनाशित्वनद्वस्यते यास्यद्विस्वमजगत्पि प्रमणाय प्रमणानामिह विनाशित्वमोघेन मिर्षापोठस्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ इतराम अत्य
 सुमपुरुषस्य प्रतिभासस्य मदीतिरयमसिद्धः स्वभासस्य तादिसर्वजीवजगत्भासायादृशाभाषयनतमभाह्वरूपद्वयेषां प्रपञ्चद्वयाधारेण तद्वारा एव भवेदित्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्तु तादृशः किंन
 वलभाह्व ॥ यद्विनि ॥ यथा तत्त्वतावादेर्हीको भवत आत्ययकत्वात् यथाप्यिच्छतमन्त्रस्तेन तद्विधिर्यर्थः ॥ ८ ॥

अस्त्वेवंततोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येनमनःपुनपेणयत्नाभ्यतेतदसत्यमेवेति सिद्धमतेजन्मतिरस्यगर्भकार्थक्रियासमर्थोपयनसत्यत्वभावनपुष्पाजल्प ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिप्रत्यक्षेन तत्तदानीदृश्यत्वमेव भवति न मिथ्या बुद्धिस्तदादृश्यतेन तावता स्पस येन हेतुना न युक्तने हेतुना दृढप्रत्यक्षितमपि पित्या ज्यम् ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपि स्वामसर्गादिप्रत्यक्षेन तत्तदानीदृश्यत्वमेव भवति न मिथ्या बुद्धिस्तदादृश्यतेन तावता स्पस त्यतेत्यर्थः ॥ अभ्युपेत्य प्राजापत्यस्य सर्गस्य दीर्घकालस्थापित्वमिदं सर्वमुक्तम् वस्तुतस्तु तस्य दैर्घ्यमपि पृथग् स्वर्गार्थेर्षवदत्यकालेऽपि स भवतीत्याह ॥ निमेषमात्रमिति ॥ वार्ध क पुरइव पदद्वयौर अयमाजापत्य सर्गस्य ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिव सर्वेषामपि स्वत्वमेतदानीदीर्घप्रपचनाप्रत्ययोऽस्येत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिदधीनप्रसिद्धिकत्व

असत्यमेव तद्विद्विदसत्येन साध्यते ॥ असत्येऽर्थसमर्थेऽपि न युक्तं भावनं धनम् ॥ ९ ॥ येन तेन परित्याज्यमसद्भावनभावनम् ॥ दृढप्रत्य चितं स्वप्न पुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृढप्रत्ययमेव तत् ॥ निमेषमात्रः पौरोचंसर्गस्वप्नः पुरःस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्नि मे पृष्ठास्मिन् कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोऽयं च योऽदिति प्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यः सर्वभूतानां प्रत्यक् मुदितस्तथा ॥ चित्तत्वं स्यैव भावेन सर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यंभोद्रवत्वेन यथावत्तं विवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैर्वेषसर्गलक्ष्मीर्न बास्तर्वा ॥ १४ ॥ तदासं भवतीदं वैतल्यदं प्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृशं दृष्टं तादाविद्यते तथा ॥ १५ ॥ न हि पर्यनुयाक्तव्याः स्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ न तदस्ति जगत्य स्मिन् यत्नसंभवति भ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुल्लोकेऽपुहृष्यते वस्तुदृष्टयः ॥ जलमध्यं जलतन्निर्गन्धं वडवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यं व रेसंति यथा वैमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानि जायंते हेमाद्राविव पादपाः ॥ १८ ॥ एकांते सर्वपुण्यानि संतिकल्पतरोच्यथा ॥ शिलाः फलं ति फलिवद्यथारत्नगुल्फकाः ॥ १९ ॥ शिलांतः प्राणिनः संति भेका इव शिलांतरे ॥ दृष्ट्वा वारि नियाति चंद्रकांतो पलादिव ॥ २० ॥ निमेषे ण पटोयाति पटतां स्वापसंविदि ॥ असत्यमपि बुध्येत स्वप्ने स्वमरणं यथा ॥ २१ ॥

पदप्रत्ययमिथ्यात्वे प्रयोजकत्वोभयत्रापि समानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्वं स्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तदाजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयागतमत्यन्तासंदेहेति निरोधो न चोत्सतिर्न वद्वेन च साधक नमुमुक्षुर्नैव मुक्तिरित्येपापरमार्थतेर्नादप्रसिद्धश्रुतिवचनसंभवतीत्यर्थः ॥ न च त्वं तां सदेवैक्यव्यवहारार्हमिति चेत्तथा दृष्टत्वादेव नात्र पर्यनुयाज्यमस्तीत्या ह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपि न पर्यनुयाज्यतेत्याह ॥ न तदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानां बहूनां जागति दर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादृश्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौ निर्मलं तिके ॥ १८ ॥ एकांते एकदेशे सर्वाणि पुण्यानि पुण्यफलभूता न्यभिप्रेतवस्तूनि ॥ पुण्यानीति पाठेऽप्यनव्यवहारस्तथाप्यत्र तूनि ॥ पुण्यानीति पाठेऽप्यनव्यवहारस्तथाप्यत्र तूनि ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसंविदित्यर्थः ॥ २१ ॥

खण्डीप्रशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ २३ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाभोक्षउत्पत्तां प्रलभस्यनु प्रपच सत्योस्तु भोगा शान्तता सनु नियतेभक्त्यनी वेदाअप्रमाणीभवतु द्रव्यादीनी
विषयसत्त्वकस्वानीषितान्यमितफलतास्यर्थ ॥ २४ ॥ असमाधाअसमाधिसाअर्थेविषिप्रारभविषया शतरणधर्मादिमायाविलोसेर्दृष्टादित्यन्व ॥ २५ ॥ देशेदूर
सादोचद्वयारिकत्वाद्य कालभ्रंस्तारिकमभ कचभारयोमप्रययोगविक्रियपार्थापथादिद्व्यर्थमणिभि सचरण्ये विद्याचमदायनुमवेशेभ्रजानास्तेनेविषिप्रारमविम
षादृष्टादित्य ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभोयस्यलथाधिपादृष्टादितिपूर्णेणान्व ॥ दशानीमसभोप्ययम्रद्वीनाराधादिर्मावीसभद्वीतिसभद्वउपपत्ते ॥ २७ ॥ एव
वितर्नासमाविसर्गव स्रमविषयमज्जलेतस्वयोपेयासंभ सत्सिद्धयेत्यवधिप्रतयेभधर्मित्य ॥ एवचमासात्मनादर्शनसत्याकिचिवस्तिजगत्सात्मनादर्शनेनसत्यकि
आकस्मिकजलंभ्रंविधियतेसुतगयया॥वितानमिवखेवारितिवृत्तिसखण्डीयया॥ २८॥उद्दीयतेशिला स्थूला पक्षवतोययाद्रय ॥ शि
लांतमाप्यतेसर्वननुधितामणेखिव ॥ २३॥चितितानिफलत्याशुदेवोपातार्तरेखिव ॥ तान्येवनफलत्याशुमक्ष्मादीनाचरायव ॥ २४॥
अचतर्तोपिपुस्तकमयत्रपुमानिव ॥ एवमापास्तयान्येचविचिप्रारंभविभ्रमा ॥ २५॥दृष्टा शमरगाधवविलासैरप्यसमावा ॥ देश
कालक्रियाद्रव्यरसधरणीयजा ॥ २६॥ अयागधर्वजनिताअनता सत्यसमावा ॥ असमाव समावोयमपिमाव्युपपद्यते ॥ २७॥
समावोत्समाव मन्यकसिद्धयेससविभ्रम ॥ नतदक्षिनयसत्यनतदक्षिनयन्यया ॥ २८॥ सर्वसर्वेणसर्वसर्वसर्वसर्गाभिधानके ॥ स्व
मेनिमप्रधीर्जतु पश्चात्तिस्त्रितोयया ॥ २९॥ सर्गस्वप्नमभनुद्धि पश्चात्तिस्त्रितोयया ॥ अमाद्भुमात्तरेगच्छन्स्वभास्वप्नांतरवजन् ॥ अ
तिस्त्रितस्यभानिहजावोविनुद्यति ॥ ३०॥ अभांतरअभ्रनिपातदोपात्संप्राप्तुवन्मुभवद्यग प्रयाति ॥ मोहययापातमयैकरूपजीव
कयासद्यतिपातमूढ ॥ ३१॥ ॥ इ वा०वा०दं०मो०नि०पू० जगत्स्वप्नकयननामएकवर्धितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ द्रावसिपुडवाच ॥ ॥ अत्रापववक्ष्येहमितिहासमिमशृणु ॥ यहसकस्यचिद्विदो किंचिन्मननशालिन ॥ १ ॥ आसीत्कश्चिन्म
हामिस्तु समाप्यथासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्नवहारेणक्षिपयत्यखिलदिनम् ॥ २ ॥
धिरस्तीक्ष्णकलमिताह ॥ मतदिति ॥ ३८ ॥ २९ ॥ १० ॥ यथामुपयोग्य स्वप्रयुनिपातयतीतिस्वयनिपातस्तथाविधास्वयोहोषाभूतान्तरप्रयातितयासखनी
पातयतीतिस्वयनिपाताराण्यस्यलामूढोजीव पातमयतयाएककथनमगम्यमध्यैर्मननमस्ति यद्यतयाविषयोहोहादिगतप्रवेशस्यमययातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीपारसि
धम०तत्सयमकारानि०पू०एकवर्धितम सग ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ विषिप्रयासानायोगान्त्वानोवेहामिभिभमम् ॥ वषर्धतेजीवटाख्यानेमिस्तुमानसवोदितम्
॥ १ ॥ अथकस्मिन्प्रमाणयोनगच्छन्मिषाभितेर्देउहादृष्टाण्युतमितिहासपुरातनम् ॥ यहससयन्यम् ॥ १ ॥ महत्प्रातिद्वीतिवैराग्यादिसयन्योमिस्तु परित्राद् ॥ स्वप्नवह
एवस्वप्नवोचितप्रत्ययननार्दिभ्यवहारण ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपान्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासस्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिबचनम् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणासनाभ्यासः ॥ १२ ॥ अनु-
जलनीचितामिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाप्रचित्त ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं
यथा अंशुआवर्तने कृते प्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समस्य स्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्तयित्वा रूपान्तरेण तिष्ठति तद्वत् ॥ ६ ॥ तत्र नान्तर्रीयकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥
८ ॥ हृष्टो मत्तः ॥ ९ ॥ पार्थैरध्ययनैः सत्कर्मानुष्ठानैश्च तृष्टिमत्तस्तु टनपृथक् जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहर्वापारनिष्ठया श्रान्तदतिशेषः ॥ अतः संस्कारात्मना लीना व्यववहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशु तद्वाङ्गच्छत्संविबवोचिताम् ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतो तिष्ठदेकधीः ॥
किंचित्संचितयामास स्वासनस्यः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सततः ॥ भावयाम्याशु लीलार्थं सामान्यजनदृ-
त्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्त्य चेतोऽस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्तने विबव ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथ कृतं नामा-
त्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराथ सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणेन नगरेकस्मिंश्चि-
त्पुरुषीयिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पौमत्तो भृङ्गः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं दृष्टः सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्ने ददर्श विप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिम-
त् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहर्वापारनिष्ठया ॥ सुष्यापातं त्व्यवहृतिर्वीजतायामिव द्रु-
मः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्यत्स्वयं स्वप्ने सामंतत्वमथात्मनि ॥ समासंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्यद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्य-
पालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोषेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्नूपः स्वस्यः सुष्यापासमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्य-
म्विकरणे ॥ १४ ॥ अपश्यत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरखीलमनिंदितम् ॥ दक्षकोशरसो ह्यासो मंजरीत्वमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरतिश्रीं
तानि द्वां गाढा मुपागता ॥ मृगीत्वमात्मनि स्वरमावर्तत्वमिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजतायादुर्मोर्तर्गतविदध्यादिसंस्कारआलतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाहलिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नमुपोषननिद्रयाराजतासामान्य ककुभा-
दिशावलयानि पालयितुं शील्यस्यास्तथाविधाम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणबीजे ॥ १४ ॥
बहुपुरुषसंभोग्यानि दितसुरखीलमप्रस्तम् ॥ रसो ह्यस्य चेतनत्वकल्पनयोक्तिलक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयामृगीत्वमपश्यदित्यनुकल्प्य-
ते ॥ अबुता अंबुताभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ त्रिरथास्मदशानमलिनमेति सविद्वानाग्रहसाह ॥ त्रिपञ्चद्वि ॥ चित्तस्य दृष्टमुरसस्कारपाद्विज्ञासिसस्कारेस्त्वतिवत्समस्याप्यवर्जनादित्यशय ॥ १८ ॥ तना
पष्ठवासीकवराष्ट्रनाभभूष ॥ धनदेवीनामनेपसिद्धलताग्रहमिषविलसन्गरीडा ॥ १९ ॥ सायनाकषिकाळभग सविद्यासाक्षिधैतम्येननिद्राजडतांष्टुपुतिमनुभूयबीजातस्था
याग्राभ्युत्ताकारायाधियोक्षपमिषविलसन्गरीडा ॥ २० ॥ सायनाकषिकाळभग सविद्यासाक्षिधैतम्येननिद्राजडतांष्टुपुतिमनुभूयबीजातस्था
मधुमकरदण्येनतिशेष ॥ २१ ॥ धनदेवीनामनेपसिद्धलताग्रहमिषविलसन्गरीडा ॥ २२ ॥ सायनाकषिकाळभग सविद्यासाक्षिधैतम्येननिद्राजडतांष्टुपुतिमनुभूयबीजातस्था

साधुगीलोलनपनाकदाचिन्निद्रयाहता ॥ स्वनेदर्शवल्लीवत्साभ्यासाहदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्चोपिप्रपश्यतिस्रमचित्स्रमावत ॥
हृदनां च श्रुतानां च चेतस्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ साधभूवलतापुष्पफलपष्ठवशात्लिनी ॥ वनदेवीवनोपानलताग्रहविलसिनी ॥ १९ ॥
धीर्जातस्मां कुसकारकप्रयोज्यधिक्रिया ॥ सापस्यदतसवित्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकालं सुपुमस्य कलयाजडतां घना
म् ॥ अनुभूयदर्शाय स्वात्मानं अमरं स्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदो विजहाराय वनेवनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुष्पफुल्लस्तुतरुणां चिववह्नम
॥ २२ ॥ त्रिधा विधा परस्मादुरसवल्कोऽसुममधु ॥ अमत्कुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिषु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याव्यसनीधिसना
लगा ॥ क्वचिद्वरतित्येति चेतो जडमतरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयिगुगज ॥ रम्यवकुक्षययैवमूढानां भूतपद्म
॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासैव समन्तेन सपदपद ॥ गतोदतां तरंधीहरिवर्णाल्मयायौ ॥ २६ ॥ अमरोवारणालां फादराणां लोकाभावना
त् ॥ ददर्शान्मानमोदमत्तहं कितयोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्लसागरगंभीराजस्वातेपपातह ॥ तमोपनयनेऽन्ये संसारहृद्वजीवक ॥ २८ ॥
धभूववह्नमोराक्षोमहापरवर्लांतक ॥ सदा मदपलक्षीबो पूर्णोतीव निराचर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्दिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
विवेकानिलनिर्लूनरूपां जीवद्ववात्मनि ॥ ३० ॥

धनेन गलनसमपदपदो गस्त्यहं तरंगत सत्यसुखप्रकण्ठधीरिषयभ्यमाणभूजलभाययौ ॥ २६ ॥ भारभस्यालोकादवलोकादाराणस्यालोकात्कृतद्रव्यालोकाकारस्त
मात्रनारात्मानपतद्वल्लिपया उदितसपन्नंदरं ॥ २७ ॥ सगज रगतहं तिलपकनिर्दिशगर्भे धनेभ्यः प्रसज्जविषयेभ्योपि धनेकठोरससारजीवकद्वभारधमधु र्वान्यननुभनप्र
॥ २८ ॥ त्रिधा चरदमुत्तराभ्यपि ॥ २९ ॥ सकृदा विषुपस्थिते निशापुञ्जे चरतीति निराचर सन्निधिर्भीषत्यर्द्धनिर्गतार्क्षसाम्यं लुब्धभ्यानिर्दिशार्क्षकापि कासाभिभ्यच्छिन्न
समस्तद्रव्यमुपाययौ ॥ कीचोकीचोपाधिर्द्वेषाभ्यभिमानद्वय ॥ ३० ॥

गजपदानाहलिसमूहानांकुमस्थलापेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेये
 ल्यर्थः ॥ अवोधिना अज्ञस्य ॥ शेषषष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेवात् ॥ ३२ ॥ सविद्यादर्शनेनतदुद्धोषितवासनयेतियावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन्नित्युक्त्या हस
 पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण ॥ हरिणोदेहयादावित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
 शतपद्येतेरुद्रःसोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मपामोऽयैर्हंसैः सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंक्षिप्तहंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दातन्नाम
 सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधाप्रब्राह्मसात्त्विकासवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहससमूतस्यास्यमिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाहवत्

पश्यन्गजपदाकुंभस्थलाप्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपद्मि
 नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोधिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
 कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन् ॥ कदाचिद्दुग्धिर्हंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकसांविंत्सशब्दार्थवती
 मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाहवत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंव्याधिषुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
 सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितो ननुयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
 विविभाष्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०द० मोक्षोपायेषुनि०पू० जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयभिक्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
 तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सकदाचिद्दृशांथरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टाधर्मीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तभवेदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिषुणाभिहतोमृतः पद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
 ह्मलोकेवअतिशयेनसंततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यग्बोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
 क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेखलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्रामेयतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
 धवासानेब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहंसेनाकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुधीर्भाविषाव्यचित्यम् ॥ उदतिवितर्क ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानदावाभेश्वसपादित
 त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितमसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
 देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वभैकारम्यचेद्वच्यते ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनाललीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
 यावत् ॥ कदाचित्सत्यजेनसहंरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शी ॥ १ ॥

न यद्वत्स्यमानयोगेभ्यः पादेष्वमृगोत्कपरां नासत्सहस्रसाहस्रपिठराहशासनपाठदस्याभिनिधिभ्यतामुद्गिरभूत् ॥ वनुजीवभुक्तस्य निर्वासनस्य हसस्य कथं रुद्रत्वस्य हा न
 द्राहनाभ्यासनदहत्यागनपुनरुदरादिरपारण्य ॥ यदि तु भारतस्य पित्राभ्यामिदं निष्पाद्येन तस्मान्नादेहोभोभ्यपारभयरोयाहर्तारभारप्यतर्हि रुद्राहशासनपाठदस्याभिनिधिभ्यतामुद्गिरभूत् ॥ वे
 पसगाह रुद्रस्य भूतपातद्राहस्य कर्कलतायागच्छेति चेत्तथाह ॥ यन्निर्ब्रह्मदिति ॥ मायमुष्यो रुद्रभावः किमुपनिर्ब्रह्मयत्तत्साहस्यमुक्तिः सा च कर्मोपास्तिकलभावस्येव ॥ वे
 पोभूत्सादशनप्योदितपुरोदितं भाव ॥ २ ॥ माप्येतज्जन्मातरी किमुपारप्यरोपोनीतयेच्छपायोगिबन्धानसोदृशतरकभ्यनेन पूर्वदेहत्यागमाभाभित्याशयेनाह ॥ रुद्रभूतपुरेति
 ॥ १ ॥ गणकोटिपुगारिष पाभ्येदपागणपत्यपहस्यति यावत् ॥ ४ ॥ साहस्यमुक्तौ जगत्सहारादिभ्यापाराधिकाराभावेपि स्थानेभ्यः पादिनामसिद्धरुद्रसाम्यमस्तेष्वेव स्यारायेनाह ॥ रु
 द्र इति ॥ अनुत्तपसार्नरेभ्यर्वाभिलासेभ्यः सिद्धरुद्रकर्मजनपासान्धेन ॥ ५ ॥ त्वयमेकस्मिन्मनस्येवोपाच ॥ ६ ॥ ७ ॥ आदृतिस्मरणपातकोनियत ॥ अहमयमभाक्तनपार

तयमुद्गिरभूतस्य रुद्रोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शद्रागित्येव हि विधिता ॥ २ ॥ रुद्रभूतवपुस्तनतनुं तस्याजतामसौ ॥ गथ पव
 नतांगच्छुभकमपकयथा ॥ ३ ॥ रुद्रो रुद्रभवने विजहारययेच्छया ॥ तैत्तै शिवपुराचारेणकोटिगारिषुया ॥ ४ ॥ रुद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयाया ॥ स्वमशेषवत्तातमपस्ययाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः स भगवांस्तदा ॥ उवाच स्वयमेकांत
 स्वस्मभगतविस्मृत ॥ ६ ॥ अहोनुचिन्नामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापिसद्रूपमरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तविषाहविचिंततागत ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगनादिविभावनात् ॥ ८ ॥ यदृच्छयास्थितं जीवोभूततन्मात्रं जित ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 रभिसुरलुभितोभित ॥ ९ ॥ तं नावयययधेनयहि सैरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारम्येति भावत ॥ १० ॥ सर्वभावापमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सांत्वय भूदिसुस्त्यक्तान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

भाषिकस्थिभ्याश्चरेषु ततोभाषयाचिततां बहु स्थापकायेयं निषमसकम्पवर्णितागतद्वयमीदृभाज्ञानस्यतमिलयम् ॥ भाट्टासकम्पवरेषाहसर्वसंपन्नं सान्ध्वदोसर्वकोजहरोगम
 नादिभिर्भाषाभ्यजानतस्य पाठः ॥ ततोपटच्छपाभ्यष्टिसप्तविट्गिरपुल्लोहेर्विषदाभासात्तानुयधेरोभूतिः स्पृष्टैस्तन्मार्गं यद्वैतैर्वैसावाभ्यसवर्गान्धासेनतद्वनवासनादेषि
 र्देषिभ्यपरदृष्टकिंत सन्मार्गोभूत्साहसितरत्यर्थ ॥ सप्तमीष-अनादिकालाज्जन्मपरराभनृगमभक्तसिधिसर्वोदेरायसमाधिपाटयादभितोषिपदैरलुभितोभितुपरिदाह
 भवत् ॥ १॥ आसक्तामयप्यस्त्यतस्यरम्येदासनं लुनिरूपेणारूपेणवाचितनिरोधाभ्यासपाटवेनपुर्वदेहात्तत्किंकिस्मरणराक्पुम्रभदर्ययति ॥ तेनेप्यारिना ॥ तेनाभिस्तुपाव
 द्रपयः शनस्यैर्षेणस्मृतेदेहादयदानाहलपादार्तानां लज्जेदेहादयदानायाप्येदियादीनां च यधेननिरोधेनबहिर्देवतादिपिययोषिसस्यपादयैवमानसपूजादिलीलाभ्येति भावत अभ
 तितुटिताकाराआरभ्यनतद्वतदभ्यासवशात्तामेव लीलातसिद्धिरुद्रसप्तभावेपमर्दनाचभूतिपरिणाम्य ॥ १० ॥ ११ ॥

१८७५ ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैवासिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनपदत्तावनयपरपरोक्षयोऽभूदित्याह ॥ सदित्यादिना ॥ तेषुदेहेषुयोनितु ॥ जरढवासनइत्यनेनशास्त्रीयवा
 सनारौधिल्येअनाथनयवासनोद्भवोऽवश्यभावीतिसूच्यते ॥ १३ ॥ तानेवसनिमित्तप्रपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्योद्भूतस्यअभावस्यानुद्भूतस्यचविपर्यासैवपरीत्ये
 साध्यैअभ्यासापटवादिबलवानेववासनाचयोवधत्तेउद्भवतिअन्यस्तिरोभावतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितयाकामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेनमृगलोचनसौ
 चमल्लतिश्वेतसियारूढासैवविजृम्भते ॥ वल्लीत्यजतिनैदाधीपीतमप्यंशुमाधवम् ॥ १७ ॥ साभिक्षुर्जीवदोभूत्वाजंतुर्जरठवासनः ॥ तेषु
 देहेषुचभ्रामरंधेध्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनिद्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्यासिबलवानेववधत्ते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौविप्रःसंततचित्तिताम् ॥ सातत्येनरसःपीतःफलतामेतिपादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सोभवन्त्यपः ॥
 सकामुकतयाराजासुरस्त्रीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेनसाम्बगीरसशालिनी ॥ बभूववासनामोहश्चाहोदुःखाप्यजंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूवविपिनेलता ॥ अवस्थंभाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञाविराभ्यस्तंभ्रमरत्वमथात्मनि ॥ सा
 पस्थत्वावमर्देनसदातद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथभावितम् ॥ भूयोभूयःप्रवभ्राममहासंस्तुतिसंभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैतेरुद्रःसोहमहंस्थितः ॥ अस्मिन्संसारसंभ्रमेस्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचित्रासुसंसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 प्वहमतिभ्रांतस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवंसर्गैर्लव्हंजीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठःकस्मिंश्चिदशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसःप्रपन्नवनेभूत्वाविध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणोदेहयंचादौदशामहमिमंगतः ॥ २९ ॥ अत्रवर्षसहस्राणिचतुर्युगशतानिच ॥
 समतीतान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ ३० ॥ ममप्रथममेवप्राकलितस्यप्रपत्यदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढोभिक्षुत्वेयोग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयोभूयोप्यतिक्रम्यगतश्चब्रह्महंसताम् ॥ सएवप्राक्तनोभ्यासःफलितःसंगमोदयात् ॥ ३२ ॥

दर्यलक्ष्यतेतद्दोभेनलोका रसशालिनीरजिता ॥ १३ ॥ लवनछेदनम् ॥ १४ ॥ सावमर्देनछेदनावमर्दसहितलतादेहेन ॥ १५ ॥ भूयोभूयइत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानिस्तनानुप्यते ॥ २० ॥ साभिक्षुरहसनेवरुद्रोहमितिस्थितः ॥ २१ ॥ अशून्यासुसत्यास्त्रिवभातासु ॥ २२ ॥ २३ ॥ विध्यकच्छेचवारणोहरिणश्चाभवम् ॥
 इत्यंदेहयत्रेआदिप्रदान्मनोयेचाहमिभावरणीतत्तद्रूपदशागतः ॥ २४ ॥ ममप्रथमसर्गकालादारभ्यपराल्पदाच्चिदेकरसत्पञ्चालितस्यप्रच्युतस्यात्रास्मिन्ससारेवर्षसहस्राणिच
 तुर्युगशतानिचअनंतानिसमतीतान्यनंतानिदिनतुंचरितानिच ॥ २५ ॥ ममभिक्षुत्वेनत्वज्ञानितयाभावितुंयोयश्याक्रमःश्रवणमननाथभ्यासत्तपोरूढोऽपिप्रमादादतिक्रम्य
 भूयोभूयश्चजन्मपरंपरयाब्रह्महंसतागतः सएवप्राक्तनोभ्यासस्तकमोरुद्रसंगोदयाद्ब्रह्मत्वेनत्वज्ञानफलेनफलितइतिद्वयोरन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥

अनपराधापराधनाभ्यासोऽप्यप्राप्त्यधिकेनैकअभ्याभिर्भवितोऽपि पुनरुद्धपुरुषार्थसाधयत्वेत्यह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यन्तमरसेनजन्मसद्वेक्षणभ्यवहितोऽपि
 निरोध ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तुन्यपुनस्याशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपि पुनरुद्धवेत्तवाह ॥ काकनालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभभासासनावच्छुभभासासनाभ्यासोऽपि स्वयमे
 वपाकनसंस्कारादुद्दिष्यन्नितद्वेदोपायपुरुष अशुभासासनादास्यन्ति चेत्तपुरुषप्रयत्नविधानभ्यर्थमस्याशक्याह ॥ सगतीति ॥ हानुवर्तिनाकाटजिह्वासनपुंसपुपमान्न
 सदासनभ्यासक्रान्तिरेत्येवमपि सपुरुषप्रयत्नभीसतेप्रीतिसेनानि नोद्वेगतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सचयत्नोऽनेकअभ्याभ्यस्तएवसदासनदाढ्येनद्विजासनाक्षयसमर्थोऽभवन्नितसह
 सव्यापयेनाह ॥ यद्यति ॥ अक्षरधीत्यनभिध्यार्थविषयपरेवतोऽस्याविषयत्नोऽपि यथाकारस्यमकालसत्यताशुभयोभ्यदेवताभावादिकलसमर्थोऽभवन्नितवकिवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्यप्राप्त्यजीवस्योदित्यविघ्न ॥ सोत्यन्तमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ ३८ ॥ काकनालीययोगेनकदाचित्साधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजोवस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचैषकेवलसोदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासानाभ्यासोऽहानुरुपममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यच्चैहाभ्यस्यतेजसयच्चदेहांतरेपि च ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिषु स्वायचसुरायाच ॥
 उदतिभावनात्मादावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमात्मनदिदोयमिति पश्यति ॥ असत्तामात्रविक्षाणं तुल्यमकल्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रत्यक्षमार्गोपार्नाकिंचिदिदृशिष्यते ॥ नचविघातएवेतितद्वुभेणात्मस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमार्गकमार्जनायात्मस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरं सत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोदयकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्त्विकसंसारानुत्थायात्ताकयाम्यहम् ॥ सभ्यगालोकादनेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोऽसौ तसर्गोऽप्र
 जगामह ॥ यन्मसिद्विहारस्य सुमश्नावहवस्थित ॥ ३८ ॥

ब्रह्मसाधनभ्यवहितपुनश्चभाष्यमभ्यपरमायस्यस्तभाषकाभाष्यमवतीति सूच्यते ॥ ३१ ॥ अतएवनास्यवेद्य साधीयोपिभावनाभ्यासोऽहं स्वमिश्रितसुखाद्येवेति सर्वभाष
 नाच्छेदशस्यत्तिकानयप्रयोनाताल्लिख्यत्वादिभानिराशाशयनाह ॥ तत्त्वमिति ॥ तात्त्विकताशरीरतद्द्वेणाप्यर्थक्रियाकरोति तच्छीलभावनात्माचित्तनम् ॥ ३२ ॥
 किंवातात्माभाषनाहेनपुनश्चायमर्थ एकपदार्थरुपासेभ्यद्वयाराधनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातस्वरर्शनमार्गयोगसूच्छेदेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साध्योस्ति नित्यो
 द्दिष्यन्तारसतदस्याह ॥ नयति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाथातस्तसद्वदनस्वप्नानवाधितस्यसवेदनेविधाधिनाहेतिवभयजननासायभ्युत्तानार्थत्वाभावाप्यस्तुनलीलाहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ असम्प्राप्ति ॥ शोधितत्वादसम्प्राप्त्यधिष्ठानसत्तात्त्विकार्थपात्राकाराभावात्तात्त्विकीकीमुक्तहेतुवैषम्यनिमित्तादिकसत्यपात्रसत्तैवेत्यह ॥ तिमोदेतिवकिंचिदशुभभाष
 यन्मार्गसाधनकरिष्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अतएवास्मैशुभकारोदेत्येवाप्यन्यथावस्थानात्तात्त्विकपदार्थोऽप्यहं तादित्येवेतिवकिंचिदशुभभाषयन्मार्गसाधन
 करिष्यतीति ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जागरूकं कृत्वा चेत्तसास्य चित्तो रो न चित्तेन चेत्तेन स्यांश्चिदाभासलक्षणैर्गतं तच्च ज्ञा जीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणनामस्मादित्थापय प्रत्यवजान
 दादिरुद्रा तशरीराणा तस्य चानाच निरनुदत्तिबाधप्रसगो निरस्तः ॥ सर्वचरुद्राश जीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्यसकल्पवलेन विचित्रभोजकादृशेषवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पान्मनुदत्तिसंभावादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तच्च दर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालेनेकजन्मानुभावलक्षणास्यस्यामरुद्रशरीराय नुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माह तस्मिन् ॥ ४१ ॥ तत्र कालोपाख्यानवर्णितरीत्याप्रविश्य भुवनभूत्येकालात्तत्रापि तज्जीवदत्तस्य दृष्टौ पम विषयमडलात्तर्गतदेशम् तच्च गृहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेत्तसाचेत्तेन च ॥ योजयामास स्मरभिक्षुरप्यात्मनो अभ्यमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मयाहोपिसा भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्दावे बोधाय जन्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तं संसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तं च पाणा वासिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृशतुर्नृणसंज्ञं जीवदत्तं कंश
 वम् ॥ स्यापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशुचेत्तसाचेत्तेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्त रुद्रजीवदत्त भिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोप्यबुद्धाभाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुस्तूष्णीं स्थिताश्चिन्तकाकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जन्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्भोम नि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं भुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं चामं प्राप्सुं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं गृहम् ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यवाहिर्जीर्वा निवस्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशुचे
 तसाचेत्तेन च ॥ तत्स्थास्ते बहवोप्यन्ये विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जन्मुश्चिदाकाशकचित्ते च तितं चितेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मातं सुतं पथैकपुंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदाते हेमांण्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ अभ्यर्च्यैवान्वितं पद्मकोशसु संभुवतम् ॥ ५२ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव हुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद
 वकांचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशुचेत्तसाचेत्तेन च ॥ तत्स्थास्ते बहवोप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र गृहे पाणौ असेर्महणं गृहोपस्थतथा विधत्त जीवदत्तचददृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वा निवसुमम् ॥ तत्रत्यजनानां स्वदर्शनायोग्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तसर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेत्तसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरे करुपाः ॥ बहि
 ःक्षिह्वा ॥ ४४ ॥ चित्रकटाकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशे स्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तरिणामरुपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सघुषु मसरा
 द्यम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रोप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्तका रिव दत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्येकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तत्स्थास्तत्र स्थिताः सतः ॥ ५४ ॥

अतएवासीयसाधनाभ्यासोऽप्यापाद्योविच्छेदनेकअभ्यासिर्भवेदितोऽपि पुनरुपपन्नार्थसाधयत्नेष्वप्याह ॥ दृढाभ्यासादिति ॥ स अत्यतमरसेनकामसहस्रेणभ्यवहितोऽपी
 ति शेष ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तत्कृत्युत्तमयाशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपि पुनरुपपन्नोऽप्याह ॥ काकतालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभभासानावच्छेदभासानाभ्यासोऽपि स्वयमे
 वसाकनसंस्कारादुद्भवितिरदृष्टोऽप्युपपन्नः ॥ अशुभाभासां ह्यस्य निषेधेतिपुरुषपयजविधानभ्यर्थमित्याराक्याह ॥ सगतीति ॥ हातुद्रुभासानां जातजिह्वासतःपुसपयपान्न
 सहासनाभ्यासकालान्तरेऽस्यपयतिससुषुषयपयनीक्षतेपतीक्षतेनतद्विनोदप्रतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सवयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तएवसहासानावच्छेदनदुभासानां सपयसमर्थोऽभवतिनसह
 श्वेदेत्याशयेनाह ॥ यश्चेति ॥ अतएवात्यनेनभिभ्यार्थोऽप्यपश्यतोपास्याधिपयजोऽपि यथायातस्तप्रकालसत्यनानुभवयोग्यदेवताभावादिफलसमर्थोऽभवतिनर्थाकबाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्युपास्यर्थावस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचिस्ताधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽपि वस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतत्वेपकेवलस्वोदयप्रति ॥ प्राकनोवासानाभ्यासोऽहातुरुत्पन्नमीक्षते
 ॥ ३० ॥ यश्चेहाभ्यस्यतेजस्तयद्देहांतरेषिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयक्रियाकारिदुर्वाचचसुरवायव ॥
 उदेतिभावनतस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वभात्मानदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रवित्सारगुल्मकवमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाभेदमपौपातकिंचिद्विशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुभेणालमलुन ॥ ३४ ॥ भ्रमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमलुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिप्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्सर्वान्ससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सभ्यागालोकदानंनतभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोऽसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रमिस्रुर्विहारस्य सुमन्त्रावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगोषरभ्यव्यापिपयनप्रमाणनभ्यपरमार्थस्यसाधकाभावाभावतीतिस्थिते ॥ ३१ ॥ अतएवनास्त्यविषयशाखीयोऽपिभाषनाभ्यासोऽहमिभ्रितसुखायैवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपदस्यति कानपञ्चयोनातरालिकदशव्यापिनामिरत्याशयनाह ॥ तत्तदिति ॥ ततोदेवतापरीतरोगाद्यर्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनामनात्सर्वतन्म ॥ ३२ ॥
 किञ्चानात्मभाषनाकतएवपयनार्थसकयतर्हीतव्यासेष्यस्याशयेनाह ॥ भावनेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरानभावेणसुखेदेवप्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेदसाध्योऽस्तिनित्यो
 च्छिन्नावसतदस्याह ॥ नचेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाध्यामास्तसद्वदनसहजानवाधितस्यसर्वेनेतिवाधिताहेरिवअयजनभासायभ्युनानयत्याभावात्पस्युतलीलाहेतुत्वान्वेसा
 ह ॥ अद्यभ्यधीति ॥ बाधितव्यारसम्पयोऽकीधेयानसमास्तव्यवर्षावगादाकारभावात्कालावकीकौगुक्तेनुरेवपद्विपानिभासिकसत्तायावर्ततेचेत्तद्विनिर्देशोऽप्येकीकचिरगुमाश्रय
 प्यनर्देशानकीक्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तत्तत्तात्कालीगुक्तेनुरादेवोप्यापयनभ्यासभ्यागालोकदशवर्षोऽत्यन्तदुर्लभोऽप्युत्तरादिचिन्त्योविदिककल्पाभ्यामनेकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जाग्रहकं क्त्वचेतसास्वचित्तारो न चित्तेन चेतनेन स्वार्थविदाभासलक्षणेन तत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षाजागरणवर्त्तमानः । दत्तं प्रपन्नं च स्वयं पा
 दादिरुद्रात्तशरीराणां तत्त्वपचानां च निरनुदत्तिबाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वरुद्राशजीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वकल्पनेन विचित्रजो जकाटुदशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वपा
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नैकजन्मानुभवलक्षणस्य स्यात्तरुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णिता रीत्या प्रविश्य भुवनमूलो जगत्तात्रा । पितृजीवटास्य दर्दपम् विषयमंडलार्गतदेशम् तच्च ग्रहम
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मार भिक्षुरप्यात्मना भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लोक्पजीवटादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंददशतुर्नष्टसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपा स्त्रिरूपा स्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुर्गणिं स्थिताश्चिन्नकृताकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं पुनम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्रापुस्तं
 दाह्यणालयम् ॥ ४७ ॥ विप्रतेदददशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं बाह्यप्यावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्यन्ये स विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं दददशुर्मत्तं सुतं पर्यकंपकं ज ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमां ग्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ कंठाभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत्त जीवदत्तवददशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वमिव सुप्तम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनो योग्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुर्भावा जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयभाजभातदत्तव सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जिवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशे संस्थितमव्यक्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तपरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सघुघुमसशा
 वम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्ते श्रित्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणे पकं जे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थिताः सत ॥ ५४ ॥

धरासाधारिणीकशरीरेण ॥ अर्थांतरालेष्टुमानां सबाधनभाषयानां भुसजीवतयापि बोध्यम् ॥ ५० ॥ ब्रह्महंसरूपार्द्रां चित्परिणतिम् ॥ रुद्रचित्तघेतनार्शरघचित्तघेतनव
 स्वात्मनैश्वर्यसंपत्त्यावाप्तम् ॥ ते सर्वे देहा रुद्राणां रातम् ॥ ५१ ॥ नरदाह ॥ एकोति ॥ ५० ॥ धातिभासिकसर्वसंसारस्य सर्वधिआधारभूतम् ॥ सर्वजगदतन्मत्स्ययमंतर्पामि
 नपास्थितम् ॥ ५८ ॥ इंदुर्येष ब्रह्माणिसहस्रसाय रुद्रा अधिभूतयामित्यादिभूतिप्रसिद्धानां रुद्राणां स्थिति रित्याशयेनाह ॥ शतेति ॥ त्रिष्टु रुद्रकभिन्नराशजगतां मध्यपूत रचामोचप
 निभूतभूतमानपासस्थित अगदृकादराधामर रुद्रसंसारविद्धि ॥ ५९ ॥ ननु त्रिष्टुत्समसंसार सर्वधिसर्वं कुतो नानुभूयत नाह ॥ यो यमदति ॥ स उन्नत क्षणो जीवस्य पाय स
 सार अर्थांतर समुद्रेति ॥ नमो भूतसारे ॥ ६० ॥ मनसा बुद्ध्या तत्त्वविद्वत्तुर्जीवो ब्रह्मिलगति सत्त्वपरमार्थात्पाराय ॥ ६१ ॥ भेलनेष हेतु स्थीन्यायामदत्तारायनाह ॥ यदे
 अयते राजससारजन्मुलत्रविबोध्यतम् ॥ श्वेतसेवमयान्यासु अभू ससारभूमिषु ॥ ५५ ॥ प्राप्य तां ब्रह्मसंज्ञां रुद्रतां सर्वपूर्वते ॥ समा
 जन्मुर्विरजुश्च रुद्राणां भूतमशतम् ॥ ५६ ॥ एकसंविद्धि तनुचिधचेष्टितवेष्टितम् ॥ एकरूपमनेकाभरूपतत्पारमेश्वरम् ॥ ५७ ॥ रुद्रा
 णां तच्छतमयनिरावरणचिन्मयम् ॥ सर्वमसारसंबधिस्थितमर्वाजगरस्थितम् ॥ ५८ ॥ शतरुद्रशतानां हसति रात्ममहतीति ॥ एतं देका
 दशं विद्धि ससारप्रतिमस्थितम् ॥ ५९ ॥ यो यो मित सजीवस्य संसार समुदतिहि ॥ तत्राप्रबुद्धा जीवौ पापस्य तिनपरस्परम् ॥ ६० ॥
 मिलति हि मनो बुद्धा स्तरंगाद्वचारिणी ॥ अप्रबुद्धा कुतन्मात्रनिष्ठा लोष्टवदास्थिता ॥ ६१ ॥ यथा ब्रह्मत्वाद्दीप्य भुल्वन्यान्मसमिलत्पल
 म् ॥ तथा प्रबुद्धा जीवौ पापमयश्चित्वा न्मिलंत्पलम् ॥ ६२ ॥ प्रत्येकमुदिते वेते सभारे जीवराशय ॥ चिद्धातोऽसर्वगत्वेन त्वसत्या सत्त्वव
 त्स्थिता ॥ ६३ ॥ यथादास्त्वन्यते मुने लतन्नामयानम ॥ सर्वगायाश्चित्तयंपदुल्यते तत्तयैव चित् ॥ ६४ ॥ सर्वप्रपञ्चभूतानि ययानुभ
 वसां हि ॥ तय हसं भूतान्मचित्तत्सर्वत्र विद्यते ॥ ६५ ॥ यच्छालभजिका वल्लेशं लब्ध अभगतं तं कम् ॥ प्रदस्यते तद्देकात्मताया चित्तिजग
 त्स्थितम् ॥ ६६ ॥ अवदेने परे शुद्धे वदेन यज्जगत्स्थितम् ॥ अकारणमर्वातन्मशून्यत्वेन ययानम ॥ ६७ ॥

ति ॥ ६१ ॥ सर्वजीवतरेषु भूतप्रक्षेप्यलागपु ब्रह्मसर्वं लक्ष्मीयकस्थितरूपा लक्ष्मीर्भिलनमित्यारायेनाह ॥ प्रत्येकमिति ॥ चिद्धातोऽस्त्विसारस्य प्रक्षण ॥ ६१ ॥ उन्नत अयोसते
 तस्वरूपे निमग्नसत्त्वात्परीयते तयान्तो ब्रह्मचित्तराशिप्यते ॥ ६३ ॥ मभसश्च चित् सर्वप्रसन्नमनुभाषयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वधर्मचार्थि शेषधिभागास्तयुक्तानि पञ्चभूतानि यथा
 सर्वभानुगणसितपासं भूतास्तभूतसत्त्वा रूपचिन्मयपि सर्वधमिद्यते ननु बोधेत्यर्थ ॥ ६५ ॥ तत्समसङ्गतत्वेन प्रपञ्चसकल्यने दृष्टतामाह ॥ यदिति ॥ यथा द्वादशैकादशै
 तेषां तत्त्वच्छेदेनोत्पत्तिभासा सदाकारप्रतिभानुकूलम्यवेक्येन भगवत्कण्ठपुष्पे स्तिगुणापाकापरिच्छेदगते सति तद्वयपुष्पादिविचिप्ररूपा शाट्मजिकोपेक्ष्यते तद्देकात्मसहस्रं सदा
 कारमेव येति चिद्वपुतस्मिन्मया सदाकारप्रतिभानुकूलम्यवेक्येन भगवत्कण्ठपुष्पे स्तिगुणापाकापरिच्छेदगते सति तद्वयपुष्पादिविचिप्ररूपा शाट्मजिकोपेक्ष्यते तद्देकात्मसहस्रं सदा
 पदानमप्यथा ज्ञानतदेव जगदिनिपरीच्छेदनिमित्तस्थितिमत्यर्थ ॥ चिदेकरसे ब्रह्मणि यज्जगत्सदाकारमर्वातन्म आत्मनरकारणनिर्निमित्तमेवेति न भवद्वयून्यत्वेन स्थितम् ॥ ६७ ॥

तथा च तदृशवेदनमेवास्पृश्यवस्तुनिवृत्तिरेवमोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविन्नेरदर्शनमात्रायाः स्तितस्य अन
 र्थस्थानाशोकाकदर्शनआयासः ॥ यच्च सुखतूर्णाभावेन प्राप्यतदाशुप्राप्तमेव ॥ न चाप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगद्पवेदनमात्रात्मतत्त्वे वेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधमः ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायापद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्तमेवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्षण्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत्तदादी विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादाद्यप्यमाणाः कार्यभूतजगत्कोटाववेशिताः ॥ ७३ ॥ नास्ति स्वप्नकारं
 यत्समास रूपवेदनचैतन्यतदेवाविधावरणादाभास्वर्माप्रतप्रकाशमेव स पञ्चविजगदित्यति क्रम्यस्वरूपमन्यथा ज्ञाति ॥ चिन्तेत्थिदूषस्यतस्य परमार्थिकस्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं हृदयबोधमोक्षस्ववेदनम् ॥ यदेवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदीकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविन्नेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णोभावेन यत्प्राप्तमेवाशुविद्वित ॥ ७० ॥
 यद्वैवेदनमात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायदिष्टं तस्माच्चरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पंदो जगच्चैव तथा चित्तौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रूपमुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुनर्वीच्यादितो भस्मि ॥ जगदादौ तु देशाद्या असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यतिभाति मास्वत्त्वं वेदनं विदन्मेवाचितेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति च तदुपोहभेदोऽप्यप्रशान्तवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीयादर्थान्नौनकदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्वेदति नोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायां त्विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दे० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतकद्रोचकथनं नाम त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जीवदवाक्षणादी
 नां हंसादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रुद्रेण सहसंभूय प्रबुद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसाररुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितिं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं छिद्यं विजगत् ॥ अन्नेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्विच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितोपायं रूपोऽह उच्यते ॥ तयोपसंहृतं तु तद्वाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितदिशा
 वाचिवाच्यावस्थितमवति ॥ प्रशातवचनवाच्यावमपि यजतया विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादर्थान्नौभिनौ सपन्नौ न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योक्तरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषष्टितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्ते
 द्वौ पुनस्तेषां शेषभोगो ब्रवण्यते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ ७६ ॥ अक्ष्वादि रुद्रा तदेहं व्यातारालिकाटनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहात्तद्वृत्तांतरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किं स पन्नस्यामशरीरवद्बाध उतापेव्यवहारोपि स पन्न इत्यर्थः ॥ ७७ ॥ ते रुद्रा शान्तिश्च दृष्टपूर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ ७८ ॥
 तेन कैतु कदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ता जीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयनादिपराधीषातान्भारभ्यक्षयेभोजकाधिपालेनसह ॥ जगद्यनिभाससायतोवा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वपांठद्वानादानीमत्यद्वेदसारस्ययत्नं त्वानदर्शनयत्ना
 क्रियैतत्प्रथमभूतसम्भारमार्गातिकबीषाद्विषसिद्धारप्रत्येकमाययौत्समाक्षीषजगदभित्यय ॥ ६ ॥ ७ ॥ अविष्यतीत्युक्तेर्ब्रह्मरामसवाक्कालेत्वेत्ससासारेणस्थितादितिग
 म्यते ॥ ८ ॥ माभ्युत्थानार्थंस्थिवधिशेषकिंसासपायस्य स्पष्ट ॥ ९ ॥ अरोअधिधानविषराण्य अम्यलरीनुसकषस्यसत्यतांविभेकेनसक ॥ नमसदसत्सर्वातिनसां
 त्रिकाप्येकवर्गितरूपपूर्वोत्तरकाल्येर्गोस्तिनदेवनास्तिनत्यवधिधाननुयत सवास्तनोस्तेवेनितस्तथैवभोजकाटोदोधिनांकाभिकार्थस्यायकियासामभ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छताशुनिजस्थानंतत्रभुक्कालत्रके ॥ कचिकालं सभभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ अविष्यमदशाये
 गणामधुरभूषणा ॥ ततोमहाप्रलयतोयास्यामलत्तरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान् रुद्रस्तेषां सौतरधीयत ॥
 अत्यससारसत्त्वान् रुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्यदेवपिजीवदवाक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समदेहस्यपयित्वायकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकं समापमविप्यतिगणोत्तमा ॥ कदाचिद्बोधितस्यतारकाकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसंकल्परूपास्ते
 जीवदवाक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायता सकल्पार्थकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ सकल्पसत्यतात्वशैत्यजसकल्पस्य
 ताम् ॥ तत्रयन्नास्तिनयास्तियत सर्वास्तत्तदम् ॥ १० ॥ यत्समेहस्यतयच्चसंकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथाविद्यतेतत्रअसर्वकाउतदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतयागत्वादेशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरपदभगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यतेतथास्वप्नोविनातत्रनलभ्य
 ते ॥ सर्वमस्तिचित्तं करोयपयालोकयत्सौ ॥ १३ ॥ चित्तयातद्वाप्नोतिसर्वात्मत्वादविक्षितम् ॥ सकल्प स्वप्नकल्पगयथाचदशया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्याविनात्वेतन्नलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ सप्तकालयत्सर्धिविधानतस्तत्कमूत्वातद्देशकालात्मतयागत्वाविद्यते ॥ ११ ॥ गत्वादेशांतरयथेत्येतद्विषणोति ॥ देशादिति ॥ यथामधुरादिवरादेशांतरपाटलिपु
 षादित्वाविषयानमपिगनिर्मनमात्मसत्त्वमन आदिपराब्रह्मुरादिपाटलमहारादिकाललद्विवेकोपवेदापुरुरूपदत्त्यादिककारणकलापविनानलभ्यतेतथास्वप्नोविनमजामरसुपु
 सो स्वप्नोविनानलभ्यतन्निपरेणान्यय ॥ १२ ॥ चित्तं क्रोशोकोरासदृशेसत्त्वभासानांकोअज्ञानेयथायथाआलोकयन्निभोजकाटोदोधिनांसासनामिपर्यालोचयन्निनयान
 धादित्रिअविज्ञातसमपानद्विपयरूपदृश्यतयाआमोति ॥ १३ ॥ सावस्यस्वमसंकल्पगहेयुगपद्वयनिर्दिष्टकालपायस्तमाह ॥ सकल्पमिति ॥ आभ्यसेनतदवशात्प्रचिच्छन्निरोच ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगविरिणोद्वेष्टेष्टेष्ट ॥ तत्रेश्वराणांविधानाभ्यासत्त्वत्वात्तत्तद्वयनिर्दिष्टकालपायस्तमाह ॥ सकल्पमिति ॥ आभ्यसेनतदवशात्प्रचिच्छन्निरोच ॥ १५ ॥

अभ्यासयोगयो सकल्पितार्थलाभे तदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैवोपयोगः ऐकाग्र्याभावे तु चित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभत इत्यस्य संकल्पनास्य सपन्नेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मया ऐकाग्र्यशून्येन न आप्यामुराक्ययतश्चित्तसकल्पिततदस्योभयाश्रयादुभयभशाप्रभोतिनैकवस्थिरीभावतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यत इत्यत्र यलोपस्यासिद्धत्वात्संधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिमि समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकते योजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथापि सिद्धरुद्रदेवसर्वरूपेण सर्वलब्धम् ॥ अस्यापि तथास्थिते ॥ ते आंतरालिकाजीवदादयोऽनवतिभिस्तु सकल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्च पृथक् पृथक् कृतो न्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हि ते रुद्रसन्निधौ कथमन्योन्यदृष्टवत्तत्राह ॥ अभ्युद्धा इति ॥ जीवानामताः ससारभेदात्तद्वोधि नस्तस्य रुद्रस्येच्छया प्रजायते ॥ २२ ॥ तथा तद्रूपा बहुलपाश्च सर्वसर्वत्रपश्याति ते यतः शंकरादयः ॥ इदमग्रगतं वस्तु तथा संकल्पितं मया ॥ १६ ॥ नाप्यं यतो भयभ्रंशं स प्राप्नोत्युभयाश्रयात् ॥ सर्वव्यापिमतं कार्यमेकनिष्ठस्य सिद्ध्यति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कः प्राप्नोत्युत्तरां दिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेव संकल्पार्थावगम्यते ॥ १८ ॥ अत्र स्यात्परैरेव संस्थितो र्थावगम्यते ॥ अत्र स्थे बुद्धिः संस्थेयः संकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदा सावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिदुर्जीवेन रुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्य सर्वात्मना लब्धं तथा सर्वतथास्थिते ॥ भिदुस्संकल्पजीवास्ते प्रत्येकं तज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्याति चैतनान्योन्यरुद्रज्ञानादितेततः ॥ अभ्युद्धा प्रजायते जावाजीवांतवोधि नः ॥ २२ ॥ तदिच्छया शुतद्रूपा बहुलपाश्च ते इह ॥ इह विद्याधरो हस्यामहं स्यामिह पंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यं दृष्टांतो स्यां क्रियास्थितौ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च मूर्ध्नि पादित्यमेव वा ॥ २४ ॥ देवत्वं मानुषत्वं च देशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुं धारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशंस्यः स्वरूपत्वाज्जीवस्यास्य कशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्च स्वभावोऽस्य स्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासः ससंकोचोऽहिंस्सस्तेन चिदात्मनः ॥ यदिच्छति तदस्यांगजंतुः संपद्यते स्वयम् ॥ २७ ॥

ते तदिच्छयैव जायत इत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनेन तेषां भवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपि जीवानामस्याप्रसिद्धाया क्रियास्थितौ तत्तद्वत्तद्गृह्यवस्थयापामयभिस्तु सकल्पसर्ग एव दृष्टात ॥ अयं जीवो धारणाध्यानयत्नानुसारेण यद्यदि तत्तत्सर्वकमेण युगपच्च यथेच्छकर्तुं समर्थ इत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुं मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ यतो यजीवः परमार्थतोऽनंतः अतोऽस्य सर्वशक्तयः सति यतश्चायमैकैके देहाभिमानलक्षणो न तेन परिच्छेदेन पुंक्तः अतोऽस्यैककार्यत्रयशक्तितासि ॥ शक्तित्वभावा नुसारतश्च तत्कार्यस्वभावोऽस्य व्यबस्थित इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अत एव प्राणिनः कर्मनुसारेण स्वर्गनरकाद्यनर्थसहस्रसर्गात्मना मविकारस सर्वप्राणसहारेण प्रलयान्नाचससकोचो जगदीश्वरः अहिंसो हिंसाप्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योपशून्योऽयतोऽयं जंतुर्जीवसयः स्वयं यदिच्छति तदेव स्वेच्छानुसारादस्य चिदात्मन ईश्वरस्य सकल्पात्स पद्यते न तेन किंचित्कस्य चिदिति टाक्रियत इत्यर्थः ॥ तथा च भागवतो वादरायणस्य सूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येन सापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ वद्धादिच्चाडिप्राशक्तियटयोरीकगिति सूत्रस्थभाष्यस्थैक्यटोक्तेः २ पुस्तकांतरे मूलटीकयोर्पुनर्कइति पाठः

॥ ४ ॥ मङ्गादुत्पद्यतेऽद्विपराधावसानतः प्रारब्धक्षये भोजका विधाते रोगसह ॥ जगद्यति भासस्यतो वा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कदा भातं शनीमत्यरुद्रससारस्य यस्य स्वस्थानं दर्शनं यत्ता
 सिद्धं तन्मम भूतमभ्यर्चना गालिक जीवदादिसंसारयत्ने कमाय योऽस्वमसाशीष आगरमित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अग्निप्यनीत्युत्कर्षे सिद्धिराम सवाहकालो ते स्वस्व ससारोऽप्यवस्थिता इति ग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्राग्भूता यदृष्टा यत्सर्वविशेषा जिज्ञासा यथा प्रभृत्स्य ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानाधिहरा एष अभ्यस्तो रेतुसकस्य सत्यतः विषे केन त्यज ॥ तत्र स ह स तस्य वलितं सत्क
 र्मिका यं पश्यन्ति रत्नरूपं पूर्वोत्तरकालयोर्नास्ति तदेवनास्ति तत्परमधिष्ठानं नृपतः सर्वस्मिन्तोऽस्तेष्वेति तत्तदीयैर्भोजका दृष्टो धिमांसां कश्चि कार्पस्यार्थं किं यासां मध्यमित्यर्थं

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कश्चित्कालं संभोगान् भूतसंकाशमुपैष्यथ ॥ ४ ॥ अविष्यथ मर्दशां च
 गणान् तुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतो यास्यामस्तत्परपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सौत्तरधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थानरुद्राणां मध्यमा ययौ ॥ ६ ॥ प्रपद्यु स्वास्पदं ते पि जीवदबाष्मणा दय ॥ स्वकलत्रं समर्पद हृत्पयित्वा यकालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाप्ता प्रसविष्यति गणोत्तमा ॥ कदाचिद्भ्रातृमिदं श्रुते तारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसकलरूपास्ते
 जीवदबाष्मणा दय ॥ कथं सत्यत्वमायाता सकल्यार्थं कस्य त्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यथा क्तिता क्ति यतः सर्वान्ततपदम् ॥ १० ॥ यत्स्वप्नेदं श्रुतं यच्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विपतं तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरपदं जगत्यात्मना दिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित् करोष्यप्यलोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तदवाप्नोति सर्वात्मत्वादविस्तृतम् ॥ सकल्य स्वप्नकल्पगमयथा च दशाथा
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्न लभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृश्य कलितता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ स्वकालपल्लवविधानतः शक्तकर्मत्वात् देशकालात्मतया तत्र प्रसवराधिपते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरपद्येत्येतद्विषयमिति ॥ देशादिति ॥ यथा मयुरादिदेशादेशांतरपादलिपु
 धादिदमपि यथा नमपि गतिगमनात्मा स्वस्थमभ्य आदिपदाश्च ह्युरादि पादबभूवरादिकालस्तद्विषे कोपे दृष्टा युरूप इत्यादिक कारणकलापविनिर्गतं नलभ्यते तथा स्वप्नोऽपि तत्र प्रभाप्यसुषु
 प्ता स्वप्नोत्तरान्तरपदं तत्रिपरेणाच्यथ ॥ १२ ॥ चित् अकारोकारासदृशसंघासनाकरेश्वरानेयथा यथा आलोकयति भो जकदृष्टो द्वाद्वाधिनः सनाभिः पर्यालोचयति तयात
 याधिदृष्टाद्विज्ञातसमयतद्विषयकपदस्य ता आभोति ॥ १३ ॥ सवमस्त्वत्मसकल्यादेर्गुणपदरतिर्द्विकलपयस्यमाह ॥ सकल्य इति ॥ आप्यते तदा दशाध्वनि शेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिपाकरोद्रस्येत्यथ ॥ तेष्वभ्यराणां विनाप्यभ्यासस्तत्पदयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां त्विति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्य कर्मैव स्वप्न इव जगदात्मना आभोक्ष्यमातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं प्रत्यक्षा
विधोषि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परापूर्णस्वरूपात्प्रत्यक्षितामासर्वोपि जीव इति एव प्रकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥
अहरहः प्रतिदिन स्वप्नेनः अनुभवसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदजन्मादिदुःखकचित्केन चिन्मिति न परिपश्यतीति प्रेरणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥
देहेति ॥ देहनाम्नो हमित्यभिमान एवातो बध्मत्वात्मा एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभो वर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्न येन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक
म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्न निभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥
परात्प्रत्यक्षितामिति भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरवनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोक्यथा ॥ परमा
त्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नमिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् नृपैव दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्य
ति जीवो तर्मायया जर्जरीकृतः ॥ कचित्केन चिदेवेह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नो हमित्यतो मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥
अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा सुप्तस्य सो केन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानो ग्रया मिथ्यामाययानिपत
त्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भो मं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु
भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ क्वचिदस्ति न वा स्यंतरालो क्यकथया शुभे ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ
द्य राज्ञोऽसमाधिस्थस्त्रिलोकी मठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्च भादिनिमित्तेन सुप्तस्य मनः स्वात्मा यथा यथा अलभ्यतं तं भीमैव प्रपद्यते ॥ खसकदनिपतति तच्च निजवत्सत्यवस्थीय वद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति
प्रेरणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा स भवतीति च त्वया पटु कृतदप्यनुभवात् षष्ठमभा भूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टा र्थाभिर्न दनेन गुरुप्रतोष्यत्वया यभिभिक्षुर्म
द्वोधा यकल्पयित्वा क्त उक्तं चिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्द्वोधा य
यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उक्त्यानेविलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तत्कालोचितं भवा च
अवेति ॥ १३ ॥

दशानि धारणाभ्यानयनफलदर्शच्छिक्त्रोन्मेषधार्मिकपाथस्थितिमुदाहरणेनप्रपञ्चयति ॥ स्वयंसंपादितैरित्यादिना ॥ तत्तद्वशात्काळानुसारिणामप्यनुपहानपद्व्यंकाबाधायाधकारकर
 क्रियाकर्म ॥ इहलघुदेहसम्पदप्रमेच्छ्यंतेतत्प्रचनानादेहादिकमनयातिष्ठति ॥ २८ ॥ इहलोकेअमुषस्तर्गाद्विद्युदायोगिनोयुगपत्कारभ्यभोगेनतिष्ठतीतिपूर्वगमाभ्य ॥ एतदेव
 विधयागिनोवशिष्य ॥ सर्वेषांवेरादीनांततप्तप्रसन्नित्थानेनभायदशालाआभवत् ॥ मद्यभगवतोवृत्ताभ्येत्यपसाराष्ट्रभ्ययोगिसामर्थ्यात्तस्यमार्गैरेवपुराणादीनसिद्धम् ॥ २९ ॥
 आपतनभ्यादिनाप्यवहरति ॥ स्वर्लोकेयोगिनीगणमप्यतिष्ठत्पृथग्भूतोनेपशुषेयापुण्यद्वारपट्टणार्थयति ॥ ३० ॥ अस्मिन्प्राभाषणारजनादनेजनेस्थानेचतुद्वारासहस्राक्षसप्त
 धापसहस्रसप्तचतुरकोभवति ॥ ३१ ॥ भेषाभक्तानांतिनमस्कारादिनापार्थने ॥ भक्तानांशुभागतानिअनुपहृन्नुनर्मुकुलेमानुष्यपातितप्रचकुरसमायाधुर्योधनादिभ्यामोह
 मर्दकसहस्रमयि ॥ ३२ ॥ कान्तानासहस्राणिषोडशसहस्रन्यकालमपमुकदतिशेष ॥ ममदृष्टीनिमेषवदिति ॥ ययानिभिराकांक्षिद्विद्वानामापन्न सर्वभाणिनानेयुवस
 स्वयसपाटितैरभिदर्शकालक्रियामने ॥ योगिन्योयोगिनश्चेद्वतिष्ठत्यन्यत्रयत्रच ॥ ३८ ॥ इहवामुमभोगेनहृष्टमेतदनेकश ॥ कान्तंवी
 र्यादृहेतिष्ठन्मवर्षाभयदोभवत् ॥ ३९ ॥ विष्णुक्षीरोदधौतिष्ठन्जायतेपुरुषोभुवि ॥ पृथ्वर्यायानितिष्ठत्योयोगिन्योयोगिनीगणे ॥ ३० ॥
 शक स्वगासनल्लिष्ठन्यातिप्रश्रापमुर्विका ॥ सहस्रमेकंभवतितयाचास्मिञ्जनार्दन ॥ ३१ ॥ तृणांशतानिभक्तानांमानुष्ययातितन्यतै ॥
 एकसहस्रंभवतितयाचैपजनाइन ॥ ३२ ॥ अशावतारलोलाभि कुरुतेजगतीस्तिर्ति ॥ एककान्तसहस्राणिनुत्यकालनिमंपवत् ॥ ३३ ॥
 एवतेमिसुसकलमाजीवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविद्वानवशत स्वसंकल्पपुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्रमुक्ताचिरंमोगान्याप्यरुद्रपुरत ॥ गणना
 नावसंतल्लस्यास्यतिसपरिच्छदा ॥ ३५ ॥ नित्यंप्रफुल्लनवकल्पलतालयेपुरुद्वेणसाकमुररजगुलुच्छकेषु ॥ नानाजगत्सुचतदाशिवप
 तनेषुविधाधरीवमरमौलिधराश्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाण० पू० गणत्वप्राप्तिर्नामचतु पधितम मर्ग ॥ ६४
 ॥ स्वमशतकद्वीपंसमाभम् ॥ ॥ श्रिवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इषदृष्टोययातेनमिषुणाचेतसिभ्रम ॥ भूतप्रयत्नमेवैपययकुत्वास्तुपश्यति ॥ १ ॥
 प्रयमर्वाचमपथानिकरातिरहत् ॥ २ ॥ वर्णितरीत्यामकरोविशोप्यमिथाह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्वविद्वानमभ्यनुज्ञातद्वारा ॥ तत्त्वकल्पानुसारिणयेषरुद्रस्याभ्यनुज्ञातद्वाराव
 स्य ॥ ३३ ॥ ३५ ॥ तेषामपितवात्सल्यद्वैतसंभूतनेपुषयद्वैतकल्पनेनैच्छिककविद्वारोयुगपदत्तस्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेषाणारुद्ररजगुलुच्छकेषुबहुलसत्त्वकेषुप्रफुल्लनवक
 ल्पलतापुष्पेष्टपक्षाकनयानानाविधेषुजगत्सुभूतेषुतयातिषेपुकेलासवैकुण्ठमल्लोकादिपतनेषुनगरेषुविहृरोगीनवादिबनादवाहिकुरालाष्ट्रविधाधरीयुगप्येकनरीर्षीलि
 ष्ठमिनेषवपप्रपथ्यतद्वत्समरीलिभरा अमरमणानिभारकरभूतपूर्णचन्द्रवीलीधारयतीतिबाअमरमरीलिधरा सनोरेकुर्वन् ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० ता० नि० पू० चतु पधितम
 र्गना६४ ॥ ॥ २ ॥ ॥ मिश्रभ्यापाषाढर्षेणुनरीषेपुसमजज्यते ॥ रात्रावप्येय्यागमिशो सभोव्यानचरणयते ॥ १ ॥ यथावर्णितप्रकारस्तेनमिषुणास्वचेतसिचोभमर्देपदृष्टःआ
 वातश्चनित एवमिषुल्लंभमसंभूतप्राकनमुभापुमकपल्लसृणयत्यनेककलावस्यापार्थपुष्कलासलोप्यतिरिक्त्विकल्लासुषुस्पष्टप्रयतिनापुणाममप्यन्यदस्तीत्यर्था ॥ १ ॥

दृक्शब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेशस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकूर्ताप्यानभंगभीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशति किल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्विदेहकव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमाप्तम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियोतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथाप्राग्गर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवंप्रविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिबद्धमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोपोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःकिलतथासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतस्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेनसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादराति
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलक्षस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाधिनिर्गर्गे ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंवासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवाप्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वप्सिववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तभाःकेचिन्मकटाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलब्धइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मा
 हमेनेनसदृशपदार्थकमेतदृशभिक्षवाप्यनताःसंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाष्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाष्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलत्रंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणांचास्पदभाविव्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उपानपाययथाद्रव्यकोटिहोमोवापभेदस्तन्निमित्तिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबासवस्य ॥ १५ ॥ धाननपुत ॥ का०१॥१८०५२५ ॥ १६ ॥
सत्तेननेर्पुर्भवेत् ॥ १० ॥ अहम्यापारमाङ्गिकनिधयर्षसपादयामासु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसालशाखावितयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानमुत्वेनक्षणाभिषयुनाराम
पुष्टायप्रवणैर्लोक्यननिद्राभावात्कल्पमिव ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसपोरशिष्यमतिबासपातकीनेषधरत्नस्यकायपरयेष्वातेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुर्वद्वयपुन
आप्यानलोकस्वनेनप्याप्यानश्रवणोचितसभासन्निधयकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ दृष्टिशीबासिधम मात्यर्यमकारोनिषाण पू०५५५८१८०५२५ ॥ २१ ॥

गिहुरेरेक्षितनास्तीतिनेक्ष्यप्रातर्वंताभ्यहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनौचैवकययतिबहिर्मंभ्याङ्गिहिम ॥ १५ ॥ उद्भूतलप
क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्पुन्यपायोकस्यपुण्याजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ तृपापीराविटपिनपुष्यंवातधुताहव ॥ पूजयित्वामुनिश्रेष्ठा
नुदतिपुन्यविपरत् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोत्तस्योत्तप्रणामपरंपरा ॥ क्रमेणत्यस्तनेनैवजन्मु स्वधरभूषण ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
रामहम्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवर्तानुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयंक्षयामिव
निन्मु दस्यमिवपिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वधरभूषणभूतसप ॥ आस्त्यानलोकस्वनेनतयवतस्याव
न्याभ्यमंघदनपूजिनपुण्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वि० योत्तरविस्मयवर्णनानामपचपटितम सरं ॥ २१ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिजादिसयुता ॥ स्थिता स्वेचरसिद्धीपाविश्रान्तावृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्पवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्थिनी ॥ २ ॥ अनवेक्ष्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बांधवयतिबलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाशगशांकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसमिक्षुभोक्षितश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातक्ताहमिहसुदृढक्षया ॥ दीपानिसप्तविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदंशुलभ्योन
तादृश ॥ यथकिलमनोरान्यंयदिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ उत्तराशांतरंयातावेलावातद्वार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतजाक्षिर्भामान्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितजास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्यहस्यापयलनमिशोदशनमुष्ण ॥ तादृशानंतपाभ्येधर्मनानाभूतमाचिन्ता ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोभ्यासलोनायका सामगदयप्रविश्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
पथनपयप्रवतीसरा ॥ २ ॥ यथायनेक्ष्यकपतीक्ष्यप्रउभाच ॥ प्रातर्वदाम्यभितस्त्वयमतिज्ञातत्वावितिभाव ॥ ३ ॥ धिरप्रक्षितोन्मिष्ट चिरमपिच्यमेक्षितदतिबा ॥ ४ ॥
५ ॥ यावन्तत्प्रलाधदिरक्षोमदतिपूर्वेणान्यय ॥ ६ ॥ उत्तरस्याक्षाशायविश्रान्तांतरेशयातोमनसापयल्लोचिद्विधानितिपावद् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
परोजिननामापयमिद्विज्ञानपरोक्षितप्रजनपदेविहाराप्योजनसमयोयद्भुजानाप्रयोदिरशोक्षि ॥ ८ ॥

दकृशब्दाद्गगुरिमेतेनहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकूर्द्धाध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशतिक्लि ॥ १० ॥ तस्याभिक्षाः ॥ सवन्तुवदहंकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारग्रामुम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथापार्थगीतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवएवविधः ॥ अयास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सर्वेअलिनाअलिबद्धमगमयाअस्मिन्सर्वोतृतीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वोपप्रेषणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदृशोनानमस्थितएवसमाधये ॥ ९ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंगृहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भृत्याःप्रियाःकिलतथासंतिप्रतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोऽलङ्घ्यस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोवैद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयोद्वाहणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमचारैस्तरन्यैरप्यनकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभावं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यायुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भावंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्स्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदीपत्सभाःकेचिन्नकद्राचिपुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गासंप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोलङ्घ्यदत्यन्वय ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्भिनृतस्तदृशाएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतादृशभिक्षुवोष्यनतासभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपच्यन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यपित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यायुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्स्थानस्यक्रियाणांचास्पदभाविव्यतीत्यर्थ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शानतिरयमवकाटान्तिदह्यागतसद्यपिनास्ति वहाविषेष्टालक्षणकमषपुरनिरस्तत्वादेवनास्ति किनर्हिपतिपतिपतिरिषकेवलजुगते ॥ तदेवहोभिषुषरिषेस्पष्टमित्याह ॥
 द्रष्टि ॥ अनाजीवद्वारिषार्कितपलासामलसम्पुण्डलभक्षक ॥ २७ ॥ २६ ॥ पातखुजमिषविकसितम् ॥ तत्पक्षेपमरादीनानाकलहाजलकछुलाभ्यपरयेतिपोक्यम् ॥
 अर्चयितुं सध्वतमान साधिमहान्प्रियंकिंकाणाद्विषुद्धालोदेवदेवदमशुद्धिमज्जाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषभिषुपनसीधर्मजीवमन स्वपिमत्येकजगदूपयमिमासखडदितस्त
 स्मरस्यानर्थावलढातरप्यपिषविषम सगलढउदितदत्यनषर्षभायादरोत्यर्थ ॥ तेपायमिकलढा स्वपतेपिषनढगतजगदस्यहाभिय स्वसम्पद्धारदशानमिष्यासत्पाप
 य ॥ किंस्तदातस्याह ॥ सयात्तनीमि ॥ सयात्तम्यसिभित्तसैकरसेपरयात्तानाद्याप्येनस्फुरतिमति ॥ तेनत्यतत्त्वधाधेनतद्वाधत्यागुनर्किषित्सत्यमिष्यथ ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणतहालितोदमनतिपतिर्हिजुगते ॥ केनविशत्यहाराजानाअनाकृतयोनय ॥ २५ ॥ धतासामुपलभोलभहोभिमाननंगति ॥ प्रति
 भामानभवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकछालजलेप्रानरिवांजुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमन ॥ सभा
 रजालमविलसांविबद्धिकणादिद ॥ २७ ॥ मत्येकमवमुदित प्रतिभासुखद खडांतरेष्वपिषतस्यविषिषखंद ॥ भवस्वयननुचर्तपिभि
 यानमिय्यासवात्तनिसुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० डे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवदो० मिसुसुस्थतिकयनना
 मपद्रुपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वधोषयत्वमी ॥ नरामलहितान्श्रीधवानयतुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षां सद्द प्राणवर्जित ॥ हृदोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षांस्तुर्जिवांसामृत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोमुपेनासौसंस्थतिभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्देहेभासपर्वतबलान्विकास्तितागं
 ला ॥ अतरालतुतिपुतिश्रव्यामिसुदिहसव ॥ ४ ॥

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तत्पप्रकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पद्रुपठितम सग ॥ ६६ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ मिशोस्वभाधौमुक्तस्यदहनारोषवणयते ॥ मिषुपानिषदन्येपावधामोक्ष
 भवोपेत ॥ १ ॥ सद्योपयुतसभाभेवर्षस्यापयु अमीमलहितामयाप्रेषितानरामयिणोभवदाक्षयाभानयन्तु ॥ १ ॥ अर्धकृतस्यसवतुंनियतेरेपनिश्रयदन्तिषुद्रुक्तविसृष्टस्यत्वयेवपुष्ट
 मिद्रिषुषपम्यसिषडवाच ॥ राजन्मि ॥ हृदःप्राणपटभक्षान्तरसभास शोषेणवैवण्यवर्णमायात ॥ २ ॥ सतर्हितदीपसत्यसकभेनमजीवगुनभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्देहोभ्य
 पारभ्यरोपमस्तकस्यभ्यस्ततेनान्यथेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपुद्गर्गलननिकासनीयमितिभिषुणाआक्षरैरतरालधासिमिसाद्वैर्गुमत्त्वावपित्वम्यपिभिस्तत्त्वधोधनकनुमश
 स्यापिष्याह ॥ तद्देहमि ॥ मासस्यपयमिष्यपरिनेषलाजिकासितार्गलासंतोभिषुदेहिदक्षवोभुत्वाषहृदरंतरालेनिष्ठति ॥ बलाग्निस्यासावलादितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाय भिक्षुशरीरं निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यांकुट्या मन्थं तत्कायाकारशिलाप्रतिमां रूपं भिक्षुगुजाभक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवतारूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारेषाण चेटा दिव्यापारविषयेन दृश्यते ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भक्तिपरराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेन निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भूः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यासीत्यथा भावस्तस्माच्चकारणको विषमोदयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणं विकारो नामधेयमृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटितिकमायापि इत्थमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्मा एवं अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात् सर्वमात्मोति प्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कथं निष्काल्य तेजते ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवास्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रतारं भाहे भूः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव प्रयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हि स्थमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनं गुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिभिर्वां भूतः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः प्रयज्जादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिष्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां किंचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतं प्राणिनिकायं प्रतिप्रत्येकमसारमंडलं यांत्या उदितं कृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वमातरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विच्छीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गः स्वप्न एव चेद्वद्वेति पितृव्यं भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्परद्वयासात इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभावेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण स मष्टिप्रपञ्चरूपेण वा साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतथापि रूढयेयमिति आनसमर्थं दीर्घं विभ्रमं प्रथतीति सत्समन्त्रन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घव्यमदशने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तत्त्वतः प्रतीतिष्युतमादृतावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य किंचित्स्मिंश्चिद्वेचनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

क्षयनिरवयवकालात्मनिर्द्द्वयमानसचेदपिनास्ति हेहादिषेष्टालक्षणकमधुरानिरालम्बोद्भवनास्ति किन्तुप्रतिपत्तिर्भातिरेकेष्वलङ्घ्यते ॥ तदेवैहमिष्टुचरिभेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अन्ताजीषदाहिसर्गाकृतयस्तासामलस्यपुण्यलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ मातरुजापिषधिकसितम् ॥ तत्संशेषभरादीनामाकलहालकमुलाभ्यपरयेति योज्यम् ॥
 अर्धार्धं सङ्घतमानं सार्धं र्महान्प्रविर्द्विकणाधिषुद्धात्सवेदनरेवेहमशुद्धिप्रज्जगज्जातम् ॥ २७ ॥ एषमिष्टुभनसीवसर्वजीषमन स्वपिपत्येकजगदूषमतिभासस्वडदितस्त
 स्यतस्मात्तर्जीवस्वहातरव्यपिष्विचित्रं सगत्सङ्घटदितडस्यनस्यैषमयापादोत्तर्य ॥ नेपायमिकल्लभास्वयोपिचतवर्तगतअगद्वल्बामिष्य स्वस्वव्यवहारदृशाममिभ्यासत्याप
 ष ॥ किंलततेत्याह ॥ सधात्मनीति ॥ सवालम्यस्मिभ्यस्तैत्तकरसेपरभास्यनारास्येनस्फुरतिर्नाति ॥ तेनस्वतस्वभाधेमनद्वाचस्यामनुनकिंचित्तस्यमित्यय ॥ २८ ॥ इति

क्षणंनेहस्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केवविशस्यहोरात्राअनताकृतयानय ॥ २५ ॥ कतासामुपलभालभहोमीमामनंगति ॥ प्रति
 मामात्रमवदमित्यविकसितस्थितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकछालजलेप्रानरिवांभुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सभा
 रजालमखिलसार्धवर्द्विकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुखद स्वहान्तरव्यपिचतस्यविचित्रखद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 यानमिष्यासवालनित्स्फुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवतो० मिष्टुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपुटितम सगं ॥ २६ ॥ ॥ ७७ ॥ दशरयउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिस्तुगत्वास नोययत्वमी ॥ नरामव्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवन्मिपुउवाच ॥ ॥ राजसस्यमहाभिसो सदह प्राणवर्मित ॥ ह्येदोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यमिहोक्तुजीवोसोभूत्वापदजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयानासौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वैमासपर्वतवलाब्धिकासितार्ण
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिपुत्त्यामिष्टुदिदसव ॥ ४ ॥

श्रीशशिव्रम मात्स्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपु पदपाटितम सग ॥ ६१ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ मिहोस्वमाथीमुक्तस्यवह्नराशप्रवण्यते ॥ मिष्टुमीतिवद्व्येयार्थपानोक्ष
 मशोभत ॥ १ ॥ सशोभयपुसमाधेर्भुष्यपयानु अमीमव्यहितामयाधोपितानराशपिणोमवहासयाअनयानु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवचुनियतेरेयनिम्यद्वन्मिष्टुकविस्यत्यस्यवेदपुट
 मितिसूत्रपद्मसिद्धउवाच ॥ राजन्निहि ॥ हेह प्राणपटभकान्नरसगाग शोणेणैवण्यमायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्वदीपयस्यसकस्येनमकीवतुतमाह ॥ तस्येति ॥ सस्यवतवैहोम्य
 पारव्यरोपमसकस्यअवसतिनाम्ययेति ज्ञाव ॥ ३ ॥ भासयपयानुर्द्वातलनिकासनीयमितिमिष्टुणाभासैरतरालभासिभक्तमूर्धैर्गुणत्वात्पलम्भमितिस्तत्प्रबोधनकमुमरा
 स्यामित्याह ॥ तद्वदिति ॥ भासस्यपयैवरागनिवलाब्धिकासितार्णला सनोमिष्टुदेहदितस्वभाभुत्वावर्द्धिर्वापराखेतिवति ॥ बलाग्निस्वाभाबलादितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाया भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्या मन्वन्तत्काया कारशिला प्रति मरुपं भिक्षुं पुजा भक्त्या दिव्य वहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्या पारविषयेन दृष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्राप्तिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन धातिपरपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हेमः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यधा भावस्तम्भात्रकारणको विभ्रमो दयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचा दाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भौववानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवित्वमायाति ॥ सच्चस्वविवेकात् सर्वमासौति परधृतीत्यात्मा दृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यं त्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते न पृथत द्विहारे शरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयी माया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुत्तरं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणको दया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव पृथक्सिद्धेक्षामात्रविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हि स्थमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतीभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदितिसंसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरद्वयपरां भंगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पृथज्जादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं धात्वा उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वप्नांतरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समद्वैर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वमएव चेद्धाटेरपि तथैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिददये प्रतिभात समर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घं स्वप्नमदृशेने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीतं श्रूयत मादृता वन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कास्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रत्ययविषयसुखतया तिलीनीष्वित्तोशस्यदमाधेणाय-पातात्पाकात्तर्ज्यमक्षलोकाकलत्वाभुजानासस्तिथेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमप्यकल्पनयातद-
 धीनस्तद्विषयीभूत्वातद्वारण्यकीवनमकद्वयगतासतीआत्मनिबद्धाकारसम्भारिणीउभ्यध्वदिद्व्यगत्वाविषययाकारसम्भारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्त्वेवमस्यमी-
 त्याकीवारिनामद्वयभेदस्यारिपरमार्त्तभेदे अप्याससङ्ख्येरप्यधिष्ठानस्याप्यज्ज्योगादिप्रिपरमपुरुषार्थकलकीधमद्वैक्यदकीकरोति ॥ चित्तीति ॥ मत्स्यान्माधित्तस्युपा-
 ध्याकारप्राप्तिमापयराधात्किपरयात्माप्रवृत्तनपरयामप्रसक्तिकात्मात्मात्पगत्मानकिमस्यप्रवृत्तणोमुखस्यस्वरूपेणोपनिर्धयनादिवीयाधिककीवनान्मोदेषदत्तयक्षदत्तादेर्हेनान्माधादि-
 परदायाणवाक्चक्षुरादीनामाभ्यार्दतान किनुअभेदेयुपाधिवशात्तर्ज्यमक्षलेव ॥ तथाच्युति ॥ सपुदद्वयविदआनत्साधेभ्य प्राणन्वेवमाणोनामप्रवतिदभ्याक्पुस्यसु-भ्य
 पातालंमक्षलंक्वाचित्तसुदतशालिनी ॥ चित्तांशस्यदमाधेणरुत्वाकलेवसंस्थिता ॥ १ ॥ अचित्स्पदरूपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अन्यत्रचविलुठतिगत्वासंभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोस्यप्रतिर्विवादिवाहता
 ॥ १९ ॥ द्रक्ष्यप्यवपरमक्षजगद्वद्व्येवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकाशजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोब्रह्मणएवायजगद्रूपेयुतिष्ठ-
 ति ॥ धिभैत्यन्यतयाधातप्रतिर्विधादिवाम्रक ॥ २१ ॥ स्विदस्मदंकरतेवेहस्वतःसद्भाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभौधृतंयथा
 ॥ २२ ॥ चित्स्पदएवचित्स्मदंसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजृम्भणादिकल्पितनाञ्जवाक्त्वम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहिनारम्भदोनेकता
 वापिनदिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वययैवास्तितायास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना-
 क्तान्त्वपिनविद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलांछनम् ॥ अभेदोधादविलेगलितेशिष्यतंपरम् ॥ २६ ॥

वदन्प्राधंमत्वा नोभनदतिताभ्येतस्मकर्मनानाम्येवेति ॥ १ ॥ एवमैक्यवरीनिकागृह्याप्यमहारद्वैवपरब्रह्मसमलप्येवसंस्थिताकेयुनपरमार्थद्वय्यासमूलोपाधिबाधेनद्व्याभ्यमि-
 तिभावः ॥ २० ॥ किञ्चद्वर्णादीमुखादत्यतश्चिभ्यभुत्वरयास्थितामप्ययान्तीतिसंभावनारिपस्या अप्यजीषलोकेकनुत्वात्प्रतस्याभायस्यब्रह्मणएवमूर्तिसूक्तस्यकेयुजगद्व्येयुति-
 धर्तप्रिनतसंभावनारिपतयारिअभ्यतयाआत्मभ्यतिरिक्कभ्यभ्यमभयहेनुरस्तीतिबोधाद्विभेदीत्याभ्यार्थमस्य ॥ २१ ॥ अभ्यताधाधेधुल्लिख्यदेहेनुरितिवुल्लिख्यदेसमाप्य-
 भ्यासेनभस्यदीकृतमद्वुल्लिख्यशासंसात्तद्वपुर्दुर्वाविषीयतसाधुल्लिख्यलपूणप्रभाकारेणशरयसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाप्रीकृतपूतमिदतविद्वेभ्रह्मणिबिलीयतइत्यर्थ-
 ॥ २२ ॥ बाधमाधातकचकुरालकादिदुर्भेद्यजगद्विलीयतयन्निषेधालक्षविहस्यदमाभ्यत्वावित्याह ॥ चित्स्मद्वरुणेति ॥ २३ ॥ कश्चित्पिनिकयज्ञानमितिचेत्तत्त्वदरातद्वरार्नावि-
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्यतद्वत्स्यप्रसभेएकरसेत्समाधेयतेसतिचिन्मात्रभेदपरमार्थस्य ॥ नात्तीतिव्यापभूतोप्ययपध्वेनविद्यतेदुरोगादइत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातति ॥ एवकारः ॥ अन्यकथा ॥ हेरात्मकजना न भवन्ति ॥ ततस्तद्विशानिः शकता
 वेषणा तु बोधपूर्णचिद्रूप एवास्ति अस्मिन्बोधयकंच पृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानि शकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तद्विशानिः शकता
 बलादेव जाग्रदसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शास्तिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्वर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्राणादिस्पदस्य बोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत्तद्वेत्तु स कल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पद इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनेव क्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ ३१ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३२ ॥ शास्तिरेका जगन्नाम्नी शास्तिरेव भवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प न याचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्ना संकल्परहितवचित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छंद्रविबेसंकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिच्छन्नस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिच्छन्नस्य न सन्नासन्मयी यतां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छंद्रविवासांकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृशे भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादिकलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यस्रविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता मया यो विद्विना माध्विना मया ॥ सर्वाकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णत्वे
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यादिर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥

सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तद्वर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छंद्रविबेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थे युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिच्छन्नस्य ततेपदे स्पर्शायताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापन्न पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्ववति इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सापादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छंद्रविब हे असंकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यस्रविलासस्य तां सम्यगाध्वसविश्रांति आज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअध्विना मया आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासकल्प असंकल्पना विकल्पो वेति यावाश्चिन्ता मया शिष्यते चेति भेदः स नवोऽपि सर्वाकारानिर्दृतिः सुरैक्यकरसाशांतिसत्तैव तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेश एव कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वो० पू० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६३ ॥

तस्य सप्तमविंशप्रमुक्तशालिलिनीजीवसिद्धिचिन्ताशस्य द्वाप्रेणाध-पनालकाकर्मप्रसन्नलोकमाकलत्वाकलत्वाभुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेधमणकम्पनपातद-
 धीनस्वरूपिणीभुत्वात्तद्वारणजीवनामकद्रव्यगतासती आत्मनिदेहाकारसंभ्रमहारिणीअप्यधर्माभ्रगत्वाविषयाकारसंभ्रमहारिणीभुत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्यन्ता
 त्याजीवार्तिनामद्रवभेदस्तथापि परमार्त्तदेय अख्यासहस्रेत्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलकीधमसौम्यदहीकरोति ॥ चित्तर्ताति ॥ प्रत्यगन्तास्विसंयुता
 व्याकाशानिमाध्यापराधक्तिपरमात्माप्रसन्नपराधामद्विकीआत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यप्रमाणमुल्लस्यद्वर्णयेति विध्वनादिशैयाधिकजीवनाकोरेवैवस्यपुनरुत्तादर्द्विनाशभादि
 पराध्यापनाक्शुशुतादिनाशभाह्वीतान किनुशभेरेप्युपाधिपररातर्त्तसंभ्रमसंभ्रमे ॥ मथाश्रयुति ॥ सपरमद्रवमविटआनलायेभ्य प्राणन्येवमाणोनामभ्रमतिवदन्माक्शुपरयश्चशुभ
 पातालप्रसन्नोपवाचितस्तुक्तरशालिनी ॥ चित्तांशस्य द्वाप्रेण कृत्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १७ ॥ चित्समंदरूपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अम्यनचविलुठतिगत्वात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मनवानकिम् ॥ जीवदेहादिनाशोत्स्यप्रतिर्विधादिवाह्वीता
 ॥ १९ ॥ द्रवपदपपरमद्रवजगद्वैवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोद्रमक्षणएवायजगद्वैपुतिष्ठ
 ति ॥ विभक्त्यन्यतयावाधानप्रतिर्विधादिवाभ्रम ॥ २१ ॥ स्विदस्मदीकतेवेहस्वत-संज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेप्रौघृतयया
 ॥ २२ ॥ चित्समदएवचिरस्यदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजृम्भणादिकल्पितनामवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहनास्पदौनैकता
 वापिनहिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वसंस्वरयैवाकितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 क्तात्स्यपिनविधते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलालुनम् ॥ अभेदयोधादखिलेगालितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

एवमप्यभ्रमव्यानोपनततिताम्योतस्य कर्मनानान्योवेति ॥ १९ ॥ एवमैक्यदर्शनिजगद्वैवसाप्यद्वैवसंभ्रमप्रसन्नप्रसन्नयेवसंस्थिताकिपुन-परमार्थद्वैवसासमूलोपाधिभाधेतद्राभ्यनि
 तिभाव ॥ २ ॥ किंचदर्पणादीमुत्तादयतन्निभ्यमुल्लस्यस्थितावभ्ययान्निमिशाभानापित्साह आयकीबलोकलुस्वाम्यभूतस्याभयस्यप्रसन्नएवमनामूर्तान्तकेयुजगद्वैपुति
 धर्माप्रितस्य भाषनापितथापि अभ्यतया आत्मभ्यनिरिकमयममभायहेतुरतीति बोधाद्विभेतीत्याभ्यर्थमित्यथ ॥ २१ ॥ अप्यनाधायेवमुक्तिस्वदेहेतुरितिवुद्धिस्त्वसमाप्य
 भ्यासेन अस्तीकृतभद्रवुद्धिसंज्ञासंज्ञास्वतएवमुद्धाविलीयतसामुद्धिरप्यलपूणाप्रभाकारेणभ्रमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनामौजृम्भयुतमिद्वतदिद्वेप्रसन्नविबलीयनद्वत्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमाध्यापकपुद्गलकाटिदुर्भेद्यजगद्वैलीयनमन्त्रिवेदव्याभ्यधिस्यद्वमाधत्वाविस्थाह ॥ चित्स्यद्वयेति ॥ २३ ॥ कल्पितमिद्विकयज्ञानमिति वेकस्वदशातद्वर्शनादि
 त्वाह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्वतर्दस्य सप्तमे एकसेलभाधेहातेतिविभ्याभाधेवैवपरमार्थसत्यं ॥ नाक्तीतिअभावशून्योप्ययमप्यनविधतेहुरेभाह्वस्यार्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

पञ्चरात्रं मूलाद्युपसाराद्वसभं प्रतिनाम्प्येति नवपरिमणितमित्यर्थः ॥ स्वर्गेषु ॥ भावेऽकालतस्यानुपशे ॥ ९ ॥ विषयऽऽधिपकृतः ॥ नृपाद्यनुर्थः ॥ भुक्तेषु नीवभुक्तेषु धी
यतर्ह्यनुक्तधी ॥ १० ॥ यद्यपि विपुर्ननेषु भीमत्वसिद्धतापि नानिमित्तमनोदृष्टनिश्चयकावयेवेति जीवित्यस्य धायेवेत्याह ॥ धानिति ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वाक्काठानापस
नाभोक्त्यापि प्रतिनिराह ॥ अस्मदिति ॥ बलाभ्यनोति पद्विधातस्सराऽहं भावस्य सस्मरणमनुसधानमस्तु नान्तरि विदुस्तथाप्यपक्षबलपदानमपवर्त्ततादृशान्मकानाहतमात्मान
न परायेष्वस्तु माविषयनित्यत्वाद्बिबलोपाभावात्सम्बन्धस्यापि न सति ज्ञानाभावे ज्ञानिषापरयस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ भूतस्थानकालेत्वेन भूनिमग्नयदपदुरक्षिषवचलनमेव तद्वप्राक्त
नाद्यप्योर्ध्वनिनोपशान्तिरज्जालुक्षिषसाध्याभ्यस्तस्य निरोधभूतस्थानाद्विलीढयातप्यभातीत्यर्थः ॥ १३ ॥

मीनधनुर्विषयप्रलभ्यवीर्यवपयते ॥ सुपुममीनतथाधिरुपमीनप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्वाभाविक्कमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वामादीनामीनसयम काष्ठ
 विषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुद्विरपसमर्थो भवतीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विद्विद्वानाप्रयाणाकाष्ठमपस्विनान्तरतभ्यभेदानामनस्यकृतपाएककोटिर्नैवेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भावितभास्यत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायाशुष्कयातदनुभवरससूत्र्यायाशुच्छ्रुत्वाद्रायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
 इतरतपस्विलोकोप्यतीर्तरतिरायानासादयम् ॥ ५ ॥ परत्यर्थमुत्साद्यमत्ययार्थमुत्सादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाधेयधियाज्यधनुष्मकारमीनमुनयआहुरि
 त्यर्थ ॥ ७ ॥ मेयाप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बाढीनमित्यादिना ॥ इद्विपतिप्रदेशोऽस्मीनम् ॥ ८ ॥ पूर्वविभागपर्यालोचनेमनोमीनमपिपश्यमयपिपस्यमवतिराधपिपस्यकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुममीनवान्भूत्वात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तसिद्धावप्यव्यतपद् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ ॥ बाढीनमस्यमीनचकाष्ठमीनचवेरुग्रहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवसन्बुद्धिकिमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविध प्रो
 च्यतेराममुनिर्मुनिवरेरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायाशुष्कयाकियायांयद्दतिश्रय ॥ इठाज्जितेद्वि
 यमामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुत्तुत्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोपितर्जितयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्धोभवद्भावश्चातयोभूतिनाययो ॥ चित्तनिश्रयप्रकृपालमीनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्त्वमीनंमीनविदोजना ॥ बाढी
 नमस्यमीनचकाष्ठसंपुनमवच ॥ ७ ॥ बाढीनंवचसारेधोबलादिद्विविधनिग्रह ॥ अस्यमीनपरित्यागश्चेष्टानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनंपश्यमचतन्मृताकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनास्यज्जीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेपुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममौ
 नावस्थायांसातुयासैवमुक्तयो ॥ १० ॥ बाढीनंमीनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमनकिल ॥ मर्तिर्जीविवंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिहस्यवाक्कापमस्यशन ॥ अपश्यनेवपश्यद्विकाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुररचित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनस्तन्ननतज्जास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पश्यतींमूर्च्छांछुपसारेणसंभवतिनाप्येवेतिनसैर्परिगणितमित्यर्थ ॥ त्वर्थे च ॥ भावेआत्मतत्त्वानुगमे ॥ ९ ॥ विषयअधिकृत ॥ गुणायुधार्थ ॥ मुक्तेषुजीवमुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तयो ॥ १० ॥ यथापिप्रिपुमीनेषुमीनस्यसिद्धतायापितानिमित्तिनमनोहृदनिश्रयप्रकरणेयेतिजीवित्यप्यथायेवेत्याह ॥ वानिति ॥ ११ ॥ तीर्हताकाष्ठनापस स
 माधोकायतेतिप्रतिपाद ॥ अस्मदिति ॥ बलाभ्यनोनिपट्टणान्तरसहोऽहभावस्यसस्यरणमनुसंधानमस्यस्यपृथग्रिपट्टस्यप्रपचबाढयनानामप्रयंवासास्यन्मज्ञानादतमात्मान
 मपरपच्येकसुपुमाविबलितयास्मद्विलोपाभावात्तस्यच्छ्रुत्याश्रित्याश्रित्वाभावव्योतिपापस्यसिद्धिर्गीत्यर्थ ॥ १२ ॥ व्युत्पानकाळेतेतन्मीनत्रयमप्रसुररचित्तकलनमेव तत्रपातक
 नाष्टयोर्मीनिनाभावतिज्जास्तुविषयभावात्तस्यनिरोग्यव्युत्पानान्दिलीलयातत्रभावगीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातरस्थलीलेयेत्यस्यपूर्णस्थितितीलया तज्ज्ञास्तुच्छाकनमौनत्रयेबंधरूपमेवेदनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादे
यताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थेनात्स्यार्थमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवमीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयले
नैवतस्तिथ्यर्तातिनपूर्वमौनच्छेरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोच्छ्रित्येतनिरोधच्छेरोननलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधि
तचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद्

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ तीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंशुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥
अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्यस्यतेनभलायतेसमस्तंद्रियसंविदः
॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशास्यति ॥ चेत्तोनचेत्तानाचेत्तोनसन्नासन्नचेत्तरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंसंयदनाद्यंतमा
स्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धानाजगन्नात्वाविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौ
नमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राप्तमशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वम
स्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनंशुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिपस्यामासि
तंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवर्तितोरथितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांत
श्चेतसाऽवृत्तिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनो नचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविन्ति
रविच्छिन्नातिमौनितान् ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मा
त्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अन्तमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविश्वेयोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तच्चयथास्थितंबुद्धान् ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः
॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधित
त्वादयत्तमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोः
अभासवर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अधिपाथाधानुर्धनदाध्वरत्नीनामपिपाथानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसमिधधानानुमिकानामप्यप्यसम्पादयप्रतालिस्त्रागुमका समीधगद्वपाजाधानाध्वराभ्या
स्त्वमस्मेतिनस्वविदिययापणप्रवतीत्याह ॥ सौधुर्मकति ॥ समाधान समाधिकश्वसमाधि एतेसमाधयोकापत्यपिप्रवति ॥ २९ ॥ हेमकाग्रमक्षभूतहेसाधोजापतिसमतान्नि
पुणम्यवहरत्सर्वोपिउतवास्यकम्यवहार समाधिस्योपिबीधभुक्त सकलामलशानिद्विस्तिर्नित्यनुयर्थस्यएववधाविदेहपृथ ॥ इयच्छिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयधाधान्यभाभव
तीतिनाभाभप्रयस्तस्यैवास्तिनाभ्यस्यस्यर्थ ॥ अयधानभद्रत्यपिप्रधोधनमेव ॥ इयस्तिनिलयाभावतएवास्तिनाभ्यस्येस्यर्थ ॥ अयधाभावतस्तवैवास्तीतिराममतिस्निद्धय
काराकि ॥ ३० ॥ इरामत्व अस्तिनिमाहूक्येनपिपुक्तरीत्याधरावादिपादभाषापिछापनेनोक्तभावधासनमेकनयरूपमास ॥ सर्वच्चिद्यमदमीहकिलयप्यसिद्धतराभिनरो

लुपुतमौनमेवदमनतत्वाद्यधोधवत् ॥ तुयंमेवामलविदितुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मकसमाधानस्तयातुयंसमाधिक ॥ तुयंती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवै ॥ २९ ॥ तुयंस्यएवसकलामलशानिद्विस्तिर्जाप्रत्यपिप्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
देहएवमक्षतभोगभवतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अमित्युक्तमभववासनमेकमास्वनत्वनवाहमपिनान्यदिहलिसत्यम् ॥ सर्वच्चवि
द्यतदेहकिलांतराभजस्तिपृथिद्वगनकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातकद्राणामु
निनायक ॥ येगणाल्लेनुपेकद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिक्षुणादृष्टशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशानां
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नास्तरनुभूयमानस्वमलदाभुरभ्याशोकीवभुक्त्वयिद्वगनकोशकलैकनिष्ठलितेस्यर्थ ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भास्वयप्रकारोनि० पू० अष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वलभुक्तानामेच्छिकीस्तिमि ॥ योगाद्याणस्यविलयोयतेस्तद्विरिभ्यते ॥ १ ॥ माप्यतोम्रकाहसहोदरासर्वएवते ॥ समाकारमूर्धिरजुश्चरुद्राणामुत्तमशानिनि
शतानामप्युत्तमकद्रापागुक्ततदुत्तरसर्पेवकद्रास्ययानेपुदेहपुनरावधरोपयगुक्तवतियाध् सभभुक्काचिरभोगान्माप्यरुद्रपूतत ॥ गणनाभाभसतस्तेस्यास्मर्तिसपरिच्छेदाह
स्युक्तमरुदेच्छयाशतकद्रमूर्तीनागणत्वमेकैककद्रमूर्तिरितिद्विदेशेनोराभ पूच्छति ॥ कुतइति ॥ कद्राणांशालत्वकुलआगतम् किमपीसहपरिगणानाहुततद्वानिरिककद्राणामेवपरिग
णनात् ॥ एवार्थेगुहाय ॥ यगणाल्लयोकास्तएवपेकद्राडकालोउभन ॥ अभ्येएवकद्रादत्यथ ॥ १ ॥ तपययमकद्रमेवकद्राडम्यधसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागावर्धितवत्त्वम्यादियलागतस्तयाक्षानमेवतत्तन्मयाकद्रातसत्त्वानेनामतेरिषिप्यनोक्तम् ॥ २ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकमपिभोगेश्वर्यसाम्यादुर्गतात्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरुद्रस्यसवकाः५॥पदाऽप्यन
 कथमुत्पन्नरुद्रायु स्वाभिमृत्प्रभावयोर्विरुद्धयोरेकत्रासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वाद्वगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेत्तत्राह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्यरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगेश्वर्यप्रप्तयेस्तदर्धानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोदयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्यचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्नागुक्ततदन्यात्रादर्शनादसंभावयत्तसामपृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेयुत
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगेश्वर्येणसद्भावाःसत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्वानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वप्नेतत्तद्गणशतंरुद्रतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकंरुद्राअपिगणाविधौ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुद्रतम् ॥ तत्स्वप्नकृतरुद्रेणर्दीपाह्नीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नःसर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोव्रह्मन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्रियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्रियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्वापिपुननिमज्जतिवस्तुषु ॥ यतैद्रियत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासिनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभापदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिव्यवसवेतसर्वज्ञसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वाभ्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयःकिमर्थमानुषयोन्याद्यवताररमशानवासादिकदर्दनात्त्वस्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामपृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छील ॥ ईश्वरःसर्वशक्तिसंपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाःशास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदृक्प्रसिद्धमगलानामपिसर्वपातत्रदशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मध्यापितेपादुखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमत्स्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलरूपरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिपावाधानुर्धनद्राधनर्तनामलिखधानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमिधपक्षानभूमिकानामध्यपचम्यापयतास्तिकोभूमिका समधिभेदकया जायतकापराध्वा
 इत्यमस्थविरत्रविद्विषयापणभवतीत्याह ॥ सौपुमकति ॥ समानाधानमाधिकभ्रसमाधि एतेसमापयकोजापत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमल्लनद्रासभूतइसाधोकापतिसमतानि
 पणव्यवहरस्वरक्षोपिउभयात्यक्तव्यहर समधिस्थोपिजीवन्मुक्त सकलामलरानिहसिर्नयनपुस्यपूरवतधाविद्वेष्य ॥ नृपचस्थिति स्पूलवृक्षमाकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयपुमल्लेखालिनान्यस्यत्यय ॥ अयवानभद्रस्यपिषवोपनमेय ॥ नृपस्थितिलथाभावतएनालिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाभावतलवैवात्तीतिराममतिविद्वधत्
 कालातिक ॥ २० ॥ इयामल अग्निमिमीदृक्पुष्यपनिपुक्तरास्याधिराहद्विषादमाभापविछापनेनेवल भवयासनमेकनुयद्वयमास ॥ सर्वेष्विद्यतदनीहमिकलमप्यसिद्धतअतिरो

सुपुममौनमेवंदमनतत्वावधभवत् ॥ नुर्यमेवामलविद्विदुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौपुमैकसमाधानलयातुनुर्यसमाधिक ॥ नुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ नृपस्यएवसकलामलशान्तिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरविपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
 दंहरववक्षन्नमोभवतएवकिलासिसाधा ॥ ३० ॥ अभितुदकभववासनमेकमास्वनलनवाहमपिनाम्यदिहालिसत्यम् ॥ सर्वेष्वि
 यतइतीद्विजालतराभज्ञास्तिष्ठिद्वगनकोशकलकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 ज्ञापदशानामाष्टपद्वितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ यंगणास्तनुपेकद्राडतनेतिवटाशुभे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वमानाभिदुष्णादृशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाल्लरानुसूयमान स्वमलशमधुपञ्चाक्षोर्जीमन्मुक्तत्वविद्वगनकोशकलकनिष्ठसिधेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० अष्टपद्वितमः शग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिद्वल्लभुक्त नार्भास्थिर्कीस्थिति ॥ योगायावस्यवित्पयोयनेस्तुद्वितिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतम्रप्रहसहोदनासर्वपथते ॥ समानाधुमिरेजुभ्ररुद्राणापुस्तमशानमिति
 शतानामप्युत्तमरुद्रताप्रागुक्तइतरेषां चरुद्राक्षयातपुनेपुद्विपुभारवशेषमुक्तवगतिपाम् तमभुक्ताश्चिरभोगाभाप्यकरुपूरितत ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदाद्
 स्युक्तनप्रदच्छयारातठमूर्तीनागणत्वमैकैकरुद्रमूर्तिरितिषाद्विज्ञानोराग पूच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतल्लुप्तआगतम् किण्वोऽसहपरिमणनाहुततद्व्यतिरिक्तरुद्राणाभेदपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेनृशब् ॥ यमयास्तपोकास्तएवपेरुद्राडकालोडतत ॥ अप्येएवठद्वन्द्वत्यय ॥ १ ॥ तमपयमकृष्येवावष्टव्यवसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वमानाभिनि ॥ उद्देश
 तन्प्राग्भावततवज्जम्यादिरतावतल्लपाक्षातमेवततलमप्याकरुद्रातल्लप्यानेनायरोविशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वाङ्मज्जलयोगो विवसां ल्ययोगयोः समुच्चयौ युक्तो न विकल्प इति चेन्न तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव
 कारणतश्च साध्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः कारणप्राणयोरेषिकर्मसुब्ध्यापारेषु अकारणतामेतौत्येके केन न प्रफलं सिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 देहाहतादर्शनपूर्विके वसवर्षासत्यतस्तत्समूलमनस्तच्छ्लोतौ सर्वसत्यतिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथं मनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
 मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यत इत्याह ॥ मनोभव इति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
 मध्यमाधिकारिके भेदे मोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यस्य हेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ भरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भा
 वः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैर्बोधाक्षहेतवो भरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किंतु मूर्च्छां काले विलीनसैधववद्विधायानां वासनात्मनावस्थानमुक्त्वमणकाले पुनराविर्भा
 वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भव्यकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः प्रभ्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मा
 नं विलयं नीत्वानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो
 भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वयनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनोवि
 निग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये
 सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ त्रिव्येतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥
 यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ वैलीनाना प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्त्वमणसंभावः ॥ न च स्थूलदेहरूपधाराजावाद्भिर्निर्ग
 ताना विलयः वासाकारो स होक्ताताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभावित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिव्येतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरं श्रेष्ठ
 साध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुरुषरावमिदं दर्शयति तदा वासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदे
 हारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रामुपादायान्यन्वतरकल्याणत
 ररूपतनुने एवमेवायमात्मेदर्शयति तद्व्याविद्यामयित्वाऽप्यन्वतरकल्याणतरं रूपं कुरुते पितृपुत्राणां धर्मवद्वैववाप्राजापत्यं ब्राह्मणान्येषां भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी
 स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलाभ्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तदा अत्र स्थायादुभूताम् ॥ ५६ ॥ आसप ॥ ११ ॥ एवकभाषानुप्यादिअत्मकभा ॥ १२ ॥ नरेधताकस्मचिदितिशेष ॥ आत्मीयत्वषणाश्रमोचितम् ॥ परतत्त्वम् ॥ सा
 मित्रास्तान्विषणानिषणानितीविषयलयाविधनकचिवित्तय ॥ १३ ॥ गर्हिकथहरस्यमसिद्धहराचरिभवेनकियानियमोद्वेषतिस्वरिषवेयादिनियमोभाववादीनाश्चास्तपोत्त
 मवधानियम काकतालीयन्यायतदपटनादिसाराकथा ॥ अग्रार्थानाभिति ॥ आतयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यभूरेच्छाखानादिनियतिरेवतद्व्यवस्थाधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अज्ञानानुषधानाप्र्यादिकियावन्वियता सगाराधनाभ्यकार्कनसुखोद्विगमायातेसतितद्वर्णाविभागक्षेत्रवशात पृथक्प्रेहिकपारट्यौकिकसुखदुःखानुभूतिफल्ता

कायतालीयवद्भूतादिनां पूर्वतितेसदा ॥ नकुर्वन्त्यपिर्वैकिषि नैपाकषिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयताविष्णुरेवकर्मदित पुरा ॥ एव
 यमाचिनयनएवकर्मशुजाद्रव ॥ १२ ॥ नर्तियमसिनानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचात्मीयनचपरकमज्ञाविषयकचित् ॥ १३ ॥ अग्र्या
 र्दानां यथोप्यादिसगादकटिमागतम् ॥ हरार्दानातयाकर्मद्विजातीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्गेप्ररुहिमायातेसकेतवशात पृथक् ॥ अनुभू
 तिकलाश्रया कस्मिता कस्मिता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुक्त विषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्वरूपहृ ॥ १६ ॥ रवाट
 व्यतितरामन्दमात्मकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिभरश्रेय साकयप्राप्यतेशृणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्येवैवावुद्भायेतरयता सात्मयोगिन ॥ १८ ॥ प्राणाद्यनिलसशतीयुक्तयायेपदमागता ॥ अतामयमनाद्यततेम्भतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपदयतुसर्वेषां गतपदमश्रयिमम् ॥ तत्केचित्सख्ययाप्राप्ता कचिपयोगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांख्यव्ययोगचय पश्यतिस्
 पश्यति ॥ यत्सांख्यं प्राप्यतस्यानपरंपर्योक्तदेवहि ॥ २१ ॥ यन्नप्राणमनोदत्तिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शाखापाशभाविष्यभरागाविषयात्सयकस्मितादन्निषेधम्वित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभसभाभाषयस्तुतेपुमैनेयुषकभ्यशेषदरयेति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्युतार्थ
 धर्मानास्तरबनोक्तच्युतिविशेषरेणाश्रय ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्वावस्ययातिपरमयोमोक्ष ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीसांख्ययोगावुपापद्विनिर्णयिष्यमसांख्ययोगिनोत्पद्यति ॥
 सन्त्यजति ॥ सख्ययाविषयकविषयापयुक्तताजयागत ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्पद्यति प्राणेति युक्त्यापान्मर्षितइत्युक्तयोगेन ॥ १९ ॥ उपोदेयकलीभूततत्त्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 प्यय ॥ सर्वोद्विषयानामपिधोमिनाम् ॥ वेहेतःअनैवेदेहेन ॥ २० ॥ फलनपुनरेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविनिश्चरूपयास्तयो कुतएकफलतभाह ॥ यथेति ॥ प्रा
 णमनाहरयाधमपारप्यात्यन्तिकविलयोपलक्षितत्वाद्युषयासनाधागुरोक्तातास्थितिरतत्परमपदततइत्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयकोनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वासांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतत्त्वसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतभुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुब्ध्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिक्रमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्सर्वसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमंरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अयद्युप्यायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवादुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्चातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंइसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितलुक्तः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ नृताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुचयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः बासाकाशेहोक्कानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोभ्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्णरावभिर्दंशरिरकस्यजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबासव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयाति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशरस्कारोपेशसोमाप्रामुपादायान्यन्नवतरकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरिरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽप्यन्नवतरकल्याणतरूपकुरुतेपिऽप्यंवागांधर्वैवदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवाऽन्येपावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

हृदयकस्मादाहुर्भूताम् ॥ पद आस्य ॥ ११ ॥ एवकयामानुष्यादिजन्मकमा ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यश्चिद्विशेष ॥ आत्मीयत्ववणाश्रयोचितम् ॥ परतवभ्यत् ॥ सा
 सिद्धात्मान्यपिपोनिपज्ञातीतिविषयस्तथाक्विधनकचिद्विषय ॥ १३ ॥ तर्हिकथहरस्यप्रसिद्धहरश्चरिप्रधेपकियानियमोहेवर्तित्वारिप्रवेयादिनियमोभयदादीनाचभ्रात्मणोत्त
 मयथाभियम कानतालीयन्यायेतदपदनादित्पाराकथा ॥ अथार्थानाविति ॥ जातयस्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यभरेच्छाद्रथानादिनियतिरेवतद्रावस्थायिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ अज्ञानानुषधानाभ्यादिकिधार्मनियता सगाधार्थाभ्यका किनुसर्गोद्धृतिभाष्योतसितमद्वर्णादिभिन्नागसेलनशत पृथक्प्रेहिकपारलीकिकमुसद्द त्वानुभूतिफल्ता

काकतालीयवद्भ्रांमियां कुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिद्वैपाकचिदपिग्रह ॥ १५ ॥ काकतालीयतांविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाञ्चिनयनएवंकर्मायुजोद्व ॥ १६ ॥ नर्निप्रमस्तिनार्निधनोपादेयनहेयता ॥ नवात्मीयनचपरकर्मज्ञाविपयकचित् ॥ १७ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौक्कहिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजातीनाचजातय ॥ १८ ॥ सर्गप्ररूढिभायातसकतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिकलाश्रया कस्वित कस्वित स्वयम् ॥ १९ ॥ विदेहमुकविपयतुयमौनमनोमया ॥ नोकतवपरमौनसेदहस्यरूढह ॥ २० ॥ खाद
 व्यतितरामन्दमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चैव माकयप्राप्यतश्चणु ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानावधाधननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्यैवावुद्धयेतस्वता सात्त्वयोगिन ॥ २२ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाद्यंततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ २३ ॥ उपदेयतुसर्वेषाशातपदमन्त्रविमम् ॥ तर्केषित्सख्ययाप्राप्ता कचिदयोगेनदेहत ॥ २४ ॥ एकसात्त्व्यचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांस्वै प्राप्यतस्यानंपरयोगिकोदेवहि ॥ २५ ॥ यज्जप्राणमनोव्यतिरस्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २६ ॥

शास्त्रायांसांशादिकमयमरागादिशशास्त्रयकस्मिन्नाहर्निधैयभ्यमित्यर्थ ॥ २७ ॥ एवमभ्यसमाधायप्रसुतेपुर्मनेपुष्पकभ्यशेषरशयति ॥ विरहेति ॥ सेदहस्यपसिद्धाच्चतुर्द
 धर्मीनास्ततश्चनोक्तमृच्छिवितिपरेणाभ्य ॥ २८ ॥ तत्तायास्तद्रावस्थयाप्ति परमयोभोष ॥ २९ ॥ तथार्थोसात्त्व्ययोगागुपायद्विधर्वपिप्यभ्यसात्त्व्ययोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकैकविषयपरमुत्तराकाशेन ॥ ३० ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति माभेति युक्तमाभाभ्यर्हितहृदयोगेन ॥ ३१ ॥ उपदेयकलीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषादिभिधानामपिद्योगिनाम् ॥ ३२ ॥ अभ्यस्येवहेन ॥ ३३ ॥ फलतपुतेदेवस्फुटयति ॥ यद्विति ॥ ३४ ॥ ननुविभिन्मरूपयास्तयो कृतपृकफलतभाह ॥ यथेति ॥ प्रा
 णमनोहृदयोक्तयोप्यात्मनिकविलोपोपलक्षितत्वाद्भयप्राप्तनाशपुनरोक्तानास्थितिरस्यतस्मपदतद्वित्यर्थ ॥ ३५ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चासख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत इति तत्राज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुव्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसर्वासिस्तस्मिन्मनसच्छातौ सर्वसंस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेतत्कार्याहंममतादिवंधमोक्षाताः सर्वा कल्पनावाप्यत इत्याह ॥ मनोभव इति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकभेगमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंप्रहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किन्तु मूर्च्छाकाले विलीनसौधवद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भावासनां चित्तमेवाहुः कारणं तद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेति विलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणान् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनोभवस्तु संसारः कममहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनःप्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्वित् देवाश्चुयथाभवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणतं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्गतानां विलयः वासाकारोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेव वरश्चेष्टसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वर्णनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्त्युर्ध्वरावमिदं शरीरकल्पजं तदा वासनाकामकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहं भातुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत ररूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरं निहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणत ररूपं कुरुते पित्र्यं वागांधर्वं वैदेवप्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हि शत्रुभाषावर्तिना तस्याधिः सहा विजुनो न भिद्यति तत्राह ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीवसासनाभाषात्कानिमानादशवासानां भक्षणो विरिषां पीदेव स भिद्यति तेनैरिति
 व्यष्टिस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोरेतरेतरे देवसासनासहिता एवोत्पद्यते यत्र पुनरेह प्राणिभिरदेवसासनासहिता एव नृपुंसति ॥ देहान्तरे च दीयद्वा दध्यो कातगत बायुभिश्च स
 भ्यवयाति ॥ यथा कुसुममधस्ति तेषु प्रविशिरात इतरे लेन स भ्यवयातीति यस्मिन्पिबनादिह स्वायम्भवाति तद्वत् ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाश्रयण मनोनाशद्वितिन प्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु इति ॥ यथा वायुर्द्वन्द्वः अगोर्धो मधो वा स कर्तारः भ्यमानो धिनराभ्यति ननस्पति ॥ यन्प्राणयोः श्रमनियतस्य ध्यतिरेकमुखेनाभ्ययमुखेन चर्ययति ॥ नामनस्का इति सा
 वासना सात्मकान्येव विद्धितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैः भिद्यति तेनैरे ॥ ३१ ॥ सवासनास्तूपयते प्राणानुचंति देहक
 म् ॥ तद्वा मवायुसंभ्ये पर्यांति दुःस्वायगंधवम् ॥ ३२ ॥ मनः सांयुरिवां गोर्धो नराभ्यतिसवासनम् ॥ नामनस्काः सप्तवति प्राणाः सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहाति मनः प्राणा विनाज्ञानेन कर्हिचित् ॥ दृणांतरेणैव विना दृणां गमिवति तितिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाशप्रानुधान्मनः ॥ प्राणात्स्वदं चनादं ततश्चातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तोगवासनानाशा
 द्वियागप्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनः प्रशांतिं देहतापुनः ॥ स्वनाशेन पदं प्राप्तं वासनैव मनो विदुः ॥ ३७ ॥ चेतो हि वासनानाश
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वसंप्रपतज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्मृतेरामपूर्यतः सप्तवत्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकार्थभ्यसनप्राणरोधे च तपरिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धे ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदे शांति
 शान्तो यथानिलः ॥ प्राणानिलपरिस्पंदे शांतिशान्तयामनः ॥ ४१ ॥ प्राणः शरीरविलये प्रयाति ध्योमवायुताम् ॥ यथा वासित न वेद स
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणा ध्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथा चारसर्वं चानुसर्वं तिते ॥ ४३ ॥ शांते वा तपरिस्प
 दं यथा गंधः प्रशान्म्यति ॥ तथा शांतिमनः स्पंदे शांम्यति प्राणवायव ॥ ४४ ॥

र्थेन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएव ज्ञानादवासानां शत्रुदेवभयनाश इत्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथाज्ञानेन वासनानाशद्वितितेन ज्ञेयदेवतापार्थित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसंवासरं सर्वं प्रापित्वा आसन्नं त्वमेव स पयते तत्रास्य विचारालयोरभेदाद्विज्ञानबालममच्छानमभेदविशेषान्मन्युं भवति वा आहुः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकेति ॥ एकोर्धोऽद्वयतभ्यतरभ्यसनमवस्थाप्यायासं नम्य ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्यक्तमोयप्रशरीरस्थीवरापच्छेदादिना नारास्तमकः कथं सत्याह ॥ प्राणद्व
 ति ॥ ध्योववायुना साकारस्य बायुमिच्छनां ज्ञाद्वाह ॥ तदभासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्तृज्ञादितवासनान्मयपुनरप्यन्तरे देहकपरयति तथा तदनुकचनेव आचार
 म्यवहाराननुभवति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीद्वयान्योऽन्यस्यदन्विहृतसपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत्अर्घ्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्यभावस्यतस्मिन्मनसिलीनत्वादेकीभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मातृत्वेऽलयेनतदात्मत्वमेवस्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाब्रह्माकारादचित्तस्योदयोऽरप्यस्तोर्निवृत्तयोर्ध्याय्यतइतिशेषस्तच्चिन्मात्रेणप्रणधारणयावास्थिरोभवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावनाधार्यातयाह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापिचरमसाक्षात्कारपुष्टासतीअभावत्वमायातितावदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोभ्यक्षयादाहारक्षयात्स्ययदेहद्वयविलीयते ॥ ५२ ॥ धारणातिपचिरेर्गर्मसोबासाकारक्षयेसतिधारणादिभिस्त्रिभिर्ब्रह्मेकानतासपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेनब्रह्मभावसिद्धीर्नीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुतेअमतेचभ्यानाविनाभावनीतित्यंजंतूनांप्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रेतलतैलेद्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसःस्पंदनंप्राणःप्राणस्यस्पंदनंमनः ॥ एतौविहरतौनित्यमन्योऽन्यंरथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावेविनश्यतः ॥ कुरुतश्चस्वनाशेनकार्यमोक्षस्यमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतंशास्त्वत्यलंमनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्वभावस्यतेनप्राणोपिशाभ्यति ॥ ४८ ॥ विचार्ययदन्तात्मतत्त्वंतन्मयतानय ॥ मनस्तत्सहस्रयनतदेवभवतिस्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिराश्रेयोनुपलभोपलभयोः ॥ हयोरप्यस्तोस्तत्रशेषेवापिस्थिरोभव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वेतावद्भावंविभावयत् ॥ भावाभावत्वमायातिस्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचेतःस्वयंभोग्यक्षयादिव ॥ विलीयतेसहस्राणैःपरमेवावशिष्यत ॥ ५२ ॥ यदेकतानंभवतिचेतस्तद्भवतिक्षणात् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यासस्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेचयंतुनास्तीतिबुद्ध्यायुक्तियुतंधिया ॥ ज्ञानादेवपरावासिस्तदभ्यासस्ततःपरम् ॥ ५४ ॥ चित्तेशांतशाभ्यतीयंसंसारमृगलक्षिका ॥ जरामुपगतमेधेमिहिकतन्मयीयथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुतेनैवतत्क्षयम् ॥ तद्वृत्तमचिन्तात्मानाभावोहिपरंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहूर्तमेवनिर्वाणंयद्विचेतःपरेपदे ॥ तत्तत्परिणतंविद्धितत्रैवास्वादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणायभ्यासायोगच्छ्रवणमननाभ्याद्वैतजातमविवेकसाचनास्येवतत्त्वज्ञानादेवपरावामिरितिप्रमाणप्रमेयासभावनादोषनिरासपर्यंतवृत्त्याततःपरंभ्यानधारणादिनाज्ञानाभ्यासकार्यइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेधेजरामपक्षयशरदिउपगतेसतिततोहेनोरागतानन्मयी ॥ ततआगतइत्यर्थहेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमानेमयदूचेतिमयद् ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेनचित्तैवतस्यचित्तस्यक्षयकुरुतस्यचित्तक्षयस्यरूपमुचितताविष्टानमाल्मैवमनशून्यता हि यस्मान्नदभावःपरपदपरमपुरुषार्थानभवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थैरुपकारः ॥ निर्वाणविश्रातम् ॥ तत्तर्हिर्तद्ब्रह्मवपरिणतविद्धितत्वभ्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तत्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्यप्रकाशानदास्यादमागतंसन्नव्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथाचोक्तिरिवधर्मोन्तरे ॥ ज्ञानाद्यतरसोयेनसकदास्वादिनोभवेत् ॥ विहायसर्वकार्याणिमनस्तत्रैवधावतीति ॥ ५७ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यव्याघातेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिधिनाथी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अत्रश्वेदपराधसहस्रसुलभंसुत्रश्वे
नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाग्रप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामिवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्रच्छलेनपरवधप्र
वृत्तिः स्वस्यनासीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गोस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतस्तस्यातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाष्टीतिकेसएवेतिविशेषइतिभा
वः ॥ १५ ॥ भूतौघपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषक्षयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनिष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
रतिन्याय्यमांचेदस्तिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णायास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रशानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
म्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरं
गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छकः स्वरूपंप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापञ्चमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौघसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगज्जयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्धर्भवंतमात्मघा
तिन् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
प्रश्नानामसतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रशान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
दंतंशुवचलांबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडघनतरयत्सत्तैकातरूपंतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकथयसिचेद्दृष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
परिच्छेदेनघातितवानसीत्यात्मघातिन् तत्तस्मादकथनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्धप्रसप्तबलात्मवमडलमडलस्थजनात्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० समतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां वसरेणुत्वमित्यल्पदृष्ट्यात्वयोक्तव्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रवसरेणुत्वसंज्ञादित्याशायेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
वलाभ्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ २९ ॥

तपारीकस्यसुप्ररर्षीनां ब्रह्माह। ब्रह्मेण ब्रह्मिण्यथ भस्मोपाधे कुम्भे भिष्मस्तमत्वाभिमाने तालस्य निरत्कुर्ध्वं कथितं कथनात्पुष्पलता रराज आदरायति ॥ अतो देत्यादिना ॥ इदं

राजोवाच ॥ आस्तेकदाचिच्चंदहिब्रह्माहमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदर्शगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानांसहस्राणिफलानिय
त्रसतिहि ॥ अत्युच्चंकादृशाखाविपुलाचलपद्मवा ॥ ३ ॥ तादृशानांसहस्राणिशाखानांयत्रसत्य ॥ तादृशोकिमहावृक्षोदुर्लभ्योवि
पुलाकृति ॥ ४ ॥ तादृशानांसहस्राणियत्रसतिमहीरुहम् ॥ तादृशवनमत्पुष्पैरनततनुत्सकम् ॥ ५ ॥ तादृशानांसहस्राणिवनानांयत्र
संत्य ॥ तादृगकिदृहृद्गमत्पुष्पैर्मरिताकृति ॥ ६ ॥ तादृशानांसहस्राणिशृगाणांयत्रसत्य ॥ तादृशोस्यतिविस्तीर्णोदेशोविपुलको
दर ॥ ७ ॥ तादृशानांसहस्राणिदेशानांयत्रसत्य ॥ तादृगकिदृहृद्वर्षमहाऋदनदीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानांसहस्राणिद्वीपानांयत्रसत्य ॥
तादृगकिमर्धपाठविचित्ररचनान्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानांसहस्राणिपृथ्वीनांयत्रसत्य ॥ तादृगकिमहास्फरंमहाभुवनदंघरम् ॥ १० ॥
तादृशानांसहस्राणिजगतांयत्रसत्य ॥ तादृगकिमहर्षादचद्वमंघरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानांसहस्राणियत्र्यादानिकरंदका ॥ तादृशो
क्तिगतस्मदोविपुलाब्धिभ्रसागर ॥ १२ ॥ तादृक्सागरलक्ष्माणितरंगोयत्रपेलव ॥ तादृश स्वविलासालानिभलोक्तिमहाणं व ॥ १३ ॥
तादृगब्धिसदृसाणियस्योदरजलान्ध ॥ तादृशोक्तिपुमान्काश्चिदत्युच्चैर्मरिताकृति ॥ १४ ॥ तादृशानांमृणालक्षैर्यस्यमालोरसिस्थिताम
प्रधानसवसतानांतादृशोक्तिपरंपुरमान् ॥ १५ ॥ तादृशानांसहस्राणिपुरुषाणांमहात्मनाम् ॥ सुरतिमद्वलेयस्यस्वननूतंरुजालवत् ॥ १६ ॥

एकशताब्दादिषु नराकम्पनाभिर्निरायति ॥ मादशानामिस्त्रादिना ॥ ब्रह्मानिपक्षुर्बनीषभुवनानियस्याम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्वापदेनाश्रतक्षधनो गिरिरेवोभ्यते ॥ विषु
 षतमत्स्यारुधतर्भातिरादति ॥ ६ ॥ ७ ॥ मद्राकम्बदीषदाश्रानाविर्भूतमपवृणायणादिषु योषेष्टाभिपुतम् ॥ विषिषाभिर्नार्मादिरचनार्भातिरभ्यतम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुषामपिष्णु ॥ १४ ॥ परपुषाश्छ ॥ १५ ॥ तनूद्वाभ्रशालोमानितज्वालछ ॥ तयाच्युति ॥ तयासत पुरुषात्केशलोमानितयाक्षरास्त्रजदतीह
 विभ्यन्ति ॥ १६ ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुपरारुष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभाव सूर्यइतित्वस्यश्रोत्रत्वेनोक्तएतत्सर्वजगदसौतपत्रिकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माढाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णितशबलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूतेमुख्याधिकारिषुविज्ञानशास्त्रजन्यारवढाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मनिस्वात्मतयाप्रथमाने
 अनधिकारिजनुमात्रेनअविकासभाजिअस्फुटदृढप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनेर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसश्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशानुमनागोपनसति अतस्तत्शान्तप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवागसिद्धमन्तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥
 दहावसिष्टप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगदीर्यते ॥ १ ॥ एवप्रथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवदतिद्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोस्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिरसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभाविताशयः ॥ इमेवभुवनभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तमास्व ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्थैवग्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशेषितत्वाद्गोण्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्तादित्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलसत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनमाह ॥ कुसुमांगदिति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यंभे
 दस्तएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मातानिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

उपदिश्यान्नेतलप्रश्रुतिर्णयमस्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतलत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन् राजनिविचारोचितपाधिया अनुमितया भावितास्तया तत्रज्ञतयानि मि
त्तेन ॥ वेतालपक्षेवासर्वयो ज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्य इति यावत् ॥ २ ॥ एवक्रमेण राजवर्णितक्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्य कायद्विवितीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसहस्यस्वोभाषः परमात्मा तदापतिततत्त्वतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनशील राम एकस्मिन् वस्तुनिशमः सर्वदृष्टिलयस्तेन शांतात्मो परतच्चित्तः अतएव
सर्वत्र समं प्रलपयतीति समदर्शनः ॥ ६ ॥ असमूहात् पूर्वा न्यपि ॥ नन्वेव स्थितस्य मेकथदेहयात्रा सिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नानायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुखाच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाययौ ॥ भावितास्तया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमना भू
त्वामत्वेकांतमनिंदितम् ॥ बभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमांदुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रभजालकम् ॥ एवं क्रमेण चि
दणीतेनेदं संस्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगविश्वं विचारेण विलीयते ॥ कायावेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वत
श्चित्तांस्तिमितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा ज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्ध्यति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमयात्मनितिष्ठते ॥ सिद्ध्यंति दुर्लभतरा अपि वांछिता यानि गावतार इव सागरखातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमल
त्पाराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडलौ तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणोरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरा पिसाराणां सागरपुत्राणां तत्त्वतात्समुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वा दिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्स्यप्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चित्ताचाथ विचा
रजा ॥ चित्तलेन च सवा दो जहासातोत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णता दिलक्षणया चमलत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्ताया भुवो राजा स्वीयकोसलमदल्यास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानशीलता वर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनो याचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्यप्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्ताव
तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेति कर्त्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव तत्त्वस्य धनव्ययदुःखान्मलानिरिति यो ल्यते ॥ ३ ॥

अथाप्युदानधारयति ॥ साधूनामिति ॥ एवमप्यशीत्यस्य कथनमासितमाह ॥ सृणुमाधमिति ॥ कश्चिद्विधायस्थानेन स्वधर्मं प्राप्तुं सृणुमाधममुपादत्ते ॥ यौनरुतयाधुनो
 पादानां यतिद्वयमिति नाम निवेदनं कायधनुर्लक्ष्यमाह ॥ ४ ॥ यथा वज्रं धेनवमणि अप-अधोभागे अयसायन्यतेष्वप्यतेन तस्य योयमवज्रसारदृढरश्मिर्जातरपरिभ्रमत्यास्य क्रीडा
 उज्ज्वलगीमकाराभाना यमश्चक्रनेमिपयसिष्कर्मणिना यथाभाषितमिदं यामिस्वास्त्वभोततगुणयोम्यकरोति तत्तथा योभीरीयोद्वलक्षरस्यपिसर्गधूर्जनतच्चटितचक्रेशास्त्वदनेन तस्य मता
 एनो ज्वलति रयनेप्यकिनानिषमद्वलानि यस्मिष्कर्मणिना यथाभाषितमिदं यामिस्वास्त्वभोततगुणयोम्यकरोति तत्तथा योभीरीयोद्वलक्षरस्यपिसर्गधूर्जनतच्चटितचक्रेशास्त्वदनेन तस्य मता
 रेत्यर्थः ॥ वज्रमारमधीति योदधिक्रयकेषामप्येवमासयाय ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रजापालनयसर्वत-परिभ्रमणा तस्य मर्मगतोपि नृणां मधर्मवर्तितहेतुभोगोद्भाषकारोच्यतारित्यम

साधूनां योषधवस्यार्थधनान्मविरतदौ ॥ वृणुमाधमुपादत्ते कश्चिद्विधायितामणि र्यया ॥ ४ ॥ वज्रसारमिव भोतमुज्ज्वलनेमि योभिन्नत् ॥
 अधोमणि रयो यजसर्वदुर्जनवधितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्विदेहश्री श्रुतोपिदेन्यमप्यलम् ॥ तमोहरवृणुनां शिशुमणिर्वैश्वनामिव ॥ ६ ॥
 किरन्नास्रिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्युर्कातामिरिव ज्वलति योरिषु ॥ ७ ॥ खटुशीतलसस्पर्शायस्सनाह्लादयन्मन ॥
 सुज्ञानां द्रवतिस्त्रिधस्येदोरिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्वहोपवीतस्य स्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्य येनास्यावतीय-पूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यशोषितो भोधिर्गंगापूरणपूरित ॥ येन दुर्भूरभूतोपिमहासायार्थिधेनामिव ॥ १० ॥ गंगासापानपद्भृत्या येन पातालवासि
 न ॥ योजिता वक्षणे लोकेर्वाधवा लोके यधुना ॥ ११ ॥ वक्ष्माणशकरजङ्घनपमाराधयश्च य ॥ भूयोभूयो ययौस्वेदमशून्याप्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवनेव स भानस्य तस्य भूमिपतेरपि ॥ प्रविचारय तोलके यान्नापं यकुलामिनाम् ॥ १३ ॥ सुविरागवचनकारिविचारकणि
 क्कादभूत् ॥ वयस्य पिवता रुषयेतवाहृष्टीमराविव ॥ १४ ॥

एवमिति ॥ यथाधुमनिर्धेद्वमनैरातमोम्यद्वारैर्यथं चरति निद्रा ॥ दिशो यथेष्टमप्यधो ज्ये ॥ ६ ॥ स्वस्य भगवत् पराक्रम-अतिमत्ताय तस्याजानमग्निकणानां साधारथा
 रतिकरस्य योरीपुमप्याहृकालेव दूदं स्वयकतगिलाग्रिधज्वलति ॥ अग्निपक्षेभरा-अथावयवास्तृतीति अरिणस्तन्पादयसेषु ॥ ७ ॥ सुज्ञावक्षन्तव्यद्विद्वत्सोपसन्निधौ ॥
 यदुमणिम्यद्वकोत् ॥ ८ ॥ येन गंगावाहस्य गगनामवाहलक्षणस्य स्वलयप्रक्षोपवीतस्य ययौ यो गुणस्तनु-अस्यायुधिष्या गगनाभनारणेन पूरित ॥ ९ ॥ सर्वविभक्तवर्तिनामर्थिनामह्लाद्
 सार्ध-स्य यो यनेनेव ॥ १० ॥ भूयोभूत्या वक्ष्माणशकृद्विर्गधत्वा रूपातालवासिन-अधो गतं यामाधाय-स्वगणुषाम्येन गगालक्षणा ययोपानपद्भृत्या वक्षणे लोके यो जिना आरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयमप्याप्यवसायिन-अग्निष्चिन्तद्वनिष्यपातस्त्ववस्य-सकारात् ॥ १२ ॥ अधिराव्यासवेवेति यन्त्ये ॥ १३ ॥ यौवने विचारिष्योदयोऽतिदुर्लभमिति योत
 नापमराधिवेति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेन जगद्यात्रा चित्रयामास ॥ चित्राप्रकारमेवाह ॥ नित्यप्रित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यामारात्रि ॥ बहुभोक्तविरसं च फलवस्यतत्तया विधमेव सर्वेषां
 कुर्वता कर्मलक्ष्येनेन तत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तया प्रित्याधनलूनकर्मविपुचिकेचाशुद्धिदुःखफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ उक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यन्तभीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमताज्जीवानारागद्वेषादिससारवृत्तिपुनःफलभूनास्तेनामुस्यग्नरक्रमानुप्याप्यरण्यार्तोपुच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुपायैश्चिराभ्यस्तयसाभ्यविक्षेपैवैषमभ्यस्य समाधिस्तदात्मना अनादिसिद्धन्त्रलाकारणच उत्येनाविभूनेन ज्ञेयस्य प्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेन सर्वदुःखानि शोषते इति परेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयचयैति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टो भगारयो विवेकेन स्वयमेवात्मनस्त्वमतः पर्यालोप्यापानता निश्चित्यतत्र विषेपवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठा मलभासान्त्यागता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगद्यात्रा मिमांसित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनं पुनः श्यामादानादानशतं पुनः ॥
 तदेव भुक्तविरसं लक्ष्यते कर्म कुर्वताम् ॥ १६ ॥ येन प्राप्तं न लोकोस्मिन्नद्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतं बुद्धतमन्यशेषं कर्माविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनः पुनः पयुषितं कर्म कुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तु कः कुर्यात्किल बालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाः कदाचिच्चित्तलंगरम् ॥ एकां
 तं संस्तुतं भीतिः समपृच्छद्भगारयः ॥ १९ ॥ भगारय उवाच ॥ अंतःशून्यानुमृच्चिरं भ्रमत्संसारवृत्तिषु ॥ अरण्यार्तोपुचताशुभ्रं
 खिन्नावयं विभो ॥ २० ॥ जरामरणमाहादिरूपाणां भवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानां कथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ चित्तल उवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेन निर्विभागाविलासिना ॥ राजन ज्ञेयावबोधेन पूर्णेन भरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वोचं न सर्वदुःखानि बुद्ध्यति प्रययोभि
 तः ॥ संशयाः समतायां तिसर्वकर्मणि चानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयं विदुरथात्मानं संशुद्धं जनिरुपिणम् ॥ सच्चमवंगतं नित्यं नास्तमेति न चाद
 यम् ॥ २४ ॥ भगारय उवाच ॥ चिन्मात्रं निर्गुणं शांतमस्ति न मलमच्युतम् ॥ दृढादिनेन रत्किंचिदिति वं विमुनोभ्यः ॥ २५ ॥ किं
 तत्र प्रतिपत्तिर्मेरुदृढतामेति नेतरा ॥ एतावन्मात्रं संवित्तिः स्यामहं भगवन्कथम् ॥ २६ ॥ चित्तल उवाच ॥ ज्ञानं ज्ञेयानि प्रुत्वमेति
 चेतोददं वरे ॥ ततः सर्ववपुर्भूत्वा भूयो जीवो न जायते ॥ २७ ॥

शगुरवे निवेदय स्तरुर्दुर्भावे विक्षेपापशमे चोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेन असत्त्वेपपादकोऽज्ञानशोभेन दृढमसंचितम् ॥ देहेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्या विधातं मत
 रत्किंचिदात्मानेनैव पितृद्वचनविश्वसास्त्रोपपत्त्या चोदय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशब्दरवभासहेतुर्विक्षेपानाश्रयस्य न दृढतिदंशयति ॥ किमिति ॥ अत्र अनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्म्येदतरा आयासदात्मबोधरूपादतिपत्तिरुदृढाकरतलामलकवत्सदृशं नित्यं तत्रावकारणम् ॥ अहं सर्वविषेयात्त्यागतावन्मात्रसवित्तिश्च कथमेवोपा
 येन स्यामिति यर्थः ॥ २६ ॥ तत्र भगारयस्य राज्याद्यभिमानदेवतत्तद्विषये पुंचित्तधावनोद्विक्षेपस्तत्त्वावल्यादेवनरुफुटात्मप्रतिपत्तिरिति निश्चित्य तत्तत्सवित्याजनापयश्च
 भगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यते अनेनेति ज्ञानमभ्यासित्वादिनेन ज्ञेयं पत्तलवद्व्यामीत्यादिभगवद्दर्शिते संशये निष्ठलस्यैर्धर्म ॥ सर्ववपुः पूर्णस्वभावः ॥
 न ज्ञाप्यते पूर्णस्वभावान्प्रपञ्चवत इत्यर्थः ॥ २७ ॥

अभानित्वादिपुकातिषद्वहमुत्पानुसधरूप्याभ्यां प्रपथयति ॥ अक्षतिकरित्यादिना ॥ १८ ॥ ययिधानन्ययागोनभितिरूप्यभिधारिणीत्यस्यान्तर्यामिर्दर्शयति ॥ आत्मनदिति ॥ निष्कटार्त्ताधनमवाप्रभाषद्वकिन्तुगुणधरिप्रप्रवणकीर्तनार्हिर्मणवद्विधेरेवमर्थ ॥ १९ ॥ ३० ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं प्रवणमननिर्दिष्ट्यासनाभ्यास नव्यज्ञानेनाभ्यस्यपरात्मनश्चस्यरानरुदटाभिध्याक्तिपात्यपापुटासासर्धसाधनफलीभूना सर्वप्रायेयसाधनानामनङ्कारलक्षणसाधनमूल अङ्कारेति अभानित्यार्हे संपादत्वादित्यपायेनाह ॥ अहमावेति ॥ २१ ॥ तर्हि तत्परित्यागोपायममयवेतिपुच्छति ॥ शरीरमिति ॥ २२ ॥ विकसितामकमोषहृतत्वेनरुदुटीभूनासन्नाथुद्धास्याकाराणां गत्यास्थित्येतरेष ॥ २३ ॥ त्वत्करान्यथाजनानवदुष्यन्त्ये शमयधोषद्वसिष्यति सध्याभिलषितपूरणसमर्थोद्वक्यभिक्षामदिव्यामि कर्मकन्दपानादिनाजीविष्यामीत्यादिष्व असक्तिरनभिध्वग पुष्यदारुह्यादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ २८ ॥ आत्मनोनन्ययोगेनतद्भावनमनारतम् ॥ विविकदेशसेवित्वमरतिजनसंसदि ॥ २९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानतदोन्यथा ॥ ३० ॥ रागादपक्षयाकारसमारब्धाभिर्भेपजम् ॥ अहमावोपभातीगुराजनज्ञानमवाप्यत ॥ ३१ ॥ मगिरथउवाच ॥ शरीरेस्मिश्चिरारुदोगिरीतरिवत्सके ॥ अहमावोमहाभागवदमेत्यन्यतेकथम् ॥ ३२ ॥ चित्तलउवाच ॥ पौक्येणप्रयत्नेनत्यक्काभोगौषभावनाम् ॥ गत्वाविकसितान्मत्तामहकारोविलयाते ॥ ३३ ॥ यत्रणापजरयावद्भ्रमलज्जादिनाखिलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेणस्फुटातावदहंकृति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विपाल्यक्कायदितिष्टसिनिश्चल ॥ तदहंकारविलयेत्यमेवपरमपदम् ॥ ३५ ॥ शांताशेषविशेषणोविगतभी सत्यकसर्वपणोगत्वा नूननाकिंचनत्वमरिपुत्यक्कासमप्राश्रियम् ॥ शांताहंकारितरकदहंकलनस्तेष्वेवमिक्षामदन्मामप्युज्झिनवानलयेदिमवस्तुध्वस्त्वमुद्धरामि ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषु० मगिरयोपदेशोनामचतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अपतत्स्यगुरोवकाटित्याकण्यमगीरय ॥ मनस्याहितकर्तव्य न्वद्व्यापारपरमभवत् ॥ १ ॥

॥ १५ ॥ सप्तत्यागमेवावश्यकतव्यतयाप्रपञ्चयति ॥ शान्तिनि ॥ शान्ताप्यनतानिच्छन्नामराहीतिराकाशेशेषणानियस्यतयाविधिस्तनूनमस्यतर्किकचनसदृसमपार्थिव्यमरिपु
स्यक्ताअल्लेहाभिमानसेष्विष्येभिसामटस्यार्थानुक्रमिअल्लपूणसम्पटभ्यार्थपरिशेषाभावाद्भुजिगतधानानुरूपभूषणेनयाषबायुषपोषधावेवातोनुकरीभ्वरदत्तादिशा
खामाभाषयप्रसगादीरालक्षसमप्रत्योपदिभवसिर्हसर्गमुपगुणीकक्षिभूतस्त्वुद्धिसर्वोक्तप्रसिधासिनतेससारसभावनाधीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ॥ दन्तिर्धर्मासिष्ठमन्तास्य
प्रकारोनि०पु० चतुस्रमतिनमस्तग ॥ ७८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मणभ्याकोनसप्तत्यगोराशोप्रवण्यते ॥ ग्रीष्मचर्यार्काविच्छेलेषितलेनसमस्थिति ॥ १ ॥ मनसिआ
हिरनिश्चितवस्थानाजकर्मभ्ययेनतयाविधस्तग ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्तानासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययद्यष्टोपिजनेर्भीरिथनाभ्जानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्यावर्त्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंत्रितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानानागरा
 न् ॥ छादसपुस्तम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्नुः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथहिरण्यादिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधुभ्योगुणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमानावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तंरत्नप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमांतिनेदृणमिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाथायत्रनज्ञायतेमुखत् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतंस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेनृपपौरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरत्नमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोच्यंहाकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मारामंकदाचित्सुप्रपापत्रितलंगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतंरुक्वातेनसार्धंभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातांतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददहधारणम् ॥ १६
 किमयंधार्पयतेदहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनगामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मनातेजर्जरत्नम् ॥ १९ ॥
 स्वागतप्रहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १ ६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंदह्रार्चारमनुस्त्यचतिष्ठतु ॥ १ ७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायत्रतथाविषयपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिनाष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमंसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थातद्विन्म ॥ १ ८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्याप्यदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १ ९

रात्रभक्त्यापराधकमणवयावस्तस्य पावराय पावरायापद्वितितिक्ष्यस्तस्य ॥ १० ॥ नोमुनीनिजेन पूर्वस्याचरणकर्मणोजातसुखमशीत्यंदुरवमपि अभिनन्दतु ॥ यतस्तीस
मभ्यासिसमव्रतणि अतिशयोपकरसी भूरीसर्तोस्त्यस्तस्य भावावशरामिर्नोपरमशीतिमती ॥ ११ ॥ नृतिश्रयासिधमं तास्य प्रपकारो निपू० पचसमतिमम संग ॥ ७५ ॥
पुनर्भगारयस्य दृष्टायनामिदरीयेति ॥ आराध्यमदद्वेदीयगणाया आधाराणम् ॥ १ ॥ कासलमहलाद्वीरयास्यमहलाधमहलागरे ॥ अह्वरुदववा ॥ अतिमपद्वुदमतस्या
दि ॥ १ ॥ नटाश्चास्यकमपात्नमपादायथाविधा सतपात्नसमयगुणलक्ष्यासुशुनयमपि च्यतिस्म ॥ २ ॥ सवगुणलक्षमासमन्विनोयनि निपरिक्षायप्रत्यभिज्ञा
यनपागर्तस्येति पच्यमदीपवर्षक ॥ ३ ॥ सट्टिणि अशिशिष्य आठोह ॥ ४ ॥ नीरधर्तापूजाय ॥ ५ ॥ मस्तिभेककोले वैवाल्कोसलराज्यहारिणोपि मरणादयोप्या
स्वकमणवदहोपायवावस्तत्वमन्दिच्छया ॥ धारणोपद्वितित्वेन कमणुवायतस्यतु ॥ २० ॥ अभिनन्दतु ररागतमुत्तमो निजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौ स्वमर्माक्षितवर्जितोसमसमंतिसमोशमिनोस्त ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० निवाणम ० पू० भगीरथनि
वाणनामपचसमतिमस संग ॥ ७५ ॥ ॥ ५४ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अर्थकटापुरे श्रेष्ठेकस्मिश्चिन्महलांतरे ॥ अनपत्यनृप
व्यसुरहन्मत्स्यइवानिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रत्यय स्थितानपुटंशक्रमाह्वयम् ॥ अन्विष्यतिस्मससुक्नुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापास्थिरसिखाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येष्वकुर्मदीपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणेन वज्रावधीवाहुनासर ॥ वलितसेन
यागुप्याक्षित्यशिश्रिच्येजम् ॥ ४ ॥ भगीरथो जगन्नाथो जयतीति जनारवे ॥ नीरधतामुपाजन्मुर्गिरिद्राणां महगुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राजभराजानमाहता ॥ आजन्मुप्राक्प्रकृतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ प्रकृतयल्लुचु ॥ ॥ राजन्माकमधिपोय
स्त्वयामपुररुद ॥ न्युनानाविनिर्गणोभौमस्त्वेन वामिपवदु ॥ ७ ॥ तत्सालयितुराल्यप्रसादकतुमहसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गायानांचनाचित ॥ ८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिसंप्राथितोरजातदगीरुत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नाया सयभूवभुवभूति ॥ ९ ॥
समशतमनामोर्नार्वातरागाविमस्तर ॥ प्रासकार्थककरण सतिरहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनयानां सागराकारकरिणाम् ॥
पितामहानागानां शुशुभुवतारणक्षमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दवहतिस्मनभूतले ॥ पितृणाभूतविरूपोभूतेन गगाजलाजलि ॥ १२ ॥
स्याधिरथरुतपाभगीरथमात्मपापपाभासुरित्याह ॥ तत्राति ॥ भगीरथस्यैवमाकनयमधिपुराहिमहिमकनय ॥ ६ ॥ राज्यजलालत्याय सीमांतवासी अरि राज्यदानेन
पुररुदत अर्हो ॥ ७ ॥ तत्सल्लुतल्लाल्यात्कनराजम् ॥ ८ ॥ ॥ मीनीपितरहितसत्यमाह ॥ तिराहितसत्त्वज्ञाननवाधितो विस्मयोमहत्त्वयिकोपुके आश्चर्यापुष्टिर्दयस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापप्रभवननासागराकारार्तकर्तुरालियपाप ॥ कपोलकायाप्रिनापातालतलेनयानां स्वपिनामहानां गगापुष्पावनेन कलाजलिदानेन चतारणक्ष
मननादत्र जलविमिश्रितस्यैव च नवनयनपरपरातनशुभवेदस्य ॥ ११ ॥ तदानीं भूतले गगास्थितवर्तव्यजलाजलि भूतो नन्दनत्याशस्याह ॥ तदति ॥ तेन भगीरथेनेन चतारणक्ष
पचिपितृणां मज्जली अलिभूता सजाता विस्मयादस्यानिपत्यतयानिधोभूरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यतदर्थार्हहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्थसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिनीशिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमासश्लाघात् ॥ जगत्ते ब्रह्मणो वानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौ सजातस्यश्रावत्तस्ययशसआसमुद्रप्रचाराधीनिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इति श्र्यावासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पट्स
 मतितम सर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ चूडालाख्या नमुकार्थद्रष्टृश्रेयावतायते ॥ शिविष्वजस्यमाहात्म्यविवाहकीडनकमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि
 भगीरथेनचमहीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगां गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मंत्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्सैकाय
 कार्ये होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं शसमारोप्य पुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जह्नुं भुवि गंगामयो जयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्य म
 लतरंगभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलान्निपतति गङ्गामर्गनामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वफ्रेन पुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेमहीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सान्निमानगामहीतलेव भू
 वह ॥ १७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधिया धृतान् ॥ समः स्वस्थो यथा प्रातंकार्यमाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य कोटीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिष्ठत्वं शिविष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ श्रीराम उवाच ॥ कोसो शिविष्वजो नाम कथं बालब्धवान्पदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विदद्वये ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ हापरे भवतां पूर्वमिदानीं च भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियतां
 गतौ ॥ ४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यत्पूर्वमासीद्गणवंस्तदिदानीं तथैव हि ॥ भविष्यति किमर्थं वै वद मे वदतां वर ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ जगन्निर्माणं निचयते रस्या ब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्रवस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथा सरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यंते व्यवस्थाः संस्ततो तथा ॥ तस्माद्वा जेव भूयो पिवक्ष्यमाण कथं भवरः ॥ ९ ॥

याधुनाम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनःस्वगकोर्हो कृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंती जायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमटारिविशेचतुर्गुणेऽपि मद्वापरे तेनैव स
 न्निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरतिरामप्रश्नार्थः ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निचयति ह्यप्या ब्रह्मादीनां सत्यसकल्पसंविदः ॥ अनिवार्यस्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं शीत्युक्तप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनः पुनस्तदादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 स्तस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिविष्वजादिसंसारपितयेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिविष्वज इव वक्ष्यमाण कथायावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

[illegible]

॥ ४९ ॥ पुरंदरीर्षीर्दे० छंदे पुस्तके पुस्तकमणीयार्थवद्विष्टयोस्तथाविधयोर्वैपसस्यसप्तकांतयोऽपुष्प्योरिव ॥ ४९ ॥ मिथ अन्योऽन्यस्माच्छिक्षणादन्योन्यसाभ्यार्धित्वा
 धृकोविदीपाकृतटीअतएवसर्वगुणसाभ्यादनुगतोष्णतादृपरजभाभार्थिकस्यामिषसप्तमिन्त्याह ॥ स्वरूपमिति ॥ ४९ ॥ अन्योन्यवृद्धयस्थत्वाद्देहपसकांतमेकमेवजनिवत्कर
 पम् ॥ विप्रारिथिभ्यैरव्यभिचिततच्छिष्यकुलालानामुत्त्वावाप्यसंभ्यस्य ॥ ४९ ॥ यथाबासोदृष्टाद्वारवर्धद्वद्वलचर्चविशिष्टाभनिपतकालाद्देवविधायकानिर्दिष्टम् ॥ सा
 दूषाका ॥ असीरितिष्यक्त ॥ ४९ ॥ अगावास्यापान्यतिरोप ॥ इहकाविषमिथोद्धयसस्थीसंतीरेक्यमुपागती ॥ ४९ ॥ मिश्रितक्षीरोदकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ भूतल
 जगत्पुजनांतपुजंयुजधीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचोष्टितम् ॥ ४९ ॥ सदृपयोर्धूरवरैर्दुष्पुष्पोरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वाविपुक्तत्वादिपत्वाच्चोष्टितस्यच ॥ ४९ ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीबभूवतु ॥ स्वरूपमेकमेवतीदधतुर्मिन्नतां गती ॥ ४९ ॥ अ
 न्योन्यवृद्धयस्थत्वादिबसंकांतमक्षतम् ॥ भवंशालायवेदभ्यांवित्रापिमुखावभा ॥ ४९ ॥ बाल कालादिवापुत्यसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ दृढत्वापादयावच्चबूढालावदनादसौ ॥ ४९ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अभावास्यानिर्वेदकांवन्योन्यवि
 लमत्कलौ ॥ ४९ ॥ मिथोद्धयसस्यतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयिताबुभौ ॥ ४९ ॥ पुष्पामोदाविवाभि
 न्नोभूतलस्योशिवाविव ॥ वैदभ्यस्तुदरमतीसर्वशालायपंढितौ ॥ ४९ ॥ कायार्थेषमुवंशार्थोऽकमलाकमलाधर्वौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादिनौ ॥ ४९ ॥ अनुवृत्तिपरवाकालोकवृत्तांतद्विदौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसइसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकाद्वाविवादितौ ॥ ४९ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिश्रुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षोद्वहदुकुहरेष्विवराजइस्युग्म
 विकसिमदमन्मयमदधारि ॥ ४९ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मा०नि०पू०बूढालोपाख्यानशिखिव्यजविलासकयनंनामसमसमतिनम
 सर्ग ॥ ७७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्विनिवपाणिमिश्रुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ १ ॥ अययतेपुमदुपवर्षव्वावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिन्नकुंभादिवांशसि ॥ २ ॥

स्योभूपाववतीर्णोभित्तौगीरंतकराविष ॥ ४९ ॥ सदृपत्येकभापृष्टसदेहपलोकराजराइस्यसमृन्मकालुन्यविषयविज्ञातधनुरीलपयोस्ती ॥ ४९ ॥ परस्परगुहद्विजा
 मिज्ञासीनोऽनुवृत्ति मिथोवृत्तिवनपायाचारस्तसी ॥ लोकवृत्तांतस्यतस्यराहकगम्यधमरइस्यस्यार्थिर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलभणामिरसायनानिपयोस्ती ॥ ४९ ॥
 प्रभादस्यस्यप्रभादपमस्यस्यल्लोकस्यपुहरेपुगर्भासारस्तुराकइस्योपुममिश्रुनमिष ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम०शात्यर्थ०नि०पू०समसमनम सर्ग ॥ ७७ ॥ ॥ ४९ ॥
 तयो०कवेणवैराग्यसंख्याभ्यासमिषनाबूढालोपाविषेकोऽभज्ञानललापमभवपयते ॥ १ ॥ निर्भरस्यहृदयेन ॥ मिथुनतार्थपुसद्वहम् ॥ १ ॥ अपरनैलारुण्येगलतिघनितपुम
 इतिनिर्णयअभ्यासघनराजविचारयथासतिद्वारेनेएकारोचद्वर्ष ॥ १ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीले देहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गनिर्वरणं तच्चाह ॥ हिमाशानिरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्मादधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बलतन्वदीर्घतगतावयन्ते इति यावत् ॥ रयोत्रवार्धकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्ध्यात्मिकादीनि तृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दतीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्नीकामयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्यसशोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ नयुग्ममिष्यन्ते इति विचार्यतत्र अध्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्या विभेदजनिर्णीयते देवविचारयामासेत्यन्वयः तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशानिरिवांभोजे जरा निपतनोन्मूर्त्वा ॥ आयुर्गलत्यविरतं जलं करतलादिव ॥ ४ ॥ प्राद्वर्षवल्गतातुं वर्षाद्वर्षाकादीर्घतांगता ॥ शैलनद्यारय इव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इन्द्रजालमिवासास्यजोवनं जीर्णसंस्थिति ॥ जुरवानिप्रपलायन्तेशरा इव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतन्ति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीमिषम् ॥ बुद्धदः प्राद्वर्षावाभ्युशरंक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभङ्गवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकर्तेवा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिरायातावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुतश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिच्युभं तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषयिका ॥ ११ ॥ संशास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ ॥ तच्चित्तौ तद्गतप्राणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्या ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रैवातिथनाभ्यासौ बोधयन्तौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्यीतौ तत्समारंभावान्योन्यतौ बभूवतुः ॥ अथ सा विरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥ शुवाध्यात्मविदां वक्त्रास्त्रार्थस्तिरणक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्यतावाधियाधवलयेदया ॥ प्रक्षेतावस्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतो मोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो नाहमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धमतीचैवानुभूयते ॥ कर्मोद्दिग्गणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्त्वबोधनमित्यादि ॥ समारभोययौ स्तौ ॥ सा चूहाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्यतास्य कशरीरव्यापारा ॥ प्रक्षेपे विविध्यपरशेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्याम ॥ १६ ॥ अयमसंसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थः स्यात्स एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निर्मितजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूले हि परित्वाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मर्तौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्विदत्तौ सत्यमेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

१ एव व्याख्याने पुनर्वाचानुपपत्तिः ॥ अप्रियसपत्नीसंयहणकामयत इति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः २ कथं कैर्निमितैरित्यपि पाठः

बुद्धिद्विपगधोपिपवरातीरावपगतकएव ॥ यद्यप्यजयध्वेतिस्त्रयेन्द्रियप्राणादय सहस्यार्त्तगोह्वावपणायनस्पृष्टदेहावयवादिवावरापयेनसिद्धांतितयापिनेपरिह्रावयम
 तेनिवापहितयामरमनुप्रवाहयधवहैहसयकत्वाद्वातहयधवज्जालत्येवेत्याशय ॥ १९ ॥ मनआरेरपिजहदेह्वादिपेरकत्वात्तत्त्वयोगपापयद्रभ्यनयापस्यादिप्रज्जरसिद्धमि
 त्याह ॥ येयतदत्प्रादिता ॥ २० ॥ आहसताआत्मत्वमार्थेवेतिनिश्चय ॥ क्षेत्रीरज्जुधै ॥ २१ ॥ स्वातेनवमद्वयानरात्मिकनिर्देशेन ॥ साबुद्धिर्मास्तेनेपेति ॥ २२ ॥ अ
 येनपायावच्छिन्नश्चिदाभावेमजभ्यनेअभ्यस्यते ॥ तथाअयस्यदेहवृत्ततरयाभ्यस्तत्वावेहज्जालत्यमित्यर्थ ॥ वाताभ्याप्राणापाधि ॥ २३ ॥ अर्नरभ्येनस्वातयाभिनिवर्धनप्यनप
 रिपूर्णांर्जावति ॥ अस्यासुख साक्षिभावेनविषयप्रकारनेनकलकिनादूर्ध्वतयायेण ॥ २४ ॥ अर्णोर्नश्चितनेन ॥ २५ ॥ चेत्योष्ठेत्त्वकलकिनेतिप्रभोपपत्तिमाह ॥ असत्येति॥
 अवयवावयविनेनभेदोजहएवच ॥ बुद्धिद्विपगोप्यवजहएवेतिहस्यते ॥ १९ ॥ प्रयतेमनसायस्माप्राप्येवभुविलोपक ॥ मनश्चै
 वजहमन्येसकत्मात्मकशक्तियत् ॥ २० ॥ क्षेत्रीरविपपापण येयतेद्वुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयरैवजहामतेवनिश्चय ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिन्नुत्साहपारेणवाह्यते ॥ अहंकारोपिति सारोजहएवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेनजन्यतेयस्योषालेनेवअभ्यात्मक ॥ जीवश्च
 घतनाकाशावातात्मज्जहयेस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारोतरन्येनकेनापिपरिजीवति ॥ अहोनुहातभेतेनचेत्योष्ठेत्त्वकलकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावतिर्जीर्णोर्नश्चिद्रूपेणात्मरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवताजीवश्चिद्रूपेवजीवति ॥ २५ ॥ आमोद पवननेनवरातेनवसरिद्रय ॥ असत्य
 जहवत्यांशचयनाच्चिद्रुजहम् ॥ २६ ॥ महाजलगतत्वाभिरविरूपस्वमुज्झति ॥ सहासहायदाभातिचित्समाधौसतिस्वत ॥ २७ ॥ आस्व
 रूपमलभुत्स्वभतदवभावित्सिषणात् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतयास्वयम् ॥ २८ ॥ जहश्चैत्यमसत्कस्यचैतन्येनप्रयोध्यते ॥ इतिस
 चित्स्यबुद्धात्ताकनेपाश्चित्यचतनी ॥ २९ ॥ इतिसचितयामासश्चिरायेत्यव्ययुद्धत ॥ अहोनुश्चिरकालेनहातहोयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाभ्यासाच्चिद्रूपश्चिराज्जगामपितज्जगामिभसवपन्यमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसागुद्गतागतोत्तिरिक्तस आस्वरूपमुज्झतिमुचति ॥ अतएवसत्ताशे
 चिद्रूपस्यपिमिषवृष्णापट सन्मृद सन्मिसितसापटपटाप्यविषाकारसमसागुभूयते ॥ घटायाकारस्यमृदादीत्येपटागस्तिपटानास्तीतिवत्ताकारमप्युज्झतीआभाघनाम
 प्युक्तरीत्यापरनायनाभिद्रूपमपिअविषाकारादभ्यासपरंपरयाअहयुध्यमसत्कस्यवसवपन्यजगत्पुबुद्धाघनाहत्तसभावेनैवगन्येनवत्तनाकारवृत्तिभ्यास्यामूलाविषावरणभग
 वानप्रकारेणप्युप्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनो न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानि प्राप्यते ॥ तत्वाप्तैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तलज्यते ॥ सर्वस्याप्यानंदैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवा किरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोग्धदे स्थाने स्थितायाति कल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसर्वेदमवभाकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानंदरूपत्वात्परमगलनादशस्वभावात्काव्याप्यच्युतमित्युच्यते ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवतीपरिणीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि विषुदीजालमस्यासंकाराद्विन्नवस्तुन यतएवाधिषुदीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानासिद्धासौषासाक्षिचिद्विषुदीप्रवृत्तेः प्रागेव स्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभासुभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्गुणभूतभौतिकपदार्थानां सत्ता अस्ति यद्वै विज्ञेयतां कत्वानकश्चिद्विद्यते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीं द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहोद्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महसस्तत्तित्योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसर्वेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामभिः परिणीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिनास्याभिन्नमानतः ॥ तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययदं चित्त्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीं द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्गुणपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्ते ॥ शुद्धचित्मणि वत्सा हि संयं समसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासंभवती हि हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्गुणमात्मानं च तति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥ महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं कृपातराम ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तवैवामूर्तवैवत्यादि श्रौतप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ यतसा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्प्रतिविब्रमसंगैव धत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसमाख्यसाधिविधाननुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्व निरूपणयोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्ययजगत्सत्ताया शब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनंदैकरससन्मात्ररूपमात्मान स्वयमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सत्तायादौ तन्मायेनैव जगद्द्वैचिद्रूपस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदे मिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्मावता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्पुद्गेतीव तथामहाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्पुद्गेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृंक्षादं सोवा ॥ ५१ ॥

[illegible]

तस्यास्तन्प्रतिष्ठालक्षणान्याह ॥ नीरागेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णोद्दिष्टादितरात्मनसोप्यन्तरप्रत्यगात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयातातदातिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्धे
 पदांतरेपरमपदेविश्राता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमस्य कालिकेन बोधेनानादमर्हंतमस्य च भ्रमस्य निवर्तितस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तच्च ज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठेयथा विलीयते तथा तच्च ज्ञानवर्तव्यभूतेति कथा चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपदे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोहनमसंतुणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपभोगरौलापदेवाद्याप्यअनाकुलसंस्थिता भवति तद्वत्सापि समालोकजापदादिसर्वावस्थान्स्वक
 रूपप्रकाशप्रत्यगात्मानजापदायसवधात्मनास्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यनाकुलासंस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरागानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितानजहातिनचादत्तेप्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भां भाधिः शांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता घनलब्धपदांतरं ॥ सर्वोपमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वल्पेनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पष्टविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसकलं शांतेपदेविश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदञ्छाभ्रमालेव गतसंभ्रम ॥ ७ ॥ अनाकुलासमालोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वीवशैलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशोभनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्यांगीकदाचित्साशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशोभामालोक्यस्मयमानउवाचह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 दितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतनिजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रर्पितामृतसारवलयव्यालभ्यपदेवच ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च धानासुंदरं वपुः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगरूपं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतः प्रश्यामि ते प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं र्पिता रिव लज्जगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः प्रश्यामि ते प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवस्तुना ॥ चेतस्तव तुल्यमतिमस्तर्पिराभ्यसुंदरम् ॥ १६ ॥ तैरववा लकदलं मृणालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्विद्ध्यातेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥
 यमानो विस्मयस्मेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमानेपुण्यमहद्देहजगच्छेदवच्चैतिशतवृद्धातिदेशादुगितश्रेतिसिषाईपूलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वर्तपूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्भद्राजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरविनिर्जलजह्वनयाक्षीराब्धि
 रिव पूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमचापल्यमुपयाति सैर्भाक्तनैरागरवयवैस्तेजोतिशयेन दार्ढ्यातेव ॥ १७ ॥ क्रतुपययैरिशिरास्यये ॥ १८ ॥

पयानोत्सापनादिपयाग आपो गोपधाविस्तिर्गुणयोराक्योगृहयोगोपायास्तप्यदन्तिम ॥ १९ ॥ २० ॥ एषराक्षामुटावृहालास्त्रशोभातिशयनिमित्तपरिच्छिन्नदहा
 स्मतास्यानूणाद्वीपप्रक्षालनलाभाश्चेतिगृहोक्तप्राप्त्युत्तरमाह ॥ नार्कचिदिति ॥ अहमिदसर्वमूढजनमसिद्धिमिशररीरान्तत्यक्तानविषयते आर्कचिद्व्यवरोपा किंचिन्ना
 मरुपापरायसिद्धयाधिपप्रक्षालनत्वंतरत्वापेन अगताननुममरसापानादिसापनमाधेण किंचिद्विद्वद्व्यनुच्छन्नतत्तिष्ठाकारतेनेत्यर्थ ॥ अथवा अहर्कचिद्विद्वत्का
 रजापराधस्थानद्वयगतानाप्यर्कचिद्विद्वत्कारमुपुमरुपर्कानुदमरस्थापयमपित्यक्तानुपीयस्त्रागमगातानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा अहर्कमोपासनादिना किंचि
 विराकारदद्वेषद्रादिद्विषयगर्भांतरभाषनाकृतारमस्यसिद्धानागता नाप्यर्कचिद्विद्वत्कारमभ्यत र्कर्पाकसिद्वसर्वत्यक्तास्यस्वरूपप्राप्यस्थितानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा

किंत्वयापीतममृतप्राप्तसाथान्यमेववा ॥ अमृतमुमेवसप्राप्ताप्रयोगायुक्ति ॥ १९ ॥ रान्यार्चितामणेवापिनेलोक्ताद्वत्वाधि
 कम् ॥ अनामंकिमनुप्राप्तनीलोत्पलविलोचने ॥ २० ॥ ॥ चूहालोवाच ॥ ॥ नार्कचिद्विद्वत्कारमिदत्पक्काहमागता ॥ नर्कचि
 किंचिद्विद्वत्कारतेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २१ ॥ इदसर्वपरित्यज्यसर्वमन्यन्मयाश्रितम् ॥ यत्तत्सत्यमसत्यवर्तनास्मि श्रीमती स्थिता ॥
 ॥ २२ ॥ यत्किंचिदन्न किंचिच्चतज्जानामियथास्थितम् ॥ ययोदयययानाशतिनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २३ ॥ मोनैरमुर्केतुप्यामिमुर्के
 रिवसुदुरोगानद्वय्यामिनकुप्यामितेनास्मि श्रीमती स्थिता ॥ २४ ॥ एकैवाकाशसकाशोकेवलद्वयेरमे ॥ नरभेराजलीलासुतेनास्मि श्री
 मती स्थिता ॥ २५ ॥ आत्मन्यवहितिष्टामित्यासनोपानसद्यसु ॥ नमोगेपुनलज्जासुतेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २६ ॥ जगतां प्रभुरेवास्मि
 न किंचिन्मात्ररूपिणी ॥ इत्यात्मन्येवतुप्यामितेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २७ ॥ इदंवाहमिदनाहसत्याचाहनचाप्यहम् ॥ सर्वमस्मि न किंचि
 क्षतेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २८ ॥ नमुखप्रापयेनार्थनार्थनेतरां स्थितिम् ॥ यथाप्राप्तेनद्वय्यामितेनाह श्रीमती स्थिता ॥ २९ ॥

अहमिदंराजगरेषुपरिच्छिन्नजीवाकारस्यकायानार्कचिद्विद्वत्क्षालकआकरोपस्पृष्टाविषयमार्थतेन किंचिद्विद्वत्कारवत्प्रक्षालनगतानामवर्तनेनेहेतुनेत्यर्थ ॥ १९ ॥
 उक्तमेवार्थमप्यनेष्यपुनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वपरित्यज्यसर्वमपरिच्छिन्नमभ्यस्यया आश्रितम् ॥ किन्नाह ॥ यत्तत्सत्यमपवाधिनविषयतेसमूर्तत्यद्मूर्तस्यपव
 द्यपदप्रसक्त्यस्य ॥ तनेतिप्राग्वत् ॥ २१ ॥ नर्कचिद्विद्वत्कारमितिस्वोक्तिभयानरेष्यवपयति ॥ यदिति ॥ यदसु उदय सगलमनतिक्रम्येति ययोदयस्यटिदशादुरयमा
 नर्कचिद्विद्वत्स्थित्ययरेष्वपययानराप्रमरुटादस्यमाननर्कचिद्व्यवहितवयापेनकूटस्यप्रागनदस्त्रभावेनस्थितजानार्मात्यर्थ ॥ २१ ॥ २४ ॥ त्वदपयवेनहार्दप्रक्षल
 स्यते ॥ २५ ॥ आसनेपानादिपुत्रेहस्तिमप्यहंपूर्णोक्तमप्यवहितवामिभनृपूणसम्मानादिरारिरभनसगोभेपुनरल्लामपयुक्तलज्जासुता ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदंवाहमिदनाहसत्याचा
 यमधिष्ठानदयाआरोपितदशानुनाह ॥ २८ ॥ भागर्थाजिह्वाभाषातिशेय ॥ २९ ॥

वयस्याभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभि स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिश्च सह मे ॥ अथ वा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्याभिः सरवीभिः सह मे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरदिभिर्भिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्न किंचिददृतमेव ॥ तेनेन्द्रियमनोदृश्येन विरहि तनुन किंचिन्निष्प्रपचवस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्बहिश्च सन्मगबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीना वीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्तानि वदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलं त्रियावन् ॥ २ ॥ अ

तनु विद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सह वयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वा चित्ते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तु न किंचिदंतः पश्यामि सन्मगिति नाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्यानै चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विश्रांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरमर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापास्मि बालास्मि वरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकान किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगोपरित्यज्य रवेऽन्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यत्मानै वैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहोऽन्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचित्रियायुक्ते दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्यामीति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले लहदये रमे इति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षाद्भोगो भिन्नभुत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समहारपरित्यज्य तत्साधनं विताप्य खिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते सकिल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिक्रोधादिव धैर्यमात्रबलेन शरीतोष्णसुप्तुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वस्तु हेतुं कृतं तु सुतरामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नचेद्दिग्देदीन्मदीद्विनदित्स्यादिभ्यतेरिति भावः ॥ ११ ॥ अंगेति प्रसवो धने ॥ १२ ॥ रवेण प्रागभो देवस्तथा रस्ति द्विपयेन च्छाद्य भूम् ॥ ता
 दशवारभ्यारवस्तदिति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अपाद्वाप्तं शशुजपायद्विषिदायनप्रशासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकान्तिरितत्वापयो
 गत् ॥ ऊज्यस्य प्राण्यवनस्य चिरत्नवरासिद्धिद्वानुकूलभूम्यादिरशानिरोधाप्यासम् ॥ १५ ॥ रवेरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाधन्ये निमिसजिज्ञासुराक्षिप
 दि ॥ पारिमिति ॥ पारिस्थित्यरजगमश्च जगत्सर्वस्वरूपान् क्रिययानि प्यादितद्वरयो विना कप्रारिकारकस्य रकस्याप्युत्पत्तेरदर्शनात् ॥ तथैव सति क्रियानाम् स्वरूपस्य कयनि
 श्चति विचक्षिप्यादुपट्टस्यात् आपो भ्रात्याप्रयोऽनवस्थाया द्वितीयेप्याधातः अक्षिराम फलानवस्थाधेति क्रयाक्रियानामोभयस्तुनडलत्तिरनुभूयते अनुभवपथमारोहति तद्व
 तस्मादालासिमुग्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन कर्हामि क्रीडसुदरि ॥ १ ॥ प्रविहस्य हृदासेन शिखिभ्यजडतिप्रि
 याम् ॥ मध्याह्ने क्षातुमुत्पाय निर्जगामांगनाग्रहत् ॥ १० ॥ कष्टनात्मनि विव्रातो मद्वांसि नुशुक्वान् ॥ राजतिखिन्ना चूडालास्वध्यापा
 रपराभवत् ॥ ११ ॥ तदा तयागतत्रापतादगाशययोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोषद्रुति योययौ ॥ १२ ॥ एकटानित्यवसा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूडालायाय भूवेच्छालीलयाखगमगमे ॥ १३ ॥ खगमगमसिद्धयर्थमथ सातृपकल्पका ॥ सर्वभोगान
 नादत्यसमागम्य च निजानम् ॥ १४ ॥ एकैवैकांतिरितास्वासेनावस्थितागिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 राम उवाच ॥ ॥ यद्विदद्वैतार्थं किंचिज्जगत्स्यावर्जगमम् ॥ स्पदभ्युत्तिक्रियानास कयमित्यनुभूयते ॥ १६ ॥ कस्य स्पदविलासस्य धना
 भ्यासस्य भवेत् ॥ मक्षन् खगमनापेतफलपल्लवकशालिन ॥ १७ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञ सिद्धयर्थलीलायधवा ॥ कयससाधयत्येतद्य
 यातद्वदमं प्रभो ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ निविधसंभवत्यगसाध्वं वस्तिहसर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चरायव ॥ १९ ॥

इत्यथ ॥ १९ ॥ पुनराक्षिप्य प्रस्तुतपृच्छति ॥ कस्म्यति ॥ एतावन्मनादिसिद्धिजातकस्य स्पदविलासस्य फलनवर्षिष्वेत्यथ ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्धयर्थ आत्मज्ञो लीलाया
 बाधुर्न सिद्धिजातकयमनकमप्यसाधयति नवर्षिष्वेत्यथ ॥ १८ ॥ भवेद्यथात्मप्राप्त्यानवस्थायिको यो यो यद्विक्रियास्तद्व्यपमाप्रसिद्धयेकारकयोश्चास्त्यात् नमुतथा किंनु कि
 यासाप्यस्वरूपस्य फलनिष्पत्तये हि यद्युत्तानिकारकाणि नातीत्येकनया क्रियाप्रवृत्तये ॥ तथा हि कष्टस्य साध्याकारकाणि साधनतावध्यपदेदुशक्यते ॥ तथा च साध्यासा
 धनो भयवित्तस्यार्थक्रियानसाध्यापेक्षितसाधनेभ्य साधनतरमपेक्षन् दतितत्साक्षिकयकूटस्वशाकारणमिति विक्ष भ्यानि रक्षकारा एव स्यारायेन वसिष्ठ उवाच अस्माधानानुकूल
 गोप्य एव साधारणक्रियासाध्याभिज्ञ उपदेशायति ॥ विचक्षिपमिति ॥ उपदेशाननुविद्धिष्वधीभूतवस्तु उपदेयप्रवृत्तिविषय इत्यनुविद्धेय इत्येयनिवक्षिपमिषय उपेक्षा नुविद्धिगम्यभूये
 त्यतर्ह्येतादीप्येति कपोपचारादेनोपक्षयापन्नवर्ष कटद्वितिलोकेष्वप्यहारादर्शनादीर्णसाध्यम् ॥ १० ॥

तेषु फलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वा सुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्युत्पादिते भावः ॥ २१ ॥
 त्रय एते साध्यो मेदा अज्ञाना भवेत्याह ॥ सम्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोष इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्था भेदेन बोधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलायाधवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतद्विश्रंसासाधनश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरया लापेक्षया च निमित्तान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषा देशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलने शीघ्रं सिद्धिलाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरे देशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभावति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसायैवेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ

आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपेक्ष्यं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सम्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपेक्ष्यं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सम्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रय एते तदा प्रक्षाः संभवंति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दं कदाचिच्छीलया तथा ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणु सिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वा सिद्धयः ॥ जीवमाह्वादयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादिसाधने साधोतन्मया स्तेयतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषो न विस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैले सिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उडामरतत्रयोगिनी कल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भोदित्वदीपप्रश्रयस्तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येव विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागुसिद्धिषु विषये अस्तमाजिज्ञासुनामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषो देयतत्रैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विप्ररूपत्वाद्विपातक इति तन्निरूपणमवोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमवादि साध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थतिराम सर्वो धनतासासिद्धीनां स्तादशदृष्ट्या नृच्छतेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

[illegible]

तस्माद्धिव्यजकयाप्रसगापतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलाभ्यु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यखिलास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुदादिद्वारसंकोचान्स्थानकादिक्रियाकर्म ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशास्त्राद्यभावनान् ॥ स्वाचारानुजना
सगात्सर्वस्यागात्सुखासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालनेकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंलग्नाङ्गगत्यगाच्चसुव्रता ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधेषुभयातिविधेयताम् ॥ प्राणाश्रमुत्वात्तद्भक्त्यपुंसोष्ठ्याद्दवाखिला ॥ ३४ ॥ रात्र्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद् ॥ देहानिलविधेयत्वात्साध्यासर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमहलिताकारामर्मस्थानंसमाश्रिता ॥ आंघ्रवेष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ र्वणाप्रावर्तंसदशीसखिलावत्तसन्निभा ॥ लिप्यार्थोकारसस्थानाकुहलावर्तंसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्यपुच्छ
गनदलगादिषु ॥ कंटादिव्यजजतेपुसर्वेषुप्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

[illegible]

शीतेनार्तं शीतार्तिं निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगं कायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयाकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यथा ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पोऽग्निर्जाठराग्निलोतविगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चन्द्रः स एव विलीयमूलाधा
 रे प्रसूतो यनीभूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुर्दक्षणेन यो न्यते तत आरभ्य भूमध्य पर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति त्वनुरूपता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलवहिश्च पवमानेन प्राणादिना स्पृशदा ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं त्रिवलयाकाराकुडलिनीसंज्ञा चिच्छीकति दर्शयति ॥ तस्या इति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूले
 लक्ष्णेण त्रीने वलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिः शब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषु तरोत्तरं व्यक्ततरा पश्यतीमध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्भजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यासां मित्रावरुणसदना दुच्चरतीं विषादिवर्णान्नम्रकदकरणे प्राणसगाव्यसूते ॥ ता पश्यतीमध्यममुदितामध्यमावुद्धिसंस्थावाचवके करणविशदावैखरीचम्रपद्येति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तं सुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिताकल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुर्भूमध्य रं धाणि स्पृशतीति त्वत्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ या पराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोकाकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्द्रुपारुषितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिग्वुद्धादिशक्तीनामापि सत्ता स्फूर्तिं प्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव स्वमुखात्प्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्द्रुपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथमुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदाहृदि स्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपादानं यस्य तथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्त्वृत्तिसकल्याभ्यवसायाभिमानरागादि वृत्तिभेदैरत रुदेतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विधशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुडलिनी देहे मृदु स्पर्शविषयसन्निष्कर्षो घेयतेषा च क्षुरादीनां वंशोदयासती देहे यथा यथा
 यादशभोजकादृष्टदृष्टसामयी विविधेण स्फुरति तथातस्तदिद्विधैर्यथ विशेष स्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणा संविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 ना मिति ॥ कुडलिनीजवात्तथा स्फुरति यथा मृदुना च क्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्रयंत्रं कार्यकरणसंघातयुनक्तिरिति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्याभ्यां लिङ्गनमन्योन्यालिनि का ॥ भावेण बुद्धिः ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरुणभगे उच्चैः स्फुटतरा संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तत्रमूलाधारस्यापाः कुण्डलिन्याश्चक्षुरादिप्रवर्तनेनाब्जोद्धारमित्याशयेनाह ॥ तस्यामिति ॥ उत्पद्यतेप्रतापते ॥ विलीयतेसकुचति ॥ ४७ ॥ कथमुत्पद्यतेविलीयतेचनवाह ॥
 नित्यमिति ॥ प्राणान्मनाहोष्मन्मयाअपानात्मनाअथप्रवेशोन्मुखपातया ॥ उक्तमुपसहरति ॥ सेति ॥ सामानीसाधारणी ॥ समानराख्याज्ञावेत्यर्थोवाप्यजिह्वापि
 इदमलङ्कितस्यप्रत्यलोप ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नापाभिन्नामूलाधारमाहीमूलपरिच्छिन्नकुण्डलिन्याःस्थित्वाद्ब्रह्म कथयिष्येतिरामपृच्छति ॥ आकल्पयति ॥ आक
 ल्पादिकालत ॥ सर्ववित्तवस्तुत्रभापरिच्छिन्न ॥ देशकालपरिच्छेदाभावात्स्यापिबलुक्तपरिच्छेदाभावत आधेयस्यारायेनोभयोरुपोपादानम् ॥ ४९ ॥ वासिष्ठस्तुतर्हि काल
 कथयरेच्छेदाभावेपित्तवर्तनभूतपृथगुपादानव्ययम् यदिस्यटीकप्रणायामस्यपृथगुपादानतर्हिदेशकालपरिच्छेदाभावेपित्तसमानमितिअपानाधारव्याजोनेदर्शयन्तिराका
 षायादिर्धैर्ययायाम्भितार्क्षिणाकारणयदादिगोचरतयासांभिव्यक्तमर्थातदासंविद्ब्रह्मसत्प्रकृतान्माधवीजश्रीरस्युक्ताधीषितराशिधरिष्यन्तस्यूलसमवेद्ब्रह्माकारपरिणतभूतसा
 तस्यासमस्तास्यब्रह्मनाब्जोद्दयकोशगा ॥ उत्पद्यतेविलीयतेमहाणंब्रह्मवापगा ॥ ५० ॥ नित्यपातोऽसुकतयाप्रवेशोन्मुखपातया ॥
 सासवसविदावीजत्येकासामान्युदाहृता ॥ ५१ ॥ श्रीरामउवाच ॥ आकल्पादनवच्छिन्नाचित्सवित्सर्वमस्तिहि ॥ तस्मात्कुण्ड
 लिनीकोशालेनार्थेनोदयस्तु ॥ ५२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वचित्सविविद्वयेतनय ॥ किंत्वस्याभूततन्मात्रवशाद्
 भूदयकचित् ॥ ५३ ॥ सर्वत्रविद्यमानाप्रदेशेषुतरलायते ॥ सर्वगोप्यातपसौरोभिस्यदीर्घेविजृम्भते ॥ ५४ ॥ क्वचिन्नष्टकंचिरस्मष्टक
 चिदुच्छन्नतगतम् ॥ वस्तुवस्तुनिदृष्टतत्त्वज्ञावेर्विजृम्भितम् ॥ ५५ ॥ एतद्दयक्रमेणाहशृणुवक्ष्यामि तेनय ॥ देहस्वेचययोदतिभृश
 सविन्मयक्रम ॥ ५६ ॥ चतनचैतनभूतजार्तव्योभतयाखिलम् ॥ सर्वचिन्मात्रसन्मात्रशून्यमात्रत्रयथानम ॥ ५७ ॥

पक्षैवविद्योविशेषाभिप्यक्तिरित्याह ॥ सर्वत्रेत्यादिना ॥ ५० ॥ भगुरेशकतपरिच्छेदाभावेसवित्सर्वप्राप्तेत्येताराक्योपाधिवशाद्वस्तस्य स्फुटीभावाद्दतिवृत्तात्माचटे ॥
 सर्वमेति ॥ तस्मात्पातद्विआवच्छेदमतिर्विवर्तनाभ्यांदिगुणीकृतप्रथमाद्वहलीभूताकालस्यकषट्कद्विचोषन्याश्चालीप्रवर्तित्यर्थ ॥ तद्योपाधिरुक्तवहलीभावेनस्कटीभावे
 दृष्टतयाह ॥ सर्ववदति ॥ ५१ ॥ तस्याप्युपाधिमालिन्यतारतम्येनचिदांभिव्यक्तितारतम्यमित्याह ॥ क्वचिदिति ॥ यच्छिच्छादिवस्तुनित्तत्त्वद्वस्तुअविद्याकाळोनाभिभावास्तम
 धारित्यशैत्यमिवमष्टमर्शनागतम् ॥ देवमनुष्याद्विद्विभुनस्पष्टमभिप्यक्तम् ॥ दक्षादिछेदोपकृष्टाच्छन्नतयाहि सवेदनविवेकासमतागतदृष्टम् ॥ चिदंशमवनसत्तारोमतरतम्यमि
 त्याह ॥ तदिति ॥ तेषांअधिपोपाधीनासर्वानुभाषसिद्धे सद्भावेरेवछेदौलस्यवर्धविजृम्भितमनमिभूतमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ उक्तमेवाभिप्यक्तितारतम्यंक्रमदासगसमानोर्निरूपयितुं
 पतिजानीत ॥ एतदिति ॥ स्वेमनुष्यादिहहृषासुस्पष्टाधारेदेहेययापादशानतरतम्यम् ॥ ५३ ॥ तदुपोहतेनसुक्ष्मस्यूलज्ज्वालासमप्रचनयसंवाधिविधानसन्निदेकरससर्वप्र
 चतद्ब्रह्मप्राप्त्यात्मन्यन्यार्थानिर्दिशति ॥ चतनेति ॥ तत्रोभोभोषदसं विभुसंभ्रमश्च ॥ ५४ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततस्तन्मात्रपचकक्राणामनवुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतीविवतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वसविदमनभूताजन्मादधिकाराआदिपदाजापदायवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविद्वि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिह्मिगारमपरिरिटातिपचकानिजीवस्यदेवमनुष्याकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्त्वसत्तामात्रकेणैवपर्चाकरणद्वारास्थूलदेहत्वज्जति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतरवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्वतर्गतभुवनादिभोग्यतर्चेत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्त्वैकततस्तयाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तसंधिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तीतिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तत्राह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजक्राणादिपचकयादितोल्गादेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनाभि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्त्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वंलक्ष्यस्त्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिवजंतोहदेहत्वंतानिकानिचिन्मा ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वेहेमादित्वंचकानिचिन्मा ॥ कानिचिदेहतादित्वंद्रव्यादित्वंचकानिचिन्मा ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्पर्दमात्रंजगदिति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुनंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्पर्दाभिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलातःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवैतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पर्दःशोलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनितस्पर्दिस्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ कापिपर्यष्टीलिंगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पर्दाभिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौतोलंगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनाज्जडाभिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतरतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिधावेलीनोपूनसमुद्र सायशिरारपवनसपर्कद्विलानटक्रमादूर्ताभावात्तत्त्वानिश्चल स्थित
सन्दर्भप्रदेशोर्वाचिरिवचल ईषद्वनप्रदेशेपञ्चल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्चस्थितस्तथैवप्राचिनरतिर्षकस्यावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपादृष्टोलोअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्वर्तमानेनलोलत्वाभावोपिनस्पनादिव्यत्ययाघातस्तथास्थावरादिभावेपिनचिद्रूपतास्तीरित्याह ॥ इतद्विति ॥ नोद्वेति काकु ॥ किमद्विरि
तिव्यपदेशेन भवतिकुतुभवत्येवयथातथैवैतत्सुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्रूपस्तस्यानिर्धर्मकत्वादि
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतर्देहशावहवोविकल्पादृष्टादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहाद्याकारपरिणतपचकक्राणधारणार्थीनस्पर्दचेतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तयोजकस्पर्दरोलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुवासानिलायीनस्पर्दिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पात्स्यभाववशतोदृष्टादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननस्य स्वात्मना भाव स्वभाव सकयविद्वद्विषयस्वात्मक स्यात् विरोधोद्विषयासोपेक्ष स्वभावस्त्वन्यथापेक्ष यदिस्वीयोभावा स्वभावस्तथाप्यसौस्वभावापेक्षोत्तरसापेक्ष
नृतिरुपयसपक्षस्यविषयस्यस्वत्वयतिमिसवास्यादितिय र्पयर्पुन्युभयतार्हित्ययास्वभावविद्ययायावधयर्पुन्योनभ्या ताएवद्विषिआहाराभ्युदया ॥ स्वापुनरुक्तताये
स्यादप्यगतपत्यर्थेनभ्यनाद्वैरुद्धागपयत ॥ षष्ठशीतल्ल्यादिधमपरार्हिमाभ्याद्विधर्मपरसाक्षिभर्गिपदन्तिपुषपकरीषसर्गषपरिदृश्यतदत्यय ॥ स्वभावावितित्यक्त्योप
कर्मण्यपयर्थ ॥ १४ ॥ अथवावाग पनपयन्योऽप्यगतस्यावासनाकृत्यतविकल्पकस्यककार्यानुवाहित्वनतत्परार्थानत्वात् किन्तुगृहीतवासनाशानानन्तद्विद्वद्विकल्पभावेन
विस्तरणीयत्वात्तनोपयकानांस्थिरपरद्वयपनुयाजनयोभ्यादस्याह ॥ यद्वीतति ॥ तातिरेविकल्पनविरोधयाभ्योच्येभ्यद्वितीयाव ॥ १५ ॥ अथवातनासामप्यपराध पूष
पुषविद्वद्विषयसदसवासनानुमात्रित्वात् अतःआसनेविद्वद्विषिकल्पकस्यामूलकमन्विष्यनपुसाविसमितदत्तव्यविद्वद्विषिकल्पसहस्रेयतनुविषयसर्गाविक्षिमावासनापुषपयनु
वाच पयन्योक्त्या स्वभावाद्वापुनरुत ॥ गतोऽप्यादिविभाभ्याद्विवाक्येतिपरिदृश्यते ॥ १४ ॥ गृहीतवासनांशानांपुष्टाभावविकारिणा
म् ॥ स्थितय पयशानांरिप्योज्या पयन्योजने ॥ २५ ॥ वासनासुविषयंकाहृतोनेतुमितश्रता ॥ पुसाप्राज्ञंनशक्यतेसुखपयन्योजि
तुम् ॥ १६ ॥ अशुभंवाशुभंवापितेनपयन्योज्यते ॥ मनुद्ववासनचान्यत्वचकसुखवामनम् ॥ १७ ॥ यन्नपयर्पुन्योगस्यफलमनुभुय
त ॥ तनतसप्तयुंजतनाकाशानुशिभि क्षिपत् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रतिष्ठाभेवापापयचनानांहिराशय ॥ विवेकनिष्ठा कीटायाएतस्यावरजग
ना ॥ १९ ॥ मसुमवासनापेक्षिपयस्यावरजातय ॥ मयुद्ववासना केक्षिपयानरसुरादय ॥ २० ॥ सवासनाविला केक्षिपयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षितवासना केक्षिपयैर्नमोक्षगामिन ॥ २१ ॥ अपस्वास्त्वसवित्सुमनानुद्धादिका रुता ॥ हत्वपादादिसयुर्क संज्ञा प
चयराशिभि ॥ २२ ॥

पानिनुराक्यतत्त्वभावादयदस्याह ॥ वासनादिति ॥ ११ ॥ पुसापयुमेतिपक्त्वात्परादिभावेयुमेवद्विभावेवापयुद्ववासनंसुमवासनंयपयचकतिष्ठति ॥ तेनवासनैवतद्वै
रुपयनुपायतदत्यय ॥ १२ ॥ किंचवासनार्पयर्पुन्योमस्यतत्त्वसोपायोयमवतकत्वेनसकलता स्वभावादिपयन्योगस्यनकिंचित्सकलमस्तीत्याह ॥ यमति ॥ १८ ॥ अतए
ववासनासपुण्यास्तताभावाभावा स्वप्नरायोपिपुण्यायस्वनिष्ठमनिष्ठानुच्छन्नायेथेतिदृष्टायनिष्ठा-सपयनेविषयेकनिष्ठारेवविभोगाद्विद्वेदाअपिकीटायादयनुच्छन्नरास्यप
यतदस्याह ॥ यमापति ॥ १९ ॥ अतएववासनास्वापमयोधतारतम्यदेवपयचकपुस्यादरादिविषयमवित्सुमनानुद्धादयदस्याह ॥ मयुमेतिद्विभावात् ॥ २० ॥ वासनाभिरावितेना
स्यच्छन्निवतसद्विदा सवासनविच्छा ॥ यमिमावासनास्यकवासना ॥ २१ ॥ वासनावैषिभ्यादेवदेवनरापिपयचकाराधिराकाशभूमिपमनारविनिचिपयवद्वापसमस्तपाना
रिलक्ष्यिभनकर्मदयसपयर्पेदेनरादिपयचकाराधिम स्वानुस्वाप्तमस्तिवतारादियोन्यपयवद्वारोचितमनानुद्धाकार-पयस्यसुखो-प्रमाप्यरसनस्पर्शादिकाअतर्वाप्तकरणद्व
या-संज्ञा सकृदा रुताअनपुष्टा-अप्रियाणिद्विषयस्वभावाद्दृश्यतद्विभावा ॥ २२ ॥

निर्यग्भिः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचुः पक्षीषु च्छेपादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कर्मिकीर्तयामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादिसकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वेव च लैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभेदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचि कर्मोपासनसमुच्चयानुष्ठानफलसमष्ट्यहंभावग्रामस्य कश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
र्यामः सकल्पं भिसकल्पलक्ष्णः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

निर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७३ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७४ ॥ एवमेको भिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७५ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिह ॥ इच्छाभ्रमर्योराजंत्यो मंजयश्चंचलक्रियाः ॥ ७६ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मानुलं समेरवः ॥ पल्लवानोलजलदालतोलोलादिशोदश ॥ ७७ ॥ वर्तमानानि भूतानि भविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानिरधुनंदन ॥ ७८ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्यंति कालतः ॥ ७९ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमंयांति तरंगाद्वववारिधौ ॥ ८० ॥ इतोयांति समुत्सेधमितिोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्ववतोयधौ ॥ ८१ ॥ ये विवेकवशमा लयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

रुष्णदा मोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवताप्रयोजितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानाकर्मिन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ७६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्मानां विदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ७७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ७८ ॥ स्वभावारस्वविवेकशून्यादात्मनः ॥ ७९ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ८० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सप्रसाह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगदृष्टेः ॥ ८१ ॥ हेरामये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवैत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

भूतस्मिन्मायसगनरोमोद्भवात्मकम् ॥ सिद्धिसिद्धेशोपायाशेषमिदृशमयते ॥ १ ॥ यदाभाणानितोषातिहृदिकुण्डलिनीपदम् तदासविदुरेत्यतभूततन्माधवीजभूरितिबुद्धि-
शक्तिजगद्वदस्यापवादनेभूततन्माधवीजभूरित्यशस्यस्फुटीकरणायकृतम्पुटसूक्ष्मपञ्चकविद्यारसगमपन्नेवेवाविसिद्धिबीजाभाणाभ्यासोपयुक्तमस्तंतकुण्डलित्थ्यामाणापुद्ग-
वकारप्रदायप्रति ॥ एतदिति ॥ तत्सस्पुटद्वादतकस्यपञ्चकस्यानोपूलाभारोतस्याभाषणीतायाकुण्डलित्थ्यामेतस्याल्लगतकपञ्चकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मपञ्चमभाणपञ्चकक-
पणस्फुरतास्यर्थ ॥ १ ॥ सायाणक्रयेणोत स्फुरिताकुण्डलिनीमात्मधर्मेषणस्वधर्मेषणवत्स्यद् स्पर्शसिद्धिनिष्पन्नकल्पनाभूलाकलाचिज्जीवोभन सकम्प्योबुद्धिरहकारपुण्यटक-
लङ्घनवत्सादित्वायानिकलनार्दिभ्यापारोपाधिमिलतभूतत्वाद् ॥ सातरेतिप्रति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तत्रस्पर्शशक्तेष्वधानव्यतिगतत्वाधानधिष्व्यदर्शयति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतत्सर्वकथीजतुकुहलि न्यातदत्तरे ॥ प्राणमाकरूपेण तस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सात कुहलिनीस्पदस्पर्शं
विकलामला ॥ क्लोकाकलनेनाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवतायातामननाब्जमत स्थिता ॥ सकलमाच्चैव सकलमा
दांधाद्विरिति स्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतायातासैषा पुण्यं कथामिवा ॥ स्थिता कुहलिनी देहे जीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
त्य सततं प्रवहत्यध ॥ समाना नाभिमध्यस्था उदानास्थोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपेवमध्योसौ न्यवसर्वदा ॥ पुष्टा प्युदानरूपेव
पुनः स्वस्थं वर्तिष्यति ॥ ६ ॥ सर्वं यत्प्रमथेयाति यदियन्नात्र धार्यते ॥ तत्पुमान्मृतेभायाति तया निगतया बलात् ॥ ७ ॥ समस्तबोध्यं भा
याति यद्विद्युक्थान धार्यते ॥ तत्पुमान्मृतिमायाति तया निर्गतया बलात् ॥ ८ ॥ सर्वं यत्प्रमथेति द्वे द्वे स्वप्नो ध्वं धीर्गमागमी ॥ तज्जतोर्ही
यत्तथा धिरतर्मर्तरां धत् ॥ ९ ॥ सामान्यनाडी वैधुर्यात्सामान्यव्याधिसंभव ॥ प्रधाननाडी वैधुर्यात्प्रधानव्याधिसंभव ॥ १० ॥
शरीराम उवाच ॥ किं विनाशः किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मूर्तीश्वर ॥ आधयो व्याधयश्चैव यथावत्कथयामि ॥ ११ ॥

वसिष्ठेन योजनान्म्याह ॥ अपमृति ॥ अयागननाद्येव योजनमित्यथ ॥ अयानोशनान्म्यामाकृष्यमाणापि स्वयसौम्यानिमृतेन ॥ मन्वष्टब्धत्वादेव पुटालकलकल्पप्लव्हे
 त्रिदशानर्धैषसर्गस्तत्त्वेन विवर्तितो गच्छिरेकामयीत्यर्थ ॥ १ ॥ एवमपोहतोरेषि साधितप्रकेत्याह ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यद्विद्यामान्यहन्त्यानयायेतर्हिसाकीदृशविद्या
 नद्वयसाधंयन्मयास्यात्तथा आकृष्यमाणा अपोमार्गेण ब्रह्मिणीति ॥ भिन्नमतस्याह ॥ गच्छति ॥ ७ ॥ प्राणुकस्पदम्याह ॥ समर्तयेति ॥ ८ ॥ अतएव माणाया न गतिनिरोधा
 भ्यायेन सर्वमिदं मानद्वयतरवसिन्नाये सर्वम्यापि क्षययत्युजयसिद्धिरित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिवेहे ॥ ९ ॥ एकशतप्रधाननाम्यल्ललात्तनुसामान्यनाम्यल्ललात्तनु रसमा
 त्रितया समानवत्तेयैर्धैककफिनापुपश्चयद्वैधुयमभ्यापारलक्षितैराद्याभिर्धैव्येभ्योऽन्यत्तत्साकर्मणा ब्रह्मरोगिणा ब्रह्मसंभव इत्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्त
 दिनायोपपन्नोऽस्मिन्नाशा ॥ एवमिदमस्याह ॥ ११ ॥

तेपानिदृतिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुखरूपस्यात्मनःपरिशेषात्सुखं तेषामूलतोज्ञानेनारोमांक्षइत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्धोऽन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्नाद्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिसुखातरितेपर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्रआभ्युद्भवनिमित्तान्याह ॥ अतत्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 पदहस्तविनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचितेनानवस्तिमितवायुप्रायास्वारभ्युद्बहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्यरागद्वेषेषुप्रसक्तेरितिशेषः ॥ १५ ॥ इदमात्मिदनप्राप्तमितिचित्तायाइतिशेषः ॥
 भयशोकानिमित्तप्राप्तेतत्कालीकारोपायापरिज्ञानलक्षणघनमोहदतीतिघनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानींशारीरव्याभ्युद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यंअतिरेतक्रे

श्रीवासिष्ठउवाच ॥ आधयोव्याधयश्चैवदुःखस्यकारणम् ॥ तन्निवृत्तिःसुखंविधातत्क्षयोमोक्षउच्यते ॥ १७ ॥ मिथःकदाचि
 ज्ञायतेकदाचित्सममेवच ॥ पर्यायेणकदाचित्चआधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखंविदुर्व्याधिमाध्याख्यंवासनामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविधातत्त्वज्ञानेपरिक्षयः ॥ १९ ॥ अतत्त्वज्ञानवशतःसंन्द्रियाक्रमणंविना ॥ तद्विज्ञानवमुत्सृज्यरागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदंनेतिजाड्याद्वाघनमोहदाः ॥ आधयःसंप्रवर्ततेवर्षासुमिहिकाइव ॥ २१ ॥ भृशंस्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यंचेतस्यनिर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेणदुर्देशाक्रमणेनच ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेणदुष्क्रियास्फुरणेनच ॥ दुर्जनासंगदोषेणदुर्भावाद्भावनेनच ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वान्नाडीनरंध्रसंततौ ॥ प्राणेविधुरतांयातकयेतुविकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणंदोषाद्वाधिर्देहेप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्रावृष्टिर्नाद्याभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैहिकीवापिशुभावाप्यशुभामतिः ॥ यैवाधिकासैवतथातस्मिन्याजयतिक्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयोव्याधयश्चैवंजायंतेभूतपंचके ॥ कथंशृणुविनश्यतिराघवाणंकुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधोव्याधिरस्तीहसामान्यःसार
 एवच ॥ व्यवहारस्तुसामान्यःसारोजन्ममयःस्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतनैवनश्यतिव्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाःक्षीयंतव्या
 धयोप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानंविनासारोनाधिर्नश्यतिराघव ॥ भूयोरज्ज्ववबोधेनरज्जुसर्पोहिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इरन्नादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाः द्रमशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषुनिशीथप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविपसंप्रबन्धाघतस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेनक्षीणत्वाद्दिगुणरसजातादिप्रवेशेनप्रपूर्णत्वाद्वाविधुरताकफपित्तादिप्रकोपेनव्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्वारभ्यतत्कारणव्याधिःसंदेहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यःपेठव
 सारोद्वहतरश्च ॥ व्याधिरूपतद्वैतव्यवहारःक्षुद्रप्राज्ञोपचलालसादित्सत्सभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतनान्नपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिःभूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्रज्जुतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पादपक्षसर्वपादतदीत्यधिनवसर्पपाधाधिष्याधिषितासानीसारभ्याधिसस्योमूलहामूलोच्छेदीत्यभ्य ॥ १६ ॥ साभान्यभ्याधिष्यन्नाधिजभ्यापय सुषिकितस्याद्भ्याराय
नाह ॥ अनाधिमादति ॥ अन्येद्वयपरंपरोपविर्द्विषिकित्सौ ॥ २७ ॥ लोलाकर्कशिरीर्षपुलानम मभाऔपधानीत्याषुपाया ऋक्तभृद्वजनादधिगताभ्यापयानि
चिकित्सारागानिषलयासायतएवेतिशेष ॥ २८ ॥ आधिभ्योभ्याधिजभ्यपकाराद्विकित्सोपायभाराम पृच्छति ॥ आधेरिति ॥ इभ्यादीपधाविनरयामप्रपुण्यादिरूपयेति
स्वभावनयोकि ॥ २९ ॥ तदनयमयतइदमपकारप्राह ॥ षिसेदस्याहिना ॥ षिधुरितेआधिभिःक्षुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेनोपपादयति ॥ तथाहीतिवार्धेन ॥ अयपुरोमर्गम

आधिष्याधिविलासानांरामसारधिसक्षय ॥ सर्वपांमूलहाप्रावणदीवतदवीकधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाभ्यापयस्तुद्रव्यमन्नशुभ्रक
र्म ॥ चिकित्सकादिशाश्रोक्तेनंश्रंत्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमज्जोपधोपायावतुश्राधिगतानिष ॥ त्वयाचिकित्साशाखाणिकिमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथयसविनश्चति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्नपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्तोविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरपितोजतुरममेवनपश्चति ॥ ३० ॥ अनवेक्ष्यपुरोमानगममा
गमनुधावति ॥ प्रयतमागमुत्सृज्यशरात्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभात्साभ्यमुत्सृज्यवहतिप्राणवायव ॥ देहेगजमविधेनपयांसिव
सरित्ते ॥ ३२ ॥ असमंवहतिप्राणेनाढ्योयांतिविसृष्टितिम् ॥ असभ्यकस्सिधेतेमुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यन्नपूर्ण
त्वयांतिकाश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषाद्यैवप्रयात्य
नप्राणसंचारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानिनयतिप्राग्देशसरिद्रय ॥ तथात्वानिनयत्यतप्राणवात स्वमाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतश्चररिक्ते ॥ तान्येवभ्याधितायांतिपरिणामस्वभावात् ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मेवद्वाधिकास्त्याभावाच्चनश्चति ॥
ययामन्नार्ज्वेनश्रंतिव्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ षाटीतिकेपितथैषकाधिकृतसहसोभाषाणवायव साभ्यमुत्सृज्यामार्गेणवहति ॥ यथागजस्यप्रक्षिटेनप्रवेशेनसुस्थानिपयांसिचरितस्तदेकमार्गेवहतिनद्वत्
॥ १२ ॥ असमवियमम् ॥ षिसंस्थिरक्तफणित्साधिपूणताप्रयुक्तमिषयसस्यानताम् ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ काश्चिदिति ॥ प्राणीराधिधुरितेसर्वतोविद्रुलीकृतवेहे ॥ सरितोनाह्य
तोसीध ॥ १४ ॥ १५ ॥ समानाभ्यन्नाणवात स्वमाश्रयसर्वशरीरशुक्लाभ्यन्नातिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानपुण्यसेतुकृतमन्वसमनयतीतिधुरितेतिप्राह ॥ १६ ॥ धानुर्वै
पम्यपरिणामस्वभावात् ॥ १७ ॥ उपसहृति ॥ अगाभान्नाप्राह ॥ १८ ॥

हरितकया फलानिहरितकम् ॥ फलेलुपिहरितक्यादिपुव्यक्तिरिति नियमान्नवचने युक्तवद्भावः ॥ तथा परलवादयो वा युवङ्किं भूजलादिवीजात्सकामववर्णान्मात्रिकभावनवशतो
नादां पुव्या व्याकारपरिणतान्नरसानामुत्तरणपचनदिकार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ आधुपशमोपायानाह ॥ शुद्धयेत्यादिना ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रासगिकप्रश्नोत्तर
मुपसद्व्यप्रकृतसिद्धिहेतुनिरूपणप्रसूति ॥ आधीति ॥ ४३ ॥ पुर्वपटकाख्यस्य रिलगात्मनो जीवस्याधारभूताम् ॥ ४४ ॥ आपूर्त्यकुर्वन्नाड्याप्राणमवष्टभ्येत्यर्थः ॥ तथा च प
तजले सूत्रम् ॥ कुर्मन्नाड्यास्यैर्यमिति ॥ कटक्पादवडरसिक्कर्माकारानाडीतस्याकृतसयम स्थैर्यलभते यथासर्पणोधावेतितद्भाष्यम् ॥ कायस्यापीनतागरिमाख्यासिद्धिरपि
तया तादृशी भर्त्तासिद्धीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ केन तत्सुर्व्यनभोगेति सिद्धिस्तदाह ॥ यदेत्यादिना ॥ यदा पूर्वेण पूर्णदेहातरायतो मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरधपर्यंतदीर्घाकृत्योर्व्यमाकटः प्राण

यथा विरेकं कुर्वति हरितक्यः स्वभावतः ॥ भावनवशतः कार्यतया परलवादयः ॥ ३९ ॥ शुद्धया पुण्यया साधो क्रियया साधु सेवया ॥
मनः प्रयाति नर्मल्यं निकर्षणं वकां चनम् ॥ ४० ॥ आनंदो वर्धते देहशुद्धचेतसिराधव ॥ पूर्णदा बुद्धितत्त्वजनैर्मल्यं भुवने यथा ॥ ४१ ॥ स
त्वशुद्धावहंत्येते कमेण प्राणवायवः ॥ जरयंति तथान्ना निव्याधिसेन विनश्यति ॥ ४२ ॥ आधिव्याध्या रिति प्रोक्तौ नाशोपत्तिक्रमौ त्व
यि ॥ कुंडलिन्याः कथा योगादधुना प्रकृतं शृणु ॥ ४३ ॥ पुर्वपटकराख्यस्य जीवस्य प्राणानामिकाम् ॥ विद्धि कुंडलिनीं मंतरामोदस्येवमं
जरीम् ॥ ४४ ॥ तां यदा पूरकाभ्यासादा पूर्वं स्थायते समम् ॥ तदैति मरवं स्थैर्यं कायस्य आपीनता तथा ॥ ४५ ॥ यदा पूरकपूर्णतरायत प्राण
मास्तम् ॥ नोयते संविदेवो र्व्यसो दुषमर्हं मंश्रमम् ॥ ४६ ॥ सर्पीव त्वरितैवो र्व्ययाति दंडोपमांगता ॥ नाडीः सर्वाः समादाय देहवद्भाल
तोपमाः ॥ ४७ ॥ तदा समस्तमेवेदमुल्लावयति देहकम् ॥ नीरंधं पवनान् पूर्णं भस्त्रे वां वृतांतरम् ॥ ४८ ॥ इत्यभ्यासविल्लासेन योगेन व्या
मगामिना ॥ योगिनः प्राप्नुवंत्युच्चैर्दीना इन्द्रदशामिव ॥ ४९ ॥

माह तोयस्मिन्कर्मणि तथस्यात्तथा संवित्कुंडलिनी प्राणनिरोधो ह्नतमूष्माणतस्य युक्तशारीररुक्ममानसंश्रमचाभ्यासपाटवेनाभ्युत्थानेन च सोढुं सशक्तं नैर्भूर्धनीयते ॥ ४६ ॥
नोयमाना च सा आकर्षणाद्वोपमादीर्घतागतसती सर्पीव त्वरितैवो र्व्यमभ्यासपाटवाद्याति ॥ कथयति तदाह ॥ नाडीरिति ॥ ४७ ॥ तद्वानाडी द्वारान्तरधनिरवकाशयथा स्यात्त
था पवनं नापूर्णं लघुत्वमापन्नसमस्तमापादमस्तकमिदं देहकं कृपादूर्ध्वमाकृत्यमाणान् चर्मभासात्तत्त्वव्यापमंतरगतः प्रदेशो येन तथा विधमन्निव्ववत्तज्ज्वाल्वावयति उड्डिनकरोति देवा
स्याभ्यासश्रमभित्यर्थः ॥ ४८ ॥ इति एव विधेनाभ्यासविल्लासेन योगेन कायाकाशसवधसयमलक्षणेन ॥ तथा च भगवतः पतजले सूत्रम् ॥ कायाकाशयोः सवधसंयमाह्वयुत्
त्यर्थो ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

दर्शनीसिद्धान्ताध्यायमाह ॥ प्रत्यक्षादीत्यादिना ॥ परदोषधेनययागणोप्यपाकयत्कृत्विर्नाथकिंमलनादीषुपुत्रातदनभ्राणप्रवाहेणारीर्यकपात्तद्वयसंघितक्षणास्यकपाट
स्यार्वाद्दर्शानुगतमिदमूर्धन्यावशात्तत्प्राप्त्यस्यनेमद्वृषमात्रस्थिमिमात्रोक्तितत्त्वमोमगानसिद्धानादर्शनमवर्ततीतिपरेणाख्यम् ॥ तथाचभाषत-यतमन्ते सूत्रम् ॥ मूर्धचपोतिवि
सिद्धान्तमिति ॥ तद्व्याख्य ॥ शिर कपाटअतन्निष्ठमात्रास्त्राज्योक्तिप्रसयमात्मिद्धानाध्यायपृथिव्योत्तराटचारिणादर्शनमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्मद्विद्या
व्याप्तिभाबद्धक्षणावद्यावतत्वरद्वितीयवर्था ॥ यदास्वामीनार्मद्विद्याणामस्तिप्रधानांसांसाप्यपितन्मन्त्रिकर्मेसिद्धानांतत्त्वमद्वोचरत्सद्वुर्लभतदानयनीशुभणचास्तुपमभासन्निकर्ष
विनायावशात्तद्व्यापणमाप्रणसिद्धानांदर्शनकथमभवेत्तच्चकट्यामित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तथकथमभवेत्तत्त्वशर्मिद्यापस्यायसिष्ठपरिहरति॥नकेचनेति॥नमस्त्वोनमस्त्वोवापुभूता

वक्ष्यनाडानवद्वेणशक्तिं कुहलित्नीयदा ॥ धर्तुरुर्ध्वकपानस्यादादर्शगुलमूद्वति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेणनाड्यंतरनिरोधिना ॥ मुहूर्त्तं
स्थितिमानांतिताव्योमगदर्शनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दर्शनकोटिशवक्ष्यन्नयनाशुगणविना ॥ अदिभ्यानार्मद्विद्याणांत
त्त्वमवदयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोभूचरेणनमस्त्वत ॥ अदिभ्येनाश्रिताज्ञानेहस्यत्पुरुषेन्द्रिये ॥ ५३ ॥
विज्ञानाहस्यस्यननुद्धिनेत्रेणरापव ॥ दृभ्येनेव्योमगा भिक्षा स्वप्नवत्सायदा अपि ॥ ५४ ॥ स्वप्नावलोकनयदातद्वत्सिद्धावलोकनम् ॥
देवलोभयविशेषायसिद्धान्तोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्वह्निर्दार्शान्तरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणंचिरस्थितिर्नीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्ष्यन्नचलसंस्थिति ॥ वक्तर सानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनर्तदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावात्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासौस्थितिंयातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

सिद्धाभासितवास्तुनिमित्तं नृपुटपेर्दिर्दर्शस्यनेषायान्तेषावान्तरयतद्वृत्तिसत्यमेवन्नयोक्तमिदमर्थ ॥ ५१ ॥ केनतर्हिदृष्टयतनत्वाह ॥ विज्ञानादिति ॥ विज्ञानाधोगभ्यासस्तु
ममनस ॥ ५२ ॥ कटिदशमिदमिदमश्वारास्यात्तरमाह ॥ स्वप्नावलोकनमिति ॥ स्थिरायानांसावद्वक्ष्यन्नफलाभाषादिव्यवहारक्षमाधर्तास्वमापेक्षयाविशेषद्वत्यर्थ ॥ ५५ ॥
दर्शान्तरकायमवशोयेनोपायनसिध्दयान्तमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वाव्यतिष्ठावशागुलियतिमितमिति ॥ ५६ ॥ प्रशोपोयसिद्धयानीस्थिरायतीतिपुनस्तत्त्वमात्रपक्षहेतुर्वाभ्य
सहस्यजगत्तमायामयादानेयमस्तिमित्यनागृह्यत्वात्स्वयंपदस्यपटनाददृष्ट्याभिनान्म्युत्प्लावितनयत्वाभास्यैकस्यनियतस्थिति कथमिति राम-पृच्छति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्यपेक्षरस्यसर्गादिकोत्सकभ्यप्रयुक्तावलुस्तभापयतिरिपियावक्ष्यन्काटवेनपल्लयोस्तात्प्रतिमसर्वनियतिभाषाद्विरोधद्वत्यापयमप्राप्तमेवस्मारयद्वत्सिद्धतद्व
चरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेदेशभेदेनापिबस्तुशक्तेरनियततादृष्ट्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिक्कामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीसादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातयाअनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदमस्त ॥ ब्रह्मसमावेनैवनिवर्तकहृपतान्येनेत्यर्थः ॥ कथर्ताहैवक्रेहर्षज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जामतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातयानियतस्थितिभूत्वाज्जामतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्यप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गोविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घातयादेहेअत्रोपोमव्यामिनिरूपयिष्यन्प्राणपानयो.सषर्षादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 लेहेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणपानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणपानयो.सषर्षणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठरेउदप्रदेशेनाभेहर्षमवश्रसमिलत्अतएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्काशयमस्राहयहृपस्थूलमासदिविस्थैहर्षमाकशसस्यैरमस्यैरवोजलेनिमग्नेश्रजार्गैः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवभिदं ब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जामतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः संघर्षणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुपंचजठरेस्थितांश्लेषमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधःसंमिलत्स्थूलद्वंभः स्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनातनिंजास्पदे ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यार्मध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोहृत्पद्मपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तथा ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्ववायुनाचविरुद्धदेशयो.कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततस्तत्राह ॥ तस्यैति ॥ तस्यमांसस्याधस्तमज्जा
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदेमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसघातस्यप्राणप्रदत्ताहृक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमग्नी
 देगप्राणपानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहणात्करोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणपानयो.हृर्ध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैवस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादिद्यादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममादिपदान्नादीजालचल्दिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदद्व्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासभ्यामयद्विहालसुरतिमप्रवसभाषोदेवषाधयोदधलकाधपापाणादिमदुर्णार्थुणादिवकवल्यमीचकोलेनजरार्थतिमद्वतर्ष्यान्मपिपाणवाधयोभुक्तमन्नादिवर्यतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यकारमेवार्थः ॥ इतिरिति ॥ तथानुक्तद्वस्यनानीमन्नादिपाणवातीराहभ्यपानव्यापयानलोहकाराजबेभरलायते ॥ तरलायमानस्यतत्सद्विभक्तमपि
 स्यान्नस्यप्रयभरसोऽसादृशकलाभ्यांसमासात्प्रकृत्वोमेवोपहसोपजापजाभ्योस्यप्यस्थिभ्यशुकमितिशिषिषिकार्येणाभ्यस्याअन्यापरिणतिरेति ॥ यथावसनेतरोरतन्मिब
 टभीमरसस्यपुष्टममजर्पयुष्माणिकलानीत्यादिरितिमद्वित्यर्थः ॥ ६९ ॥ तमममस्यपिधानुस्यानेपुष्कारोत्तरपरिणामसिद्धयेपरस्परसपर्याजाठराप्रभिम्यक्तिरतीत्याशयेना
 ह ॥ इद्व्यति ॥ आअरण्यनरणपरपरयाभ्यरण्यमप्यर्थमिद्वित्यर्थः ॥ ७० ॥ सवेहसर्वीगिउदितेनपदीमेतन्नकाठानिनाडीप्यमर्भेति ॥ ७१ ॥ तस्मैवसर्वदेहभ्यापिनोजाठ
 यद्वहोमस्तुरत्यगस्वभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयार्त्तिकिद्विशकवल्ययनितत् ॥ ६८ ॥ वातीराहन्ममानतत्यद्यादितरलायते ॥ ह्यन्या
 न्यतिकर्षणपृष्ठवादिदययातरे ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानांपवनोन्वहम् ॥ जनयत्यभिमन्योन्यसपपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहकनौप्यमेत्यय ॥ उदितेनससर्वानेषुवनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेदस्मिस्तत्तेजकारकाकति ॥ ह्यत्ययहेमभ्य
 मरंयोगिनीचित्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानचितितसस्ययच्छति ॥ येनयाजनलस्यस्यवस्तुनित्यहिदश्यते ॥ ७३ ॥ तस्याभेर्वा
 हवस्येवजलसशुकर्मिधनम् ॥ मांसपकजलहान्यलस्य कोशवासिन ॥ ७४ ॥ यदच्छशीतलत्वचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपि
 तसोभिरशीयोनीहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णालकैर्किंचित्तेजोकार्प्यमिधविदुः ॥ शीतात्मकतुसोमास्वमाभ्यामिवकृतजगत् ॥ ७६ ॥
 विद्याविद्यास्वरूपेणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिर्वृततदेवविभज्यते ॥ ७७ ॥ सवित्यकाशविद्यादिसूयमग्निविदुर्बुधा ॥ असं
 ज्ञाह्यतमोविद्यापादु सोममनीपिण ॥ ७८ ॥

राप्रवत्स्येतरकाकारेणयोनिसिक्तपासनकिपतद्वत्याह ॥ सर्वतद्वति ॥ अस्मिभूदे ॥ ७१ ॥ तवेनचिद्वेषणीधस्यमानम्यवहित्विप्रकटसस्यपपायदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 तद्विति ॥ ७२ ॥ तस्याप्रार्थनमाह ॥ तस्येति ॥ आहवस्याप्रसायुदकालमिवमालसलक्षणेपकवल्लैराद्व्यपयुत्तरलात्कोशशायिनस्तस्यकाठरस्याप्रपरिशारीरमन्तरसद्व
 जलसशुकज्वलनयोर्मामधनमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ हेदेहधनग्राहिहालक्षणेनविभज्यतेदेहस्यार्थापोमास्यकस्यमाह ॥ यद्विति ॥ ७४ ॥ इतिरपिजगत्प्रकाशीप्यभ्याशेत्य
 आह्याभ्याषाधीपोनास्यकस्यमित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवाचिज्ज्ञाशेषयपिठसदसदात्मकमविद्याबलमर्भेजगत्वाकारेणनित्यनिमित्तदेवैवप्रकाशजाह्यात्मनाक
 मपोमरुपेणविभक्तमित्याह ॥ विधेति ॥ ७७ ॥ तन्मिभागमेवैरुक्तमाह ॥ सविद्विति ॥ विद्याआत्मतत्त्वस्त्वस्मिन् ॥ आदिविद्यादासायप्रयाच ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनो न्वहम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विन्नेणुवदितित्वदुक्त्या देहविश्रपत्यक्षेणाऽप्यादित्या देवाऽऽधीनोऽन्नोदयादिदर्शनाद्विक्त्रिवांश्वात्मनः सोमादुदेतीत्ययमर्थः। पयः बुद्धिः शेषः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुल्ययोरभावश्छादसः ॥ अन्मनगमाभिर्तिर्दार्पः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन पस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजाकुरवस्तरसरोपादानकदिवसरात्रिवत्तरस्यरनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्ल्यायातपसमापरस्योपधातिर्नीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यात्पर्यातिरमाह ॥ तुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायातपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वात्माननः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अग्नीषोमीमिश्रः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समंचैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मांगवीजाकुरवन्तयादिव सरात्रिवत् ॥ स्थितिश्छायातपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्यंछायातपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्यास्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपपरिणामोत्थो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य च द्वादकमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्नमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिकमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्यो गतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितात्पर्यमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८१ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वेच्छात्मकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वेन इत्यनुपयोगोक्तिः ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्चाकारेण तमनुमिमतमिमानारदिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतारूपकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपि कार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभमहेत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्यः एकवस्तुमात्रपाहिप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

सोमो मुखमिव शोभमानो यत्र तथा विधवसंतपीधमागमे प्राणः सोऽप्यावाधुमागमप्यन्यथा तत्रागतः स न्य भवद्वाप्तसर्वनाडी जालागमनाच्छ्रुत्वा १४ ॥
 लिक एव प्राणः सोमस्यापानस्य मुखवादन्यपानादेरुदरे आगमने सति अद्यतोपमतद्रसं पीत्वा पीनतागतः स न्य भवद्वाप्तसर्वनाडी जालागमनाच्छ्रुत्वा १५ ॥
 नः सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिपृक्षत्तदावयत्सैषो न्यस्य पृहति श्रुतेरिति भावः ॥ सोमस्तु रवागमे इति पाठे तु प्राणोऽपि भूतो यजमानप्राणोऽध्वरे अमृतोपमशीतसोमरसपीत्वा
 ते धूमादिमार्गेण सुखस्य स्वर्गस्यागमे अथस्य च द्रसन्निहिता काशलक्षणमार्गपर्वण आगमनाच्च द्रप्याप्यतद्वाव प्राप्त कलाभिः स्वशीरैरुपयतिस एवास्त्यपौर्णमास्यापीनतागतः पुनः
 सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्च द्रभावश्च श्रुत्यैव दर्शितः ॥ अथ यत्रेमे प्रातरि द्यापुर्नैतमियुपासते ते धूममग्निस भवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रे परपक्षमपरपक्षाद्या नृषट्दक्षिणेति मा
 सास्तान्नैते सवस्तरमभिप्राप्नुवति मासेभ्यः पितृलोके पितृलोकादाकाशमाकाशाच्च द्रमसमेष सोमो राजा तदेवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन् न्नो देवाः श्रद्धा जुह्वति तस्या आहुतेः
 सोमो राजा स भवतीति च पचाग्निविद्यायाम् ॥ १४ ॥ यद्विमन्यसे न वायुर्गौरसरशोषयति किं लोके रश्मय एव तपि बतितरात्रावप्युष्मरूपेण तेषां सत्त्वादिति तदा त एवोदाहरणमित्याशा
 पीत्वा द्यतोपमं शीतं प्राणः सोममुखवागमे ॥ अभ्रागमात्पूरयति शरीरं पीनतांगतः ॥ १४ ॥ जलमप्युदपांभोगोपयात्यर्कस्य रश्मिताम् ॥
 सद्रूपपरिणामेन तज्जलं वद्विकारणम् ॥ १५ ॥ नाशात्मकतया तोयमौष्ण्यत्वादेति ह्यस्मिताम् ॥ विनाशपरिणामेन ततोऽप्यं वद्विकारण
 म् ॥ १६ ॥ अग्नेर्विनाशो सद्रूपपरिणामो निशाकरः ॥ इंदोर्विनाशो सद्रूपपरिणामो हुताशनः ॥ १७ ॥ हुताशो नाशमागतस्य सोमो भवति
 वैतथा ॥ दिवसो नाशमागतस्य रात्रिर्भवति वैतथा ॥ १८ ॥ तमः प्रकाशयोऽभ्यायातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्ये विलक्षणं रूपं प्राज्ञैरपि न ल
 भ्यते ॥ १९ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरेव तदपुः ॥ भावाभावेऽप्यैकास्यानिष्ठावेतौ तथैव हि ॥ १०० ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्कर्षं मादित्यरश्मिभिरपि भोगे पाने कल्प्यमानेऽपि जलमर्कस्य रश्मितामसद्रूपपरिणामेन याति शुक्लरूपेण तत्रापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्य लो
 हितरूपतेजसस्तद्रूपयच्छुक्लतदपामिति श्रुतेरिति भावः ॥ १५ ॥ यस्तु न च रौत्यद्रवत्वयोर्नाशौष्ण्ययोश्चोद्भवस्तदशेषविनाशपरिणामिताप्यस्तीति स कीर्णादाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशात्मकतयेति ॥ १६ ॥ सर्वत्राग्नीषोमात्मके परिणामेऽभयरूपसकीर्णतापि स्रष्टुमदशालक्षयितुं शक्येत्याशयेनाह ॥ अग्रेरिति द्वाभ्याम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ तर्हि तमः
 प्रकाशयोऽभ्यायातपदौ च किमनुगतत्वेन सद्रूपपरिणामता तत्र स्यादिति चेत्तद्वैतवत्त्वाभिज्ञतमैरपि भूयमाहिकयानलभ्यत इत्याह ॥ तम इति ॥ मध्ये अनुगतं व्यावृत्ततम
 प्रकाशविलक्षणसम्भाव्यरूपम् ॥ अथवा मध्येऽप्यौऽभयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरेतिसमासात् श्लाघसः ॥ १९ ॥ ननु तमः प्रकाशयोः संधिरुभयविलोपात्मा शून्यरूपस्तत्र
 नोभयविलक्षणार्कचिद्रूपमस्तीत्याशक्याह ॥ संधिरिति ॥ अनयोः संधिरपि अविलोपः अशून्यरूपः स्यात् यतस्तस्य धिरूपमेतयोरेव वपुः परस्परसलभस्वरूपम् ॥ न हि शून्ययोः
 संधेर्नाम भवति नवानिर्निमित्तास्ततोऽशून्यता ॥ कथमर्हि तौ संधौ वत्तौ इति चेत् यथा पूर्वात्तरकालयोर्भावाभावैः ॥ उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परानिरपेक्ष निरूपणे
 न भावरूपेण सापेक्ष निरूपणेनाभाव रूपेण च तम इदमकाशाभाव रूपमेकमेव वस्तु प्रकाशश्चायतमोऽभाव रूपमेकमेव वस्तु तिसर्वानुभावदेतवेकास्थानिष्ठौ स्थितौ तथैव हि संभाव
 पित्वेति नाणुमात्रमप्यन्यथा भूतावित्यर्थः ॥ १०० ॥

॥ १०१ ॥ यथाचिरद्विच्छिन्नमभ्यकाराद्यदितामसोराधासिद्धोभयपटितामस्यपद्वारादस्याह ॥ चिरद्वेति ॥ जलमयोर्वैश्वर्यकरद्वारासुपर्यवस्थितामृतात्मक
कलाभिः केषपणपुष्पागुभायारब्धपरिदृशीनुरिह ॥ १ ॥ चिच्छोभयोराम्भ्यामेवमकाराप्रकारातया आभिर्भूताभ्यामकमतोऽग्नीषोमात्मकोत्साह ॥ प्रकाशयति ॥ १ ॥ बहि
सूर्योत्पत्तामद्वान्धरमद्वस्याचिरादित्योत्पत्त्याज्जम्भूलगतोनिहृत्कारिण्याह ॥ चिरसूर्येति ॥ तत्रस्योदयोयस्यासन्नवोदयतम ॥ २ ॥ मित्रेप्रसंगात्मनिअहोसोमदेहेदृष्टेति
तत्तादात्म्येनरूपस्यचिरसिद्धिस्तुगतविवाधनानुभातरवत्तस्यैववृत्तीगृह्णात्स्वसपाकास्यत्वाद्भवेत् ॥ यथानिशीथेअर्धरात्र्यन्तेचदेविलसन्तिनदनुमवेशेनरूपरस्योरामभाभरभ्रद
धर्मचंद्रिकातेतस्यभ्रद्वत्तयावर्धितमूलत्सवयाअसत्यभ्रद्वत्तिशरीरीप्रभाभरोनासीत्तिष्ठैकाननुभावादिभिभाष ॥ ५ ॥ दृष्टान्ताद्यतिकयोऽप्यवर्तकल्लाह ॥
सोमवति ॥ ब्रह्महतेमहिद्वद्यमभाशयोपिभ्योनजलमयचंद्रवर्धितपकदयमिसुरूपकरोति ॥ देहेनकीचभावेनानुमविष्टाचिह्नस्यचिरादावपुष्पभाभभावादिनामयाक
द्वाभ्यांचैतन्यजाद्याभ्यामृतानिप्रसफुरतिहि ॥ यथातमभ्यकाराभ्यामहोरात्राभहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजडरूपाभ्यामारभ्येयजना
स्थिति ॥ जलावृत्ताभ्यामिभ्राम्भारीतातनुरिवैद्वी ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूरीचिद्रूपविद्विराधव ॥ जहात्मकतमोऽरुपविद्विसोमदरी
रकम् ॥ ३ ॥ चिरसूर्येनिर्मलेदृष्टेनामनस्येदवादयम् ॥ व्योमसूर्येवहिदृष्टिययाकृष्णनिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहेजडदेहेचिन्मिजेसत्यवद्भ
वेत् ॥ निशीथेविलसत्यन्तेययासौरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकदयत्यभिश्चिह्नैहस्यचिरंप्रभाम् ॥ स्वसविन्मयमिदुश्चिह्नैहस्यैरूपमकंज
म् ॥ ६ ॥ चिन्मिक्किपाल्वनाभासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकइवदीपेनदेहेनीवावगम्यते ॥ ७ ॥ चित्तश्चेत्योन्मुखस्वनलाभस्यैवचसत्त
ति ॥ निभेत्ययाभ्युभोलाभोनिवाणवातदेवहि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलब्धसदास्यावेवंकुक्ष्यप्रकाशवत् ॥ अग्नीषोमाविमौक्षीसपुत्तौदे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनिनिर्वाणेजाल्मेवैवातिशायिनि ॥ अग्नीषोमस्यचैवांगस्थितिर्भवति केवला ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्ज्वलक
तिरपानश्चातिलशरी ॥ छायातपवदित्येतौसंस्थितौमुखमगंगी ॥ १११ ॥

रोति ॥ यथाप्रकारायेकैकत्सलोकाभिभरति ॥ क्षेत्रेभ्योनाथाकृत्यमंभकाराद्यतिभारतेभिभगवद्भवनात् ॥ एवमभ्योन्मयेतेतदात्माप्यासादकअहंप्रभामहलाभदुर्भ
वति चिच्छस्वर्धमिभ्यधनुष्योदेहेतदस्यादित्यनुभावनुरिहैरुत्संख्यप्रभरीत्यन्वय ॥ ६ ॥ इतोपितस्योदेहपर्मलपमदत्साह ॥ चिदिति ॥ नमयतिस्कोचयतीतिनमउपा
धिसाच्छ्रूया ॥ ७ ॥ अक्षानाहनायाचितमेवोपापुन्मुखप्रयानियमरोचनार्थमाप्रित्याह ॥ चितदिति ॥ ८ ॥ एवमुक्तरीत्याकुक्ष्योरमकारावदभ्योन्मसवृत्तनाधीनसूर्ये
षावाम्भ्यद्वारविषयत्वादिरौदेहेहेनाव्यग्नीषोमात्मकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तयोरेवद्विज्ञाप्रत्येकस्थिति कपयिद्विज्ञानवाह ॥ अतिशायिनीति ॥ विर्वाणुपाधितिहस्याआमदावि
र्वाणस्तिस्र्यपिशाधिनिभास्यतिकेसिद्धेप्रप्रक्षेपलास्थितिर्भवति जाल्मेवैवातिशायिनिजलसिद्धादिगोदेवोऽप्यस्यकेवलास्थितिर्भवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणपानयोरेव
विर्वाणस्तिस्र्यपिशाधिनिभास्यतिकेसिद्धेप्रप्रक्षेपलास्थितिर्भवति ॥ प्राचदिति ॥ १११ ॥

[illegible]

अपानेशीतलेसतामेत्युष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसचतास्मिंस्तथैव हि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्थसोमंवाचात्मकंलेषा ॥
जनयत्यनुभूत्येहकुड्यालोकेयथावहिः ॥ १३ ॥ संस्तृत्यादौययाकाचिस्संविच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अग्नीषोमाभिधांप्राप्तासैवसर्गोदृणामि
ह ॥ १४ ॥ यत्रसोमकलाग्रस्ताक्षणसूर्येणषोडशी ॥ मुखोदितस्तिमात्रस्यात्तत्रबद्धपदोभव ॥ १५ ॥ ननंसूर्यपदंप्राप्तोयत्रसोमोददं
रे ॥ नूनंकेवलयास्थित्यातत्रबद्धपदोभव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यंसोमउदाल्लतम् ॥ यत्रैतांप्रतिविंबस्थौतत्रबद्धपदोभव
॥ १७ ॥ शरीरेसोमसूर्याग्निसंक्रांतिज्ञोभवानथ ॥ तत्रसंक्रांतिकालाहिवाह्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अथैस्तुस्त्रोदयादिशास्त्रतोज्ञेयम् ॥ एवस्थितेवक्ष्यमाणदेहाणुतास्थौल्याद्युपयोगिधारणाभेदाः प्रथममग्निभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्रमुरवाद्वाहिर्देशे सूर्येणायस्ताध्रुवाख्यासोमस्यापानस्यपोडशीकलाप्राणोद्गीर्णाग्निः कलाभिः पूर्यमाणः क्षणप्राध्यापूर्णमासीचद्रहविति तिमात्रस्यान्तत्रभुशुडोपाख्यानोक्तवास्तुकुम्भकेनमनोधारणयाबद्धपदस्थिरोभवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथायत्रहृदबरेकलाप्रासेनक्रमाद्द्रस्यमानोऽपानाख्यः सोमोऽभावास्यायाभिवकेवलयाशुद्धिर्चिद्रूपध्रुवाख्यकलात्मिकयास्थित्यातिष्ठतित्वातः कुम्भकेनबद्धपदोभावः ॥ १६ ॥ इदानीमधरेचकेनार्धपूरकेणवाअतरालेप्राणस्योभयतोनिरोधेनविवर्धनविवर्धनस्यरूपतमापायाधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथावसन्तप्रोष्मवर्षाशरत्सुक्रमेणशरीतस्यौष्ण्येनप्रासासोमस्याग्निः संक्रांतिः शरद्धेमन्तशिशिरेषुक्रमादौष्ण्यस्यशैत्येनप्रासादग्नेः सोमसंक्रांतिस्तपोऽसधीविषुवतौसूर्यस्यचमेषादिषुसंक्रांतिस्तथाशरीरेपिअपानरौत्यस्यजठराग्निनाप्रासेसोमस्याग्निः संक्रांतिः प्राणौष्ण्यस्यबहिःशैत्येनप्रासादग्नेः सोमसंक्रांतिः सूर्यस्यसंक्रांतयस्तुप्राणुक्तास्ताजानातीतितज्ज्ञोभवेतिपूर्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासांगिकतज्ज्ञानस्यमसिद्धसंक्रांतित्वात्तदनादिकलेभ्यउल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलनेस्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उत्तमगणानमनुप्राप्तप्राधिकारिपदस्येपरारण्यति ॥ सक्रीतिमिति ॥ कालंअपनंदयात्मकंसहस्रदेहवर्ति ॥ प्राणापानयोर्द्वारिभारानादीरारण्यनुसारिगतिर्भावद्विषयनम् ॥ व
हिमसिद्धेसहस्रेस्थितमिवांतरापियोगाभ्यासाद्यगुणप्रत्यक्षमनुभूतंषट्पदादीवस्तुतयविवेकित्तत्तर्हिअभयोनिकथाक्षुरोभसे ॥ परमबुधद्विष्टारम्यदभ्युपेनोभ्यासगतरेमवत
स्तुमरोभवेदन्तरेकप्रवणताविधि ॥ १११ ॥ ॥ इतिध्यासिष्ठमंसात्यपमकारोति० पू० एकमपीतितम सर्वं ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आपुनास्तूलतोपाया
ज्ञानसाध्ययोगिन ॥ परकापानिमोगाभ्यवर्धनद्वयुक्तिभि ॥ १ ॥ एवमधीयोबालकमदीदे० परिह्रायधारणाभ्यासापरिस्कृतप्राणमन शरीरस्यसोमसंप्राप्तिसक
भादिरीनोयोमिवोदेहस्याविवाविसिद्धिप्राप्तिकारावशुभमतिजानीते ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तन्मात्राणुत्वप्राप्तयेदेहस्यविविधालापनायनाभ्युपरिदेशोऽज्जलतोऽजाठरानलम्यद
स्यनलछद्मच्छिद्रासमिप्यद्वयकाकारदस्यवर्णिकायापरत्यात्मनआसनभूतीतिस्वार्थपति ॥ छदीति ॥ अजानोरस्योर्ध्वकर्णकोपदि ॥ तथाचौत्सिरीयाणामुपनि
पदि तस्यमध्यमज्ञानमिध्यागार्धिमनोभुजमतिजाठरानलमस्तुभूपते ॥ तस्यमध्योर्ध्वज्जितिलाअधीयोर्ध्वोर्ध्वस्थिता मीलनोपदस्यम्यस्याद्विषुल्लेखेवजास्तरा न्वाहारय
सकातिभुत्तरमयापनमंगसस्यकालतयाविपुवतीयदिदेहवर्ति॥अतवहिसुमिववेत्तिसिययानुभूततच्छोभसेन्ननपुन परमभ्युपेते ॥ १११
इत्यार्थवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० च० अमीयोमविचारणनामेकाशीतितम सर्गं ॥ ८३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
अणुतास्तूलतांवापिययागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यगवक्ष्यमाणमिदंशृणु ॥ १ ॥ छद्यक्ताचक्रकोशोर्ध्वमस्तुरत्यानल क
ण ॥ हेमअमरवत्सोध्यविपुल्लवहवांबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविब्रूतयानूनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
ध्याअप्रयमाकांमोवद्विमभ्यागत क्षणान् ॥ गालयत्यखिलसंगदेहेमययानल ॥ ४ ॥ जलस्पृशंसह्यायुक्तगालयेत्यपदादपि ॥ वा
द्यार्थवानलस्पृशास्वतेवलुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विस्त्रोभितेनप्राणननीहारेवात्ययायथा ॥ ६ ॥ अत्र
धारनाहीनिर्हीनाभ्योमस्त्येवावशिष्यते ॥ शक्ति कुद्वलिनीवद्वेधुमल्लखेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीर्यतामास्तस्यभूपमा तस्या सिन्ध्यायामध्येपरमात्माम्यवस्थितइति ॥ विपुल्लवत्सयाभ्याद्विबिरेषणपीतत्वमकपदोपनार्यम् ॥ १ ॥ सज्जानलकणम्वद्वनस्यसवि
रयासद्विद्विभ्याप्ययाज्ज्वलितप्राप्तोपायमज्ञेनेन ॥ सखसर्वाधैतानाग्निहहहहहतिकिन्तुसविधूयतयाअकमदुरयमकारातिरायमाति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रत्युपक्रमेआकारो
मयमभ्युदितोकेलदास ॥ गालयतिमल्लिकरोति ॥ सांगहृत्सापाशपाशासहितवहम् ॥ पार्थिवगणधाममकाठिभ्यचतुष्पादानजलमगोदपसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
शपयर्धतमपिलयेध्वीकुपार्त तन्त्रोपणयुक्तमवस्तुविशेषतःअग्निवभाविबिरेषाजलस्यस्पृशेत्यनलसहृतेनजलस्पृशंसह सोनल स्पृशंसर्वीव्यवज्जलाद्भवत्वोपसहृतरयु
क्तमजलमपिलयेशोपायेय ॥ एवरीत्यादेहाद्याह सप्रवर्द्धनमनोद्वेष्टआग्निवाहिकदेहाभावेनविनष्टमन्तिशेष ॥ ५ ॥ एवपार्थिववभाप्यचराशीरद्वयविधूयस्थिर सोमिधिस्रोभि
नेनप्राप्तोपसह्यन कापिलीयते ॥ यदाभाअग्निवह्यापिनिबायुदेवाप्यर्तानिभ्युनेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ धारनाभूतद्विनीरान्किरपिपूलाधारस्यद्विषुल्लानादीहीनानलसत्कारशाल्यातिप्राप्ति
करीहाकारयवतिष्ठतइत्याह ॥ आधाराति ॥ वद्वेर्जितानाधुमल्लेखेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोऽङ्गीकता संकलितमनो बुद्धिमये जीवादिषट्तिङ्गशरीरे अहं कतिर्यथा तथा विधा अंतःस्फुरन् विषयकाशचमत्कारः खेच्छा विहारशक्तिचमत्कारश्च स्यात्
 या विधा सती सूक्ष्मतमे विसनालच्छिद्रे रौलादीचयैव विश्वनिर्गतो ज्योत्स्नेन च प्रविश्य निर्यातीत्यहं ॥ कोऽङ्गीकरोति ॥ द्वयोरर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं सूक्ष्मीभावप्रकारमुक्त्वा स्थूली
 भावो नैच्छिकनाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुडलिनीयमिगिनो जीवशक्तिर्वह्नी प्राणुसहजलभागयदामुच्यते तदारसेन सर्वत आपूर्णा मेति ॥ यथा तर्था
 चर्मरज्जुविभर्त्तितत्रीभारो भालाहूपश्चर्मविशेष कूपे क्षिप्तो न आपूर्णता मेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसापूर्णा सती प्राणुसहजपाथिवभागयमाकारकर्तुं भावयति यो गशक्त्या
 कोऽङ्गीकृतमनो बुद्धिमय जीवाद्यहं कतिः ॥ अंतःस्फुरन् चमत्काराधूमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतणे भित्तावुपल्लेदि विभूतले ॥ सा यथा
 योज्यते यत्र तेन निर्यात्य लंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिः सैव यात्यंगरसाद्यंतं यथाक्रमम् ॥ रसेना पूर्णता मेति तं जीभारइवां वुना ॥ १० ॥ रसा पूर्णा
 यमाकारं भावयत्याशु ततथा ॥ धत्ते चित्रकृतो बुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोति सा ततः ॥ मातृगर्भ
 निषण्णे पुण्युसूक्ष्मे वां कुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथा भिमतमाकारं प्रमाणं वेत्ति राषव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोति नु मेव दिहृणादि च ॥ १३ ॥ श्रुतं
 त्वया योगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकं चिन्मात्रमस्तीह शुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥
 सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं शांतं न जगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीविद्विती प्रोक्तमाविलतां ग
 गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पश्च भ्रमेण दर्शरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपेन सभ्यगा
 लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षयितेशरदभवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहाय सर्वसंकल्पसंक्षयान् ॥ तदाराधय निःशेषदीपस्तौ
 लक्षये यथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमे जंतु र्यथा स्वप्नं न पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यतया देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेन जीवो
 देहावृतः स्थितः ॥ निर्देहो भवति श्रीमान् गुरुवीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभाव न मंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
 हार्दतद्गारुणतमः ॥ २२ ॥ आत्मन्येवात्मभावेन सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलौस्मीति ज्ञानादित्येन नश्यति ॥ २३ ॥

तथा कल्पाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रास्थ्यादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णे पुष्कललेपुषु सूक्ष्मा बीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथा भि
 मतस्ते च्युता सुगिरिभुवर्वादिमहतत्पणाय त्वया आकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मावभासिकममुक्तमुपसह्यज्ञानसिद्ध्यतः द्विलक्षणतव कुपुत्रमप्रकृतश्चा
 वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्या सेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीवः पश्यति स एवात्म्यस्थूलभाव इति भावः ॥ १७ ॥ सौक्ष्म्यप्राप्तिकममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥
 शांतिवाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्दुर्भेदनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तस्यादित्येन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यामानसिद्वारविद्वारपात्रादिभ्यस्तुक्तानां भेदिकविनोदापस्यूलयस्थनाभिभासिकोद्वहभवनसिध्यातीत्याह ॥ अभ्येचेति ॥ १४ ॥ विमूढाविपकीटादय ॥ अमृतनाममृत
 वराहाराणाम् ॥ अमृतपयान्माद्विषयनिमित्तमिद्विनिर्दिष्टमात्राविषयताम् ॥ १५ ॥ इतिर्दिष्टातदुशाहरणमुपपन्नो लोके आलोकितामित्यर्थ ॥ १६ ॥ भ्योमनाप्रसाकाराणाम्
 ॥ १७ ॥ सैवास्थनिरतिशया अस्मिन्निर्दिष्टादप्यन्यथाशयनोपपन्न इति ॥ अणिमादीति ॥ अस्यापराकायपरिचयभोग्याभिलक्षणम् ॥ १८ ॥ तथादीपूर्वद्वपरित्यागोपा
 यमाह ॥ रचकर्म ॥ उद्गृत्यवर्द्धितं साधयत्तद्देयावयोप्यतोत्तरयदेहस्यप्यतदतिपरेणाभ्यय ॥ यथाभासापवनसकृत्पुण्याभोदपयनादाकाश्यामाणो योज्यत इत् ॥ १९ ॥
 विरतस्वरउपरतचट काष्ठलाटवच्चमति ॥ परेपदेहोपेभवावपितत्सपदंभोक्तुमयत्तजीवोविनिवेश्यते ॥ यथाआसेषकपूरुषकरस्यकुभोदकेनयमेवमठरतावाकासेकुनि
 अन्येषविदितत्मानोभावयतियथैवयत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यतिदृढभावनायताय ॥ २० ॥ दृढभावानुसधानादिमुढा अपिराधव ॥ विप
 नयत्तमृतनाममृताविपतामपि ॥ २१ ॥ एवयथायदेवहमाभ्यतेदृढभावनात् ॥ मूयतेहितेववाशुतदित्यालोकितामुहु ॥ २२ ॥ सत्यमाव
 नदृष्टोयदेहोदहोभवत्स्यलम् ॥ दृष्टस्त्वसत्यभावेनम्योमतांयातिदेहक ॥ २३ ॥ अणिमादिपदप्रामाण्यज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भवतासाधु
 नारामयुक्तिमन्यमिमिश्रण ॥ २४ ॥ रेचकाभ्यासयोगेनजीवकुहलिनीयहात् ॥ उद्गृत्ययोज्यतेयावदाभादपवनार्तिव ॥ २५ ॥ त्यज्य
 तेविरतस्पर्दादेहायकाष्ठलाटवत् ॥ देहेपिजीवेपिभतावासेचकद्ववादर ॥ २६ ॥ स्यावरजगमेवापिचयामिमतयेच्छया ॥ भोक्तृत्वस्य
 दसम्भजार्वातीर्तिवत्सुते ॥ २७ ॥ इतिसिद्धिश्रियमुक्तास्थितेचेत्तदुपुन ॥ प्राविशतेस्वमन्यहाययत्नातविरोचते ॥ २८ ॥ देहादयक
 याधेयान्म्याभवत्याखिलानय ॥ संविदाजगदापूपसपूर्णस्थीयतेयवा ॥ २९ ॥ ज्ञात्वासदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशोपययथासम
 सिवाद्युतिचिक्काश ॥ प्राप्नोति तत्तदचिरेणतयैवरामसन्धकपदवितुरनावरणत्वमेव ॥ ३० ॥ इत्यार्पवांवा दे० मो० पुनि० पु०
 सू० अणिमादिलाभयोगोपदेशोनामद्व्यभितितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

एतन्तमर्वावर्तितद्वारापिधययामिमतयेच्छयाआद्यदस्यन्वय ॥ १० ॥ ११ ॥ इतिउक्तरीत्यापरदेहेसिद्धिश्रियमुक्तास्थितेनयोगिनातत्पुषतनस्त्वपुनस्थितचेतुनस्तद्व
 विरयनेनोदरस्यद्वारावर्तितसत्तावत्कालमपिचयतइत्यर्थ ॥ १२ ॥ अयथायोगिनाअथपरकायभोगानांतरत्वात्करणधैर्यन्यापादानेनजगदापुपदेहादय भ्यस्य
 यनद्वितीयार्थेनयथा ॥ स्यावरजगमसवदेहादिभेदनिधेयार्थस्तथातीर्थवर्षजीवास्तयातीर्द्वाभेयार्थसत्याविणुणास्तद्वच्छिन्नाच्छ्रुषणातिवर्वाभेत्यखिलानपिभ्यामवत्यास्वा
 त्सविद्वद्वर्णयथास्यान्तयास्थीयतइत्यर्थ ॥ ३१ ॥ उपसहरति ॥ ज्ञात्वेति ॥ ईशोपागीभ्यर्षस्यन्मोमीवच्छिक्काश सदाभ्युदितेतस्यस्वप्रकारामुज्झितसर्वोपयत्तत्त्वज्ञा
 त्वाययथासमभिधेयलिङ्गसद्विराज्यतधैर्यमाप्नोति ॥ पृथगतितत्त्वविज्ञानाभ्यासिद्धावुभयपयोर्कल्पनावरणत्वमेवविरतिशयानवसम्पदपदवितुरित्यर्थ ॥ ३४ ॥ इतिश्री
 वासिष्ठम० धातपत्रकायनि० पू० प्रारभितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाशप्रबोधश्चभूयते ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणधारणादिधनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगमेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यातापत्रयस्यचोपशमादमलशरीरितलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राउपेधुराष्ट्रयुजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युतापारभाउन्मेपाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणीत्यर्थ ॥ ६ ॥ सर्वभूतरतज्ञतयासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधधामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाध्य
 यनकालेवालोवेदविद्यासर्वपुरुषार्थानुक्तलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वासिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वर्तुबोधनेअशक्तिसहस्रन्येपासिद्धिशून्या
 श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाधनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गोणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापिठंगेवामलशरीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरउपेपुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीश्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ बभ्राममेधमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्वर्तंतुर्मुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृङ्गाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंरंधाणिविजहारय
 थासुखम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानावृ
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदंभधामुग्धाचवालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकलेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्रि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिरिवध्वजः ॥
 यत्नेनप्रापनोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञानस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्पःसर्पपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमांगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअप्रियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्पादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 तत्सावनधिकारिण्यप्रज्ञानबलज्जनयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञाग्रहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयब्रह्मज्ञायातेइतरवस्तुबन्धविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्त्वर्गभोगवन्धविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्वपदानिसर्पइव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिव्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्युत्पादं यतीनि रश्मिभ्यो न रिरिभ्यः बुद्धेः न्यत्य कृपयणता ॥ अयसना पाहना गुरु कृपय रोहो सा भकारणते निवृत्तं विसिद्धं किराटोपास्थानमाह ॥ अत्यन्ते स्थाहिना ॥ किराट रवेदवणि
॥ १९ ॥ १० ॥ कापण्यात्स्तिपाय कृपयणता स्वभावात् ॥ इषा यथोभयभासा ॥ १८ ॥ तस्यान्वेषणो योगेन हेतुमभिप्रायमाह ॥ कपर्दकादिति ॥ लाभे सति मम हस्ते भवता अ
नन कपर्दकना कश्चि क्रीता तद्विकया चत्वार कपर्दकाः स्युस्ततो ह्येतत् शतं तत् सङ्कलनतो द्वे सङ्केधे तिवेत्त सा कलयन्ति त्वयस्व ॥ १९ ॥ अन्वयार्थमप्यारब्धोदो यो गोमूढजन
हावरा नाति शिघ्रं रस्त्रादित्थं मन्त्रा कटो भवतीति सूचयन्माह ॥ अमति ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राभा अस्थिला कगद्गृतय सा सारिक भोगायमे शता सर्वे शरिभ्या पान र्थाय स्यता दरा
नपास्थित ॥ २२ ॥ कगद्वयमन्ययस्यतया विभक्तं नृप ॥ २३ ॥ तया गुरुपदेशा कमाद्वयप्यरोक्षपाय मन्विष्यते ॥ अभ्यन्ति तया परोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कयमन्यत्तमाह ॥
॥ श्रवसि पुटवाच ॥ ॥ अत्यन्तरुपण कश्चित्किराटो यनधान्यवान् ॥ अस्ति विध्याटवी कसेकुटुं बीजाक्षणो यथा ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
तिता गच्छतो विध्यजगत् ॥ एकावराटिकारामटणजात्कसद्वते ॥ १७ ॥ कर्पण्यात्सप्रयत्नेन सर्वदणतुषादिकम् ॥ कपर्दकार्थमभि
तोदुधावदिवसत्रयम् ॥ १८ ॥ कपर्दका स्युः भवता चत्वारोदौष्कालत ॥ तत् शतसहस्रं च सहस्रं चेत्येति चेत्तसा ॥ १९ ॥ कलयन्जगत्तदी
नाराचिदिवमवद्वित ॥ जनहाससहसाणि युयुधेन परंतुस ॥ २० ॥ तनो दिनत्रयस्यातेनेन तस्माच्च जगत् ॥ पूर्णद्विषयप्रतिमोलब्ध
श्चित्तमणिमहान् ॥ २१ ॥ तं पाप्यतुष्टद्वयसमगम्य गृहं सुखम् ॥ प्राभाखिलजगद्भूतिशतसर्वतया स्थित ॥ २२ ॥ एव यथा किराटन
यपदान्वपणतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथा श्रुतोपदेशेन स्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्यदन्विष्यते चान्यल्लभ्य
ते हि गुरुक्रमान् ॥ २४ ॥ वससर्वे द्विधातीतं श्रुतादी विप्रसंविद ॥ तेनापदेशादनपनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशाच्च विनानात्मत
त्वागमो भवेत् ॥ केन चित्तमणिर्लब्ध कपर्दान्वेषणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्य महार्यस्य गुरुपकयनं गतम् ॥ अकारणकारणतांमणोरि
व कपर्दक ॥ २७ ॥ पश्चरापवमायेयमोहनीमहतमपि ॥ अन्यदन्विष्यते यन्नादन्यदासापतेफलम् ॥ २८ ॥ अन्यत्करोति पुरुषफलम
न्यद्वानाश्रोतियश्चिपूजगत्सवलोक्यते च ॥ तस्मादन्तरभवस्य जगद्भूमस्य श्रेयोतिवाहनमसंरामतिच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
द० मोक्षोपाये पुनिवाण ० पू० सू० किराटोपास्थानं नाम भूयशीति तमन्वर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥

शिरिवध्वजस्यवैराग्यचूडालाभ्यासनं वने ॥ निशिचैकस्यनिर्याणंमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदंविश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिःपुमान्शोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजानुमृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपुरतिमेतितद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाःकार्यते ॥ लङ्कोरन्यतरस्यामित्यणौकर्तुर्णौकर्मत्वेकर्मणिल ॥ ४ ॥ परिब्राडिवस्थितःसमहाभोगान्श्रियचभोक्तुरिवयते ॥ च.पूर्ववाक्यार्थेनसहस्यस

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ततःशिरिवध्वजोराजातत्त्वज्ञानपदंविना ॥ आजगामपरंमोहंतमोधत्वमिवाप्रजाः॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपिविभूतिषु ॥ तास्वर्भाष्टोपनीतासुनरेमेघिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकातेषुदिगतेषुनिर्झरेषुगुहासुच ॥ आजगामरतिजंतुर्मुक्तेषुव्याध
तोयथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवारोषाःसांवानुनयबोधनैः॥ प्रार्थितःकार्यतेभृत्यमर्होपोदिवसक्रियाः॥ ४ ॥ नित्यमुदामवैराग्यःपरिव्राडिव
शांतधीः॥ रिवद्यतेचमहाभागान्सभोक्तुंचश्रियंस्थितः॥ ५ ॥ ददावतितरादानंगोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्याब्राह्मणेभ्यश्चस्वजनेभ्य
श्चमानद ॥ ६ ॥ चचारचतपःकर्तुंरुद्धचांद्रायणादिकम्॥परिवभ्रामतीर्थानिवनान्यायतनानिच ॥ ७ ॥ सतथापिविशोकत्वंनमनाग
पिलब्धवान् ॥ अनिधानांखनन्भूमिनिधानार्थीनिधिंयथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवंमहानेषुष्यत्येवकृशानुना ॥ चिंतयाचितयामाससंसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशोदनोराज्यंस्वस्यविषोपमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत्खिन्नयाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतग
तांजूडालामंकमागताम् ॥ इदंमधुरयावाचासमुवाचशिरिवध्वजः॥ ११ ॥ ॥ शिरिवध्वजउवाच ॥ ॥ भुक्तराज्यंचिरंकालंभुक्ताविभव
भूमयः॥ अधुनास्मिविराणेणयुक्तागच्छामिकाननम् ॥ १२ ॥ नसुखानिनदुःखानिनापदोनचसंपदः॥ कोढीकुर्वतितन्वांगिमुनिंव
निवांसिनम् ॥ १३ ॥ नदेशभंगसंमोहोनसंप्रामेजनक्षयः॥ राज्यादप्यधिकमन्यसुखंवननिवांसिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः॥ मंजरीजालहारिण्योलोलशुभांबुदांशुकाः॥ १५ ॥ स्वपरागांगराणिण्यःकृतकौसुममंडनाः॥ आसेव्यकांचनशि
रानितंबतदशोभिताः॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः॥ लतावयस्यावलितामुग्धमुग्धमृगात्मजाः॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुंरुच्छूचाद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयाचितालक्षणेनकशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयोवैभवपदानि
॥ १२ ॥ कोढीकुर्वतिलिष्यति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्येहेतूनदर्शयति ॥ नदेशेति ॥ १४ ॥ इदानीवनराजीश्व्रूडालोपमात्वेनस्त्रीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
णसर्वन्नरूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानिकुसुमान्येवकौसुमानिमडनानियाभिः ॥ आसेव्याःकाचनशिलाएवनिर्तंबतटासैःशोभिताः ॥ १६ ॥ तरगलक्षणमौक्तिकैःप्रोताभिःसरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाःशिराचोयासाम् ॥ १७ ॥

सुधिनम्यानिर्दिष्टानि कलभाजनादिपानि ॥ पुर्द्धरापूर्द्धरतिपुष्पापूरलतापुष्पवङ्गाद्यानि यासाय ॥ १८ ॥ तदपरद्वयकात्वाय ॥ स्वरस्तरममन्त्राद्योपासनाद्वायमा
 ता ॥ वनदीप्योवनराय ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिभ्यनगपनक्षिपयेसम्प्रपद्येउभयक्षिपरे ॥ २१ ॥ तस्यैराप्यराद्धीक्षिणासागनापानर्नकाभासक्तिभेषधयोनुरुपतार्ष
 नतानुमम्यभानवसृणाविषालनभ्यापयद्विषालपरीचूडालोपाय ॥ पातस्यादिता ॥ २२ ॥ २३ ॥ यद्देशोभाग्देशसाधेयि यावत् ॥ अत्यद्देशोप्येति बहुवचनम् ॥ २४ ॥
 पुष्पाणि पादयोनिपादलताद्वयरीयरीरोमनपुष्पैर्धृतयागुलितया अरसासह ॥ पुष्पाणि गर्भादन्तर्गर्भाभिर्धीनत्वाभ्यरथायामेवपुकेति भावः ॥ २५ ॥ रक्षस्यराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावाद्दामसौगध्यवितर्णफलभोजना ॥ पद्पदश्रेणिनयना पुष्पापूरलतांगिका ॥ १८ ॥ आस्वाप्तस्यदर्तायाता शीतलाम्लगा
 त्रिका ॥ रमयति त्वमिव मां वनवीथ्योवरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान्तमनोभवति निर्दन्तम् ॥ नतयाशशिर्धिये पुनश्च बर्क्षेद्रसयसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणे तन्विनविधेयं कर्तुमहति ॥ मर्तुर्विषदयतीच्छानि स्वनेपि कुलक्षिय ॥ २१ ॥ ॥ शृङ्गालोवाच ॥ ॥ प्रातकाल
 दन्तकार्यं राजतेनायनेतरत् ॥ वसते राजते पुष्पफलशरदि राजते ॥ २२ ॥ जराजरठे दहनां युक्तो वनसमाश्रय ॥ नयूनां त्वादृशानेव ते
 नन्तन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहराज नयावद्वयमुज्जिता ॥ पुष्पैर्धोणेवतरवक्त्रावच्छोभा महेश्वर ॥ २४ ॥ पुष्पधाना पुष्पमितजरसा
 सहकाननम् ॥ समग्रद्वद्मिप्यामोहसाहवसरोवरात् ॥ २५ ॥ अप्रातकालनृपते प्रजापालनमुज्जित ॥ राजन्यस्यैव रक्षस्य महद्वेदो
 क्षविष्यति ॥ २६ ॥ अन्नामफारिणभूपरोधयति च वीप्रजा ॥ रोधयति त्यकार्येभ्यः प्रभुं हृत्पाथरस्मरम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥
 अलमुत्पलपाक्षिविधेनामिमतस्य मे ॥ विद्विमागतमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवप्राग्गिनागंतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामपैर्हिन्द्रगिद्विगाढ्यावनाश्रय ॥ २९ ॥ समयांनवनावासे योपित कठिना अपि ॥ कानने पुष्पमंजयं सोऽनुरक्षालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ प्रवत्पापालयत्येहराज्ये स्यात्तव्यमुत्तमे ॥ कुट्टयभारोद्दहनं पत्न्योयाते प्रवत्क्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्तादयि
 ताराजातामिदुवदन्तां वशी ॥ उत्तस्थौ क्षातुमस्वलिदिनकार्यं वकारच ॥ ३२ ॥ अयोऽज्जितप्रजाचेष्टो रविरक्ताचल ययौ ॥ शिखिष्वजो
 वनमिव समस्तजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यवितर्तकपतमेवानुययौ प्रभा ॥ नार्थमावननिष्क्रांतशृङ्गालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 विप्रसप्तमिशेष ॥ पृनयापय ॥ ३५ ॥ रोधयति निवारयति ॥ २७ ॥ ॥ एवद्विषालितोप्यविषलवैराग्य भिगविष्यकस्तामनुनयति ॥ अलमिष्यत्वादिना ॥ २८ ॥ वनाश्रयो
 वननशोऽह्मद्वयगिरासय्येदुपायम् ॥ २९ ॥ कठिना कठोराप्यपि ॥ यथाकामनेजाना उपवनक्षताभ्यः अक्षरोरक्षयिपुष्पमंजयं शङ्खालोसोऽनुपक्षमास्तद्धित्यर्थः ॥ शक्ता
 लिप्रितपादशक्तानां बलवतां पक्षिणामादिष्वस्मिन्मिष्यास्थेयम् ॥ ३० ॥ यमयकोकमयामकालादुपगतेरिति तस्यापि बोधस्य परिहारस्तदेव कार्यं ह्यस्मादप्येनाह ॥ नवत्येति
 ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ उपवनपयोर्धोपपद्ये उपमानयोरपि योज्यम् ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

नमस्विर्गतपिम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यदूरस्था जनता जनसमूहा जनपद इति पाथ ॥ पुराणि च यस्मात् ॥ ५२ ॥ रद्वितिशब्दपद इति वरापणालाद्वारालिल्लानि पाथ्यस्त
 यादिपाथि शीर्षाभिलिना बलवत्तरा यत्ना पाथ्यापि स्थिम् ॥ पूर्वभूताभूतपूर्वादि आध्यापयि स्थिम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शाहलैर्हृदितसूणवत्तरा री रयामे न मवशाद्यङ्गलम् ॥ ५५ ॥
 उदय पणशासन इत्यमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाता अग्निसिद्धदशमिहिकमव्यवहारसाधनजातमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुद्ययसचयम् ॥ फलभूलकुराका
 धर्मानामप्युपलक्षणमवत् ॥ मत्सद्वृत्तिदेत्यर्थ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उक्तमनूपोषवहरति ॥ इतीति ॥ मालवेश शिखिष्वजम् तिष्ठति प्रकरणमवर्षातकच्छेदिरचित उदये अत
 भानावदस्यतायातेतज्जनानादिपूर्वकम् ॥ किंचित्फलादिकमुष्कतांनिनायतमस्विनीम् ॥ १० ॥ पुनः प्रातः पुराणपुष्पैर्भदलानि गिरीन्
 दी ॥ जवादुह्ययामासरजाद्वादशशर्वरी ॥ ५१ ॥ ततो मंदरशूलस्य तदस्य जनदुगमम् ॥ प्रापकाननमत्यतदूरस्य जनतापुरम् ॥ ५२ ॥
 रय्यणालसलिलवर्षायलितपादपम् ॥ शीर्णवेपालयज्ञातभूतपूर्वदिजाश्रमम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवृत्तिकरैर्भलैः ॥ ५४ ॥ तत्रैकस्मिन्समेष्टुद्धस्यलसलितमालितं ॥ शीतलेशाहलस्यामस्त्रिधेसफलपादपे ॥ ५५ ॥
 समंजरीमिवर्द्धाभि सचकारोदजालयम् ॥ प्रातदकाल सविपुद्भिर्नीलाभैरिव पजरम् ॥ ५६ ॥ मसृणवैणवदंढफलभोजनभाजन
 म् ॥ अपपात्रपुष्पसांडमक्षमालांकमदलम् ॥ ५७ ॥ कयारीतापनोदायधुर्सीचैव वृगाजिनम् ॥ आनीयायोजयतास्मिन्मठिकामदि
 रंरुप ॥ ५८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावक्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजगतीवक्रमविधि ॥ ५९ ॥ सध्यापूर्वजपप्रातः प्रहरेस
 तदाकरत् ॥ पुष्पोच्चयद्वितीयेतुक्तानि देवार्चनतत ॥ ६० ॥ पश्चादनफलकिंचिदनकंदपिसादिषु ॥ मुष्काजप्यपरोमूल्यानिनायेकोनि
 शांशरी ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदशेर्पातकच्छेदिरचित उर्जतमालवशोनिनाय ॥ नववृत्तिविलसत्तनसस्मारकं वा स्फुरति हृदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरति ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० चू० शिखिष्वजप्रव्रज्यानामचतुरशीतितम सर्ग ॥ ६४ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एव शिखिष्वजपूर्णमठिकायां वने स्थित ॥ इदानीं शृणु चूढालासां किंकृतवती गृहे ॥ १ ॥ तत्रार्द्धरात्रसमये दूरया
 वंशिखिष्वज ॥ हरिणानामसुमेधचूढालाद्युधुपप्रयात् ॥ २ ॥ अपश्यति निर्दिशायनशून्यतागतम् ॥ अस्मास्करमपूर्णेदुशांतशोभ
 निवर्षारम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योकिंचिदभ्युत्थानवदनारखेदशालिनी ॥ कुसिते वमहावल्लीनिरुत्साहानपह्रवा ॥ ४ ॥

स्थितश्चन्मसद्विषयं हृदयं दिवसान्निनाय ॥ मगानुभूतनपथ्यार्थविलासतसस्मार ॥ मनुजसमाह ॥ कवेति ॥ विवेकेच्छसिस्फुरतिसतिराप्यलक्ष्य क्रवादिद्विमपिहरति बाळा
 जननेन वरीकर्वशकृन्निकचिदधीत्यर्थ ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठम० नारत्यर्पकाशेनिर्वाणप्रकरणेपु० चतुर्थातिशय सर्ग ॥ ८४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 एवमाप्युदयाराधनाभ्युपपत्तिप्यिरशनम् ॥ भाष्यार्थेशनकाले बाधमाप्युपपत्ते ॥ १ ॥ उक्तमनूपदस्य पाणकयथासागमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पाणवृत्तेति राकविद्योत
 म् ॥ तत्राधाराभाष्येति शब्दोन्निद्रपादनेति योप्रनयार्थम् ॥ १ ॥ पस्यापिर्दीनात्यक्तम् ॥ १ ॥ कुक्षितनकात्कर्तुर्नादि जलेप्रसिक्ता ॥ विशेषणमात्रावकाशोऽप्यत्र ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनशाखेण भर्तव्यप्रकृताप्रथमाणतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायननेन ॥ ८ ॥ अन्यद्द्विविधमद्वितीयचंद्रध्यातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोग्येसमये निश्चितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तं विभाज्य चितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्दतिर्भूमानद्विध्याति ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभवाकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्यत्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मयेहाद्यैककार्यतत्समीपं वज्राभ्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विविधविधानाप्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्कंधेन योगिनो ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्युदुविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथा यातं रजौ खड्गधरं प्रति ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः
स्फारागतव्यातेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्गुरुर्दृष्ट्वा पुरःस्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतं रेपनिश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदवी कला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाभ्यास्यातिष्ठदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदा वह्नकालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाथ दिनं पक्षो मासो थक्नुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमु तेन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगुच्छे शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षे पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कथा च पाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुबहुषु वर्षे पुजरसावृते ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः प्रथमम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्कंधेन गच्छंती रेददर्श सा ॥ कल्पवृक्षं शुकच्छत्रं रत्नस्रवकभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्वा सवादयितुं तदनुकूलमाचरितुं प्रतिपादयत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहृतअगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसंहितोक्तसरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कथायाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य तत्तावत्कालतया पालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वादेव क्ष्यमाणाः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकरणेन स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुद्गुवे ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दत्ते इत्यपि कचित्साठः ॥ दत्ते इति पाठे जगाम उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दत्ते इति पाठे शिखिध्वजस्फारसावृते समीपस्य च यः

रमाऽक्रिष्यतुक्ता ॥ पराश्वदानींशः शकलानिकलार्थः ॥ २१ ॥ सिद्धात्तमेभ्य आसातिपृहीतानिषद्वारमालाहृरिष्वदनकल्पार्दिस्रिगभ्यानियलधाविधाम्नाढ्यान्स्पर्श
 धामाश्वरस्य ॥ सन्निवृत्तस्यणस्यायुनभाधेभृद्वाधीचिपरपराभूतीनिर्भलज्योत्सनाम् ॥ २७ ॥ अवरस्यआतरेतामभवत्तानिगतासतीन्द्रशः ॥ २८ ॥ स्वभाभामयेनअविद्युक्ता
 विद्याप्यटाकपद् ॥ आत्मनायनर्धेवाबाध ॥ किमुबाधतदाह ॥ अहोदन्त्यादिता ॥ २९ ॥ १० ॥ मममनऽक्तविष्वैर्धेभ्यमानमपिद्विडलकठने ॥ २१ ॥ अपश्येद्वदयो
 र्नाजानाप्रपञ्चा ॥ २१ ॥ ११ ॥ अग्रमह ॥ मुधाप्यधुमेधवाढवितसत्किस्थितमर्षात्यर्थः ॥ २४ ॥ अथवानायेधोपदृतिशेषः ॥ कललप्राह ॥ भस्तरिभिर्ति ॥ २५ ॥ द्वा
 नदनोपानतिलपारका सिद्धाभिसारिणा ॥ पराश्वेर्दुशकलान्यालयेकणवर्षिणः ॥ २६ ॥ सिद्धोत्तमात्तसौगध्यान्स्पर्शयामासमा
 कृतान् ॥ चन्द्रविवाहतामोधमहावीचिपरपराम् ॥ २७ ॥ अपश्यन्निमलज्योत्स्नामधरातरांगता ॥ मंघातरंणगच्छतीमंघलप्राश्च
 विद्युतः ॥ २८ ॥ अविद्युक्ता स्वमन्वासाभूयोभूयाप्यलाकपद् ॥ उवाचचाननेवाहोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ २९ ॥ नस्वभावः शमया
 तिमभाप्युत्कठितमनः ॥ कदाश्वेन्द्रस्त्वकधतप्रणयप्रवणपुनः ॥ ३० ॥ पश्यन्मिकान्तमित्युक्तमयाप्युत्कठतेमनः ॥ भजरीजालवलितास्त
 रुवह्य स्वकपतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिक्ष्णमितिमभाप्युत्कठतेमनः ॥ ययेयमभजाकान्तमितिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथाकदाहमे
 प्यामिममार्पातिमनः स्थितम् ॥ इममदाश्वमरुतएतेवशशिनः कराः ॥ ३३ ॥ वनराजयएताश्वमामप्युत्कठयंत्यहो ॥ हेचित्ताशानुधौवां
 त किंत्वतांढवितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साव्यामनिमलासाधोक्तेयाताविवेकिता ॥ अथवाचित्तमत्तारिस्वप्रत्युत्कठसेमखं ॥ ३५ ॥ तिष्ठो
 क्ताभिवलितैकसमुत्कठितेनमे ॥ किंत्वोत्कठसेवाभेभत्तांयातोजरांमेवेतः ॥ ३६ ॥ तपस्वीरुशगाञ्चश्वमेवैन्निर्वासनस्तथा ॥ मन्ना
 राज्यापमोगंभ्यामन्यस्याभूलतांगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणदीनदगतायथा ॥ एकांतरतएकालानोरसः शांतवास्तनः ॥ ३८ ॥
 मन्यंभवतिमंभत्ताशुष्कद्वस्समास्थितिः ॥ नयापिचित्तकोत्कठाभवतोत्कठयान्वितम् ॥ ३९ ॥ भतिमुद्रोप्ययोगेनश्लेषयिष्याम्यहप
 तिम् ॥ प्रमृष्टपलनमेतु सर्माकल्पमनोभुते ॥ ४० ॥

नीरहप्रत्यहः ५ किमिति ॥ वामहृत्परीरिपदार्थिगनाधार्थसमुत्कठसेवेभेभत्तांयातालत्स्त्रिरेषाएषभवेस्वभाप्यतद्वत्यर्थः ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं अ
 त्यमनः प्रभूटातिभूटगतंमम्यसभावेये ॥ ३७ ॥ तयाश्वस्यासनालतिकायथाप्रावृणदीसुद्रामहानदगतासतीनपृथगवशिष्यमेतयासपन्येतिशेषः ॥ एकातेत आसक
 अतएवत्कालाः ॥ नीरसोतिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्ववत्तयाप्रवृणानान्द्रिहस्ताहमनः पुनरुत्कठिष्यतीतिप्राह ॥ तयापीति ॥ अस्तेवचिधः सन्तयापिद्विषित्तकातवोत्कठाश्वयोगेन
 द्यवाभ्यापयानभर्तुमितिमुद्राभ्यास्वहीहृत्यप्रावृणोपयोगोत्कठयापुनर्वतिभक्ततासहश्लेषयिष्यामिनत्वोत्कठाकार्येतिपरेणान्वयः ॥ ३९ ॥ तदेवस्यटमाह ॥ प्रमृष्टेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्तितत्त्वबोधान्मयासमंतुल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपत्स्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेधाया ॥
वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपातालतानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमे
वअत्रमदरोटजेकशागत्वादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ऋगीशप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रथयतम् ॥ जटाभिर
कितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञाताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्तितत्त्वबोधान्मयासमंतुल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपत्स्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेधाया ॥
राज्यएवनिरोद्ध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४९ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमाचिति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योक्ताचूडालोहंभ्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिशतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैवनभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपणोर्द्विजपतिम् ॥ ४५ ॥ इष्टायोगेनबुबुधेदंहरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकांतिर्यस्तमेवात्रददर्शासा ॥ कशांगंरुष्णावर्णंचजीर्णपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरत्नातंभंगीशमिवनि
रुद्रहम् ॥ चरींवरधरंशतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णपुण्याणिप्रथयंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवधांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञातात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायांतिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णमिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्मजनसंदेहोभोगमोक्षश्रियंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिबोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिंक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शद्विजपु
त्रंतपुरोयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्रियनयामिप्रापयामीति
परेणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्यज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विबोधेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

मूर्तिमास्थितपद्मदलनकाप्रवर्गोराशिर्धातुस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मूर्तिवधादिगुणावहिर्देशीयेन अतएव किंयुक्तामप्रादस्तमाप्रधादुपधातु
 लिङ्गाप्रयथाभरपुनर्निर्देशयाद्भाववत्प्रगाप्रणाक्षसप्रणाक्षमात्तास्थितमृगपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ गमस्यग्नयलप्रगापद्मदुपस्यतयाविषमवलपवतमिवास्तितम् ॥ ६३ ॥
 ५९ ॥ मरुदभरतपदस्थानगमप्रवाहोत्स्यते ॥ तत्पल्लवमूर्तिवर्धितपूर्णकुलामिवसंचलम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ पद्मनिर्भरविष्टरमासनम् ॥ करोकोकरातले ॥ ६६ ॥ मुदवस्य
 वनांतरादुपायाततपोमूर्तिमिवास्तितम् ॥ द्रवल्नकगौरोगमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ६७ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादतम् ॥
 कमंदलुधरंकांतपुरेयातशिखिध्वज ॥ ६८ ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्राणचारुणा ॥ भूमावलप्रगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६९ ॥ पुनलध्याममृधानसालिमालमिवांजुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरेदीप्तिमंदले ॥ ७० ॥ कुंडलाभूषितमुरवनवमर्कमिवो
 नितम् ॥ शिलासत्रोतमदारश्रंगस्यैदुमिवाचलम् ॥ ७१ ॥ कांतोपशान्तवपुपमूर्जितविजितोद्विजम् ॥ हिमाभ्रमस्मृतिलकमृपितालो
 कसुन्दरम् ॥ ७२ ॥ मरुदमतटलीनपूर्णदुमिवचचलम् ॥ तमालोक्यदिजसुतसमुत्तस्यौशिखिध्वज ॥ ७३ ॥ देवपुत्रागमधिवासपरि
 त्यक्तपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदभासनमास्त्यताम् ॥ ७४ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापत्रविष्टम् ॥ ददौचदिजपुत्रस्यपुष्पमुष्टिक
 रंलकरं ॥ ७५ ॥ चंद्रकुमुदसंहस्यत्रालेयमिवपद्मे ॥ हरजपुनमस्तुभ्यमितिदिजसुतोवदत् ॥ ७६ ॥ यहीत्वाकुसुमान्मस्माद्विवेशपत्र
 विष्टम् ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ७७ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंरुतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ७८ ॥ इदम
 व्यमितपापपुष्पाणोमानिमानद ॥ इमाप्रप्रयितामालापृथ्वीमद्रमकुते ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुष्पाणिचानप ॥ शिखिध्वजकादिशायैददौद्वेयेययाखिलम् ॥ ८० ॥ चूढालोवाच ॥ सुवद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपुजाययामात्रामयेयनतयान्यत् ॥ ८१ ॥ पेशलनानुरूपेणप्रअयेणामुनानप ॥ मन्येहनुनमत्यंतचिरजीवीमविष्यसि ॥ ८२ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुककलनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकक्षितंभूतवानसि ॥ ८३ ॥ असिधाराममंसौम्यशांतवतमिदतव ॥
 स्फूर्तिवद्राज्यमुत्सज्यमहावतनिपेवणम् ॥ ८४ ॥

पष्ठेप्रलेयद्विप्रकणआलमिव ॥ ८५ ॥ ययस्मात्तामयास्थिनिद्वसेदृष्टवत

स्ति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ अस्मिदयात्रोक्तमनक्तिभ्यतिपयाखिलम् ॥ यथायानतिहर्सापयार्थेअप्ययीगाव ॥ ८८ ॥ नतथाप्यतभासेत्यनुपजयते ॥ ८९ ॥ मप्रयेणविनयेन ॥
 एतैर्हृत्क्षेपेनमुक्ताभिरजीविनाभरतीतिगाव ॥ ९० ॥ आराहोदुज्जुक्ता कस्यना-कलसकक्यायस्ति ॥ अतएवोदारनिषाणार्थेनप सपुनवान्स्वचितधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ९१ ॥ शांतीनामकोपधानीयतिवनस्थानीवनभूतमिदमहावतनिषण्णमसिपारासप्रभूरमत्यतपधाननिर्वास्येत्यर्थ ॥ ९२ ॥

राज्यत्यागनिर्वाणार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतां भावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रभावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवा किवहुनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातिताश्चास्यतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिखरम् ॥ अमुनामहत्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 मिवपेठवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ तत्तस्माद्देवस्यतवाचर्चनादित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्नमिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिखिव्यजज्जवाच ॥ ८३ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकितरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ८४ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवा किं समालोकादहृतेनेवसिंचसि ॥ ८५ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतत् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ८६ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगंशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ८७ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिस्ममनःपत्रपेलवम् ॥ ८८ ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्पयातुक्तार्थताम् ॥ ८९ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यः सतामभ्यागतोजनः ॥ ९० ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछाधिविमलं दुसमानन ॥ ९१ ॥ ब्राह्मणज्जवाच ॥ राजन्मे शृणु वक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतांविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ९२ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मानारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ९३ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ९४ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 स्फुरद्भासातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ९५ ॥ ध्वनहल्यमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ९६ ॥ हेलयालोकयन्नाधामपश्चल्लनगणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलय ॥ ९७ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभाजमुकुलसंकाशैः स्तनमंडलैः ॥ ९८ ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ९९ ॥ पृष्टमनतिकथ्ययापृष्टम् ॥ १०० ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरभ्येमुखेसुरभिंतरयत्कपूरतिलकं तदुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ १०१ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ १०२ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यार्थं प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायाम् प्रायभवः रूपायायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिः प्रयोगात् ॥ १०३ ॥ निर्यातजलांनिर्यातम् ॥ जललीलयाजलसेचनं किंचिद्वया ॥ १०४ ॥

अन्धान्धपारिवृष्टिमुनेदितस्यपादितमिदमाह ॥ हुतस्येभरसस्यआपूरुनिर्भरंभवादिशियसादुरोनआभोगेनकातिसस्यनेनआधुरीच्छभिस्तालकस्यकाममदिरस्यस्त
 आशयपुर्नमिनिपरेणाशय ॥ ११ ॥ स्वजलदीनेमन्यमानिर्मलीकेनेमतिविष्वक्प्रेणसर्वानोभ्यामाभ्योमविलोसिनीभापगामवाकिनीरेह्लाषणपरसप्रवाहेणतर्जयतन्यभा
 षयतमिधेस्यसाध ॥ १२ ॥ मनापुत्रकामस्यअमरोधानेनहनधनेकीढापाययधकभूमीनिर्गततलस्यैसेनुनिर्गतोधाहृत्ययेअर्धितगगाभूयेन ॥ १३ ॥ यतस्वच्छमत्वाद्यस्यो
 न्यारगतोमगअतसर्वतन्निर्बितसर्वगसर्वषट्दृष्टसर्वगसत्सवतयाणिपादतस्यवतीविरारोमुसलभितियसिद्धकालास्यनकम्यतारोगमगतसकाशाहुत्यिनिधिश्वरूपमिवास्थित
 मितस्य ॥ १४ ॥ विश्वदृष्टरक्षयिनुर्भमवतकालात्सकलशशिवरूपभीमोनाजुर्नेनकोमवानुपछपदतिपृष्टेनअगमताकालासिलोकसंपदपदद्वेलोकामसाहनुमिदमद्वन्द्वमि
 लवधननेवर्धितम् ॥ अतस्तमेवकालात्मानसर्वकम्यनाफलदाहृत्वात्कम्यतल्लेनछपयति ॥ यद्विष्टयादित्यादिना ॥ यदाग्निमवाशययद्विष्टसबन्तरावितयास्वधायस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलफातदुर्मंयथा ॥ हुतहेमरसापूरुनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुरुभिःकाममदिरस्तभसस्यम् ॥ निर्मलीक
 तचद्वेणप्यामांध्योमविलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणतर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकरिभरोद्यानरयचकैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 मितगगांभुनितयतसेतुभिः ॥ सवन्नहदसर्वगविश्वरूपमिवस्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिविबितसर्वगमन्योन्यादर्शानगतम् ॥ कालकल्पतरां
 वपवितपातस्यपह्ववात् ॥ १५ ॥ विविधचतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सुर
 ज्जलभगवोतात्समाभ्येकालवाढकत् ॥ कनलवकददुस्सपयतिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्याहृत्यसंपूर्णदलितामोजपह्ववम् ॥ आ
 लोललकफेगास्तितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापद्विधातायकोशसम्पयकारिमिः ॥ दुःश्रमापभूतसयानांविफसत्कनकांबुजे ॥ १९ ॥
 पद्मिनीपह्ववाच्छेन्नुमेमेरोगुर्धातर ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतोयोन्युष्टमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्यमासानांशरास्तालमयार्दुक्तमेव ॥ १५ ॥ मिमिधामिभ्यलक्षणकम्यतोलाकालानिअर्वातरशास्तासभूहायस्य ॥ गगनमभ्यन्तकारस्तल्लुप्तमेकानेनद
 नजातम् ॥ १६ ॥ सुरद्विजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलरवौर्देहिभोगाद्यासात् ॥ समाप्यभ्यपूरकमालवाढकमलधालकद्वयोर्मेदावाहालयस्यन्याविधालक
 स्यतार्द्वयोर्दृष्टश्वरूपमिवस्थितमितिपूर्वभाष्यम् ॥ पुनर्ललनामणमवधिशिनष्टि ॥ स्तनेभिः ॥ परस्परस्ननस्तवकद्वेयुअभोजामुक्तेषुसर्वीहयसाम्यदर्शनप्रयुक्तस्यधंया
 नालाहुत्स्येत्स्यात्कालनासपूर्वद्विनाभ्यभोजामुक्तेषुपह्ववमिनियोगेनपरेणाशय ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्पद्यमेपुआलोलाअलकाभूणुनलाकेरादीयुक्तलाअक्षितारका
 आदिरराष्ट्रालादिकालास्त्रिभगारक्षणेर्द्वनीटमणयममधुप्रताममरायसिम् ॥ १८ ॥ पुनकीदराललनगणनदाह ॥ अमृतोसादिता ॥ अमृतकलाकोरासंपदकारिमिः ॥ हुतस्य
 रयतस्यपुण्ड्रपदपुनकानामावधिशिषागामयुगेरकांपुनमेरोहृतीरेएकमोपसकलज्वर्धिवकलापूरमिवस्थितम् ॥ जघनमद्विपुल्लंतदुपपत्तयेविशिनष्टि ॥ हुतस्य
 इति ॥ अन्धान्धनिरोधव्यादिअमृतनिधानयोभ्यस्त्यानतामदर्शनापामि ॥ ११ ॥ १०० ॥

इंद्रशंकांतं त्रैलोक्यमूहमालोक्य मुनेर्भक्तस्तदन्तरमार्गं दिप्तं प्रभक्तं सन्न आश्रितो विवेकांशो येन तथा विधं व भूवेति परेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगिग्राणक्षोभस्तेन स
वर्गसारस्येतरसः स्वल्पलनदत्तमित्याह ॥ व भूवेति ॥ तत्र दृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नं क्षतलता दत्तशारावामूलस्थानं यस्य तथा विधः प्रत्यग्रस्त रुणः पादयोवदादिरिव ॥
उत्तमेति राजसर्वो धनम् ॥ ४ ॥ द्विधा पातं संयो द्विधा वद्धितं विसंशृणालमिव बाणलन्सारभूतोरसः शुक्रयस्य ॥ राजप्रभः स्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपि प्रबलतरपारब्धेन विवेकां
शनिरोधाकदाचिद्देहधर्मानुवर्तनमस्य वेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्या एवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातन्त्र्यनाशपर्यंतम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वं वेददृष्टैर्दर्शयति ॥ तृप्यादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रबिंबकलापूरमेकत्रैवोपसंलतम् ॥ त्रैणमालोक्य तत्कांतं सहसैव मनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशं व भूवानं दिप्तं स्फुरत् ॥ आ
नंदवलिते चित्ते सुब्ये प्राणानिले स्थिते ॥ २ ॥ व भूव तस्य लघुस्य मदनस्वलितं तदा ॥ फलं रसापूर्णमिव श्रीष्मांतं इव तोषदः ॥ ३ ॥ प्रत्यग्र
पादपच्छिन्नलता दंत इवोत्तम ॥ अवस्था यकणस्पंदी शशांक इव वामुनिः ॥ ४ ॥ विसं द्विधा पातमिव गलत्सार रसो भवत् ॥ ॥ शिखि
ध्वज उवाच ॥ ॥ तादृशोपिव द्रुहोपि जीवन्मुक्तोऽप्यसौ मुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपि निरागोपि नि किंचिदुपमोऽप्यलम् ॥ सवाद्याभ्यंतरं नित्य
माकाशविशदोपि च ॥ ६ ॥ नारदोपि कथं ब्रह्मन् मदनस्वलितो भवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्या एव राजर्षे भूतजातेर्जगन्नये ॥ ७ ॥
देवादेरपि देहो यद्व्यात्मैव स्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथ तज्ज्ञं वायावत्स्वांतं शरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेव जगत्पंगुसुखदुःखमयं स्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थेन केन चिदर्थे सुखम् ॥ ९ ॥ आलोक इव दीपेन महं बुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थेन दुःखं केन चिदेव हि ॥ १० ॥ तमो मे
घपटेनेव स्वभावोऽल्यत्र कारणम् ॥ स्वरूपे निर्मलं सत्ये निर्मेघमपि विस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यसा माप्नोति प्रादुर्भावपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्युन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्ये षचित्ते दृश्यपि शाचकः ॥ यथा तमः प्रकाशाभ्यामहोरात्रौ स्थितिं गतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यां शरीरं स्थितिमागतम् ॥ एवं हि सुखदुःखे द्वे जन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्य गाढां याते पटे कुंकुमवद्वटम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वं गलगतो मना गपिन तदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धत इत्यनुकल्प्यते ॥ १० ॥ यथा मेघलक्षणेन पटेन उपचितेन निशितमेव धर्मेतद्वत् ॥ यत्र तत्त्वज्ञानामपि क्षणं स्वरूपविस्मरणे ईदृशानर्थस्तथा ज्ञानार्थं किं वाच्यमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपे इति ॥ ११ ॥ अत एव सदैव दृश्यानुह्यासाय सदैव तमाधिना स्वरूपा विस्मरणशीलेन भाष्यमित्याशये नाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषो निर्मेघव्यांतं रालकालस्ताव
न्मात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोः भारद्वयफलभोगसाभ्योपि रजनारजनकतो विशेषोऽस्येवेति दृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥ एवं मित्यादिना ॥ जन्मकारणस्य देहाद्यात्मभा
वस्य दर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्य तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मना गपिन लगतः ॥ १५ ॥

यथाभवत् एकदिकस्मात् रतेजनादाभ्यामनुरजनेन ॥ आदिपदासपथयुक्तेर्नल्पप्रकाराण्यप्यासेन आकांक्षतरी अतिशयेन स कीर्तनादपि शुभाशुभीकुमुदनीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 मेपरजमया आदिपदाच्छुभ्युद्यादिनाथयथापणेर्नलगतस्तद्विरूपार्थ ॥ दधानी एकदिकावधितस्य स्वच्छतरत्वाद्दिशोपमाह ॥ पुर स्थेति ॥ एकदिक-पुर स्थजपाकुमुमादिवस्तु
 भावेदनात्कार्लकारजननामपियायात् ॥ तत्रस्तुनामपि नीतस्य ॥ १६ ॥ अक्षस्य पाज्जापाते इति यद्युक्तं द्विदृशाति ॥ वस्तुन इत्यादिना ॥ यनरजितरजनम् ॥ धी अक्षस्य
 त्रियोप ॥ १७ ॥ तस्मिन्नापमाह ॥ यतपीति ॥ यथास्वाद्धो-परिणापि नाधवीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषयकारननाह्वानि ॥ नयाचपुद्धी विषयकारजनवासनोपपद्यएव यस्तस्याप
 यमोक्षद्विकलितविरुद्ध ॥ अनेतेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानीपुमराज्यादीनाम् ॥ अपि यदास्मानिहितानां चलाभानां राद्विस्थित्यस्तिकारणमात्रोदतिमानि ॥ सुखं तु त्वयमेकमेव
 आधतेतद्वेति राजाच्छ्रुति ॥ स्तोत्रसर्गाति ॥ १२० ॥ ११ ॥ मधार्दासुखोत्पत्तिप्रकारवर्णयति ॥ स्वति ॥ वल्लिहितविषयकायासिपिणिभिर्दूरस्थविषयेराज्यानुमानादिना
 यथाशुभाशुभौ रगादिनाकांततरीमणे ॥ पुर स्थवस्तुभावेन रजनार्कटिको यथा ॥ १६ ॥ तज्जलपानेति बोधाज्जीवन्मुक्तमतिर्मु
 नि ॥ वस्तुन श्लेषमात्रेण यनरजितमेति धी ॥ १७ ॥ गतपि वस्तुनिहदुश्चिद्विर्थापरितापिता ॥ गतपि कुकुमेव संतदीयमनुरजनम् ॥ १८ ॥
 नजहाति यथा मूलाधाविषयजनम् ॥ अनेनेव कमेणीतीवधमोक्षीव्यवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवमाक्षेपधोहिदृढभावना ॥ शि
 रिवज्जजडवाच ॥ ॥ स्वात्यसिकारणप्रामोक्तयं त्वसुखं च वा ॥ १२० ॥ अभ्युदेतो विवदमेदूरस्थानामपि प्रमो ॥ अत्युदारमतीवाच्छ
 यद्दयवचनं तव ॥ २१ ॥ श्रोतुं धर्मिनगच्छामि मयूरभ्रमरेव चिव ॥ ॥ चूडालावाच ॥ ॥ स्वात्यसिकारणद्वयलब्धकायाक्षिपाणि
 मि ॥ २२ ॥ सुखसविद्यवालयानूनमहसतिस्त्वत् ॥ दद्वताक्षोभमायाताजोवकुंदलितनिगतम् ॥ २३ ॥ जीवस्य निपतानाद्व्य पृथग्देहे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपुरिवानादी जीवि आकाशमतिस्फुरन् ॥ २४ ॥ सस्पर्शकर्मयुद्धात्मासोऽहुमलताइव ॥ सुखप्रपद्यधिसचारदु त्वयो
 धागमेतया ॥ २५ ॥ जीवस्य निपतानाद्व्य पृथग्देहस्थितिगता ॥ सुखिन-प्रस्फुरत्येवाधीरताशुनदु खिन ॥ १२६ ॥

षडब्जावलय ॥ २१ ॥ अथ तिष्ठिन्त्यस्वत्वात्प्रतिष्ठात्वाद्वालादयमद्वयगुद्विस्था आत्मसुखसविदुदे शोभात्क्षोभमायातासतीयावर्णनरीत्याकुंदलितो मुखमजयवाणवि
 धारकत्वात्कुंदलितमतीवभोक्तापार्यतस्वत्प्रत्यगागतवारेणाप्रतिष्ठातिगवदुसुसति आदिभवति ॥ एतस्यैवानंदस्याप्यानिभूतानि बाधानुपजीवतीति भूतेरिति भावः ॥ २३ ॥
 दस्यस्य भोक्तृनयनरसनश्रोत्रादिवर्तिनिपतभोगस्थानाभनयनभोगमेवमाह ॥ जीवस्येति ॥ २४ ॥ तस्य विषयस्य स्पर्शनतरेकायवादात्पावन्ति पूर्वाभ्यान्वय ॥ कीवस्थाना
 दाद्वारासर्वदेहसदृशतामाह ॥ रसद्वेति ॥ यथा मूलोद्विक्तरसो अजलाद्विहारादुपलब्ध स सर्वदेहोपपन्नमिवातिताद्विरूपार्थ ॥ २५ ॥ पृथग्विपत्तनैक रूपान्तरार्थ ॥ कुनरत
 यो नतमाह ॥ सुखनद्वेति ॥ सुखिन-सुखानुभवे प्रयस्य कीवस्थपरीतास्वस्थानापस्फुरन्ति ननु दु खियोगे सुखानुभवे प्रयस्य ॥ स हि अस्वस्थतरलद्वरसमानमिवात्मानमनुभवं
 तीत्यतस्तस्य स्थित्वाभ्यावेनानापकसपूर्वसरलध्वन्यादीभ्योर्नमीयते इत्यर्थ ॥ २६ ॥

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं नोदकसितिकाः कीर्णकुसुमाधूपकसूयादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतनद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवो यावत्कालतरलतरनाडी मार्गाननुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भवति तावदस्य नहु खप्रसक्तिः ॥ नदास्य सक्कइनाद्याकारवदयास्य तास्य सुरवमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकारवदयानुपूर्णाभित्यवातरैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात् साशाम्यत्वे वेति स्वस्थायस्य मेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्य स्थतैव मुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभवकाले कृतो जीवस्य नमुक्ततानुभवस्तत्राह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टा तार्थ्यः स्वस्थविषयसुरवास्य पिकलनकलानुभवस्तद

ये हि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य नतेशुभाः ॥ यावत्समाणां जीवो यसं शांभ्यस्य परिस्रुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणमधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणमेवैनं बद्धं बद्धमवेहि मे ॥ सुरवदुःखकलास्यंदोषो जीवस्य नतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति द्वेधा व्यवस्थितिः ॥ सुरवदुःखदर्शयावदानीते नैर्द्रियैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुरवसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुरवमालोप्य वादुःखमदातीतश्च लदुःखः ॥ ३१ ॥ समुद्धमतिजीवो तदद्विषं दुःखमिव तोयधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुरवादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभौ र्ख्यमेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुरवदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ नतसुरवादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शांभ्यति ॥ सुरवाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ नतदुःखवतां याति जीवः शांभ्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःश्लेहोऽपवत् ॥ दीपवच्छममायाति सुरवादिश्लेहसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेव मितिज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनान् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्वा क्षोभं न गच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाद्याश्च तत्स्य बहिः स्य दोषश्च सुरवविच्छिन्नौ तलरीभा वस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्यदः स एव जीवस्य बोधो न त्वितरः सुरवविश्रांत्य शोपीति क्षणमात्रमपि सुरवविश्रांत्य तद
भावे मोक्षः स्यादेवेति स सरणाभ्या बधोक्षयोर्द्वेधा व्यवस्थितिर्मयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्मेवार्थप्रपचयति ॥ सुरवदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीत इन्द्रि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुरवादिना सुरवतसाधनविषयतदुपायबोधनादिना तद्गगनसंविदाक्षुभ्यति ॥ अग्रेति स बोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्य तच्चाज्ञा
नमेवात्र क्षोभो कारणम् ॥ केतनं हितं न्निदं स्याद्विश्रांतिस्तदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्बोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रांतिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुरवादिश्लेहो रागस्तत्क्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत् एव चिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनान् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमदेकमविभाषनेनहेतुनापृथक्तापृथक्स्यथपृथक्स्यथा ॥ कथमसत्यसोऽपिप्रथमाभासतामाह ॥ कीवेनेति ॥ इदुतिवेनेनकस्मिन्नैवआप्यजीवेनेद्विरूपगर्भेणप्रवर्त-
 र्थात्तात्पर्यसंस्तरिप्राप्त्येवस्तत्संबोधादृक्कमेणमुक्तोभावेप्रासीतित्वकथनयैवप्रथमोक्षणगोकार्यपित्वासंप्रधानुवस्यतइत्यर्थ ॥ १९ ॥ प्रकास्पट ॥ २० ॥ क्षीपवर्शना
 द्वागवावनेद्राभेनपुष्पसर् ॥ २१ ॥ कथसोमयतिनवाह ॥ सविशक्षाशाम्येनेति ॥ मन्त्रित्वाभाषानांभाषादीनामभिधान्याकीषसविद आकुरितरागादिहृत्पुनुरोपपन्नाभ्य-
 नुप्राप्त्याभासात्तदशाम्येत्यथ ॥ वेदोत्पत्त्याद्यंतंशारिणोभ्यानाभासस्यस्येनेनेनसर्वगस्यस्थितोभेदोर्तगतं सारोमज्जासारभ्यआशुमण्डसौगंध्यामिषानुगतजं स्वयस्मा-
 रत्यवधि ॥ यथासिद्धंतदप्रभकलारिकस्वतर्गतअशारमंतर्वातस्येनेत्यजतिनद्वित्यर्थ ॥ २१ ॥ ननुत्सकरजं सर्वगोभ्यश्चक्षितसन्नादीद्वारा अभोमूलाधारस्यानंपाति ॥
 यथासर्वं स्वेप्रवृत्तं अलभयतीतिज्ञानुरोधानस्तस्माच्चित्तादेकीभूययनमयमादिपदभ्योपायस्यभूत्वावर्धोभ्युत्पन्नसर्वोऽस्मिन्हितदशंपातितद्वित्यर्थ ॥ २१ ॥

जीवस्यानेनशून्यस्यक किलसोमविभ्रम ॥ जीवेनेदन्निवेनेयथाप्रथमसर्गतं ॥ २१ ॥ स्वयस्यवित्तोमार्गस्तेनैवापाधिगच्छति ॥
 शिखिष्वजजवाच ॥ ॥ सुत्ससचारयोग्यसुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १५० ॥ देवपुत्रमवत्यवतदीयभ्यवनकयम् ॥ ॥ बूढालोवाच ॥
 जीव क्षोभयतिशुभ्यन्नाणादिप्रवनावलिम् ॥ ४१ ॥ संविदाज्ञांशाम्येणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेवोतर्तमज्जासारश्चसंस्थि-
 त ॥ ४२ ॥ त्वजस्यशुभसौगंध्यजन्मप्रफलादिकम् ॥ चलिततत्संबोधातिगज्जादिवचनादित्वे ॥ ४३ ॥ देहनाडीप्रणालेनयातिशुकं
 यद्विस्तृत ॥ ॥ शिखिष्वजजवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहर्षोसिवेत्सिपूर्वाभवतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावादिहिकिमुच्यते ॥
 बूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गेयथासथ सुकुरितममममणि ॥ ४५ ॥ यदावदयदापालतयैवायभ्यवस्थितम् ॥ काकतालीचवद्वारिदुहुदो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणाक्षरवदुच्छ्रुततत्समावविदुषुधा ॥ १४६ ॥

स्तत्समागत ॥ देवोदरेपिदोषादुपात्तैवस्तमागतइतिपत्ययोक्तमपस्तमागराभ्याम कद्वितिराजापृच्छति ॥ देवपुत्रेति ॥ महर्ष्यासौमन्त्र्यमहर्ष आत्मतत्त्वविद्वि ॥ आत्म-
 ज्ञाभापुर्देवांशारिकपदार्थसंस्थितिभक्तार्तिरुकीराज्येनयोसि ॥ ४४ ॥ कथमहर्षीदृक्कपाक्षानसमाह ॥ ज्ञायसेइति ॥ सर्गादिकालेसर्गेभ्युत्पन्नमपान्नमपाणिकर्मानुसारेण
 पादप्रादुर्भवंकथयत्तदार्थाननात्मात्मनिरुतिरतत्सपदार्थस्यभाषयतादृग्धर्मकत्वमित्यभिस्तमागराभ्यार्पयइत्याह ॥ आपसर्गेइति ॥ ४५ ॥ सीमतिकथयदारित्वमावदे-
 विप्रमददसामर्थ्येविप्रमादपिसाम्येन सर्गादीनामिदं प्रथमासमात्सकाकामनक्षणेद्वास्तच्छिरसित्वाद्यननमिषनेतस्यप्रत्यभिषवादृग्धमापमयुक्तमितितोपनायायसर्गा-
 नुपापममित्यापार्थवर्णयति ॥ कोकेति ॥ समवासाद्विषयादितिद्वयार्थद्वयविषयात्मनासाधुनीयेद्वयार्थोच्यतइत्यर्थ ॥ साधतिकेपिमतिवस्तुदेराकाशनिवयनेत्त्वमावदेविप्रम-
 ददृष्टावर्थाप्यनिद्वयपिपुनरावसेत्यारावेनेदृशतीतरमाह ॥ भारिदुहुदेति ॥ आपानामपस्तमापकलिकोपासोस्तिव्यापारयेनदृशतीतत्माह ॥ पुणाक्षरकवि ॥ ४६ ॥

उक्तलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादितुर्विधा देहा भवति ॥ तेषु केचिज्ज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासनतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मनेन भवति ॥ यतस्ते भोगेष्वेव धनस्थाय इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्री ब्राह्मसिद्धमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्म त्रयं किं ब्रह्मसमागम ॥ नदा शिष्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रलयप्रसिद्धस्तथा माया शबलस्यात्मनः सर्गादिव्यभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्यैरित्येके कीदृशमिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमात्मकात्मस्य कास्य हेति भगवद्ब्रूहि पादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गासंज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावचमत्कारे कीर्तिते तत्प्रकारश्रोतुका मोराजाता प्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसंक्षिप्य समापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ १४ ॥ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यस्तपिरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासनतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेष्वनास्थाः ॥ १४७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशानामपञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनयाभ्येत्यधर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानियधर्माधर्मैर्न गृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारूढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाभ्युतेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरंतव ॥ ५ ॥ तन्नपद्यजपुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथास्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तम तं गजम् ॥ विवेकविपुला लाने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तदीयं कल्पकालाभिगलिते तद्द्रवापमम् ॥ रसानां पारददीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसदुच्यते ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्र इवार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्कालं तस्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकलितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृता र्णवः ॥ ११ ॥ तत्र मासा द्वादशे मुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृताब्धौ शुभो गभर्ग ईदोरिदुरिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुप्ते पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलाने गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चमरं ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अभिना गलितस्येदोर्द्रव उपमायस्य ॥ पारदकाचनरूप्यादीनारसानां शुर्वीर्णा मनु रजनमनुकारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥ तत्र शैले भरो ॥ पार्थ्वेषु भातश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्रक्षमः ॥ आस्फाल्यमानो व्यस्फुटन्नि ति सुदृढत्वे उपपत्तिः ॥ ईदृशः सकुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिना सदा अरश्रवण्य श्रावणा विनिब्रललोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृता र्णवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे से होरिदुःकमुनिमंदाहुतिक्रमया हुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृताब्धौ ईदोरनुजः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

सस्याद्वपरिच्छिन्नाग्रभोभे श्रीराणबासयवर्किताऽपरद्वरिष ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्कांतकमायुपनयनति सत्करैरसंपन्नोऽस्मिन्पुत्रे ॥ १६ ॥ विद्याताप्यशेषाणिवाङ्मया
 निविद्यास्थानानिपेयनयाधिषय ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीरुटिकाचले ॥ सप्योदित-पुण्यं हतिपादम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ यद्वृणधारणसौख्यवपरिज्ञानाय अभिरक्षणादित्यदायित्वापरी
 क्षितराशिसर्वादिवास्थानयस्यदायिपरीत्याकेभ्यवेरायेत् ॥ २ ॥ क्षान्तोपारपरमाधिगूढतत्त्वज्ञानतन्त्रविश्रान्तचकार ॥ २१ ॥ हेताधोसकुम्भ अयत्नसुरस्योदय ॥
 मनुषीणापरैरदस्यस्वभर्तुं सप्तशतं प्रयत्नैर्द्विभ्याश्चूडालयाकथमिदमवृत्तमुच्यते शतमभ्यास्यत इति स हस्मन्गवाद्यते आत्मानस्तज्जान इति पुरुष-पुत्रपाद्यने इति हि पूर्वराभायणे श्री
 रामवचनम् ॥ योऽप्यथासतमात्मानमभ्यधायति पारयेत् किन्तनल्लभ्यप्राप्योरेणात्मापहारिणेति महाभारतं भर्तृपतिशकुन्तलाचक्षणेऽप्युच्यतेति चत् ॥ भैषदोय ॥ उपदेस्य
 परिपूणसमन्ताङ्कुमाद्रिर्भोविनिर्ययी ॥ इदु मूष्मादिर्वाभोधेरपर-क्षयवर्जित ॥ १४ ॥ द्विने कतिपयेरेव वटिद्विमभ्याजगामस ॥ अ
 धर्मयाङ्गमोदय-शुक्लपसेशरीयया ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्ने सतस्मिन्नारदो मुनि ॥ मांढाढांढइव शोपं विद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 द्विने कतिपयेरेव विज्ञाता शोपवा इमयम् ॥ चकारैर्न मुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेण मुनिना मुनिनायक ॥ रक्षा
 दीपतिविवेन सप्योदित इवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेन पुत्रमादाय बसलोकसना रद ॥ जगामाप्यस्वपितरं ब्रह्माणवाभ्यवाद्यत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनं ब्रह्मापौत्रमादाय ततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकेन्यवेशयत् ॥ २० ॥ अथाश्विर्वाटमात्रेण सर्वज्ञानपारगम् ॥
 पौत्रतकुम्भतमानचकार कमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोऽहमयकुम्भ पौत्रोऽहमयजन्मन ॥ पुत्रोऽहना रदमुने कुम्भनामास्मि कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसाभ्यज्जजपुरे पित्रा सहयया सुखम् ॥ चत्वार सुदृढो वेदात्ममलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ मादृषसाभेगाप्यत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ बसलोके मम गृहपौत्रस्तत्रास्मि सुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेण जगति विहराम्यहम् ॥ तल्लयापरिपूर्णात्वात् तनुकार्येण केन
 चित् ॥ २५ ॥ धर्मापततिमेतदपि ततो न भवतीति ॥ रजःस्थितिनागानि न्स्यान्निनायाति भवपु ॥ २६ ॥ अयाकाशपथागच्छन् दृष्टवां
 स्त्वामहं पुर ॥ इह तनागतास्त्वगसर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्याय रचनायस्तदाकथ्यतात्पर्यमिषयाप्रीयाधेनाश्रुताभावाद्भूत-भ्याहृणीरकामयत स्तेन्यनोद्यतवादिनीषाङ्गं पाषाण-द्रुवते दम्भादिभैर्विकार्यवाक्य
 वक्ष्यामाप्यापयते ॥ तत्त्वज्ञानवलेन सार्वाभ्युपगमाभावाद्भूत-भ्याहृणीरकामयत स्तेन्यनोद्यतवादिनीषाङ्गं पाषाण-द्रुवते दम्भादिभैर्विकार्यवाक्य
 प्रपुर्णितेषो हि निषेधनादनुर्दिध्यायिष्यासकमनेन परमहितस्यास्य धाकथ्यवचनात्वाभावादिनि ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षात्प्रापुरभाषातिशुभाभावात्पुनस्तस्य माभावात्पुनस्तस्य
 शयनगृह ॥ भाव्यवर्तते शोऽब्रह्मलयादतिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तया विज्ञासाद्यैत्यस्य विद्विष्यमानि रर्यायति ॥ भराति ॥ यधि परात्पतिभूतोऽके स चरति सति नेचादीमह्री
 तत्वेन परत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिप्रसहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवासतज्जवनवासगुणांस्तफलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वपृथतेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदत्यादेशश्लाघसः ॥ आर्यजनेत्तमेपुच्छरसुसतरसकथननिर्मातिकर्तव्येवयतसेषुभगे साद्रि सहप्रश्नोत्तरकथनसंव्यवहारदक्षाअतस्त्वयद्यदभीप्सितं तत्कामपुच्छअह
 तद्वक्तृदक्षास्मीतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीवार्मिष्ठम० तात्पर्यप्र० नि० पू० षडशतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुम्भप्रशसाराज्ञोच्चनिजदुखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्गोन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सद्युतैःसचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्भवान्द्रावस्मिन्मदराचलेसमेषितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वैतैरुवाचैः ॥ १ ॥ त्वद्वृद्देशान्ममावश्यभाविनीकतायतैतिसूचनायसिद्धवत्कल्याह ॥ अद्यति ॥ २ ॥ ३ ॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति ॥
 एषोहमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंननुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंव्यवहारदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चू० कुम्भजननकथनं
 मषडशतितमःसर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सर्गस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्मन्येसंप्रेषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैःसंभृतरद्रो
 बृहद्वैतरिवांबुदः ॥ १ ॥ अद्यतिष्ठास्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतःशीतलचतिमे ॥ राज्यलाभादयोप्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंवादिनिसैवास्त्यवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयःप्रोवाचबृहदालामुनिद्वारकरुपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आस्तामेषाकथतावत्सर्वतवर्णितंमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६ ॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनांतरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भृशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरालेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसःअपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्यात्तथासामान्येनद्विद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कृतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहननिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावद् ॥ ५ ॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 तृष्टमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालःपर्यवसानमवधिपर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनःकूर्पवत्संक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १० ॥ भवतःजायेते ॥ नप्येसतसोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

ननु अज्ञदशाया मर्थकियासमर्थत्वात्साया वासनार्था कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाया मपि ॥ २४ ॥ प्राक्तन वासनानां शेषज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 या किं यथा फलतु तत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे शोयमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवात्
 ज्ञानविहायतपरमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमद्वत्त्वात् अल्पमपि मगतादिविषयतया अनर्थालम्बित्याशयेनाह ॥ इति
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयस्तर्हि कउपादेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षसेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्वाभिगमनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासना चेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौख्यान्मरुभूमाविवानुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नात् ॥ नोदति वासनानास्य प्राज्ञस्येवां बुधिमरी ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंत्यागाज्जरामरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयोजन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञेयं ज्ञानंति वर्तमानतः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोपि ते ॥ प्राहुर्महां तो राजर्षत्वां किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितोदकापुमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 सेस्मिन् रमसे किं महीपते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति चेति भोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञ इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्मदसंविदा शैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं क्वं शिला कीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं प्रासंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठेव षष्ठदुःश्रेष्ठो धराविवर कीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तवैवंप्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखिभ्यज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखिभ्यज उवाच ॥ अहो नुबोधितो रम्यवाचिरात्सुरसुत त्वया ॥ मौर्ख्या
 दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नुमेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मेपिता वं मे मित्रं त्वमेव शानत ॥ शिष्यानमस्कराम्यद्यपि दौतवक्त्रपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञातेन शोच्यते ॥ भवामिनि
 दृतो येन तद्वक्षोपदिशाशु मे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारसमुद्रस्य पारं परतीरसन्माध्वरुशो धितस्तदार्थः अवारमपरतीरचिन्माध्वरुशो धितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्मदावतोपवासशीतोष्णादिदुःखदमदत्युन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपःक्रियया जीवितमायुःक्षिपयन् ॥ ३२ ॥
 सात्वदाभिलषितविध्यातिमुखप्रदाज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीकथस्येयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्रास्तपःक्लेशादिवहिर्मुखदुःश्रेष्ठया येन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानलसेवा परतदुपदिष्टार्थधराविवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दंतः सुखविश्रान्तः ॥ ३९ ॥

स्तानमपयमेव दित्यत्प्रयापरमज्ञानात्तरकमुक्तमर्थोऽज्ञानानां भये कलरक्षवेत् ॥ किमीदृशतदस्य विषयमेव तज्ज्ञानमताऽप्यह्यभिनिभाव ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येति मुनेर
 अथ धानेनुरुक्तोऽयुपुरेण स्थाप्योपेकाकरतन्त्रायां निषादे निषयमथ धानो भवेत्याह ॥ यदीति ॥ मन्तार्हिरद्वैतपृष्ठज्ञानयथायादृशतद्व्यामिषस्यामि ॥ ४१ ॥ लीलया अना
 स्यपापपृष्ठस्वभुवार्च ॥ अस्मद्विदम्यसुस्तस्मिन्कर्वा ॥ ४२ ॥ भूते स्वर्गकाभोयज्जनेत्यादिभिर्धार्मिकैर्दोषमाभ्युपेयने निश्चित रिष्टैर्मुक्तसरायमुपाधीयते तद्वदुपादेयमित्यथ ॥
 अविचारितं यमाप्यसंशयेनार्तिकस्थितम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिदं यथादयस्य तथा विधिमपि यमाभ्युपेयया आदत्ते ॥ ४४ ॥ शुभं स्वहितमित्येषाभायम् कर्णशुभावाद्यङ्गीत
 गानमिव धीत्याश्रय ॥ ४५ ॥ मन्तार्हो देहाय मिमानस्या जनयद् स्वनिदानोपदर्शनाय च मणिकाशोपास्थानद्वैतिकाख्या न च आद्यमित्यनुमन्तारयति ॥ स्वचरितंति ॥ स्वस्मत्तव
 पदज्ञानादयज्ञाने विभागा सत्यनेकम् ॥ ज्ञानानां परमज्ञानं कतरन्तरकं भवेत् ॥ ४० ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यदुपादेयवाक्यो ह
 राजर्वेतद्वदामिते ॥ यथा ज्ञानमिदं किञ्चित्त्वत्संस्थाणुकाकवत् ॥ ४१ ॥ अनुपादेयवाक्यस्य वक्तुं पृष्ठस्य लीलाया ॥ ब्रजस्य फलतांवाच
 स्तमसोवाक्षमविद ॥ ४२ ॥ ॥ शिखिष्वज्ज उवाच ॥ ॥ यद्वक्षितदुपादेयमया विधिरिव श्रुते ॥ अविचारितमेवाशुसत्यमेतद्वचोमम
 ॥ ४३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यथायाल पितृवर्क्यमुक्तहेतुपपादनम् ॥ आदत्ते हितं धैवत्वं दृष्टार्णो तद्वचोमम ॥ ४४ ॥ श्रवणान्तरबुद्ध्या
 शुभमित्येव भावयन् ॥ शृणुगीतमित्यक्काहत्वं धित्वं वचामम ॥ ४५ ॥ स्वचरितमदृशतयोदयत्याश्विरसमयेन विबोधनचबुद्धे ॥ भव
 मयस्तुतरमहामनीनां शृणुकथयामि कथाक्रममनोक्षम् ॥ ४६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये युनि० पू० चूडालोपास्थानशिरिविध
 जावबाधेनामसमशरीरितम संग ॥ ८७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ अस्तिकश्चित्तुमान् श्रीमानस्यानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्म्यो रशेपेण यथा विवर्द्धवानुनो ॥ १ ॥ फलावानलकुशलोऽप्यवहारविवक्षणा ॥ सर्वसकल्यसमीमांते न तु जानाति तत्पदम् ॥ २ ॥
 अनतयत्नसंसाध्योऽर्चितामणि साधने ॥ प्रवृत्तो वा हवो वक्रिरेव्यमशोऽपणे यथा ॥ ३ ॥ तस्य यत्नेन महता कालनाथ्यवसायिन ॥ सिद्धि
 श्रितामणि किंवानसि अत्युपतात्मनाम् ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिमुपमप्रज्ञाप्रयुक्तो वेदवेदवान् ॥ अकिंचनोऽपि शक्तत्वं समवाप्नोत्यविभ्रतम् ॥ ५ ॥
 रितेन सदृशतया मन्मथीनामपि बुद्धेर्विद्वत्समयेन विचारोदयद्वारा लक्ष्यबुद्धेर्विषयोऽप्यनुभूयमानोऽवसथपृथग्भवाय सुतरयस्याभयाविषय ॥ विक्षेपणपरनिपातऽच्छादस ॥ इ
 दं ताकायकमकथयामि शृण्वितस्य ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीनारायणसिद्धमन्त्रस्यार्थवर्क्योनि पू० समशरीरितम सर्ग ॥ ८७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीलार्थसिद्धतामणिग्राममुपेक्ष्यतपसा
 चिरात् ॥ काचकश्चिन्माणिर्भासाया हादिकथोप्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविरुद्धयो औदार्यदेराप्यसर्वस्वत्यागाविगुणस्य रक्षयाऽप्यद्वैतस्थानमावासयन् ॥ यथा अविध्वं
 हवानलस्य अशुनम्विरुद्धयो स्थानतद्वत् ॥ २ ॥ तत्परभासपदपुनरुजानाति ॥ ३ ॥ सर्किचकारतदाह ॥ अनेनेति ॥ अनेनेत्येव तपसापार्थनाभ्युपेयनादिनो ब्रह्मैवेति सत्ताये
 ष्विनामये साधनेनैव आदीपयस ॥ ४ ॥ अभ्यससाधनेनैव तद्वैतस्य यथस्तस्य भूतलीमायासेन यथेनात्मकाच्छेदेन विज्ञानमणि सिद्धोऽप्येति स्थित ॥ दृढोपोऽनफलावश्यमावनिपय
 दविररायति ॥ किंचेति ॥ ४ ॥ मन्त्राविति ॥ आश्रित्येति शेष ॥ ५ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यामस्थोमुनिलसन्नैवोदितमिदं हस्तप्राप्यमपि भ्रातृभिराबुदितदूरतस्थमिव बहुश्यामपश्यति तद्वदर्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानां देवैश्चैतस्मिंश्चिना
 मणौ निश्चयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम् ॥ ७ ॥ स्मयो विस्मयस्तच्छालिना सर्वमशालिनायातेन मनसा इदं द्रव्यमाणकारम् ॥ ८ ॥ अयं मणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
 मणिरिति भ्रम ॥ मणिश्चेत्स्यात्तत्तर्हि समस्त्यक्षेण भवेत् ॥ तत्तर्हि परीक्षणाय स्पृशामि स्पृशेयमितीच्छामि लाप ॥ न स्पृशामि न स्पृशेयम् ॥ यतः कदाचिन्मणिश्चेद्भाष्यस्य
 मम स्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इति शकाया र्वाजमाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोच्चैति सन्नकम् ॥ १० ॥ कथं तर्हि प्रत्यक्षरलोकदर्शनं तत्राह ॥ कृष्णो हं स्वका
 मणिमग्रे स्थितप्रायं हस्तप्राप्यं दर्शयः ॥ मेराबुदयशृंगस्थो मुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेन तु निश्चयवानसौ ॥ राज्ञेन्द्रा
 गितिसंतापे सुदीन इव पामरः ॥ ७ ॥ इदं संचितयामास मनसा स्मयशालिना ॥ संप्राप्तापेक्षया दीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयं म
 णिर्मणिर्नायं मणिश्चेत्तद्भवेन्नरः ॥ स्पृशामि न स्पृशाम्येतं कदाचित् स्पृशंतीति वजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैव कालेन मणिरिदं किल सिद्ध्यति ॥ यत्ने
 न जीवितेन सिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कृष्णः कृणोतेनाक्ष्णालो लालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकं प्रपश्यामि हि चंद्रत्वमिव भ्रमात्
 ॥ ११ ॥ कुत एतावती स्फोताभान्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैव यदाग्नौ मिमर्षिं सर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेव महातस्ते महाभाग्या भवं
 ति हि ॥ येषामल्पेन कालेन भवंत्यभिमुखाः श्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाः साधुवरा कोमानुपः किल ॥ सिद्धयः कथमायाति मामगन्य
 कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवं विकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञः पराकृशन् ॥ नमणि प्रहणे यत्नमकर्षिन्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेन लब्धव्यं न त
 त्वाप्तौ त्यसौ तडा ॥ चिंतामणि रवागोपि दुर्धिया हेतु यो ज्ञेयः ॥ १६ ॥ इति तस्मिन् स्थिते यातो मणिरुद्धीय सिद्धयः ॥ त्यजंति त्ववमं तारं
 शरगुणमिवो ज्ञेयः ॥ १७ ॥ हत्वा प्राज्ञपदं पुंसः संयाति किल सिद्धयः ॥ आगतः संप्रयच्छंति सर्वं यांत्य सहस्रतलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
 क्रियायत्नं च क्रेतुं द्रसाधने ॥ नो हि जंते स्वकार्येषु जना अध्ववसायिनः ॥ १९ ॥ ददशायिक च द्रूपं काचखंडं मखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
 सिद्धैः पुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयं चिंतामणिरिति मूढस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधेर्माहितो ह्यज्ञो हृद्देहमेति पश्यति ॥ २१ ॥

पृथक्वशात्कृणोतेन याति सकृच्चिंतेनाक्ष्णालो लालातलतोपमरत्नालोकं भ्रमात्पश्यति ॥ ११ ॥ भाष्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतो नाकार्षीत्
 तत्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदिति शेषः ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजति हीति ॥ यथा भौव्या उज्जितः शरगुणमौर्वीत्यजति तद्वत् ॥ १७ ॥ ननु त्वया सपु
 त्रवोप्यवहारविचक्षण इति कथोपक्रमे उक्तस्य साविचक्षणतामणिसिद्धिकाले कगता तत्राह ॥ इत्येति ॥ सिद्धयश्चाप्यगता सत्यपुंसप्राज्ञपदविचक्षणतां संप्रयच्छति ॥ असहति
 असहमानोपेक्षेकेन पुंसि अलयाति अपगच्छत्यश्वसंतीत्यप्राक्तनमपि प्राज्ञपदविचक्षणत्वहेत्वा विनाशय संयाति किलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ न देवा इदमादाय इदं यत्पराधि नम् ॥
 बुद्धिस्तस्यापकर्षंति तेनासौ दृढयतेत्यत इति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिः परिहासपरैस्तएव वचकैः सिद्धैः पुरस्तुतमपेस्थानितम् ॥ २० ॥ वस्तुना उपादेयताम् ॥ २१ ॥

पर ॥ प्रियपथपात्थानि सपथ ॥ २३ ॥ एषे देश एष धर्मो निषिद्धात्स अहो वासा ॥ देश इति ॥ कक्षे । अथ जनसूच्य ॥ यतः पाथ जातानि ता पाथ ॥ २४ ॥ नानाधन ॥ २५ ॥ या आपतकमलादेर्निभाकारि विगतादनीला ॥ नीलस्यैव पाथ आनुकषायसूच्येति यावत् ॥ २६ ॥ तस्याभ्योत्स्य मेघदू । स्वदेवपुरकाष्ठसुपसहरति ॥ इत्यानीति ॥ नीलस्य निषेधेन या निरु । तानि सखि ज्ञानितानि सर्वस्वनाशो रोगादसकारान्तापि कारयामरणेन नाशवन्ति नीलस्यैव पाथेतत्स्वविदामापदादिसहस्रेभ्योऽपि । स्वादर्शनात् अष्टोपपुष्टिर्निघ्नरज्जुसर्पस्य लज्जलम् ॥ चन्द्रौर्दौकृतेषु त्तागतो मोहोऽमृतविषम् ॥ २७ ॥ तद्वधमणिमाद्राप्यभाकर्नीचश्रियं जहौ ॥ सर्वचित्तमणेरस्मात्पाप्यते किं वनैरिह ॥ २८ ॥ देशो यमसुखो कस्यो जनेऽप्यपि भिरावत ॥ किं तद्देहगतत्राय किं नाम मम भव ॥ २९ ॥ दूरात्वाय याकामं सुखतिष्ठामि सपदा ॥ इत्यादाय मणिभूदः शून्यकाननमाययौ ॥ ३० ॥ तत्र काचकणेनासौ तेन तामापदययौ ॥ कज्जलद्विरविनिभाभौ स्वस्यैव गयासमा ॥ ३१ ॥ दुःखानि मोक्षविषयेन भवति यानि निवापदानवजराभरणेन तानि ॥ सर्वापदां शिरसि तिष्ठति मोक्षमेककृष्णजनस्य वपुषामिव कशजालम् ॥ ३२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चूडालापास्त्य नमणि काचापास्त्या ननाम अष्टाशीतितम सगा ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ चूडालो वाच ॥ अथे मम परम्यज्ज्वातं तं शृणु भूमिप ॥ परप्रबोधनबुद्ध साधो सदृशमात्मन ॥ ३५ ॥ अस्ति विषयवने हस्ती महापूषपयूषप ॥ आगस्त्या शुद्धया बुद्ध्या विष्येनेवोदित स्वत ॥ ३६ ॥ वञ्चा विविपमौठी योतस्य कां दर्शनासितौ ॥ कल्याणलशिखा तुल्यो सुमेरुः नूलनसमी ॥ ३७ ॥ सबद्धोलहजालेन हस्तिपेन किलाभित ॥ मुनीन्द्रिणेव विध्यादिरुपेन्द्रेणैव वावलि ॥ ३८ ॥ निषद्धो यत्रणाभापशसकुम्भार्दितो गज ॥ ताजगामव्यथा धीरेन वामौ पुरमेति याम् ॥ ३९ ॥ रिपौ हस्तिपके दूरादपश्यति सवारण ॥ अथ समुद्रकयस्मिन् निनाय दिवसत्रयम् ॥ ४० ॥

इमपदीकयानस्यापि सति यौल्ये दुःखसहस्रदर्शनाच्च ॥ आत सपाथ शिरसि मोक्षस्य मेघे कतिष्ठति ॥ यथाकानस्य सर्वस्य शिरसि कृष्णकोराजालतिष्ठति हस्तिवत् ॥ २७ ॥ दुर्निर्वाणसिधम तास्य प्रकरोति ० पू । अपाशानि तान् शय ॥ ३८ ॥ बद्धविषयगर्भेण स्यात्ता । स्थिरस्यापि वधनम् ॥ अनिघाते रिपुभासरातपातो ब्रह्मपद्यते ॥ ३९ ॥ अत्र हस्ति कास्थानमपि निरक्षरानमतलक्षिष्य विषयत्वात् ॥ अथेति ॥ हस्तिनामस्थानम् ॥ आलनस्य सदृशम् ॥ ३७ ॥ आगस्त्यस्येव गायत्रीतया ॥ सूर्यातिव्यति यलोप ॥ विरस्याप्रापरि पातनाच्छुद्धपापसम्पादनुपेक्ष्या । ध्येन स्वभाक्तेनोन्तकषेणोदित भादुर्गतद्वेषेणुपलब्ध ॥ ३८ ॥ बज्रस्यार्थिषु दीप्याले इव विषयीतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ लोहमयेन कालेन ॥ नुर्निष्य भगस्त ॥ ४० ॥ यत्र गानि यत्र पाथ ॥ कदाप्यसमाहितत्वात् लोकि कल्याणनेवे अपूर्वे ररागौदसमानमिषुरायप्ययावन्ति ताम् ॥ ४१ ॥ समुद्रके जालसपुट ॥ ४२ ॥

१ । इत्यालनाखेन पाकनात्तद्वेषेण सपथ

किंकिणीनामिवकाण्ठ्यनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्याअर्गलंकवाटविष्केभम् ॥ अमुरोबलिरिव ॥ ८ ॥ रिपुहस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्यहस्ति
नोमूर्ध्वपपात ॥ यथाबलियज्ञेपदत्रयमिताभुवप्रतिश्रुप्रथमेनपदेनभुवद्वितीयेनस्वर्गमतिक्रमतस्तृतीयपादपूर्यमेरो सकाशाद्वलेमूर्ध्वपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्सन् ॥ १३ ॥ निगद्व्यहूश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थोदेहोधीश्रयस्यतथाविधः सन् ॥ १६ ॥ जेदरिर पादादिजगम्
खेदान्निगद्वनिर्भेदयलवान्ममतंगजः ॥ चकारकिंकिणीकिणामुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यांचलतस्ताभ्यामुद्धूर्तद्वितयेनसः ॥ वभं
जश्र्वलजालंस्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्यनिगद्व्येदमपश्चदूरोरिपुः ॥ बलेःस्वर्गावदलनंहरिर्मेरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्यविच्छि
नपशस्यमूर्ध्वतालतरोरिपुः ॥ पपातक्रमतःस्वर्गहरिर्मेरोबलिरिव ॥ १० ॥ सपतन्पादपद्माभ्यामप्राप्यकरिणःशिरः ॥ पपातोव्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरःपतितंदह्वामहेभःकरुणांचयौ ॥ स्फुरत्स्फारगुणाःसंतःसंतितिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितंदलया
मीतिकिंनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयत्रजघानसतरिपुम् ॥ १३ ॥ केवलंनिगद्व्यहूश्चिदायाभिजगामह ॥ विततंसेतुमुत्सा
यंविपुलोघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्यमातंगोभंक्ताजालंजगामह ॥ विदार्यमेघसंपातनभसोवदिवाकरः ॥ १५ ॥ गतेगजसमु
त्तस्योहस्तिपःस्वस्थदेहधीः ॥ गजेनैवसमंतस्यव्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलतालशिरवरालसतथापतितोपिसन् ॥ नभेदमापदुर्भेदा
मन्येदहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धतेप्रावधीवाभंकुकार्येष्वसतांबलम् ॥ आसीदधिकमुत्साहीसचचक्रमणेतदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगोगतेभोदुःखमाययौ ॥ आगत्यपगतार्ताधिनिधानइववर्धनः ॥ १९ ॥ सोन्वियेपगजंचलाहुल्मकांतरित्वने ॥ पयोदिपिंहितंभो
कुंरादुरिदुमिवांबरे ॥ २० ॥ चिरेणालभतेर्भेदंकस्मिंश्चित्कननेस्थितम् ॥ विश्रांतंततरुतलेसमरादिवनिर्गतम् ॥ २१ ॥ अथयत्रस्थि
तानागस्तत्रतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजलंपटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयंचकेहस्तिपःकाननेभितः ॥ सर्वदिक्कंविधिभू
मौसमुद्रवलयंचयथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्यगद्यद्वाललतौघेनसतंशठः ॥ शून्यतातंतुजालेनशरल्कालइवांबरम् ॥ २४ ॥ दिनैःकतिपयैरेववा
रणोविहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितःखातेशुष्काब्धाविवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजन्पयाकृतौकूपेपातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्ध्यधोभागो
गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणेपद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धेअगेस्वप्रयुक्तोपायौयस्य ॥ अतएवगतेभः ॥ १९ ॥ पयोदैःपिंहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्रसन्निधौ ॥ गजेरपदानामासक्तजनानांभूमाबाहुल्ययस्यातथाविधयाराजप्रयुक्तयारखतसामभ्या ॥ २२ ॥ विधिःखटा ॥ २३ ॥ शठोवचकः ॥ शून्यता
पिधायकतंतुजालप्रयेणशुभाथपटलेनशरल्कालोबरमिवतरवातमुपरिबाललताजालेनस्यगयतआच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौवलयाकारेनस्मिन्कूपेखातशु
ष्काब्ध्यधोभागोव्रजन्पिसगजःइतिअनयारीत्यागजरलसमुद्रकेभूयोददंढद्वःसन्नयापितिष्ठतीतिपरेणान्वयः ॥ २६ ॥

[illegible][illegible]

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभर्नाहारादिकलकायेनशारदानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः स्वतएवहृदिसाक्षा
 रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवभोक्ष पर्यवसित परमानदीश्रुतामणिर्नतच्छाभेतदुपेक्ष्यान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्तत्वाभिमानपरिशेषात्स्यागात्स्यागविक
 ह्येरादतदतिनपूर्णानप्राप्तइत्याह ॥ त्यागात्स्यागविकल्यैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्रामेपिसर्वत्यागेअविश्वासस्तावाभूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिंतयासकल्प
 ग्रहणेचिरदीक्षितेसतिसतेसर्वत्याग प्रोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ याश्रुतामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चिंतत्यागएवमुख्य सर्वत्यागश्चिन्तायातुसत्याचिन्तदुस्त्यजचि
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवमग्रहीतमितिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चिंतैवेतिह्याभ्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रामविहगम कपोतादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
 केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानिलेनखे ॥ १० ॥ मनोमानेहृदस्य केजगदायातिपूर्णाताम् ॥
 त्यागात्त्यागविकल्पैस्त्वंस्वभंभोदैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदः सर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चिंतयेतिगतेदृष्टिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्ययेववनस्पंदेत्यागः प्रोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुक्तस्तस्यचिंतामप्याह
 णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्य निःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चिंतैवचित्तमित्याहुः संकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यानुचितंत्यत्तंकथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचित्ताग्रहीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागो निरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्प ग्रहणेनांतस्यागः
 प्रोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंझयापूजितोजंतुः सहुः खं
 नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्हृस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवहुः
 खेददृष्टिभ्रमादिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तमनासक्त्याकृतानंतासवासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यः प्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्ये स्वात्महासशठः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथाहुः खं कताज्ञानवद्धनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरहुः खं पूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा

धोवद्धोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येक्षते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाध्यादावनर्थः प्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंझयेति ॥ १८ ॥ ततः कोसौकाचखड्गोयमयामणिबुद्ध्याग्रहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ हु खहेतुत्याहु खेपास्यमित्येवभावनादृढनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्रेस्तस्यशरी
 नोभावनेववद्धेत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादततासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टया ॥ ग्रहधनदारादित्यागादादौविषमाअतेफ
 लासंगविषमामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदु खयैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितात्मानदसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमितेदु साध्येचतपआदिवस्तुनियः प्रवर्ततेसशठ अमि
 तास्त्वत्तपविधातित्वात्स्वात्सहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनयावर्णितप्रकारतपोहुः खंस्तेदेकताप्रयोजकाज्ञानेनचवद्धेनत्वयाएवमाकृशमारब्ध सर्वत्यागो नसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासमजानतागतानुभूतवतीहृकुमारणावनवासासुगनादधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खडिकोशकलधरि ॥ २६ ॥ उपपादिनमणिंसाधकचरिषामभ्युपसहरति ॥ इत्यभि
 ति ॥ अमरुपमानमपादम्यभरणपरिषयमिष्ययत्नकथयासमानसम्यक्प्रकटितरसुटीकृतम् ॥ तन्मणिंकाचवादीतिकमेवममुकरीत्यात्यस्यभेषविचार्यतश्चतोभुरभ्यासवत्या
 गतपाशापरवर्जितमण्डिरमलनिर्देशयेत्तदेवत्यचित्तकोशेनिधायकलयाभिपरीतीपरिणतिनयेत्यर्थ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमहासायनपरमहंसस्योक्तम् ॥ पू० नवतितम
 रसर्ग ॥ ५ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इदं वक्ष्ये मन्त्रावादीतिकमुदीयत ॥ कथेनराक्षस्यरितवोधोपातस्यागसिद्धये ॥ १ ॥ वलनलत्तस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोपाय ॥ स्योवि
 द्विगुणाएवतोर्विताशीतवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तइत्यनुद्धवानभि ॥ नल
 व्यधानभवान्साधोस्फटिकस्यापिखडिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणिपत्नकथासमानमभ्यक्षयाप्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्वोध्यमेवमम
 लस्वयमेवशुभ्वायोदस्तितत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० माक्षोपायेषुनि० पू० चू० चित्तमणिंसाधकवृत्तांत
 विवरणं नामनवतितमसंग ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ इदानीं राजशार्ङ्गलवस्तुसंप्रतिपत्तये ॥ शृणुर्विष्ये मन्त्रांत
 विवर्तितस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौर्विध्यवनेहस्तीसोस्मिन्मूमितलेभवान् ॥ यौवैराग्यविवेकोत्तद्वीतस्यदर्शनीसितौ ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाक्रांतितत्परोहस्तिपगस्थित ॥ तदज्ञानतवाक्रांतितत्परोहवदुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशकोप्यशक्तेनदुःखादुःखमयाद्रयम् ॥ इस्तीह
 स्तिपकनेवरजन्मोत्थणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारेणवारणपरिचयित ॥ तदाशापाशजालेनभवानापदमावृत ॥ ५ ॥ आशाहि
 लोहरज्जुभ्योविषमाविपुलादृढा ॥ कालेनस्यितलोहवज्जातुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्वेदेसतेवैरीगजमारादलक्षित ॥ प्रेक्षतेत्वांतदज्ञान
 क्रीडायापद्मकम् ॥ ७ ॥ यद्वत्तजगज्जगजोशृङ्खलाजालवधनम् ॥ तत्तत्प्राजभवान्मोगाभूमिराभ्यमकटम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक्
 रेशस्रष्टखलापधमदनम् ॥ नत्वस्यमनसस्साधोभोगाशाविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेदादयत्तुर्ध्वधहस्तिपकोपतत् ॥ त्वयित्यजति
 द्वाभ्यमज्ञानपतितं दतम् ॥ १० ॥ यदाविरकपुरुषोभोगाशात्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेज्ज्ञानलुपेदेवपिशिचाववत् ॥ ११ ॥ यदावि
 धकापुरुषोभोगास्त्यभ्यतिष्ठति ॥ तदापुलायतेज्ज्ञानछिन्नेवक्षेपिशिचाववत् ॥ १२ ॥ ॥ सयत्नलकारिणीम् ॥ १ ॥ यौतस्यद्वैतवादीतीतिवराभ्यधिवे
 कास्थायित्वमभ्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशकोहलजानपित्तमशक्तेनदुर्बलेनापितीर्थ्यणुःखादुःखमयाद्रयनीयस ॥ ३ ॥ सन्नद्धोलोहजालेनयुक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितोपाधितोहद्वद्विषय ॥ भवाराधनादिभिरभ्याप्येत्थापरावहत ॥ राजपाळनकालोत्तद्वित्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ रिपीहस्तिपकेन्द्रावपश्यतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुदाहरति ॥ यदिति ॥ द्वा
 दशस्ये ॥ अज्ञानस्यैतत्तत्परोहोप्यवादीयम् ॥ ७ ॥ इतिभ्यामज्ञानलाभ्यापिपुस्तुकोत्तास्यर्यमाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपत्न्यादप्यभ्यासमप्राप्यकरिणरिरप्यतोभ्यापि
 त्विपुस्तुकरप्यज्ञानेनर्यपति ॥ यद्विभेदमि ॥ परितोपाध्यामन्नद्विधाकर्तव्यप्रापतिरितिपञ्जजरीकृतमिष्य ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यद्वेति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षन्तिरिच्छित्तीभूतमपि मनस्सागस्तच्च ज्ञानेन निमनस्कता तद्विशेषेण महोत्तिमान्निहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधो धावसरो भूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वद्वेषेक्षिताना
 ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तदैव तद्वागतपतिमज्ञानयथायातयिष्यस्तत्तदैव क्षयगतस्तत्वातप स्वातपातेन नाह निष्यदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सखातवल्लयचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
 यदिति ॥ १७ ॥ परयाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यत्रोकाराजसामधीरुक्तयति ॥ यातस्येति ॥ तस्यागजरोर्हस्तिपकस्य राजप्रयुक्ताध्याः खानतामधीसपथाउक्तासानुअव
 ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपकनृपते अभ्यन्तरचारिणी अतरंगैश्वर्यभूता ॥ चित्तैव सविवेकमप्यसर्वस्वमिति भावः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
 जेन्द्रः अनेन ज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन खानेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य गयद्वाल्लतौ धेनसतशदृश्यस्य तात्पर्यरुक्तयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शानिक्षात्यादिगुणै सा
 धुजनसमागैश्च ईषदावतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढबद्धस्तेन हस्तिपकेन सः ॥ तिष्ठत्यध्यापि दुःखेन भूयसा नि यथावलिरित्युपसहारस्य नात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यध्यापीति ॥ २१ ॥ उ
 भोगौ धेनूनमुमुकेपतस्य ज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेककचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ २२ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदा ज्ञानं क्षतं वया ॥ पति
 तंसन्न निहतं मनस्य गमहासिना ॥ २३ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपःप्रपंचखाते स्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ २४ ॥ तद्
 वापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथ गतम् ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तत्त्वानाह निष्यक्षयं गतम् ॥ २५ ॥ परयातवल्लयस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
 पदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ २६ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारेर्दृपसत्तम ॥ सात्वजज्ञाननृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ २७ ॥ त्वं
 गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसा भितः ॥ २८ ॥ यत्खातवल्लयो वाललताभिरवगुठितः ॥ आदृतं
 तत्तपदुःखमीषत्सज्जनदन्तिभिः ॥ २९ ॥ इत्यध्यापितपः खानेदुःखेत्यस्मिन् सुदारुणं ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्भो यथा बलिः ॥ ३० ॥ ग
 जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपग्रवंधः ॥ महोतलं विष्य उदंत इत्थं त्वदीय उक्तः कुरु यत्करोषि ॥ ३१ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मो० नि० पू० चू० हस्ति काख्यानतात्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ चूडालोवाच ॥ यदुक्तं नयशालिन्या तया
 विदितं वेद्यया ॥ तदा चूडालया ज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ १ ॥ साहितत्त्वविदां मुख्या यद्यद्वक्तिकरोति च ॥ तत्सर्वं सत्यमेवांगतदनुष्ठेय
 मादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्या स्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वं संपरित्यागः कस्मान्न निपुणोऽकृतः ॥ ३ ॥ क मनुक्तचपि षोक्त्याह ॥ गजदिति ॥
 लगजा ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपक ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महोतलं विष्यः ॥ इत्थं त्वदीय उदंतो दृत्तांतो मया हस्ति काख्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञाय तपः खान
 तद्वद्वत्तस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरु मा बिलबखेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ इह कुभावचः श्रुत्वा सर्वस्य गपरोत्तप ॥
 त्यक्तावनं दिवङ्गोऽस्य सर्वभाहमदीदृहत् ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवा ज्ञानपतितसन्न निहतमिति त्वयोक्तततदानीमममनस्य गोपाय केनोपदिष्टो यो मया पेषित इति राजशकां
 वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादतवादिनीत्वा दिशका वारयति ॥ साह्वीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मवृद्ध्या चरं जीवेदुर्बुद्ध्या
 विशेषतः पन्थुद्विर्विनाशाय बीबुद्धिः प्रलय करति वचनात् सीबुद्धिमुपेक्ष्यात्स बुद्धिनिश्चिनत्सर्वस्य गमेव वदुमस्य साह्वी स एव त्वया कुतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागमात्राया सिद्ध सवपरित्यागमात्राये संसाध्यतस्तव सर्वधिकृतजगद्निर्दिष्टास्त्वोदयस्तदेतित्वद्वैधोक्तम् नञ्मयात्यकाराज्यादिपुन स्वीकृतम् तत्कथमयासव
 त्यागतानिपूर्णास्तदन्तिरितिसिध्यज पृच्छन्ति ॥ राज्याभिनि ॥ ४॥ केवलसर्वसत्यागोरोपिनाहमतिस्त्वयेतिप्रयागुक्तमेवमस्योत्तरम् विवेकाभावारजनसौनमतिपत्नस्तदपवनाश्रम
 कुटाकमहत्कारादिपरिपश्यशेषादिनि शयस्याजितेकपाषाणद्विषकमप्याहकारापरित्यज्यपूर्णोभाविष्यतीतिप्रमथमानाशरीरलादुर्दिष्टविचारमभारपर्योगूढाभिसेधिवेषधूढालोवा
 य ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वसपिषर्षकतत्पयोगसर्वस्याग सिद्धा नञ्मयात्यदयस्तत्सर्वसपिषर्षक ॥ अहकारोहिराज्यादिकमपतिकमपस्तत्सामितोमप्यनेनत्यालेतिप्राप्तमा
 बन्धसर्वस्यागस्तवसिद्धन्तिभाषया ॥ यद्यहकारोत्तराभाभ्यारापादलाराभ्यादित्वाभिगतोपतिपन्मस्युप्येतर्हितस्यागादेवराज्यादित्यागसिद्धोन्नाभ्यया सचत्वयानत्यक्तदत्ता
 ॥ शिखिष्यजउवाच ॥ राज्ञ्यत्यक्तपृहस्यक्तदेशस्त्यक्तयाविष ॥ दारास्त्यक्तालयाप्यगसर्वत्यागोर्निकेत ॥ ४॥ ॥ मूढालोवाच ॥
 धनदारापृहराभ्यर्मुमिभृद्वचवाधवा ॥ इतिसर्वन्तराजन्सर्वत्यागोर्हिकस्तव ॥ ५ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्त सवस्माद्गगउत्तम ॥
 तपरित्यज्यनि शेषमायास्त्यसिविशोक्तम् ॥ ६ ॥ ॥ शिखिष्यजउवाच ॥ ॥ राज्ञ्यचेन्ममनोसर्वतत्सर्ववनमेवमे ॥ शैलदत्तादिगु
 न्मत्तवतद्व्यतत्यजान्महम् ॥ ७ ॥ ॥ आवासिपुउवाच ॥ ॥ इतिरामवदन्नेवकुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेपातरमात्रेणवशीवीरशि
 खिष्यज ॥ ८ ॥ ॥ प्रममाजवनास्यातांरुत सुहृदनिश्रय ॥ प्रावदोपस्तदगतांरजालेखाभिवात्मना ॥ ९ ॥ ॥ शिखिष्यजउवाच ॥
 सवस्मादिवनश्वभ्राद्विपिनाटपिवात्मना ॥ परित्यक्तमयानुनपरित्याग स्थितामम ॥ १० ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ अद्वैतद्वनश्वभ्रमलि
 लपाटपुस्तलम् ॥ इत्याठितवर्नोसर्वसवत्याग कयतव ॥ ११ ॥ ॥ तवास्त्यवापरित्यक्त सवस्माद्गगउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभा
 यास्त्यशोक्तम् ॥ १२ ॥ ॥ शिखिष्यजउवाच ॥ ॥ एतच्चैन्ममनोसर्वतत्सर्वस्वाश्रमोमम ॥ वापीस्त्यलोदजपुतलमेवाशुरित्यजान्महम्
 ॥ १३ ॥ ॥ श्रोवमिपुउवाच ॥ ॥ इतिरामवदन्नेवकुम्भवाक्यप्रणोदित ॥ निमेपथ्यानमात्रेणवशीवीर शिखिष्यज ॥ १४ ॥ ॥ प्रममाजा
 श्रमास्त्यातांसविदशुश्रूषावद्वि ॥ सूरुर्तस्फुरणेनैवरजोलेखाभिवानिल ॥ १५ ॥ ॥ शिखिष्यजउवाच ॥ ॥ सवस्माद्वजर्वककदास
 नास्वाश्रमाटपि ॥ परित्यक्तमयानुनसवत्याग स्थितोमम ॥ १६ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ दक्षोवापीस्त्यलुत्तममुदजद्वततद्वति ॥ इतिर्कि
 चित्तोत्तमसर्वसवत्याग कुतस्तव ॥ १७ ॥ ॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्त सवस्माद्गगउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभायास्त्यशोक्तम् ॥ १८ ॥
 शयनाहोत्रेति ॥ १९ ॥ ॥ उक्तारायममतिप्रयमान-पूर्वपरित्यक्तस्योद्वेष्टाज्यादीनोद्वेष्टादीनांराज्यादिसर्वयोगोनास्तीतिनित्यागार्हता शैलदत्तादीनांतिष्ठानापरिपश्यन्मस्यागभरणतपस
 पत्यागविद्वित्यस्याशयद्विप्रमथान शिखिष्यजउवाच ॥ राज्याभिनि ॥ एवमप्येतिराज्ञास्तस्योद्वेष्टममका ॥ २० ॥ ॥ प्रावदोपोवर्षाप्रवाह-मरकोलोखापिमुगजिनिव ॥ ११ ॥
 सनाममतापरित्यक्ततपमस्याग स्थित-तपस्य ॥ १२ ॥ ॥ कुम्भाराय-पूषवत् ॥ १३ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ त्यागाद्वनोदितवनोदधमिप्रस्तुभगभयापितबाभ्रमलुदाबात्कथसर्वत्याग सिद्धन्तिनामा
 हविमप्यमान रिषिष्यजउवाच ॥ एतच्चैविति ॥ अथार्थकपृषकार ॥ १३ ॥ १३ ॥ आश्रमोभ्यास्त्यागवततपमका ॥ १४ ॥ १४ ॥ कुम्भारायोराजाराय-ममावत् ॥ १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥

कुक्षानिभित्तय ॥ अल्पाकुटीकुटीर ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षसासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित्त ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेष ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्ठाभूमिरुन्नतभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रान्तोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ भांडोपस्करस्यापितफलभस्मीभावाश्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेर्भिल्विकल्पादुपधाद्रसाभाव ॥ २४ ॥ विशेषशृत्स्यामितिशेष ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुभ्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालात्पुक्तकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरतामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातपरिहरेनसार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतस्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनत्तावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्यावविदुष्यमतिशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धचित्तः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकायन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतस्सर्वभांडोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थविधुभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्येधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांडोपस्करजालं तदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ आंतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभातंविल्लतंकार्यवर्त्मसु ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्यानानिविश्राम्यधुनासरिव ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपोक्ताशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताग्राविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 बोधेनयुतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वह्निनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 त्त्यंगालकराभ्यांसुधृत्वाचर्मजिह्वादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्तनश्रमप्रापितानैवतेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्तव्यताभ्यांतौविनिवर्तन्यामपगतायासत्यामानोप-
 करोपिअतोन्तवाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थ ॥ अहमपित्वयासहजपभ्येणनानामत्राटवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मंत्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्मसुक्रिया-
 सप्यशुद्धसिद्धिर्भागोपुविहृतनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेपादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांताग्रेव्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतवोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स्वभावाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्ग ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमस्यपृथगस्त्यनच्चर्मशुद्धिर्बुद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यहि सतारव्योमनाग्रामिरनुरूपैवेति ॥ ३१ ॥

[illegible]

3

द्रव्योपकरणेहंसत्तुकामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यावकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिद्भवत्तत्सर्वदहाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्ववसनवल्कलम् ॥ भुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपन्नपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेतिसमासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहमात्रावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोत्थापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अग्नेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिद्भव
 तत्सर्वंसाशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भण्डजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रवलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुखयुः ॥ साभिदाहापुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भण्डजातंदहत्यद्रौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरस्रेहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोत्थहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्प्रहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमानिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शान्त्यामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 बरोदिकसदनोदिकसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागालिकमत्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदंमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरामा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोःरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोमंदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थापयपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतानीत्यासर्वत्यागीभवाम्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्तमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधाबधहेतवोविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुंभउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्राग्वत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ श्वभृगौ ॥ १७ ॥

निरागस्कनिरायाधम् ॥ महावदृष्टो ॥ नृपंकलवत्सम् ॥ १८ ॥ निरागस्कनोभवदर्यपि ॥ अहम् ॥ तवकापराधदृतिशेष ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्यदर्यपि
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपदार्शरत्न ॥ २१ ॥ ननुष्ठस्यदुर्वोदस्यस्यमलकुलभरीरानापराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याउत्सृजितस्मानामभेण ॥ तपदृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाफलवत्सर्वगुणैर्भ्रातृस्येकसाक्षिणोऽसिन्नतदभिभाष्यात्माअपराधभारभारति ॥ २२ ॥ यत्सुखंभातरुषफलानांशिरप्युष्ठानांपुण्याणांभलान्तातनकुरुतेइति
 सपरमपराधी नृपकासाधुनाकिमपराद्वदहरेनापिसाधुनात्मन किमपराद्वदित्यर्थः ॥ २३ ॥ इयस्यास्यसर्वस्यागपुनरधिकारिदेहदौर्लभ्येनज्ञानदौर्लभ्याद्विषमोदुःसाधरवस्य
 कुभउवाच ॥ राजकिमितिदेहत्वनिरागस्कमहावदृष्ट ॥ त्यजस्यद्वोहदृष्टम कुपितोहृदितर्णकम् ॥ १८ ॥ जहोवराकोभूकाल्मातपस्वी
 देहकल्ययम् ॥ नकश्चनतवेतस्मिन्माधुवेतनुंत्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैयमूकाल्माध्यानवानवतिष्ठते ॥ सच्चाल्यतेपरेणैवतरणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यपुर्वेननिग्रहाहामुद्बुधंलान् ॥ तपस्विनंयथैकांतस्थितंभक्तत्सर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्याहिना
 पराधिशरीरकम् ॥ नात्मनफलवानात्मस्यदेहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिरपुष्पपातनकुरुतेसुरन् ॥ तरुणासाधुनासाधार
 पराद्वकिमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरीरेणकिलतामरसेक्ष्ण ॥ सर्वत्यागोतयेयतिनिष्पत्तिविषमोहिस ॥ २४ ॥ अर्गोकेवलमेतत्वं
 निरागस्कशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपसिनोदेहत्यागोतस्यागितामवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोभ्यतेदेहोभतेभेनेवपादप ॥ तत्सत्यजसिचैस्याप
 तन्महात्यागवान्प्रवान् ॥ २६ ॥ तस्मिंस्त्यक्तेभवेरयकसर्वदेहादिभूपते ॥ नोबन्निभममप्येतद्भूयोभूयभरोहति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यतेदेह किंजीजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिस्त्यक्तेपरित्यक्तसर्वभवतिसुदर ॥ २८ ॥ कुभउवाच ॥ साधोन
 देहस्यागेननरान्यत्यजेनैव ॥ नवोटजादिशोपेणसर्वत्यागोभवेष्टप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतोयच्चतस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वस्मिन्सपरि
 त्यक्तेसर्वत्यागकृतोभवेत् ॥ ३० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ सर्वसर्वगतसर्वहेयत्याज्यचसर्वदा ॥ सर्वकिमुच्यतेद्वहिस्सर्वतत्त्वविदां
 व ॥ ३१ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ साधोसर्वगताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ नजडनजडंभ्रातचित्तंसवमितिस्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 वश्रमविद्विद्विचैतो नरंष्टप ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमितिस्मृतम् ॥ ३३ ॥

यतइत्ययः ॥ २४ ॥ तस्यदेहोभक्तस्याहकारस्यापिगतामोभवेत्यसिद्धोभित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्वद्विनिष्पन्नजलमज्जलान्दिनानाशितमपितस्माद्वृत्तालकोदयभ्यन्म
 कर्मबीजभूतावरोहति ॥ २७ ॥ २८ ॥ सर्वव्यासनरस्यदलवत्सर्वम् ॥ सर्वविषयेषुपुण्यदलत्वात्सद्वत् ॥ भक्त्येनसर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ ३० ॥ सर्वंमहेयसर्वदा
 स्यान्न्यस्तुपोभ्ययसर्वदलवोभ्यतत्रक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ चित्तसाधोभ्येनवीक्षणमकिक्रियाप्राधान्येनप्राणादिनामकचित्तसिद्धिर्लभम् ॥ ३२ ॥ नरस्यबह्वर्णपुरुषम् ॥ ३३ ॥

१ एकस्मिन्मिमायधिकप्रियाह २ भवेष्टपकसर्वदेहादिभूपतेद्विष्टदेहस्यधिकचित्त्याह

॥ ३४ ॥ तत्प्रागे सर्वत्यागसंभवात्तदत्यगो सर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावराज्यादितरफलमोगस्थानानि वासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्तते परि
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्माभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरा मरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निरुद्धवासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मनो नान्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बाहिः स्थूलदेहतद्वयहाराद्याकारजालेन आवर्ततीत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्मा चेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधा व्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकिकनानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेश्रमादेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनो बीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वत्यक्तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूषसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावराज्यादिविपिनादिवा ॥ सचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं दक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्माभस्माभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरा मरणजन्मनाम् ॥ महामुनीनां सुदृढचित्तं विद्विंसमुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तस्मिंस्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्ततया
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिंस्त्रिदशमहाबाहोसत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्धितया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्य ते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि रयानि नृकासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं तेन जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्जितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्यविभागविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलयाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागेन परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वेति ॥ हेत्यागिनृदपपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तितथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया गृह्णीतीति ते सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणेतुल्यमेव सर्वस्यात्वेति त्वान्येन त्यागायोगाज्यकोट्यानि विद्वेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीक्यलब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

मनुसर्वस्य जगतास्य यूप्यतीर्थावतिर्गतकथसर्वेत्यायसलभ्यस्यात्तथाह ॥ यनेति ॥ यद्यपि सर्वस्यैव काससर्वयूप्यतामायसस्तथापि तेन सक्तजगदाश्रयातीरालाभात्समेधाप्रसया
 वयाश्वरासनास्तीति भक्तमिति स एव भव्यवहृदशाभिषेकालस्य सलभ्येभ्युभ्यतदिति भावः ॥ ५० ॥ अतएव सर्वत्यागे सवधपादभ्यवहृदशाश्रित्यति कलहक्षया निर्वाणदीप
 दृष्टोत्सवगतस्यैव भ्यानि देवसवभ्यवहृदशमकराशानाग्रहदृशासल्लेहीपट्टादीनामाह ॥ अल्लेहेनेति ॥ ५१ ॥ तद्वत्सुकुटयति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वत्यागेऽप्युभयतार्पितवा
 रयति ॥ समलेति ॥ समस्तानां बलूनां राज्यारणयोपकरणानां नैकासेत्यागे ॥ ५३ ॥ परिशिष्टचित् स्थातिरिक्तत्वात् सत्यतः कपुरुषाश्च सन्माह ॥ समलेति ॥ तथा निर्वाणपर
 मपुरुषार्थोपि वल्लानेतरद्विषयः ॥ ५४ ॥ तस्य सत्यस्य प्रपञ्चपथ्यत्वेऽपि सर्वस्य विधातृत्वावबोध्यते न आत्मप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वस्यागोहीति ॥ द्विषीकसां सर्ववदनक्षभादीनाम
 येन सर्वपरिरयत्कतस्मिन् व्युद्ध्यन्तेऽपि स्थितम् ॥ जगत्सर्वत्रिकालस्य तत्तौ मुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ अल्लेहेनेव दीपेन येन सर्वसमुत्क्षिप्त
 म् ॥ सल्लेहेनेव दीपेन तेन सर्वप्रकाशितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यज्यय शोतेऽल्लेहदीपवत् ॥ सराजते प्रकाशात्मात्मनः सल्लेहदीपवत् ॥ ५२
 समस्तवस्तुनिकासं यथा त्वमवशिष्यस ॥ सर्वत्यागे कृतादृग्विज्ञानमवशिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तुदोहो विषया त्वन्नेतरादप्य ॥ सर्व
 त्यागतत्वांगतयानि वाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वत्यागो हि शून्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अन्तानामुदाराणां त्वन्निवेददिवौकसान्
 ॥ ५५ ॥ सवत्यागरसापाने जरामरणमानीय ॥ न काश्चन प्रवाधते स्वस्येव व्योमलो विविका ॥ ५६ ॥ सवत्यागो महत्त्वस्य कारणनिर्मल
 युते ॥ सर्वत्यजसि वयस्माद्वादि स्यैवैष ह त्तमम् ॥ ५७ ॥ सर्वत्याग परानदाहु स्वमन्यस्तुदारुणम् ॥ इत्योमित्युररीकरययद्विच्छसितदा
 वर ॥ ५८ ॥ सर्वत्यजति यस्तस्य सवमेवोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्यभौतयेवायाति वारिणी ॥ ५९ ॥ सर्वत्यागांतेरेवास्ति ज्ञानमात्मप्र
 सादकम् ॥ पञ्चद्वन्यकिल सादस्य तत्र राजादिति युति ॥ ६० ॥ सर्वत्यागवशादेव ह त काले कलावपि ॥ शाफ्येन विगता शकमुनिना मेरुव
 रित्यतम् ॥ ६१ ॥ सर्वत्यागो महाराजसवसपत्नमाश्रय ॥ न गृह्णाति हि यत्किंचित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा भवंपरिरयागशा
 त स्वस्यो विपत्सम ॥ सौम्यो भवसि यदूक्तदृपो भवभूपते ॥ ६३ ॥

॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसस्य आपाने ईषद्व्यात्वावने कते
 यथा भवमोरासीनस्य त्वस्य व्योमलो विविका प्रविष्टा पिनप्रवाधते ह्वर ॥ ५६ ॥ निमलायुति स्वरूपस्फूर्तिर्नैव स्मान्नाया विषयस्य महत्त्वस्य तत्कुलस्य भा
 द ॥ सर्वविनि ॥ ५७ ॥ इति विमरयति शेष ॥ ७८ ॥ सवत्यागो वै भवद्वानर्वाचारयति ॥ सर्वविनि ॥ सर्वविभवजातमारभ्योपनीतमुपतिष्ठते ॥
 वार्तार्थोऽभ्युपयाय पादबद्धाधौ विधाति तयागानदीभ्य आयातो वतः ह्वरित्यर्थः ॥ ५९ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्य यस्यागान्तदरेण तत्प्रसादकज्ञानमवरयमस्ति ॥ भावस्य भ्ये
 यराभारिदूष्यस्य सतर्धैरवलादिनिष्ठतीति किञ्चन सिद्धमिति व्यर्थः ॥ ६० ॥ कलौ पापिष्ठतमेपि काले वेदवशात्त्वावति नीचेनापि शाफ्येन सवत्यागवशाभ्ये कठस्थितं यदा तदा पुण्ये
 वारकात्वे देशना बलविना पुण्यतमेन त्वया विधाताराकभ्योऽववासेयमिति किञ्चाभ्यामिति योतनाप्यङ्गमेति ॥ ६१ ॥ सवशासवर्धस्य अभयोनिषासस्यानम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यसर्वमनसापरित्यज्यअथोअनंतरं येनत्यजसितन्मनश्चविहायतदनंतरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० त्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धबाधेन पूर्णचित्च्छेदार्थं ते ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तनममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थो हि शब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्त्तत्वाभावादस्य त्यागानुजानामि ॥ हेतुस्तम ॥ ३ ॥ स्वरूपत्यागाद्विहीकृतसामान्यरूपम् ॥ ४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतो लोके ॥ तथाचलौकिका आसर्वपरित्यज्यमहास्वभावस्तजस्यथोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपालः ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधननामत्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुण्ठे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमबवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मभ्येत्येव मे मनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्वयकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्वयोत्तमम् ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावदहमेव प्रभो ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैवमहारजस्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुस्तुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु तमनस्त्यागो नूतंदुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्योत्स्नस्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यि चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्तुत्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपया भव नितद्वद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधोचेतसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंत्याग इत्युक्तं दीर्घदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरूपेषु मम वासनास्ति मङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुरवल्लोके यच्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसु ख स्यैतेनार्हतः षोडशीकला मिति ॥ सुदरोह्यः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वनामक्रियतेतत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्वृक्षेण यद्वज्रतभृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति वृत्त्यप्यस्या अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहति प्रवर्त्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पृच्छ्वा देन शिरः स एव सस्वतेरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतबाह्या र्थात्यागवन्ममता निवर्त्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविमयानुवादानुभवेमान शिखिष्वजलप्रोपयतिमाह ॥ चितेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ महिध्याधे शतशोपिममताषकनलक्षणेनत्यागेनाभावोभूयतेकिमुचित्कि
 सयोपलक्षेदेवानलङ्घ्येऽथान्मूलराश्यापृष्ठभाविदेशेऽप्य ॥ १२ ॥ अहमज्ञानालाभीजयस्य ॥ सशास्त्राकलपपुष्पस्यदुष्टस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाराभिन्निराधरणक्षेपव
 दयस्यतथाभिधानम् ॥ १३ ॥ सभास्यस्मिन्निविशभाक्षेपम् ॥ १४ ॥ अहमर्थान्नज्ञानात्मन उदयोपस्यतथाविधोयोपसञ्चित्तोवेदनात्मक्येभिमानीप्रसिद्ध ॥ एतदेवेति
 कीर्तनगतनिर्देशः ॥ १५ ॥ कास्यसभाक्षेपमश्रुत्योत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मन-पदनीहमायासिषक्षेपम् ॥ यतस्तस्मिन्नेवभाषामयमप्यप्यस्यभाषम
 मश्रुत्वातिरक्षेपमित्यर्थ ॥ कर्तुरादयस्योत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्याप्यथोक्तस्याभूतात्परिच्छिन्नोहितिनिश्चयात्माविदाभासस्याभावात्तदनुभावात्मकोकुरोजा
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यैवापचयेनचिन्मदुमात्मनापरिणितिरित्याह ॥ अत्येति ॥ देशायाकान्तिस्मरणाच्चित्तनामनान्धमनइत्यभिधायस्याल्लभाविधाधीनताजायतइति
 शिखिष्वजजउवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादहंमन्येचित्तनाशसुसिद्धये ॥ अभावशतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १७ ॥ कुमउवाच ॥
 अहंवाजश्चित्तदुमसशास्त्राफलपृष्ठव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशददयोभव ॥ १८ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चेतसकिमुनेमूलको
 पुरकोस्यसमाव ॥ काशास्त्राकेषवास्त्वकाकयमुन्मूल्यतेवस ॥ १९ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ अहमर्थोदयोयोपसञ्चित्तावेदनात्मकः ॥
 एतच्चित्तदुमस्यास्यविश्वीजमहावते ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतस्माप्यथमोहिनादकुरेनुभवकति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोबुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यबुद्धाभिधानस्ययाकुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चिन्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिथोपलभात्माशून्यात्माद्युपलोपम ॥ १८ ॥ सप्तकायोयमेतस्यसाध्यस्थिरमरजित ॥ देशांतरकुरेदेशेकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शास्त्रायाश्चित्तवक्षस्यदीर्घादृगतास्तता ॥ द्विधायपत्यभोगाश्रभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विदपीषामहांतो
 स्यशुभाशुमफलाकुला ॥ इदशस्यास्यचित्तस्यदुर्वक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शास्त्राविलवनकुर्वन्मूलकापेभरकुरु ॥ ॥ शिखिष्वज
 उवाच ॥ ॥ चित्तदुमस्यशास्त्रादेकुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कथंकरेभिर्मूलस्यनिर्दोषकणमुने ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधाशास्त्राफलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥
 योणाय ॥ १७ ॥ तस्यवक्षस्यकीचमाह ॥ कीचइति ॥ परमार्थतोनिर्भकारत्वात्सर्वविका
 ररूप्यात्माकाररूपेणलपमोभिध्याभूतचित्तनन्दमसधोपलभात्मासाधीत्यर्थ ॥ १८ ॥ सप्तभोमूलाच्छास्त्रापर्यलोपप्यपदेशः अयकायशरीरेमेव ॥ मूलस्तमदेशाद्वेराति
 रेअपदेशेत्कथशास्त्रादिप्रदेशायमकुरेदोक्तुराभेदिकीर्णमवर्तनादिकालइवतत्तन्मोमदकर्मपरिपाककालेरागद्वेषपदस्याप्यपृष्ठभाषाकारणस्यदेतयोरास्योस्यवासनेव
 स्य ॥ १९ ॥ अस्यचित्तवक्षस्यसादीर्घादृगतास्तताश्चशास्त्रात्माद्विधायिभाषाभावाअन्धमरणानिर्भवात्मनोनर्षसहस्यस्योनयकारणीभूताभोगाश्रयअस्यमहो
 तेविदपीषाअर्थांतराशास्त्रासमृद्धादित्येवमप्य ॥ २० ॥ २१ ॥ विषयभोगासमच्छेदकालक्षणादिराशास्त्राविलवनकुर्वन्मसगाद्वितीयात्मदर्शकणमूलकापेभरकुरु
 रित्यर्थ ॥ तमयास्त्रालवनमूलकापेवोपपत्त्याकापृच्छति ॥ चित्ति ॥ २२ ॥ इतशास्त्रालवभाषापृष्ठभाषा ॥ वासनाइति ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाखा लवनान्यासेद्वेदसति मूलकापेयोरयो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाखासमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रदानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रधानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकवद्वस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहर्कुर्वति पूर्वान्वय ॥ एवमेतद्विचिता भवति ॥ तद्वाहरस्य प्रसिद्धेनानलेनासिद्धेन लतारजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्क ॥ २९ ॥ मया स्वयुर्ध्वं वा ह्याथैदं वा हकारात्ता अप्यात्मिकाथार्थ अन्यात्मन अदुताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यरात्मन तत्रापरिचयाज्जह्यहकारोपुन पुनरात्मनाभ्यातिर्निवर्तनं एवं निनिविश्राम्यामीत्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादा विचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीयः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलता जालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठतिसमूलस्य योग्या निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाखा विलवनं मुख्यं मूलविकर्तनम् ॥ २६ ॥ चित्तद्वस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहंभावात्मनश्चित्तद्वुमवोजस्य हेमुनं ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ पुंश उवाच ॥ राजन् स्वात्मविचारेयं कोहस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुमवोजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ मुने मया स्वया बुद्ध्या बहुरशः प्रविचारितम् ॥ यावन्नहं जगन्नावीर्वनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादि च ॥ जडत्वात्तदेहादिनमांसांश्च सृष्ट्या सृणादि च ॥ ३१ ॥ कर्मेन्द्रियाण्यापिन च न च बुद्धीन्द्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वं यथा हस्ति तथा हंत्वा चिदात्मनि ॥ जडत्वसद्वपुतया तनतनास्ति हेमुनं ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मा सर्वा र्थादिः परेपद ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात् न भस्मो वमहाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपट्टि ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्बहुरा प्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतं वनमंडलादिभिश्च महितं जगन्नाहमिति सक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तत्वे हेतुना वारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्राप्तिर्द्वौ मिथ्यात्वपर्यवस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्वं विवर्तं दर्शय ॥ जडानुशुक्तिरजनमृगतृणादि असद्वपुतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ नैनं जडत्वहेतुना तदहत्वादिना स्ति मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माह इत्येकजडवर्गस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चैतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परेपदे चित्तिन विद्यते ॥ तथा कुत इति चेद्यतो ब्रह्माह इति जडवर्गश्चतुर्दशभुवन इति सन्निवेशानां निवासात्मा आधार सर्वेषामर्थानां रक्षादिविषयाणामादि कारणाभूतं न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणगसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

इतिअनपरीत्याअहलसंक्षप्यमलस्ययाजनआनन्धपिअतःअत्येकरसपरससाक्षिश्चैरभ्यतन्जामासि ॥ १० ॥ इहार्नपरीषादेवसाक्षिश्चैरभ्यपरिषायापिअप्यभ्यभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतावन्मात्रमहकारपर्यंतदृश्यदृश्य ॥ ३१ ॥ अष्टादशभोक्तृत्वाविनापसिद्धितरंतरकोशापरपराधधीयाधानीदेकरसेषिन्मात्रेसतिअनानदाजहृत्पात्रमा
 याशब्दादिविषयास्वरते ॥ येनबाहुद्विदृष्ट्युपाद्वेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३० ॥ विवेकदृशापयालोचनेपृथक्पृथममेवदेहादिकाराणअहमितताशारम्भाभिमा
 मलक्षणमलस्यदेवसकारणमकारणमेतिअहनेवेषियत्पराधमलक्षणमेधीत्यय ॥ २९ ॥ ३१ ॥ सतासत्वेनअसताविभ्याभूतेनवायेनमलेनेहेनानाससारीस्थितेसि ॥ २ ॥ त
 सत्यमिभ्यतिमानजानामि किंतुषित्तुभरस्यसर्वानर्थफलस्यमूलमिति साधान्यतो इभाषध्याभ्यभावाश्रयतिविशेषतोपिअनानाभि मल्लयभुक्तिरसितुमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायअतिद्विआक्येववनारियुद्धरीत सकयमप्यत्येतेनवाह ॥ त्वकम्यकर्मिति ॥ तद्यपुनपुनस्तत्कममिमुल्लेखशाशावात्पुनपुनमानयेति अतस्तम्भ
 जानन्मयीतिभगवन्नहत्त्वमलमार्जनम् ॥ अतयउज्जानजानाभितेनतप्येचिरमुने ॥ २५ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकट्टदपदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वात्तन्महायुद्धेयोसितद्वमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रमहमन्ध्यात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्नभा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतमूनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमिति यत्पद्वचनवद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्मीयप्रमार्थमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमिति नतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ ब्रूहिपितन्महाबाहो लभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासता ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यकु
 नजानामित्यक्तत्वकमुपैतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्यतत्सर्वत्रसमवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचित्राभट्टमेतत्त
 विषयते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावोद्वाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोपस्त्ववेदनवैधिकारणम् ॥ तद्यथापशानयातितन्मेवमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुस्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुल्लेखेयोपायचवदेत्याराय ॥ ४१ ॥ तत्रसत्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणतानसमाश्लेषे अस्तस्यस्यतुकारणतोकिरसत्येवकारणेकायुत्सन्मिस्ययेपर्यवसितासतीकायस्यासत्पतामेवापावयमीत्यात्मेक्यपयवसितेतिरहस्यतदुस्मादुसा
 रक्षैवयोपपिअप्यकुमोलाकयसिद्धादुपमहकारणत्वंतदुस्माद्विष्यकययेत्याह ॥ कारणादितिदिश्याभ्याम् ॥ अन्यत्तुकारणविधैवजातकार्द्विषयद्रात्रमसदेव यनएतत्तन्म
 भट्टद्वेषमविषयदस्य ॥ ४२ ॥ यथाअहभावात्कारणाभ्यनआदिलक्षणोभवाकुरकार्यकायतेनैतद्विषयमेवाहभाषस्यपिकारणत्वंतदुस्माद्विष्यममकययस्वेत्यर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटेराजानिखरत्वंतदुस्माद्विष्यमसतिदेहायाकारेवदेतभाहताभिमानायोगात्तदेतमवतत्कारणमितिमिभ्यस्त्यपपस्युवाच ॥ मुनेनेति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्योन्मुखत्वे
 नहनुनाअपरेहोहिरात्रेअनेनस्थिरसमदुस्वायसपप्याऽत्रभ्यत्येहोहिरैवचित्तलोहद्वेताभावेपिहेनुरित्यभिधेस्त्यतदुपरातयेचेत्योपराधनोपायद्वीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोऽसि तर्हि तत्त्वमभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रथते तं क्रमत्वं बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेत्यसंज्ञेन स्यामिष्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या नित्यत्वमभिप्रेततद्वेदस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याध्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतया ह शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तु सत्तयानि मितभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रव्यशरीराद्याकारणेनेति ॥ अमूर्त्तवेदेन मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनकुं भउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोऽसि वेदनस्य वदः शुभे ॥ ततस्त्वं बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४९ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसंज्ञेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयं पदार्थसत्ते ह देहादिः कारणमुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तु सत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ असत्तां वस्तु सत्ता यानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तु सत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकशः स्यात्कथं तमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यद्वेदो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते तेन ह तत्कार्यं तत्संवित्तिस्तु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजं तद्व्यक्तेव जायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गृष्टुर्विभ्रमाद्विद्वन्मृगत्वव्याजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिष्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगत्वव्यांबुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ असतोऽर्हि विवादेन युक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तु सत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेण तस्मिन् भ्रमवाराणाय देहादिद्रव्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तु सत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वा अभिमतं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात् तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलापइति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्यासत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदसत्ता सन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

अशरीरादिरूपवस्येव स्थितमित्यादिभूते लक्ष्ये विद्वन्नुभावात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेषमिति कुत्र आह ॥ कारणेति ॥ ११ ॥ ऐतिहास्यमानाभोक्तयुगतसत्त्वानाम्
 विगादिनामिदं स्वरूपं निर्वृत्तं सकृदप्यलप्यत इति राजाशंको ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसत्त्वेन न्योभ्यापयद्विगृह्यामिषिस्तदेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणभावात्तद्वत्त्वा
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृह्यामिषिषमकानानाराणां कोते ॥ पितामहोदित्ययमर्थः ॥ अथ पितामहोदित्ययमर्थः ॥ सहि सुप्तं जूतं लिङ्गमस्यात्मापुषि पिता
 महोदित्यस्य अटिष्ठमटिष्ठानामुत्पत्ती कारणेन स्यादित्यर्थः ॥ पूर्वपदभावात्पुनर्मनोविषयसादीनां पूर्वस्य स्वकार्येभ्यः पूर्वस्य स्यादित्यस्य उदत्तौ ॥ १५ ॥ तस्यापि कार
 णदुर्बलस्य सत्त्वेन न्योभ्यापयद्विगृह्यामिषिरेवोत्तरमाह ॥ अथ स्यादित ॥ यथाकारणाभावे कस्यचिदपि भावो नित्यनित्यमस्तदासोपि नास्त्येवत्यर्थः ॥ १६ ॥ ननु यो
 कुंभ उवाच ॥ कारणेन विना कार्यशरीराद्यस्त्यप्यजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्वत्संभवतो नृप ॥ १७ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ इ
 स्तवादाद्युक्तस्य शरीरस्य भुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्य पितृकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभ उवाच ॥ कारणभावात्तोरज
 नितानामनविद्यते ॥ असतो यत्तु स जातमसदेव तदुच्यते ॥ १९ ॥ पदायानां च कार्याणां कारणबीजमुच्यते ॥ सप्तवर्यंगजगति नवी
 जनविनां कुं ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणं यस्य स्वकायस्य होपपद्यते ॥ बीजाभावे हित्वा क्लृप्तं तत्संविदिति सुविभ्रम ॥ २१ ॥ अवश्यं बलं तु यन्मा
 ल्तिनिर्वाजितमतिभ्रम ॥ ईदृश्वत्तमरुभूष्यं बुध्यापुत्रदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ पितामहानां पुत्राणां पितृणां च
 जगच्चये ॥ आप पितामह कस्मात्पूर्वात्पत्तानकारणम् ॥ २३ ॥ कुंभ उवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपि नास्त्येव भूयते ॥ का
 रणाभावात्तस्य यदाभावो न कस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्य स्वबीजस्य तिरयाभावात्पितामह ॥ अल्पसहस्रमानोपि भ्रमादल्पो न वि
 द्यते ॥ २५ ॥ शृगलव्यां युवकांतिरूपपूर्वावभासते ॥ पितामहाय कारित्वमपि तस्य भ्रमात्मकम् ॥ २६ ॥ पितामहोदरे तस्य मित्यप्यत्र
 यत स्थिति ॥ यनातव नित्येनैव माजयिष्याम्येतेतरत् ॥ २७ ॥

शान्तमनसोऽन्यथा विचार्य कोऽप्यहं ॥ हिरण्यगर्भपरमाज्जायमानसो नैव शुभायास्तस्यासु पुनर्कृत्या हि मम वर्णोऽप्युत दुस्त्यहो कायमानत कपादस्याप्यस्य न्मोश्वरत्वा
 त्कारणमसिद्धं पञ्चकयमपलप्यत इत्यस्यार्कापरिहरणं गृह्यामिषि युगुष्टायति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वरपरमात्मा तस्यापि तेन मायया स्वात्मनि भेदकत्वनमाभ्याम्याय
 याभ्यां रूपमानोपि संधितामहं तस्मात्तदप्यो न विद्यते तत्कुलं तत्प्रसृत्यस्य चिदंशस्य परिणामितया अकारणस्य स्वयं दयभाषत्यानुरिषो याम्नायां रापुत्रजहलत्कारणभाष्यस्तस्य
 भावित्वात्तस्य बीजस्य कारणस्य नित्योदितिषा भाषायां तस्मिन्नेव शरीरे तस्य वेदाभावादिभ्यः ॥ १७ ॥ एतेन पितामहस्य भुवनं दिसर्गायाः क्रयाकारितायति भासोपि स्यात्प्राप्तद
 स्याह ॥ शृगलव्येति ॥ १८ ॥ इत्यमरुक्तयुक्तमानवपिनामहोदरे शरीरात्तस्य कार्यपरंपरायमप्यस्य मित्येति योक्तिकमल्पयतो यनासत्यत्वेनाल्पतद्वीकृता स्थितिर्निदृशी ॥
 अयदतरत्यति भासमाभाषितारामपितृत्वात्कारणयदीनोपदेशो नमाजयिष्यामीत्यर्थः ॥ १९ ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्व्यतिरिक्तस्योक्तयुक्त्या असत्त्वाच्चिदवायदवद्वः प्रागुक्तद्वैश्वर ॥ हरण्यनगा ॥ इत्यत्र यथासाधनं प्रवृत्तं तान्ति ॥
 तितदात्माचिदात्मकतया आत्मन्येव कचति ॥ न्यदणुमात्रमपि सपादयति स पद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्य धीरोनामानि कल्पाभिवाद न्यदास्ते इत्यादि श्रुतिभिः इति एव पर्यालोचने इदमसमं द्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तत्सर्गप्रकाशे ० पू० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनक्रमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विश्रातिश्चोपवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मृगतृष्णाबुवद्भ्रातिरूपएवावभासत इति यदुक्तं तत्र मृगतृष्णादेः स्वा-
 नपानार्थं क्रियासामर्थ्याददर्शान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वाददर्शान्मच्चिषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थो दुःखकारणचायकथमित्य-
 न्वयः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनानृढां कृतस्य मिथ्यास्यार्थक्रियासामर्थ्यदुःखकारणत्वचैवासुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादेः प्रसिद्धमेवाक्रियाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्य प्रपंचस्येति शयनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भ्रमस्य प्राणिनोक्तमार्थत्वात् एतदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यदुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनि चित्ततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेवदेवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिष्वजावबोधनं नाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ आब्रह्मस्तव पर्यंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ एवं जगद्भ्रमस्य
 स्य भावनं तावदातम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशो न विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपन्नपरेपदे ॥ ४ ॥ तानवदंश्नते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोऽप्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतृष्णां बुवदस्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेऽप्यसतीभूतमंततिः ॥ न कदाचन तस्मिंद्वयदसिद्धेन साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतृष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोदित्यं याति शुक्तैरजतधीरिव ॥ ८ ॥ कारणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादिते तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं क्रियायात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भक्षतापीठपात्राद्यर्थक्रियासामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिरक्रमादेव सहाज्ञानेनाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविना जग-
 त्संस्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानं शिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्तिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्नेनाक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपेक्षया परपर्यायतानवपूर्वकएव स्थूलभावानां विनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहदेः ॥ प्रशमोनाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमेण जगद्बाधादेव त्वनित्यसिद्धपूर्णतलक्षणपुरुषस्वभावस्थितिः सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतृष्णां
 बुवद्भ्रातिरूपएवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगदस्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहस्य प्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतोभानिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणेति ॥ ९ ॥

अतएवमिन्द्रियदृष्टवार्थकिमपार्थं स्वस्वभावेनैवपथयतइत्याह ॥ विध्यादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचित्तमहस्यनिर्दिशेयमर्थमकुतो नकारार्थमथपरिणामित्वेनतस्यानित्यत्वा
 परितः कनिकसदपरिणामानुदितिवत्तदेवजगतिनतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अदुरिति ॥ ११ ॥ कुतःश्रुतिपुत्तपुनराविधौपार्थममिस्याह ॥ हेतुत्विति ॥ नेदेतन्न
 प्राशङ्गमनपरमिमिमुत्सायुष्यत्वलक्षणहेतुत्वस्यापरत्वलक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्नेहानानातिर्कषणेतिश्रुत्याहेतुभाषननियेधवादसंगोसपुनरुपदस्यादिभूतेभ्यामुदस्यापथयतनात्
 कृतस्यस्यपरिणामायागाद्यसदमपथार्थानिर्गतआत्माशुद्धमननकार्थीनापिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकान्तरामसिद्धतायुक्तत्वात्प्रत्यक्षलक्षणकृतत्वस्यदूरनिरस्तमित्याह ॥
 अकीर्षति ॥ प्रयाज्यकनुरूपसिद्धीप्रयोजककनुराप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकीर्षति ॥ अकारणमितिप्रशस्यप्रयमर्थाजकनुरादानशुभ्यम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वमेवतद्वत्प्रकार
 मित्याहटिप्पेक्षितंनुनकदाश्चनविद्यते ॥ भृगवल्यांभासोकेनपटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सपुराणस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनन्तमजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतानातिगतामानवकार्पनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थाजकम् ॥ अत्रतत्पर्यमविज्ञेयमक्षकटकयममेव ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्पण्यवर्हिततज्जगद्भवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदापमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयमच्छिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकेनेवकदमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदृशकचिज्जगदादिनविद्यते ॥ नकतांसितभोकासिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वमभमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चनास्त्येतत्सर्गइत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचिकार्यकरणस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिस्र्यैकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहेत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशुद्धोविभुक्तोसिकैवोक्तिर्वधमोक्षयो ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ शुद्धोस्मिभगवन्मुक्तिमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कवनदमक्षतिवेदयद्भम् ॥ कर्नभावाज्जगत्तास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातश्चित्तादितर्हज्जगत्तोहवादिर्किञ्चना ॥
 एवंस्थितेविशुद्धोस्मिबुद्धोस्मिशिवास्मिवा ॥ २२ ॥

अत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिरहितमवेदितिरिते कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिनियमिदंभाषयसितर्हितजगत्पद्वैतैक्यलक्षणत्वसु कतपरिच्छेदेनआपतलक्षणेर्देराकाल
 क्तनपरिच्छेदेभ्यरहितसराधमुपलभननिषेधेकरससंक्षेपमनित्यमित्यपिप्रमाणाय ॥ तदाहअगदाह कार्यकारणत्वावेतिभाष ॥ १२ ॥ इत्यनेनतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 वृत्तभाक्तुत्वेअपिनिरसनीयेदस्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ चतुर्भिर्किञ्चैतैःप्रकारैरर्कणकालाभाषमसिद्धिस्तुष्यते ॥ १५ ॥ फलितमाह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उपक्रान्तमलगापयमितपात्स्यरयति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवत्विति ॥ १९ ॥ एवमहेतोरित्यसोपाययुपवित्यपरिशिष्टमात्मनस्त्वमनुभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्तानुभवेतानुभवेदमानोराकायुक्तमन्यत्वपापरिटितित्यनुवदति ॥ शुद्धोत्पीत्यादिना ॥ २० ॥ एवमर्हद्व्यगच्छपट्टि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चैत्यनर्कचिदितित्वयाहवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिपरेणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शानतिर्विक्षेपमासे ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुसहरति ॥ जगदिदिद्वाभ्याम् ॥ देशादिक्कालकलाक्रियौधैःसाहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयं ॥ तथाचशांतमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावल्लभ्ययोनोभगवन्भयवेदयसेइतिजनकोक्तिवक्तुभाप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभापरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ॥ १५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थैवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशादिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनुकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाभ्यामिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचास्ममि ॥ तिष्ठाभितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०पू०चू०शिखिध्वजविश्रांतिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥७४॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रांति
मवाप्यसशिखिध्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्नज्ञाननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवन्नचानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुमेनवर्णयते ॥ १ ॥ अखडब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदातेनराज्ञाअखडंकारदृष्टितलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकाबिडुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविधिक्षितप्रवेष्टुमभिमुखीभूततदानस्यइतिपुरुषरूपावस्थाभाशुउपलक्ष्यकुमेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासङ्घटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
खडकाकारदृष्टेरेष्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमितिस्वयाव्युत्थापनेनविधितःपुनस्तन्ममदुर्लभमितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुंभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुर्लभं नष्टत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुमावासकद्विभाततस्यैवानादतसुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वत्यादिःकर्मधारयः ॥

व्युत्थानकास्त्रिदशपस्यासतामेवपरयदलीलयाऽतिप्रानवस्यसर्वोपस्थविपरिपक्षकभाषोपसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउत्तिगतश्चत प्रकटीभूतआत्मात्वरूप
 यस्तनयाधिपेऽन्विपादतद्विपादम् ॥ परीयतद्विपत्यपोयन्तीतिअपयोषोपधभूत कस्यान्विपिताशालनान्तेत्यर्थ ॥ कैसतउतासत ॥ आधेधिकाराधयोरयो ॥
 द्वितीयासतेनप्रतिभासानुपपत्तिरितिभाष ॥ ८ ॥ एवंपुष्ट कुमलतुभयमभ्यासिनेनोपपादयिष्यपुष्टभयपुष्टपन्त्वेनप्रदारावृषस्यभाणार्थपुष्टसामर्थ्येनप्रशसति ॥ साच्चिति ॥
 पापुष्टमिदंभासतस्वयव्याप्यनिरलाधानावपल्लाङ्गास्वरस्सप्राकाशेयोभावे ॥ राजसेवायभास्करद्वेतिपाठेनृद्वयार्थेवराभा ॥ अथतद्वयोधानतराहुनिभुक्तभास्करद्वराजसे
 नस्यर्था ॥ ९ ॥ तन्नाभ्यासवार्थद्वरार्थयुनभारोप्यस्तकारदृढकाशानराषलमधिधानदरार्थिष्यपुष्टसार्थपल्लयद्वरार्थिति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्परिरिष्टमधिधानदरार्थिति॥
 तदस्मादिना ॥ ११ ॥ यत्परमयास्तनस्वसाक्षात्कारधिपापुक्तमरकोदितमन्यच्छाब्धीतिपरिणाम्य ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमन्तलूणीहितयासंविदास्त्वयोधेनआपुणम्
 विश्रातधी क्षणेनैवपश्यदृश्यस्यवस्तुन ॥ असतामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाच ॥ १४ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दंतुपरदृष्ट्याभितदुष्यताम् ॥ सुयोनिपुण्योवायमममानदमादद ॥ १५ ॥ शिवेशानिराभासेपदेनुहसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदृश्यास्यो
 विन्वात्माप्रत्यय कृत ॥ ८ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ साधुष्टमंहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृष्टानुपपत्तिददृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिदृश्यतर्किकिज्जागस्यावरजंगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादथकल्पातेनदिनस्यति ॥ १० ॥ तत स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्ततम् ॥ महा
 कस्यविलासातसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनम ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदंकोदितमन्यच्छशातमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञाविमात्रकम् ॥ १३ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयसमशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षनिवाणमापूणमापूर्णोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणयिष्यश्चस्यविष्टंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्टचश्रेष्ठचश्रेयसाम्पि
 ॥ १५ ॥ इदंशतपरसुस्मृतस्याप्रयेयदिनम ॥ अणोपाश्वमेकरिवस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतपरस्यूलयस्याप्रयेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्षिचेद्वनमातिष ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्चनंनामपदंमंभाववेवस ॥ तद्वेदंनविद्विविराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्ववातस्मदस्ययामोदोनाविपत ॥ शून्यत्वस्त्वोपमयोऽत्रिन्मात्राहत्वयोकथा ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 नयारुणदयनि ॥ १७ ॥ इदंशतपरसुस्मृतस्याप्रयेयदिनम ॥ अणोपाश्वमेकरिवस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतपरस्यूलयस्याप्रयेयदिदजगत् ॥
 स्यात्समवोयस्यतयाधिपस्यवेधतोद्विरणयगर्भस्यद्वेधेनमहभाषलक्षणायासाविद्वि ॥ तन्मविपयत्वनकगत्स्थिततदेवविराढात्माविषयाभ्यासदत्तय ॥ १८ ॥ अया
 वपक्षेणाधिधानसतपेयकार्कणोभयसत्त्वनिभावाभयोऽन्वेनप्रतीक्षानिनापयस्यसत्त्वकीटस्यस्याभयानुपपत्तिरित्यभिपस्य ॥ प्यलस्याधिधानददपुष्कसदृष्टीतमाह ॥ १९ ॥
 तस्येति ॥ आद्यः सवर्गाभ्यासद्वितीयलायाभ्यासावेष्टयति ॥ शतः सत्त्वस्थिरिरेष्टत्वाध्यासानदृष्टी ॥ सत्त्वयुत्पन्नचद्वराप्रतिपत्तिविवाधेसात्त्वकारप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यवादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिदृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामर्तौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ ज
 लस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभपीत्येतदप्यध्यासैर्नैवस्फुटयति ॥ इदृशमिति ॥ जगदेवरा
 ज्ययस्यतज्जागज्यमहाराजभूतगद्वल्लेतिविश्वश्रेष्ठमित्यर्थः ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुल्यवत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैतदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्ता
 लाभदित्याह ॥ इदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्माप्रत्यक्षपम् ॥ कातनिरुपाधिकप्रपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्ते
 श्वएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिक
 जलेस्तिदेशकालातेयथोभ्यादिस्कारणम् ॥ परेऽन्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकदिस्कारण
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ इदृशंतद्वरिषुचजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥
 इदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमे
 कांतचिक्कांतनैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्विरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तम
 म् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकर
 णताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वीजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितत्तत्तनः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणं
 सत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनय
 थोभ्यादिस्कारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानासिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥
 व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यप्रत्येककथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्र
 भाभिन्नदृष्टावत्यभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुश
 क्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोज्जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जन्मा
 दिविकियेति कौटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलातिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मृदान्नामपिरपस्यासतामपश्यद्वर्तलयाभिन्नवस्यसोपस्यचिरपिपक्षकुम्भयोपस्यवापरीशालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउसितलवत एकटीभूतआसात्यरूप
 पस्यत्रयापिपक्षिपादवर्तियावर ॥ परीपरद्विपययोपभृतीन्मिलययोपोपभृकुन कस्मान्मितावाटवनचेत्यर्थ ॥ किंसतउतासत ॥ आपविकारवापयोयोग ॥
 दिरीपसवनमभिभासानुपवतिरितिआव ॥ ८ ॥ एषपट्ट कुम्भस्तदुपमपस्यासेनोपपारयिप्यपुपभृमुपपय्यलनप्रटारवषट्यमाणार्थपट्टणसामर्थ्येनपरासति ॥ सास्थिति ॥
 माणुपट्टिमास्तत्त्वधवाप्यनिरलासानाकराण्यलात्वरसस्यराजशेरोभसे ॥ राजशेवापभास्करद्विपाकुन्द्वार्थवराभा ॥ अथनप्यधोधानतराङ्गनिमुक्तभास्करद्वाराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तपस्याससामर्थ्यराशियिनुभाराप्यसस्फारवहकलघानराखलमपिधानवर्धयिप्यमृषुसर्गप्रलप्यवर्धयति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्तरिरिष्टमधिधानदर्शयति ॥
 तद्वत्मानिना ॥ ११ ॥ यस्मरमयास्तत्रवससात्कारपिपायुकसर्वकोरितमस्यल्लभगीतिरेणाभ्यय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणम्
 विश्रान्तर्धा क्षणेनैवपश्यन्त्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दनुययच्छाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदमोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपेदुनुहसितानि ॥ द्रष्टृदर्शनदृश्यास्त्यो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिष्टंज्ञानुच्यतदिदृष्टणु ॥ ९ ॥ य
 दिददृश्यतैकैचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारवर्धकत्वातेतद्दिनश्चति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनितमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलानार्तसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मान्नममलंशान्तमाभातपरमनस ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोदितमयच्छातमातनमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमर्निदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविधुचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेयसानपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसूक्ष्मतस्यामेयदिर्दन्त ॥ अणो पार्थमेकमेकरिवस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्यूलंयस्यामेयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्वचिदेवनमातिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेन्मभववेधस ॥ तदहवेदन्विद्विविराट्तामाजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्यदस्ययामेदोन्विपते ॥ शून्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसान
 र्णीपरमपट्टतेनलुटयति ॥ इदंशमिति ॥ धृषिष्यपक्षयाउत्तरात्तरवृक्षभतरत्वेनप्रसिद्धेभ्योपिपरमवृक्षत्वेनप्रसिद्धमपीदमना ॥ १६ ॥ स्यविधुचस्यवीयसांमिल्येतदपि
 तयारकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशमापाराखलपदेअधिधानपक्तनकगमस्तस्कारोद्बोधाङ्गुलसस्राणि कर्मार्नुसारियदव्यासेनविश्वात्मकचनतेवेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्यत्रयोपस्यधधसोद्विषयगमस्यअद्भुदेवनमद्भावलक्षणज्ञानाभ्यासविधि ॥ तप्राप्ययत्नमजगत्स्थिततेवेवविराट्तामाविपयाभ्यासदत्यय ॥ १८ ॥ अभ्या
 सपञ्चाधिधानवर्तयेधकार्पाणोभयसत्त्वनिर्वाहसायोऽस्येनमतीक्ष्णानिवाधस्यसत्कीटस्यस्यचगननुपवर्तित्यभिषस्याभ्यस्तस्याधिधानादपुपक्षसदृशमभा ॥ ना
 वस्यति न आपःसवणाभ्यासद्वितीयलाहाम्याभ्यासेदृष्टत ॥ वातस्त्ववृत्तिरेषुत्तरादधिधानदृष्टी ॥ स्वरःशुभ्रपक्षधरेषुपतियोनिशाचेक्ष्मादप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यवादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसत्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिटुष्टातेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकरणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्मज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्वलेतिविरुद्धश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलवत्तुच्छमतेनेद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २२ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानतिरुपाधिकप्रेमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुततद्वशाद्भावपर्याभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः श्रएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलेस्तिदेशकालांतयेवथोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २६ ॥ हेइयस्तिदेशकालांतिकटकदिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २७ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठंचजगद्वाज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तुणलवायते ॥ २८ ॥ एकमे ईदृशंतत्परश्रेयस्तास्मिन्सतिवदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २९ ॥ तत्सारमेकमेवेहविद्यतेभूपतततम् ॥ एकमेकांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ ३० ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ ३१ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ ३२ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वालिकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ ३३ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिरासाप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवायकथंकारणताभवेत् ॥ ३४ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वांजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्दितत्त्वमनः ॥ ३५ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३६ ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणामुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३७ ॥

मित्यर्थः ॥ ३८ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वचास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ ३९ ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवास्तव्यस्यप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिरासाप्रभादश निरासाप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ ४० ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोआयतइत्यर्थ ॥ ४१ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमूर्त्यादिमयोक्ततदपिबिभर्षीजलानिरिक्तकथलभ्यतोकिवालभ्यतेनकिंचिन्नकथंचिदित्यर्थ ॥ ४२ ॥

[illegible]

संस्थिति प्रश्नार्हतिशेषः ॥ ४४ ॥ ननुयदिपृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन्पृथिव्या आंतरोयं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाभ्युदयस्यादिश्रुतेरतर्थाभिषेकश्वरेण प्रेयमाण एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यचमत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशबलेश्वरमया सर्वभावास्तेन मायाशब
लेश्वरेणैव माययैव मिथ मामभ्यात्मना मे लनाय स प्रेरिता सत पच भूतात्मकोपि षडेमायिके मेव तत्तत्कार्यचमत्कारकुर्वती ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुग्मानि यौवने काममयानि कामे
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वती ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताः पृथुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मने वनानेव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यरूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वनेव ब्रह्मसंपारमार्थिकात्मना चम
त्कुर्वते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकचमत्कारे तस्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकस्वरूपावामि चमत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं
तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात्मासीदं ब्रह्मैव स्य विजृम्भते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्स्वनेव संस्थितम् ॥ य
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ चमत्कुर्वत्यमी भावाः पंचकेमिथुनौषवत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णरूपं न्युद्धरति पूर्णरूपं निचक्रिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णरूपं निचक्रिरे ॥ अहं चिताचिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नामकचित्सर्वदेनम् ॥ अहं चिताचिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येव रूपं स्वमत्यजं ती निरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टाऽसंसारमाभासि भवतीव स्वयंततः
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रत्येवात्मना मात्र शेषेण सर्वोपाधिप्रत्येमायाशबलेश्वरमया प्रमाजीवाः कल्यादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यष्टि
समद्वयपावीनसर्गाण्यदुद्धरति तत्पूर्णादपरिच्छिन्ना ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरिच्छिन्ना ब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यजातमैहिकामुष्मिक
भोगमोक्षसाधनानि च क्रियते तदपि पूर्णादेव पूर्णान्येव च मायया च क्रियते ॥ ४९ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मकं भवंति तदपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णानि भवति ॥ सह भेदभ्रमेण मायापगमे
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनकचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचिदनामेल्य चान्वयः ॥ ४८ ॥ अहं प्रत्यगात्मरूपा
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव स्वतश्चित्तत्वात् स मेवानंतकमनोरूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयमुवः स्रष्टाऽसंसारविराड्भावेन स सरण
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यष्टिजीवभावेन देजगद्भूतत्वात् स देवपश्यति परमार्थगोपिष्ठान स देववाजगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतता चतुर्विधं भूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्वच्छभावस्यास्य तापलाप किमर्थं क्रियते स्वच्छचिद्रूपमेवास्वच्छजगद्भावकारणतापत्तिर्योग्यमिति कुतो न कल्प्येत तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभवविरोधात्तथा न कल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्संस्तकारण
कमेवेदजगदिति यद्वच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्वैक्याद्यात्मकप्रतीयेत तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
रूपपुष्पवज्जाशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ नच चिद्रूपैक्येददकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवायदपटादिजागतवस्तुज्ञां चिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः नाशैकनिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितो हिनारो न चित्तासिध्यति ॥ नाशकाले चि

अस्वत्वातेन परमेस्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तिर्योग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्य कथं भवेत् ॥ अतो
नकारणं नैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ नचान्यथोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्ताच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वा कुतः ॥ अथ चैनं सदासंतं नित्यं नृचवेत्सिवा ॥ १४ ॥ पदार्थो घतदेवरथमेकरूपेऽपि किंव्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तं च मरुतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वं मात्रसत्तासिद्धिर्नैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभवे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्ति ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वे नाशो किं विषयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १२ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्य निरपेक्ष इति काश्चिद्द्वयान्न तत्राप्याह ॥
उपलंभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगि नो वा उपलंभकरः प्रकाशक कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तत्पूर्वकालिकप्रतियोगि चिद्वानाशो नोपलंभशक्यते ॥
नच तद्विधानुपलंभेन तस्य नाशः स्वयमुत्पन्न इत्यनुभवि नु शक्यम् ॥ नच साक्षिणा तद्विधानुभवश्चिद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च जाड्यमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यचननाशः स्याद्विषयोरपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभावादिनृयदि निष्प्रमाणकमनुभवविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्य भावमिदजगदिति वेत्ति अभ्युपगच्छति ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविद्वदनुभवसिद्धे अस्वच्छचिदेकहृषेतस्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किंव्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधेऽप्युपलंभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्याच्चित्तमेव द्वितीयस्यास्तत्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्नानां विभक्त्यभेदश्चिद्विश्रितत्वात्वेन नाहयभेदश्च नास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वदे सप्रधासु भागतकदापि जाड्यशार्पानामसिद्धेस्तद्भावनामप्युक्तमस्मिन् जीवरूपमपि ना
 स्य शैल्ययमाभीषयति राप्यत इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तादृशात्तैषस्य साक्षात्तमनतमस्य नित्यविज्ञानमानदमस्य महीदेवविभक्त्यभेदशरिष्टमिदयादिसर्ववेदायस्तद्भावनोदेवननुभवादि
 सत्य ॥ तादृशश्चिरनतस्तथास्मिन् अस्तवत्कारणस्य सर्वथाप्यन्तस्य परमिदोप्येतत्तथाशक्याह ॥ चेन्नितेति ॥ मल्लोचितनयाप्येतन्निरासार्थं कस्यत्वत्वाच्चितादिद्वितरिपुस्त्रिद्व
 बाधनत्वात्परमार्जनमसातिरिक्तपराशेषमसक्तिरित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमर्थपरत्वेनोपसहृष्टमिति ॥ तेन निमित्तेन सर्वदेवैर्मन्त्राधनत्वमद्वैतवाचितं तद्वद्विभक्त्यभेदमनोकेकमेव सत्यसर्वजगत्त्वासक्त्य
 व्यपव नयति भासकृपाधिरपि यथास्थितमस्मिन् अन्तर्मात्रेति निरापयतश्चाथ शिरष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ नृनिर्भावादिप्रथमं तात्पर्यमपकारोति ० पू० सततमस्मिन् सग ॥ १० ॥
 चिदनात्माप्रियोपसहृष्टकाराद्यविलसत् ॥ चेत्त्यासत्ताश्चिदनात्मावर्द्धयति विषयमिति ॥ १ ॥ ननु आत्मोक्तमिति कृपाशेरिष्यते येष चित्तोचितत्वात्प्यस्य चाप्रधादरयते नास्ति ॥ तद्य
 इति चित्तमहत्तुनास्त्यतान् च भिन्नता ॥ निर्वांसनशांतमनामौनीपरनभोभय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवासावस्योप्यवलोपम ॥
 सप्रधात्तुद्विद्वदप्युदायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनान्भावतश्चित्तनास्त्येवाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्मैतिवेदार्थभावनानुभूतिरिति ॥
 चित्तिनायुक्तसत्यत्वाच्चित्तानामप्रविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिन्मर्लमकारणमादिमुक्ततद्वत्प्रशाश्वतमशेषमनकमेकम् ॥ शुन्यनिरामय
 मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपिदक्षययास्थिततत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिरष्टिध्वजप्रभाधननामसमनव
 तितम सग ॥ १७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शिरष्टिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तनात्मातिमेषो धोययायुक्त्यास्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहिदुद्धन
 निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चित्तनास्त्येव देराजन्कदाचिर्लोकचनकचित् ॥ यच्चटचित्तवद्रातिरद्वैताभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

विचित्तमनाकारकलिकथाप्यतर्हीपनाशद्वपुनराप्यमात्रम् ॥ किञ्च सचित्ताएव सचेतनाश्चिन्तास्तचेतनालोकयसिद्धालाधदिजीवमृत्कानटचित्तात्हीयवादिषद्वेत
 ना सप्रधार ॥ नवतथाद्वयत ॥ किञ्च सचित्तनिरतिशयानरक्षणापरमपुरुषार्थं शास्त्रफलमनुभविगुशक्यनास्ति ॥ नवाननुभूयमान कश्चित्पुरुषार्थानामभवति ॥ कि
 चमलाकारचित्तमवचित्तबाधतअभ्युदा ॥ नाय ॥ स्वात्मनिक्रियाधिराधात ॥ महिरासदद्वैत्यमिदं स्वात्मन्यप्युपशक्तोति ॥ नदीतीय ॥ तदाप्यस्त्यजगतस्तद्वाधकत्वायोगा
 र ॥ चित्तद्वयमिति रक्तस्य रक्तैनापकत्वाप्रसिद्धिबोधोपसुदन्त्याधानवतारात् ॥ अक्षणास्तनादे सवसाधकत्वमेव नवाधकत्वमिति चित्तबाधोति रक्तकोडुष्कर सवानुभवपराहृतभ्ये
 स्यापाराकानिरासनशेषादयकाभोराआपुच्छति ॥ चित्तमिति ॥ नवाप्युक्तमेव युरक्तिविशदीकृत्यमूहि ॥ अथवा तद्व्याप्तं तदुपयुक्तं नदीप्यसर्वाशकानि वारणसमर्थाप्युक्ति
 र्वादीत्यय ॥ निराप्यद्वयम् ॥ १ ॥ तत्र सवसाप्यदिद्वारणचिदबाधोपपत्तिरिदोयुरक्तिरुक्तमभिधत्तासत्तत्वाधिविधानमसत्त्वमप्यतिजानीति ॥ चित्तमिति ॥ कदाचित्काले क
 चिद्वारकचिद्वन्तात्तनाधचित्तनास्ति ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यत् सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुना न विद्यते अतो हेतो रित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथा ज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वदत्तकार्यतत्सर्वधावरणविधेयादिसर्वनिवृत्तिरूपस्तस्मिन्सति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽर्थसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपरिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनाचेतनतार्किकत्वमिष्यकचिदधीनासाच्च जीव
 म्भुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृताच्चिदभिष्यक्तिरप्येति ॥ अनाभिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तोऽभिष्यक्तेः स्याभाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना धनापसारणेन कृतस्यार्थमिष्यक्तिः शरदिवायूपरमेऽपैतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेवेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वार्थत्वैवाभूत्तत्केन कपश्येदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चेत्यतिर्न बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र यमानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सर्गादौ यदितो दितमेव तर्हि चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्येऽप्यत्र यच्चैदचित्तवद्गतीनि निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकल्पिताः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चैदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह सकलं केन तद्ब्रुयते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसर्गादावेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्यदमित्यत्र त्वद्वाधाप्यमयाकृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभातिभासन्नं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्त्वं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिषेधः स्वात्मानिराकारोऽर्द्धश्वरः ॥ सकरोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देवनसत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दत्तश्चित्तास्ति ताः कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं क्वचित् ब्रह्म स्वयमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसर्गादिनास्त्वेव तर्हि तदात्मानः स्वयमकुरुत एकोऽवशी सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्त्ता भोक्ता महेश्वर इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनाप्रहिते अनाकृतौ रूपरहितेषु क्तिशून्यत्वान्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्मसत्यलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिषेधः करोतीति अधिघातात्सर्वशून्यत्वानामर्थावादानां सर्वज्ञस्य दृष्टाचेष्टोक्तिर्होसायैवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 र्गासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेवन सत्तदा तदन्तर्गतं चित्तादिकृतः स दित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवासना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

जतो हि वासनाभाषमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ जगदिति ॥ दस्यं वासमिति दर्शनानुसारिणी वासनेति यो जनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयवाधेनिर्दिष्यमासनास्थित्ययोगादिति
 भावः ॥ १३ ॥ यद्विरक्तजरीति श्लोकविवरस्यार्थद्वयानुगतलक्षणपरतया म्याचष्टे ॥ अतदिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशाधिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकारादुपेक्ष
 दारोप्यत्किंचिदतिर्बन्धार्थमायाकाशम् ॥ इत्यस्य म्याचष्टे ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्हजगदित्येवापत्तिवर्तिनस्तस्माद्विषयो ममत्वमवशिष्यैवास्माति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ यदितोत्सव्यार्हजगदतिरिति स मेवार्हकस्याभावाद् ॥ लोकेति ॥ दस्यस्य बलुनः श्रुतादित्येव भाषादिविषयारहितत्वमाकौटस्यमालोकोनोवाशाश्रयतो वा
 लानुगतोपि वातोपपद्यत इति परेणाभ्यप्य ॥ १९ ॥ साकारस्य स्पृहस्य प्रतिपाद्यते भ्याकनेभ्यस्त्यजगतो लोकाभावनुभूतिभिः सिद्धा मद्रूपलयास्योभ्युक्तेनापलयातीति वि

जगद्व्यभिदवास्त्यतदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातिश्रितताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममात्रात्मपरमाकाशानात्मकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदकवत्पत्तिक्रितो जगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्परमाकाश इत्येकवचकवापते ॥ चिदादर्शनजातत्वान्नाचितनो जगत्किंचि
 ॥ १५ ॥ अहत्त्वजगदित्येवाप्रतिपत्तिर्न वाक्यवी ॥ भिष्यास्त्वन्न इवाभानि नूनमेव शेषकारिणी ॥ १६ ॥ वास्त्यस्य जगतोऽभावाद्यतो ना
 स्येव वासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तकौटशकृत्कथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरवगतचित्तदस्य भिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणभावात्सर्गादाववसवं दा ॥ लोकशास्त्रानुभवतो न च दस्यस्य बलुन ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येव
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतस्पृहस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समस्तकारणभावाद्योक्ताशास्त्रानुभूतिभिः ॥ युज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयादय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदाय सिद्धाति कोत्रयोपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वस्तुन्मत्तकपूर्वव ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणं यस्य नो मते ॥ असम्यक्तोक्त्यतिमूढससज्जनजनसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च स प्रतिपत्त्यास्य दस्यस्य प्रतिपक्षचित् ॥ कारणमवितुश
 कसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्येवमाहस्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकिंचाकारिभवेत्येवमिदं जगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं युज्यते निराकरणोपपादकसमस्तकारणभावादित्यभ्यप्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकवेदप्रपादोऽस्य यो हिर्बुद्धिक्वायवीरस्य दित्याह ॥ लोकद्विति ॥ अ
 स्यार्थकेवललोकाभाषाप्रत्ययभावात्किंचिद्व्यतिमूढम् ॥ २३ ॥ सौर्हिमूढस्य ब्रह्मकारणतापराधभाष्युपगम्यतीति भावः ॥ न चैति ॥ २४ ॥ निराकारब्रह्मकारणकत्वादिभ्यास्तु नु
 तल्लक्षणमप्यलभाष्यभाषाद्विषयस्य दिश्वारापणभावेन जगतोऽप्यलभाष्ये कस्य भावनायामेवातस्य दमिति पाणुकतेव ॥ इत्येव ब्रह्मभाष्यतया काळस्य मावाजगत्प्रवाहोऽभूत्तस्या
 न्यूनभावादिके मासवर्षमयत्वेनेति लोकोक्तिरित्येव ॥ परमार्थतोऽप्यलभाष्यतुल्येनेति नूतनस्य दस्यस्य प्रयोगेऽपि विद्वद्व्यभ्यप्येव ॥ इत्यभ्यप्यति ॥ इत्यभ्यप्यति ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तात्पर्यार्थदीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्चत निरंशं च तस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तात्सर्ववि
भक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्य भावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैव शास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपदं कृजगदिवक्षणं यावदज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणात्तरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतं द्वैतात्मनिरस्य भावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तात्पर्यार्थ इति धो ज्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधो धातः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्रशातं स निराख्य निराधारमजयथा स्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्ना अनानपि च न ॥ अतो यथा स्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्बोधोपतिपाकृतेः ॥ निराकृतेरन्तस्य पूर्वानि पूर्वानिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यान्तस्य यत्स मम् ॥ स्व
तएवात्मकचर्चनं सर्गप्रलपदं यदुक्त् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्चर्चनेनैव ज्ञातं जगदिवक्षणम् ॥ क्षणांतरानुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वैकचित्तजगदादिधीः ॥ काचित्तादिकचित्तादिकद्वैतक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वानिरालंबमजं प्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनाना यथा स्थितं तिष्ठसु काष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ६३ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि निरात्मयः
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्वांतमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनो तर्पो मायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनःहरूपो ज्ञः स्थितोऽस्मि निरात्मयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभातो हं भवां बुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहं तादिव जगच्च य
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेदमहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभास नम् ॥ इत्थं मं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दरावर्त्तपरिस्पंदवदस्त्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनो वागादिव्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि नरेन्द्रोऽयमूयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवबोधितो राजा खपदेशजान्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिदं त्वभिष्टप्यदर्श
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्मृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरित्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहं तादिव जगच्च यं नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तृमैवानुभोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवरससारोऽयं धर्वा नगरव्यवहारः ॥ किं वृत्तान्त्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो य आवर्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायात्सार्थांस्वरूपं न भोमपर्युत्थमेव ॥ १॥ चिद्व्यवस्थितानामकथ्यात्स्वरूपं न भोमदेवकथकथायतेत्वाकथकथ्येनदीप्यते ॥ ८॥ यथा न मासि अवाङ्मुखीकृतैर्दनीटक
 दाहकासास्निघट्टेद्विषेककदाराशीतीतप्राप्तसौराट् लोककथनमस्त्यवतर्धित्यथ ॥ ९॥ यथासमन्वयकारात्सास्त्वयभू सकथयामासत्वास्त्वयभ्यव्यहकारोपि ॥ एतौ समष्टिभ्य
 टिबधस्तम्भासत्येतीतरमिमानतस्य रित्यागवेदनायत्तौ ॥ १०॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोटीमोक्षाभाह ॥ यदिति ॥ सशपर्यायेण सतावधयोऽसकथा
 नोत्साक्षिभूतस्वरूपेन तदेव सद्रूपकेवलत्वेकैकव्यवकथ्यतदस्य ॥ १२॥ सिद्धिर्गोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमिति शुद्धकेवलव्यात्मनो धवाभाव ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदं शांतमित्यमस्मिन् यथा स्थितम् ॥ अहंजगदिदं चेशब्दायात्तन्भोमयम् ॥ ७॥ इदमाद्यतरहितसर्वससारनामकम् ॥ चि
 द्ब्रमलक्षितानामात्मनः कथकथायते ॥ ८॥ सन्निवेशदशशातीतदक्षिकनकयथा ॥ जगदाद्यर्थसंशतीवक्षेदविद्यते तथा ॥ ९॥ यथा
 स्वयभू सकल स्वयनामतयैव हि ॥ एतौ स्ववेदनायतौ धधमोऽक्षौ व्यवस्थितौ ॥ १०॥ अहमित्येव सकल्यो धयायाति विनाशिनं ॥ नाह
 मित्यव सकल्यभोक्षाय विमलानने ॥ ११॥ यद्वधमोक्षसकल्यशब्दायानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलत्ववकथ्यते ॥ १२॥
 अनहंवेदनसिद्धिरहंवेदनमापद ॥ सोहमेवानहमिति शुद्धयोधो भवात्मवान् ॥ १३॥ असकल्यनमात्रेण सन्व्यङ्गानोदयात्मना ॥ सक
 ल्यक्षीयते सिद्धौ स्वयमेवासदात्मक ॥ १४॥ अत्रतर्कस्वरूपे हिनास्तिकारणता शिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५॥
 पदायाभावसिद्धौ वेदनानोपपद्यत ॥ कारणभावात् नित्यमहभावस्य नोदय ॥ १६॥ अहभावानुदयत ससार कस्य कीदृश ॥ ससार
 भावात् सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७॥ यदिदं भासते तत्सत्परमेवात्मनि स्थितम् ॥ परंपरंपरपूर्णसममेव विजृम्भते ॥ १८॥ तेन निस्तिमि
 तसर्वशिलाकीर्णमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिभयाकारमिव ब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९॥

दशोपधसकथयत्सिद्धीत्याह ॥ असकथ्येनेति ॥ १४॥ शुद्धस्य कारणत्वात्समागच्छुपपदार्थाभावस्तदभाविभ्ययात्सकथ्यक्षय सकथ्यनाशाह भावक्षयस्तत्रक्षया
 स्त्रीभावाद्द्विसंसारक्षयस्तत्र भ्रमस्तत्र भावाशेषदक्षिकयमाह ॥ अत्रतर्कस्य दक्षिणमि ॥ १५॥ १६॥ १७॥ पागपियमिदं जगद्वाकारेण भासेतत्परमार्थतो ब्रह्मेतत्प्रास्थिततत्त्वमे
 धेन यनापूर्वमिदं नृत्तं गोत्रस्थितपरमेव परेणापूर्णसमस्तत्रपुमेव विजृम्भते समकटीभाषति ॥ १८॥ तेन सर्वैककथ्यत्वेन हेतुना ॥ ब्रह्मशिलायाकीर्णीनिविद्धितब्रह्मशिलादेवमिमांश
 ददत् ॥ तत्र यमजगत्स्थिततद्ब्रह्ममिदं मयमर्जित्वाकारसहस्रमिदम् ॥ १९॥

मुक्तौ तर्हि कथं स्थिततादाह ॥ पुरइति ॥ सदेव सददर्शनो दत्तसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तर्ह्येवं जगत्स्य दम्पत्ययस्तत्राह ॥ छायेति ॥ यथा वज्रशिलोदरे प्रतिबिम्बपुरुषोऽस्य दम्पानप
वस्य देवतेतद्वत्स्यदि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदये बाह्यालोको आंतरात्मनस्काराश्च नीरसानिःसारा इत्यागमप्रमाणजा स्थिरभावनाभावतितामेव निर्वर्णहेतुत्वात् निर्व
णविदुः ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहिततयः पश्यति स पश्यतीति यदुक्तं नृदृष्टौ तैर्विदुषोति ॥ यथेति ॥ रवगत प्रकाशो यथा दीपायाकारसन्निवेशाविनास्ति यथा वाक्यकटादिसन्निवे
शानिर्मुक्तहेमास्ति तथा जगदप्यसन्निवेशब्रह्मास्तीति स भावनीयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ रूपा लोकमनस्कारा इत्येतदपि विदुषोति ॥ नीरसा इति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जग
तो जगत्स्य यकारिणो रूपा लोको कमनस्कारानीरसा कोर्य असदाभासा भवतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ यथा बहून्पितरणादीनि समुद्रे ऊर्मिशब्दार्थरहितमवमान्न भवति तथा बहून्पि
स्तुतिज्ञानोदये निर्गवद्वल्लोकमेव भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधे सर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहारेण द्रव्ययति ॥ सर्ग एवेति ॥ हि यस्मात्तदृष एव सर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रौत
पुरःसंकल्पकेन पृथक्संकल्पनगत्स्य यत् ॥ रूपं तद्विद्विजगतः स्वादच्छंसदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवत्स्य दिशां तं निर्मनं जगत् ॥ जगच्छ
ब्दार्थरहिततयः पश्यति स पश्यति ॥ २१ ॥ रूपा लोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वर्णवैविध्यवृद्धाः ॥ २२ ॥ यथा
स्ति वातो निःस्पंदो यथा स्ति रवगतो पिवा ॥ यथा हेमासन्निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदाभासा जगत्स्य यकारिणः ॥ रूपा
लोकमनस्काराः संतो मेव ब्रह्मरूपिणः ॥ २४ ॥ ऊर्मिशब्दार्थरहितं यादृगं बुबहून्पि ॥ सर्गशब्दार्थरहितं नादब्रह्म निःसर्गवत् ॥ २५ ॥ सर्ग एव
परब्रह्म परब्रह्मैव सर्गदृक् ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थधीः कृतः ॥ सर्गशब्दार्थसं
क्षीब्रह्मशब्दार्थधीः कृतः ॥ २७ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावनोदयम् ॥ शुद्धतिष्ठति चिद्बोम ब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शन
संसिद्धावभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं तो वा विनिवर्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वान्मकवेदनौघमस्ति दम्पकालकस्वरूपम् ॥ यथा
स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाषाणरूपं च परं द्वा रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः
सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ एवं चेत्तन्मम हाबुद्धेयादृशं कारणं परम् ॥ कार्यतादृशमेवेदं जगदित्येव वेद्व्यहम् ॥ १ ॥
वाक्यार्थः ॥ २६ ॥ बृहणान्नस्तेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसंपत्तावेव सर्गशब्दार्थधीलौकिकता एव सर्गानामरूपयोर्विसर्गस्यागइति सर्गशब्दार्थसंपत्तौ चिद्विधपरिच्छेदनिवृत्तेर्बृह
धालार्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थनाकतेत्यनयोरेकार्थत्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्ह्यशब्देव स्तुतिकथप्रवृत्तिस्तत्राह ॥ समसेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बृहधाल
र्थस्य कोचापत्तेरशब्दशब्देन वतादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथयत इत्यर्थः ॥ २८ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि वाक्यार्थवदनेन चरलक्षणाया अत्र ब्रह्मार्थसम्यग्दर्शनसिद्धौ
यच्छिष्टवस्तुततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्तत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ हेराज नृदृशं सर्वजगत्स्वरूपयथा स्थितयदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्ब्रजपाषाणरूपपरब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जग
दज्ञानेन सशांतं सर्वात्मकवेदनौघसपन्नतदापि एकात्मकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगतोरैक्यसत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥ इति श्री वासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि०
पू० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥ वायं ते ब्रह्मवत्सत्त्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽसृष्ट्यब्रह्मैव सदिति यते ॥ १ ॥ यद्विब्रह्म जगतोरैक्यसत्ता तर्हि तया सत्त
या ब्रह्मैव जगदपि परमार्थसत्यकिन स्यात् मिथ्यावस्तुनो हिकारणदुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणसंभवति तुल्यत्वादि तिराजाशक्ते ॥ एवंचेदिति ॥ १ ॥

सत्समापारापल्लुदस्ततर्षकमवमसत्ताकमगतः कारणभावेत् ॥ यत्तु निगुणपरसत्तानुपनीवि अद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेन पुण्यचित्तव्युत्पत्तिर्धकारघतस्मात्कार्यकुत्रोभवे
यतस्तस्मैसाकस्यारित्यय ॥ २ ॥ अस्तु निर्गतमस्थितभापारापल्लमेव जगतः कारणमिति चेत्तथाप्याह ॥ नेवेति ॥ इह निर्धरोपभापारापल्लकारणतत्कार्यजगच्छनास्ति ॥ भाषाद
एवैवमायातच्छ्रुतलत्कापाणां सद्भावोपमाणापरमार्थदृष्ट्यानुसंधविद्वजगच्छांतमजमेवेत्यय ॥ तथाचोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
स्यात्सविषयनकयश्चनयुज्यतइति ॥ ३ ॥ अजातेन वशादस्य वसतिरित्याह ॥ आयातइति ॥ ४ ॥ कुत्रोन जायते तथाह ॥ बीजमेवेति ॥ तत्र बीजाभावेऽपितदेव बीजार्कनस्या
समाह ॥ अपरकयमिति ॥ भूकुनस्तत्र बीजावित्त्वभाष्यदतिषेधभाषणसिद्धतदुचितदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हि ब्रह्मणे चरपरमेष्ठनभूतप्रादानकारणगोचरास्तु न वि
रोधादित्याह ॥ अर्कार्थेति ॥ यस्य प्रमाणस्य कथं कर्मादिकारकभाष्यविरोधि ब्रह्मविषयत्वेन हेतुप्रादानकारणयोः प्रमाजान्यतइति कथय कुंराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ यत्र कारणतानस्य कार्यतदुपपद्यते ॥ यत्र कारणमेवादीतस्मात्कार्यकुतो भवेत् ॥ २ ॥ नेह। स्तिकारणार्थि किंचिन्न च
कार्यकदाचन ॥ विषमानमिदं सर्वसर्वशान्तमजं जगत् ॥ ३ ॥ जायते कारणतत्कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्न जायत एवेह तस्मिन् सदृ
शताकुल ॥ ४ ॥ बीजमेवनयस्य किं तत्कार्यवद्जायते ॥ अजतकर्मनास्य च यत्तस्य केव बीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणागा ॥ अकतु ब्रह्मविषय प्रमाकारणयोः कथम् ॥ ६ ॥ अकतु कर्मकरणेनान्तरिक कारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणानां किं जगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मैव त्वत्स्वरूपस्य तस्य तर्धारयत्तत् ॥ असम्बन्धार्थि विषयतदेव जगदाचितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदं क
तत्त्वमप्यते ॥ तेनैवायजगद्ब्रह्मसच्छांतं बुद्ध्यते वपु ॥ ९ ॥ अन्यदेव च यो भावश्चेतस एयि वीपते ॥ स एव नाश कथित स्वांनुभूतश्च पंढि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्तस्मावतहि चिन्नाशात्मकं नृप ॥ स्थणनाशो यतः कल्पचित्तशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्यनमात्रेण सन्धुद्धानो
दयात्मना ॥ सकल्पस्तीयते सिद्धात्स्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभाव यदिवि श्वहिकथ्यते ॥ विषमानकयतस्तस्या व्यनुता
मरसेत्सृण ॥ १३ ॥ इहावुत्सिष्य यो दातेश्चोस्मीति यशगिरा ॥ कथसविप्रो भवति विप्रवत्त्वस्य कीदृशम् ॥ १४ ॥ विदत्तधातुरत्युच्चैर्बु
तोस्मिति विरोति य ॥ स्तुतिमेवागतविद्विजिविनतस्य स अभम ॥ १५ ॥

एवमद्वयपुट्टाकारकस्य चिन्धिशो यस्तु तदेवाह ॥ यतिस्तदृशाह ॥ विधायत्यनाप्यदृशम् ॥ अदृशान्नातदेव जगद्भूतभाषितमित्यय ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमप्यदेव जगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्मात्कारमनो वात्सायमप्रजानवाकारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमिति हि व्याख्या ॥ १० ॥ नाशो ब्रह्मलक्ष्य इत्यभि ॥ १० ॥ तदस्य स्फुटमाह ॥ चित्तं नृपति ॥ सः प्रमाणमायमपि स्वल्प
वित्स्मात्प्रधानाया कल्पकालवित्स्वराचिन्नाशब्दमाध्यातइत्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्च चित्तमसकल्पमर्पययसितत्त्वज्ञानेन नरयतीत्याह ॥ असकल्पमेवेति ॥ १२ ॥ अस्तु सकल्पनारास्तया
विचिन्मकयनिर्गतइति च चिन्मात्वात् इति विरातिरप्रमास्य प्रकीर्णमतिनयस्तत्तरतया निश्चितइति चिन्मविनिष्ठा यमिदं च यनमभिप्रेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तु स कल्पनारास्तया
तिरिह्यमानकयस्यादित्यर्थ ॥ १४ ॥ तत्राप्रलोकोदस्य प्रमाणमिति ॥ इहाति हि व्याख्या ॥ १५ ॥ अतिनयनेन विद्वत्ताः कुर्वन्ता भातवो यस्तस्मात्तावति यः स यत्तच्चिन्धित्तवत्तु रिति व्याख्यानम् ॥ १५ ॥

१ यथाभिप्रायेति चिन्धित्तिरेवार्थः

२ यद्वयविदिततत्त्वज्ञानेनेत्यभिप्रायः किंचित्तरतः

चिन्तायस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तित्वमेवेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापि सत्यता सिद्धातीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिञ्चिदेवादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलतचक्रवत् ॥ मृगलुष्णाद्विचंद्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्यात्सत्यं श्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभातिरेवांतश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसांवि ते ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभातिः साधो मरुमरिचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्सांवि तेऽप्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढं यदज्ञानमलं हृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दुर्दिहृदात्पणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दुर्दिहृदा
 द्विनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यंतर्थावदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किञ्चिदेव जगत्सस्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिकृतमासीद्विभूतया ॥ अद्यासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वालाजालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैकघनया ततया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्याप्तं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वं नैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किञ्चिदस्मिन्श्च गत्रये ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वे क्वेन विद्येतेन भांतिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वसे महाबुद्धे न च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखे न च किञ्चिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाररूपस्य कैवल्यानांत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छाति के शक्तो येतराऽपि त्वमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रे केण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्याप्यस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन्निन्द्रियगणे तद्ब्राह्मवक्त्राद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपत्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपि त्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनोऽहं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

मिश्रितार्द्धजन्मद्विभिरिणामानिरस्यते ॥ सैकैश्च नित्यनानाभ्येविकारा ॥ सकृद्विलससकृद्यभातम् ॥ कलाप्रभाप्रेमस्वस्वरूपपरिचयस्तथाभ्यालीलायस्यथाविधसदृ
 सम्भाषतयाउदितम् ॥ आसत्सर्वभ्यवहारेभ्यःमाक्सिद्वयद्वल्लुनवेष्टास्यतस्मिन्त्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० शततम सर्गः ॥ १० ॥ ॥ १५ ॥
 सान्नायक्येनोपेयवयोरित्युक्तम् ॥ कीदृशमुक्तावधितलस्थितिलस्यस्ययेति ॥ १ ॥ परिणतपूजाधविश्रयान्नाश्रयाम ॥ १ ॥ शिलातलादुत्कीर्णप्रतिमाद्विरिष
 ॥ २ ॥ १ ॥ निर्विकल्पानांयोगिनारोभजनम्यग्रेनिरतिशयान्नये ॥ २ ॥ ५ ॥ महाविभागेनिरतिशयान्नदल्लुषणाश्रुमिका ॥ सवस्यैरव्यगर्भान्नानस्यविश्रयान्नदञ्जरा

अजमजरमनाद्यजस्रभावसकृदमलविलसत्सदैकरूपम् ॥ विगलितकलनकलास्थलीलसद्वृदितामापमजतदात्मतत्त्वम् ॥ ३५ ॥
 इत्यार्षेवा० वा० द० मो० नि० पू० चू० शिखिखजपरमभाववाधननामशततमसर्गः ॥ १०० ॥ ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिकु
 भवचोराजामावयस्यदकृत्रिमम् ॥ स्वयमात्मपदेतस्मिन्क्षणापरिणतोभवत् ॥ १ ॥ यमूवर्माहितमनोलाञ्छनशतवाहमुनि ॥ शिलात
 लादिवोक्कोर्णोनिस्पदावयववाक्येति ॥ २ ॥ ततोभूतमात्रेणप्रबुद्धस्फुरितेक्षणम् ॥ तमुवाचमहाबाहोचूहालाकुमरुपिणी ॥ ३ ॥ ॥ कुभ
 उवाच ॥ कश्चिदस्मिन्नेस्कारेशुद्धेवितनिमल ॥ सुतलेनिर्विकल्पानासुखविश्रातवानसि ॥ ४ ॥ कश्चिदतप्रबुद्धोसिऋद्धिञ्चातिस्त्व
 याश्मिता ॥ कश्चिज्ज्ञेयपरिज्ञातदृष्टदृष्टमेववा ॥ ५ ॥ ॥ शिखिखजउवाच ॥ भगवस्त्ववसादेनमहाविभवभूमिका ॥ मरुतीपद
 वीहृष्टासवस्योर्ध्वस्थितामया ॥ ६ ॥ सतांविदितवपानात्महोयतमहात्मनाम् ॥ अपूर्वकाव्यतमयसर्गसारफलप्रद ॥ ७ ॥ जन्मनापिम
 यालब्धयत्नाननमहाव्यतम् ॥ तदप्यत्समासगातेनैवासादितस्वयम् ॥ ८ ॥ अनन्तमापमव्यतचैतलकमललोचन ॥ कयनासादितममृषु
 वनात्मप्रदमया ॥ ९ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ मनसुप्रशमयतेत्यकभोगेपणस्थिते ॥ कपायपाकेनिर्वर्त्तसेर्वद्वियगणस्यच ॥ १० ॥ यातिचे
 तसिविश्रातिविमलदेशिकोत्पद्य ॥ ययासितांशुकुशुद्धेदवकुभुर्माभस ॥ ११ ॥ कपायाणामनतानांसुव्यतानांशरीरकै ॥ स्ववास
 नास्वरूपाणामपपाकस्तवादिता ॥ १२ ॥ देहान्मलानिसर्वाणिकालनकमलेक्षण ॥ साधोदक्षारफलाजीवपाकेनविगलित्यध ॥ १३ ॥

तस्योर्ध्वमुल्लपकाद्यास्थिता ॥ ६ ॥ वतेतिहर्षे ॥ अपूर्वमनादौसोरेकशप्यननुभूतयेकोकामनिरतिशयान्नदल्लुषणुरातपप्रसारफलप्रद ॥ ७ ॥ सामाभ्येकविरिष्यद्वि
 द्ययोगि ॥ कल्पनेति ॥ तेनमहान्तस्वरूपमूर्तेनैवमयाअनानाभ्यन्तरप्यत्समासगातस्यमेवनायासेनासादितम् ॥ ८ ॥ १ ॥ पूर्वस्थितकपायपाकाभावात्नासादि
 तमिदानीनपमत्तस्यपाकादासावितमिदमाशयेनकुभउत्तरमाह ॥ मनसीत्यादिना ॥ सर्वद्वियगणस्यचामनसश्चभोगलक्षणकपायाणांपाकेनिर्वर्त्तसेति ॥ मयाचस्यति ॥
 कपायपाकेकर्मविज्ञानानुपरागत्यति ॥ कपायेकर्मविश्रुततोक्तावयवायादिति ॥ १ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १२ ॥ देहाद्विगदेह ॥ मलानिरागादिकपायायापानिच ॥ १३ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासकथामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवात्जातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमध्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्व
 दयास्तपरित्यक्त्वेन सिद्धयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनि अभ्युत्थिते ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनात्मन्युयाते पुमलेषु विमलं सखे ॥ यद्वक्तिगुरुं तस्मिन् हि शरीर्यथाविसे ॥ १४ ॥ कथायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 व तवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यपि कथायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिद्धिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैव पूर्वभागामहीयते ॥ ताव
 द्भूतोहं ममेतितवाज्ञानं बभूव ह ॥ १८ ॥ इदानीमहं चो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 योर्यो लयो हृष्टस्तज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महोदयो मुनिर्मानोऽस्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तं नाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरन्ति कथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽप्युष्मदायास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमनिपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ यथा वदसि तत्त्वज्ञतत्त्वैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुरुद्वारमनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयोऽन्याया वा स
 ना घनवासना ॥ सा प्राक्काचित्शब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरन्तीह कर्मसु ॥ तांस्त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरन्ति गतासंगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥

चित्तनामतदेव असतो जगतः पदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्येके जीवन्मुक्तान् केनातः करणेन व्यवहारसिद्धिरिति प्रष्टुराजापीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचि लक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो वि ल
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजितं विदुर्न्याश्रलाजान् वीक्षादिशब्दवाच्यानाप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्तत्त्वज्ञानभाजितनिरावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारभासात्तदेव करणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

राष्ट्रौत्तरकालयोदयस्मिन्ननुत्तमानमेवाधिरतवेदनपामद्वान्तस्यप्रदित्यर्थः ॥ १८ ॥ गुच्छद्वापासलभ्यस्यत्वर्गिर्गुच्छसुखमज्ञानांमेवबहुमतनतस्त्वविद्यामित्याशयेना
ह ॥ त्वपदति ॥ स्वर्गानामेति किमानन्तुगुच्छसुखम् ॥ किञ्चैवेति सभास ॥ अवर्तनीयधर्मकीर्तनाद्यप्यपराधसहजनाशयत्वात्वेद्वसतिस्थित ॥ १९ ॥ ज्ञानदीर्घेभ्यदर्शाना
मुक्तयवगुच्छत्वमतिवर्षद्वैतत्वाशयेनाह ॥ येनेति ॥ रीतिपित्तम् ॥ तदनुज्ञानमाकुर्वन्भ्रमभूतपापित्वद्वैकतयः श्वरोनिमग्नइत्याह ॥ चूडालति ॥ २० ॥ आश्रमोक्तानम
स्यास्य ॥ आदिपदास्यप्यप्यलवुचितकर्मधिकारनिर्वाहकशिरोपणादराणिष ॥ तदभिमानतस्माधनैकतपैविककल्पविशेषादाद्यद्वैतस्यमपकत्वात्कलनोपेकुत्सि
तस्यकमप्यस्यभिनिर्गच्छत्वाद्वाप्यपणादितयः श्वेशमयुरेवमर्थत्वमप्यप्यर्थतकिमर्थीनिषष्ट ॥ २१ ॥

स्वर्गादिमहासुरदेहोत्सपसं कथमनर्थत्वत्वाह ॥ आद्यतां विति ॥ भोऽसुमते यतोऽस्य तपस आदिभाग आचरणावस्था अतः फलक्षयावस्था चतुः स्वरूपावेव मध्ये स्वर्गादिभो
 गावस्थाया मेव सुरुषस्य किल ॥ तर्हि किमया कृतं तपोव्यर्थं भवनेत्याह ॥ यत इति ॥ यतस्तपसैव ते चित्तकषायापाकास्माप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतो हेतोः सर्वतपोरूपा वि
 कल्पाशायस्मिन् विकल्पे तत्त्वज्ञाने परिणमति तत्फलेनैव फलवतोऽपि च भवति ॥ ४२ ॥ तत्र ज्ञाने बद्धपदः स्थिरो भव ॥ विविदिषति यज्ञेन दानेन तपसेत्यादि श्रुतेस्तत्फलेनैव तेन तपसः
 साफल्यमिति भावः ॥ ज्ञानफलं चिद्बोमलाभेन सर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्य जागतस्तत एवोद्भवस्थिति लयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भव इति ॥ ४३ ॥ यथापि कार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि ब्रह्मसमुद्भूतं ब्रह्म एव तथापि तुच्छत्वात् तत्सर्वं व्यतिष्कलमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्रस्थानीयानि विविशेषमेव समाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्य इत्यादि निरति
 शयानदरूपस्य स्वस्य इष्टांतरप्रार्थनापक्षया तादृशत्वात् आप्रार्थनमेव वरमित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धं दयितया विद्यालब्धव्यदयितमति मे इष्टप्रार्थयत्वेत्यन्यथा
 आद्यं तावत्स्य सुमते मध्य एव लुखं स्मभोः ॥ यतस्ते सम योजातो यस्मिन् परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपोरूपा विकल्पांशास्तत्र बद्धपदो भव ॥ चि
 द्बोद्धानभसोऽत्यच्छात्सर्वभावाः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेति संकल्पा ब्रह्माविदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखिध्वजत्पक्ष्मापूर्णमेव समाश्रय ॥ इष्टं मे प्रार्थयस्वति यथैव प्राथ्यते सखे ॥ ४५ ॥ स्त्रिया तथैव सकथं दयितः प्रार्थ्यते स्वयम् ॥
 संकल्पश्चित्तानेन तन्भावनापदभासुरान् ॥ ४६ ॥ मृकंतिनमहात्मानः प्राज्ञा जलरवी निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासो यस्य सावेव वै भव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नाशेन तन्मृद्वि विगतस्मृहः ॥ ४८ ॥ पदार्थौ घमि मं गृहं स्तिष्ठास्मं दित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदं चित्तस्य संस्तुतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवत्वासाधो विपत्तिर्हिमतो यथा ॥ यानियानां हृदुःखानि प्रसूरंति जग
 त्त्रये ॥ ५० ॥ चेत्तथापलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शांतं गतस्पंदं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा धाज्यस्य सभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथ चेत्तस्मिन् तत्त्वज्ञस्पंदं दौल्यमेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥

ते तथैव स्वयं दयित एव कथनप्रार्थ्यते तस्मिन्साधीनतया लब्धेन दधीनलब्धव्यांतराणां स्वत एव लाभा इति भावः ॥ ४५ ॥ अगो कल्पात्मातिरिक्तेऽनपुरुषार्थत्वं लब्धत्वादेवा प्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तु ते पातत्त्वज्ञदशा तुच्छत्वात्प्राप्तत्वं मेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपद इव अभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविंबानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्य गदिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपि देयान्येवेत्याशयेनाह ॥ स्वर्गोति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु सद्दशः सत्त्वेन वप्राह्य असद्दशान्ति तस्य नष्टत्वेनैव प्राप्याश्रितत्वाच्चल्यं विनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्मदिति चित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पंदेति ॥ न धावति न प्रामोति ॥ यथा स्वाभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषा पराधमप्रवा विपत्तिमर्तो विवेकज्ञानो
 दये सति न प्रामोति तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवावरणतया राजत इति सभा दूसाक्षात्कृत आत्मा तद्भावस्य भाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ तस्माक्षिमा च तददर्श
 नेन कतानीत्यासाक्षिणमपि ब्रह्मात्मैक्यमागत्य प्रामादमावेन यथा कामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

१६८५। स्वरास्याराकानयनकथमिति। अथ खलति ॥ कथमिति ॥ ५१ ॥ तयोः स्वखेप्येकमेवरापय्यधिष्ठानमाक्षिप्त्वापक्षेपेणतद्विराधदित्वारापयनदनेनकु
 भजतत्वाद् ॥ ५०कमिति ॥ वा नृपरायनस्यराभ्यनाधिकतन ॥ ५४ ॥ सत्यज्ञानमननप्रलप्तादिभूतिभिर्पद्वीतम् ॥ अगत्यामपणे ॥ ५५ ॥ स्वरास्यरापरेक्यमुपपादयति ॥
 विस्मयति ॥ सर्वोपस्यस्यनखितस्यराय ॥ तस्यविध्यादिकृपयास्सद्विरादिगीयराभ्यस्यसदसम् ॥ दृष्टार्थसमशब्दोमिध्याल्लोतनार्थ ॥ नामपरिस्मदस्यार्थ ॥ ५६ ॥ अ
 ल्पदध्यानिकस्यस्यस्यराय ॥ विरदति ॥ सतमत्वाद्यान्नेवचिरस्योदस्यस्यैककृतपाप्राणिभ्येत्सपद्वीगन्तत्वेयविराधपरिस्मिप्यतदस्यार्थ ॥ ५७ ॥ सगलशक

शिरिध्वजउवाच ॥ ॥ कथमेकविमोयात स्यात्सदाविभावुर्गौ ॥ सर्वसशयविन्देदकारिजेतद्वटाशुभे ॥ ५३ ॥ ॥ कुभजउवाच ॥
 एकवस्तुजागत्सर्वचिन्मात्रवारिवीधुधि ॥ तदवस्यदंतेधीभिः शुद्धवारीववीचिभिः ॥ ५४ ॥ वस्तुचिन्मात्रममलसत्त्वमित्यादिनामकम् ॥
 यद्गततदिदमृदा पञ्चत्यगजगतय ॥ ५५ ॥ चिन्मदएवसर्वस्वसर्गोतस्माद्विसल्यति ॥ परिस्यदोर्हिर्विध्यादिशब्दस्यदसमपरम् ॥ ५६ ॥
 चित्तसएवचत्स्मदलयात्सदश्चभावित ॥ एककृतयानामतवेदममलजिवम् ॥ ५७ ॥ सर्गाश्विरस्यदमान्नात्मासन्मृदुर्विलीयते ॥
 उदस्यसम्पृष्टानरज्ज्वंसपञ्चमोचया ॥ ५८ ॥ सस्यदचित्तदग्निधानि स्यदाल्लियभातता ॥ तुयातीतपठारुढावाचकुनपायते ॥ ५९ ॥
 शास्त्रसज्जनसपकसतताभ्यासयोगत ॥ कालेनामलतायातेचेतसीदाविवोदिता ॥ ६० ॥ एतत्केवलमाभातस्वानुभूतिभिराततम् ॥ क
 श्यतस्यानुभूतेषुल्यस्यस्वरूपमात्मना ॥ ६१ ॥ नागसिसारस्वमनादिमध्यमत्रैवतिसुस्वपदेनिविष्ट ॥ नोक्तपनिर्भेदमहाचिदात्माजानोसि
 मायावत्तुर्वीतशोक ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापवांवा० दे० मोक्षोपायेषु० निवाणप्रकरणेषु० शूद्रालोपाख्यनिशिभिध्वजयोधननामैका
 धिकशततमसर्ग ॥ ५०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

नखलितवाह ॥ सगदति ॥ यत स असम्पृष्टानोपाध्याउदति ॥ ५८ ॥ तदग्निपाशगमिथा ॥ निर्यस्यनुनयार्थात्तपशखडा ॥ ५९ ॥ कशानपोदिताभवतितवाह ॥ शाखे
 ति ॥ यथासुखेननिराशयशयणमस्तनयानेनित्यस्त्रिद्वैधवर्द्धकनाडवितानहृत् ॥ ६० ॥ यद्विवाचावकुनपायतिमर्हिकयत्सयाभादशेयुकथ्येततमाह ॥ एतदिति ॥ स्वमनुभू
 तेषुलयाभिषेपुलानुभूतिभाषस्वयं च्यतेनाष्टदृष्टस्यय ॥ ६१ ॥ त्वमपिस्वानुभूतिनामोप्येवतममदृष्टसास्यैर्यमापकुर्वित्याह ॥ यामोक्षति ॥ भद्रकवहाविरुपाणाम
 भाग्यदसर्वदुर्निर्भेद अतएवमहाभ्यशास्त्रात्मात्मासत्यवोपाध्याशुभोसिगनएववर्तशोकलभकोनेह क शोक एकत्वमनुपपन्नदतिभूतेरितिभाष ॥ ६२ ॥ इतिश्री
 धाविश्वनामस्ययमकपाणिपाण पू० पु० कोसरायनस्य सुग ॥ १०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

आमन्त्र्यतिर्हतेकुभेविस्मितस्यमहीपतेः ॥ चिरंविमृश्यविश्रान्तिःसमाधाविह्वलयति ॥ १ ॥ यथेदं सर्वमुत्थितमित्यभ्यारोपेणयथाचप्रविलीयतइत्यपवादेनचसर्वपूर्णब्रह्मतत्त्वं
 तेमयाकथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्रुत्यास्तीयविचारेणमत्वाचसम्यग्बुद्धासाक्षाद्देहावरणभागात्सपदेपदेकदाचित्समाधिप्राधान्येनकदाचिद्व्यवहारेणचयथेच्छसित
 यातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गभिद्रसमाप् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामहुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनान्पूर्वमर्तधर्निम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुक्त्याभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयंसा
 कुंभउवाच ॥ इतितेकथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुत्थितं सर्वं यथाचप्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वाचबुद्धाचमत्वाचमुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छाम्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदोमुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातोभवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ नमंपश्यतिचेतत्रतकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीयाभय्वेनगुरवोहिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलेखेननकिंचिदभिवांछता ॥
 त्वयासदैवसद्व्यंहृष्टिरेषैवपावना ॥ ५ ॥ श्रीयस्मिष्ठउवाच ॥ इतियावत्यतिवचःपुष्पहस्तःशिखिध्वजः ॥ प्रणामायददत्त्येषताव
 दंतर्धमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतंवस्तुयथैवातेनहृष्यते ॥ नदृष्टवांसयाकुंभमग्रेराजाशिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गतेकुंभेमहीपालःपरंविस्म
 यमाययौ ॥ तमेवचितयंश्चित्रं चित्रार्पितद्वभाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितयामासचित्रं विलसितं विधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेनबाधितोस्मिच्चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतःकुंभःकाहं नामशिखिध्वजः ॥ केवलकालयुक्त्यैवसोहंसंपरिवोधितः ॥ १० ॥ अहोनुसम्यक्कथितं देवपुत्रेणयु
 क्तिमत ॥ अहोनुसंप्रबुद्धोस्मिमोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ काहमासंविनिमग्नःक्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदंकार्यमिदंनेतिमिथ्याविभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहोनुशतलाशुद्धाशतंयंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वंशीतयतीहमे ॥ १३ ॥ शाम्यामिपरिनिर्वाप्तिसुख
 मासेचकेवलम् ॥ तणामपिनेच्छामिसंस्थितोस्मियथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितयन्त्रजानूननिर्वासनाशयः ॥ शैलादिवसमुत्की
 र्णमौनमेवावतस्थवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेवततोमौननिःसंकल्पेनिराश्रये ॥ प्रतिष्ठां निश्चलां प्राप्यसतस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ सतत्र
 संशान्तभयोऽचिरेणचिरेणविश्रान्तमतिःसमात्मा ॥ चिरेणसंप्राप्तनिजामलात्मायोगेनसुष्यापततोदितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नामद्वाधिकशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपासाम्नाभ्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनंम
 न ॥ १३ ॥ तैनेवस्यस्यपूर्णकामतामाह ॥ शाश्वतीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुत्कीर्णःप्रतिमादिरिवमौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथासमाहितोवतस्थिवान् ॥ छादसत्त्वलि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौनेमुनिकर्मणिषमाधौ ॥ १६ ॥ सराजातत्रसमावौसप्राप्तनिजामलात्मासन्समात्मासमरसःसर्वचिरेणविश्रान्तमतिर्भूत्वाअचिरेणसद्यएवसंशान्तभयःसर्वचि
 रकालानुवृत्तेनयोगेनअदितात्माअखडितस्वभावःसुष्यापसुषुप्तद्वविशश्रामेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण० पू० ह्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्यहेणपुराणम् ॥ यथाभूयाधनराक्षसराजपथवर्णये ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्यागिरिखिष्यजोराजानिर्धकष्यसमाधानात्काष्ठकुक्ष्योपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ घृहाजोहृतातीर्त्तनित्यावत् ॥ १ ॥ ततारपुत्र ॥ २ ॥ देशुधावर्त्तिकुम्भेयम् ॥ क्षिणक्षीरातीरूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ यूपकर्माकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनिमानकारनिर्दिष्टमुकाष्टमिष्यति ॥ १ ॥ अयरात्ता ॥ ७ ॥ द्वातीप्रारभ्यकर्मशेषकालेहेत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोत्वित्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुक्ष्योपमस्थिति ॥ एवशिरिखिष्यजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिष्यजोरा
 मन्तारकुम्भवर्णनेनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धभागत्यतारतरसानम् ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिष्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारखेणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरपापविवेशांतपुरसणात् ॥ हश्माधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाथ
 पुनरवरमत्यसा ॥ यमुवकुम्भोयोगेनशिरिष्यजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यद्वनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुत्कीर्ण
 निवहृमम् ॥ ६ ॥ अहानुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थित स्वस्य समन्तातहत्युवाचपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 निपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्कित्वागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्येपराभ्येनविपिनेनवा ॥ मममेवगमिष्यावस्यत्तदेहाविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविपम परिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्त्यचूडालासिंहनाद
 वपरसा ॥ भूयोभूय प्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्वायदानदेनेनस ॥ भूयोभूयभूयभूयतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालित पातिताप्यपयदानयुनुधेनप ॥ तदासच्चित्तयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणत साधु स्वपदेनग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतबोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्नमहात्मनिकिमर्दयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासापतिपुत्रेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्यक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोपयकमक्षपयर्धतिषिनेनवा ॥ समुन्त्यकालमयसहीनुत्यस्वभाशौगमिष्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशात्काव्याकृतपरिणामसमम्
 निरवस्थितिर्पदेनपराधकनगच्छतिद्वानोमबेहृष्यामे ॥ तथाचकील्यभ्युक्तिमुहवन्भवायमप्ययमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूत ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणाचालयत्
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ सममभूमिकानुपदेशपयर्धतिपरिणत ॥ अहोइत्याप्यर्थ ॥ तथाचतत्सोपदेशोविपमपरिणामनगच्छतीतिमदीयसभावनावधेयमितिभाष ॥ १४ ॥ अतएवाह ॥
 अयमिति ॥ निरहंनिष्ठम् ॥ १५ ॥ सप्तसहस्रगच्छाच्च दृष्टनीवनेकिमधिकमुत्तरमितिशेष ॥ १६ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपि सास्वमत्यादृष्टापुनर्सांचितयामासंति सूचनाय ॥ १७ ॥ सत्वंनिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मनाशेषो यद्विलद्वरे
पारब्धवशेषितमायालोपो हि ते हार्द्रबलपयस्ति ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन् सुक्ष्मभावेनालीना विपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वोक्तान्यय ॥ १९ ॥ तर्हि मध्यबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमि विविहरन् जवत्येव ॥ अथ यदि सत्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्हि महमपि स
ममेन साकमेव मुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्वशरीरे देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवतीति साशङ्कमालोक्य सवोधहेतुदयने सत्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिसत्वशेषोऽस्तेवेत्यवाच

इति सांचित्यदेहं स्वं त्यक्तुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः सांचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं महोपतेः ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधधी जलदंतरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनं पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
वं विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्ययमिदमन्ये गच्छामि तत्समम् ॥ २० ॥ इति सांचित्य चूडालास्य शरीरेन नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशङ्कमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव सत्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतुदयनसत्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशतचित्तस्य काष्ठलोष्टमस्थितेः ॥ सत्वशेषः कथं बलं ज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दुर्हृदं शृणु वपुर्हृदि ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजोऽप्युष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्यंदविद्युक्तस्य तस्यास्पंदितसंज्ञितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृष्यति ॥ नास्तमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वित्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य स्पंदते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्यंदोऽहिसर्वपांकारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन् यथास्य तदेहचेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वशरीरेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यशस्वार्थं जिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्वि विपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषेऽलिगमित्युत्तरवक्तुर्लभ्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ ग्लायति ग्लानिगच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य ददति ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वपांभावविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वहाद्वहातरप्रयास्यतश्चेतसो मुहुर्मुहुर्जलेन नियस्यमाणोऽपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपने ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यमावेति गमित्यर्थः ॥ २९ ॥

चित्तद्वारादिकाराशीर्नृकापविदिकारानिर्वर्तनइत्याह ॥ चित्तइति ॥ सर्वत्रनिर्वासितेनर्वाजित अग्रतिष्ठधोनेनत्यक्त ॥ तथाचचितेनाहतपापरिषद्वपवेद्वेष्ट्यादि
 रिकारादृतिनाह ॥ १ ॥ इहमरायलिनार्दिहोपेरगादिसपभनदस्य ॥ ११ ॥ क्रियलालर्वाभन्तुर्नःशम्भुपलभ्यतदतिशेषारः शोषक्षेपेणतदशमपयतिमित्याह ॥
 सप्तम्यर्धं म सप्तमिभतिक्षरस्यमरियुष्य ॥ कालाधारः शायक्षयकालात् ॥ १२ ॥ सत्यस्यापिषयेयुग्यतोदेहोविलीयतइत्याह ॥ देहेदति ॥ मोक्षित्तमित्यसमरणा
 भियापय ॥ गालसहस्रनिमस्रमयाभियापय ॥ पञ्चनेमरण ॥ १३ ॥ शितिव्यभेदेनृर्वावर्तलगातिनयादर्यानित्याह ॥ शितिव्यजनस्येति ॥ नेकासाऊम्भणा ॥ १४ ॥

चितेप्रशममायातंकायाय सत्ववर्जित ॥ याधेतोपरस्येवतस्यभावविकारम् ॥ ३० ॥ वीच्यातिनययोदतिसभायाजलसंतते ॥ तथा
 नदस्यतेऽप ममायामन्यसतत ॥ ३१ ॥ सत्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमाहते ॥ यावद्वातिसमतत्वकालाच्छाभ्यतिकेवलम् ॥ ३२ ॥
 दहयस्मिस्तुनोचितनापिसत्वचविद्यते ॥ सतापेहिमवब्रामपवत्वेनविलीयते ॥ ३३ ॥ शिखिव्यजस्यंदहेसोनिश्चितलोजसोर्जित ॥ स
 त्वांशेनचसमुक्त संतनगलानिभाजनम् ॥ ३४ ॥ ततथाभूतमालोक्ष्यमनुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तदेहचित्तयामाससत्वरम् ॥ ३५ ॥
 चित्तत्वसवणशुद्धनविभ्यायाधयाम्यहम् ॥ भविष्यद्वाधनकालमयतत्रहिसंस्थिता ॥ ३६ ॥ नयोधयामिपयेनचिरात्तद्व्यतस्वयम् ॥
 विमंकेवावतिष्ठमित्येववाधयाम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिमचित्तयुद्धालादेहकरणपजरम् ॥ संत्यज्यप्रापचित्तत्वेभ्यतिमापतवर्जिते ॥ ३८ ॥
 तनसाचेतनास्मदहत्वासत्ववत प्रभो ॥ स्वविवेशुनदहस्वर्गोदमिवपक्षिणी ॥ ३९ ॥ कुमाकृतिरयत्त्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 मगानुनदृतासाभ्रमरार्दनि त्वना ॥ ४० ॥ तसामस्वनमाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतदेहवसतइवपद्मिनी ॥ ४१ ॥ दश
 विरासयामासर्तताकइवाजिनीम् ॥ गहतसत्वसपत्ति शिखिव्यजनमर्हापति ॥ ४२ ॥

दशसमायायलाननुसधत् ॥ ततपत्यादिना ॥ स्वदहयनुस्मिन्नवर्तनी ॥ १५ ॥ चिमत्यपागुक्तदार्द्रेषल्लतदायकापयपवेशेनपश्चिरयतमतत्वागोवेसस्थितासर्वाचिरका
 लनभविष्यदाधनकोदमपुर्नसवोपयार्धनि ॥ १६ ॥ ननुचिरणसत्यमेवबुध्यतीकपोधनत्वरयातमाह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियकाहनमर्त्तव्यमार्थास्यानुराक्त भ्यु
 त्थिनापुत्रपश्चिममर्त्तव्यस्यस्थानुशक्कामोतिभाह ॥ १७ ॥ त्वदेहसत्यजलद्वयविरियतदीयोद्दम्रलजक्षणेचिमत्येवस्थितिप्रायेत्यथ ॥ १८ ॥ तथानिर्धकस्यसमाधिना
 क्षीणारकदकसोभेनयाभननायालार्थपश्चिशाभासवतिष्ठनुदृपयभनानुक्लृप्तस्य ॥ १९ ॥ ४० ॥ चिगृष्टेनासासस्वचित्ताराजगुद्धिर शितिव्यजनाहमाभसत्कारो
 द्वाधेनभानत्वापादेहमाहव्यासादुपये ॥ ४१ ॥ तस्यमाधितिनीटिनाय ॥ ४२ ॥

प्रतनतिष्ठामिकितुतवसमीपेतिष्ठामि ॥ हेअंगयतोबहूनामपिरम्याणांमध्यचिसस्ययदेवाभीष्टमवतिगतउद्यत्तयोगप्राप्यमेवसत्पूरःस्थितंभवतिनोयोगंविनेतित्वदृशेनोयोगव
शादेवमभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मयिकोवातेमीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वादृशइति ॥ ४९ ॥ कुलाच्चलेअस्मिभ्रमरे ॥ ५० ॥ मसीत्यातेखर्गोनरोवतेचेत्तर्हिइहमस्त
न्निद्रौ ॥ ५१ ॥ ममापित्वद्वितीयांमयाधिरुखत्सुप्तस्यस्वर्गाखानास्तीत्याह ॥ अवद्वितीयायेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ५२ ॥ तांससमुपदिष्टामेवभूमानदसस्थितिमवलंब्य ॥
प्रकाशिनीस्वप्रकाशाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेनसमस्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्विद्रुकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेणदिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अवाप्तमभिनेय ॥ तथाप्यस्यनेयसमन स्वस्यास्यरूपधर्माभित ॥ ६० ॥ यदिलक्ष्यलक्षणनिर्णयलक्षण ॥ नि सर्वेतिरिति ॥ स्पष्ट
य ॥ ६१ ॥ ॥ निर्वाणसिद्धय तात्पर्यकारोति ० पू ॥ व्यधिकारतम सण ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कृमास्परममोराक्षासभोगेच्छाप्रवृत्ते ॥ स्वगापदशात्पूर्वा
नवपण्यनुराग ॥ १ ॥ इत्युक्तन्याभिप्रायनीत्यभिविधाभि कथाभि परस्परसद्व्यावृत्तिरेव ॥ १ ॥ सरागानिस्त्रिभानिसारासानिपद्यानिपक्षिभिधुनानिषय
स्मिन्नरभानरापवि पत्न्युल्लङ्घिताश्वनरक्षक प्रसिद्धेननेवनेद्वल्लिखारेव ॥ २ ॥ तेनजीवन्मुक्तमसिद्धेनाशारेण ॥ वनेमहाराप्ये ॥ काननवीधिपुत्रवर्तनप
ज्ञातमज्ञातमप्राप्तस्यत्यक्त्यभाश्रितम् ॥ तत्त्वपरत्वसर्वमेस्वस्यैवाकितकिंचन ॥ ६० ॥ नि संस्तिर्विगतमोहमयोविरागानित्यो
दित सममभापयसवमोप्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविशुकआकाशकांशविशदस्ममभास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यापवा ०
वा ० ६० ॥ नि ० पू ० च ० पु ० पुनरागमननामव्यधिकारतम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्य
ध्यात्वविचिन्नामि पयासितोपरस्परम् ॥ ओसातेवपथेत्तारौमुहूर्तचितयवन ॥ १ ॥ ततउत्पायकस्मिश्चिस्मानौसरससारसे ॥ मरोव
रेवनेवविद्वतननेवने ॥ २ ॥ तनाचारणताभिश्चकयाभिस्सौवनेतत ॥ नीतवतीदिनान्यथैतासुकाननवीधिपु ॥ ३ ॥ ॥ अयकुम
उवाचान्यदनयावोगिराविति ॥ तदंभितितृपेमव्वलावुभौप्रविचरेतु ॥ ४ ॥ वनाभ्यनेकरूपाणिजगलानितननिच ॥ सरासिगुल्मजा
टानिशृंगाणिगहनानिच ॥ ५ ॥ नर्दादंशकथाप्रामाण्यनगराणिवनानिच ॥ मजुषोपानगिरीन्कुजासीर्यान्यायतनानिच ॥ ६ ॥ समने
वममदोहासमवेतोस्थितावुजो ॥ समसत्त्वोसमोत्साहोभंसतोतस्यतु सदा ॥ ७ ॥ आनर्चतु पितृन्देवान्नुभुजातेचरायव ॥ समनेवेच
मित्तचसमपुद्गायभुवतु ॥ ८ ॥ तमालवनवदंशुमदारगहनेपुच ॥ दपतीक्षिणवद्धदयौसुद्धदोतौविरेजतु ॥ ९ ॥ इदगेहमिदनेतिविकल्प
पलनामन ॥ नजहारतयारामवायेवविधुवाचलम् ॥ १० ॥ विचरेतुसीसुद्धदोहविद्धुल्लिखिवुसरी ॥ कचिच्चदनदिग्वागौकचिद्र
स्मानुरजितौ ॥ ११ ॥ कचिद्विध्यांपरधरोचिनापरधरोकचित् ॥ कचित्तत्त्ववसद्व्यौकचित्कुसुममद्वितौ ॥ १२ ॥

निभर ॥ नर्तनाटयमर्पितकपयासदस्यनिकरतापुष्प ॥ ११ ॥ ओमस्यभिषयी ॥ वृषस्येकभूमास्याप्यर्पितद्वारकृतास्यसुभयकफवतिसमानकमकनामाभिस्यस्ये
निकारत्नमर्पितरे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ समवर्ततेसमुद्रीसीर्याषितलक्ष्यापिषममेवस्थितोशरतोपरस्यानुभवकथयती ॥ ७ ॥ हिकमलार्द्धेरातिलमरेरोचेतिपावत् ॥ ८ ॥ १ ॥
अनिकस्यिधित्तक्षणमाह ॥ २ ॥ ॥ विषस्यकटमात्रपायमानजहार ॥ १० ॥ ॥ मियामियद्विकस्योपितयोनीभूत्स्याह ॥ विचरतुतिलदिना ॥ ११ ॥ १२ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परपञ्चकप्रारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकप्रारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
 अन्नधर्मेणरागेणनवचिता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतांनिवृत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिवृत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदालिक्कायादृति सामूह्यैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
 अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिचित्तव्यमेवअच्युततत्त्वमक्तिरित्याराधयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपञ्चो
 दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सत्त्वोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंशुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
 द्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
 जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहात्मिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
 वयः ॥ ग्रहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
 ॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ ह्योसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
 दा ॥ अर्निधंसमुदाराथीकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्केचिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्त्तरमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
 इतिसंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ ग्राहकाननगुल्मस्थाकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
 यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गोभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
 संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
 धनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतिरामेवल्लसंगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौशुमीम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
 प्रीतिकान्तानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेष्टोक्तसग्रहभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतुस्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनियस्यउदाराथीभोगंसमुज्झताकिंकिम
 धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचिदित्यर्थः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्नज्ञया ॥ मथिरमतेरतिस्तुल्यज्ञते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्थापनदेवर्षिसंभामेलनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
 रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेवागमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितियावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्ष.कस्यत
 रस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योदोनिजलमथलहृत् ॥ १८ ॥ धनधानेनखिसारिप्रसरण्यालीपुण्याजलिम् ॥ पदसत्कारपक्षेनपुसर्काल्यागर्वनामेतिभागोबपहतमगरानपुमर्काल्यापविशेषसबधे
चिननिबर्त्तनं ॥ तथाचाद्यादमद्गामाभ्याकथयानेनभयमासादिभिरपिस्तुतिर्नृनमनिपम किंयतेपथपथनत्वाभदयादनीति ॥ विमकालेभगोद्दिम ॥ १९ ॥ आदरनिट्टिप्रसर
याम्यदेशावधि ॥ अर्चमपम ॥ १० ॥ स्वसूहालाह्वयम् ॥ आद्ययोपय ॥ ११ ॥ स्फुरताकमगपृषमशीत संजातमभरीकआकार संस्थानयस्यतयाविधकमहक्षोप
मय ॥ ११ ॥ ११ ॥ पयाहक्षोपकलपुण्यापतितहृत् ॥ १४ ॥ तपगतवसन्धिधौमूर्त्तयामपुनितचकार ॥ श्यामायीधनमप्यस्याचूहाला ॥ १५ ॥ आदत सादर ॥ १६ ॥ वि

आगतम्यत्वयाशोघमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवेधवनाह्योमशरन्मुसपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुण्याजलिजहौध्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमैमहवांयुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोन्नततददशांऽदशानंददा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधोमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ २० ॥
शिखिध्वजदशामतेध्याधिकुंभवपुजहौ ॥ शातावर्त्तववारिश्रीमुंभ्यास्वरूपमाययी ॥ २१ ॥ प्रापमजरिताकारकल्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्यताकमालीयस्वंगरम्यदिव पथा ॥ २२ ॥ अत पुरमहस्यैवविवेशललनाकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालिमछनमिवहुमम् ॥ २३ ॥
राजकायानिसर्वाणितावसपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्यपुरत पपातफलपुण्यवम् ॥ २४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलमानसा ॥
इदुसनाहारमिवस्थामाखिलनिवांयुजम् ॥ २५ ॥ तंदृष्टातादशाकारसमुत्तस्थीशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचदमाहत
॥ २६ ॥ देवपुत्रनमस्तेकुविमनाइवलस्यसे ॥ कुमस्त्वत्यजसरममिदमासनमास्यताम् ॥ २७ ॥ सतोविदितवेधायतेहिहर्षविपादजा
म ॥ नाश्रयतेस्वितिस्वस्थापद्माइवजलाद्रताम् ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनस्मापतिनेत्युकेकुमआहासनोविशन् ॥ गिरा
विपणयाशीषावंशस्वनसमानया ॥ २९ ॥ यावहहमवस्थासुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विरेनीतिपतिनेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना विनमनान्दलस्यस ॥ मस्तच्छानिस्त्रिगेनेत्यर्थ ॥ सरास्यलक्षणयामनकापय ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाध्यरुद्धकटजालाभ्योर्णवशालनसमायया ॥ १९ ॥ विदितवेधायपुरुषा
इयधिरजास्थिर्निनाम्ययीतिपुरुकनयकाचिद्विशेषविषयस्यस्युपाउपाय ॥ यावहहर्षमिति ॥ क्षानमयुक्तसमधिषनानांतरीयकर्मद्विपयेदितिहृत्सरेषक्षानिनोत्क्षणाभितित
सुधुयादमनदंविशेनसमचित्तत्त्वविपारम्भकमपयकर्मद्विपयेदोद्वेगमायापराधेनेत्याशय ॥ २ ॥

अतस्त्वेषुनगतयेत्याह ॥ येहीति ॥ बालतयासमचित्तत्वाभावेनैवहाहहीताभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यःपलायतेव्यवतेअज्ञानस्यभावादेवेतिवैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षगलानिदशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोस्तुल्यैवेत्याशयेनसदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षगलान्यादिदशाभवत्येवेतिशेषः ॥ तदे
 वव्यतिरेकमुरवेनद्रव्यति ॥ यद्वति ॥ तथाचज्ञानिनोपिदेहदशानतिलघनमेवेतिमपापितदनुवर्त्तननदोषायेतिभावः ॥ ४२ ॥ तथाचचित्तसाम्येनदेहदशादुखानांसमाधिवशाद
 दर्शनमेवतत्परित्यागोनहठात्कर्मैद्रियनिग्रहेणसहनमितिनिष्कर्षइत्याह ॥ एषद्वति ॥ ४३ ॥ विजानातत्त्वविदायावद्देहकर्मैद्रियैःसर्वासुदशासुयथासदाचारमेवस्थातव्यन
 त्सदाचारउल्लभ्यद्वत्येतवानेव नियमः ॥ बुद्धीद्रियैर्मनआदिभिस्तुसदासाम्येनैवभाव्यननुकदाचिदपिपैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिषिद्धदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्व
 येत्यतस्त्वविदोमहाराजन्बालतयैवते ॥ अवस्थाभ्यःपलायतेयहीताभ्यःस्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलंयथातैलंयावद्देहतथादशा ॥
 योनदेहदशामेति सच्छिनत्यस्मिन्नावरम् ॥ ४६ ॥ एषदेहदशादुःखपरित्यागोत्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यंचेतसोयोगान्नतुकर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४३ ॥ यावद्देहंयथाचारंदशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हिस्थातव्यंनतुबुद्धीद्रियैःकचित् ॥ ४४ ॥ परमेषुप्रभृतयःसर्वएवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुतिनियतेरेषनिश्चयः ॥ ४५ ॥ अज्ञतत्त्वज्ञभूतानिदृश्यजातमिदंहियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यंबुयथांबुधिम्
 ॥ ४६ ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येनपाण्यादिवचनेनच ॥ नियतिंयापयंतीमांयावद्देहमखंडिताम् ॥ ४७ ॥ अज्ञास्तुसर्वक्षोभेणसुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिंयापयंत्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ४८ ॥ इत्थंयुखेपुननुदुःखदशासुचेर्यस्यातव्यमित्याधिगतंयदिहांगजावैः ॥ अ
 ज्ञाभूतनिवहस्फुरितस्तदेवंदुर्लभ्यएषनियतोनियतेर्विलासः ॥ ४९ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनंनामचतुरधिकशततमःसर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ६३ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ एवंस्थितेमहाभागकथमुद्देगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसिदेवोपिवदवेद्यविदांवर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषुप्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेषीति ॥ नियतेःप्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथातद्भोगासिद्धेरितिभावः ॥ ४५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतिलंघनंतरवर्त्तनैर्वाकैश्चिदपिकर्तुंनश
 क्यमित्याह ॥ अज्ञेति ॥ ४६ ॥ तर्हीकितज्ज्ञाज्ञयोःसाम्यमेवेनेत्याह ॥ मज्जाइति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ४७ ॥ अज्ञास्तुनतयेत्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ४८ ॥
 प्रारब्धनियतित्वरूपमभिनीयदर्शयंस्तस्याःसर्वैर्दुर्लभ्यतामुक्तामनूयापसहरति ॥ इत्थमिति ॥ नन्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेनप्राणिनाअस्मिन्जन्मनिइत्थसुखेषुस्थातव्य
 दुःखदशासुचेर्यस्यातव्यमितिजीवैःस्वत्यकर्मानुसारेणयथादशललाटाक्षरमधिगतंप्राप्तंतसद्विषयेअज्ञेषुज्ञेषुवाभूतनिवहेषुतथैवस्फुरितोनियतएषनियतेःप्रारब्धकर्मणोविला
 सएवंप्रागुक्तरीत्यादुर्लभ्यद्वत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० चतुरन्तरशततमःसर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ कुभेननिशिदुर्वासःशापातलीत्वा
 मिरुच्यते ॥ परस्परसमाधानैःप्रीतयोभ्रतथास्थितिः ॥ १ ॥ एवमनियत्यनुसारेणस्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोपि सन्निदशविषादनिमित्तमुद्देगकथंलब्धवांस्तद्देत्यर्थः ॥ १ ॥

॥२॥ पनञ्जदर प्यनिमिशेषपणनपुसकत्वयागत ॥ इदरोप्यधुशेभुनद्वटि सप्यथागतनधमायातिनिरुप ॥ १॥ पृच्छतादुद्धदानिमित्तेन ॥ स्वच्छआर्यपुण्यनेनेतिमुद्धरोपिधिशेष
णम् ॥ २ ॥ ५ ॥ पिपासदतिशेष ॥ ६ ॥ दृष्टानिपददृष्टाप्यस्यानिस्वस्थानुकुलेबलानितप्रवाहोपीधवहानिपादधभिमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अथमद्विभ्रमतवेशापाप्मनतरे
नमध्यापउसमानाभानरत्नवन्मनएकपगत अद्वित्यभनधधनाआगच्छामि ॥ सागरापतिताकति समुद्रप्लवमानदेवस्य ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरधाराभिधौनक्षीकृतमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८॥ पुनकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयद्वत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धयावेदितदुखपरमायाति
तानवम् ॥ पनजदरप्यमपिभुनद्वटिरिवाजुद ॥ ३ ॥ सुद्धापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरीम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चित्रिविष्टम् ॥ १ ॥ तत पित्रामर्हेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्मित्रोपयायतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इदं गतुमहत्सत्कास्वर्गसप्राप्तवान्नम ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्नानि ॥ ७ ॥ अथैवजगतामानुरेकनात्येनवर्त्मना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतिताकति ॥ ८ ॥ अथाध्वेवारिपूणानामेधानांम
ध्यवत्तना ॥ अप्यभ्युत्तिनार्थातमहदुर्वाससजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविपुद्वल्यभूषितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधौतान्ग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितासुतकसुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरततातपालक्ष्मीभिवन्धियाम् ॥ ११ ॥ तस्यकृत्वानमस्कारमु
त्तरेवहतामया ॥ मुनेनलाभ्यवसस्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यमुमांचासीमयिमानदशपकम् ॥ स्तनकेशवतीकाता
दावभाववित्तासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽभुभवाक्यमुत्थितजजरदिजान् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयाव तावदतीर्हितामुति ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोहनभललात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितंसर्वसपन्नास्मिनिशानना ॥ अतिवा
ल्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपिज्ञानवतीरात्रौवत्पर्यर्कमयापितु ॥ संस्तौमवितव्यानामहेनुविप्रभागति ॥ १७ ॥

इतपमराणपस्यतम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिताभनपृथोभनतीरकहनरुमुच्छायापस्यासपाधिधाय स्वस्यविद्यातपोलक्ष्मीभिर्बस्थितानामापगमगन्धितसप्यावदनकाष्टात्
यामाभूतिरिगनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपादनुपातपोलक्ष्मीभिर्प्राप्तोपाधौमुधातलेआपपयगतमभिपुल्लीकित्यसरतविधेसुदोषा ॥ ११ ॥ अभिसारिकयानतमिच्छा
भिसारिकयानसमापयसदनमिपाउक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आपुनमिनिच्छेद ॥ अजरादृष्टान्निगुर्धसिध ॥ १४ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्ज्गेगोयस्यतयाधिधमनोयस्य ॥ १५ ॥
कथमन्निपासपायिदुरास्यम् ॥ १६ ॥ पिपुःअप्यनिशेष ॥ १७ ॥

यूनामामिपनामप्रामिपन्यायेनकलहद्विपयताम् ॥ तमेवन्यापप्रसक्तस्पटयति ॥ कटमिति ॥ अधुर्नेतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
 ध्ययनेनवसतीतिवतकलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्समाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतंस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्येदहएवानुमविष्यति
 तेनासगचिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितहुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनादेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
 नापारव्यकलानाविषयेअस्वदेहैत्यमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअन्धेपामविवेकप्रयुक्तयेदंचिकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुभावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदैवाधूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजाचतधूना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
 द्विजातीनांलजापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तव्यंयामिनीक्षिया ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
 ष्णींस्थित्वामुनिरित्यतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुंभोजपुनराहरयूहह ॥ किमज्ञाद्वशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयं
 होमत्तान्योनुमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदवपुजतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदहस्यात्मानलि
 प्यते ॥ वगानिचिद्यानिदुःखानिस्तुखानिविहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचित् ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदाहो
 पिखिद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपयाःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वदेवेदोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
 तिष्टास्त्रितोयथास्त्रितम् ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्त्रिभौस्तु
 त्ददौस्वदितौमिश्रः ॥ अथाकोप्यस्यकुंभस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभरैःसार्धप
 द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रपयिकैःसार्धपांथस्त्रिदद्यानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
 जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वहंसदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नाथंतवस्वेदोक्तुस्वेदोचितंक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिषयआश्वासनान्तरम
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तमोभिःसंकोचमरफुटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीत्तदयानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्थकेवन्तः ॥ तेहिर्पक्षिणोपिजा
 लेर्वाक्षतिमरस्थानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्वद्विद्यमानमुर्ध्वोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसमेवसाभ्यंस्त्राथैष्यज् ॥ समतांययावित्यर्थः
 ॥ २९ ॥ उन्नादं चक्राङ्गानांभमद्भरणांचपेटकंदंढंकरुविकसिकुमुदाकरहसदिवस्थितंताराढ्यंस्वकर्मययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वरदियत्वारिस्ता ॥ त्वार्थेणिषू ॥ विपादवर्षणषु अथाङ्गणशशिचक्रम् ॥ ११ ॥ गलरक्षरक्षगद्वशमितियावत् ॥ १२ ॥ नेपुरदतिरोप ॥ १३ ॥ प्रस्फुरत्तार
 पासासाद्व्यपमानविराषणारुपमेव भित्तोऽङ्गशपिमुकरिषालासद्विगादितिष्यते ॥ १५ ॥ अङ्गराणिवखाणि ॥ १६ ॥ माल्यानिविधिधानिवेदवैवजायमेदस्फुत्तरमा

ययावुन्नाटचक्राङ्गभमद्भमरपदकम् ॥ सुददोतावधोत्थापसंयामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वातथाकृत्वाजप्यंगुल्मातरेस्थि
 ता ॥ तत फुल्लशनेस्तत्रक्षणमभ्याहरन्वु ॥ ३२ ॥ शिखिध्वजंपुर सस्यप्रोवाचगलदक्षरम् ॥ पतामीवस्फुरामीवद्रवामीवांगयष्टिभि
 ॥ ३३ ॥ छज्यवैवचतेराजन्मन्मक्षीत्वंजाम्बुदम् ॥ पश्येमेपरिवधतेराजन्मन्मशिरोरहा ॥ ३४ ॥ प्रस्फुरत्तारकामालादिनाततिमिराह
 व ॥ पश्यमोभमजायतेनोन्मुखावुरसिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरकाविवपक्षिन्यावसतेगगनोन्मुखी ॥ आगुल्फमेवलंयानिसपद्यतेवरणिमे
 ॥ ३६ ॥ दहादवसत्पश्यन्निपादवशने शने ॥ भूषणान्युतरकानिमाल्यानिविविधानिष ॥ ३७ ॥ पश्येमान्यगजायतेस्वंगोभ्योवहन्पु
 ष्यवत् ॥ पश्चापंस्त्वमेवापचद्रांशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्निपट्टाशुकोजातोनीहारोद्भाविवागमे ॥ सवाणिकांतालिंगानिजातानि
 नममानद ॥ ३९ ॥ हाधिकक्षद्विपादानोर्ध्वकरोर्म्यगनास्मदम् ॥ हाधिकक्षद्वमहासाधोस्थितएवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
 नितपजयन्त्वमे ॥ विपिनेडुभद्वलुक्कातूष्णींस्त्रिन्नोषभुवह ॥ ४१ ॥ राजापिचतमालोक्यतथैवासीद्विपण्णधी ॥ मुद्वृतमन्त्रेणोवाच
 शिखिध्वजद्वंद्वव ॥ ४२ ॥ कपुंसायमहासत्व सपन्नावरवर्णिनी ॥ साधोविदितवेद्यस्त्वजानासिनियतेगतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यभा
 विन्यर्थस्मिन्माखिन्नद्वयमव ॥ आपततिदशाक्तास्तुधियाद्विद्मन्त्रके ॥ ४४ ॥ नचेतस्यधियात्वेताश्चित्तंयांतिनदेहकम् ॥ ४५ ॥ कु
 भजवाच ॥ ४६ ॥ एवमस्त्वनुतिष्ठामियामिनीक्षीत्वमात्मन ॥ ४७ ॥ नरेवमनुगच्छामिनियतिकेनलंभ्यते ॥ इतिनिर्णयितोस्वेतनी
 त्वातनुतामिव ॥ ४८ ॥

अथ ॥ ४९ ॥ स्वागभ्य शातारिष्य ॥ ५० ॥ पद्योक्तपद्यवदय ॥ एवमाच्छादितप्ररोधपिठिगविनिमयः सपन्मद्विद्वेद्यमित्यारायेमाह ॥ सर्वाणीते ॥ ५१ ॥ स्थित
 सिद्ध ॥ ५० ॥ दस्युक्ताकुभाविपिनेनूर्ध्वार्धभुवहकिन्तु ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुधियातस्वपक्षिद्विभाषकेआपततिचेतसिम् ॥ ५४ ॥ अधिपान्नज्ञानानुपुनरावगाध्यत्तम
 पिशातनास्त्वयापिनिवेदमापकमित्यथ ॥ अनतिष्ठानिभुवर्त्ते ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

राजाकुमविपत्तिचितयाराहीतुष्टपसंगमोत्कंठयानिद्राभावाच्चिरेणनिशानीतवन्तौ ॥ युवत्याइदंयौवनंवपुरुस्तज्य ॥ अस्यादेतद्धितइतिपुंवद्भवेअभित्यणिप्रकृतिभावाच्चदिलो
 प ॥ ४७ ॥ पूर्वयुस्तनकुभासः ॥ ४८ ॥ कुमारधीर्भणीअनूढाचारा ॥ ४९ ॥ ककप्रकथकथंविजहारतदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपुप्रस्थेषुअविरवलितायोग
 वलेनगमगम कातयोगेनगमगमश्चयस्यास्तथाविधासाचूडालापथेच्छस्वाभिमतानुसारेणभवतावर्तनशीलेनप्रियेणसार्धंस्नग्दामहारवलितासतीयथेच्छविजहारोतिपुनरप्या
 एकलत्वेतिशांतूष्णीनीतवंतौचिरेणताम् ॥ अथप्रभातेतत्त्वैषांवपुरुस्तज्ययौवनम् ॥ ४७ ॥ बभूवकुंभःकुंभाभःकुचप्रोडिज्ञतमूर्तिमा
 न् ॥ इतिसाराजमहिषीचूडालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुंभत्वमास्थिताभर्तुःपश्चात्स्वीत्वमुपागता ॥ विजहारवर्णातेषुकुमारोधीर्भिणीनि
 शि ॥ कुंभरूपधराचाक्लिभर्ताभिन्नेणसंयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमंदरमहेंद्रमुनेरुसत्यसानुष्वविरवलितायोगगमासा ॥ साकंप्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छंस्नग्दामहारवलिताविजहारनारी ॥ ५० ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चूडालोपाख्यानेकुंभस्यस्वीत्व
 लाभोनामपंचाधिकशततमःसर्गः ॥ ५० ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततःकतिपयेष्वेवदिवसेषुगतेषुसा ॥ इदं प्रोवाचभर्तारंकुंभरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजन्राजीवपत्राक्षममेदंवचनंशृणु ॥ निशायांप्रत्यहंतावत्स्थितएवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगनाधर्मनिपुणीक
 र्तुमीदृशम् ॥ भर्त्तिकस्मैचिदात्मानंविवाहेनददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेवमेभर्तारोचतेभुवनत्रये ॥ गृहाणमांविवाहेनभायात्वोनिशिस
 र्वदा ॥ ४ ॥ अचलोपनतंसाधोप्रियेणसुहृदासह ॥ स्वीसुखंभोक्तुमिच्छामिमामेविप्रकरोभव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्तुष्टेःसुखंसाध्यंम
 नोरमम् ॥ प्रकृतंकुर्वतःकार्यंदोषःकइवजायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छेफलेत्यकासमंतात्सर्ववस्तुषु ॥ वयंनसेच्छानानिच्छाःकुर्मस्तेनेदमी
 प्रितम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ कतेनानेनकार्येणनशुभंनशुभंसरवे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसितयाकुरु ॥ ८ ॥ सम
 तांसंप्रयानेनचेतसेदंजगन्नयम् ॥ स्वरूपमेवपश्चामिचथेच्छसितदाचर ॥ ९ ॥ कुंभउवाच ॥ यद्येवंतन्महीपाललक्ष्मणमद्यैवशोभ
 नम् ॥ राकेयंश्चावणस्यास्यस्यःसर्वगणितंमया ॥ १० ॥

काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाण० पू० पचोत्तरशततमःसर्गः ॥ १० ५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वण्यतेचमहेंद्रादौविवाहोभिपुरस्कृतः ॥
 तयोर्गुहायासौवर्ण्यपुष्पतलेचसगम ॥ १ ॥ साचूडाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणीकर्तुंसफलकितुम् ॥ इदामिअचिरादेवदास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ मत्याख्यानेनविप्रकरोमाभव
 ॥ ५ ॥ आलक्ष्मिःसृष्टिकालभारभ्यदेवव्यादिषुअथयावत्कमप्रवृत्तसुखमनायासमेवसाध्यंप्रकृतप्रसूतविवाहकार्यंइच्छानिच्छेतफलेचत्यक्ताकुर्वतस्तेकइवदोषोजायतइत्य
 न्वयः ॥ वयंआवाप्तम् ॥ अस्मदोद्वेगोश्चेतिबहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तस्माद्धेतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतमेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ सःपूर्वैद्युरेवमयाविवाहलक्ष्म्यादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अथ पाद्विवाह ॥ दद्यात्तपोधरविधेर्निभाव ॥ ११ ॥ मणिमयकरालक्षणेपरिरे ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधिनरनारीगणस्थानीयतयादृशलताद्विपरितरपयति ॥ पुष्प
भारति १२ ॥ परिपारयुग्मिवाहोत्सवनिशेष ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीयभेषुभेषाक्षिरक्षिरेष ॥ समालम्बनदेवताभिपन्नमविपुजनतरपार्थनीपुष्पाणाम् ॥
१७ ॥ अथ अजिरेद्विषयनलूर्ध्वमप्यक्षिरदेहिगण्यते ॥ कल्लिमोमकमुकुतपरिराककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ मण्डलरधिष्ठाक्षिरेद्विषयार्थितपूर्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥

रानावयोदितेचद्रेपरिपुणकलामले ॥ जन्यत्रोनीमहापाहोदयोरेवमविव्यति ॥ ११ ॥ मर्हेद्राक्षिरिश्चगुणसान्नाययमनोरमे ॥ रत्नदीप
नराशास्त्रमणिकदरमदिर ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुगदक्षराजिविराजिते ॥ वनपुष्पलतालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
मगात्सारासर्वापूर्णोदुनामह ॥ आचयोपरिपश्यतुकर्णीतागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठामविवाहार्थकुर्व काननकोटरात् ॥ राजश्रृङ्ग
नपुष्पादिसभारत्नसयुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुसुमउत्पायसहतेनमहीभृता ॥ कुसुमावचयचक्रतयारणादिसचयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्तं
मानणरत्नसानीसमंशुम् ॥ समालम्बनपुष्पाणांताभ्यावैराशय कृता ॥ १७ ॥ हारांबरमणीद्रादिराशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौभाग्यस्यैव
यामनकोशा कालेनसंभृता ॥ १८ ॥ तयाजन्यत्रसभारकृत्वाकर्चनकंदरे ॥ ययतुस्त्रीमहाभिजेक्षानुमंदाकिर्नीदीम् ॥ १९ ॥ तत्रैर्नखा
पयामासमहारजमहादरात् ॥ गजकुम्भोपमस्फंधकुम्भोगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ प्रविष्यदयिताकृपांमविष्यदयितोगलानाम् ॥ चूडालां
क्षोपयामासकुम्भरुपधरात्रियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु क्षातीतत्रदेवपितृन्मुनीन् ॥ यथाकियाफलेनिन्द्यौक्रियात्यागोतयैवता ॥ २२ ॥
नित्यज्ञानरसाद्यौष्यवस्यायाजगतिस्थिते ॥ चक्रतोमोजनमथ्यतावन्यान्त्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कल्पदक्षदुक्लानिपरिधायसितानि
ता ॥ फलानिभुक्ताजन्यत्रस्यानमाययतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यत्रसोत्कयो ॥ त्रियंकतुमिवाक्षाद्रिद्रागित्येवा
विशद्वि ॥ २५ ॥ अथसध्याक्रमेदत्तकृतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायैवताराजालेस्वममते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसस्वीयामाकुमु
दोत्करहासिनी ॥ प्रालेयजालप्रकरविकिरतीसमाययी ॥ २७ ॥

क्रियाफलानिच्युतेषां क्रयपूजापरमसिद्धिमाह ॥ यथेति ॥ तथैवक्रियात्यतोप्यनिच्छी ॥ २२ ॥ अथोप्यसमीहितसिद्धिबलकस्मिन्नाभ्यार्थोक्तम् ॥ २३ ॥ फलानिक
मदक्षुलानि ॥ अथप्रस्थानविधिप्रत्यय ॥ कपारशास्त्रोक्तकपार ॥ २४ ॥ २५ ॥ सध्याक्रमेदध्यावरनविधौ ॥ २६ ॥ मिथुनानीयैतिकरत्नरेकसस्वीयामाप्रियाया ॥ २७ ॥

पद्मोद्भवो ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैः कस्तुरीपौष्कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैः काश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूतेरशुकैर्वक्षैः ॥ सजिमेरुदमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रलगच्छाद्युत्तंसैः ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेन चूडामणिर्लक्ष्यते ॥ इदुरुपिणा च द्रसदरोन ॥ ३१ ॥ वधूचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपाय वराय
 ॥ ३३ ॥ अतएव कामत्वेनैव भर्तारि कल्पयित्वा मनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयमप्येगहनेनैव विदेशे स्थितम् ॥ ३५ ॥ सत्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भः सम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदक्युक्तानि पद्मोद्भवइवांबरे ॥ २८ ॥ भूषयामास राजानं स्त्रीत्वं गच्छन्निशागमे ॥
 चंदनगुरुकर्पूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथा कल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्चमाल्यैश्च विविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 था कल्पलतागुच्छैर्मंदारैः पारिजातकैः ॥ संतानैव दुरलैश्च मौलिना चैदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथ कालेन वधूत्वं कुम्भं आयस्यौ ॥ घनस्त
 नभराकांतो बभूव शुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदं संचितयामास संपन्नो यमहं वधूः ॥ कामाया काममया देयः कार्यं कालोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मि वधूः कान्ता भर्ता त्विमे पुरः स्थितः ॥ गृहाण कामममो हिकालो यंत वल्लच्छयः ॥ ३४ ॥ इति संचित्य भर्तारमग्रस्थगहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यरतिः काममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहं मदनिकानामभायां स्मितवमानदः ॥ पादयोस्ते प्रणामो यस्य सत्नेहं क्रियते मया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वा सानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेन शिरसा प्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाचैदं च हेनाथस्वं मां भूषय भूषणैः ॥ क
 मेणाग्निं च संज्वाल्य मस्याणि ग्रहणं कुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारं जन्मं करोषि स्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहे मदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्या नितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभाधत्ते हारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैः कुतलैर्नृपराजसे ॥ कन
 काज्जामिवो ह्योलैर्धृगैः खचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैः कुसुमैः श्रियास्थैर्येण ते जसा ॥ रत्नस्थानं विभो मेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादि वदंतौ तौ भविष्यन् वदंती ॥ प्रच्छन्नपूर्वदांपत्यौ मिथस्तुष्टौ बभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वाल्य हुत्वा भ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहे प्रसिद्धमदनं स्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तर्शोभामेव वर्णयति ॥ इदो रित्यादिना ॥ तवोरसि स्थितो हारो भरो प्रसिद्ध
 स्थागामवाहस्य आभाशो भाधत्ते ॥ ४० ॥ खचितकेसरैर्घाटितं किजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालै रित्यादी निराजमेतस्माद्वारणेन यो ज्यानि ॥ ४२ ॥ वदंतौ तौ इत्युक्त्या राज्ञा
 पितृभ्याः शोभा वर्णितेति गम्यते ॥ ४३ ॥

संभोगकालसानिध्यस्वदे.सम्यमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःप्रहरोतिक्रान्तिस्त्वयन्नाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तल्पेकरान्नसं
चारयाभास ॥ यथाकामुकस्पट्टिर्ललनाछिद्रद्रुमभित्तरान्नस्वकिरणान्नसारयतिहृत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणवितिशेषः ॥ काचनमयीकंदरांगुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रतल्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ ददर्शितुरितिकित्यतुसिगुणश्रद्धादसः ॥ ६५ ॥ गलानिर्वर्जितै
रम्लानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेनशय्याप्रमाणेनोच्चकैरुन्नतैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेनसमैकुसुमैर्नभिर्नैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घाभूतेडुविबप्रतिभैःपुष्पैःपरितोव्याप्तमितिपूर्वत्राव्ययः

भार्यावरोसमंतुष्टीकरैतत्तजनुःक्रमात् ॥ सम्यमानमुखौकांतौचंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचितेपुष्पतल्पेविविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरेचंद्रश्चतुर्भांगनभस्तलात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामासशोभाद्रुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललनाछिद्रंद्रुष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलःसंचारयामासकरानिंदुर्लतागृहे ॥ तैस्तैर्नवकथालापरिंदावभ्युदितेत्वथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुःकांतौदंपतीसुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थायज्वलद्रतदीपांकांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुमांविशिशतुःप्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवंतत्रतल्पंकुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितोव्याप्तमुक्तौर्णैर्मपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्चपुष्पैर्लानिविवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैःसुप्रमाणेननिर्मितैःकुसुमैःसमैः ॥
दीर्घदुर्विबप्रतिभैस्तुषारस्थलशीतलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्सासंपिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतंभित्ताविवस्थितम् ॥
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतकांतंचिरादन्यतयास्थितम् ॥ मिथुनंपुष्परशीतन्यषीदयरितोऽमले ॥ तस्मिन्समसमाभोगेक्षीरिदेमंदरोयथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिश्रःप्रणयपेशलवान्वित्तासैस्तत्कालकार्यसुभगैःप्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेनतयोःसुखेनदीर्घा मुहूर्तद्रवसार
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मो० नि० पू० चू० लीलाविवाहोनामषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तल्पमेवविशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतंसंकातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्यअन्यतयाअदंपतित्वेनभ्रांत्याउदिततन्मिथुनंस्त्रीपुसद्वदंपुष्परशी
तस्मिंस्तल्पेन्यषीदत् ॥ उपभोगेनतल्पोपमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयो सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोकोत्तरैःप्रणयपेशलवान्वित्तासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगीधमा
ल्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगसुखेनदीर्घासारजनीमुहूर्तमिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० षडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

नानाशिशिरास्त्रिधा मायेदशनम् ॥ अससक्तिपरीक्षार्थं स्वर्गाङ्गनादिवर्धये ॥ १ ॥ रोगरजकद्रव्येण ॥ १ ॥ शेषसदराभोगादप्यस्तोद्वधपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यार
नामोऽशिशिरास्त्रिधा मायेदशनम् ॥ अससक्तिपरीक्षार्थं स्वर्गाङ्गनादिवर्धये ॥ १ ॥ रोगरजकद्रव्येण ॥ १ ॥ शेषसदराभोगादप्यस्तोद्वधपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यार
धो ॥ श्लिष्टोपुक्तो ॥ ४ ॥ ५ ॥ सप्तद्वय सप्तवर्त्ता ॥ ६ ॥ विधेविद्वांस्तव नित्यनगराज्येतिरोष ॥ ७ ॥ ८ ॥ कण्ठकिच्यक्तियक्कालमस्त्युत्तमाह ॥ मासमितथाविना ॥
पूज्योत्तमाहो ॥ ९ ॥ हस्तलभ्याभ्युदितानिउद्भूतानिस्तुसूषारोगजरापघ्नाहाराभोपानिफलकुसुमफिकसलयादीनियेयान्तायाविधेर्मंदीरर्धनमालिगेसजानवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवसिष्ठवाचा ॥ अयसूर्यास्तरगोणरजितेभुवनोदरे ॥ शिखिध्वजांगनाप्रातर्मंदनीकुंभतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हद्भद्रयांतावुभौकुमरि
रिवध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टौसपत्नौद्वदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यह्वनराजिषु ॥ प्रपक्कफलभारासुषुप्पपल्लविनीषुच ॥ ३ ॥
दिवाभीततरोमित्रेयामिन्यामिषदपती ॥ प्रभादीपाविवश्लिष्टीनविद्युत्कीयमूवतु ॥ ४ ॥ रेमतेवनकुजेपुगुहासुचमर्हीभूताम् ॥ तमा
लजालखद्वेधुमदारगहनेषुच ॥ ५ ॥ सत्यददुरकेलासमर्हद्भद्रमलयेषुच ॥ गंधमादतर्विध्याद्रिलोकात्प्रकतपुच ॥ ६ ॥ दिनेश्विभिषिभि
नत्यानिद्रांगतवतित्रिये ॥ चूडालाराजकायाणिश्रुत्वास्वभाययौपुन ॥ ७ ॥ तौदिवासुद्धदौमित्रेदपतीकुमभूमिपौ ॥ नानाधुस्तुमसं
वतीतस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हद्भद्रादौरभ्येसरलसकुले ॥ रत्नकुन्धेगुहागेहपूजितौसुरकिंनरे ॥ ९ ॥ हस्तलभ्योदितानोपम
दारवनमालित ॥ एवशुक्तिमत पृष्ठेपक्षकल्ललतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरेर्दक्षिणादिक्टे ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पस्तवकमद्वपे
॥ ११ ॥ जम्बूखंदतलेमेरो पादेजम्बुनदीतरे ॥ जाम्बूनदमयेमासजम्बूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दशोत्तरकुरुणांचमहल्लेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्वावशतिवासरान् ॥ १३ ॥ एवमन्यपुदरोषुविचित्रेषुमर्हीभूताम् ॥ स्थितवर्तमानागौसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूडालाचितयामासादवपुञ्जकरुपिणी ॥ १५ ॥ सुरूपभोगाभारेणपरीस्तेर्हरिस्त्रिध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्पञ्चमशेषस्यपृष्ठे ॥ १० ॥ पक्षपतोगिरेर्मैनाकस्य ॥ देवभोम्येषुष्पल्लवकमद्वपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपारेजम्बूद्वीपकेनृक्षीपृष्ठेअसिद्धस्तथातनिकेजम्बूनखंदतलेतस्यगु
रितिसर्धमानुषा ॥ अक्षुक्लानांनक्षत्राणांनारसलक्ष्मिरेतस्येदे स्तेर्द्वीर्भ्यजराभयादिनिर्मुक्तस्थिरयौवनविनिपुराणपरतिष्ठानुसारेणाय्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णामहल्लरार्धवसानितोतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षोपरीक्षिष्ये ॥ वर्तमानवामीप्याच्छिद् ॥ रतिनासक्तिम् ॥ परीक्षयाद्वीकृतागासक्तिरयकदाविचित्रभोगेपुर
तिपाएप्यतिष्यत्येषस्य ॥ १६ ॥

सुरैरप्सरोभिश्च सह वर्तमानं हरिर्मदम् ॥ १७ ॥ यथावत्प्रथाशास्त्रमर्द्धपाद्याद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनश्चरुः किंकिमर्धकृतायथायत्नकरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हसिस्त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातस्वर्गात् ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोयेपायासाचदेवाश्रतदगनागणाश्चदेवागनागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यभेकथस्वर्गागमनतत्राह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्त्वदाद्धानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्ममालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामापयाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावरपूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ आत्मना किं कृता दूरं दभ्यागमकदर्शना ॥ देवराज यथा
 तन्मे प्रसादादकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ इमेव यमिहायातास्त्वद्गुणातिशयेन खत्वा ॥ त्वदिलभेन सूत्रेण खगाव न गता इव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठ स्वर्गमागच्छ तत्र सर्वं त्वदुन्मखाः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयः स्थिता देवांगनागणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकारवद्भरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेण स्वीकुरु स्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्य विविधाभोगास्त्वया विबुधसद्मनि ॥ जीवन्मुक्तेन भोक्तव्यास्तेन त्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयंतिसंप्राप्तान्तिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंति न ज्ञातां त्वाद्दशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमानीतेनावसुखं वि
 हरता त्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतां यातु हरिणेव जगन्नयम् ॥ २५ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ सर्वस्वर्गसमाचारं वेद्विदेव ॥ धिनायक ॥ किं
 तु सर्वत्र मे स्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वात्मनसः सर्वज्ञानं दवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोद्दृशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदाज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ साधो विदितवेद्यानां परि
 पूर्णा धियांसमम् ॥ सज्जना चरितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारापालनाय यज्ञां हरणाय च पातालपिहरेर्विहारप्रसिद्धेर्जगन्नयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथाविधम् ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरतीत्यणतत्वा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तत्राह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्मेव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकर्मगतु न जानामि न स भावयामि ॥ तथा चासमाव्यविषये आज्ञापनतवैवानुचि न न तु ममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवनसज्जनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तदुक्तमन्येदस्यर्थः ॥ २९ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संध्याजप्यस्थानात कुंजादागत्स्यमदनिकामन्विष्य कल्पलतागोहेमदनिकांतं कटेमनोरमं खिगंचददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिकाकु
तलेस्वकुतलेश्चावलितस्कंधम् ॥ समालब्धलिसम् ॥ शयने आहत्यापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरवरचूडावधो यस्य स तम् ॥ ९ ॥ आकुचनाद्विगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे
उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादिचतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वदम् ॥ ११ ॥ अगनालद्रसश्लेषस्तच्छलेन अपर्ययत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्धुन्मुरवम् ॥ १३ ॥

आगत्या न्विष्य कुंजात्स्यमददर्श शिखिष्वजः ॥ लतागोहेमदनिकां कटे खिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्कंधं समा लब्धं च चंदनैः ॥ शय
नावृत्तिनिषेपपर्याकुलितशेरवरम् ॥ ९ ॥ हेमामेद्विगुणाकारवालावाहुपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथु
नंतददर्शमिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं च कल्पलताशुकेः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंग
लप्रच्छलेनात्तरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥
तदालोप्याविकारेण चेतसालंतुतोपसः ॥ अहोशुखं स्थितौ खिगावित्याहस शिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं शुखं खिगौ च यथा
स्थितम् ॥ विप्रं माकरवं भीतावित्युक्ता निर्जंगमसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययौ दर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं
वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतमनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता
नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदं
मधुब्धयाधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिंशीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिकानि चित् ॥ २० ॥ भूयस्तोपयतंग
च्छ्रुतांतं प्रणयवृत्तिभिः ॥ परस्परं प्रसितस्नेहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तदे
वं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वंगिवीतरागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधविकारारहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्वीतौ तौ प्रतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विप्रं माकरवदरुक्ता निर्जंगम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत
त्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीप्सितः अकस्मिन् इति यावत् ॥
॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमतदेवत्वादर्शमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम कुमे अविलभद्वत्याशयेनाह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादित
रेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

पणयेभर्तृचित्तानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नकमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमृद्धामाविर्भूतांवाभाधवस्यविष्णोपनि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसनेरामस्यविष्णुभावेमाकूसीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलासुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितान्चूडालापरिददर्शपुरोददर्शैत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वात्रपोष्यानाद्दृष्ट्वा
 सर्वसुविस्मिताः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्गलंभ्यात्रानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमव्ययमाणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रियेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थंवाइहमस्मिनिधौतिष्ठसि ॥ य
 ताददर्शानवधांगीपुनःप्रणयपेशलाम् ॥ कांतामदनिकामेवचूडालादयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रियम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकालपरिददर्शानिजादयितांनृपः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥ ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोऽफ्रुहृष्टा
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयंकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिमुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतत्कलेवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुमादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचः शतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ चदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यत्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतु कुंभादिकंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 नंनैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्वापरिकरंनृपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतंदर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागाद्वर्त्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यार्थिकभस्वितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेर्षा

तेरेणकुभागमनाप्यागपिस्थितिसंभावनाकियत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारेणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्यनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिउपरि ॥ १० ॥ आवर्त्तमानक्षणक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठसतगततीर्थाद्द्विषा यमसाय आलितो गतिरोपेण न्य ॥ गलदगच्छिर्भाषयम् ॥ अस्त्रादिभिरप्यपि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिष्यक्त परस्परानुरा
 गलक्षणं स्यापि भाव ॥ योयादशोनाभायमोक्ष परधानवक्ष्य गगारसो बभूवसनासु किञ्चिद्भूमिपिबन्तुनशक्यत इत्यन्वय ॥ १४ ॥ द्विविधो यदस्यार्थमायाभिबभिल
 तदुपेक्षारसदृशतामिव ॥ १५ ॥ शैली एकमिलासमुत्कीर्णपरस्परालिङ्गितमूर्तीद्वयम्लिटीभित्तिरौ चिरमास्ताम् ॥ १६ ॥ आनवातिशयेन मनसोज्झीभावेन तस्माद्वयम्लि
 ङ्गितगगारं तत्सदृशं योपमौ ॥ १७ ॥ छस्ते च न स्येयद्देवोर्न सोऽज्झीभावाद्देवम्लिङ्गस्थितलोषमयथा स्यात्तथा आस्ताम् ॥ प्रणयपेशल यथा स्यात्तथा कानां प्रति उपावे
 सर्वमालोष्यमुपालो विरामसमाधित ॥ समाधिविरतो हर्षविकासिनयनां वुज ॥ १८ ॥ विसार्यतरसावाद्गुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥
 गलदगघनक्षेहमुच्चद्वाप्यस्रस्तदहम् ॥ १९ ॥ आलितगचिरकांतानकुलो नकुलीभिव ॥ तयोरालिङ्गते तस्मिन् सन्नभावावभूवय ॥
 ॥ १५ ॥ न सवासुकिञ्चिद्भूमिर्वकुहपेण शक्यते ॥ दिवि स्यादिविषयकेन कृताविवभिलत्तनू ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णाभिलयावास्ता
 चिरमियौ ॥ मुहूर्तनालद्वर्जनां तुलकपीवरौ ॥ १६ ॥ बाह्विभल्यतामीयन्नित्युत्कीर्णशरीत्रियौ ॥ अमृतपूणद्वयौ सशून्यद्वयो
 पमौ ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासां तावत्सुस्थितलोचनम् ॥ पनानदक्षणास्थितानूष्णां प्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कानां चिबुकसलभकर
 योवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरश्चिन्ध कात स्वकुलयोपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रवतिनिष्पद स्वादुनामाश्रितदपि ॥ कियत्प्रमाणस्तन्वया
 त्वयायालदुमुन्धया ॥ २० ॥ अनुभूतश्रिरक्षेत्राभितूर्यनदाराण ॥ एवं कृतरातस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितो ययावुज्झा
 साहिकेनोपमीयते ॥ अरयतीशचीरीगायत्रीश्री सरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापे लवययते तव तन्म्यागुणश्रिया ॥ धीश्री काति क्षमा
 मैत्रिकरुणायास्तु सुदरि ॥ २३ ॥ कानां त्वाकारकांतासु प्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ प्रेरणाध्ववसायेन त्वया ह भवयोधित ॥ २४ ॥ केन प्रत्यु
 पकरणपरितुष्यति ते मन ॥ मोहादनादिगहनादनादहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयति कुलश्रिय ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
 तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

निपेक्षान्वय ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्पदेऽनुरागरसोऽस्यतमापुर्वादि विशेषणवपुष्टयविशिष्ट कियत्प्रमाणो विस्तीर्ण इति यावत् ॥ २० ॥ अनुर्येन पुरुषायाय सति द्विप्रयो जनेन हेतुना
 ॥ २१ ॥ यथा भवत्येदमुपा ॥ सापुष्टि ॥ २२ ॥ धीश्रीत्याचारक्षकन्या आकारेण हीनैर्पेण कानां सुधीषु प्रयाऽन्विच्छास्तास्वपित्तमयमाया भ्रष्टासरीर्वाभिलक्ष्यसे इति प्रेरणा
 न्वय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृत्वा र्थायास्तवन केन प्रत्युपकरणपरितुष्यति ॥ येन तुष्यति तादृशऽन्वयप्रकारादुर्लभ इति भाव ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादिरतिशयोक्तिभरसाधर्मा ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकृत्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्येत्तामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्मुप्रथमव्यपदेशयामाविव्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजा लैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नं दासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदमसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चा सुव्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजालातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सती त्वं रूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहिमेत्वं द्रुणोत्कर्षपुनरालिंगनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालांतां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगुनगण्डिनकुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लव्या कुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो भ्रशमहं त्वदर्थदुःखिता भवम् ॥ तनवदवबोधात्मा स्वाथर्गवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदञ्च किं देवकरोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संप्राप्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयन्तु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तविश्रांतो जगज्जालतटे विभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलब्धा कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं त्वमद्यां संपन्नः किं निष्ठोसि किमिहस ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

लव्यवयव ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयति न शक्नवतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षेणस्य जालस्य तटे परावधौ विश्रांतः सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनाच्ययः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहकिंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुननुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्य स्यास्तथा विधेहेचूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्ये कुलांगनां लोके जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतदिति भाति

पदस्य गन्तुं न शक्यं ॥ सात्त्विकं च स्मिन् विदुः कस्य न भवति ॥ तस्य वायस्य पस्यातः प्रकारकनया स्थिता तस्य तस्यातः अहमधि उपरमस्योपभूतमत्यात्मतया आस्थितः ॥ त्रयाच
 रानां न पदप्राप्त्या न देहादपराप्राप्तिस्तान् भवो न भवमापि स्थितिः प्राप्तव्यस्य ॥ भावेन पदप्राप्त्यर्थं यतिः ॥ निरीदृश्यादेना ॥ ४२ ॥ अर्थद्वयपरमार्थसात्त्विक्य अनर्हमि
 ॥ ४३ ॥ अहमप्यवस्थात्मा ॥ यद्वदुक्तात् ॥ सारस्य तया ॥ हृत्पृष्ठाद्भूता स्थित इत्यस्य ॥ अहमप्यवस्थावर्णचित्तकवलम्बयिष्वितस्ता निरतिशया तदशां मुपयातो स्मिन् प्रापयत्सहस्रैर
 निन्दितैरुदरसाद् ॥ ४४ ॥ राधा नृपभावातिवर्णयति पथि न निर्दोषमुपवर्ति ॥ तस्य हनयता भवता प्रोत्साहयते आत्मा सेषां संप्रपन्नानि भूते ॥ अहमप्यात्मनो ह्यपनापदना
 त्वमवयस्य पस्यातस्तस्याहमुपास्थितः ॥ निर्दोशो स्मिन् निरदोशो स्मिन् न स ॥ ४२ ॥ शांतीहमर्थरूपो स्मिन् विरायाहम
 हस्तिनः ॥ तांशानुपयातो स्मिन् यतश्चित्तकवत्तमि ॥ ४३ ॥ प्रतिपद्यतिसहमानया हरिहरादयः ॥ न किंचिन्मात्राचिन्मात्रानिष्ठो स्मिन्
 स्य अस्थितः ॥ ४४ ॥ भ्रमणाद्विमुक्तो स्मिन् स सारेणाल्लोचनं ॥ ननु षोऽस्मिन् विनोऽस्मिन् आयमस्मिन् चेतनः ॥ ४५ ॥ न स्यूतास्मि
 न्मनुष्यास्मिन् सत्यमस्मिन् च सुन्दरि ॥ तज्जोषिष्याय यतोन भिन्नावपतितेन च ॥ ४६ ॥ क्षयातिशयमुक्तेन प्रकाशेनास्मिन् वै स न ॥ शांतो
 स्मिन् माप्यनतास्मिन् सस्योऽस्मिन् विगतशयः ॥ ४७ ॥ परिनिवाण एवास्मिन् सदृशोऽस्मिन् पतिव्रतः ॥ यतस्तस्मिन् तदेवास्मिन् वक्तुश्चाक्रोभिन्ततरत्
 ॥ ४८ ॥ तरगतं रत्नापांगं गुरुस्त्वमनमस्तुते ॥ प्रसादेन विशालाक्ष्या लोकोऽस्मिन् भवसागरात् ॥ ४९ ॥ पुनर्मूलं न दृक्कामिन् शतभ्या तस्युव
 णवतः ॥ शांतं स्वस्याप्यदुयतां वारगा निरशर्वा ॥ ५० ॥ सर्वातीतं सवगश्रवमिवायमहस्थितः ॥ ५१ ॥ एवस्थितं
 मन्त्रात्मन् प्राणोऽष्टादशमि ॥ ५२ ॥ किमिदानीं प्रमोद्यहि रं च तं ते महामते ॥ ५३ ॥ शिविष्यज्जवाचः ॥ ५४ ॥ प्रतिपद्यन् जनानां भिन्नजाना
 म्यभिवाद्यितम् ॥ ५५ ॥ यदा चरन्ति न्विष्यन्दा विद्वद्विदत्तया ॥ यद्यन्मते तस्य कलतया त्वविकलप्रियं ॥ ५६ ॥ न किंचिदनुसंधातुं जा
 नाभ्यपरमुदरः ॥ यदवधिचिज्जानासि तदेव गुरुमुदरि ॥ ५७ ॥

[illegible]

धारयिष्यामिहृदिसमतास्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टदृच्छातद्विषयजातयस्मात्तथाविधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाग्रपेक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुत्प्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानासि वतस्त्रविदोत्तराणां देहिनां दत्तादास्याध्यासोस्ति येनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रमूर्तोहितस्त्रवि
तको भोगानभ्यसेत कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैककरणपदव्यत्ययश्छादसः ॥ तस्मात्तद्व्यभोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तद्वेगादौ तद्वेगाते मध्येन दत्तराले च यं

तदेव धारयिष्यामिप्रतिविंबं यथामणिः ॥ चेतसा गलिते हेन यथा प्रासमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनचनिदामि यदि दृच्छासि तदा चर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्षय जीवन्मुक्तात्संस्तदेवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैकयाव बोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यस्मा
णानैषणकोञ्चिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुयेव यं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकं परित्यज्य त एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
संप्रतेनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
इशास्तरलेव द ॥ ६१ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकं परित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ ललामो ननु कानां मां हि षीते भवान्महम् ॥ स नृ
पामत्तवास्तव्या नृत्यन्नवनवांगना ॥ ६४ ॥ सपताकाध्वनतूर्यापुष्पप्रकरिणीपुरी ॥ लसद्दृष्ट्या समंजस्यारण्येषु पालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्याचिराद्भवतु सासम ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालयात्रां कोविहस्य सशिखिध्वजः ॥ प्रावाच मधुरं वाक्प
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तदिशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगाश्चिपस्तानुनिवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

ये यस्तथावालेतस्वभावा एव प्रारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य पयित्वा स्थितानतु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये पितृसंभवावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषाद्व्यस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कालानामतः पुरस्त्रीणाललामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टावास्तव्याः पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्म्यासाभ्योपपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विनेमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरितिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ ८ ॥ १० धिपुनद्वे ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासस्थानयथास्थितम् ॥ ७८ ॥ विरस्यस्योपाधीनकायापस्यो ॥ ७९ ॥ दिनाधारसायसध्याम् ॥ सायसध्यासमास्कराभिमुक्तं
दिनाधारता ॥ परस्परसिद्धभागापस्योत्तराधिविनिवाहनात्यारुन्तरी ॥ ८० ॥ ७९ ॥ तत्परस्परानुभवसिद्धभोगोऽसुखत्वयप्रणयकास्मिन्निर्गर्भायथास्तथाआश

यूहालावाच ॥ ॥ नराजन्ममंगणुवाछानापिभिर्भूतिषु ॥ स्वभावस्यवशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुखायममस्वर्गोनरा
ज्यन्तापचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्यचंपिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयभागे ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययास्तुतम् ॥ ७० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतस्ममयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यग्रेहत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशांचितात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथार्जस्थानमवेर्भौतिष्ठाव स्वस्यतर्गतौ ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयोदयो ॥ कातयाश्चिरदपत्यवासरज्जनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोरयायदिनाचारययाप्राप्तमनिर्दिता ॥ सोत्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
काययविर्दौ ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णचंतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतस्तं प्रणयचंपितै ॥ साप्यतीयापरजनीतयोर्जीविद्वि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तदंगमोक्षसुखमुक्तमया स्वयमभाशसतांप्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उत्कठांप्रणयिनीर्धियमानयतीर्दीर्घार्मुह
तवदसौरजनीजगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भो०ति०पू०बू०चूहालाप्रकटीकरणनामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावस्तिष्ठउवाच ॥ ॥ तत समुदितसूर्यवितमस्यवरस्थिते ॥ ममुद्रकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यकणोपातेचक्षु
र्धावाभुजाकरे ॥ आचारंखिवलकपुत्रस्तत्त्वकरदिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसध्याकर्मौस्थितौ ॥ पञ्चासनेद्वद्वक्षिंधकतौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोरयायानचूहालारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकलयामासपूर्णमवाधिवारिभि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिमुक्तंस्थितम् ॥ सायार्जभारमेकानेस्तरान्यधिमिपिचसा ॥ ५ ॥

समा कथयतेसयोर्धियमुत्कठासोत्कठानामनयतीपापयतीरजनीदीपापिपुष्टलक्षणासत्यम् ॥ ६९ ॥ ॥ इ०वा०सि०ता०प०नि०पू०नवोत्तराश्विनम् सप्त ॥ १०९ ॥
सदृशरूपमेभ्यनभजेनस्युत्तराश्विनौ ॥ तैरल्लालुचिरारण्यविभुक्तविनिवर्ज्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्समुद्रतेजगद्यकाराकमणविहसमुदितेसूर्यवितनस्यवरस्थितेविति ॥ २ ॥ जना
नारदय्यादिभिरुर्वावापुजाकरिष्वदिभिर्भ ॥ ३ ॥ १ ॥ समाधिवादिभिरूर्वापुर स्थितरत्नकुम्भप्राज्याभिधेकायसकलययागास ॥ ४ ॥ नराजगम् ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतस्वयोन्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोन्यमिदंशांतंतेजउत्सृज्यशासनयोग्यभिद्रादीनातेजोभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्रविनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्यातवसत्यसकल्पात्समवयम् ॥ भूषणालकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्भक्षीहिंणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तंस्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाचतन्वीसाचूडालादेवरूपिणी ॥ ६ ॥ केवलंमौनमुत्सृज्यतेजःशांतमिदंप्रभो ॥ अथा
 नांलोकपालानांतेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेतिसंप्रोक्तोवनेराजाशिखिध्वजः ॥ वदन्नेवंकरोमीतिमहाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थप्रतीहारपदेतिष्ठतीमाहमानिनीम् ॥ अद्यदेवीपदेराज्ञीत्वांकरोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वासरसिस्राप्यमहादेवीपदेतथा ॥ अभि
 षिक्तंरुद्रपङ्कत्वासतामाहनिजांप्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपञ्चाक्षिषणात्संकल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचःश्रुत्वाचूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यंसंकल्पयामासप्रावृद्धयनमिवोद्भटम् ॥ १२ ॥ सैन्यंददृशतुल्यतौवाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशंतीरंभीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तूर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमःपटम् ॥ १४ ॥
 तत्रगंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षितेदृष्टसामंतैरारुढौलृपदंपती ॥ १५ ॥ ततःशिखिध्वजोराजामहिष्यासममिष्टया ॥ पदातिरथ
 संबाधंकर्षन्तिबलोलम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यसेनयासततोवनत् ॥ भिदन्निवरसाशैलंवात्यवेवाशुभौमया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैलेद्राक्षलितःसमहीपतिः ॥ पथिपश्यन्निरीन्देशान्मदीर्घमान्मजंगलान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमासवृत्तांतसंचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैकालेनस्वांपुरींस्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्रतेतस्यसामंतास्तदागमनमाहताः ॥ विविदुर्जयशब्देननिर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतांसंप्रयातेनतारतूर्यानिनादिना ॥ बलद्वयेनतेनासौविवेशनगरंरुद्रः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टःपौरयोषिता
 म् ॥ वणिभमार्गमसौपश्यन्परंपरमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरधीकृतंनिरवकाशीकृतंकाननंयेन ॥ १३ ॥ तूर्यारवैःप्रतिध्वनंतःशैलगुहागहनकोटरायस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्येद्विपानसहतेसंगंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तप्राकनमात्मनःस्वस्यप्राङ्गुरान्निगीतस्यमार्गो जानपदैःसहृदन्तवृत्तांतसंचयम् ॥ १९ ॥ सामंतास्त
 तद्देशाधिपत्येनिरूपितामन्त्रिणः ॥ उदिताशया सोत्कटाः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनांपुष्पाजलीनाचवतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

भोगमोक्षमयस्तत्पुत्रः ॥ ३ ॥ शिखिध्वजस्य प्रसिद्धेन सर्वत्यागकर्मेणैव कचोपि यथा बोधमवाप्तवान्स्थित्वा त्वमपि बुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेन सांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा-
 त्पुत्रीर्णा निर्गता यौवनप्राप्तमात्र इति यावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषु निष्णातस्तत्र प्रसिद्धा कथनोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएव तन्तुं रिवस्त्वं धसहस्रकरो यस्य स्यात्तथा वि-
 धेन जनुनामादशेन ॥ ८ ॥ उड्डीयते शीघ्रनिर्गम्यत इति यावत् ॥ अतिवैराग्यदाढ्यात्पक्षिपथे पश्चात्तापो द्वे गरीहितं यथा स्यात्तथा कृतेन सर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायाः

यथा शिखिध्वजो राज्यं कृतवानेव भीदशम् ॥ रामव्यवहरन् राज्ये भोगमोक्षमयो भव ॥ ३ ॥ शिखिध्वजक्रमेणैव यथा बोधमवाप्तवान्
 न ॥ कचो बृहस्पतेः पुत्रस्तथा बुध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोऽसौ भगवान्कचः ॥ यथा प्रबुद्धो भगवन्स-
 मासेन तथा वद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिध्वजवदेव सः ॥ प्रबोधं परमं यातो देवदेशिकजः कचः
 ॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ
 कथं संस्तुतिपुंजरत् ॥ अस्मान्निर्गम्यते ब्रूहि जंतुना जीवतंतुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरागारादस्मात्संसारसागरा-
 त् ॥ उड्डीयते निरुद्धे गं सर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य कचो वाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
 जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनं नो द्वेगाय वभूवह ॥ संयोगे च वियोगे च महान्तो हि महाशयाः ॥ ११ ॥ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
 त्रिषु पंचसु सोनप ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ ॥ परिपूज्या भिवाद्यैर्न समातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 सकचः कांतया गिरा ॥ १३ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथा पिता तविश्रांतिनाधिगच्छान्म्यनिदिता
 म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदति कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 स्मिन्कचो देहाद्वल्कलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते ह्यन्तर्कान्तरेण शरद्दोषासमो भवत् ॥ १६ ॥ ॥ पुनर्वर्षे जयेणैष कस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या
 जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिरा शयाः ॥ ११ ॥ त्रिषु पंचसु च वर्षेषु अष्टास्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यं विज्ञाय रोषं त्याज्यपितुमागर्तपितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
 ॥ १५ ॥ गते द्विति ॥ सन्निहितसूर्यादयः कालिकशरद्दोषो नित्यावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोके दूयमानमना इत्यतः प्राग्योज्यम् ॥ कथंच शरद्दोषासमो भवन्नत्राह ॥
 तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितत्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽद्वादध्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकेतिरपिमिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्नितिशेषः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वेकि
विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरितिभावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
वेति ॥ अद्विवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्रदृग्दृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्ताकथदृग्दृश्यमेतन्नात्यकारांतरेणवाडस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वचइ
त्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कप्राप्तुनिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसपिन्नादिनोजातोहम् ॥ दिक्रालाभ्याविवर्शकतद्व्यापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहकस्तत्रा
ह ॥ दिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालसनाभासमानवस्तुतत्स्वपाराध्यादद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थान्निरसदटातदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुञ्चमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वंमरावंबुमतिर्यथा ॥
मिथ्यावभासःस्फुरतितयामिथ्याप्यहंकृतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहादिदौविलोक्यते ॥ तथास्फुरत्यहंकारोनसत्त्वावाप्यसन्नव
॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितंचिन्मात्रममलंतरम् ॥ स्वादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुषु ॥
तदेवैकंकचत्वंबुविलोलास्त्रयिचीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्रकोयमहंभावःकुतोवाकथमुत्पितः ॥ क्वाप्सुजातोरजोराशिःकानलादुरिथितंजल
म् ॥ ३८ ॥ अयंसोहमितिव्यर्थप्रत्ययंत्यजपुञ्चक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्रालविवर्शकतम् ॥ ३९ ॥ दिक्रालाद्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
त्योदितंतम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थंचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानांसर्वदिवसंस्थितानांरसइवजगतात्वंसंस्थितःसर्व
दैव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्त्यनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
नेकचप्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १ १ १ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरंयोगमुपदेशमनुत्त
मम् ॥ जीवन्मुक्तोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसस्थितानाफलानाकुसुमानांदलानांपर्णानाचकारणीभूतःसारभूतश्चतरोरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदैवसंस्थि
तोविमलतरोनतश्चिदात्मैवमित्यमसि ॥ हेकचभावमूर्त्तैरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्त्यनवायपरिच्छिन्नोहंनिश्चयःकइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वदिवसस्थितानांफलकुलुभा
दीनामैकरस्यमापन्नोऽसोमध्विवसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानदक्षःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदैवत्वमनतोविगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १ १ १ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ कचाख्यानप्रबुद्धस्यरामस्यप्रभतोबहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्यानख
रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअखदैवकेनानवाधायतेप्रत्यगात्मापरमात्मनायेनसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

तयात्तदधिष्ठ ॥ १ ॥ देवमिति ॥ विध्यात्तदुद्धाडोपेक्षणमेव तस्यागोतस्तत्त्वनिवृत्तयश्चापेक्षद्विभावा ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विनिवारणे कथं मरणञ्च मयनिर्मोक्षस्तथाह ॥
 अद्यमर्हति ॥ शयननञ्जलमाससमर्था ॥ ननु कामकर्मभासनादुपवीजबलाभ्यरणञ्च मर्माकुतो न स्यात्तान्ताह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रे भवेत्येव तानि वीजानि परे हेति ननु
 द्वापधर्मादिभावा ॥ ४ ॥ अहंकाराधीतेऽहरिष्ट कीटयो हेतुमाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदं शोभकथमहंभावमाधितो भूषणमाह ॥ यथेति ॥ तया अहंभावमाधितोऽप्यभ्य
 द्वाभावात्तस्य ॥ ६ ॥ तदपकोटुरुत्तमाह ॥ अवोधेनिति ॥ तन्निरासविहेतुमाह ॥ बोधेनिति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यवर्तन एकत्वमिति कारणवर्तन त्रैलोक्यकाउभयानुस्यू
 तिममो निरहरातिष्ठेन्नप्रथि प्रशांतधी ॥ कचोयथास्थितो रामतयातिष्ठान्विकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसिद्धिमेनमाश्रममात्यजा ॥
 असत शशङ्कस्य खिलस्य गग्रहोक्त ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारेकते मरणजन्मनी ॥ न भवेत्त्रैतयाप्युभकेन सगृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमफलमवभावात्मकततम् ॥ परमादप्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तरेणादियथा हेतुर्गोदादिव ॥ तदेवा
 तद्वत्वात्तामनयाहंभावमाधित ॥ ६ ॥ अवोधेन जगत्सर्वमायामयमिव स्थितम् ॥ बोधेन सकलवस्वरूपमप्यपतेनय ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्स्य कर्गोपस्य नृत्तितोभव ॥ मादु खितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषोयथा ॥ ८ ॥ मायेयमतिदुष्पारासासारीगाढतंगता ॥ शरदामि
 हिरेवाशुषो धेनायातितानवम् ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिहानादृतेनते ॥ अवग्रहभयाकांत स्वासरेणो
 ववातय ॥ १० ॥ अद्वतनेवसिक्तं हंमतर्गच्छामिश्रीतताम् ॥ उपयपिसमस्तानातिष्ठान्मृतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिमुनाच्छामिव
 च ॥ सिवदत्तलव ॥ ऐतर्वाणां मरीचाणां च कोरसृपितोयथा ॥ १२ ॥ दत्तोपि मूयदृच्छामित्वां प्रश्रामिममीश्वर ॥ कोनामवमोप्यग्रस्तन
 विदस्य दृतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रैमिध्यापुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववस्तुकृतजगदस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्यमापय रिशप्यदतिष्ठत सुखितो भवेत्यय ॥ अतद्वशेनियुष्यमाणपुरुषस्येव तस्मात्सिद्धयवधिरित्याह ॥ वेति ॥ ८ ॥ तानवमप्ययम् ॥ ९ ॥ अद्यप्येवमप्यतिव्यथस्त
 दयनाहं भवार्थे श्वारागतदत्तासाहारेण ॥ १० ॥ अर्थातिपूर्ववाक्यार्थसमुच्चये ॥ हेतुयथा भवत्यतानाभुलस्यरात्रुपरितिरिक्तापानदलक्षणेति ठावि ॥ ११ ॥ तव उक्ती
 नावात्स्यरतनदिभावा ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभावाभुनोपि ॥ अवग्रहभयासवयेयम् ॥ १३ ॥ एवमपराधोऽभ्युत्थीकृतगुरुदति माह ॥ स्थितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो
 यपप्रियाश्च सुखितोऽप्यप्यदत्तान्कोनकाश्रमपृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्यापुरुषपणस्तु अद्यस्तु कर्तव्यं अद्यस्तु जगद्वस्तुजातं कृतमवश्यं ॥ १४ ॥

तत्त्वदशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालइवपेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मौर्येणाज्ञानेनचगूढसदतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृश्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाप्यस्यथानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयेततत्सएवतद्व्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्येवभ्यात्वा
भासामितिसएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ आहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मिथ्यापुरुषबाधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननीमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढागूढामौर्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकतेकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योक्षिगृहलब्धोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वाखरक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चितयन्व्योमरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनशासुपाययौ ॥ ऋत्वंतरेणावद्ग्रहववतेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनदृत्वंहाकयातमसिक्क्षणात् ॥ हाहाभन्नमसि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूपंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरघूद्ग्रहः ॥ यामेवदिशमदातेदुर्भगःसाहिनश्चति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालेनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकोतेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमयंभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यइष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्रक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतभागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतत्रवत्खमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ ऋत्वंतरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपासुमृत्तिकादिपूरणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारक्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालास्यस्तथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमद्वितिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्मथपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिध्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसहृत्तेषमिति ॥ हेरामसमिध्यापुरुषपरीत्यामुहेणगहेनेनदुष्प्रवेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसद्वर्गमुद्रश्चित्तस्तद्वर्गागतिषण्णमुद्रस्तत्रमिमानानतन्निर्माणरक्षणविनारोपुषनतराहु स्वांतराधिषनहु स्वजाममायातिततोयानिनिर्गच्छतिषस्यर्ष ॥ १५ ॥
 दन्तिर्वाशासिधमं तात्पयमकरोति पू द्वाशोसरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिध्यापुरुषशब्दोरेर्योऽस्तुदमीयते ॥ तथैवास्यायिकायाश्चतात्पर्यसाम्बर्णानत ॥ १ ॥
 उचानावस्याम्मत्तवेष्टायापस्यमक्षवस्तसम्भमन्यमानोमिध्यापुरुषास्यायिकायाअन्यापरोक्षाम्यवदन्त्यार्थेतात्पर्यमितिनिश्चित्यरामलपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिध्यानर
 मयनलयापोमापापुरुष-कथित अयमिधमिप्रत्यस्तस्करभ्योभरक्षणंकिमभिप्रेत्योध्यमहस्यर्ष ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ युर्यांवरमायाकाशलहुचिन्तम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहारशुकाल कवलितमज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतु शालगोकातेखरक्षार्थचकारह ॥
 हु सुलनमुद्राकारंतदाकाशपर स्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहारशुकालावातहवांनुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमुद्रश्चतुशालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापयर्वसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थित सविवशोगगनगुहायांशुकन्मुहेणग
 हेनेनकेलात्ममुद्धा ॥ हु स्वांतराह्नततराह्ननदु स्वजातमायातियातिचगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिध्यापुरुषोपास्थानेआकाशरक्षणनामद्वादशांतरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिध्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुष-प्रमो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतद्वक्तव्यमिति ॥
 मिध्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायार्थप्रमय प्रोक्तोयधुमानरपुनदत्त ॥ एतत्वंतमहकारंविद्दिशून्यावरोस्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभस्वप्नस्यव्योम्नायश
 व्ववत् ॥ तस्मादुदेत्यहकार पूर्वस्फंदहवानिलात् ॥ ५ ॥ तद्विच्यत-सगगनेकल्पयत्यत्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयतते
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मनिकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ भूयोभूयोविनारोपिस्त्वजत्वाकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेआक ॥ ४ ॥ किनिरिधेधानात्मायाकाशादुभित्ततमस्थितचनेत्यह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्माणरक्षणविनारोपुषनतराहु स्वांतराधिषनहु स्वजाममायातिततोयानिनिर्गच्छतिषस्यर्ष ॥ १५ ॥
 तद्विध्याकयमद्वकारादिलगदुभित्ततमष्टदत्तमाह ॥ व्योका शब्दवदिति ॥ अहकारोऽल्लेगात्मासंभवायासैवस्यमिधेयस्ततमष्टदत्ततराह ॥ स्पंददवेति ॥ ५ ॥ अनासैवच
 स्यात्मात्मतामर-सम्भवाकारोपगानतर्ह्येष्टाया कल्पनासहस्रीद्विभेदद्विभक्तमिदमित्यादिकल्पयति तेनकञ्जितेनेषाद्विभक्त्यात्माभिधानेनअसौदेवानिदमितिपरिहाराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्याभावात्तस्यात्मनोरन्तर्मायार्थमह-स-पूर्वपूजदेहानायाउच्यतेतस्मान्नाविधानेदेहान्कानकमवासाननुसारेणवदन्ति ॥ ७ ॥

सः अहंकार एव ॥ ८ ॥ कूपकं गादिशब्दैरप्युच्चावचदेहाएव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्यो भित्तदवच्छिन्ने मायामयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जगदाकारविधैरयमहंकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासायार्थाध्यवसायाबुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तनाच्चित्तमसत्कल्पनाभ्यायापरिणामिसत्त्वावस्थावकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यप्युपयस्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपौर्वविचिकित्साश्रद्धाश्रद्धाधुनिरधुनिरर्थाभिर्गौरित्यादिश्रुति
स्त्वत्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादन्यन्तवास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमधु

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽप्यहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुण्डचतुःशालकुंभादीन् देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मेति याति तद्यो भिभाव नम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणुयेर्जगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकालः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपोहंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ यदाकाशादिपुच्छिषु एवं माहे शवान्भव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ यथात्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते यथा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीररक्षयसंक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मोतिशं
कया ॥ १६ ॥ यदादिषु प्रणेषु यथाकाशाद्यव्यङ्गितम् ॥ तथा देहेषु नष्टेषु देहानित्यमल्लेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचिक्विकदा च न ॥ जगद्विवर्त्तरूपेण केवलं ब्रह्मजृम्भते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुरो भव ॥ २० ॥

न्यरूपे भूताकाशे तदेव स्तुते सति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भर्वनगरमिव निर्मितिकुट्टाद्यावरणशून्यमेव युक्त्या विमर्शे निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविरुद्धोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुरूर्ध्वोऽनुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादित्यस्य भावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमापद्यते अतो निर्मित्येव जगदिति निर्मितश्च तत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवमस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णितानि मिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूयस्थितस्तथा त्वमाभूरित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रमिह ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

वर्णानिप्यापुरुषरूपमङ्कारस्याजयप्रतिशष्टिभ्याधेयैर्योपदेशेनोपसहरति॥सर्वप्रथमिति॥ अस्वतन्मयापादकत्वादस्वतन्म ॥ आसन्नोत्तरकादिपातोपस्थान्तापविष
सम्बन्धेकविरोधि अन्तर्धानमङ्कानिपद सकलमभिमतव्यवहृद्विपनिपयलक्षणकलासहितबोधाभाभूलोच्छेदेनविमुष्यरोयेनिष्ठविभ्यामेष्टव्यपदवृत्तिपदभ्येत्येनसर्वोत्तम
नपयातीत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रास्यपमकारोति० पू० प्रयोरशोत्तरातम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ विविष्यसर्वसुप्रेदयतिरिहभूरि ॥

अवद्वपतिरासेनसुप्रेदयेर्यमीयते ॥ १ ॥ अयम सर्वस्यमनोविकल्पमपलादविकल्पसुपदरातिमिष्टकरोतिरासद्विष्णुत्वाद्यप्यनुपयमपरेब्रह्मणिमनकल्पनामाह ॥ परस्मादि

सर्वापदानिलयमधुवमस्तन्मसासन्नपातमविवेकमनार्यमहम् ॥ बोधादङ्कतिपदसकलविमुष्यशेषेसुबद्धपदमुत्तमतांप्रयासि ॥
॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० न्ति० पू० मिष्यापुरुषोपास्थाननामजयोदरोत्तरशततम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
परस्माद्ब्रह्मणपूर्वमनभयममुत्थितम् ॥ मननात्मकमाभोगिततस्यमेवस्थितिगतम् ॥ १ ॥ पुष्पकोशइवानोदोमहोभिरिवसागरे ॥
रश्मिजालमिवादित्येनोबक्ष्णिराशव ॥ २ ॥ तस्याहस्यात्मतत्त्वस्यविस्मृत्यैवगतास्थितिम् ॥ नान्यस्मादागतारामजगद्भ्रजुमुजगवत्
॥ ३ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणयोभावायतिराशव ॥ रश्मिजालमिदव्येततस्यान्यदिवभास्वत ॥ ४ ॥ फनकव्यतिरेकेणकेयूरयेनभावितम् ॥
केयूरमेवततस्यनतस्यकनकहितम् ॥ ५ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणरश्मयोयेनभाविता ॥ आदित्यएवततस्यनिर्विकल्प सउच्यते ॥ ६ ॥
सलिलव्यतिरेकेणतरंगेयेनभावित ॥ तरंगबुद्धिरेवेकास्थितातस्यनवारिणी ॥ ७ ॥ सलिलाव्यतिरेकेणतरंगेयेनभाव्यते ॥ अंबुसामा
न्यताबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ८ ॥ फनकाव्यतिरेकेणकेयूरयेनभाव्यते ॥ फनकेकमहाबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ९ ॥ पावकव्यति
रेकेणउज्जालीयेनभाविता ॥ तस्याभिबुद्धिर्गलतिउज्जालाधीरेवतिष्ठति ॥ १० ॥

ति ॥ पूर्वसर्गादिकालेप्रथमसर्वकल्पनाभ्यूर्ध्वमनस्तत्रपरेब्रह्मणिअपूयकस्तयास्थितमेवसकल्पनान्तरनिमित्ततयाआध्यायव्यतिष्ठानिमित्तार्थ ॥ १ ॥ अपूयकस्तया
स्थितौदृष्टानताह ॥ पुष्पकोशेदिति ॥ २ ॥ तस्यमेवेत्यहदयतिर्धरातीकव्यतिष्ठानिमित्तार्थविवक्षणीति ॥ तस्येति ॥ विषयस्याध्वमतिप्रधानात्मकेनाज्ञानेनैवसर्वकालकल्प
नामूलन्यावस्थितमनस ॥ ३ ॥ तयाचकाशस्याप्रादुर्भूततयाभावेनअभ्यर्त्तस्याध्वमप्रतयाविभावेननुसृत्यप्रसिद्धेतिदृष्टतिरुपपादयति ॥ आदित्येस्यादिना ॥ इदरश्मिकालय
आदित्यव्यतिरेकेणभावायतिरस्यसातक्षास्तथादित्यादयदिवस्यारिहस्य ॥ ४ ॥ नतस्येति ॥ बर्त्तक्यबुद्ध केयूरेणोबाधरोधादिति भाव ॥ ५ ॥ आदित्याव्यतिरेकेणनि
र्विकल्पोरश्मिभेदविकल्पमप्य ॥ ६ ॥ फलिताकस्थितलज्जाभ्यामप्यर्थाद्वयकल्पनाकल्पनबुद्धिभ्यापुरुषोपिनिर्विकल्पोनिर्विकल्पमभवतीत्याह ॥ सलिलेभ्योदिना ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १ ॥ ॥ अलतिनोद्वहति ॥ १० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थावद्भूतान्मूलानिकल्पनातराणि च करोतीत्यह ॥ उवालेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभलेखासेवरजितानदाकारतापने
तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्विति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षपादकद्विविधविकल्परहि
त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टातेउपपादिनिर्विकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटरशब्दआतरमत्यव
स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्वप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिष्टमनोभवति
॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिष्टचेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयतितद्वययुत्यप्रपंचयति ॥ कोटत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽर्लीकप
उवालाजालाभलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्राप्तव्यतेनसंप्राप्तनासौवस्तुपुम
ज्जति ॥ १३ ॥ नानातामखिलांत्यक्काशुद्भचिन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तिसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिसुस्फुरतास्पंदशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्तयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकंचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कोटत्वमज्जा
जलंचमेरुत्वंमरुतांतया ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
यामनोराज्यविविधधारंभग्नानुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यविराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्तदेतद्यविलीयते ॥ परमार्थेन
दृष्टंचेतदिदंनैविकंचन ॥ २२ ॥ दृष्ट्वंपरमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
पुर्ध्वत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणित्यणुचितस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥

२ ॥ स्वप्नजालमिवानिर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वादेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमाप्तव्यनेहनानास्तिकिकंचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकज्जवतितदाह ॥ दूरयमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थवलेनैवशत
शाखताप्रयाति यथाअंबुधिर्जलमेवसर्जामंतरागादिकलनार्हंरूपरिपृक्षस्फुरन्अबुधिवपुर्ध्वत्तेतथाकर्मसहसाणिकुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
कूटस्थचितोऽपूर्वाकिंचिदपि विकारादिनकुलते अतस्त्वमपिकिंचितुच्छतरभेदस्यजन्मसन्मनादिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमग्निनवजगद्दुर्पकिंचिद्वैतरूपसत्यंनविद्यतेकिंतुपूर्वसि
द्धब्रह्मैवपरमार्थसत्यवित्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मरुहिताकारविवर्तवितृन्निभाकारतद्वाधविजृम्भिताकारा ॥ प्रकृत्यभावमुक्तयतीषिपयधसाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधकपिशब्दात्
 निरानमवि ॥ २९ ॥ इराभायमोक्षपदपदसादिकाषिकलाभिमानासकलार्थतामसससर्वेधेननिरस्वभागादिसर्वैर्द्रियजयाभ्यनीषशीघ्रिगतभानमदृश्यसत्त्वोक्षितराज्या
 दिवार्धमुद्यमनदृक्किमहार्क्षैवभूलातिष्ठत्यय ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिर्भावा० तात्पर्यम० नि० पू० चतुर्दशोत्तरातममस्य ॥ ३१ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्षादिराश्यानाभ्याख्याभि
 नापूर्वकृतेर्किंचित्किंचिद्वेदमतस्यजन ॥ गच्छन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्वदन्धवह्रन्स्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयेर्किंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथत्करोपितद्विद्विन्मन्त्रममन्तततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृहिताकारतस्मादन्यन्निविद्यते ॥ पठायजातसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेवेदमस्विलजगन्नान्यास्तिस्रस्तना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिद्वान्यदि
 तिमिथ्याग्रहकृत ॥ सप्तवादखिलाकारंवेकस्याएवसविद ॥ सर्वेयमपिनास्त्येवयधमंक्षावत कयम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुबधइ
 तिप्रमत्तचित्तानिरस्यसकलविकलाभिमानम् ॥ मौनीवशीविगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहकृतिरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० मां० नि० पू० परमार्थोपदेशानामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ अर्वांसिपुडवाच ॥ ॥ महा
 कृतामहाभोक्तमहात्मागीमवानय ॥ मवाशकाभरित्यज्यधैयमालब्धगाभ्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुभ्यतेमहाकर्ता
 महात्मागकिमुभ्यते ॥ किमुभ्यतेमहाभोक्तसम्भक्तयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचन्द्रार्धमौलिना ॥
 अर्गागायतुसन्नाक्तयेनासौविज्वरस्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेश्वरंपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिपुढमिस्रकशोसमप्ररिवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजालनुविज्ञानवानस्थित ॥ अर्गाशत्रुणतोरामबद्धांजलिरुमापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ अर्गीशउवाच ॥ ॥ भगवन्देवेदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयातद्वदामुमे ॥ ६ ॥ ससाररश्मनाप्यतरगतत्वाभिमाम् ॥ अवलोक्यविमुत्थाभितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ कमतर्निश्चयंकांतमुरारिरुपस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोषणग्रहेतिष्ठामिबिगतज्वरम् ॥ ८ ॥
 रिरशभुता ॥ लक्ष्मणापार्श्वभुक्तानवेधयेभृन्निर्गोर्धने ॥ १ ॥ ॥ सवापुष्यपापादिराकापरित्यज्यर्धैर्धनिर्मेयकूटस्थालभाधम् ॥ १ ॥ ॥ किलक्षणप्राप्तोमहाकर्ताउच्य
 तमिन्निष्यधि ॥ २ ॥ ॥ अभ्यासकालमपेक्ष्यशत्रुमयविन्युष्यतेफलकालत्वंमानित्वाविकमिरेहृत्क्षणाप्रयसंयते ॥ असौभृगीश ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तनुविज्ञानवाधमवात्मान ॥
 ययपरिणाप्यतपामिकाटपृषावार्धैर्यतेनमाममलित्वाध्यात्मज्ञानस्यानितरप्तानसाधारण्यपायोगासक्त्यभाष्यमनोव्योकि ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतलानश्चरीम् ॥ क्षान्ति
 तरेयमाधसप्तयाधिपतिवर्जित ॥ ७ ॥ ॥ कर्ताविष्णोर्निष्ठस्वरूपम् ॥ तिष्ठामिनिष्ठयम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वशंकापरित्यज्येत्यशंविहणोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तात्मनि श्रयात्कर्तृत्वादशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सदमोहोक्तानि तव उद्धानप्र
भावात्किरियनतु यथेष्टाचरणभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफलेदृष्टानि देयोऽनेपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकस्य हमात्रप्रयोजनेन
करोति ॥ १२ ॥ मौनमुक्तिकर्ममनयोगादि ॥ गतउद्देगः फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्देगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजभक्षणादिकार्यपुर्णधार्मिकोह
पापोहमिति वाक्शक्यकल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु न शोचते उदयनिमित्तेषु च नोदिति ॥ १६ ॥ प्रारब्धोपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तत्स्थ
ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वाशंकाः परित्यज्य धैर्यमातुं ब्यशाश्रितम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १ ॥ ॥ भृंगी श उवाच ॥
किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महारत्यागी सन्म्यक्षयमेव भो ॥ १० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथा प्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ ११ ॥ रागद्वेषौ सुरवंदुःखं धर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
कर्ता स उच्यते ॥ १२ ॥ मौनवाचिरहं भावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्देगं महाकर्ता स उच्यते ॥ १३ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुण्यधर्मा
धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ १४ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहोयः साक्षिवदवस्थितः ॥ निरिच्छं वत्तते कार्यं महाक
र्ता स उच्यते ॥ १५ ॥ उद्देगानंदरहितः समयास्वच्छया धिया ॥ न शोचते यो नोदति महाकर्ता स उच्यते ॥ १६ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपवत्तस्थो महाकर्ता स उच्यते ॥ १७ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्मार्कमाचरं श्रयः ॥ समयात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
स उच्यते ॥ १८ ॥ स्वभावो नैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन्मो महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ जन्मस्थिति विनाशेषु सोद
यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ नार्कचनद्वेषितयानि किंचिदभिकांक्षति ॥ भुंक्तं च प्रकृतं सर्वं महाभोक्ता स
उच्यते ॥ २१ ॥ नादत्तेऽप्याददानश्चनाचरत्याचरन्नापि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
रमखिलजगतीः ॥ पश्यत्यपगतं च्छं यो महाभोक्ता स उच्यते ॥ २३ ॥

स्तस्य योजनानुकूलचेष्टावान् ॥ १७ ॥ कर्मार्कमविहितनिषिद्धकर्मणिरयं देवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रेरणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वमदृढनिश्चयेनोभयत्रयः सम
भावयति ॥ १८ ॥ यो मित्रेषु शुभमभिनेष्य शुभमाचरन्पिसमतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोः स्वभावो नैव शांतः ॥ न स त्यच्च द्राष्टादकता सदृश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ १९ ॥
जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तसि हितेषु शरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनो यस्य ॥ २० ॥ महाभोक्तुर्लक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
प्रकृतमस्तु तत्रारब्धोपनीतम् ॥ २१ ॥ इदिर्यैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन्पि निर्भ्रयात्मबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
शनायाचरतीति त्यद्वमात्मदर्शनान्भुंक्ते ॥ २२ ॥ उदासीनः साक्षाद्द्रष्टा साक्षी तद्वत् ॥ २३ ॥

अथारम्भादिक्रियायति ॥ शतारम्भादर्थोऽप्यपि ॥ यथाविज्ञेयास्तथी ॥ नोक्तमतिनिर्वक्षियति ॥ १४ ॥ रम्यमलद्वन्द्वारम्यम् ॥ यथास्वप्नमयोभ्यामोरम्यस्वप्नद्वन्द्वारम्यत्पथिनाम् ॥ १५ ॥ समुत्पद्यमानोऽप्यपि ॥ १६ ॥ यस्यादुपयानोपयाना ॥ चकार पाणक्तुणकद्वयमुद्यपार्थ ॥ १७ ॥ अपमअस्तादुनिकटमयान् ॥ १८ ॥ विररनिर्विद्यतम् ॥ १९ ॥ लट्पकाराकारापरिकृतमद्वयमेव ॥ २० ॥ अभोऽप्यभाक्तुमशक्यम् ॥ अस्तद्वितिकादि ॥ विकल्पितविषयनम् ॥ २१ ॥ अरामरुदकाद्वानककाकारनादि ॥ परउक्तद्विषयमाकारनादि ॥ २२ ॥ नृनिपणुकलक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णाद्व्याप्त्याधियामिथ्येति सत्यमिति भा ॥ २३ ॥ सुखेदुःखे क्रियायोर्योभावामावेऽप्रमदौ ॥ यस्यनोक्तामतिमतिर्महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २४ ॥ जराभरणमापधराज्यं तरिद्रयमेव च ॥ रम्यमित्यवयवेति महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २५ ॥ महोति सुखदुःखानियधर्वासीवसागर ॥ समसमुपपृच्छाति महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २६ ॥ अहोसाममतानुपि श्रद्धायादिवाश्रव ॥ नापयस्माद्धापयतामहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २७ ॥ कद्रुल्लवणतिकमष्टदृष्टमुत्तमम् ॥ अधर्माश्रितिसाम्पन्नमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसवैवसुरवविरतय ॥ य पश्यतिसमसौभ्योमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २९ ॥ स्मरद्वन्द्वकारवशुभवाप्यशुभतया ॥ समतासुस्तिरयस्यमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३० ॥ इदमोऽप्यमोऽप्यवेत्येवत्यक्काविकल्पितम् ॥ गताभिलापयामुक्तमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरम् ॥ योभुक्तसमयादुद्धामहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३२ ॥ धर्माधर्मोत्तुल्लुङ्खतयामरणजन्मना ॥ धियायेनेतिसत्यकमहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३३ ॥ सर्वच्छासकलाशका सर्वह सावन्निश्चया ॥ विषयेनपरित्यकामहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३४ ॥ इदमनसोदुःखैरिद्रियाणामनस्थिते ॥ नूनयेनोद्धितासतामहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३५ ॥ नमद्वानजन्माप्युक्तपुक्तनकर्मणा ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३६ ॥ येनधर्ममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवन्तपरित्यक्तमहाभ्यागीसुच्यते ॥ ३७ ॥ यावताहस्यकलनासकलेयविलोभ्यते ॥ सायेनसुपुसत्यकामहात्प्यागीसुच्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तद्वन्द्वनशरीरायपुरानय ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतमाध्वक्ष्मास्तिनेतरकलाकलनोर्द्विकिञ्चित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतानिवाणमहिसकलामलशान्तवति ॥ ४० ॥

सपार्द्धाबाह्वान कायचेष्टा ॥ धियाविषयबाधादेववर्तितस्य क्ता ॥ १४ ॥ देशदीनासत्तातसुखं सख्येनमिष्यान्नुद्याजिगतात्पका ॥ १५ ॥ युक्तपुक्तेनैहिनित्यिद्वन्द्वानिद्याचरणद्वयेषा ॥ १६ ॥ धर्मपधर्मचरातीरम् ॥ मनोमननमानसम् ॥ नृहिनमागारिषेदितम् ॥ १७ ॥ सुपुसत्यम्वरानेनबाधासत्यका ॥ १८ ॥ उपसहृति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभावनयामाकाकर्त्तामहाभोक्तोक्तमहात्प्यागीसुच्यते ॥ २० ॥ विररनिर्विद्यति ॥ विररनिर्विद्यति ॥ देशमल्लेहोद्विषयकोशानानवस्थाययस्यचरितारासनिरजनतमुपेत स्रष्टरिरोष्टनित्योदितविमलरूपमनतमाध्वक्ष्मास्तिनेतरकलाकलनोर्द्विकिञ्चित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतानिवाणमहिसकलामलशान्तवति ॥ ४० ॥

हे अगहमसारेयत्किञ्चिन्नातितसमत्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धाधिकालावयवेषु प्रसिद्धाना सर्वत्रार्थाणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयशून्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तत्सर्वभावविकल्पमपिरवमाकाशमेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत्किञ्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वं
देकरसाद्वत्क्षणोऽन्यन्नसंभवत्येव ॥ सत्. पृथक्के असत्त्वापत्तेः ॥ अपृथक्के सदैकरस्यापत्तेः ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्सैवाहमित्येवातर्क
निश्चयः सत्प्रथमसमाप्यभ्यासवलेन स्थित्वा समभूमिका क्रमेणाधिरुस्य गताशकविलासतथैवास्त्वर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयद्विअतर्मुखः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदनायास्येवेत्यन्यः ॥ ४३ ॥ इति श्रीवाग्विष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं खमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चिदपि
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशंकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठं लुकार्प्यजातम् ॥ न खेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० व्रतत्र
यनिरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम
नि ॥ गलिते वागलहूपेलिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसो वसरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्सहंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाइव बुद्ध्यालंशैः ॥ कोपस्तानवमायातिमोहो मां घाहि गच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तं गच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयुच्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दैति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्तत्तेहंश्च ते यद्विद्वामुखे ॥ दृश्यं त एव तुच्छत्वात् नालिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गीर्वाण गणस्य स्य हृणीयताम् ॥ साधुर्गच्छत्युदन्त्य

स्य समताशीतचंद्रिका ॥ ८ ॥ चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते च पुमाश्च यात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एव पृष्टो वसिष्ठः प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि संपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपि तल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलति सति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचय नृलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैत्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वधारिणी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुभस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विष्णो मित्रेण हरिश्च द्रच्छलने पुत्रघातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेत्याह ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनष्टिगमालिन्याभासयोः कदाचिदुदयेप्युत्तरक्षणे मिथ्यात्वबुद्धिबाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तलेपकत्वमितिनित्याभावाविकमुखादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते च पुमाश्च यात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन

अथ तेषां विषयादिषां निष्कर्षो निर्णयः ॥ १ ॥ आर्षेयभैरवादिष्वर्थैर्द्विष्येच्छब्दो विषयोपि ॥ सतगतिराहकाराणाम् ॥ १० ॥ इदानीं ब्राह्मणभस्मानिष्ठलगतार्थस्य
 स्वरूपमवतर्णान्तरमुपसृष्टम् ॥ शुद्धालोकनेति ॥ शुद्धरक्षणोनालोकनेन प्रकारेण ॥ अथवा प्रत्यक्षमवगमया शुद्धाभालोकेन बालोकेलावन्मात्रेण साध्यो लभ्ये अस्माभिरा
 आपराधसिद्ध्या संनिधायैष परमात्मन्युत्पत्तिरिति धिगलित्यर्थः ॥ ११ ॥ तस्य हीनार्थिकप्रथमप्रापदमित्येव द्विकेनैवाम्येवत्याह ॥ विधाति निर्माति ॥ हे अगदु
 स्तरात्मा बाधरूपजननस्योपलक्षितसत्तारगुरुत्तरीयोरुत्पत्तिरिति चोक्तं पुरुषस्य तत्परितरतिशयानन्दं लज्जितं चिरमुत्थितं विधाति ॥ अत्रा मुमह्वं दृज्जगत्किं परमात्मनस्य च
 किं केशरास्यादभागैर्लब्धं भोगैश्च किं स्यादिति निरतराभ्यन्ताविचारैराप्यात्मिकमतिरेकप्रथमोऽभिमत उपायोऽभ्युपायः ॥ तस्मात्तमेवाप्रययित्यर्थः ॥ १२ ॥ इति श्री
 उपशान्तचक्रांतचस्यममप्रतिरोधिषः ॥ निश्चतवर्जितस्वच्छंदवहतीत्यमहदु ॥ १ ॥ प्रावाभावि रुक्षोपि विचित्रापिमहानपि ॥ नान
 टायनखेदाय सर्ता संसृतिविश्रमः ॥ १० ॥ शुद्धालोकेन साध्योऽस्मिन् वस्तुन्यस्तमितापदि ॥ प्रवर्ततनयो मोहात्तधिगस्तुनराधमम् ॥ ११ ॥
 विधाति समुच्चिताचिरमंगदुस्तरलाकरजननसागरमुत्तितीर्थं ॥ कोहंकयजगदिदं च परचर्किं स्यात्किं भोगैरिति मतिपरमोऽभ्यु
 पायः ॥ १२ ॥ इत्यापवांसिष्टमहाराभायणेवाऽन्तेऽमोऽनिपूऽगलितचित्तलक्षणकयननामपांडराधिकशततमसर्गः ॥ १११६ ॥
 श्रावसिष्ट उवाच ॥ भवतामादिपुरुषहृद्वत्त्वाकुन्नामभूयति ॥ इदं वा कुवंशप्रभवययामुक्तस्तथाशृणु ॥ १ ॥ इदं वा कुन्नामभूयालस्वरा
 उपपरिपालयन् ॥ कदाचिदंकांतगतमनसात्मचित्तयत् ॥ २ ॥ जराभरणसंस्तोभस्तुल्लङ्घ्यस्वभ्रमस्त्यते ॥ अस्य हृदस्य प्रपंचस्य कोहेतु
 स्यादतिस्वयम् ॥ ३ ॥ जगतो निर्विवेदासौ कारणचित्तयत् ॥ अयैकदापृच्छद्सौ ब्रह्मलोकगतमनुम् ॥ ४ ॥ पूजितं स्वभ्रमासंस्त्यं भग
 वतं प्रजापतिम् ॥ इदं वा कुरुवाच ॥ मां योजयति धार्ष्ट्येन भगवन्करुणानिधे ॥ ५ ॥ भवत्यसादृशपापमवर्तं प्रपुमजसा ॥ कुत स
 गांयभायातस्वरूपचास्य कीदृशम् ॥ ६ ॥ किं येन ज्जगत्स्य कदाकेनोक्तिकथ्यते ॥ अहंकयश्च विपमादस्मात्सृतिविश्रमात् ॥ ७ ॥ विमु
 द्ययपनाल्लिणाज्जालादिविविदंगम् ॥ मनुकवाच ॥ अहो नृपिरकालेन विवेकस्तुविकासिनि ॥ ८ ॥ वितथानर्या विच्छन्तासार
 मयस्त्वया कृतः ॥ यदिदं हृदयतोऽकिंचित्तज्जालं नृपकिंचन ॥ ९ ॥

श्रांतस्य प्रपंचं निपूऽपांडरात्तरातमसर्गः ॥ १११६ ॥ १ ॥ कोहंकयजगदिदं विचित्रोऽतिरश्चयः ॥ इदं वा कुन्नामभूयालप्रोक्तो विवेकसंप्रकीर्त्यते ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 मूलपुरुषपापया ॥ पादराशिधारणमुक्तभागत्कपटविश्रान्तलाभाद्विषादव्यक्त्ययः ॥ ११२ ॥ इति स्वयमर्थावर्तयदिति पूर्वोक्तव्ययः ॥ २ ॥ तद्विवेदविवेकेन वेदब्रह्मलोककारागतं
 मनुस्त्वितरम् ॥ ३ ॥ तत्र प्रथममनुपायं यथाभिमुखीकरोति ॥ आर्षेयः ॥ ४ ॥ मध्यमोपाराधयति ॥ कृत्वा हस्यादिना ॥ ५ ॥ सत्ययापरिभाषातश्चक्रियम् ॥ कस्य भोक्तुं स्वाभि
 मन् ॥ कस्य कर्तुं विधितमिभिः प्रसादितं ॥ अनेन श्रुत्यादिपराधमूलमुपदशपररासपरायागतवैकल्यवाचाभ्यन्तगतैर्कषाकिं चत्कस्य दित्येति सूचितम् ॥ ७ ॥ विमुद्वयदे
 शिकप्रकटार्थमुच्छेदी ॥ ८ ॥ तत्र तस्यापराधमूलितत्वात्स्वरूपचास्य कीदृशमिति प्रपञ्चस्य प्रथममुत्तरमाह ॥ यद्विविधं ॥ तत्तत्तद्विषयाज्जगत् ॥ अस्मात्स्वरूपमवर्तं प्रतिभाष ॥ ९ ॥

ननु सा ख्या उपदाने परमसुखतया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मा स्तीत्युच्यते तत्राप्युच्यते ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थानोदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सावानाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयमप्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवसर्गाख्या सा ब्रह्मसत्तानुविद्धजगदस्तु नाम तथा पित्यतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मा स्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिर्हि बहुस्याप्रजायेतिसकलपद्मब्रह्मण एव जगज्जीवभावश्चेतरेषां यस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तर्गच्छन्तु सप्तमप्यभिमानेन त
 द्रूपताम् ॥ भूतनाप्यव्याध्याभिमानेन तद्रूपताम् ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामताम् ॥ तथा मिथ्यापाधिषु भाग्याचिदाभासानां यथादिकल्पनानवस्तुनस्तत्त्वसक्तिरित्याह ॥ अ
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुं द्रियातीतं यस्यादपि निर्विकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदा तमेति कथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्यादयाराजन्मर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शोऽप्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमुत्पन्ना ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तर्गच्छन्ति भूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्मत्त्वमायाति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ न च धोस्ति न मोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च हित्वं संवित्सारं विजृम्भते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारितरंगभंगैरव
 परिस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं वंधमोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादे सप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव याति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसरंतीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्यो दृश्यते राहुर्गृहीते न यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्मा दृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशास्त्रेर्ना
 पिगुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनेवात्मा स्वयासात्वरथयाधिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परिस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परिस्फुरति ॥ मायाभावात्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्ववधमोक्षधर्मोदरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभययस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदाकस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनापायामनुमानत्रयकीर्तिताः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्यायात्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः सविदः सत्काराणामंतःकरणतया परिणामेन दबच्छिन्नतया जीवतां याति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सारे समदिव्य छिन्नतया जीवतां याति ॥ २ ॥ न च दृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि सारदुःखी न द्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

निरुपमतादृष्टिप्राद्विकथद्वयस्थितिस्तदतिनिरुपमता ॥ ५ ॥ अथधारेणमुपधासादितापीडनम् ॥ ६ ॥ पदायमात्रउदासीनपदार्थसाधारणसत्यव्यवस्थाम
 पशुदासत्वात्तन्नामधुर ॥ ७ ॥ ८ ॥ नविद्योर्किञ्चिन्मात्रमपिपक्षतयाविधयश्चिन्मात्रतद्व्यपोगगनादप्युपसृतम् ॥ ससारवर्धनीनमुक्तिहेतुरितिपाद्यत् ॥ ९ ॥ अजगती
 नवर्हिभासंगविद्येशानस्फुरणगुरुपट्टतन्माह ॥ यदेति ॥ १० ॥ यथाअगदायाकारताहेमपदसन्निवेशावयवविन्यासैश्चिन्मत्तद्वशात्सन्निपिजगत्तन्मूलमायाकूपेइत्य
 य ॥ ११ ॥ आत्मनःकालावधारणस्तत्कालविद्युत्कालस्वअनन्तपुषसहारस्यातसमुद्रतामाह ॥ विनाशेति ॥ विनाशएवधावधोवद्वधाघ्नितोनाफातविशिष्टम् ॥ भूतानिभार्णि
 पथिकापथिदस्तैरागद्वेषविमुक्तया ॥ यथाधियातयैवेतद्वद्व्यासंस्त्रिपादय ॥ ५ ॥ एतेषुनादरकार्यसतानैवावधिरणम् ॥ पदार्थ
 मात्रताविधास्तिष्ठत्वेतययास्तुखम् ॥ ६ ॥ पदार्थमात्रदेहादिधियासंत्यज्यदुरत ॥ आशीतलान्तकरणोनित्यमात्ममयोभव ॥ ७ ॥ दे
 हेहमितिप्रायुद्धि साससारनिवधनी ॥ नकदाधिदियबुद्धिरादेयाहिमुमुक्षुभि ॥ ८ ॥ नर्किञ्चिन्मात्रविन्मात्ररूपोस्मिगगनादणु ॥ इ
 तियाशाश्वतीबुद्धिस्सानससारवर्धनी ॥ ९ ॥ यथाविमलतोयानांघहिरंतश्चभावनम् ॥ तेजस्तिष्ठतिसर्वत्रतयात्मासर्ववस्तुषु ॥ १० ॥
 सन्निवेशाशर्वैचित्र्यययाहेसौगदादिता ॥ आत्मनस्तदतद्रूपातयैवजगदादिता ॥ ११ ॥ विनाशवाहवाक्रांतमीमंकात्ममहार्णवम् ॥
 जगज्जालतरणिषोयातिभूततरणिका ॥ १२ ॥ तथाप्यप्राप्यपूर्णस्ययपाताकालवारिधे ॥ तमात्मानमहागस्त्यराजन्भावयसर्वदा
 ॥ १३ ॥ अनात्मन्यात्मतामस्मिन्देहादौदृश्यजालके ॥ त्वक्कासत्वमुपाकृद्वेगुहस्तिष्ठययास्तुखम् ॥ १४ ॥ कुक्कोटरसस्तुनविस्मृत्यजन
 नीस्तुतम् ॥ यथारोदितिषुनार्थतयात्मार्यमवर्जन ॥ १५ ॥ अजरामरमात्मानमबुद्धापारिरोदिति ॥ हाहातोहमनायोहनयोस्मीतिवपु
 ध्वय ॥ १६ ॥ यथावारिपरिस्फुटानाकारविलोक्यते ॥ तथासकलवशतश्चिद्वक्ष्यपरिहृति ॥ १७ ॥ सस्याप्यसंकलकलंकमुक्तचित्त
 त्वमात्मन्युपशांतकल ॥ स्पदेष्यसंसंदंभिवेहतिष्ठस्वस्य सुखीराज्यमिदंशशिधि ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवासिष्टम् ० वा० दे० भो० नि०
 पू० इदंवाकुमनुसवादेअष्टादशोत्तरशततमभसंगा ॥ ११८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
 निकायालरगायासाम् ॥ १९ ॥ यथासर्वभगज्जालभक्षणेष्वप्याप्यपूषसाहस्यकालधारिधेयपातापानकर्त्ता ॥ १९ ॥ सत्यनिर्वासनीभाषम् ॥ २० ॥ नित्यलब्धेव्यास
 म्पदभ्यासार्थारोकादन्माह ॥ कुक्कोटरति ॥ १५ ॥ ऋष्ययेहेनारो ॥ १६ ॥ परितोहृदैनिकार्यपरपरायावधेति ॥ १७ ॥ हेपुषत्वसकलकलंकमुक्तचित्तमात्मनिर्वाप्यस
 म्पदसर्वसंशोपशमप्रारम्भयोगोपयोगित्वमिभाषावशेयादुपशांतकल सप्यप्यवधारणयद्देष्टुमिदंविद्याहस्येदेष्टव्यमहाराजमुनीत्वरस्य सुखीनिह
 दराज्यशशिपिपाठय ॥ शास्यारोहस्यभीषत्येनासिद्धलाद्धेर्धि ॥ १८ ॥ ॥ इतिभीमासिद्धय० गार्ग्यर्यपकारोनिर्वाण पू० अष्टादशोत्तरशततमभसर्ग ॥ ११८ ॥

वण्यते पुरुषस्यावसातऽनमोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनिश्चयात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यर्तस्पर्शमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासंस्पृष्टेतिष्ठ
 तीतीक्ष्वाको जिज्ञासालिङ्गैरुपलब्ध्य मनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या आविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकै स्पृष्टे क्रीडते विदुषः प्रति तु तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसहृद्व्यधातित्वात्कूटस्थोदये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागाद्यहत्तस्य सर्गशक्त्युदय इव वैराग्या निवृत्तस्य सहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसत एव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकवासाध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्ताह ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्जालाप्रभेदा यथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्द्रव्यकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायो महणमायाशवलदृष्टान्तर्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतत्वं प्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः क्रीडते चालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्या यत्सहृद्व्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुदेत्युन्मच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथ दंब्रह्मणि स्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानां तदवातदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नु चित्रात्मा यं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मयदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्तिच्छंस्
 ब्रह्मकवचःसुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्पृष्टमिदं नेति बीजं त-
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्त्याभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावनाज्ञेण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं स मेत्यतानवां विशोक् एव तिष्ठु भाः ॥ १० ॥

स्यात्मानोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगतस्फुटदर्शनं चाश्रयमधाटितपटनासमर्थमायावलोकित्वेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वव्यग्रेष्ववयवप्रायेषु वासाध्यात्मिकभावेषु प्रोतमतर्ब-
 हिश्च व्याप्तमप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन गरादिरिव ब्रह्मणि जगत्ताति भासि क-
 नवास्तवमिति भावयन्तित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैकवचयस्यस ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यविस्मृतिस्तद्वृक्षणेना-
 ज्ञेण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्द्विभाविता प्रियाप्रियता वैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणपुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा-
 वनेन वा साधार्भावनेन तद्योजकधर्मार्थमलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्ष्म्यं स मेत्यतद्वलेन शोके ह्वलेषु विशेषोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

[illegible]

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ १ ॥ तस्यामेव सर्वदृशानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तथा सप्तमभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तस्य कीदृशो न भवत्समाह ॥ न विधेइति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकशो भानौ यत्तस्य सिद्धिरसम्भावत इव प्रत्यक्षिन्मात्रमहमस्मीत्यखड्गमहावाक्यार्थमत्रेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तोभेमहिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिद्वयं भागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वधीते कर्मणो नो कवीयात् ॥ तस्यैव स्यात्सर्वविश्वविदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 क्तु र्यातीतपदावस्थाय सप्तमी भूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राप्त्या स्वप्रकाशपदालिका ॥ १८ ॥ अंतःप्रत्याहतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्त एवास्वसंदेहो महासमतया तथा ॥ १९ ॥ यद्भोगसुखदुःखं शरीरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११ ॥
 न भिद्यन् च जीवा मिनाहं सत्ताप्य सन्नयम् ॥ आत्मारामो न रस्ति हेतुः सन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ २० ॥ व्यवहार्युपशान्तौ वा गृहस्थो वाथ वैककः ॥
 अहं न किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ २१ ॥ अल्पे प्रकोहमजरानीरागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ २२ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ २३ ॥ तृणाग्रं पृथ्वरं भानौ न रनागाम
 रेणु च ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ २४ ॥ तिर्यग्भुवं मधस्तान्मेव्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोति कइव
 क्षयी ॥ २५ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ २६ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ २७ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २८ ॥ तद्भवजीव बद्धयोनो कुरप्रविमुचति ॥ देहेद्रियादिना कर्मकरणौ पेन कल्प्यते ॥ २९ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कइ
 वां गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सृज्य समुत्थितः ॥ ३० ॥ शशांकशीतलः पूर्णो भाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मले ॥ ३१ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्ढी यक्कापि गच्छति ॥ सर्ववहिकला जंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ ३२ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वाद्द्विषयनाशोऽज्ञादेव दुःखप्रामिमाशक्यविशेषवक्तुमज्ञास्य विषयनाशोऽद्वैतोत्तिप्रकारमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ ३३ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसहावस्थितिनियमः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थ्यादिभूमिकास्तनुवासनं सप्तमभूमौ तु विवासनम् ॥ ३४ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणेति ॥ ३५ ॥ देहेद्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादायक्या व्यासेन तत्कृतकर्मस्य ह भवैकः कर्त्तैत्यभिमानो हि कर्मभिलषः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहेद्रियादिनेति ॥ ३६ ॥ भावानामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहेद्रियादिभावेभ्यः सस्य गुह्यस्य गुह्यतया निर्गतः ॥ ३७ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ ३८ ॥ कर्मवद्भावनकलापि
 कालेन श्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ ३९ ॥

कथयति तच्छास्यति तत्राह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावना अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्तिरस्य
 न चरमसाक्षात्कारदत्तस्तदनुप्रवेशात्तन्मात्रासाक्षात्काराभिप्रायदाभावतितदा एव प्रसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथयति तदिति ॥ प्रशान्तेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासाकाव्यनाटककार्यजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविक्षेपाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 ता० प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२१ ॥ ॥ ७३ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तपदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यतेश्वर्यालक्षणे र्भनुनेयते ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषवि
 कल्पविषयसमस्तुखलित्वमीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वायमात्रो ज्ञेय इति पापरदृशेयमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तत इत्यादि श्रुत्या हेरण्यगर्भानं दानविषयानदमोकारमहार्णवतया निरवित्त्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्त्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहं कर्तेर्विमोहस्य क्षये पोष्यं विलीयते ॥
 प्रकृतिर्भावानामोक्षः स्यादेष एव सः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषविकल्प
 विषयः समस्तुखलित्वमिति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२१ ॥
 मनुखाच ॥ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाश्रितः ॥ यत्र क्वचन शायी च स समाहितो वराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 यो जिज्ञेतः ॥ निर्गच्छति जगज्जालत्वं जरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामतीतविषयो विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ कामयुगलतः शोभां शरदिव
 न भस्मलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाद्रुदः ॥ परानंदरमाक्षुब्धोरमते स्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यलमो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिर्विबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं तस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरत जनतादृदेहकर्मन पूजनैः ॥ खेदाह्लादौ न जानाति प्रतिर्विबेन तैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्बिकारश्च पूज्य पूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदस्य ज्यते पि च युज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धवद्वलस्यासमाह ॥ वर्णित ॥ शास्त्रेण यत्रणा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मिकं क्रियातफलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासानासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामतीतस्य निरतिशयानरस्यानुभावस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनरसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्यनुतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदृग्वादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्तेनैश्वरेन पूजनैश्च देहप्रतिविबभूवमिथ्येति परधर्तानि प्रतिविबगैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यः पूजितोऽपि निस्तोत्रः अप्रशसमानः पूजाविर्जितोऽपि निर्बिकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ संयुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तान्मिथमिति विषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यते त्यज्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचित्कुशलनोरपि प्रमेयमिति विषये स यत् तत्तोनारोहति नातर्भवति ॥ तस्य तत्कुशलमतयोपिनयत्कुरुणाकृत्यर्थ ॥ अथ हारतुं घालेनापि प्रमेयं किं यते अस्मै
 माप्यनुवृत्तेन वशी किं यते एतेन यमदुराराय शुद्धचित्तत्वाद्भूतिव्यर्थ ॥ १० ॥ तस्य ज्ञानसमकालमेव मुक्त्या देहाविषायेन च पुनर्भक्तिनिमित्तीयैर्देहत्यागस्य भारी विधनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचन कदाचित्पितृनुमावात्यजगत्तमानक्षणदशनीयविधानुत्तयाजगु तयाप्यसौ ज्ञानसमर्पितसमये प्रमेयमुक्तो विदेहस्थेति प्रेरणसमयः ॥ ११ ॥ तदुप
 पदानयार्थमासत्सङ्ख्यमाह ॥ अहं यतीतिरिति ॥ १२ ॥ सपूजनीयमिति ॥ तया वभुति ॥ ययलो कभनसासिभिर्भाति विशुद्धसत्त्व कामयते यार्थकाममाप् ॥ ततो लोकोकलभतेती
 भक्ताभास्तस्यास्तमवसाययेद्वैतिकाग्रमिति ॥ १३ ॥ तत्पूजनेष्वपरमपुरुषार्थमापककान्तेनैतुसीत्याह ॥ नति ॥ अग्रेष्ठीणो भगवदयोयेयातया विधानं जीवभुक्तानां भक्त्या
 भजनेन प्रत्यक्षपद्विज्ञानादभासापत्तेतयवर्गादिनिर्मायायतनस्य व्यय ॥ १४ ॥ अग्रयहेनेति त्वरस्यम् ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० द्वाविंशत्सुत्तरशततम सग ॥ १२ ॥
 प्रमेयेकस्य चिदपिनरोहति महाशय ॥ प्रमेयी किं यते चापि घालेनाप्यदुराराय ॥ १० ॥ तनुत्पजनुवातीर्थेष्वपचस्य गृहेषु विवा ॥ माकदा
 चन वाराजन्वत्तमानं पिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसमाप्तिसमये मुक्तोसौ विगताशय ॥ अहं भातिर्देहं धाय मोक्षो ज्ञानेन तत्क्षय ॥ १२ ॥
 सपूजनीयं सज्जत्येनमस्कारं सयत्नत ॥ सतिरीक्ष्यो भिवाप्य अविभूतिविभवैषिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेन तप प्रदानेन सायनेन तत्परम
 पवित्रम् ॥ आसापतेक्षीणमवामयानां भक्त्या सत्तामात्यविदां यदग ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्भ्यनुब्रूय
 हययौ ॥ इक्ष्वाकु रपितां दृष्टि मवष्टभ्य स्थिरे भवन् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकु मनुसंवाद इक्ष्वाकु प्रबोधन
 नाम द्वाविंशत्सुत्तरशततम सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ एवस्थित हि भगवज्जीवन्मुक्तस्य सन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसो भवत्यात्मविदां वर ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तस्य कस्मिंश्चिदेव शोभतव्यतिशयेन धी ॥ नित्यवत्प्रशान्तात्मा
 स आत्मन्येव तिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तप सिद्धेर्जन्मसिद्धे श्रमुरिश ॥ कृतमाकाशयानादिका तत्र स्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

कस्यास्य भाव्यासिद्धये स्थेषारत्नार्थमादिपु ॥ अतिरिक्तं हि पूर्णत्वादिशेषाभाभिधीयते ॥ १ ॥ वर्णितलक्षणस्य श्रीवभुक्तस्य अपि ममादिसिद्धानां विषये चरादिसिद्धिद्वयेपि
 कर्मभरपुर्वोतिशयोक्तिनवेति विदित्तोनारोहयच्छति ॥ एवमिति ॥ एवमत्वादीनां त्रयेण सज्जजाने स्थिते सति ॥ १ ॥ तस्याभ्यसिद्धागोचरनिरतिशयान्दात्मगोचरो नु भगवद्विशेष
 दत्ताशयमानतयाह ॥ कस्य हि ॥ कस्य कस्मिंश्चित्पितृदृष्टिगम्य परमात्मतत्त्वशरीरे धरेषां निभयेन भगवतीति योक्ताना ॥ अथवा आप्यर्थेपुनकार ॥ कस्य सासारिकसिद्धारो कस्मि
 न्निरप्यप्रियः प्रियपधीर्न भवतीति योक्ताना ॥ तत्पूजनीयमिति ॥ १ ॥ मन्त्रसिद्धादिद्वयेणाप्यहमेव स्थित इति सार्वात्म्यमुच्यते ॥ भगवान्तेष्वेव चरादिसिद्धीनि निभाम
 तानाद्युनस्य गपुर्वोतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धेरिति ॥ अथवा आप्युपराब्धान विषयतपूर्वकारण्यस्येति भुक्तस्यातस्त्वद्विषयमनित्यनिर्दिशयान्दपुनमुच्यः ॥ आकाशायानादिसिद्धि
 ज्ञातुं च ध्वसिद्धादिति ॥ कृतत्वपन्नोत्पत्तिरिति मन्त्रपुर्वोत्पत्तिरप्युच्यते ॥ २ ॥

यद्यपूर्वशब्दस्थानन्यप्राप्तत्वमप्यर्थस्तथापिबहुभिर्मन्त्रसिद्धादिभिरणिमादिसिद्धिजातंप्राप्तमेवेतिनेष्वपूर्वतेत्याह ॥ अणिमाद्यपीति ॥ सर्वात्मभूतस्यज्ञास्यसर्वसांसारिकसिद्धी
नातत्तद्यत्नेनतैरेवसाधितत्वादिपुनस्तेनपुनःसाधनेप्रयोजनमस्तीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हि तत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एषएवेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयइ
त्यर्थः ॥ अतिशयातरमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरागत्वफलान्येवतत्त्वज्ञालक्षणतयावर्णयन्नुपसंहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशान्तेनचिरंतनश्रमेणनिर्द
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मभूत्याब्रह्मचिदेवमूर्ति सैधवघनवदेकरसंस्वरूपयस्यतथाविधस्यएतावदेवखलुलिङ्गलक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षयइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० त्रयोविशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ निष्कारणत्वंजीवानांमांसराणेणवद्धता ॥ रूपाण्य
वस्थास्तुर्ध्वचमगव्याधीयमीयते ॥ १ ॥ इतरसिद्धापेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवत्वादेव प्रत्यगात्मनश्चनित्यनिरतिशयानदरूपताब्रह्मस्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमाद्यपिसंप्राप्ततादृशैरेवभूरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वात्तैर्नैतरेणात्मदर्शना ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यागात्नीरागममलंमनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जति ॥ ५ ॥ एतावदेवखलुलिङ्गमलिङ्गमूर्तःसंशान्तसंस्तुतिचिरश्र
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिननिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० अज्ञा
देर्ज्ञस्यविशेषकथनं नामत्रयोविशंतुत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वंश
नैर्विप्रोदुरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतथाजीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्फुरंतिवै ॥ आद्यविसृज्यंज्जातानितानि
निष्कारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरात्ममुपागत्यपुनर्जन्मान्तराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वकृतैरेवकर्मभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवत्यस्वभावोपेक्षावशाज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकामयमानस्तत्सभोगसहवासादिदुरीहयास्वस्वोचितंसत्त्वंसात्त्विककमा
ह्मणधर्मशैरेपेक्ष्यचिरकालेनशुद्धत्वमगीकरोति तथाईश्वरोबुद्ध्यादिसंगत्यातत्त्वमुक्तभोगाशयास्वनित्यशुद्धपूर्णनदस्वभावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिप्रा
धान्येनभोग्यान्त्युपहितप्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानादिद्विविधसस्वकारपरपरानुसारिणोहिरण्यगर्भात्सकादाद्यविसृज्यंज्जातानिमायागंधर्वनगरवदाविभूतानि
अतोमिथ्यात्वानिष्कारणानिवास्तवसामयीनिरपेक्षाणिनिहिताभयदादिःस्वोत्पत्तौदहृच्चकादिसामयीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योवैपुण्यनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्भोक्तृणात्सुनरेत्याद्यस्यैलोकायकर्मणोइत्यादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मभूतस्यजीवभावोनायसर्गोऽजन्मोऽप्येतत्त्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकृतेरुपहितकृतैः ॥ नेश्वरस्यजीवभावोऽकर्मोपेक्षाकितुजीवभावापत्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकर्मोपेक्षा यथासवितर्जलेषतिविवनेनचलनादिक्रियापेक्षाप्रतिविवस्यतरगमेदेपुसंकमेतत्तद्वतिविक्रियानुभवेचोपाधिक्रियापेक्षातद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

नरस्य दमाह ॥ कायकाण भावदति ॥ नयाचोक्तनाथिके ॥ विद्यदनुस्वभावागुरोपधेयनकाकात् ॥ विद्यत्पुणतोत्सर्गोक्तार्थेष्वदशाधिपामिति ॥ ४ ॥ पश्चात्तेपाकमा
 नीर्नृनाप्राप्तनरपाह ॥ आत्मज्ञानार्ति ॥ पादशमात्मनयोज्ञानासितदनुक्षयसकस्यपतितसकस्यानुरुपषकरोति नहिमनुप्यादिहोत्सनामुद्भिन्नापुण्यपापेष्वनस्यपति
 ररातिना ॥ नयाचाकभगवद्विभाष्यकृदि ॥ मसनभ्यत्नात्मभावेनदेनकिथिद्राधिपयेदति ॥ दहाप्यासोपसकस्यद्वीरेषुपुण्यपापप्रवृत्तिहृतिरित्याह ॥ सकस्यदति ॥ ५ ॥
 तक्रमस्यात्प्रसिद्धिर्नयाधिपत्यपुण्यप्रवृत्तिभागवतनासिताननपथस्यकारणम् ॥ ६ ॥ सकस्यस्योत्तयायमाह ॥ साधधानदति ॥ यासापाहकविषमस्योगनसमाक्षिप्यैकाप्यलक्षणसाधधानत्वाभ्यासेतुसकस्य
 पादस्यपासकनुहृतनयातिकृतराधनुसधानादानाधानानुक्लभप्रसिद्धसकस्यभावनति ॥ यासापाहकविषमस्योगनसमाक्षिप्यैकाप्यलक्षणसाधधानत्वाभ्यासेतुसकस्य
 कायकारणभावायमार्देशोजन्मकमणो ॥ अकारणमुपायातिसर्वेर्जावा परात्पदाना ॥ ६ ॥ पश्चात्तेपास्वकभाणिकारणसुरवदु त्वयो ॥
 आप्तज्ञानात्सिमुत्पन्न सकस्य कनकारणम् ॥ ५ ॥ सकस्यत्वहिवधस्यकारणतत्परित्यज ॥ मोक्षस्तुति सकस्यत्वतदभ्यासपरोभाव
 ॥ ६ ॥ सावधानासवत्वचत्रात्प्रपाहकसंभवे ॥ अजसमेवसंकल्पदशापरिहरण्डने ॥ ७ ॥ माभावत्रात्यभावात्प्रपाहकात्माचमा
 सव ॥ सावनानवित्तात्प्रकायच्छिष्टतन्मयोभव ॥ ८ ॥ अजसययमेवार्थपतत्यक्षगणोनय ॥ धृज्यतेतत्ररगेणतत्रारगेणमुप्यते
 ॥ ९ ॥ किञ्चिद्वचतनुभ्यतद्वद्वानिभवस्थितौ ॥ नकिञ्चिद्रोषतेश्चित्ततन्मुकोसिभवस्थितौ ॥ १० ॥ तस्मात्पदार्थनिचयात्सहस्यावर
 जगमात् ॥ वृणादद्वेषायातान्माकिञ्चित्तवरोचताम् ॥ ११ ॥ यत्करापियदश्रासियज्जुहोपिददसियत् ॥ नकर्त्तासिन्नमोक्तसितत्रमु
 क्तमति शर्मा ॥ १२ ॥ सतोर्ततनशोचतिमविविष्यितयतिनो ॥ वतमानचयदृक्तिकर्मप्राप्तमखंडितम् ॥ १३ ॥ मनसिप्रयिताभावाकुं
 णामाहमनादय ॥ मनसंस्वमनोरामन्देदनीयविजानता ॥ १४ ॥

हृतवर्षाच्छिद्यतन्मिभाष ॥ ७ ॥ अनुपवार्थक्याक्याह ॥ माभवेति ॥ यदाशदष्टाक्षित्स्वक्षयतन्मयलक्षकस ॥ ८ ॥ आसाधधानत्वेतुपासेनुक्लरागावर्जनीयद्विदराय
 र्त्वाप्याभ्यासस्याप्यावयकतादेशयति ॥ अजसमिति ॥ ९ ॥ रागवर्ताभ्ययो सखयविष्यद्वर्ययत्तयार्थभयोक्षतिगतवरायति ॥ किञ्चिदिति ॥ यदप्यदि ॥ तत्ताहि ॥ १० ॥
 अपकवाधधोतुषयागारहत्कवाधार्थादशद्विरप्यमभलत्कायातत्तद्रोगयविषयप्रक्षयावदायनिचयान्निधातिकिञ्चिदप्यतद्वनराचताम् ॥ ११ ॥ मन्वेवपरवैराययेणभोन्नताय
 भजयधर्मावनात्मनभाननारिक्त्रिपाणोदुस्समन्तानल्लोषय स्याद्वेषस्याशक्त्याह ॥ यदिति ॥ तद्वतद्विक्त्रियास्तुमुक्तमति-कूटस्यात्सनिषिष्टमसि ॥ तयाचोक्तभगवता ॥ नैव
 किञ्चित्करामीनिपुक्तोपप्येतत्तत्त्वमिति ॥ १२ ॥ दृष्टिपयोगानिटसमाववादिप्रयुक्तशक्तेनप्रथमसक्तिमाशक्त्याह ॥ सतदिति ॥ १३ ॥ सर्ववधकयेमनाज्यएवोपाय सख
 मनसिदनाप्यनत्याह ॥ मनसीनि ॥ १४ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा प्रयत्नैष परिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्रैक
 यानश पृथक्कृत्य मनसा न्छेदनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसाच्छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्थरूपकनिरूपकसत्ता रसूर्तप्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूलसूक्ष्मह्रस्वे जीवस्य जाग्रत्स्वमयोऽसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सन्त्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयातीति जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणिर्मत एव स्यटमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रत्स्वमयोर्विक्षेपः अनहभाव सुषुप्तौ तन्मूल
 विवेकेनातितीक्ष्णं बलदय इवायसा ॥ मनसैव मनश्छिन्धि सित्तं सर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयंति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 पंत्यस्त्रमखेण विषयति विषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपाणि स्थूलसूक्ष्मपराणि च ॥ तत्रास्य च त्रयरूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदहं भोगाय बल गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूलमिहास्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रागातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यंतरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तृतीयं विभ्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तपुत्रिस्थि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्मविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसत्कसमं स्सच्छं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्त्रच्छासमताशांता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य बलितो सा तुर्यकलनोच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रन् च स्वप्नसं कल्पानामसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडतास्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथास्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाद्भुतबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागे समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृते चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथा बोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभामोम
 हामौ नं वयं स्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिपत्रच्छुल्लब्धकः ॥ २९ ॥

मावरणतावु मैव्याटिरूपौ जीवोपाधी समपि टिरूपौ तसद्वद्दमप्रभासी ततो वै सदा यत इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीते च लज्जा ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैक एक ए स्थितिर्ध
 स्था ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रदसिद्धे करवा रयति ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्ति यत्तेरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुरीय जीपदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानामपि कथस्यान्तमाह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानबाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृते सति ॥ २७ ॥ जाग्रतो व्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्यादित्यसंभावनमगव्याधी यो दाहणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानबाधितवागादिचेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पत्रच्छ ॥ २९ ॥

राध्याभिन्नाभिदुवपटापितमृगयमाद्गोउपगतानुभक्तद्विपूर्वात्त्ययि ॥ किंपपप्युत्तराह ॥ मुनेइत्यादिना ॥ ३० ॥ पुनर्मृगइत्युक्तिः स्वभात् ॥ ३१ ॥ प्यवहोरेष्वनभ्यसे
त्वितीराय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानप्रसूतम् ॥ चिरसर्वदेव ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतस्तादृशमुप्यनुभवयुत्यादिवाभ्यत्तानुपूर्वोत्ताजापवाहिराशस्युल्लारिराशनास्ति ॥ ३५ ॥
गुणप्रधानकमपायमयचित्तकापत्तासिधयावस्थानांभापवाधेचित्तस्यस्युत्तारविपुत्रपुत्रस्यावस्थानावसत्त्वमित्याह ॥ जायदित्यादिना ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽवस्थाः राजादि
गुणगताभ्यन्तरेषिधादिशब्दपरायति ॥ पोरमिति ॥ सर्वानरकपुनजन्मादिहेतुपुण्यपापोत्यादनीभावाधिक्याच्च आपभ्ययजापवदस्यचित्तपोरमित्यापूसम् ॥ ३० ॥ गुण
प्रधानस्यभायात्पराविशिष्टीर्हानम् ॥ यदचित्तयोगिनाप्रारब्धशेषभोगायभस्मनिशौष्ठ्यामिदसत्त्वांशारुणानुवर्तितरजजर्भोरालेशइत्याह ॥ यच्चमिति ॥ रजसाक्षोभ्यमाणत्वात्
पश्चादुपगतोवाणामिन्नमृगमभिभूतम् ॥ मुनेमर्दायानेनविद्भोमृगइहागत ॥ ३० ॥ कप्रयातोमृगइतिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ समशी
लावयसाधोमुनयोवनवासिन ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकाराभ्यवहारपुत्रक्षम ॥ सवाणोद्विषकभाणिकरातिहिसरवमन ॥ ३२ ॥
अहरारमयतन्मनूनप्रगलितचिरम् ॥ जाप्रत्स्वमसुपुषास्त्यादशावेधिनकाश्वन ॥ ३३ ॥ तुर्यएवहितिपेहेतवदृश्यनविद्यते ॥ इतितस्य
वचश्रुत्वामुनिनायस्यराधव ॥ ३४ ॥ लुब्धकोऽयमविज्ञायजगामामिमतोदिशम् ॥ अतोवचिममहाबाहोनास्तितुर्यवरादशा ॥ ३५ ॥
निर्विकल्पाहिचितुर्यतदेवास्तीहनेतरत् ॥ जाप्रत्स्वमसुपुषास्त्यजयत्पविचेतस ॥ ३६ ॥ पोरशांतचमूढचआत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
पोरजाप्रलभ्यचित्तशतस्वन्नमयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढसुपुमभावस्यत्रिमिर्हिनश्चतमवत् ॥ यच्चचित्तचूर्ततत्रसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
तदेवयोगिन सर्वयत्नास्तपादयतिहि ॥ ३८ ॥ समकसकल्पविलासमुक्ततुर्यपदेतिपुनिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
तमंतामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० मृगव्याधीयनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ७३ ॥
॥ श्रावसिपुडवाच ॥ ॥ मिद्गतोऽध्यात्मशाखाणांसर्वापद्मवृक्षहि ॥ नाविद्यास्तीहलोभायाशातंत्रक्षेदमकमम् ॥ १ ॥
सम ॥ दादोषितैर्मन्त्र्यातिरायेनत्वात्सुखस्यसर्वेवाविर्भावसर्वध्यायापोरभेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्परादयतीत्यर्थ ॥ १८ ॥ अतस्तर्भायनादराचित्तसपायनुर्यपदेविश्वो
नस्तिष्ठत्याह ॥ समलेश्चि ॥ स्पष्टम् ॥ १९ ॥ ॥ दृतिर्भावाविषय० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० षट्पुर्विरासुत्तरानतम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ७४ ॥ सर्वपद्मवत्तिद्वितीयादिनां
यपरिचयमा ॥ तुर्योपाविधेर्सर्वसोपायपुनरित्यने ॥ १ ॥ अर्धपायासइवस्यावस्थाप्रययवत्समाययापुत्रस्यविषयद्विषयवत्सवेतिसवस्यद्वैतकान्तस्यापद्मवत्तात्मान
मपिस्वल्पमवतानीशुतिस्सर्वादिहासपुराणादिराशाखाणापरमसिद्धान्तोनेषमुपकारान स्वमकारास्यात्त्वस्तुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्धौपभाणाप्रसरदित्याह ॥ सिद्धान्तमिति ॥ शी
तसर्वोपद्रवरहितमिरित्यापराक्षप्रक्षराक्षेनकभ्यन्तइत्यकममहागुणरास्यमित्यय ॥ तयाचमुनि ॥ यतोवाचोनिबन्धि अमभाभ्यमनसासेति ॥ तयाचद्विधाचार्यैरेव्युक्त
इ ॥ ययानेयमप्राप्तिमर्षशाब्जमितिचकिस्त्वदुनिबन्तकत्तारिति ॥ १ ॥

मू॥ एषादनमप्रसाकमर्धुशाजाननिषक्त्विदुनिवर्तकत्वादिति ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्बभवेन जगन्मूलान्वेषिणां वादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्तयात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाः कल्पना प्रवृत्ता इत्या
 ह ॥ शातदतिद्विभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यानुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
 र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवात्सर्गआत्मन्येवास्वेति प्रेरणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पञ्चमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तमहवस्थित ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वननुसंवानात् ॥ ७ ॥
 अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयाचितनीयम् ॥ असुखद्वयम् ॥ मध्यमतदुःखमयासाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातः सर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारो येन अतएव श्रीम
 तस्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्गसायमनिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमातीर्णपुष्टमद्वल्यस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचन्द्रस्तत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएवचिदाभासे स्वच्छे समसमात्मनि ॥ समग्रशक्तिव्यवहिते ब्रह्मेति कलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयकेचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
 केचिदोभयरूपत्वं विवदते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्सिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
 आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरु कर्माणि राधव ॥
 अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरु यथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरदुःखं चित्तासत्तापरसुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
 दृष्टारम्यमरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
 वतात्मयत्नेन दुःखांतो न त आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंतरेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
 सारः कुर्वन्तानामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
 ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्गानि भूमिकां
 प्रति योगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च व्रमेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्भ्योपनीतं व्यवहारं न कुरुते ॥ प्रतिबिम्बेष्टाया भिवनस्य सकर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
 नि० पू० पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
 पुमस्यः कुरु कर्माणि रायवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपञ्चमादिभूमिका स्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्सपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
 सक्रमचपच्छति ॥ सप्तानां भिति ॥ भूमिकां प्रतिपति भूमिकं योगिनः कीदृशानि चिद्गानि भवति ॥ वीप्सायाः प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाः द्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
 त्वात्तदकरणादिसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यप्यविषयसहपिकारिणप्रवृत्तिशाब्दाधिकारिष्याहत्तराद्यितुनीतिप्रज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ प्रवृत्तयेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १५ ॥ तन्मातृरागादिर्वाधिरितबुद्धभ्रवत्तत्पलसाधमाह ॥ किमिति ॥ तत्प्रवृत्तिप्रययुक्त्येनप्रसिद्धनिषाणक्रियन्ताम् ॥ मभोगराणिणायुभुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्रासवतिरवसरय ॥ यथाह ॥ अपिबेदावनेयुत्प्रेरणात्तत्समाच्छति ननुनिधिप्रयभोसकदाचिरपिगीतमदति ॥ इतिपुन्यप्रकारेणनिश्चिद्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिकका
 म्यकमजातस्य कस्त ॥ १५ ॥ नित्यतलस्यित्यप्यनित्येतिहेतुविषयकमण्यितुर्नित्योर्लक्ष्यमाह ॥ अलति ॥ यथायद्योगणकोटिभि मध्यपदवर्धवत्तलकथनादिभिश्चात्यतश्चल
 पुरावराणबद्धयारेविराज्जानां कृतां पार्थाणां मभतरपितराणचलनविषयुक्तभयोदित्येवार्त-प्रवेशा-पुनर्निगमाभ्यासल्येपातलद्वयसम्बेदानामयुगमस्यप्रवेशपुनर्निगमनलक्षणा
 नमभ्यनमनकभिश्चरयुमाद्विषेकीजायतइत्यय ॥ अथवाक्षाराणवस्यमहोर्कर्मवीधाययाअनेकरा कठच्छिद्रेयविरयनिर्गतापिक्षाराणवसरसमेधास्यादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नतामप्यनक्षीराप्यवरजानाति अतकर्मनेतुषलपो क्षाराक्षीराणवर्था मित्तावसेतनुभयारलक्षणच्छिद्रेवीधायमेवक्षीररसमास्यापक्षारासारक्षीररसस्यविषेकिनीपू
 त्यामरसताजायततद्वर्जोवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकजम्भानामनेभान्यादयारप्यात्सराक्षरसमास्याविषेकीर्तादासक्तोजायतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्योत्पादना
 र्थावसिपुत्रवाच ॥ प्रवृत्तश्चनित्यतश्चभवतिदिविषयुमान ॥ स्वगापवर्गान्मुखयो भणुलक्षणमेतयां ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाण
 वरमस्यतिरेवमे ॥ इतिप्रवृत्तताय सप्रवृत्तइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलानवयुगान्छिद्रकृमशीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजम्भानामनेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमग्निभयुर्गिपतौर्दन्तैरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिशयनिर्मुक्तकिंस्या
 दित्रमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्यतइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येवार्थहेतुं समुद्रमधोकिंयमजययामयाधस्ताभारस्यकुम्भगतसमस्तभुवनाभारात्तादतबहिःश्वमध्यमानचलणवयुगस्यच्छिद्रेकमयममन्युतमुत्पद्यतेइत्यात्तादने
 मपराक्षार्थप्रवृत्तापराधनेकयान्तज्येश्वरदिनिगमनजम्भानामनेकतर्हर्षार्थप्रवृत्तयममन्युतमुत्पन्नतथैवतदास्यापक्षीरायुनविषकिनीजायतेतद्वययुमभुष्टरविप्रवणोपायेन
 बहिःपुनर्निदिभ्यासनाभ्यामनभ्यमक्षालनस्वविषेकीकापप्रवृत्तपुमाननेकजम्भाभ्यासवरादतेअतरेवबहिःश्वमणवसरेवसाक्षाद्विवेकेननिरतिशयानइमास्यावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाचलयोऽप्यवयुगस्ययुगस्यच्छिद्रमध्यवर्तिनारविषेर्कर्मस्यवीधयासाधनभूतयाप्रवरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चात्निवर्तनेनपैषच्छिद्रावस्थानेवानकाविषिप्रतीति
 यामाकनभवसागरपतिस्यजम्भभवतमनिविषिहृद्योर्जीवस्थानकाविषिप्रतीति ॥ मयाहि ॥ प्राक्नेजम्भनिकारापरणादिद्वयपरपरमागतिवात्स्यादिद्वयवसततिर्न्यवर्तनिद्या
 तनादङ्गमाशसामहद्वयमिति ॥ इत्यह्वयमयानामनेकेयाजम्भानामनेपुमाभ्युन्नित्ययुगपरिप्राकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविषेकीस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विषिधाविहृद्व्यावस्थितिप्यवस्थाअसाराविष्यानिष्ठत्वहेतुना ॥ ययुर्गिपतौर्दन्तैरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियामयुगैरानिशयेरुत्पत्त्यामिषिकृतिसत्कारेर्भिर्मुक्तकूटस्थमि
 त्यय ॥ इतिविषयायनद्वयप्रवरादनीयमितिनिश्चयमाह ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिका प्राप्तिरकममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतत्ताधर्माचितासु ॥ विरगवैरस्यम् ॥ उदाररूपासुचितशुद्धानुकूलसुखौचसत्संगेश्वरोपासनजपा
दिरूपासुकिंयासुकमतेसज्जते ॥ तेनचान्वहचिन्तशुद्धपचयेनतृष्णाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकित्सतिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाभते ॥ ९ ॥ परेषा
खस्यचमनसःअनुद्वेगकराणिमृदूयस्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्माणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ पेशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रश्रवणाधिकारलक्षणयाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चित्तस्तेवानुकूलधनादिसाधनानीयतान्सेवमानस्तन्मृगज्ज्ञानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथंविरगवान्भूत्वासंसारार्द्धितराम्यहम् ॥ एवंविचारणपरोयदाभवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरगमुपयात्यंतर्भावनस्वनवासरम् ॥ किं
यासूदाररूपासुकमतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततंविचिकित्सति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्माणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारोणिमृदुकर्माणिसेवते ॥ पापाद्विभेतिमततंनचभोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानिच ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथमामेकांप्राप्तोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जनानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानीयज्ञानशास्त्राप्यवेक्षते ॥ एवंविचारवान्यःस्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तःशेषःस्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनाधीनितरामगतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्वरुप
हितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञःकार्यकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगृहंरुहपतियथा ॥ १६ ॥

न्ययमभूमिकाप्रतिष्ठइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसंपत्तिहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्स्वार्थैवच
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकमेणद्वितीयभूमिकाप्रवेशकममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतचिकिकरोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधोरणाध्यानकर्मणासाध्वेनसमाधिनासाधैश्वर्यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैर्प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठापनफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्यातान् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्लेषान्पठितान्गुरुश्रव्यतेश्वरपमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेत्समिप्राणि श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठमिति ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगामिज्ञात्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञःशिव्योगुरुमुखदादिधिगतश्रव्यःसर्कार्यसाध्यकर्मकाढार्थस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाढार्थस्तयोर्विनिर्णयग्रहपतिःस्वग्रहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनपाटितस्तस्येत्येतोऽपयःसर्वत्रापलब्धोपविंसगतत्वाद्द्विचारणाय ॥ यदिनुधारणाध्यानकर्मण साध्वेनसमाधिनासाधैर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैःसहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठःकल्प्यतेतर्हिसर्वसंगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मण्यस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषःसवधःपठ्यर्थः ॥

बहिर्येकमपदानुसारणश्रितानामपि ॥ अनेनमध्यमश्रमिकायाभेदतेषामतीर्णवृत्तादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहस्यपरमतात्पर्यदमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानातिमग्नत्वरस्यमेवाप्तमाप्तनानिरासनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवद्वितीयश्रमिकोऽतिवदत्तस्त्वृतीयश्रमिकाग्रशमाह ॥ अससंगेति ॥ तत्स्त्वृतीयश्रमिकोपगतित्ववि
 शति ॥ १९ ॥ यथावदिति श्लोकद्वयपद्यायोगश्रमिकाद्वयानुसार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामयासविशेषबाहुन्येनसमाप्यभ्यासादिबाह्वनभासाविहारेण ॥ २२ ॥ मयावि
 शयसाहस्यभ्यानकालेष्वभ्यसिकाद्वयपद्यानुरतिरप्याशरयकीतिरययति ॥ अभ्यासाविति ॥ २३ ॥ असंगसुखसौम्यनस्युक्तिभिश्चभ्यभ्याषट् ॥ सुनीयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमास्त्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ यहिरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशायगुह्यसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहस्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससंगाभिधामन्यावर्तयायोगश्रमिकाम् ॥ तत् पतत्यसौकात् पुष्पशय्यामि
 वामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरभ्यागमकयनक्रमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्वि
 राग्यकरणक्रमे ॥ शिखिगप्यासमासीनोजरयत्यपुरातनम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमरोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासात्साधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिर्नर्सादति ॥ २३ ॥ तर्तयाभू
 तिकीद्राध्युद्योनुभवतित्वयम् ॥ द्विभकारमससंगतस्यमेतन्मिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंग सामान्य श्रेष्ठवचम् ॥ नाहकतानमो
 काश्वनवाभ्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमर्थपुसामान्यासगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भितसर्वमभ्यर्धानमेवच ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिवाहुत्वंकेवाधमनमकट्वता ॥ भोगाभोगामहारिणा सपट परमापट ॥ २७ ॥ वियोगार्थवचनयोगाआधयोव्याधयोधिय ॥ काल क
 वलनापुक्तसवभावनानारतम् ॥ २८ ॥ अनास्त्ययेतिभावानांयद्भावनमांतरम् ॥ वाग्व्यायत्तभ्रमनस सामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

नाप्यर्थश्रमिकासाधारण ॥ स्वदेहिकाकलयोर्नकमानभोकाशेषसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनवाभ्योवाधकभेत्यसंग ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटरेव्यस
 जनमनाभ्यस्य ॥ सामान्याससंनमेवदर्शनमप्ययति ॥ प्राक्कर्मेतिसाधयति ॥ सुखवायाप्यधाणयदिबाहुत्वरमाप्यमाणसर्वादाह्वयनिर्गतकमत्वनवप्यसे ईश्वरस्वत
 म्यपक्षेत्वाभ्याधीनमव ॥ बाधाच्छतारणस्यप्रधाणि कस्ययोनताय ॥ २६ ॥ यथाह्वयविश्रमास्तत्रभ्यासत्वर्य कर्तव्यानुशासनिककृत्योर्केवनकाश्चिदर्थस्यर्थ ॥ असस
 गेपुक्कानभ्यानप्यभ्यासहोदशभेपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनस्त्यापिभ्रमव्यादिसाह्वयेनवाक्यार्थज्ञानासक्त्येवाप्तसंगसुखापानाप्यस्येत्याह ॥
 बाह्यार्थेति ॥ २९ ॥

अयं चासंगः पूर्वभूमिकयोरेव ससंगाद्युपायैः सम्पगभ्यसनीय इत्याह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदां प्रयोगेण आवर्त्तनेन ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्र
माद्यन्तिरसकदुपदेशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तु निप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेन स्फुटतां इत्थमेवात्मवस्त्विति विश्वासो चरतामागते सति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यन्तत्रयपूर्वाच्चयि
वस्तुनीत्यस्य विशेषणम् ॥ श्रेष्ठासंगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहं कर्त्ता किं लीश्वर एव कर्त्ता ॥ मम प्राकृतमिदानीं क्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्य तियोभ्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपि दूरतरेकवायमौ नमासनमिति परेणाख्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिर्दिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत् आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वह्नैकरस्य विलीनचित्तदत्त्यात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यत आसितभास

अनेन क्रमयोगेन संयोगेन महात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामन्तःप्रयोगेणात्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवद्वस्तुन्यागते स्फुटतां इदम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेः परे सारपरमकारणे ॥ नाहं कर्त्तृश्वरः कर्त्ता कर्मवाप्राकृतं मम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरे न नमिति शब्दार्थभावनम् ॥ यन्मौनमासनं शांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्न बहिर्नाधोर्ध्वनाशास्तुनां वरे ॥ न पदार्थ
नापदार्थनजडेन च चेतने ॥ ३४ ॥ आसितं भासनं शांतं तमभासनं भसासमम् ॥ अनाद्यन्तमजं कांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरः सकार्यामलपल्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनो विप्रकंटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मो रुढो तर्वाचारार्कविकासितः ॥ फलं फ
लस्य संसंगादतीयां भूमिका मिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायाद्दिशुद्धानां संचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेन प्रथमोदिति भूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिः प्रोदितमात्रा तैरुत्तां कुरिकेव सा ॥ विवेकेनाबुसेकेन रक्षया पाल्या प्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नं स्वप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायंसमाधिः सदाचारोपबृंहितविवेकस्य फलमिति वक्तुं विवेकपद्मत्वेन रूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणि नि
ष्कामकर्माणि उपासनगुरुश्रुषाश्रवणादीन्धेवपल्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाग्रसंलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविप्रकटकैः संकटो निबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंग एव तृ
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्च देवादकुरिता चेत्सैव ससंगमादिना महतायत्नेन रक्षणीया सा चेद्भक्षि
ता अनायासेनैव द्वितीयादिभूमिकाः सेत्स्यतीति तत्रैव यत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानां तत्त्वविदां समवायाद्वाज्ञमानभजनाद्युपायैर्मेलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैः किकार्यैर्न दाह ॥ भूमिरिति ॥ यत सैर्विशुद्धैः सा शुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुखतया प्रोदिता मेधैरकुरेता भूमिरिव प्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेन बुसेकेन यथा अ
सना अमलानां भवति तथारक्ष्यावर्धनीया दुष्प्रदत्त्यादिविषमिवारणयत्नेन पालनीया चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एषा शुभं ह्युपायत वनदृष्टमभ्युदयेताप्यलक्षणेन शास्त्रादिलक्षणेन वायुनैवीरोनमप्यममृकुरितो ह्यलितमेवाशयिचारेणोदयमभिर्हार्दन्नयेत् ॥ ४० ॥ एकोरोऽभिर्हार्दतोऽन्या उत्तर
रभिर्हार्दस्य सप्तमवस्थापिप्यप्यतीत्याह ॥ एष्यति ॥ ४१ ॥ सोषापवर्णितवृत्तीयभूमिकोऽष्टफलाभुपसहरति ॥ श्वेद्यति ॥ ४२ ॥ षष्ठ्याद्वरातेनैवेदुदययाराम पृच्छति ॥ म
रुत्स्यति ॥ आभिजात्यापिप्यकारिचिरापण्डीनस्याभ्यासकपाविभुलस्य कामभोगार्थमेवमवस्थापयस्य चोपायात्तरेण माक्षीस्तिबान्वतिमप्यमप्यभ्यर्थ ॥ ४३ ॥ आषाभू
मिनामप्यभ्यपराशतानारयाभावादेकद्विप्यारिखदरायाभ्यस्तस्मिन्कारिगतिरिति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आषाभ्यस्योत्तरमाह ॥ मूढस्येत्यादि सार्धद्वयेन ॥ काकनालीययोग
येनां शोतो ह्यनस्य पाविचारेणोदयनयेत् ॥ तमेवानुदिनयन्नात रुपीवल्लङ्घनं कुरम् ॥ ४५ ॥ एषा हि पिरिभृष्टार्तारन्यासां प्रसवैकभु ॥ द्विती
यां भूमिपयन्नातृतीयां प्राप्नुयात्तत् ॥ ४६ ॥ श्रेष्ठाससगताद्ये पावतीयाभूमिकाग्रहि ॥ भवति प्रोक्षिता शेषस्य त्यक्लन पुमान् ॥ ४७ ॥ एकाभ्यद्वितीयां वा
श्रीराम उवाच ॥ मूढस्यासत्कुलात्स्यस्य प्रवृत्तस्याधमस्य ॥ अप्रामयोनिसगस्य कथमुत्तरण भवेत् ॥ ४८ ॥ एकाभ्यद्वितीयां वा
तीयां चित्तराचवा ॥ आरुढस्य मृतस्यायकीदृशी भगवन्गति ॥ ४९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मूढस्यारुढदोषस्य तावत्सत्यतिरताता ॥ या
वज्जन्मांतरशर्तं काकतालीययोगत ॥ ५० ॥ अथवा साधुसंगत्या वैराग्यनाभ्युदति हि ॥ वैराग्यभ्युदितं जतो रवश्च भूमिकोदय ॥ ५१ ॥
ततो नभ्यतिससारद्वितीयां वायसमह ॥ योगभूमिकयोक्तां जीवितस्य शरीरेण ॥ ५२ ॥ भूमिफांशानुसारेण क्षीयते पूर्वदुष्कृतम् ॥
तत सुखविमाने पुलोयपालपुरे पुच ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमन्तेरमणीसख ॥ तत सुकृतसमन्विदुष्कृतवपु राकृते ॥ ५४ ॥ भोगजालेप
रिक्षाणजप्यते यागिनो भुवि ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे गते गुणवतां सताम् ॥ ५५ ॥ जनिव्यायोगमेव ते संवते योगवासिता ॥ तत्र प्राग्भाव
नाभ्यस्तयां भूमि कम्बुधा ॥ स्मृत्वापरिपतं लुच्चेरुत्तरभूमिका कम्बु ॥ ५६ ॥

तत्सर्वकारतपुत्रावाधुसगत्यावाधैराम्यपाधन्वाभुदेर्नतिप्रेषाभ्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकयेत्यादिना ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इच्छतक्षयानुसारं परम
तदस्य पाद्व्यमे ॥ इच्छतक्षतिमानानुवाद ॥ नक्षितस्य नरकादिभोगोस्ति महिकक्षपाणहत्कश्चिद्गुणैर्नातगच्छन्तीति भगवद्वचनात् ॥ आनुपंगिकतु त्वभोगाभिप्रायवा ॥ स्व
र्दिणामपि प्राप्तिरानर्थाद्दु त्वसहस्रसत्याम् ॥ ४९ ॥ भोगकाटेभुज्यमाने सुकृतसमारेषु पृच्छेन्वपि रक्षीणे सर्वात्यभ्य ॥ यागिन इति जात्याख्यायां बहुवचनम् ॥ ५० ॥ यो
गमवति ॥ पृथाभ्यासनतैर्बद्धिपतेस्वयरोपि सन्निभगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिना इति ॥ परंपरत्पारोह इति ॥ ५१ ॥

१ इत आरभ्य सप्तदशतन्त्रासु अष्टाकद्वयस्थानगुणकार्त्तव्याः पाठजपलभ्यतसम्भूतस्याष्टिदशपस्थानवत्सद्यतिरातना ॥ यावज्जन्मानरशतेनोदनाप्रयामभम् ॥
 २ ॥ अथवासाधुसगत्याकाकनालीययोगत ॥ सप्तारस्यपराशमष्टिदशानामुदेतिहि ॥ १ ॥ यैराभ्यन्धुष्टिजेतरेष्वपशूनिमिषोदयदति ॥ कनयोर्भ्योमूलच्छि
 तितपाठपृथकीकानुगुणदतिभाति ॥

प्रशयोत्तरमुक्ताप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकाचितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेज्जापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ निमित्तातरमप्याह ॥ उदेतीति ॥ आर्यातापूज्यताप्रयोजकसद्गुणोत्कर्षः ॥ यादृश्वेति ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठइतिव्यायादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तामेवार्पतामनार्पजनव्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्तव्यमिति ॥ कामपर्याप्तम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मल्यर्थः ॥ ५४ ॥ यथाचारवद्वाचारानुसारि तत्रापि यथाशास्त्रम् ॥ तत्रापि यथाचित्तस्वव्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्तव्यमिति ॥ कामपर्याप्तम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मल्यर्थः ॥ ५५ ॥ तदेवार्थवत्प्रथमभूमिकायाधुमेच्छायामकुरितम् ॥ द्वितीयभूमिकायाश्रवणादिप्रवृत्त्यापि चित्तयल्लवाप्रसीदतिनपश्चात्तप्यतेतादृशमेव ॥ व्यवहारलौकिकमपि ॥ ५६ ॥ तत्रातराले मृतानां निष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्रकाशितम् ॥ तृतीयभूमिकायाचित्ताप्यफलेनफलितमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ तत्रातराले मृतानां निष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धेदेवलोकादिभोगोपिशुभसकल्याहितसद्भासनानां भुतत्वान्नकाम्यकर्मानुष्ठानां निमित्तरागादिदुर्वृत्तिनासां प्रवृत्त्यापातहेतुरित्याशयेनाह ॥ आर्यातायामिति ॥ ५८ ॥ आ

भूमिकाचितयंवेतद्रामजाग्रदितिस्मृतम् ॥ यथावद्देवदुह्येदंतज्जाग्रदितिदृश्यते ॥ ५२ ॥ उदेतियोगयुक्तानामत्रकेवलमार्पता ॥ यां दृष्ट्वा मूढबुद्धीनामभ्युदेतिमुमुक्षुता ॥ ५३ ॥ कर्तव्यमाचरन्काममकर्तव्यमनाचरन् ॥ तिष्ठति प्राकृताचरो यः स आर्य इति स्मृतः ॥ ५४ ॥ यथाचारं यथाशास्त्रं यथाचित्तं यथास्थितम् ॥ व्यवहारमुपादत्ते यः स आर्य इति स्मृतः ॥ ५५ ॥ प्रथमायामंकुरितं द्वितीयायां विकसितम् ॥ फलीभूतं तृतीयायामार्यवं योगिनो भवेत् ॥ ५६ ॥ आर्यातायां मृतो योगिशुभसंकल्पसंभूतान् ॥ भोगान्भुक्त्वा चिरं कालं योगवाञ्छायते पुनः ॥ ५७ ॥ भूमिकाचितयाभ्यासादज्ञानेक्षयमागते ॥ सम्यग्ज्ञानोदये चित्तपूर्णचंद्रोदयोपमे ॥ ५८ ॥ निर्विभागमनाद्यंतं योगिनो युक्तचेतसः ॥ समं सर्वं प्रपश्यति चतुर्थी भूमिका मिताः ॥ ५९ ॥ अद्वैतस्यैव मायातद्वैते प्रशममागते ॥ पश्यति स्वप्नबद्धाकांश्चतुर्थी भूमिका मिताः ॥ ६० ॥ भूमिकाचितयं जाग्रच्चतुर्थी स्वप्न उच्यते ॥ विच्छिन्नशरदभ्रांशविलयं प्रविलीयते ॥ ६१ ॥

ज्ञाने ज्ञानविरोधैर्द्वैतवासनाजाले असंभावना विपरीतभावनानां दोषे च क्षयमागते सति निश्चल्यहान्महावाक्यादपरोक्षारवहाकारज्ञानोदये सति मूलाज्ञानक्षयाद्योगिनश्चतुर्थी भूमिका मितमागता सतः सर्वजगत्सममानंदैकरसपरम्यतीति परेणात्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यावहारिकमत्तया जगद्भानसाभ्यां जायते ॥ प्रातिभासिकसत्तया तद्भानसाभ्यां रत्नमउच्यते ॥ पचम्या भूमिकाया सुषुम्नि पदमवृत्तिनिमित्ततसाभ्यदर्शयति ॥ विच्छिन्नेति ॥ सुषुम्निकाले सकले विलीने तमोभिः भूतसुखरूपमेतीति श्रुते सुषुम्नौ सर्वविलयप्रसिद्धे तत्रापि प्रातिभासिकचिपुटीपरिशेषस्यापि विलयेन तसाभ्यादिति भावः ॥ विच्छिन्नस्य शरदभ्रवदस्य केवलकाशमात्रपरोक्षलक्षणां विलयमिव शुद्धचिन्मात्रपरिशेषलक्षणस्य भावप्रविलीयते प्रविलयेन प्राप्तोतीत्यर्थः ॥ लीड्यर्थफलव्यापाराशयोर्गोप्ये फलं शरदस्य विलयशब्देन निष्कल्याणानुवादात्तस्य च व्यापाराशयप्रतिकर्मत्वा न्मुद्रपचतीति क्रिया विशेषणोप्यवाचापि द्वितीया ॥ अवशिष्टव्यापाराशयमात्रप्रविलीयतइति तिङ्प्रकृत्योच्यते उदेषापि नटीत्यत्रेव ॥ ६१ ॥

सभाविस्तारश्चोप ॥ सुपुममिषिपदशीघ्रनामयस्फलात् ॥ ६१ ॥ उदितआभिर्भूतस्वरूप ॥ ६२ ॥ सुपुमस्थानपुकीप्रतप्तानपनपुषेतिभूत्युक्तमज्ञानपनतासाभ्याद्वात
 स्यादुपमवरनाथोत्तारायेनाह ॥ सुपुममि ॥ आनहमयासानवशुनितिश्रुतिपसिद्धातर्मुखस्थानरासादनसान्यावपितन्याथेत्यारायेनाह ॥ अतमुवतयति ॥ ६३ ॥ विधासन
 अस्य ॥ स्थितस्तारपुण्यानवाहन सत्तित्यर्थ ॥ ६४ ॥ उक्तसुपुममयेत्यनुयायिभाषानाम् ॥ तसुशणान्याह ॥ यथेत्यादिना ॥ ६५ ॥ द्वैतवदैक्यमस्यापिसत्प्रातरप्यावतकस
 त्यास्ताननुभयवर्धित ॥ तथात्यन्तिकस्वरूपप्राप्तसर्वदेहभेदाह ॥ निर्धायित्ति ॥ भिद्यतेत्ययप्राप्तिष्ठयतेसर्वसरायादभिभूतेरितिभाव ॥ ६७ ॥ अनिर्वाण प्रारभ्य
 तारागोपनिर्वाणामुक्त ॥ यथाविषयस्य अनुपशीणधिनज्वलनीनिर्वाणः अहजगत्सभावेनानवहिष्यथ ॥ ६८ ॥ अनाहजानदस्यभावेनलनवहिष्यपुण ॥ तस्याह
 मतावशेषावास्तेपचर्मभूमिकागत ॥ पंचर्मभूमिकामेत्यसुपुमपदनाभिकाम् ॥ ६९ ॥ शांतारोपविशेषांशस्तिष्ठत्यद्वैतमानत्रके ॥ ग
 हितद्वैतनिभासमुदितैत प्रचुद्धवान् ॥ ६३ ॥ सुपुमपनृवास्तपचर्मभूमिकाभित ॥ अतर्मुवतयातिष्ठन्नाहिवृत्तिपरोपि सन् ॥ ६४ ॥
 परिशातयानित्यनिद्रातुर्विलस्यते ॥ कुवन्नाभ्यासमेतस्याभूमिकायां विवासन ॥ ६५ ॥ पृथितुयाभिधामभ्यां क्रमाक्रमतिभूमि
 याम् ॥ यन्नानामनसद्रूपानाहनाप्यनहहति ॥ ६६ ॥ केवलक्षीणमननमासद्वैतेक्यनिर्गत ॥ निर्धायिशान्तसदेहोजीवन्मुक्तोविभाव
 न ॥ ६७ ॥ अनिवाणोपितिवाणश्चिद्वदीपइवस्थित ॥ अतश्चून्योयहिश्चून्यश्चून्य कुम्भइवावरे ॥ ६८ ॥ अत पूर्णोयहि पूणपूर्णकुम्भ
 इवाणव ॥ किंचिद्वैतपसपन्नस्त्वयैवपनकिंचन ॥ ६९ ॥ पृथ्याभूम्यामसौस्थित्वासममर्भिभूमिमाशुयात् ॥ विदेहमुक्ततातुत्तासममीयो
 गभूमिका ॥ ७० ॥ अगभ्यावचमांशांतासाभीमाभावभूमिपु ॥ कश्चित्साशिवमित्युक्तोश्चिद्वैतस्तुदाहता ॥ ७१ ॥ कैश्चिद्वक्तृतिपुभा
 वविवेकइतिभाविता ॥ अन्यैरप्यन्ययानानाभेदरात्मविकल्पिते ॥ ७२ ॥ नित्यमव्यपदंश्यापिकयश्चिदुपदिश्यते ॥ सनैताभूमिका प्रो
 क्तानमयातवरपुद्गह ॥ ७३ ॥

भीषकस्यसहायरापाकसाप्यसिद्धलेनोर्काचिरुद्धेणपरमाश्रयकषेणसपन्न ॥ वातवदस्थानिस्थसिद्धत्वात्नोर्कचनसपन्न ॥ ६१ ॥ सममीभूमिकापरिप्रीडावसैषवपु
 सनेतिमसमभाषापरिप्रीडाविषय-स्थानकीयनार्थितयागुक्तेरप्य ॥ ७० ॥ इवसाभ्यामप्यायोगिमानसानुभवकमभ्येत्यर्थ ॥ नचजीवत सममीभूमिकैक्यनास्तीत्ययोगिमानसा
 नुभयमप्यनार्थितरूपानास्तीतिप्रमितप्य ॥ साधीनाभाभभूमिस्थितिरस्याभाभभूमिप्यपातसीयात्प्रोक्तवितोभापते ॥ आसामभ्यासयोगेनेत्युत्तराभ्यासनीयत्वोक्तिविरो
 धाच्च ॥ शिवमिर्निर्धेयक ॥ शिवमर्द्धनयुद्धमभ्यस्तद्विभूत्यनुरोधादितिभाव ॥ ब्रह्मेतिवैश्वमिति ॥ ७१ ॥ एकमित्युक्तोर्भाष-आशिवित्कालस्थितिलस्यविवेकइतिसांख्ययो
 गिभि ॥ अन्यर्गोभिमिसात्ततमदेभ्यरुद्धादेवादिभि-अर्गोर्भासुदेवोसदेभ्यरोजुपद्धवमिज्ञानमनुपद्धवमिज्ञानमनुपद्धवमित्यादिसत्त्वबुद्ध्यनुसारिचिकित्थिर्नानाभेदैरप्यप्याभ्यासाभाविने
 त्यर्थ ॥ ७२ ॥ परिषदसाभमभ्यर्गोर्कपुण्यदिरयतेतथाह ॥ नित्यमिति ॥ कर्माश्चिद्वैतस्यापारकषणाभ्युपायेरित्यर्थ ॥ ७३ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य पासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 भ्याशसनशरसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा कितलस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैना भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैकापि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सायावन्व विजिता
 तावत्तदा कितलुद्भूता सारिकसपट्टपास्यसिमरभूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधैर्न्यधावनशोकमोहाद्युद्धासकरणशीला ॥ मत्तानीन्द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभाषिणी मधुरबृंहिता साधनयस्या ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दत्तौ
 दर्शयति ॥ कर्मणि ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येवोच्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवसचयान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आशा
 आसामभ्यासयोगेन नदुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्ताः कृदुमंथरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विग्रहव्यग्रामहांशनशंसिनी ॥ सा
 चेति हन्यते न मननार्थकारिणी ॥ ७५ ॥ तदेता सुसमग्रा सुभूमिका सुनरोजयी ॥ करिणी मदमत्ता सायावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनामसु भटलावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निहन्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्विप्रोक्कलभारसना कलभाषिणी ॥ ७९ ॥ मनोगहनसंलीना कर्मदंतदयान्विता ॥ मदोस्यावा सना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयोरामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागो निहत्येषा कृपणान् जीवसंच
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तसंकल्यो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहोनास्मा मस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनास्मावराखेण प्रस्तुता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छा सर्वात्मना जयेत् ॥ यावदस्त्विदमिदमेव नियमं तं विजृम्भते ॥ ८४ ॥ तावदुग्रा कुसंसारमहावि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदमस्त्वितियन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छा निरिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविदुरिव दर्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवांकुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तवैचित्र्यप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निहन्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकांत सर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हिनित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुणा भवति किं विदमिदमलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहाविषविषूचिका रूपा तुष्णाता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णीव संसारस्तः क्षय एव मोक्षभूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्षकथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चित्ते श्रुत्याचार्याद्युपदेशवाक् प्रपञ्चलविदुरिव न स श्रितव्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतलविदुरिव संश्लिष्टासती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकूलस्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेन दुषेय इति तस्य च्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवांकुरः संवेदनविषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

मनागभ्युदितप्राप्यध्वरेतः। ध्वरीदच्छतप्या ॥ ८८ ॥ विच्छुरिताप्याम ॥ दीनतोगोपकापयपम् ॥ असेवेदलखलपभ्युत्तरापति ॥ स्वसवेरेति ॥ सुधुअसवेदनस्वसवेरेनतद्गुक्त
सतिरे। धपयतयत्ताहारपन्नश्चित्तस्पातस्तूर्णानिप्यापातयाभासनम् ॥ ८९ ॥ तद्याभ्यासकालेसावधानात्तदपरापकाकालेत्वधधानिनिर्मुक्तसुधुनिमरणान्नस्ययोरिद
स्तरतश्चपयतदभ्यासायेनाह ॥ अवधानमिति ॥ तामनयकारिणीमिच्छामर्त्ताप्रत्याहारलक्षणेनद्विरोनकल्पनियच्छनध्वीतिनिर्वाणप्रयोगानुभूयुक्ति ॥ ९० ॥ ननुमाकुम्भना
स्यापारम्भुक्तिरितिषुशास्त्यपाकमिदानीमिच्छास्यागादितिप्रथमपुष्पगतमाह ॥ इत्सेस्तिमिति ॥ ध्वरेगेषितभाषनविषयानुसधानलक्षणकल्पनाफलावस्थेयमितिप्रथममाहुतिरि
स्य ॥ भावनसंरणम् ॥ ९१ ॥ सकल्पएवसर्वानयमूलमितिप्रपाककार्त्तानावप्ययमेवाभिप्रायइत्यारायेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथनईत्स्यमिदमकल्पपदयोपययातानमाह ॥
तद्वति ॥ ९२ ॥ सकल्पमननुभूतमपिभाष्यतद्वतिविशेषादप्यायस्यप्रभुमिकाठस्तुभिर्हयेत्येनकश्चिद्विशेषइत्यगोदोषविद्विशितइत्यारायेनाह ॥ अनुभूतामिति ॥ ९३ ॥ इहा
मनागभ्युदितवेच्छाछेतप्यानयकारिणी॥ असवेदनश्लेषणविषयेवार्थुरावली॥ ८८॥ इच्छाविच्छुरितोजीवोविजहातिनदीनताम् ॥
स्वसवेदनपन्नसुतूर्णीमेवातरासनम् ॥ ८९॥ अवधानविनिर्मुक्तसुभंशवशतयया॥ ताप्रत्याहारयद्विरोनेच्छामत्सीनियच्छत॥ ९०॥
इदमेस्त्वितिसवगमाहु कल्पनमुत्तमा ॥ अयस्याभावनयत्तकल्पनात्यागउच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविद्विंसकल्पशिवमस्मरणविद्वु ॥
तन्नागनुभूतधनानुभूतचमाप्यते ॥ ९२॥ अनुभूतानानुभूतांस्मृतिविस्मृत्यकापुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगदक्षिपुमहामति ॥ ९३॥
उच्यथाहुर्वैरभ्यपनचकश्चिच्छृणातितत् ॥ असकल्पपरश्रेयसकिमतर्नमाप्यते ॥ ९४॥ किलतूर्णीस्थितेनैवतत्सद्भाप्यतेपरम् ॥
परमयन्नसाधान्यमपिरामलगायते ॥ ९५॥ गन्धदरीकनिष्ठस्ययथापायस्यपादयो ॥ स्पदोविगतसकल्पस्तथास्पदस्सकर्मसु॥ ९६॥
वद्वुनानाकिमुक्तेनसक्षेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोवधकदभावोविमुक्ता॥ ९७॥

[illegible]

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपनित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ ९८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंममेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याक्यतुलोकसपहेच्छप्रत्यै-
च्छिकविहितानुष्ठापनार्थं न नियमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयमसाधिपरश्वेन्माकुरु ॥ ९९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावामौ यथा स्थितेरेवो-
चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सा स्थितिरेव सर्वप्रपञ्चनित्यत्वरूपत्वाच्च दालोपदर्शितः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्तरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वचनियुक्त्य-
करतला मलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्स्यप्रकाशे निष्पृग्शिशुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ इदं रामस्य विस्मृतिर्भ-
रद्वाजोरुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्णयते ॥ १ ॥ एतावत्स्यार्थं श्रीवसिष्ठरामसवाद्वावयित्वारामविस्मरणसन्निधानेनिरतिशयानन्दपूर्णान्वितिर्भा-
सर्वमेव मज्जांशान्तमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन् भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ ९८ ॥ अवेदनं विदुर्योगं शांतमासितमस्त्ययम् ॥
योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वर्त्तमानो यमाकुरु ॥ ९९ ॥ अवेदनं विदुर्योगं चित्तक्षयमरुचिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं राम सर्वत्याग इति स्मृतः ॥ भावय ऊढश्च दंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर
॥ १०१ ॥ अहंममेतिसंविद ब्रह्मदुःखतो विमुच्यते ॥ असंविद न विमुच्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
रं पुराणं सकलमनुनिशान्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
सखत्पुत्रमयोगिविश्ववंद्यस्मुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्बुद्धयस्मानुग्रहा-

णामधीशः ॥ २ ॥

तनूणां भूतंगुरुश्रोवात्मनो किदह्मायापि स्वयतः त्रिविश्रायलाभादपेक्ष्यवर्णोरुकोभरद्वाजपृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हेगुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
ना श्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकारैरुक्तमुपदिष्टपुराणविचरतनब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षिजिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैवोपदेशेन शां-
तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यप्रयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सन् पूर्णबोधो धात्मैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
देहमोहनिदित्यनित्यभ्यामेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सरवत्त्विति ॥ सानित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादवर्तचित्स्वभावः
सर्वस्ववशी सर्वस्थान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैश्चैश्वरो जगत्सालनायावतीर्णो जागदुत्तरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानास्त्रयर्थस्वेच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
त्वनया ज्ञापय मुमक्षुरत्यनरसाधनसपन्न इति महदनरमिति भावः ॥ २ ॥

[illegible]

॥ १ ॥ मङ्गलाभाभ्यसवाधिष्ठानसभाभ्यः प्रत्यक्षितस्तद्वृत्तवसपत्ने ॥ सवतत्रिष्टापकनयापूर्ण स्थित ॥ सरभास्यनिरतिराधानरात्रिभावधस्तायेनाह ॥ नित्यमिन्द्रि ॥ कष्ट
शुभानामष्टसंस्थानानिमाद्यभ्ययाणानूणमापायनोपराहितकृषायस्य ॥ १ ॥ शिवयेनिरतिराधानवबलानिपरिणतपूरकसभूत सपन् ॥ इत्यमृतमाधिकारिणोरामस्यश्रव
णारप्रलनानिमुपवयमरमभ्यमाविकारिणां चित्तशुद्धायापुपासनाविशेषमवस्थापयविशेषकट्टरपथविलापनादिमननोपायाभ्यवक्तुं दयतारहेतुं भगवद्वागीं सुक्यार्दानरिटनेम
यमगवापवात्मीकैवपयति ॥ भगवद्वात्मीकैवपयति ॥ ७ ॥ ८ ॥ बुध्यास्यभवाभाधेर्भोर्हारादिनिशय ॥ १ ॥ पृथगुदवात्मीकि भूतपयश्चित्तनवार्तनेषवयमभाहति
रसकदुचेरशानिभ्याप्यसिद्धमुपरिशानि ॥ श्रीरायति ॥ तादृक्कृत्तुं भवान्कूलमवस्थापयविशेषजनारिकयनीयकप्यतेभ्यजितवर्ध ॥ १० ॥ निम्नगुणादिपाकार्यत्वादेवम
पक्षस्यासर्वविद्देवतायापयबुद्धियनवाहद्वाराक्यनित्याह ॥ अक्षिपायादित्यादिना ॥ ननुपर्वत्स्यादित्याकार्यत्वेत्किमर्थवादिनीतिबाह्यकाह ॥ निषवनीति ॥ ११ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति तद्वैतं हानिरित्याह ॥ नास्तीति ॥ हे वयस्य सखे इति प्रीत्या सबोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्याद्यर्थानां विषयमाणोपासनानां च ॥ विशदो विशुद्धचित्ति
 लो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाध्यार्थजापस्य पच स्फुटतत्ताक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जापद्विपिनि
 द्वैवेति कीर्तिता ॥ १३ ॥ शून्यमूलो मिथ्याभूताज्ञाननिदानः ॥ शून्यता रूपमज्ञानमेव शिखरमग्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये पिब्रित्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथमे ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्ववर्नगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास
 ना विषयीरुधो विषवह्नीरव्यास्य आश्रित्या कसमुह्यसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादयः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा
 नास्ति भिन्नचित्तः किंचित्किंप्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंचविषयावृत्तिर्जाग्रद्भ्रति कीर्ति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु पस्यांतश्चिददीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ शून्यमूलः प्रपंचो यं शून्यता शिखरः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनस्यासन्मनीपि
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवाप्यमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या
 मृतकंदलीम् ॥ संमुख्यसि किमव्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदंतपतितं ज्ञानालंबग्रहादयः ॥ न संस्तु परिसर्वेषां निरालंब
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्बुद्धास्तु धाकारसंविन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राज्ञास्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्या यो न यो भेदाः सर्वमीबुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वा य विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातु कलिता सुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज
 गदाभ्याव्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमित्युर्मिरविद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ ममतो कलितावर्तः
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्निपतित उपरितुर्दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभासिद्धमित्यर्थः ॥ १७ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्भ्रंशं विक्षे
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुत्तराग्राहुर्भाववती ॥ १८ ॥ आद्यतकालासत्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव स्वभावैपरीत्या घटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य दत्त
 मिव दत्तं यस्य सत्तत् ॥ १९ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्यातु ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ २१ ॥ इदानीं भगवांश्चिप्यस्य मज्जननि
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतं वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाह्लाद्व्यभिख्याप्य ॥ तस्य महोर्भिमप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्याति
 वासनास एव वातस्तसंभवः ॥ २२ ॥ अल्पतरगा न्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु ये स्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरगा इति शो
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ २३ ॥

पादेनरत्नेरतिवर्णाभानुब्रजयते ॥ ताभ्यायुहीतस्यतश्चमनतरः सन्निहितः अनपयाताले मृत्युभुलेष्वेशः केनवापते ॥ यहीतपदस्यासमयस्यसमासश्लोक्ष ॥ २४ ॥
 परिनुसमुद्रमञ्जननवारयकनसानदसमुद्रेमकोत्थाह ॥ प्रशोतेति ॥ २५ ॥ सखारल्लिखलितसचरामस्यत्वमोधाहतोमभुनगताहतिशोकरेणुमोहभारयति ॥ कस्तिष्ठतीति ॥
 अनदिताधिर्कस्यमायत ॥ २६ ॥ यदायश्नोभ्यकपतिपादयति ॥ दूरसर्षपरयमातेत्यादिशेतादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येषामज्ञानमस्तिताभ्यालान्मतिम्रसणोजमवाकारविष
 भ ॥ २८ ॥ अधिरेतः अधिरेकी ॥ मनुतत्त्विरामधिकराधिभामोह कथदरयतेन्याह ॥ तस्येति ॥ विह्वलमम्रमेषेयानुकल्पमाधम् ॥ २९ ॥ अभ्येषानुनतया नेयामवि
 याच्यारितान्जलनलपुस्यदुष्टिद्वरनात्सालताप्यतिरिथाह ॥ तद्येति ॥ यथाआह्लोकांनान्जलेपुस्यलभितिसायोमरुस्यलेपुचकलभितिसरायकपाकभितभेदभ्यास

रागद्वयावतिग्राहोयुहीतसमनतर ॥ ततश्चानयपातालप्रवेशः केनवापते ॥ २४ ॥ प्रशान्तामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जामज्ज
 सिक्किर्हृतग्रहक्षारादिधर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तिष्ठतिगत कोवाकस्यकेनकिमगतम् ॥ किनुमज्जासिमायायांपतमात्वभतद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमंरयदात्मेतिजगदेतथचक्षते ॥ ततोऽन्य कलवातीतोयत्नातविषयशुचाम् ॥ २७ ॥ बालान्मतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिताऽतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविविजोजनश्रोचस्यकस्माच्चप्रद्वयति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्वय
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्मन्निदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानांजलेव्वात्मसुमराय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय
 जगत् ॥ स्थितयदातदापीडकगतोयोनुरोष्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सत्त्वे ॥ आविर्भावतिरोभावास्यस्य
 नानाभनीपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वनंकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंभारितामोगपरमेशजनहृदम् ॥ ३३ ॥

लविषयायोमदस्य ॥ २० ॥ यथापरमावभादिमयजगद्वादित्याविष्वेकेपिशोष प्रसन्तिर्नास्तिताभायामयजगद्वादेष्टुरापात्तौषसेत्यारायेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो
 नट ॥ तन्मन्विद्वारनात्सलेननन्यारोआत्मनाशाभावादिस्वयं ॥ ३१ ॥ प्रियतयादिशोकप्रसक्ति सधियोयद्विषलदाननरयत्येष ययसल्लर्हिनस्थितपुवेत्युभययापितन्या
 शासिद्धनयोऽहङ्गुरस्तीत्यारायेनाह ॥ असतमिति ॥ सत्त्वानानामाधिकसन्निवेशविशेषोपाणाम् ॥ ३२ ॥ ननुयदिमायिकमेवेष्टुरालिङ्गस्त्वनेकः पुरासिचित पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 रशीनंतदस्यभावतारोऽहमोहद्वयापनयसहस्रानेत्यस्यकोहेतुलभाह ॥ किंस्तिति ॥ सत्यमाधुनिकोनकभ्यङ्गेतुलितकिंस्त्वनेकः पुरासिचित पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 पुण्यमपमप्रपुण्यपापाप्यलङ्घुरालि तस्मादेवायमायिकोहेष्टुरालिङ्गोपायविषयमरणमूर्छापर्यवसहङ्गेतुतामुपगच्छति ॥ आप्यासलसानराचार्यभ्रशतरापोप्युपदिष्ट
 पापदयादद्वर्दिनारोहति अतस्तस्यापक्षपायसमुपेभ्योपासनकुरीत्याह ॥ भजेति ॥ भक्तानुपहृययसमिति सव्यपुनरभाभोगेनक्षयभाजार्पनरीभ्यराभिषेचोयेनतम ॥ ३३ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्माणां वास्यपशुपतेर्देवस्य प्राणिपशुबंधनपशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम् ॥ ३४ ॥ सत्यचित्तप्रसीदतिविशुद्धाति ॥ ततस्तस्माद्भजनादकृत्रिमाविधैराध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुत्रिलोचननीलकण्ठः ॥ ३५ ॥ व्यात्वामुनिर्गच्छतिभूतयोनिसमस्तसाक्षितमस्य परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्य तमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा प्रशान्तम् ॥ व्यात्वामुनिर्गच्छतिभूतयोनिसमस्तसाक्षितमस्य परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुदामस्य तमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्यसेद्विद्यमनो नियमनात्मकस्ययोगस्याध्वानमनुसर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुहूर्तद्वदशतमभागमपिसमाधायसमाधिमाश्रित्यतेनात्मदर्शने नतवप्राक्तमोदतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्धिभातुप्रभातभावागच्छतु ॥ ३७ ॥ ननुसत्कर्मानुष्ठानैरेवचित्तशुद्धिसिद्धेः किमर्थमीश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नन्वाग्निजा त्सदाचारतपःकर्माद्यद्यननपुरुषप्रयत्नानाप्रान्तनकर्मापेक्षयाप्राबल्यप्राक्साधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहोपेक्षोप्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणामनतत्वा दिद्वान्तनपुरुषप्रयत्नानामस्यतरत्वानेश्वरानुग्रहमन्तरेणतज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्यात्सत्त्वैवप्रागैहिकप्रयत्नप्राबल्यंसाधितनतद्विहायेतिभावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो दुरितानिसमस्तानिपच्यतेद्यापिनध्रुवम् ॥ कृतमेवास्यदेवस्यपाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारंभजतावत्वंयावत्सत्त्वंप्रसीदति ॥ निराकारेपरेतत्त्वेततःस्थितिरकृत्रिमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्दामतमसोजित्वास्त्वबलरध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराध्वानंविश्रवस्तेनांतरात्मना ॥ ३६ ॥ समाधायक्ष्णं पश्यप्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयंविभालुसाव्यक्तं प्राबुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेण केवलं न च कर्मणा ॥ महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यं प्राप्यते नरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिड्यं न नयोनच विक्रमः ॥ बलवन्तिपुराणानिसखे कर्माणि केवलम् ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेवमवसीदसि ॥ नतुपतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावल्लिम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्वैदभ्यं कचेयं मो हवह्वरी ॥ अर्चितनीयानियतिर्यादियद्वदमाहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेवकार्याकियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्तौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणार्थतीका रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसिकिमर्थमुद्धिजसि ॥ यतउपासनाप्रसादितईश्वरोपिललाटस्थामक्षरावल्लिनसाक्षात्स्वकरेणमार्जयति किंतुज्ञानकतमूलोच्छेदोपा येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिः शिष्यस्यचचित्तशुद्ध्याऊहापोहकुशलतयाबोद्धुंशक्तिरगादीनांचसमूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाकइतिसर्व सामग्रीमिलनमपीश्वरोच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यानसागम्यायाअखद्वद्ब्रह्मात्मचित्तोवक्तागुरु क शिष्यस्यचतद्वोधयोग्यतालक्षणवैदभ्यं कौशलक इयमेवंशमदमादिक्रमेणस्वविनाशायपरिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्वपरस्परमिलनभागतासानियतिरीश्वरोच्छाअर्चितनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छेदेनर्चितचित्तुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

[illegible]

दृष्टकालस्योचरा अन्नभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तव सारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतुशोको मोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप-
नौ यन्निवितादिनाशो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकलानि च द्रिष्याणि चक्षुरादीभियस्य तथा विधसम् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादि विशेषः ॥ मनस्वीविवेकी
॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानिमगलानितान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिश्रद्धाप्रभुनय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन-
त्वात्परमगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा भवेज्जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मयापि द्धी

काकथामस्य पिडानां निमेषांतरवासिनाम् ॥ अपि देवनि कायायेतेपि दुष्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलैर्द्वि-
यः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पशुसंसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाजमनागपि
॥ ५६ ॥ त्यजशोकममंगल्यमंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मनं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरो बंधुर्न संसार-
त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ ॥ श्रीबाल्मीकिरुवाच ॥
भरद्वाज शृणु खेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिरिति संभूतिभेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
पूर्वापरिविचारार्हा कथं नृणां तव स्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं करामलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपायरहस्यमीश्वरानुग्रहसाधनरहस्यं च वसिष्ठस्य विलसरोक्तिषु विशकलितं तत्र तत्रोक्तं पि ङी कृत्यमज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदात्मना पि ङी कृतं निष्कृष्टश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथमं
शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमप्यारोपेणैकमेवानेकधा स्थितं देवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं संक्षेपमिति शिः स्वयमेव पूर्वापरिविचारेण निष्कृष्य ज्ञानं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा-
नीकथनदमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिकक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेतदशासमर्थावर्तमोहप्रयोत्साहपृथगुक्तोत्तरालेशोकइत्याह ॥ हेमद्राजोभि ॥ असामान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किञ्चमहत्पथिककार्येशोक सामधीहीनस्यपुनो
 ननुमहाजस्यवर्तमानस्यस्यस्त्वत्वेत्यारायेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वोरानाधुक्कादिमहापविनिमगोपिधनशून्यादिसामयीसपन्नत्वादभ्योपाननोरपदूरमपिपृथ्वीपरिधा
 लनदृष्टनिपदृशित्यपरिपालनादिकार्यमासाभाषेणकर्तुंमुक्ताहते ॥ परितोषेनानिर्दिष्टातिष्ठयाभापवित्तुत्तरालेशेनुधैर्यादिसामयीविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ जीवन्मुक्तान्निर्दारीनी
 कृत्यपुण्यमाप्यासत्याममयोधोयविध्यस्त्वत्वेत्युभायसोत्साहेपुण्यसामप्यनेनपथमपवर्तेत्यारायनाह ॥ बोधदति ॥ ४४ ॥ ननुपापवस्तुपुण्यस्यापिबोधकत्वादिपृथङ्गुण्य
 कथमर्जनायतपाह ॥ द्विद्वेनेति ॥ सतिरणपुण्यपथकमपत्तरभाषतुष्टकृतमोक्षोपपुनर्भवतिभाष ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेनमात्तनपापनारोशमदमाधमृताप्यायितनार्थि
 हेमद्राजमोहत्वविवेकेनजहिसुदम् ॥ असामान्यमिदानीत्विज्ञानप्राप्त्यस्यमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजानमहासत्त्वामहापदि ॥
 अस्यसत्योजन शोचत्यस्यपिद्विरस्तिता ॥ ४७ ॥ बोधपुण्यपराधीन प्रयत्नेबहुजन्मभि ॥ अनुमीयतधीरेपुर्जावन्मुक्तपुकार्यत ॥ ४८ ॥
 द्विपद्मेनेनयेनैवकर्मणापंधइश ॥ सुद्धतेनेनैवमात्समाप्त्यसिपुत्रक ॥ ४९ ॥ सर्वासत्कर्मभवेगपुराणप्रणुदलयम् ॥ वर्षौघइव
 भूतानादवानलमसेचयत ॥ ५० ॥ सत्यसत्यस्यकर्मणिप्रक्षण प्रणयीभव ॥ नप्यसेयदिमसारश्चक्रावत्तभ्रम शमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विक
 त्यास्थानिदयावद्विषय ॥ प्रतिपूजाधिकछोत्तेकेवलनिश्चलेजले ॥ ५२ ॥ अयकिमधकरणास्त्वयाशोकावल्लभ्यते ॥ निर्वाहयतुसैव
 त्वाप्रज्ञायधिरभुरा ॥ ५३ ॥ नजातुतेविगणयतेगणनासुगरीयसाम् ॥ येतरगेत्सूणानीवक्रियतेहपशोकयो ॥ ५४ ॥ समाक्रुददशादो
 लामहेराजमिदजगत् ॥ क्रीडतेपविधेर्मेसे मखेकिमिति विद्यते ॥ ५५ ॥ सूतेसहरतिद्विप्रपुन मृजतिहतिव ॥ जगतिवहुपयार्थे का
 लएवकुतूहली ॥ ५६ ॥ नविशेषग्रह कश्चिन्नवकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्येपुमाकम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥
 विधतापराप्रिभधरीत्याह ॥ सतामिति ॥ असेचयदिप्रिभूतकाजोनिर्वाणित ॥ ५८ ॥ पुण्यार्जनेनलेशैराभ्यवहार्येयत्कार्यतदुपदिशति ॥ सत्वेदतिप्रक्षणाःप्रणयीप्रक्षणापुपा
 र्थप्रक्षयवासक ॥ ५९ ॥ यावद्विषयोऽप्रक्षयणयिता ॥ उल्लोखजलेयसिअब्धिप्रतिपूछ क्लोपसर्पीविक्षिप्त ॥ निश्चलेनपयसिकेवलपयपृथयेत्यर्थ ॥ ६० ॥ अयक
 रणादिवकटद्विषयायक ॥ एवशोकापत्त्यायावद्विषकटस्मदाटनमवस्थापाटिकेवनिर्वाहयतु ॥ ६१ ॥ हृयशोकयोस्तरीयुजोत्साहमगौ ॥ ६२ ॥ हृयविषयाद्विराजल
 णादाजाम् ॥ दूरजगत्सीजगतम् ॥ दूर्वाभेसेषपदुर्गभेरात्कामाधारिपदुर्मेरादापिदुर्मेसेर्वोल्यायै कीडनेकालेन ॥ कीडनेरकर्मकादेनुमण्णिणिगतिबुद्धीत्यादिनाकर्तुं
 कबलकमणिल ॥ मडिकीडाकौकककस्थितेपुपरायस्ययोगविषयेपुत्रेशेपुनइत्यर्थ ॥ ६३ ॥ कुतूहलीकीडाकर्तुंकी ॥ ६४ ॥ स्वरारीरादे सर्वपाणिशरीरादिवत्काला
 शनलापयदीपममननतद्वरपशोकमयेदमिनिश्चित्यमाहाराध्यापनस्यगणशोकमपसक्तिरित्याशयमाह ॥ नविशेतेति ॥ यद्वेदशतम् ॥ नकश्चित्ताद्विषयोविशेषभर्तनक
 म्ननपर्वीजनयसिद्धइत्यर्थ ॥ काटलक्षणस्यमोगिन ॥ मयस्यमाकम्यकालाह ॥ कस्याभ्यवहारोऽगृहगतकर्तव्यतेजुर्गुणपुनप्ये ॥ ६५ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियभावेनोपेता दिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वेव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिद्वित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिग्रहणमुपलक्षणम् ॥ एव मनोहकारचिन्तान्यपि चंद्रर
द्राद्युतेषु पवित्रापयेदित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखमाविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानि त्विदियाणि नाम वस्तुतराणि
संतीति तत्त्वेपदेशेन प्रवित्रापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवदेहेन्द्रियादिप्रवित्रापनसमग्रश्लोकवित्यविरा
जिप्रथमस्थित्वेत्येति दिशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येति द्विवरणप्रसंगेन मायाशबलस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्याभि प्रागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं लवंच विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्देविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथात्मनः पादौ पायुं मित्रे तथाैव च ॥ उपस्थं कक्षपे न्यस्य मनश्चंद्रनिवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदेताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धा
ह तन्म ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद्गौव्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्बहिः पृथ्वीपृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ स खिला द्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिनाग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
स खिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पारस्यत्वेनोक्ता ब्रह्मांडात्मनो विराजो हस्तक्षेपसा स्थितां ब्रह्मविद्यापटितार्थशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां मातापितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमो
पितृत्वादेव स्वसृष्टस्य देवमनुष्यादिजगतो ह तावन्नपनादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स गृहविर्दृष्ट्या दिनासर्वपोषकश्चैतस्मात्तद्वजस्तृष्टिरूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवस्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभि रावरणैरडव्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेष्टने पचकोशप्रदक्षिणे पच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्वोध्यम् ॥ अथ चातदपचिकृतं भूनावरणाभिप्रायमिदं नुपचिकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपर्चाकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगसिद्धये कर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियमावेनोपेतादिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वैव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव कमदर्शयति ॥ दिक्षित्यादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिपटुणामुपलक्षणम् ॥ एवमनोहकारचित्ताभ्यां च द्रु
द्राद्युतेषु प्रविष्टा पयोदित्युपसहरति ॥ एतादृशेति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानां त्वेन्द्रियाणि नाभवस्त्वतराणि
सतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवेदेहं द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकविवृत्य विरा
जिप्रयमस्थित्वेत्येतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येतद्विवरणप्रसंगेन मायाशब्दस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं त्वचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिमिद्रे विनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपर्यंकश्यपे न्यस्य मनश्चंद्रे निवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणिसंयच्छेदताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धा
ह नम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टि रूपो सौजगद्बुद्धौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्वह्निः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणं तेजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना ग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
सलिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ता ब्रह्माद्यात्मनो विराजो ह्यत्यक्षे सदा स्थिता ब्रह्मविद्या धादिता र्धशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां माता पितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमौ
पितृत्वादेव स्वस्य सप्तदेवमनुष्यादिजगतोदत्तावन्यपानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स न ह विद्वद्भ्यादिना सर्वपापकश्रौतस्मार्तयज्ञस्तृष्टि रूपो ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्भावणैरहं व्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति प्राणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेदने पचकोशप्रदक्षिणे पंच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पंचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्बोध्यम् ॥ अथवा तदपचीकृतभूतवारणाभिप्रायमिदं नुपचीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचीकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरावस्थे प्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

समाश्रयविलाप्य ॥ समस्तसूत्रप्रपञ्चोत्पत्तिकारणेन महाकाशोद्दिरण्यगोकारो ॥ १७ ॥ किन्तु मृगशीर्षताराह ॥ वासनादिति ॥ १८ ॥ लिङ्गलिङ्गशरीरम् ॥ एवमुत्पत्ते
 याधिप्रविलापनेनाप्यवसप्तमोपप्लवङ्गत्वताम्रिमानत्वात्ततोदधिर्भूतं सलक्षसूक्ष्मभूतात्मकलिङ्गसमष्टिरेहैव आत्माधिष्ठाताद्दिरण्यगर्भावास्मीति श्रुतयोदित्यर्थः ॥ १९ ॥
 मनुष्यमुखं पदसप्तमोद्देष्टोकोद्दिरण्यगर्भं इति प्रसिद्धं अयन् भूतसूक्ष्मसमस्यात्मानं चतुर्मुखं इति कथं दिरण्यगर्भस्तथाह ॥ चतुर्मुख इति ॥ भूतसूक्ष्मे अभिमानितयाभ्यवस्थि
 तेषामवस्थापकेन्द्राद्विलापनात्सूक्ष्मशरीरं यथोद्भवैवैककल्पमित्या चतुर्मुख आसीदित्यर्थः ॥ इदं दिरण्यगर्भात्समाधनान्नतत्पदार्थकर्मव्यनदाह ॥ लिङ्गमिति ॥ अ
 र्वाकृतं भूतेभ्योपि सूक्ष्मउपाध्याकोरेणाप्याकृतं मायारोउपनिर्दिष्टाकारेणाभ्युपेक्ष ॥ जडाशस्य जडेष्विवाभासाशस्य चितिप्रविलापनमिति सूचनायाद्विधाकृतोक्तिः ॥ २० ॥

अग्निवायौसमावेशवायुचनमसिद्धिपेतं ॥ नमश्चमहदाकारोसमलोपत्तिकारणे ॥ १७ ॥ स्थित्वातास्मिन्क्षणयोगीलिङ्गमात्रश
 रंरपृष्टं ॥ वासनाभूतसूक्ष्माश्रकमाविधेयैव च ॥ १८ ॥ दर्शेद्विषमनोबुद्धिरेतलिङ्गविदुर्बुधा ॥ ततोर्धोद्वाद्द्विहयतस्तज्जात्मास्मीति वि
 तयेत् ॥ १९ ॥ चतुर्मुखोपकेचायभूतसूक्ष्मव्यवस्थित ॥ लिङ्गमव्याकृतेसूक्ष्मेत्यस्याध्यकेचबुद्धिमान् ॥ २० ॥ नामरूपविनिर्मुक्तय
 स्मिन्सतिष्ठतज्जात्मा ॥ तामाहुः प्रकृतिकेचिन्मायामकेपरेत्वणून् ॥ २१ ॥ अविद्यामपरेप्रादुल्लकविभ्रातचेतसः ॥ तत्र सर्वैस्त्वयगत्वाति
 धृत्यव्यकल्पेण ॥ २२ ॥ निःसृष्टयानिरास्वादाः सञ्जवतिततभुन ॥ तत्स्वरूपादितिष्ठति यावत्स्थितिः प्रवर्तते ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यास्मृता
 स्थितिप्रतिलोभ्येनसद्वति ॥ अतः स्थानत्रयत्वकानुरीयेपदमव्ययम् ॥ २४ ॥

अथवाभ्याकरणफलमभिध्याकिरिति किं पाठलक्ष्यमहतिनिमित्तभेदकल्पनापाठकवेदव्यपदेशेभेदस्यारोयेनाह ॥ मायेति ॥ प्रकृतिर्मायस्या ॥ मायावेदीति ॥ २१ ॥
 अपरेषोद्वा सत्त्विरूपमविद्याम् ॥ तत्र तस्मिन्व्यव्याकृतप्रत्ययकाले सर्वेषामार्थात्तत्रयं प्रथमावविकारगतत्वात्तन्मिथ्यात्वं कथिणस्तत्तत्सत्तदेव तिष्ठति ॥ २२ ॥ कथं तिष्ठति तत्रा
 ह ॥ निःसृष्टयानिति ॥ परस्परसंलग्नयुष्यान्मिथोयदन्तलक्षणत्वादित्युक्त्याभ्येत्यर्थः ॥ कुतः ॥ प्रत्ययानन्तरसमकालेनत आभ्याकृतोद्भवप्रकृतिभूताह ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यावाका
 शार्तिकमात्रं ॥ प्रातिलोभ्येनसतिष्ठति यदीतकमेव यथास्थित्या परमकारणैरेवेत्येव द्विष्टोति ॥ अत इति ॥ स्थानमप्यविराड्दिरण्यगर्भात्प्राकृतत्वात्सूक्ष्मकारणरूपसमष्टिजा
 यदायवस्थापयतीति व्यक्तेन बहिःशरीरोभयतः प्रकृतमप्यनान्यमिति प्रत्युपपत्तीनादिरात्यन्तकारणतदधिष्ठानपरित्यागिन्मादीकरसमदयमव्यवहार्यमप्राप्तमलक्षणम
 ईदृशत्वमप्यपरेषामकारणत्वस्यप्रादेश्योपदेशमविराडन्तर्भवन्मूर्त्युर्न भवेदिति भूतमुपपत्तीनात्तत्स्थानमात्रेण साक्षात्प्राप्तमविध्योयेत् ॥ २४ ॥

ध्यानेन्द्रयाचरमसाक्षात्कारद्वयध्यानकर्तृकरणहर्षालिंगमपिमूलज्ञानबाधेनप्रविलाप्यघटभोगघटाकारोमहाकाशमिवपरिनिरतिशयानंदब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 स्यात्कतार्थेत्यर्थः ॥ ननुनातःप्रज्ञमित्यादिश्रुतौलिंगबाधेनदृश्यतेतत्कथंनित्यंनिरतिचेतस्थानत्रयबाधेतिगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्रियादिष्वेवलिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्रियेति ॥ २५ ॥ नन्वज्ञानकथप्रतिष्ठातत्राह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मण्यज्ञानावरणेनाव्याकृतेहिसतिस्वप्नभूतद्वारातिगमुस्ययतेनज्ञानविनेतितदेवाल
 गस्यमूलप्रतिष्ठितंनित्यंनिरतिचेतौलिंगनिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववात्मीकिनाप्रणवार्थप्रचनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभरद्वाजःस्वानुभवंगर्वनुभवसंवादेनपरीक्षणायप्रकट
 यन्नुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिमात्रं ॥ कीदृशादभेदात्परमात्मासितत्राह ॥ घटाभावेइति ॥ घटभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशनामभेदकल्पनातदुपहितेआकाशेचघटाकारःकलशाकारादितिष्यपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमयिजीवईश्वरोदेवोनरकुज

ध्यायेत्तस्यामयेतिगप्रविलाप्यपरंविशेत् ॥ भूतेद्रियमनोबुद्धिवासनाकर्मवाचवः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्यालिंगमव्याकृतेसिति ॥
 भरद्वाजउवाच ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्मास्मिन्स
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाराकलशाकाशयोर्थया ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोब्रह्मएवमेवैक्यमादरन् ॥ यथाग्निरग्नौसाक्षिःसमानत्वमनुब्रजेत् ॥ २९ ॥ तदाख्यस्तन्मयोभूत्वानुव्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसंधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरूपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्यैतिसमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभवंत्येगुह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदेसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशांतंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रहत्यादिव्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनित्यशुद्धाकाशलक्षणैक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनित्यत्वासर्वनामादिभेदनित्यचिदैक्यसाक्षात्प्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमभिप्रेत्यतब्रह्मभूतमायवनान्यत्परयतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विज्ञानातिसंभूमायब्रह्मस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकपरयेत्एकाल्प्रत्ययसारंशिवंशांतमद्वैतच
 तुर्यमन्यते नेहनानाल्लिकचनेत्यादयोबद्धयःश्रुतयआहु रित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ अविशेषोभावेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दशमेवैक्यदर्शितमित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपञ्चस्यापिचितिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 ष्टापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेउपहितजीवविनाशशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टादिति ॥ चेतनेचिदैकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिष्क्रियशांतंनिरवद्यं
 निरंजनमित्यादिश्रुत्यापिस्वानुभवसवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

॥ १७ ॥ सत्यसकलसकलमभाषेणासतोपि जगतः साक्षात्पादयसमयसद्वृत्तम् ॥ १६ ॥ सत्तादिति मायागुणैर्वाकृतम् ॥ १७ ॥ अभ्यासकालेपि स्वयात्कार्थ्यव्याप्तानमसम्
परिटमिन्त्यारायनाह ॥ परिटमिन्त्यादिना ॥ स्वकर्मकल्युष्यवृत्तगुरुशुभ्रपादिवर स्वर्णार्थमयधमनिष्ठम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कथमपि पद्यते भाह ॥ नमस्तदिति ॥ २० ॥ प्रतिप
तिपाद्यायमाह ॥ दत्तात्तेति ॥ एवमरहोकोकमनुभवनिशाम्यवस्तुष्टेर्वाल्मीकिल्लुकाग्रस्थीर्यायस्यअतिवह्निमभ्युपत्यमुक्तम्यक्यपरपदमिन्त्यादिभूति सिद्धसम्भासमवरय
कलम्यतयोदिरिति ॥ सत्तेदिति ॥ २१ ॥ ससारश्चकार्थेणुमयतीति भवत्स्यरिरामविभ्यामिदंस्वर्गाहस्येनेप्यसेनप्राप्तोपितीकर्मप्राप्तसम्पन्नप्रकरणमपयीप्रब्रणपदेवनिर्धि
सेपमासनाग्र ॥ ब्रह्मस्योप्यतस्वमेतीति भूतेरनभ्यभ्यापारतयाप्रब्रणप्राप्तकस्यसम्प्राप्तिनएवसर्वविद्याप्राप्तिसिधेर्भावादित्यर्थः ॥ सर्वसमयसांगमिति यावत् ॥ २२ ॥ नवि
लवनेन विरस्यस्यति ॥ तत्सनाहवविश्रयाभ्यभिभोदये अयस्यस्येदमिदं भूतेरिति भावः ॥ क्षान्तिर्वाचिष्युक्तस्यकर्मकसम्पन्नमेति वचनमभ्यस्य यदाकर्तव्यतयापवृत्तिरूपनि
निकर्तानिक्रियशुद्धतद्वक्ष्यामि परपरम् ॥ हेयोपादेयनिर्मुक्तसत्यरूपनिरिद्विचम् ॥ २३ ॥ केवलसत्यसकलमशुद्धवक्ष्यामि परम् ॥ पुण्य
पापविनिर्मुक्तकारणजगतभरम् ॥ २४ ॥ अद्वितीयपरम्यातिवर्मास्मानन्दमव्ययम् ॥ एवमादिगुणैर्पुर्णैर्मुक्तसत्त्वादिगुणवर्जितम् ॥ २५ ॥
प्रविष्टसकलवृत्तसदाध्यायेत्सकर्मकम् ॥ एवमभ्यसतपुसो मनोऽर्जयातिवचै ॥ २६ ॥ मनस्यस्तगततस्यस्वयमालाप्रकाशते ॥ प्रका
शेसर्वदुःखानां हानि स्यात्सुखमात्मनि ॥ २७ ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमानन्दप्रतिपद्यते ॥ नमतोस्त्यपर कश्चिद्विद्वानन्दमयप्रभु ॥ २८ ॥
अहमेक परं वक्ष्याम्यान्तप्रकाशते ॥ २९ ॥ श्रीवाल्मीकिठवाच ॥ सत्सेसत्यस्य कर्माणि ब्रह्मणः प्रणयीमव ॥ ३० ॥ नेप्यसेयदिससार
वकावत्तभ्रमशमम् ॥ ३१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ त्वयोकसवमेवेदं हानुद्धमयागुरो ॥ ३२ ॥ बुद्धिश्च निर्मलजातात्ससारो न विलयते ॥
इदानीं हानुमिच्छामि ज्ञानिनः कमकीदृशम् ॥ ३३ ॥

त्यर्नमिभिककाभ्यकमसर्वमेव यथापूर्वकमभ्यस्य यथाकामनाभ्यानिहत्तत्त्वस्याभ्ययोचितकमनामकनभ्यनिर्दिष्टीयमभ्य पाठकमाहार्यकमस्यवलीयत्वाद्दोष्य ॥ ननु सरसे
भ्यस्यकामाणि ब्रह्मणः भ्यपयी भाषेति सचकर्मसम्प्राप्तश्रुतवशात्तत्त्वव्यावृत्तिप्रव्यावृत्तपुण्यौ सत्यम् तथापि यावज्जीवमिदं विधातुं ह्येतं कुर्वन्नेवेह कर्माणि अजिगीविष्युस्तस
मादित्यादिभूतिभिर्प्राप्त्यर्थक्यर्थं व्यतर्नयानि वक्ष्यान्तर्गतां शिखीनरं हानि कुर्वन्तीत्यादिवाच्यैर्वाक्षाकाटेत्यक्तानामपि वीक्षापणमेव न परियह्यत स्वकौतवद्विज्ञेय एतमेवमप्राप्ति
नोऽनोक्तमिच्छाव्ययमिति दत्तादिभूतिभिर्ब्रह्मविद्यासांनिभित्तेन सत्त्वानां हानि सिद्धयानि मिश्रापणमेव न परियह्येभ्यः प्रापयसिद्ध ॥ नच विद्वत्सन्ध्यासविधानानुनरपरिपह ॥ न
स्य कर्मांतरानुष्ठितविधि विधासम्प्राप्तसद्वाराहस्य स्यात्प्राप्येव तत्त्वज्ञानोदयेदन्तर्गतप्राप्युक्तविशेषाच्चति आभासमभ्यस्यासां रविधानपरस्यप्राप्तविधि विधासम्प्राप्तपरिपालनवि
धानाराकेति स्यादयेन परमप्राप्यपुण्यौ बोध्यौ ॥ ३३ ॥

एवमुवाचमीकिस्तयाप्रथमं काम्यनिषिद्धकर्मणा ज्ञानविरोधिविशेषादिदोषहेतुभूतकर्मणा चत्यागेन ज्ञानित्वं शास्त्राभ्यासेन स पादनीय तदुत्तरं तस्य कर्मकीदृशमित्यस्यो
त्तरत्वं स्वयमेव ज्ञास्यसित तद्भूमिकापरिपाककमेण तत्तत्कर्मोपरमस्य तदा तदेव त्वया नुभावितुं शक्यत्वाज्ज्ञानिना च प्रारब्धवैचित्र्येणैक रूपस्थित्यदर्शनेन तत्कर्मणा प्रवृत्तमेव निवृत्त
मेव वेति नियतमशक्यत्वादि त्याशयेनोत्तरमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्सर्वकर्मसंन्याससहित ब्रह्मप्राप्यत्वमेव स साधनमनिवर्तकज्ञानोपायादिति महुर्दिष्टार्थस्य बुद्धत्वाच्चादृशो
र्मुमुक्षुभिर्यथास्मिन्कर्मणि कृतं सति श्रवणादिविषयदोषश्च तत्विशेषमाहित्यपातकादिदोषश्च न भवति तदेव कर्तव्यं काम्यनिषिद्धचकारादृष्टविशेषसाधनचकर्मन कर्त्तव्यमित्यर्थः ॥
विविदिपासंन्यासपरिपालनतुविधिना तस्य कस्य पुनरिधि विनपरिमहासभावादाह दोषैः कथं यस्तु प्रव्यवर्ते पुनः प्रायश्चित्तनपथ्याग्निमेधनशुद्धोत्सात्साहत्यादिपरादत्तौ दोषश्च

प्रवृत्तवानिवृत्तवाकर्तव्यचनवाप्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्यत्नकृतेदोषस्तकर्तव्यमुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ कास्यकमानाप
द्वचनकर्तव्यविशेषतः ॥ यदाब्रह्मगुणैर्जीवोयुक्तस्तत्कामनोगुणान् ॥ ४५ ॥ प्रशांतकरणप्राप्तस्तदास्यात्सर्वगःप्रभुः ॥ देहद्विषमनो
बुद्धेःपरस्तस्माच्चयःपरः ॥ ४६ ॥ साहमस्मि यदाध्यायेत्तदाजीवोविमुच्यते ॥ कर्तुंभोक्तादिनिर्मुक्तःसर्वपापविविर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख
दुःखविनिर्मुक्तस्तदानींविप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ४८ ॥ यदापश्यत्यभेदेनतदाजीवोविमुच्यते ॥ जाग्रत्स्व
प्नसुषुमास्थित्वास्थानत्रयंयदा ॥ ४९ ॥ विशतुरीयमानंदंतदाजीवोविमुच्यते ॥ जीवस्यचतुरीयाख्यास्थितिर्यापरमात्मनि ॥ ५० ॥
अवस्थायीजनिद्रादिनिर्मुक्ताच्चिसुखालिका ॥ योगस्यसेयवानिष्ठासुखंसेवदन्महत् ॥ ५१ ॥ मनस्यस्तंगतेपुंसांतदन्यन्नोपलभ्यते ॥
प्रशांतान्तकच्छोलेकेवलान्तवारिधौ ॥ ५२ ॥

वणारपुनः परिग्रहे प्रयोजनाभावाच्छिष्टविगर्हितत्वाच्च संसर्गोतिभावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं त्वस्य सर्वमने गुणत्वागेन पूर्णानंदाद्वयविशुद्धासगचिदेकरसत्वादिब्रह्मगुणप्राप्तावे
वस्थानान्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिकोराचतुष्टयात्परआनदमयकोशात्मातस्मात्परस्तदधिष्ठानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिप्रदात्कर्तार्यकरणभोक्ताभोग्यभोगो
ज्ञाताज्ञानं ज्ञेयमिति तिस्रोपि त्रिपुटयः परिरुद्धे ॥ तस्य योजकः सर्वदेहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुत्पद्य स्वाभ्याचविनिर्मुक्त्येदाभाविष्यसितदानाम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ जाग्रत्समावस्थयोर्बीजसवासनाकर्माज्ञानम् ॥ निद्रातदवस्थविशेषः ॥ सेयनयार्थव्याजीवस्य स्थितिर्योगस्य निदिव्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वाशिब्दान्मु
ख्याविकारिणो विचारमात्रजन्यसाक्षात्कारज्ञानस्यवानिष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् विभ्रान्तस्य तद्वैदित्यदर्शनप्रसक्तरेवनास्ति दूरे कर्मक्षाराब्धिर्वाचिमज्जनप्रसक्तिरित्याशा
येनाह ॥ प्रशतेति ॥ ५२ ॥

दानुक्तभीभरनुपास्यतदसादनेतेष्विष्टोक्तज्ञानमार्गेणयोगमार्गेणवातत्त्वज्ञानेनैकनिष्ठाज्ञानेनसर्वविज्ञानात्कवसद्यप्यमूलाज्ञाननारायणसंबन्धस्याप्युद्भेदः। एषाप्रतिभाष्यतानुप
 सहरति ॥ सप्रत्यादिना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तमराधाचार्योपदेशस्थानुपशानामेकापनिष्ठतानिभ्ययाचार्यचित्तवृत्तिलक्षणपरामर्शसम्बोधोपपादितिलक्षणेभ्यासभ्याव
 श्यतप्यद्वयार् ॥ परामर्शेनेति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ योगनुपाधित्यागेर्नकम्प ॥ स्वात्मनशोधितप्रतीक्षा ॥ आत्मनिष्ठत्वमिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महामनाक्षपरिच्छिन्नप्रसाकार
 चित्तादयः ॥ ५९ ॥ अनुपवृद्धिदिशमप्युक्तनशानुक्तशक्तिप्राप्तनत्वयादिशस्यप्रसन्नकीर्णप्राप्तस्वसुखत्वशिवोद्धारसमभ्यलक्षणतक्षणत्वात्पृथदर्शितमसम्भ्यमित्यप्य
 चित्तादयः ॥ ५९ ॥

मज्जमज्झिमसिक्खिं न प्रहस्यन्तारब्धिवर्चिषु ॥ भजसभरिताभोगपरमं भजगदुरुम् ॥ ५३ ॥ इति तेषां तत्सर्वं वसिष्ठस्योपदेशानम् ॥ अनं
नज्ञानमार्गेण यागमार्गणपुत्रक ॥ ५८ ॥ परदाजमहाप्राज्ञमर्वाज्ञास्यमिनिश्चितम् ॥ परामर्शनं शास्त्रस्य गुरुवाक्याय यो धनान् ॥ ५५ ॥
अभ्यासात्त्ववसिद्धिः स्यादिति वेदानुशासनम् ॥ तस्मात्त्वसवमुत्सृज्य कुर्वन् अभ्यासो स्थिरमत ॥ ५६ ॥ ॥ परदाज उवाच ॥ ॥ राम प्राप्न
परयागं सात्त्विकमात्मनिर्द्वेमुने ॥ कथं वसिष्ठं देवं नय्यवहारपरं कृत ॥ ५७ ॥ इति ज्ञात्वा हं नमस्कृत्य वभ्राम्यर्चयत्यथा ॥ तथैव व्यवहारं पि
धृत्या न मेनं विव्यति ॥ ५८ ॥ ॥ आवात्मा किरुवाच ॥ ॥ यदा परिणत साधु स्वस्वरूपमहानना ॥ विश्रान्तिं तदोवाच वसिष्ठ उवाच
सूतमम् ॥ ५९ ॥ ॥ आश्रित्य भिन्न उवाच ॥ ॥ हे वसिष्ठ मुह्यं मागवक्ष्युः प्रमहानसि ॥ गुरुत्वशक्तिपातेन तत्संज्ञादवदर्शितम् ॥ ६० ॥
दशनात्स्थानाच्छब्दात्स्थपयादिष्वदहंके ॥ जनयेद्यन्ममावशां भवंसंहिदंशिक ॥ ६१ ॥ रामेभ्य विविशुद्धात्मा विरक्तस्वात्मनि वहि ॥
विश्रान्तिमानाकर्त्तुं च नवादाया भवान्यदम् ॥ ६२ ॥ शिष्यप्रज्ञं वदो धर्मस्कारणगुरुवाक्यत ॥ मलत्रयमपक्वैक्ययुद्धातिपक्षवन्
॥ ६३ ॥ ज्ञानप्रत्यक्षमेव दगुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ उभावपि यतो योग्यौ सवपामर्दिशामपि ॥ ६४ ॥

॥ १० ॥ म मनुमयास्त्रिपाटीत्यमकाग्रमहृषमित्रयपुनरुल्लिनीसचाटिकनककनमेवलकपलयाशान्तिपानोष्माहलाभाह् ॥ ब्रानादिति ॥ सत्यसकस्थानीत्वादशौकपाटुत्पामिस
द्विप्यस्यपुनरुल्लिप्यापटुषकोभेदनप्रसंगोस्थिमयशिशोषसमावेशालक्षणेकीरस्योपाधिपतित्येनशुद्धप्रसंगमावेशालक्षणाभ्यरातिकपल सिद्धीतिभाष ॥ वैशिकोक्तः ॥ १ ॥
नषासमन्वसिद्धिप्याराशयति ॥ रामदति ॥ १६ ॥ मलभयरीक्षयासन्निद्धभाणधारिकामकमवासानलक्षणाया ॥ कथयुक्तानिनिव्यदतिशेष ॥ ११ ॥ सिद्धिव्यपुशाल
स्पष्टकटैरस्यार्ह ॥ कानिनि ॥ यमउभैर्गुण्योप्यापानर्थात्तर्जोपापुनृपापानाभीदशार्किकलक्षणाभ्यामिजाजनलानित्यम् ॥ १४ ॥

इत्यवसिष्ठप्रशस्त्रस्तुतकर्त्तव्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मदादिब्रुकपया ॥ त्वपदेपरिणत कृतकृत्यइति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञसिद्धित्वस्मरन्स्वरा मव्युत्थानं क
 न्तुमर्हसीति पूर्ववत्तथा माकृथा इत्युत्तरत्र वासव ॥ ६६ ॥ किंचान्यद्वेवकार्यमपिरामव्युत्थापनेन चरामसपादयामो वयम् ॥ ६७ ॥ कार्यातिराण्यपि पदार्थयन्नेव कार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिशायमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपंग ॥ ६८ ॥ निश्चयोवाग्निश्चय ॥ गर्तिपरलोकमार्गम् ॥ ६९ ॥ राज्यविमुच्यगतो विगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भयोनिसुहृश्च ॥ दहकारण्यवासिने मुनीन् राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानितीर्थानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति पावयिष्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणप्रयुक्त
 यद्द्वैर्गन्धशोकमोहादिविह्वलनच्छलेन रावणादीनावदादिपि सर्वपात्रासागिनाभुविशोष्यतामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ इन्द्रवरदानेन युद्धे स्यवानरक्षी
 देः परावृत्तिपरावर्तनपुनर्भजिविनदर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सीताविशुद्धिमन्विच्छन्नात्मनः स्वस्थलोकानुमतिशयजनमाननीयचरित्रतदर्शयिष्यति ॥ ततो राज्येभिषि
 इदानीं रुपयारामव्युत्थानं कर्त्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्त्वं हि कार्याविधावच्यतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभो यदुद्दिश्याहमागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तद्वथामाकृथाः सर्वशुद्धेन मनसामुने ॥ दवकार्यचरामान्यद्वतारप्रयोजनम् ॥ ६७ ॥ सिद्धा
 श्रमं मयानीतो रामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हल्यामुक्तिं च जनकालजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिकोदंडभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तान्शंगतिं भुवम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्यां विगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासच्छलेन हृदंकारण्यवाप्सिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 त्तीर्थानि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यच्छलेन भुवि शोष्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपांरावणादिवधादपि ॥ खासंगि
 नामया स्वाश्रयं वानरादेः परावृत्तिम् ॥ ७२ ॥ सीताविशुद्धिमन्विच्छेद्द्वैकानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकांडपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गतिं द्रष्टुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ ॥ यैर्दृष्टो यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा ॥ धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थागतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य ममापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचंद्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोऽस्मै जितभैरवे ते कोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 कः स्वयर्जिवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मधिकृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिं द्रष्टुं दर्शयति क्रियाकांडपरायणो भविष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादि गतिदर्शयितुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ चकारिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्ममार्गप्रवर्तनेन वर्तमानजनमात्रोपकारो किन्तु तत्कालमपि स्मरणकर्त्तव्यं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वात्मानुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिमुखप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थासु गतानां प्रसत्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मनारामचंद्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण वैलोक्यस्य ममापि हितकार्यामिति पूर्वान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्रसामाजिकानारामभक्तिवर्धयन्नाह ॥ नमदिति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमरकुरुत ॥ तन्मम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यजितमेव न साधनान्तरमपेक्षणीयमिदमर्थः ॥ युष्माकं मध्यकोपि पुरुषयोरैय एवं श्रीराम इव जीवन्मुक्तश्चरति वैकल्पसमाधिविश्रांतिनाम् ॥ सु
 खमेधतावर्धताम् ॥ ७६ ॥

॥ ७० ॥ इराहृतामुताउत्तरार्धपरायकपाथैलयाधिधा. सतीरार्माप्रियस्वरजसाभावेनमस्करेदितयाधत् ॥ सदात्मस्वरणेच आस्थिता आस्थावतोव प्रवृत्तिरोप ॥
 वसिष्ठार्थदिलिप्त मययाभुतपानसगतोपनरुमोषभूत् ॥ ७८ ॥ एवमन्येमहृपयभनसगुणु ॥ भूयन्मोतुमुक्तंछिन्ना. सर्वेषभूवित्यर्थ ॥ अतएवतेतस्यगुणाभ्यरोक्ताना
 कर्मपरत्पयभुतयाभ्याभ्यनिष्ठुमन्नुप ॥ छन्दश्चावश्यादस ॥ ७९ ॥ भूहिद्योवजनपतिभ्यकष ॥ अयराभाजभ्यनभ्याक्षोभूत् किंभावधारेव अयभाननुप्यइत्यक्ष
 भाभिमापानुसारीयम् ॥ ८० ॥ विश्वामिद्योप्यक्षजनानुसारेणोत्तरमाह ॥ अर्धवेति ॥ इजनत्वमयास्मिरामपरवसाक्षाप्रगवाभ्यासुहृदन्तिविश्वामसकुरु सपुराण-पर पुरुष ॥

॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वायतेसर्वेविश्वामित्रेणभाषितम् ॥ सिद्धाश्वरयोगीन्द्रावसिषुप्रमुखा पुन ॥ ७७ ॥ रात्रीध्रियधर
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकया कययार्थेयितीपते ॥ ७८ ॥ नसतुतोपभगवान्वसिष्ठोन्महर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्यद्रुवकाकणयच्छुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामित्रमुनिंनहवसिष्ठोभगवाद्यपि ॥ ॥ श्रावसिषुडवाच ॥ ॥ नृहिविश्वामित्रमुनेरामोराजीव
 लोचन ॥ कोयममूढप किंवाभनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्रीविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ अत्रैवकुरुविश्वामित्रसमयसपुरुष-पर ॥ विश्वा
 यमयितामोधिर्गीरीरगन्गोचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णं परानन्द सम श्रीवल्लोछन ॥ सर्वेषांप्राणिनारामप्रदातासुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजत्ययमसत्सकान् ॥ विश्वारिर्विश्वजनकोधाताभक्तानमहासख ॥ ८३ ॥ अयव्युक्तां तनि सारवृद्धससारधूतकै ॥ आन
 दसिधुर्विततोर्वीतरगीविगाद्यते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुकहवात्मस्य कश्चिन्नुयंपदामिध ॥ कश्चित्पणीतप्रकृति कश्चित्तत्स्य पुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयंनयामयोदवर्त्तेगुणयगहनातिग ॥ जयत्यनोरयपद्मिर्वैटाल्मापुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयंश्चतुर्वाहुरयविश्वसष्टाचतुर्भुव ॥ अयमेवम
 हादेव संहतायत्रिलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्थमयितोऽमोधि-क्षीरार्थंययनस ॥ मगीरार्णान्दारायानामगन्गामुपनिषदांस्वगोचरोनाप्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ परातासर्वपुरुषाधानानिमित्तराव ॥
 सुप्रजस्यपमसारित ॥ ८२ ॥ असत्समाज्जायतेकीर्त्यइत्येवसत्सकामिध्यायांसार ॥ ८३ ॥ व्यकृतादिचाराद्याधितानि सारायद्वयवसार-कायकारणवर्धयैस्तयाविधे
 धूर्तकर्मगृह्यकर्त्तारोपनिमित्तानदीसधुर्दिमास्यपविष्यते ॥ ८४ ॥ अयमेवज्ञानमुकोनित्यमुकोमायानियमायातवर्त्तयन्तिचतुर्भास्तिदइत्याह ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 मयामयोदेवरातर ॥ अत्रै शिक्षाकल्यादिभि ॥ वेदानामात्मापारमार्थिकसत्त्वप्रभू ॥ ८६ ॥ चतुर्वाहुर्यालकोविष्यु ॥ ८७ ॥

योगान्मायाराक्तिसंबधाय ॥ मोहनिद्रानादतत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीजयउत्सनेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउत्सनेधि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउत्सनेप्राप्यते तद्वदयस्युपार्णनगतेहेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अमुनारामेणयाश्रितेनममायप्रतियोद्धेतित्चित्यश्रितनार्हसपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नार्यून्यस्वर्गदास्वर्गस्यशोच्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकपाहाप्रतियोगेपीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवशेषमूर्तिरयपातालाहृक्ष्मणात्मनाइहागतः ॥ तथाचपातालस्या
पिशोच्यतेत्यर्थ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशोवतरेणरघुरप्यनेनपावितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुश्रुमइतिकदिनियमान्देष्टुमिदमसोमादेशाभा

अजोयंजायतेयोगाज्जगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणेवप्रकाशइवतेजसा ॥
प्रज्ञोत्कर्षःश्रुतेनेवसुपर्णेनायमुत्सवते ॥ ८९ ॥ अयंदशरथोधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्रितेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्वर्गममुनाधून्यंहापातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतांगतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरामःपरमात्मयमव्ययः ॥ ९२ ॥ निगृहीतेंद्रियग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपरूपयितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरयोच्छेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरूपयात्वंहिव्यवहारपरंकरु ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्रामित्रोमहामुनिः ॥ वसिष्ठसुमहातेजारामचंद्रमभाषत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालोहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्येकपरामर्शोतिरुद्धोनास्तियोगिनः ॥ तावद्द्रुहसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्मर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्चभजपुत्रसुखोभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोपिपदारामःकिंचित्तोचेलयंगतः ॥ तदासुषुप्तयासोपिविवेशद्वयंशनैः ॥ ९९ ॥

वशलांसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारनिष्पादनलक्षणोलोकानांपरामर्शोधावन्नतिरुद्धोनिष्पन्नः ॥ नञवतियुक्तमितिशेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्यकर्चिलकालमनुभूय
दवकार्यादीनधिकारभाराश्चपर्यालोक्यपश्चात्समाधिभजेत्यर्थ ॥ ९८ ॥ यदारामइतिगुरुणाउक्तोपिलयंब्रह्मैक्यगतेबाह्यार्थश्रवणाभावाद्वागादिकरणचेष्टोपरमाच्चनकिं
चिद्वचेतदासवसिष्ठस्तच्छरीरसकल्येनप्रविश्यतदीयसुषुप्तानाहयाशनैर्द्वयपुंडरीकविवेशा प्रविश्यनदीयंवेविलीनजीवोपर्याधिलिगयनीकृत्यबीजांतःप्रविष्टोवायुस्तदतर्गतमकुर
मिववहिराचकर्षीतयावत् ॥ ९९ ॥

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यवचनपंक्तिः लक्षणयारलमालया विचित्रा भूषिता इति उक्तं पारयुपने जीवन्मुक्ति सिद्धिर्नामया तु भ्यप्रोदिता प्रोक्ता निखिलानां कविकुलानां योगिना च सेव्यरूपा सा परमगुरु कटाक्षाच्छृण्वा दिना सेविता सती मुक्तिमार्ग प्रागुक्त भूमिका क्रमददात्या रोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिसवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इति रघुपतिसिद्धिः प्रोदिता यामया ते वरमुनिवचनालीरलमाला विचित्रा ॥ निखिलकविकुलानां योगिनां सेव्यरूपा परमगुरु कटाक्षान्मुक्तिमार्गददाति ॥ ११० ॥ यद्मंशुण्यान्नित्यं विधिरामवसिष्ठयोः ॥ सर्वावस्थोपिश्रवणान्मुच्यते बह्मगच्छति ॥ १११ ॥ इत्याषवा सिष्ठमहारामायणे वाल्मीकीये देवदूतोक्ते द्वाविंशत्यां हस्त्यां सिंहतायां बालकां देमोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे रामव्युत्थाननाम अष्टाविंशत्युत्तरशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ ६३ ॥

गद्वेषमहापातकोपपातकादिसर्वेषां वस्थायुक्तोऽपि पुरुषः श्रवणादेव सर्वदोषैर्मुच्यते शांत्या दिगुणप्राप्तिके मेषेण ब्रह्मगच्छति प्रामोति कं पुनरधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामचंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीगगाधरेन्द्रसरस्वत्याख्यभिक्षोः शिष्येणानंदबोधेन्द्रसरस्वत्याविरचिते श्रीवासिष्ठमहारामायणनात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ ६३ ॥

